

33326 V. V. Premadasa

THE KUPPUSWAMI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS - CHENNAI-4

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கந்தசுந்தர பாரதிமுனம் அம்மா

ஸ்ரீ (ராகலியாச மறைமுரளி) திருமதி மலாத்தியா

மதனேஸ்வர புரணாகதந் தொண்டியர்

ஸ்ரீ கந்தர

இதனாகத் தனது முத்திரை மூலம் அங்கு கையொப்பம் வைக்கப்பட்டது

இ

த. சுவாமிநாதன் பாரதிமுனம்

மேலும்

மாவட்ட அரசு உத்தரவு மூலம் அங்கு கையொப்பம் வைக்கப்பட்டது. தனது கையொப்பம் மூலம் அங்கு கையொப்பம் வைக்கப்பட்டது.

மேலும்

நாளை முதல் 45 நாட்களுக்கு கையொப்பம்

மதன் கந்தர

கு. அ. ம. பாரதிமுனம்

தொண்டியர்

மாவட்ட அரசு உத்தரவு மூலம் அங்கு கையொப்பம்

த. சுவாமிநாதன் பாரதிமுனம்

மேலும் அங்கு கையொப்பம் வைக்கப்பட்டது

1908

ஸ்ரீமகா பாகவதபுராண சரித்திரக்குறிப்பின் அட்டவகை.

த ச ம ஸ் க ற் த ம்.

அ-ம்

அவதாரிகை.

பகம்.

க பூமிதேவி பசுரூபமாயப் பிரமனைச் சரணமடைந்ததும், அவா திருப் பாறகடலசென்று சுவாமியைத் துதிசெய்ததும், அப்போ அசுரீரிவாக் குண்டானதும், வசுதேவா தேவகியை விவாகஞ்செய்ததும், கமசனுக்குப் பிரதி கூலமாக அசுரீரிவாக குண்டானதும், நந்தராவ கம்சன தன சொரூப மறிந்துகொண்டு வசுதேவருடைய பிள்ளைகள் அறுபரையுங் கொன்றதும் சொல்லியது.

உ

உ கமசனைச் சம்ஹாரம் பண்ணுகிறதற்காகத் தேவகிதேவியின் காப்பத் தை யடைந்த ஸ்ரீமத நாராயணன், பிரமமாதிரி தேவகனால தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டா ரென்பது மனறித் தேவகிதேவியும் ஸதுதிகதப் பட்டா னென்பதுஞ் சொல்லியது.

எ

உ ஸ்ரீ லீலாத்தனரானவா வசுதேவதேவகி யவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸதுதிகளையங்கீகரித்து, கமசனுடைய கொடுமைககாப்பயப்படுகின்ற அவ வசுதேவோ முதலானவர்களுக்கும் நந்தகோபர் முதலான கோபால ஜனங் களுக்கும் தமது சுககலபத்திற்கும் பிரீகயாததமாய், கோருவதிற்கு வசு தேவரால் எழுந்தருளினொன்று சொல்லியது

கஉ

உ கமசன அநக யோச மாயையினுடைய வாராததையைக்கேட்டு மிகவும் ஆசசரிபத்தையடைந்து, தேவகி வசுதேவர்களை விலங்கில ரின்றும் விடுத்து அவர்களுக்கு சில வபுசார வாராததனைச் சொல்லி, பின்பு தன்னுடைய மந்திரிசுளுக்கு அநக யோசமாயை சொன்ன வாராததனை அறிவித்து, பெரியோர்களையும் - பிராமணர்களையும் பாகாதிசுத கிராமியங்களையும் - துன பப்படுத்தக் கட்டளை யிட்டானென்று சொல்லியது

கஇ

இ நந்த கோபா புத்தேவதஸவ காலத்தில் பிகவுரு சந்தோஷ முடையவ ராகி, தருமங்களை விசாரித்திருக்கும் நல்ல விவேக சீலர்களான பெரியோ ரளை விதிப்பிரகாரம் அரசித்தாரொன்றும், அரசனாகிய கமசனுக்குக் கப்பரு செலுத்துகிற நிமித்தியமாய் மதுராபுரி பட்டணத்திற்குப் போயிருந்த சம யத்தில் வசுதேவரைக்கண்டு பேசியதும் சொல்லியது.

கஎ

உ சாவப பிராணிகளுக்கும் பயங்கரமாகிய ஸுரூபத்தை யுடைய பூதனை யென்னும் அசுரஸகிரி கோபிகாஸகிரி ஜனங்களுள் தானொருத்தியாகச் சுக தரூபத்தைத் தரித்து, இடைச்சேரிகரு வந்து, ஸ்ரீநந்தகோபா ரிகத்தில பிரவேசித்து, ஸ்ரீபகவானுக்குத் தனது ஸநகங்களை யூட்டி மரணத்தை யடைந்தாரென்று சொல்லியது.

கஅ

எ ஸ்ரீ பகவான் கமசனுக்குச் சினேகாளாகிய சகடாசுரனையும் - திருண வந்தனையும் சுககரித்து, தமக்கு மாதாவான ஸ்ரீ யசோதாப் பிராட் டிக்குத் தமது விராட்டி ரூபத்தைக் கிருபையாகத் தோற்றிச்செய்தாரென்று சொல்லியது

உக

அ.ம்.

அவதாரிகை.

பகம்.

அ பூதி பகவானது விஸ்வரூப தரிசனத்தைக்கண்ட தாயரா முதலிய கோபாலாதிகள் அதிசயித்து ஒருவாக்கொருவா சங்கித்திருக்கையில், பூதிபகவானுக்கு நாமகரணஞ் செய்யக காரக்கேய மஹாமுனிவா வந்தன ரென்று சொல்லியது

௨௩

க பூதி கிருஷ்ண பகவான் தமது வாதஸலயாதிய பரம கிருபையால் தமது திவ்யவுதரத்தி லிருக்கின்ற சாவ பிரபஞ்சத்தையுங்கண்டு ஆச்சரியத்தை யடைந்து இவனே பூதிவிஸ்வமபரனென்று ஞானோதயா நந்தத்தை யடைந்த தாயராகிய யசோதாப் பிராட்டியினிடத்தில் அன்புள்ளவராய், தானவன் கைக்கப்பட்டுத் தன்னைக்கட்டுமபடி அவள் கொண்டுவந்த கயிறு களெல்லாம போதாமல் இரண்டு விரற்கடை குறைபடுமபடியாகக் காட்டித் தமது மகிமையைத் தோற்றச் செய்தாரென்று சொல்லியது

௨௪

ங நளகூபர மணிகிரீவாகள் பூதி கிருஷ்ண பகவானைத் தரிசித்தமாத் திரத்தில் அவர்களுக்குக் கிவலியக் கியானம்பிரநது ஸதுதிசெய்து சரண மடைய, உடனே அவா பிரசந்நராய அனுக்ரஹித்தாரென்று சொல்லியது

௨௫

ஙக பூதி கிருஷ்ணபகவான கோகுலத்தில் அநிமானுஷ பாலகிரீடா லீலா விநோதங்களை யாசரித்து, பூதிநகக் கோபாபுதலான கோபால கோபிகா ஜனங்களுடன் பிருநதாவனத்திற் பிரவேசித்து, வசசாசுரனையும் பகாசுரனையும் - சமஹரித்தாரென்று சொல்லியது

௨௬

ஙஉ உலோகா ராட்டியரான பூதி கிருஷ்ணபகவான மஹா பலசாலியா யிருந்த பகாசுரனைச் சமஹரித்ததை அவன் தம்பியாகிய அகாசுரன் கேழு விப்பட்டு வியசனமுற்று, கோபமுடையவனா யோசித்து, அந்த பூதி கிருஷ்ணனையும் கோபால பாலாகள் யாவரையும் நாசஞ்செய்து விடுகின்றனென்று கமசனுடனே சபதஞ்செய்து அவனிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தானென்றும் மாயா மூர்த்தியான பூதிபகவான் அந்தத் துராததுமாவாகிய அகாசுரனையும் நிமைப்போதிற் சமமிரித்தாரென்று சொல்லியது

௨௭

ஙக பூதி கிருஷ்ணபகவானும் கோபால தனயாகளும் குளிராத நீரோடைகளில் தோத்தமாடி எல்லாரு மொன்றாகச்சோநது விருக்ஷங்களின்கீழ் உட்காராது தங்கள் சிக்கங்களில் மிட்டுதியாகவைத்திருந்த தத்தியோதனங்களை அவரவர்கள் அழுதுசெய்யுந் தருணத்தில், அம்பரவீதியில் நின்றும் பூதி கிருஷ்ண லீலாநுபவங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சதாமுக பகவான் பூதி பகவானுடைய யோகமாயா விசேஷத்தினால் தன்னை மறந்து, இந்தக்கோபால ஸ்ரீவாகளையும் கன்றுகளையுங் கொண்டு போயொளித்து, பூதி ஸ்வாமியினுடைய லீலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தா ரென்று சொல்லியது

௨௮

ஙச கிருஷ்டி காததாவாகிய பிரமதேவன் தன்னுடைக்கப்பட்ட டிருக்கிற கோபால ஸ்ரீவாகளைக் குறித்தும் கன்றுகளைக் குறித்தும், இப்போ பூதிபகவ தம்சங்களைக் கோபகுமாரர்களைக் குறித்தும் கன்றுகளைக் குறித்தும், காரணம் நிச்சயமாக அறித்தருசு சகதியற்றவராகி, பூதி கிருஷ்ண பகவானைப் பரமவைதீக வேதாந்த நிரணயாதத் விசேஷங்களால் ஸதுதி செய்தா ரென்று சொல்லியது.

௨௯

ங௪ பூதி கிருஷ்ணபகவான் பசுக்களை மேய்த்துப் பாலனஞ்செய்து கொண்டு இருக்கின்ற தருணத்தில் பூதி பலராமா தேனுகாசுரனைச் சமஹரித்ததும்,

அ-ம்.

அவதாரிகை

பக்கம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் யமுனாநதி மடுவில் சஹஸ்ரமபுரைய வந்திருந்த காளிய நாமதேய சாப்பராஜனுடைய விஷபகைஞ் செயத்தஞ்சொல்லியது.

106

யசு ஸ்ரீபகவான் யமுனாநதி தீரமாகிய மடுவிலயவந்து சோந்நிருந்த காளிய னென்னுஞ் சாப்பத்தை நிகழ்வுசெய்து, அவனுடைய பண்டவியினுசெயில நாதத்தை செயதாரென்று சொல்லியது.

107

யசு ஸ்ரீஹரிபக்திவபதனை காளியன பூர்வத்தில் கருடபகவானுக்கு அப ராதஞ் செயததையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் காட்டுத்தீயைப் பானமபண னிச ககலகோபால கோபீஜன கோவதசகனை இரட்சித்ததையுஞ் சொல் லியது.

108

யசு ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்களுகிய மஹாபுருஷர்களுடைய அநிமானுஷ்கீர லீலைகளுக்கு அநுருணமாகத் தோற்றிய, வசந்தகால வர்ணனையும், ஸ்ரீ பல ராமராம மஹா பராகிரமசாலியும் அசுரஸரேஷ்டனு மாகிய பிரலம்பாசுர னுடைய சமஹாரமுஞ் சொல்லியது.

109

யசு பிரந்தாவனத்தினுள் முஞ்சாரணய மென்கிற வனத்திற பிரவே சித்தபோது நேரிட்ட கரீஷமகரீல வாணனையும், அவரு குழந்து கொண்ட காட்டுத்தீயி லகப்பட்ட கோபாலாக்குஞ் கோக்கஞ் முறைபிடுக கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுனவா அவ்வகினியைச் சுவாலையோடும் பாணஞ் செய்து அந்தக் கோபாலாகனையும் கோக்கனையும் இரட்சித் ததையுஞ் சொல்லியது.

110

உய ஸ்ரீ புருஷோத்தமருடைய விசித்திரலீலாதி குணங்களுக்கு மிகவுஞ் சஹாரததங்களாயத் தோன்றுகின்ற வருஷ்கால ஸரத்தாலத்தையு, ஸவா மியினுடைய செளந்தரியங்களைபும் ஞானித்தல்.

111

உசு ஸ்ரீ ஹரியாகிய கண்ணபிரானுவா இந்தஸரத்தாலத்தில் யமுனாநதிநக ளில பிரவேசித்து பிரமஹாநந்த பரவசராய வேணுகான பூர்வகமான சுஸ வரங்களைக் கொண்டு விண்ணாமண்ணு முருகச்செயத்தும், அந்தத் திவ்யகா னத் தொனிகளைக் கேட்டுச் சாவகோபகனனிநா ஸதிர்களு மனது லயம டைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண குணங்கிதமான காணங்களைச் செயத்தஞ் சொல் லியது.

112

உஉ சாவ ஸ்மாதபராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுனவர் தமமை மனா னாக வரிக உமபொருட்டு நத்தவிரஜத்தினுள்ள பஞ்சலக்ஷ குடிப்பெண்களா கிய கோபகனனிபூர ரதங்கன் மரிபாதா ஸாதனாதரமாய காதயாயனி யைக் குறித்து விரதமனுஷ்டித்த தம உப பிரசன்னராகி, அந்தக் கன்னியா மணிகளுடைய சித்தபரிபாகங்கன் ஸ்ரீ ஹரிபக்தர்களுக்குச் சாட்சியாகும்படி வஸ்திராபஹாரஞ் செய்து, தமது கிருபையால் மகலககூற்றைய யருளிய துபேரல ஸ்ரீகிருஷ்ண முனோபீஷ்ட வரங்களுக் கொடுத்ததையும் அவ்வனத் தில் பிராமண சமூகங்களால் செய்யப் படுகின்ற யாகசாலைக்குக் கோபால குமாரர்களை யனுப்புவித்ததஞ் சொல்லியது.

113

உஉ ஷேஷபல குமரகர்கன் யாககாலக்குப்போய் அன்னகு கேட்டதற்குப் பிராமணர்கள் ஷேஷபலக் கூடசென்று மறுத்ததையும், அவர்குப் பந்தி கன் பயபகதி விசவாசத்துடன் ருசிரானுணங்களைக் கொண்டுவுந்து ஸ்ரீபல

அ-ம

அவதாரிகை.

பகம்;

ராமகிருஷ்ணர்களுக்கும் சமஸ்தத கோபாலர்களுக்கும் சமாப்பித்து மேன
மை அடைந்தவர்களாய் திருபதியடைந்ததையுஞ் சொல்லியது

கஉஉ

உச

கோகுலத்திலுள்ள கோபாலசன சமூகங்களால் வருஷந்தோறும் தே
வேந்திரனுக்குப் பிரீதியாகச் செய்யப்பட்ட இந்திரயாகத்தை அவ்வருஷ
மும் செய்யும்படி நந்தகோபாமுதலிய கோபலிருத்தாக்கள் ஒரிடத்திலிருந்து
யோசிக்காமளில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஏதோவொரு காரயாத
த்தைத்தலிய திருவுள்ளத்திற் சுகமறித்துக்கொண்டு அயக்களைப் பாத
து, இவ்வருஷத்தில் அந்த யாகத்திற் பதிலாக கோபாத்தன பாவ
த்தைப் பூசித்துப் பாவதயாகஞ் செய்யுங்களுண்டு நியமித்தருளினதைச்
சொல்லியது

கஉக

உரு

தேவேந்திரனுடன் மிகவுங்கோபத் தீபிதமானவனாய் நந்தகோகுல
ஜனசமூகங்கள் மிகவும் ஸம்மந்தனை யடைந்து வருத்தமுறுமபடியாக மேக
சமூகங்களைக் கொண்டு மஹாபருஷங்களை வருடக்கச் செய்கதையும்,
விஸ்வமபரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அயவீந்திரபகவான காணும்
படியாக அந்த மஹாபருஷங்களில் நின்றும் நந்தவீரஜ் மஹா ஜனங்களுக்
கு யாதொருகுறைவு நேரிடாமற் படிக்கு அவர்களை ரக்ஷித்ததையுஞ் சொல்
லியது.

கச௦

உக

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அதிமானுஷ்சேஷடித்தியருணங்களுக்கு
மிகவும் ஆசசரியமான சந்தோஷமும் அன்பும் சுகையுமுடைந்து பகவா
னாக வானிகின்ற கோபஜன சமூகங்களைப் பாதத் நந்தகோபாரனவா
காக மஹாரிஷியினால் தாமறிந்திருக்கப்பட்ட பகவத் ரஹசியாதத்
களை மனத்திறியானித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணப் பிரபாவங்களை வானித்தா
ரென்று சொல்லியது

கச௧

உ௪

இந்திரனுடைய திரிலோகாதி பதிதவ காவத்தால் ஸ்ரீபகவானுடைய
கலயாணகுணங்களை மறந்து கோகுலஜனங்களை கலியச்செய்ததிலே அப
ராதத்தை கூமிக்கச் செய்வதற்காக் காமதேனுவை முன்னிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவானிடத்திரகு வந்து கோவந்த பட்டாபிஷேக்குச் செயது துதித்தா
ரென்று சொல்லியது

கஉஉ

உ௫

நந்தகோப ஸ்ரீ ஹரிதிவசமாகிய ஏகாதசிவிரத மனுஷ்டித்தத் துவாத்ரீ
பஞ்சவஷ்டகாலத்தில் ளநானத்திரகு யமுஷ்ரதிககு எழுந்தருளித் தீர்த்தமா
டுகின்ற சமயத்தில் தனுஜசமய மாகையால் வருணப் பிருத்தியுளுவன
தனது மாயையினால் நந்தகோபரை வருணலோகத்திலுக் கொண்டுபோ
யொளித்ததும், கோகுலத் தவாக்குடைய முறைகளை கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவானுடைய வருணலோகத்திற் கெழுந்தருளி நந்தகோபரை மீட்டுவத்
தும் கோகுலத்தவாக்குக்கு பரமபத் முதலிய சாயபுணய லோகங்களை
பும் சமஸ்தப்பிரபஞ்சங்களையும் தமது திவ்யஸூருபத்தில் லேவிக்கும்படித்
திருப்பெய்ததும்.

கஉ௩

உ௬

சரந்தால் ககவிபக்சு சந்திரோதய வாணனைகளையும் ஸ்ரீ பகவானுடைய
வ வேணுகான ஸ்வரமகிமை களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ண கோபிகாஜன மனோதா
னுபவங்களையும் சரவப்பிரபஞ்ச மனோலய கோபிகாஜனசித்த நேனூர்த்த
மாக பகவத் தந்தாரணமுஞ் சொல்லியது

கஉ௪

அட்டவணை.

அ-ம்.

அவதாரிகை

பக்கம்.

- உய** **புரிபகவானுவா** அநாதாதானமானவடனே கோபீஜன ஸமுகன கள யாவரும் நிதிருஷ்ணனுபவமானஸாகளாய பகவத வியோக தாபங்க ளினால் அநதப் பிருததாரணயங்களை தோறுஞ் சஞ்சரித்தது விருக்ஷங்களை புத றுகள் கொடிகள் *வெண்ணெய்றுகளுகளை இவைமுதலான விடகங்களில் தேடி நிதிருஷ்ண குணங்களை யனுபவித்ததாகனென்று சொல்லியது கௌ
- உக** **கோபிகாஜன** ஸமுகங்களை யமுளுநதி தீர்த்திலவந்துசேருது, ஸபக வானுடைய திருவவதார அதிசயங்களையும் தங்களை யிதுவரைக்கும் இரட் சித்த ஆச்சரிய குணங்களையும் சொல்லி, தங்கட்குப் பிரசன்னராகி இஷ்ட பூங்களைத் திருபதிசெய்த இரட்சிகக வேண்டிமென்று பிராரத் தித்ததைச் சொல்லியது கஅக
- உஉ** **புரி ஹரியானவா** இரத்த கோபிகாஜன ஸமுகங்களின் இருதபங்களை பரிசுத்தங்களாகவும் இதர இசை முதலியதுகளை ஒழித்ததாகவும் இருத குமபடி செய்து, உடனே பிரசன்னராய அவரவர்களின் பூவ ஜனமங்களிற் செய்த தவத்திறுறிய அனுபவங்களைத்தமது பரமகிருபையினால் தந்தருளி, அவர்கள் ஜனம் காபலய மாருமபடிசெய்து கட்டாசித்து ரட்சித்தன ரென்று சொல்லியது ககக
- உஉ** **புரி ஹரியானவா** இரதப் பிருததாவனப் பிரதேசங்களினும் யமுளுநதி யினும் தம்மைப்பரிசுத்த மானஸாகளாய அடுத்த கோபிகாஜன மண்டல மத்தியத்தி் விருகதுகொண்டு, இராஜக கீரிடைகளினாலும் ஜலகீரிடைகளி னாலும் உவர்கள் மனோதாமகளைத் திருபதி யடையும்படியாய் ரமிப்பித்தன ரென்று சொல்லியது ககஅ
- உச** **புரி ஹரியானவா** அம்பிகாவன உதஸவத்திற ஈந்தகோபா முதலிய சகல ஜனங்களும் போயிருந்த விடத்தில் ஆங்கிரசாகனென்னும் ரிஷிகளி னுடைய சாபத்தைப் பெற்றுக்கிடந்த மலைப்பாம்பின் வாயிலகப்பட்ட கந்தகோபரை விடுவதது அதிசயசாபத்தை நிவாரணஞ் செய்தாரென்றும், ஞபேரபடனாகிய சங்கருடனென்கிற தஷ்ட குயகளைச் சமமிரித்து கோ பிகாஜனங்களை இரட்சித்தாரென்றஞ் சொல்லியது. உ௦அ
- உக** **புரி பகவானுவா** பகற்காலங்களில் பிருததாரணயத்தில் சஞ்சரிக்க ளுமுத்தருளி விருகருமபோது கோருவத்தினுள்ள கோபிகா ஜனங்களை யாவ ரும் புரி ஹரியினுடைய லீலாவிபவாதி சயங்களைத் தியானித்தக கொண்டு தங்கன் இருதயங்கன் சகிக்கமாட்டாமல் பகற்காலத்தை வெறுத்து மஹா வியாடகங்களை யடைந்து, இராத்திரி காலத்தைத் தங்களுக்குப் பரமோத் தாரகமென்று நினைத்துத் துதித்ததாகனென்று சொல்லியது உ௧உ
- உக** **புரி கிருஷ்ண பகவானுவா** விருஷபாகாரத்தை அடைத்து கோருவத் தினுள்ள கோபாலர்களையும் கோவினங்களையும் கலியசெய்த அரிஷ்டகர னைச் சந்திரித்து யாவையு மிரகித்தாரென்றும், புரிமஹாத பகவானுல் சம்ஸமகாராஜன் புரி பகவானுடைய திவ்ய சரித்திரங்களைக் கேட்டுச் சத் தேவமற்று தேவலீகதேவ புத்திரர்களென்றறித்து புரி பலராம கிருஷ் ணஸூத்திரனை மதராசுபுரிக்கு அழைத்ததக்கொண்டு வரும்படி மகா பகவா நோத்தமராமிய அக்ரூரரைப் பிரபாணப்படுத்தி அனுப்பிவித்தாரென்றஞ் சொல்லியது. உ௧அ

அ-ம.

அவதாரினை.

பக்கம்.

௩௪ ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா கமஸனாலே ஆஞ்ஞாயிக்கப்பட்டுந்த ஒரு கொடிய வசரனாகிய கேசியெனகிறதஷ்டனைச் சமஹரித்தபொழுதும நாரதபகவானால் இனிமேல் நடக்கயருகின்ற மஹாபுசய லீலைகள் யாவையும்கேட்டுச் சந்தோஷத்தா ரென்றும் பின்பு மஹா மாயாவியாய வந்து சில கோபாலாகளைப் பாவத குறையிலொளித்த வ்யோமாகூனைச் சமஹா ரஞ் செய்தாரென்றஞ் சொல்லியது.

௨௨௭

௩௫ ஸ்ரீமஹா பாகவதோத்தமராகிய அக்ருரரானவா ஸ்ரீசர் வேசுவரருடை மாயாவதாரமான ஸ்ரீபலராய கிருஷ்ணமூர்த்திக ளைய லீலாவைப்பவங்களை நினைத்து நினைத்து ஆனந்தித்துக் கொண்டு மிகவும் சிரத்தா பகதியுடன் சென்று கோகுலத்திற பிரவேசித்து நந்தகோபா முதலியவர்களைத் தரிசனஞ் செய்து தன்யராயப் பூசிக்கப்பட்டா ரென்று சொல்லியது.

௨௩௩

௩௬ ஸ்ரீ பகவானுவா அக்ருரருடனே ஏகாகமாயச சில குச லப்பிரசனங்கள் செய்து ஸ்ரீமதராபுரியைக்குறித்துப் பிரயாண மானதும் அப்போது கோகுலத்திலுள்ள கோபிகா ஜனங்கள் யாவரும் மனோஹர கலத்தினால் அக்ருரரை நிரதாஸ்துதி கள் செய்ததும் யமுனையில் அக்ருரருக்கு விபூக வை குண்ட பிரசந தரிசனாததங்களை லபிக்கச்செய்ததும் செல்ல வியது.

௨௩௬

௩௭ ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமராகிய அக்ருரர அந்த யமுன நதியில் தமக்குச் சாக்ஷாதகரித்துப் பிரசன்னமான சாவேஸ்வர வரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை சகுணநாககுணமக பரபரம ஹ ஸ்வரூபாததமாய் வேதாரத்தங்களைக்கொண்டு ஸுதுதிசெய்தாரென்று சொல்லியது.

௨௪௦

௩௮ ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா மதராபுரத்திற கெழுந்தருளின தும் நடுவழியினில் வண்ணனைச் சமஹரித்ததும் கதாமாவென் கிறவனுக்குச் சுவாமியானவர் வரங்கொடுத்ததுஞ் சொல்லியது.

௨௪௧

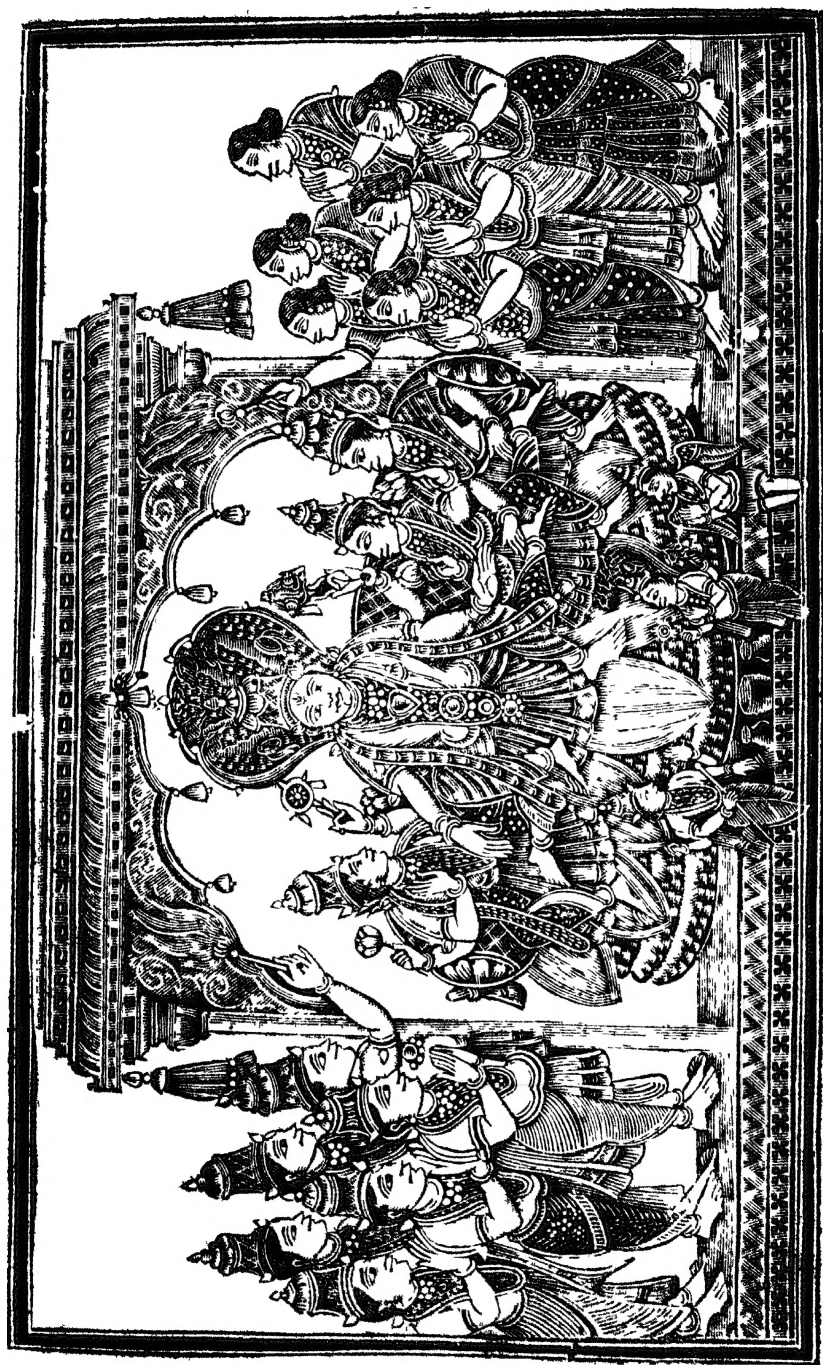
௩௯ ஸ்ரீ பகவானுவா கமசனுக்குச் சந்தனங்கொண்டு போ கிற கூனியைக்கண்டு அவளிடத்தில் சந்தனம் வாங்கிப் பூசிக் கொண்டதும் அவளிட சரீரத்திலிருந்த கோணலை நிமித்தின தும் தனுசாலையிற்போய விலைமுறித்ததுஞ் சொல்லியது.

௨௪௨

௪௦ ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாருவருந் துண்கியெழுந்திருந்த அதிகந லேனில் மலயத்தஞ் செய்வதற்காகப் பிரயாணமாய் வருகிறதும் வழியில் குவலியாபீடமெனகிற ஆனையுடன் போர்செய்து சங்க ரித்ததுஞ் சொல்லியது.

௨௪௩

௪௧ ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சாணாரனுடனும் புலாரமா முத்தகனுட் னும் போசெய்து அவர்களைக் கொன்றதும் பின்பு கம்ஷிஷ்யும்

பரமபதநாதன்

ஸ்ரீகுருஷண பரப்பிரம்மேணநம:

பி ர த ம ஸ் க த் த ம்.

பக்கம்.

Q

g

52

54

88

20

豆豉

55

22

ஆ-ம்.

ஆ வ தா ரி கை.

பக் கம்.

கக ஆனர்ததாளால் ஸதுதிககப்பமெ யாதவேந்திரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானபட்டணத்தில பிரவேசித்துப் பந்துக்களோடேகூடிகொண்டு கீரீடித்
தலத் நன்றாக வாணித்தல்

சௌ

கஉ யாதொரு பரிசுதித்துவினுடைய ஜனமபிரசங்கத்தின் பொருட்டுவிஸ
தரித்து அசுவத்தாமாவினுடைய தண்டனையை முன்னேசொல்லப்பட்டதோ?
அப்படிப்பட்ட பரிசுதித்துவினுடைய ஜனனத்தைச் சொல்லியது

முக

கங் பரிசுதித்துவினுடைய பட்டாபிஷேகத்தினால் ராஜாவான யுதிஷ்டிரா
டைய மகாபிரஸ்தானத்தைச் சொல்லுகைக்கு விதூரனுடைய வசனத்தினால்
திரிதராஷ்டிரனுடைய நாசசமம் சொல்லியது

முக

கச இராஜாவான த்ருமபுத்திரரானவா தூநியித்தங்களைப்பார்த்துச் சங்கித
தவராய், அரசசன்னிடித்தில் நின்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய லோகந
தர கமனத்தைக் கேட்டாரென்று சொல்லியது.

முக

கஊ கலியனுடைய பிரவேசத்தைப்பார்த்துப் பரிசுதித்துவினிடத்தில் ராச
சியபாரத்தைவைத்துத் த்ருமபுத்திரா சொரக்கத்தை அடைந்தாரென்று
சொல்லியது

சுக

கசு கலியினுலே பின்னங்களான பூமி த்ருமங்களுடைய பிராபதியும், பாலக
னாகிய பரிசுதித்துவினுடைய சமவாதமும் சொல்லியது.

சுக

கஎ மஹாபராக்கிரமசாலியான பரிசுதித்துவினால் செய்யப்பட்ட கலிய
னுடைய நீக்கிரகம் சொல்லியது

சுக

கஅ பரிசுதித்துவுக்குவந்த பிரமமசாபமும், அந்தப்பிரமமசாபமேராஜாவுக்கு
வைராக்கியத்தைப் பண்ணினது அநுககிரகமானதும் சொல்லியது

எச

கஈ யோகஜனங்களினால் சூழப்பட்ட பரிசுதித்து கங்காதித்தில பிரா
யோபவேசஞ் செய்திருந்த சமயத்தில், மஹாபாகவதரான சுகருடைய கல
வரவு சொல்லியது.

எஅ

து வி திய ஸ் க ந் த ம்.

க சுகமஹாமுனியானவா பரிசுதித்துவினால் கெழக்கப்பட்ட மனுஷ்யா
ளுடைய கிருத்தியத்தைச் சொல்லியது.

அங்

உ சாலனம்பன யோகத்தினால் சாதிக்கத் தக்கதான சாவாந்திரி யாமி
யினுடைய தாரணை சொல்லியது

அஎ

ங் விஷ்ணுபத்தியினுடைய விசேஷத்தைக்கேளாநின்ற சுகமுனியினுடைய
பகதி அகிசயத்தினால், அந்த விஷ்ணுவின் கருமங்களினுடையசிரவணத்தில்
ஆதரவு சொல்லியது.

கஉ

ச ஸ்ரீஹரியினுடைய கிருஷ்டி முதலான கதைகளை பரிசுதித்துவினால் பிரஸ
னம் பண்ணப்பட்ட சுகரானவா பிரமமநாரத் சமவாதத்தை வெளியிட்டது.

கச

இ லீலா அநாமான வீராட்டானவா காலகருமமுதலான சத்திகளி
னால் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைக் கிருஷ்டித்தாரென்று பிரமமா நாரத்
ருக்குச் சொன்னாரென்று சொல்லியது.

கஅ

ஈ அத்தியாத்மாதி பேதத்தினால் வீராட்விபூதியும் சொல்லப்பட்டு, பூ
லோகத்தான சமஸ்தாதாரத்துவமும் புருஷுக்கத்தினால் திரஸகரித்தது

க0உ

எ பகவானுடைய லீலாவதாரங்களெல்லாம் அந்தந்த அவதாரக்கிரம
கள் அந்தந்த பிரையோசனங்கள் இதுகளுடனேகூட பிரம்மாவினால் நார
தருக்குச் சொல்லப்பட்டதென்று சொல்லியது.

க0அ

அ-ம்	அவதாரிகை.	பக்கம்.
அ	பரிசுத்த தானவன் ஜீவேஸ்வரானுக்கு தேகசம்பந்தம் எப்படி கூடுமென்று ஆக்ஷேபித்து, மற்றும் அறியவேண்டியதாகளாய் வெகுபிரகாரங்களான புராண அறபுதங்களைப் பிரஸனம் செய்தாணென்று சொல்லியது.	ககடு
க	சுகப்பிரமமரிஷி ஸ்ரீஹரியினுலே பிரமமதேவனுக்குச் சொல்லப்பட்ட பாகவதத்தை பரிசுத்த துவக்குச் சொன்னாரென்று சொல்லியது.	ககஅ
க0	பாதராயணியான சுகப்பிரமமரிஷி பாகவத வியாகியானது துவாரத்தினுலே ராஜ்வினா செய்யப்பட்ட பிரஸனத்தாக்கு உத்தரஞ் சொல்லியது	கஉச

தி ரி தி ய ஸ் க ந் த ம்.

க	ஸ்ரீமந்நாராயணபிரமமநாரத சமவாதரூபமாகத் துவதித்யஸகந்தத்திலு' சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பாகவதமே ஆதிசேஷருடைய முகத்தினுலே விஸதரிக்கப்பட்டதென்று மூனருவதுஸகந்த முதற்கொண்டு விஸதாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே ஆதியில் நாலு அத்தியாயம் விதாரமதரேய சமவாதமும், மேல எட்டு அத்தியாயம் பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டியைக் களும், மேலே ஏழு அத்தியாயம் வராக அவதாரமும், மேலே ஒரு அத்தியாயம் பிரபஞ்சத்தினுடைய உபசங்காரமும், அதற்குமேல நாலு அத்தியாயம் கபிலா அவதாரமும், அதற்குமேல ஒன்பது அத்தியாயம் கபிலோ பாககியானமும், இந்தப்பிரகாரம் முப்பத்தினுன்று அத்தியாயங்களினுலே இந்தப் பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி முதலானதை வாணிததல	ககக
உ	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானின் வியோகத்தினுலே மிகவுமவியசனப்படுகின்ற உத்தவரானவா பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு விதுருக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பால் சரித்திரங்களை வாணித்தாரென்று சொல்லியது	ககக
ங	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கோலத்திலிருந்து மதுரையிலேபோய் கமசுவதை முதலானதைப் பண்ணினதும் துவாரகையில் லீலைகளைப் பண்ணினதும் வாணித்ததல.	ககக
ச	விதுரரானவா பந்துக்களுடைய நாசத்தைக்கேட்டு உத்தவருடைய உபதேசத்தினுலே ஆத்தமக்கியானத்தின்பொருட்டு மையத்திரேய மகாரிஷியைப் போயடைந்தாரென்று சொல்லியது	ககக
ரு	விதுரராலே பகவானுடைய லீலைகளைக் குறித்துக் கேட்கப்பட்டவானமைத்திரேய மகாரிஷியானவா, மகத்தவமுதலான தத்தவங்களுடைய சிருஷ்டியையும் அநத்தத்தவங்களாலே பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீஹரியினுடைய ஸதோத்திரத்தையுஞ் சொன்னாரென்று சொல்லியது	ககச
க	ராவரானுலே யேவப்பட்ட அநத்தத்தவங்களாலே விராட சரீரத்தினுடைய சிருஷ்டியையும், அநத் விராட சரீரத்தில பகவானுலே பண்ணப்பட்ட அதிதேயவாதி பேத்தத்தையும் சொல்லியது.	ககச
எ	விதுரா சமுசயத்தைப் போக்கடியாநின்ற மைத்திரேய மகாரிஷியினுடைய வசனத்தைக் கொண்டாடி, திருமபவும் நாராவீதப் பிரசினங்கள் அவவிதுரராலே பண்ணப்பட்டதுகொன்று சொல்லியது.	ககரு
அ	பிரளையோத்தியிலே சயனித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணருடையநாபிகமலத்திலே உண்டாயிருக்கின்றபிரமமாவானவா அநத் ஸ்ரீமந்நாராயணரை அறியாதவராயும் பயப்பட்டவராயு இருந்து, பினத்பசினுலே அநத் ஸ்ரீஹரியை சாதோஷிப்பித்தாரென்று சொல்லியது.	ககரு
க	பிரம்மாவானவா ஏகானவமான ஜலத்திலே லோகசிருஷ்டியைப் பண்ணவேண்டுமென்ற இசையினுலேயும் தபசினுலேயும் சந்துஷ்டரான,	

அ.ம்.	அவதாரிகை	பக்கம்.
	பூநமநாராயணரைப்பாத்ததுஸதோத்திரம் பண்ணினொன்று சொல்லியது	கச௦
க௦	கிரமமாகச் சிருஷ்டியைச் சொல்லுகைக்குப் பிராகிருதமுதலான விபாகத்தினுலே சிருஷ்டியானது பத்துவிதமாகச் சொல்லியது.	க௬௩
க௧	பரமானுமுதலான அவயவங்களாலே காலமும் யுகமும், மனவந்தராதிகளாலே கலப்பத்தினுடைய பிரமானுதிகளும் சொல்லியது.	க௯௯
க௨	மானசீகமான குமாராதிகளுடைய சிருஷ்டியானது விரத்தியடையாமையாலே ஸ்திரீபுருஷசரீரத்தினுலே பண்ணப்பட்டாநின்ற மனுஷசிருஷ்டியானது வாணித்தல	௧௭௦
க௩	மனுப்பிரஜாபதி பிரஜைகளைச் சிருஷ்டிக்க இச்சிக்குலையில் ஆகஸ்தியமீரக ஜலத்திலே முழுக்கிப்போகாநின்ற பூரியை உத்தாரணம் பண்ணுகைக்கு அவதரியா நின்ற வராகரூபியான சுவாமியினுலே பண்ணப்பட்ட தைத்திய சங்காரமானது சொல்லியது	௧௭௭
க௪	திதிதேவீக்குக் காமத்தினுலே சந்தியாகாலத்திலே காசிபரிடத்தில் நின்றும் கற்போரப்பத்யும், அதினுடைய காரணமுஞ்சொல்லியது	௧௮௨
க௫	கியான ரூரியாளான தேவாகளாலே கேழக்கப்பட்டவரான பிரமமாவானவா ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்னுடைய பாரிஷாத்தான்குப் பிராமமணசாப் முதலானதையும், அந்தருக் காரணத்தையும் சொல்லுகிறொன்று சொல்லியது	௧௮௬
க௬	ஸ்ரீஹரியினுலே சமாதானம் பண்ணப்பட்டு மிகவும் பசுத்தாபத்தை யுடையவர்களாகிய அநந் ரிஷ்யீசுவாகளாலே அந்தஜயவீஜயாகளுக்கு அசுர ஜனமத்திலேயும் அனுககிரகம் பண்ணப்பட்டதென்று சொல்லியது	௧௯௨
க௭	அத்தஜயவீஜயானுடைய லோகபயங்கரமான உற்பத்தியும் இரணியாக்ஷனுடையதிசுருவிஜயத்திலே உண்டான அற்புதமான பிரபாவமும்சொல்லியது	௧௯௬
க௮	இரணியாக்ஷனுக்கும் பூரியை உத்தாரணம் பண்ணுகின்ற வராகரூபியான பகவானுக்கும் உண்டான யுத்தமானது சொல்லியது	௨௦௦
க௯	பிரமமாமுதலானதேவாகளாலே பிராந்திக்கப்படுகின்ற வராகரூபியான ஸ்ரீஹரியினுலே இரணியாக்ஷன் சங்கரிக்கப் பட்டானென்று சொல்லியது.	௨௦௨
௨௦	பூாவம் உபக்கிரமித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்த சிருஷ்டியானது திருமபவும் சொல்லுகைக்கு, விதுரராலே மயித்திரேய மகாரிஷிக்கு ரூபகம் பண்ணப்பட்டதைச் சொல்லியது	௨௦௫
௨௧	காத்தமப் பிரஜாபதியினுடைய த்பசுக்கும் உபாசனைக்கும் சுந்தோஷித்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவா, அந்தக் காத்தமப் பிரஜாபதிக்கும் சுவாயம்பு மனுவின பெண்ணுக்கும் விவாகக்கட்டளையிட்டது சொல்லியது	௨௦௬
௨௨	அந்த மனுவானவன் பகவானுலே ஆக்கியாபிக்கப் பட்டபடிக்குத் தேவஜிதி யெனப்பட்ட தன்னுடைய பெண்ணைக் காத்தமப்பிரஜாபதிக்குக் கொடுத்தானென்று சொல்லியது	௨௧௨
௨௩	அந்தக் காத்தமப் பிரஜாபதியும் தேவஜிதியுமாகிய இந்த யிருவருடைய கபோயோக பலத்தினுலே நிரூபிக்கப்படும், சாவசம்பத்துகளுடனே கூடிக் கொண்டும், இச்சாணுகுணமாக சஞ்சரிக்கத்தக்க விமானத்திலேசெய்த லீலைகள் சொல்லியது.	௨௧௫
௨௪	பகவானுடைய கபிலாவதாரமும், அவருடைய பித்தான காத்தமப் பிரஜாபதியானவா குணத்திரையங்களில் நின்றும் விடுபட்டுக் கிரகஸ்தாசிரமத்தில் நின்றும் நிவாத்திமாகத்தை யடைந்ததுஞ் சொல்லியது.	௨௨௦
௨௫	புத்திரரான கபிலமகாரிஷியானவா மாதாவான தேவஜிதியினுலே சம	

அ-ம	அவதாரிகை	பக்கம்.
	சாரபநத மோட்சத்தைகருகிறதற்கு கேட்கப்பட்டவராய், ஆதியிலே பகதி மாரகக்கைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௨௨௪
௨௮	பிராணிகளுடைய விவேகத்திற்குச் சாங்கியசாஸ்திரத்தினாலே சமஸ்த தத்துவங்களுடைய ஜ்ஞமமும் லட்சணபேதங்களும் சொல்லியது	௨௨௭
௨௭	ததவக்கியான முதலான வெகுசாதன யோகத்தினாலேயும், பிரகிருதி புருஷாளுடைய விவேகத்தினாலேயும், மோக்ஷரீதியானது நிரூபித்தல்.	௨௩௧
௨௮	தியானத்தினாலே விளங்குகின்ற அஷ்டாங்க யோகத்தினாலே, சாவ வுபாதி குளியரான பரமரத்ம் சுவரூபக்கியானமானது சொல்லியது	௨௩௩
௨௯	பகதியோகமும், காலத்தினுடைய பலமும், வீரகத்தின் பொருட்டுக் கோரமான சமசாரமும், வெகுப்பிரகாரமாகச் சொல்லியது	௨௩௭
௩௦	தேகம், ஸ்திரீ, இவை முதலானதுகளிலே ஆசகதமான சித்தத்தை யுடையவாளான காமிகளுடைய பாவத்தினாலே தாம்சமான அதேகத்தி யானது சொல்லியது	௨௪௦
௩௧	மீசிரங்களாயிருக்கிற புண்ணியபாவங்களாலே மனுஷியஜ்ஞமப்பிரப திருபமான ரஜோகுண கதியானது சொல்லியது	௨௪௨
௩௨	சாத்வீக தாமங்களாலே ஊர்த்துவங்களும், கதூரவக்கியான மில்லாத வனுக்கு அந்த லோகங்களில் நின்று திருமப ஜ்ஞமமும் சொல்லியது	௨௪௩
௩௩	அந்தக் கபிலமகாரிஷ்யினுடைய உபதேசத்தினால் உண்டாகிறமேலான தத்துவக்கியான தபோர்ஷ்டானுபவ அம்சத்தினாலே அவருடைய மாதா வான தேவபுத்தியினுடைய சீவன முத்தியானது சொல்லியது	௨௪௮

சதுர்த்தஸ்கந்தம்.

௧	ஸ்ரீமத பாகவதபுராணத்தில் சதுர்த்த ஸ்கந்தத்தில் இருபத்தொன்பது அததியாயங்களினாலே துரியமான விசநகம் சொல்லப்படுகிறது அதில ஈஸவராஜிள்ளான பிரமம் மனுவாதிகளாலே விசநகமென்கிற விசேஷ்சிரு ஷ்டி பண்ணப்பட்டது அதுகளுக்களுளே பிரதம் அததியாயத்தில் மனுவி னுடைய கன்னியாவம்சம் பிறந்ததற்காகச் சொல்லப்படுகிறது அந்த மனு கன்னியா வம்சத்திலே எக்கிய மூர்த்திகளினாலே ஹரியினுடைய அவ தாரங்களும் சொல்லியது.	௨௫௧
௨	தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய விசுவஜித்தியாகமும், அவனுக்கும் மகா தேவருக்கும் துவேஷமுண்டான காரணத்தையும் சொல்லியது	௨௫௬
௩	தக்ஷனுடைய யக்கி யோசசுவதைப் பாககவேனுமென்கிற இசையி னாலே போகப்போகிறவளாயிருக்கிற சதீதேவியானவள், மகேசனாலே ஞாய யேதுக்களாலே தனையப்பட்டாளென்று சொல்லியது	௨௫௮
௪	பாததாவை விட்டுப்போன சதீதேவியானவள் பிதாவினாலே அவ மரணம் பண்ணப்பட்டவளாகி, கோபத்தினாலே அந்தத்தக்ஷனை திரஸ்கரித்து அந்த யக்கியத்திலேயே சரீரத்தைவிட்டு விட்டாளென்று சொல்லியது.	௨௬௦
௫	சங்கரணுவா சதீதேவியினுடைய தேகத்தியாகத்தைக் கேட்டு, கோபத்தினாலே வீரபத்திரையுண்டாகக்கி அவராலே தக்ஷனைக் கொல்லு வித்தாரென்று சொல்லியது	௨௬௩
௬	பிரமமதேவரானவா தேவகணங்களுடனே கூடப்பழியையடைந்து தட் சன முதலான போகரூப பிழைப்பிக்கச்செய்து சமாதானம் பண்ணி னு ரென்று சொல்லியது	௨௬௭

அ-ம்.

அவதாரிகை

பக்கம்

- எ தகூன், ருத்திரன், இவாமுதலான பேரகளாலே அழைக்கப்படுகின்ற ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவானவா அந்த தகூனாலே யக்கியத்தை நிறைவேற்றிவைத்தாரென்று சொல்லியது ௨௪௦
- அ குருவினுடைய சன்னிதானத்திலே சபத்தினிமாதாவினுடைய ரோஷ வசனத்தினாலே பட்டணத்தில் நின்றும் வெளிப்புறப்பட்டதுருவன, தன்னுடைய தபசிளாலே ஸ்ரீமநாராயணனைச் சந்தோஷப்படுத்தித்தைச்சொல்லியது ௨௪௧
- க துருவனுவன் ஹரியை ஸதோத்திரமபண்ணி, அவரிடத்தில் நின்றும் அபீஷ்டமான வரங்களுல்லாம் அடைந்தது, பிரீதியினாலே பிதாவினால் நோடுக்கப்பட்ட ராசசியத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணினனென்றுசொல்லியது ௨௪௨
- ௪௦ துருவனொருவனாகவே அளகாபுரிப்பட்டணத்தாகுப்போய பிராதாவான உத்தமனைக்கொன்ற யக்ஷானைவைத்ததானென்று அவனுடைய பராக்ஷிரமஞ் சொல்லியது ௨௪௩
- ௪௧ துருவனாலே செய்யப்பட்ட யட்சாளுடைய நாசத்தைப்பார்த்த சுவாமியுமனுவானவா தாமேவந்தது, துருவனைத் தத்துவ வுபதேசத்தினாலே அந்த யுத்தத்தில் நின்றும் நிவாததிப்பித்தாரென்று சொல்லியது ௨௪௪
- ௪௨ குபேரனாலே சந்தோஷிக்கப்பட்டவனான துருவன் பட்டணத்தை வடைந்து, யக்கியங்களினாலே ஸ்ரீஹரியை ஆராதித்து, உத்தமமாகிய ஸதானத்தை ஏற்றினென்று சொல்லியது ௨௪௫
- ௪௩ பிரந்து சக்கிரவாததியினுடைய சரித்திரம் சொல்லியது ௨௪௬
- ௪௪ அக்ஷராஜாவானவன் துஷ்டபுத்திரனுடைய பயத்தினாலேவெளிப்புறப் பட்டுப் போனபின்பு, பிராமமனுளாலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வேணைத் திருமபவும் அந்தப்பிராமனுள் தானே சபித்ததும் சொல்லியது ௨௪௭
- ௪௫ பிரந்து சக்கிரவாததியானவன் லோகத்தினுடைய பசிநாகங்களைப் போக்கடிக்க நினைத்து, வித்துக்களைத் தனக்குள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற பூரியை அடிகருக்கக்கு யத்தனம் பண்ணப்பிறப்பாடு அந்தப் பூரியினாலே ஸதோத்திரம் பண்ணப்பட்டானென்று சொல்லியது ௨௪௮
- ௪௬ பிரந்துசக்கிரவாததியால் அந்தப் பூரியாகிய பசுவானது அவாள் அவாளுக்கு யோக்கியமான பாலைக்கறக்கப் பட்டதென்று சொல்லியது ௨௪௯
- ௪௭ அசுவமேதத்தில் அசுவத்தை அபகரியாின்ற இரத்திரனைக் கொல்ல வேணுமென்று எத்தனித்தப் பிரந்துசக்கிரவாததியை, பிராமமாவந்து தனக்கதாரென்று சொல்லியது ௨௫௦
- ௪௮ பிரந்துவினுடைய யக்கியத்திலே சாக்ஷாத் விஷ்ணுவானவா பிரீதியுடன் அந்தப்பிரந்துவுக்கு தத்துவஉபதேசஞ்செய்துவரவ்கொடுத்ததெனச்சொல்லியது ௨௫௧
- ௪௯ மகாசத்திர மெண்ணப்பட்டயக்கியத்தில், தேவதைகள்முதலான பேருடைய மகாசத்தில் பிரந்துவினாலே பண்ணப்பட்டபிரஜைகளினுடைய அலங்கார சிருஷ்டி சொல்லப்படுகின்றது ௨௫௨
- ௫௦ பிரந்துசக்கிரவாததிக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய ஆக்கியையினால் சூறகுமார யோகியானவா உத்தமமானகியானத்தை உபதேசித்தாரென்றுசொல்லியது ௨௫௩
- ௫௧ வானப்பிரஸதாசிரமத்தில் பாரியையுடன் சமாதிவிலிருத்தப்பிரந்துசக்கிரவாததியானவன்விமாணாடாபவையுண்டை உதயடைந்ததெனச்சொல்லியது ௨௫௪
- ௫௨ பிராசீன பரிசுசெயன்கிற ராசாவினிடத்தில் நின்றும் பிரசேதசுக்க னென்கிறராஜரிஷிகளுடைய உறபத்தியும், அவர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருத்திரனைத் ஸதோத்திரமும் சொல்லியது ௨௫௫

- அ-ம். அ வ த ரி கை ' பக்ம்
- ௨௩ பிரசேதசுகங்கள் தபசு பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுக்குப் பிதாவான பிராசீனபரிகசுயெனகிற ராசாணைக்கறித்து, நாரநாபுரஞ்சன னுடைய கதாவியாஸத்தினுலே ஆத்தமக்கியானத்தை ஐந்து அத்தியாயத்தி னுல சொன்னாரென்று சொல்லியது ௩௨௪
- ௨௪ வேட்டையெனகிற வியாஜத்தினுலே சொப்பனசாககர ரூபமான சமு சாரம சொல்லியது ௩௨௭
- ௨௫ பாரியாபுத்திராதிக்களிடங்களிலே ஆசுத்தியினுலே தண்ணைமறவானினற காலகன்னிகையினுடைய உபாக்கியானத்திலே சோரரோக முடலனையை சொல்லியது ௩௨௮
- ௨௬ வைத்தபியெனகிற ஸ்திரீசிறையைினுல ஸ்திரீபாவத்தை யடைந்தபுரஞ் சன்னுக்கு, ஒருகாலத்திலே தெய்வானைகூலமாக முக்திசொல்லியது ௩௩௦
- ௨௭ ஸ்திரீசங்கத்தினுலே சமசாரமென்றும் ராசுவரசங்கத்தினுலே முக்தி யென்றும், பிரகாசமான கதாரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆதம உபதேசத் துக்கு வியாக்கியானம் சொல்லியது ௩௩௫
- ௨௮ பிரசேதசுகங்கள் ருத்திரசீத்தத்தினுலே ராசுவரமெய்யபித்து, அவராலே வெகுவரத்தையடைந்து, பிரபாடு அங்கிருந்துவந்து விடாசியெனகிறபெண் ணைக் கலியாணமபண்ணிக்கொண்டு ராசசியபாரம் பண்ணினாக்கொன்று சொல்லியது ௩௪௩
- ௨௯ பிள்ளையான தகூனிடத்திலே ராசசியபாரத்தை மைத்து வனத்திலே வாசமபண்ணுகின்ற அந்தபிரசேதசுகங்களுக்கு நாரநா முக்திசொல்லப்பட்ட மாகக்கத்தை உபதேசித்து, அந்நிலை மோகத்தை யடைந்த மாககென்று சொல்லியது ௩௪௮

பஞ்சமஸ்கந்தம்.

- ௧ பூமிகாபாகவத புராணத்தில் ஐந்நாவது ஸ்கந்தத்தில் அனேகப பிர காரங்களுடனேகூடிய பிரியவிரதனவங்கிமும பிரபஞ்சமரியாதையும் வா ணிக்கப்படுகிறது அதில இருபது அத்தியாயங்களினுலே பிரியவிரதனமுக் லான ராசாக்களாலே பூமியிலிராநின்ற தீவகள்ளினுடைய மரியாதாபாலனம் பண்ணப்பட்டதென்றும், மேலமுன்று அத்தியாயங்களினுலே சூரிய சந்திர ராதிகளுடைய சோதிசக்கிராதி மரியாதாபாலனம் பண்ணப்பட்ட தென் றும், மேலமுன்று அத்தியாயங்களினுலே அத்தவ முதலான கீழலோகங்களிலே தய்த்தியான முதலானபேராலே மரியாதாபாலனம் பண்ணப்படுகிறதென் றும், ஆக இருபத்தாறு அத்தியாயம் பஞ்சமஸ்கந்தம் இந்நில முதல் அக்கி யாயத்திலே கியானநிஷ்டானு பிரியவிரதனுக்குமுசாரத்தில் சவுக்கியமும், திருமபவும் கியான நிஷ்டையுமென்று அறபுத்தான அப்பிரியவிரதன கதை யைச் சொல்லியது ௩௫௪
- ௨ இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் ஸ்திரீஜ்ஞசமமதமான ஆக்கினியித்திர னுடைய சரித்திரம் சொல்லப்பட்டது யாதொரு ஸ்திரீபரவசனான ஆக்கினி யித்திரன் பூவசித்தியெனகிற தன்னுடையபக்தினியான அபசரஸ்திரீயினி டத்தில் நாபிமுதலான பிள்ளைகளைப்பெற்று இந்த வம்சத்திலே பிரசித்தன னுலே? அப்படிப்பட்ட ஆக்கினியித்திரனுடைய சரித்திரத்தைச் சுகபகவான புனசிரிப்பை யுடையவராய பரிசுத்தித்துவுக்குச் சொல்லியது ௩௬௦
- ௩ மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஆக்கினியித்திரனுடைய முதற்பிள்ளையான நாபிக்கு அவனது எககியத்தில் சந்தவந்தராகி எந்த பூர்வமரியானவா ரிஷப ரென்று பேரையுடைய புத்திரரானாரோ? அப்படிப்பட்ட நாபியினுடைய பரமமங்கலமான சரித்திரஞ் சொல்லியது, ௪௩௩

ஜி-ம்.

அவதாரிகை

பக்கம்.

- ச அந்த் நிஷ்பந்ரபியான பகவாளுனவா சதகாமமும், நிவாத்நிமாக்கமும், ராசசியத்தில சதபுருஷாளுடைய வாசமும், தான தூறுபிளிகளை யடைந ததும், ஆகியவி துகளைச் சொல்லியது ௩௬௬
- சி நிஷ்பதேவராலே புத்திராளுககுச் சொல்லப்பட்ட மோட்சதாம் உப தேசமும், அநந்தநிஷ்பதேவா சீதோஷ்ணநி தொநத் துககத்தைச் சகித்ததி னாலே நிஷ்பதேவருடைய பரம அங்கிசநிஷ்பதையும் சொல்லியது ௩௭0
- க தகியாரினற காட்டுகதீயைப் பராகதுககொண்டிருந்தாலும் பாராத வரைப்போலிருநத் அப்படிப்பட்ட தேகாபிமான குணியான நிஷ்பத ருடைய தேகத்தியாகப் பிரகாரமசொல்லியது ௩௭௪
- எ பரதன ராசசியப்பிரபலனஞ் செயதுகொண்டுவிருகாலம் எககியவகளி னாலே ஹரியை ஆராதித்துக்கொண்டு, பிறபாடு புலகருடைய ஆசிராமத்திலே சநரியாசத்தை அடைநதுஹரியைபஜனை பண்ணினானென்று சொல்லியது. ௩௭௭
- அ பகவான ஆராதித்துக்கொண்டிருநத் பரதனுடைய சத்திருத்தியத் துககு விக்ஷினமாயநோநத் மானை இரட்சிக்கிறதினால வநத் மிருகஜனம் மும், யோகியானவனுக்குப்பிராணிகளிடத்தில் தயையினாலேபண்ணப்பட்ட சகவாசமானது பரலோகத்துக்கு விகாசமாக ஆயவிடுமென்றும், இந்நத் அரத் தவகளைக் காண்பிக்கிறதற்காகப் பரதனுடைய மிருகரட்சணம் சொல்லியது ௩௭௯
- க பிதாவினாலே ஆதத்துமககியானியான பரதன பிரார்த்தவ கருமவேகத் தினாலே மிருகமாயப்பிறந்து திருமபலும் கருமசூயத்தினாலே உனமத்தப் பிராமமணையாப் பிறந்து, நாகத்த வேஷாதிகளிலலாமையாலப் பத்திரகாளிக் குப் பலிவாகுமபோதும் நிரவிகாரனயிருக்குகையானது சொல்லியது ௩௮௨
- க0 அனாதரவீபண்ணினற ரகுருணன்னென்கிற ராசாவானவன தன்பலலக் கைச் சமகாரினை அந்நப் பரதானவரைப் பலலககை ஏன செமமையாய எடுக்கவல்லவென்று கேட்டதற்கு பரதா சொல்லுகிற உத்தரவிலே அவ ரை மகாபிரமமநிஷ்டரென்று அறிந்துகொண்டு சக்கிரமாகக் கூண்டுகொள்வப் பட்டாரென்றும், இந்நப் பிரகாரமாக ஆபத்தினாலேயும் மனதிலே விகா ரத்தையடையாம லிருக்கிறது அககியானிக்கும சருவக்கியானிக்கும சரியா யிருக்குமென்று எண்ணி, அந்நப்பரதா சருவக்கியானரென்று மெரிகிறதற் காக அந்ந்ரகுருணனுடைய உபாக்கியானம் சொல்லியது ௩௮௬
- கக இரகுருண இராஜாவினாலேகேழக்கப்பட்ட அந்நசுபபாத்தனி, அந்ந ராஜாவுக்குப்பரமமான ஆதத்துமகியானவன உபதேசித்தானென்று சொல்லியது. ௩௯0
- க௨ திருமபலும் ரகுருணராசாவானவன கேழக்கப்பட்ட சந்நேகவகளைச் சடபரகமுனியானவா லியாததி செப்பாரென்று சொல்லியது ௩௯௩
- க௩ விரகதி யிலலாத்நனுக்கு விகாரோபதேசம் விபரதமென்று வயிராக கியம் உண்டாகிறதின் பொருடும் சமசாரமாகிற ஆணைமம் வான்ரதல. ௩௯௬
- க௪ சமசாரவணத்தினுடைய ஆகாரமானதைத் திருடா, நிகன், கொச்சு கள், ஸதீர்க்கள், துறச்சுள்ள இவைமுதலான வையாளாலே சொல்லப்பட்ட ஆத்தவகளுக்கு, பிரஸதுத்தமான அந்நச் சமசாரத்தை உபிதாரத்த கலப்பினா யினாலே நிரூபித்தல் ௩௯௮
- க௬ அந்நப்பரதனுடைய வமசத்திலே பிறநத் இராஜாக்களுடைய கோத்தி களை வாணித்தல் ௪0௧
- க௭ சகலதீவகளுக்கு மத்தியிலே யிராசினற மகமேருவினுடைய நிலையும், பூமியாகிற தாமரைக்கமலத்தினுடைய பொருடும் வாணித்தல் ௪0௨
- க௮ மேருவுக்கு நாணுத்திகிலேயும் கலகையினுடைய வரவும் இனாவில் வருஷத்திலே ருத்திரனால செய்யப்பட்ட சங்கருஷண விழைகோபாக்களும் சொல்லியது. ௪0௭
- ௪௮ நாலுபாரசிங்கவிலேயும் அந்ந்நவருஷதங்களிலே யிராசினற உபாசியவ களானபகவனமூத்திகளும் உபாசகர்கள இவ்னரினாருவென்றும் சொல்லியது. ௪0௯

அ-ம அ வ தா ரி கை. பக் கம்

கக கிம்புருட வருடத்திலே ஸ்ரீராமமூர்த்தியான பகவானுனவா அனுமாராலே உபாசிக்கப் படுகிறுமென்றும், பாரதவருஷத்திலே ஸ்ரீநாராயணரானவா நாரதமகாரிஷியினாலே உபாசிக்கப்படுகிறுமென்றும், பாரதவருஷத்துக்குசிரேஷ்டமும் சொல்லியது சகக

உ0 சமுத்திரங்களுடனேகூட பிலட்சத்தீபமுதலான ஆறு தீபங்களுடைய நிலையையும், சக்கிரவாள கிரியினுடைய நிலையையும், அதற்குட்பட்ட பிரதேசங்களையும் வெளிப்பட்ட பிரதேசங்களையுஞ் சொல்லியது சகக

உக நாள்தோறும் காலசக்கிரத்தினாலே சுழலாநின்ற சூரியனுடையராசிகஞ் சாரங்களுடனே கூடின கதியினாலே லோகயாத்திபை சொல்லியது சகக

உஉ சந்திரன் சக்கிரன் முதலான கிரகங்களுடைய உத்திரோத்திரமாண் ஸரானத்தைபும், அவாள்வாளுடைய கதிருணயத்தினாலே மனுஷ்யாளுடைய இஷ்டாநிஷ்டங்களையும் சொல்லியது சஉஉ

உ௩ சோதிசசக்கிரத்துக்கு யிருப்பிடமான துருவஸ்தானமும், சிம்சுமாரூபியான ஸ்ரீஹரியினுடைய ஸ்திதியும் சொல்லியது சஉஇ

உ௪ அதல்முதலான ஏழுலோகங்களுடைய மரியாதைகளை வானித்தல் சஉ௭

உஇ பிரளயகாலத்தில் இருந்த லோகத்தைச்சுநாகிக வேணுமென்று இச்சியாநின்ற எந்த ஆதிசேஷனிடத்தில் நின்று காலாகநிர்முதி. ஹண்டாகிருஷ்ண! அப்படிப்பட்ட ஆதிசேஷனுடைய ஸ்தானம் சொல்லியது ச௩க

உ௭ பாபிகள் நாகங்களிலே யமனாநாளாலே தங்கிக்கப்படுகிற பாநாள் மூலத்துக்குங் கீழான, அப்படிப்பட்ட நாகங்களுடைய ஸ்திதி சொல்லியது ச௩௩

ச ஷ ட ம ஸ் க ந த ம்.

க இதில் விஷ்ணுதாதர்களாலே பாபிகளை விடுவிக்கிறியித்திரம் எமகிங்கரன் அநதப்பாபிகளுடைய பாபத்தை வெளியிடுகின்றதின பொருடரி, தாம் முதலான துக்களுடைய ஸஹ்ருபஞ் சொல்லியது ச௩அ

உ விஷ்ணுதிங்கரா ளானவாகள எமகிங்கராளுக்கு அறபுதமான அரிநாம சங்கீர்த்தனைப் பிரபாவங்களைத் தெரிவித்து, அநத அசாமேனென்கிற பிராமமண்ணைவிஷ்ணுலோகத்தையடையச்செய்தார்களென்றுசொல்லியது ச௪௪

௩ எமனுவன தன்னுடைய தூதாளுக்கு விஷ்ணுபகதாளுடைய பிரபாவங்களைத்தெரிவித்து, அவா்களைச்சமாதானமபண்ணி, விஷ்ணுபகதாள்விஷயத்திலே நீங்கப்பிரவேசிக்க வேண்டாமென்றுசொன்னதாகச்சொல்லியது ச௪௭

௪ விஸ்வரூபத்தினுடைய உறபத்தியைச் சொல்லவேணுமென்கிற யிசசையினாலே, பிரசேதசக்களுடைய பிள்ளையான தக்ஷனுடைய வம்சம் விஸ்தரிக் கப்படுகிறதென்று சொல்லியது சஇ0

இ நாரதருடைய கபடவசனங்களினாலே நசித்துப்போன தனதுபிள்ளைக ளுடையசோகத்தினால், தக்ஷபிரஜாபதியானவன அநத நாரதரைச் சபித தாமென்று நிரூபித்தல் சஇ௪

௬ தக்ஷனாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டாநின்ற அறுபது பெண்களுடைய வம்சங் களும் வெவ்வேறாகக்கூறிநடப்பட்ட தக்ஷனனியாவமிசுத்திலே, அதிதிபுத் திரளுன துவஷ்டாவினிதத்தில் ின்றும் விசுவரூபனயிறந்த வம்சங்களும் கீர்த்தித்தல் சஇஅ

௭ குருவான பிரகஸ்பதியினால் விடப்பட்ட தேவதைகளினாலே, புரோகித காமத்திலே வரிக் கப்பட இநத விசுவரூபன, தேவதைகளுக்குப் பெளரோகித்தியத்தைப் பண்ணுஞ்னென்று சொல்லியது ச௬க

அ இநதிரன் எந்தநாராயண கவசத்தினாலே ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும் எப்பிடி தயித்தியானை ஐயித்தானோஅப்படிப்பட்ட நாராயணகவசத்தை இநதிரனுக்கு விஸ்வரூபன உபதேசித்தானென்று சொல்லியது. ச௬௪

அ-ம்.

அவநார்கை.

பக்கம்.

- ௧ இரதிரனதுகோபத்தினாலே விஸ்வரூபன் அழிக்கப்பட்டு பிற்பாடு துவ
ஷ்டாவின்னாலே அக்கினிமுகத்தினாலே விருத்திராசுரனுடைய அகநவீருத்
திராசுரனிடத்தில் நின்றும் பயந்த தேவதைகளினாலே ஸ்ரீ ஹரியினுடைய
தோத்திரம் பண்ணப்பட்டது ௪௬௫
- ௧௦ பகவானாலே ஆக்கியாபிக்கப்பட்ட இரதிரனானவன் கத்திரியங்கருடைய
அஸ்திகளையடைந்து, அதினாலே விஸ்வகாமாவின்னாலே நிறமிக்கப்பட்ட வசுதிரா
யுத்ததைக்கொண்டு விருத்திராசுரனை ஜயித்தானென்று சொல்லியது ௪௬௮
- ௧௧ இரதிரனுடனே யுத்தமபண்ணுகின்ற விருத்திராசுரனுடைய பக்திகியா
னம் பலன் இதுகளின் அதியசங்கரோ நன்றாக வானித்தல் ௪௭௨
- ௧௨ மகேந்திரன் தமகாயுத்தத்தினாலே விருத்திராசுரனுடைய வத்தமசொல்லியது ௪௭௪
- ௧௩ விருத்திரப் பிரமமுக்தியாகிற மகாதவசினாலே வெருகால மோகதூத
யடைந்திருந்த இரதிரனானவன் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்னாலே ரக்ஷிக்கப்பட்டா
னென்று சொல்லியது ௪௭௬
- ௧௪ சித்திரகேதுவாகு மகாபிரையாசத்தினாலே அடையப்பட்ட யுத்திரன்
மரித்துப்போகையில், அந்தப் யுத்திரனிடத்தில் அதிவாரசலவியத்தினாலுண்
டான மகத்தான சோகமானது சொல்லியது ௪௭௯
- ௧௫ ஆங்கிரசு மகாரிஷியுடனே கூடிகொண்டிருக்கிற நாரதமகாரிஷியினு
டைய தத்துவவுபதேசத்தினாலே, சித்திரகேதுவினுடைய சோகமானது
போகக்கடக்கப் படுகின்ற தென்று சொல்லியது ௪௮௨
- ௧௬ மிருதான அந்தப் பாலனுடைய வசந்தத்தினாலே தானே சித்திரகேது
வைச் சோகமில்லாதவனாகப்பண்ணி, காரதா ஆதிசேஷனைச் சந்தோஷிப்பி
யாரின்ற மகாவித்தைகளை உபதேசித்தானென்று சொல்லியது ௪௮௪
- ௧௭ சித்திராணுள்ளே ஸமோத்திரம் பண்ணப்பட்டவனும், விமானத்தினாலே
சஞ்சரியாநின்ற சித்திரகேது ஒருக்கால பாவத்தியுடனேகூடின ருத்திரனைக்
கண்டு ஏனெனம்பண்ணப் பாவத்தியினுடைய சாபத்தினாலே விருத்திராசுரனும்
வந்து பிறந்தானென்று சொல்லியது. ௪௮௮
- ௧௮ அதிதியினுடைய சூரதாமயினர்களு முத்தற்கொண்டு மந்தரமெட்டுப்பே
ருடைய வம்சமும் சொல்லப்பட்டதில், சித்தியினுடைய கற்பமும் தேவேந்திர
னாலே பண்ணப்பட்ட மருத்தங்களுடைய பேதமும் சொல்லியது ௪௯௧
- ௧௯ காகியபராலே திதிதேவீக்குயாதொரு விரதமுபதேசிக்கப்பட்டதோ
ஸ்ரீஹரிக்குச்சந்தோஷம் ஏமாண்ட அந்தவிரதமே லோகத்துக்கு இத்ததினப்போ
ருடைய பிரகாசமாகச் சொல்லியது ௪௯௩

சப்தமஸ்கந்தம்.

- ௧ இரணியாசனுடைய வதம் சொல்லியது ௪௯௮
- ௨ விஷ்ணுவின்னிடத்தில் நேஷத்தினாலே இரணியசபு அந்த விஷ்ணுவி
னுடைய விபூதியானலோகத்தைத் தானவாரிக்கொண்டு உபத்திரவம் பண்
ணுவித்து, அந்தவிஷ்ணுவின்னாலே அழிக்கப்பட்ட பிசுரு புத்திராசிகளோ
எல்லாம் இதியாசங்களினாலே சமரமானம்பண்ணினானென்று சொல்லியது. ௫௦௩
- ௩ இரணியசபுவின்னுடைய உக்கிரமான தபசினாலே நிக்கிக்கப்பட்ட லோக
த்தைப் பிரமமாவானவாபாத்து ஆசரியத்தைப்பாடச் செய்துஷ்டராய அய
னுக்கு வேண்டியவரங்களைக் கொடுக்காவிட்டே சொல்லியது. ௫௦௮
- ௪ இரணியசபுவானவன் வங்குளப்பெயர், ௧ மஸ்தலோகபாலாஜையும்
ஜயித்து விஷ்ணுவின்னிடத்தில் துவேஷத்தினாலே அந்த லோகபாலாஜைப்
பிடித்தானென்று சொல்லியது ௫௧௨
- ௫ குருவின்னாலே சொல்லப்பட்ட விசுதையைவிட்டு விஷ்ணுவின்னுடைய
ஸ்தோத்திரத்தினாலே ஆசக்தியை யுடையவனான பிரகலாங்கனை இரணியசபு
வானவன் சாபமமுத்தலானதுகளினாலே கொல்லுவதைக்குச் சமரத்தனாகாமற்
போனானென்று சொல்லியது. ௫௧௬

அ-ம.

அ வ த றி கை

பக்கம்.

- அ குருவானவர் கிரகத்தினுடைய காரியத்தில் வியாபித்திருக்கையில் பிரக
லாதன்ன தயித்தியகுமாரரான அழைத்துத் தனையண்ணி நாரதராலே தனக்
குச் சொல்லப்பட்ட பரத்தத்துவத்தை அவர்களுக் குபதேசித்தா னென்று
சொல்லியது ௫௨௨
- எ பிரகலாதன்னானவன் மாதாகற்பத்திலே தனக்கு நாரதமகாரிஷியின
லே உபதேசிக்கப்பட்ட கியானத்தை சிஷ்யானான தயித்திய புத்திரர்களுக்கு
விசுவாசமித்தமாகச் சொன்னானென்று சொல்லியது ௫௨௪
- அ இரணியகசிபுவானவன் மிகுந்த கோபத்தினாலே பிள்ளையான பிரகலா
தனைக்கொல்ல யெத்தனித்தவனாய் நரசிங்கரூபமாக ஆவிற்பவியாநின்ற
பகவானால் தானே கொல்லப்பட்டானென்றும் அந்நரசிங்கமூர்த்தியானவா
பிரமமாதி தேவதைகளினாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டா ரென்றும்
சொல்லியது. ௫௩௦
- க பிரமமதேவன் பலத்தினாலே யேவப்பட்ட பிரகலாதன்னானவன் கோ
பத்தை க்ஷமிப்பிக்கிறவனாகி மிகவும் பயங்கரமான நரசிமமூர்த்தியை
ஸ்தோத்திரம் பண்ணினானென்று சொல்லியது ௫௩௪
- க௦ ஸ்ரீஹரியானவா பகதனான பிரகலாதனை அணுகுகிடுத்து அநாதாதா
னத்தை யடைகையில் கதாபிரசங்கத்தினால் ஸ்ரீஹரியானவா ருத்திரரளி
டத்திலே பண்ணப்பட்ட அணுகிகரம் சொல்லியது ௫௩௮
- கக பிரமமணியி வானங்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் சாதாரணமான தாமங்
களும்அதிலமுக்கியமாயும்அமுக்கியமாயுமிருக்கிறதாமங்களுக்குசொல்கீயது ௫௪௩
- க௨ பிரமமசாரி வானப்பிரஸ்தாகளுடைய தாமமும், பிரமமசரிமமுதலான
நான்கு ஆசிரமங்களுக்கும் பொதுவான சிலதாமங்களுக்கு சொல்லியது ௫௪௫
- க௩ மோக்ஷாதகமான எதிதாமமும், ஒரு அவதூத விருத்தாரத்தத்தினாலே
தபசிலமேலான பிரமமக்கியானமும் அணிமாதி சித்திகளையுமுடையவனு
டைய அவஸைதையும் வாணித்தவ ௫௪௬
- க௪ தேசகால வேகத்தினாலே மிகவும் சிரேயசுக்குச் சாதனமான கிரகஸ்த
னுடைய உத்தமமான தாமத்தைச் சொல்லியது. ௫௪௭
- க௫ மோக்ஷத்துவாரமான சமஸ்த வானாசிரமங்களுடைய நிபந்தனம் சார
மாக சங்கிரகித்து வாணித்தவ ௫௫௧

அ ஷ்ட ம ஸ் க ந் த ம்.

- க மனுபுத்திரரளரிஷிகள்தேவாள,இருதிரன் இவர்கள் ஸ்ரீஹரியினுடைய
பாமாய, இவாளோடுகூட மனுவாதரமானது வாணித்தவ ௫௫௫
- ௨ கஜஸ்திரீகளுடனே ஜலத்திலே கிரீடத்துக்கொண டிருக்கும்போது
தெய்வவசத்தினாலே முதலையினால் பீடிக்கப்பட்ட கஜேந்திரானாலேபண்ணப
பட்ட ஸ்ரீஹரிஸ்தோத்திரங்கு சொல்லியது. ௫௫௮
- ௩ கஜேந்திரானாலே ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீஹரியானவா அநதக்
கஜேந்திரனே முதலையில் நின்றும் விடுவித்து, அந்த முதலையையும் கேவல
சாபத்தில் நின்றும் விடுவித்தாரென்று சொல்லியது. ௫௬௧
- ௪ பகவானானவா தன்னால் சங்கரிககப்பட்ட முதலையை யெப்போதும்
போல கதருவரூபத்தையடையச்செய்து, தன்னால் ரட்சிக்கப்பட்ட கஜேந்
திரனைத் தமமுடைய பாரிஷதாளுகளுளே ஒருவருகப் பண்ணித் தம
முடைய ஸ்தூனத்தை அடையச்செய்தா ரென்று சொல்லியது. ௫௬௩

அ-ம்

அவதாரிகை

பக்கம்.

இ ஐந்தாமனுடைய ஆறுமனுடையும் சொல்லி, பிராமணசாபத்தினாலே சம்பத்திழந்த தேவதைகளினாலே பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீ ஹரி ஸதோத்திரமும், ஸ்ரீ ஹரியானவா கமமுடையபகதாக்களிடத்தில் பக்தபாதத்தினாலே யாதொரு காரியத்திலே ஸத்ரிஸுபமானாரோ ! அப்படிப்பட்ட கூர்ராபதியில் நின்றும் அமிரதம்தன் உபாக்கியானமுஞ் சொல்லியது

இசுசு

சு தேவதைகளுக்குப் பிரசன்னரான பக்தானுடைய வாக்கியத்தினாலே தேவான் அசுரரான இருவரும் சந்திபண்ணிக்கொண்டு, கூர்ராபதியைக் கடைவந்திரு எந்தனம் பண்ணினார்களென்று சொல்லியது

இசுஅ

எ ஃ கூர்ராபதியைக்கடையும்போது அத்திலுண்டான காலகோடி விஷத்தைக் கண்ணி சகலஜனங்களும் பயந்து பரமாத்மாவை ஸதோத்திரமபண்ண, ருத் திரானுவா அந்த விஷத்தைப் பானம் பண்ணினாரு என்று சொல்லியது

இசுசு

அ கூர்ராபதியைக்கடையும்போது அத்திலுண்டான ஸ்ரீமகாலட்சுமியினாலே ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவானவா விரிக்கப்படுகையில், அசுரரானவா தாமததிரியினிடத்தில் நின்றும் அமிரதமானது அபகரிக்கப் படுகையில், விஷ்ணுவின்னுடைய மாயாமோகினிஸூபமானது சொல்லியது

இசுசு

சு ஜகன்மோகன ரூபத்தினாலே மோகத்தையுடைய கத்திரியர்களாலே கொடுக்கப்பட்ட அமிரதகலசத்தை வாங்கிக்கொண்டு மோகினிஸூபத்தை யுடைய பகவான் அபாகனை வஞ்சித்துத் தேவதைகளுக்கு அமிரதத்தைக் கொடுத்தாரென்று சொல்லியது.

இசுசு

க0 தயித்தியாள் ஆசனியத்தினாலே தேவதைகளோடு யுத்தம் பண்ணுகையில் தேவான் தயித்தியானுடைய மாயையினாலே கின்னாளா யிருக்கையில் அப்போ ஸ்ரீ ஹரியானவா ஆவிறப்பித்தாரென்றும், பகவத்பக்தி யில்லாத பேருக்கு அமிரதப்பிராபதியில்லையென்றும், பாகவதாளிடத்தில் துவேஷத்தினாலே பகவத்பக்தியில்லாத பேருக்குப் பிராணவியோகமும் சொல்லியது

இசுசு

கக தேவான் அசுரரான நாகம் பண்ணுகையில் நாகத்தானவா தேவாக்களை யுத்தத்தில் நின்றும் விலக்கிவிட்டாரென்றும், சுககின் மீகதபேரை ரட்சித்தாரென்றும் சொல்லியது

இசுசு

கஉ மோகினி ரூபத்தினுடைய விலாசத்தைப் பராக்கடேனுமென்கிற இசைசையுடைய ருத்திரனுக்கு ஸ்ரீ ஹரியானவா அந்த ரூபத்தைக் காண்பித்து, அவரைமோகிப்பித்து, திருமபவும் அவருடைய மோகத்தைப் போக்கடித்தாரென்று சொல்லியது

இசுசு

கக எழாமனு முதற்கொண்டு மனுவந்தரங்களும், அசுரமனு வந்தங்களிலே ஆறுவிதங்களான மனுவந்தரசிருந்தங்களும், கனித்தாரியே உண்ணித்தல்

இசு0

கச மனுபுத்திரான சபத்திவித்கள் இயாமுதலான போக்குடைய செய்கைகளைச் சொல்லியது

இசுசு

கடு பலியானவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்தினாலே விசுவசித்து யாகத்தைப் பண்ணி சுவாகத்தைச் சயித்ததும், அட்டைக்கண்ணி தேவதைகள் மறைந்தது சொல்லியது

இசுசு

கசு ஸ்ரீ வாமனவதாரஞ் சொல்லியது

இசுசு

கஎ அதிதியினாலே அந்தப்பயோதரவிரதமானது ஆசரிக்கப்படுகையில், ஸ்ரீ ஹரியானவா அந்த அதிதியினுடைய இஷ்டத்தைப் பூரிக் கிற நிமித்தியமாக ஆவிறப்பித்தாரென்று சொல்லியது.

க00

கஅ பகவான் வாமனரூபமாக அவதரித்து, சகலமானபேர்களாலேயும் பூஜிக்கப் பட்டவராய் பலியினுடைய யெக்கியத்தை அடைந்த, பிறங்கெ ள்ஜமான னான பலியினாலேயும் பூஜிக்கப்பட்டாரென்று சொல்லியது.

க00

அ-ம்	அவதாரிகை	பக்கம்
கக	வாமனமூர்த்தியான ஸ்ரீஹரியினுடைய யாசிக்கப்படுகையில் பலியானவன் நீரேக்கட்டைதக கொடுக்கிறேனென்று பிரதிக்வினை பண்ணுமபோது, சக்கிராசாரியரானவா பகவானென்று அறிந்து தடுத்தாரென்று சொல்லியது.	சு0ச
120	அசுத்திய வசனத்தில் நீண்டும் பயப்படுகின்ற பலிசக்கிரவாததியான வன் ஸ்ரீஹரியினுடைய கபடத்தை அறிந்தவனாலும் அவருக்குப் பூமியைக் கொடுத்தானென்றும், பிற்பாடு விஷ்ணுவானவா விருத்தியை யடைந்த பூமியை அளந்தாரென்றுஞ் சொல்லியது.	சு0௭
உக	பகவானுடைய பலிசக்கிரவாததியினுடைய பிரதிக்வினை பூரணமாகாமற் போனதைக்கண்டு, அதைப்பலிசக்கிரவாததியினுடைய யெசைலோகத்திலே பிரகாசம் பண்ணிவைப்பதற்கு அவனுடைய பந்தமானது விஷ்ணு, வினோலே பண்ணப்பட்டதென்று சொல்லியது.	சு00
உஉ	ஸ்ரீஹரியானவா பிரசன்னராய பலிசக்கிரவாததியைச் சுதலலோகத்திலே ஸதாபித்து, அவனுக்கிடமானவங்களைக் கொடுத்து, தாமும் அவ்விடத்திலேபோய் அவனுடைய துவாரபாலகளுரென்று சொல்லியது.	சு0௪
உ௩	பாட்டனானபிரகலாதனேடுகூட பலிசக்கிரவாததியானவன் சுதலலோகத்தை அடைந்தானென்றும், இதிரெனவன் உபேத்திரேடுகூட சுவாகத்தையடைந்து முன்போல் சந்துஷ்டனாயிருந்தானென்றும் சொல்லியது.	சு0௭
உ௪	கதாப்பிரசங்கத்தினுடைய மச்சிபமூர்த்தியான ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலையும் பிற்பாடு மகாசமுத்திரத்திலே சூதியவீரத்தருடைய மச்சமும்சொல்லியது.	சு0௯

நவமஸ்கந்தம்.

க	சந்திரவம்சப் பிரவாத்தகளுள் சுந்துயிமன் ராஜனுக்கு ஒருகாரணத்தினால் ஸதிரூபம் உருத்தவனாற்றினேன் சொல்லியது.	சு0௮
உ	வைவசுத் மனுவினுடைய பந்து பிள்ளைகளுக்கானே இரண்டிப்போய் பிராக்வித்தினுடைய அபுத்திரா னாராகனென்றும், கருத்தின் முதலான அஞ்சு போகளுடைய வம்சங்கள் கிரம்மாய சந்தேசமாகச் சொல்லியது.	சு0௯
௩	மனுபுத்திரனான சையாதியினுடைய வம்சமும், அதிலே சுகனனியை உபாக்கியானமும், அத்தியுபுத்தமான வைவதனுடைய உபாக்கியானமுஞ் சொல்லியது.	சு0௯
௪	மனுபுத்திரனான நரபாகனுடைய கதையும், அவருடைய பிள்ளையான அம்பரிஷ்டனுடைய கதையும் அவனாலே தூறுவாசரிஷ்டினால் நிரமிக்கப்பட்ட பிரசமனானது அடிக்கப்பட்டதாயுஞ் சொல்லியது.	சு0௯
௫	அம்பரிஷ்ட மகாராஜனுடைய யேவப்பட்ட விஷ்ணுவினுடைய சக்கிரத்தை ஸ்தேதாத்திரம் பண்ணிக்கொண்ட தூறுவாசமகாரிஷ்டியானவா பிராணச் சந்தத்தில் நீண்டும் ரசிக்கப்பட்டதைச் சொல்லியது.	சு00
௬	சாதன முதலாக மாநாதா முடிவாகியிருக்கிற ராஜாக்களும், கதாப்பிரசங்கத்தினுடைய மாநாதாவினுடைய பெண்களுக்கு பதியான சவுபரியினுடைய உபாக்கியானமும் சொல்லியது.	சு0௨
௭	புருசுசன அரிசுசந்திரன் இவர்களுடைய உபாக்கியானமும், மாநாதா வம்சமும் சொல்லியது.	சு0௯
௮	கபிலமுனியினுடைய நிபந்தனையினுடைய தகிக்கப்பட்ட அறுபதிராயிரம் பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பனான சகரனுக்கு உறபத்தி ஸதானமான ரோகிதனுடைய வம்சம் சொல்லியது.	சு0௯
௯	கங்கையைப் பூமியிலேகொண்டுவந்த பரீரதனுக்குப்பாட்டனான அங்கிசமானராஜன் முதலாக, கட்டுவாங்க ராஜாபரியந்தம் வம்சபரம்பரையானது சொல்லியது.	சு0௯

ஆம்

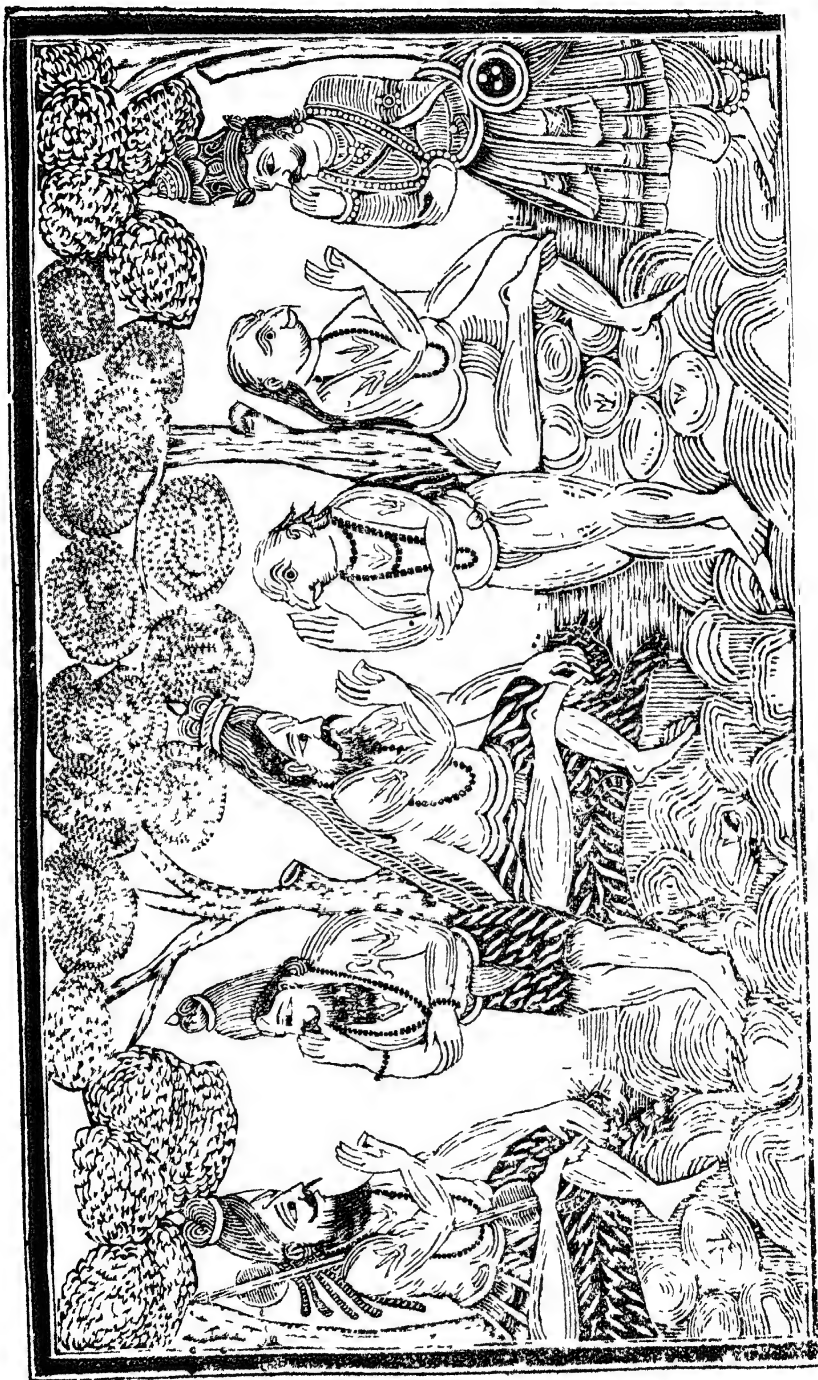
அவதாரிகை.

பக்கம்

- க0 கட்டுவாங்கனுடைய மமசுத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமருடைய வைபவமும், இலங்கைச்சுணை இராட்சணைச் சங்கரித்து அயோத்தியை வந்து சேர்ந்த சரித்திரமும் சொல்லியது. சுடு௭
- கக ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவா நாமபிராரோதிகுட அயோத்தியிலே வாசமபண்ணிக்கொண்டு, எகியமுதலான யாளுசிம மாமாகளை லோகசிக்ஷாத் மாகச செயதாரென்று சொல்லியது. சுசு௭
- கஉ ஸ்ரீராமபுத்திரருன் குஹுடைய மமசமானது சொல்லியது. சுசு௭
- கங பிரமமகசியாசிகளான ஜனகா முதலானபோரளா ஸுண்டான இடசு வாரு புத்தி னுன் நிமியினுடைய வாசமானது சொல்லியது. சுசு௭
- கச அயிளனுமுதலான புனனியகா, கௌரவ ராஜாசுநம், குருபங்கினி யான காரையினிடத்திலே சக்திரபீடத்துக்குப் பிடித்துப் புத்தனுக்கு இஷையி னிடத்திலே பிறக்கையால் அயிளன்னென்று பெயராயுடையது. அப புருருவசுவானவன் ஊராயிவினிடத்திலே ஆயிசமுதலான ஆறுபிள்ளைகளைப் பெற்றருன்னென்று சொல்லியது. சுசு௭
- கடு காதிராஜாவின் பேரனுடைய பிள்ளையான பரசுராமன் அங்கோபத்தினு லே கார்த்தவீரியாசுனைச சங்கரித்ததும், அப்படிப்பட்ட காதிராஜனு லுன் புருரு சுவீனுடைய புத்திரமசு திலுண்டாளுன்னென்று சொல்லியது. சு௭௭
- கசு கார்த்தவீரியாசுனை புத்திரராலே ஜமங்கினி ரிஷ்யானவா சங்க ரிககப் புகைகயில் அடிசுகி ராஜாகருடைய வகமானது பரசுராமனுலே பண்ணப்பட்ட தெனமும், விசுவாமித்திரா மமசமும் சொல்லியது. சு௭௭
- க௭ புருருசுவீனுடைய புத்திரபுத்திரருன் ஆபசுவீனுடைய லுத்தியினை கருக்குவா ஸுசிரவீரு ம் தன்முதலான நான்குபேருடைய மமசம் சொல்லியது. சு௭௭
- கஅ நகுஷி புத்திரருன் எயாதிமினுடைய கதைமும், அசுந எயாதிமினுடைய ஐந்து புத்திராருக்குள்ளே கடைசி பிள்ளையானவன் எயாதிமினுடைய வாரத தீகத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டதையுரு சொல்லியது. சு௭௭
- கக எயாதிமகாராஜனுன் தன்னுடைய கதைமயினுலே தேவயானை யைப்பெண்ணுடிகுசுசமானமாக அறிவித்து, விசுகுருமுசுதியையடைக தானென்று சொல்லியது. சு௭௭
- உ0 பிதாவினுடைய அனுசுகிரகத்தினுலே ராஜசிமமாதனத்தை யடைந்த புருருவினுடைய மமசத்திலேயுண்டான துஷ்டியசு புத்திரருன் பரதனு டைய கீர்த்தியானது சொல்லியது. சு௭௭
- உக மகாகீர்த்திமான்களான கருசிகேவன அசாமீளனுமுதலான ராஜாசுந டைய கீர்த்தியானது விஸ்தாரமாக சொல்லப்படுகிறவி க்தனுடைய புத்தி னுன் விதாதாவினுடைய மமசமானது சொல்லியது. சு௭௭
- உஉ தீவோதாசனுடைய மமசத்தைச் சொல்லப்பிறப்பாடு ரிஷுனுடைய மம சத்திலே ஜராசுநன் விதகாந்தகேதிகுட சரியாதருசிகள கீர்த்திககப் படுகிறது. சு௭௭
- உ௩ அனுவினுடைய மமசமும் தருபுவீனுடைய மமசமும் தருவசுவீனுடைய மமசமும் கிரமமாகச் சொல்லி, பிரபாடு எதுவினுடைய மமசத்திலே கி யா மசனுடைய உறபத்தி வரைக்கும் சொல்லியது. சு௭௭
- உச விதறபனுடைய மூன்றுபிள்ளைகளின் உறபத்திமுதல நானுபிரகாரங் களான மமசங்களானவை இராமகிருஷ்ணனுடைய உறபத்திவரைக்கும் சொல்லப்படுகின்றது. சு௭௭

௭0௨

நவமஸ் கந்தம் வரையில் அட்டவணை முற்றிற்று

அ-ம்.

அவதாரிகை.

பக்கம்.

இள ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு மாபரணான சத்திரஜித்தனை சத்தனவன கிருதவாமமன அக்ருருரண இவரனுடைய தற்போதையால் இராககாலத்தில் சங்கரித்ததும் சத்தியபாமை யானவன அஸ்திபுரத்தி வீருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியிடத்திற் சென்று பிதாவினுடைய மரணத்தைசுருறித்து சொல்லிக் கொண்டதும் அப்பால் சுவாமியானவா சத்தனவனைச் சங்கரித்ததனு சொல்லியது

ந.2.உ.

இஅ ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் காளிந்திமுகவிய ஐந்து கன்னிகைகளை விவாகஞ்செய்து கொண்டதைச் சொல்லியது

ந.2.ந.

இசு ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா நரகாகுரணைச் சங்கரித்து அவனிடமாயிருந்த பதினாறுபித்த அழகுறு ஸதீர்களை விவாகஞ்செய்து கொண்டோ, சொற்கத்திலிருந்த பாரிஜாத விருக்ஷத்தை சத்திய பாமையினுடைய கிரந்தகிர கொணடுவதற்கு நாட்டியதனு சொல்லியது

ந.2.அ

சுய ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா ஒரு குபணிதேவியைப் பரிகாசவாததையால் கோபம் வந்தபடி செய்ததும், அதினால் கிலேசத்தை அடைந்த உருக்குமணிதேவியை யேகாந்தத்தில் சுவாமியானவா சமாதானஞ் செய்ததும், அப்பால் ருக்குமணி தேவியானவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிரானுடைய இரகசியமாயிருக்கின்ற பிப்பாவகளுகளை வாணிப்பதிஞ் சொல்லியது

ந.ந.க

சுக ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பதினாறுபித்த தழுவாறறெட்டு மனைவியாக ளிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளும், பேரன்மார்களும், பிரகதியுமல்லுடைய விவாகமும், அப்பால் அநிருத்தனுடைய கலிபாணஞ் செய்யுமபோது பலராமரானவா ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியினுடைய மைத்துனனான ஒருகுமியைச் சங்கரித்ததனு சொல்லியது

ந.ச.ச

சுஉ ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குப் பேரணான அநிருத்தனுவன் பாணசுரனால் பந்தனத்தில் வைக்கப்படுவதைச் சொல்லியது

ந.ச.ந

சுந ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா பாணசுரனோடெடுத்தது அவனது ஆயிரவகாளைத் துணித்ததும், சிவபெருமானுடைய உஷண சொரமும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைத் துதித்ததனு சொல்லியது.

ந.ந.ய

சுச அயோத்தியா பட்டணத்திற் நரசனான நிருமகராஜன அனேக பசுமுதலிய தானஞ்செய்து கொண்டு வந்தவனை ஒரு பிராமமணன அனேககாலம் ஒணையிருக்குமபடி சபித்ததும், அதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நிவாரணஞ்செய்து ஐசுவரியத்தினால் காவித்திருக்கின்ற யாதவர்களுக்குப் பிராமமணரானுடைய மகிமையைத் தெரிவித்துப் பிராமசொத்தை அபகரித்தவ னொருக்காலம் கடைத்தேற மாட்டானென்று சொன்னதையுஞ் சொல்லியது.

ந.ந.இ

சுரு ஸ்ரீ பலராமா கோபிகைகளிடத்திற்குச்சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியினுடைய விருத்தினால் துன்பப்படுகிற கோபிகைகளைச்

அ-ம

அவதாரிகை.

பக்கம்.

சமாதானஞ் செயததும், யமுநாநதியை ஸநாகாததமாய் தம் மிருபபிடத்திற்குக் கலப்பையாகிற் ஆயுத்ததினால் வரவழைத்த தும், பிறகு அவர்கள் துதிசெய்ததுஞ் சொல்லியது

௩௫௮

௯௯

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பவுண்டரீக வாசுதேவனென் கிறவனுடைய தூதனவந்த சுவாமியைப் பார்த்து, எமதாண்ட வனுன் பவுண்டரீக வாசுதேவனுடைய சங்குசங்குமுதலிய பஞ் சாயுதங்களையும் வாசுதேவனென்கிற பெயரையும் நீர்வைத்துக் கொண்டுள்ளீர் என்றமையால் அகை நிவர்த்தித்துத் தம்மைப் பணிந்தாலன்றி உடமைப் பிராணனுடன் வைக்க மாட்டே னென்று சொல்லச்சொன்னுமென்று கூறி, அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான் அவனுடன் யுத்தத்திற்குப்போய் ஜயித்தாரென்று சொல்லியது

௩௬௧

௯௯

ஸ்ரீபலராமா ஸ்வரூபாவதத்தில் கோபிகைகளுடன் விளை யாடும்போது வானரதுவித் தன்னபவன் ஸ்ரீபலராமரைப் பரிகா சஞ்செய்ததுடன், உயினை ஸ்ரீபலராமா மாயகத்துஞ்சொல்லியது

௩௬௪

௯௮

அவதாரபாதத்திற் சீபவன் துரியோதன மகாராஜன் களையு முடிபுகியான்லட்சுமீ புகழ் காமவரஞ்சாட்டிவந்தும் அசுரகு ஸ்ரீகுருகுண்டிராஜனுடைய குமாரன் சாமபன்னபவன் வென்று அகக்களையெல்லாம் பல்லவசமா வெய்தித்துக் கொண்டு போனதும் உயினை சரஸ்வதரன் பிடித்துத் தவிர்த்தியதும் ஸ்ரீபலராமபிரமுக பரி அயினை விந்வித்துத் தாமிடத்தில் கா வித்த துரியோகனுடன் அஸுரனுபிரபட்டணத்தாடன் சுவைக் கிறக்கிழக்க யதகனிதகதும் அப்போசகல் சுவர், பஞ்ரம் ஸ்ரீபல ராமரைப்பணிக் துதிசெய்து ஆநக லக்ஷ்மீனையைச் சாமப் ணுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்ததுஞ் சொல்லியது

௩௬௬

௯௯

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பரிநுரூபித்த அருணாறு மாதா களை ஸ்ரீ முகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்ததைக் கவர நிற்கிறந் நாரதமகாமுனிவா கேழவியுற்று அவர்கள் யாவரிடத்திலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வாசஞ்செய்த ஆசசரியத்தைக்கண்டு சேவித் துத் துதிசெய்த விருத்தாநதங்களைச் சொல்லியது

௩௬௯

௯௮

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அனுஷ்டிக்கும் நித்தியகாமங்களும ஜராசந்தனா கிறையினிலவாத திருக்கப்பட்ட அரசர்கள் தாங் உன் பப்படுவதைத் தூதனமூலமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவா மிகுக்கு தெரியப்படுத்தினதும் அப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மந்திராலோசனை செய்ததுஞ் சொல்லியது

௩௭௨

௯௯

ஸ்ரீபகீவா னுடைய மந்திரியான உத்தவருடைய ஆலோசனை மீது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப் பிரஸத்திற் கெழுந்தருளி னதும் அரசகனைக் கொண்டு காண்டவவனத்தை அக்கினிக குத் திருபதி செய்வித்ததும் மயனூல தாமபுத்திரருக்குச் சபை நிருமித்துக் கொடுப்பித்ததுஞ் சொல்லியது

௩௭௭

௯௮

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உத்தவருடைய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு துராததுமாவான் ஜராசந்தனை வஞ்சனையால்

அ-ம்.

அவதாரிதை

பக்கம்.

விமசேனனைக் கொண்டு மாயக்கவேண்டுமென்று கருதி தாமும் விமராசசுனாகளும் பிராமமணலேடங் கொண்டு ஜராசுரத்தைத் தனிமையாய் யுகத்ததிறகு வரவேண்டுமென்று யாசித்ததைச் சொல்லியது.

உஅயி

எங் ஜராசுரத்தொடு சிறையிலிவ வைத்திருந்த அராசாணைத் தேற்றி, சுகதேவனைக்கொண்டு அவர்களை உபசரிக்க அவர்கள் கண்ணைத் துதித்ததும் அவர்கட்கு ஸ்ரீபகவான் கியாணோபதேசஞ் செய்ததொடு சொல்லியது.

உஅயி

எசு ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியானவா தந்மபுத்திரரை இராஜசூயயா கஞ் செய்யச்சொல்லி ஆக்கியாபித்து வேதியாகளைக் கொண்டு யாகத்திற்கு ஆரம்பஞ் செய்ததும் அந்தயாகத்தில் அக்கிரபுஜா கிமித்தமாய் கலக முண்டானதும் அப்போ சிசுபாலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை அனைக்கிக்மாய் தூஷித்ததும் அவனை ஸ்ரீ பகவான் சங்கரித்ததொடு சொல்லியது.

உகூறி

எடு யுதிஷ்டிர மகாராஜா இராஜ சூயயாகஞ் செய்தபிறகு அவ பிரதஸநானஞ் செய்ததும், அந்தகாம புரேருடைய சம்பத் தைப்பராததுப் பொறுக்கமாட்டாத துரிபைகளை மயன் நிர மிகக் சபைதனில் பிரமித்து நின்றதும் அதுகண் விமசேன னும் ஆரோபதையும் நகைக்கதும், அது மூலமாக ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஆபார நிவாரணஞ் செய்ததொடு சொல்லியது.

ச0அ

எசு சாலுவாதி பதியான சாலவா நூதூணி தேவியை விவா கசமயத்தில் ஸ்ரீபலராமனால் அடையட்டி, பாசார்களைக்கிற பூண்டில்லாமற் செய்ததற்குச் சினைத்தறிந்ததொடு செய்தது, அவரது கிருபையால் ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்தாரபடியான இரும் பிண்ட பட்டணம் சிமித்தாகக் கொடுக்கப்பெற்று அதில் சகல சேனைகளையும் அமைத்து துவாரகைக்கு வர, ஸ்ரீகிருஷ்ண பிரானுடைய குமாரனான பிரத்தியுமன் நடன போசெய்து, தனது மந்திரியான துயுகத்சேனனால் மூச்சுக்கொண்டது, பின்பு தெளிந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லியது.

சகல

எஎ அந்தப் பிரத்தியுமனன் துயுகத்சேனை மாயத்ததும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இந்திரப் பிரஸத்ததிலிருந்து துவாரகாபுரத் திற கெழுகருளி சாலவனோடு டெத்தித்துப் போசெய்ததும், அவன் தனது பட்டணத்துடன் மாயத்ததொடு சொல்லியது.

சகடு

எஅ ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தந்தவக்கிரையும் விரேகையுஞ் சங் கரித்ததும், ஸ்ரீபலராமா தீரதகயாததிரை போனவிடத்தில் சூக புராணிகரிடத்தில் நோபித்துக்கொண்டு சிரசைத் துண்டித்ததும் திரும்பி மகாரிஷிகளெல்லா மெப்போதும் போலச சூதரைப் பிழைப்பிக்கச் செய்ததொடு சொல்லியது.

சகல

எக ஸ்ரீபலராமர் பல்லிணைசங்கரித்து சகல புண்ணிய தீரதகவக னிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சகல திவ்வியதேசங்களையும் சேவித்து துரியோதனனும் விமசேனனும் கதாயுத்தஞ் செய்து குரு சேஷத்திறத்திற்கு வந்து அவர்களைத் தாமயுத்தஞ்செய்ய வேண

அ-ம்.

அவதாரிகை

பக்கம்.

டாமென்று சொல்லியுங் கேளாமல யுத்தஞ்செய்வதைப் பார்த்து வைக்கதிபெரிதென்று துவாரகைக்குச் சென்றதும் சொல்லியது

சுஉ௩

அ0

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குத் தோழனை குசேலனென்கிற மறையோன ஐசுவரியத்தை விநும்பிக் துவாரகைக்குச் சென்றதும் அவரை ஸ்ரீமகவான சாஸ்திரவீதியின்படி பூஜித்து இளைப்பாறினபிறகு தாம் குருகுலவாசஞ் செய்தபோது செய்தகாரியங்களையும் ஆசாரியனும் சிஷியனுமிருக்கவேண்டிய முறைமையை வெளியிட்டதையுஞ் சொல்லியது

சுஉ௪

அ௧

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான தமக்குச் சகாவான குசேலா தான் கொண்டுவந்த அவலேககொடுக்க வெழக்கப்பபட்டிருக்கையில் தாமாயவாங்க ஒருபிடி படசித்து இரண்டாவதுபிடி படசித்தப போனதை ஸ்ரீருக்கும்ணிதேவி தைக்கந்ததும் அந்த ஒருபிடி அவல படசித்ததற்கு இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்குத் தூலபமான ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தது அதைச் சொலபமென மெண்ணி குசேலருடன் சொல்லாமல் அனுப்பினதும் அப்பால குசேலா தமதாசிரமத்திற்கு வந்து பார்த்து ஆசசரியத்தை அடைந்த விருத்தாரத்தங்கையுஞ் சொல்லியது

சுஉ௫

அ௨

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான சகல பந்துக்களுடன் சூரியகிரணத்திற்குச் சிபமந்த பஞ்சகமென்கிற புண்ணியகோத்தத்திற்கு ஸ்ரீரானஞ்செய்யப் போயினதும் அவ்விடத்தில் பாண்டவர்களும் கவுரவர்களும் இன்னம் சகல தேசத்தரசர்களும் நந்தகேசரமுதலிய கோபாலர்களும் யசோகைமுதலிய கோபிகைகளும் சுவாமியைக் கண்டதும் அந்தக் கோபிகைகளுக்குச் சுவாமியொழைபதேசஞ் செய்தது அந்நிலைவாக்கள் மோக்ஷத்தை யடைந்ததனுஞ் சொல்லியது

சுஉ௬

அ௩

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவிகளான ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலியவர்கள துரோபனைக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தங்களை விவாகஞ்செய்தகதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டதை சொல்லியது.

சுஉ௭

அ௪

சகல பிரமமரிஷிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சேவாரத்தமாக குருசேஷத்திற்கு வந்ததும் வசுதேவ ரவாகளைக்கொண்டு யாகத்தைநிறைவேற்றி அவர்களையும் சகலபந்துக்களையும் பூஜித்து அவரவாக் எரிப்பிட்டத்திற் கனுப்பியதும் சொல்லியது.

சுஉ௮

அ௫

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாக் எரிவரையும் வசுதேவா தேவகிகள் துதித்ததும் கமசனா விற்றதுபோன ஆறுபுத்திரர்களை விநும்பினதும் அவர்களை யவர்கள் கொண்டுவந்துவிட்டு வசுதேவாதேவகிதேவிகளைச் சந்தோஷிப்பித்ததனுஞ் சொல்லியது

சுஉ௯

அ௬

விஜயன் தீரதயாததிரைக்குப் புறப்பட்டு துவாரகாபுறஞ் சென்று வெள்ளைவண்ணனை அறியாமல் நீல வண்ணனுடைய சகாயனுப்ச் சபத்திரையை மணஞ்செய்ததை ரேவதீரமணன் கேள்வியுற்ற.கடுஞ்சினமடைந்ததும் அவரைக் கண்ணபிரான்

அ-ம்.

அவதாரினை

பக்கம்.

சமாதானஞ்செய்து சுபத்திரைக்கு அங்கமணி முதலியதகளை எடுபித்தது அவளைச் சந்தோஷப்படுத்தியதும் அப்பால் மிது லாபட்டணத்திற்கேங் சந்தேகமேனும் பாருளாசுரனையும் சந்தோஷிப்பித்ததையுஞ் சொல்லியது

சசஅ

அள நாராயணரிஷிக்கும் நாரதமகாரிஷிக்கு முண்டானசமவா தத்தினுல சந்தி கிதையானது வாணிததல

சஎந

அஅ சிவபெருமான பதமாசுரனுக்கு வரவகொடுத்துச் சங்கடப் பட்டு ஐவலலிகையினி லொளித்திருந்தவரை நாராயணமூர்த்தி யானவா அவவசுரனை வென்று வெளிப்படுத்தியதைச் சொல் லியது

சஅஉ

அக சரசுவதிநதி தீரத்திலிருந்த மகாரிஷிகள் மும்மூர்த்திகளிற சிறந்தவா பலானவரென்று பிரியாமல சந்தேகித்து இருமுகா முனிவரை யனுப்ப அவரதைத் தெளிவாக விசாரித்து வந்த தைச் சொல்லியது

சஅச

கூ0 ஸ்ரீ பகவான் துவாரகையில் சகல வைபவத்துட னிருந்த தைச் சொல்லியது.

சகஎ

*௭கா தசஸகநத்ம்

க யாதவர்களுக்கு விப்பிரசாபமானது சொல்லியது

ருயக

உ நிமிச்சககிர வாததிகு கவிஹியெனகிற யோகிகளாலே பாகவததாமமும பாகவதாளுடைய லக்ஷணமும சொல்லியது.

ருக்க

க நிமிச்சககிர வாததிகு அநதரிஷியோகியானவா பகவானு டைய மாயாநிர்வசனத்தையும் பிரபுத்த யோகியானவா மாயை யைத் தாண்டு முபாயத்தையும் பிப்பிலாயன யோகியானவா பர மத்ததுவதையும் ஆவிரஹோததிர யோகியானவா பகவானு டைய ஆராதனக் கிரமத்தையும் சொன்னாரென்று சொல்லியது.

ருகக

ச தீரமீடயோகி நிமிச்சககிர வாததியைப் பார்த்து பகவா னுடைய அவதார சரித்திரங்களை சொல்லியது.

ருஉரு

ரு சமச யோகியினுலே பாகவதாளுடைய கெதியும், கற்பா சனயோகியினுலே நான்கு யுகத்திலும் பகவானுடைய ஆராத னகிரமமும சொல்லியது

ருஉஅ

க பிரமமருத்திராள் முதலானதேவாள துவாரகைக்கு வந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப் பிராத்தித்து ஸ்தோததிரம் பண்ணு கிறார்களென்று சொல்லியது

ருஉஉ

எ ஸ்ரீ பகவானுலே உததவருக்கு அவனுதருடைய சரியைபா னது சொல்லியது.

ருஉஅ

அந்த அவனுதப் பிரம்மணராலே மகிப்புறம்பு முதலான தினுல் அறிந்த அந்தந்தத்தைச் சொல்லியது

ருஉரு

அ-ம	அவதாரிகை	பக்கம்
க	அந்த அவதூதபிராமணராலே குறறிப்பப்ட்சி முதலானது களினுலறிந்த அாததத்தைச சொல்லியது	௫௪௮
ய	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது.	௫௫௧
யக	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது.	௫௫௫
யஉ	ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௫௭
யக	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௫௯
யச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௬௪
யடு	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௬௭
யக	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௬௮
யள	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௬௯
யஅ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௭௦
யக	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௭௧
உய	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௭௨
உக	இந்தபிரகாரம் நிவாதிகாம நிஷ்டையை யுடைய போகளுக்கு கிருசகிரமுதலான பிராயசசித்தம் குணமென்றும், கியான நிஷ்டையை யுடையபோகளுக்கு கதாசிரவணம் நாம கீர்த்தனம் இவை முதலான பகதியை குணமென்றுஞ் சொல்லிய பகவானுவா, காமிய காமநிஷ்டாளுக்கு மகாபாபத்தைக காண்பிக்கிறவராய அவரனைத் தூஷிக்கிறாரென்று சொல்லியது	௫௭௩
உஉ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது	௫௭௪
உக	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பிரமம் நிஷ்டையைப்பற்றி உத்தவருக்கு மாள்வதேசஸ்தனான ஓர் மறையவன் கதையைச சொன்னாரென்று சொல்லியது.	௫௭௫
உச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான உத்தவருக்குச சாங்கியயோகத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று சொல்லியது	௫௭௬
உடு	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான உத்தவருக்குக் குணத்திரையத்தி னுடைய விபரத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லியது.	௫௭௭

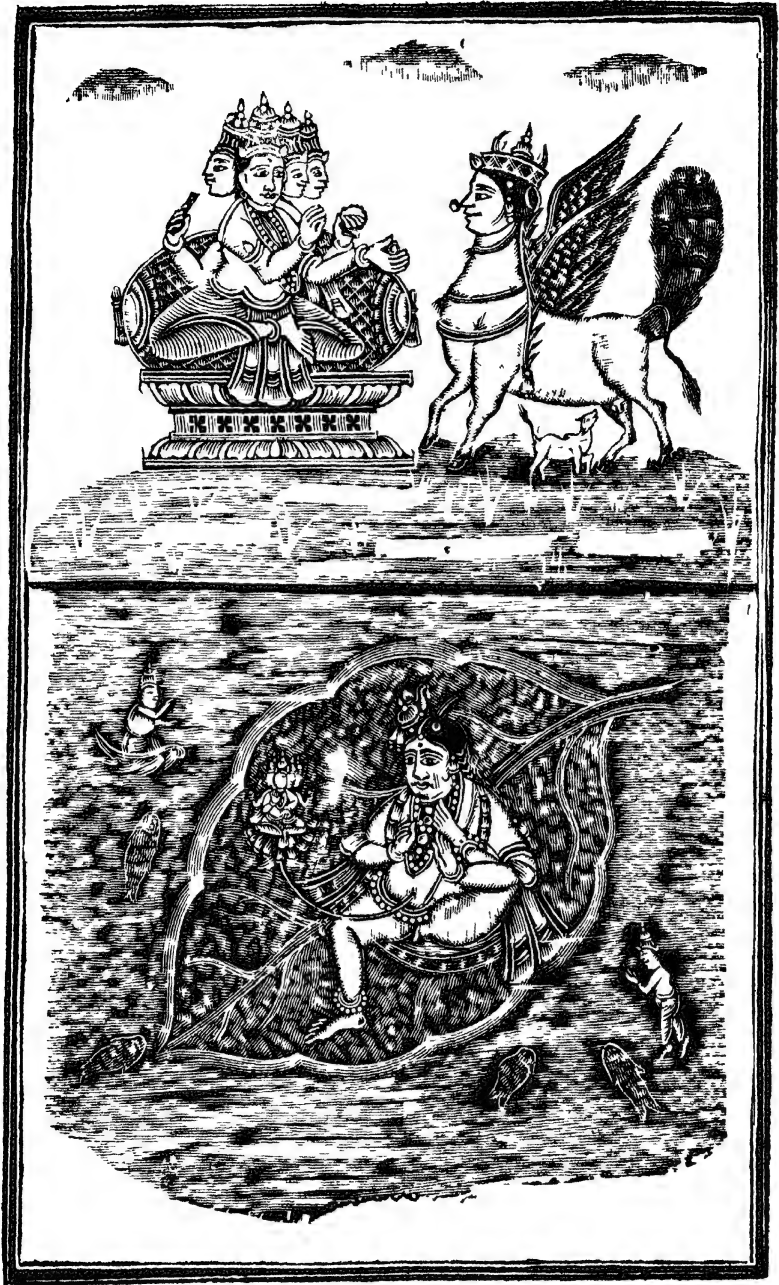
அட்டவணை.

மடு

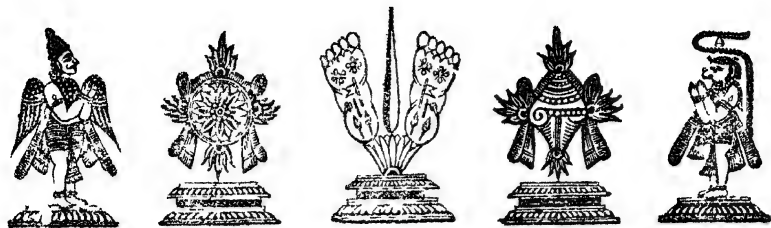
அ-ம்	அவதாரிகை	பக்கம்.
உசு	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்கு அயினோ பாககியானம் சொன்னாரென்று சொல்லியது	சுகள்
உஎ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவருக்குப் பகவதாராதனக் கிரமத்தை வெகு பிரகாரமாகச் சொன்னாரென்று சொல்லியது	சுஉக
உஅ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உத்தவருக்குக் கியான் போகத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லியது	சுஉஎ
உசு	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உத்தவருக்கு யோகமாறக் வுபாயத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லியது	சுஉஉ
நஉ	மவுசலோபாக் கியானம் சொல்லியது	சுசு0
நக	ஸ்ரீ பகவானுடைய பரம்பதப்பிராப்தி சொல்லியது	சுசுசு

துவாதசஸகநதம்.

க	பூரவம் ஒன்பதாவது ஸகநத்திலே சந்திரவம்சத்தினுடைய கினையான மரக்க வம்சமானது சொல்லப்பட்ட விடத்தில், சக தேவனென்றிற ராஜாவுக்குப் பின்புண்டாகப்போகின்ற இருபது போகளில் புரஞ்சயன் பரியதஞ் சொல்லப்பட்டது இதில் அதற்குமேலுண்டாகுகின்ற இராஜவம்சமானது சொல்லியது	சுருஉ
உ	கஷிதாமம் சொல்லியது	சுருசு
ந	இராஜதேஷகங்கள் பலவும் வானித்தல.	சுருசு
ச	ஸத்தி காலத்தையும் லபகாலத்தையும் கிரமமாகச் சொல்லியது	சுசுசு
ரு	பரிசுத்தது மகாராஜாவுக்குப் பரப்பிரமம் வுபதேசத்தால் மிருததுபய நிவாரணமானது பண்ணியது.	சுசுஅ
சு	பரிசுத்தது வினுடைய மோக்ஷமும், ஜன்மேஜயன் சாபயாக முதலானதுஞ் சொல்லியது	சுஎ0
எ	அதாவணவேத விபாகங்களைச் சொல்லி, மேலே புராண லக்ஷணங்களைச் சொல்லியது.	சுஎஎ
அ	மராககண்டேய வுபாககியானம் சொல்லியது	சுஅ0
சு	மராககண்டேய மகாரிஷிக்கு ஸ்ரீபகவானுலே காண்பிக்கப் பட்ட மாயாவைப்பவமானது சொல்லியது	சுஅசு
ய	மராககண்டேய மகாரிஷியால் பண்ணப்பட்ட தோத்திரஞ் சொல்லியது.	சுஅஎ
யக	விராட புருஷனுடைய ரூபமானது சொல்லியது	சுசு0
யஉ	பிரதமஸகநதமுதல் துவாதசஸகநதம் வரையிலுள்ள அரத்தங்களைச் சங்கிரகமாகச் சொல்லியது.	சுசுரு
யங	பதினெண் புராணங்களுடைய கிரந்த சங்கியையும், இந்தப் புராணத்தைச் சிரவணஞ் செய்வதற்குப் பலமுஞ் சொல்லியது	எ0க

பூமிதேவி புத்ருபமாயப பிரமனைச சரணமடைந்து

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம

ஸ்ரீமத்பாகவத புராணவசனம்

தசமஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

வியாசம் வசிஷ்ட நபதாரம், சகதேபௌதரம் மகாமலம்

பராசராத்தமஜம் வநதே, சுந்தராதந தபோ நிதிம்

வியாசம் - வியாசபகவானே, வசிஷ்ட நபதாரம் - வசிஷ்ட முனிவருக்கு இரண்டாமப்பேரனை, சகதேபௌதரம் - சகதிநகி முதற்பேரனை, அக்லமஷம் - களங்கமற்றவனை, பராசராத்தமஜம் - பராசருக்குப் புத்திரனை, சுந்தராதம் - சுருங்குத் தகப்பனானவனை, தபோநிதிம் - தவத்திறகு உறபததி ஸதானமனவன், வநதே - நமஸ்கரிக்கின்றேன

அநுசீரடியாசீரிய விருத்தம்

பிறந்த பொழுதே துறந்துபிழைக்க குழவிபோனடிப்ப பின்போய் நொண்ணு லறைந்தபுகழ் வியாசமுனி யாதரத்தான மல்லாயென றழைப்பச் செவ்வாய் திறந்துறை பொழிபுமலாச செழுஞ்ஞவு டேனென்ன வியாச எரியாவு லிறைந்துறையுஞ் சுகமுனிவ னினைபிட்டா மரைமலர்த மாணினேதல செய்வாம்.

அநுசீரடியாசீரிய விருத்தம்

பரிதிபோ லொளிரும் பாரமக ளானோ பசுருபி யாகியே சென்று பங்கயத் தவிசி லுறைந்திடும பிறமன பதமலா தனிற் றுதித்தலுவும விரிகடற் சென்று விரிஞ்ஞம் விஷ்ணு விரைமலர் தனைத் துதித்தலுவும வின்னுலக தனிவிருந்த சரீரி வேத வாககியம் பிறந்ததுவும

தெரிய தேவகியை வசுதேவர் வதுவை தெரிந்ததும் கம்சனூல் தனக்குத் திங்குகள் வருவதெனத் தெரிந்தசரீரிகள் திருவாய் மலர்ந்ததுவும் அரிய நாரதரார கம்சன நன் சொருப மறிந்ததும் வசுதேவருடைய அறுவா பிள்ளைகளைக் கொன்றது மிதனு லறிந்திடு மென்றனா மாதோ.

பூமிதேவி பகளுபியாய பிரபனை சரணமடைந்ததும் அவாதிருப்பாறகடல் சென்று சுவாமியை துதிசெய்ததும், அப்போது அசரீரிவாக்குண்டானதும், வசுதேவா தேவகியை விவாகஞ்செய்ததும், கம்சனுக்குப் பிரதிக்கலமாக அசரீரி வாக்குண்டானதும், நாரதரால் கம்சன தன்சொருப மறிந்துக்கொண்டு வசுதேவருடைய பிள்ளைகள் அறுவரையுங்கொன்றதும் சொல்லப்படுகின்றன.

க லி த் து றை

மணிவண்ணப் பூமகட்கேள்வனு மீசனும னாசவனும
மணிவண்ணககான முளைச்செம் மணிப்பைபுர கேந்திரனும
மணிவண்ண மாயுல்கெங்கு நீலைபெற வாழந்திடுங்கார
மணிவண்ண மானமலாப பாதாரவிந்தம் வணங்குதுமே

சூதபுராணிதர் வாக்கியம்

வாருங்கள் சவுன்சாதி முனிவர்களே ! ஸ்ரீவேதவியாசருடைய குமாரராயும், சாந்தசமதமாதிபாதி, பரிபு, னாராயும், தம்போந்தியாயு மிருக்கின்ற சுகமுனிவரை நெடியகடலுமுந்த பூமியை குற்றமற்ற அரசாளத்தக்கவராயும், சந்திரவம்சோததுங்கராயு மிருக்கிற பரிசுத்தது மகாராஜாவானவா சாஷ்டாங்கமாக தண்டனிடும் அஞ்சலி அஸ்தராய அம்முனியைநோக்கி தேவரீரால் சூரிய சந்திரர்களுடைய இரண்டுமவசங்களிலுமுள்ள அரசாருடைய அற்புதசரித்திரமும் உத்தமதருமசீல் குணங்களுடைய யதும்காராஜன் வம்சனிரத்தியும் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது அந்த யதுவம்சத்தில திவ்யாமசமாகவும், விஸவருபியாகவும், ஜகத்காததாவாகவுமான ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அவதரித்துச்செய்த அப்புத்தங்களையும், ஸ்ரீபலராமா ரோ ஹிணி தேவியினுடைய காப்பத்தில் அவதாரஞ்செய்தாரென்றும், பகவான் தேவகிதேவியினுடைய புத்திரரென்றதும் இது முகலிபதுகளை உமது முகாரவிரத்தத்தினின்றும் பெருகாவினர ஸ்ரீஹரியின் திவ்யகுண கதாமித்ததைப் பாணஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற என்னை மிகவுஞ்சங்குகககடாத பசிதாக முதலானது வருந்தச்செய்யவில்லை இன்னமும் அதுகள் பிடிக்காதிருக்குமபடி அவருடைய கிருபாகுணங்களை அடியேனுக்கு சவிஸ்தாரமாக அருளபுரியவேண்டுமென விரும்பிய பரிசுத்தது மகாராஜாவை நோக்கி சுகா சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ சுகருடைய வாக்கியம்.

மேனும் பரிசுத்தது மகாராஜனே ! பொருமையிறசிறந்த பூமிதேவியானவள், மகா காவத்தையிடைந்து அரசாருளென்று பெயாபெற்ற கொடிய அசுரர்களினது அந்நகர்க்குடிச்சொசுமுத்திரங்களின் செய்கைகளினுண்டா

பிரபலாகிற பாரததினலை வருந்தப்பட்டவளாகி கோரூபத்தைத்தரித்து மிருகத் துகக்கத்தை யடைந்து சிருஷ்டி காத்தாவாகிய பிரமமாவைச் சரணமடைந்து கண்களில் ஜலத்தைப் பெருக்கி தனது வியாகூலத்தை முறையிட்டனள்

அம்முறையைக் கேட்ட பிரமமதேவரானவா பூமிதேவியினது வியசனத் தையறிந்து உருத்திரபகவான முதல சமஸ்ததேவர்களுடன் அந்த பூமிதேவியை யழைத்துக்கொண்டு கூடீராபதி தீர்த்தைச் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் சாவ நியநர்வாயும், பரிபூரணராயும், ஜகந்நாதராயு மிருக்தினை ஸ்ரீவாசுதேவனைப் புருஷோத்தம மந்திரவங்ளால் ஏகாக்ஷித்தராய யாவரோடு துதிசெய்தாரா அப்பொழுது அவ்விடத்தில் உண்டான அசுரீரிவாக்ஷிபததைப்பிரமமாகேட்டு தேவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்யாவரும் ஸ்ரீபகவதாக்ஷியினபடி விரைந்து செய்யக்கடவீர்கள் அஃதென்னவெனில் முன்னமே ஸ்ரீபகவான பூமிதேவியி னது வியசனங்களையறிந்து தமது வியாபகதவமாகிற காலரூபதிவவிய சக்தி யைக்கொண்டு பூம்பார நிவாத்தியினபொருட்டு இப்பிரபஞ்சத்தில் வசுதேவா கிரகத்தில் அவதாரஞ்செய்ய சங்கற்பித்திருக்கின்றா ஆகையினால் நீங்கள் யதுவமசத்தில் ஜனிக்கக்கடவீர்கள் ஸ்ரீ வாசுதேவாமசத்தினை வுண்டான அனந்தா அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு முன்னே அவதரிக்கப்போகின்றா சாவ ஜகத்தையும் போக்கிக்கச்செய்கிற பதவன் மாயையானது ஸ்ரீஹரியின் திவ்வியாக்ஷிணால் காரியாரத்தமாக ஸ்ரீயசோதா பிராட்டியிடத்தில் அவத ரிக்கப்போகின்றது, என்று இந்தப் பிரகாரங் கட்டளையிட்டு பின்பு அந்தப் பூமிதேவியை மஹர்மான வசனங்களால் அவள் துகக்கத்தைத்தேற்றித் தமது லகத்தையடைந்தா பூவத்தில் மஹாபுரியை அரசுசெய்துகொண்டிருந்த யசுசிர்ஷ்டராகிய சூரசேனமகாராஜாவின புத்திரராகிய வசுதேவா பேர்ஜ குலத்தலைவனுன தேவசனுடைய புத்திரியாகிய தேவகிதேவியை விவாகஞ் செய்துகொண்டு தம்பதிகளிருவரும் தமது கிரகத்திற்குறஞ்ச செல்லக்கருதி னவாக்ளாகி அக்கலியாணகோலத்துடன் இரத்ததினமீது ஆரோகணஞ்செய்தாராகள் அச்சமயத்தில் உக்கிரசேன மகாராஜனுடைய புத்திரனுன கமசன் சுவானமயமான அனேக இரத்தங்கள் சூழச்செல்லுந் தனது உசிதமான தய கையினிடத்தில் அனபுச்செலுத்த வேண்டுமென்னும் நலவிசேசையினால் அந்த வசுதேவருடைய இரத்தத்திற்கடைய குதிரைகளின் கடிவாளக் கயிறறைப் பற்றிச் சாரத்தியஞ் செய்துகொண்டு வந்தான்

அச்சமயத்தில் உக்கிரசேன மகாராஜா அந்தக்காலத்திற்கு உசிதமாக தனது புத்திரிகா ரதந்ததினிடத்தில் மிகவும் அனபையுடையவராகி கவான் மாலைகளினால் அலங்கரித்த நானூறு யானைகளையும், பதினையாயிரம் அக்ஷவக் ணையும், அறுநூறு இரத்தங்களையும், நல்ல சுந்திரவதிகளான இருநூறு பெண்களையும், பின்னும் வேண்டியபட்சிகளையும் அருந்தவப்பெண்ணாகிய தேவகிதே வியாருகஞ்ச சீதன்மாக்கக்கொடுத்து சங்கம, பேரி, மிஞ்சுதங்கம, அந்நாபி இவை முதலான மங்கள் வாததியங்களைச் சபதிப்பித்தான்.

இந்தப்பிரசாரம் பிரயாணமாகி வருகின்றபோது ஆசாசமாக்கத்தில் அசரீரியுடாடிக் கமசனாக குறிப்பிட்டு எளாய புத்திவீரனனே ! நீ சாரதியைச் செய்கிறதிலும் வரும் உனதுதனையின் சரப்பதத்தில் உதிகாப போவிற அஷ்டமபுத்திரன் ஊழலினைவினாடி உன்னைச் சாமாரஞ்செய்வான் என்று அவன்திரிககிட விளம்பியது அயமாததிரதில் துஷ்டனும் மஹாபாபியு மாகிய அந்தக் கமசன் தன் அரைமீறகட்டிய உடைவாளையுருவி தனது தங்கையாடிய தேவந்தேவியின் பின்னரதத்தைப் பற்றிக்கொண்டு வெட்ட யத்தனித்தான் அப்பாடி யத்தனிகளையில் மதானுபாவராய வசதேவா கம் சனைப் பாதத்துச் சொல்லுகின்றா மஹாகுராசனாற் புத்தததகக் குண்டரனை யுடையவனும் போஜகுலத்திருகுக் காததையச் சம்பாதிசிறவனுமாய் நீ விவாக ரக்தோலத்தை யடைந்திருக்கின்ற உனதன்புள்ள தங்கையைக் கொலைசெய்ய நினைப்பது தருமமோ ! ஐகநமாணமுக்லிய இருவினைக்கிடான பிராணிராஞ்சு மிருதது தேவனை அவனவன் சரீரததாடன கூடவிருந்து பாலபொன்மார யெளவனவராததீகமான பருவங்கலிலெந்தச் சம்பத்திலா வது மரணத்தை யுடாடசகுகை நிசயமாயிருக்கிறது இன்னுமிவ்வானை சரீரகாசமா ருஞ்சமயத்தில் தனது சாமவசத்திலை அநநிய கேதகத்தைப்பெற்று புரவசரீரத்தை விட்டுவிடுகின்றது அலிவதது போலவெனனில் புருஷன் நட்ச ஞ்ரூபோது ஒருபாதத்தைப் புரீயிலுன்றி மலஞ்ஞபாதத்தைப் பெயாத்தது னையபத போலும் பறம்புமுனைதே ஒருதிரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு முரபு தான பற்றியிருந்த திரணத்தை விடுவதுபோலும் இவ்வானை தானது கரும் சதியின்படி வெகுஜனமங்களைப் பறவவும் விடவுகூடும் ஆதாயால் இப்படி நிசயமில்லாத சரீரங்கையுடைய புருஷன் தான் பெருவெணடியச் சசயரன் சேஷமத்தைக்குறித்து எப்பொழுது மெவாகுருதுரோகாதி பாபகாமங்களைச் செய்யாம விருக்கக்கடவன் இதைமறந்து செய்யில் தான் பிரமமாவானும பிறருக்குச்செய்த தீவினையின் பரணுண்டாகாமற்போகாது

ஆதாயிலுலை வறுமையுடையவர்களை அன்பாய் இரட்சிக்கத்தகுந்த நீ மணக்கோல் சம்பிரமத்துடன் சொல்லுமிப் பாவையை சொல்லுவதுனக்கு நன் மையல்ல என்று வசதேவா நானுவித்தருமங்களைப் பிராபத்தன லுபமாகச் சொல்லிவேண்டி கெடாணமும் அந்தக்கமசன் மூாககனய்கொலைசெய்கிறநதை யையுடையவனாகவே யிருந்தான் அப்பொழுது மஹானுபாவரன் வசதேவா அதையுணர்ந்து அதற்குப் பிரதிசெய்ய மனமில்லாதவராகி நமக்குப் பிறக்கப் போகின்ற பிள்ளைகளை இவனுக்குக் கொடுக்கின்றே மென்றுசொல்லி இவளை இப்போது மீட்டிக்கொள்கே உத்தமம் எனவிலாசித்து துககிதமானசித்தது டுடன் அப்போதலாந்த தாமரைப் புஷ்பம்போலிருக்கின்ற முகத்தையுடைய வராய அந்தக்கமசனைப்பார்த்து மிருத்த விசுவாசத்துடன் புன்னகைகொண்டு மிருதுவாயொருவராததை சொல்லுகின்றா.

வீரராய் சத்தவீரனே ! இதேதேவிகியினிடத்தில் உனக்குப்பயமில்லை அச ரீரி வாசகைக்குறித்து இவ்விடத்திலுண்டாகும் புத்திராகனாலன்றே உனக் குப் பிராணபயமுண்டாயிருக்கின்றது அந்தப்புத்திராகள ஜனித்த தக்ஷணம்

உன்கையிற் கொடுத்தது விடுகிறேன். என்று சொன்ன மாதிரியில் கம்சன் அந்த உறுதிவசனத்தைக்கேட்டு தனது தகையான தேவகிதேவியை வதை செய்யாமலொழிந்தான் ஸ்ரீ வசுதேவா மிகவுஞ்சுநதுஷ்டராய் கிரகப்பிரவேசஞ் செய்தார் கேடமரோ பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பின்பு சாவதேவதா ஸவருப மாகிய அதேதேவகிதேவி வருஷநதோறுந் கருப்பந்தரிதது எட்டுபிள்ளைகளையும் ஒருபெண்ணையும் கிரமமாகப் பெற்றாள் சத்திய சீலாகளாகிய மஹாத மாக்கட்குச் சகிசுக்கூடாததும் ஒன்றுண்டோ! பரமாத்ம நிறுத்ததுவத்தை நன்றாய் ஆராயநுணர்ந்த பரமோத்தமஞானிகட்கு இவ்வுலகத்தில் அபேக்ஷித கும பொருளொன்று மிராது ஆகையால் அபாடிப்பட்ட வசுதேவா சத்தி யத்தினின்றும் வருவாது அறபாக்கட்கு இதுசெய்யலா மிதுசெய்யலாகாதென கிற ஏற்றத்தாமுவான செய்கைகளெவ்வுலகத்துமிராதாதலால் அப்படிப்பட்ட குணமுடைய கம்சன்கையிற் கீரத்திமான்னெனகிற பிரதமபுத்திரனைப் பிறந்த தக்ஷணம் கொடுத்துவிட்டார்.

அப்போது அவன் வசுதேவருடைய ஆத்ம சம்பந்திபையுஞ் சத்தியத்திற் சரியாமலிருப்பதையும் பார்த்து புன்னையுடன் மகாசந்தோஷ இருத யனாகி இச்சிறு குழந்தையாலெனக்கு மரணபயமில்லை. உமது எட்டாவது புத் திரனால் மாதிரியே மரணபயமாகையால் இந்தக்குழந்தையைக் கொண்டுபோ மென்றான் அதுகேட்ட வசுதேவா அச்சிசுவை யெடுத்துக்கொண்டு தமது கிரஹத்திற்குச் சென்று துஷ்டனாகிய அந்தக்கமசன் வாதத்தை யதாரத் தமாக நினையாமலிருந்தா அப்பால்வருக்கு கிரமமாய் ஆறுபிள்ளைகள் பிறந திருக்குங் காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாரதபகவான் கம்சனுடைய சபாமண்டபத் திற்குவந்து அவனைப்பார்த்து கேளாய கம்சனே! இக்காலத்தில் கோகுலத்திற் பிறந்து விருத்தியடையும் நந்தகோபா முதலிய கோபாலாகளும் யசோதைப் பிராட்டிமுதலிய கோபிகாஸ்திரீகளும், விருஷ்டிகள, போஜுகள், அந்தகர்கள் தாசாரஹர், சாதவதாள், என்கிற இவ்வவந்து குலமாகியயாதவ வம்சத்தில் விருத்தியடைகிற வசுதேவா முதலியவர்களும் தேவகிதேவிமுதலிய ஸ்திரீ களுமாகி தேவர்கள் தேவதாஸ்திரீகள் அபஸரஸ்திரீகள் திவ்யரிஷிகள் முத ளான யாவருந் தங்கள் தேவ அம்சத்துடன் வந்து பிறந்திருக்கின்றனா லோக கண்டாகளாகிய அசுரர்கள் தங்கள் அம்சத்துடன் உனக்குத் துணைவர்களாக வும் சேஞ்சமுஹவர்களாகவும் இவ்வுலகத்திற் பிறந்திருக்கின்றனா.

நீயும் பூவஜ்ஜனமத்தில் அசுரனே இந்தச்சனமத்தில் அரசனாகிப் பிறந்திருக்கின்றாய் ஆகையால் ஸ்ரீஹரி பூபாரத்தைத் தீரக்கவும் தேவர்களுக்கும் அனபர்களுக்கும் கருணைசெய்யவும் வேண்டி தேவகிதேவியின் உத்தம காப் பத்தில் அவதாரஞ்செய்து துஷ்டசமஹாரமும் சிஷ்டப்பரிபாலனமுமசெய்யப் போகின்றா. என்று கொல்லி மறைந்தருளினா அதுமுதல் கம்சன் யாதவர் களைத் தேவசமூகங்களென்று நினைத்து தண்ணை வதைசெய்வதற்கு விஷ் ணுவே தேவகிதேவியிஷ் காப்பத்தில் அவதாரிகின்றாரென்று அசுரீரிவாக்கி யத்தா லிந்தாபடி பூர்வசன்மத்தில் காலநேமி என்னு மகாவசரணை தன்னை

விஷ்ணுவே சங்கரித்தாரென்று நாரதராலுணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடனே வசு தேவரையுந் தேவகிதேவியையும் தந்திரமாய் அழைப்பிதது விலங்கிற்பூட்டித் தனது கிரகத்திற் காவலிலவைத்து அவர்களுக்காக கிரமத்தின்படி பிறந்திருக்கின்ற பிள்ளைக ளுறுவரையும் ஹரியென்று நினைத்துச் சங்கரித்து யாதவ போஜாள முதலிய தங்கனவமசஸுதர்களுையும் தனக்குபதிதாவாயும் பிரபுவாயு மிருக்கிற உக்கிரசேன மகாராஜாவையும் ிக்கிரகித்து தான தனது இஷ்ட ஜனங்களுடன் சூரசேன தேசங்களை அதிககிரமித் தனுப்பித்தனக் கொண் டிருந்தான்

இ ர ண் ட ா வ து அ த் தி யா ய ம்.

கலி விருத்தம்

தேவதேவகி திவ்விய வயிறு நிறை
ஆவலொடு மவ தரித்த ஹரி
வேஷம் கமசனை வென்றதுந் தேவர்கள்
தேவியிற் துதித் தேற்றல் தெரிவிப்பாரம்.

கம்சனைச் சமஹாரம் பண்ணுகிறதற்காகத் தேவகிதேவியின் காப்பத்தை யடைந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரமமாத்ரி தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யப் பட்டா ரென்பதுமன்றித் தேவகிதேவியும் ஸதுதிகுக்கப்பட்டா ளென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

கேளும் பூபதியே! அந்தக் கமசன் பிரலம்பன், பகாசுரன், சாணூரன், திருணுவாததன், அகாசுரன், முஷ்டிகன், அரிஷ்டன், துவிதன், பூதனை, கேசி, தேனுகாசுரன், பாணசுரன், நரகாசுரன், ஜராசுரதன் இவர்கள் முதலிய மற் றுஞ்சில அசுரர்களோடு சேர்ந்து யாதவர்கள் முதலான உத்தம அரகர்களை மிகவும் உபத்திரவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான் அதை அவர்கள் சகிக்கமாட் டாமல் குரு, பாஞ்சாலம், கேசயம், சாளவம், விதாபபம், நிஷதம், விதேஹம், கோசலம் இவை முதலான தேசங்களிற்சென்று ஜீவித்தனா சிலர் அவனையே யனுசரித்து ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தனர் அப்பொழுது இந்தக் கமசன் தேவ கிதேவியின் ஆறுகுழந்தைகளை வதைத்துவிட்டபின்பு ஸ்ரீ அனந்தபகவான் அம்சமானது தேவகிதேவி காப்பத்திலே வந்துதங்க, அதினால் வசுதேவா சந தோஷமுண்டாகியும் உடனே முன்பிறந்த ஆறுபிள்ளைகளைக் கமசனிடத்திற் கொடுத்து விட்டதுபோல இதையுங் கொடுத்துவிட வேண்டுமே எனனும் விசனமுண்டானவ ராயினா

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீவிஸ்வரூபியான பகவான் தம்மையே பிரபுவாக நம்பினயாதவர்களுக்குக் கம்சனுண்டான குரூரபயத்தை நிவர்த்திசெய்யும்

படி திருவுளங்கொண்டு தமதுயோகமாபைக்கு ஆகஞாபிககின்றா, வாராய் மங்களஸ்வரூபியே ! கமசனுடைய பயததால் வசுதேவரானவா மறைத்து வைத்திருக்கிற மனைவியாகனில் ரோகணிபென்பவா பசுக்கள் மிகுதியாய்ப் பரவியிருக்கின்ற கோகுலத்திற கரசராயும் தபசு, இடராயு மிருக்கின்ற நந்தகோபருடைய மனையில் மறைத்து வைத்திருக்கின்றா மதராபுரியில் தேவகிதேவி வயறநில எனது தேஜோனமயமான ஆதிசேஷன் யேழாவது கெற்பமாயிருப்பதைக் கிரகித்து அந்த ரோகணிதேவியழிநில ஆதை அமைத்து நீ நந்தகோபருடைய பத்தினி பசோதைப் பிராட்டியினிடத்திலுற பங்கககடவாய நான் எனது அமசமாய தேவகிதேவிக்குப் புத்திரனாக அவ தரிசுகப்படுகின்றே நென மூண்டிதான்.

இப்படி யுணரத்திப பகவான பின்னுமந்த யோகமாயைப்பார்த்து நீ சாவ காமியங்கடையுந் தருதற்குறிய ஸஸாரியாகி, பிப்பஞ்சத்தில் பலரும் உன்னை தூபதிப நைவேதிகமுதலான உபசாரங்களைக்கொண்டு பூசித்து உனக்கு தூக்கா, பத்திரகாரி, விஜயா, வைஷ்ணவி, குமுதா, சண்டிகா, கிருஷ்ணா, மாதவி, கன்னிகா, மாயா, நாராயணி, சகாணி, சாரதா, அம்பிகா, என்னும் நானாவித் நாமதேயங்களையும் வைத்து உன்னைத்துதிக்கக் கடவானா அந்த தேவகிதேவி வயறநிலிருந் பிண்டத்தை உன்னால் கிரகிக்கப் படுகிறபடியால் அந்த பிள்ளைக்கு சங்கருஷ்ணரென்றும், சாவுஜனங்களையும் சூழப்பிக்கிறபடியால் இராமரென்றும் பராக்ஷிமத்தில விசேஷ நாயகரால் பல்புத்திரரென்றும் இவ்வுலகத்திலுத்தமர்கள் துதிசூககடவர்களென்று ஆக்கியாபித்தருளினா உடனே யோகமாயை அவருக்குப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள்செய்து சுவாமி யினுடைய உத்தரவின்படி நடந்துகொண்டான்

அப்படி அந்த யோகமாயையால் அந்தத் தேவகிதேவியின் காப்பம் மரய மானதைச் சனங்கள்நிந்து கமசன் முன்வம் ஆறுபிள்ளை களைக்கொன்றபயத தால் இந்த யேழாவது கற்பங்களவநி வீட்டதென்று அவனைப் பலவாறு தூஷித்து ஒருவாக்கொருவா வசனித்து கொண்டார்கள் பின்பு பகவானாகிய மகா விஷ்ணுவானவா பூமிபாரதிவாதநந்தகாக வசுதேவரது இருகயகாலத்தில் பிரவேசித்ததினால் சூரியபகவாணைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற அவ்வசு தேவரிடத்தினின்றும் சுரீலையான தேவகிதேவியானவா பகவதருபமான கற்பத்தை யடைந்தாள் கிழக்குத்திக்கானது ஆனந்தகரமாகிய சூரியதேஜை வலறித்து உலகத்திற பிரவேசிக்கிறதுபோல அந்த மகாகாப்பத்தை அவள் பரித்து விளங்கினா அதுகாலத்தில் குளிரந்த முகாரவந்தத்தை யுடைய தேவகிதேவியை கமசன் பார்த்து இந்த புண்ணியவதி கற்பத்தில் விளங்குகின்ற இந்தக் குழந்தை எனபிராணனை அபகரிக்கவந்த ஸ்ரீஹரியே.

இவள் பூரவத்தில் வசித்தகாப்பங்களில் இப்படிப்பட்ட வெளியை யடைந்ததாய் நான் கண்டதில்லை அனபுள்ள தங்கையாயும் கருப்பவதியாயும் புண்ணியவதியாயு மிருக்கிற இவளை இப்பொழுதே சங்கரிப்போமென்றால்

சுததி, சம்பத்து, ஆயுசு, பராக்கிரமம் இவை முதலாகிய உத்தம சதகுணங்களை இழக்கவருமே இதனால் பிராணனோடே யிருக்கினும் இறந்தவனாகவே நினைக்கவரும் பின்னும் ஜனங்களால் தூஷிக்கப்பட்டு தேகத்தைவிட்ட பின்பும் அந்தத் தமசென்கிற நரகத்தை யடையவரும் என்று யோசித்து ஸ்ரீஹரி யினிடத்தில் விரோதத்தைவைத்து காச நோயினை வயக் கொல்லிவினைத்த குருமாகிய பாபத்தொழிலை நிவர்த்தித்து ஸ்ரீஹரியின் திவ்யபாவகாரத்தை யே யெதிர்ப்பார்க்குக கொண்டிருக்கான அந்தச் சம்பத்தில் ஏதாழகனும், ருத்திரானும், இந்திராதிகேவரனும், ஸ்ரீமந்தரதாதி சமஸ்தநிபுத்திரரும், ஆகியதில் பெருந்தருளி இரண்டி லுக்களையும் சீர்தன்மையுடைய குவித்துக் கொண்டு வசுதேவா, தேவகீதவி, இவரகளுள் 3 பாபத்திரம் பிரசன்னமாகும் படி ஸ்ரீஹரியை ஸதுதிசெய்யத் தொடங்கினாள்.

சதாழகனாகிய தேவா கள பகவானை துதித்தல்.

சததிய சங்கலப பரிபூரணராயும், சததிய ஸவரூபராயும், பஞ்சபூதங்களிலும், எதனால் சூக்ஷ்மங்களிலும், உளருமபுரமபும வியாபித்து அந்தாயாமி யாகியும் பரமாத்மாவாகியு மிருக்கின்ற உமமைச் சரணமாக அடைவென்றோம். மேலும் இப்பிரபஞ்சமாகிய விருகந்ததற்கு மூலபிரிந்தியே கிருகந்த ஸவ ரூபமாகவும், சதத்துக்கங்கிரணமும் அநிலபமுத்த பல்வகளாகவும், சுவரஜஸ்த்விமாகுணங்களும் மூன்றாம் வேராகவும், தாமராக் காமமோகந்தங்களானும் இரசமாகவும், கண்களமுதலிய ஞானேந்திரியங்க ளோனும் அழகினைகளாகவும், பசி, தாகம், சோகம், மோகம், மூபபு, மரணம் இவைகளானும் சபாவமாகவும், துவக்கு, சாமம், அஸ்தி, இரத்தம், தசை, மாமசம், மசை இவ்வேழு தாதுக்களும் மேற்படடையாகவும், பூதங்களைந்தும் மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய இவ்வெட்டும் மேற்களைகளாகவும், கவததுவாரங்களினைகளும் உடையிருக்கின்ற வெளியாகவும், தசவிதமாகிய பிராணவாயுகளை இலைகளாகவும், ஜீவாதம் பரமாதமாகக்ள் அதனிடத்தில் வாசஞ்செய்யும் படசிகளாகவும், உமமுடைய திவ்ய சங்கலபத்தா லுண்டாயிருக்கின்றன.

இப்படியிருக்கிற சமசாரமாகிய விருட்சத்திற்குத் தேவீரொருவரே உற்பத்தி ஸத்திய காரணஸவயம் பிரகாச நித்தியவிபுவா யிருக்கின்றார். உமமுடைய பரமகருபையினால் பெரியோர்கள் மாயையைவென்று நிதய ஸவரூபமாக மனதில் தியானித்து விதேகமுத்தியடைகின்றார்கள் சாவ லோகங்களுக்கும் உற்பத்தி ஸதானமாகிய தேவீரிடத்தில் சமாதியோக வைராக்கிய விலட்சணோத்தம விவேகஞானசீல இருதயத்தையுடைய மகாத்மா மாகக்ள் மகாபுருஷசேவிதமாகிய திவ்ய லட்சணயுக்த உமது பாதாரவிந்த சேவையாகிய தெப்பத்தினால் ஜனனமரண சுருதுக்கலாஞ்சைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற சமசாரமுத்திரததைப் பசுவின கன்றின் குளம்படிபோலச் சலப மாகத் தாண்டுகின்றார்கள். ஞான ஈன உனமத்த ஜனங்களுக்கிய பூகாரகளை சமசார சமுத்திரத்தைக் கடந்து உஜ்ஜிவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு உததமக

சியர்னாதி குணங்களைக் கற்பித்து அவர்களைத் தேவரீருடைய பாதாரவிந்தமாகிய ஓடத்திலேற்றி இவ்விடத்தில் யாவருநதுதிக்கச்செய்து தேஹவியோக காலத்தில் பரமபதமாகி மோட்சத்தை யடையச்செய்கின்றார்கள்.

உமது விலக்ஷணகஞான யுக்தபகதி அதிசயங்களையுடைய ஸ்ரீமகாபாகவதாகள் சாவகால சாவதேச சாவாவஸ்தைகளிலும் அன்னியபரங்களுகிய இஷ்டாராததங்களை யொழித்துப் புருஷாராத உததம ஸ்ரீபகவநநாமாணு சந தானமாகிய மோட்சசாதனானுஷ்டானத்தை அனுஷ்டிப்பபராகளே யல்லாமல் வேறென்னையு மாசரிக்கமாட்டார்கள் ஸ்ரீபகதவசஸரே ! இந்த ஜகதபரிபாலனத்தில் சர்வபிரானிகளுக்குத் தகுநதபடி உததமமான கோறிக்கைகளை கிருபை செய்வதற்குச் சதகுணபரதானமாகியும், மகாபரிசுததமாகியு மிருக்கின்றமூர்த்தி ஸவருபங்களைத் தரிக்கின்றீர் அநத ஸ்ரீபகவன மூர்த்தியினால் இவ்வுலக ஜனங்கள் வானாஸரமாமாசார தாமங்களினாலும், வேதங்களினாலும், வேதாத்யயனாதி உததம சாஸ்திரவிதிகளினாலும், வைதீககிரிபா காமங்களினாலும், சமாதியோக மாராகங்களினாலும், தபசுகளினாலும் தேவரீருக்குத் திருவாராதனத்தை விலக்ஷணகஞான யுக்தமாபீச சமாப்பிப்பார்கள்

ஆகிலும் தேவரீருடைய விசேஷ கிருபையினால் இவ்வுலகத்தில் ஜனிதத பரமபாகவதாகளாகிய பகதஜ்ஞேததமாகள தங்கள் சனமாநதிச சதகிரியை களினால் தேவரீருடைய யதாராத நிச்சய ததவாராத சாக்ஷாத காரங்களை நன்றாயுணர்நது, சநதோஷானநத பரவசத்தை யடைகின்றார்கள் இதுவுமன்றி யாதாமொரு புருஷசிரேஷ்டன் விலட்சுண னுஷ்டானக ஞானபகதி வைராக்கிய விசேஷதாமத்தினால்தேவரீருடைய ஸ்ரீசரஸ்வரவிநதங்களில் சமாப்பிக்குஞ் சித்தநியமத்தை வகித்துத், தன்னு உததமானுஷ்டான கிரியாகாலங்களில் ஜகன்மங்களாகரங்களாகிய ஸ்ரீமநாமஸ்வரூப குணவிசேஷங்களை யனுசரித்ததுத் துதித்து, காலக்ஷேபமாகக் கேள்வியுறுறுத் தானுஜ்ஜீவிகின்றதுமன்றி இதரர்களுக்குஞ் சதபோதனை போதித்து, உததமகஞான விசேஷங்களால் தன்னைப் போல ஸ்மரிகுமபடி விசேஷ விவேகோதயத்தை யுணடுபண்ணுகிறானோ? அம்மகானுபாவன் மறுகாலத்திசையிலும் இவ்வுலகத்தில் ஜனிக்கிறதிலை.

வாரீர் ஸ்ரீஹரியே ! உமது பாதாரவிநத ததவமாகி இப்பூமியில் பாபத்தினுண்டாகிய பாரமானது நிவாரணமாகிதற்கும், தர்மசமஸ்தாபனத்திற்கும், துஷ்டஜன நிக்ரக சிஷ்டஜன பரிபாலனத்திற்கும், பிரபஞ்சஜன பாக்கிய வசத்தினாலும் பரமகிருபையினாலும், திருவவதாரஞ் செய்கின்ற உம்முடைய மகா குணங்களால் பாரமரீங்கிப் பரிசுததமாவதுமன்றி; அஞ்சலிபதிகு ஆதாரமாகியும், ஆராதனங்கள் சரணமடைவதற்கு முக்கியதானமாகியும், மகாலக்ஷண விலக்ஷிதமான சங்கு, சக்ர, சாரங்க, கதா, நாந்தக, சத்திர, சாமர, தவஜ, கல்பக, அரவிநத, ரதாங்க, வஜ்ரங்குசாதி, திவ்வியரேகா சின்னங்களினாலும், மங்களகரமாக அவங்கிருதமான திருஷ்டித்தாமரைகள் படியப்பெற்ற பூமண்டலத்தையும் புவ்ரலோகாதி சுவர்க்க மண்டலங்களையுஞ் சேவித்துக்

கிருதார்த்தர்களாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் வாரீர் ஈசனே! ஜன்ம கர்மஞ்ஞியராகிய உமது திவ்வியாவதாரங்கள் லீலாகுணங்களன்றி வேறில்லை. அவற்றின் கோபபியங்களாகிய திவ்வியரகசியங்களை ஆராய்ந்தறிவதற்கு வேத புருஷனுக்கும் எங்களுக்கும புத்திகோசமில்லை

ஓ நித்திய முகதானுபவரே! உமது திவ்விய களாமச லேசமாகிய இச சீவாதமாக்கள கிருஷ்டி திதி சம்ஹார காரணங்களால் சுகதுக்கங்களை அனுப விககச்செய்கிற அதிவிவியசகதி, அயிச்சா மாததிரமே யல்லது வேறில்லை அதனால் தம்மையறியக் கூடவில்லை உமதுசங்கலப மாததிரத்தினால் உமமையறியாமலே பிரவாகரூபமாய்க் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. கேளீர் பர மாததுமாவே! தேவபிராமமண சூத்திரியாதி மகசங்களில் மசசிய, காம, வராக, நரசிமம், வாமன, பரசுராம, ஸ்ரீராம, பலராம, பௌதத, கல்கியாதி அவதாரங்களசெய்து; தேவரீர் எங்களுடைய இம்முன்று உலகங்களையும் சாவதா இரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறீர் ஸ்ரீஜகநாதரே! இப்போதும் கிருபாப பிரசன்னராய அவதரித்துப் பூமிபாரததை நிவாரணஞ்செய்து, பூமிதேவியையும் எங்களுடைய சபகரமாக இரக்ஷியும் ஸ்ரீயதுவல்லபா! உமக்குச் சரணாகதியாகச் சாஷ்டாங்க தண்டன சமாப்பிக்கின்றோம்

என்று பிரார்த்தித்துப் பின்பு ஸ்ரீதேவகி தேவியைப்பார்த்து, தெய்வோப சாரமாகச் சபவாரத்தை சொல்லுகின்றார்கள கேளும் திவ்வியமாதாவே! பரம புருஷராகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமர் எங்களுக்கும சாவ உலகத்திற்கும் விரோதிகளை நாசஞ்செய்து கிருபையோடு இரக்ஷிப்பதற்குச் சாட்சாத் தமது கீஜாம சத்தினால் உமது உத்தமபுண்ணிய காப்பத்தில் அவதரிக்கப்போகின்றார். மிகவும் உமக்கு மங்களமுண்டாகின்றது. மேலும் கமசனால் நேரிடிருக்கின்ற பயம் நிவாரணமாகப் போகின்றது உமது திவ்விய உதரத்தில் அவதரிகின்ற மகாபுருஷ லக்ஷணபுத்திரன் யதுகுலத்தவாக ஞெல்லாரையும் மங்களமாக இரக்ஷிக்கப் போகின்றார். என்று சந்தோஷமாக ஆசீர்வதித்தனா கேளும் அர சனே! இவ்விதமாக பரமாதம் ஸவரூப லக்ஷணராய விளங்குகின்ற அந்தப் பரமபுருஷரை ஸதுதிசெய்து பிரமமருத்திராதி சாவதேவர்களும், உலோக பாலர்களும், மகாரிஷிகளும் அந்தாததானமாய்த் தங்கள் யதாஸ்தானங்களுக்குப் போனார்கள்.

மு ன் று வ து அ த் தி யா ய ம்.

கலி வீருந்தம்

கோர கம்சன் கொடுமை தனககஞ்சி
சோருந் தாய்தந்தை சுற்றத் தவாகக்கெலாந்
தேருங் கோகுலத்தில் வசுதேவ ரால்
என்றும் பக்தவச் சலனெழுந் தருளிஞர்.

ஸ்ரீ ஜநார்த்தனரானவா வசுதேவதேவகி தேவியவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதிகளை யங்கிகரித்து கமசனுடைய கொடுமைக்காகப் பயப்படுகின்ற வசு தேவா முதலானவர்களுக்கும் நந்தகோபா முதலான கோபால் ஜனங்களுக் கும்தமது சங்கற்பத்திற்கும் பிரீதியாததமாய்க் கோகுலத்திற்கு வசுதேவரால் எழுந்தருளினாரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர மகாராஜனே¹ பிறகு பகவான அவதாரிக் கர காலமரன ஆவணிமா சம் கிருஷ்ணபட்சத்து ஆஷ்டமி திதி ரோகணி நக்ஷத்திரம் இப்படிப்பட்ட தோஷரகிதமான தினத்தில் நவகநிரகங்கள் உத்தமஸ்தானங்களில் வந்துநிற்க, எட்டுத்திசைகளும் மங்களவாததியங்க ளொலிக்க, சகலநதிகளுந் தெளிந்து குளிராசியாய்க் காற்றுவிசை, சாதுக்கள் மனங்களிக்க ஆகாயத்தில் கந்தருவா, கின்னரா, கிம்புருடா முதலியவர்கள் காணஞ்செய்ய, அபசரஸீகள் நடிக்க, தேவர்கள் புட்பமாரிசொரிய ரிஷிகள் சுவஸ்திவாஜனங்கூற, இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தேவப்பெண்களை அதிசயித்த தேவகியிடத்தில் நின்று இருள்கா லத்தில் சாவஸமாதபரணை ஸ்ரீபகவான பூரணசந்திரன போன்ற ஒளியினிற் சிசுவாகி, தாமரை யிதழ்போன்ற கண்களும், சதூபஜமும், பஞ்சாயுதமும், கண்டத்திற் கௌஸ்தவாபரணமும் ஆரையினிற் பீதாமபரமு மணிந்து, நீல மேகவண்ணராகி, நவரத்தின்கசித கிரீட்குண்டல கவுசமோ திர கடகமுத்துசர முதலிய திவ்யாபரணங்களணிந்த திவ்விய சரீரத்துடன் அவதாரஞ்செய்தனா

இப்படி அவதரித்த புத்திரனுக்கு வசுதேவா மங்களாததமாய் கோதா னஞ்செய்ய வெண்ணின்னவா சமசுறா காவலில் வைக்கப்பட்டவராகையால் பிரத்தியக்ஷமாய்செய்யக் கூடாதென்று ஆலோசித்து, ஆபதகாலத்தில் மான சிகமாய் தானமபண்ணினாலந்தர சுகூடமுண்டென்கிற தறிந்து, பதினாயிரங் கோதான மானசீகமாய்ச் செய்தனா சகல லக்ஷணங்களோடு ஓமனிதனுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்திரன் பிறக்கக்கூடுமோவென்று வசுதேவா ஆசசரியப்பட்டு சாவேசுரனை ஸ்ரீமந்நாராயணரென்று தெரிந்து, பகதியுடன் சாஷ்டாங்கமாய் தண்டனிடடு, அஞ்சலி அஸ்தராய சுவாமியைநோக்கி, ஓமகாணுபவரே! தேவ நீருடைய மாயையா லடியேன மறந்திருந்தாலு மிப்போது தேவரீர சாதாரண மான சிசுக்களைப்போலிராமல், தேவர்களுக்கும் அரிதற்கு அரிதான சகல லக்ஷணங்களுடன் திருவவதாரஞ் செய்தபடியால், நீர ஸ்ரீமந்நாராயணரென்று தெரிந்துகொண்டேன

ஓ பகவானே¹ உலோகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டி சத்துவகுணமான வெண் ணைப்பொருந்திய சரீரகனையா, உட்கடிசெய்ய ரஜோகுணமான சிவப்பான் சரீரத்தையும், சங்கரிகக்ஷேணடி தமோகுணப் பிரதானமான ஸ்ரீகிருஷ்ண ரூபத்தைத் தரித்தீர இப்படிப்பட்ட தெய்வீகமான பலத்துடன் கூடியிருந் தாலும், தேவரீர தேவகி காப்பத்திலெப்போது அவதரிக் கப் போகிறீரென்று எதிர்பார்த்திருக்கிற கமசன கேட்டால் இருதக்ஷணத்தில் உக்கிரமான ஆயுத மெடுத்துக்கொண்டு சொல்ல ஒடிவருவானாகையால், தேவரீருக்கு கியாபகப்

படுத்தினை நென்றார் பின்பு தேவகிதேவியானவள் சுவாமியைநோக்கி வாரீர்
 ஈசனே ! சகல ஜீவராசிகட்கும் அந்தாயாமியாகியும், ஆதியாகியும், அணுவக்
 கணுவாகியும், மகத்துக்கு மகத்தாகியும், பிரளயகாலத்திலும், அழியாதவராகி
 யும், ஆயிரமாயுதத்தை ஒருராததிரியாக உடைய பிரமமாவனுடைய ஆயுசு
 நூறையும் ஒரிரப்பக்கவாக உடையவராகியும், முகத்தி லந்தனரையும், புஜத்
 தில் கூத்ததிரியரையும், துடையில் வைசியரையும், பாதத்தில் சூத்திரர்களையும்,
 பிறப்பித்தவராகியும், திவலியமங்கள் விக்கிரக ரூபியாகியு பிருக்கின்றார்

ஆகையால் கமசனூல ஆறுபிள்ளைகளையும் பரிகொடுத்ததைநினைத்து நடுகு
 கிக்கொண்டிருக்கிற எங்கள் பயத்தை நிவர்த்திசெய்யத் தேவரீரே யோக்கியர்
 அப்படிப்பட்ட பிரபாவ முடையவராய மகாபிரளையத்தில் அனேககோடி
 அண்டங்களை ஒன்றோடொன்று தட்டாமல்வைத்திருக்கிற மகிமையுடைய
 உரமை நான் புத்திரனென்றால் இதைவிட இழிவு உமக்கு வேறுண்டோ !
 ஆதலால் இந்த ரூபத்தை மற்றவர்கட்கு காக்கிக்கொடுத்திருக்க அனுகிரகங்க
 வேண்டும நான் பெண்பிள்ளையாகையால் தேவரீருடைய பிரபாவத்தை என
 னமாக அறியப்போகிறே நென்றாள். இப்படிசொல்லிய மாதாவைனோக்கி
 ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறா கேள்வீ மீதவகிதேவியே ! சுவாமியுமனவந்தரத்தில்
 பிரசனிபென்று பெயரையுடைய நீயும், சுதசென்று பெயரையுடைய வசுதே
 வரும், மழை, காற்று, வெய்யில் இவைகளைப் பாராமல், இயம், நியம், பிராண
 யாம், பிரத்தியாகார, தியான, தாரண, சமாதி, சங்கற்ப, அஷ்டாங்க யோக
 பலத்தால் களங்கமற்றவர்களாகி, சருகையுங் காரணையும் புசித்து, மகா உப
 சாரத இந்திரிய முடையவர்களாகி, என்னுற சகல மனோபீஷ்டங்களையு மடை
 யப் பன்னீராயிரம் தேவவருடந் தவஞ்செய்தீர்கள்.

இப்படி தவஞ்செய்த உங்களிடத்திற் சந்தோஷித்து, இப்போ தவதார
 மாகியதுபோல அப்போதும் பிரத்தியக்ஷமானேன் அகநாலெனனை மோக்ஷத்
 தை விரும்பாமற் புத்திரனாய் பிறக்க வெண்மாயையால் மோகித்துக் கேட்ட
 படிக்கே வரங்கொடுத்து அந்தாததானமான பின்பு பிரமமாவினால் சிருஷ்டி
 செய்யுங்கோளென்று ஆக்கியாபிக்கப்பட்ட உங்களிடத்தில் அப்போ நான்
 பிரசனிகற்பனென்னும் பெயரால்வந்தித்தேன் அதன்பின் காசிபரும் அதிதி
 யுமான உங்களிடத்தில் உபேந்திரனாக அவதரித்தேன் இப்பொழுது உங்க
 ளுக்கு முனஜ்னம் கியாபகமவருவதற்காக இந்த ரூபமடைந்தேன் இசசென்
 மத்திலெனனைப் பிள்ளையென்றும் ஈஸ்வரனென்னும் பாவனைசெய்து, நீங்கள்
 மோக்ஷமடையப்போகிறீர்கள் இனிமான் சாதாரணமான சிசுவாகிறேனென்று
 தேவகிதேவி பார்த்திருக்கச் சிசுவைப்போ லானா.

அப்பொழுது கோகுலத்தில் யோகமாயை யானவள் அசோகைக்குப்
 பெண்ணாகப்பிறந்தனள் அந்தச் சமயத்தில் முன்னே பகவானுலாக்கியாபித்த
 படி வசுதேவா தம்முடைய சிசுவை அசோகைக்குப் பிள்ளையாகக் கொண்டு
 போய்வைத்து அவளபெற்ற பெண்ணை தானெடுத்தவர, உத்தனித்த தரு

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அவதாரம்

கம்சன் யோகமாயைகையை சம்மரித்தல்.

ணத்தில், தாம் காவலுக்குட்பட்டிருக்கிற விடத்திலுள்ள சதவுகனும் அதைச் சேர்ந்த சிறைக்கதவுகள் முதலியனும் இரும்பிறைபண்ணி உழலமரம்போட்டு பத்திரப் பத்திரியிருந்தும், அந்தயோகமாயையின் பலததால் சூரியோதயத் தால் விலகிய இருளபோலப் பூட்டுகள்திறந்து காலவிலங்குகளுங் கழன்றுவிட்டதுமன்றி; சகலகாவலாளிகளும்மெய்மறந்து சுவததைப்போல தூங்கினார்கள்.

அச்சமயத்தில் மேகங்கள் பேரியைப்போற சபதித்துக் கொஞ்சம் மழை பொழிய, வசுதேவா சந்தோஷமாய் சுவாமியை எழுந்தருளப் பண்ணுகிறதை ஆதிசேடன் பார்த்து, ஆயிரம் பண்புமுடியாற குடைபிடித்துக்கொண்டு போயினன அப்பொழுது பயங்கரமான சுழிநுரை அலைகளுடன் பூரணமாய்ப் பிரவாகிக்கிற யமுனையானவள், பூர்வம் சமுத்திரம் பூரீராமருக்கு லங்கைக்குப் போக வழிவிட்டது போல விட்டனள் வசுதேவா அந்த யமுனையைக்கடந்து கோகுலத்திறசென்று சகல கோபிகைகளுந் தூங்குவதைப் பார்த்து தன்புத்திரனை அசோதையினிடத்தில் அவள் தனக்குப் பிள்ளைதான் பிறந்ததென்று எண்ணும்படிவைத்து, அவள்பெற்ற பெண்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து தேவகி சயனத்தில் வைத்துப்போட்டு, தாம் பூர்வம்போ விருந்தனர்.

நான் காவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருந்தம்

மாய்கையின் வாரததை கேட்டு மதியிலா கம்ச னானேன்
தேவிலாச சரியங் கொண்டு தேவகி வசுதேவற்கும்
ஓய்விடப் பிரிய வாரததை யுரைத்தவா விலங்கை நீக்கி
ஆய்ந்த யாகாதி காததி யமந்தனா தமை வைத்ததான்.

கம்சன் அந்தயோக மாயையினுடைய வாரததையைக்கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியததையடைந்து தேவகி வசுதேவர்களை விலங்கில நின்றும் விடுவித்து அவர்களுக்கு சில வுபசார வாரததைகளைச் சொல்லி அதன்பின்பு தன்னுடைய மந்திரிகளுக்கு அந்தயோகமாயை சொன்ன வாரததைகளை அறிவித்து பெரியோர்களையும், பிராமமணர்களையும், யாகாதி சதகிர்த்தியங்களையும், தான் பப்படுத்த கட்டளையிட்டா னென்று சொல்லுகின்றது.

வாரீர் பரிசுத்தது மகாராஜனே! அப்பால் சிசு அழுவதைக் காவலாளிகள் கேட்டு, துரிதமாய்ச்சென்று கம்சனுக்குச் சேதிசொல்ல அவன் தனது சயனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து, இச்சிசு தனக்கு மிருத்தியுவென நெண்ணிக் கொண்டு தேவகியிருக்கின்ற வீட்டை நாடிவந்தான். அப்படி வருகையில் தேவகி தேவியானவள் அவனுக்குக் கெதிரோடி, வழியிறழடிக்கவிழ்ந்து, முடி கலைந்து, அவன் சமீபத்தில் வந்துநின்ற, அண்ணா! அக்கனிக கொப்பான

ஒளியுடனிருந்த என்மனளாக ளறுவரையும் சீவகரித்தோ. மனக்கவலை கொண் டிருந்தவெ னெங்கு ஓர பெண்குழந்தை பிறந்தது இத்தையாவது தந்தது என குறைபை யீட்டெற்றுமென்று வஸ்திரத்தால் அச்சுசுவை மூடிக்கொண்டு வினவி னோடுபுறடி வினவுகின்றவனை அனன் அந்தடி, தனபிராணனைக் காப்பாற்றுகிற நிமித்தம் கையிலிருந்த கிச்சையப்பிடுவது, இரண்டு காலங்களையும் பிடித்து, பந்தத்துவம், பாவம், தன்மை இவை முத்தியை மறந்து கலவினமேல் மோத யத்தனஞ் செய்தான்

அப்போது அச்சு அனன் னையைவிட்டு ஆராயத்தொழுபதி, ஆயுதங்க ளுடன் வட்டுக்கைநடுவாடாகி, திவ்வியபிரபங்கம், திருவாபரணம், கந்தம் முதலியதால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சித்தா, சாத்தியா முதலியவர்களாற்ற முதி செய்யக் கமரணேரோக்கி, அடா மூடா! என்னைச் சங்கரிகரவும் உண்ணலாகு மோ! நீ, உன் சத்தருவாக கொல்லாவிடில் உனக்கு மரணம் இது நிச்சயம் நிச்சயம் என்று சொல்லிவிட்டுப் பகவதாக்கினையினப்படி தான்வெகு ஆல்யங் களில் வெகு ஸூரியாயிருந்து, ஜனங்களாற் செய்யப்பட்ட பூசையை அங்கி கரித்தது, அவர்கள் கோடுக்கையை யீட்டெற்றிக் கொண்டு நுந்தனள் கமசன் சிசு ஸூரியான யோகமாயை சொன்னதைக்கேட்டு ஆசசரியமுற்று, தேவகி வசுதே வாகளிட விலங்கை விடுதலைசெய்து, அவர்களுநோக்கி, நான் மகா பாபங்களை உங்கள் சிசுக்களைக்கொன்று சம்பாதித்தேன் அவர்களிட உழுவீனியே கால னாயப்பிறந்து, அவருலேவப்பட்ட பிருத்தியு ஆகாசவாணியாகிய என்னையேவிக கொன்றதெயன்றி, நான்கொன்றதே அல்ல. நீங்கள் சிசுக்களுக்குவிசனப்பட்ட தேவையிலலை, சூழ்மிகத்த தக்கதென்று வசுதேவரை வந்தனஞ்செய்தன்ன

அப்பொழுது தேவகி வசுதேவாக ளிருவருங் கமசனிடத்திற் சந்தோ ஷித்தது, உமது வாக்கின்படி வரவேண்டிய கருமமவந்து தீருமெயன்றி, உமமி டத்தில நாங்கள் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லைபென்று கூறினர். அதைக்கேட்ட கமசன் சந்தோஷமாய் தன்விட்டிறகுச் சென்றனன் தேவகி வசுதேவாகளும் தம்மிடமிருந்ததிற சுகித்திருந்தனாகள் அன்றிரவுபோய் மறு நாளுதயத்திற் கமசன் மந்திரிகளுடன் யோகமாயையாகிய சிசு சொன்னதைக் கூறி, அவர்கள் துக்கேட்டு அரசனேரோக்கி தேவார்களுக்கு மூலம் விஷ்ணு, அவ ருக்கு மூலம், தர்மம், அந்தணர்கள், வேதங்கள், பசு, யாகம், தவம் இதுகளே அவருக்குப் பலமாகையால், காலதாமதஞ் செய்யாமல் இதுகளைக்கெடுத்தால் அவ்விஷ்ணுக்குப் பலம் குன்றிவிடும்

ஓ மகாராஜனே! அப்போது உமது நாணைசையைக்கேட்ட தேவார்களும் நடுங்கி பயந்தோடிப் போவார்கள் நீர் பயந்தவனையும், ஆயுதமில்லாதவனையும், வணங்கினவனையும், அயலானுடனுயுத்தஞ் செய்கிறவனையும்கொல்லாமல் தர்ம யுத்தஞ் செய்கின்றவர். உமக்கு ஏகாதரான விஷ்ணுவும், இறைவரான உருத் திரனும், தவசியான பிரம்மனும், இவர்களொருவரும் சரியானவர்கள்ல்ல னன்றுசொல்லவும் கமசன் ஆயுள், தாமம், கிரத்தி, பராக்கிரமம் இது மூதலி

வைகள் கெடுதற்சேதுலான செய்கையை நடத்தும்படி மந்திரிக்கு உத தரவுகொடுத்தனன் அவர்கள் அப்பொழுது தங்களுக்கு மிருத்தியு சமீபித் தது தெரியாமல் பிராமமணர்களையும் பசுக்களையும் கொல்லுவதானார்கள். அதைப்பார்த்து பெரியோர்கள் மனநடுங்கி வருந்தினார்கள். அந்நகரத்தினா யாவரும் ஆகக்கொடுமையான வாலோசனைக காற்றூராகி மிகவும் கிலேசித்தார்கள

ந த ர வ து அ த் தியாயம்.

கலி விநீதம்.

பொருந்திய நந்தகோபர் புத்திரோச் சுவகாலத்தில் திருத்திய தருமமாய்ந்த தீனரைச் சந்தோஷத்தால் மருவியாச சித்தாரென்று மன்னனும் கம்சனுக்குத் திரைசெலுத் திடுமித்தந தேவரோடுரைத்தல் செய்யும்.

நந்தகோபர் புத்திரோதஸவ காலத்தில் மிகவுரு சந்தோஷ முடையவ ராய் தருமங்களை விசாரித்திருக்கும் நல்ல விவேக சீலர்களான பெரியோர்களை விதிப்பிரகாரம் அரசுசித்தாரென்றும், அச்சனாகிய கம்சனுக்குக் கப்பரு செலுத்துகிற நிமித்தமாய் மதுராபுரிப்பட்டணத்திற்குப்போயிருந்த சமயத்தில் வசுதேவரைக்கண்டு பேசியதுஞ் சொல்லுகின்றது.

வாரீர மகாராஜனே! அப்பால் அசோதை தனக்குப்பின்னேபிறந்ததென்று மிக்வும் மனங்கனித்திருக்கையில், நந்தகோபர் பிராமமணர்களுக்கு கோதான முதலிய தானங்களாற் சந்தோஷிப்பித்து ஜாதகர்மஞ் செய்தனா. கோபினை கள் யாவரும் நல்லவஸ்திரம், ஆபரணம், வாசனைப்பொருதிக் சந்தனம் இவை முதலானவைகள் அலங்கரித்துக்கொண்டு, தாமரை மலருக்கொப்பான முக முடையவர்களாய் வந்து, யசோதைக்கென்கண்டு அககுழந்தையை மனங் களிக்கப்பார்த்து ஆசைவதித்து, ஏகாந்தத்தில் பாடியாடினார்கள். கோபர்லா களும் மனங்கனிக்கப் பார்த்து, குடங்களிற் பால், தயிர், நெய், வெண்ணை இவைமுதலியனாகளை அனேகமாய் பிராமமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தனா.

சுவாமி கோகுலத்திற் கெழுந்தருளினது முதல் சகல ஸ்ரீமப்பத்துக்களும் விாததியடைந்தன நந்தகோபர் பசுக்களைக்காக்க வேறே மனிதனை வைத்து விட்டு, தமது அரசனாகியகம்சனுக்கு கப்பங்கட்ட மந்தரைக்குவந்தார். அதை வசுதேவர் கேழவிப்பட்டு, இரகசியமாய் நந்தகோபரிருக்கிற விடஞ்சென்று வெகுளிப்புடன் ஆழிகதனஞ்செய்துகொண்டு, அவரோடு ஆசனத்திலிருந்து அந்நந்தகோபரைநோக்கி வெகுதூரம் பின்னேயிலலாதிருந்த உமக்குப் பின்னே பிறந்தது. ஆகையால்புள்ளினை சுகமாயிருக்கின்றதா? மாதமுமமாரிடையது ரோகமில்லாமல் பசுக்களையிகவுட பால்கறக்கின்றனவா? யசோதைக்குத்திரேகந் திடமாய் முலைப்பாண வி ததியாயிருக்கின்றதா? என்று குமாரனான இராமன் உம்மைப்பிதாவாக வெண்ணி தாய் ரோகணியுடன் சுகத்திருக்கிறா?

என்றிவவாறு தன பிள்ளைகளைப் பராக்ஷித்தநிலலை என்கிற விசனத்தி னால் வினவுகின்ற வசதேவரை நந்தகோபாரோக்கி, உமக்குப்பிள்ளைபிறந்ததற் கையாளமிலாமல் மனமதனைப் போற நிறந்த அப்பிள்ளைகளைக் கமசன கொள்ளும அக்கனனிகையு மாகாயத்திற போயவிட்டதே, பஞ்சபூதங் களாலானதிரேக நாசமாகுவதேயன்றி, ஆனமாவுக்கு நாசமில்லை, ஆனமா இத் திரேகம்போனால் வேறொருதிரேகத்தைக் கிரங்குகின்றது அதற்காகத்தனக்கிசுக் வேண்டாமென்று சொல்லிய நந்தகோபரை வசதேவாரோக்கி கோகுலத்தில் வெகுப்பிரமாதம் உண்டாகப்போகிற தென்று எனக்கு தோற்றுகின்றது. ஆகையால் நீர் சீக்கிரத்திற கோகுலத்திறகுச் செல்லுமென்று கூறினார், அவ வணமம் நந்தகோபா சென்றனார்.

ஆ ரு வ து அ த் தி யா ய ம்.

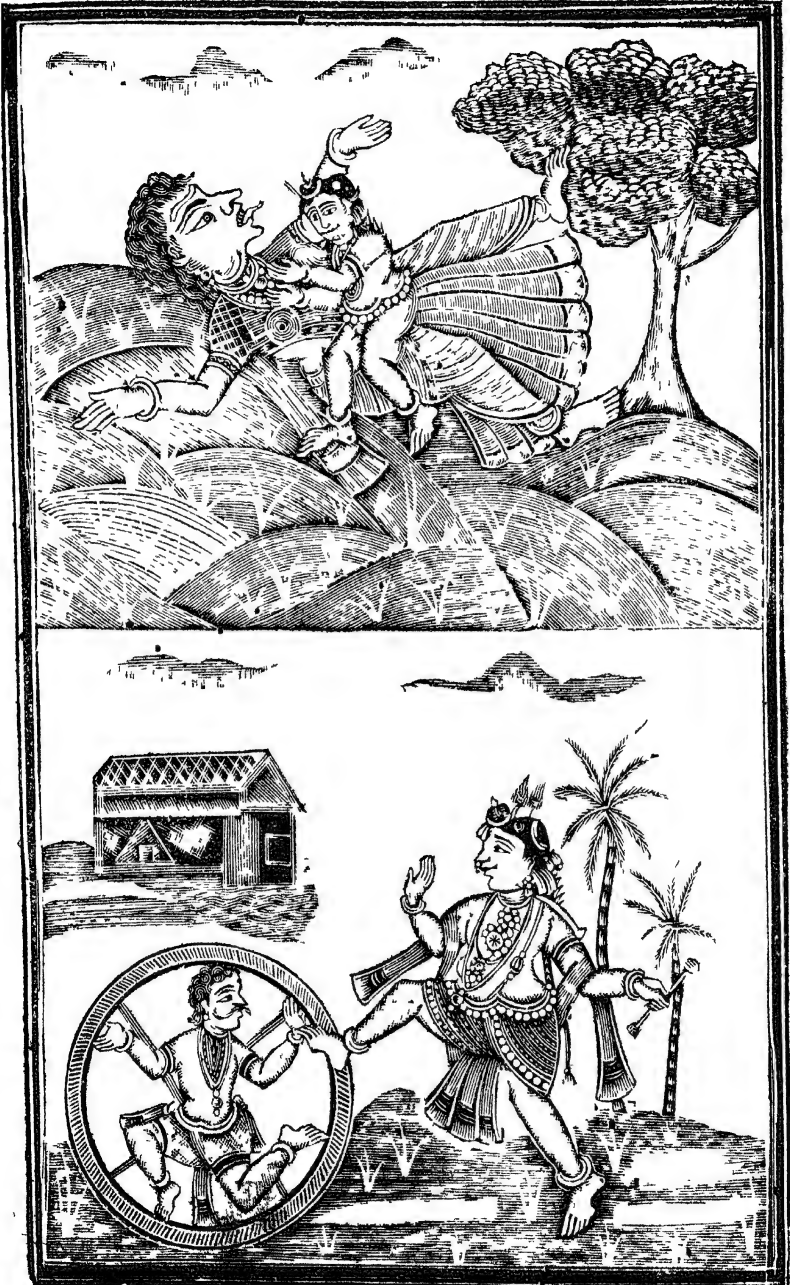
கல் விருத்தம்.

சுந்தரரூபங் கொண்ட சுரஸ்திரீயின் ரூபநீக்கி
நந்தகோபாலா ஸீட்டில நாடியே பகவானுக்கு
அநதமாயப் பாலையூட்டி யவளுயிரிழந் தானென்று
தொந்தமாயன் பாயச்சொல் லப்படுகின்ற திதனிமமார்.

சாவப் பிராணிகளுக்கும் பயங்கரமாகிய ஸவரூபத்தைபுடைய பூதனை யெனலும் அசுரஸ்திரீ, கோபிகாஸ்திரீ சனங்களுக்குள் தானொந்தகியாகச் சுந்தரரூபத்தைத் தரித்து இடைச்சேரிக்கு வந்து ஸ்ரீநந்தகோபா கிரகத்தில் பிரவேசித்து ஸ்ரீபகவானுக்கு தன்னு ள்தனங்களையூட்டி மரணத்தையடைந் தனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

அப்பால நந்தகோபா வசதேவா சொன்னதுமுதல் மனதில் பயஞ் சனித்து என்ன உற்பாதமுண்டாகுமோவென்று சங்கடகிருசகையில் கமச னாலேவப்பட்ட கோரூபியாயும், முலைப்பாலகொடுத்து சிசுக்களை இரக்கமின் றிக கொல்லுகிறவளாயு மிருக்கின்ற ஓர் பூதனை சாவ லட்சணத்துடன் ஸ்திரீ வடிவுகொண்டு மலவிசைமலரைச்சூடியும் பருத்த தனத்தால் வளையுமிடைய யுண்டயவளாய அரையில் திவ்ய பீதாம்பரநதரித்து காதில் நவரத்தினகுண்ட லங்களைசையப் புனசிப்பிடவருகின்றாள் இப்படிவருகின்றவளை அங்குள்ள கோபாலாக்கனாடு மையல்கொண்டு மனமிரங்கி நந்தகோபரிட கிரகத்திலிருக் கின்ற துவாரபாலகையறியாமல் அவளை உாளேகொண்டுபோய் விட்டனா, அப்போதங்குள்ள ஸ்திரீகள் திருப்பாறக்கடலிலுபிறந்த மகாலக்ஷ்மி நமமை ரக்ஷிக்கிறமித்தம் இக்கிரகத்திறகு வந்தனென்று அவளழகைப் பார்த்து பிரமித்தனார்.

அச்சமயத்தில் அந்தப் புரத்தில் நீறுபூத்த நெருப்பதுபோல விளங்குங் குழந்தையை சாதாரணமான சிசுவாகவெண்ணி அப்பூதனையானவர் குழந்

தையின் அருகிற்சென்று தாலாட்டி எடுத்த மீடியில்வைத்துக்கொண்டனர். அவள் உணமையை அறிந்தஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தூங்குவதுபோலிருந்தனர். அப்பால் ரோகணியும் யசோதையும் இன்னமற்றுமுள்ள ஸ்திரீகளும் பூதனை யைப்பார்த்து இதுவரையிலிப்படி அழகுவாய்ந்த ஸ்திரீயைக்கண்டதில்லை யென்று இவளிடவஞ்சனையை அறியாமல் சவுமியகுணமுள்ள உத்தமஸ்திரீ யென்று ஆச்சரியப்பட்டிருந்தார்களேயன்றி அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண ரூபியான குழந்தையை எடுக்கவேண்டாமென்று சொல்ல ஏதுவின்றி இச்சிசுவிறகுச சரியான அழகுள்ளவளா யிருப்பதினாலே இவளே இதற்குமாதாவாக இருக்க வேண்டுமென்று அவளிட ரூபத்தைக்கண்டு மயங்கியிருந்தார்கள்.

அந்தப்பூதனையானவள் குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு வதைக் குமபடி முலைப்பால்கொடுக்க அவளுடைய ஆவியைச்சராவேஸவரண ஸ்ரீகிரு ஷ்ணபகவான முலைப்பால் வழியாய உரிய அவள் தன்பிராணனுக்கு கெடுதி வந்ததென்று யோசித்து உரிகின்ற அசுக்ருழந்தைப்பேரோகி அப்பா! நீ முலைப் பால் உணனதுபோதும் போதும் விடுமென்று முறையிட்டும் அவாவிடாமல் பாலோடேகூட பிராணனையும் உரிஞ்சவிட்டனா அப்போது பூதனைவீறிட்டு கோடையிடி யிடித்தார்போல திசைகளில் பிரதித்தொனியுண்டாகுமபடி கூச் சலிட்டு முன்னிருந்த உருவமாறி பங்குமாயிருக்கின்ற ரூபமும் சிவந்த கலையிராகளும் நகத்தைப்போல வீத்துப்பறகளும் குகைபோன்ற மூக்கும பெருந்த காதுகளும் நீண்ட ஸ்தனங்களும் சமுத்திரசுழிப்போன்ற கண்களு மாய் கைகால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு பிராணனையிழந்து விழுந்தன.

அந்தப் பூதனையானவள் விழுந்ததத்தததுக்குப் பயந்து மூர்ச்சையா யிருந்த கோபால்கள் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்து நிற கையில் பூதனை பிணமாயிருக்கிறதையும் அவள் மார்பினில் விளையாடுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையுங்கண்டு நடுங்கி ஆச்சரியப்பட்டு குழந்தையை எடுத்து வந்து ரோகணி யசோதைகளிடத்திலே விட்டார்கள் அப்போது கோபிகை கள் பசுக்களை ஒட்டிக்கொண்டுவந்து அதின்வாலிலால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சுற்றி சாணியால் நெற்றியில் பொட்டிட்டு அப்பனே! விளையாடையிலகோ விந்தனும், படுக்கையில் மாதவனும், நடக்கையில் ஸ்ரீவைகுந்தனும், உட்காரு கையில் ஸ்ரீயப்பதியும், போசனம்பண்ணுக்கையில் ஸ்ரீமநாராயணனும், காவலா யிருந்துசாகினி, டாகினி, முதலிய பிசாசுகளால் தொந்தரையில்லாமலிருக்கும் படி ஸ்ரீபகவானுடைய கேசவாதி இருபத்துநாலு நாமங்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ண னுக்கு சிரசுமுதல் இருபத்துநாலு அங்கங்களையும் ரட்சாபந்தனஞ்செய்து ஸ்ரீராம பண்ணிவைத்து ஸ்தனனியபாநவகொடுத்த நவரத்தினமயமான தொட்டிலில் திருக்கணவளரவிட்டார்கள் அஃதப்படியிருக்க நந்தகோபா பூத னையினுடைய பயங்கரமான திரேகத்தைப்பார்த்து முன்வசுதேவர்சொன்ன வார்த்தைக்கு ஆச்சரியமுற்றவராய் பூதனையின் சரீரத்தைக்கண்டித்து தூரத் திறகொண்டுபோய் போட்டித் தகிக்கச்சொல்லி உத்தரவுசெய்தார். அப்படித் தகிக்கின்றபோது பூதிதபாவனராயும், விராட்புருஷரூபராயும், சூரியாக்கினிக்

குச்சமானமான திருக்கண்களையுடையவராயும், சங்கரேகை, சக்கிரேகை, வச்சிரேகை, துவசரேகை, பதமரேகை, சீமந்தரேகை, கச்சபரேகை, முததலைசுசுலரேகை இவைமுதலிய ரேகைகளையுடையவராயும் ஸ்ரீவத்சமெனகிற மருவோடே கூடியும் முததுசசரங்ஙள முதலிய திவவியாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டும் யோகிகளால் தரிசிக்க தூல்லபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானால் ஸதன்னியபானஞ் செய்யப்பட்டதினாலே அவள சரீரம் பரிசுத்தமாகி அகில, சந்தனம், புதுகு, சுஸ்தூரி இவைமுதலிய வாசனைகள்திகமுண்டாகி சாசுவிதபதவியை அடைந்தாள்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

பகவான் கமசன் றனக்குப் பகையிலா
சுகடனையுந் திருண வாததன் றன்னையும்
தகித்துத் தாயா 'மசோதை பிராட்டிகுசு
சுகமுறச் செயவி ராட்டினைச் சொல்லினா

ஸ்ரீபகவான் கமசனுக்கு சிநேகர்களாகிய சுகடாகுரனையும் திருணவர்த்தனையும், சங்கீர்த்துத் தமக்கு மாதாவான ஸ்ரீயசோதாபிராட்டிக்குத் தமது விராட்டுருபத்தைக் கிருபையாகத்தோற்றச்செய்தாரென்று சொல்லுகின்றது.

கேளீர் பரிசுதித்து மகாராஜனே! ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஜனமநட்சத்திர தினத்தில் யசோதையானவள கோகுலத்திலுள்ள சுகல கோபிகைகளையும் வரவழைத்து சஞ்சக்கருவி, துளைக்கருவி தோற்கருவி, நரம்புக்கருவியாகிய வாத்தியங்கள் முழங்க பிராமமணர்களால் வேதவிதிப் பிரகாரம் மங்கள் ஸநானஞ்செய்வித்து அலங்கரித்து குழந்தையைத்தொட்டிலில் தூங்கவிட்டு அந்த ஜனமநக்ஷத்திர மகோற்சவத்திற்கு வந்திருக்கிற பிராமமணர்கள் கோபிகைமுதலியவர்களுக்கு வெகுமதிசெய்கின்ற காலையில் பின்னும் கமசனாலேவப்பட்ட சுகடாகுரனவன் சொன்னதினாலும் வெள்ளி யினாலும் உறுதியாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வண்டியைப்பேரல் உருவங் கொண்டு தொட்டிலின் அருகில்வர சுவாமி சுகடாகுரனென்றறிந்துக்கொண்டு பசியினால் அழுகின்றவாபோல வீறிட்டழ அதற்கு எவாகளும்வராமலிருக்கையில் தாமரையிதழ்போன்ற தமதுதிருவடிகளால் நெருங்கிய அந்தச்சுகடத்தை உதைத்தனா. அந்த வுதையின்வேகம் பொருக்கமாட்டாமல் ஓரத்த சபதத்துடன் சுகடாகுரன் முறிந்துவிழுந்தான் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும் நந்தகோபாமுதலிய கோபாவர்களும் முறிந்த வோசையைக்கேட்டு பயந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானருகிற சென்று பாககையில் அககுழந்தைக்கு பக்கத் துணையாகயிருந்த இடப்பிள்ளைகளிவாகளேனோக்கி இந்த சுகடம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிட தொட்டிலின் சமீபத்தில்வரவும் குழந்தைக்கால படவும் முறிந்து விழுந்ததென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு இந்த இடத்திற்கு 'சுகடமாததிரம்

வருமா பாலனை இரத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான காலபட்டதில் முறியுமா வென்று பலவாறாக எண்ணி இவாகளசொல்லுவது பொய்யென்று அநகக் குழந்தையின் பிரபாவமறியாதவாகளாகி ஏதோபிசாசின் தன்மையாயிருக்கிற தென்றம் நடப்பிடகுழந்தை பிழைத்துதே இதுபோதுமென்றும், யசோதை யானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையெடுத்தா மடியிலவைத்துக்கொண்டு பிசாசு முதலியது அண்டாமலிருக்க பிராமணர்களைக்கொண்டு ஓமருசெய்து புண்ணிய தீர்த்தத்தினுலே உந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு ஸநானஞ் செய்வித்து இருக்கு, தைத்தந்திரம், சாரம், அகாலனம் எனகிற நானகுலேகத்திற சொல்லியிருக்கிற மந்திரங்களுல ரட்சாபநதனஞ்செய்தும் பிராமணர்களைப் பூசித்தும் அனுப்பினா

இப்படி சிலநாள் சென்றபிறகு ஒருநாளயசோதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மடியிலவைத்துக் கொண்டிருக்கையில் தாங்கக்கூடாத மிகவும் பாரமாயிருப்பதை யறிந்து குழந்தை உபகதிரவப்பட ஏதோநோயுற்ற தென்றுனனி அது நீங்கவேண்டுமென்று ஸ்ரீபரவானைப் பிராத்தித்து குழந்தையைக் கிழேவிட்டிருக்கையில், உபகதிரவப்பட இருண்டதென்கின்ற அசுரன் பெருங்காற்றினால் ஆனொழுகி ஆராயபெல்லாம் இருண்டு கோகுலத்திலுள்ள யாவரும் ஒரு மடங்குதவ சணவிழித்தாதிருக்காம்படி காற்றடித்துக்கொண்டிருந்து பின்பு சுழலாறும் ஸ்ரீபரமாக ஓடிவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எடுத்துக்கொண்டு போயவிட்டான் அப்போ யசோதையானவள் கண்கள் தெரியாமல் குழந்தையை விட்டவிடத்தில் கோடுகைகளுடன் நடவிடப்பாத்து, குழந்தையைக்காணாமல் மிசவும் தக்கதினிலே பெருங்குரல்பாய்ச்சி அழுதுக்கொண்டிருக்கையில் அசுரன் மேருமுதலிய பருவதகாளுடன் அனேக அண்டங்களை சரீரத்தில் பொருந்தியிருக்கிற சாவேஸ்வரனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை தூக்கிக்கொண்டு போகிறபோது அவர் வரவர மிகவும் பாரமாகக்கனத்ததை அசுரன்பொறுக்க மாட்டாமல் இது குழந்தையல்லவென்று விட்டும் அதுவிட்டாமல் அவன் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு இறுங்கியதினால் அசுரன் நாகக்கைகடித்துக்கொண்டு கண்பிதுங்கி அசுரவேடமாய் கல்லினபேரில் விழுந்து இறந்தான் அவன் மார்பினபேரிலும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை கோபிக்கள பார்த்து பயந்து குழந்தையை எடுத்துவந்து யசோதைகையில் கொடுத்தார்கள். நமனிடத்தில் நின்றும் விடுபட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பற்றி நந்தகோபாவகதேவருடைய வாக்கியங்களை நீனைந்து மனம்குழைந்து அவாமுதலிய கோபாலாகளும் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும் பார்த்து விநந்து திருமபவும் ரட்சாபநதன் முதலியவைகளைச் சாததிரக்கிரமப்படிக்குச் செய்திருந்தார்கள்.

ஒருநாள் யசோதையானவள் குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு அதனுடைய அழகைப்பார்த்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சமயத்தில் அசுக்குழந்தை புனசிரிப்புக்கொண்டு கொட்டாவி விடுகிறதைப்போல பவழம்போன்றவாயை ஆவென்று திறந்தது அதில் சகல லோகங்கள் சகல திக்ரூபபாலகங்கள், சத்த சமுத்திரங்கள், சத்ததீபங்கள், சகல நகரத்திர கணங்கள், நவகிரகங்கள்,

தேவர்கள், குலாசலபாவதங்கள், அஷ்டவசுக்கள், ஏகாதசருத்திரர்கள், துவா தசாதிததாக்கள், சகல ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும், ஆகிய விவைகளோடு தங்கள் வீட்டையும், நந்தகோபாமுதலிய புருஷர்களையும், கோபிகைகளையும், தன்னையும் தன்மடியிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையுங்கண்டு, ஆசசரியமுற்று உள னம் திடுக்கிட்டு இவன் மகாபுருஷனெயென்று மனதிற்கொண்டு இக்காக்கியை மகானுபாவாகளே பார்த்து அறியவேண்டுமென்று குழந்தைக்கு ஸ்தனனியத் தைக் கொடுத்து வேடிக்கையாகயிருந்தாள்

எ ட் ட ர வ து அ த் தி யா ய ம்.

கலி வீரத்தம்.

தந்தை தாயமுத லாதியா தாங்களபாரத
திந்த விஸ்வ ரூபங்குண டத்சயத
தந்த மாகிய நாமகரணஞ் செய
வந்தனா காற்கேய முனிவரே

ஸ்ரீபகவான தனது ஸ்வரூபதரிசனத்தைக்கண்ட தாயாமுதலிய கோபா லாதிகளும் அதிசயித்து ஒருவாக்கொருவா சங்கதிதிருக்கையில் ஸ்ரீபகவா னுக்கு நாமகரணஞ்செய்ய காற்கேயமுனிவா வந்தனரென்றுசொல்லுகின்றது

இப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையுள்ள செய்கைகளை கோபா லாக்களுங் கோபிகைகளுங்கண்டு மனங்களிதது ஆனந்தபரவசாகளாயிருக்கிற காலையில் மதுராபுரியில் வசுதேவரானவா யாதவாக்குப்ப புரோகிதராயுங் குருவாயுமிருக்கிற காலக்கேயமகாரிஷியை வரவழைத்து நீர் கோகுலத்திற்குச் சென்று நமமிடபுத்திரர்களுக்கு ஜாதகரணம், நாமகரண முதலியவைகளைக் கமசன் முதலியவாக்குக்குத் தெரியாமல் செய்யவேண்டுமென்று கூறினா. அவா அவ்வண்ணம் சாவக்கியராகியும், தயாரிதியாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைச் சேவிக்லாமென்று மிகவும் சந்தோஷித்து ஆனந்த பரவசராய கோகுலஞ்சென்றனா அப்போது நந்தகோபரானவா அந்த காலக்கேயரை எதிர்கொண்டு சாஷ்டாங்கதண்டனிட்டு அரக்கியபாததிய முதலிய பூசை செய்து ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி தேவரீரெழுந்தருளியதினிலே அடியேனிட குடிசையும் குலமும் யானுமபரிசுத்தமாகி கிருநாரத்தனானென்று உபசரித்து தனபுத்திரனுக்கு நாமகரணமுதலியவை செய்யப் பரிாரத்திகளை யில் ஜோதிடனூலை ஆராய்ந்து மூன்றுகாலமுஞ்சொல்ல வல்லவரான காற்கே யர நந்தகோபரைநோக்கி நானயாதவ புரோகிதனென்று பிசுதித்தனா ஹை கையால் உன்புத்திரனுக்கு நாமகரண முதலியவை செய்தால்கமசன் வசுதேவ ருடைய புத்திரனென்று தொந்தரை செய்வானுதலால் பிதாசமாய் செய்யக் கூடாதென்றுசொல்ல. அப்படியேரக்கியமாய்க்கில் கோபாலாக்களை வைத்துக் கொண்டு ரோகினியின் குமாரனுக்கு இராமனென்றும் ப்லராமனென்றும்

காற்கேய மகாரிஷி நாமகரணம் செய்தல்.

கண்ணன் உரியடித்தல்.

யசோதைக்குமாரனுக்கு கிருஷ்ணனென்றும், வாசுதேவனென்றும் பேரிட்டுந்நத கோபரைநோக்கி உமது புத்திரனுக்கு அனேக நாமங்களுண்டு அவரை எவன் அன்புடன் பூசிக்கின்றானோ அவனிரதலோகத்தில் சகலசம்பத்துகளும் மடைந்து பரத்தில் அடசயமான புண்ணியலோகத்தையு மடைவனென்று சொல்லி ந்நத கோபரால் பூசிக்கப்பட்டுவெகுமதிபெற்று காரகேயா மதுராபுரிகேக்கினூ இப்பால் கிருஷ்ணபகவானும் பலராமனும் சகலதேவர்களையும் தாயதந்தைமுதலிய சகலகோபாலர்களையும் பாலகிருத்தியங்களால் மனங்களிக்குச்செய்து முழுவ் கால படியிட்டு தவமுசிற்றோது சேந்தாமரைப் புஷ்பத்துக்குச் சமானமாயி ருக்கிற ஷிருபடிகளில் தண்டை சதங்கை முதலிய ஆபரணங்கள் சபதிகக்ஷம் அரையிலிருக்கின்ற தூபுரங்களநழுவவும் தெருவில் நடக்கிறவர்கள் பின்னே தவிழுகிறதும் பயநதவண்போல தாயாரிடத்தில் ஓடிவருகிறதும் அிருக்கின்ற குழந்தைகள் தாயமர்களான ரோகணியசோதைகனெடுத்தும்டியிலவைத்து உடம்பில் படிந்திருக்கின்ற புழுதியையும் சாணியையுந் துடைத்து முலைக்கு மித்து உச்சியைமுகந்து சிறிய பற்களும் பவழம்போன்ற உதடும காதுவரையில நீண்டிருக்கிற திருக்கண்களும் சுருண்டிருக்கிற தலையார்களும் விலலைப் போன்ற புருவங்களும் சந்திரசிம்பம்போன்ற திருமுகமுதலிய அங்கங்களு மிருக்கு மழகை அடிக் கடிப்பாரத்து ஆனந்திப்பா

மேலும் கன்றுகள் கட்டி யிருக்கிற கொட்டிலில் பிரவேசித்து அதுகளின் வாலைப்பிடித்திழக்க அதுகள் அவர்களையும் கூடியிழைத்துக்கொண்டு ஓடுவதையும் மானகளைப் பிடித்துக் கொம்புகளை ஓடிகின்றதையும் பூணியின் வாயில் கையைக்கொடுக்கிறதும் நெருப்பைத்தொடுகிறதும் சாப்பவர்களின் வாலைப் பிடித்திழக்கிறதும், இவைமுதலான அனேக துடுக்கான செயல்களையும் தாயமாக்கள் பாரத்து, சந்தேஷத்துடன் அவர்களுடைய செயல்களுக்கு, ஆச சரியப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாகாள். இப்படி சிலனா சென்றபிறகு பூராம கிருஷ்ணர்கள் தத்தித்தொத்தி நடக்கலுற்றார்கள். அப்போது இடப்பிள்ளை களைக் கூடவழைத்துக்கொண்டு வீடுகள்தோறும் பிரவேசித்தும், பால், தயிர், வெண்ணைகளைப் பட்சித்தும், பழமையாயிருக்கிற பால்முதலியதுகளைச் சினை காகளுக்கும் குரங்கு, பூனை, இதுகளுக்குக் கொடுத்தும், கைகளைக்கொட்டிக் கொண்டும், கூத்தாடிக் கொண்டும், வெளியிலவந்தும், இப்படி அனேகமவிட்டி னில் பூகிருஷ்ணபகவான் பலராமா சமேதமாயப் பிரவேசித்துச் செய்கின்ற துன்பங்களைப் பொறுக்கமாட்டாமல், கோபிக்கக் க யெல்லாருமாய யசோதா பிராட்டியினிடத்தில் சொல்லுகின்றார்கள்.

வராய சாதுவாகிய பூயசோதா¹ நாங்கள் கன்றுகளை பூட்டிவிட்டுப் பால் கறந்துகொண்டு கன்றுகளைக் கட்டிவிட்டு வீட்டிலுள்ள வேலைகளைப் பாரத் துந்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில், இந்த பூகிருஷ்ணபகவான் எங்கள் வீட்டிற் குள்ளே துழைந்து, கன்றுகளை அவிழ்த்துவிட்டு மிரட்டி, மூலைமூலையாக வோடத் துரத்துகிறான். அவைகள் அம்மா! அம்மா! ஷுனநஸீக்கொண்டு, ஓடு கிறதிலே, எல்லாருமிரண்டு அதிசயிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அத்தருணத்

தில் எதிரேவந்துநின்று நகைக்கின்றான் ஓ அம்மா! உன்மகனுனவன் எங்கள் வீட்டிற்குள் பாலதயிர் வெண்ணெய் முதலியவைகளை வைத்திருக்கும் அறைக்குள்ளேபோய் அவையிருக்குமிடம் தெரிந்து எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பாணஞ்செய்து உணவும் போதாமல், ஓ கோபிகா! கொஞ்சம் பால்முது உண்ணத் தருகிறாயோ? வென்கின்றான் ஓ ஸ்திரீரதநமே! நாங்கள் நாள்தோறும் ஒளித்துக் கொண்டு பால் முதலியவைகளை இல்லாமற் போகிறபடியால், அடையாளமாக ஒருவருக்குத் தெரியாமல் உயரமாகக் கட்டியிருக்கின்ற உறியில் வைத்துக் காவலுமிருந்தோம்

ஓ அம்மா! யசோதா! அப்படியிருக்க எங்களை யறியாமல் இந்தச் செல்வனுனவன் எப்படியோ எடுத்துத் தனக்குப் போதுமானவரைக்கும் புசித்து, அவைகளைப் பாண்டமுதலிய வற்றோடும் வெளியிலே கொண்டுவந்து சிறு குறங்குகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, எங்களைப்பார்த்து இதோ உங்கள் பால் முதலானவையுள்ள பாணை முதலியவற்றைக் குறங்குகள் எடுத்துபோய்ப் பட்சிப்பதைக் கண்டாகளோ? வென்கின்றான் ஓ அரசியே! நாங்களிவன செய்கைகளைக்கேள்வியுற்று அப்போதைக்கப்போது எங்கள் புத்திராதிகளோடு பால்முது முதலிய ருசிவாக்கங்களை அனுபவித்துப் போடுகிறோம் அப்படிப்பட்ட எங்கள் வீட்டிலவந்து ஒன்றுங் கிடையாதிருப்பதினாலே இந்தப் பாழுவீட்டுக் கேனவந்தேனென்று கோபித்து, எங்கள் சிறுகுழந்தைகளை யடித்து அழச் செய்து, இனியாவது புத்திவநுமா வென்றதடிகின்றான்.

ஓ அம்மணி! எங்கள் பால்முது முதலியவைகளை உளளறையில் நடுமேட்டில் கட்டியிருக்கிற உறியில் இதரர்களுக்கு எட்டாமல் பத்திரமாக வைத்திருந்தோம் அவற்றை யெப்படியோ அறிந்து உளதுழைந்து, ஒருவருக்குத் தெரியாமல் உரலை உருட்டிவந்தமைத்து, அதன்மீது மனைகளையடுக்கி ஏறிப் பார்த்து, அப்படியு் மெட்டாமற்போலை கொம்பெடுத்துச்சுறியதுவாரமாகி, அதிலை நன்றாகப்பாணஞ்செய்து அந்தப் பாண்டங்களை யுடைத்துவிடுகின்றான் ஒகோபிஜன வல்லபியான ஸ்ரீயசோதா! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபதவாணைச் சாமான்யமாக நீண்க்கப்போகாது எங்கள் மாளிகையில் விசாலமான மேடைமேல் கட்டுவித்தானவர்களினால் உளளறைகள் நடுவறைகள் எப்போதும் மிகவும் இருட்டாகவே யிருக்கின்றன அதற்குள் இந்த ஸ்ரீபாலகோபால் மூர்த்தி சஞ்சரியாத இடமில்லை அப்படிச் சஞ்சரிக்கும்போது அந்த அறைகளின் அந்தகாரங்களைத் தனது திவ்யதேஜசினாலும் திவ்யாபரணங்களினாலும் உண்டாகிய காரதியிலை நீங்கச்செய்து, அந்த மாளிகைக்கு ஒரு மங்களதீபம் போல விளங்கி, எங்கள் சசங்களை நீக்கி, அங்கிருக்கின்ற வஸ்துகளைப் பிரகாசிப்பித்து, ஒருநிமிஷத்தில் மின்னல்போல் மறைந்து விடுகின்றான்.

வாழாய் மங்களவதியே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபசுவான் எங்களில்லம்புகுந்து, நவரீதங்களை வைத்திருக்குமிடந்தெரிந்து, தானவைத்தவன்போல எடுத்துக் கொண்டு ஒருமூலையில் நூருக்குந்தெரியாமல் நுட்காரத்து புசித்துக்கொண்டே

நஷைக்கின்றான். அந்தச் சமயத்தில் நாங்களறிந்து யாரடா திருடாவென்று அத்தட்டினால், யாரடா திருடியென்று தானபுகித்தமீதியை எங்கள் வாயில்தடவி வாதுக்கழைக்கின்றான். அம்மா! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நவரீத்சோதனியா பாரங்களைச்செய்ய எங்கள் கிரகங்குளிறபுகுந்து, நானாவிதமாயையான காரி யங்களைச்செய்து, யாதொன்றும்நியாத சாமானயக குழநதையைப்போலும், எங்கள் சொற்களுக்குப் பயந்தவனைப்போலும் எங்களை மிரண்டவிழிகளால் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிறான். இவன் மகா கபடன் என்றிப்படிக்கவர்கள் கோள்கள் சொல்லுமபோது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பயந்தவரைப்போல தனது தாயின் மார்பினில் தன்னுடையசிரைசை ஒற்றிக்கொண்டு விளையாடுவதை உற றுப்பார்த்து, அந்தக் கோபிகா ஜனங்களின் சொற்களைக்கேட்ட அந்த யசோ தாதேவி புத்திரனிடத்தனுடையிருக்கின்ற அன்பினாலே அவாபேரில் கோபஞ் செய்யாதிருந்தனள்

பின்னும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோபிகைகளின் கிரகங்களில் செய்யும் துன்பங்களினால் அவரவர்கள் அந்தந்தக் கிரகங்களிலும் தனித்தனியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை விளையாட்டாகப் பிடித்துக்கொண்டு, இவனுடையதப்புகளை இவன் தாயினிடத்தில் கைப்பிடியாய் நிரூபிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணி அவர்களெல்லாரும் அகப்பட்டான அகப்பட்டான எனகிற சநதோஷத்தினால் நந்தபத்தினி சமுகத்தில் அழைத்துக் கொண்டுவந்தார்கள அப்பொழுது ஸ்ரீயசோதாப பிராட்டி தங்கள் முற்றத்தில் சாவதானமாக ஸ்ரீமுகுந்தனைய பாலகிருஷ்ணனை மடியில் வைத்துக்கொண்டு முததமிட்டு வைத்தி யத்தை யுண்ணச்செய்து சீராட்டிக் கொஞ்சிக்கொண்டிருக்கின்றதை வந்தவர் கள் பார்த்து, ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம். என்று தங்கள் கையில் பிடித்து வந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் காணாமல் வெட்கித் தலையிறங்கிக்கொண்டு, ஒன்றுஞ் சொல்லாமல், பின்னும்திக அதிசயத்துடன் தங்கள் தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்

பின்பு ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவா தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் சாதாரணமான சிசுவைப்போல மண்ணைத்தின்பவராக அபிரயங்காட்டினா அதை பலராமரும் மற்ற யாதவப்பிள்ளைகளும் பார்த்து யசோதை பிராட்டியிடத்திற் சென்று ஓ அம்மணி! உனது கபுத்திரனைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுணவன் எங்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்குமபோது மண்ணைத் தின்னுகிறாருென்று சொல்லக்கேட்ட யசோதை பிராட்டியானவள் மிகவுங் கொப்பங்கொண்டு தெருவில்வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் அருகிற் சென்று அவருடைய தாமரைபோன்ற கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு குழநதையை அத்தடுகிறவளேபோல உரத்த சத்தத்துடன் ஒரு வாரத்தை சொல்லுகின்றாள் அதாவது அப்பா! இதுவரையில் கோபியர்கள் முறையிட்டிக்கொண்ட தற்கெல்லாம் அநியாத குழநதையாச்சுதே யென்று தண்டியாதிருந்தேன். இப்போது நீ சமமாயிராமல் தெருவில் மண்ணைத் தின்னுகிறதாக உனதுதோழர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இதற்கு உன்னைத் தகுந்தபடி சிட்டுச்

கண்ணன் மண்ணுணைனுதல

செய்யாவிட்டால் இன்னமும் இதற்குமேலான குற்றங்களைச் செய்வாய்போலுங் காணுகின்றதென்று சினவகொண்டு சில வாதத்தைகளைச் சொன்னாள்

அப்படிசொல்லிய தாயினவாதத்தைக்குப் பயந்தவாபோல ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா சொல்லுகிறா அம்மா! நான் மண்ணைத் தின்னவில்லை என தமையாகிய பூரமரும் பெனது தோழர்களுமும் பொய்சொல்லுகிறார்கள். என்று சொல்லவும் அதைக்கேட்ட தாயாகிய யசோதையானவள் உன்வாயை திறவென்று சொல்ல, அவா அப்படியேதிறக்க, அதில பதிலுலகமும், மேரு முதலிய பாவதங்களும, சபத சமுத்திரங்களும, சபததீவுகளும், சந்திரசூரி யா முதலிய நவக்கிரகங்களும், ஏகாதச ருத்திரர்களும், துவாதசாதத்தாசு ளும், அஷ்டவசுக்களும், இரத்திரன முதலிய தேவர்களும், அஷ்டதிகுபு பாலாத்ரும, சகலவிதிகளங்களும், கந்தருவர்களும், சின்னரர்களும், கிம்புரு டர்களும், சித்தசாததிபர்களும், யக்ஷர்களும், இராக்ஷதர்களும், அசுரர்களும், பிசாசுகளும், பிதூர்களும், மதுராபுரி முதலிய பட்டணங்களும், கமசனமுத லிய யாதவர்களும், கோகுலத்திலுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலராமனமுத லிய கோபாலர்களும், தானும் ஸ்ரீகிருஷ்ண முதலிய சகல கோபியர்களுமிருக்கக் கண்டு, கைகால நடுக்கமுற்றுப் பயந்து, கண்ணைமுடிக்கொண்டு மூறசித்து, பின்பு தெளிந்து யோசனை செய்கிறாள்.

இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வாயினில் கண்டதெல்லாம் நிஜமா? நமது மனதில் கிலேசமா? அல்லது கனவா? அப்படி கனவுகண்டதற்கு நாம் நித்தி ரைசெய்யவு மில்லையே, முன்னே பாததவைகள் இப்போது காணப்படவில் லையே, நமமைப்போ லொருவரும் பாக்கவுமில்லையே, நமக்கவனே புத்திரன், தம்பி, மாமன், மச்சான், என்கிற கியான மிருக்கையால், இவனிடத்தில நாம் மானிடசெய்கைக்கு உட்படாத வாக்குக்கும் மனதிற்கும் பெட்டாத ஆசசரி யத்தைக் கண்டமையால், இது ஈஸ்வரமாயையா யிருக்கிறது இந்த ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான் நமக்குப் பிள்ளையல்ல சகலலோகாராட்டிய வென்று தெரிந்து தோத்திரஞ் செய்கின்றனள் மனோவாக்குக் காயங்களால் அறியவொண்ணாத மகிமையை யுடையவராயும், ஒன்றிலும் இச்சையற்றவராயும், பாசபந்தமில் லாதவராயும், சகலபிராணிகளுடைய மனதில் பாபபுண்ணியங்களுக்குச் சாக்ஷி யாயிருக்கிறவராயும், தன்னிடநாமத்தைச் சொல்லி, நமஸ்கரிகிறவர்களிட பிர்மமஹத்தி முதலிய பாபங்களைப்போக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்கிறவராயும், பிரபஞ்சத்தை மூன்றடியாக அளந்தபோது தன் திருவடிகளைக் கமண்டலத்தி லிருக்கிற தீர்த்தத்தால் திருமஞ்சனஞ்செய்த பிர்மமதேவனுடைய அக்கியா னத்தைப் போக்கினவராயுமுள்ள ஸ்ரீமநாராயணனே இவனுதலால், நமஸ காரம், நமஸ்காரம்.

அன்றியும் தன்னிட திருவடி தீர்த்தமாகிற கங்கையைச்சுரிகில தரிததும் தன்னிடநாமத்தை யிடைவிடாமல் உச்சரித்துக்கொண்டு மிருக்கிற பரமசிவ னைப் பரிசுத்தஞ்செய்து திவ்வியக்கியானத்தை உண்டுபண்ணினவராயும், தன் னைக்கறித்த தவஞ்செய்த துருவனுக்கு சாக்ஷதமன் ஐஸ்வரியத்தையும் ஆபிரம் சதுர்புகவாயுடைய கொடுத்தவராயுமுள்ள ஸ்ரீமநாராயண ஸ்ரீமந

நாராயணனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாய அவதரித்தனராதலால்; நமஸ்காரம்
எனறிப்படி அடிக்கடி நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்கிற யசோதைப்பிராட்
டிக்ருத் கிருமபவும் தன்னைப் புத்திரனென்று நினைக்கும்படியான லோகமாய்
கையை உண்டாக்கினா அப்போது இப்படி நான்குவேதங்கள், முப்பத்திரண்டு
ரகசியங்கள், சாங்கியயோகங்கள், அஷ்டாங்க யோகங்கள், காமமீமாழ்சங்கள்
இவை முதலியவைகளால் தோத்திரஞ் செய்ப்பட்டவரென்று அறிந்து
மறந்து தனக்குப்பின்னையென்றே யெண்ணிக்கொண்டிருந்தான் என்று அரு
ளிச்செய்கிற சுகமுனியை நோக்கிப் பரிசுத்தித்து மகாராஜாவானவன் வினவு
கின்றான்

வாரீர வரமுனியே ! யசோதைப் பிராட்டியும் நந்தகோபரும் சகலஜீவ
தயாபர மூர்த்தியான ஸ்ரீமந்நாராயண தங்களுக்குப் புத்திரனைப் பிறக்க
வும், அவரையெடுத்து மடியில்வைத்துக் கொள்ளவும், அவரீது தங்கள்
கைகால்கள் படவும், யசோதாதேவியுடையவை அவர் உண்ணவும், அந்த
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிட விளையாட்டுகளைக் கண்களிக்கக்கண்டு ஆனந்திக்கவும்
அவர்கள் என்னபுண்ணியஞ் செய்தார்களென்று பிரார்த்திக்கிற பரிசுத்தித்து
மகாராஜாவைநோக்கிச் சுகபோகி அருளிச்செய்கின்ற வாரீர பரிசுத்தித்து மகா
ராஜனே ! முனஜன்மத்தில் துரோணரென்றும், வசுமதியென்றும் இரண்டுபோ
கள் தவத்திற சிறந்தவாகளாயிருந்தார்கள் அவர்களைநோக்கி பிரமமதேவன்
நீங்கள் அனைக்காலம் தவஞ்செய்தாலும் கிடை யாப்பொருளாயும், சங்கு சக்
ர கதாகோதண்டந் தரித்தவராயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் உங்களுக்
குப் பின்னையாக அவதரிக்கப் போகிறார்.

ஆதலால் நீங்கள் நோக்குவதில் ஜனியுங்கொள்ளென்று சொல்லுகிற பிரமம்
தேவனை அந்தத்துரோணரும் வசுமதியும் பார்த்து, எங்கள் வீட்டினில் அவ
தாரஞ்செய்கிற ஸ்ரீமந்நாராயண னிடத்தில் பகதி உண்டாகும்படி அனுக்கிர
கிக்கவேண்டுமென்றார்கள். அவ்வாறே பிரமமதேவன் அனுக்கிரகித்துத் தம்
மிடலோசஞ்சென்றனர். பின்பு அந்தத் துரோணரே இந்த நந்தகோபராயும்,
அந்த வசுமதியே இந்த யசோதையாயும், அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே இந்த
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாயும் அவதாரஞ் செய்தார்கள் பூவஜனம் தபோபலத்தி
னாலும், பிரமமதேவருடைய அனுக்கிரகத்தாலும், சுவாமியினிடத்தி லிப்படி
பகதிபிறந்ததென்று பரிசுத்தித்துவுக்குச் சுகயோகியானவா அருளிச்செய்தார்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஒண்டொடி யசோதைப் பிராட்டியாமகிழ உதிரத்தி லிருந்திருந்
பண்டம்துணைத்தும் பக்தவற்சலனும் பரமனுக்காட்டவனை
கொண்டுநமமகிழ்ச்சி சூமாரனைக்கட்ட கோதிலாக கயிறுகளெல்லாந்
துண்டுபோதாமலுயங்கிட்டுச்செய்தாரசுவாமியென நினைந்
தொல்லியதே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தமது வாதஸலயாதிய பரமகிருபையால் தமது திவ்யவதரத்தி லிருக்கின்ற சாவ பரபஞ்சததையுங்கண்டு ஆசசரியத்தை யடைநது இவனே ஸ்ரீ விஸவமபுரனென்று ஞானேதயா நந்தத்தை யடைந்த தாயாராகிய யசோதாப பிராட்டியினிடத்தில் அனபுள்ளவராய், தான் அவள் கைக்கப்பட்டுத் தண்ணைக்கடும்படி அவள்கொணடுவந்த கயிறுகளெல்லாம் போதாமல் இரண்டுவிற்றகடை குறைவுபடுபடியாகக் காட்டித் தமது மகிமை யைத் தோற்றச்செய்தாரென்று சொல்லுகின்றது

னாரீ பரதவமச சிகாமணியே¹ ஸ்ரீநந்தகோபா பத்தினியாகிய யசோ தாபபிராட்டி ஒருநாள தனவீட்டுப்பணிசெய்யும் சுந்தரவதிகளாகிய கோபி கைகளுக்கு இதரமான வேலைகளைச்செய்ய நியமித்தது, தானே தயிரகடையத் தொடங்கி, மிகவும் சிறுத்திருக்கிற இடையில் தரித்த நவரத்தின கசிதமான சுவாண ஓட்டியாணம் விட்டுவிட்டுச் சவலிக்க, கெம்பிரமாயப் பருத்திருக்கின்ற கடித்தத்தினமேல தரித்த ஆணிமுத்துக்களைக் கோத்த வெண்பட் டாடை மேகலையுடன் சுந்தராகாரமாகச் சுந்திர கிரணங்களைப்போலப் பிர காசிக்க, புதரவாஞ்சையினால் பால்கரந்து பருத்திருக்கின்ற இரண்டு ஸதன் பாரங்களுங் குலுங்கியசைய், அவைகளின்மத்தியில் மானிக்கமலைகள் சிகுப்பட்டு ஊசலாட திவயரத்தங்கனிழைத்த கங்கணுபரணங்கள் சபதிக், தயீ ரமுதுகடையும், நிலைமத்துக் கயிறறைப் பற்றியிருக்கின்ற தாமரைபோன்ற கைகள் சிவக்க இரண்டுசெவிகளிலும் அணியப்பட்டசைகின்ற இரதந குண்டலங்களுடைய காரதி கபோலங்களில் பிரகாசிக்க, அவற்றிலுள்ள தொங்கட் டங்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்குமபோது சிறுதுவனிகள்செய்ய, களங்க மில்லாத பதிற்றுக்கலைகளோடுங் கூடிய பூணசுந்திரனாக் கொப்பாகிய முகார விரத்ததில் ஆணிசகிறு முததுச சரங்களைப்போலச் சிறுவோவையொழுக தனது அளகபாரத்தி லணிந்திருக்கிற திவயபரிமளசுந்த புஷ்பமாலைகள் தளரந்து ஒவ்வொருபுஷ்பமாக நழுவிச்சாதுவாக வருஷிக்க, மஹோத்தம விதவ ஜனங்கள் தங்களுக்குநேரிடும் ஜனனமரணாவஸதை நீங்கும்படி ஸ்ரீபால கோபால மூர்த்தியினுடைய பாலலீலாகுண கீர்த்தனங்களைப் பாடிச் சுந்தோ ஷிப்பதுபோலத் தன்னுடைய திவயபுதராகிய ஸ்ரீபகவானுடைய குணங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண நாமாங்கிதத்துடனும் அடிக்கடி அப்போதைக்கப்போது நினைப் பில வருகின்றதாகிய அவஞ்சரிகின்ற திவயலீலாங்கித் தீதங்களை, மஹாமதுர மாகிய மிருதுஸ்வரங்களுடன் சிரமமில்லாதவளாய ஆனந்த பரவசையாய்ப் பாடிக்கொண்டு தயிரகடைநதாள

அப்படித் தயிரகடைநது கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், அண்டமுண்ட செவ்வாயான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகிய இச்சிறுகுழந்தை அதிசீகரமாகத் தவழ்ந்துவந்து, மிகவும் பசித்தவனைப்போல முலையுண்ண வபேசுதித்து, தனது அன்புள்ள திவ்யமாதாவின் முகாரவிரத்தத்தைப் பார்த்து நகைத்து, சில மோஹனமாகிய வேடிக்கையான லீலைகளைச் செய்து, தாய சிரமப்படுகிறு ளென்றிற் கிருபையோடு தயிர்கடையு மத்தைக்கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்

டார் அப்படி பிடித்தமாதிரிதில் மத்தானது அசையாமலும், இவளுடைய சக்கியவசப்படாமலு நின்றுவிட்டது பகவான அதுதோற்ற வொட்டாமல மோஹனமாகக் கண்பிசைந்தமுதார. அழகினற இசசிதுவனைப் பார்த்த தாயான யசோதாப் பிராட்டியானவள், என்னையனே 'என்னையாவந்த அரசே' என்கள் கவிதோகும் அப்பனே 'வன்னுயிராகுமிசே' என அழு கறைய' என்று எடுத்துக் கொஞ்சிமுத்தமாடி உச்சிமோரது, மடியில் வைத்துக் கொண்டு, ஸ்வாமியினுடைய முகாரவிரத்ததைப் பார்த்து நிமிஷநிமிஷத்திற்கு மிகவும் ஆசசரியகரமான மாயாமோகன சௌந்தரியங்களை யனுபவித்து, புத் திரனிடத்தில் மிகவும் அனபுகூரநதவளாகி, பாலைபெருக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்தனங்களை யுணர்ந்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த வேளையில் அடுப்பில் காயவைத்திருக்கிற பால்முது பொங்கியது. அதைப்பார்த்த யசோதாப்பிராட்டி உண்டவரையில் திருப்தியடையாமல் இன்னும் முலையுண்டுகொண்டிருக்கின்ற சிறுகுழந்தையை உபசாரமாகக் கீழே யிறக்கவிட்டு, ஸ்தனத்தின் காமபின்பவழியே சுரந்த பாலொழுகத் துறையாகப் பால்முதைப் பாகமாயிற்றக்கப் போயினான் 'அப்பொழுது தெறித்த தயிரினு டைய சிறுதுளிகளினால் றிறையப்பட்டிருக்குந் திருமுகமண்டலத்தை யுடைய ஸ்ரீபகவான கோபத்தை வகித்து, திருவிதரங்குள துடிக்க, நயனங்களில் சிறு துளியாக ஜலமலக, மிருதுவான கைகளினால் தயிரிக்குடையும் கதையெடுத்த தெறிந்துவிட்டு, அதன்கயிறறை இளநிலவுக்கொப்பான சிறுபலனுகளினால் கடித்தறுத்துதறி, அவ்விருந்த குழவிக்கல்லினால் அந்தத் தயிரப்பாண்டத்தை புடைத்து, அதிலிருந்த தயிரேடுகளையெடுத்துச்சாப்பிட்டு, கொஞ்சிக்கொஞ்சி அழுதுகொண்டு ஏகாந்தமான ஒரு வீட்டறைக்குட்புகுந்து, அவ்விடத்தில் உயரக்கட்டியிருக்கும் உறிச்சருக்கில் பத்திரமாகச் சோத்துவைத்திருக்கின்ற நவரீத் கலசங்களைத் தானவைத்தவன்போலக்கண்டு பிடித்து, உரலை யுருட்டிக் கொண்டுவந்து நிமிர்த்தி, அதன்மேலேறி வெண்ணையை எடுத்தது, வேதார தங்களுக்கொப்பாக அங்குச் சோரருப்பமாயவந்து வாசஞ்செய்கின்ற சிறு குரங்குகளுக்குக் கொடுத்து, தாமும் அமுதுசெய்துகொண்டிருந்தாள்

உடனே ஸ்ரீயசோதாப்பிராட்டி பக்குவமாயப் பால்முதைக்காய்ச்சி இறக் கிப் பத்திரமாகவைத்து, மிருந்த அனபுடன குழந்தையைத்தேடிவந்து பார்த் தாள் அப்படிபாக்குமிடத்தில் தயிரப்பாண்டமுடைபட்டும், மத்தாங்கயிறும் சிக்காக எறியப்பட்டும், அததயிரேடுகள் அருமைச் சிறுவிரல்களால் வாரி யுண்ணப்பட்டும், தயிர்பெருகி பூமியிலோடப்பட்டும் மிருக்கின்றதைக்கண்டு, ஸ்ரீபகவானுக்கு செலவக்குழந்தையைக் காணாதவளாய் இளநகையாகச் சிரித் துக்கொண்டு வீட்டிற்குள்ளே தேடிவருமபொழுது, ஒரு உளவறையில் உர லினமேலேறி உரியிலிருக்கின்ற வெண்ணையை யெடுத்துக் குரங்குகளுக்குக் கொடுத்து தானும் அமுதுசெய்துகொண்டே சாதாரணமான குழந்தையைப் போல யாவருகின்றார்களோ வென்று அச்சத்துடன் தசதிக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள் அப்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற மிரண்டகண்களை

ஐயுடைய தெய்வமாயாச் சோர்சிகாமணியாகிய புத்திரனை யசோதாபிராட்டி பார்த்து பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சாவசாக்ஷிபூதனான ஸ்ரீபகவானுக்குத் தெரியாமல் மொளமொளப்பிண்ணையே சாதுவாகச் சந்தடிசெய்யாமல் கையிலொரு சிறுகோலைப் பிடித்துக்கொண்டு போனான் அப்படித்தனனைப் பிடிக்கட்டுகின்ற தாயை ஒன்று மறியாதவன திருமபிப் பார்த்தாற் போலப்பார்த்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா சீக்கிரமாக அந்தப் பார்த்திரத்தில மீதியாயிருக்கிற வெண்ணையைக் கையிலே வாரிக்கொண்டு, அவ்வுரலிவிட்டிறங்கி, வேகமாகக் கண்கணிமுதலிய பூஷணங்கள் சபதிக் கவோடினார்.

இவ்விதமாய் இந்த ஸ்ரீமாதவன ஒடுகையில் வேதங்களாலு மறியக்கூடாத முதலவனாகிய சுவாமியை இப்படிப்பட்டவன் இவனென்றறியாதவனாகி, தன்னுடைய சாமான்ய புத்திரனாக நினைத்திருக்கின்ற யசோதாப் பிராட்டியானவள் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்துப் பின்தொடர்ந்து, சுகந்தபூஷபந்தரித்த கருமேகந்தையொத்த அளகபாரம் அணிந்தவழிமுந்து சோர எடுத்தெடுத்து முடித்துக்கொண்டு, உண்டோ விலலையோவென்று காண்போர் சந்தேகிக்கச் சிறுத்து கொடிக்கொழுதுபோலிருக்கின்ற இடை தள்ளாட, 'ஸவான்குமபா' என்ற பூரித்த ஸகந்தபாரங்கள் குலுங்க, பருத்த கடிப்பிரதேசங்கள் அசைய, முகரவிரதத்தில் முத்துமுத்தாகச் சிறுவோவையொழுக, காலவருந்திச்சிவக்க மந்தத்தியாஷ்டம் வேஷமாஷ்டம் நடந்தான் இவ்விதமாகத் தனனைப் பிடிக்கும்படி தொடர்ந்தோடி வருகின்ற யசோதாப் பிராட்டியாகிய தாயாருடைய வருத்தத்தை யறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா தமது கிருபையினால் சற்று நிதானித்து, இனிமேல் ஒட்டகாட்டலாகாது தாயானவள் நமமைத்தொடர்ந்தோடி இதைத்தாளாதலால், நாம் அகப்படடுக்கொள்ளவேண்டும். என்று நினைத்துப் பயந்தவனைப்போலவும் ஒட்ச சக்தியிலலாமற் காலசோர்ந்தவனைப் போலவும் நின்றுவிட்டார்

அப்படி நிற்கின்ற மகாபரம் புருஷோத்தமனான இக்குழந்தையைத் தாயானவள் ஓடி, உறுதியாக ஒருகையினால் பிடித்துக்கொண்டு, மற்றொருகையிலிருக்கிற சிறுகோலைக்காட்டி அதட்டி, பயப்படும்படியாக மிரட்டினாள் அப்படி மிரட்டவே அந்த மாயாக்கண்ணிராருடைய ஸ்ரீபகவான மகா அபராதஞ்செய்து மிகவும் பயந்தவனைப்போல நடுநடுங்கி, அஞ்சுநந்திட்டிய திவ்வியநயனங்ங்ளிர் ஜலமொழுக நான்கு திக்குகளையு மிரண்டு மிரண்டு பார்த்துக் கண்பிசைந்து, மதுரமாகிய மழலைக் குரலோசையுடன் அழுதுகொண்டிருந்தார். அப்படி அழுகின்ற அந்த ஸ்ரீபாலகோபால கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்த தாயானவள் சாவ விபரங்களுகிய அந்தப் பகவானுடைய திவ்யப் பிரபாவங்களை யறியாதவனாகி, நமமுடைய சிறுகுழந்தையானவன் மெத்தவும் பயந்தான். இனிமேல் அதிகமாய் அதட்டலாகாது என்று நினைத்துக் கையிலேயிருக்கிற சிறுகோலை யெறிந்துவிட்டு, அவனமேலிருக்கிற அன்பினால் இவனைக்கொண்டு போய்க்கிரஹத்தில ஓரிடத்தில் பந்தித்திருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து, கையால் பிடித்ததமிழையை விடாமல் அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள்.

கோய் அரசனே! சனகாதி யோகிகளாலும் பிரம்மன் முதலிய தேவர்களாலும் அறியவொண்ணாக கடவுளைத் தனது அம்புஜம்போன்ற கரங்களினால் பிடித்த யசோதாப் பிராட்டி புதரவாஞ்சயினாலும், கோபகோபீஜனங்கள் சொன்ன வாகையினாலும், தனது அன்புள்ள புத்திரன் ஓரிடத்தில் சாமானயக்குழந்தைகளைப்போல அமரதிராமல் வெகு சஞ்சாரியாய்த் துடுக்குகள் செய்கிறுனென்கிற நினைவினாலும், மேடுபள்ளங்களில் சஞ்சரித்துத் தூரத்தினை யாதேனுமொரு அபாயங்களை வகிப்பானென்று அஞ்சுகின்ற எண்ணத்தினாலும், இவனை இவ்விடத்திற் கட்டிவைக்கிறதே உததமென்று நினைத்தப பந்திக்கத்தொடங்கி, சீக்கிரத்தில் ஓரளவாகக் கயிறறைக கொண்டுவந்தது, ஒரு உரலினருகே அழைத்துவந்து அந்த ஸ்ரீபதம்நாபனுடைய இடையில் கயிற்றைச் சுற்றினான் அப்படி சுற்றிய கயிறுனது முன்பக்கத்துக்குச் சரியாக விருந்தது மறுபடியுஞ்சென்று மறறோ தாமரைபை கொண்டுவந்து முடிந்து சுற்றினான் அதுவும் ஒருஜாண குறையவிருந்தது திருமாவுமோடி ஒருபெரிய கயிறுகொண்டுவந்து முடிந்துகட்டினான் அப்போதும் நாலுபிறந்தடை குறைந்ததாகத் தோன்றிற்று பின்னுமெட்டி ஒரு பெரியசுமபைப் பிரித்துச் சோதனைப் பந்திததான் அதுவும் இரண்டுபிறந்தடை குறைந்ததாகத் தோன்றிற்று.

இவ்விதமாக யசோதாப்பிராட்டியார அலைந்தலைந்து, ஸ்ரீபகவானுடைய மாயையிலகப்பட்ட புத்தியை யடைந்து, தனது மெய்கத்திலிருந்து தம்புகள் தாம்புகுகயிறுகள், அணைக்கயிறுகள் இவை முதலியதுகளைக்கொண்டுவந்தது மனறி, அங்கிருந்து அதிகசயப்படுகின்ற கோபிகைகளுக்கு ஆகஞ்சித்து அவர்கள் கொண்டுவந்த கயிறுகளையு முடிந்து கட்டினான், எத்தனை கயிறுகள் கொண்டுவந்து முடிந்துகட்டியும் இன்னமும ஒருபிறந்தடை குறைவாக எட்டியு மெட்டாமலு மிருந்தது அப்போது தாயானவள் மெத்தவும் அலுத்து, ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்? இவனோசிறுக்குழந்தை இவனிப்பெருக்கு இததனைக் கயிறுகளும் போதாமலிருப்பானேன்? இதென்னகாரணமோ? என்னமாயமோ? என்றதிகசயப்பட்டான். அவ்வளவில் ஸ்ரீதாமோதரன் தனது அன்புள்ள தாயாகிய யசோதாப்பிராட்டி கயிறு தேடுகிற பிரயாசத்தினால் சரீரம்வோதது அளகாபாரங்கள் கலைந்து, திவ்யாபரணங்கள் சிக்குப்பட்டு, மிகவும் இளைப்புற்று அலைந்ததையும், கயிறுகளைமுடிந்து வலித்துவலித்து அவள் கைகிவந்து வருத்தப்படுவதையும் கடைக்கித்து, தாயினிடத்தில் அன்புள்ளவராகியும் பகத பராதினராகியும் இருக்கின்றவராகையால் தமது திவ்யசக்தியை மறைத்துக் கட்டுக்குடப்பட்டா

அப்போது இத்தகைய பந்தநீங்கிய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற தம்முடைய உபயதிருவடிகளை ஒருதரம் பகதியோடு நினைத்தவர்களை அவர்கள் டைய பூசபந்தங்களை யொழித்து அதுக்கிரகிக்கின்ற கிருபாமூர்த்தியைத் தன்னுடைய புத்திரனென்கிற பாசபந்தமுடைய யசோதாப்பிராட்டியானவள் உரலுடன் பந்திததான் அக்கால அதிக கயிறுகள் மிகுந்தபோய்விட்டன. வாரீர் பரிக்கித்து மகாராஜனே! சகல சராசரங்களே! கெட்டிய அனந்த

மாகிய அண்டங்களும், அண்டாதிபதிகளாகிய பிரம்மஹருத்ராதி தேவதைகளும், சாவதா வசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸவாமியினுடைய திருவதரமாகிய வயிறறைக்கட்டவும் அநதப பகவானைவசஞ்செய்து கொள்ளவும் அநதயசோதைகருச சகயமுண்டா' களங்கமற்றவனனை வருத்தப் படுகின்றாளு என்று பகதபராஜினனை ஸவாமி கட்டுண்டேற்றி வேறிலலை அப்படிப்பட்டமகிமை யுள்ள சவாமியை யசோஸ்தயானவள் கட்டிவிட்டுத் தனவிட்டு அலுவலில பராமுகமாயிருந்தாள் அத்தருணத்தில் வடதிசைத் தலைவலுனை குபேரனுடைய புத்திரர்களாகிய நளகூபர மணிககிரீவாள் மிருநத் செலவத்தினாலும், போகத்தினாலும், கொவத்தினாலும் பூவகாலத்தில் ஸ்ரீமநாரத பகவானை சபிச்சப்பட்டு, அச்சாப வசத்தினால் இரட்டையாகிய விருக்ஷருபத்தை யடைந்து, ஸ்ரீநந்தகோபருடைய கிரகத்தின் பின்புறப் புழக்கடைத்தோட்டத்தில் விருத்தியடைந்திருந்தார்கள் இவ்விதமாயிருக்கின்ற அநத இரண்டு விருக்ஷங்களையும் ஸ்ரீபகத பராஜினனாகிய ஸவாமி கிருபையாகப்பாராததா என்று சுகமுனிவா பரிஷித்ததுவுக்கு அருளிச்செய்தனா.

ப த் த ர வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

கலி வீரந்தம்

நளகூபர மணிககிரீவாள் நாராயணன் றமமை
புளகாங்கித் மாகத் தரிசித்தாரநதிமே போதில்
அளவி லனுக்கருசெய்த னரநத் ஸதுதிககாக
தளமாகிய துளசித் தெரியலையே யணிவோனே

நளகூபர மணிககிரீவாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசித்தமாதிரத்தில் அவர்களுக்குத் திவ்யசகியானம்பிறந்து ஸதுதிசெய்து சரணமடைய உடனே அவா பிரசநநராய அனுக்கரவ்வித்தாரென்று சொல்லுகின்றது

இப்படி அருளிச்செய்கிற சுகமுனிவரைனோக்கிப் பரிஷித்து மகாராஜன் கேட்கின்றான் வாரீர பரமபுருஷரே! தேவரிஷியான நாரதருக்குக் கோபம் வரவும், யக்ஷர்கள் விருக்ஷ ரூபமாகவும், என்னகாரணம்! என்று வினவுகிற அரசனைனோக்கிச் சுகமுனிவா அருளிச்செய்கிறா குபேரபுக்திராகளான நளகூபர மணிககிரீவாக விருவரும் வெகுபராககிரம சாலிகள் முன்மதனுக்கொப்பான சவுரத்தியவான்கள் இவர்கள் கைலாசத்தில் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்துவருகையில், ஒருநாள் மதுபானஞ்செய்து, அநதப் பாவத்தின் அடிவாரத்தில் வசந்தருதுமுதலிய ஆறுருதுகளினாலுண்டான புஷ்பங்கள் பழங்கள் நிறைந்தவனத்தில் கவகாரத்தியைச்சாராத தாமரை ஓட்டையில் அபசரஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி யிருக்கையில் அவ்விடத்தில் நித்தியத்தமாகவந்த நாரதரைக்கண்டு வெழிக்கு, கிரீவாணமா

யிருந்த ஸ்திரீகள் தங்களை தங்களுடைய ஆடைகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டு மறைய இவர்களிருவரும் மத்தியபான மயக்கத்தாலொன்றுநதெரியாமல், வஸ்திரமு மணிந்துக்கொள்ளாமல், தனனை எதிர்கொண்டு அறகிய பாததியமுதலியவற்றால் பூஜியாமல், மரம்போல நின்றார்கள்

அப்படி நின்றவர்களைக் கண்ட நாரதருக்குக்கோபமவந்து, முப்பத்தாறு யிரம் வருடம் மருதமரமாயிருந்து, பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடி சம்பந்தத்தால் இந்தப்பவதபசாரம்போய் பரிசுத்தர்களாய் சொற்கமடைவீர்களென்று சொன்னா இப்படி கூறிய சுக்யோகியைப் பரிசுத்தித்துநோக்கி, பிரமம் புத்திரராகியும் பகவத பகதாக்குளா முக்தினைப்பாகியு மிருக்கிற நாரதா நிரபராதிகளாய் மத்தியபான மயக்கத்தினாலே மெய்மறந்திருக்கிறவர்கள் பேரில் கோபமவரக் காரணமென்ன ! என்று வினவுகின்ற அரச்சுனைநோக்கிச் சுகமுனிவா கூறுகின்றா பகதாசனே அடித்தாலுந் திட்டினாலும் அவமானஞ் செயதாலும், அவர்களுக்குக் கோபமவருந்ற்கிலை அப்படி யிருக்க பகவானிடத்தில் தெரியாமல் எவ்வளவு அபராதஞ்செய்தாலும் பொறுப்பார தனபகதாக்களிட அவமானத்தைச் சகிக்கவேண்டா அநத ர்க்கியநதெரிந்த நாரதமகாமுனி சபிக்கிற வியாஜமாக அனுக்கிரகஞ்செய்தனா அனுக்கிரகஞ் செயயாதவரா னால் காலகிரையஞ் சொல்லமாட்டா

நளகூபர மணிக்ரீவர்களை சுவாமி சாபவிமோசனம் செய்தது

அந்தக் கியாபகத்திலவைத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான இவ்ஊரான நாரதர் வாக்கியம் பொய்யாகக் கூடாதென்றுநிச்சயித்து, அநத உரலுடன் வெளியில் பிரவேசித்து, இரண்டிபிவாய் முளைத்திருக்கிற விருட்சங்களின் நடுவில் புகுந்

தீபுறப்பட்டா. அப்போது உரலவராமல முறணடிக்கொண்டதை வேகமா யிழுக, அந்த வேகத்தால் ிலைநிறகமாட்டாமல் மரமவிழுந்தது அதிலிருந் கிற குபேரபுத்திரரள சாபவிமோசனாளாகி, நித்தியமான யவவனத்துடன் திவனியபிதாமபரம், கிரீடம், குண்டலம் ஆரம் இவைமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்த பூவாசரீரத்தை அடைந்து, நாரதரவாகியததை நினைத்துக்கொண்டு, சரீபத்திலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தெண்டனிடடுத கோத்திரஞ் செய கின்றார்கள அபராசுர திவனியமங்கள் ரூபியாகியும், சகல பிராணிகளுக்கும் ஆதியாகியும், பிரளையகாலத்தில் நாசமில்லாமல் நாபிகமலத்தில் பிரமமதேவ னைசகிஷ்டிஷ்டசெய்து அவருடைய கோபத்தில் நின்றும் உருத்திரனைசகிருஷ்டி செய்வவராகியும், சூட்சுமத்தில் சூட்சுமராகியும், ஸ்தூலத்தில் ஸ்தூலராகியும், கிருஷ்டிஸ்தி சங்காரங்களுக்குறியவராகியும், சேதனசேதனங்களைச் சரீர மாகப் படைத்துச் சகல்லோகத்திற்கும் சுகந்தைக் கொடுக்கிறவராகியும், யாத வாகளுக்கு அதிபதியாயிருக்கிற தேவீரை நமஸ்கரிக்கின்றோம்

தேவீருடைய பிரபாவங்களை எங்களுடைய வாககானது கீரத்தனஞ் செய்யவும், காதுகள் கதைகளைக்கேட்கவும், கைகள் கயிங்கரியஞ்செய்யவும், மனது திருவடிகளைத் திபானிக்கவும், கண்கள் தரிசிக்கவும் இப்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டும் நான்கு கைலாசபதியைத் தொழுகதற்கு நாரதா அணுகுகக்கதில் கிடைத்த தேவீருடைய சந்தரிசன மகிமையால், ஜனமான திரத்திறசெய்த பாபமும் நாசமடைந்து மோட்சத்திற சூரியவாகளானோம். என்றுநமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துக்கொண்டுநிறவின்ற அவர்களைஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமி கிருபானோகத்ததுடன் அருளிச்செய்குறா செலவச் செருக்கினல் காவமடைந்த உங்களுக்கு நாரதா தயாநுவாகையால் அணுகுகசஞ்செய்தா ரென்று நான் அறிவேன அவருடைய வாககியம் சத்தியமாக வேண்டுமென்று உங்களுண்டையில் நான்வந்தின இப்போ நீங்களெனைப் பணித்தபடியால் உங்களுடைய பாபம் சூரியோதயத்தால் நாசமடைந்த இருளபோலாசகது எனனிடத்தில் நிரந்தர பகதியுடையவர்களாய உங்களிடிலோகத்திற்குப்போங் கோள என்று அணுகுகக்கத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரதட்சணஞ் செயது நமஸ்கரித்து, திவனியனமான ரூடாகளாய ஆகாயத்திலெழும்பித் தங்களு டையலோகஞ் சோந்தார்கள்

ப தி னோ ரு வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

கல் விருத்தம்

கோபிகா சனங்களோடு கோபாலா தங்களோடு
தாபத நந்தகோபா தன்னோடு பரந்தைசொந்து
பாபியாம் வஞ்சாகூர பகாகூர ரிருவாதங்கள்
சாபமும் நீங்கச் சமஹரித்தது மிதனிற்சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோகுலத்தில் அதிமானுஷ பலகிரீடா லீலாவினோ தங்களை யாசரித்து, ஸ்ரீநந்தகோபாமுதலான கோபால் கோபிகா ஜனங்களுடன் பிருநதாவனத்திற பிரவேசித்து, வசசாக்ரணையும் பகாக்ரணையுட சம ஹரிததாரென்று சொல்லுகின்றது.

வாரீர ஸ்ரீபகவதகதாவினோத மனோரத மகாராஜனே ! கோபிகாஸ்திரீகள் அநத மருதவிருக்ஷங்கள் அடிவேரோடே சாய்ந்து விழுந்தபோது உண்டாகிய மஹாபயங்கரமாகிய சபதத்தைக்கேட்டு, இதைனன அதிசயம் ! நிரிமித்த மாய இடிவழந்ததோ ! என்று பயந்து சங்கையுற்று, வயிறறைப்பிசைந்து, கையை நெரித்து, கொடிபோன்ற இடைமெத்தவருந்தப் படத்தகத்தாய் ஒடி வந்தார்கள கோபாலாகளெல்லந் திரண்டு வந்தார்கள நந்தகோபா, யசோதை ரோகினி இவா முதலானவார்களும் அநதச சபதத்தைக்கேட்டு மெத்தவும் பிரமித்தார்கள இப்படிப் பயந்த ஊரிலுள்ள எல்லாருஞ்சோந்து அவ்விடத் திறகு ஓடிவந்து, பூமியில் வீழ்ந்திருக்கின்ற அநத இரண்டு மருதவிருக்ஷங் களையும், அவ்விடத்தில் உரலுடன் கட்டப்பட்டவராய் நிரப்பயராய் எல்லா ரையுங் கடாக்கித்துக்கொண்டு பிரத்தியக்ஷராயிருக்கிற ஸ்ரீபால் கோபால் கிருஷ்ணமூர்த்தியையும் பார்த்து, ஆசசரியத்தான இதைனன உற்பாதமோ இராக்ஷசமாபையோ ! ஒன்றுநதெரிவிலலையே என்றுநாநாவிதமாக நினைத்துச் சஞ்சல முடையவாகளாய் பயந்து பிரமித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க ஸ்ரீபகவானுடனே நித்தியமாய்க்கடி விளையாடிகொண் டிருக்கின்ற சில சிறுபிள்ளைகள் அநதச சமயத்தில் கொஞ்சதூரத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்து, அவர்கள் ஸவாமி உரலோடு வீட்டின் புறக்கடைத் தோட்டத்திற்குத் தவழ்ந்து வந்ததுமுதலாய் நடந்த சங்கதிகளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவார்களாகையால் அநத மரங்கள் விழுந்துகிடக்கிற இடத்திலவந்து கூட்டமாய்த் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற கோபாலர்களிடத் திறகுவந்து, ஸ்ரீநந்தகோபாமுதலிய ஆயாக்களைப்பார்த்து, ஐயா ! இந்தஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான் உரலுடனே தவழ்ந்துவந்து இந்தமரங்களுக்கு நடுவேதுழைந்து இந்தப்புறஞ் சோந்து அநத உரலைக் குறுக்காக மாட்டி, அநத மரங்களை யுதைத்துக்கொண்டு உரலையிழுத்தார உடனே இந்தமரங்களிரண்டும், வேரோடே பெயர்ந்து விழுந்தன அவைகளில் நின்றும் தேஜோனமயமான இரண்டு திவ்யபுருஷர்கள் வந்து சற்றுநேரம் இவரிடத்தில் நின்று வணங்கி, வடக்குத் திசைக் நோக்கிப் போனார்கள் இதை நான்கள் அனைவரும் வெகு ஆசசரியகரமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோ மென்று சொன்னார்கள்

அதைக் கேட்டவர்கள் பாலாளுடைய வசனமென்று அதை முழுதுஞ் சரியாகநம்பாமல் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் பின்பு ஸ்ரீநந்தகோபர் தமது அருந்தவப்புத்திரனாகிய குழந்தை கட்டுனிநுக்கும்போது நாமென்ன இப்படி மயங்கி யிருக்கிறோமென்று துடிதுடித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வானிடத்திற்குவந்து, சீக்கிரமாக உரலின்கட்டை யவிழ்த்து விடுவித்து, திருமேனியெங்கும் ஸ்பரிசித்து, தூளிகளைத் துடைத்து, கண்களிலே ஜலம்பெரு

கவும் உள்ளங்களிக்கவும் எடுத்து மாபோடனைத்துக்கொண்டு, உச்சிமோந்து செலவமாக முததாடிக் கொண்டிருந்தார் அத்தருணத்தில் ஸ்ரீயசோதாப பிராட்டியாகிய தாயானவள் கையேந்தியழைத்தாள். அப்போது ஸ்வாமியான குழந்தை நந்தகோபாமடியிலின்று துள்ளிக் கீழேயிறங்கி, தாயார் கையின் மேலேறினா தாயானவள் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள்ளே போய்விட்டாள். உடனே கோபாலாகள் கோபிகைகள் தங்கள் தங்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்

பின்பு ஸ்ரீபகவான் பிராகிருத சிறுகுழந்தையைப்போல மழலைச்சொற களோடுங்கூடிய சிலபாடல்களைக் கேட்க்களோடுமபாடிக் கைகொட்டி நகைப் பாரா. சிலமிருதுவசனங்களைச் சொல்லுவார கோபஸ்தீர்கள் தங்களுக்குவேலை செய்யுமபடிக கேவுவார்களானால், அவர்கள் சொன்னபடி தப்பாமல் அவா களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக ஏவலுஞ்செய்வார அந்தக் கோபிகைகள், அப்பா கிருஷ்ண! சங்கீதமபாடிகொண்டே சற்றுநேரங் கூத்தாடென்பா கள். அப்போது ஸ்வாமியானவா செந்தாமரை மலர்போன்ற சிறியதிருவடிகள் சிவந்து கொப்பளிக்கக் கூத்தாடுவார மரக்கால, முக்கரளி, மனை, பாதுகை மரப்பொமமை, செப்புத்தட்டு முட்டுகள் இவை முதலானவைகளைக்கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு நகைத்து வினோதமாக விளையாடுவார அந்தக்கோ பாலர்களுக்கு மோகனமாகிய பிரீதயாததமாய்ப் பூசிக்காட்டுதல் முதலிய சில ஹஸத அபீர்யங்களுடன் கிரீடாலீலைகளைச் செய்வார் பிசைக்காரர் களைக் கண்டுபயந்து ஒடி ஒளிக்கின்றவரைப்போல வேடிக்கைகளைக் காட்டுவார்,

இவையன்றி நீர்க்குடங்களில் தனனிழலைக்கண்டு, தாயா முதலியவர் களுக்கு அகைக்காண்பித்து, ஒரு சிறுகோலெடுத்து அடிககப்போய் அந் நிழலும் கோலநோக்கக்கண்டு அம்மா! இந்தப்பாபா என்னை யடிககவருகின்ற தென்று சொல்லுவார, இப்படி மாயாபபிராந்தி விளையாட்டுக்களைக் காட்டி யது மல்லாமல் தமது தாயதந்தைகளாகிய யசோதை நந்தகோபார்க்கும், பந்துக்களாகிய கோபகோபிகா ஜனங்களுக்கும், மற்றமுள்ளவர்களுக்கும் முன்னடந்த தேவமகிமைகள் தோன்றாமல் புதரவாஞ்சை பிறகுமபடிச் சில வேடிக்கைகளான லீலைகளைச்செய்துமறைப்பார. இப்படி விளையாடுகிற நாளை யில் ஓதினத்தில் நாத்தனாகிய ஸ்ரீபகவான் வீதியில் விளையாடிகொண்டிருந தார் அந்தச் சமயத்தில் ஒரு அம்மையார் நாவற்பழமவிறுள். அக்குரலோ சையைக்கேட்டுச்சமஸ்தமான போகங்களுக்குச் சதுர்வீதபுருஷாததங்களாகிய சர்வா பீஷ்டங்களையுங் கொடுத்தருளாநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகிய வரதன் மிகவும் அதிவேகமாயோடிவந்தது; தன்னுடைய இரண்டுக்கரங்களிலும் தானி யத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கூத்தாடிகொண்டேவந்து அந்தப்பழமவிறுகின்ற அம்மையாரைக்கூப்பிட்டு இவ்வாறு கேட்கின்றா.

வாராய்கிழவீ! நானிரண்டு கைகள் நிறையத் தானியங் கொண்டு வருதேன் உன்படியினால் இந்தத் தானியத்தை யளந்துகொண்டு எனக்குப் பழங்களைத் தரவல்லியோ வென்றார். இவர் கூத்தாடிக் கொண்டே வந்தபோது இவர்திருக்

கைகளிலிருந்த தானியங்களெல்லாம் மாணிக்கமயமான திருவாழிகளணிந்த திருவிற்சநதுகளில் சிந்திப்போயவிட்டன ஆயினும் அந்த ஸ்ரீதரனாகிய பகவானுடைய கிருபாவாஞ்சை பெருகாநின்ற மகாமதுரமாகிய வசனங்களைக் கேட்ட அந்தப் பழக்காரி ஆனந்தித்து, சந்தோஷத்தையுடையவளாகி, என்னப்பின்னீ வா வென்றும், என்னருந்தெய்வமீ வா வென்றும் மிகவும் ஆதரத்துடன் அழைத்து, நல்லபழங்களைப் பொறுக்கி, அப்பயவரந் தாங்கி இருக்கத்தக்க இரண்டுசுரங்கள் நிறையத்தந்தாள் அப்பொழுது அவைகட்டுப்பத்திலாக ஸ்வாமிதந்த அந்தக் காரியங்கள் மெத்தவுங் கொஞ்சமாயிருந்தபோதினும், அவாகிருப்பால் அவள் கூடைநிறைந்து, அவைகளைத் தனது கீவய மாணிக்க மணிகளாயவிட்டன அவற்றையம் முதாடடிகண்டு பிரமித்தீனாள்.

அப்படிநின்ற அவளை ஸ்ரீபகவான கிருபையாகப்பார்த்து, அம்மா உனது சொம்மே கொடுப்போவமெயென்று சந்தோஷமாகப்போகச்சொல்லி யனுப்பி விட்டு, அந்தநகரிகளைத் தன்னுடன்கூடி விளையாடுகின்ற ஸநேகிதர்களாகிய ஆயர்கள் புத்திரர்களான சிறுவர்களுக்கு மிர்வும் அன்புடனேகொடுத்து, தாமும் அமுகிசெய்து, குரங்குநகருக்கும் போட்டு, அந்தக் கோகுலத் திருவிதிகளில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தா இப்படியாகச் சிலநாளசென்றபிறகு ஒருநாள் ஸ்ரீநம்பி முதத்திரானுடைய தாயாகிய ரோகிணி தேவியானவள யமுநாதரி தீர்த்த ஓட்டையில் தீர்த்தமாடி, வஸ்திராபரண வங்கிருந்தைய வங்குகொள்ள அம்மாநகரத்தில் முன்னே மருதமரங்களை வேரோடேசாயத்து அந்த விருஷரூப சித்தபுருஷர்களை இரஷித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் பலராமனும் சிலகோபால் பாலரானுடன் கூடி, மிகவும் அதிவினோதமாக வெகு நேரமாய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களை யந்தரோகிணிதேவி பார்த்து அன்புடனே யழைத்தாள்

அவர்கள் அவள் வர்த்தையைக் கவியம் பண்ணுமலிருக்கையில் விட்டிற குவந்து யசோதையுடன் சொல்லியனுப்ப, அவள் வெளியிலவந்து ஓடிவிளையாடுகிற பிள்ளைகளைக்கண்டு, வாடா குழந்தாய் அரவிர்தாசுத்ர ஓடிவா உனது தோழன்மாரகனும் நீங்களுந், இளப்பை அடைந்தீர்கள் விளையாட்டை நிறுத்தி வாருங்கோள் என்று கூப்பிடுகிற மாராவன யசோதையின் குரலைக் கேட்டு, விளையாடுவதை விட்டுநின்றாள் அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும், இராமனையும் கையப்பிடித்து, இத்தனைநேரம் விளையாடலாமா உங்கள் பிதாவானவா கண்டால் கோபித்துக்கொள்ளுவரே உங்களுக்கின்றையதின்ம் ஜனம் நஷத்திர மாகையால் விரைவில் வாருங்கோளென்று சில இடப்பிள்ளைகளையும் மனத்ததுக்கொண்டு, அவர்களுடன் மங்களஸநானஞ் செயவித்து, திவ்விய பரணங்களை அலங்கரித்து, அறுசுவை ரசவாகத்ததுடன் போஜனம் புசிப்பித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி கையால் பிராமமணார்களுக்கு அனேக கோதாள் முதலியதுங்கொடுத்து சந்தஷடி அடைந்திருந்தாள்.

அப்படியிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பிருதாவனம்போக இசைசவந்து, கோகுலத்திலிருக்கிற கோபாலாக்ளிற் சிறந்தவனாயும் விருத்த

ஆயுமிருக்கிற ஓர் கோபாலனிடத்தில் தன்கருத்தை யுணர்த்த, அவன் நந்த கோபா முதலிய கோபாலர்களை நோக்கி, முன்னே கோரநுபியாய் செவ்வக கொலலுதிரு பூதனையினுடைய உபத்திரவத்தில் நின்று, பின்பு அகாரண மாய் முறிந்த சகடத்தாலும், சுழிகாற்றான அசுரனாலபகரிக்கப் பட்டபோதும் இப்போது மலைபோலிரண்டு விருஷங்களை அகாரணமாய் முறிய அதுகளின் நடுவிலகப்படும், இப்படி தெய்வாஜீனமாய் உமமிட புத்திரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தப்பிப்பிழைத்தான இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிறந்தநாள் முதல் நித்தியந் துன்பமே அன்றி சேஷமில்லை பிருந்தாவனத்திற்குப் போல லை சேஷமப்படலாம் என்று கூறுகின்ற விருத்தகோபாலன் வசனத்துக் கிசைந்த நந்தகோபா கோபாலர்களை நோக்கி, அவ்வண்ணஞ்செய்ய உத்திரவு செய்தனா

அப்போ சகலகோபாலர்களும் சகல சாமாண்களோடு வண்டி முதலிய வற்றிலும், தாசிதாச வறகங்கள் வாகனத்தின்பேரிலும், முன்பின் ரக்ஷிக்கத் தகுந்த சூரர்கள். பல பசுக்கள், சகல அலங்காரத் துடனிருக்கிற பெண் புருடர்கள், பேரிசங்க முதலிய புகினெட்டு வாததியங்களுடனும் புறப்பட்டி வேதியர்கள் வேதமந்திரஞ்சொல்லப் புரோகிதரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வீனையாட்டைப் பாட்டாகப் பாடிக்கொண்டு வெளிப் பட்டார்கள் அப்போது ரோகணியும் யசோதையும் தேரினமீதேறி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் பலராமனையும் மடியிலவைத்து அவர்களுடைய முகங்களைப் பார்த்து ஆனந்தங்களிப்புடன் பிருந்தாவனத்திற்குச்சென்று வேதியர்களைக் கொண்டு வரலாதுசாரதி முதலியவர்களைச்செய்து வீடுகள்கட்டி பசுக்களுக் கும இருப்பிடம் உண்டுபண்ணி புண்ணியாகவாஜன முதலியவர்களுக்கெய்து அகமாயிருந்தார்கள் இராமகிருஷ்ண ளிருவருங் கன்றுமேயக்கிற வயதை அடைந்து தங்களுக்குச் சரியொத்த இடப்பிள்ளைகளைக்கூட அழைத்துக் கொண்டு தங்களிட வீனையாட்டுக்குரிய வஸதுகளைச் சமபாதித்துக் கன்று மேயத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி மேய்க்கையில் சிலநேரம்பிள்ளைகளுமுல்லாதியும், சிலநேரம் ஒருத் தரை ஒருத்தா ஒடிப்பிடித்துக்கொண்டும், சிலநேரம் விளாம்பழத்தைப் பறித் தெரிந்து அதின்பின்னே ஒடியும், சிலநேரம் கூத்தாடியும், சிலநேரம் கோபாலர்களுக்குக் கம்பளிகளால் எடுத்துவைப்போல வேடம்போட்டு அதுகளோடே யுத்தம்செய்தும், சிலநேரம் கிளி, மைனாக்கருவி, வானகோழி, மயில், டேகை இவைமுதலியவர்களைப்போல் கூவியும், இப்படி வீனையாடிக்கொண்டு சிங்கம் முதலிய வுஷ்ட ஜந்துக்களுக்குப் பயந்தவர்களைப்போல கன்றுகளை மேயத் துக்கொண்டு யமுனைக்கரையில் வாசமபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்படி யிருக்கையில் இராமகிருஷ்ணர்களைக் கொல்ல வத்சாசுரன் கன்று உருவங் கொண்டு கன்றோடே கலந்திருப்பதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலராமருக்குக் காட்டி, இவன் வத்சாசுர னென்கிறவன். நம்மைக்கொல்லச் சமயம்பாரத் திருக்கிறான். எனற்றிவித்து அதின் பின்னங்காலைப் பிடித்துத் தூக்கி, விளா மரத்தின் மீதில் மோதிக் சங்கரித்துப் போட்டாரா.

ஸ்ரீகண்ணபிரான் வத்ஸாகரனைக்கொன்றது

ஸ்ரீகண்ணபிரான் பகாகரனைக்கொன்றது

அப்போ இடப்பிள்ளைகளை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரஞ்செய்ய தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தது துருபிவாததியம் முதலியதுகளை முழக்கிக் கொண்டு சொற்கத்திற்குப்போனாகள் அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தோழர்களுடன் கன்றுகளுக்குத் தண்ணீர்காட்டி நிழலில்நிறுத்தி, யமுனைக்கரைமனைல் திட்டினில் கட்டமுதைப் பதாரத்தத்துடன் போஜனஞ்செய்து கரையேறி வருகையில் அப்போ ஒரு ஜநதுவைப் பலராமரும் இடப்பிள்ளைகளும் பாதத்துப் பயந்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் புன்கிரிப்புடன் கரையேறி வருவதை ஜநதுவாயிருக்கிற அசுரன் பார்த்து, கைலாச பர்வதம் போல வெளுத்த சரீரத்தோடு வசசிரத்துக் கொப்பான மூக்குடன் கொக்கு உருவங்கொண்டு, தன்னிட இறகினால் தூள்களைவாரி இறைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மூக்கினால் விழுங்கினான். அப்போ அவன் நெஞ்சில் அக்கினிப்பால் கொளுத்த, அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் கிழே உமிழ்ந்தனன் அவன் உமிழுகிற வரையில் பலராமனும் இடப்பிள்ளைகளும் வருத்தமுற்றார்கள்

அப்பாலந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பகாசுரனை மூக்கைக்கிழித்துக் கொன்றுபோட்டார். அப்போ இடப்பிள்ளைகள் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். பலராமரோடிவந்த தம்பியை ஆலிங்கனஞ்செய்து சந்தோஷித்தார். தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தனர். அப்பால் யாவரும் தோழன்மரகளுடன் கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு பிருநதர்வனத்திற்கு வந்து சகலகோபாலாகளுடன் இச்சேதி சொல்ல அதுகேட்ட நந்தகோபன் முதலியவர்களிடந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிறந்தநாளமுதல் கோகுலத்திலே மகத்தான ஆபத்துகளை அனுபவித்தான். இவ்விடத்திலும் அந்த ஆபத்து ஒழியவில்லையே! இந்த ஆபத்துகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தப்பிப்பிழைத்தானல்லவா! இனிமேலாகிலும் தன் பயில்லாம் விருக்கவேண்டும். என்று பகவானைப் பிரார்த்தித்து, முன்னே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ஜாதகபலன் அனேகவிதமாயிருக்குமென்றுசொன்ன காரணையா வாக்கியத்தை நினைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு வருகிற ஆபத்துக்கள் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல நீங்குமென்று சந்தோஷமாயிருந்தார்கள். அப்போ வனங்களுஞ் செழித்து, பசுக்களுமிரட்டிப்புப் பால் கறந்துகொண்டு செழுமையாயிருந்தன. கோபால சிறுவர்கள் யாவரும் பரமானந்த சாகரத்தில் முழுகினார்கள்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

கவி விருத்தம்.

அரிபகாசுரன்மம்மை யதஞ்செய்த தனைக்கேட்டு அவன்றன்மம்பி உரியபகாசுரந்த கிருஷ்ணனையு முறித்தான உறவோர்தம்மை, விரைவினில் யானதமாக்கி வருவனெனக்கம்சனுடன் விருதுகறி
* - வரலினையுநுணர்ந்து வானுலகஞ் சொத்திட்ட வ்யணங்குறுவாம்.

உலோகாராட்டியவரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் மஹாபலசாலியாயிருந்த பகாசுரனைச் சமஹரித்ததை அவன தம்பியாகிய அகாசரன் கேழவிப்பட்டு வியசன்முற்று, கோபமுடையவன யோசித்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் கோபாலபாலாகள் யாவளையும் நாசஞ்செய்து விடுகிறெனென்று கமசனுடனே சபதஞ்செய்து அலனிதத்தில் செல்வபெற்றுக்கொண்டு வந்தா னென்றும், மாயாமூர்த்தியான ஸ்ரீபகவான் அந்தத் துராக்மாவாகிய அகாசரனையும் நிமைப்போதிற சமமரித்தாரெனென்று சொல்லுகின்றது.

ஒருநாள் காலையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இடப்பிள்ளைகளை வேணுநாதத் திலை கூப்பிட்டு, அப்போ சகலரும் நித்திரைதெளிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானரு கிலவர, அவர்களைநோக்கி இனறைய நாமெல்லோரும் வனத்திலிருக்கவேண்டி யிருக்கிறது. ஆகாரத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்றுகூறி இராமகிருஷ்ணாநிநுவருந் தங்கள் கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அப்படியே இடப்பிள்ளைகளும் நானாவித ஆகாரங்களைச் சேகரித்து, தங்கள் கன்றுகளையும் ஓட்டி வரக்கொண்டு, நல்ல புல்லுகளுள்ள வனத்து நிழலிலே விட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் அப்போ நவரத்தினங்களாற் செய்யத் தாநாவித பூஷணங்கள் அணிந்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் தோ மனமார்களுடன் அந்தக் காட்டிலிருக்கிற துளிரகையையும் காய்களையும் சிலா மாலையாகக்கட்டிக் கழுத்திலே போட்டுக்கொண்டும், சிலாபூஷணங்களினால் அலங்கரித்துக்கொண்டும், சிலா பூங்கொத்தைத் தலையிற் சொருகிக்கொண்டும், சிலா மாலில் தோகையை அலங்கரித்துக்கொண்டும், சிலா வெள்ளைக் குன்றிமணி செகப்புக குன்றிமணிகளைக் கோவையாகக்கோர்த்து அவ்கள்களி லணிந்து கொண்டும், யமுநாநதிமணல் திட்டிலே உட்காரந்து போஜனம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி பண்ணுகையில் பரிகாசமாய ஒருவனுடைய அன்னத்தை ஒரு வன் திருடி அவன்கண்டால் கொடுத்தது விடுகிறது, கொஞ்ச தூரம்போய் படுத்து ஒளித்துக் கொள்கிறது, சிலா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஓடிவந்து சேஷிக்கிறது, சிலா புள்ளாகமுல் ஊதுகிறது, சிலா அதைப்போல ஈசல் கொட்டுகிறது, சிலாமாட்டுக்கொம்பை ஊதுகிறது, சிலா பகல்களுடைய நிழலை அறுசரித்து ஒடுகிறது, சிலா அன்னங்களுக்குச் சரியாய் நடக்கிறது, சிலா மணல் திட்டினில் கூட்டமாயிருக்கிற கொக்குகளின் நடுவில் உளுக்காரு கிறது, சிலா குரங்குகளுக்குச் சரியாய் மரமேறுகிறது, சிலா தவளையைப் போலத் தத்தித்தத்தித் தாண்டுகிறது, சிலா நதிகளிலுந் தடாகங்களிலு மூழ்கி விளையாடுகிறது, சிலா சலத்தில் நிழலபாத்ததுப் பரிகாசஞ்செய்து கொள்கிற தும், சிலா தாங்கள் கூவுகிறதற்குப் பிரதித்தொனிகேட்டால் சண்டைக்குப் போகிறது, இப்படி மிகவும் ஆச்சரியகரமான விளையாடல் களைச்செய்து தக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஷேர் மஹாராஜனே! புரமயோசைர்களாலும் அடைவதற் கருமை

த. ச. ம. ஸ். க. ந். த். ம்.

யுள்ள ஸ்ரீபகவானே இந்தச் சிறுவர்களே தங்கள் நேத்திரங்களுக்கு சாக்ஷாத் காரமாக எளிதில் தேர்ந்தெடுக்கவும், ஸ்பரிசிக்கவும், ஆலிங்கனஞ்செய்யவும், கூடியுண்ணவும், வேடிகளைப்பாக யிருக்கவுமான பேறனைப்பேற்றாக்களே! அவர்களைக்குறித்து நான் என்னவென்று தோத்திரஞ் செய்வேன்? இப்படி அவ்ளையாடுகின்ற சிறுவர்களையும் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களையும் கமசன்களினியின்படி வந்த அகாசுரனைவன பாதத்து, நமமிட சகோதரர்களாகிய பகாசுரனையும் பூதனையையும் சில நமது பந்துக்களையுங் கொன்றவன் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான்ல்லவா வென்று நினைத்து, இவனையும் இச்சிறுவர்களையுங் கன்றுகளையும் ஒருமிகக் விழுங்கி நாசஞ்செய்யும்படி உத்தேசித்து, பாவதாசுரமான மலைப்பயற்பின சொரூபத்தை வகித்து, குகையையொத்த நாசியையும் வாய்ந்து, அகோரமான வாயைத்திறந்து, பூமிமட்டத்தில் யாவர்களும் துழையும்படி படிக்கிறுபதுபோன்ற கீழுதமும், மேகமண்டல மளாவியமேலுதமும் மலைச்சுருகுகளை யொத்த கோரைப்பலலின் நடுச்சுருகுகளும், பாவத் சிகரம் போன்ற பலலின் வரிசைகளும், விசாலமாறமும் போலிருக்கிற நாக்கின் பிளப்பும், ஊழிப்பெருங் கரறுக்கொப்பாகிய சுவாசங்களும், எரிகின்ற தீபோன்ற கண்களும் விளங்கும்படி, இவர்களை வருகின்ற மாறகத்தில் துழைந்துபோக வழியில்லாமல் படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

அவனைக் கோபாலாட்கள் கண்டு, இப்படிப்பட்ட ஜநதுவை இதுவரையிற் கண்டதில்லை இது லோகத்தையெல்லாம் விழுங்கியிடும்போலிருக்கிறது ஆகிலும் பகாசுரனென்கொன்ற சுவாமி யிருக்கிறாரென்று பயப்படாமல் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள் அந்நமலைப்பாம்பானது இடப்பிள்ளைகளையுங் கன்றுகளையும் விழுங்கிப் பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையும் விழுங்க யத்தனமாயிருக்கையில், அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமக்குத் தோழனமாகளாயும் தம்மிட திருவடிகளைச் சரணமடைந்தவர்களாய் மிருக்கிற இடப்பிள்ளைகள் ஆபத்தை அடைந்தார்களே! அவர்களைச் சீக்கிரத்தில் நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று திருவுளம்பற்றி, அந்த அகாசுரன் வாயினிற் பிரவேசித்தாரா அப்போ சகல தேவர்களும் அகாசுரன்வாயில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிரவேசித்தாரே! இனியென்ன துன்பம் வருமோ? என்று விசனப்பட்டிக் கொண்டிருக்கையில், அந்த அகாசுரன் மெத்தக் களிப்புடன் அவர்களையு மற்றவர்களையும் புகிக்கப் பத்தனித்தான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களைப் படசிக்கிறதற்கு முன்னமே அவனைச் சங்கரிகவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அவன்வயிற்றில் விருத்தி அடைந்தார் அப்பாலந்த அசுரன் உளறுழைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வளர்த்துப்பொறுக்க மாட்டாமல் நெஞ்சடைபட்டு, கண்விழிபிதிவகி, நாகக்கைட்டிககொண்டு இறந்தான். அப்போ அவன் தலையைப்பிளந்துகொண்டு முழுளவே ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் வந்தாரா இடப்பிள்ளைகளுக்கன்றுகளும் அவன் விஷாக்கினியால் வராமலிருக்கையில், ஸ்ரீபகவான் கிருபைகூர்ந்து கடாட்சித்தார் அந்தப் பார்வையின் பின்பாவதினாலே அவர்கள் தொந்திரை நீங்கி வெளியில் வந்தார்கள்.

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்.

அ கா சு ர ன் வ தை

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு ஸீரோதியானாலும் அவாதிருமேனி சம்பந்தப் பிரபாவத்தால் சகல பாபமுமபோய் அந்த அசுரனிடத்தி லிருந்து ஒரு ஒளி உண்டாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரதட்சணஞ்செய்து, அவரிடத்திலேயே லயித்தது அந்த ஆச்சரியத்தைச் சகலதேவர்களும் பார்த்து புஷ்பமாரி சொரிய, அபசரஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்ய, கந்தாவாள கானஞ்செய்ய, இப்படி சகல வாததியங்களுடன் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்து தங்கள் லோகத்தை அடைந்ததாகள். இராமகிருஷ்ணை முதலிய சகல கோபாலா களும் தங்கள் தங்கள் கன்றுகளுடன் கூடிக்கொண்டு சுகமாயிருந்தார்கள்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விநீதம்

கோபாலதனயாகளுங் கோகுலத்துக் கிருட்டினனுங் குளித்துமுழ்கிப் பூபாலமன்னவாபோல விருட்சத்தின்கீழிருந்து புராதன வன்னத்தைத் தாபமுடன் புசித்திருக்குந் தருணமதிற் சதுர்முகனுந்தனைமறந்து பாபமிதென்றெண்ணுமற கன்றியுள்ள சிமுவரையும் பரித்ததாமால்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் கோபாலதனயாகளும் குளிர்ந்த நீரோடைகளில் தீர்த்தமாடி எல்லாரு மொன்றாகச்சோந்த விருஷங்குளினகீழ் உட்காரந்து தங்கள் தங்கள் சிக்கங்களில் மிகுதியாகவைத்திருந்த ததியோதனங்களை அவரவர்கள் அமுதுசெய்யுந் தருணத்தில், அம்பர வீதியில் நின்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாதுபவங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சதா முகப்பக வான் ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயா விசேஷத்தினால் தன்னைமறந்து, இந்தக் கோபால சிறுவர்களையும் கன்றுகளையும் கொண்டுபோயொளித்தது, ஸ்ரீஸுவாமி யினுடைய லீலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாரென்று சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீசுகமுனிவா பரிபூதித்துவை நோக்கி, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியின் கதையி லிருக்கிற மதுசமான ரசத்தை உமமாலே நன்றாய் அறியப்படுகின்றது அசுத தாயிருக்கிற விஷயாதிகளில் உம்பிடமனது செல்லாமலிருப்பதற்கு மெத்தச் சந்தோஷிக்கிறேனென்று மிகவும் ரகசியமான கண்ணனுடைய கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தாரா அகாசரன் வாயினில் புகுந்து மிகவும் இளப்படைந் திருக்கிற இடப்பிள்ளைகளையும் கன்றுகளையும் விசாலமாகியும் மனோகசிய மாகியும் சமீபத்தில் தாமரைப்பொய்கையுடன் மிகவுவகுளிர்ச்சி பொருந்தியு மிருக்கிற யமுநாநதி மணலதிட்டிற கழைத்துவந்து, அக்கன்றுகளை ஓட்டிக் கொண்டும் இடப்பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டும் போய் அந்த இடப் பிள்ளைகளை நோக்கி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஒருவராததை அருளிச்செய்கிறார். நாமெல்லாரும் இவ்விடத்தில் போஜனம் பண்ணுவோம் நீங்கள் கன்றுகளுக் குத் தண்ணீர் காட்டிக்குளிப்பாட்டி, சமீபத்தில் பிலுள்ள விடத்தில் மேய விடுங்கோளென்று ஆகையித்தனா.

அவ்வண்ணம் செய்த கோபாலபாலாக்கள மணற்குறில் தங்கள் சிக்கத்தி லிருக்கிற நாநாவித் அன்னங்களைக் கையிலெடுத்ததுகொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு நாலுபக்கத்திலுந் தாமரைக்காயைச் சுத்தின் இதழ்போல சூழ்ந்துகொண்டு, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, சிலா அன்னங்களைப் புஷ்ப இதழ்களில் வைத்துக்கொண்டும், சிலா இலைகளில் வைத்துக்கொண்டும் சிலா மாரத்திர முதலியவைகளில் வைத்துக்கொண்டும், இப்படி நாநாவித் பாததிரங்களில் அன்னங்களை வைத்துக்கொண்டு வெகுளிப்புடன் போஜ னஞ் செய்தார்கள அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்மிட திருக்கையி லிருக்கிற பிள்ளாங்குழலை அரையிற் சொருக்கிகொண்டு, இடது கடகத்தில் வஸ்திரமும் ஊதுகிற மாட்டுக்கொம்பும் ஏந்திகொண்டு, அவ்விடத்திருக்கை யில் ததியோதனத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, சமஸ்த கோபாலாள் நடுவி லிருந்து பரிகாசவராததையால் அவர்களைச் சந்தோஷப் படுத்திக்கொண்டு, பிராகிருத சிசுவைப்போல போஜனம்பண்ணுகிறார் அப்படி பண்ணுவதைச் சுகல தேவர்களும் ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்து ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் எதிரில் மேய்ந்துகொண்டிருந்த கன்றுகள் மறைந்து

விட்டன கோபாலாகள் அநதந் கனறுகளைக் காணேமென்று நடுங்கி, போஜனம் பண்ணத்தோணுமல் விசாரப் படடாகள் அசசிறுவாகளை ஸ்ரீகிருஷ்ண வகவான நோக்கி அருளிச்செய்கிறா நீங்கனொன்றுக்கும் விசனப்படவேண்டாம். உங்ககள் கனறுகளை நான் ஓட்டிக்கொண்டு வருகிறேன் நீங்கள் பயமில்லாமல் போஜனஞ் செய்யுங்கோள் என்று சமாதானம் பண்ணி, கண்ணன் கையிலிருந்த ததியோதனத்தைப் பாதிபோஜனஞ்செய்து, மற்றப்பாதிசையகையிலேதானே வைத்துக்கொண்டு, அநதவன்மெல்லநா கனறுகளைத் தேடிக்காணுமல் திருமபவும் போஜனஞ்செய்த இடத்திற்கு வந்தார். அவ்விடத்தில் பிள்ளைகளொருத்தருமில்லை அப்படி யிருக்கையில் பிரமமதேவரானார் அநதந் கனறுகளையும் இடப்பிள்ளைகளையும் மறைத்துவைத்தால் கண்ணன் திருவிளையாடலைப் பாகதலாமென்றெண்ணி ஓர் பாவதக குகையில் அடைத்துப் போட்டு அநதாத் தானமாயப் போயினார்.

அப்போ சுவாமியானவா கனறுகளும் இடப்பிள்ளைகளும் எனக்கேபோனார்களோவென்று ஆலோசித்தது, இது பிரமமாவிலுடைய காரியமென்று தெரிந்துக்கொண்டு, இந்நதகனறுகள் போகாமற்போனால் பசுக்கள் பாலகரவாதே! பிள்ளைகள் போகாவிடில் அவர்களின் தாயதந்தைகள் சோகிப்பார்களே! என்று எத்தனை பிள்ளைகள் தமக்குத் தோழன்மார்களாக விருந்தார்களோ! அநதனை போகலையும் அவ்வவர்கள் அங்க பேதமில்லாமலும், வயதிலும், அளவிலும், வண்ணத்திலும், குறியிலும், நடையிலும், பேச்சிலும், தொனியிலும், வஸ்திர பூஷண முதலாகியதுகளிலும், எவ்வளவேனும் வித்தியாசநதோன்றாமலும், கனறுகளையும் அப்படியே ஒன்றுலென்று குறைவின்றி நூதனமாய்ச் சிருஷ்டி செய்தது, அநதப் பிள்ளைகளோடே தாமும் விளையாடி, கனறுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனார் என்று அருளிச்செய்கிற சகமுனிவரை நோக்கிப் பரிஷித்தது மஹாராஜன் கேட்டுஞன்.

வாரீர் பரமயோகியே! இடப்பிள்ளைகளையும் கனறுகளையும் ஆருடைய அம்சமாக சிருஷ்டிசெய்தார்! இவர்களைச் சிருஷ்டிசெய்த பின்பு பிரமமதேவனால் அபகரிக்கப்பட்ட இடப்பிள்ளைகளுங் கனறுகளும் என்னகெத்யானார்கள்? அதுகளை விஸ்தரித்த தருளிச்செய்யவேண்டும் என்று வினவுகிற அநசனை நோக்கிச் சகமுனிவா அருளிச்செய்கிறார், வாரீர் பரிஷித்தது மஹாராஜனே! கண்ணபிரானவா கொஞ்சகாலங் கோபாலாகளாய்வு கனறுகளாய் யிருக்கவேண்டு மென்று திருவுள்ளங் கொண்டு, அப்படியே அநத உருவமாகவானார் பிரமமதேவனால் மறைத்துவைத்த திருக்கப்பட்ட கோபாலானுங் கனறுகளும் மலையின் குகையில் சுவத்தின் தன்மையா யிருந்தார்கள், கண்ணன் தம்மிட அம்சமாயிருக்கிற இடப்பிள்ளைகளோடே மாயா சொருபமான கனறுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு ஊருக்குச் சமீபத்தில் வருமபோது, அககண்ணேடு யாவருந் தங்கள் தங்கள் பிள்ளை குழல்களை ஊதினார்கள். அவ்வோசையைக்கேட்ட அவரவர்களுக்கூரிய தாயதந்தைகள் வெளியிலவந்து பார்த்துக்கொண் டிருந்தார்கள்.

அப்போது தங்கள் தங்கள் கிரகங்களில் கன்றுகள் தானே போய்ச்சேர்ந்தன கோபால் சிறுவர்களுந்நாமே சென்றாகள அநதநதப பிள்ளைகள் வரவைக்கண்ட தந்தைகள் ஆலிங்கனளு செயதுகொண்டார்கள தாய்மாரண பிள்ளைகளை அநிக அனபுடன் எதிரோடிவந்து கட்டிக்கொண்டு, உச்சிமுகந்து மடிப்பினில் வைத்து முலைகொடுத்தது, அவர்களுக்கு மங்களஸ்ரானளு செய்வித்து, திலகமிடுதல் தலைவாரிக் கொண்டை முடித்தல் திருஷ்டிசத்தலத்தைடை சதங்கை முதலிய ஆபரணங்கள் அணிதல் உபசாரங்களோடே போஜனளு செய்வித்தல் ஆகிய விவைகளைச் செய்தார்கள் இப்படி நாளுகருநாள தங்கள் தங்களு பிள்ளைகளின்பேரில் அனபு விருத்தியடைந்தவர்களா யிருந்தும், அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானோடே கலந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள இப்படியே பசுக்களுந் தங்கள் கன்றுகளைக்கண்டு ஓடிவந்து முக்கந்து, சரீரமெல்லாம் நக்கி, பாலை உண்ணக்கொடுத்தது, மிகவும் அனபோடிருந்தன.

இப்படி ஒருவருடய வறையில நடந்துகொண்டிருந்தது பின்பு ஒரு நாள் பலபத்திரன் சகல இடையாளோடே கோவந்தனபாவத்ததில் பசுக்கள யாவையும் ஓட்டிமேய்த்துக் கொண்டிருக்கையில், அப்போசமஸ்த பசுக்களும ள்ருதுகளுடன் எநகாளம் பிராட்டு, வாலை உயரத்தூரங்கிக்கொண்டு, ஒரேபாய்ச் சலாக இடைச்சேரி அருகில் மேயத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கன்றுகள்ருகில் வந்தன அப்படி வருகையில் கோபாலர்கள் யாவருங் கூடியவறையிலோடி ஷ்ந்து பார்த்து, பசுக்களை நிறுத்தமாட்டாமல் போனார்கள் அநதப பசுக்கள் கன்றுகளை முகந்துபார்த்து நக்கிக்கொடுத்து, மடிகொள்ளாமல் சுரந்து கிழே விழுகிற பாலை ஊட்டக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததுகள் அப்போ கோபாலர் கள் மிகவும் இளப்பபய யடைந்து, கொஞ்சம் வெழுகத்ததுடன் இடைச்சேரிக் குச சமீபத்தில் கன்றுமேயத்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளிடத்தில் வந்து நீங்கள் சமீபத்தில் கன்று மேயத்துக் கொண்டிருந்தமையால் பசுக்கள் ஓடி வந்ததென்று கோபித்துக்கொண்டனர்

பின்பு அருகில் வரவர அவர்கள் கோபந்தணிந்து, சந்தோஷத்துடன் பிள்ளைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, மடியில்வைத்து, உடம்பின் றாசியைத் துடைத்து, முத்தமிட்டு, உச்சிமுகந்து, ஆனந்தமடைந்தனர். அதைப பலபத் திரன் பார்த்து, இதென்ன ஆசசரியமென்று சந்தோஷித்து, இந்தக் கன்று களிடத்தில் பசுக்களிருக்கிற அனபும பிள்ளைகளிடத்தில் கோபாலர்களிருக்கிற விசுவாசமும் சரியானதாயிருந்தாலும், ஸ்ரீமந்நாராயணன் அமசாவதாரம் யிருக்கிற கண்ணபிரானிடத்தில் எனக்குச்சினேகம் விருத்தி அடைவதுபோல இந்த இடைப்பிள்ளை களிடத்திலுங் கன்றுகளிடத்திலும் கிணேகம் விருத்தி யாகிற படியால் இவர்களெல்லாரும் பகவதம்சமா யிருக்கவேணுமென்று விச சயம் பண்ணித்தனது யோகத்தினுண்ணரும் போது, அத்தனை பேரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகவே கண்டார். பின்பு பலராமன் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியி னிட சமீபஞ்சென்று, தேவரீருடைய பிரபாவத்தைச் சனகாதிக்களுக்கிட அநியமாட்டார்கள. தேவரீருடைய மானயயால் அடியேனு, மிவவன் வுகாரை மோகத்தை அடைந்திருந்தேன்

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்.

இப்போ தேவீருடைய கிருபா பிரபாவத்தாலே மோகந்தெளிந்து உம் மிட மகிமையைக் கண்டேன என்று தோத்திரஞ்செய்கிற பலபத்திரனைப் பார்த்து, தான் சாவசொருபியா யிருப்பதையும் அதினுடைய காரணத்தையும் அவருக்குச்சொல்லி, மற்றகோபாலாகளுடன் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார அப்படி யிருக்கையில் பிரமமாவானவா பார்த்து நாம் ஒளித்துவைத் த கனறுகளும இடைப்பிள்ளைகளும் வெளியிலவந்து விட்டார்களோ வென்று ஆச்சரியப்பட்டு, ஒடிப்போய மலையின்குளையில் பார்த்தார அப்படிபார்க்கையில் அதுகள் அங்கிருக்கக்கண்டு, திருப்பியும்வந திவாகளைப் பார்க்கிறபோது வயது, ரூபம், பூஷணங்கள், நடத்தை இவையெல்லாம் சரியாயிருக்கக்கண்டு, இதென்ன ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து ஒன்றுநதோணம் விருந்தார.

உடனே ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபையால் அந்தச் சிறுபிள்ளைகையுங் கன்றுகளையும் நீருண்டமேகம் போலிருக்கிற சரீரத்துடன் திவ்விய பீதாம்பர மணிநது, நான்கு புலத்ததுடன் சங்குசக்கிரம் முதலிய திவ்வியாயுதங்கள் கீரீட குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்கள் தரித்து, ஸ்ரீவத்சமென்கிற மருவுடன் சூரியனுக்கொப்பான கார்தியுடையவாகனாகவே வியான திருவுடி யிறக்கண்டு, ஆனந்த பரவசராகி, மெய்மறந்து, மீட்டுநதெளிந்து, அன்னவாகனம் விட்டிறங்கி, சொன்னதண்டத்தைக் கீழேபோடுவதுபோல் சாஷ்டாங்கமாகத் தம் மிட நான்குசிலிருக்கிற கீரீடனுனியை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிட திருவடிகளில் பொருந்த வணங்கி, அஞ்சலி அஸ்தனைய தோத்திரஞ் செய்கின்றார்

ப தி ந ன் க ா வ து அ த் தி ய ா ய ம்.

கல விருத்தம்

பரிததிம பிரமமதேவன் பாலாகனறுகளின் சீறைத் தெறிநதிடச சகதியற்றுத் தேவகிபுதலவன நனைக கரிதனைக காததமாயா கண்ணனே யண்ணுவென்று விரிவுடன் தோத்தரித்து விளம்பியஸ துதியிதாமால்.

சிருஷ்டி. காததாவாகிய பிரமமதேவன் தனனுடைக்கப்பட்டிருக்கிற கோபால சிறுவர்களைக் குறித்தும் கனறுகளைக்குறித்தும், இப்போ ஸ்ரீபகவ தம்சங்களைக் கோபகுமாரர்களைக் குறித்தும் கனறுகளைக்குறித்தும், காரணம் நிச்சயமாக அறிதற்குச் சகதியற்றவராகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பரமவைதீக வேதாரத் கிரணபாத்தத் விசேஷங்களால் ஸதுதிசெய்தாரென்று சொல்லப் படுகிறது.

பிரம்மதேவன் ஸ்தோத்திரம்.

வாரீர் நீலமேக ஸவரூபரே¹ பீதாமபரததையும், குருவிரத மணிகளி னுழைத்த காண்பூஷணதி மகரகுண்டலங்களையும், மயூரபிஞ்சுங்கள் முதலிய கிரேவாபரணங்களையும், சுகந்தபரிமள புஷ்பமாலிகைகளையும் அணிந்து முகாரவிரதத்தில் விளங்கும் ஆராத சந்திராகார லலாடத்தில் கஸ்தூரிநிலக ணாரதவ புண்டரத்திருசு சுகரரதநம்போல பிரகாசகமபடி முன்னெற்றிச் சட்டியைத் தரித்து, புள்ளாங்குழல் முதலியவற்றை இடையிறசெருகி, மதுர மாகிய வாசனைவிசுகின்ற திருத்துழாய் மாலைபைத் தரித்து, திருவடித்தாமரை களில் உதங்கைகள் சாமகாணஸவரம் போலச் சபதிகை, லீலாமாநுஷ விக்ர ஹராய இளங்கன்றுகளைக் காணுமல தேடுகின்ற சாமானயச சிறுவனைப்போல் பிருந்தாவன மாரக்கங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற உமமை நமஸ்கரிக் கிறேன். பூபாநிவாரணஞ்செய்து தாமங்களை ஸதாபித்துச் சாதுஜனங்களைச் சந்தோஷிப்பித்துச் சகலபுவனங்களையும் இரக்ஷிப்பதற்காகவும், சிருஷ்டிஸ்தி ஸம்ஹாரகாதாக்களான எங்களை அநுகரவிப்பதற்காகவும், ஸ்ரீமஹாபாக வதாகளை இரக்ஷிக்கும்படி திருவிவதரித்த அவதார பரமரஹசியங்களை அறிந ததுபவிக்கப் பரமயோகீந்திராங்களுக்கே உரிமையா மல்லாமல், அடியேன் முதலிய லோகேசார்களுக்குத் தரமாகுமோ

வேளவிழுதலிய தானதர்மங்களைச்செய்து ஜனித்த புண்யபுருஷர்கள் ஸவாகமடைந்து சுவானுபவங்களை யதுபவித்து மறுபடியும் பிரபஞ்சத்தில் ஜன்மித்துப் பாக்யவந்தர்களாய இருப்பார்களே யல்லாமல், உமது மாயாகுண விச்சிஷ்டங்களை அறியத்தகுந்தவாக ளாவார்களோ? உமது பரமகிருபையால் ஜன்மாதாரங்களில் மஹாபுருஷர்களாயிருந்து ஸ்ரீபாகவதாபிமானத்தையுடையவர்களாய் ஜனித்த மகானுபாவர்கள் சாவவிச்சிஷ்ட தாமங்களையுணர்ந்து, சாவகாலமும் ஸ்ரீபகவத குணங்களை யனுபவஞ் செய்து, நிரபேக்ஷர்களாய் வேதோகதக கிரமமாகச்செய்த சாவகாமங்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணாபபணஞ் செய்து, சகலமந்திராதி தேவதைகளாலும் அடியேன் முதலிய லோககாத தாக்களாலும் மதிக்கப்பெற்று, ஸ்ரீபகவானுகிய தேவரீருடைப கலயாணகுண வைபவங்களை யறிந்து பிரமமாந்தததை யதுபவிப்பது மன்றி, தேகாந்தி யத்தில் பரந்தாம கிபவைஸ்வரியங்களையும் அடைகின்றார்களா

ஸ்ரீவிபுவே¹ உமமை மகான்களாகியும் ததவகளுநிர்ளாடியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீமகாபாகவதாக்கள் காமயமான் யாதொரு புருஷாததங்களையுங் கோராமல், உமமுடைய திருவடிகளையே சரணமாக வடைகின்றார்கள புண்ய பலசித்திகளைக் கோரின சீலவான்களாகிய சிலா தானயப்பொட்டுகளை மாத்தித் துத் தானயராசிகள் தங்களுக்கு லபிக்க முயற்சி செய்கிறதுபோல சதகாமங் களை யாசரித்து, மகா மனவருத்தங்களைக் கொண்டு, உமமையன்றி யிதர தேவதைகளால் காமயமாதிய ஸவலப் பலனை யடைந்து, மனதுரஞ்ச சமா தான சுகத்தை யடைகின்றார்களே யல்லாமல் ஸ்ரீபகவதபிராபதி சித்திக்க

ஸ்ரீ ம த பாக வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

விருமபுத்ரதேவிலே ஸ்ரீ அசுரதரே! இரதப் பிரபஞ்சத்தில் ஸ்ரீவம் பலசித் திசலோர் ஸோர் அசுரதம யோகிதன யோகாபியாசங்களைச் செய்து; இசைப்படி புந்லாந்தவசனை யடைந்து, ஞானயோகங்களை யடையாமலி ருந்து, பின்பு சதபுநக சகவாசங்களினால் அனந்தமான சதகாமங்களைக் கைவகரிப்பாத்தகமாகத் தேவாரீருக்குப் பிரீதிசெய்து, அதனால் ஸ்ரீபகவதபகதி ஐவரிக்கப்பெற்று உடனே ஸ்ரீதோகதமான பரமவைதிகஞானத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீபகவதஸவ்ருபத்தை அறிந்தகனுபவித்தது, தக்ஷணத்தில் பிரமமானந்த ஸைவாதிசயமான உமதுதிவசிய பரதநாமமாகிய உததம் மகிமையை யடை கின்றாள்.

ஸ்ரீவைகுண்ட நிகைகளாகிய ஸ்ரீ அனந்தரே! பரமமுனிந்திரர்கள் அறிந்து சேவிக்ருதகந் தரப்பான்றான மகா மகிமைகளையும், வேதவேதாந்த ரூதநகவாஸிலிருந்துவந்த ஸ்ரீ சேவிக்ருத தூலபமாகிய ஸவ்ருபாதி சயங் களையும் உளவறாகிய உமக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன் வாரீர் அக்ஷிபுவன காத்தாவாகிய ஸ்ரீ அரிபே! பரிசுத்த தருவரிசசய திரிகாலவேதிகளான மகா விதவசஜனங்கள், அந்த ஜனமாஜித தபேகபலத்தினால் மனதைக்கொண்டு ஒருகாலத்தில் இப்பூமியிலுண்டாவின்ற ஸ்ரீரேணுககளையும், ஆகாயத்திலுண் டாகின்ற பனித்திலிலையையார், கிரந்தக்ஷத்திராதி கணங்களின் பிரகாசங்களி னுடைய பரமானுககளையும் அறிந்து அளவிடச் சுகதிகொண்டபோதிலும் உமது திவ்யாவதாராந்ரி ராகியங்களை யறியச் சுகதிகொள்ள மாட்டார்கள். இப்பிரபஞ்சத்தில் அவதரித்த மகானுபாவர்களாகிய புணயசாலிகளாயிருக் கின்ற பரமபாகவதோத்தமர்கள் ஸ்ரீபகவத ஸவ்ருப பரமாதத் நிசசயத்தை யுணர்ந்து, சிஷ்காமங்களாகி, இசையற்று, ஸவ்ருபதாமமான சகல கைவகரி யங்களிலிப்பெட்டு, புணயசாலிகளாகி, உமது திருவவதார மகிமைகளை யுணர்ந்து ஆனந்தித்து, மகாபுருஷாததமான பரகதியை யடைவதற்கு யோக கியாகளாகின்றாள்.

ஜகன்னகராயும் பரமாகமாவாயு மிருக்கின்ற தேவாரீரிடத்தில் எனது தபோஜலத்தினை பெறுகக்கொண்ட இந்த அண்டாதிபத்திய காவத்தினால் என்னை மறந்து, உமது மகிமைகளை யறிபாமல் விராததமாய் எனது சாமாததி யத்தை என்னையனாகிய தேவாரீரிடத்திலேயே பிரயோகித்து அபராதஞ்செய் தேன் அதைத் திருவுளத்திற் கொள்ளாமல் சேவகனிடத்தில் பிரபுவைப் போலும், சிஷ்பனிடத்தில் ஆசாரியனைப்போலும், புதரனிடத்தில் பிதாவைப் போலும், சுக்மிதது ரக்ஷிக்கவேண்டிய இவ்வண்ட கோடிகளில் ஒவ்வோரண்ட தத்திற்குள் அனந்த ஸவ்ருபங்களுண்டா யிருக்கின்றன. அந்த ஸ்வ்ருபங் களுக்குள்ளே ஒரு ஸவ்ருபத்தை யுடையவனாயிருக்கின்ற அடியேன் உமது விஸவாகா பரிமானுமசங்களில் பரமானுவுக்கு நிகராவேனோ? ஸ்வாமி! அடி யேனசெய்த அபராதத்தைத் தேவாரீரேசுக்மிததுத் தேவாரீருடைய கிருபைக் குப் பாததிரைக அடியேனை ரட்சிக்கவேண்டியது.

ஸ்ரீபதம் கார்பரான லோகாராட்டியரே! இப்பிரபஞ்சாதமகமான

ஸ்நுஷ்சக்ருக்ஞக்ஞெல்லாம் மஹாஸ்தூல ஸ்வரூபியாகிய தேவரீர மஹாபிரளய காலத்தில் எனையும் கௌரீதநாதாமுதலிய லோகேசாகளையும் சாவவுலகங் களையும் சாவசகதியிலே லயிக்கச்செய்து, லோககுருவாகி, ஒன்றும்றியாத வரைப்போல மாயாஸவ்ருபராகி அப்தப பிரளயஜலத்தில் வடபதரசயனராய விஹரித்து, நாரங்களை யாஸரபித்து, அவற்றையே அயனமாக உடைத்தாய ஸ்ரீமநநாராயணனென்று நாமதேயத்தை யுடையவராகி, எனையும் லோகேசர் களையும், சாவவுலகங்களையும், யதாபபிரகாரம் விளங்கச்செய்து, எனக்கு ஹிரண்யகாபப நாமதேயாமசத்தால் பதமகாபப அஜபபிரமஹ சதாமுகாதி நாமகரணங்களைத் தந்தீர். ஓ சதாமுக பிதாவான ஐப்பனே ! இந்தப் பிரபஞ் சத்தில் குழந்தையைக் காப்பததிலேதானாகிய தாயானவள் சிகவானது சலிக் கின்ற காலபகருவங்கனில் ஒருவேளையுதறிக்ஞொண்டால், அதனது பாதஸபரி சத்தைக்குறித்தது தனையுதைத்ததென்று குற்றமாகநீனைத்து வெறுக்க மாட்டாளோ, அதுபோலத் தேவரீரும் அடியேனசெய்த அபராதங்களைக் கூழித் தருள வேணமெ.

தேவரீர் எனனை உமது நாபிகமலத்தில் சிருஷ்டித்தீர் அப்போது நான் அந் நாபிகமலத்தில் நின்று ஒன்றையுங் காணுமலவெருகாலம் வரைக்கும் கீழு மேலும் அலைந்து உலகியுமுன்று சமுனறேன ஸ்ரீயோகீஸவரேவஸரரே ! உமது அபிசகாமத்திர் யோகமாயா சங்கலபத்திலை சாவ வுலகங்களைபுஞ் சிருஷ்டித்து, அஃறறினுள் வியாபித்து, சாவமுந் தாமாகி, சாவபிரபஞ்சங் களையுந் தமமுந் விவரித்து, பின்னரவறினுள் பிரலேசித்து, ஏகராகி, பர மாணு ஸவ்ருபங்களுக்கெல்லாம் ரூக்ஷமகாரராகி நித்யராய விளங்குகின்றீர், உமது சிருபையால் சிருஷ்டியாதியில் எனனைக் கடாக்ஷித்து, சாவவேதங்களை யும் எனக்கு உபதேசித்து, உமமுடைய விராடஸவ்ருப மகிமைகளைத் தரிசிக் கச் செய்தீர் அதுபோல இந்த அவதாரத்தில் ஸ்ரீவசுதேவதேவகி தேவிகளான தம்பதிகள் உமமைப் பிள்ளையாகப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்ததுமல்லாமல், அவர்கள் உமது நிஜஸவ்ருப ஸேவையைக்கண்டு சேவிககவுங் சிருபைசெய்தீர் அவர்களே மிருதபாகபவான்கள் மேலும் ஸ்ரீயசோதாபிராட்டி ஸமஸத் பிரபஞ்சங்களையும் உமது நாபிகமலத்தில் கண்டுதித்து ஆநந்தத்தை யடையுமபடி யருளசெய்தீர் ஆகையினால் இப்பாடிப்பட்ட உமது பிரபாவாதிசயங் கள் யாவராலுணரத்தக்கது.

ஸ்ரீ பரமாதமாவே ! இந்தப் பிருந்தாவன புணயசேஷத்திரதத்தில் நீர் ஏக ராய்வசித்தீர். நிமிஷத்தில் நிகில்கோபால் பாலங்களாயும் கன்றுகளாயும் பிரகா சித்தீர் பின்னும் சாவஸவ்ருபங்களும் தேவரீராகவே கண்சேவிககச்செய்தீர் பிறகு யதாபபிரகாரம் யசோதா புத்திரனாகப் பிரகாசித்ததுகொண்டு மிருக் கின்றீர். ஸ்ரீ அனந்த ஸவ்ருபாத்மகரண பரமாதமாவே ! விவேகஹீனர்கள் தங்குள் அக்கியானத்திலை எதிரிலே தோன்றும் பழுதையைச் சாப்பமென்று பிரமித்து, ஞானசிலாகளுடைய அருளைப் பெறாமலும் பழுதையென்று யதாததத்தை யுணராமலும் சாப்பப்பிரமை நீங்காமல் மிருக்கிறது போல், ஸ்ரீபகவானாகிய உமமுடைய ஸவ்ருபதாமங்களை யறியாதவார்களாகி, அநித்திய

மாகவிளங்கும் இப்பிரபஞ்சங்களை நித்தியமாக நினைத்தும், ஜன்னமரணத்திற்கு மாண இந்நச சரீரங்களுையே தங்களுக்கு ஆதமமாகவும் சரீரபோஷணத்திற்குத் தியங்களை புருஷாராதமாகவு மெண்ணியும், கங்களாதமாவையே பரபிரம ஹமாக நினைத்துச் சமஸாரபந்தமே மோக்ஷமாகி அடையத் தக்கவர்களாயும் இருக்கின்றார்கள் அவர்களைப்போல மூடதவங்களை யணுசரித்த அடியேனென நென்று சொல்லுவேன

வாரீர்சௌலபபிராகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமரே' இந்நகப் பிரபஞ்சத்தினுள் ஸ்ரீபிருந்தாவனப் பிரதேசங்களில் வாசஞ்செய்து வகாண்டிருக்கின்ற பாககியங்களை யோசிக் குமானில், இந்நகங்கோபாலா கோபிகைகள் கன்றுகள் இவர்களுள் ஒருவருடைய ஸ்ரீபாதபேண்ணு கிடைக்குமாகில் நானும் மறமுள்ள தேவதைகளுமா அளவில்லாத பாபங்களைச் சமமாதித்த புருஷர்களும் மறவை களும் ஜனம் ராபலயங்களுையடைந்து முத்தியைக் கொடுக்கத்தக்க புண்ய சாலிகளாய விடுவோம் உமது சுவயஸாரூபத்தைக் கொல்லினைத்து மாயா ரூபமாகிவந்த பூதனை முதலிய அசுரஜனங்களைச் சாஹரித்து, அவர்களைக் குலகோத்திரங்களுடனே பத்ததாசுளுடைய் கூட்டத்திலே மோத்து, ஸ்ரீமகா பாகவதர்கள் அடையத்தக்க உமது சாரூபிய பதவியை அடையச் செய்தீர்.

வாரீர் சாவலோக காததாவான என்னையின்! ஸ்ரீகிருஷ்ண குணங்க ளாகிய மஹிமாதிரிய யோகமாய சேஷத்த உமதுபால் லீலாகுணசாமாததிரிய மாகிற வநாதரத்தில, யதுவமசமாகிற தடாகத்தில, உமது ஸ்ரீபகதஜனங்களி னுடைய முநங்களாகிப் தாமரைப் புஷ்பங்களை மலரச்செய்யுமபடி ஸ்ரீவசு தேவதேவகீ காபபமாகிற பாவதசிகரத்தில நின்று முண்டான சூயபகவானே ஸ்ரீபரம பாகவத சத்கோஷ்டிகளாகிற சமுத்திரத்திற்குச் சந்தோஷங்களை யுணைபண்ணுமபடி நத்தகோபகரிகமாகிய ஆகாயத்தில் உதயமாய வருகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பூணசத்திரனே! உமமை நமஸகரிக்கிறேன் வாரீர் ஸவாமி! உமக்கு நான்செய்த அபபாதங்களைக் குறித்து என்று பிரமஹகலப் பரியந்தம் உமமுடைய நாமஸமரண பூவமாக உமக்கு அனந்த நமஸகாரங் களைச் செய்கின்றேன். எனறிவனிகமாகபிரமமதேவா ஸதுதிகளைச் செய்தார்.

கேவீர் பரிஶித்தது மகாராஜனே! இவ்விதமாய ஸ்ரீ சதுர்முகனுவர் ஸ்துதி பூவமாகப் பூசித்து, ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடந்த தாமரைகளுக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபபித்து, முன்தான் வஞ்சித்தகாலத்தி லிருக்கப் பட்ட மணற்குன்றுகளின்மேல் கோபால் குமாரர்களையும் மேய்க்கிறுந்த விடத்தில் கன்றுகளையுங் கிட்டு விட்டு; சமஸதமான நிஷிகணங்களுமுதலிய யாவரும் ஸதுதிகைத் தனது சத்தியலோகத்திற் கெழுந்தருளியுா கேவீர் சுகிரதவானாகிய மகாராஜனே! அப்போது இந்நகோபால் சிறுவர்கள் தங்களைத் தங்கள் திவ்யகரங்களினால் ஒருவருஷத்திற்கு முன்னேநினை ததியோதன கவ னங்களை அப்போது தான் வஹித்ததுபோல எண்ண முடையவர்களாகி, தங் களுக்கு நற்றினைவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை யனறிப் போஜனஞ்செய்யுங்

மனமில்லாதவர்களாகி, ஸ்ரீமகாபாகவதர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த ருசிவர்க்கு கங்களை ஸ்ரீமாதவராபதி மாக்ரமல் புகியாதவர்களாயெப்படி யிருப்பார்களோ அவர்களைப்போல சுமராயிருந்து, ஸ்வாமியிருக்கின்ற திசையைநோக்கி, எங்குள்ளுள்ள பிராணசகாயா! சீக்கிரமாயவாரும் சகலகனறுகளும் யதாஸ்தானமவந்து சோந்து இதோ சமீபங்களில் மேயந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்றுசொல்லி அழைத்தார்கள்.

அப்போது பிரமமாவினால் வஞ்சித்து விடப்பட்ட கனறுகள் சமீபத்தில் மேய்ந்துகொண்டே வரும்படியாய் ஓட்டிக்கொண்டு பின்னேவந்த ஸ்ரீபகவானும் அதிபிரியத்துடன் புன்னகைகொண்டு, கனறுகளை மெய்விட்டுவந்து, அந்தப் பிரமமாவினால் வஞ்சித்து விடப்பட்டவர்களாயிருக்கிற கோபாலதனயர்களிடஞ் சோந்து, அவர்கள் சொல்லும் உபசாரங்களை யங்கேகித்து, சமப்பிரமவாததைகளை வசனித்துக்கொண்டு சந்தோஷ்சித்தராயப் போஜனஞ் செய்தா பின்பு அந்தக்கோபால குமாரர்களும் போஜனஞ்செய்தார்கள். வாரீ மஹாராஜனே! அந்த மகாபுண்ணிய சாலிகளான கோபால குமாரர்கள் தங்களுக்குப் பிராணேசரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரிந்த ஒரு சமவதஸரகாலமும் அரைசுண்ண காலமாகுகழிய, ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயையினால் மயங்கி ஒன்றுந் தோற்றமலீருந்தார்கள். அவர்கள் பப்பி யிருந்ததும் ஆசசரியமல்ல ஒ அரசனே! ஸ்ரீக்ண்ணபிரானுவா எல்லாரும் போஜனஞ் செய்தான பின்பு கோபாலாவன அழைத்துக்கொண்டு, கனறுகளை மேயத்துக்கொண்டு அங்கங்கேயிருக்கிற குவிரந்த தோப்புகளிலும் வெணமணற் குன்றுகளிலும் நதிதடாக தீரங்களிலும் சமப்பிரமத்துடன் விளைபாடி, யதாஸ்தானமாகிய ஸ்ரீபிருந்தாவனத்தில் வந்துசோந்து வேடிககையாக லீலைகளைச்செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீ இருபிகேசரானவா அந்தச் சிறுவர்களுக்கு ஒருகுகையைப்போல உலாந்திருக்கின்ற அம்மலைப்பாம்பின் சரீரசாமத்தைக்காட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார் சூரியாஸ்தமன்காலம் நேரிட்டது, யாவரும் கனறுகளைச் சோத்துக்கொண்டு ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவின்படி திரும்பினார்கள். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபகவானுவர்மயிறேறேகைகள் நாராவிதங்களான புஷ்பமாலைகள் திருத்தழாய் மாலைகள் இவைகளையணிந்து, வேணுவைப் பவளம்போன்ற திருவதரத்திலவைத் தூதிகொண்டு எழுந்தருளினா அவருடன் ஸ்ரீபகவானைச் சிலாகித்து ஸதுதிசெய்துகொண்டு சிறுவர்களும் வந்தார்கள் அப்போது லோகருவாகிய பரமசாரியரை மஹாபாலனாகளாகிய பிரியசிஷ்யர்கள் ஸரத்தாபகதி வாத்தஸலயத்துடன் சூழ்ந்துவருகின்றதுபோல இரந்தக்கோபால பாலாருடன் திவ்யகனறுகளும் ஸ்ரீபகவானைச் சூழ்ந்துகொண்டு, மதுரஸவரங்களை அனுசரித்து அணியணியாகப் பின் தொடர்ந்து வந்தன ஸ்வாமியானவா கோபாலர்களும் கோபீஜனங்களும் நேத்ரோத்ஸவங்களாகச் சேவித்து ஆனந்திக்க ஸ்ரீகோஞலத்தில் பிரவேசித்தார். ஸ்ரீநந்தகோபாமுதலிய கோபாலர்களையும் கோபிகா ஸதீரீஜனங்களையும் கண்டமாத் திரத்தில் அவர்களெல்லாரும் அறிந்து ஆசசரியப் படுமபடியாக,

இந்தச் சிறுவர்கள் அந்தப் பிருநதாவனத்தில் மலைப்பாம்பிணல் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அதை விமோசனஞ்செய்து அக மலைப்பாம்பைச் சமஹரித்துத் தங்களை ரக்ஷித்த விரதாரத்தையுஞ் சொன் னார்கள்.

இப்படியாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற சுகரைப்பாபாத்து பரிசுஷித்து மகாராஜன் சொல்லுகின்றான் ஸ்ரீகுருகிரேஷ்டரே ! கோபாலகோபிராஜன் களுக்குத் தங்கள் அதிகமாயி விரதனோன்புகளை யதுஷ்டத்துப் பெற்றுக் கொண்ட தங்கள் புத்திரர்களின் மேலுண்டாயிருக்கின்ற பிரீதிகளைப் பாக கிலும், ஸ்ரீநந்தகோப யரோதாப் பிராட்டி களுடைய தபாபலப் புத்திரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அனந்தவிதமாக அன்புசெய்துத்தி யிருக்குமபடி நேரிட்ட காரணமென்ன ? அதை எனக்குக் கிருபையாகச் சொல்லக்கடவீர் என்றுகேட்ட மகாராஜாவைப் பாபாத்துச் சுகா சொல்லுகின்றா சுகல் பிராணி களுந் தங்கள் தங்களுடைய ஆன்மாவின்மீதில் அதிகபிரீதி கொளவது போல, புத்திரதாராதிகலிடத்தில் பிரீதி கொள்வார்கள ஆகையால் அந்த ஆன்மாவே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியாக இருப்பதினால், அதிக பிரீதிகொள் வதற்குக் காரணமாசசது உலகத்தில் பகவானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து தோத்திர முதலியவைகளால் பூசித்தால், தாமமமுதலியநான்கு புருஷாததவ களையு மடைந்து நித்திடமாகனோடே கூடிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.

பதிவிறந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விந்ந்தம்

கண்ணன் கனிநினை மேயத்தடுவ காலையில்
அண்ணன் நேனுநாகரனை யதஞ் செயத்தும்
வண்ணன் யமுநாநதி மாடு காளிநதியின்
நண்ணும் காவம் போக்கியது நவிஸ்வரம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பக்ககளைமேயத்துப் பாலனஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில் ஸ்ரீபலராமா தேனுநாகரனைச் சமஹரித்ததும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்ரீயமுநாநதியில் சஹகுமபயைவந்திருந்த காளியநாமதேய சா பராஜனுடைய விஷபங்கஞ் செயத்தஞ் சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் விவேகமுள்ள அரசனே ! கோகுலப் பிருநதாவனத்தில் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைவா தமக்குப் பெளகண்ட வயதாகியபருவம் வந்தீவுடனே, நமசி மூத்தபிரானாகிய ஸ்ரீபலராமருந் தாழ்ந்த கைகளுக்குச் சமான வயதுகளையுடைய கோபால சிறுவர்களுடனே கூடி;

கோபால் பிரபுக்களெல்லாருந் சமமதிக அலவிடத்திலுள்ள சமஸ்தவர்களை யும் மேய்த்துகொண்டு, ஸ்ரீகண்ணபிரானுகிய பகவானும் பலதேவ பிரானும் வேணுகானங்களைச் செய்துகொண்டு, அநதப பசுக்களுக்கும் தங்களுக்குத் திவபரிமளங்களைத் தரத்தக்கதாயும், மஹாமதுர ஸ்வரங்களைப் பதிக்கத் தக்க விசித்திரவண்டுகள சூழப்பட்டிருக்கின்ற நாராவித புஷ்பங்களுக்கு ஆலய மாயும், மிருகபட்சி சமூஹங்களுந் கிருப்பிடமாயும், தாமரைத் தடாகங்களும் பலவிருக்ஷ வனங்களுமுள்ளதாயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீபிருநாரணயமாகிய புணய வனங்களிலே லீலா விஞோதாததங்களாக விளையாட வேண்டுமென்று பிரவேசித்தார்கள அப்படி பிரவேசித்த மாதத்திந்தில் அநத ஸ்ரீவிருஷணபகவான் ஸ்ரீபலபதர பகவானைப்பார்த்து மகாபிரீதியோடும் இதனைச் சொல்லுகின்றார்.

வாரீர மகாதுபாவரே! இநதபபுணயாரணயம், மகாலக்ஷிமிஸ்வரூபமானது, உமது கிருப்பகருப பாததிரமாக உமமையுபசரித்து அரசுசித்துத் தாண்கிரத மடையும் பொருட்டு அதுகுணமான மிருத ருசிவாகங்களைத் தராரின்ற பலங்கையுடைய குளிர்ந்திருண்ட கோபபுகளிலுள்ள நாராவித விருக்ஷங்களை வசிக்கும், கிராமலாயிருக்கின்ற குளிர்ந்த தீரத்தங்கையுடைய தடாகங்களைப் படைத்தும், தனக்குப் புதாரிதர களத்திராதி பரிஜனங்களைப்போலச் சூழ்ந் திருக்கின்ற நாராவித மதுபஸ்வர வண்டுகள முதலிய மிருகபட்சி சமூகங் களின்சபதமாகிய நுதுவசனத்தை வசனித்துக்கொண்டு மிருக்கிறது தனக்கு விஜபாததாலாகியும் தேவசிரேஷ்டராகியு மிருக்கின்ற நீர தனது மகாரணய ஸ்வரூபமாகி கிரகத்திற் கு எழுகதருகின்ற விபவாதிசயங்களைக் குறித்துத் தனது பரிவரணமாகும்பொருட்டு, விருக்ஷங்களாகிய தன்னுடைய ஸ்வ ரூபாவெளிப்படக் குளிர்ந்த மருகமாருதக் காற்றுக்களை விசாரின்ற வாயுதேவ னாகிய பாததிரசதினை அமமகாரணயத்திலுண்டாகிய நதிபிரவாகத்தின் அலை களின் திவலைக்கொண்டு, அராகிய பாததியாதி உபசாரங்களைச் செய்து, வான பிரஸதாசிரம தமபதிக்களைப்போலிருக்கின்ற அவ்விருட்ச கிளைகளாகிய அஸ்தங்களுலே அவற்றிலுள்ள புஷ்ப பல் விசேஷங்களை உமக்குச் சமாப் பித்து, சகலதேவதா ஸமூகங்களால் அரசுசிக்கப்படாநின்ற உமது திவய திரு வுத்த தாமரைக்குத் தண்டம் சமாப்பிக்கின்றதுபோலத் தோற்றுகின்றது.

வாரீர ஆதிசேஷாமஸ் மகாபுருஷரே! மகாரிஷிசிரேஷ்டர்கள் தங்கள் தபோபோக மாகாதமியத்தால் உமமைத் தியானித்து ஸுதுதிகள் செய்வதில் தங்கள் மனது திருபதியடையாமல், காமரூபங்களாய இவ்வண்டுகளின் ஸ்வ ரூபங்களை வகித்து மகாபாவனங்களாகிய உமது சகிரததிகளைக் காணஞ்செய் வதுபோல வண்டிக்கூட்டங்களெல்லாம் தேவதாஸ்வர ரீங்கார நாதத்துவனிக் களால் கீரத்தனங்களைச் செய்துகொண்டு உமமையே சூழ்ந்திருக்கின்றன. ஓ தேவபுருஷனால் ஸுதுதிக்கப்படுகின்ற திவய புருஷ சிரேஷ்டரே! இவ்வன லட்சமியானவன தனது கிரஹத்திற்கு நீர எழுகதருகின்றேனகிற் சநதோ ஷத்தினால் மயிலுருவங்களைக்கொண்டு ஆநந்தத்துடன், நாததனஞ் செய்வது போல, அநேகமயில்கள் கூத்தாடுகின்றன. உமது இஷ்டஜ்ஞங்களாகிய கோகி

காஸ்தீரிகள் தங்கள் கடைக்கண்பாவையினால் உமமைச சேவித்துத் திருப்பி யடைவதுபோல, இவ்வன லட்சுமியானவள் மானபேடுருவங்களைக் கொண்டு, உமமைப் பாகுகிறுளென்று சொல்லத்தக்கதாய அநேகம் மானபேடுகள் உம மையே பாததுக்கொண்டு மேனமை யடைகின்றன ஓ பிரமஹ பிரபுவே ! ஓ லோகநாயகரே ! ஓ ஸ்ரீபலதேவரே ! நீர் வாரும் எனறழைக்கின்றது போல அநேக குயில்கள் உமமைநோக்கி மதுரஸவரமாகச் சபதிக்கின்றன.

வாரீர் என்னுடைய நற்றிணைவராகிய புருஷசிரேஷ்டரே ! 'இந்தப் புண்ய பூரிபிலுள்ள நதிகளும், நதிதீரங்களும், மடுக்களும், புண்ப ஓடைகளும், பா வதங்களும், வனங்களும், ஆரணயமாகக்கள்களும், வெள்ளைமணற் குன்றுகளும் விஜ்ஜவதலங்களும் விருத்தியடைகின்ற சாவஜ்ஜதுக்களும் உமமுடைய திவ்ய பாதாரவிந்த ஸபரிசத்தினாலும், கிருபாபூணமான கடாசுஷீக்ஷணயத்தி னாலும், மகாபரிசுத்தத்தை யடைந்து மேனமைகளடையா கிறகின்றன வாரீர் அரசனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா இவ்விதமாய் அந்த மகாவந்தத்தைக் குறித்து வாணிகளைச்செய்து ஸ்ரீபலராமரையும் கோபால பாலர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு, அந்தப் பசுக்களைப் பசும்பல்லுள்ள நதிதீரங்களிலும் பாவத சிகரங்களிலும் மற்றுமுண்டாகிய ஸதலங்களிலும் சாவதா மேயத்துச் சந தோஷசித்தராய விளையாடிக்கொண்டிருந்தாரா அப்போது சகலதேவர்களும், ரிஷிகணங்கள் முதலிய தபோமூர்த்திகளாகிய யாவரும், இந்தப் பாலகிருஷ்ண வினோத சரித்திரங்களை துதுதிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். '

அந்தச் சமயத்தில் இந்த ஸ்ரீபகவானாகிய கோபால மூர்த்தியானவா ஸ்ரீபலதேவ சகிதராகி, அவ்வாரணயங்களிலுள்ள தடாக நதி முதலானவை களில் மலர்நதிராநின்ற தாமரை முதலான புஷ்பங்களினுடைய தேனகளை யுண்டு மிதத்திருக்கின்ற வண்டுகள் இனமாகச்சேர்ந்து சநதோஷமாக நீங்கா ரம் பண்ணுகையில், அந்த நாகங்களை யுசரித்துக் கீதங்களைப்படுவாரா. ஒவ் வோரிடங்களில் அன்னங்ளளினுடைய நடைகளையும் ஸவரங்களையும் அனு சரித்து, தாமும் பிரதித்துவனிகளைச்செய்து யாவரையுஞ் சநதோஷிப்பித்து நகைக்கச்செய்வாரா சிலவிடங்களில் மயில்கள் தமது சிறகுகளை விரித்துக் கொண்டு நாததனங்கள் செய்வதைப்பார்த்து, தாமும் அம்பரவிதியில் நின்று நடிக்கும் தேவப்பெண்கள் நானும்படியாய் நாததனங்களைச்செய்வார். யானைக் கூட்டங்களுக்குச் சமீபங்களிற்போய்த தாமும் அதுகளைப்போல ஓய்ந்தா ராக நடந்து காட்டுவாரா. சகரவாளம் முதலிய பட்சிகளின் சபதங்களை யது சரித்து விளையாடுவாரா. இப்படி யாவருஞ் சநதோஷிக்கும்படி லீலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், இவர்களுடைய பசுக்கள் யாவும் வெகுதூரத்திற்போய் மேயவதைக்கண்டு, துணைவாக்கெல்லாருஞ் சநதோ ஷிக்கவும் அந்தப் பசுக்கூட்டங்கள் திருபதியடையவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அப்பசுக்களை இவ்வாறழைத்து உபசரிப்பார்.

ஓ பூர்ணசந்திரேந்தயமே ! ஓ கௌதம ! ஓ கங்காபவானி ! ஓ ஸ்ரீபாகிரதி ! ஓ மஹாராஜபுத்ரீ ! ஓ நீலமேகமாலிகையே ! ஓ சிந்தாமணி ! ஓ சர்வஜ்ஞமஜே

த ச ம ஸ் க ந் த ம்.

கரீ! ஓ சர்வமங்கலாகரீ! ஓ பாரதி! ஓ தேவி! ஓ தரித்ரீ! ஓ 'எங்களுக்குச் சப்ததைக கொடுகின்ற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ! ஓ மந்த மாருதி! ஓ மந்தாசினி! ஓ சுபாக்ஷி! நீங்கள் யாவரும் எங்கள் பேரில் தயவுசெய்து கமபிரமாக நடந்து வாருங்கள் ஓ லோகமாதாவான பாவதீப்தேவி! ஓ கமலாக்ஷி! ஓ அரமபையே! ஓ இந்திராணி! ஓ கோரதநமே! வாருங்கள்! வாருங்கள்! என்று இதயாதி நாம தேயங்களைச் சொல்லி உபசாரமாக அழைத்ததா அந்தப் பசுக்களெல்லாம் அம்மாவெனக் கூற கமபிரத துவனிகளுடன் வெகுவேகமாய்ததிரும்பி ஓடி வந்து ஸ்ரீபகவானைக்கண்டு சந்தோஷத்துடன் சூழ்ந்துகொண்டன அந்தப் பசுக்க ளுக்குத் தெளிந்த நீரோடைகளில் தாக்கங்களைத் தணிவித்து, ஒரு குளிரந்த தோபிலிருக்குமபடி கட்டாசெத்து, பின்பு ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணாக்களிருவரும் கோபால பாலாக்களும் அவ்வன்பபிர தேசங்களில் விளையாடிக் கொண்டிருந்து, எல்லாரும் இளைப்புற்று உட்காரந்து கொண்டிருந்தார்கள அப்பொழுது ஸ்ரீபலதேவரானவா ஒரு கோபால பாலனுடைய துடையின்பேரில் தமது திரு முடியை வைத்துக்கொண்டு சயனித்ததா.

அதைப்பாராத ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பகவான் தமது மூத்தபிரானுக்குச் சந்தோ ஷமுண்டாகத் திருவடிகளை மெதுவாக வருடி, தனிகளைக்கொண்டு குளிரந்த காற்றுவருமபடி விசிறிச் சகலோப சர்வங்களையுஞ் செய்ததா ஸ்ரீபலதேவரும் இளைப்புதீரந்து, தாமும் ஸ்ரீபகவானும் மதுரசுவரங்களாகப் பாடியும், ஆடியும், கைகளைக்கொட்டி, நகைத்தும், இவ்விதங்களாய் அவ்வந்ததில் விளையாடி ளார்கள் அப்போது கண்ணபிரானானவா இளைப்புற்று நித்திரைசெய்ய நினைத் தவளவில், சில சிறுவர்கள் தங்கள் துடைகளினமீது உபசாரமாகச் சயனித் துக் கொள்ளச் செய்தார்கள் அவா திருமேனியெங்குஞ் சிறுவோவை யொழு க்க கண்டபொழுது சிலா இளந்தனிகளைக் கொண்டு வோவையாற்றிார்கள் சிலா சிரத்தையுடன் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடித் தாமரைகளைக் கைகளினால் மூறிவருடிார்கள் இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீமாதவபிரானுக்கு அந்தச்சிறுவர்கள் ஸ்ரீபரமபதத்தில் ஸ்ரீ அனந்தகருட் விஷ்வக்சேனாதி நித்யசூரிகள் மிரமமா னந்த பரவசங்களாய் பிரமமோபசாரஞ் செய்வதுபோல உபசரித்து, தங்களு டைய அனேக ஜனமங்களில் சம்பாதித்த பாபங்களாகிற வனங்களை ஸ்ரீமாதவ னுடைய திருவடியிற் பொருந்திய மனதாகிய அக்னியினால் தவிரக்கச் செய்து கொண்டார்கள்.

அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீபலராம கேசவர்களுக்கூச் சிலா தண்டம் சமாப பித்து வினயத்துடன் சொல்லுகின்றார்கள். ஒதிவ்விபு நுஷ்டஸம்! ஷடாகளே! கேளுங்கள், இந்த ஸ்ரீபிருந்தாரணயமானது கொஞ்ச தூரத்தில் பனங்காட் டில் மதுரமான கனிவாக்கங்களைத் தருகின்றது அக்கனிகள் ஒருவருக்குமுப யோகமில்லாமல் தரைவிலவீழ்ந்து வியாததமாகின்றன அவ்வந்ததுள் தேனு காசுரனென்னும் பெயரையுடையவன் அனேகருடனே வாசமாய் மனுஷ்யர்க ளைப் பணித்துக் கொண்டு இருக்கிறான். அதனால் எப்படிப்பட்ட பராகரம் சாலிகளான தீவர்களும் அதிசை நோக்குவதில்லை, இப்பொழுது தோற்று

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

கின்ற பரிமளம் அவ்வனத்திலுள்ள பழங்களின் வாசனைகளே, ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் பத்தர்களாகிய எங்களுக்கு அந்தப் பழங்களை யனுப்பிக்கச் செய்யவேண்டும் என்று பிராத்திக்கின்ற கோபால் குமாராக ளெல்லாரையும்ஸ்ரீ பலராமகேசவரன் அழைத்துக்கொண்டு, அந்த அரண்மனையிலிருந்து கிடைத்து அவ்வனத்தில் பிரவேசித்தாகன ஸ்ரீபலபத்ர மூர்த்தியானவா அந்தவிருஷங்களைத் தமதிரண்டு கரங்களினால் குலுக்கி, அதன் கனிகளைப் பூமியில் கீழ்த

அதுகளுதிகின்ற சபதங்களைக் கேட்டமாதிரித்தில் கழுதைவுருவமா இருக்கிறகொடியவசுரனுனைவன் கோபமுடன் புறப்பட்டு, தான் வருகின்றநடையினால் பூமிய்திரந்து நடுங்கி, தன்னு லுரணிகொதுசனும் இரண்டு ஈட்டிகளைப் போற் காண, வாலகுசானது யந்தண்டம்போலத்தோற்ற, சகலமானகோபாலகுமாராகளும் பயபிராக்தி யடையுமபடி ஓடிவந்து, பின்புறங்காட்டி பின்பாயச்சல பாயந்துள்தித்தது, தனபினகாலகளைக்கொண்டு ஸ்ரீபலதேவருடைய விசாலமான மார்பினமீது கோபத்துடன் உதைத்துத் திருப்பி, ஸ்ரீபலராமரைக்கடிக்கவந்தான் அதை அவர் தப்பித்துக்கொண்டார் அவ்வளவில் அந்தவசுரன் தன்கண்களிலே நெருப்புகளைக் கக்கிக்கொண்டு, மஹாசௌரியத்துடன் கோபம்திகரித்து மறுபடியு முதைத்தான். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியானவா அவனுடைய நாலுகால்களையுந் சோதனைப்பிடித்து, அலட்சியமாயொருதரமுதற்கு குலுக்கிச் சகராகாரமாகச் சுழற்றி, அந்தவேகத்தினால் அவன் பிராணனை யிழக்கச்செய்து ஓர் மரத்தினமீது வீசியெறிந்தார் அந்த அசுரபிணம் விழுந்த பனமரங்கள் வென்றின்மேல் ஒன்றுவிழுந்து நாசமடைந்தன.

வாரீர் மகாராஜனே ! ஸ்ரீ அனந்தபதவானுவா இந்தத் தேனுக்காசுரனை லோகோபகாரமாகச் சபஹித்தும், அதனால் அவனுடைய பந்துக்களாயிருந்த கழுதை ஸவரூபங்களை யுடைய ஆனேகங் கொடிய வசுரர்கள் இந்தத் தேனுக்களைப் பார்த்துத் துக்கித்து, மிகவுங் கோபித்து, அந்த ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணாக ளிருவரையுந் துரத்திக் கொண்டோடி வந்து, இவர்களை ஹிமசிகக் நினைத்து, மகாபராகரமங்களுடன் யுத்தஞ் செய்தார்கள் அத்தருணத்தில் இந்தத்திவ்வியபுருஷர்களிருவார்களும் அந்தக்கழுதை ஸவரூப ராக்க்ஷஸர்களுடைய பின்னங்கால்களைச் சோதனைப்பிடித்து, சகராகாரமாகச் சுழற்றி, அந்தப் பனமரங்களில் மோதியறைந்து யாவையும சங்கரித்தார்கள் இந்த ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணா களுடைய பராகரமாயிய பெருங்காற்றினால் விருக்கங்களில் மோதப்பட்டு வீழ்ந்த இவ்வசுரர்களுடைய சரீரகண்டங்கள் பூமியில் வீழ்ந்து பிறைபட்டுக் கிடக்கின்ற அவ்வனமானது, அப்போழுது ஊழிக்காலத்தில் அனந்தமேகங்கள் ஓழப்பட்ட ஆகாசத்தைப்போல் விரிவெற்று

நெடுமாளாய அந்தக் கனிவாகங்களின் ஒருவரையும் பறிக்க வெட்டாம லுமபொருக்க வெட்டாமலும்தனபம் செய்து கொண்டிருந்த தேனுக்கா சுர னையும் அவன்பந்துக்கள் முதலியவர்களையும் ஸ்ரீ அரியானவா ஸ்ரீபலராம சகி

த ச ம ஸ் க ர த ம்

தரையிருந்து நாசஞ் செய்து சகலகோபால பாலர்களும் வேண்டியவரைக்கும் கனிவாகவகளைப் பறித்துச் சாப்பிடுமபடி பண்ணி, பசுக்களையு மேயத்துத் திருபதியடையச் செய்தார அந்தச் சமயத்தில இந்தமஹாபுருஷர்கள் செய் தவினோதங்களைப்பாராத தேவதைகள் பாரிஜாதாதி புஷ்பவருஷங்களை வரு ஷித்துத் துருதுமி வாததியங்களைக் கோஷிப்பித்தார்கள் கிணரைஸ்தீர்கள் பாடினார்கள் அரம்பையர்கள், நாதனைஞ் செய்தார்கள் சித்தசாரணர்கள் தேவகானங்களால் ஸுதுதிசெய்தார்கள் அதன்பின் பு ஸ்ரீகமலலோசனை ஸ்ரீப லராமருடன் பசுக்களை மடக்கித்திருப்பிக்கொண்டு வேணுகானஞ் செய்து வந்தார்

இப்படி அவர்கள் ஆனந்திக்கும்படி கடாக்கித்துக்கொண்டு ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணை கோகுலத்தில் பிரவேசிக்கவும், கோபாலபாலார்களும் தங்கள் தங்கள் கிரகங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஸ்ரீரோஹிணி யசோதா புத்திரர்களாகிய ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களிருவாசனும் அந்தத்திருவிதிமாக்கங்களிலிருக்கின்ற கோபஸ்தீர்கள் மிகுந்த பக்திபூர்வமாக அரசித்து ஆசீர்வதிக் கச்சந்தோஷ மாகத் தமது கிரகத்திற்கு வந்தார்கள் ஸ்ரீரோகினி யசோதைகளாகிய இருவா களும் இவ்விரண்டு புத்திரர்களுக்கும் வென்னீரைக் கொண்டு சிரமங்கள் தீரும் படி தகுந்த உபசாரங்களைச் செய்து, பரிமளமணிந்து, திவ்யரபணங்களை யலங் சரித்து, வஸ்திரங் ளை யுடுத்தி, மதுரமாகிய பலகாரங்களுடன் அன்னங் களைப் புகிக்கச்செய்து, புத்திரர்களுடைய மதுரவசனங்களால் திருப்திய டைந்து, யிருதுவான சயனங்களை யமைத்துப் புத்திரர்களைச் சயனிக்கச் செய்து, தாங்களும் சுக்கித்திரையிற சுகித்தார்கள் வாரீர் ராஜசிகாமணியான பரிக்கித்து மகாராஜனே! இவ்விதங்களாகச் சிலநாள ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணா களிருவார்களும் அந்த கோகுலப் பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி இருக்கின்ற நாள்களில் ஒருநாள எதோ ஒரு காரியமாக ஸ்ரீபலராம ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் பிருந்தாவனத்திற்கு வராமல் பாடியில் னின்றாவிட்டார்

ஸ்ரீபகவானுவர் சகல கோபாலார்களோடும் பசுக்களை யோட்டிக்கொண்டு அரண்மனையாகத்திற பிரவேசித்து நாநாவிதமாக விளையாடிக் கொண்டு போ கும்போது, எல்லாக் கோபாலார்களும் இளைப்புறம் சம்பந்தி லெங்குத் தீரத் தமகப்படாமல் தாகமேலிட்டு, ஸ்ரீயமுனாதியில் கா னிப்பென்னுஞ் சாப்பி டிருக்கும் மடுவில பசுக்களுடன் ஜலபானஞ் செய்து மூச்சை யடைந் தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தமையையே சீரணமாகவடைந் திருக்கிற கோபால குயாராகளையும் கோவினங்களையும் தமமிட கட்டாசத் தினால் பிழைப்பித்தார் அப்போது அவர்கள் பசுக்களுடன் நித்திரை செய் தெழுந்தவாளைப்போல எழுந்திருந்து சந்தோஷமாகச் சஞ்சரிக்கலானா கள் கோபாலகுமாரர்கள் நாமெல்லாருந் தாபம் பொருக்க மாட்டாமல் பிராணனுக்குத் துணிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணவென்று இந்த விஷஜலத்தைச் சாப் பிட்டு மரித்துப்போனோம். பசுக்களும் அப்படியேயாயின. இப்படி கோக்க

ஸ்ரீ ம த பாக வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

ளோடும் இறந்து போன நாம் நமதையனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பரி
பூண கடாக்ஷ விஷ்ணயத்தினால் பிழைத்தோமல்லவா ; என்று அவரை ஸ்து
திசெய்து வாழ்த்தினார்கள்

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

கலி விரூத்தம்

தேவாபி யமுனா னகி தீரகதில்

வாமபட விருத்த சாபப ராசனறன

ஆமபடுக செருவ மாதி யாத்தமும்

போமபடச செயது நிரத்தனம் புலவினா

ஸ்ரீபகவான யமுனாநதிதீரமாகிய மடுவில் வந்து சேர்ந்திருந்த காளியி
னென்னுஞ் சாப்பத்தை நிகரஹஞ்செய்து அவனுடைய படைவியினுசு
யில் நிரத்தனஞ் செயதாரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர மகாராஜனே¹ சகலலோக நாயகரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான காளிரத்
மடுவின் விஷ்ணோஷங்களை நீக்குமபொருட்டும் காளிய சாப்பராஜனை அம்மடு
வில் நின்று வெளிப்படுத்தவும், அந்தப் புணயந்தீராததம் யாவருக்கும் உப
யோகப்படச செய்யவுஞ் சகலலோக கொண்டு, அந்தக்காளிய சாப்பரா
ஜனுடைய மனோபிஷ்டப்பிரகாரம் வரங்களைக் கொடுத்து கிருபைசெய்தாரா
என்று சொல்லிய சுகப்பிரமம் ரிஷியைப்பார்த்து பரிஶித்தமகாராஜன சொல
லுகின்றான் வாரீர சாவோத்தமரே ஸ்ரீபுருஷோத்தமனுடைய திவ்யசரித்திரங்
களைக் கேட்கவேண்டு மென்கிற ஆசைமேலீட்டிருக்கின்ற எனது செவிககா
னந்தமாகத் தக்கதாகப் பகவானுகிய ஸ்ரீமாதவனுனவா அம்மடுவினுள் அனேக
புகங்களுக்கத் தன்படுத்துக்களோடும் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருந்த காளிய
சாப்பராஜனை நிகரஞ்செய்த விதங்களுடும், அவன் அந்த மகாரதியில் வா
சஞ் செய்திருந்த காரணத்தையுஞ் சொல்லியருள வேண்டும், என்று பிரார்த்
தித்துக்கேட்ட அரசனைப்பார்த்து ஸ்ரீசுகப்பிரமம்ரிஷி சொல்லுகிறார்

கேளும் ஜனநாயகனே¹ யமுனாகிப் பிரவாகத்தில் பிரிந்தோடுகின்ற
ஜா மடுவில் வாசஞ்செய்கின்ற காளியநாமதேய சாப்பராஜனுடைய விஷாகநிசு
வாலைகளினால் அந்தமடுவின் ஜலமானது எப்போதும் கொதித்துக் கொண்டி
ருக்கும் அந்த ஜலத்துக்கு நேராய ஆகாசவீதியிற் பறக்கின்ற படகுகள் யா
வும் விஷவேகத்தினால் சோகித்து வீழ்ந்தழியும். அந்தஜலத்தினு லுண்டாகிய
அலைகளின் திவலைகளைக் காற்றானது கொண்டுவந்து வீசத்தலினால், அம்மடு
வின் சமீபஸ்தலங்களிலுள்ள விருட்சம், கொடி, செடி, பூண்டு, இவைமுதலி
யதும் உண்டாகின்றதே யிலலை ஆயினும் ஒருகடப்பை விருட்சமானது ஸ்ரீப

த ச ம ஸ் க ள் த ம்.

கலாணுடைய கரசரண ஸபரிசங்களுக்கு யோக்கியமாகும்படி தன்ன பூர்வ ஜனம் புணயவச மிகுந்தபடியால், தெய்வீகமாய முன்னொருக்கால் அமிரதகு டத்தைக் கருடபகவானைவா பூமிகுக் கொண்டுவருமபோது இககாரண நிமித்தமாகவே அந்த விருட்சத்தின் மீதிறங்கி, அமிரத ஸபரிசங்களை புண்டாக்கி, அதற்கு விஷதோஷ மில்லாமற் செய்வித்தாரென்று புராணரதரங்க னிற சொல்லாபட்டிருக்கின்ற படியே, அந்த விஷாக்கினியில் நின்றந் தப்பித் துக்கொண்டு ஞாய கனிகளுடன் செழிப்பாய விளங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இப்படியிருக்கச் சாவ பிரபஞ்சங்களுக்கும் மங்கல முண்டாக்ச செய் யுமபடி திருவவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானென்னும் பிரதாபசாலி யாகிய மகாவீரன் மகா உகரமான விஷவீரீபத்தை யுடைய இந்தக்காளிய சாப்பராஜனை இந்த மடுவில் நின்ற நீக்கவும், இந்தச் சலத்தாக்கு இவனால் நேரிட்ட விஷதோஷங்களைப் போக்கி இந்தத் தீர்த்தத்தை யாவருக்கு முப யோக மாருமபடி பரிசுத்தஞ் செய்யவும் வேண்டிமென்று நினைத்து முக மலரந்து, அந்த விருட்சத்தினை துனியிற் சென்று நின்ற, அமமடுவின் ஜலம் குபகுப குபிரென்று சபித்தித் தருமாப் அந்த அகாத ஜலத்தில் குதித் துக் கலக்கினா வாரீர மஹிபாலகா ' முதல மனுவரதரத்திலேவேதங்களை யப் கரித்துச் சமுத்திரத்திலொளித்த சோமுகாகரணைச் சமமிரித்து வேதங்களை யுத்தரிக்றி நிமித்தம் ஸ்ரீமச்சாவதாரஞ் செய்து மகாபிரளயஜலமத்தியில் பிர வேசித்து அந்த 'சமுத்திரத்தைக் கலக்கின திவ்யமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானு டையசாதூயங்களுக்கு, இந்தக்காளிநதிமடுவுருளுகியமாகுமோ; ஆகாதே.

ஆகையால் இடபடி அளவிறந்த மகாபிரதாப கோபால் கண்டரவரான வர் அமமடுவைக் கலக்கும் போது உண்டாகிய மகாவேகத்தினால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த அந்த ஜலமானது பொங்கி, நூறு வில்லினளவுகோல் பிரமா ணம் வரையில் தசதிகுகளிலும் அவ்விஷஜலத்தினுடைய திவலைகளமோதின் அத்திவலைகள் பரிசுக்கப்பட்டு அவ்வெலலை குளளிருந்த சகல பிராணிகளும் வெப்பமடைந்தன. விருட்ச முதலாகியதுகளுந் தீயந்தன் அமமடுவில் அதி சாக்சங்களாகிய லீலா சாமாததியத்தினால் கலக்கி விளையாடுகின்ற ஸ்ரீபால் கோபால் கண்டரவச சிறுவனைப் பார்த்த அந்தச் சாப்பேந்திரன் தன்னுடைய இருதயத்தில் நின்றும் கோபாக்கினியா லுண்டாகிய சுவாலைகளைக் கக்கினான். அப்படி கக்கின மாதிரித்தில் அமமடுவின் ஜலமெங்கும் பரவி, தீவிரமாகக் கொதித்துப் புகையெழுமபி, பரக்கின்ற வாகளுக்குப் பிராண பீதியை யுண்டாக்கத் தக்கதாகத் தோன்றிற்று

இப்படி விஷச்சுவாலையைக் கக்கிய இந்தக் காளிய சாப்பராஜனவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து, இதென்ன வாசசரியம், இவனைப் பராக்ருமளவில் அறியாத சிறுபிள்ளையா யிருக்கிறான் இவன் எனது விஷச்சுவாலைக் னோடுங் கூடிய இந்தமடுவில் நானிருக்கின்றே னென்று எவ்வளவும லட்சியஞ் செய்யா மல், மகாராஜாய இவ்வகாத ஜலத்தினிற்றி, இந்த வெள்ளத்தை மதங்கொண் டபானையைப்போலக் கலக்கி அல்லகல்லோலஞ் செய்கிறான். ஆதலால், இவ்வு

ஸ்ரீமத் பாகவத புராண வசனம்

லகத்தா ரெல்லாருங் காணுமபடி எனது ரோஷாவேசத்தினு லுண்டாகிய விவாகநியை இவனை பஸமமாகச் செய்து, விஷவீரப பிரதாப கோத்தியை வகிக்கிறேன் என்று தனக்குள்ளே சபதஞ்செய்து கொண்டு வெளியில் புறப்பட்டு, இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சுததவீரனை நிறதயனாய்க் கோரா காரமான விஷாகநியையுடைய தன்னு கோரைப்பல்லுகளினால் கடித்து, ஸ்ரீ சேஷசாரியான இந்தப் பாலகோபால் திவ்யச சிறுவனுடைய பாதாதிகேச பரியந்தம் சுற்றிக்கொண்டான். அப்படிச் சுற்றிக்கொண்ட மாததிரத்தில சாவியாய்க் அந்தராதம் ஸவருபாகிய ஸ்ரீபகவான் சலியாமல நின்று கொண்டிருந்தார்

இப்படி ஒருசகின்ற ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து கோக்களும், மறறிஷபங்களும், கன்றுகளும் மூச்சையடைந்து சுற்றிநேரத்தில் தெளிந்து துக்கங் கொண்டிருந்தன இந்தக் கோபால் பால்கள் சுவாமியினுடைய பிரபாவங் களை யறிதற்குச் சாக்தியமில்லாமையால் மூச்சையடைந்து, சுற்றிநேரத்தில் தெளிந்து, மகாதுகந்தாகளாகி, ஒருவரை யொருவர் பார்த்து, அதோ பாத தீர்களா ; நமது அருமை சுவாமியான ஸ்ரீகிருஷ்ணரை இந்தப் பாபிஷ்ட ஸ்வரூபமான சாப்பமானது கடித்தத திருமேனியைச் சுற்றிக்கொண்டு இன்னமும் விடாமலிருக்கின்றது ஆ ஜனாதத்து 'ஆ ஸ்ரீநந்தகோப யசோதா வதஸனே' நாவகா இனிபென்ன செய்யப்போகின்றோம், யாரையுட்போம இந்தக்கொடிய சாப்பத்தை விடுவிகையாகொரு உபாயமும் தோற்றவில்லையே என்று பலவாறாகப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பசுக்களும், எருது க்களும், கன்றுகளும், தங்கள் பிஷ்ட அருந்தெய்வ ஸ்ரீகிருஷ்ணரைப் பார்த்து வாலகுசுகளை உயரவெடுத்துக் கொண்டு, அப்போதே தாங்கள் அமமடுவிற பாயந்து ஸ்ரீபகவானை விடுவிப்பது போலத் தங்கள் மேய்ச்சலை யொழிந்து சாவேந்திரி யங்கனையுஞ் சமர்ப்பித்து, அமமா வென்று வாய்க்ளைத்திறந்து கத்திக்கொண்டிருந்தன

வாரீர் பூபதியே ' அந்தச் சமயத்தில் பூமிநிடுகெடென்று நடுவென்று ஆகா சத்தில் நின்று குறைக்கொள்ளிகள் விழந்தன மணமாரின் பொழிந்தன அந்த ஸ்ரீகோகுலத்தி லுண்டாகிய சாலஜனங்களுக்குஞ் சரீரங்கள் நடுங்கின. மேலும் ஸ்ரீநந்தகோபா முதலிய கோபாலர்கள் யாவருக்கும் இடதுகண்க ளும், யசோதாபிராட்டி முதலிய கோபிகைகள் யாவருக்கும் வலதுகண்களும் கடித்தன அன்றியும் இவைமுதலாகிய அவசகுணங்க ளின்னமும் அநேகம் நேரிட்டன இவற்றைக்கண்டு பயபிராரத சித்தர்களாயத் தத்தளித்துக் கொண்டு ஸ்ரீபலராம சஹிதர்களாய ஸ்ரீநந்தகோபா முதலான கோபாலர்க ளும் யசோதாதி கோபிகாஜனங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய விருத்தார்த்தங்கள் ஒன்றாக தெரியாதவர்களாகி, கோபாலகோகண சமுத்தன யெழுந்தருளியி ருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எவ்விடத்தில் என்ன விதமாயிருக்கின்றாரோ ஒன்றுதெரிய வில்லையே யென்று சங்கித்து, ஸ்ரீபகவானிடத்திலுள்ள அன்பி லுல ஆவாரத்தின் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

இப்படி வியாசுல சித்தாக்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பிரபாவாதி செயல்களை அறியாதவர்களாய் மார்க்கங்களில் விசனப்பட்டுத் தேடிக்கொண்டு வருகிற வர்களுக்கு யாதொரு சமாதான மனோதைரிய திருப்திகளையுமுந் சொல்லாமல், ஸ்ரீபகவானுடைய பிரபாவங்களை யறிந்திருக்கின்ற ஸ்ரீபரம ஸூரததியானவா எப்போதுமேபாலச சந்தோஷத்துடன் தாழ் மொருவராய் வந்துகொண்டிருந்தார இப்படி தேடிக்கொண்டு வருகிறவர்கள் அந்த ஸ்ரீப ரூரதாவன மார்க்கங்களில் எங்கும் கோகணங்களினுடைய குளம்படிவருந் கோபாலாருடைய காலடிவருமா யிருக்கக்கண்டு, அவைகளைச் சோதித்துப் பார்த்து வருகின்றார்கள். அப்படி வருகையில் இடை இடையில் அங்கங்கு பதாமம்முதலிய ரேகைகளோடுங்கூடிய மார்க்காபரணங்களாகிய மிருத்திர ஸ்ரீஹரிபினுடைய பாதாரவிந்தங்களின் அடையாளங்களைக்கண்டு, அவை களை ஒருவாக்கொருவா காண்பித்துக்கொண்டு, வெகுதூர மார்க்கங்களைக் கடந்து, மகாதுரப்பல சங்கடங்களை யுண்டாக்கும் யமுனாதி மடுவின் சமீ பத்திற்கு யாவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் அப்பொழுது அட்டமடுவின் ஜலமத்தியில் சரப்பராஜனிடத்தி லுக்கப்பட்டிக்கொண்டு தமது சாதாயங்களைக் காண்பிக்காமல் சரப்பரசரீர பாசத்தினால் பந்திக்கப் பட்டிருக்கின்ற 'ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக்கண்டு, திடுக்கிட்டு ஏக்கங்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீகோவிந்தா! என்று பிர லாபித்து, இந்த மடுவின்விடத்தில் உமமைவிட்டு மஹாபாஷிகளாகிய எங்க ணைப் பிரிக்கும்படி தெய்வம் பிரதிகூலஞ் செயய நினைத்ததோ! எனத் தங்களை நிர்த்தித்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கோபால பாலாக்களையும், பசுதர கங்களை யொழிந்து மேயச்சலை விட்டுக் கண்ணிமையால் ஸ்ரீபகவானையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோதனங்களுையுங் கண்டு, எல்லாருங் திடுக்கிட் டேங்கி, மஹாகோஷத்துடன் அநேக விதங்களாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை யுத் தேசித்து, ஸ்ரீயசோதாப்பிராட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு ஆலறி வியாசுலப பட்டு, ஸவாமி சரிதைகளை நினைத்து, ஐகிருஷ்ண! வென்கிற சபத்ததுடன் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினார்கள், ஓ கிருஷ்ண! நாவகனெதிராக வந்த மாத் திரத்தில் எங்களுக்கெதிரில் கெம்பிரமாக வருகின்ற நீர் இன்றையத்தினம் உபேகைஞ்செய்து எதிரில் வராமலிருக்கின்ற தென்னே?

உமது செளந்தரியங்களை நான்கள சேவிக் கும்படி எங்களுக்கு ஸ்வரு பத்தைக் காட்டாமலும் கிருபையாகக் கட்டாக்கியாமலும் யிருக்கின்றீர் நாவக ளொருசமயத்தில் உடல்களினால் வெறுத்தாலும் அதுகளைத் திருத்திச் சமீ பத்திற்கு வந்து சந்தோஷிக்கச் செய்கின்ற நீர் இன்னும் வராமலிருக்கின்ற தென்னே? நாவ்கள பகதியினால் ஐ கிருஷ்ண! வென்று அழைத்த மாத் திரத்தில் ஒகோ பிரியமானவர்களே! என்று சொல்லவல்ல நீர் இன்றைக் கென்ன காரணத்தினாலே பேசாமலிருக்கின்றீர்; நாவ்களுமமை நினைத்த மாத் திரத்தில் அந்த நினைவுக்குச் சரீராய் நிற்கின்ற நீர் இப்பொழு தென்ன லோ நினைக்காமலிருக்கின்றீர். என்று இவ்விதங்களாக அந்தக் கோபால

கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் பிரலாபிததுக் கொண்டிருந்தார்கள், அத்தருணத்தில் ஸ்ரீநந்தகோப யசோதாபிராட்டி முதலானவர்கள் ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து அனந்த விதங்களாகிய பாலலீலா சேஷடிதங்களைச் சொல்லிப் பிரலாபிக்கின்றார்கள்.

ஆ எங்கள்ருந்தாய் புத்திசைப் ஐயனே ! பூரவம் முப்பதாநாயே சிறு குழந்தையில் மஹாமோஹன காபரூப சந்தரியாயவந்த கொடிய ராட்சசியா னவள் தனனிரண்டு குசங்களிலும் அலைந்து கொண்டிருந்த ஆலால் விஷத்துடன் அவளுடைய அனந்த மாயசஞ்சித கோஷங்களை முலைப்பா லுமுதாக விண்டு அவள ஜனமசாபலயமாய்ப் பரிசுத்தங்களை யுண்டு பண்ணின பரம காரூனயனாகிய உனக்கும் இந்தச் சாப்பத்தின் விஷம் தலைக்கேரியதோ ; ஐஐயோ ! இந்தக் கொடிய சாப்பாஜன உன்னை கடிக்கும்பாது நடுநடுங்கினையோ , மிகவுங் குருமான விதிவசத்தை நினைத்து இவவுலகத்தை வெறுத்தையோ , எங்களை நினைத்துப் பிரலாபிதத்து துக்கிக்கையோ ; ஓ எங்கள்ருமைப் புத்திரனே ! ஓ குமுந்தாய் ! ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண ! இந்தக் கோர சாப்பேந திரளுன்னவ எங்களைக் கடியாமல் உன்னையேன் கடித்தான் , நீ யொருவன சேஷமமாயிருந்து எங்களுக்கு கிப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிடுமாகில் நீ ரட்சிப்பாயே , எங்களையனே ! உனக்கு நன்மைசெய்ய எங்களுக்கு வொன்றுந் தோற்ற வில்லையே

ஓ ஸ்ரீ கோபகோபிஜன வல்லபா ! ஓ ஸ்ரீயசோதா வத்சனே ! இன்றைய தினம் நாங்க எல்லாரும் உன்னைத் தரிசனஞ்செய்ய வந்திருக்க, உனது சுடாக்கூ விசக்ஷணயத்தினால் நீ எங்களைப் பாராமலிருப்பது என்னகாரணமோ ! உனது ஸ்மிந்தகங்கள் யாவரும் வந்திருக்க நீ பேசாம லிருக்கின்ற கோப மென்னே ! நாங்கள் சந்திதாஷ்டிதரூபம் நீ உன்னுடைய சிவய பாதார விந்தங்கள் எல்லிந்த நூபுரத்தங்களுக்கு சப்திசக நாதத்தங்கள் செய்யாம லிருப்ப தென்னோ ! உனது அன்புள்ள தாயமாகளும் கோபிகா ஜனங்களும் உன்னை அழைக்க வந்திருக்க, அவர்களுட்குத் வந்து செவிசுரிர ஒருவராததை யாவது பேசாமலிருப்பது என்னகாரணமோ ! என்று பிரலாபிதது மேலுந் துக்கத்தோடு சொல்லுகின்றார்கள் எங்கள் மனோரத் தவப்பலனாகிய ஆகிருஷ்ண ! இனி எங்களுடைய காண்நதிரிபங்கள் குறிவுந், மனது திருபதியடையவும் மாதிரியமாக வாரத்தை சொல்லுகிறவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் சரீரங்களும், கரகரணுகி அவயவங்களும், மகோத்தம தன்யத் தையடைய மேல்விழுந்து சந்திதாஷ்டிநாமாக விளையாடுகின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள் ! எங்கள் நபங்கள்குக்குச் சித்திரவிசக்திரமாக அனந்த சாதாய லீலைகளைச் செய்து நாங்கள் கிருதாத்தங்களாகும்படி கிருபையாகக் கட்டிச் சி கின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள் ! ஓ லோககுருவாகிய எங்களையனே ! நீ ஸாப் பதஷ்டனாகி பிறந்தால் இவவுலகத்தில் எங்களுக்கு இகபரஸாத்நாததங்க ளாகிய சேஷகரங்களை யுண்டுபண்ணுகிறவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள் ! உன்னு

த ச ம ஸ் க ந த ம்

சும்பந்தங்கள் கிடைத்தபின்பு இனி அனய சம்பந்தங்களை நாங்கொப்படி இச்சிப்போம் ! நீ உனது ஸ்வரூப தாமததுடன் விசுக்கின்ற தீவயலோக மெதுவோ ! அதனே எனாளுக்கு ிடுவதே யென்றுசொல்லித் துக்கித் தாக்கள இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கடவுடனைத் துப பிரஸாபித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் இமமேவில் ந ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் பிரஸேசிக்கது ஸ்ரீஜனர்த தன்ப பிரீதியாததமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை யடைவோமென்று யாவரும் ஏக காலத்தில் தீர்மானித்ததுகொண்டு, ஆஸ்ரீகிருஷ்ணாவென்று அந்த நதியிற் பிர வேசிக்க யத்தனித்தார்கள்

அப்படி விழுகின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானாகிய பலபத்திர மூர்த்தியான வா, ஓ கோபாலாகனே ! ஓகோபீஜனங்களே ! ஸ்ரீபகவானுடைய மகிமைகள் ஒருவராலறியக்கூடுமோ ! ஆகையால் இவ்வுலகத்தின் சேஷமததுக்கு உரித் தாகிய இக்காரியத்தை நீங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகிய புருஷோத்தம னுக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை, தைரியங்களை வலித்திருங்கள். இவ்வவதாரம் விரோதங்களைச் சித்திக்கவந்த அத்தாரமாதலால், நமது பரமோத்தம குரு ஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீயசோதா வதஸ்ருடைய பிரபாவங்களை இன்னமொரு நிமி ஷத்திலேயே கண்டு சேஷிக்கப்போகின்றீர்கள் என்று இவ்விதங்களாகத் தைரி யங்களைச் சொல்லி, அவரந்நயாவரையும் அமமேவில் பிரவேசிக்கவொட்டா மல் நிறுத்தினான், அவ்விதங்களாகத் தன்னைக்குறித்துப் பிரஸாபிக்கின்ற ஆயா சனைப்பாத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தாம் சரவசக்திமானானபோதிலும் லோக மரியாதையை நீதிக்கிடமாக வலித்தது, ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஸதமபிதராய நின்ற, பின்பு தமதுவிராடஸ்வரூப விஸ்வாகார மஹிமைகளைக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணம் ஸ்வாமியைப் போலத் தீவய திருமேனியை வித்ததியடையச் செய்தார்

அவ்வளவில் அந்தச் சாப்பராஜன் தன்னுடைய சரீரம் வருத்தத்தை யடையச் சலிக்கக்கூடாதவனாகி, தாணசுற்றிக்கொண்டிருந்த சுற்றுகளைவிட்டு சடிக்கின்றதை பொழிந்தி, தன்னுடைய பணுமண்டலங்களை யெடுத்து, அந தக்கிவபம்ங்கள் விகாஹஸ்வரூபரை நனுகுப்பார்த்து, பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, நாகிராகத் திருங்களில் நின்று தூஷிக்காணிஜவாலமலைகள் புகை யோடு பெழுமப்ப பிரகாசஹீன் காஷ்டாகாரத்தைப்போல விளங்கின்றனன் அத்தருணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவலீலையாகப் பிடித்து எடுத்துக் கொல்ல மனமில்லாமல், அந்தப் புஜகேந்திரனுடைய கண்களிலிருந்து விஷ நீரகள் வருஷிக அலக்ஷியமாகக் குல்லானுடைய சுகரந்ததீப்போலக் கிழ கிறென்று இடசாரி வலசரியாகச் சுற்றி, அமமேவெவரும் ஒடியோடி யலையும் படி அக்கொடிய சாப்பராஜனை வீசிவிசி யெறிந்து வருத்தப் படுத்தினான்

மேலும் ஆதிபுருஷரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பின்னொருநாள் அந்தச் சாப்பராஜனைப் பிடித்து, அவலீலையாகப் பணுமண்டலங்களினிழந்துநின்ற ஒரு கரத்தினால் அவனுடைய வாலின் துனியைப்பற்றித் தாக்கி யெடுத்துக்கொண்டு

• ப்ரீ கண்ணன் காளிய நர்த்தனம் செய்தது

த ச ம ஸ் க ந த ம் .

அந்த மடுவின் அலைகளினோசையே மதுரத்துவனியுள்ள மிருதங்கமாகவும் ஸ்ரீபிருத்தாவனங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற மாரபக்ஷிகளின் சுகத்துவனிகளே ககீதகானங்களாகவும் ராசஹம்ச சாரஸ்குக்குடாதிபதிகளினுடைய மனோரமயமான துவனிகளே சுரதாளங்களாகவும் ஆகாசவீதியில் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற தேவதா கண சமுஹங்களே ஸபாஜனங்களாகவும் திவ்ய மாணிக்கம் விளங்குகின்ற அநதக காளிய நாமதேய சாப்பராஜனுடைய அனந்த பணுமண்டல முகசிரங்களே ரதனகசிதமான மண்டபமாகவும் வலிந்தது, அநதக காளியனுடைய பாபங்களைப் போக்கிப் பாவனமாகச் செய்யும்பொருட்டுத் தமது கிருபையினால் விசித்திரங்களாக நாதனைஞ்செய்தார், அப்படி செய்யும்போது விஷத்தை யுண்டுபண்ணாத தக்கதாயிருக்கிற அநதப பணுமண்டலங்களில் எதுநிலை பெடுக்கின்றதே? ¹ அப்பணுமண்டலத்தை மிதித்தது ஆசுப்பிராசன்களு மொடுங்கிச் சுத்த ஸாதவீக்குகுப்படி நாதனைஞ்செய்யத்தொடங்கினா

அப்போது காளியன் அநத ஸ்ரீபகவானின் வேகம் பொறுக்கமாட்டாமல் விகாரமாய் வீறிட்டான் அப்பேர்தன் தலையினமீதுருக்கிற மாணிக்க ஒளியினால் சிவந்த திருவடிகளோடே அவன் சிர்சில் நாதனைஞ்செய்யையில் அம்பரவீதியில் அபசரளதீரீகள் முதலியவர்களில் சிலா மத்தளங்களடிக்கவும், சிலா பிள்ளாடும் லுரதவும், சிலா வீணை வாசிக்கவும், சிலா லயையோடவும், அதற்குத் தக்கபடி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் லயைதப்பாமல் அவனிட ஆயிரநதலைமே லேயும் ஓயாமல் நடனைஞ்செய்தார் அதைப்பார்த்து சித்தசாததியா கந்தருவர் முதலிய தேவாசன ஆச்சரியப்பட்டு, புஷ்பமாரிசொரிந்து துதிசெய்தார்கள். அநதப் புஷ்பவருஷ மத்தியில் நின்று துஷ்டஜன் சிஷ்வாதாரராகிய ஸ்ரீசாவ ஸ்வாமியானவா மிகவும் உதஸஹ அதிசயவேகத்துடன் அநதப் புஜகேந்திரனுடைய பணுமண்டலங்களினமேல் பிரம்மஹாநந்த தாண்டவங்கள் செய்யும்போது, அநதக காளியனைவன் தனது நிஜகாவமழிந்த, பிரதிமுகங்களிலிருக்கின்ற வாய்களின் வழியே கிரமக்கிரமமாக இரகதமாமசங்களைக் கக்கி, கண்களின்வழியே விஷப்பொறிக்களை யுதித்தது, நாசிகளின்வழியே விஷஸவா சங்களை விட்டு, மீகவும் பாலவீனனாகி இளைத்தது, திக்குவிதிகளுக்கேப்பார்த்துக் கொண்டு, பிராணனை விடாத சபத்தைப்போலச் சாந்தனாகித் தனது ஹிருதயத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்கினான்.

காளியன் சிந்தனை

அகோ ! ஆச்சரியமாச்சரியம்: சர்வ சராசராதமகமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சத்தினுள் விருத்தியடையாநின்ற தேவாசுரகந்தாவாதி சமுஹங்களும், மனுஷ்யபசுபட்சி விருக்ஷமுதலான துகளும், எனது தூவிஷாக்ஷிஜவாலைகளின் ஸபரி சமாததிரத்தினால் தங்களாஸப் பிராஸன்களு மொடுங்கி மஹத்தாக்கிய துன்பங்களை யுண்டாது மரணமடைவார்களே. ஆ ! இத்தென்ன வத்சயம் ! இப்படிப்பட்ட கொடிய விஷஜவாலைகளைச் சலுத்தது எவ்வளவும் லட்சியஞ் செய்யாமல் இந்த கோபால சிறுவன் எனது சஹஸ்தர பணுமண்டலங்களை யுஞ்சின்ன

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

பின்னமாக மிதித்து நாதனைஞ் செய்கின்றனவீ ஆகையால் இவன் பிராகிருத சம்பந்தமாகிய தேவாதிமஹாஜன மனுஷ்ய வாசகங் களைப்போலப்பஞ்சபூதாத மகமான சரீரத்தை யுடையவன்லன் சாவாநகரியாமியாதியு, பரப்பிரமம ஸ்வரூபனாயு, ஸ்ரீ சரீரோஸ்வரனாகியும் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீஹரியே யாகவேண்டும் அந்நவூரீரீக பாலாமல வன்னுடைய விஷக்கரீரத்தைச் சஹிதக் இதரமானவர்களுக்கும் கரமாகுமோ ' என்று கித்தித்துத் திவ்யக ஞானம் பிறந்து, மஹாதாக்ய பிதியையடைந்து வந்தனைஞ்செய்து, மிகவும் மஹத்தான ஆபாசமுற்றிருந்தான்

வாரீர க்ஷித்திராதனே ' இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஸ்ரீசாரணா விரத மஹாதிசயப் பிரஹரணங்களை யடைந்து அதி கௌரவாகிய கனது பண மண்டல முடி களசாயத்து சபந்தைப்போல அசைவற்றவனுப விழந்துகிடக் கின்ற இந்த உரகேந்திரனைப் பார்த்து, இவனுடைய பத்திகளான நாககன னிகைகள் தங்கன பத்தியாபிப நாகனுக்கு நீரிட்ட உபத்திரவத்தை நினைத்து மனது திடுக்கிட்டுத், சந்தாக்கிராந்தைகளாய்க் குகைகளின் பக்கங் களாகிய ரவுகளைகள் னாதிநாபபூதனை வசனியாவும் அலங்காரமாய்ச் சிக் குப்பட்டு அலைப குகைகளினிடையில விரிகிருக்கின்ற மேல் மூன்றான்கள சோரந்துவிழ் பண்புரிமே தானாகுரைவாய ஜலமெடுங்க இனி என்னசெய யப்போகின்றோ மென்கொ தந்தனை மேலிட விசனமடைந்தவாகனாகி, ஸ்ரீகோ பால சூடாமணியாகிய ஸ்ரீரீரவணபகாரணப் பார்த்துச் சரீஷடாகவமாகத் தண்டன சம்பாபித்து, தங்கன சிரோபாகந்தனுசுதியின்மீது இரண்டுக்கைகளை யும் அஞ்சலிசெய்து, குழந்தைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, திவ்யபக ஞானோ தயாசளாய ஸதுதிசெய்யத் தொடங்கினார்கள்

காளியைஉரகேந்திரன் பத்தினிகளான நாககன்னிகைகளின்ஸதுதி .

ஓ சுவாமி ' ஜசதிஸ்வரரான தேவரீரவிஷயத்தி லீந்தககாளியின் செயத அபபிபத்தை அனேககோடி ஜனமொந்திகை தீரகமாட்டான் பரமகா ருணயரான தேவரீரிட திருவடிசம்பந்தகது லிபாரிட சகலபாபங்களும உந்நததைக்குற நிபாதிப்பாரி பிமணமுந்நலியசநல்கேவாரும ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மியினது கடைக்கத்தை அனேககாலந் தபஞ்செய்து அடைகின்றார்கள் அபபடிப்பட்ட மசாலக்ஷிதியே வெதுகாலந்தவஞ்செய்து அடையதக்கதா யிருக்கிற தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சராவகாலமுந் தியானஞ்செய்கிற மயபுருஷப்பருந்தகு சொற்காதபோகம் விடைதகாலும், ஐப்பதுகோடி பூமண டலத்தை அரசாஷிசெய்யக் கொடுத்தாலும், ஒன்றையும் விருமபாமல தேவரீ ருடைய திருவடியில் அடிசித்த துளசியை அபேட்சிப்பார்கள அபபடிப் பட்ட திவ்யசக்தியை யுடையதிருவடியால் அப்பிரயோசகனாயும், கண்டகன யும் மகாமாபியாய் மிருக்கிற இந்தக் காளியை சிரசில நாதனைஞ் செய்யும்படி இவன் பூரவத்தி லெகத்தனைகோடி தவஞ்செய்தானே அறிகுமே அகிணைட் கோடி பிரமமாண்ட நாயகராயும், ஜகதகாரணராயும், சுருதி, ஸமிருதி,

ஹாச ஸ்வரூபியாயுமிருக்கிற தேவரீர்தவிரசியானபில்லாத இவன்போலொத்த மூடாகள செய்த அபராதத்தைகயாக்கூட நிதது ரட்சிசுப்போகிறார்கள்

ஓ பரமகிருபா வதஸல்லாகிய ஜகதளிபுவே ! ஒதீனதயானுவே ! எங்களுக் குப் பாததாவாகிய இவவுரகேநதிரன் மஹோநதமன கூதநிகநக கடவீரெனது சொல்லு தினேறோ அல்லோம ஜனமஸ்பாவமான கண்டா ஹிருநய குரூரபுத தியும், துராசரமும், சாவ ஜனபயங்கரமும், ஜாதீயமா யிருக்கின்றவன தான் அப்படியிருந்த போதிலும் உமது பகதஜன ஸதீர்ஜாதிகளாகிய எந்ருண்டைய சபாவமான மாங்கலய சம்பததை யிழசாவும், அலங்கார ஹீனமாயிருக்கிற வைதவயத்தை யடையவும் நேரிடுமே யெண்ணெண்ணி, கிருபாபயோ நிதி யாகிய உமமைச சரணமாக வடைகின்றோம் அருதைகளாகிய எங்கள் பொருட்டு அவனது அபராதத்தை கூதமிதது, தீனவசனஸதுதிகளை அங்கீ கரித்து, மங்கலநரமாகிய பதிபிசைஷயை லபிக்கசெய்து ரக்ஷிக்ககடவீர. ஓ கருணாபயோ நிதியாகிய ஸ்ரீயாபதியே ! உமது ஊழியனாகிய இந்தக் காளியன னவன் அகங்கார போகசெளக்ய சாவகுணங்கனழிந்து, மஹததரமாகிய அநதப பணுமண்டல முடிசுருளு சிதைந்து, ஆசபிராசங்கனும் ஒடுங்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்

ஆகையால் எங்களைக் குறித்தாலது, அல்லது உமது கிருபாமஹிமையைக் குறித்தாலது, எங்கள் பாததாவாகிய இந்தச் சாப்பராஜனிடத்தில் கிரு பைகூடநதுஇவன் நற்குணங்களைப்படைந துய்யும்படி ரட்சிக்ககடவீர என்று பிரார்த்தித்த மாத்ரேரத்தில் ஸ்ரீபகவானும் பாதாரவிந்த காடன நாததனங்க ளில்கின்றனரு சாநதராகி, அப்பாலெழுந்தருளிக் கிருபாபரி பூரணராயக் கட்டாட்சித்தா அப்படி கட்டாட்சித்த மாத்ரேரத்தில் அவவுரகபதியும் சிலநே ரம் ஆயாச முற்றிருந்து, பின்பு சற்றேரத்தில் தெளிந்து, ஜீவனோடுங்குடிய பிரானேந் திரியங்களைச் செளக்யமாக வடைந்து, தனது பணுமண்டல முகங்களை நன்றாகச் சோதிருகதிகொண்டு, பெரு மூச்சுகளைவிட்டு, ஆயா சங்களொழிந்து, ஸ்ரீஜலஜநயனரான சுவாமியை நன்றாக உற்றுப்பார்த்து பகதியுடன் சேவித்து, தனது இரண்டு கரங்களையுங் கூப்பி அஞ்சலிசெய்து துதிசெய்யத் தொடங்கினான்

காளியநாமதேய ! ஜகததிரனுடைய வாக்கியம்

ஹரீர ஸ்ரீபகவானே ! உமது தியயசங்கலப மாகதிகத்தில் ஸ்ருஷ்டிகளில் தமோகுணப் பிரதானங்களாய்க் கொடியவிஷாசனி கணங்களைக் கண்டவக் ளில வைத்துக்கொண்டு சாப்பசரீரகாரங்களை யுடையவாகனா யிருக்கிற எங்களால் இவவுலகத்திற்குப் பயங்கரமாகிய கொடியவினைகள் நேரிடுகின்றன வேயல்லது, ஒரு நன்மையுண்டோ, எங்களுக்கு ஸஜாதீயகோரமும், விஷ சக்தி பலத்தாலுண்டான ரொத்தர கார்மும், தைரியக்குண ரோஷங்களும், மிகுந்த கவலாதிசயங்களும் விருந்திப்படைந்து கொண்டிருக்கின்றனவே யல் லாமல், இந்த ஜன்மத்தில் லேசமாததிரமாகிலும் யாதொரு நன்மையும் உண்

டாகின்றதே யிலலை ஓ ஸ்ரீநரினதளாகூரே! எங்களுக்கு ஸஜாதீயமா யிருக் கிற இந்த துஷ்ட ஸவபாவகுணங்கள் ஒருக்காலும் விட்டுடொழி கின்றதிலை அபபடிப்பட்ட எங்காளிடத்தில் சாவலோக ஹிதபராகிய நீர் உமது பரமகா ருணயாதி சயத்தினால் சித்சிததுப பரமோப காராததமான நலநிறிவு தோன் றுமபடி யருளிச்செய்த உமது கலயாண குணங்களுக்கு நமஸ்கரிகின்றேன். வாரீர் புருஷஸரேஷ்டபே! சாவ ஜாக்ஞகுகும் மூலகாரண சமபூதராகிய உமது பதபநாபி விவரங்களில் நின்றும் உண்டாக்ச சாவபிரபஞ்சக க்ளையும்

அபபடிப்பட்ட ஆச்சரிய கரமான ஸ்ருஷ்டிபேதங்களில் ஸஜாதீய தாம சகுணங்களும், சாப்பாகாரங்களும், குரூரஸ்வபாவங்களு முள்ள வாகளாய் காவகள் ஜனமித்து, ஸ்ரீபகவான்கிய உமமுடைய மாயா மோஹன திரோஹி தாகளாய் மயங்கி, குரூர ஸவபாவங்களான காவநகதாரத்தில் மூழ்கிப் பிர மித்திருக்கின்றோம் இப்படி நாவகள் எத்சு சுகாதத்தினால் நனமாகக்கவ களாகிய பரமதாமங்களை யறிந்து அமமாயா சா துரியங்களில் கின்றும் தவிரந்து உஜ்ஜீவிக் கப்போகின்றோம். வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! அகிலலோக காததாவாகி யும் சாவ ஸவாமியாகியும் விளங்குகின்ற உமகாக்ளையால் நிகரஹாதுகரஹ பூவகமாக்ச சித்சிதது எங்களை நியமிக்கக் கடவீர், ஓ ஸ்ரீசாவேஸ்வரரே! நிக லப பிரமஹாண்ட கோடிகளில் தமது பரமகிருபையால் ஆக்கியாபிக்கப் பட்டபடி நாவகள் வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் ஆகையால் மஹத்துக்களாகிய ஸ்ரீபாகவதாபியான ஸ்ரீபகவத்கிருபைக்குப் பாதநிரமாகத்தக்க புத்தி கோசரங்களை யருளிச்செய்து இரட்சிக்கக்கடவீர்

என்னுடைய ஜனமாநதிரங்களில் என்னையு மறியாமல் எந்த மஹாது பாவாங்களுடைய திவயாபிமான கிருபாவலோகத்தை யதிசயத்தை நான்டைந தேனோ; அந்த மஹதபிமானத்தினால் இச்சன்மத்தில் இப்படிப்பட்ட உமத ருளின் மஹாதிசய சுகாத பாக்கியோ தயங்கள் கிடைக்கப் பெற்றேன். இவற்றைக் குறித்து என்னென்று சிந்திக்கப் போகின்றேன், ஆதமாராமர் களாய்த தீர்தவாதி சயபேன்கூயற்ற கியானதிசயங்களையுடைய சனகாதி திவயபரம யோகீந்திரங்கள், வாஞ்சிக்கத்தக்க உமது திருவடித் தாமரைகளி லுண்டான மகரநாஸபத் ஸ்ரீரேணுகள் லபிக்கப்பெற்று உஜ்ஜீவிக் க இன் னமும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் அபபடிப்பட்ட திவகிய சம் பதகரமான ஸ்ரீசரணாநிந்த ஸ்ரீ பாதஸபரிசங்கள் எனக்குக் கிடைக்கும்படி பெற்றுக்கொண்டேன். இனி எனக்கு எத்கப் பதமானுமென்ன; எந்த லோகத்தில் வாசமாயிருக்கச் செய்தபோதிலு மென்ன? உமதருளின் வண் ணமே யல்லது வேறிலலை என்று இந்தப் பிரணாமங்களைச் செய்து துதித்த னன். வாரீர் தீக்ஷிதன்கிய மகாராஜனே! சர்வகாரிய காரணாதமகன்கிப் ஸ்ரீசர் வேஸ்வரன் இந்தக்காளிய சாப்பராஜனுடைய ஸ்துதி பூவகமான உபகார வாததைகளை யகிசீர்த்து, அந்த உரகேந்திரனுக்கு நியமிக்கின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாராய ஸ்ரீ பகவத பகதனுகிய காளியனை ! இன்று முதல் இந்த மஹா நதி தீர்த்தத்தில் யாவரும் ஸநான பானங்களைச் செய்து சந்தோஷிக்கவும், கோவாக்கங்கள் மனுஷ்யர்கள் முதலிய சகலஜீவராசிகளுந் தங்கள் தாபந திருமடியாய் நீராடித் தாஹபானஞ் செய்து திருபுகியடையவும், இந்த நதியை விட்டுவிட்டு நீயும் உனது சஹகுமரங்களாகிய புத்ரமித்ர கனதராகி சாவபரிவாரங்களும் சமுத்திரத்திற்குப் போய் எனது குணதுபலங்களைச் செய்துகொண்டு சந்தித்ருங்கள் இந்த யமுநாத்மமீனில் உன்னுடைய நேரிட்டிருந்த பூர்வபயங்களை நீக்கி, பிரஸதுத்தத்தில் நதிமீதாவது நிவாரணங்களைப் புஞ்செய்து, இமாமஹாநதி தீர்த்தத்தினால் யாவருந் திருபதியடைந்து புண்பலன்களை யடையுமாபடி நமமாற செய்யப்பட்டது இப்படி செய்யப்பட்ட இந்தப் புண்பசரித்திரங்களைக் காலையிலும் மாலைமீண்டும் சரீரப்பூதாகளாய் ஸ்ரீபகவத பகதி சஹிதக்துடன் குணதுபலஞ் செய்து பல்பிரதாகளான சுகூத ஜனங்களுக்கு, ஆனந்தாதி புண்பலன்கள் உண்டாகும்.

மேலும் அவர்கள் குரூரஸாப தஷ்டங்களா லுண்டாகின்ற விஷதோஷங்களுக்கும் அடையாமலிருக்கக் கடவர்கள் பின்னும் இன்று முதல் இப்பிர பஞ்சத்தையாளில் யாராகியும் இமமகாநதி புண்ப தீர்த்தத்தில் பகதிஸரதையுடன் ஸநானம் செய்து, விரமீதாவதா உதகமா பஷ்டான பராகளாய்த் தங்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதா பிராதக்ளைச் செய்து, இந்தப் புண்பதீர்த்தத்தில் சிலகாலமுண்டு பிதுகிருதயங்களைப் புர கேவதா யக்கியங்களைப் புஞ்செய்து, சேரிஷ்டபிரதமானவாதி புணங்களைத் தீர்த்து, ஸ்ரீபகவத சமாபபண புச்சியுத சதஸிவேக துல்ய மானசங்களாவார்களால், அப்படியான பஹா தபாவர்கள் தங்கள் ஸ்வகுணமங்களிற் சமபாதித்த துக்க சமூகங்களில் நின்று விழுந்தார்களாய் பரகதிபை யடையக்கடவர்கள்.

வாராய பரகேதகிரினை ! பூர்வத்தில் ஸ்ரீகருடபகவானுடைய பிரதியினால் உனது சித்தவாசஸ்தானமாகிய மணக்கனிபத்தை விட்டு இமமீனில் பிரதிஸித்தாகிய பூர்வபகத சந்தருபயமில்லை எனது ஸ்ரீபாதா ரவித்த குரீக வாயடைந்த உனது பஹாநதிப் புண்க் கண்டமாதிரித்தல் அநதப் பட்சிபாட்டாரிபகருடபகவான் உன்னையித்யம் விசுவாசமாக ஸநேகிப்பாரேயல்லது, தத்துவாக் பூரிஸித்தக்கடவரல்லா என்று இவ்விதங்களாக ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண பகவான் கிருபையாகச் சொன்னார்

இப்படி மொன்ன மாதிரித்தல் அநதப் பூர்வகேதகிரின் மகாசந்தோ லாகந்த பரிதனாகி, தனது பகனிகளுந் தாஹமருகத் பகதிவிசுவாசத்துடன் திவ்யபீதாமபர பகதங்களுக்கு திவ்ய பூஷணங்களையும், திவ்யசந்தன புஷ்ப தாமபூலாதி மங்கள திவ்யங்களுமும், அதலவிதவாதி உபஸவாக்கங்களில் விசிகத்திருக்கின்ற சகல மனிதர்களுக்கும் அரிதாய்த் தேவதாமசமா பிருக் கின்ற மகா பரிமளமாகிய ஒரு நீலோற்பல புஷ்பமாலையையும், ஸ்ரீகண்ணபி

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

ராணுக்குக் காணிகையாகச் சமாபித்தது, அந்த ஸ்வாமிகிருபையை யடைந்து செல்வபெற்றுக் கொண்டு, தனது புதரமிதர களதர சமேதங்களுடன் அந்தப் பரிவாரங்கள் தன்னைச் சூழ்ந்து சந்தோஷித்துக் குணநிலை செயது கொண்டுவர ஸ்ரீபகவானுக்கு அடிக்கடி தண்டனிடும், அஞ்சலிசெய்து தித்தனாக கொண்டு, ரமணக் நாமதேய ரதநாகரதவிபத்தைக் குறித்துச் சென்றான். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அனுகிரகத்தால் அந்த ஜலத்திற்கு விஷம்போய் பரிசுத்த மாசுகொண்டு ஈக யோகீந்திரா சொன்னான்.

ப தி னே ழா வ து அ த் தி யா ய ம்.

சலி விருத்தம்

பண்டு நாளையிற் புள்ளரசன தனக்
கொண்ட பாரதன் செய்த கொடுமையும்
வண்டு தீயினைப் பானன் செயதுமனங்
கொண்டு ரட்சித்த கொள்கையுங் கூறுவரம்

ஸ்ரீஹரிபகவீ லபதனான காளியன் பூவத்தில் கருடபகவானுக்கு அபராதஞ் செய்ததையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான காட்டுசூழைப் பானம் பண்ணிச் சகல கோபால கோபிஜன கோவதஸங்களை இரட்சித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் தயாபரிபூணரான பிரமமரிஷி கிரேஷ்டரே! இந்தக் காளியனானவன் தனது நிவாசஸ்தானமாகிய ரமணத்த விபத்தை விட்டு, தங்கள் சஜாதிபாகளான சாப்ப இனங்களைத் துறந்து, தானமாதிரிக் தனது குடுமபத்துடன் வெளிப்பட்டு வருடப்படியாய் கருடபகவான விஷயத்தில் என்ன அபராதங்களைச் செய்தான்? அந்தச் சரித்திரத்தை விசித்தமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் அவ்வரசனைப்பார்த்து முனீந்திரா சொல்லுகின்றான். கேள்மகாபாகவத சிகரானியாகிய பரிசுத்த மகாராஜனே! அந்தரமணத்தவிபத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற சகலமான ஜனங்களுந் தங்களுக்கு இந்தச் சாப்பங்களுடைய பயங்களிலலம் விருக்கத்தக்கதாக மாதங்கள் தோறும் மகாவிருஷங்களை னடிவாரங்களிலும், பிலத்துவார சரீபங்களிலும், மணற்குன்றுபோல பிரகாசிக்கின்ற புழறுகளின் சரீபங்களிலும், சுகிப்பூக்களாய்ப் பயபகதி விசுவாசங்களுடன் சந்தன்காப்பூர் சுகந்த புஷ்ப தாமஸூலாதி மங்கல திரவியங்களைக் கொண்டு சாப்பங்களை ஆரசசித்து, அறுசுவை ரசவர்க்கங்களைச் சமாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சாப்பங்களும் பருவதின புணயகாலங்கள் தோறும் தங்களுக்குச் சுவாஸ்தியங்களாகவும் சமாபிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்தகார பூஜாபாகங்களைத் தங்கள் குலத்திற்கு வைரியாகிய ஸ்ரீ கருடபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து, அவ

ரால் யாடுதாரு அரிஷ்டங்கனையுந் தாவகன் அடையாமலிருக்கத் தங்களை அங்ங இரட்சிக்குமயடி யிருந்தாகன இவ்விதங்களாக நடந்து வருகின்ற காலங்களில் இந்தக்காளிய புஜகேந்திர னுனவன் மகாபல பராகரமனாகிய விஷ்ணுவிய தைரிய ஸதையினாகியும் இருப்பதால் காவித்து, தானமாதிரி அந் வினைதச் சிறுவராகிய பக்ஷீந்திரை மதியாமலும் தனது பூஜாபாகங்களாக கொடாமலும் அலட்சியஞ் செய்து கொண்டிருந்தான் அதனால் இந்த வேத புருஷராமச பட்சிராட்டாகிய கருடபகவான் கோபத்தி பிதமானஸராய அந் தக் காளியனுடைய பணுமண்டல முகங்களைக் கிழித்துச் சமஹரிக்ஷ வேண்டுமென்று உத்தேசித்து, அனந்தமான கொடிமுடி சிகரங்களுடைய பூர்வமகம மேரு பாவதராஜனுனவன் எழு பிப பராகரமாதிசயத்துடன் விஜயஞ்செய்ய வருகின்றது போலச் சுவாணமய சரீராகார ஸ்வரூபராய வெளிப்பட்டார்

இப்படி வெளிப்பட்ட கருடபகவான் அந் த ரமணாத விபத்திலுள்ள குளங்கனோடு கூடிய பாவதங்கள், வனங்களிலுள்ள விருக்ஷங்கள், இலைமுத் தியைகள் வேரோடேபறித்து பறக்கும் படியாகவும், பட்டணங்கள் கிராமங் கள் முதலிய சாவப் பிரதேசங்களும் நடுநடுங்கி அல்லலிலேலமாதவும், மகா விசித்ரரதன் சோபிதா காரங்களாகிய பக்ஷீதவயங்களை ஊழிகால் மேகங்களா லுண்டாகிய கோரபயங்கர சப்தமேகப் பெருங்காற்றாக ஞ்ணடாகுப்படி வீசிக்கொண்டு, பூமிபதித்து பிரதித்துவனிகளா செய்பச் சாவஜன் பயங்கர மாகக் கோபித்துக் கொண்டிருந்தார் இப்படி வருகின்ற இந்தப் பக்ஷீந்திரைப் பாதத்துச் சாவஜன் வகளும ஆ 'ஆ' என்று ஆஹாகாரஞ் செய்தார்கள் சில உதந்தர்கள் சரணமடைந்து பிரார்த்தித்ததாகன அந் தச் சமயத்தில் இந்தக் காளியனுனவன் மகாதீர்பராகரம் விஷ்ணுவாலில் விரயத்துடன் அந் தப் பக்ஷீந்திரைப்பாத்து, கோபத்திபித்தப்பத் தனது பணுமண்டல முகங்களை விசித்துக்கொண்டு, கணங்களில் நன்று விஷாக்ஷணங்களுந் தி, வாய்களினின்று புனைக்கொழுப்பி, வானங்களிலின்று விழ்ச்சங்கள் வருஷிக்க கோரபயங்கரமாகிய யமபாசத்தைப்பால் நாகருக்ளை நீட்டிக் கொண்டு, மகா உகரகோபத்துடன் எழுமூர், அந் தப் பக்ஷீந்திரனுடைய சாவாவயவங் களையுஞ் சினனாபினவமாகக் கடித்து, வடவாக்கினிலுள்ளைகளுக் கொப்பான விஷ்ச்சங்களை மேலுமிழ்ந்து கொளுத்தி மகாவருத்தங்களை யடைபச் செய்தான்

அப்போது அந் தக்கருடபகவான் முன்னிலும் அதிகச்செளரிப் பராகரம் விரியாதசய ரொளத்திராகார காலமிருத்தியுக்குச் சமர்ப்பப் லேசமாத் திர மாகிலுக் தயையைக் கொள்ளாதவராக, ஊழிகால் நுத்திரப்பகவானைப்பேல உகரமான கோபத்தை யடைந்து, இந்தச் சாபபெருநின் பேரீற பாயந்து துரத்தி, நகசுக பரியந்தம் சரீராவயவங்கள் முழியத் தனது பக்ஷங்களால் னைத்து அவனுடைய அனந்த பணுமண்டல முகங்கனையுந் தவீர்வெடுக்க வெட்டாமற் கொத்திக் கொத்திக் கிழித்துச் செண்டாயி, இரத்தமாம ணங்களுந்ருமபடி யவன் விஷங்களைக் கொள்ளுகொண்டு, சரீரமாத் திரை

மும்சல்லடைக கண்களைப்போலத் தமது பாதங்களுள் லுப பூசின் கூர்மை யினாலுந் துளைத்துச் 'சின்னபின்னமாக அடித்தார அப்படி படிக்குஞ் சம யத்தில் இந்தப் புஜகேந்திரன் இளைத்து, மகாவருத்தத்தை யடைந்து, தன்னு காவுமழிந்து, பிரணாபிதியுடனே எப்படி தப்பித்துக் கொள்ளப் போகின் றோ மென்று ஏக்கங்கொண்டு யோசித்து, சமயம்பார்த்துப் பதறிக்கதறிக் கொண்டு ஓடிவந்து, இந்த யமுனாநதி மடுவில் பிரவேசித் தொளித்தான் அப் போது கருடபகவான், நல்லது இனி எப்போதாவது அகப்பட மாட்டாயா? அந்தச்சமயத்தில் உன்னீச சமஹரிக்கின்றே நென்று சொல்லிப்போனா

வாரீர மகாராஜனே! இந்தச்சாப்பராஜன் இந்தக் கமபீரமாகிய மடுவி லிருந்தால் பயமில்லாமல் வாழலா மென்று நினைத்துப் பிரவேசித்த தற்குக் காரணஞ் சொல்லுகின்றேனேனென்ற பூர்வகதிலேமகாதபோ நிதியாகிய செள பரியென்னும் மகாரிஷிபானவா வெகுகாலமாக இந்த யமுனாநதி தீரத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார அப்படியிருக்கின்ற சமயத்தில் சாப்பவையி யாகிய கருடபகவான் மிகவும் பசியினால் வருந்தி, இம்மடுவில் பிரவேசித்து, இதில் விருத்தி யடைந்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஜலஜநதுக்களை நிரத்தயராய்ப் பட்டித்துக் கொண்டிருந்தார அதை அந்தச் செளபாரியானவா பார்த்து, அப்பனே! பட்சித்தது போதா இனிமே விதிலிருக்கும் ஜலாசிகளை ஹிம் லிக்க வேண்டாமென்று சொன்னா அப்படிச் சொல்லி யிருக்கவும் சிலநாள பிபாறுதது! ஒருநாள் மறுபடியும் கருடபகவான் அந்தப் புணயஸரவில் பிர வேசித்து, ஜலஜநதுக்களை ஹிம்மலித்துப் பட்சித்தார

அப்படி பட்சிக்கின்ற சமயத்தில் மற்ற ஹத சேஷமாகிய ஜலஜநதுக்க ளெல்லா மிகுந்த வியாகுலத்தை யடைந்து, பிரணாபிதியினால் இளைத்து ஓடுகித் தீனத்தவங்களைக் கொண்டிருந்தன அம்மஹாரிஷியானவா இந்த ஜலஜநதுக்களைப் பார்த்து, மிஷுந்தயானுவாய ஐயோவென்றிறங்கி, ஆயாசத் தை யடைந்து, இவைகளைக் கொலைசெய்து பட்சிக்காரின்ற இந்தப் பட்சி ராஜனிடத்தில் மிகவும் கோபத்தி ித மானஸராய அந்தப் பட்சிராஜனை யுத் தேசித்து, இன்று முதல் இந்த மடுவில் பிரவேசித்து இதிலிருக்கின்ற ஜலஜந துக்களை ஹிம்மலித்துப் பட்சித்திராகில் உமது பிரணவாயுக்குள் சிதறி உயி ரிழந்துபோக்க கடலீரென்று சபித்தார. அந்தச்சாப்பரக்கியம் இந்தக்காரிய சாப்பராஜ னோருவனுக்கு மாததிரந் தெரியுமல்லது, மற்றச் சாப்ப சமுஹங் களுக்குத் தெரியாது ஆகையால் இந்தக் காரியபொருளுமே இந்த நதியிற் பிரவேசித்து, ஞனது புகர மிகர களதர பரிவரங்களை யழைப்பித்துக் கொண்டான்

வாரீர மஹாநாபாவனே! இவையெல்லா முணாந்தசாவசாக்ஷிக சர்வக் கியனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாவப்பிராணி ஸமரக்ஷணாததத்தின் பொ ருட்டு அந்த உரகபதிஹ அம்மடுவில் நின்னும் வெளிப்படுத்தி. அவனுக்கு யாதொரு சத்தஞ்பய மில்லாமலிருக்க அப்பப் பிரதானஞ் செய்து, மிகவுஞ்

செளக்கியத்தை யடைந்தது ஸ்ரீபகவத பகதியுடன ஸாதுவா யிருக்குமபடி நியமித் தனுப்பிவிட்டு, பின்பு திவ்யபரிமளமாகிய நீலோதப புஷ்பமாலையினை யும், திவ்யசுந்த பித்ரமபரா பரணங்கனையும், திவ்யமாணிக்க மரகத இந்திர நீல வசரத்தன மாலையையும் அணிந்து, இராசுருக்ஷைவினை கிரங்ககப்பட்டிருந்த சூரியசுந்திராகன விடுபட்டுப் பிரகாசிப்பதுபோல ஸ்ரீபகவானுவா அந்த நாகேந்திரனும் நாககன்னிகைகளும் பகதியுடன் சமாபிதத் திவ்யஸுவாண மய ரதநாபரணைங் கிருத்ததுடன் தமது திவ்யஸவரூப கேஜகம் பிரகாசிக்க அமமடுவில் நின்றும் வெளிப்பட்டு, சகலபத ஜன சமுஹங்களில் வந்து சேர்ந்தார்.

அத்தருணத்தில் அவருடைய தாயத்தைகளாகிய ஸ்ரீயசோதா நந்த கோபா ரோஹிணி சமேதாசுள்ளன சகலகோபால கோபினி ஜன வக்ராகிப சக லபத ஜனங்களும் மூாசசைத்தெளிந்து ஆயாசந்திரந்து, ஸ்ரீமாதப பிராணீப பாதது, பிராண லாடத்தை யடைந்த இந்திரிய சமுஹங்களைப்போல சந தோஷிததுப பரமானந்த பரிதாகளானார்கள் ஸ்ரீபலபதிரரும் தமது திருத்த மபியாகிய ஸ்ரீகண்ணபிராணீக கண்டு கண்களித்தது, ஆனந்தத்துடன் ஆத ராதியமமாக ஆலீங்கனஞ் செய்து சந்தோஷிதகார சகலகோபால கோபி ஜனங்கள் யாவரும் நேத்ரோதஸவமாக சேவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நிஷ்பங்குளெல்லாம் மமத்தாகிய செருக்கையடைந்து, வாலகளை உயரத்தூக்கித் தலையை பெடுத்துக்கொண்டு, ஆடுருஷ னுஜயது ' என்னுமாப்போல காஜித்து ளங்கரித்தன கன்றுகுட்டிகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணதரிசன குதூஹலத்தினால் அந்த யமுனாநீர்த்தத்திறோங்குகளில் வாலகளை உயரவெடுக்குச் சபதித்துக் கொண்டு இளமான குட்டிகளைப்போல இடசாரி வலசாரியாயேடி விளையாடிச் சமபிர மங்களை யடைந்தன.

காமதேனுவைப் போலொத்த பசுக்களையாவும் தங்கள் போஷகனாகிய ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணமூாததிபைக் கண்டமாததிரத்தில் சந்தோஷபரித் மான ஸத்தால சரீராவயவங்கள் பூரித்து, ஆ கோவிந்தா ' என்னுமாப்போல அமலா வென்று சபதித்துப் பரமானந்தங்களை யடைந்தது ஸ்ரீபகவானீச சூழ்ந்தன அந்தப் புண்யதீர்த்தத்தி னோரங்களில் பட்டுப்போயிருந்த விருக்ஷங்கொடி பூண்டு முதலிய சகலசமுஹங்களுந் தளிர்நெடுக்குங் காலமாக வசந்தகாலம் நேரிட்டது போலத்தளிர்ந்தன. சகல நிருக பகிச மூஹங்களும் சூரியோதய காலசமீப பஞ்சவடித் காலத்தைக் கண்டது போலகலகலென்று மஹானந்த வைபவத்துடன் நானாவித் சுஸ்வரங்களுண்டாகச் சபதித்தன. அப்பொழுது சகலப் பிரமஹுணய ஜனங்களும், புண்யாங்கனைகளாகிய பிராமமண ஸதி ரீகனும், ஸ்ரீநந்தகோப யசோதை முதலாகியவர்களைப் பார்த்து, உங்கள் பூவ ஜனமங்களினுடைய சுநிர்விசேஷ அருந்தவப் பயன்களினால் சாவப்பிரபஞ்ச மனோகரமாய் விளங்குகின்ற மகாதப பல்மாகிப் உவ்வுள்ளபுள்ள புகழ்ந்த மானவர் இந்தக்கொடிய சாப்பதஷ்டத்தில் நின்றும், விடுபட்டு சேஷமமாய் வந்து சேர்ந்தார். உங்கள் பாகயோதய புண்யவசத்தை யென்னென்று துதிக்க

கப்போகிறோம் ? என்று மிகவும் ஆதரத்துடன் சந்தோஷானந்த பரிதர்ன் ஸாகளாய ஆசீர்வசனங்களைக் கூறினார்கள்

அக்கருணததில் ஸ்ரீய்சோதாப் பிராட்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமீபத் திறகு அதிக அன்புடன் வந்து, தனது அருமைசகிதவனை ஆலிங்கனா செய்து, உச்சிமோர்து, திவ்யதிருமேனி பெய்கும் ஸபரிசித்தது, தனது இடுப பினமீது எடுத்ததுகொண்டு, என்னையினை ' என்னப்பனை ' எங்கள் குலதெய்வமே ' என்று முத்கமீட்டுச் சற்றுநேரஞ் சமமாவிருந்து, எங்கள் அருஞ்செல்வப் புத்திரனை ' உன்னை இக்கொடிய சாபம்மானது கடிக்கும்போது மகத தாகிய ஆபத்துக்களை யடைநது எங்களை நீனைத்துத் துக்கித்தையோ ? பதறிக்கத்தினையோ ? விதியை வெறுத்தையோ ? என்னப்பா ? ஏன் இம்மயிலிறங்குபை ? நீயெப்போதுந் தீர்ப்புருஷனாகத் துணிந்து பிரவேசிக்கின்றவன் லலவா ? உனது ஆசரிசயகரமான சேஷபகவங்களைக் குறித்து நான்கு ளஞ்சுகின்றோம், எவ்வளவு பற்றியாவது மறப்பி ன்ளோகளைப்போல சாதுவாயிருக்கப் போகாது ? என்று சொன்னான் இப்படி பலவாறு தனது ஆதராகிசயங்களை விளங்கச் செய்து, பீர்தியால் நஷ்டக்கண்ணு புத்திரனைன்று மாதவனை அடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, ஸ்வப்பனத்தில் அடைந்த தன்மானது நேராகக்கிடைத்ததுபோல புத்திரபலப் பிராப்தியாகிய ஸ்ரீபகவானை யடைநது, அளவிறந்த சந்தோஷாகி சயத்தோடு கூடினவளாகி, அந்தச் சிவலக்ஷி சிறுகுமாரனை மடியிலவைத்து உகந்து ஆசீர்வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, அடிக்கடி ஆனந்த பாஷ்பங்களை வருஷித்து, நல்ல திருபதி அடைந்த மனமுடையவளாயிருந்தனள்

வாரீர ராஜேந்திரனை ' இவ்விதங்களாக யாவரும் ஆனந்தத்தை யடைந்திருக்கும்போது சூரியன் அஸ்தானத்தை யடைந்தான் அந்தக் காளிரிதி தீரத்தில் அன்றையத்தின் பிராத்திரி நந்தகோப யசோதாதேவி முதலிய சகலகோபால் கோபீஜன் ஆபாலவித்தஜனங்க ளெல்லாரும், பசு கன்று விருஷப கணங்கள் யாவும், ஸ்ரீபகவத் சந்தாசன் சந்தோஷத்தினால் பசிதாகங்களை மறந்திருந்து, மிகவும் பொழுது போன பின்பு பசிதாக பீடிதர்களாய் அலுத்து, எவ்வெவர்கள் எங்கெங்கு எப்படி எப்படி யிருந்தார்களோ ? அவரவர்கள் அங்கங்கு அப்படி அப்படியே சயனித்து நித்திரையெய்து கொண்டிருந்தார்கள் பசு கன்று விருஷப கணங்களயாவும் அப்படியே மெய்மறந்து நித்திரையெய்தன் அந்த நடுநேரத்தில் மகத்தரமாகிய அந்த மகாரண்யப் பிரதேசத்தில் தேயவீகத்தா லுண்டாகிய தாவான்லமென்கிற ஒரு கட்டித் தியானது உறப்பித்தது, அம்மகா வனத்திலிருக்கிற விருக்ஷங்கொடி பூண்டுகள யாவையும் பற்றி பெரிந்துகொண்டு, நான்கு திக்கும ஜாஜவல்யமான மாயப்பொறிகள் சிதற, அதிகோராகாரமாய் மண்ணும் விண்ணும் புகையெழுமப், ஜவலித்துச் சூழ்ந்து, வெகுவாக அலுத்துத் தங்கள் தாபந்திரும்படி சுகமாக நித்திரையெய்தி கொண்டிருக்கின்ற இரத நந்தவ்விஜ சமுடம் புண்ய ஜனங்கள் மீது பாய்ந்தது.

இப்படி பாய்ந்த மாததிரத்தில யாவருந் திடுக்கிட்டுத் தூக்கநடுகளிற் தெழுந்திருந்து, இததீயிலை கொளுத்தப்பட்ட வேகத்தைச் சகிக்கக்கூடாத வாகளாய்ப் பிராணபீதியை யடைந்து, சாவஜனங்களும மாயாமனித பாலராகிய ஸ்ரீஹரியைத்தவிர அன்னியராகிய வொரு ரக்ஷகரையுங் காணாமல், ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஆ ஆபதபாக்தவா! ஆ சரணாத வதசலனாகிய ஸ்ரீபகவானே! இதோ பாததீரா காட்டுத்தீயானது சமீபத்திற்கு வந்து விடுகின்றது இப் போதே எங்களுக்குச் சகிக்கக்கூடவில்லையே, ஸ்வாமி! இன்னுமுபேசைக் செய்கின்றீரோ? தவிர்த்து விடுகின்றதே இதோவந்து சூழ்ந்துகொண்டதே ஏக காலத்தில் யாவரும் இவ்வகனி கணங்களால் மகத்தாகிய துன்பமுற்று அலைகின்றோம் என்களை நீ ரெவவிதமாக இராட்சிபரீரோ அறிகிலோம் ஒபதமாக்கூரே? ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஓ ஸ்ரீபலராபரே! நீங்கள் மகாபராகரம் சாலிகளான அதிமானுஷ சேஷ்டித தெய்வ புருஷர்களாகையால், சீகரமாக இரத்தக் காட்டுத் தீயைக் குளிரச்செய்யுங்கள்

உங்களுடைய ஸ்ரீசரணாவிந்தன்களே கதியென்றும், உங்களுடைய சேவையே புருஷராததமென்றும், நமஸினை பகதஜனங்களாகிய எங்களுக்கு இத் துன்பங்கள் நேரிடலாகுமோ? ஒபரம் புருஷர்களே! உத்யுகரமான இரத்தக் காவானலர சுவாலைகள் முழுதிலும் மேல் விழுந்து ஹிபவியாதபடி எங்களை ரட்சிக்கக் கடவீங்கள் என்று யாவரு முறையிட்டார்கள் அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுவா 'தமது கருணாகடாக்கி வீக்ஷணயத்திலை அவர்களுக்குத் துன்பமில்லா திருக்குமபடி கட்டாசித்து, ஸ்ரீஜகஸ்தீவரனாகியும் அநந்த சக்த தேஜோமயனாகியும் விளங்கி, தமது நிஜசக்தியிலை விஸவருபங் கொண்டு, ஒருவருந் தன்னையுணராமல் சங்கல்பித்துக்கொண்டு, அகனியாந்மக அநதரியாமிதவத்திலை அந்தக் காட்டுத்தீயை அரைக்கண மாததிரத்தில் தாம் போகதாவுங் காததாவுமாய் பித்தி பாதிக்கின்ற வேதராததங்களுக்குச் சாட்சியாய் முழுதும் பாணஞ்செய்து, ஆசிரதர்களாகிய நந்தகோப ஜனங்கள் யாவரையு மிரட்சித்தார

வாரீர் மகாராஜனே! இவ்விதமாக ஸ்ரீ பகவானுவா காட்டுத்தீயைப் பாணஞ்செய்து அரணயமென்குங் குளிரச்செய்த பின்பு யாவருந் செளக்கியத்தை யடைந்திருந்தார்கள். அந்த கோபல ஜனங்களின் முகங்களுக் கொப்பாய்த் தாமரைப்புஷ்பங்கள் மலரச் சூரியன் கிழக்குதிசையி லுதயமானா ஸ்ரீ நந்தகோபரும் கோபாலாகளும் காலையிலெழுந்திருந்து, பிருந்தாவனத்திற்கு எதிர்முகங்களாய் ஸ்ரீபகவதமச் சமபூதர்களாகிய ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்களுடையமகா மகிமாதிசய குணங்களைகுறித்து விஜயகானஞ்செய்து கொண்டு திக்ருவிதிக்ருகளிற்பரவ வேணுகானங்கள் முதலிய ஸவரங்களைச் சபதித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே யழைத்துக்கொண்டு, சகலகோபால்குமார கோபிஜன கோகண சமேதர்களாய்ப் பரமானந்தத்துடன் திருவாயா பாடியவந்து சேர்ந்தார்கள்.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி வந்தம்

நண்ணு மிராம கிருஷ்ணனென நாமாகள

பண்ணும் லீலைக் குரிய பராகரமம்

கண்டனம் பிரலம்பனறன சமமாறமும

கண்டு போனற சதையிது வாமரேர

ஸ்ரீரமகிருஷ்ணர்களாகிய மஹா புருஷர்களுடைய அதிமானுஷ் கீரீடா லீலைகளுக்கு அநுகுணமாகத் தேவரீரைய வசந்தகால வாணீனயும், ஸ்ரீபலராம ரால மஹாபராககிரம சாலியும் அக்ஷரஸரேஷ்டனு மாகிய பிரலம்பாசரணு டைய சமஹாரமுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர ஜனநாயகனே ! இந்த ஸ்ரீபலராம கேசவ மூர்த்திகள் கோபால பாலவேஷ ஸவரூபங்களாய்ச் சந்தேகாஷ்டாதிசயமான மனோகஸாஹங்களுடன் சகல பந்துகளால் செய்யப்பட்ட ஸதுகிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அளவி றாத கோசமுகங்களைச் சமரக்ஷணஞ் செய்து, தங்கள் மாயாச்செஷ்டிதங்க ளால் அனந்த விசித்ர லீலாவினோதங்களை யாசரித்து, சாலத்திராநுக்கும் மனோரமயமாக விளையாடிக் கொண்டு இருந்தார்கள் அப்படி யிருக்கின்ற சமயத் தில் இரண்டுடனுக்கும் ஓநயிரென்று சொல்ல மனமொரு மித்திருக்கின்ற ஸ்திரீபுருஷர்களை யுருகச்செய்யவும், சாவப்பிராணிகளுக்குத் தாபங்களை யுண் டுபண்ணவும், உத்தராயணகாலந் தோன்றியது, வாரீர உத்தராரந்தனே ! அக்னிபகவானும் யமனும் நிருதியுமிருக்கத்தக்க தென்திசையில் வெறுப்பில் லாமல் நித்தியமாய் நடந்ததினாலே அதிகமான காபம் மேலிட்டதால் அதைப் பனியால் தணித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்து இமயமலைப் பக்கத் தில் சோந்தானென்று சொல்லவும், தன்னுடைய கிரணங்களினால் மலாந்து பரிமளிகின்ற தாமரைப் புஷ்பங்களைப் பனியால் வாட்டுகின்ற படியால் பனி மலையோடு சண்டைசெய்யப் போனென்று சொல்லவும், குரியபகவான வட திசையைச் சொந்தான

இப்படிச் சூரியன் வடதிசையைச்சேர நேரிட்டதாகிய உத்தராயண காலகதில், மகரராசியிற் பிரவேசித்த சூரியன் அதைவிட்டுக் குமபராசியிற் போய் அதிலிருந்து மீனராசியிற் பிரவேசித்தான் இப்படிச் சூரியபகவான ராசியை விட்டு ராசிகளிற் பிரவேசிக் குத் தோறும் அந்த இமந்தகால சிரமகாலங்களில் நாளுக்குநாள் அக்கள அடிகரித்துப் பகற்பொழுது விருத்தியடைந்தது. இரவு அக்கருறைக்கது இப்படி ராசியைவிட்டு வேறுவேறு ராசிகளில் வருகிற தீவாகரணுடைய கதிபேத சஞ்சாரங்களினால் அவனுடைய கிரணங்கள் தின தினங்களில் உஷ்ணப்பிடுத்தி யடைந்தன. அதனால் உலகத்திற்கு அதிகமதிக்க மாய உஷ்ணஜ்வலே மேலிட்டது. அந்தக்காலத்தில் ஏரிகள், தடாஹங்கள்,

ஞானங்கள், குட்டைகள், இவை முதலியவற்றில் நாளுக்குநாள் ஜலங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வற்றியது. இப்படி நீர்வளங்களெல்லாம் வற்றவே ஆவினங்கள் ஜலபானஞ்செய்யுந் தீர்த்தத்திறைக ளெவ்வுரு சேறாய்குழும்பின. உடனே சூரியபகவான மேஷராசியிற் பிரவேசித்தான். இளவேளிற் காலமாகிய வசந்தகாலம் வந்தது வசந்தமாகிய தென்றற்காற்றுத் திருமபுவதற்கு முன்னம் கீழ்க்காற்றும் வாடைக்காற்று மாழிக் கொஞ்சம் வேகவகொண்டு அடித்தன

அந்நூல் இரதப் பூமியினுடைய சூக்ஷ்மமாசங்களாகிய பூரேணுக்க ளென்னுந் தூளிகள் அங்கங்கே யெழும்பி ஆகாயமெங்கும் வியாபித்துச் சூழ்ந்திருந்தன விஷஜந்துக்களாகிய சாப்பங்கள் முதலிய சூரூர் ஜந்துக்கள் யாவும் புறறுகளினிடமாகிய பிலத்தின் அடிவாறங்களிற் சென்று, பகற்கால மெல்லந் தங்கி, இராககாலங்களில் வெளியிலவந்து வாயைத்திறந்து கொண்டு படசிப்பதற்குத் தஞ்சுத் தீதளமந்த மாருதம் வராமல் பெருங் காற்றையிருந்த படியால் சங்கிக்கூடாத பிரயாசங்களைக் கொண்டிருந்தன சகலமான விருக்ஷ லதாசூலமாதிக்கள் யாவும் இலைகள் பழுத்து உதிர்ந்தன சாவஜன் சாதாரணவிஹார அந்த உஷணகாலமானது இவ்வண்டாதிபதியான பிரமமதேவன் சாவத்திற் சாதாரணமாக இரதப் பிரமஹாண்ட மென்னும் பெரியகடாரமாகிய ஒருபாததிரந்தில் சூரியபகவானுடைய கிரணங்களாகிய உஷணகாலத்தை வசந்தகால மென்னும் போகொள்ளச் செய்யும்படி, மந்தமாருத மென்னுந் தென்றற்காற்றானது அகஸ்தியபகவானுக்கு வாசயோககியமாகிய பொதியம் மலையினுச்சியிற் றேன்றியது

அத்தென்றலானது அமமலைச்சாரலில் விளங்காநின்ற சந்தனமுதலிய வாசன விருட்சங்களிலுள்ள கனி புஷ்ப கந்தங்களையும் கனயாகுமரியினுடைய அலைகளினுடைய சூரியரத் திவ்லையையுந் தோயந்து முற்றிலும் ஸபரிசித்துக் கிரகித்துக்கொண்டு, மகாமனோஞ்சனமாகத் தோற்றி, அக்காலத்திற் சூரியவ னைய மனமதனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்யும்படிப் புறப்பட்டு வந்தது. அந்த வசந்தமானது உலகத்திற்குப் பரவியதனால் சிலவிருட்சங்கள் அருமபெ டித்துப் புஷ்பித்தன, சிலவிருட்சங்கள் புஷ்பித்து இத்தழகளை யுதித்தன. சிவமரங்ஞம் பலகொடிஞ்ஞம் தனிர்த்துத் தோன்றின அவற்றுள் மாமர முதலியவை இலைபழுத்துதிர்ந்து தனிர்த்துத் தோன்றின. அவற்றைப் பாசகுமிடத்தில் வேனிலாகிய புருஷன் வருகின்றதைக் குயில்கள் சொல்லக் கேட்ட மாதிரித்தில் விருட்சங்களாகிய ஸ்திரீகள் முன்கட்டியிருந்த கறுப்பு வஸ்திர மங்கலகர மல்லவென்று நீக்கிச் செம்பட்டு வஸ்திரங்களை யுடுத்திக் கொண்டது போலவும்; பூவம் தாங்கள் வேரினாலுண்ட ஜலதையெல்லாங் காலத்துக்குத் தஞ்சுத்தடியே அகனிநுபமாக்கித் தங்கள் கிளைகள்தோறும் காட்டுகின்றது போலவும் விளங்கின

அவ்விருட்சங்கள் அருமபிய தனிகள் மிகச்சுவந்தும், பின்வெள்ளித் தகட்டையொத்தும், அதற்குமேற் பசுமைகொண்டும் விளங்குகின்றவை

யெப்படியிருந்தனவென்றால் இந்திரஜால் விததைக்காரருடைய செய்கையை ஒத்திருந்தன மேலும் புஷ்பிதத புஷ்பங்களிலின்று மகரந்தப்பொடிகளுக்காகின்றவை எப்படியிருந்த தென்றால் - மன்மதனுவன் உலகத்திலுள்ள ஸ்திரீ புருஷுகள யாவரையும்புகுமபடி மோகனப்பொடி தூவியதை ஒத்திருந்தன. மேலும் சர்வஜநதுக்களுக்கும் இந்த வசந்தகால இரவுகளில் சாதாரண சஞ்சாரமாகிய மதனரதி கிரீடா விசேஷங்கள் மிகுதியாக விளங்கின அன்றியும் சூரியபகவானுவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் விருத்தியடைகின்ற பசு-பட்சி-விருட்சம்-கொடி-இவைமுதலிய சர்வப்பிராணிகளின் சத்துக்களைத் தன்னு கிரணங்களினால் கிரகித்து, சர்வமனித, 'ஸ்வபாவங்களுக்குச் சத்துவப்ப தேஜங்களையும், விருக்ஷலதா குலங்களுக்கு உண்டான பலரச ருசிகளையும், மற்றவைகளுக்கு அதற்குத் தக்கவைகளையுந் தோன்றச் செய்தன.

அவ்வசந்த காலமானது நேரிட்டமாததிரததில் அந்தப் பிரபந்தாவனங்களில் தென்றகாற்றானது குளிராது வீசுதலினால் உஷ்ணரசுகள் தணிந்து, சாவதர புனையஜனங்களும் செளகரிய மடைந்தார்கள் மிருகபக்சிகள் சேஷமங்கள் கொண்டன விருக்ஷலதாசமுஹங்கள் எப்பொழுதும் வாசனையோடு கூடிய புஷ்பங்களால் சுகல சுபமங்களாகர சோபிதங்களாக விளங்கின. விசித்ரபக்சிகளின் கோலாஹலத் துவனிகளும், கிளிமுதலிய சமுஹங்களினுடைய மகாமாதுரியமாயிய சுவரநாதங்களும், சூயிலமுதலிய நானாவித சுந்தரபக்சிகளினுடைய கம்பீர சந்தோஷத்வனிகளும், மயிலமுதலிய நானாவித குதூஹலபக்சிகளினுடைய லோகானந்த கரங்களாகிய நாததன சிறுறையைகளும், அங்கங்கு நதிதடாக உபவனங்களில் விகசிதங்களாய் பிருக்கிற தாமரசாதி நானாவித ஜாதிபூஷ்பமகரந்த சலித மதுபானங்களைச் செய்து மதித் தெழுமபின் நானாவித விசித்ரரதன் ஸவாண்மயாகார ஜாதி பேதங்களால் விளங்குகின்ற ஷட்பத ஜநதுக்களாகிய வண்டுகளின் கம்பீர கீதநாத ஸவரங்களின் ஒசைகளும், ஏக்காலத்தில் சாவ மங்களகரமாய்ச் சபதித்தன

இந்தச் சப்தங்களினு லந்தப் புண்யவன மெங்குஞ் சோபித்து மங்கள ஒசைகளோடும் பிரகாசித்தன. அக்காலத்திற் பேய்ந்தமழையினால் ஸ்ரீயமுன நதியானது விசித்ரமான அலைகளோடுங் கூடிப் பிரவாகித்தது. அந்தப் பெரு வெள்ளஜலம் அங்கங்குள்ள தடாகங்கள் - ஏரிகள் - குளங்கள் - ஓடைகள் - மடுக்கள் - இவைகளுக்குப் பாய்ந்தது அதனால் அவைகள் சமரேறக்குறைய ஜலசமாததி யடைந்தன. அததீர்த்த வளங்களில் நானாவிதமாகிய செந்தாமரை - வெண்டாமரை - செங்கழுநீர் - கருங்கழுநீர் - செவ்வாமபல் - வெள்ளாமபல் - இவைமுதலானவைகள் புஷ்பிததுப் பரிமளங்களாய் விளங்கின. அந்தத் தென்றகாற்றானது இவைகளின்மீது வியாபித்து ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு அலைகளின் திவலைகளையும் புஷ்பங்களின் மதுகரஸ்பரிசுகளையும் வகித்துக் குளிராது வீசுதலினால், அந்தப்பிருந்தாரண்யப் பிரதேசங்கள் முழுதும் முன்னடைந்திருந்த உஷ்ணங்கள் தணிந்து குளிராது விளங்கின.

. இவ்விதங்களாக மிகவுஞ் சர்வாலங்கார சோபித சுந்தராகாரங்களாகப் பிரகாசிக்கின்ற அநதக்கோகுல பிருநதாரண்யத்திற்கு, ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ண மூர்த்திகளிருவரும் மறறைக் கோபாலஜனங்களுடன் சாவகோவின சமூகங் களையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய் பசுக்களை மேயவிட்டார்கள் அவைகள் மேயந்துகொண்டிருந்தன அநதச் சமயத்தில் அநதக்கோபாலகு மாரர்சனும் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களும் அநத் ஆரண்ய மாற்கங்களில் நாநாவித ஸீலாவி னோதங்களாகக்கிடத்து அபஹாசிய வார்த்தைகளைப்பேசி நகைத்தும், உத் ஸாஹ பெளருஷவசனங்களால் திகைத்ததும், சித்த சாகுசலயங்களாலயதேச சையாய் விஹித்ததும், அனயோன்யமாகளாய ஒருவருக்கொருவா கட்டியணைத் தும், விவாஹரசந்தோஷ மானஸங்களாயச் சமுனறு சமுனறே டியும், மஹா விருக்ஷங்களின் நிழல்களில் தவகி நின்றும, ஒருவருக்கொருவா கண்களைப் பொத்தி யொளிப்புக காட்டியும் அவ்வொளிப் பாட்டத்தி லொருவருக்கொரு வா பயங்காட்டியும் விளையாடினார்கள்.

மேலும் கோபால குமாராகள தங்களுக்கு ஸ்வாதினபாடங்களாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண கீர்த்தனங்களைப்பாடி விளையாடினார்கள். யாவரும் அவ்வாரண்யங் களில் சஞ்சரிகுகின்ற மிருகங்களை யதட்டியோட்டி அவைகளின் பின்னோடி யும், சுஸ்வரங்களைத் தரத்தக்கதாகிய பிள்ளாங்குழல்களை நாநாவித மதுர இசைகளுடன் ஸ்ரீரத்தூதியும், கதிவிசேஷங்களாகிய நடைகள் நடந்துகாட்டி யும், ஒருவருக்கொருவா ஒடியொளித்தும், வெண்மணற் குன்றுகளைச் சிறு கு ப்பலாகச் சோதது மணற்குப்பலாட்டாகிய ஸீலையில காலகந்தநியும், தோள் களையுந் தூடைகளையுந் தட்டிக்காட்டிப் பந்துகளை வீசியெறிந்து சிறுகோல் களால் தட்டியெறிந்து பிடித்ததும், வெண்மணற் குன்றுகளிற் பாய்ந்து குதித் தும், கோடுகளைக் கிழித்துத் தானியும், அக்கோடுகளைத் தாண்டியும், விருக்ஷங்களின் மீதேறி ருசிபசுருவமான பலங்களைத் தின்று கீழிருந் தவாகளுக்கெறி ந்தும், நாநாவித ஜாதிமிருக ஸ்வரூபங்களாகக் கலபித்து விளையாடியும் மஹா விருட்சங்களினுடைய களைகளின் மீதேறிநின்று அவற்றிலுள்ள பதர பல புஷ்பஜாதிக ளுதிரும்படி குலுக்கியுதித்ததும் விளையாடினார்கள்.

அநதக் கோபால குமாராகள அவ்வாரண்ய மஹாவிருக்ஷப் பொருது களிலுந் - புதாசனிலும் - குணைகளையுடைய பாவதசிகர பொருதுகளிலும் வரி சைவரிசையாய் கட்டியிருக்கிற தேன்குண்டுகளைக் குறித்துத் தேனீக்களான மதுபக்ஷியாது ஸண்டினங்களைச் சதுபாயங்களைச் செய்தோட்டி அததேனை கிரஹித்ததும், அதை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துத் தாங்களும் பாணஞ்செய்தும், திவ்யமூர்த்திகளாகிய இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் அதி மனோஹரடோலாயமான மானஸங்களாயக் கீரிடத்து விளையாடுகின்ற சமயங் களில் ஸ்ரீபகவான் களைநுணைக்கின்ற திவ்யாபரணதிகளைப் பகதியுடன் பத் திரமாய்வைத்துக்கொண்டிருந்தும், அவருக்கு வேண்டுமென்பொழுது மிகவும் பிரீதியுடன் அலங்கரித்தும், காபகக்ஷங்களாகிய இருசெவிகளின்மீது விளங் கிய செல்வச்சிரோபட்ச ராஜாலங்கார சிணைகளை ஒருவருக்கொருவர் பற்றிக்

ஸ்ரீ ம த் பா க வ த பு ரா ண வ ச ன ம்

கொண்டு ஜடாடிமல்லமுஷ்டி யுத்தங்களைச் செய்தும், ஜயாபஜயங்களைக் குறித்
துப் பந்தியங்கள் கூறித் தாங்கள் வைத்தகுறிகளைப் புரப்பிற் று ஸ்மரித்ததும்,
ஜயித்த வாசன அந்த ஜயதிரவியத்தை ஸ்ரீபகவானுக்குக் காணிக்கைபாகச்
சமாப்பினை செய்தும் ஆனந்திப்பார்கள்

இவையன்றியும் சிலா வேணகைப் புலிகளைப் போலத் தாழ்த்தி விடப் பாய்ந்
தும், சிலா கெம்பிரமாக அசைந்தலாவியும் ஒருவருக்கொருவர் உயர எழும்
பித் தங்கள் கால்களினு லுதைத்தும், சிலா சேவயசேவக மிகரமிதர ஸவரூப
பாவங்களை வலுவித்து நாநாவித் விசித்திர லீலாவினோடு சமப்பிரமாதியங்
களுடன் விஹரித்தும் விளையாடினார்கள். சிலத்தருணங்களில் இந்த 'மஹாதி
சய புணயவானங்களாகிய கோபாலகுமாரர்கள் யாவரும் ஒருகுளிரந்த தோப
பில ஒணருகச்சேர்ந்து உட்காந்து இளப்பாறி, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்தி
களுக்குப் பட்டியுடன் தண்டன சமாப்பித்து, ஒ மஹாதுபாவர்களே 'நீங்கள்
எங்களை அநந்தவிதங்களால் இரகஸிக்கின்றவர்களாகையால், இந்த லீலைகளி
லும் நீங்கள் திவ்யாக்கிய ஸவரூப பூபாலாகளாய் நின்று எங்களை நியமிக்கக்
கூடவீரங்களென்று பிராத்தித்தநாங்கள் அப்போது பலராமகிருஷ்ண மூர்த்தி
கள் புன்னசையுடன் அங்குகிரித்தார்கள் அவ்வளவில் கோபால குமாராக
ளெல்லாம் அதிசம்பிரம சந்தோஷ பராகளாய்க் கத்தத் ஸவரத்துடன் நாநா
வித் முறைகளைக்கூறி நியாயங்களைத் தீரக்கச்சொல்லிக் கேட்கின்றவர்களும்,
அந்த விவகாரத் தீர்ப்புகளில் சந்தோஷித்து ஸுதுதிகின்றவர்களும, சஞ்சா
ரங்களில் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதரகைகளாகிய பாதுகைகளைச் சுமந்து
கொண்டு வருகின்றவர்களுமாய் விளையாடினார்கள்

சிலா மஹாவிருக்ஷங்களினுடைய சிறுகிளைகளைக் கொண்டுவிந்து பலஸ்க்
கு ஸரூபத்தை நிரமித்து, அதற்கங்கமாக நாநாவித் கொடிக்கைகொண்டு
பின்னி, தாமரஸுஷ்ப இதழ்கள் முதலிய மல்லிகை முல்லை ஜாஜீயாதி நாநா
வித் சுகந்த பரிமளங்கையுடைய புஷ்பங்களால் விசித்திரத்தன் ஸவரூபங்
களாய் அவன்காரஞ்செய்து, அந்த ஆந்தோளிகைகளின் மேல் ஸ்ரீபலராமகிரு
ஷ்ணர்களை யெழுந்தருளச் செய்து கமந்தார்கள். சிலாதிவா அரமபையர்
களை நாணுமபடி அபிரயபூரவக பரதசாஸ்திர லக்ஷணயுக்தமாய் நாட்டியங்
களைச்செய்தார்கள் சிலா கின்னரகந்தாவாதி ஜனங்கள் வெட்கிக் கூசும்படி நா
நாவித் மிருதுஸவரங்களோடும் பாடினார்கள் சிலாபாட்டுகளைப் போலப்புகழ்ந்
தார்கள் சிலா வேதாந்தாதத் நிரணய ஸ்ரீபுருஷருக்கவாக்கியங் களைப்
போல முன்னடந்து ஸுதுதிசெய்தார்கள். சிலா சாவப்பிரபஞ்ச நியமன
சர்மகாம யோகத்ய ஸ்வேஹதுக் பலபராபத் ஸ்ரீவாகுதேவாக்கிய ஸவரூபருக்கு
யஜுஸ்சாமாதி வேதங்களைப்போல அந்த ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களால் தங்க
ளுக்கு நேரிட்ட அரிஷ்டநிவாரண இஷ்டபலப்பிராபத் மஹிமைகளைக்குறித்
துக் காயுக்கபாடக் ஸவரூபங்களாய்த் துதித்தார்கள்

சிலா பகதிவிசுவாசங்களுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண குணகோத்தனங்களைப் பாடி
னார்கள். சிலர் ஸ்ரீபகவத் ஸவரூபங்களுடைய திவ்யமான உதஸவ சேவையில்

நேத்திரானந்தக் கியானோதேதமர்களாய்ச் சேவித்தார்கள் சிலர் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணத் குணதீரயுடைய ஸ்ரீகுச் சந்தோஷகரமாக நகைத்தார்கள் சிலா கலயானகுண கோத்தனங்களி னிசைக்குத் தங்கள் கரங்களால் அபிரயங்களைக் காட்டினார்கள். சிலர் ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். இவ்விதங்களாய் அந்தக் கோபால் சூழ்நிலை வனவிகார வசந்தோதஸவம் சம்பிரமங்களாய்க் கிரீடா விசேஷங்களை அநுபவித்தார்கள் பிறகு திவ்யபுருஷகிரேஷ்டாங்களாகிய இர தப் பலராம கிருஷ்ணர்கள் அந்தப்பிருநதாவன விதியில் ஜகன்மாயாமோகன சுந்தராகாரங்களாகி, தேவகந்தாவயக்ஷுகினர கருடபன்னகா முதலிய மகா ஜனங்கள் அதிசயித்தது சந்தோஷிக்கும் படியாய் நடனஞ் செய்தார்கள்.

அப்போது மகா பரிசுத்தமான புண்பஜனமிகளாகிய இந்தக் கோபாலகு மாரர்களிற் சிலா வேணுகானங்களைச் செய்தார்கள், சிலா சுலைமான் கொம்பி னைச் செய்த துளைக்கருவிகளை யூதினார்கள் சிலா அந்தத் திவ்ய நாததனங்க ளைக்குச் சாரியாய்ப் பாடினார்கள் சிலா தங்கள் சிரங்களையடைத்து அபிரயங் காட்டினார்கள் சிலா இந்தச் சாஸ்திரோகதமான நாட்டியங்களுக்கு மெச்சி இவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள் சிலா மகாதிசயமென்று வானிந்து ஆசசரியத்தை யடைந்தவர்களாய்த் தங்களைமறந்து அனயசிரதையற்றற் சேவித்தார்கள் இவ்விதங்களாக யாவரும் ஒவ்வோரதிசய் திவ்யவிஷய கிரியாபரகளாய் நதி தீரதடாக் சமீபங்களிலும், பாவதங்களின் குகைகளிலும், ஏரிகளோரங்களி லும், பசுவினங்களின் மந்தைகளிலும், குளிரந்திருண்ட தோப்புகளிலும் புஷ்ப பஸ்திகங்களான பொதுறுகளி னருநிலும், மஹாலீல நடனோத் தியோ காதி அனந்த விசித்ர விளையாட்டுகளைச் செய்துகொண்டு, பசும்புல்லுக் ளுள் ளவிடங்களில் தங்கள் பசுக்கூட்டங்களை மேயவிட்டுச் சந்தோஷப் பரங்களாய்ச் சம்பரமித்திருந்தார்கள்.

அப்படி யிருக்கின்ற தருணத்தில் அந்த மஹாவனத்தில் பிரலம்பாகுர னென்னும் பெயரையுடைய ஒருகொடிய ராக்ஷஸன் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்க ளையும் மறமுள்ள கோபால் குமாரர்கள் யாவரையும் ஹிமவலித்து ஐயத்தை யடையவேண்டு மென்கிற நினைப்பைப்பொருட்டு, தன்னுடைய ராக்ஷஸமாயை யினால் ஒருகோபால் குமாரனைப்போல காம்புபுறைய வேஷமடைந்து, அந்தக் கோபால் குமாரர்களெல்லாரும் தங்கள் லொருவனென்று நினைக்கும்படி மயக்கி, கபடமானஸனைய அவர்களில் வந்துசேர்ந்து கலந்து ஸநேஹித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தச்சமயத்தில் சாவகசியனாகியும், சாவமயனாகியும், ஸ்ரீபகவானாகிய யிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா அந்த மாயாவேஷ தாரியான துராதமாவானவனை அசுரனென்று தமக்குள் அறிந்து, அவ்வசுர னைச் சிவிகக்கதக்க சதுருபாயங்களைச் சங்கலபித்துக் கொண்டிருந்தும் தா மொன்றும் அறியாதவரைப்போலத் தங்களைக் கொலைசெய்ய வந்த அந்த மாயாகோபால் பிரலம்பாகுரனை ஸ்நேஹிகோபாலனாகவே தாம் பாவித்திருக்கிற தாய் அவன் நினைத்துக்கொள்ளாது அவனுக்கு மிகவுங் அன்னியோனய மாகிய ஸநேஹகத்தைக் காட்டினார்.

இப்படி காலடிய பகவானுவா உடனே சகல கோபால குமாரர்களை யும் அழைத்து, ஒ பிரியகிணேஹிதாகனே! நாமெல்லாரு மொன்றாய்ச் சோனது, இனி அஸகமான காலபரியந்தம் சந்தோஷமாய்ச்சில சிலைகளை யோ ரிடத்தில் ஸதாபித்து, குறிவைத்துப் பந்துகளடித்து, அவவினையாட்டினால் வருகின்ற ஜயபஜயங்களை யடைந்து, அவற்றிற்குத்தக்க பந்தயங்களை யதுப விககத்தக்கதாக வினையாடிக் கொண்டிருக்கலாம் வாருங்கென்று சொன்னா அப்படி வினையாடுவதற்கு யாவரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள் உடனே ஸ்ரீஜ நாராதனரானவா தாமொரு பேருத்தியும், ஸ்ரீதாமனென்னுங் கோபாலன் தமக்கெதிரா பேருத்தியும், தமமுடைய பக்ஷத்தில் மாயாகோபால பிரலம்பன் ஒருபேருத்தியும், அவனுக்கெதிரா பலபத்திரா ஒருபேருத்தியுமாகத் தலைவாக னா யேற்படுத்தி, மற்றைக் கோபாலர்கள் சிறியவத்திகளான லேவகர்களாக வகுத்து, அவர்கள் யாவரையும் கண்க்குசெய்து இரண்டு பக்ஷத்திற்குஞ் சமமாகப் பாகித்தனா

இப்படிபகவான இரண்டினமாகப் பிரிந்தவாகளுடன் அந்த ஸ்ரீபிருந்தா வன மஹாவிசால மாககப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று, மஹா விருக்ஷங் களையும் சிலா ஸவ்ருபங்களையும் லக்ஷியக்குறிக்களாக ஏற்படுத்தி, கைகளிற பந் துகளேந்தி, பாண்டுரவமென்கிற வடவால் விருக்ஷத்தி னடிவார நிழலிற சோனது, நாமெல்லாரும் இந்தப் பந்துவினையாடுவோம், இவ்வாட்டங்களில தோற்றவர்கள் வாஹனமாகி ஜயித்தவாகளைச் சுமந்து, பசுக்கூட்டங்கள் அப் பாற்பிரிந்து சித்திரப்போகாமல் அமமந்தைகளைப் பிரதக்ஷணமாக வந்து மடக் குகிறது அல்லது மஹாவிருக்ஷ சிலா லக்ஷியக் குறிக்களைத் தொடர்புப் பிரதக்ஷ ணம் பண்ணி யதாஸ்தானத்திற்கு வந்திறங்குகிறது என்று கட்டளையிட்டார் அப்படியே யாவரும் ஒப்புக் கொண்டவாகளாய் வினையாடிக் கொண்டிருக் கின்ற சமயத்தில், ஒருக்கால் இருவா கட்சிகளிலும், ஜயபஜயங்கள் நேரிட்டு பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கட்சி தோற்றது அப்போது பலபத்திரா பக்கலி லிருந்த ஸ்ரீதாமன் தமக்கு அந்தரங்க பக்தனுக்கையால், பக்தபராதினரான சுவாமியானவா அவனைத் தோளினின்று வைத்துக்கொண்டார் அப்போதவன் சரீரமாதிரித் தோளின மீதிருந்ததேயன்றி, மனது சுவாமியின் திருவடிக ளைப் பற்றியிருந்தன

விருஷபனைப் பத்திரசேனனும், ஸ்ரீபலராமரைப் பிரலம்பனும், வாஹனங் களாகச் சுமந்து கொண்டு, முனசங்கலப்ப பிரகாரம் லட்சியப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யப் போனார்கள் அவர்களுக்குள் ஸ்ரீதாமனைச் சுமந்து கொண்டு போன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும், விருஷபனைச் சுமந்துகொண்டு போன பத்திரசேன னும், லட்சியப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து எல்லையிலவந்து சோனதார்கள். ஸ்ரீபல ராமரைத் தோள்களிற சுமந்துகொண்டு போன மாயாகோபால வேஷதாரி யான அந்தப் பிரலம்பாசுரன் லட்சியப்பிரமரணப்படி பிரதக்ஷணஞ் செய்து வராமல், கபடனாய் லாந்திருக்கின்றவ னாதலால் அவரைக் கொல்லவினைத்து லட்சியங்களைத் தாண்டிப்போன அப்படி போகாமலில் ஸ்ரீவம் ஸ்ரீகிருஷ்

ண்பகவானைத் திருணுவர்த்தனென்னும் அசுரசிரேஷ்டன் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்தில் போகும்போது தமமைச சமசகமாட்டாமல் அவன் அதிக துன்பங்களை யடைநது சுமரதுகொண்டுபோக ஸ்வாமி அவனுக்கு எவ்வளவு பாரமாய்த் தோன்றினாரோ ? அவ்வளவு சமசகக கூடாதபாரமாய் சகலாரிஷ்ட நிவாரண ஜயோததமராகிய ஸ்ரீபலராமரானவா அநதப பிரலம்பணுக்குத் தோன்றினா.

அப்படி தோன்றின மாததிரத்தில் அவன் ஈதென்ன பர்வத சிரேஷ்ட மோலென்று பிரமிதது, மஹாசிரமங்களை யடைநது, நடக்கமாட்டாதவனுக்கி அநதக்கோபால வேஷத்தை விட்டுத் தன்னுடைய நிஜாகாரமாகிய கொடிய ராக்ஷஸ் ஸவரூபத்தை வஹிதது, ஊழிப்பெருங் காற்றின் வேகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகவேகமாய் ஆகாயமாகக்கத்தி லெழுமசிப்பொனை அப்படி பொருமபோது அவவசராகாரம மேகத்தைப்போலக் காணப்பட்டது மின்ன லையும் காந்தியையும் வஹிதது போலச சாவரபரண பூஷிதராகிய ஸ்ரீபலரா மா அவவசரன தோளமேல் விளங்கினா அததருணத்தில் அநதப பிரலம்ப னுடைய தோள்களின் மீது உட்காநது கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீஹலாயுத மூர்த்தியாகிய பஸ்தேவா அதிசயிதது, தைரியத்துடனே தமக்கு வாஹன மாகிய கோபாலவேஷ பிரலம்பனை உறற்பபாராததார, அப்போது கோரகார நீலஸவரூபமும், சிரோபாகத்தில் இரதநங்கனிழைத்த ஸவாணமயமான கிரீட குண்டலஸூனும், நெற்றியிற்போய வளைநத புருவங்களும், நெருப்புப்பொறிகள சிதறுகின்ற இரகதவாணுகார ஜவலித்தநேதரங்களும், மஹாபயங்கராகாரமாகிய கோரைப்பலலுகளும், சரீராவவயவங்களில் அசுராலங்காரத்துக்குரிய வலயாதி ஆபரணங்களும், அக்கினிக் கொழுநதுபோலே யெரிசின்ற சிவநத குச்சுமட்டமான மயிரகளுங் காணப்பட்டன

அவைகளைக் கண்டபலராமர் தங்களை மோசஞ்செய்யவநத துஷ்டராக்ஷ ஸனென்று தெரிநதுகொண்டு, சறறெனிணும வெருவாமல், தீர்புருஷோத்தம ராகி, க்ஷணப்பொழுது நிதானிதது, அதிவேகமாய் ஆகாயத்திற் கெழுமசி, அதிசௌரிய பராகரம கோபததினால் விளங்குகிற மனமுடையவராய்த் தமது முஷ்டியினால் அவன் சிரோபாகத்திற்குச் சரியாயப்பாயநது, கிரீடத்தை ஒரு தையினிலே தட்டிவிட்டு, ஆகண்டலனாகிய இந்திரனுனைவன் கோபிததுத் தன வச்சிராயுத்ததினால் மஹாபாவதங்களைப் பிளநது சின்னாபின்னஞ் செய்தது போல அவனுடைய சிரக்பிளநது சின்னாபின்ன மாயழியுமபடி ஓரறையறைநது, ஒரேகுட்டாக குட்டினா, உடனே அவவசரன தலைபிளநது சின்னா பின்னமாகச் சிதைய, அவன் சரீரமெங்கும் செந்நீராயப் புரூக, முகத்தில் கின்றும் இரகத மாமசங்களொழுக, லோகபயங்கரமாகிய பிராணபீதியினால் கதறிகொண்டு பூமியிலவீழ்நது பிராணனொழிநதுபோக மரணமடைநதான். அப்பொழுது சமஸ்தமான கோபாலங்களும் மஹா பலபராகரம விரியதை ரிய புருஷரா யிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரால் சமஹரிக்கப்பட்டுப் பாவதானார மாய் வீழ்ந்தவனாகிய தங்கள் ஆயர்களி லொருவனைப்போலே, மாயாவேஷதாரி

யாயிருந்த அந்தப் பிரலம்பாசரணைப் பார்த்துப் பயந்து பிரமித்து ஆச்சரி யத்தை யடைநதார்கள்

பின்பு அவர்கள் பலராமரைப்பார்த்து, ஓ மகாநுபாவரே¹ இவ்வுலகத் திற்கு உபகாரார்த்தமாக இருந்த கபடவேஷ துஷ்டாசரணைச் சமஹரித்து எங் களையெல்லாம்² இரட்சித்தீர உமகஞ்சசாவமங்கலமும் உண்டாகக்கடவன என்று ஆசிரவதித்து அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபசாரஞ் சொல்லி ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு, இறந்துபோன பிராதாவானவா பிழைத்துப் புனாஜஜீவித் தராய் வரக்கண்டு களித்தாற்போல மஹாசநதோஷ சமபிரமதி சபங்களை யடைநதார்கள் உடனே ஆகாசவீதியில் நின்று இருந்த திவ்ய புருஷர்களு டைய விசித்திரஸீலா சேஷடிதங்களை நேதரோதஸவமாக அதுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பவிசுகுணதி நாமாங்கித் திவ்யபுருஷர்களான தேவதாசமூ ஹங்கள் யாவரும், இவ்வுலகத்திலுள்ள சாதுகளுக்கஞ் சகலதேவதைக ளுக்குஞ் சத்துருவாயிருந்த கொடியபஞ்ராகைய இருதப் பிரலம்பாசரணை வெகு அலக்ஷியமாக ஒரேமுடிபுயிலை சமஹரித்த ஸ்ரீபலபதிநிர ராமரை நானாவி தங்களான தேவஜாஜீ புஷ்பங்களை வருஷித்துத் துதித்தார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பிரந்தை யுளமுஞ்சா ரணயம் பிரவேசித்து
வாமக் கீர்ஷம் ருதுககால வானனை
காமமாயக் காட்டுத் தீயிலகப்பட்ட
தாமக கோககளைக் காத்ததைச் சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீபிருந்தா வனத்தினுள் மூஞ்சாரணய மெனகிற வனத்திற பிரவேசக்த போது நேரிட்ட கீர்ஷமகால வாணனையம், அங்கு சூழ்ந்துகொண்ட காட்டுத் தீயிலகப்பட்ட கோபாலகளுங் கோககளும் முறையிடக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா அவவககினியைச் சுவாலையோடும் பானஞ்செய்து அந்தக் கோபாலகளையுங் கோககளையும் இரட்சித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர பரதகுல கிரேஷ்டனே¹ மேஷராசியிலிருந்த சூரியபகவான் ரிஷப ராசியிற் பிரவேசித்தான அவன ரிஷபராசியி லிருந்தும்போது சிறுதிதன்ற லாலும், கீழ்க்காற்றினாலும் உலகத்திற்குச் செளகரிய முண்டாயிருந்தது² அதைவிட்டு மிதுனராசியிற் பிரவேசித்தான அப்போது சூரியனுடைய அதி யுஷண கிரணங்களால் வெறுத்திருந்து போயினவென்று சொல்லும் படி வாடை, கொண்டால், தெனறல், கோடை, என்னும் நான்குநிலைக காற்றும் ஒழுகின்.

ஆயினும் சந்திரகிரணத்திலும், சந்தனத்திலும், பனிரீரிலும், ஊற்றுச்சலத்திலும், மரநிலையிலும் உண்டாகிய குளிர்ச்சியினாலும், தாமரையிலும், ஆலவட்டத்திலும், முனருளையிலும், மூச்சியிலும் உண்டாகிய காற்றினாலும், உலகத்திலுள்ள ஆதமாக்கருக்குக் கொஞ்சஞ் செளகியங் கிடைத்தது அப்போது அசுக்ராலத்தைக் கோடைக்கால மென்னும் பெயர் கொள்ளச் செய்யும் படி மேல்காற்றைத் திருமயிதது

அதினால் தூளிகளெழுமபி உலகமெல்லாங் கவியவும், ஆதமாக்கருக்கு வாயுநிலவும், தேகத்தில் அதியுஷ்ணம் உண்டாகவும் நேரிட்டன அப்போது விஷஜந்துக்கள் லயமடையவும், மற்ற ஆதமாக்கருக்குச் சந்தோஷமுண்டாகவும், மேகங்கள் தோன்றி இடித்து ஜலதாஷ வந்துவித்தன அதனால் உலகம் செளகியத்தை யடைந்தது இப்படிப்பட்ட கோடைக்காலத்தில் சமஸ்தமான கோபாலாகளும் பாண்டிய மென்னுந் நாமதேய முள்ள இந்த வடாரணயத்தில், விளையாட்டில் விருப்ப முள்ள வாகளாயத் தங்களை மற்றது விளையாடிக் கொண்டு நுநதாகள். அந்தச் சமயத்தில் கோவினங்கள் பிரிந்து தங்களுக்கிசையானபடி சுவேசையாகப் பசுமயிலுக்கள் மேயந்துகொண்டு, வெகுதூரஞ்சென்று, மிகவுந் தாஹிதையுந் தாபதையு மடைந்தனவாய் அரற்றிக்கொண்டு, இஷிக்மென்கிற அர்ணயத்தைத் தாண்டிப்போயின.

அப்போது ஸ்ரீபலராமாநுஜர்கள் முதலிய சமஸ்தமான கோபாலர்களும் பசுவினங்களைக்காணாமல் சிந்தாகிரந்தாகளாய் விளையாட்டுக்களை யொழிந்து பசுவினங்கள் சென்ற மாகக்கங்கள் தெரியாமல், சிலநேரம் நான்கு திசைகளிலுந் தேடிக்காணாமல், நிமிஷமாததிடத்தில் நானாவிதங்களாகிய வியாசுலத்தை யடைந்து, பலதிசையிலும் ஓடி ஆலைந்து திரிந்து, பசுவினங்களின் குளம்படி அடையாளங்களைக் கண்டு, அம்மாதங்களைப் பிடித்துப் பல்வாறாகத் தேடிப் பார்த்தார்கள் அப்படி பாரக்குமளவில் அந்தக் கோவினங்கள் முஞ்சாரணயத்தில் வழி தெரியாமல் அம்மாவென்ற ரத்திக் கோஷிக்கின்ற சபதங்களைக் கேட்டு, தங்கள் கோதனங்களைக் கண்டுபிடித்து, ஒரேமனதையாகச் சோதது, ஆபாசங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டு, சமஸ்தமான கோவினங்களுடன் தாங்களும் மாகக்கமே பிடித்துத் திருப்பினார்கள் அதற்குணத்தில் ஸ்ரீகண்ணபிராணைவா நீருண்ட காளமேகமானது விசையாகக் காஜிக்கின்றது போல தமது திருவதரத்தில் புள்ளவகுழலை வைத்து, பசுக்களுடைய நாமதேயங்களைச் சொல்லிப் பிரீதியாக அழைத்தார்

அந்த ஆவினங்கள் யாவும் ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண! என்ஓதுபோல் அம்மா வென்கிற ஆரவாரங்களுடன் பிரதிகோஷம் செய்துகொண்டு, சந்தோஷத்தினால் ஸ்ரீபகவானைப் பின்தொடர்ந்து வந்தன அந்தச் சமயத்தில் தெய்வீகமாக ஒரு காட்டுத் தீயானது உண்டாயிற்று அஃதற்கு விசாரின்ற காற்றினது சூறையவேகத்தினால் நான்குபக்கமும் ஸ்பாடித்து, எங்கும் புனைகளெழும்ப ஜலவித்து ஆகாயமளாவி யெரிந்து, சாண்டலவர ஜங்க்மா திகையுஞ்

சூழ்ந்து கொண்டு விருத்தியடைந்தது அப்போது சமஸ்தமான கோபாலர் களும் தங்களைச் சூழ்ந்துவராரின்று காட்டுத்தீயைப் பார்த்து, மிகவும் பயப் பிரார்த்தாகளாய்த் திடுக்கிட்டுத் தத்தளித்தது, தப்பித்துக்கொள்ள எந்தத்திசையிலுமாய்க்கொண்டிருந்த காலமும், மிருத்தியுப் பயத்தினால் பீடிகைப்பட்டார் கள் அவர்களைப்போலவே கோக்களும் நடுநடுங்கிக் கொண்டிருந்தன இப்படியிருக்கும்போது கோபாலர்கள் யாவரும் ஸ்ரீஹரிநாம கீர்த்தனங்களைச் செய்து தங்கள் மிருத்யுபய ஜயமாகிய ஆபன்னிவாரணத்தை யடைகின்ற ஸ்ரீபாகவத ஜனங்களைப் போல ஸ்ரீபலராமசந்திர ஸஹிதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சரணமடைந்து முறையிட்ட தொடங்கினார்கள்.

வாரீர் ஆதிமாததியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! ஸ்ரீபலராம சந்திரரே! இந்தக் கொடியகாட்டுத் தீயினால் நான்களும் கோக்களும் தவிக்கப்பட்டாமல் இரட்சிக்கக் கடவீர்கள். இதோ உங்களைச் சரணமாக வடைகின்றோம் ஒ எங்கள் குலதேயவமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஒ ஆபத் பாரதவா! ஒ தினரசங்கா! ஒ கிரோதநமே! ஒ தினையாளுவே! ஒ ஸ்ரீபாகவதசகல! தேவீருடைய நாமாதிசயங்களைப் பலவாறாகத் துதித்து முறையிடுகின்றோம் ஸநேகபந்துக்களாகிய எங்களை இந்தத் தாபவான்லஜ பாலில் நின்று இரட்சிக்கக்கடவீர் எங்கள் சக்தி உபாயங்களாலே தப்பித்துக் கொள்வதற்கு யா தொன்றுந் தோற்றவில்லை எங்களுக்கு அதி உஷ்ணகரமாகிய ஜவாலை தாங்குந் தினத்தினால் சீரங்கள் தகிக்கப்படுகின்றன இனிச் சிக்கமாட்டோம். ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண! விரைவாகரட்சிக்கக் கடவீர் என்று முறையிட்டதுதித் தார்கள்

வாரீர் ஸ்ரீசபதராபௌதரணே! இவ்விதங்களாக முறையிடுகின்ற பந்துக்களுடைய தீனவசனங்களைக் கேட்ட மாதிரித்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை வா கடக்கித்தது, சதகார வசனங்களினால் தாபங்களைத் தீர்த்து, நீங்கள் யாவரும் பயப்படவேண்டுவ தில்லை உங்கள் நேத்திரங்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள் என்று நியமித்தருளிய ஸ்ரீபகவானுடைய ஆக்கியாபிரகாரம் ஸமஸ்தமான கோபாலர்களும் மிகவும் பயபக்திசென்டன ஸ்ரீபகத் வதஸலரே! யென்று திட சித்தங்களாக யாவருந் தங்கள் நேத்திரங்களை நன்றாகப் பொதிந்து கொண்டார்கள் அததருணத்தில் ஸ்ரீயோகிஸ்வரராகிய ஸ்ரீஹரியானவா சர்வபிரபஞ்ச மாயாதமக் தமது விராடஸ்வரூபத்தை வஹித்து, அந்தக்காட்டுத்தீயை அவ்லீலையாகப் பானஞ்செய்து, அந்தக் கோபாலர்களையுங் கோவினங்களையுங் ஒரூக்ஷணமாதிரித்தில் முஞ்சாரணயத்தில் நின்று பாண்மரமென்னப்பட்ட ஆலமரத்தடியில் தமது மாயையிற்றை கொண்டுவந்து சேத்து நேத்திரங்களை விழித்துப் பாகசூழப்படி நியமித்தருளினார்

அவர்களும் அப்படியே விழித்துப்பார்த்தது, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்கள் ஸஹிதமாய்ச் சமஸ்தமான கோபாலர்களுங் கோவினங்களும் யாதொரு குறைவு மிவற்றிச் சரக்ஷிதமாய் முன் தாங்களெல்லாருஞ் சந்நோஷமாகி விளை

யாடிக்கொண்டிருந்த ஆலமரத்தடியில் வந்து சேர்ந்திருக்கக் கண்டு, மஹாதாசிய ஆசசரியத்தை யடைந்து, ஸ்ரீபகவன் யோகமாயாப பிரபாவங்களை யறிந்து ஆனந்திப்பதற்குச் சகதியிலலாதவர்களாகி, சிலா அந்தக் காட்டுத் தீயை விழுங்கி நமமை ரட்சித்தாரோ வென்றார்கள், சிலா காட்டுத்தீயைக் குளிரச்செய்வதற்கு மந்திரங்கற்றவரோ வென்றார்கள், சிலா ஆயினு மனுஷ்யர்களாற் றரமோவென்றார்கள், சிலா காரியாததமாச இவ்விடத்தில் வந்தவ தரித்த தெய்வசிரேஷ்டர்களே யல்லது வேறல்லவென்று மகிழ்ந்து துதித் தார்கள், சிலா இப்படிப்பட்ட காலங்களை யுணர்ந்து நமமை ரட்சிக்கிற நிமித் தமாக ஸ்ரீ புருஷோத்தமரே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு திருவவதரித் திருக்கின்றாரென்று சந்தோஷமடைந்து ஸுததிகளைச் செய்தார்கள்

இவ்விதங்களாக ஆனந்த பராசததுடன் இருக்கின்ற சமஸ்த கோபாலா களையும் கோவினங்களையும் சம்பூரணமாகக் கட்டாட்சித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவா னானவா கோபாலாக்களைப் பார்த்து, வாருங்கள் தனயர்களே! சூரியாஸ்தமர்களால் ம சம்பமாய விட்டது இனிபாவரும் கோகுலத்திற்குப் போவோம் பக்க களுடன் புறப்படுங்கள் என்று நியமித்துத் தாம் வேணுகானஞ் செய்து கொண்டு, ஸ்ரீபலராமா தம்முடன்வரவும், சமஸ்த கோபாலாக்களுந் தங்களை ஸ்தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு முனிபுத்ருகளுடனும், கோவினங்கள் அதிசந்தோஷாநந்தத்துடன் தம்மை மோந்து கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் விபூஷாகாமாய வாஷும், சகலகோபால கோபிகாசனங்களுக்கு நேத் ரோதஸம்மாக ஸ்ரீகோகுலத்திற்குட் பிரவேசிக்கதா

அந்த ஸ்ரீபுருஷோத்தமராகிய ஸ்ரீகமல்லோசனரைத் தரிசனஞ் செய யாத ஓராஷ்டா காலமானது அவரவர்களுக்குள்ள பிரீதி அதிசயத்தினால் ஒரு மஹாயுகம் போற்றிற்று, அந்த நகங்கிரஜத்தில் யிருக்கிற ஸ்ரீ நந்தகோப யசோதா ரோஹிணி தேவிகளும் கோபால கோபிகாஜனங்களும் ஸ்ரீபகவா னெழுந்தருளக் கொண்டிருந்ததில் யாவருங் கண்களிலூந்து ஆனந்த சந்தோஷங்களை யடைந்தார்கள் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ண சஹிதாக்களாய்க் காட்டுத் தீயினின்றும் ஸ்ரீபகவானுடைய பரமபிருபாயால் இரட்சிக்கப்பட்டுச் சுரட் சிதமாக வந்த ஸ்ரீராமநாமதேய ஸ்ரீகமனமுகலேய சமஸ்த கோபாலாக்களும் கோவினங்களுடன் நமதருந்தவப் பயனைய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாவகால மும் நமமை ரட்சிக்கக் கடவரென்று துதித்துக்கொண்டு, அவரவர்கள் தங் கள் தங்கள் யதாஸ்தானமவந்து சேர்ந்தார்கள்

இ ரு ப தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

கல் விருத்தம்.

புணையுபுரு ஷோததானசெய்திடும

நனாஹமவீலைகு குணுகிநிசதை

ரண னுலாமவருஷர சரமகாலததிற

பண்ணிசிடுஞ்சவுந தாயமபகருவாம

ஸ்ரீ புருஷோததாருடைய விசித்திரவீலாதி குணங்களுக்கு மிகவுஞ் சஹாயாததவகளாயந் தேரன்குறினற வருஷாகால ஸரதகாலததையும், ஸவாமியினுடைய செளந்தாயங்களும வானிததுச சொல்லுகின்றன

வாரீர ஸ்ரீபரம பாகவதோததமனூய பரிசுதித்து மஹாராஜனே ! ஸ்ரீபக வத திருபைக்குப் பாததிராகளா யிருக்கின்ற மஹாபுணய புருஷர்களாகிய அநதக் கோபாலகுமாராக வியாவரும தவகள் தவகள் கிரஹங்களில் வந்து சேர்ந்து சுகித்து, ஸ்ரீபால் விருத்த மஹாஜன கோபாலாகளைப் பாதது, இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் சமஸதமான கோபாலாகளையும் கோவின சமுஹங் களையும் முஞ்சாரணய தாவாகனி யினின்றும் இரட்சித்த மஹாகுணுகி செயங் களைச் சொன்னார்கள் அப்போது அவர்களியாவரும தவகள் செவிககா னந்தமாக அநதச் சரித்திரங்களைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்து, வாருங்கள் கோ பால குமாரர்களே ! இந்த ஸ்ரீபரம கிருஷ்ணர்கள் நமமையொத்த ஸாதா ரண மனுஷ்யாசனலல தேவகாரியாததமாகத் திருவவதாரஞ் செய்த மஹாபுருஷ கிரேஷ்டாக ளென்று சொல்லி ஸதோததிரங்களைச் செய்தார்கள்

வாரீர சாதுஜனபோஷக சாதுஜனநாதனே ! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபக வாணனவா கௌமார கீரீடாதிசயங்களைச் செய்து சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந் தினற காலத்தில், சூரியபகவான தென்றி சையைவிட்டு வந்தபின்பு அத்திசை யாகிய ஸதீரியானவன சகியாமல் வியாசுலப்பட்டுப் பெருமூச்சு விடுகின்றான், அநத மூச்சைத்தான் உலகத்தாரா தென்றற காரமென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆதலால் அத்திசையைச்சேர்ந்து அவளை மகிழ்ச்சையய வேண்டு மென்று போனானைச் சொல்லவும், தானத்திசையைப் பிரிந்தபின்பு அவ விடத்திலிருக்கின்ற அக்கினி, யமன, கிருதி, என்னு மூவருந் தவகளிடத் துள்ள கொடுமைதைய உஷ்ணமாக உலகத்தில் பரவச்செய்து ஆதமாக்களை வருத்தப் படுத்துபிற்படியால் உஷ்ணத்தை நீக்கி உலகத்தை ரட்சிக்குமபடி அவர்களமேல் யுத்தத்திற்குப் போனானென்று சொல்லவும், தென்றிசையைச் சேர்ந்து தடகராசியிற் பிரவேசித்தான

அநதராசியில் சூரியனிருக்கும்போது மேலாகற்று வரவாக குறைவுபட்டு உலகத்திற்குக் கொஞ்சஞ் சொக்கப்படு கிடைக்கலாயிற்று அநதராசியை

விட்டுச் சிங்கத்திற சென்றான் வருஷாகாலம் வந்தது அந்தருதுவில் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய லீலாகுணங்களுக்கருகுணமாக இரந்தக கோகுலயிருந்தா வனத்திலும் மறறைப் பூமிகளிலும் வருஷகால லக்ஷணயுக்தமாய் அடிககடி வாடைகாற்றும கீழககாற்றுந் திருமடிக் திருமடிக் குளிரந்துவிசின் மண்ட லத்தைச் சூழ்ந்து பரிவேஷம் நானாவிதமாகக் காணப்பட்டு, வருஷக்குறிகளை யுண்டுபண்ணிற்று மேகங்கள் வடதிசையி லெழுப்பி, ஸ்ரீபலராமருடைய திருமேனியைப்போலத் தென்றிசையிலே பிரவேசித்தாக் கடலிறபாயந்து, சலபானஞ்செய்து, ஸ்ரீகண்ண பிரானுடைய திருமேனியைப் போலக் கறுத்த, நீரத்தைக்கொண்டு வடதிசையிலடைந்து, ஆகாயமெங்கும் பரவிக்கவித்தன உலகமெங்கும் மின்னல்களுண்டாயிருந்தன

ஸ்ரீபலராமா பிரலம்பனதலையி லிடத்த இடியின் சபத்ததிற கொப்பாய் லீலமேகங்கள் காஜித்தன சிதரவிசுதரமான இரந்திரதனுச் அடிககடிச் சூரியகிரணத்திற கெகிரமுதமாக ஆகாயத்தில் காணப்பட்டது வடதிசையிற றேனறிய கருமேகங்கள் சகலமான ஜனசரங்களுக்கும் விருத்தியுண்டாக்கி, அவைகளேச் சந்தோஷிக்கச் செய்தன அவலிருண்ட மேகங்கள் ஆகாயத்தி லிடைவெளியிலலாமல் அந்தரவிதிக் னெங்கும் பரவி வியாபித்து, இவவுலக மெல்லாம் இருளடையும்படி செய்தன இவவுலகத்திக்குத் தாபத்தையும் ஜலத்தையும் கறுப்பிக்கச் செய்துள்ள சூரியயகவானுவன தனது கிரணங்களி னால் முன்மேகங்கள் வருஷித்ததினலே, நீரத் மடுக்கள், எரிகள், தடாகங் கள், முதலிய ஊற்றிலுள்ள ஜலத்தையும் சகல பூமியினது திரவங்களையும் எட்டுமாடங்கள் வரைக்கும் கிரவித்து, மறுபடியும் வருஷகால சரதகால முதலிய காலபக்குவங்களில் தனது கிரணத்தினு லுண்டாகிய மேகங்களுக்கு முன்கிரவித்த திரவங்களை ஜலகிரணங்களால் கொடுத்தது, வருஷாதி காளி களான பாஜனயாதி தேவதைகளுக்கு அதிகாரங்களை வலிக்கச் செய்து, தனது கிரணம் சமபூதங்களான மேகங்களை முன்னிடிகொண்டு சாவ வுலகங்களும் சேஷமங்களையடையும் பொருட்டு வருஷங்களை யுண்டாக்கி ஜலத்தை வருஷித்தான்

இவவுலகத்தில்கலியுகந்தோறும் சுருதி ஸமிருதி புராணசாஸ்திரங்களால் வேதோத்தங்களுக்கிய உத்தம தருமங்கள் நசித்து இருளையடைய ஸ்ரீபர மாதம் பிரதிபாதக் ததவஹீனாகளாய் வேதோத்த பரம தருமங்களை விலக் கி எப்பொழுதும் ஆசாரமில்லாமல் வேதத்திற்கு வெளிப்பட்டவார்களாகிய பாவணடிகளென்னும் சமசாரபந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற அசத்தான சாஸ்திரங்களையே அனுசரிக்கிற வாகளிற சிலா விருத்தியடைந்து பிரகாசிப் பதுபோல, அந்த ஸீருண்ட காளமேகங்களானவை திக் குவந்திக் குவிற சிதறும் படி மின்னப்பட்ட அந்த வருஷகாலத்தில் ஜலத்தை வருஷிப்பதற்குமுன் மேகாடம்பர வியாபக தினங்களில் லோகோப் காரார்த்தமாக ஆகாசவிதி களில் பிரகாசிக்கின்ற சூரியசந்திர லக்ஷத்திரகிரஹாதி கணங்களுக்கிடையாய் ஆகாபாடி முதலான இடங்களில் மின்மினிப் பூசிகள், பிரகாசித்துக்கொண் டிருந்தன.

இவ்வுலகத்திலுள்ள ஏழைஜனங்கள் விஷயத்தில் அனபுகொண்டு மஹா நாதாவான புருஷர்கள் அவ்வேழைகளுக்குத் தங்கள்னுள்ள வரைக்குங் கொடுத்தது திருப்தியடையச்செய்து தாங்களுக்கு சந்தோஷித்துக் கைசலித்து நிற்கின்றாபோல, மேகங்கள் அரவங்களுண்டாகக் காணித்து சாவ ஜன குக்களுக்குத் திருப்தியடையுமபடியாக வருஷித்து லோகமெல்லாம் பிரகாசிக் குமபடி அநதரவெளி தோன்ற நின்றன மேலும் மஹாபோகங்களை யடை யும்பொருட்டு பஞ்சாசனி பத்தியினின்று ஸ்ரீபகவானை குறித்துப் பொறி புலாதிசுட்டக்கித்தபச்செய்துதங்கள் சரீரங்களைச்சுருக்கித் தபித்துக்கொண் டிருக்கின்ற காலத்தில் ஸ்ரீபகவான பிரசன்னமாய இஷ்டங்களைக் கொடுத்தரு ளப் பெற்றுக் கொள்வார்களாகில் அவர்கள் எப்போதும்போலச் சரீரம் ஸ்ரீத்து சந்தோஷமடைவதுபோல, கீர்ஷமகால தாபகிரணங்களால் ஈரங்களைக் கிரஹிக்கப்பட்டு பூமிவரண்டு வருஷஜலத்தைக் கோரியிருந்த இரதப்பூமியா னது வருஷாகாலத்தில் பூரணமாய வருஷித்த படியினாலே சந்தோஷித்து ஈரங்களை வகித்துப் புஷ்டியடைந்தது.

மழை பெய்யும்போதெல்லாம் ஓடுகின்றின்று வருஷம் நின்றவுடனே ஜல சமாததியாய் பிரகாசிக்கின்ற ஏரிகள், மடுக்கள், காலவாய்கள், நீரோடைகள், இவைமுதலிய வைகளில் தவளைக்கூட்டங்கள் இனமினமாய்ச் சோந்து, சந தோஷத்துடன் தங்களுக்குவிருத்தியான ஜீவனகாலங்கள்நேரிட்டனவென்று மேககாஜனை களுக்குப்பிரதியாய்ச் சபதித்தன இந்திரியீவஸயாகளாகியும் அறபவிஷய காமபோக சுதந்திரர்களாகியு மிருக்கின்ற சபலபுத்தியையுடைய புருஷானின் தேகம் தன்முதலிய சாவசம்பத்துக்களும் நலவிஷயத்தி லுப யோகப் படாமல் அபாததிர விஷயத்தில் வியாத தமகின்றதைப்போல, கேவ லம் உபயோகப்படாத சவட்டுப் பூடிகளும் நெருஞ்சில முதலிய கண்டமாகிய பூண்டுகளின் விளைவுகளுக்கு உபயோகப்பட்டிருந்தன மேலும் இப்பூமியில் ஜலசமாததியால் நாநாவிதவிசிதர வாணங்களாகத் தளிர்ந்தும் புஷ்பித்தும் விளங்குகின்ற புற்கள், பூண்டுகள், புதர்கள், கொடிகள், விருக்ஷங்கள் முத லிய சாவஸ்தாவரங்களையுடைய வனங்கள், நானாவிதவிசிதர ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அனந்தமான ஆயுதபாணிகளா யிருக்கிற ஓரிராஜாவினு டைய சேனைகளைப்போலச் சாவசம்பத் கரங்களாயத் தோற்றப்பட்டிருந் தன

இரதப்பிரபஞ்சங்களைத் தெய்வாதினமென்று உணராமல் விவேகஹீனர் களாய் முன்செய்த சுகிரத்தினால் சிலசம்பத்துக்களை வகித்து நானெனதென் றிரு தரபிமானங்களை யுடையவர்களாய் அடுத்தவருக்கும் உபயோகமில்லா மல் விருத்தியடைந்து பிரகாசிக்கின்ற லுத்தாக்களைப்போல, சில வியவசாய சேஷ்தரங்கள் அதிகமழையால் சலயங்கள் நன்றாய் விருத்தியடைந்து பிர யாசப்படுகின்ற உழவர்களுக்குப் பலப்பிரயோசன மில்லாமல் நஷ்டப்பலத்தை வகித்து விளங்கித் தாங்கள் பூவஜனமங்களின் பலனை அபேட்சித்தவர் களாய் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய ஸேவையினாலும் தியான ஸதகாமங்களினாலும்

புண்யங்களைச் செய்து இந்த ஜன்மத்தில் எப்பொழுதும் ஆசார உத்தம வம் சங்களில் லோகோபகாரிகளாய் விளங்குகின்ற புண்ய ஜனங்களைப்போல, சில பூமிகள் தெய்வானுகிரகத்தினால் போதுமானமழையுண்டாகி நல்லஜலத்தை யடைந்து நல்ல பயிராகளால் விருத்தியடைந்து விளங்கின இந்திரிய கிர்ர ஹங்களை யடையாத யோகிகளுடைய மனது சஞ்சலப்படுவதுபோல, நதிகள் மடுக்கள், காலவாய்கள், இவைகளில் பூரணமாயிருக்கின்ற ஜலம் வாயுவேகத் தினால் கலங்கியிருந்தன

ஸ்ரீ புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீ அரியினிடத்தில் ஸமாஸ்ரயணமாகிற அன் பைப்பெற்று பகதியோடே மனதைச்சுவாமி திருவடியில் செலுத்திச் சுக துக்கமுதலிய வினைகளுக்கஞ்சாத கீரதனுவததைக் கொண்ட மகா புருஷர் களைப்போல, பாவதங்களை இவ்வருஷா காலத்தி லுண்டாகிய மேககாஜஜனை முதலிய இடிகளாலும் பெய்யப்பட்ட மழையினாலும் அதனாலுண்டாகிய அருவீஜலத்தினாலும் பேதிக்கப்படாமல் கலங்காமலிருந்தன. வேதாததிய யனஞ்செய்கின்ற பிராமமண்ச சிறுவர்கள் வேதங்களைச்சொல்வதை யொழிந் து அநதப்பாடங்களைத் தொடங்கும்போது அவைகள் அநதச் சிறுவர்களு டைய மனதுக்குச் சந்தேக முண்டாக்குதலுபோல, வருஷஜலசமாததியினால் இவ்வாரணயபூமி புற்கள் பூண்டுகள் முதலியவற்றால் மராககங்கள் மறையப் பட்டனவாகிச் சஞ்சரிக் கிற மனிதர்களுக்கு மராககசந்தேகங்க ளுண்டாக் கின் சாவஜனங்களுக்கும் ஆனந்தகரமாய்த் தோற்றுகின்ற மேகபடலங்களி னின்றும் பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்கள், காமத்தில் இச்சையுள்ள புருஷா களின் சித்தங்களைக் கலங்கச்செய்யும் வேசிகளினுடைய மேனியழகுமகுணங் களும் இப்படித்தான் நிலையிலாம லிருக்குமென்று காட்டுவதுபோல அடிக் கடி தோன்றித்தோன்றி மறைந்தன

சூரியமண்டலம்போன்ற இந்திரததுஸானது சதவாதி குணங்களால் விருத்தியடையப்பட்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சதவாதிகுண குணனியாகளாய் விளங்குகின்ற பரமாதமாவாகிய ஸ்ரீபரமபுருஷன் பிரபஞ்ச ஸமரக்ஷணாத் தத்தின் பொருட்டு வகித்த ஸ்ரீஹரி ஹரஹிரணய கற்பாதி ஸவருபங்களுக் குள்ள வாணங்களைப்போன்றிருந்தது இவ்வருஷாகால சுகலபக்ஷத்தில் தினங்களதோறும் கலைகள் விருத்தியடைந்தும் உலகத்தவர்களுக்குத் தோன் றாமல் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற மேகசமூகங்களால் மறைக்கப்படுகின்ற சந திரணவன், சாவேஸவரனுடைய கிருபையினால் இப்பிரபஞ்சத்தி னிடத் தில் ஸ்ரீபகவ தாளுரையை வகித்து மிச்சேதனன் அநத ஸ்ரீபகவான் மாயாபிர பாவங்களால் தனது ஸவருபஞ்ஞான தேஜஸைமறைக்கப்பட்டு மாழ்க்குகின்ற தன்மை இதுதானென்று காட்டுகின்றவனைப்போ லிருந்தான் ஆகாயங்க ளெங்கும்பரவி மின்னலுடன் கம்பீரங்களாகக் காஜிக்கின்ற சூறகொண்ட மேகங்களைப்பாடத்து மகத்தாகிய சந்தோஷங்களை யடைந்து றெருகளை விரித்து நர்த்தனஞ்செய்கின்ற மயில்களானவை, இவ்வுலகில் மகா புண்யசாலி களாய் ஜனிகது ஸ்ரீஹரிபஜனையைக் குணநுபவமாகச் செய்து மகா ஆனந்த துடன் நர்த்தனஞ்செய்யுந் தன்மைகளைப்போலக் காணப்பட்டன

நந்தகோப குமாரனாகிய ஸ்ரீமாதவன் தமது திருப்பவளம்போன்ற அத ரத்திலவைத் தூதுகின்ற புள்ளாகுழலினுடைய வோசையைக்கேட்டு வெட் கப்பட்டு வாயைமுடிக் கொண்டனவென்று சொல்லும்படி, குயிறகூட்டங்க ளெல்லாம் கூவாமல் வாயடங்கி யிருந்தன பூமியிலுறைந்திருக்கின்ற பிரவா கங்களைத் தமது வோகநிலை கிரகித்து விருத்திகூட்டத்து சமஸ்த பிராணி களுக்கும் மகோபகாரமாய் நாகாவித ரஸநுசிபலங்களைத் தரத்தக்கதாய் இந தப் பிருந்தாவனத்தில் விளங்குகின்ற விருசுகங்கள், சாவேந்திரியங்களை ஜயித்து மகாபரிசுத்தாகளாயத் தங்கள் தப்பிரபாவத்தால் ஸ்ரீபகவானைச் சந்தோஷிப்பித்து அவருடைய கிருபையால் சாவபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்க சம்பததை அடைந்து அங்குகிரகிகின்ற தபலிகளைப்போல் விளங்கின சர் வலோகேஸ்வரனான ஸ்ரீகண்ணபிரானுவா எனனித்ததில் லீலாவினோதங் களைச் செய்ந் பாககியத்தை நான் பெற்றிருக்கின்றேன் நீசுவாகவாசி யென்று பெயாபெற நிருத்தபோதிலும் ஸ்வாமியினுடைய லீலா வினோதங் களை அனுபவிக்கும்பேறு உனக்கில்லாமையால், நீ எனக்குச் சமானமல்லவெ ன்று தெய்வலோகத்தி லுள்ள கற்பகவந்ததைப் பார்த்து பிருந்தாவனம் நகைத் தேளன்னஞ்செய்வதுபோல், அவ்விடத்திலுள்ள முல்லைக்கொடிகளெல் லாம் அரும்பெடுத்தன.

இந்தப் புண்பாரணயங்களிலும் மறறை இடங்களிலும் கலங்கிக் குழம் பிச சேற்றாரு முழப்பட்டி ருக்கின்ற நீரோடைகள் ஏரிகள் முதலாகிய இடங் களில் இனமினமாய்ச் சோருது வண்டல்களையுஞ் சேற்றுப் புழுக்களையுந் தின்று விருத்தியடைந்து அத்தடங்களைவிட டகலாமல் திருப்தியடைந்திருக் கின்ற சாரஸபட்சி சமுஹங்கள், இவ்வாதமகோடிகளில் நிதயஸம்ஸாரிகள் தேஹாபிமானிகளாயப் புத்திரமிதர களதர பந்துவிஷயங்களில் துராஸா மோஹ பரவசாகளாயத் தேஹமே ஆதமாவென்றும் சரீரபோஷணாததங் களே புருஷாததங்க ளென்றும் பிரமித்திருக்கின்ற அஞ்ஞானஜனிதங்களைப் போல் விளங்கின கலியுகத்தில் பிராமணர்கள் நீசனையடுத்த உதரபோஷ ணஞ் செய்வதே முக்கியமாக வெண்ணி வேதசாஸ்திரங்களை மறந்துவிடுவா ர்கள். அப்போ பாஷண்டாள மீறி வேதத்திற்கு விரோதமான அசதசாஸ்தி ரத்தை உபதேசித்து வேதமராகத்ததைப் பேதிப்பதுபோல், மிருத வெள னத்தினால் ஏரி, கால், இவை முதலியதுகளின் கரைகள் பேதிகப்பட்டன.

இப்பிரபஞ்சத்தில் உபகாரிகளாகிய உத்தமராஜாக்கள் மந்திரி புரோஹி தர்கள் முதலிய ஹிதவஜ்ஜன சதஸங்கப்பார்களாய் சாஸ்திரங்களையும் நீதிகளை யும் ஆராய்ந்து தான்தாம் பரோபகாரிகளாய்ச் சமஸ்தமான ஜனங்களையும் தண்ணீர்ப்பிழை ரக்ஷிக்கின்றதுபோல், இம் மேகசமுஹங்கள் சூறக்கொண்டு எங்குவிழுந்து வாயுவால் கலக்கப்பட்டு சாவபூமியுங் குளிரச் சர்வஜனங் களுஞ் சந்தோஷித்துத் திருப்தியடைய வருவித்கன் அத்துை அந்தஹா ரணயத்தில் வசிக்கின்ற மஹாரிஷிகளுந் வானபிரஸ்தாஸரம் ஜனங்கள் முத லியவாடாருட் திருப்தியடைந்து சந்தோஷித்தார்கள். அந்த விநோதாவனத்

தில் வருஷாகாலத்தில் ஸ்ரீசி நுஷணபகவான ஸ்ரீபலராம சஹித்ராச்ச சபஸ்த
மான கோபாலகளுங் கோவினதகளுளு சூழநதுவரப் பிரவேசித்துச் சக
தோஷமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார பசுவின கூட்டங்கள் கூர்ச்
யாத சீக்ரினுல மௌள உலாவிச் சஞ்சரித்து, ஸ்ரீகண்ணபிரானுல அழைக்கப்
பட்ட வேளையைக்கூடுப பிரீதியடைந்து, தேவாமிரககந்தி கொப்பான
பாலே தாவகன சஞ்சரிக்கு மிடந்தோறுங் துளித்தானியாகப் பெருகவிட்டுக்
கொண்டு, ஸ்ரீபசுவாளைப் பிரியாமல் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன

ஸ்ரீசிநுஷண பகவானுனவா ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியையும் கோபால சூமாரா
களையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு, பெருமழை வருஷிக்கின்ற சமயங்களில்
மழையடைப்பான இடங்களில் பக்களை மட்டக்கவிட்டு, விருகங்களினி லை
வாரங்களிலும் பாவத் துணுத்துவாரங்களிலும் பிரவேசித்து, மிகவும் மனோம
மியமான லீலாவினோதங்களை யாசரித்துக்கொண்டிருந்தார் அப்போது கோ
பாலசூமாராகன அவரவரன் கொண்டுவந்த ஊழாயகளையு, கந்தமூல
பலாதினையும், ததியோதனமுடைய விசித்திரானனங்களையும், க்ரீ, 11
பாறைகளின் மேல் வைத்து, ஸ்ரீபகவாத் பிரீதியாச்ச சமாபதித்தாக்கள ஸ்ரீ
தாமகொண்டுவந்ததைப் பிரசாதிக்கார பின்பு ஸ்வாமிமுதலிய யாவரும்
சந்தோ டானந்த பரவசங்களாய் பொன்னஞ்செய்தாரகன பிறகு ஓரிடங்
திலே இன்பபாறி, சமபீரம் வார்த்தைகளை வசனத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவானுவா கோகுல பிருந்தாவனங்களில் இந்தவரு
ஷாகால மெல்லாம் ஸ்ரீபலராம சஹித்ராயச் சகலகோபால கோதன சமு
ஹங்களுடன் லீலாவினோதங்களாகப் பிரதிதினமுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்ட
பிருந்தார்

இப்படியிருக்கின்ற காலங்களில் சூரியபசுவான கண்ணியாரசியை விட்டுக்
துவாராசியைப் பிரவேசித்தான் ஆகாயமும் பூமியும் சகலதீர்த பிரவாக்ஷ
களும்தெளிந்து, மந்தமாருதத்தை யுடையதாயிருக்கின்ற வந்தருதுவினு
டைய லக்ஷணக்குரிகள் விளங்கின இந்தப் பிருந்தாவனத்தில் துரியாஸர
மிகளாயிருந்து, தாரைவணம், தனைவணம், புத்தேவணம், என்னும் ஈஷ
ணதாயகங்களையும், தேவருணம், பிதாருணம், ரிஷிருணம், பாலுஷயருணம்,
என்னும் ருணநான்குக்களையும், பிசுருதி சம்பந்தத்தி லுண்டாகிய சுருருத்
துஷ்கிருதங் களையும், காமக்குரோதாதி அரிஷ்ட வாககங்களையும், தான
தாமமுதலிய ஆசார சத்காமங்களையும் அதுஷடித்து இல்லற வாழ்க்கைக்
கோத துறந்த சன்னியாசிகளோப்போல, முனவருஷருத் விஷ்ணுருண்டு கறுத்த
கிறத்தைக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பரவி நாடுநகர வனபாவத் சமுத்திரங்களில்
நன்றாகவருஷித்துத் திருபதியடைந்திருக்கும் படிச்செய்து நிராமல் ஸவருபங்
களான வெள்ளைமேகங்கள் சஞ்சாரங்க ளொழிந்து விளங்கின

வருஷங்களில் கலங்கலாயிருந்த நதிகள் தடாகங்கள் முகலிப்பாற்றிலுள்ள
ஜலந்தெளிந்து, செவ்வாமபல, வெள்ளாமபல, செங்கழுநீர், கருங்கழுநீர்,

செந்தாமரை, வெண்டாமரை, விருத்தியடைந்து புஷ்பித்து, ஸ்ரீமஹா வக்ஷ்மி வீட்டைப்போல விளங்கிய ஆந்தர சலமாணது பெயப்படித கோன்றிய தென்றால்? இந்திரிப நிகரிகந்ததுகூறிய யோகாரம்பத தைக்கொண்டு சித்த வகவகவி நின்ற பாலாந்தரத்தில் சித்தகந்தெளிந்த யோதபுருஷனுடைய மன தைப்போல சுபசராபாத தோன்றியது. பிரபு ஹசாயாஸரமதகையடைந்து தாயதநதையாகளை எவக குருகுலவாசஞ் செயவதினு மாநோ ஹரஞ்செயது சரீரபோஷண வசனேச செயதுக கொள்கதினு நாநாவித ஸரமங்களால சித்தத செளககிய மில்லாகவாகளா யிருந்து கிரகணதாஸரமங்களை யடைந்து மனது தெளிந்து சுகககின்ற பிராமமணச சிறு பாகளைப்போல, சூரிப்பகவானுடைய கிரணவகளாலும் விசுகின்ற காரநினுடும் ஆகாயமானது தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருந்த மேக கூட்ட நீங்க விளங்கியது

நல்ல பெரிமோகளை அடைந்து குருகுலவாசஞ்செயது அவவாசாரி யறுகரகத்தினுலே வேதோகத ஆதாஹித ததவாாதவகளை நன்றாயப் போ தித்துத் திருபதிபாடையச செய்னற ஆசாரியனைப்போல, அந்தவனத்தி லுள்ள பாவதவகள், வருஷாகால மேகவகளாற பொழியப் பெற்ற ஜலத்தை வகித்து அந்தஜலத்தினுல தவங்களை யுலாஸயித்த மசாசுனவரன திருபதியடை யுமபடிசெயதன் இவவுலகத்தில் தேஹாபிமாணிகளாய புதுரிரிதர்களதராகி களைச சாசவதமாக கினைத்து சூரியாகவானுல கிரகிக்கப்பட்ட ஆயுககினைக ளை யறிபாமல சஞ்சரிககின்ற சேசனரபேபோல, இமபகாவனகதினுள்ள சிறு ஓடைகளிலும் அலபத்தடாகவதனிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஜலஜ்ஞகுகள சூரியகிரணவகளினுல ஜலசமாததிகள குறைந்து தவகள் ஜீவ னோபாயவக ளுறற்பபோ வதையறியச சுகதியில்லாமல நாநாவிதமாகிய தாபத கையடைந்து தபித்துக்கொண்டிருந்தன

இவவுலகத்தில் ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் பகதியுத அனபுகளை யுடையவா களாகியும், துரபிபாண வகளை யொழிந்தவர்களாகியும், சித்தசுகதியுடனள்ளிக் குகின்ற உதநமக கியானிகளைப்போல யுத்த ஆரணபவகளிலுள்ள நதீந்த மடுக்கள் ஓடைகளினுடைய பிரவாஹத்தினுல சேறறைவகித்த பூப்பிர தேசவ களுமா சூரியகிரண வகளால தமது மலினவகளை யொழிந்து சாதாரணமாகச சஞ்சரிககுமபடி பிரகாசித்தன சகலாதம சமதாஸனககியான முடையவர் களாய பிரோபகா எண்ணமுடையவர்களா யிருக்கின்ற புண்ப ஜனவகளைப் போல, ஸ்ரீபகவானுடைய சஞ்சரவகளுக்கு யோகயமான இந்தப் பூமியா னதுசேறறையுமிவண்டலையும் உளைபையும் விட்டுத் தன்னுள விளங்கிய கொ டிகளிலேயும் புதருகளிலேயும் உண்டாகின்ற மனோரமயமாகிய புஷ்பவகளை யும் பலவகையுந் தந்து சமஸ்தமானவாகளையுஞ் சநதோஷிக்கச செய்தது. தவகள் குல சிரேஷ்டனாகிய காளியன தலையை மிதித்து அவனுடைய காவத் தை யடக்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான வருகினுரோவென்று பயத்தினுல் சாப்பவகள் தலைபை நீட்டி பெட்டிப்பாபபதுபோல, தகவர்கள் அரும் பெடுத்தன

. தபமிடமாகவந்து சஞ்சரிக்கின்ற நகத்கோப நகதனைப்பார்த்தது வனங் களுங் கிரிசனும் வாராய்மாதனா வங்களைப் பரிசுத்தமாகளாககி ரக்ஷிக்கவரும் ஐயனே! யென்று கையேந்தி ஆழைப்படிப்போல், அககாரதள்கள மலாந்தன. வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்போது தயசோதா தநனயனுடைய திருமேனியின் காரதி அவ்வனமுழுவதும் பரவிற்றபோல், காயாவெல்லாம் மலாந்தன கிரமக்கிரம மாய உத்தமசிர்ம தாமங்களை விடுத்து அவற்றிற் கரிய சகல கிரியாகாம தா மங்களையுமாசரித்து பரமேகாந்த நிஷ்டைய சந்தடிபற்று மெனனவிரத்ததை யதுஷ்டித் திருக்கு முடிபடகவைப்போல், வருஷாகாலத்தில் மேகங்களினின்று முண்டாகின்ற வருஷங்களினாலும் வாயுவேகங்களினாலும் கலங்கி நாநாவித விசிதர அலைகளையும் அவற்றா லுண்டாகின்ற கமடீரமான வேகங்களையு முடைத்தாயிருந்த சமுத்திரமானது ஸரதகாலம் வந்தவுடனே சூரியகிரணங் களாலும் அவற்றின் உஷணவாயு வேகங்களினாலும் கலங்கல் தெளிந்து ஆர வாரங்க னொழிந்து நிலசபதமாயுங் கமடீரமாயும் விளங்கிற்று.

யோதிகளானவாகன மனதை ஒருவிடத்தினும் சலிக்க ஓட்டாமல் ஸ்ரீபக் வானுடைய திருவடிகளில் சிறுத்தித் திபானி யடிப்போல், பயிரசெய்து வாழ் கின்ற உழவர்களாகிய உத்தம ஸபஸாரிகள் தவரளுக்கும் வெகு ஜனங்களுக் கும் உபகாராததமாகச் சாஸ்பதிர வாஹ ஜலக்காலவாய்களுக்கு அணைகளைக் கட்டி ஜல சமாச்சுண்ணாடு செய்தார்கள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கோபால் குமா ரர்களுடனே பச்சுக்களை யோட டிக்கொண்டு வந்ததிருகுப் போயிருக்கப்பட்ட மத்தியான வாலங்களில் அவருடைய ஸேவை நீங்கியதா லுண்டாகின்றமனஸ தாபங்களைக் கொண்டிருந்து அந் கமஸ்காலங்களில் அவரெழுந்தருளினவு டனே அந் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸேவா திருபதியினால் தேஹேந்திரிய தாபங்களை நீங்கி பகதக்கியான விசேஷங்களை புடைய சகல கோபால் கோபீஜனங்களைப் போல், பூமியிலுள்ள சாவஜனங்களும் துரியபசவானுடைய கிரணங்களால் தாபத்தை யடைந்து சந்திரபகவானுலகாபம் நீங்கி திருபதியடைந்தன.

இவ்வுலகத்தில் வேதோத்தமாரிய காமகாண்ட முதலியவைகளில் சோந்து சதவகுணங்களை வஹிந்து சந்தோஷிக்கின்றவாசுருடைய சித்தத் திறனென்றிப் சாஸ்திராததங்களைப்போல், விரைகவித்தையாக வியாபிக் கின்ற மேச்சமுஹங்கன நீங்கப்பட்ட ஆகாயவீதிகளில் நாமலமாய கிரக நக்சத்திர சமுஹங்கன பிரகாசித்தாக்கொண்டிருந்தன கோகுல பிருந்தா வனத்தில் சமஸ்தகோபால் கோபீஜன கோவின கோவதலங்கன தமமைச சூழ்ந்து விளங்கும்படி ஸ்ரீபலராம சக்திராயப் பூணலிருபா திருஷ்டியை வகித்துப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் போல், அதுண்ட மண்டலா காரமா யிருக்கின்ற ஆகாயவீதியில் நாநாவிதங்களாகிய நக்சத்திரகணங்கள் சூழ்ந்து விளங்கத் தன்னு ஷோடசுகளா பாசங்களையுடைய பூணசந்திரன பிரகாசித்தான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸேவையில் பரிபூரண மஹோத்தங்களாய்; இவ்வனத்திலுள்ள இனங்காற்றினால் தங்கள் தாபத்தை யொழித்துக்கொள்ளமாட்டாத வர்க

ளாய், ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஆலிங்கனத்தை மனதில் தியானித்துத் தரித்துக் கொண்டு நின்ற கோபிஜனங்களைப்போல, இந்தப் புணயபூமியிலிருந்து இறந்த மகா ஜனங்கள் அந்தச்சரதகால சூரியகிரணங்களால் அதிகதாபங்களை யடைந்தார்கள் அப்படி அதிக தாபத்தை யடைந்தவர்கள் உடனே பிரபன்ன ஜனங்களைப்போல அங்கங்குள்ள உபவனங்களிலும், குளிரந்திருண்ட இளந்தோப்புகளிலும், நானாவித பரிமளத்தையுடைய புஷ்பசசோலைகளிலும் விராமின்ற காற்றினால், தங்கள் தாபத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு சௌக்ய மடைந்தார்கள் இங்கப் பிரந்தாரணயங்களிலும் மற்றபிடங்களிலுமுள்ள மிருகங்களி லுள்ள கோவில்களைத் தங்கள் தங்கள் நாயகிகள் சுகிதங்களாகச் சொந்து சீர்திருத்தி, காப்பயிலலாதவைகள் காப்பப்பட்டன காப்பந்தரித் திருந்தவைகள் பெற்றுச் சந்திக்கேளாடு விருத்தியடைந்தன காப்பங்களோ டிருந்த பீடங்கள வசஸங்களை யின்று ஆநந்த பரவசத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வானுக்கு பிரீதிபாக வேலாமித்தத்திற் சொப்பாகிய பாலமுதை அமிதமாகக் கறந்தன சா ஜனங்களிட வந்தீர் புருஷர்களுடனகடி ஆநந்த பரவசங்களா யிருந்தார்கள். காப்பயிலலா திருந்தவர்கள் காப்பப்பட்டார்கள்

இப்பூமியை யாளுகின்ற அரசனானவன் தனது ஆக்கிணைபைச் செலுத் துவதினாலே சேரர்கள் ஓடுகிய டங்குவதுபோல, பிரதிதினஞ் சூரியகிரண ஜாலங்களினாலே உலக்கண்டனமான துஷ்டஜாதுக்கீக ஏறம் ஆம்பல முதலியுடைய புஷ்பஜாதிக் கூட்டங்களும் ஓடுகியடங்கின அவவரசனுடைய ஆக்கிணை யால் சமஸ்தமான ஜனங்களும் சந்தோஷங்களை யடைவதுபோல, அக்கால சூரியோக்ய சிணங்களால் சமஸ்தமான உலகத்தவர்களுஞ் சந்தோஷித்தார்கள் புஷ ஜாதி சமூஹங்களும் மலாந்த பிரகாசித்தன ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் களால் கட்டாசுகுடமுடியான பூமியில் சமஸ்தமான பவிரகளும விருத்திய டைந்தன நாடு நகரங்களில் சாவோபசாரங்களுடன் சூல தேவதைகளுக்கு முதஸவங்கள் நடந்தன இங்கக் கோகுல பிரந்தாவஸத்தில ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய லோவினோதங்களுக்கூரிய சகலகோபால கோபிஜனமனோரத் நித்யமங்கள் மகோதஸவங்கள் பிரகாசித்தன

மேலும், ஸதகாம யாக விரத தான தபோமூர்த்திகளான புணயபுருஷர் கள் இந்ததில் உத்தமசத்தீகத்தினை அடைந்து கேகமுடிவுகாலத்தில் தேவ தாயோனி ஜனிகாக்களாய்ச் சரீரங்களைப் பெற்றுச்சாவா பிஷ்டங்க ளையு மடைந்து விபாளுந் டாளளாய்ச் சகல புணயலோகங்களையு மடைக்கிறதைப் போல, வரஷா காலங்களில் அந்தப்புரத்தில் வசித்துச் சுகிக்கின்ற சமயங்கள் தவிர மற்றவை எல்லாங்களில் நீதிசாஸ்திரா நுபவங்கள் செயதுகொண்டிருந்த உத்தம புருஷர் வரஷாகாலத் திருந்து சரதகாலம் வந்தவுடனே சாவாலம் கார பூஷிதராய புரங்களை நுடர்களாயும் வெளிக் கிறி சஞ்சரித்துத் தங்கள் இஷ்டாரங்களை யடைந்தார்கள். கியானவான்களாகிய யதிகள் ஒவ்வொரு ஆண்டு மங்களையுடைய வரஷாகால சரதகாலங்களென்னு மிரண்டு ருதுகளிலும் சந்தோஷமாஸயா தியாஜஞ் காமங்களை யதுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்

தங்கள் அன்னியபுரக்கிராம சஞ்சாரிகளாகிய வியாபாரிகள் தங்கள் யுதாஸ்தானங்களினின்றும் தாமசீதிகளையும் லாபநஷ்ட கணக்குகளையும் ஆராய்ந்து கிசுகதுக கொண்டிருந்து, வருஷாகாலங்கள் தீரந்து சரதகாலம் வந்தவுடனே அலங்கார பூஷிதங்களாய் வெளிப்பரதேசங்களில் சஞ்சரித்து, தங்கள் இஷ்டாரதங்களை யடையும்படி வியாபாரிகளைச் செய்தார்கள்.

இருபத்தோறாவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

சாந்த வீசுஞ் சரதகால நாளையில

போந்திமெய்முனாநதி புகுகியே

தோந்த கியானஞ் செயததொனி கேட்டஸ்திரீ

நோந்து வந்த நிகழ்ச்சியுங் கூறுவாம

ஸ்ரீஹரியாகிய கண்ணபிரானுவர் இந்த ஸரதகாலத்தில் யமுனதீரங்களில் பிரவேசித்து பிரம்ஹாந்த பரவசராய வேணுநான் பூர்வகமான சுஸ்வரங்களைக்கொண்டு விண்ணுமண்ணு முருகசெய்ததும், அந்தத் தீவயகானத் தொனிகளைக் கேட்டுச் சாவகோப கன்னிகாஸ்திரீகளும் மனது லயமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண குணங்கிதமான கானங்களைச் செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

வாரீர மஹாராஜனே 'ஸ்ரீ அச்சுதபகவானுவர் ஸ்ரீபலராமஸக்திராய் ஸமஸ்தமானகோபாலகோகன சமூகங்களுடன் இந்தச்சரதகால தினங்களில் நிரமலஞ்ஞாயகதெளிந்து விசுதிரான அலைகளேடு சபித்ததுக்கொண்டு கம்பிரமாயபிரவஹிக்கின்ற யமுனாதிமுகலீய தடாகங்ங்ளையூர், மலரத்திருக்கின்ற தாமரைமுகலீய புஷ்பஜாதாளுடைய சுந்தரபரிமளங்ங்ளை உடைந்து விசாரித்த தென்றகாற்றுக்ங்ளையூர், அந்தப் புஷ்பங்களிடத் தண்டாகிய மதுகக்ளையுண்டு பூப்பொடிகளைத் தூங்குகொண்டு நாநாவித ஸ்வரங்களைடுகானஞ் செய்து அவ்வனங்கள் தோப்புக்ள முகலீப வனமாக்கங்களிலுள்ள அந்த விதரதநவரூபங்க்ளையுடைய ஸைடினங்களின் ஒசைக்ங்ளையூர், வெகு விசுதரங்களான மிருகபட்சிகளின் வினோத நாதங்களையும், அந்தக்மான வனசராக்ளையும், ஸ்ரீகோவாததன் முகலீய பாவதங்களையும், மகாபுருஷாக்ளையும் கட்டாட்சித்துக்கொண்டு திரிந்தார.

அப்போது சிலபுஷ்பக கொத்துக்ளையும் இளங்களிக்ளையும் தமது சிரசுற் றரித்துக்கொண்டார இன்னுள் சிலநாளேயில் குறலப்பாபிடமென்னு மந்தசுஜத்தின் தந்தங்களை இவ்விதமாகத்தான் பிடிவகுத்துவென்னு கார்டு

கின்றவரைப் போலத் தாழைமலர்களைப் பறித்தார வெண்டாமரையினுடைய மலரும்பருவதையுள்ள மொககை இடது திருக்கையிற றுங்கியிருந்த பாஞ் ச்சனனியத்தை வலதுதிருக்கை யிறுங்கியது போலத் தாங்கி, செந்தாமரையின் மலரந்த புஷ்பத்தைப் பறித்து வலது திருக்கையிலிருந்த சுகரிசனத்தை இடது திருக்கையிறுங்கியது போலத்தாங்கிச் சந்தரித்தார மனோரமய முள்ள புஷ்பங்களைக் கோடுகாஸதீர்சனின் கைகளில் கொடுப்பது போல, தமது அஸ்தங்களை அங்கங்கு மலரந்திருக்கின்ற செங்காந்தட புஷ்பங்களின் மேல் வைத்தார இனிமேல் கோடுகாஸதீர்களின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு தாமவிளையாடும் வண்ணம் இதுவென்று காட்டுகின்றவரைப்போல, செங்காந்தண்மலரைப் பிடித்துக்கொண்டு திரிந்தார.

இவையலலாமல் இன்னும் அநேகவிதவிசிகர லீலாவினோகங்களாய விளையாடி வனமெங்குங் கோக்களைமேய்த்து வேணுமானஞ்செய்து சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார அந்தச் சரத்காலங்களில் கோபகன்னிகைகளாகிய ஐந்து லக்ஷங் குடிப்பெண்களியாவரும் ஸ்ரீபகவானுடைய வேணுகான ஸவரங்களைக் கேட்டு, நாளுக்குநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் மிகவும் மோகபரவசாக ளாகி வீட்டுவேலைகளைப் பாராமல் கூட்டங் கூட்டமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீபகவானுடைய லீலாகுணங்களை நினைத்து, சகஜனங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண விடத்தில் பற்றின் சரோசநிரயங்களை யுடையவர்களாய் மனோலயங்களை யடைந்த விளையாடிக் கொண் டிருந்தார்கள் ஸ்ரீசோபால் சுகரவாத்தியாகி எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுண்வாதமது சிரோபாகத்தில் ரதனபூஷணங்களுடன் மயில் தோகைகளினுடைய காத்களவிளங்க முன்னெற்றிச் சுட்டியினொளிவிசவும், ஜீலுப்பாவுக்கு அலங்கரித்திராகின்ற ஸவாண புஷ்பங்களும் பரிமளமிகுந்த ஜாதிபூஷ்பங்களும் விளங்க பிரகாசித்தார

இவையன்றிப் செவிகளிலணிந்த மகரகுண்டலங்கள் னொளியால் கண்ட பாசங்களில் பிரதிபலித்த சுகந்தரங்களும், இரகனாஸ்தூர் திலகாலங்கார ஊர்தவ புண்டரங்கனின் சிங்காரங்களும், ரதங்குண்டலங் களமைந்த காதுகளை யளவிய விசால் நேதரங்களின் பாவைகளும், மனோரமணியமாகிய பிரவாள வதரங்களும், அவைவிகலிக்கத் தோற்றுகின்ற ஜீலுஞ்சரத்திரிகைகளை யொத்த சிறுபறங்களி லுண்டாகிய இளங்கையிற காணப்பட்ட செளரவமும், சங்குபோன்ற கண்டத்திலும் விஸாலமாடிலும் பொருந்திய பூஷணங்களின் காத்களுடன் வைஜயந்தியென்னும் வன்மாலையும் விளங்கவும், மஹாராஜ லக்ஷணத்துடனிருக்கிற அரையினில் அரைநான மாலையோடும் சதங்கைகளோடுகூடிய ஒட்டியாணத்தினு லிறுக்ககட்டியிருக்கின்ற பீதாம்பரம் சிரகாசிக்ஷா, பரம யோகந்திராகளுடையமனதாகிற தாமரைக்காயினி லிருப்பிடமாக உடைய பத்மமுதலிய ரேகைகளால் அலங்கிருதமாகிய ஸ்ரீசரணர்வந்தங்கள் மலரவும் விளங்குனா

இப்படி விளங்கிய பகவானுள்ளவா சரவ புவனமோகனகரமாகியும், விசித்திர காணப்பட்டுச் சூச்சுக்களால் அலங்கிருதமாகியும், மதுரஸவரங்களை வரு

ஷீக்கினறதகியும விளங்குகின்ற புள்ளாக குழலீத தமது திவ்யாதரத்தில் வைத்து, ஜகனபோஹஞ்சி சயங்களை யுண்டுபண்ணும புருவங்களைநெறித்து, இரண்டு கன்னகாளும டூரிகது, ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியா ரெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருமாலை நெறித்து, ஸ்வரபேதங்களைக் கற்பிக்கின்ற சாதுயங்குளினால் தாமரைபோன்றமுகம் பிரகாசிக்க, அந்தவேணுவின் ஸ்வரத்துவாரங்குளினமீது இடவலமாகத் தமது மிருதுவாகிய விடல்களின் வைப்பதலேக் கொண்டு சங்கீத சாஸ்திரப்படி கருஷ்டம், மதயம, சைவச, நிஷாத, பஞ்சம, ருஷப, காந்தாரமென்னும ஸப்தஸ்வரங்களை யுண்டாக்கி, பலராகபேதங்களுமீடம் சேத்தனா சேதனப் பிரபஞ்சகாளும அத்திவ்ய ஸ்வராமிதங்களைத் தங்குன செவிக்களே வாயாகப் பாணஞ்செய்து மஹாசரதோஷங்களைக் கொண்டியயும்படி காரதாவ தேவதாகித் சுரங்களால் தமது குழலோசையிற்றா பாடியருளினா

ஸ்ரீ கண்ணன் வேணுகானம் செய்தது

இவனிதமாகப் பாடுகின்ற ஸ்ரீபகவானுடைய மதுரமான தொனியைக் கேட்டமாதிரிததில் அந்தப் பிருந்தாவனங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற தபோ மூர்த்திகளும், வனவாசுகளாகிய வேடுவாழுதலிய ஜனங்களும், தினந்தோறும் ஸ்ரீபசவானைப் பிரியாம லவருடைய லீலாகுணங்களைத் தங்களுக்கு ஜீவனமாக அதுபவித்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருப்பா அசேஷகோபாலர்களும், ஆகாயத்தில் விமானாருடாகளாய்க் சஞ்சரிக்கின்ற தேவகணங்களும், அரம்பையாழகலிய ஜனங்களிளாவரும், ஸ்ரீபகவானுடைய மதுர ஒசைக்குச் சம்பமாகப் பூமி யந்தரிசுஷயசுன்ற சூழ்ந்து, பசி தாஹங்களைவிட்டு, நித்யகூரிகளைப்போல அசைவறது ஆழ்ந்து நின்றார்கள் சபலதமான மிருகபக்டிசூழ்

ஹனுமனும் தமக்குள் உள்ளவிரோதங்களைவிட்டு ஆனந்தபரவசன கொண்டிருந்தன

வாரீர திரபுருஷனாகிய மஹாராஜாவே! திவயாவதார மூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணர்களை ஆரட்சிப்பதற்கு ஸ்ரீசுதாபுரகப்பகவானால் ஆளுநராக கப்பட்ட திவயாபஸுரக்கள்ளின் பூணை சத்தினால் கோகுலத்தில் வந்துப் பவித திராசின நகோபகன்யாஸ்திரீ மணிகள் ஸ்ரீஹரியாகிய கண்ணனுடைய வேணு கீதங்களைக் கேட்டு, மாவருமோரிடத்தில் இனமின்மக்கச சோரது, பகவத்குண மோஹன மானஸாகளாயச சரீராரிமானததிறதிரிய பெண்குண மாகிய நாணம், மடம், அசசம், பயிரப்பு என்னு நான்கு குணத்துள் முகய மாயக காப்பாற்றத் தருத முகற்குணமாகிய நாணமென்பதை லேசமுங் கொள்ளாமல் விட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண காமியைத் தியானபூர்வமாக ஆலீங்கனங் கள் செய்து, ஒருவாகச்சொல்லா சரீரபரவசாந்ராய ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சா தூயாதி லீலைகளைப் பரிசுத்தமாவதற்காக அநுபவிக்கத் தொடங்குகோகள்

அஃதெப்படி யென்றால்? ஒருத்தி வராய எனதன்புள்ள சகியே! இந்த ஸ்ரீமாதவனுனவா சகலாபரண பூஷிதராய விளங்கத் தமது பவழம்போன்ற உதட்டில் வேணுவை வைத்துக் காணங்களைச் செய்கின்ற ஆசசரியங்களைக் கண்டு, இந்த வனததிலிருக்கின்ற ஸதாவரங்களும் லயித்துவினறதேயனநிச சலிக்கவிலையே யென்றாள்

மற்றொருத்தி, வாராய எனதன்புக குரியவளே! ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரான வா பிருநதாவனத்தில் இடவல்லமாக சாவலோக மோனகரமாகிய புருவங்க ளா லபிரயந் செய்து தமது பதமகரங்களின் விரல்களைக் கொண்டு சங்கீத சாஸ்திர மூர்த்தியைப்போல வேணுஸவர மூலமாய சங்கீதரஸங்களை வருஷிக் கின்றதால், இவ்வன விருஷங்ககள் கங்கள் தாபநதீரது யிருக்கின்ற ஆசசா யாதி சயங்களைக் கண்டு களித்தாயோ வென்றாள்

வேற்றொருத்தி, ஓ வனிதாரதனமே! இந்த நந்தகோப தநயனுடைய வேணுநாதத்தைக் கேட்டமாததிரத்தில் யானைகளும், சிங்கங்களும், மானக ளும், புலிகளும், இன்னு மற்றமுள்ள மிருகங்களும் விரோதபாவங்களை விட்டு அதிக சினேகங் கொண்டவைகளைப் போலத் தமமைத்தாம் மரந்திருக்கின்ற வேடிக்கையைப் பாராயென்றாள்.

மற்றொருத்தி, வாராய அனபுடையவளே! இந்த யசோதா புதரரதன் மானவா ணதுகின்ற குழலோசையைக் கேட்டமாததிரத்தில் குளிரநத் சிறு தென்றற் காற்றானது அகனியைப்போ லெனனைத் தவிரிக்கின்றது நான ஸ்த னங்களினுமேல் தரித்த கலவைச சாநது கரிநது தியநத்து, நான சூடியபுஷ் பங்கள் கருகின்ற, சந்திரகிரணம் அமுற்பிழம்பாக விருக்கின்றது கைவளைகள் சோகின்றன, இடையாடைய நழுவுகின்றது கைகால்கள் துவளுகின்றன, இவ்வாசசரிய மென்னசொல்வா யமமா வென்றாள்.

பினொருததி, ஓ எனமனதிற்கிசைநத மவகையே ! மரகதஸ்தமபம் போனற சமபிர புஜவகையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய புள்ளாவ குழ லோசையைக் கேட்டமாதிரததில் அவரெழுந்தருளி யிருக்கும் இடத்திற குச சமீபத்திலிருக்கின்ற நதியானது கவகைக் கொப்பாயப் பொங்கி, அவரு டைய திருவடிமேற் படுமபடி. அலையைப்புரட்டுகின்ற வேடிகையைப் பாரா யென்றாள்.

பினொருததி, ஓ பிராணபத சகியே ! காளிய நாததன பதாமபுஜரான வா சபதிககின்ற குழலோசையைக் கேட்டளவில் ஏன செவிகளுக்குக் குழி லோசை யானது நாராசம் காப்சசிச செருகியது போலிருக்கின்றது. புஷ்பங களைப் பாததால பயமுண்டாகின்றது மனமிருந்திருந்து பறையறைகின்றது தேகத்தில் பசலையுண்டாகின்றது சந்திரகிரணம் சீதளமாறி உஷ்ணிகரிககின்ற து, இவ்வதிசயமெனன சொல்லென்றாள்

மறொருததி, ஓ சகிரதநமே ! நளினதளாக்ஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னுடைய வேணுகான மதுரஸவரங்கள் எனதிரண்டு செவிகதுவாரங்களிலும் நுழைந்த மாதிரததில் மனதுகளிப்பைய யடைந்தது சரீரமெங்குங் குளிரந தது. ஸ்ரீகிருஷ்ணவிரக தாபஜவரம் மேலிட்டது எனக்குச் சகிக்கக்கூடவில்லை யே, எனது சரீரவந்துக்களாகிய சகோதரர்கள் முதலிய ஜனவகளிகைகளைக் கும அச்சந தேற்றவில்லையே, இதற்கெனன செயவேன ? நீ எனன் உபாயஞ் சொல்லுகின்றா யென்றாள்

வேறொருஸ்திரீ, ஓ சபலாக்ஷீ ! உணனைப் போலவே நானும் வெருகால் மாய ினைத்து மனமுருசி அச்சக்கை விட்டு, ஸ்ரீபகவதா தினமாகத் துணிய நிருக்கின்றேன் எனனுடன் சொல்லவேண்டியதில்லை உனக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அன்பிருப்பது உண்மையானால், உன்மீதி லாணைப்படிக்கு மற்ற ! உனது சகீஜனவகா மெச்சுமபடி எனனுடன் கூடவா வருவையாகில் ஸ்ரீநளின தளாக்ஷீரிடத்தில் உன்னை முன்னம் கிடுக்கஞ் செயலிதது, பின்பு நானும் அடைகின்றே னென்றாள்.

இரதப் பிரகாரம் அநேகவிதங்களாக ஒருவருக்கொருவ ருத்தேசிதது, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் ஆனந்த பரவசங்களாகி, சமபிரம் வாததை களைப் பேசிக்கொண்டு, கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீகோவிந்தனைத் தரிசிக்கச் சமீபவனவகளினின்று, அவருடைய விசிறரிலை முதலிய குணவகையும ஜகன்மோகனாகார திவ்ய செளந்தரியவகையுங் கண்டு களித்தது நேதிரோதஸவமாக ஸேவித்தது, தவகா மனதில் தியானபூவகமாக நிமிஷ நிமிஷத்திற்குக் காடாலிவகனஞ் செய்து, மோகப்பரவசங்களாகி, தவக ளுக்குள் லொருவருக் கொருவரைப் பாதத்துத் துதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

வாருங்கள் மிகவும் அன்புடையவர்களே ! ஓ ஸ்ரீபகவானிடத்தில் வைக் கப்பட்ட மனதுடையவர்களாகிய திவ்ய சுந்தரவதிகளே ! இப்பொழுது

உங்கள் கண்கள் கலிதிரப்பாடிதிகளா? 'நமக்கெதிரி லிருக்கின்ற ஸ்ரீபுருஷோத்தமர் இந்தப் பிருத்தாவந்தில் அளவிற்றத கோவினங்கள் சூழ்ந்து நிற்க, கோபால ஜனங்கள் மகாசந்தோஷத்துடன் பரமநாத பரிதாக்களாயத் தங்கள் சாவேந்திரியங்களை யுஞ் சம்பாதித்துத் துதிகை, மகா மிருதுவாயுங் குளிரசியாயு மிருக்கின்ற மாந்தளிகளையும், இளந்தளிகளையும், தாமரை இதழ்களையும், நாராவித பரிமளவிசித்திர புஷ்பங்களையும் சோதது மாலை யாக வணிகந்து, திவ்யவஸ்திராபரண லங்காரராய வேணு கானங்களைச் செய்து, பாதார விரதங்களில் விளங்குகின்ற நூபுரசதங்கைகள் கலீர் கலீரென்று லயப்பிரகாரம் சபதிகைச் செய்கின்ற வினோதங்களை யென்னென்று 'துதிக்கப் போகின்றோம்? நாமென்னசெய்யலா மென்றார்கள்.

வாருங்கோள் சகிஜன சமுஹங்களே! இந்தத் திவ்யபுருஷ சிரேஷ்ட ருடைய ஸதுதியை நமது வாக்கா லளவிடலாகுமோ? நாமெல்லாரு மொன் றாகச் சோநது இப்படிப்பட்ட ஸைவபாததங்களைக் கொள்ளப் பூவத்தில ஸ்ரீபுருஷோத்தமரைக் குறித்துச் செய்த தபோமௌனவிரத மென்றே வறிக்லோம். அவற்றின் பலவித்திகளை பிரசன்னங்களாயத் தோற்றுகின்ற இர தத் திவ்யமூர்த்தியின் சேவை நமது நேத்திரங்களுக்கு விசேஷ சம்பதகங் களாக நேரிட்டன வென்று சொல்லித் துதிசெய்தார்கள் இவ்விதங்களாகச் சிலதருணங்களில் துதித்து ஸ்ரீபகவானைச் சேவித்த மாத்திரத்தில் இதரவிஷ யங்களை மறந்து, ஸ்ரீகோவிந்த பிராணைய யுத்தேசித்து, ஸதுதிபூரவகமாகப் பின்னுங் கானங்களைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள்

வாராய் வனிதாரதநமே! ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணஸ்வாமியின் காரணமில் லாதகடாஷத்திர குரியதாகி, ஸ்ரீபகவதாதுபவங்களை யதுபவிக்க இந்தப்பிருந தாவந்தில் கேவலம் அசேதன ஸ்ரூபத்தை அடைந்து, ஸ்வரங்களைத் தராரின்ற புள்ளாங்குழ லாகாரத்தை யடைந்து, ஸ்ரீபகவானுடைய கரங்களை யாஸரயித்து, சாவேந்திரியத்தையும் ஜயித்த முமூட்சவைப்போல ஸ்ரீபக வத் திருவதரங்களைச் சோநது, திவ்யகானங்களி லுண்டானவேதாரநாதத் தரஸங்கள் தங்கிய திருப்பவளாதரச செல்வங்களைப் பானஞ்செய்துந் திருபதி யில்லாமல் விரதை விரதையாக ஸபதஸ்வரத் துவாரங்களாகிய நேத்திரங்கள் மூடி மூடித்திறந்து, இமைகொடுக்கின்ற கண்களைப்போல அவருடைய ஸ்ரீ முகாரவிரதத்துடன் கூடியிருந் ததுபலிப்பதற்கு எவ்வித தவங்களைச் செய்த தோ? என்று ஸ்ரீபகவ துபயோகியான இககுமலாகார மூங்கிலைக்குறித்து எனது நெஞ்சு கூத்சயிகின்றதே பென்றாள் ஒருஸதிரீயானவள்.

வாராய் புண்யாங்களையே! மஹாபுண்ய நதியாகிய யமுனையானது தன் பிரவாஹ ஜலத்துளிகளால் விருத்தியடைந்த மூங்கிற புதரிலுண்டாகிய இப் புள்ளாங்குமூலானது ஸ்ரீபகவானை யாசிரயித்துத் தன்னையும் சேதன சேத னாத்மகமான சமஸ்த ஜகங்களையும் இனிக்கச் செய்கின்ற சதகோத்தியைக் கொண்டு, தனது தபோமகிமையினால் சதபுத்திரனைப்பெற்ற ஸ்திரீயைப்போல

மகான்ந்தத்தை யடைந்து, தனதுஜலத்தி லிருக்கின்ற தாமரைபுஷ்பங்களில் வாசஞ்செய்து மதுக்களையுண்டு ஆணும் பேடுமாயக்கடி மதுரஸ்வரங்களைச் சபதிகுகின்ற ராஜஹம்சங்களினுடைய மதுரமான நாடங்களை பாட்டாகிற அமுதங்களாகவும், அநதப்பதமங்களே மயிராககுசசெறிதலாகவும், தனது விசித்திரமான அலைகளே அபிநயங்காட்டுகின்ற கரங்களாகவும் விளங்க; ஸ்ரீ பகவானாகிய நடனமூர்த்தி செய்கின்ற வேணுகான மதுரஸ்வரங்களுக்குச் சகாயியான பாட்கியைப்போல விளங்குகின்றது இதைப் பாரததானந்திப்பா யென்றாள் ஒருகோப பதிவிரதாசிகாமணி

வாராய எனதனபுகுரிய சகிமணியே ! ஸ்ரீமநாராயணனுடைய பந்த ஜனங்களானவாகள ஸ்ரீஹரியின பிரசன்னமான ஸேவை கிடைக்கப்பெற்ற மாததிரத்தில் தங்கள் மனதில் பிரமஹானந்தத்தைக் கொண்டு சரீரம்புள கித்து நேத்திரங்களின் வழியே ஆனந்த பாஷ்பங்களை வருஷிக்கின்றதுபோல, இந்த பிருந்தாரணய நத்திரங்களினால் விருத்தியடைகின்ற சமஸ்தமான விருக்ஷங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகான ஸ்வரானந்தத்தினால் தழைத்துப் புஷ்பித்து, மதுக்களையும் மகரநகங்களையும் வருஷிக்கின்ற சந்தோஷங்களைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபிதா நகை

வாராய ஸ்ரீமாதவனிடத்தி லன்புள்ளவனே ! இனி நானென்னசெயவேன் எனது நெஞ்சமென்னை வருகித்ததன்றோ ? எனது ஸ்வஜன்மத்தில் நான் ஸ்ரீ ஹரியைசூறித்து விரதோபவாஸங்களைச்செய்து, அதனால் மெய்ப்பித்து, இந்தஜன்மத்தை யேனடைந்தேனோ ? அக்காலத்தில் இவ்விதையத்தை ஒரு வருளு சொல்லாமற் போனாகளே, அப்போதே யெனக்கிந்த ஆசசரியாதய வந் தெரிந்திருக்குமானால், நான் இந்த காளிகதி நத்திரத்தில் இம்முக்கிலின் வம்சத்தில் இவ்வேணு ஸ்வரூபமாகப்பிறந்து, ஸ்ரீமாதவப்பிரானுடைய திவ்ய திருப்பவளாதராமித பானத்தைச்செய்து, எனதுஜன்மம் ஸபலமாகும்படி திருப்பதியடைந்து, ஸ்ரீபகவதநுபவங்களைச் செயவேனே, என்று பெருமூச் செறிந்தாள் ஒருகோப கன்னிகாசேகரம்

வாராய ஸ்ரீபகவதபாதமாகிற தாமரையினுடைய தேனையுண்டு மகித்து வண்டுருவமான விசித்திரங்களையே ! இந்தக்காளிகதி நத்திரத்தில் நந்தகோப ருடைய அருந்தவப் புத்திரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பவழம்போன்ற அத்தராமிதபானஞ் செய்வதற்கு நான் அதுஷ்டிக்கத்தகுந்த விரத நோன்பு களை எனக்குப் போதிக் க மாட்டுவையோ ? என்றாள் ஒருகோபகன்னிகா கிந்தாமணி

வாராய் சந்தரவதியான பெண்ணே ! இந்த பிருந்தாவனமே ஆகாயமாக வும், ஸ்ரீஜனாததன் ருடைய திருமேனியே நீருண்டமேகமாகவும், இவருடையவேணுகான ஸ்வரங்களே மேககாஜனை யாகவும் பாவித்துக்கொண்டு; இவ் வனத்திலுள்ள மயிலினங்கள் சிறகுவிரித்து ஆனந்த நாத்தனஞ் செய்தலைப் போல ஸ்ரீபகவானுடைய சிரோபாகத்தி லணிர்திருக்கின்ற மயிராபிஞ்சுகள ளைகின்றன. இந்த வதிசயங்களைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபிதேஜோவதி.

வாராய் ஸ்ரீகிருஷ்ண கிரகாலங்கார சந்தராதநமே! ஸ்வர்க்கலோகத்தில் தேவேந்திரனுடன் கூடிவாழ்ந்து சுகுகுமபடியான சகிதேவியினுடைய கேள் கிரகத்தைப் பார்க்கிலும் இந்தப் பிருந்தாவனமானது ஸ்ரீகிருஷ்ண பாதபதம் முதலிய விசிதரரேகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மியானவர் அன்புகூறத் தகுந்த புண்பூமியாயும் நமக்கு ஜனமஸாபலயமாயும் விளங்கு கின்றதைப் பாதத்தையோ? என்றுசொல்லி அதிசயித்தாள ஒருகோப கன் னிகாம்சம்

வாராய் புணயாங்கணையே! ஜனாததனனுடைய ஸ்வரூபாதிசூயகங்கை நேதரோதஸவகங்களாகத் தங்கள் கண்கள் கலிதீர ஸேவிததுக களிதது ஆனந்திதது, இவருடைய புள்ளாகுமுலின் மாதூய ஸ்வராமாதத்தைச் செவ்வாயாகப் பாணஞ்செய்து, மதோன மததார்களாகி, மனோவியாபாரங்களை மறந்து, ஆகாயத்தில் தங்கள் தங்கள் விமானங்களி லிருந்தபடி மனோலய மடைந்து, திவ்யவஸ்திரங்கள் தளர, அளகபாரத்தினின்று புஷ்பங்கள் நழுவ தங்கள் சாவேந்திரியங் களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத பீர்திசெய்த பரமயோகீந திரர்களைப் போலவிளங்குகின்ற தேவதாஸதிரீ கணங்களைப் பாராயென்றாள் ஒரு கோப பதமதள நேதரி.

வாராய் சுகுணவதி! இந்தப் பிருந்தாரணயத்தில் பிருத்தியடைந்து கொண்டிருக்கிற சமஸ்தமிருகங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகா னத்தைச் செவ்வாயாகக்கேட்டு, சரீரங்கள் புளகிதது, தங்கள் ஜாதிகுரிய ஆ காரங் கொள்ளுதலையும் நடக்கை களையும் ஒழிந்து, வால்களை யெடுத்துக் கொண்டு, காதுகளை நீட்டி மருண்டு, செளமியபாவைகளை யடைந்து, ஸ்ரீபுரு ஷோத்தமனைத் தரிசித்த பரமயோகீநதிரர்களைப் போல விளங்குகின்றதைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபாஞ்சன லோசினி

வாராய் புணயவதியே! இந்தக் கன்றுகளானவை பசிதாகத்துடன் தங்கள் தங்கள் தாய்களாகிய பசுக் கூட்டங்களை அடைந்து பாலமடிகளைப் பிடித்து உண்கிற சமயத்தில் தங்கள் பரிபாலக விபுவாகிய ஸ்ரீமாதவப் பெரு மானுடைய புள்ளாகுமுலின் சுவரமாகிற அமுததாரைகள் செவ்வழியாக வந்து னுழைந்து தங்கள் பசிதாஹகங்களைத் தணித்து திருபதியை யடையும் படிக்குச் செய்தபடியினாலே, பாலேக்கிரஹிக்க முட்டியுண்மைல சித்திரங்களி லெழுதிய பிரதிமைகளைப்போல ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தில் தங்கள் பாவைகளைச் சமாபிதது, ஜனமசாபலயமான மேனமையை யடைந்து, அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அப்படி யப்படியே மனோலயமாக ஆனர்பாஷ்பங்களை வருஷித்துக் கொண்டு நிற்கின்றன அவைகளைப் பாருங்களுென்றாள் ஒருகோபவனிதா சித்திரம்.

வாராய் திவ்யசூந்தர ஸ்வரூபபதமாகு! ஸ்ரீகோபால மூர்த்தியினுடைய பரிபாலனத்தினால் விருத்தி யடைந்திருக்கின்ற பசுவின் சமூஹங்கள் ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான் மூரளிகான ரஸாமிதங்களைக் காதுகளின் சந்தினால் பாணஞ்

செய்து திருப்தியடைந்து, வால்களை நெறித்து, முகங்களை உயரத்தூக்கி, சர ரோம புளகாங்கிதத்துடன் தங்கள் ஹிருதயார விந்தங்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத ஸவரூபத்தை நிறுத்தி, மேயச்சலை விட்டு, ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சொரிந்து கொண்டு, மெய்மறந்து நேத்ரோதஸவமாகத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன அவைகளை நோக்குதியென்றாள் ஒருகோப தேஜஸ்வியானவள்.

வாராய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை மோகிக்கச் செய்கின்ற மோகனுக்கீ ! இந்த அரணியங்களிலுள்ள மகாவிருஷங்களுக்கெனத் துணிகளில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற நாநாவித ஜாதிபேத சுகுமாரபக்ஷிகளின் சமூகங்களானவை நமது ஹிருதயேஸவரனுடைய பிள்ளைகுழுவின் சபதாமிரதங்களைக் காதுகளின் சந்துகளினால் கிரகித்து விவகாரங்க ளொழிந்து மகா மௌனீந்திராக்ஷேப்போல பகவத ஸவரூபத்தை ஹிருதயகமலத்தினிறுத்தி, யாதொன்றிலுஞ் சலிக்காமல், தங்கள் நேத்ரங்களை மூடிமூடிச் சிறுபாவையாகப் பார்த்துப்பவித்து மனோலயமடைந்து விளங்குகின்றன. அவைகளைப் பாராயென்றாள் ஒருகோப ஸௌகுமாரி

வாராய் சுகுணவதியான வனிதாரத்திரமே ! இந்த ஆகாயவிதிகளில் சஞ்சரிகளின்ற மோகசமூகங்களியாவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகானகம்பீர மதுரஸ்வரங்களைக் கேட்டு, திக்ருவித்குருகளுக்கும் பரிமளிகளும் படியாள பூஷ்பமார்களை வருஷித்து, தங்கள் சரீரங்களாகிய ஸவரூபங்களைக் கொண்டு ஸ்ரீபகவானுக்குச் சூரியகிரணங்களால் நேரிடும் சிரமங்களைத் தோற்றவொட்டாமல் மகாராஜோபசாரமாக வெண்பட்டுக் குடைகளைப்பிடித்து உபசரிகளின்ற வைக்ஷேப்போல ஆகாயமாகத்திற சூழ்ந்து நிழலைக் கொடுக்கின்றன. இந்த ஆசசரியங்களைப் பார்த்துக் கண்களிப்பாயாக வென்றாள் ஒரு கோப குணவதி

வாராய் கோபசுகுமாரவதியான புண்யாங்கனையே ! இந்தப் பிருத்தாவனத்தில் ஹிருததியடைந்து வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற வேடஸ்தீரீகள் நாராகின்ற பிணிய வஸ்திரங்களை யுடுத்தி, தளிராகையும் சிற்றுகளையும் அவயவங்கள் மறையச் சாத்திக்கொண்டு, இவ்வன மாககங்களில் வேணுகானகங்களைச் செய்து சஞ்சரிகளின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களில் அலங்கிருத்தாததமாயத் தரித்திருக்கப் பட்டிருந்து வனத்தில் கங்குள்ள புலலு கொடி புதறுகளில் ஓட்டிக் கொண்டதாகிய சந்தனபூஷ்ப குகுகுமாகித் வாசஞ் திரவியங்கள் கலந்த கலவைச்சேறறை பெடுத்து தங்கள் ஸதனபாரங்களிலும் நெறிகளிலும் அணிந்து, இந்தவாரணயங்களிலிருக்கின்ற மகாமதுரமான கந்தமூலபலாதிகளைச் சம்பாதித்து, நாநாவிதவிய பரிமள வனபூஷ்பங்களைச் சரஞ்சரமாகச் சோத்துத் தங்கள் கரங்களில் லேந்திக்கொண்டு, இந்தத் திவ்யபுருஷ ஸரேஷ்டரைப் பிரியாமல் முரளீகான ரஸாமிரதங்களைச் செவிகுளிரப் பாணஞ்செய்து, திருபதி அடைந்த மனமுடைய வர்களாய் மெய்மறந்து, சூசபாரங்களினால் இடைதுவருமபிடி நடந்துவந்து

இந்தத் திவ்ய மூர்த்திக்கு ஒவ்வொருத்தியாக அநதக் கனிகளையும் புஷ்பச் சரங்களையுஞ் சமாபிதிதப பிரமஹானந்த பரிதாகளாய்ச் சந்தோஷிகின் றார்கள் இதைப் பாரததாயோவென்றாள் ஒருகோபகூல சுகவசனி

வாராய் சாவாலங்கார சோபிதையான செளந்தரயவதியே¹ ஸ்ரீபலராம சகிதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய முரளீகான திவ்யாமிர்த வருஷ தாரைகளினால், இந்தப்பிருந்தா வனங்களிலுள்ள கோவாததனாதி மகா பாவ தங்களிலகடினமாகிய பாறைகளுந் தண்ணீர்போலுருகிக் கரைநதைன. வன விருக்ஷங்களியாவும் தனித்தனத் தழைத்து புஷ்பிதகன் சமஸ்தமாண் வன ஜன சமூகங்களு மிகவும் சந்தோஷாதிசயங்களை யடைந்ததாகள் இந்தத் திவ்யபுருஷ்டைய ஸ்ரீசரணாக்ரந்த ஸபரிச சதஸ்ஹவாசங்களினால் இந்த அரண்ய பூமிபாகங்கள் ஸ்ரீஹரிதாசாகளாகிய மகா பாகவதாக்களைப்போல மகா பரிசுத்தங்களை யடைந்து, ஸ்ரீபகவானை அடுத்திருக்கின்ற கோவினங் களுக்கு இளம் புலலுகளைக் கொடுத்துச் சந்தோஷிப்பித்தன மகா நதிகளி யாவும் மிகவுந்தெளிந்து பிரவாகிக்கின்ற ஜலங்களினால் தாகங்கள் தீர்ந்து திருபதியடையச் செய்தன

அன்றியும், வனவிருக்ஷங் களியாவும் புளகித பலபுஷ்பவாக்கங்களைக் கொண்டு தங்கள் சாகைகளாகிற் உத்தம கரங்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவத் பிரீத யர்த்தமான காணிக்கைகளைச் சமாபிதிதன இவ்வனங்களும், வனமாக களும், பாவதங்களும், குகைகளும், கிரி சிகர கோபுரவீதிகளும், சமஸ்தமான விருக்ஷ லதா குலமாதிகளும், இவ்வன பூமிகளில் வாசஞ்செய்கின்ற சேதன சேதனாதமகமான மிருகபக்ஷி சமூகங்களும் புளகித்தனவாகி, ஜனம் பாவனங் களை யடைந்து, ரஜஸ தமோகுணங்கலந்த ஜாதீவைரங்களற்று, பரிசுத்த மனமுடைய முழுடசுகளைப்போல பிரமஹானந்த பரவசங்கொண்டு விளங் குகின்றன. இந்த அதிசயங்களைப் பாராயென்றாள் ஒரு கோபகன்னிகா சூடா மணி

வாரீர் பரத குலோத்தமனாகிய பரிசுதின் மஹாராஜனே¹ இவ்விதங்க ளாக இந்த மனோரமமிய வதிகளாகிய கோபகனயா மணிகளானவாகள் பிருந தாவன மரங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண் டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம சஹிதரா கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியி னுடைய அதிமானுஷ சேஷடித லீலாகுணாதிசயங் களை யொருவருக் கொருவா பிரமஹானந்த பரவசாகளாய் வாணிததுக் கொண்டு, சாட்ப பிரபஞ்சங்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமயமாக நினைத்து, டோலாயமான மனமுடையவர்களாய் மனோலயங்களை யடைந்தார்கள்.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

பஞ்சலட்சங்குடிப பெண்களாயினோ
பகதவற்சலன தங்களமணுளைய
மிஞ்சிடுமபடிசெய்ய வேண்டுமென
மேனமையாகாததி யாயனியைக்குறித
தெஞ்ச லிலலவிரதம் மனுஷிக்க
என்னிரிபகதாகஞ்ச சாட்சியாமபடி
அஞ்சனை வண்ணனும் மவரிஷ்டமபோல
அளித்துக்காததி ரட்சித்ததறைகுவாம்

ஸ்ரீசாவ ஸமாதபரராகிய ஸ்ரீதிருஷ்ண பகவானுனவா தம்மை மணுளாக விரிக்கும் பொருட்டு நந்தவிரஜத்திலுள்ள பஞ்சலக்ஷங் குடிப பெண்களாகிய கோபகன்னியா ரதநங்கள் மரியாதா ஸாதனாதரமாய ஸ்ரீகாதயாயனியைக் குறித்து விரதமனுஷித்ததற்குப் பிரஸன்னராகி, அந்தக் கன்யாமணிகளுடைய சித்தபரிபாகங்கள் ஸ்ரீ ஹரிபகதாங்குசசாட்சியாகுமபடி வஸ்திரா பஹாரஞ்செய்து, தமது கிருபையால் மங்கலக்கூறையை யருளியதுபோல் வஸ்திரங்களும் மனோபிஷ்ட வரங்களும் கொடுத்ததையும், அவ்வனத்தில் பிராம ஹணசமூகங்களால் செய்யப்படுகின்ற யாகசாலைக்குக் கோபால் குமாரர்களை யனுப்பிவித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர் உத்தமக்கியான சீலமகாராஜனே! இவ்விதங்களாக வருஷகால சரதகாலங்களில் ஸ்ரீபகவானுனவா லீலாவிதேதங்களாய வேணுகானங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் சூரியபகவான தனுராகியிற் பிரவேசித்தான் ஹேமந்தருதுவாகிய பனிககாலத்தில் வாடைக்காற்று குளிரந்து வீசியது ஆகாயவீதிகளில் மேகங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. பகல் அஹ்நிக்குறைந்தது சூரியபகவானுடைய கிரணங்களுங் குளிரந்து காட்டியது இராககாலங்களில் அகச அதிகரித்தது சந்திரகிரணங்கள் அதிதீளமாகத் தோன்றின இவ்வுலகத்தி லிருக்கின்ற அகனிகோத்திரங்கள் மிகவுங் குளிராசியுள்ள இச்சிதள காலத்திற்குப் பயந்து, ஸ்ரீசம்புவாகிய ஸ்ரீருத்ரபகவானுடைய பாலநேத்திரத்தி லொன்றும், இப்பூமியைச் சூழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற மகாசமுத்திரத்தி லொன்றும், இவ்வுலகத்தில் விருத்தியடைந் திருக்கின்ற சகலமனித மாளிகைகளி லொன்றும் விளங்கினவே யல்லது சாவலியாபகமாயத் தமது ஜவாலாமாலைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கச் சக்தியற்றதுபோலத் தோன்றின.

இப்படிப்பட்ட ஹேமந்தருது காலத்தில் கோகுலத்திலுள்ள ஆயர்களி யாவரும், தங்கள் வம்சங்களும், னோக்களும், சேஷமத்தை யடையும்பொருட்டு

தங்களுடைய குலதாமபபடி அவரவர்கள் வீட்டிலிருக்கின்ற கன்னியாஸ்திரீகளை நியமித்து, அவர்களைக் கொண்டு தங்கள் குலதெய்வமாக விளங்குகின்ற கௌரீதேவியைக் குறித்து விரதங்களை யதுஷ்டிப்பிக்கின்றது வழக்கமான படியால், அவ்வருஷத்து அந்த ஹேமநதருதனில் மாதங்களுக்குள் மஹோத்தம மாதமாகிய தனுமாதத்தில் முதறநேதிமுதல் முப்பத்துநேதி வரைக்கும் விரத மதுஷ்டிக்கும் படியாய் ஸ்ரீநந்தகோபா உபநந்தாமுதலிய சமஸ்தமான ஆயார்களும் இந்தஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு நியமித்ததாகள் அப்போது அந்தக் கோபகன்னியா ஸ்திரீகள் யாவரும் ஸ்ரீபகவானிடத்திற் பக்திமன முடையவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தங்களுக்கு மனுவாற்ற விரிககவேண்டுமென்று வெருகாலமாய் மனதில் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற வாகளாகையால் நல்லசமயம் வாயத்த தல்லவோ வென்று சந்தோஷ சித்தங்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத்குண கீர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு, காளிநிநிதி தீர்த்திறசோகநு தீர்த்தமாடி, சுகோபபூதாகளாய் அந்த நதிக்கரையில் திவ்யமான ஈரதுணமண லைக்கூட்டி, ஸ்ரீபகவதிதேவி ஸ்வரூபத்தை நிரமித்து ஆராதிப்பவ ரானார்கள்

அல்தெப்படி யென்றால், நானாவித திவ்யாலங்காரங்களையும், மஞ்சட் பொடிமுதலிய விசித்ர குங்குமங்களையும், மிகவும் பரிமளத்தைத் தராதின்ற புஷ்ப கந்தங்களையும் தூபதீபங்களையும், நானாவித மாதாய பசுப்ய போஜயாதி பலகார வாகனங்களையும் கந்தமூல கனிமுதலிய உணவுகளையும், ஷோடசோபகாரங்களினால் சமாபிதித்து, மிகுந்த பகதியுடன் கைகூப்பிக் கொண்டு எதிரில் நின்று, ஒவ்வொருவருந் தனிதனியே ஒ பகவதீ! ஒ காத யாயன்தேவி! ஒ மாமாயி! ஒ மகாயோகினி! ஒ ஆதிஸுவரி! ஒ கௌரி! ஒ பவானி! ஒ மகாதேவதேவி! ஸ்ரீ புருஷோத்தமரானவா எங்களுக்கு மணவாள ராக லபித்தமாததிரத்தில், பால், தயிர், வெண்ணெய், மஞ்சட்பொடி, சுகந்த சூளனங்கள், மஞ்சளநீர், இவைமுதலிய மங்களதிரவியங்களால் வசந்தங்களாட்டி, நிகல்லோக சுபகரமாகிய நானாவித மங்கலவாத்தியங்களுடன் ஷோட ஸோபசாரங்களைச் செய்து சேவிக்வின்றோம் என்று பிராரத்தனையால் சங்கே தஞ் செய்துகொண்டு உபவாசாக ளானார்கள்.

இந்தத் தனுமாத முப்பதுநாளும் இப்படி கிரமக்கிரமமாய் பஞ்சவுஷ்டக் காலத்திற்கு முனவந்து, அவரவர்கள் முற்றத்தில் அவர்கள் நாமதேயங்களைச் சொல்லி யெழுப்பி யழைத்துக் கொண்டவர்களாகி, யாவரும் தங்கள் குசபா ரங்க ளைசந்தாடவும், இடைகளதுவளவும் மத்தக்கூங்களைப்போலும் ராஜ ஹிமசங்களைப் போலும் ஓயயாரநடை நடந்து, ஸ்ரீபதமதளாக்கூடுகி விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவந்நாமாங்கிதங்களான சதகீர்த்தனங்களைப் பாடிக் கொண்டு, சந்தோஷ மனமுடையவர்களாகி, ஒருவருக்கொருவா கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு, யமுநாநதி தீர்த்தற்குவந்து, மிகவும் பகதி பூர்வமாக ஸ்ரீபதநிகாளியைப் பூஜித்து, மீட்டும் தங்கள் மாளிகையிற் சோகநு ஹிமச களைப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் இவ்விதங்களாக முப்பது நாளும் விரத யாததிரையாக்சு செல்லுமபோது கடைசிரான முன்போலவே ஜலஜாஸ்பிக

ளாகிய கோபகன்யா ஸ்திரீகள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவதருண ஶீரத்தனங் களைச் செய்துகொண்டு, புன்னகையுடன் கூடியனவாகளாய் நத்திர சமீபத்திற் குவந்து, பரிசுத்தமான ஏகாதபிரீதசத்தில சோந்தாராகள்

இவவாறுசோந்த யாவரும் தங்கள் விஷயபாரத விசிதர வஸ்திரங்களைக் களைந்து அடையாளமாகவைத்து, நிரப்பயாகளாய் அமமகாந்தியி லிறங்க ஸ்ரீ ஹரிரோஹரி' எனற ஸ்ரீபகவன்னுமங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு ஸநானங் களைச் செய்து, அநத ஜலமத்தியில் சரஸானந்தத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பக வானுடைங் லீலாகுண வைபவங்களைப் பாடி, அநத ஜலத்தை வாரிவாரி யொ ருவருக்கொருவா ஜலவசந்தங்களுடி ஆனந்தங்களை யடைந்தவாகளாகி, இநத ஜகத்திலுள்ளவர்கள் அடைதற் கரிநாதிய பகவதருணநிசயங்களை யுதுப வித்துக்கொண்டிருந்தாராகள் அநதச் சமயத்தில் சாவலோசராட்டியராய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா கோபகன்யா ஸ்திரீகள் ஶீரத்தமாடு கின்ற வைபவங்களை அறிந்து, தாம் வெகுதூரத்தி லிருந்து ஏதோவொரு காரியாராததமாய் வருகின்றவரைப்போல தன்னுடன்கூட வந்தவர்களைக் கண் ஜாடைகளைக் காட்டி ஒரு பிரீதசநதில் சந்தடிசெய்யாம லிருக்கச் செய்து, தாம் ஒருததராகப் புறப்பட்டு, சந்தடிசெய்யாமல் மகாமெனதத்துடன் அங் கங்கு மொளித்து, மெதுவாய் உபாயமாக மறைந்துவந்து, தாமே களைந்து வைத்தவரைப்போலச் சாவந்திரங்களுடைய வஸ்திரங்களையும் கிரகித்துக் கொண்டார்

இப்படி கிரகித்துக் கொண்டார் உடனே களைத்து, மத்யானையப்போ லக் கமரீரமாக நடந்து, விடபுருஷனைப்போல அநதவஸ்திரங்களையெல்லாம் கைகளில் சோத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, கமது லீலைகங் துணமாய் ஒத்தபரு வங்கனையுடைய இநதக்கோபகன்யா குமாரிகளைப்பார்த்து, பரிசுசம்யளாகிய வாரத்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, அநந்திகாசையில் தழைத்து புஷ்பித்து விருத்தியடைந் திருக்கின்ற ஓநகடபைப் விருஷத்தினமீது தாவி ஏறி, அதன் மீது இவவஸ்திரங்களை வைத்து, தாம் அவவிருஷத்தினமேல் சினறு, அதன் பூர்வகாம பாபராசிகளை நீக்கிப் பரிசுத்தஞ்செய்து மோசத்திறகுக் காரணமாகுமபடி கிருபைசெய்தாரா அத்தருணத்தில் அநதச் சந்தரஸ்திகள் கழுத்தளவு ஜலத்திலிருந்து, ஸ்ரீபகவானுடன் சமவாதமாக சில சூரபரவச னங்களை வசனிக்கலாசுகள்

வாரீர ஸ்ரீமுத்தகிருஷ்ண பகவானே ! நீநத நநத விரஜத்தி லவதிநது எங்கள்மனதை யபகரித்ததுமன்றி, எங்களுடைய பாமவயபவமான தனங் களையும் அபகரிக்கின்றது தாமமோ ? நகென்ன ஆசரியம் ? நான்கள் களைந் துவைத்த விழுப்பு வஸ்திரங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண அவாற்றைச் சமந்துபோக்கக்கூடு மோ ? உமது கிருபையினால் எங்களை யடிமைகொண்டு எங்களை இஷ்டங்களைத் தீர்க்குமபடியான அம்மான மகனாகிய மைகதுன்னாகவே இருக்கின்றீர். ஆகி னும் எங்கள் விழுப்பாகிய வஸ்திரங்களை நீர் தொடத்தீர்த்து இப்போது எங்களை மன்னித்துக் கிருபையாகக் கொடுத்தது, எங்கள் மனத்தானங்களை நிலைபிறத்தி ரகழிக்கக் கடவிரென்று பிராரத்தித்தாராகள்

சிலா, வாரீர ஓஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணபகவானே ! அன்னியாகள், நம்மிடவர்கள், எப்பதில்லாத அபேதகுணங்களை வகித்துச் சாவத்திராகனிதத்திலு முறைதப்பினவரே ! நன்றாய் விளங்குகிறே இச்செயகை ; சாவசம்பதகர நித்யைஸ்வாயப பிரதனைய விளங்குவோ ? சமஸ்தமான சேதன சேதனங்களுக்கும் ஆதாரபூதையான இடபூமிதேவியை மஹாணவத்தில் மூழ்கிக் கரைந்து போகாமல் நிலைநிறுத்தவோ ? மானிடசிம்ஹனாயப பிரகாசித்துச் சாவாசுர சங்காரங்களைசெய்து பகதபராதீன ராயகராட்டி மறைக்கவோ ? மஹாபலி சகரவாததியிரிடத்தில் பாசிக்கின்றவரைப்பேரால் மாயச்சிறுகுட்டனாய வந்து அவனுடைய ஐசுவரியங்களை யபகரித்து ஸ்ரீ திரிவிசுரமராயப பிரகாசித்துக் கீர்த்திவழிக்கவோ ? சுகல அரசாகளுக்கும் பிரபுவாய ராஜராஜேஸ்வரராயச் சுகலசத்தனா சங்காரஞ்செய்து 'நிலைஜனங்களையு மிரகித்து உத்தரிகக்கவோ ? சாவகுரு ஜனங்களுக்கும் குருசிகாமணியாகிய மஹாமஹஸ்ய குணதிசயங்களை வஹிக்கவோ ? அல்லது மிகவும் பேதைகளாகிய எங்கனையொத்த ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு வசியராய நான்கவிட்ட வழக்குக்குரியராய எங்களுக்குப் பணி செய்யவோ வறிகின்றிலோம். இவ்வளவுபெறுமை வஹித்ததுபோதும் எங்களுக்குக் கிருபைசெய்து எங்கள் கலைகளைத் தருவீரென்று வேண்டுகொண்டார்கள்

சிலா, வாரீர பகதவதஸலனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ! நன்றாயிருந்தது நீர் சுலபராய முன்னமே எங்கள் மனதை யபகரித்தீர் கிரமக்கிரமராய எங்கள் மாமவயவமான தனங்களையும், சபாவதாமங்களாகிய நாணங்களை யும், வஸ்திரங்களையும் அபகரித்ததுமன்றி, சாவேந்திரியங்களையும் உமக்கு அடிமையாக வெழுதிகொண்டா பின்பு இன்னமு மென்னசெய்வீரோ வென்றார்கள்.

சிலா, வாரீர ஸ்ரீபதம் தளாஸூனாகிய எங்கள் பிரபுவே ! நீர் உமது ரஜோ குணப் பிரபாவங்களினால் இந்தச் சாவப்பிரபஞ்சங்களிலும் மிகவும் ஆசசரியங்களாகிய விசித்ர சிருஷ்டிமுதலிய செய்கைகளை யாசரிககிறவரென்று உம முடைய வாகவிஜ்ஞம்மபண கௌரவத்தால் அறிந்தே யிருக்கின்றோம் உமது சதவகுணத்தினால் சுகல புவனங்களையும் மங்கலகரங்களாக ரகிப்பித்து, சதாவித புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கத்தகுந்த ஐசுவரிய முடையவராகியும் அன்னியாகளால் ஜயிக்க வொண்ணாதவராகியும் விளங்குகின்ற உமமை நாங்கள் நினைத்துத் தியானித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றோம். உமது தமோகுண விசேஷத்தினால் பீயங்கரயான சக்திகளை வஹித்து, லோகாரிஷ்ட நிவாரணங்களைச் செய்து, எப்போதும்போல மூன்று குணங்களையும் ஒரு மிக்க அடைந்து மிகவும் சோதிமய விகரஹராகியும் ஏகராகியும் விளங்குகின்றீரென்று நாங்கள் கேள்விப்பட்ட உமமையே பாததாவாகச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் இப்படியிட்ட நீர் மஹாமாயாவியாய் விசித்திர லீலாதிசயங்களை யதஷ்டித்துக்கொண்டு, பலமூர்த்தியாய் நானாவித ஜாடைகளை வகித்து, ஒருவராலும் இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடையவரென் றித்தல்.

கரியவராகி, சற்றுநேரமும் ஒழிவிலலாமல் வியாபித்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற உமமுடைய வலலமைக்கு ; எங்கள் மனதைச் சோதிப்பது தக்கதாகுமோ ? தயவுசெய்து உமது கட்டாட்கூத்திறகுப் பாத்திரங்களாகிய எங்கள் வஸ்திரங்களைக் கொடுத்தருள்வீர் விபிவேயென்றாகுள்.

சிலா வாரீர ராஜீவதளாஷ்டரே ! சமஸ்தமான பிரபஞ்சங்களுக்குப் பிரபுவாகியும், உமக்குமே லொருங்ஓடி விலலாதவராகியும், ஸாமானூதீ ரஹிதராகியும், சாவதந்திர குணங்களுடைய ராஜராஜேஸவர ராஜசிகாமணியாகியும் விளங்குகின்றீர் ; ஆபலையாகிய எங்கள் வஸ்திரங்களை வாரியெடுக்கத்தகுமோ ? இனியாவது கிருபைசெய்து கொடுத்துவிடுவீர் நாவகளினி யெந்தப் பிரபுவுக்குத் தெரிவித்துச் சலிக்கை சொல்லிக்கொள்ளாப் போகின்றோம் ? எங்களுடைய சாவதந்திரபஞ்சகங்களுக்கும் பிரபு நீரன்றோவென்றாகுள் இவ்விதங்ஙனா ஐந்தாண்டுகளாகிய பூரீபகவானுவா புனன்கையுடன் அந்தக் கவையாஸதீரீஸோப் பாதது, கம்பீரமாக ஒருவராகத்தை சொல்லுகின்றோ

பூரீ ப க வ த வ ர க சி ய ம்

வாருங்களு கோபஸ்யாமணிகளே ! நீங்களுல்லாரும் வெருதாலமாயொன்றாச்சேரே ; ஒரேமன உடையவர்களாகி, உங்கள் முன்னோர்களுக்குத் தெரியாமல் மனதிலொன்றும் பாகவென்றாமல் விருதங்களை யதுஷ்டிகுறையாக உங்களைப்போல் விபரமதுஷ்டிப்பவர்கள் எந்த லோகத்திலுங் காணக்கூடாத மரட்டார்கள் உங்களுடைய மோசகரமான சித்த வித்திபையகொண்டு என்னைத் தூறுசெய்வது என்னசாதாரணமோ ? ஆம். நீங்கள் நன்றாய்க் தெரிந்தவர்களே ! தயவுசெய்து ஜலத்தைவிட்டு வெளியிலவந்து உங்கள் வஸ்திரங்களை வாங்கிக்கொள்ளுங்கென்றோ ஸ்ரீபபடிச்சொல்லிய பூரீகிருஷ்ண பகவாஸுடைய வசனங்களைக் கேட்டமாதிரித்தல யமுந நதிஜலத்துடன் வேறுபாடு தெரியாமல் கலக்கிறுக்கின்ற கறுத்த அளகபாரத்தைப் படைத்த இந்தக் கோபஸ்யா ரீராமணிகள் ஒருவருக்கொருவா முகரவிரகங்களைப் பாதது, அன்றக் காரை புரப்பங்களில் அன்றத் முன்னுமபிறைந் ஏக்காலத்திற் காணாமட்டாப்போல் புனன்கைசெய்து கொண்டு, இவா சொல்லுகின்ற மாமவசனங்களைக் குறித்து வெட்கியும், மஹத்தாகிய குளிருக்கஞ்சியும், கழுத்தளவு ஜலத்திலிருந்து டோலாயமான மனதுடையவர்களாய் சிலமதுரமான வாத்தைகளை வசனிக்கின்றார்கள்.

கோ ப ஸ் த ரீ க ள் வ ர க சி ய ம்

வாரீர் பூரீகிருஷ்ணபகவானே ! நீர் பதிவிருந்து நாவகள் ஜலம்முகின்ற சமயம்பார்த்த இவ்விதத்திற்கு வந்து லாகவத்துடன் எங்கள் விழப்புகலைகளை நீரேன் தொட்டெடுத்தீர் ? உமக்கிவவளவு எளிதானசெய்கையேது ? எங்கள் நிமித்தார்த்தமாய்த் தான் கற்றுக்கொண்டீரோ ? அகிலம் நீ ரறியாத

மாமதாமங்க னுனடோ ? நீர் தாபகவெணுமிருந்து இந்த அநாமமாகிய விதியை யாசரித்தலாகுமோ ? வெணுரா ள் இதுவுமன்றி, ஆகிருஷ்ணபகவானே! எந்தவுலகத்திலும் ஸதீர்ஜனங்ஙன ஓவராடுமேபோது அவுண்டத்திற்கு உத்தம புருஷர்கள் வரவேமாட்டார்கள். பெருருவரையும் ஒப்பு சொல்லப்படாத உமமையொத்த வஞ்சகரான காரிய, அநீதிடு வந்தபோதிலும், கிருபையில் லாமல் இப்படிப்பட்ட அபஹாஸ்ய ரிபுநு செய்யவேமாட்டார்கள் இப்படிப்பட்ட சாதாயங்களை சாஸ்த பிரபஞ்சங்ஙனிலும் முன்னம் நடந்ததென்று கேட்டதிலை, இப்போதம் ஒருவரும் ஆசரிக்கமாட்டார்கள் இந்த நிகழ்காலத்திலும் இச்செய்கைகளை நிறொட்டா மாததிரந் துணிந்து செய்தீரே யல்லாமல், மறபெருவரு மாசரிசுட லே மாட்டார்கள் ஆகையால் எங்கள் விபுவே! உமக்குக் குடிசுருடியாட்டட்டு அடிமைசெய்கின்றோம் சந்தேகமில்லை இப்பொழுது ஸ்ரீயமுறைநீ பிரவாகத்தினின்று பிரமானமாகச் சொல்லுகின்றோம் உமது கிருபாபிமான வஸ்திரங்களை பெங்களுக்குக் கொடுக்கதருளவீர் என்று துதித்து மேலுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்

வாரீர் எங்கள் ஸநாதனுயி ஸ்ரீ நிரக்ஷரபகவானே! இன்றுமுதல் உமது ஆக்கிணையின்படி அடிமைக் கடியமைகளாய் அடிமைசெய்து, எங்களுடைய சாவேந்திரியங்களையும் உமக்கே தாஸிசவரமாகச் சமர்ப்பித்து, உமது ஆக்கிணையைச் சிரஸாவகித்து அந்நாடிப் பங்கிட்டு வருகின்றோம். ஆகையால் எங்களைக் கடாங்கித்து உமது தீர்ப்பிபரண வஸகிபங்களாததந்து ரட்சிப்பிரென்று பிராகுத கநாக்கி தகருவ ஸதனபாரநாரி லணிரத செஞ்சுருகனக் குழம்புகளோடு உலகப்பாட்டுச் சோனையாற்றுக் கொப்பாய விளங்குகின்ற யமுனாநதியி லிருந்துகொண்டு இரப்படி நாநாவிதங்களாகப் பிராததிகுகின்ற இவாக்கிளச் சமபூரணமாகக் கடாங்கித்து ஸ்ரீபாலகோபால் சகரவாங்கி மலாந்த தாமரைக்கொப்பான புகழுடையவராகி, ஸ்ரீகோப கனயா சமுகத்தின் மத்தியில் மாமங்குளான சிலவராததைகளைச் சொல்லு கின்றார்.

ஸ்ரீ பகவத வா க் கி ா ம

வாருங்கள் நல்ல சபாவமுள்ள சுந்தரவதிகளே ! நீங்கள் உங்கள் முன்னோர்களின் மீது பிரமாணப்படிக்கு எந்தப் புருஷனைப் பாததாவாக வரிப்பதற்குப் பரிசுத்தைகளாய் மிகவும் பக்தியுடன் நோண்புகளை யறுஷ்டித்தீர்களோ ? அந்த அறுஷ்டானப்படி உங்களிடத்தில ஜனித்த தவப்பலமே உங்களுக்கு லபித்தது அப்படியிருக்க ஸ்ரீ நந்தகோபருடைய புத்திரனாகிய என்னையேன் வெறுக்கின்றீர்கள் ? எந்த மகாபுருஷனை வரித்து மோகித்தீர்களோ ? அவனுக்குடைய மாமதனங்களைப் பபஹிரித்தான வெகுதூலமாய் நீங்களுக்கள மனோவிதியில பக்தி பூர்வமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த புருஷார்த்தவாஞ்சைக்கு நான் அன்பினே ! இத்தனைப் பிரமாணமாகச் சொல்லீர்களென்றோ.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுலே இவ்விதங்களாகச் சொல்லப்பட்ட வசனங்களைக் கேட்ட இரத்தகேடகன்யா சுந்தரதரஙகள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் மூக

THE KUPLETZMAN WAS IN

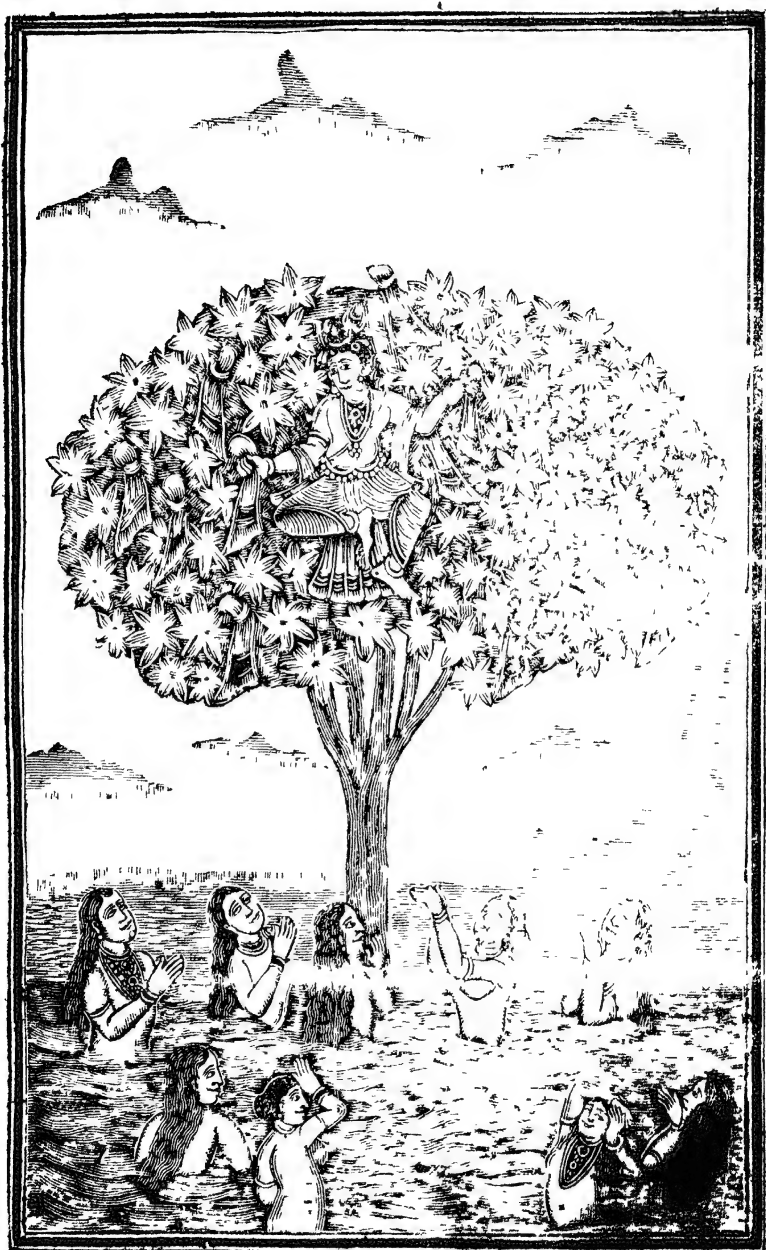
310174

மாசிற தாமரைப் புஷ்பங்களைப் பாராதுகொண்டு, மனதாசிற தாமரைகளில் முக்தியைக் கோருதற்குப் பண்டுகள் கைகள் இருந்தமுதலிய சாவேந்திரியங்களுமாயும் அபதரிசுக, நிர்வினையி நுகய நிருததகையகளாய் மெளனமா யிருந தாகள அபாடி யிருக்கின்ற வாகளை லோகோத்தர பரமகுரு சுகாமணிபாசிய ஸ்ரீஹரியானவா தமது பார்ப்பையினால் மறுபடியும் கட்டாடசித்து, சாஸ்திரோத்தக நிரம்பாடிச் சில நீதிவசனங்களை நி ஆதம சுவருந தாமததையும் தமது சாவியப்பக குணசிசயங்களுமயும் வெளியிட்டுச் சொல்லுகின்றா

வாருங்குள் சகுணாதிசுளாகிய கோபகையா மணிகளை! இனமுத லெப்போதும் எனது சிறுததில் கீததியாபாசுகித்து, நந்தகோப யசோதா தேவிகளுந் குப பணிசெய்து, எனக்கு அடிமைகளாய் என்னுடைய ஆங்களை பைச சிரஸாவகித்து அருவாடிப்போகுகளில், இப்போழுதே உங்கள் வஸ்திரங் களைத் தருகின்றேன ஸ்ரீபகதியினின்று வெளியில் வந்து சிரகதா பூவமாக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று இவாணைமாட்ச சொல்லிய ஸ்ரீபகவானு டைய மதுரமாகிய வாகைகளைக் கேட்டமாத்திரத்தில் குளிஞ்சுகஞ்சி ஜல மத்திரினிற் ச சஹிதர கூடாதவர்களாய் இருக்கின்ற கோபஸ்திரீகளுக்குள் சில குளிஞ்சுகுந் சஹிதரகாட்டாமல், ஜலத்தை விட்டு வெளியிற் போகலாம வாருங்குள் போனவுடனே ஸ்ரீபகவான் நமது சலைகளைத் திருப்பசெய்து தரு வாடு என்று சொன்னார்கள் சில நாம ஜலத்தைவிட்டு வெளியிற் சென்ற மாதத் திந்ந நமது ஆசீர்வகப்ப பபனாகிய ஸ்ரீகோவிக் த மூர்த்தியானவா நமமுடைய லஜலஜன் டப்பகரிப்பாரென்று சொன்னார்கள்

இங்குப் பிரகாரம் அவ்வாருந்நம் நாதாஸிசரங் லோயோசித்தவர்களாகி, அந்த ஜலத்தினின்று சிதளஸ்பரிச வாயவு வேகத்தினாலுண்டாகிய சரீரநடுக் கத்துடன் என்செய்வோ மென்றுசிக்தித்துக் கொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது காற்றினாலசைக்கின்ற தாமரைப் புஷ்பங்கள் இந்த கோபகையா ஸ்திரீ களினுடைய ஸகனங்களின் மேற்படுதே, ஸ்ரீரணைபிரிவு லுடைய கங்கள இவா களுடைய வதனங்களைப்பாற்றுவதலுலு மிருத்தன சில முகூதகாலஞ் சென்ற பின்பு தங்கள் இருதயங்களைத் திடஞ்செய்துக் கொண்டு யாவருந் துணிந்து, அவ்விடவழக்காய், ஸ்ரீபகவானிடத்தில் வைத்த மனமுடைய வாகளாய், மெதுநடையாய், புன்கிரிப்புடன் தீர்த்தப்பிரவாகத்தினின்று வெ னியிலவந்து, வெழகாரிலலாதவர்களாகி, அவதூதா ஸ்திரீகளைப்போல் நிஷ்க ளங்கமான மனதுடையவர்களாய் நின்றார்கள்.

இப்படி நிற்கின்ற இந்தக் கோபகையா கங்களா ஒருவருக்கொருவர் பாராதுக் கொள்ளும்பாடி வஸ்து ஸ்ரீபக பரீதாக்கொருவரு லெனகிற நினைபும் லஜலஜயுக் கோற்றுக்கின்றத் யல்லாமல், பற்றைப் பூநியில பாலகு மார விருத்தாகளாய் இருக்கின்ற வாகளும், ஆகாசவாசிகளாகிய இந்நிராகி தேவதா சமுகங்களும், பிரமஹருதராதிகளும், மற்றையவார்களும், இந்தக் கோபகையாஸ்திரீகளைப் பார்ப்பார்களாகில், அவர்கள் கண்களுக்கு இவர்கள்

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் வஸ்திராபஹரணம் செய்தது

வஸ்திரவீரன்மா யிருப்பது தெரியாமல் அவர்கள் யாவரும் வஸ்திரவீரன் லங்காரத்துடனிருந்து வராததை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தாயக காணும் படித தமது கிருபாபிமான வஸ்திரங்களை இவர்களெல்லாருக்கும் கொடுத்து, இவர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீபகவானுவா மகோத்தம தாமயுகதமான் சில வராத தைகளைச் சொல்லுகின்றா

வாருங்கள்' விரதசீலைகளான சுந்தர வதிகளே ! நான் இந்த ஸ்ரீநந்தவிர ஜத்தில் ஆவிற்பவர்த நான் முகல உங்களுடனகூட விருத்தி யடைந்துக கொண்டிருக்கிறேன் இதுவுமன்றி, எனது நிஜாமசத்தாலும், உங்களுடைய சம்பந்தத்தாலும், உங்களுள்ளும் புறம்புமாக வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் உங்களிடத்தில் நான்றியாத மாமங்களுண்டோ ? உங்கள் மனோவாக குக் காயமுக்கிய சரீரகுண தாமங்களுக்கு நான் அனயனோ ? ஆகையால் நீங்கள் நன்றியோசித்துப் பாருங்கள் எனவீஷயத்தில் நாணிக்கூடத்தக்க வியவ காரம் எவ்வளவுமில்லை மேலும் நீங்களியாவிரும் விரத நிஷ்டைகளில் அன்பு டையவர்களா யிருந்து, சாஸ்திரீரகத் விதிக்கு வேறுபாடாக வஸ்திரவீரன் மாய இமமகா புண்படுத்தியில் இரங்கி ஸ்தானஞ் செய்யத்தகுமா ? ஆதலால் நீங்கள் தெரியாமல் நடந்ததைக் குறித்துப் பிராப்சித்தமாக யாவரு மிரண் டைக்கையு பெடு, அது அஞ்சலிசெய்து, உங்கள் வஸ்திரங்களை வாங்கி யுதித் திக்கொள்ளுங்கள் என்றா

இம் விதமாகச் சொல்லிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய வசனங்களைக் கேட்டவனவில இந்தக் கோபிகாஸ்திரீயன் யாவரும் பிரணமஞ்செய்யப் பொப் புகொண்டு, ஸ்வாமியி னுடைய ஆக்களைக்கு வித்யாசம் நேரிடுவதைத் தவக் ளுக்குள் யோசியாமல், வந்தனக் கிரமத்தை யுணராமல், ஒரு கையினால் தவ கள் மாமயவயவங்களை மறைத்து, மற்றொரு ஹஸ்தத்தைச் சேவிகத்த தக்க தாக்க காட்டினார்கள் அப்படி ஒருகையைக் காட்டியமாதிரிதில் ஸ்ரீபக வான் அக்கோபகனனிகை களைப்பார்த்து, உங்கள் மனோரதங்கள் ஸ்பலமா கும்படிக்கும் விரதம் பங்கமில்லாமல் நிறைவேறும் பிராயசசித்தத்தின் பொருட்டுஞ் சேவிககச் சொன்னதற்கு, இன்னு மதிக்குற முண்டாகவே யெட்டுஅஸ்தத்மெடுத்தோகள் அப்படி ஒருகையெடுத்தத்தை ஸ்ரீபகவதபசார அபராதமுண்டாயிற்று, இதற்குவிதி யாதொருததன் ஸ்ரீபகவானைத் தரிசனஞ் செய்யும் போது வஸ்திர வ்ரீனனையும், அவஸ்தா எக்வஸ்திரனையும் அரை யில் வஸ்திரத்தினமேல் வஸ்திரத்தை யிறுக்கிக் கட்டாதவனாகியும் இருக்கிறானோ ? அவனும் சிரத்தையற்று ஒருகையைக்காட்டி எவன் வந்தனஞ் செய் கின்றானோ ? அவனும் மகாபராதியாவான்

எவனுவது ஒருவன் ஒருவேளை ஒருகைகாட்டி வந்தனஞ் செய்வானாகில் அவனைத் தர்மநிர்ணயம் அந்த ஹஸ்தத்தை அறுக்கும்படி சொல்லியிருக் கின்றான். நீங்கள் அதுதெரியாமல் செய்தீர்கள். ஆதலால் அதிக அபராதிகள் னா னீர்கள். இந்த அபராதங்களெல்லாம் நிவாரணம் மாகும்பொருட்டு இரண்டு

கரங்களை யு முயர்வெடுத்துக் கொண்டு சீகரமாத தண்டன் சமாபதியுங்
 ளென்று சொன்னா அதைக் கேட்டமாதிரிததில் தாமதை தரிசித்தவாக
 னாகுத தானெனநிற அசுவகாரம் விடுமபடிச் செயது ஆட்கொள்ளத்தக்க
 ஸ்ரீசி நுஷணபகவானைப் பார்த்து, அவருடைய கடைக்கத்தினால் அங்ககாரத்
 தை விட்டவாகனாகி, லேஸமும் பற்றிலலாதவர்களுக்கே கமது நிஜஸவருப
 தரிசனந தநகருநாதகந ஸவாபிபாக குறித்து இந்தக் கோபகனனிகைகள்
 அநத ஸவாமியினுடைய நிபமனப்படியே பாயத்தி விசுவாசத்துடன் தங்க
 ளிரண்டு கரங்கோயும் சிசினமீது உயர்வெடுத்து, பதகாஞ்சலி யுடையவாக
 ளாய ஸ்ரீநுஷண சரணமென்று தண்டன சமாபதித்து, ஸ்ரீபகவானுடைய
 கிருபாமாதிரிப் சிசனன தவங்களைப் பெற்று, தங்க ஸ்ரீபகவானையும் வாகுகி
 யுதித்திரகொண்டு, திருபதி மன்முடையவாகவாகி, ஸ்ரீநுஷணபகவானைப்
 பததாஞ் சலியுடன் பாதகாலென்கிற யிசைசுயுடையவாகளாய்ச் சலியாமல்
 நின்று பாததிக கொணடிருந்தார்கள்

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுள்வா அவர்களைக் கடைக்கித்து, வாருந்
 தள் விரதநிலைடையது மித்த மகாலக்ஷண வதிகளே நீங்களை சொல
 லாவிட லும உங்களை மனோரதங்கள் இன்னவை பென்று எனக்கு நன்றாய்த்
 தெரியும் நீங்கள் என்னைப்பாதகாவர்க் வரித்து, எனக்கு அடியாகளாகி,
 எனது சாருப்பியத்தை வகிக்க சககளாயத் தனுவரன் போக்குகளோடெனது
 அனதவித் உபசார ஸவரபகவானைச் செய்யவேண்டுமென்று கோரி விர
 தத்தை யநுஷ்டித்தீரன் ஆகையால் சகயமாகப் பலகாஷியை இசுகித்து,
 மரகாமிப் கேவகையாகிப் அமரிகாதேவியைப் குறித்து விரதமநுஷ்டித்த
 தற்குப் போகங்களுப், என்னைச் சரணமடைந்த கருது கேகாதத்தில்
 முகதியும் உயர்க்கு ஸபலமாகும் நீங்கள் யாவரும் என்னை தியானித்துக்
 கொண்டு உங்களை சிருஹிதாஞ்சுச் சென்று சேருங்கள் இன்றுமுதல்
 அவரவர்கள் காலாது குணமாய் ஏராத சமயங்களில் தியானித்து சீனைக்குந்
 தோறும் நான் பிரசன்னனாகி உங்கள் இஷ்டங்களைத் திருபதியுடையச் செய
 கின்றேன் என்று கிருபையாகச் சொல்லி விடைகொடுத்தருளினார்

அப்போது அந்தக் கோபகனனியா ஸதிரீசரும அவ்வண்ணமே மஹத்
 தாகிய சந்தோஷமன் முடையவர்களாகி, ஸ்ரீபகவான் வஸ்திராபகாரஞ் செய்
 ததம் நானம் விடுமபடிச்செய்து பரிசாசமாகப் பேசின தாமசிய இவைமுத
 லிய செய்கைகள் தங்களுக்கு விரதபங்க மிலலாமல் வரிக்காபூவமாக நிறை
 வேறச்செய்த தமது மனோபீஷ்டங்களைப் பரிபாலித்து இரஷிககின்ற நிமித்
 தியமேயசுநி வேறிவையென்று நினைத்து, திருபதிமன் ஸுடையவர்களாகி,
 ஸ்ரீபகவானுக்கு யாவரும் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபதித்து நின்றா
 கள் இப்படிநிறின்ற இந்தக் கனயா சமுஹங்களைச் குறித்து ஸ்ரீநுஷண
 பகவானுள்வா சொல்லுகின்றா வாருங்கள் கோபகனயா ஸதிரீகளே !
 என்னை ஸ்ரீபாதார விந்தங்களில் அன்புடையவர்களாய் ஸ்ரீபகவதியாகிய ஸ்ரீ
 தெனிரீதேவியை அடைந்தபடியால், சர்வ இஷ்டத்தையுங் கொடுக்கிறவரு
 ளே எனக்கே பிரீதியாய் எனது அருளினால் உங்களுக்குச் சகலசித்திகளும்

உண்டாகும் உங்களுடைய சிந்தையானது காமியார்த்தங்களை யறுசரித்த போதிலும் ஸ்ரீபகவத சமாடபணு புத்தியினால் வறுத்தவிதையானது மறுபடியும் முனையாததுபோல, அல்ல இச்சை அற்றவாகளாய் என்னையே யடையக் கடவீரகள் எனறு சமபூணமாகக் கடாக்கித்துக் கிருபையாகச் சொன்னார்.

அப்போது இந்தப் பதிவிரதா சிரோமணிகளாகிய ஸ்ரீகோபகனயா சமூ ஹங்கள் ஸ்ரீபகவானை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவர்களாக, ஸ்ரீபகவதாக்கினை யினால் சமபூண இச்சைகளை யடைந்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத பாதா விரதங்களைச் சலனமில்லாத பக்சியுடன் தியானஞ் செய்துக்கொண்டு, தங்கள் சாவேந்திரியங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சொந்தாயங்களிற் செல்லத் தங்கள் தங்கள் கிரஹங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வானுள்வா முனபோலவே தமது இஷ்டஜனங்களாகிய கோபாலாக்குடன் கூடி, இவ்வுபவானத்தைக் கடந்துசென்று வெகுதூரத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரிடத்திற் சேர்ந்து, அவருடனே அந்த பிருந்தாவன தூரப்பிரதேசங்களிற் பிரவேசித்துப் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துக்கொண்டு சந்தோஷராய் விளையாடினா அப்போது மிகவுந் தீக்ஷணியமான கோடை கால குரியகிரகங்கள் உஷ்ணத்தைக் கந்தன அப்படி காய்கின்ற வெய் யிலுக்குச் சகிக்கமுடாடாமல் வருந்தப்படுகின்ற கோபால குமாராக்குடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுள்வா அங்குள்ள தோப்புக்கின்ற சோர்து, தங்களுக்குக் கொடை களைப்போல் நிழலேததாராநின்ற விருகக் சமூஹங்களைக்குறித்து, மகா சந்தோஷ சித்தராய் மிகவு் மேனமை யுள்ளவர்களாகிய கோபாலாக்களைப் பார்த்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றார்

வாரீர் அன்புள்ள சிறுவர்களே ! சாவ ஜனங்களிடத்திலுந் தயாபரிபூரண கிருபாமூர்த்திகளான சதபுருஷர்களைப்போல இந்தப் பிருந்தாரணயத்தில் வசிக்கின்ற சகலமனித பசு பக்தி மிருகமுதலிய ஜீவாசிகளுக்கும் பரோபகார மாய் விளங்குகின்ற இரதமகாவிருகக் சமூஹங்களானவை, மழை, காற்று, வெய்யில், பனி, ஆகிய, இவைகளி லுண்டாகப்பட்ட குளிர்ச்சி வெப்பம் காத் துமுதலியதுகளால் நேரிடும் துன்பங்களைத் தாங்கள் சுவர்த்துக்கொண்டு, தங்களை யாசிரயித்தவனுக்கும் மற்ற யா டக்குவ குளிர்ந்த நிழலையும் சுகுமா ரமாகிய வாசனை யையும் காற்றையுந் கந்து, துன்பங்களை யொழித்துச் சரீரா ரோககியவக் ளுண்டாகும்படிச் செய்கின்றன

மேலும், இந்தமஹா விருகங்களானவை சகலபிராணிகளுக்கும் தங்கள் சரீரருணத்தைக் கொண்டு, இலைகளாலும், தளிர்களாலும், புஷ்பங்களாலும், பலங்களாலும், நிழலாலும், வோகளாலும், பாடடைகளாலும், உலர்ந்த காஷ்டங்களாலும், கந்தங்களாலும், பிசின்களாலும், சகலபிஷ்டங்களையுந் கொடுத்திட்டுக்கொண்டு, பரோபகார ஸவருபங்களை அடைந்திருக்கின்றன ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் உத்தம ஜனமெடுத்த புண்புருஷ சிரேஷ்டர்கள், களாக வேதோத்தம குணங்களினாலும், வாக்குமுதலிய சாவேந்த னாலும், தன்கனக் வஸ்துவாஹஸ்தி திரவியங்களினாலும், தானுதி சத்தம்

கிரியா கலாபங்களாலும், சரவபிராணிகளுக்கும் சர்வகாலமும் உபகாரங்
களைச் செய்து, ஜனமசாபலயங்களை யடைந்து, சுகாத வானகளாய் இகபர
சாதனங்களுக்கூரிய உததமாகளாகி விளங்குவார்களா.

வாரீர தனயாதமாவாகிய ராஜபுருஷ சிரேஷ்டனே! இவ்வாறு சகலலோக
சிகாமணியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா தமது துணைவாகளாகிய கோபாலா
களுடன் புணயவசனங்களைப் பேசிக்கொண்டு, சந்தோஷ சித்தராசி, இலை
கனி முதலியதுகளால் விருத்தியடைந் திருக்கின்ற விருக்ஷங்களின் நிழலில்
சஞ்சரித்துக்கொண்டு, யமுனாத்தீரத்தில் சகலகோபால கோகண ,சமேத
ராயவந்து சோந்தார ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண சஹிதர்களான இந்தக் கோபாலா
கள் அந்த யமுனாத்தியில் பிரவாகிக்கின்ற விராமலமாகியும் அதிசீதலமாகியு மிருக்
கின்ற தீரத்ததைப் பசுக்கூட்டங்களுக்குப் பாணஞ்செய்வித்து, காங்களு மகி
லிற்வகி, மிகவுஞ்சந்தோஷத்துடன் சிரமவிவரணமாகக்குளித்து, தாபரதீரத்
தீரத்தபாணஞ்செய்து, அந்த நதியின் சமீபத்தில் ஒரு குளிரந்ததோப்பில்
கோகங்களை மேயவிட்டுச் சமஸ்தகோபாலாகளும் பசியினால் பீடித்தவர்களாய்
அவ்விருட்சங்களின் நிழல்களில் சஞ்சரித்து ஓரிடத்தில் சுகாசனாகளாய் யிருக்
கின்ற ஸ்ரீபலராயிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திகளைப் பார்த்துத் தங்
கள் இஷ்டங்களை விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொண்டார்கள்

தேவாயச புண்ணிய ஆதமாக்களாகிய கோபாலாளுடைய

வாகியம்

வாரீர மகாவிரிய தேஜோ ஜயசாலிகளான ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களே!
நாங்கள் மிகவும் பசித்திருக்கின்றோம். எங்கள் பசிக்கு சாந்தஞ்செய்து ரக்ஷி
க்ககடவீரகளா என்று பிரார்த்தித்த மாதிரிதில் ஜகதீஸ்வரராகிய ஸ்ரீபகவா
னுவா சுமஸமகாராஜனுக்குப் பயந்து குடுமபசமேதர்களாய் அந்தப் பிருந
தாவனத்தி னொருசார்பிலவந்து வானப்பிரஸ்தா சிரமிகளைப்போல வாசஞ்
செய்துக்கொண்டு சொற்க யிசை யுள்ளவர்களாகி நல்லகரமங்களை வேதோக்
தக்கிரமமாகவும் விதிபூரவகமாவும் ரகசியமாய்ச் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற
பிராமஹண ஜனங்களினுடைய பதரி சமூகங்கள் தப்பிடத் தலைவததிருக்கிற
பகதி யதிசயங்களைக் குறித்து, தாம் பிரசன்னராகி அவர்கள் இஷ்டங்களைத்
திருபதியடையச் செய்வதற்கு ரிசசயித்துக்கொண்டு, மகாநுபாவர்களாகிய
அந்தக் கோபாலாளைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்

வாருங்கள் கோபாலார்களே! இப்போது நாம் வாசஞ்செய்கின்ற வனத்
திற்குச் சமீபத்தில் பிரமஹ நிஷ்டார்களாகிய பிராமஹனோத்தம ஜனங்கள்
ஸவாககத்தை விருப்பி ஆங்கிரஸ ஸதரயாகத்தைச்செய்துக் கொண்டிருக்கின்
றார்கள் நீங்கள் அந்த யக்கியசாலைக்குச் சென்று, மிகவும் நாங்கள் பசித்தி
ருக்கின்றோ மென்று எங்களிருவருடைய நாமதேயங்களைச் சொல்லி, அன்ன
முதலியதுகளைக் கேட்டுவாருங்களென்று நியமித்தனுப்பினோ. அம்மாதிரித்
தில் அந்தக் கோபால குமாராகளும் அதிசீக்கிரத்தில் அந்த யக்கியசாலைக்
குப் போனார்கள்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

கோபால குமார ரெல்லாங் குறைவிலா யாகசாலேத
தாபமோ டேகியனனந தனைக கேடகக கூடாதென்று
நீபம் பாய நுரைகக நோந்திடு மவாகள பதனி
சோபம் போககிடவளித்துச சுகத்திருந ததனைச சொல்வாம்.

கோபாலகுமாரர்கள் யாகசாலேதகுப்போய அன்னங் கேட்டதற்குப் பிராமஹ்ணர்கள் கொடுக்கக்கூடாதென்று மறுத்ததையும் அவர்கள் பதிகள் பயப்பகி விகவாரச்சுடன ருசிரானனங்களைக் கொணடுவது ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுடும் சமஸ்த கோபாலர்களுக்கும் சமாபித்து மேனமை அடைந்தவர்களாய் இருபத்தியடைந்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்

வாரீர் உததாரநதனனைய பரிசுபின் மகாராஜனே! ஸ்ரீ பகவானுடைய ஆக்கனையின பிதகாரம் கோபாலகுமாரர்கள் யகியசாலேதகுச சம்பத்திற சென்று, அந்த யாக்யஜ்ஞானர்களாகிய பிராமமணர்களைக்கண்டு, சாஷ்டாங்க மாகத் தண்டன சமாபித்து, தங்களிர்ண்டு கருங்களையுங் கூப்பி அஞ்சலி செயதுகொண்டு சொல்லுகின்றார்கள் கேளுங்கள் பூசபோததமாகனே! இதற்குச் சம்பிரபந்தத்தில் சாதுசஜ்ஜன தேவகோப பிராமஹ்ண ஹிதாத் தமா யவதித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள் அவர்கள் பசியினால் மெய்நது தங்கள் தாசபூதர்களாகிய எங்களை உங்களிர்ந்த தில் அன்னத்தை வாங்கிக்கொண்டு சுகநீரமாக வரச்சொல்லி நியமித்தனுப்பி னார்கள். ஆதலால் வந்தோம் நீங்கள் கபைசெய்து எங்களுக்கு அன்ன விரயமபண்ணி, பசியின்பாத்தைப் நிவாரணஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிராரத் தித்தார்கள்.

வாரீர் விவேகலீல மகாராஜனே! இந்தப் பிராமஹ்ணோத்தமங்கள் அந்தக் கோபாலர்களையும் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களையும் சாமான்ய புருஷர்களாகவே யோசித்தார்களல்லது, இப்பொழுது இவர்கள் செய்கின்ற ஸ்வாகக காமயங்களாகிய ஆங்கிரஸ ஸ்தரமென்று சொல்லப்படுகின்ற யாகத்திற்கு அதிதேவதைகளாகிய கோபாலர்களென்றும், சாவயாக ஸ்வரூபிகளாய் காததா போகத்தாக்களாகிய ஸ்ரீஜகதிசுவராமச ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களென்றும், தங்கள் பூர்வஜனம் காமவசத்தால் மனத்திறேற்றமுமல், காமாபிமானங்களை யும் தேஹாபி மானங்களையும் வஹித்து அலக்ஷியமாக விருந்தார்கள் இப் படி யிருக்கின்றவர்களுடைய நீனைப்பையறிந்த கோபாலர்கள் பிராசாகளாய் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுடைய சமுகத்திற்குவந்து, அவர்களைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஓ திவ்யபுருஷர்களே! யசகிய சொரூபியாயும் யசகிய பலத்தைக்கொடுக்கின்ற சாவேஸ்வராமஸ் ஸம்பூதாக்களென்றும் உங்களை யறிந்து கொள்ளாமல், கிரிபாகுனயாகளாய் நாகுகள் கேட்டதற்கு உண்டென்று மிலையென்றுஞ் சொல்லாம விருந்தாக்கள். என்று சொல்லவும் இந்த விருந்தாந்தங்களைக் கேட்ட ஸ்ரீபகவானைவா நகைத்து, கேளுங்கள் கோபாலாக்களே! நீங்கள் என் விஷயத்தில் அவர்களைக் குற்றமுள்ளவர்களாக நினைக்கவேண்டாம். இப்பொழுது மறுபடியும் நீங்கள் அநகப பிராமஹ்ணைத்தமாகளுக்கூரிய பதநிக்ஷிருக்கப்பட்ட சாலைக்குச்சென்று, அவர்களுடன் எங்களிருவா நாமதேயங்களுயுஞ் சொல்லி அன்னத்தைக் கேளுங்களென்று சொன்னா கோபாலாக்களும் அநதபிரகாரமே அவவிடத்திற்குச் சென்று, தூரமாக நின்று, ஓ! அம்மனை மீரகாள! எனறழைத்தார்கள்.

அநதவொலியைக் கேட்டு வெளியிலவந்த அநதப பிராமஹ்ண ஸதீர்களுக்கு மிசவும் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமாப்பித்து, ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண மூர்த்திகள் சமீபவந்ததில் வந்திருக்கின்றார்கள்; உங்களிடத்தில் அன்னம் கேட்கச்சொன்னார்கள் என்று சொல்லவும் அநத விரதாங்குகளாகிய பிராமஹ்ண ஸதீர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை வந்திருக்கின்றாரென்று கேட்ட மாதத்திரத்தில் வீரபிரமான்ருகளை விட்டு, சாவமங்கலகர அலங்கார பூஷிக்காளாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணாருளை கீததனங்களால் மனோலய மடைந்து, ஆனந்த பரவசாகளாகி, சமையல்செய்து பாகமாயிருக்கின்ற அடிசில்களையும் நானாவித் குசிரானனங்களையும் கத்தழல் டலவாகங்களையும் மிகவுரு திவ்யபரிமா புஷ்பமாலைகளையும் பரிசுத்தங்களான பாதத்ரிங்களில் கிரமக் கிரமமாய் வெகுபத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு, கூட்டங்கூட்டமாகப் புறப்படட்டு, நதிசமுஹங்களின் பிரவாஹங்களானவை எவ்வளவுதடை நேரிட்ட போதைக்கும் அநததத்தைக்கு நிறசாமல் வேகமாய்ச் சமுத்திரத்தை யடைவதுபோல ஸ்ரீஹ்ரிருண கீததனங்களைச் செயதுகொண்டு வருந்தார்கள்.

அநதச்சமயத்தில் இந்தப் புணயவதிசஞ்சுப பாத்நாக்கள் பிரதாக்கள முதலிய பந்துஜன பிராமஹ்ணைத்தமாகள் பாதத்து, நீங்களெங்களை வீரகரித்து தாமவிரோதமாயிப்படி புறப்படுகிறது யுக்தமென்று நிலலுங்கள். உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்திப்பிரமைக்ளைப்படி யுண்டாயின என்று பலவிதமாகிய சில நீதிமொழிகளைச்சொல்லியும், நிஷ்ரே வசனங்களைப் பேசியும், கோபதாபங்களைக் காட்டியும் மறுத்தார்கள். அப்போது அநதப பிராமஹ்ணஸதீர்கள் அவர்களைப்பாதத்து, அஹோ! வாருங்கள் பிராமஹ்ணைத்தமாகளே! நீங்கள் அநதப பலராமகிருஷ்ணாக்கள் பகவதாமச கிரேஸ்டாக ளென்றும், அவர்களைச்சுழந்திருக்கிற அநதக்கோபாலாக்களெல்லாம் சகல தேவாமச சம்பூதர்களென்றும் அறிந்திருக்கின்றவராகியும், ஏன் எங்களைத் தடுக்கின்றீர்கள்? அவர்கள் இப்படிப்பட்டவாக ளென்பதை மறந்துபோனீர்களோ? பூர்வகினை விதிவசப்படி நீங்கள் அவர்களுடைய மஹிமைகளை யறியாமல் சநதேஹப்பட்டுப் பேசுவீர்களாகிலும், எங்களுக்கு ஸ்ரீபகவத் பக்தி ஜனித்தது.

அந்தத் திவ்யபுருஷானைத் தரிசித்தாலல்லது நிறகின்றதில்லை. என்று சொல்லி மஹாதேவியத்துடன் நடந்தார்கள்.

அப்படிசென்ற பிராமஹண ஸ்திரீகள் யமுனாதி சமீபத்திற்கென்று, அவ்விடத்திற்கோளினங்களை மேய்த்துக்கொண்டு அனந்தமான கோபாலா கள் சூழ்ந்திருக்க ஒரு அசோகவிருஷத் திழுவிகழை ஒரு நிராமல ஸதலத்தில் ஸ்ரீபலராமா சக்திராயும் நீலமேக வண்ணராயும் சகல பூஷணங்களினால் அலங் கரிக்கப்பட்டு மிருககிற் சகலபுலன மோகாநுதாரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னைத் தங்கள் கவிதீரக சணங்கள் களித்தககண்டு, அந்த திவ்யமங்கல விகரஹத் தினுடைய செளந்தரியாதி சயங்களைத் தியானத்துடன் மனோ ஆலீங்கனங்க ளைச்செய்து திருபதி அடைந்தவர்களாகி, தாங்கள் கொண்டுவர தற்களை ஸ்ரீ பகவத்சநிதியில் சமாபிதத்துச் சேவித்து நின்றார்களா வாரீர் பரிசுநினமகாரா ஜனே! தயாநிதிபாகியும் சாவசாக்ஷிபூதராகியும் எழ்தந்தளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானுவா தமமைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேற வேண்டுமென்று நினைப்புள்ளவர்களாகியும், தமமுடைய திவ்யஸவரூபாதி கலயாண குணங்களை யறுபவிகின்ற வர்களாகியும், தமக்கெதிரில் நின்றுகொண்டிருக்கின்ற இந்தப் பிராமஹணோத்தம பதிவிரதா ரத்தங்கனிண்டைய முகாரவிரதங்களைத் தமது பரம கிருபாகடாசுத் வீக்ஷணத்தினால் பார்த்து, புன்னகையுடன் ஒருவராத் தை சொல்லுகின்றா

வாருங்கள் பிராமஹணோத்தம பதநிகளை! நீங்களியாவரும் குடும்ப சமேதாக்காய பந்துக்களுடன் சேஷம்மாயிருக்கின்றீர்களா? உங்கள் கிரகங் கள் நிதபகலயாண மங்கலகரமாக விளங்குகின்றனவா? ஸ்ரீஹரியின்று கிருபா கடாசுத்தால் இன்னமும அநேகங்ளுண்டாகக் கடவன இப்போது என் னைத் தரிசிக்கவந்த உங்களைக் கண்டவுடனே எனக்குப்பிரமஹானந்த திருபதி யுண்டாயிற்று இன்னமும என்னால் உங்களுக்குவேண்டிய இஷ்டங்களாகிய சதூஷித் புருஷார்த்தங்களை உகுறித்து இச்சித்த போதிலும் அவற்றையும் நானே கொடுக்கத்தக்கவனாய் இருக்கின்றேன். நீங்கள் என்னைத் தரிசிக்க விரும்பிவந்தீர்களாகையால், எனதுதரிசன முங்களுக்குப் பரமதாமமேயாகும். இவ்வுலகத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பத்திரர்களாகிய தீர்புருஷர் கள், சகலசராசர பிரபஞ்சங்களுக்கும் அந்தரூதமாவாகியும் சாவசாக்ஷியாகி யும் சாவப்பிரியனாகியு மிருக்கின்ற என்னிடத்தில் பலாபேகைத் திலலா தவர்க ளாகி, தங்களுடைய ஆதமஹித் பரமபுருஷார்த்தங்களைக் குறித்து என்னை அடுக்கின்றார்கள்

அவர்களைப்போல நீங்களும் ஸ்ரீபகவதபகநி பரவரங்களாயப் பிரகிருதி சம்பந்தமாகிய மாதாபிதா முதலிய சாவசம்பத்தங்களையும் எனப்பொருட்டு நிராகரித்து, என்னைத் தரிசனஞ்செய்ய வந்தீர்கள் உங்களுக்கு என்னுடைய அதுககிரகத்தினால் யாதொருகுறையுமின்றி, சதூஷித் புருஷார்த்தங்களையும் சாக்ஷாதகாரமாய் யறுபவிக்கக்கடவீர்கள். கேளுங்கள் பதிவிரதங்களே! மிக வும்மேன்மையை அடைந்திருக்கின்ற நீங்கள் உங்கள் பர்த்தாக்களைச் சேர்ந்து

மற்றுமுள்ள பிராமண சமூகங்களுடன் 'ஆரம்பித்து நடத்தி வருகின்ற யுகியத்தை நிறைவேற்றக் கடவீர்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷமாய்ச்சீக்கிரமாகப் போய்வாருங்கள் என்று மஹாகம்பிரமாகச் செல்லுகொடுக்கின்ற பகவானைப்பார்த்து அந்தப் பிராமண பதவிகள் சொல்லுகின்றார்கள் வாரீர் ஸ்ரீபுருஷோத்தமராசிப் மஹாவிபுலே! நீரிப்படிக்கு நியமிக்கின்றது தாமமோ? வேத புருஷனுனவா கமங் ஹிருதயமாகிய வேதாந்த சூக்திரங்களில் ஸ்ரீஹரியை ஆசிரயித்தவர்களுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்த பாசபந்தங்க ளுண்டாகின்ற தில்லையென்றும், அவர்கள் ஸ்திரமில்லாமலும் அற்பபாயு மிருக்கின்ற அபேகைக் களையடைகின்ற தில்லையென்றும் ஸ்ரீபகவத வசனப் பிரகாரத்திற்குட்பிப்திக்குஞ்செய்து சொல்லியிருக்கின்றாரே அந்தப் பிரதிஷ்டையைச் சத்தியமாகச் செய்கக்கடவீர்

நாங்கள் உமது சரணாவிரதங்களில் அாசசித்த திவ்ய சுகந்த புஷ்பங்க ளுடன் கூடிய திருத்துழாய் மாலையினை எவ்வள தேகங்களில் தரிப்பதற்குச் சமஸதபந்து பந்தங்களையும் நிராசையாக விட்டு, உமது திருவடித் தாமரை களைச் சரணமாக வடைந்தோமே, எங்களை மறுபடியும் நாங்கள் விட்டுவந்த பூரவாகிரமமாகிய பாததாக்கள் முதலிய பந்துஜனங்களை யாசிரயித்து வாழச் சொல்வது தாமமோ? அவர்கள் எங்களை யங்கீதரிப்பார்களோ? வாரீர் பாப விமோசனஞ்செய்கிற கடவுளை! உமது பாதார விரதங்களுக்கு ஆட்பட்டு வீழ்ந்திராநின்ற எங்களுக்கு வேறே கதியில்லை ஆகையால் உமது அடிமை ருசியை மெனமேலும் விருத்தியடையச் செபது, எங்களுக்குத் திருவுள்ளப் படிக்கு விதிக்கக்கடவீர் என்று பிரார்த்தித்து நிற்கின்ற அந்தப் பிராமண ணோத்தம பதவிகளைப்பார்த்து ஸவாமி சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் மஹாசுகித் பதிவிரகைகளே! உங்களுடைய பதிகளும், மாதாபிதா பிராதாமுதலிய சமஸத பந்துக்களும், உங்களுடைய பகதியிச் சயத்தினால் எனத்துக்கிரகத்தை லபிக்கப் பெற்றுக்கொண்டு, அன்னிய விஷ யத்தில் பகதி சபாவதாகளாய் ஸ்ரீபகவத பகதி யதிகரித்து, இப்போது வியா குலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் பரமோப காரியாக ளாகிய நீங்கள் எனதாசனாப் பிரார்த்தி சொல்லுகளாண்டு, உங்களைப் பாராதமாதிரிததில் அதிக சந்தோஷ பரிதாகளாய் அங்கீகரித்துத் திருப்பதி யடைவார்கள் மேலும் உங்களியாவருக்கும் நிகில புணயலோகங்களினுடைய சாமபிராஜ்யங்களும் என்னால் அநுகரக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சாவதேவ தாசமூகங்கள் முதலிய யாவரும் உங்களை ஸதுதிசெய்து சிலாங்ககப் போகின்றார்கள் மேலும் இவையன்றி இவ்வுலகத்தில் ஜனிக்கின்ற உத்தம ஜன்மிக ளுக்குச் சாவசௌகியாதி க்ஷேமங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்குத் தேகம் சம்பந்தமும், தேகானு பந்திகளுடைய கூட்டுறவும், இததேகத்தில் ருசியும் காரணங்களல்ல ஆவரவாகள் பரிசுத்தமான மனதை ஈஸ்வரனிடத்தில் வைப்பதே சர்வசௌக்கியங்களையும் பெற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணமாக விருக்கின்றது.

ஆகையால் நீங்களும உங்கள் சாவேந்திரியங்களுளோடு கூடிய பரிசுத்த மனதை எனக்குச் சமாபிதத்து கொண்டு, சாவோததம் செளக்யங்களையும் அனுபவித்துச் சீக்கிரமாக என்னையே யடையப்போகின்றீர்கள் நீங்கள் கிரகங்களுக்குச் செல்லுங்களென்றா வாரீர் சாவக்குணதிபதியான மகாராஜனே! இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானுடைய பரம கிருபாதிசயங்களையடைந்த இந்தப் பதிவிரதைகள் ஸ்ரீபகவானை மனதில் திடமாகத் திபானித்து, பிரமஹானந்த பரிதாகளாய் மறுபடியும் யகஞ்சாலையைக் குறித்துத் திருமபினாகள் அப்பொழுது அந்தப் பிராமணர்கள் இவர்களைப் பார்த்து, மிகவும் சந்தோஷித்தார்களாகி, இவர்களை ஆதரவுடன் வரவழைத்து உபசரித்துக் கூடவைத்துக் கொண்டு யாகத்தை நிறைவேற்றினார்கள் இந்தப் பிரமஹேணோத்தம பதநிகளில் ஒருமகாதுபாவையானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பக்தியினால் ஸ்ரீபகவானைப் பிரிய மனமில்லாமல், ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண 'ஓ ஜனாததை' என்று இதயாதிமைங்களைத் தவிர இதரமாகிய அனய புருஷாததங்களை மனதில் நினையாமல், பிரகிருதி சம்பந்தமாகிய மாதாபிதா பிராதநு பாததா முதலிய பந்து ஜனததைத் துறந்தவளாய் விளங்கினாள்.

அந்தப் புணயாங்கனையை அவளுடைய பாததாவாகிய புருஷசிரேஷ்ட ரர்னவா பார்த்து, ஸ்னிமேல் கிருகஸ்த தாமதகிருகு இச்சித்தவ ளல்லவென்று நினைத்து அமமகா பதநியைத் தாமும் நிவாத்தித்தாரா அப்போது அந்தப் புணயாங்கனை யானவள் சாவதா ஸ்ரீபகவானைத் தியானயோகாகநியினால் இந்தக் காமதேகத்தைவிட்டு, ஸ்ரீபகவத் வாக்கியப்பிரகாரம் ஸ்ரீயோகேஸ்வ ரேஸ்வரருடைய லோகத்தை யடைந்தாள் சாவஜகத் பிரபுவாகியும் ஷாடகூணைச் சுவரிய சம்பன்னராகியும் பரமதேஜோ நிதியாகிய மிருககின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவா அந்தப் பிரமஹேணோத்தம பதநிகள் மிகவும் பக்திசிரத்தை யுடன் கொண்டுவந்து சமாபிதத் நான்குவித ருசிரானனங்களையும், மற்று முள்ள சுந்தமூலபலவாகக்முதலிய நான்குவித பதாததங்களையும், சமஸ்தமான கோபாலாகளுடன் கூட ஸ்ரீபலராமா சகிதராயிருந்து? மிகவும் கிருபாநிதியாகி சந்தோஷமாகப் புசித்துத் திருபதராயினாள்.

அதன்பிறகு சுவாமியானவா இவ்வுலக மரியாகைக்கு முந்தின் ஜனமிக ளான மனிதர்களுடைய சாமானய தாமங்களைச் சிவ்வித்து, விசேஷ தாமஜ்ஞாசுளாகச் செய்து, தமது திவ்யஸ்வரூப சேவையினாலும், சாவஜன பாபக்ஷய வாக் சாதூயத்தினாலும், அதிமானுஷ சேஷடித் தங்களாகிய திவ்யலீலாக கீர்தைகளினாலும், மகாமேன்மையடைந்த ஜன்மங்களாகிய கோவினங்களையும், மகாதுபாவங்களாகிய கோபாலங்களையும், ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பீர்திகளை யுடைய கோபிகாஸ்திரிகளையும் ரமிப்பியா நின்றுகொண்டு, தாமசாவப்பிர பஞ்ச பரிசுத்தமுதலிய மஹாகம்பீர குணதிசயங்களுடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் அந்த மஹாபதிவிரதா ஜனங்களினுடைய பர்த்தாங்களான பிராமஹேணோத்தம வைதீக ஜனங்கள் யாவரு மொன்றாகச் சேர்ந்து, தங்களுக்குள் ஒருவாக்கொருவா சிவ்வித்து, மிகவும் வியாசுலத்தை

யடைநது, தங்கள் மனதை வெறுத்தது கொண்டவர்களாய் மேலும் வசனித்
துக கொளனுகின்றார்கள்

வாருங்கள் வைதிகோத்தமர்களே! விசுவேஸ்வரர்களாய் இந்தச் சாவப்
பிரபஞ்சங்களு முய்யும்படித் திருவாவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ண
பூராதிகள யாது காரணத்தினாலேயோ எககாலத்தில் நாமெல்லாருங் கடத்
தேறும்படி கிருபைசெய்து, மிகுந்த பிரீதியுடன் அன்னத்தை யபேட்சித்து
நமது யகயகிசாலேஸைச் சூறித்துக் கோபாலகளை யறுப்பிவித்தார்கள் நாம
நமது ஸ்வபாவஞ் சாமத்தினால் வந்தவர்களை மறுத்தது, நாஸ்திக தாமத்தை
வஹிகது, புத்திமூடர்களாய் ஸ்ரீபகவ தபசாரத்திற்குப் பரத்திராகளாய விட
டோம ஓ அநகனாகளே! மஹாசாஸ்திரத்தினு லுண்டாயிருக்கிற கியானுதி
காரமில்லாத நமமுடைய ஸ்திரீ ஜனங்களுகிய புண்பாங்களைக்குக் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபூராததியினிடத்தில் கிஷ்காரணமாய் லபித்த ஸ்ரீபகவத பகதியைக்
குறித்து யோசிக்கமுமிடத்தில், மிகுந்த ஆச்சரியகரமாய் இருக்கின்ற தல்லவா?
இது ரிளைக்குமிடத்தில் நாம மிகவுஞ் சந்தோஷத்தை யடைநது திருபதி
அடையச்செய்கின்றதே நமகசிப்படிப்பட்ட பரமோத்தம பகதி ஜனியாமற்
போயிற்று நமமுடைய ஜனமங்களைக் குறித்தும் ஆததுமானவைக் குறித்தும்
நாம தாபத்தையடைநது, நமமைநாமே வெறுத்து நிர்த்துதுகொள்ளவேண்
டுமே யல்லாமல் வேறில்லை

வாருங்கள் பிராமஹோத்தமர்களே! ஸ்ரீ ஜகதீசுவரர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவானிடத்தில் உத்தம பகதி ஜனியாவிடில், நமது பிராமஹோத்தம ஜன
மங்களுந், நல்லொழுக்கமுள்ள விரதங்களுந், சாவசாஸ்திரங்களினு லுண்
டான கியானமும், மூன்று வாணங்களுக்கும் சிபேஷ்டமானிய வாணுதி கார
முள்ள குலதாரமும், இவைகளுக்குரிய சககாமங்களுந், இந்தச் சம் தாமங்
களை நன்றாகவறித் தறுஷ்டிக்கும் விவேகவானும், ஆகிய பல சாவகுணங்களு
மிகுந்த போதிலும் வியாததமேயாமல்லவோ? வாருங்கள் மகாநுபாவர்களே!
ஸ்ரீ பகவானுடைய தீவ்யமாயையானது மகா யோகீந்திராக்குக்கும் தப ஸம
பன்னர்களாகிய ரிஷிக்குக்கும் ஜயிக்கவரியது ஆகையால் பூர்வஜன்ம சுகித்
காரணத்தோடுங் கூடிய காமவசத்தினால் பிராமஹோத்தம ஜனமங்களை
வகித்து, இதரவாண ஜனங்களுக்குப் புரோஹித முதலிய குருஜனங்களா
யிருத்தும் காமபுருஷராதத்தி னிடத்தில் மமையை ஆடைநது, ஸ்ரீபகவத
பகதி ஷிதாநு பவமாகிய ஸஸாககாதியிஷ்ட புணயலோகங்களுடைய போகத்
தை இச்சித்தவர்களாக, ஸ்ரீஹரிமாயா மோகங்களுக் குள்ளானவர்களாயிருக்
கின்றோம்

வாருங்கள் மகாநீ பாவர்களாகிய பண்டிதர்களே! ஸ்ரீஜகத்குரு சிகா
மணியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் இந்த மகாபதிவிரதங்களாகிய உத்
தம ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய காரணமல்லாமல் உண்டானகடா
சுத்தினால், பரமயோகீந்திராக்குக்கும் லபிக்க வரிதாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவத்
பகதி ஜனித்துத் திட்சித்தங்களுண்டாகிற தன்யாகளாய் விளங்குகின்றார்கள்.

பார்த்தீர்களா? யாதொரு வைதீக நிர்ணய காமாநுஷ்டானங்களான உபநய னுதி சமஸ்காரங்களும், ஸந்தியாவந்தன லுளபாசனுதி சதகிரியைகளும், குரு குல வாசதவழமும், தப ஜபாதி வைதீக மந்திர தியானங்களும், நிகில சாஸ்தி ராராத விசார வேதாந்த ஜஞானங்களும், சுத்தா சாரங்கஞ்ஞமாயி இப்படிப் பட்ட வேதநிர்ணய காமாதிகார மில்லாத இந்தப் பிராமஹ்ணோத்தம பதநி சமூகங்களுக்கு; ஸவாகக மோக்ஷங்களுக்கு ஹேதுவாகிய கிருஹஸ்த தாயங் களுக்கு சிஷ்மா ஸவருபராகியும், கேவலம் பிரகிருதி பந்த சமசாரிகளுடைய மிருத்தியு பாசபந்த விமுகதமாகி விளங்காநின்ற உத்தம சுலோகராகியும், யோகிஸவ ரேஸவரராகியும், ஸ்ரீபகவானாகியு மிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அசஞ்சலமான பகதி ஜனித்தது, இப்படி யவர்களுக்கு ஜனித்தது ஸ்ரீபகவத பரமகிருபாதிசயமன்றே?

வாருகன நிகில சாஸ்திர சமபன்னாகளாகிய வைதிகோத்தமர்களே! பெரிய பிராட்டி யாராகிய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி யானவள், (அகலநிலை னிறையும.) என்று சாஷ்நாத பிரமமானந்த பரமபத தித்தியவியூதி ஐஸ்வரிய அபராக்ருத சாவசபாஸரய அனந்தகலயாண குணகனுதி திவ்ய வைபவாதிசயங்களைக்கொண்டு, பிரபையையும் பிரபவாணையும்போலவிளங்கி ஸ்ரீபகவானுடைய ஸதுஸ்வரூபாகார இந்த்ரலீலா வியூதியின் துஸமரக்ஷண லோகாதாரணங்களை குறித்து, ஸ்ரீபகவானுவா அந்தந்தக் காலபகருவங்களில் ஆவிற்பவிக்கின்றபடி தானும் ஆவிப்பவிக்கின்றவளாகையால் ஆஸித சமரக்ஷணாதத்ததின் பொருட்டி க்ஷீரசமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து, தனதுஸம்பூண யிசையின் மனதைக்கொண்டு சாவவுலகத்திற்கும் உலகபதிகளுக்கும் சகலசேத னசேதனங்களுக்கும் ஸாவைகவாய ஆயுரா ரோகங்களைத்தன்னுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷணயத்தால் கிருபைசெய்து, இவவுலகமும் உலகபதிகளாகிய பிரமஹாதி களும்-இவர்களுடைய விபவைசுவாயங்களும்-தனது கடாக்ஷலேஸமாதிரித்தி னுல்லலது வேறல்லவென்றதற்குச் சாட்சியாகி, இந்தத் தேவதாஜன சமுஹங் களாகிய பிரமஹாதி தேவஸபிகர்களுக்குள் தாமொருவராய விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சம்பூணகாமராகிய ஸ்ரீசாவேஸவரனையே யாஸரயித்து, இதர தேவதா சமுஹங்கள் அலபைஸவாய காமாக்களென்கிற ஆரத்தத்தைச் சாஷ்நாதகாரமாகச் செய்து, வேதாந்த ததவஜ்ஞானோதய சாலிகளாகிய மஹாநுபாவர்களால் ஸதுதிக்கப் படுகின்றன

அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு நாதனாகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமாம்ச ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நமமையாவரையுங்குறித்து அன்னமயாசித்தது, நாமுய்யுமபொருட்டு அவா வஹித்த பரமகிருபாதிசய மோஹனாததமே யல்லது வேறல்லவே மேலும் காலங்களும், தேசங்களும், யஜுருபுரோடாஸங்கள் முதலியசமஸ்திரியியங்களும், அவைகளுக்குரிய மந்திர தந்திரங்களும், ருத்விக்ருகளும், யாகாகங்களும், யாகாபிமான தேவதைகளும், யாக யஜமானதவங்க ளும், கிருதுக்களும், அந்த கிருதுக்களின் பூணமான் தர்மங்களும்கிய இவை யாவும் ஸ்வரூபங்களாக விளங்கப்படுகின்ற ஸ்ரீபகவான் யாவரோ? அவரே.

இப்பிரபஞ்சத்தில் மஹாபரிசுத்தமாகிய யதுகுலத்தில் அவதாரஞ் செய்தன ரென்று ஸசசாஸ்திரங்களினாலும், மஹாதுபாவங்களாகிய பெரியோர்களாலும் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம் அப்படி கேள்விப்பட்டிருந்தும், நமது பிராகிருத காமவசத்தினால் மறைக்கப்பட்டு அறியாமற் போயினோமன்றோ?

வாருங்கள் சதசாததிர சம்பன்னர்களாகிய பூசரோததமாகளே! இந்தச் சமஸ்தமான பிரபஞ்சங்களையுந் தமது யோகமாயாப பிரபாவத்தினால் கிருஷ்டித்தும் இரக்ஷித்தும் ஸம்ஹரித்தும் மோஹிகக்ச செய்கின்ற ஸ்ரீபக வானுடைய அனந்த கல்யாணகுணதிசய சாதூயங்களை ஸவகாமிபிமான அலபஜ்ஞான மோஹிதர்களாகிய நாமென்ன வறியப்போகின்றோம்? என்று சிந்தாபரங்களாய் ஸ்ரீசாவஜ்ஞமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு அனந்த பிரணாமங்களைசெய்து, வாரீர் ஸ்ரீஜகதகாததாவாகிய பரமபுருஷரே! உமது யோகமாயாப பிரபாவ லேஸமாததிரத்தில் மோஹிககப்பட்ட புத்தியை யுடையவர்களாகியும், உமமுடைய செளலபயாதிசய திவ்யகல்யாண குணதி சயங்களை யதுபவிக்கத் தகுமான பாதிபூரவக பரிசுத்தமான ஜ்ஞான மில்லாத வர்களாகியும், ஸ்ரீபகவத்பிபிராய கிருபாதிசயப் பிரபாவங்களை யறியாதவா களாகியு மிருக்கின்ற எங்கள் அபராதங்களைக் க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கக் கடவீரென்று பிரார்த்தித்தார்கள்

சு க ர் வாக் கிய ம.

வாரீர் சந்திரகுல திலகனாகிய மஹாராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த தித்த பிராமஹ்ணோததமாகள மனப்பூரவகமாய ஸ்ரீபகவச சரணை விரதங்க ளுக்குத் தண்டன சமாப்பித்து, தங்கள் அபராதங்களை நீனைத்து நீனைத்து மிகவுந் துக்கத்தவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சாக்ஷாதகாரமாகத் தரிச னஞ்செய்து வரவேண்டுமென்று யாவருமுத்தேசித்து, மறுபடியுந் கமச ராஜாவினுடைய பயத்தைநீனைத்து, இன்னமொரு சமயத்தில் தரிசனஞ்செய் து அபராத க்ஷமாநிபுணஞ் செய்துகொள்ளுவோ மென்கிற எண்ணங் கொண்டவர்களாய் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் யதாஸ்தானங்களை யடைந் தார்கள். என்றுசொல்லிய சுகயோகியானவா பின்னுஞ்சொல்லுகிறா

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்.

கோகுலமதனிலுள்ள கோபாலசமுஹரெல்லாம் போகதேவேந்திரனுக்குப் பிரீதியாயவருஷந்தோறும் வேகஜாய்செய்யுமயாகத்தை வேண்டாமென்றேதடுத்த எகமாய்கோவர்த்தததுக் கியற்றென்று கண்ணன்சொன்னான்.

கோகுலத்திலுள்ள கோபாலசன சமுஹங்களால் வருஷந்தோறும் தேவேந்திரனுக்குப் பரிதிபாகசெய்யப்பட்ட இந்திரயாகத்தை அவ்வருஷமும் செய்யும்படி நந்தகோபமுதலிய கோபவிருதகர்கள் ஒட்டத்திலிருந்து யோசிகுமளவில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவா ஏதோவொரு காரியாதத்தைத் தீவிய திருவுள்ளத்திற் சங்கற்பித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து, இவ்வருஷத்தில் அந்த யாகத்திற்குப் பதிலாக ஸ்ரீகோவாததன பாவத்ததைப் பூசித்துப் பாவதயாகஞ் செய்யுங்களுென்று நியமித்தருளினதைச் சொல்லுகின்றது.

சு க ர் வ ர க் கி ய ம்.

வாரீர உத்தராவதஸஸூநிய பரிசுதினமஹாராஜனே! இந்தப் பிரகாரம் அகில தரிசனனைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவா ஸ்ரீபல்தரசஷிதராய அனந்தமான கோபாலாருடன்கூடிச் சோகக்ளை யோட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ கோபிகாஜன சமுஹசனங்களுக்கு ஆனந்தகரமாக கோகுலத்தில் வந்துசேர்ந்து லீலமாணுஷ விகரஹராய விஹரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில், நந்தகோபா உபநந்தா முதலாகிய கோபாலபிரபுசுளயாவரு மொன்றாகச்சேர்ந்து, வருஷாவருஷம் கிரமமாய் நடத்திக்கொண்டிருந்த பஹேந்திர யாகத்தை அவ்வருஷத்திலேயுஞ் செய்யும்படி ஆலோசித்துக்கொண்டு, சாவகளுராகியும் சாவஸவருபியாகியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திற்கு வந்து, கேளாய புகுதிரா! நடத்திற்றொருதினம் இந்திரனைக்குறித்து யாகஞ் செய்கிறதுண்டு நமக்கு தனம் பசுக்கள் அதுகளுக்குக்காரணம் புலலுகளுந் தடாகங்களுந் அதுகளுக்குந் காரணம் மேகம் அதற்கு அதிபதி இந்திரன். அவரைச் சந்திக்கோவ்மபித்தால் சாலக்தில் மஹாபொழிய்செய்வாரா எல்லாரும் சேஷமாய் விருத்தி அடையலாம் ஆசையால் இந்த மஹேந்திரயாகத்தை யெப்போது செய்யலாமென்று கேட்டார்கள்.

ப க வ ர ன வ ர க் கி ய ம்.

அப்படிப்பட்ட நந்தகோபா முதலியவர்களுடைய மனோ அபிப்பிராயங்கள் தமக்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கபோகிலும் ஒன்றுதெரியாதவரைப்போல அவர்களுக்கு மிகவும் மஹிம ஹரமாகிய வசனங்களுடன் அனந்தகோப சாரங்களைச்செய்து மிகுந்த வினையத்துடன் தண்டன சமாப்பித்து அவர்கள் கேட்கும்படி பிதாவைப்பார்த்து அந்தயாகத்தைக் குறித்துச் சிலவராததைக் களைக் கேட்டென்றா வாரீர பிதாவே! நீங்கள் என்ன பலாபேசைஷ்யைக் குறித்து இந்த காமங்களை நடத்திவருகின்றீர்கள்? இந்த யாகத்திற்குப் பிரதானமாகிய அதிதேவதையா? இதற்குவேண்டுந் தீரவியங்களயாவை? இந்த யாகத்தைத்தொடங்கி நிறைவேற்றும் வரையினும் அதைச்செய்யும் படியான அதிகாரிகள் எப்படி யிருக்கவேண்டும்? இந்தயாகம் யாவரைக்கொண்டுச் செய்கிக்கத் தக்கது? இந்த விவரங்கள் எனக்குத் தெரியவேண்டு மல்லவா? அதைப்பற்றிக்கேட்டிருந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிறும் இசைக் எனக்குள்ளுண்டாயிற்று. ஆதலா இந்தயாகத்தை நடத்தத்தக்க கிரமமெல்லாம்

எனக்கு நன்றாகத்தெரியும்படி எனமீது கிருஷ்பசெய்து விவரமாய்ச் சொல்ல வேண்டும்.

சாவத்திரர்களுக்கு மஹோபகாரங்களாகி இருக்கின்ற இரஹஸ்யார்தங்களில் இவ்வுலகத்தில் சாவப்பிராணிய ளிடத்திலும் ஆசாபாசங்களிலாதவர்களாய சரியான பாவை யுடையவர்களாகியும், தானென்றும் இதராக ளென்று நினையாதவர்களாகியும், தேஹாபிமானமில்லாதவர்களாகியும், சாவத் திராக ளிடத்திலும் அன்பு செலுத்துகின்றவர்களாகிய மிருககின்ற மஹோத்தமர்களால் அறியக்கூடாததாயிருப்பது ஒன்றும்மில்லை ஆகையால் மந்திர லோசனைகள் செய்யுங்காலங்களில் மதயஸ்தாகளையும் சத்தருக்மனையும் ஓழித்தது, உத்தம புருஷசிரேஷ்டர்களை முன்னிட்டு ஆலோசிக்கவேண்டியது மேலும் சதகாமங்களைகுறித்துச் சதவிசாரங்களைச் செய்து அறிந் தாசரிக கின்றவர்களுக்கும், அறியாம லாசரிககின்ற வாசருக்கும், பல சுருதிபேதங் கள் எப்படிப்பட்டவை? இவற்றின் விவரோத்தம தாமநுட்பங்களை யெல்லாம் யான அறியும்படி, ஒ சாதுஜன சிகாமணியாகியும் என்னிடத்தில் ஆனபைச் செலுத்திக்கொண்டு மிருககின்ற ஐயாவே! எனக்குத் தெரிவிக்க லாமபோ லிருந்தால் தெரிவிக்கவேண்டியது. இந்தச் சதகாம தாமங்களுக் குரிய யாகமானது பெரியோர்களிடத்தில் சாஸ்திரோகதமாக விசாரணைசெய்து நடத்திவரப்பட்டதா? அல்லது உலகத்தில் சாதாரணமாய ஒருவா நடப் பதைப்பாத்தது மறறொருவா நடத்திவருவதுபோல 'நடத்திவரப்பட்டதா? இந்த விவரங்களை யெனக்குக் கிருபைசெய்து நன்றாகத் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்றா.

நந்தகோபா வாகியம.

இவ்விதமாக ஸ்ரீபகவான கேட்கவே நந்தகோபா ஸ்வாமியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றா வாராய எங்கள் இஷ்டங்களைத் திருபதியடையச் செய்யும் படியாவிற்பவித்த எங்களன்புகுரிய புத்திரனாகிய குழந்தாய்! இவ்வுலகத் திற்கு மழையை எவதக்கவனாகிய இந்திரபகவானுனவா பாஜனய ரூபத்தை வற்றித்தது, ஸ்ரீ ஹரியினுடைய சம்பாஷத்தினால் ஸர்கமேகங்களுக்கும் அதிபதி யாகியும் மேகவாஹனராகியும் மேகஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்றா அவ ருடைய ஆஜனையினிலேதான் இந்த மேகங்கள் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களிலு முள்ள தேவமனுஷ்யாதி சாவசேதனசேதன சமூஹங்களுக்கும், சாவ ஜீவா தாரமாகியும் ஜீவனஸ்தானமாகிய மிருகசிற ஜலத்தை வருஷித்ததுக கொண்டு வருகின்றன அதனால் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற சகலமஹா ஜனங்களும் சாவமேக சமூகங்களுக்கும் பிரபுவாகியும் ஈசவரனாகியும் மூவுலகத்திற்கும் ரக்ஷகனாகியும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த இந்திரபகவானைக் குறித்தது, வருஷந்தோறும் ஒருநாளை யேற்படுத்திக்கொண்டு, அந்த நாளில் ஸநானஞ் செய்து பரிசுத்தர்களாயிருந்து, அவரா லீவ்வுலகத்தில் வருஷிக்கப்பட்ட அந்தவருஷஜலப் பிரவாகத்தினால் விருத்தியடைந்து சித்தியாமினற திரவியங் களைக்கொண்டு மகாசிரத்தையோடு இந்த இந்திரயாகமூலமாய அவா திருபதி யடையும்படிச்செய்து பூசிக்கின்றார்கள்.

வாராய் ஆச்சரிய குணத்தையுடைய முள்ளவனாகிய எங்களருமைப் புத்திரனே! இப்படிக்கு சிரதையுடன் இந்த இந்திரயாகததைச் சாக்னோ பாங்கமாகச் செய்து, அந்த இந்திரபகவானைத் திருபதியடையப் பூஜித்தவாகள், அவருடைய அநுகிரகத்தினால் நாநாவித சம்பதகரங்களாகிய திரவியங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, சாவ காமங்களுக்கும் காரணமாகிய தான தாமமுதலிய புணய காமங்களைச் செய்து, இவ்வுலகத்தில் சரீராரோகயாதி அனந்தபோக பாக்கியங்களை யதுபவித்துக் கொண்டு, அவரவர்கள் சரீரங்களில் பலதவ புருஷத்வ தேஜங்களுண்டாய் விருத்தியடைகின்றார்கள். மேலும், அந்தப் பாஜனய ரூபியாகிய இந்திரபகவானானவா இன்னமும் அனந்த செளகரியபலன்களை யதுக்கிரகஞ் செய்கின்றார். அதனால் இந்த விரஜத்திலுள்ள கோபால சமூகங்களோடு நாமும் வருஷந்தோறும் அந்த இந்திரயாகததை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றோம். இவ்வுலகத்தி் லுள்ளவர்கள் யாவராகிலும் காமாதி யரிஷ்டவாக்க தோஷகுணங்களினால் மதித்தவர்களாய் ஆசாபாச முதலிய குணங்களை வஹித்தது மஹாலோபிகளா யிப்படிப்பட்ட சதகாமங்களை விட்டுவிடுவார்களே யாகில், அவர்கள் ஒருக்காலும் கேஷமங்களை யடைய மாட்டார்களென்று சொன்னோ

ப க வ ன் வ ா க் கி ய ம்.

வாரீர் கலிபுருஷ சிஷ்ணாகிய புண்யசீலனே! சாவஜ்ஞ ஸ்வரூபியாகியும் சாவ யஜ்ஞாதிபதி யாகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவா தாம் சாவஜ்ஞ பரிபூரணராயிருந்தும், லீலாமனுஷ விகரக செளலயராகி யிருப்பதால் லோக்மாயாதா கிரமமாகவும் தமது பரமகிருபாதிசய லீலையின் பொருட்டாகவும் ஸ்ரீநந்தகோபா உபநந்தா முதலிய சமஸ்த கோபால சமூகஜனங்களால் இந்த யாகதாம காமத்தைச் சாக்னோ பாங்கமாகப் பலசுருதியுடன் கேட்டருளி, அவ்நந்த தாமரைக்கொப்பான முகமுடையவராகி, தமது கிருபையாகிற பாலையினால் நந்தகோபரை மஹாகம்பிரமாகவும், அனந்திர பகவான் நானுமபடியாகவும், ஒருவராததை சொல்லுகின்றார். வாரீர் சாதுஜன சிரோரதந் மாகிய எனதனபுள்ள பிதாவே! சாவபிரபஞ்சநகனும், சராசராத்தமக ஜனமிகளாகிய சகலபிராணிகளும், ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸங்கலப் லேஸமாத திர ஆஜ்ஞாபிருபக அனாதியாயா நிரமிதமாக விருக்கின்றன அவ்வாதமாகக் கெல்லாம சாவாதம் வஸயபிராரபத ஆகாமய ஸஞ்சிதநாமங்கித பழவினை களுக்கிடாய ஜனமங்களை யடைந்து, அந்த ஜனமங்களில் சம்பாதித்த காமங்களின் பரிபாகத்தின்படி உத்தரோதர ஜனமங்களை வஹித்தது, அந்தக் காமத்தின் பிரபாவத்தினாலேயே நாநாவித சுகாதுபவங்களையும், துக்கங்களையும், பயங்கரையுடைய நிரப்பயங்களையும், கேஷமாதி சயங்களையும், மரணவஸதைகளையும், முக்கியமாக அதுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

அவ்வவர்களுடைய சுகிரதங்களாகிய காமங்களே சுகதுக்காதமக பலப் பிரதங்களாய் இருக்குமானால், காமஹீனங்களைப் படைத்ததாகிய பிராணிகளுக்கூட தமது காமாதிசய ஸதாஸ்வமேதாதி மகாயாகபஜ் பிரதசுகிரதத்தினால் பெற்றுக்கொண்ட லோகாதிப திவயலோகேசர்களாகிய இந்திரன் முதலிய

லோகபாலாகள யாவரானபோதிலும், பலனகளைக் கொடுத்து சேஷமங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்ய மாட்டுவார்களோ? ஆகையால் யோசிக் கு மிடத் தில் பிரபஞ்சத்தில் தங்கள் தங்கள் காமங்களுையே முக்கியமாகச் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற சாவப் பிராணிகளுக்கும், இந்த இந்திரனால் யாகவேண்டிய முக்கியகாரணங்க ளென்ன விளங்கின சாவப் பிரபஞ்சத்தவர்களும் ஜன்மாதிரிகளில் சம்பாதித்த சுகாததுஷ்காதக கிரமங்களினு லுண்டாகிய பலன் கொடுப்பதற்கு அனயதாவாக அடைந்ததுபவிகவுஞ் சமாததாக்களாக மாட்டார்கள் இந்திரன் முதலிய பலன்கொடுக்கிற தேவதைகளும் தங்கள் மனோபீஷ்டப் பிரகாரம் ஒருவருக்கும் மேலாகிய பலனகளைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கும் படிபான் பலன் கொடுப்பவர்களாக மாட்டார்கள்

வாரீர் பிதாவே! சாவப்பிராணிகளும் ஜன்மாதிர காமங்களுக்கு வசியப் பட்டனவாப் பரதந்திரங்களை வஹித்து, அந்தக் காமங்களுக்கு கதுகுணங்க ளாகிய தேவாசுர மனுஷ்ய பசுபக்ஷி கீடாதி ஜன்மவாஸையடைந்து அக்காம பாசபந்தத்துவத்தைக் கொண்டு சரீரங்களில் நாநாவித குணங்களைவகித்து, அவ்வளவு சுகதுக்கங்களை யதுபவித்து, அந்தந்தக் காமங்களுக்குத் தகுமான தேவதைகளுக் காட்பட்டு, அவைகளுக் கீடான காமங்களைச்செய்து, அதற்குத் தகுந்த சுக்திகளையடைந்து, மறுபடியும் அக்காமங்களுக் கீடான ஜன்மங்களை வகிக்குமென்பதற் கெவ்வளவுஞ் சந்தேசமிலலை வாரீர் என்கள போஷக் ராகிய ஸாதுவே! இப்பிரபஞ்சத்தி லீவவிதங்களாக ஜன்மிகின்ற சாவஜன்ம களும் அந்தந்தக் காமபலத்திற்குத் தக்கபடி மறுபடி ஜன்மங்களை யடைந்து, சுகதுக்காதுபவத்திற் கீடாகச் சிலா சததுருக்களாகவும், சிலா மத்தியஸ்தாக ளாகவும், இருக்கப்பெற்று, குருவென்றும் தெய்வமென்றும் பாவித்து, பந்து மிதர டுதர தாராதிருணவிஷய பந்துஜன் சமூகங்களென் றெண்ணி, கிருஹசேஷ்தர தன்தானய முதலிய வாகனவாளைக்கொண்டு, வஸ்திராபரண வன்கார சோபிதங்களைச் செய்துகொண்டு விளங்கி, நாநாவித ஜீவனோபாயங் களை யடைந்து, தங்கனையொருவா பூசிக்கவுந் தாங்கள் மற்றவர்களைப் பூசிக் கவு மிருந்து, காமங்களுக்குச் சுவாஜீனப் பட்டவர்களா யிருக்கின்றார்கள்

வாரீர் மஹாதமாவாகிய என்தனபுள்ள பிதாவே! சாவ ஜன்மவசளுக்கும் அவரவர்கள் அனந்த ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த காமபலன்களை முக்கியதெய வாகாரங்களாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காமவசப் பட்டவா களாய் அநேகா அந்தக் காமவசளுக்கும், காமாதிதேவதைகளுக்கும், காமபலன களுக்கும், சாவகாரணனாகியும் ஸாவேசுவரனாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானையு மிழந்து போகின்றார்கள் அந்த ஜகதீசுவரனால் வேதோகதமாகப் பலப்பிரதங் களுக்குத் தகுந்தபடி விதித்திருக்கப்பட்ட வைதீகவிதி நியமனமான கர்ம் பலாதுகுண முகயதேவதார தரங்களையு மிழந்துபோகின்றது மல்லாமல், அவைதீகங்களாய்ப் பாஷ்டண்டாமங்களை ஆஸரயித்துப் பலன்களைப் பெற் றுச் சுகிக்கின்றார்கள். இவர்கள் நடக்கை சொந்தபுருஷனைக் கையறவிட்டு அன்புபுருஷனை யாஸ்ரயித்துச் சுகிக்கின்ற சோரஸ்திரீகளுடைய நடக்கைக்

கொப்பாயிருக்கின்றது இப்படிச் சுகிகின்றவர்கள் ஜன்மகர்மாநதரங்களில் ஆத்மவழித் புருஷாததங்களான உததம் சேஷமங்களை யடையமாட்டார்கள்.

இதுவுமன்றிச் சாதாவாண தாமகாமாசிரம விதிப்படி விஸவாகார ஸ்ரீ விராட்புருஷ ஸ்ரீவாசுதேவ பிரமஹ முகமாகிறதாமரைப் புஷ்பத்தில் நின்று முண்டான பிரமஹ்ணேத்தம் ஜனங்கள், வேதாதயனத்தைச் செய்கிறார்கள். உலக நிய்தங்களாகிய ஸதய செளசாதிகளுக கருகுணமாக அந்த ஈஸ்வர பீஜாமஸ் ததவங்களுக்கு ஜனித்த சுத்ததிரியஜனங்கள், இராஜநீதி தண்ட நீதி முதலிய வீரயதைரிய செளரய பராகரம புஜபலங்களைச் செலுத்துகிறார்கள். அததேவனுடைய ஊருவின் அம்ஸாததவங்களுக்கு உதபநங்களாகிய வைஸயஜனங்கள், கிரு ிகோரக்ஷண வியாபாராதி வியவஹாரங்களைச் செய்கிறார்கள் அப்பரப்பிரமஹத்தின் சரணாவிரதங்களின் ததவாமஸங்களுக்கு ஏவலாளிகளாகிய ருத்ரஜனங்கள், மேற்சொல்லிய பிரமஹசுத்திரிய வைசிய காக ளென்னுத் திரிவாணாகார குருஜனங்களுக்குத் தகுந்த பணிவிடைகளைச் செய்கிறார்கள் இவ்விதமாக நான்கு வருணத் தவாகளும் தங்கள் தங்கள் வருணாசிரம தாமப்பிரகாரம் கிருத்தியங்களைச் செய்து, ஜீவனோபாயங்களை வகித்துச் சுகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் இவ்விதங்களாயிருக்கிற சாதாவாணாசிரமிகளுக்குள், நாம் கோரக்ஷணத் திருத்தயோபாய நிமித்த ஜீவனங்களைச் செய்து சுகித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்

வாரீ! உததம் தாம் நீதிகளையுணர்ந்த பிதாவே! ஸ்ரீ விசுவேசுவரனாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய ஸதவ ரஜஸ் தமோகுணத் ததவங்கள், கிருஷ்டி ஸதித் ஸம் ஹாராதி சயங்களுக்குக் காரணங்களாயிருக்கின்ற. சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய ரஜோகுணம்ஸ தததுவத்திற்ற ஜனித்த இச்சா சுகதியை வகித்து ஸதிப்புருஷ ஸமயோகததைச் செய்ய, அதனால் இந்தப் பிரபஞ்சத் தவாகளுடைய சந்ததிகள் விளங்குகின்றன இவர்களின் புணய பாவங்களுக் கருகுணமாக அந்த ஸ்ரீபகவானுடையரஜஸ் ஸதவத் ததவங்களுக்கு ஜனித்த மேகசமுகங்கள், ஸாவேஸவ ராஜனையை வகித்து ரவிசந்திர அங்காரக் பாகக்கவாதி கிரஹபேதங்களாலும், பாஜனயாதி தேவாதா நியமங்களினாலும், சமுத்ரவன் பாவதங்கள் முதலிய சாவப் பிரதேசங்களிலுந் தருந்நபடி வருஷித்து, இவ்வுலகத்தை ஜலசமாததி யடையச்செய்து, சாவப்பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாகி, பலநுணஸ்ஸபாதி நாதாவித் ருசி வாக்கங்களை விருத்தியடையச்செய்து, அவரவர்கள் மனோபீஷ்ட சித்திகளை யதுபவிக்குமபடி அவரவர்களுக்கு இஷ்டங்களைக் கொடுக்கின்றன

ஆகையால் உலகத்தவர்களுக்கு ஸ்ரீவிஸ்வ புருஷனுடைய ஏகாகிரமித் தத்வாதிதேவதையான இந்த இந்திரபகவானால் ஆகவேண்டிய ஸம்பூரண கர்மபல மென்னவிற்குகின்றது! ஒன்றுமில்லையே அதனால் நமது யோகசேஷமங்களைக் குறித்து இந்த இந்திரபகவானை யபேக்ஷித்து நாம் அாசசிக்கவேண்டிய அவசரமில்லை. வாரீ! ஸஜஜனபிரியோததமராகிய பிதாவே! நாம் ராஜபா

திகாரங்களும், பட்டணங்களும், தேசங்களும், நகர வாஸங்களுமாகிய யா தொரு நிலையிலல்லாமல், யதேச்சா விகாரிகளாய் நாம் சஞ்சரித்துக் கொண் டிருக்கின்றோம். நாம் அரண்யங்களுைய ஸரண்யமாக உடையவர்களா யெப் போதும் வனங்களிலும், பாவதச்சாராபுகளிலும், நதீதீரங்களிலும், கிதயவா ஸஞ்செய்து, இப்படிப்பட்ட வனப்பிரதேசங்களில் கோவினங்களைச் சமரக்ஷ ணை செய்து, நினைத்த விடங்களில் ஆயாபாடியை நிரமித்துக்கொண்டு ஜீவ னுமஸு செளக்கியங்களை யனுபவிக்கின்றோம், ஆதலின் முக்யமாய் குலாசார முறைப்படி நாமாசரித்து அரட்சிக்கவேண்டிய காமதாமங்க ளென்னவெனில்? கோக்களுக்கும், கோக்களின் அதிதேவதைகளுக்கும், பிரம்ஹணருக்கும், பிரம்ஹணருக்கு அதிதேவதையான ஸ்ரீஹரிக்கும், அரண்யங்களுக்கும், அரண்யத்தில் அதிதேவதைகளுக்கும், பாவதங்கட்கும், பாவதத்தின் அதி தேவதைகளுக்கும், நதிசங்கட்கும், நதீ தீரத்தின் அதிதேவதைகளுக்கும் நாம் பூசிக்கவேண்டியதே

வாரீர் விவேகவீலராகிய பிதாவே! இப்பொழுது நீங்கள்யாவரும் இந்த இந்திரயாகத்திற்குச் சம்பாதித்த திரவியங்களைக் கொண்டு, கோப்பிரம்ஹண வன நதீபாவதங்களைக் குறித்து அரட்சிக்கவேண்டும் அந்தப் பூசைசெய்ய வேண்டிய விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், நமெல்லாரும் பரிசுத்தாக ளாயப் பயபக்தி சிரத்தையுடன் ஸ்ரீஹரியைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு, நானாவிதங்களான ருசிரானனங்களையும், அவரை, துவரை, பயறு, காராமணி இவை முதலிய பருப்பமுதுகளையும், காரப்பு கூரப்பு, துவாரப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, உறைப்பு, என்னும் ஷட்ரஸ ருசிபாஷங்களோடு கூடிய பொரியல், துவையல், கூட்டுக்கறி, குழம்பு, பச்சடி, என்னும் ஜவையாகிய பலவிதக் கறியமுது வாக்கங்களையும், நானாவித விசித்ர மதுரருசிவாகக பலகார தினுக்களையும், கந்தமூலப்பலாதி ரசருசிவாககங்களையும், பாரியங்களுக்கு யோக்கியமாகப் பஞ்சதாரயுகத் பாலமுதோடு பாகமாகப்பட்டுப் பாய்சங்களை யும், திவ்யகரமாகப் பாகஞ்செய்தமைத்து வைத்துக்கொண்ட சந்தன குசம் தாமபூலாதி திவ்யசுகந்தபரிமளத் திரவியங்களையும், நானாவித சுகந்தப்புஷ்ப விசித்திரமலைகளையுஞ் சம்பாதித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

இவையன்றியும் ஸ்ரீநந்த கோகுலத்திலுள்ள பசுக்கூட்டங்களிடத்தி லிருந்துகறந்த பாலமுதுகளையும் தயிர்வெண்ணெய் நெய்முதலிய மங்களத் திரவியங்களையுங் கொண்டு, பரமவைதீ கோத்தம பிரம்ஹ நிஷ்டாக்களாகிய பிரம்ஹணய ஜனசமூகங்களால் ஸ்ரீஜனாதத்தைப் பிரீதயாதமாக ஹோமாகி திவ்யயாகங்களைச்செய்து, பிறகு அந்த பிரம்ஹணயஜன சமூகங்களுக்குத் தேவோப சாரங்களோடு பக்ஷயபோஜய லேஹய கோஷ்ய பாரியங்களோ டுங் கூடிய ஷட்ர்சயுக்தங்களாகிய ருசிரானனங்களால் சந்தாபயணையை நடத்தி அவர்கள் ஆதமதிருப்தி யடைந்தபின்பு சந்தனகுசம் தாமபூலாதி தக்ஷண பூவாகமாக நல்ல உததம கோத்தனங்களை அவர்களுக்குச் சந்தோஷமாகும்படித் தண்ணீராகக் கொடுத்து, பின்பு புறக்கிராமவன சண்டாள நிஷித்தஜனங்

களுக்குத் தகுந்தபடி அன்ன விரயங்களைப்பண்ணி, பசுக்கூட்டங்களுக்கு யதேஷ்டமாகப் புலனு முதலியவைகளால் திருபதியடையச்செய்து, நாய முதலிய மிருகங்களுக்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்தது, ஸ்ரீகோவாதத் துதிபாவத் அதிதேவதைகளைக் குறித்துப் பாவதங்களைப் பூஜிக்கவேண்டியது.

பிறகு நமது பந்துஜனங்க ளியாவரும் நமமைச சாரந்த மழறவார்களும் அலங்கா ராரத்தமாகத் திவ்ய வெண்பட்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்து, திவ்யா பரண பூஷிதாங்களாயத் திவ்யசகந்த புஷ்பமாலைகளை யணித்து, யாவருந் திருப்தியுண்டாகும்படிச் சந்தோஷமாகப் போஜனங்களைச் செய்து, பசுக்களையும், பிராமணர்களையும், யாகாக்கிரியையும், ஸ்ரீகோவாதத்துதி பாவதங்களையும், பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மிகவும், பகதியுடன் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரங்களைச் செய்து திருபதியடையக் கடவீரகள் வாரீரகோவஸ்யசிரேஷ்டராகிய பிதாவே! நமது வாணசிரமகாம விதிப்படி இவ்விதங்களாக ஆசரிப்பது எனக்கு யுகதமென்று தோற்றுகின்றது இவையதனை யு முகங்களுக்குச் சதகாம யுகதங்களென்று தோற்றமாகிலி, யானசொன்னபடி ஆசரித்து நடப்பிக்கக் கடவீரகனென்றா

வாரீர் சாதுஜனப் பரிதியுள்ள சுபகரா பெளத்ரனே! காலநுபியான ஸ்ரீ பகவானுனவா தேவேந்திரன் மூனறுலகத்திற்கும் அதிபனென்கிற காவமடைந்திருக்கின்றன யறித்து, அவனுடைய காவாபகாரஞ் செயய இவ்விதங்களாகத் திருவுள்ளமபற்றினா அநகப் பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தை யறியாதவர்களாகி, ஸ்ரீநந்தகோபா உபநந்தாமுதலிய சமஸ்தமான கோபாலார்களும் ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியங்களை மிகவும் சிரத்தையுடன் அங்கீகரித்துக் கொண்டு, தாங்களெல்லாரும் ஸ்ரீபகவத் கிருபைக்குப் பாததிரர்களாகி, அநந்திரதிரயாகத்திற்குச்சமபாதித்து வைத்திருநக சமஸ்தமான திரவியங்கனையுங் கொண்டு, பிராமணர்களுக்கும், பாவதங்களுக்கும், சமஸ்தமான தேவோபசாரங்களுடன் ஹோமங்களைச் செய்து பூஜித்து, அநகப் பிராமஹ்ணேததமாக ளியாவருக்கும் மனோபிஷ்டப்பிரகாரா திருபதி யடையும்படிப் போஜனங்களைச் செய்வித்து, ஸஸஸ்திவாசனங்களைப் படிப்பித்து, பசுக்களுக்கு யதேஷ்டமாகப் பசும்புலனுக்களைக் கொடுத்தது, தெளிந்த சுததஜலங்களைக் காட்டித் தாகந்தணிவித்தாராகள

பின்பு அநதப்பசுக்களை முன்னிடிக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் சமஸ்தமான கோபாலார்களும், கோபிஜன சமுஹங்களும், மகோத்தம பரமவைதீக பிரமஹண்ய சமுஹங்களும், புறப்பட்டு, சாவோபசார பூஜாதிரவியங்களாகிய காப்பூர தாமபூல சுகந்த புஷ்பங்கள் முதலியவைகளையும சகல பதாரதத் சம்பந்தங்களாகிய பிரசாதங்களை யும், பிண்டியாற்சமைத்த பஸ்தித மகாரசுருசிவாகக் பதாரதங்கனையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு, மகாபாவத் சமீபத்திற்குச்சென்று, எல்லாரும் ஓட்டத்தில் விடுதி மேற்படுத்திக்கொண்டு இறங்கினார்கள். அததருணத்தில் சாவேஸவானாகியும், சாவலோக சரணயாகியும், சர்வவிஸ்வாகாராகியும் இருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவா,

மகாவிலக்ஷண யுகதமாகியும், கம்பிரமாகியும், சேவிக்கு மவர்களுக்கு மாணேக ரசுநதர ஸவருபமாகியும் விளங்குகின்ற ஒருமகா பாவதாகாரமாக சாக்ஷாத் கரித்தாரா

வாரீர லோகோததர சுருணசாலியான பரிஹினமகாராஜனே ! ஸ்ரீபக வாணுவா இப்படி ஒரு மகாபாவதாகாரமாகச் சாக்ஷாத்கரித்தது மலலாமல, ஸ்ரீநந்தா முதலிய அவவாயா சமூகங்களிலும் தாமோருவராய விளங்கிக் கொண்டு, யாவர்களையும் பார்த்து, வாருங்கள் மகாபுண்ய சீலர்களாகிய ஆயர் களே ! இதோபாருங்கள் நமமையெல்லாரையுங் கிருபைசெய்து ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீஹரியினுடைய அமசசமபூதரான பாவதாதி தேவதையான வாக்கு நீங்களாவரும் பகதிரததையுடன் நன்றாக ஆசசித்து, சகல பதார்த்தங்களையுஞ் சமாபிதித்துப் பூசியுங்கொண்டு நியமித்தாரா அதைக் கேட்டு ஆராதனம் அப்படியே மிகவும் பயபகதி சிரததையுடன் ஆரகியம், பாத்தியம், ஆசமனம் சமாபிதித்து, மனோபாவமாக ஸநானஞ் செயவித்து, திவ்யகந்தமும் சுகந்தபூபும் மாலைகளுஞ்சாத்தி, பரிமளத் தூபநதத்து, காப பூரதீபாராதனைசெய்து, அனந்த திவ்யநாமங்களைச்சொல்லி ஆசசித்து, டங்கா, பேரி, முரசு, மத்தளம், டமரகம், காசளம், எசகாளம், பேயக்காளம், கௌரிகாளம், துதாரி, சின்னம், மிருதங்கம், ஷக்ந்தாளம், பிரம்மதாளம், நாகசுரம், வீணை, வேணு, இவைமுதலாகிய வாததீபங்கள் சபதித்தார்கள்

பின்பு பொன்மலைபோலப் பழவகைகளையும், கரும்பின்பாகுக் கட்டிகளையும், பலகாரவகைகளையும், பருட்பழுது முதலிய கறியமுது வகைகளையும் குவித்து, வெள்ளிமலைபோலச் செந்நெலரிசிப் பிரசாதமும் சிதரானன முதலியவைகளையும் வகுத்து, கூன்கூனாக நெழுக்கியமுது, சாற்றமுது, புத்தருக்கு நெய்யமுது, தயிரமுது, பால்முது, வெண்ணெய், இவை முதலியவைகளை வைத்து, அநேக தாம்பாளங்களில் பாகிலேயோடு பரிமளத் திரவியாதிகளை நிறைத்து, இவைமுதலிய மற்றுமுள்ள நிவேதனத்திற்குரிய சமஸ்த பதார்த்தங்களையுஞ் சமாபிதித்து நிவேதனஞ் செய்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீபகவத் ஸவருபமாகிய அநந்தமகா கிரிதேவதையானவா பிரதயக்ஷ ஸவருபமாக எதிரிருந்து, இந்தக் கோபாலமகா ஜனங்களால் செய்யப்பட்ட பூசைகளை யங்கீகரித்து, ததியோதனங்களைப் புசித்து, இவார்களையத் சாவோபசாரங்களை யும் மனோரதித்துச் சந்தோஷித்தாரா.

அதற்குணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா தாமும் பயபகதி விசுவாசத்துடன் அதேவேளைத் துதிசெய்து, பின்பு கோபாலாக்களைப் பார்த்து, வாருங்கள் மகா தன்யோத்தமாகளான ஆபார்களே ! திவ்ய காமஸவருபியாய் சாக்ஷாத் கரித்த திருக்கின்ற ஸ்ரீ அரிஸ்வருபமான இந்த மகாதேவானுவா நமதிடத்தில் கிருபாபிரஸன்ன ராகியும், தயாளுவாகியும், நாமச்சமாபிதித் சமஸ்தமான பதார்த்தங்களையும் புசித்து, நமது ஆசசனாதிக்களைப் பிரசன்னமாக அங்கீகரித்தாரா இவர் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஸாது ஸறஜனங்களுக்குச் சலபராகியும் லோகத்துரோகிகளான துஷ்டகஷ்ட ஜனங்களுக்குச் சிஷ்கராகியும், அஜேய

ராகியும் விளங்குகின்றா என்று சொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பாவத அதி தேவதையை அனந்தவிதமாக ஸதுதிசெயது, சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமாபிதது, எல்லாரையுஞ் சேவிசகுமபடி நியமித்தார அவாகளெல்லாருஞ் சேவிதது ஸ்ரீகிருஷ்ண சமேதார்களாயத் துதிசெய்தார்கள், உடனே அந்தப் பாவதாதி தேவதாஸவருபரானவா அந்தாததானமாரா.

அதன்பிறகு அவவிடத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற பாவதா, திறகும் பூசைகளைச் செயது, தூபரீபங்களையும் நானாவித ஸ்ரீகந்த புஷ்பஹாரங்களை யுஞ் சமர்ப்பிதது, சாஷ்டாங்கமாயத் தண்டப்பிரணாமஞ்செய்தார்கள் பின்பு சமஸதமான பேருஞ்சரவாலங்கார பூஷிதர்களாக, கோவினங்களையும், கோ வதஸங்களையும், விருஷப்பங்களையும், நன்றியுலங்கரிதது, கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யுமபடி யந்தனித்தார்கள், அப்போது மிகவும் வேகமாய்ச் சதுர்வித கதிபேதங்களாற் செல்லாநின்ற உதகமாகவங்ககள் கட்டிய ரதங்களைப் பாக கிலும் அதிவேகமாய்ச் செல்லுகந்த உவபாலங் கிருகங்களைமேவகூடிய கோர தங்களின மீது நானாவித விசேதாலங் காரங்களுடன் ஸ்ரீகந்தகோபமுதலிய கோபால பிரபுக்கள் ஆரோரணஞ் செயது தொண்டு, அனந்தமான சகுமிக ளில சில கோபிகளா வங்களுஞ் சில ரீரபாலச கிறுபார்களும் அலங்கார பூதா களாயேறின்கொண்டு நுழைந்து ஸ்ரீபகவதமச ஜனமோகனகார திவ்ய மூர்த்திசார்ப் பீரலாம நிருஷ்ணாக்கள் சரபாபண பூஷிதர்களாக அலங் காரஞ் செய்துகொண்டு, ஸ்ரீபகோபரீராவளி வேஷியாக்களாகிய தாயமாக ளுடன் ஆரோரணஞ் செய்துகொண்டு நடந்தார்கள்.

அப்போது அனந்தமான பாவநலநதி நங்கள் சுஸ்வரமாய்ச் சபதிகக் கும், பிராமஹணாஜனங்கள் பூரணகலசங்களைத் தூசிகளாகுதவும், பிராம ஹணசபமங்கலிகள் மங்கலதீபங்களைத் தூசிடமான கோபிகளானவர்களு டன்கூட ஸ்ரீபகவதஹுடைய சரபகுணபால் லீலாதிசயத்தை மனா ஸவங்க ளாகக் கிரத்தனங்கவசெயது பாடிக்கொண்டிருந்தும், கோவினவா ஒரு கோ வதஸங்களுஞ் சந்தேகவிதகூச சபதிகங்க கொணாமுவரும், மகக்க ரிஷபங் கார மகாசெருகருகளுடன் கம்பிரமாகச் சபதித்துக்கொண்டு வேஷகையா கச் சூழந்துவரவும், மிகவுஞ் சந்தேகாஷ்பரித மானசாக்களாய்க் கிரிப்பிரதக்ஷ ணஞ் செய்தார்கள் பின்பு அந்தக்கோபால பிரபுக்களியாவரும் ஸ்ரீவாக்தேவ ராகியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவதஹுடைய திவ்யாஜைஞபை வலுவிதது, கோகுலதகிற் குவந்து சோந்து, கோபபிராமஹண சாது சஜ்ஜனங்களைச் சந்தேகாஷமாக ஆசசிதது, பகக்கள் தொழுவங்களைச் சேரவும் பிராமஹணாக்கள் தத்தம் மாளிகைகளைச் சேரவும் அனுப்பிவிட்டு, தத்தமக்குரிய ஸதிரீபாலாக்களுடன் அவரவாக்களுடைய கிரகங்களைச் சேரந்து ககித்தார்கள்.

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கல் வீரத்தம்.

காதலகருவிசனானே கடுஞ்சினங்கொண்டுநத
வருக்காகளெல்லாமதுன்பம் வகித்திடவருஷந்தனை
விரைவுடன் னுப்பவந்து வருஷிக்குமலேனோகண்டு
அரியவாகளுக்கோதுன்ப மணுகாமலகாததாரனறே?

தேவேந்திரனானவன் மிகவுங் கோபத் தீபிதமானஸனாய் ஸ்ரீநந்தகோகுல
ஜனசமூகங்கள் மிகவும் ஸரமங்களை யடைந் து வருத்தமுறுமபடியாக மேகஸ
மூகங்களைக் கொண்டு மஹாவருஷங்களை வருஷிக்கச் செய்ததையும், ஸ்ரீவிஸ்
வமபரராசிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா அவ்வீரதிரபகவான நானுமபடியாக
அந்த மஹாவருஷங்களில் நின்றும் ஸ்ரீநந்தவிரஜ மஹாஜனங்களுக்கு யாதொ
ருகுறைவு நேரிடாமற்படிக்கு அவர்களை ரக்ஷித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

ஸ்ரீசுகா வாகியம்.

வாரீர குருபாண்டவ வம்ஸ திலகனாகிய மகாராஜனே! ஆயுதங்கள் வழக்க
மாய் நடத்திவந்த பூஷையை வேறுபடுத்திய காரியங்களை யெல்லாந் தெரிந்து
கொண்ட அந்த மகேந்திரனானவன் மிகவும் தாமஸ்குணங்களை வலித்து,
ஸ்ரீநந்தகோபா முதலிய ஆயுதங்கள் வருஷந்தோறும் கிரமமாய் நமக்குச் செய
துவந்த பூஷையைச் செய்யாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வாகியங்களைக்
கேட்டுப் பாவத்ததற்குச் செய்தார்களல்லவா? நல்லது, ஆகட்டும், இந்தக்கோ
பால் ஜனஸமூகங்களையும், பகைகூட்டங்களையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் காப்
பாற்றுவதையும், பாவத்த காப்பாற்றுவதையும், நான் அறிகிறேனென்று அதிக
கோபத்திடுகனாகி, ஊழிகாலத்தி லியாவுமான்ருகச் சோந்த வருஷித்து இவ்
வுலகத்தை பழிக்கவும் மழைக்காலங்களில் வருஷந்தோறும் ஒவ்வொன்றாக
வருஷித்து இவ்வுலகங்களைக் காப்பற்றவும் ஸ்ரீபகவானுலே நியமிக்கப் படு
கின்றன வாகியும், கூட்டத்திற்குப் பிரளயகால மேகமென்னும் பொது நாம
தேயத்தையும் வகித்து தனித்தனி சமவாதம், ஆவாதம், புஷ்கலாவாத்
தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காலமுகி, நீலவாணம், என்னுஞ் சிறப்புப்
பெயரைப் படைத்தனவாகியும் விளங்குகின்ற மஹா ஊழிகால மேகங்களுக்
குப் பூட்டியிருந்த விலங்குகளை விடுவித்து, அவைகளை யழைப்பித்து ஒரு
வாதத்தை சொல்லுகின்றன

இந்திரன் வாகியம்.

வாருங்கள் பிரளயகால சமவாதமாகி மேகங்களே! இப்பிரபஞ்சத்தி
னுள் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பிருந்தாவன் சமீபத்தில் வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்
கின்ற இந்த நந்தவிரஜ ஜனங்கள் கேரஸமரசுண்ப பிரபலக் ளாகையால்,

பால்முது தயிரமுது வெண்ணெய் நெய் இவைமுதலிய மகாருசி பக்குவங்களாகிய ருசிரானனங்களைப் புசித்து மதத்துக் காவித்தவர்களாகி, மகாபாவத் சமூகங்களினுடைய இறஞ்சுளை வெட்டி யவற்றின் காவங்களை நிஸஸேஷமாகப்போக்கிக் காவாபகாரஞ் செய்தவனாகியும் சகலாசரப் பிராணசேதஞ் செய்த வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்த மகேந்திரனாகியும் இருக்கின்ற என்னை மதியாமல், தாயத்த்தை பென்றும் குருதெய்வமென்ற தனக்குச் சமாநாதிக் மென்றுங் கொள்ளத்தக்க இவ்விதங்களாகிய குருஜன பாவங்களை லேசமுங் கொள்ளாமல், தன்னினைவில் தன்னையே பெரியவனாக மதித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய வராதத்தை நம்பி, வருஷந்தோறும் கிரமமாக எனக்குச் செய்துவந்த பூஜையைச் செய்யாமல் அந்தப்பாவத்ததைப் பூஜித்துச் சென்றார்கள்.

பாத்திரங்களாக மேகங்களே ! இவ்வுலகத்தில் ஆதமஜனான ததவங்களாகிய தங்கள் விஜனான மயங்களால் சாவகாமங்களையுந் தவிர்த்து, ஜனனமரணங்களென்னும் மகாணவத்தைக் கடக்கக் காமத்தியாஜயங்களாகச் செய்து கியானயோகத்தை யடைந்திருக்கின்ற ஸ்வகாம தியாஜயங்களாகிய ஆதமஜனானிகளைப்போல, இந்த நந்தகோபருடைய நந்தனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் புத்திமந்தப் பட்டவர்களாய் மதத்துவெறிகொண்டு, தங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண எனதுப்போகக் கிரமமாகிய யாகத்தை விஸாஜஜித்துக் கேவல ஸாமான்ய பாவத் பூஜையென்று என்னை யவமானஞ் செய்தார்கள். இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவச்சஹித கோபாலங்களையும், கோகங்களையும், கோவதஸங்களையும், அந்த திருவாயாபாடி யெல்லையிலிருக்கிற யாவததுமான பொருள்களையும் பிரவாகத்திலுரித்து, இந்நிமிஷத்திற் சமுத்திரத்திற் சோகத்து போகுமபடி ஜீமுதவர்களாய் வருஷியுங்கொண்டு ஆஜனாபித்தான.

இந்தப்பிரகாரம் ஆஜனாபித்த இந்திரனானவன் தானும் ஐராவத் நாம தேய வெள்ளையானையின்மீது ஆரோகணஞ்செய்து, சமஸ்தமான தேவகணசமூகங்களுந் தன்னையுமுந் சேவித்து ஆயுதபாணிகளாய்வர தனது வஜ்ராயுதத்தை யொருக்கார சுழற்றி, அதனைச் ஜாஜவலய மான்மாயப் பிரகாசிக் கச்செய்து, லேசமாதிரி மாகிலும் பொறுமையில்லாத கோபத்தை வலுவித்து ஊழிப்பெருங் காற்றிற்கு அதிதேவதையான வாயுபகவானை மேகங்களுக்குச் சகாயமாகக் கூட்டி நியமித்தான். இப்படி இந்திரபகவான் நியமித்தமாத் திரத்தில் வாயுபகவானுடைய சகாயத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அந்தச் சண்டப் பிரசண்ட ஊழிகாலமேகங்கள் ஆயாபாடியின்மீது அமோகங்களாகிய ஆரவாரங்களுடன் ஆகாயவீதியில் வியாபித்து, திக்கு விதிக்குகளியாவும் பிரமிக்குமபடி மின்னி, புவன லோகாத்ராளங்கள் நடுவகுமபடிக்குமுறி இடிக்களையும், பெருங்காற்றுகளோடு கூடிய சுழற்சுற்றுகளையும், மகாந்தரமாகிய இருள்களையும் உண்டாக்கிக்கொண்டு, பூவத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணராகிய ஸ்ரீ திரிவிசுரமஸ்வாமி சகல சேதனுசேதன சமூக பாபவிவாரண சாவதேவதா சம்ரக்ஷணப் பிரபாவத்தை வெளியிடுமபொருட்டுத் தமது இரண்டாவ தடி யவனாகுகொள்ளப்பிரகாசித்த இரண்டாவது பாதபத்ம நகவேததினால் அன்

உட்கடாகமானது பிளக்கப்பட்டு அதற்கு வெளிச்சமுததிர ஜலப்பிரவாகத்தில் இன்றும் திக்கஜாகார அளவாகப் பிரவதித்த தாரைகளைப்போன்ற வருஷதாரைகளையும், கலமழைகளையும், இடி முழக்கத்தோடும்கூடிய பேரீடிகளையும் கலசீதது வருஷித்தன.

அதனால் மேடு பள்ளங்கள் சமமாயப் போகுமபடி பயங்கராகாரமாகிய வெள்ளங்கள் பாயந்தோடின அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீநந்தவிரஜத்திலுள்ள சகலமான விருஷங்களும புதாசனும் லோரஞ்ஞடன பறிநது ஆகாயத்தி லெழும் பிண மகாபயவாலை யடைந்த கோவந்தகங்கள் நடுங்கிக் கோவினங்களை யாசிரயித்தன அந்தக் கோவினங்கள் தங்கள் தங்கள் கன்றுகளை நாலுக்கால்களுக்கு நடுவே சோத்துக்கொண்டு, அதரவறின வஞ்சகு முகங்களை வளைத்து முகத்தினாலுந் தேக்கத்தினாலு மலழைக்குவ காழ்ந்திரு மறைவுசெய்தனவாகி, பிரளய பைரவ பேரீ பாவகா சபதங்களைப்போல உண்டாகாவின்ற மகா பயங்கரங்கள் ளான மேககாசசிப்புரங்களால் செவ்விடப்பட்டு, மனோபயங்கரங்களுடன் காலங்கள் நடுங்கத் தத்தளித்து, ஓடவும் நடக்கவும் சக்தியற்றது வருத்தப்படுகின்றன. அப்பகவினங்களை விட்டுப் பிரியமனமில்லாமல் அப்பகங்களுக்கு முன்னின்ற விருஷப்பகூட்டங்கள் சகிக்கக்கூடாதுகொண்ட யுகந்தகால் புருஷனுடைய அஸ்தத்தில்தரித்த கதாயுதங்களைப்போன்ற கலவருஷ தாரைகளால் அடிபட்டு, அந்த ஜீபுதமான வருஷதாரைகளுக்குச் சகிக்கமாட்டாமல், மகத்தரங்களாகிய பிராணபயவாலை யடைந்து, ஸ்ரீஹரிக்கு நமஸ்கரித்து, சரணாகதியாக, இரக்சி என்று முறைகளிடும சபதங்களைப் போலத் தங்கள் சரீரங்களை வளைத்துக்கொண்டு, மண்ணும் வண்ணும் அதிரும்படி அம்மா! அம்மா! என்று ஆரவாரங்கள் செய்கின்றன

அப்போது கோபால் சமூகங்கள் அந்த விருஷப்பங்களையும், கோக்களையும் கன்றுகளையும், ஸமரசுஷணங்கள் செய்துகொண்டு, மகா கலமழைகளாகிய கோராகாரங்களில் அடிபட்டுச்சகிக்க ஒண்ணுது சரீரங்கள் நலிந்து, உலகமுடிவு நேரிட்டதோ? ஊழிகாலம் வந்துவிட்டதோ? பிரமஹாண்டங் கிழிந்து போயிறதோ? என்னமோ இப்படி நேரிட்டதே, இனியிதற சென்னசெய் வேரம்? என்று மனங்கலங்கி, நிற்கமாட்டாமல், காலக்கைகள் நடுங்க ஸ்ரீமாத லாப்பித் சபதங்களுடன் முறையிடுகின்றார்கள் அந்தக் கோபால் புனைய வான்களை யாசிரயித்துக்கொண்ட புனையாங்களைகளாகிய கோபிசாஜன சமூகங்கள் மகானருஷதாரைகளி லடிபட்டு, நடக்கச் சக்தியற்றது, இப்படிசுனை வளைத்துக்கொண்டு, மிசவும் வருந்தமுற்றதுச் சகிக்கமாட்டாமல், ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஓ ஸ்ரீகோவிந்தா! ஓ ஸ்ரீமாதவா! இரக்சி, இரக்சி, என்று தங்கள் கடின குசபாரமத்தியங்களில் தங்கள் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு முறையிடுகின்றார்கள் அடிக்கப்பட்ட பெருங்காற்றினாலும், பெய்கின்ற மழையினாலும் மாளிகைகளும் உருக்குலைந்தன

இப்படி யடிக்கின்ற பெருங்காற்றினாலும், பெருமபளிகுத தூண்களுக்கொப்பான தாறைகளாலும் பெருங்கனியான பூசினிப் பழங்களை யொத்த

துளிகளாலும், உடல்மெலிந்து கைகால்கள் நடுக்கமுற்று, பொறிகலங்கி, மனநிலைகளாநது தத்தளிக்கின்ற நந்தகோபா முதலிய கோபால் பிரபுஜன் சமூகங்களும் கோவதசங்களும, கோக்களும், விருஷப்பங்களும, கோபாலாக்களும், கோபிகாஸதீர்களும, பாலாக்களும் படுகின்ற பிரயாசங்களைப் பார்த்து, ஆரவாரங்களைக் கேட்டு, எதென்ன நமமுடைய பாடிக்கு இப்படிப்பட்ட விபத்து நேரிட்டது? என்று பயமாகிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவாகளாய்க் கரைகாணாமல் ஆவதியுற்று, தீனஜனசமூக சமரக்கை தெய்வசிகாமணியாகியும், ஸ்ரீபுண்டரீகாஷ்டராகியும், தாங்கள் ஜனமரணபயங்கரப் பிரளயத்தில் நின்றும் கரையேறிச் சுகானந்த வினபமபெறக் கருணைசெய்யும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்ற வராகியும் விளங்குகின்ற ஸ்வாமிகுத தண்டனசமாபித்து விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டாக்கள்

ஓ தேவதேவனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஓ ஆபதவாநதவா! ஓ பரமகாருண்ய உததமனே! ஓ தினதயாளுவே! ஓ ஸ்ரீபுருஷோத்தமனே! உனது சரணா விரதங்களையே அடுத்திருக்கின்ற கோபாலதீன ஜனங்களாகிய யாங்களையாவரும் இப்படிப்பட்ட ஆசசரியகரமான ஊழிகாலநாளுகங்கள் வந்துவிடக், அதனாலே மஹாபயங்களையடைந்த எங்களைப் பார்த்து சீகிரமாக ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு ரக்ஷிக்காமல் உபேகைச் செய்பவா? ஓ என்களையனே! உன்மேல் யசுசாணமென்று நம்பி முறைபிட்டுக் கொள்ளுவோமேயல்லாமல் வேறுதிகைக்கக் கண்டிலோம் வாராய சகலகலயாண குணாதந நிதியாகிய ஸ்ரீஜனாதன ஸ்வாமி! நாங்கள் மாதநகரப்பதிலிருந்து ஜனித்தப் புகதியுணர்ந்தது முதலியவையிலும் இப்படிப்பட்ட குமுறல்களும், மினனல்களும், இடிசொருட, இடிமுழக்கங்களும், வருஷஜலத் துளிகளும், தாரைகளும் உன்மேற் பிரமாணப்படிக்கு அறிந்திலோம்

வரராய ஸ்பனே! ஊழிப் பெருங்காற்றுகளோடுங்கூடிய இந்தக் கோரா கார வருஷமானது வரவர உத்பாதங்களாயப் பயங்கரமானதே தோற்றுக்கின்றது. அதனால் நாங்கள் வரவர அதிகப்பத்தைக்கொண்டு கத்தளிக்கின்றோம். இந்த உபத்திரவத்தைச் சங்ககமட்டோம் சிலரானேக்குமுன் யமுனாதீ தீரத்தில் கோபாலா, பாலாக்கள், கோபிகைகள், தோக்கள், கோவதசங்கள் இவைகளுடன் நாங்கள் காட்டுநீரிலிள மதகியில் அடிப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளித்தபோது எங்களுக்கெல்லாம் யாதொரு குறையு மில்லாமல் சந்தேஷமுண்டாக எங்களையும் பசுக்களையும் அந்த அரணியில் நின்று அஷித்தாய ஆவண்ணமே இப்பொழுதுவ் காப்பாற்றவேண்டும் இந்த ஸ்ரீகந்தவீரஜ ஜனசமூகங்களுக்கு இக்கொடியவருஷ ஆபதங்களை நீக்க இரக்ஷிக்கத்தகுந்த தெய்வம் நீயல்லது வேறில்லை ஸ்ரீ புண்டரீகாஷ்டனாகிய நீயே இம்மமையினின்றும் எங்களை இரக்ஷிக்கக் கடவாயென்று பிரார்த்தித்தார்கள

வாரீர் சந்திரகுல திலகனாகிய அரசனே! அத்தருணத்தில் ஸ்ரீசாவலோக சரண்யனாகி விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா! சிறிது ஆலோசித்து, மகேந்திரனவன தன்னைக் குறித்து இவ்வாயாக்கள் செய்யும் இரத்திரயாகத்

தைச் செய்யாமல அனயவிஷயமாய்ச் செய்தார்களென்று கோபிததைத் தன் னுஜைக்குள ளடங்கிய பிரளயகாலமேகங்களை விட்டுப் பெருங்காற்றுக்களைச் சகாயமாகக்கூட்டி. இந்தவருஷங்களை வருஷிப்பிக்கின்ற நென்னும், அம்மே கங்களுக்குச்சகாயமாய் வந்திருக்கின்ற நென்னும் தமது சாலஜனாதிசயத்தி னால் அறிந்து, அவனைக் காலப்பங்களுசெய்ய வேண்டுமென்று சங்கலபிததைக் கொண்டவராய்ச் சொல்லுகின்ற வாருங்கன நகநகிரஜ ஜனசமூகங்களே ! இப்பொழுது பெய்கின்ற கோரசரமாவிய கலமழைகளைக் குறித்து நீங்கள் ஒருவரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை உங்களுடைய பிராணைசாகளையும், குழந தைகள்முதலிய சகல ஜனங்களுடும், கோக்களையும், கோவதசங்களுடும், பத் திரமாயப் பாகது அழைத்துக்கொண்டு என்னுடன் வாருங்கள் இதோ வொரு நிமிஷத்தில் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரானவா மிகவுங் கிருபையுட னிரட்சிக கப் போகின்றாரென்று சொன்னா

வாரீர் அகண்ட பூமண்டலாதிபதியாகிய மகாராஜனே ! இவனிதமாய் ஸ்ரீ பகவான நியமித்தமாதிரிததில் கோபால் விருத்தஜனங்கள் முதலியபாவரும் ஸ்ரீபகவத கிருபையினால் தைரியங்கொண்டு, பக்கங்களையும் கன்றுகளையும் தங் களுடன் கூட வரும்படி யழைத்துக்கொண்டு, சகல சாமக்கிரியைகளையு மெடுபிடித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபிராணுடன் 'சொன்னு அவர் நியமித்த

ஸ்ரீகண்ணன் கோவாத்தனகிரியை குடையாகப் பிடித்தது

இடத்தில் நின்றார்கள் அப்பொழுது அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுண்வர புலன சங்கரமூர்த்திக் கொப்பாகிய ஒரு பீமபராகரம் ஸ்வரூபத்தை வகித் து, கோவாத்தன மகா பாவதத்தை வேரோடும் பிடுங்கித் தமது ஒற்றைத்

தீருக்கையிறுந்துக்கி கொடையாகப் பிடித்தார் பூர்வகாலத்தில் ஸ்ரீவராகப் பிரானு இரதப் பூமண்டலாகாரத்தை வெண்மையாகிய தமது தந்தக் கோட்டில் பரிததுவந்து ஸதாபானஞ்செய்து பிரமமாதி சகல தேவதைகளும் ஸ்துதிகள்செய்யச் சாவசேதன சேதனங்களை யு மிரகூழ்த்தவ ராகையால், அநதப் பகவானுக்கு இரதப் பூமையப்பறிப்பது ஒருவருத்தமோ? இரதக் கோவர்த்தன பாவதமானது இவா அஸதத்தில் ஒருமத்ததயானையின திதிகையால் ஓயயாரமாயும் அவலீலையாயும் உயரவெதிதே நதப்பபட்ட ஒருநாமரை மொக்கைப்போல விளங்கிறது

வாரீர் பரதகுலோத துங்கனே! சாவலோக சரண்யராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் அனந்தகோடிப் பிரமமாண்டங்களைப் பந்துகளைப்போலப் பற்றி விளையாடி வினோதங்களைச் செய்கின்றவ ராகையால், இரதவொரு அண்டத்தனொரு உலகத்தில் ஒருதிபத்தில் ஒருபாவத்ததைத் தாங்கியது அச்சாயமன்று மேலும் அநதப் பாவதமானது அவருக்கு ஒரு சிறுபயலேந்திய ஒருசிறு குடைபோலும், அவன ஹஸத்ததிலேந்திய ஒரு சிறு புஷ்பக் கொத்தைப் போலும் விளங்கியது. கோபால சேகரராகிய ஸ்ரீபக்ஷாணவா இரதப் பயங்கரமாகிய பெருங்கரற்றுக்களோடுகூடிய கலமழைகளினால், நத்தவிஜததினுள்ள சமஸ்தமான கோபிஜன கோபாலார்களும், கோதனங்கள் முதலிய யாவற்றும், கிஞ்சித்தம வருத்தமுறாமல் செளச்யமாக விருசுக்குமபடி அநதக்கோவாததன் பாவத்ததைக் குடையாகப் பிடித்துப் பாதுகாததவராகி, ஸ்ரீரதாமுதலிய கோபால ஜன சமூகங்களைக் கடாக்கித்து ஒருவாததை சொல்லுகின்றார்

வாருங்கள் மாதுரு பிதுருக்களே! ஓ.கோபால கோபிஜன சமூகங்களை! இரத மகாபாவத்ததின்மீது கோதனங்கள் முதலிய சமஸ்தமான வஸ்து திரவியங்களுடன் யாதொரு குறைவுமின்றி மனச்சந்தோஷத்தாடன் அவரவர்கள் மனோபிஷ்டப்பபடிக்கு நிரப்பயாகளா யிருங்கள். மேலும் நீங்கனெனைக் குறித்து இவன் மிகவும் பாலகனயிறே இரத மகா பாவத்ததை என்ன மாய வகிக்கப்போகின்றான்? என்று சந்தேகிக்க வேண்டுமெதிலை இப்படிப்பட்ட மகா பாவதங்கள் அனந்தங்களைப்படைத்த சகல சேதனசேதன சமூகங்களோடு கூடிய அனந்தங்களைப்படைத்த சகல சேதனசேதன சமூகங்களோடு இரதப் பாவத்ததின்மீது விழத்தேர்திலும், இம்மகா பாவத்ததிற்கு வோரபாயமில்லை. எனதுகையுஞ் சலியாது ஆகையால் இதனடியில் சமஸ்தமானபோகளுஞ் சந்தோஷமாய்ச் சுகமாக வாசஞ்செய்துகொண்டிருங்கள்

வாரீர் பதரவதிமனாளுகிய மகாராஜனே! இவவிதங்களாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யவாக்கியங்களைக்கேட்ட அவவாயாகளியாவரும், சமஸ்தமான கோவின சமூகங்களுடன் ஸ்ரீஹரியைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு, நிரப்பயர்களாய் அநத மகாபாவத்ததி னடிவாரகதிற பிரவேசித்து, ஸ்ரீஜனாததன் ருடைய கருணாகடாக்கூ விக்கூணயங்களாகிய குணங்களில், தங்கள் மனதைச் சமர்ப்பித்து, பரிதாக மோக சோக மறவார்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் ததா வினோத கல்யாணங்களைக் குணப்பவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்

போது சுகர பந்திகளோடுங்கூடிய கோவர்த்தன பாவதமானது குடைக்குப் பியோடு கவி வுச்சிலையுமாகவு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வலதுஹஸ்தம் ஒரு குடைக் காமபாகவும், ஸ்ரீமதங்களாய வருஷிப்பதினிலே புரண்டு சுற்றிலும் விழுகின்ற வருஷதாரைகள் முதலுமலைகளாகிய சுற்றுத்தொங்கற ருசுகளாகவும் விளங்க, ஸ்ரீகோபீஜனசமூக முகாரவிநதங்கள் ஹுடைய ஒளியும் திவயாபரணங்களினுடைய தேஜசுகளும் பிரதிபலித்துப் பிரகாசிக்கின்ற படியால், அநதமலையும் கோபால சகரவாததியாகிய ஸ்ரீபகவானுக்கு நரநாவித திவயரதங்களிழைத்த ஒருதிவய சதரம்போலச சமஸ்தஜன மனோரஞ்சனமாக விளங்கிறது.

வாரீர ராஜேந்திர ரதனமே! மேலும் ஸ்ரீபகவானுடைய அஸ்தத்தில் ஒருமலர்ந்த தாமரைப்படிஷ்பத தைப்போல வளவருகிற பாவதத்தினமீது, வண்டின சிரேஷ்டங்களைப் போலப் பிரளயஜலத்தை வருஷிக்கின்ற ஸமவாத தாதி மேகங்கள் விளங்கின. இவ்விதங்களாக இம்மகா மேகங்களானவை இந்திரபகவானுடைய ஆக்கினையைச்சிரசாவகித்து, இரவுமபகலு மோயாமல ஏழுகோராகதிரங்கள் வருஷிக்கன, அநத் ஏழுநாளும் கோக்களமுதலிய சகலகோபால சமூகங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபையில் சகலசெளக்கியத்துடனும் பிரமமானந்த ஸப்பூனாகதுடனுஞ் சுகமாக வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அதன்பிறகு இந்த ஏழுநாளும் ஸ்ரீபகவானுள்வர கோவாத்குள் பாவதத்தைத் தாங்குவதற்சலியாமலமகாலேசாகச சாவஜனங்களும ரட்சித்துக்கொண்டிருக்க, இந்திரனுள்வன தேவசாரணர்களால் அதிமானுஷங்களுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத்குண சசித்திரங்களைக் கேட்டு, மனதில் ஆசசாயமும் பயமுநதோன்றி, எண்ணங்கள் குன்றி பிரயோஜனமற்றவயை மேகஸமூகங்களை யழைத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய தானத்திறசோந்த, மேக ஸமூகங்களையும் யதாஸதானங்களை யடையும்படிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினான்.

அதன்பின் பு ஆகாயவீதியானது பரிசுத்தமாய மகாபுருஷர்களுடைய மனதைப்போலக் களங்கமற்றதாய விளங்கியது அப்போது சூரியகிரண சமூகங்கள் ஆகாயவீதியில் வியாபிக்கவும், சமஸ்தமான ஜனங்களும் பயங்கரங்களாகிய ஊழிப்பெருங்காற்றுகளும், மேகங்களும் ஒழிந்தனவென்று ஸ்ரீமாதவபிராண ஸுதித்தார்கள் கோவாத்தன தாரராகிய ஸ்ரீகோபாலசகரவாததியானவா சமஸ்தமான கோபாலஜன சமூகங்களைப்பார்த்து ஒருவாத்தை சொல்லுகிறாரா வாருங்கள் தனயங்களாகிய சமஸ்தமான கோபாலஜனங்களை ஸ்ரீஹரியினுடைய கிருபையிலே காற்றும் மழையும் பரிஷ்காரமாய்விட்டு ஓயந்தன சமஸ்தமான பிரவாகங்களும் நதிகளைச்சோந்த சமுத்திரத்தை யடைந்தன. பூமியெங்கும் ஈரநீங்கிச்சுக்கப்பிரமாயத தோன்றுகின்றது. ஆகையால் நீங்களியாவரு முங்கள் புத்திர மித்திர களத்திராதிவாக்கங்களுடன் சாவதிரவியங்களையு மெடுப்பித்து, சகலகோவின சமூகங்களையு மோட்டிக்கொண்டு, ஸவஸத சித்தாங்களாய் வெளிப்பட்டு யதாஸ்தானங்களைச் சேருங்களென்று நியமித்தாரா.

'வாரீர் ராஜனே' ஸ்ரீபகவான அபபடி நியமித்த மாத்திரத்தில் யாவரும் அவரவர்கள் ஸ்தானங்களில் சுகமாகவந்து சேர்ந்தார்கள் பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா எப்போதும்போல அந்த மகாபாவதத்தைச் சகலபிராணிகளும் பார்த்துகொண்டிருந்த சிலையே எளிதாகத் தன்னிருப்பிடத்தில் அசையாமல் ஸ்தாபனஞ் செய்தார். பிறகு ஸமஸ்தமான ஆபாசங்களும் மிகவும் பக்திசிரத்தையுடன் துதிசெய்து, ஸ்ரீபகவானை ஆலிங்கனஞ்செய்து புகழ்நதார்கள் புரோஹிதங்கள்முதலிப் பிராமஹண சமூகங்கள் தமபதி சமேதா களாய் மங்களாசுந்தைகளைக்கொண்டு, அமோகமான நேதமந்திரங்களைச் சொல்லி ஆசீர்வதித்து, ததியன்ன கவளங்களை யுபசாரமாக ஸ்ரீபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து ஆனந்தங்களை யடைந்தார்கள்.

இந்தகோபாலரும், மகாபல பராகரம் சாலியான ஸ்ரீபலராமரும், யசோ தாபபிராட்டியும், ரோஹிணிதேவியும், மிகவும் பிரீதியுடையவர்களாகி, ஆலிங்கனாதி உபசாரத்துடன் ஆசீர்வாதங்களைச்செய்து துதித்தார்கள் வாராய மகாபாவனாகிய ராஜசிகாபாணியே! ஆநாயவிதியில் தேவதாசமுகங்கள் புஷ்பவருஷங்கள் வருஷித்து, மகத்தான ஆசாயங்களை யடைந்து தேவதுருதிமுதலிய சாவதேவராயங்களைப்புகழ் சபதிப்பித்தார்கள் தமபுரு நாரதாதி மகாபுருஷஜனங்கள் மதுஸுவரங்களால் ஸதுதிசெய்து கானங்களைச் செய்தார்கள் சாவகோபிகள் ஜனங்களும் ஸ்ரீபகவானுடைய குணகீதகனங்களை மகாதிவ ஸ்வரங்களாகப் பாடிக்கொண்டுவா, ஸ்ரீபலராம சஹிதராகிய கோபாலஜனங்கள் ஸ்ரீநருஷணபகவானைச் சூழ்ந்துகொண்டு பிரமமாந்த சந்தோஷங்களாய் கோகுலத்திற்கு வந்தார்கள்.

இருபத்தாருவது அத்தியாயம்.

கல் வீரத்தம்

அரியினதிலய குறையசயக்தினைக்
தெரியும்கோப ஜனசமூகங்களுக்குத்
திரிகுணந்த கோபாதெரிந்திட
வகுணனபிர பாமவானித்ததே.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டிக திலயகுணங்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமான சந்தோஷமும் அன்பும் சங்கையுமடைந்து பலவாறாக வசனிகின்ற கோபாலஜன சமூகங்களைப் பார்த்து இந்தகோபரானவா, காராக கேய மஹாரிஷியினால் தாமதநிந்திருக்கப்பட்ட ஸ்ரீபகவத ரஹசியாததங்களை மனதிற்பியானித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணப் பிரபாவங்களை வாணிததாரென்று சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீசுகா வாக்கியம்.

வாரீர மகாஜன வல்லபனே ! ஸ்ரீநந்தகோபருடைய சபாப்பிரதேசத்தில் கூடியிருக்கின்ற கோபாலஜன சமூகங்களியாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அத்திமானுஷ சேஷ்டித லீலாவிதேதங்களைக் குறித்து ஆசசரியானந்த பரவ சாகளாகி, ஸ்ரீநந்த கோபதைப் பாதத்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றார்கள்.

கோபலாகள வாக்கியம்.

வாரீர ஸ்ரீநந்தகோபரே ! நாமெல்லாரும் ஜனமாந்தரங்களில் என்ன சுகிர் தங்களைச் செய்தோமோ; உமது தபோபல மெப்படிப்பட்டதோ ! அறியோம், எங்களுக்குப் பிரபுவாகிய இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா உமது கிருஹத்தில் திருவவதரித்து, முப்பது திவஸத்கில் தமது திருக்கண்களை நன்றாய் விழித்து பாக்கப் பருவமல்லாத சிறு குழந்தைப் பருவத்திலேயே மஹா மாய மோகன காமரூப கொடியராசுஷ்ணியினது விஷஜவாயுடனகூடின பால முதை அவருடைய அனந்த ஜனமங்களை நோற்றா சம்பாதித்த பாபமாகிற் அரிஷ்டங்களுடன் பலசதவாதி சமஸ்த பிராணோந்திரியங்களைச் சோஷிப்பித்து, அவளை ஜனம் ஸாபலயாஞ் செய்தார மூளறவது மாதத்தில் சாவஜன மனோகர இளங்குழந்தைப் பருவத்தில் ஆணிப்பொன்னாசெய்த வண்ணச் சிறுதொட்டிலுக்கு இரக்ஷகமாகவைத்த சகடவுருளைச் சகடாசுர னென்று ஓரசுரன் மாயாஸவரூபத்தாலாலேசித்து அபாயஞ்செய்ய நினைத்ததையறிந்து பசிபொறுக்காமல் கோபித்தழுஞ் சாமான்யக் குழந்தையைப் போலச் செவ்விகையசிறுகால்களை யுதறியழுது, அசச்சகடத்தை யுதைத்து அவவசரனுடைய ஜனமத்தைச் சுத்தஞ்செய்து முடித்தாரா

ஒருவருடத்திய குழந்தைப் பருவத்தில் தம்மை அபாயஞ் செய்வந்த திராணுவாத் நென்னும் ஓரசுரனை அவன்கண்டத்தை இறுகப்பிடித்து, ஆகாசவீதியில் நின்று கவிழ்ந்துவிழச் செய்து ஜனமத்தைப் போக்கினார். தவழ்ந்துவிளையாடி வெண்ணை அபகாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பருவத்தில் மகாதபஸ் சசிசமபந்தையான ஸ்ரீயசோதார பிராட்டியானவள் தனது புத்திர அனபிலை உரலில் பந்தனஞ்செய்ய, அவவுரலை யிழுத்துக் கொண்டு போய் இரட்டையாயிருந்த மருதமரத்திற் சந்திக்குமபடி செய்து, தமது பாடாரவிந்த ஸபரிசத்தினால் ஸ்ரீமநநாரத வாக்கியோத்தாரண நிமித்தம் ஸ்ரீ சங்கர கிவநராகளாகிய நளகூபர மணிகரீவாகளுடைய அந்த மருத விருக்ஷ ஜனமங்களைப் போக்கினார். கோவதசங்களினுடைய பாலன்பருவத்தில் மகா பலவந்தனாகியும் மாயாவியாகிய மிருந்த கொடியதுஷ்ட ராசுஷணாகிய பகாசுரனை மூக்கலைப்பற்றி இருபிளவாகப் பிளந்த, அவலீலையாக சம்ஹாரஞ் செய்து, அவனசுர ஜனமத்தைப் பாவனஞ் செய்தாரா

பின்னும் அப்பருவத்திலேயே மஹா மாயாவியாகிய கன்றைப்போலக் காமரூபங்கொண்டு தம்மையும் மற்றுமுள்ள கோபால சிறுவர்களையும் அபாயஞ்செய்வந்த கொடியதுஷ்டராசுஷணாகிய வதசாசுர னென்பவனைச் சமயம்

பார்த்து, அக்கன்றின ஸவரூபகாலகளைச் சோததுப்பிடித்துச் சுழற்றி, விளாமரத்திலிறைந்து சமஹரித்து, அவனது ஜன்மதோஷத்தையுந் தீர்த்து, அச்சிறுவர்கள் வேண்டிய வரைக்கும் விளாங்குகின்றேன் புகிசுகுமபடிச் செய்தாரா. பின்பு பனங்காட்டிப் பிரவேசித்து, அங்கு அனந்தமான ஜனாதீசமுக பந்துக்களுடன் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்த துஷ்ட ராக்ஷசர்களில் முந்தினவனான தேனுநாசுரனைச் சங்காரஞ்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அவ்வனத்தைப் பழித்து, தம்மையும், ஸ்ரீ பலராமரையும், கோபாலாரையும். நலியச்செய்யும்படி கழுத்தைகளாய் ஸவரூபித்துவந்த அந்தத் தேனுவினுடைய ஜனாதீபந்து சமுகங்களைப்பார்த்து, பலராமசக்திராய தாம் அவ்வனவீருக்ஷங்களை வேரோடேபறித்து, அவைகளையே ஆயுதங்களாகக்கொண்டு, அவற்றால் சிலரைச் சமஹரித்து, முஷ்டிகளாற் சிலரைச் சாஹரித்து, சிலரை வீருக்ஷங்களிலிறைந்து சமஹரித்து, இப்படி நானாவதங்களாக யாவரையுஞ் சமஹரித்தபின்பு அந்தத் தேனுநாசுரனோடு பிரபலமான யுத்தஞ்செய்து அவனையுஞ் சமஹரித்து, அவ்வனத்தைப் பரிசுத்தஞ்செய்து, அதிலுள்ள பலங்களை யாவரும்புகிச்செய்தது மன்றி யெப்போதும் நிரப்பயமாய் வன வாசிகளுக்கு வாசஞ்செய்ய மகோபகாரஞ் செய்தாரா

வாரீர் கோகுலாதிபதியே 'இந்த ஸ்ரீதிருக்ஷணபகவானுடைய குண மகிமா தீசயங்களை யோசிக்ருமளவில கேவலம் மனுஷ்யனாகத் தோற்றவிலலையே இன்னும் ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீபலராம சக்திராயச் சமஸ்கமான கோபால சிறுவர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில், அத்தனைபேரையும் அபாயஞ்செய்யக் கண்டது மாயாகோபால சிறுவனைப்போலக் காமரூபத்தை வந்ததுவந்திருந்த கபடனாகிய பிரலம்பாசுரனை விளையாட்டாகவே ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியைக் கொண்டு ஜன்மசாபலய மாகச்செய்து யாவரையு மிரட்சித்தாரா உடனே தெய்வீகமாய் அவ்வனத்தைச்சூழ்ந்து பறையெயிரிதுகொண்டு வந்த காட்டுத் தீயானது சமஸ்தமான கோபால சிறுவர்களையும் கோவத்சங்கனையுஞ் சூழ்ந்து ஜவலித்தபோது, என்ன சாதுரியத்தினாலேயோ அந்தத் தாவாக்கினியைக் குளிரச்செய்து யாவரையு மிரட்சித்து மீட்டுக்கொண்டாரா மேலும் அகாசரன் முதலினைருடைய ஸுததசமாசாரங்களையும் கேள்விப்பட்டோம்.

இவையன்றி இந்தக் காளிரத்திமடுவாகிய புண்யந்தியானது தன்னிடத்தில் சககுமிமப சமேதனுவந்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த காளியனென்னும் நாமதேயத்தைப் படைத்த மகா சாப்பராஜனுடைய விஷஜவாலையினாலே ஒரு வருகரும் உபயோகப்படாமலும், சமீபிக்கிறதற்கு ஒருவருக்கூட சவுக்கிய மில்லாமலும் சமஸ்தமான பேருக்குங் கண்டகமாயும் இருந்ததே அப்படிப்பட்ட விஷஜவாலையோடுகூடிய மடுவிலிறங்கி, அக்காளிய சாப்பராஜனுடைய பண்பாடாடலங்களை மிதித்து நாதத்தஞ்செய்து, அவனுடைய விஷமாசிற அக்கினியினுணடான காவங்களைப் பழித்துச் சாதுவாகச்செய்து, அவனுக்கு கிரேயசம் பகவத்பகதிய முண்டாகக் கலபித்து, தஞ்சுத் ஸ்தானத்தில் சக குடுமபத்தோடு வாசஞ்செய்ய நியமித்து, அந்த மடுவைப் பரிசுத்தஞ் செய்து சமஸ்தமான பேருக்கு முப்போகமாகும்படி யாசரித்தாரா.

வாரீ சாதுஜனசிரோரதனமாகிய எங்கனவிடுவே ! அநநிரலில் அர்தத ராத்திரிவேளையில் நாமெல்லாம் பசிதாக மூசசிதாகளாயச சோஷிதருக குஞ சமயத்திலவந்து சுறறிககொண்ட கொடியதாவானலவகளை இந்த ஆபத் பாதவராகிய நமமையானவந்த ஸ்ரீநோபாலிகிருஷ்ண சிமாமான புருஷோத்த மா எப்படிப்பட்ட ஸவாருபத்தை வகித்தாரோ நாமறியோம். அககனத்தில் அக்கொடிய அகநினிஜவாலைப பாணஞ்செய்து நமமையாவரையு மிரட் சித்தாரா, ஒருககிலும் நேசீடாத ஊழிப்பெருங்காறுகளுந், குமுறலகளுந், மினனலகளுந், பேரிடிசளுந், கலமனாறாளுந், இரகநாளில் எககாலத்திலுண்டாக, அவற்றினால் இந்தக நோருலத்திலுள்ள மீகாகுகள முகலியனகிகளோடு நாமெல்லாரும் அலைந்து மெலிந்து அலகிப்பட்டு, பிராணபிதிகளையடைந்து, தீனாகளாயத் தத்தளித்து, ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண ! இரகநி இரகநி என்று சரண மடைந்தோம்

அப்போது ஏழுவயதுள்ள பாலாயிரககினற இமமகா புருஷுணவா பரமபதத்தையடைந்த நமமைக குளிரசசிம்பாடுமபாத்து, மகாகெபிரமாக ஓசனங்களை ! பயப்படமாவிருங்குள எவேசுவரராகிய ஸ்ரீஹரியானவா சமஸதமானபேரையு மிரட்சிக்கப்போகின்றா. என்றுசொல்லி உடனேமகுத் தகிகசுஜமானது ஒருகுளத்தி லமானதிருககினற ஒருதாமரைப் புஷ்பத்தைக் கொடியோடும பறித்தெடுத்துப் பிடித்தாற்போல, 'நாஸுல்லாரும் பாத்துக் கொண்டிருக்குமபோதே இந்த ஸ்ரீகாவாததனபாவத்ததை வேரோடே பறித் து உயர்வெடுத்து, நமக்குக்குடையாகப் பிடித்து, சகலகோககளையும் சமஸத மான சனங்களையு மிரட்சித்தார இன்னுமிவற்றின் மத்தியில் அனந்த ஆசச ரியகரமான அதிமானுஷ லீகாசேஷடித் வைப்பாதி சயவகளைச்செய்தார். அவைகளையெல்லா மெடுத்துச்சொல்ல எங்கன தரமல்ல

• ஆணையால் நாக களெந்தவித்ததில் யோசித்த போதிலும் இவா மனுஷ யமாததிரரென்று தோற்றவேயிலலை காரியதேவதைகளான பிரமஹசிவெகி ராகி தேவதாமச புருஷரில் ஒருவரென்றுத தோற்றவில்லை ஸ்ரீமநாராயண னாகிய பரபிரமஹமேயென்று நினைத்துச் சுவகையுற்ற, டோலாயமான மான சாகளாயச சிரத்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று யாவரும் எககண்ட மாயச சொல்லவும், இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நோபாலிகளைப் பார்த்து நந்தகோபா ஒருவாத்தை சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ நந்தகோபர் வாககிராம்.

வாருங்கள் மகாதன யோத்தமரகளாகிய இஷ்டபாது சனங்களை ! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவவதார காலத்தில் கராககேயமகாமுனீந்திரா எழுந்தருளி நாமகரண சமஸகார திருவிஸ்சகினை செயதபிறகு ஒரு ஏகாரத பிரதேசத்தில் என்னை யழைத்து அவாசொன்ன பிரகாரமே யுங்களுக்கு நான் சொல்லுகின்றேன், நீங்களுந் சிரத்தையுடன் கேளுங்கன

அஃதெப்படிவென்றால் இவா தமது கிருபாமாததிர ததினால்சாக்ஷதகார மாகிய ஸ்ரீபகவானே யெழுந்தருளி உமக்குப் புத்திரனாக விளங்குகின்றா

ரல்லாமல், சாமானிய புத்திரனல்லா இவரை அனாதி நிதனராகிய பரமாத்மா வாகத் தியானியுங்கள் இவா இவவுலகத்திலுள்ள சாதுசஜ்ஜனங்களுமநலீந்து உலகதாமகனும் நீதிதப்பி, தமது ஆசிரிதசனங்கள் மனது சங்லகயுறுத தியானிகருக காலங்கள்தோறும், துஷ்டநீகரக சிஷ்டசமரக்ஷங்கள் செயது ஸாவதாமங்களையும் ஸதாபிதகும் பொருட்டுத் திருவவதிரிகின்ற பரமாத்ம ஸவரூபரேயல்லது மறற்சகிறுதெயவங்களோடு சமமல்லா தாம் சாமானிய மானிடஜனமமுமல்லா இவருக்குண்டாகிய அவதாரங்களையும், அவவவதாரங் களின் அனந்த கல்யாண குணகண மகிமாதிசயங்களையும், வேதவேதாந்த புருஷ சூக்தங்களினாலும் அவவேதபுருஷனாலும் அளவிட்டுரைக்கக் கூடாது என்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றா

வாருங்கள் எனது சிரியமானபந்துக்களே ! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு ன வா பூர்வயுகங்களில் கேதீபயசுவானு காரததையும், சுததஸபடிகம்போனற வெருப்பகாரததையும், திவயரதநமய மாணிகய செவ்விய புஷ்பகாரததத் யும் வசத்து பிரஸதுதத்தில் நீலமேகம்போனற ஸ்ரீகிருஷ்ணநாமதேயததை யுடைய சாவங்கன மோகனார சுந்தரஸவ ரூபததை யுடையவராய விளங்கு கின்றா இன்னும் இந்த ஸ்ரீமாதவா பூர்வத்தில் தங்கள் தபோபலத்தினிலே தேவாசுரங்கள் மனிதசனங்களையடைந்து அரசாங்களாய அதிகாரங்களையச் செலுத்தும்போது, வேததாம் விதிகளமாறி ராஜ்யங்க ளராஜிகமாகி ராஜ சோரர்களால் உலகஜனங்களும் சாதுக்களு நலிவடையுங்காலத்தில், பிருது ருஷ்ப, பரத், துரு, இவர்கள் முதலாகிய ராஜ்புருஷ சிரேஷ்டாவதாரங்களை யும் பகத்சன சமரக்ஷணமாகிய நாநாவீர அவதாரங்களையுஞ் செயது ராஜ சோர சிதைக்களையும், பாஷண்டதாம் நிவாரணங்களையும், ஆசிரிதவிரோத நிகரங்களையுஞ் செப்த மகாமகிமைகளையுடைய திவயமூர்த்தி இவாதா னென்றுஞ் சொன்னா

ஆகையால் கேளுங்கள் ஜனங்களே ! இவருடைய சரித்திராதிசயங்க ளில் ஆசசரியப்பட வேணடுவதில்லை. இவைமாததிரமல்ல இன்னுமனந்த மதி சயங்களுண்டாக விருக்கின்றன இவரால் நமக்கு ரேரிடுஞ் சங்கடங்களெல்லா மொழியப்போகின்றன இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீமநாராயணமச ஸம்பூதராயத் திருவவதாரஞ் செய்தருளினுரென்று எனக்குப் பிரமான் பூர் வமாகச்சொல்லி, காகக்கேயமாமுனி தமதாசசிரமத்திற்கு எழுந்தருளினார். வாருங்கள் உத்தமர்களே ! நீங்களும் என்னைப்போலவே இந்த ஸ்ரீபகவானு டைய அதிமானுஷ நீலா வைபவங்களை மனமுகந்து தியானித்து, ஸ்ரீபகவத் பகதி ஸகிதாசளாய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாததிரர் களாய உஜ்ஜீவியுக்க னென்றுசொன்னா

வாரீர் உத்தராவதஸல ரதநமே ! அரசு கோகுலஜன ஸமுஹங்கள் நந்த கோபரால் இந்தப் பரமரஹஸ்யாரததங்க ளெல்லாம் விசித்தமாய்நிந்து சங்கை வற்று, பரமானந்த பரிதாசளாய ஸ்ரீபகவானையும் நந்தகோபரையும் பூசித்துக் கொண் டிருந்தார்கள். திரிலோக வந்திதனு ன இந்திரனுனவன் தனது யாகத்

தைச் செய்யாமல் பாவதழ்சையைச் செய்த கோபாலாகள் விஷயத்தில் கோபித்துற தனது அகிகாரத்திலடங்கிய மேகத்தைவிட்டுச் சிலா வருஷங்களை வருஷிப்பித்தும் பெருங்காற்றுக் ளடிப்பித்தும் கோகுலத்தவர்களை அதுஞ் செயயநினைத்த நினைப்பையழித்து சாதுக்களாகிய கோபாலஜன ஸமூகங்களு யும் கோபிகாஜனங்களையும், கோவின ஸமூகங்களையும், மற்றுமுண்டான சேதனுசேதன ஸமூகங்களையும் கோவாதனகரராயிரகித்த பரமகாருணய மகோத்தமராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான இந்திரனைக் காவாபஹாரஞ்செய்து கூழித்து, அவனிரதிரையும் சமஸ்தமானபேரையும் அதுககிரஹித்தார அதுபோல் நமது இரதிரிய தோஷங்களையும் போக்கி, நமக்கு ஸ்ரீபகவத பகதி விஸக்ஷணஜஞான யோகத்தை அதுககிரக்கு செய்யக் கடவார

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கல் வீரந்தம்

நேருமிருதிர் னேமித்ததவன
சாருந்திய குணசியமறந்
தேருவகோ குலத் தோரையுமித்தததால்
பாரபதத் பதந்துதித்தானரோ

இந்திரனானவன் திரிலோகாதிபதிதவ காவததால் ஸ்ரீபகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை மறந்து கோகுல ஜனங்களை நலியச்செய்கதினிலே அபரா தத்தை கூழிக்கச் செய்வதற்காக காமதேனுவை முன்னிடமி ஸ்ரீகிருஷ்ண பக வானிடத்திற்குவந்து கோவிரதப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து துதித்தானென்று சொல்லுகின்றது.

வாரீர் கலிபுருஷ காவாபஹரனாகிய மகோத்தம ராஜவல்லபனே ! மகா பிரளயவாததக் மென்னுமுழிகால் மேகங்களைக்கொண்டு கோகுல ஜனங்கள் பிராணபீதியடைந்து நலிபுமபடி கலமழைகளை வருஷிப்பித்து யதாஸ்தானத் தை யடைந்த தேவேந்திரன் தேவசாரணர்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ஆதிமானுஷ சேஷித்த கல்யாணகுணங்களைக் கேள்விப்பட்டு, மஹத்தாகிய ஆச்சரியத்தையும் பீதியையும் அடைந்தான், அப்படியடைந்த இந்திரனான் வன் சாந்தகித்தனாகி, அஹோ ! என்னகாரியஞ் செய்தேன் ! ஸ்ரீபகவான் விஷயத்தில் அபராதங்களை நடத்தினேனே, ஐயோ ! இதற்கினி யென்னசெய் யத்தக்கது ? என்று சிந்தித்து, மூவுலகராஜ ஐஸ்வரிய விபவத்தை நிகதித்து நிகாவசிரோமணியாகி, ஒ'ஹோ துஷ்ட நிக்கிரஹிஷ்ட பரிபாலனம்மக சர்வ லோகஜகத்பிரபுவே ! யாங்கள் உமது சுடாசூவிசூண்ய வேசாமஸங்களை யடைந்து லோகபாலர்களாகி, இந்தப்பிராகிர்த்தகம் விபுவைசுவரிய மதத்தினால்

எங்களை நாங்கள் மறந்துவிடுகிறோம் அப்படி மறந்து எங்கள் சிரேயசுகளுக்கு இடர் வரும்போ தெல்லாம் எங்கள் துஷ்டத் தன்மையைப் பரமகிருபையால் திருவுள்ளத்தில்கிணையாமல், எப்பொழுதும் இரக்சிக்கின்றீர். ஒ ஸ்ரீ ஹரி! எங்கள் பராதங்களைக் கூழிக்கக்கடவீர் என்று அனந்தவிதமாகத் துதித்தனன்.

இப்படி துதித்த இந்திரனுனைவன் தேவதா சுரபியான காமதேனுவை யழைத்துக்கொண்டு பூமியினிடத்திலவந்து, பசுக்கூட்டங்கள் பலதிரையினும் பரவிப்பிரிந்துமேய கோபாலகுமாரகன் அந்தப்பசுக் கூட்டங்களைக் காத் துப், பஸ்திசையினும் போயிருக்க தனித்தவரா யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருத்தாயுமலை மாப்பராகிய ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தன்னுடைய ஆயிரங் கண்களுங் களிகூர்க்கண்டு அனந்தங்கொண்டு, நல்லசமயம் வாயத்தென்று உள்ளமுருகி, ஸ்வாமி சந்நிதியிலவந்து இரண்டுநகரங்களையுங்கூப்பி, சூரியமண்டலத்தைப்போல பிரகாசிக்காநின்ற அனந்த திவ்ய ரதநங்களிழைத்த ஸவாண கிரீடமானது ஸ்ரீ நகதவதஸலராகிய ஸ்ரீ பகவானுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளுக்குத் திருப்பாதுகையைப்போல அலங்கார மாமுமபடி ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபபித்தது, இரண்டு கரங்களையும் உயரவெடுத்தது அஞ்சலிசெய்து துதிப்பூவமாகச் சொல்லுகின்றான்

இந்திரனுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீஜகதிசுவரராகிய ஸ்ரீபகவானே! தேவரீர் இவ்வுலகத்தில் திருவ வதாரஞ் செய்தது பிரமஹா, சிவன், நான் முதலிய சாவாதமகோடிகளினு டைய அபராதங்களைக் கூழித்து இரட்சிக்கும் பொருட்டேயல்லது நிகிலேஹ யகுண மிலலாதவரான உமது ஸவயப்பிரயோஜனங்களுக்கல்லவென்று வேத வேதாந்தங்களாலும், வேதபுருஷனாலும், வேதாந்த ததவஜ்ஞானிகளினுடைய சம்பூரண ஹிருதயங்களினாலும், பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது. வாரீர் துஷ்ட சனநிகரக் கிஷ்டசனப்பிரபாலன் வல்லவரே! பிரமன் முதலிய லோகேசார்களுக் கும, அடியேன் முதலிய தேவதாதி சமூகங்களுக்கும், சாவப் பிரபஞ்சங்க ளுக்கும், தாயுந் தந்தையுந் குருவுமாயிருக்கின்ற உமது ஆஜனையினால், நாங்கள் ஒவ்வொரு லோகங்களுக்கு அதிகாரஞ் செலுத்துகின்றோம் இப்படி அதிகாரஞ் செலுத்துகின்ற நாங்கள் எங்களை முழுவுது மறந்து காவித்து மூடமதி கொண்டவர்களாகி, ஸ்ரீசாவேசுரராகிய உமமுடைய ஆதினமாகிய பிரபஞ்சங்களையும் வேதோகத் நிரமிதங்களான காமங்களையுந் சிந்தியாமல் ஸ்வதந்தரித்து, விவேகோதய ஜ்ஞானபுத்தி நஷ்டங்களை யடைகின்றோம்.

இத்தன்மைப்பட்ட எங்கள் பொருட்டாகவும், சகலவேததாம ஸதாப ணத்தின் பொருட்டாகவும், பகதாளுடைய இஷ்டமுக விகாஸத்தின் பொருட் டாகவும் மன்றோ நீர் திரு வவதாரங்களைச் செய்தருளுகின்றீர்? வாரீர் ஸ்ரீவல்லபரே! நீர் சர்வஜ்ஞராகையால் அடியேனுடைய இருதயத்தைச் சிவிற்கும் சிமித்தமாகவன்றோ நீர் இவ்விரதிர யாகத்தைத் தடுத்தீர்? இது பூமையின் அனக்கு நல்லுணர்வையுந்தந்தீர், இதனுன்றோ எனது கர்வமழிந்து

உமது மகாமகிம கலயாண குணங்களுக்குப் பாததிரனாகும்படி அறிவு ளிளங் கியது. இப்படிப்பட்ட பரமகாருணய கிருபாபபிரபவாதி சயங்களை அறியா மல், மகேந்திர போகைசுவாய மதநகை யுடைய னுப ஷ்டமகிகொண்டிருக்கின்ற யானசெய்த ன்னது மகாபரதங்களைக் க்ஷமித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர் வாரீர் சாவலோக விபூவே! இவியாவது ஸ்ரீபரவதவிஷயத்திலுர், ஸ்ரீபகவத பகதியுத்த சமாஸாகளாகிய ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமங்கள் விஷயத்திலும, அவிததையினுண்ணடா யிருக்கின்ற அநதகார மூடபுத்தியானது ஜனிதது அபராதங்களைசெய்தது சிரேயோ நஷ்டமகாமல், ஜனான முடையவனாகி யிருக்க அனுககிருக்கு செய்யக்கடவீர்.

வாரீர் அதோக்ஷஜரே! இவவுலகத்தில் உமது திருவவதார மகிமையினால் பூமிக்குப் பாரமாகச் சனமித்துச் சகல சாதுஸஜ்ஜனங்களும நலியச்செய்து கண்டகாகளாக விளங்குகின்ற கமசனமுதலாகிய துஷ்டாக்களை நிககிரகம் பண்ணி, உமது சரணுர விந்தங்களை ஆசரயித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபக வத பகதாக்களுக்குக் க்ஷேமங்களை யுண்டாக்கக்கடவீர். வாரீர்தேவ தேவோத்த மராகிய தேவதாசகரவாகதி! சாவலோக சமரக்ஷண குணங்களினால் ஸ்ரீபக வாளுகியும், சாவாதமாக்களுக்கு மங்கலத்தின் பொருட்டுச் சாவசாக்ஷியா கிய ஸ்ரீ அநகரியாமியாகியும், சமஸ்தமான பேர்களுக்குக் குணனுபவஞ் செய்து உஜ்ஜீவிகர மகாமகிம குணங்களுடைய மகாத்மாவாகியும், சமஸ்த பிராணிகளும் தரிசனமாததிரத்தில் பாவன மாகும்பொருட்டுச் சாவலோக நிவாசராகியும், இந்த யயாதி மஹாராஜனுடைய வமசமான யதுகுலம் பரிசுத்தமாவதற்கும், பூமிபரவொரண மாவதற்கும், வேதபுருஷ தாமஸதா பணத்திற்கும், ஸ்ரீதேவகி வசுதேவ நந்தகோப யசோதாபபிராட்டி இநநால் வாசளுடைய தீபோபலம் பலித்து இவாகளிஷ்ட மீடேறவும் திருவுள்ளங் கொண்டு, அனநத கலயாணகுண செளலபயாதிசயங்களுடனே யதுகுலத்தில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகியும் விளங்குகின்ற உமக்கு அனநத தேவோபசார தண்டங்களைச் சமாபபிக்கின்றேன்.

வாரீர் பரமகிருபா நிதியாகிய பகதவதஸலரே! எனவிஷயமாகிற இந்திர யாக பங்கத்தினால் நான் துரபிமானத்தை யடைநது, மகா சாதுசஜ்ஜனாக ளாகிய நந்தகோபா முதலிய கோபாலஜனங்களை மகாவாயுவேகத்தோடுங் கடிய லொவருஷ்வாளினால் நலியச்செய்த மகாபரதங்களைக் க்ஷமித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர் வாரீர் சாவலோகசரணயரே! உமது நித்தியயோகமாயாப பிரபாவாதிசயங்களை எங்களாலறிந்து உஜ்ஜீவிககதக்ரமோ? ஆகையால் புத்தி மாந்தியத்தினால் ஐந்தித சுதந்திர குணங்களைப்போக்கி யெனறைக்கும் க்ஷமிக்கும்படியாய் இப்பொழுதே நான் சரணமாக வடைகின்றேன் என்று சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபபித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்துக்கொண்டு, ருந்தான் இவ்விதங்களுக்கத் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவேந்திரனைப் பாதது அநேதவர்களிடத்தில் அனபுளளவராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் மலநத தாமரைக் கொப்பான முகமுடையவராய்ப் புன்னடைகொண்டு,

நீருண்டகாளமேகம் கர்ஜிக்கின்றதுபோல மகா கெம்பிரததோடு இந்திரனுடன் ஒருவராததை சொல்லுகின்றா.

ஸ்ரீ பக்வானுடைய வாக்சியம்

வாராய அமராதீசவரனே ! சாவப் பிரபஞ்சநகரிலுடைய விருத்தியின் பொருட்டு எனது கிருபையினால் இந்திரலோகைஸ்வாயங்களை யடைந்து, அவற்றின்னுபகந்தினால் மதித்து, என்னையும், வேதசோதிதமான வைதிககாமங்களையும், இவ்வுலகங்களையும், உலகத்தவர்களையும், க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் மறக்கின்றபடியினால் நான் எந்தபுருஷனை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று சங்கல்பிக்கின்றேனே ! அந்தப் புருஷனுடைய ரசதமோருணங்களினால் காரியங்களை வீக்கின்றசெய்து, காவதுணங்களை யழித்து, அவனைப் பரிசுத்தனாகக் கிரட்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் ஆசையினால் உனது விஷயமாக வித்திதருகின்ற இந்திரபாக பங்கஞ்செய்து, என்னிடத்தில் உனக்குச் சம்பூரணமான பகதியுண்டாகுமாபடி பாவதாசசனை செய்கிறதேயல்லது வேறில்லை உனக்குச் சாவம்வகன்ற முண்டாகக் கட்டவது நீ ஸ்ரீபகவதாஜனாக கிரமமாகத் திரிலோகாதிகாரங்களைச் செலுத்தி, அகநகாரமுதலிய சுநந்திரகுணங்களை விட்டு, என்னிடத்தில் பகதியுடையவனுப நற்குணங்களை வகித்து, கிரோயோ சம்பன்னாநுக் கெட்ட சம்பந்தங்களை யறுப்பித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவாய் என்று சிபந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் காமதேனுவானது தனது ஸந்தானங்களான கோவின சமுகங்களுடன் வந்து, பகதஜன காமதேனுவாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்து ஸதுதிபூர்வமாக ஒருவராததை சொல்லுகின்றது

ஸ்ரீ காமதேனுவினுடைய வாக்சியம்.

வாரீர் அரவிந்தலோசனராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ! அந்தரேந்திரிய பகிரேந்திரிய நேரகப்பார்களாகிய பிரமமுநிதிராகளால் சேவிக்ஷித துதிக்ஷிபுரத்தருந்த சாவம்வசன கலயானகுணங்களை யுடையவராகியும், சாவப்பிராணிகளுந் தங்களுழவினைப் பகுதியான ஜனமங்களிற் சம்பாதித்த பாவங்கொழிந்து உயவதற்கு முக்கியஸ்தானமாகிய கங்காபிரவாகத்திற்கு உற்பத்திகாரணமாயிருக்கிற சரணர விந்தங்களையுடைய ஸ்ரீவிஸ்வேசுவர ராகியும், சாவப்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்ற உமமை நாவகன பரிசுத்த வில் க்ஷணஞானங்களை வகித்துச் சாக்ஷதமாய்ப் பிரமஸானந்த சௌகரியங்கள் இப்படிப்பட்டதென்று உமது அவதார தரிசனப் பிரபாவத்தால் கண்டு கருதார்த்தாக வாகின்றோம்

வாரீர் தேவதேவ தேவதாசிரோரதமே ! எங்களுக்கும் சமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் சமரக்ஷணாததமாகத் திருவவதரித்திருக்கின்ற வராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உமக்கு, இவ்வண்டாதி பதியாகிய சதா முகளுவா என்னையும் இவ்விர திரையும் பார்த்து, இவருடைய அபராத க்ஷாபணத்தின்

பொருட்டும், தாமததை நிலைநிறுத்துவது முதலிய பூமிபார நிவாரணத்தின் பொருட்டும், தேவதா சகரவாததி நாமமாகிய மகேந்திர லிபவாதிய சாவேந்திராதி தேவபட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து வறுமபடி ஆஜரூபித்து, கோகண சமேதையாகிய என்னையும் இவ்விக்கிரணையு மஸுப்பினா ஸ்ரீயப்பதியாகிய தேவார அங்கீகரித்தருள் வேண்டி. என்று துதித்து, ஸ்வாண பாத்திரங்களில் தேவாபிதத்திற கொப்பாகிய கூர்வகளைச் சுற்றந்து, சுகந்தபரிமள திரவியங்களுடன் அமைத்தது.

அச்சமயத்தில் தேவேந்திரனுள்ளவன ஐராவதமென்கிற வெள்ளையான பைச சமஸ்த பூஷணலங்காரத்துடன் அழைத்துவந்து, தேவ சாரணர்களை யனுப்பிச் சகல புணயதீர்த்தங்களுடைய அழைப்பிதது, அனந்தமாகிய ரிஷி சமூகங்களும் சகலதேவதாசணங்களும் இரத்திராணியும் ரம்பைமுதலிய ஸ்திரி ஜனங்களுஞ் சூழக் காமதேனு சகிகனாயிருந்து, ஸ்ரீபுருஷக்ருத வசனங்களைச் சொல்லி, அந்த ஐராவதத்தின்மீது சுரட்சிமுதலிய சாவ புணய தீர்த்தங் களையும் தேவதுருதி முதலிய சாவமங்கள ஞாதியங்களுடன் பவனியாகக் கொண்டுவந்து, அதன் துதிசையினிலேநிதஞ்ச சமர்ப்பிக்க ஸ்ரீபகவானுக் குத திருவபிஷேகஞ்செய்து, நீரதுவட்டி, வஸ்திரபூஷண கந்தபூஷபாலங்கா ரங்களசெய்து, கோடிசூரியப்பிரகாச தேவகீர்த்தனையுத் திருமுடியிருசாததி, சாவயக்ஷ்கினர கருடகந்தாவா முதலியவரள ஜயவிஜயீபவா வென்று துதிகக ஸ்ரீகோவிந்த நாமத்தை ஸ்ரீகுருணபகவானுக்குச்சாததி, அவருள்ள சமஸ்தமான ஜனங்களோடு ஏக்கண்டரூய ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீகோவிந்தா! இரட்சியும் இரட்சியும் என்று துதித்தான்

அததருணத்தில் துயபுருராராதிகள் ஸ்ரீபகவநாம ஸ்ம்ரணதி கானங் களைச் செய்தார்கள அரம்பையார்கள முதலிய அபசரஸ்திரீகள் நாதனைஞ் செய்தார்கள். மற்றத்தேவதைகள் யாவரும் பூஷபவருஷங்கள் வருஷித்தார்கள. நிகிலரிஷிகணங்களும் ஸௌரிகளும் வேகாந்த வாக்கியங்களால் ஸ்ரீபகவா னுடைய ஆஸசரிய குணசேஷ்டிதங்களைப் புகழ்ந்து துதிக்குமபோது, இந்த மூன்றுலோகங்களும் செளகத்யகரங்களாய விளங்கின சமஸ்தமான கோவி னங்களும் தேவாபிதத்திற கொப்பாகிய கூர்ஸமாததிகளோடு விருத்தி யடைந்தன. நிகிலபுணய நதிகளும் ஜலஸமாததியாய அலைகளோடும கூடித் தெவிர்து பிரவாஹித்தன. சகலமானவிருக்ஷங்களும் நானாவித ருசிக்குவங் களான பலங்களோடும் பவித்து மதுகளை வருஷித்தன. சாவ சஸ்யங்களும் விருத்தியடைந்து பவித்தன சகலமான கொடிகளும் நானாவித சுகந்த பரி மள பூஷபங்களுடன் விளங்கின பாவதாதிகளயாவும் நானாவித மணிகண் இரதநப் பிரகாசங்களோடு ஜவலித்தன

அநதப்பிருந்தாவன புணயப்பிரதேசங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சமஸ்த சேதஞ்சேதனஸமுஹ சாவப்பிராணிகளும் ஆசாபாசங்களையிட்டு, மந்தர னுணங்களைவழித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானையே தஞ்சமாணம்மி விருத்தி

யடைந்து பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தன இரப்படிப்பட்ட லோகமங்கள் கரங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யடைந்து இவ்வந்திர காமதேனு சக்திராய் அனந்தமாகிய தேவருஷி சமுஹங்கள் தம்மைச் சூழவிருக்கும் ஸ்ரீகோவிந்த பகவானிடத்தில் தேவேந்திரனுனைவன் அனுஜனஞ்சையப் பெற்று, ஸ்ரீ பகவா னைத் துதித்துக்கொண்டே தனது ஸவாககலோகத்திற்குப்போய்ச் சோந்தான்.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

திருத்திறநந்தகோபா திவ்யயேகாதசித்தி
னருந்தவமிழைத்துத்தீர்த்த மாடிடுஞ்சமயநதனனில்
சுருதியநந்தகோபா, காணுமையாலேகண்ணை
வருணலோகத்திறசென்ற வாறினைசெப்புவாமே

நந்தகோபா ஸ்ரீ ஸ்ரீ விவசமாகிய ஏகாதசிவிரக மனுஷ்யத்துத் துவாதசி பஞ்சவுஷ்ககால ஸநானத்திற்கு ஸ்ரீயமுநாதற்கு எழுந்தருளித் தீர்த்த மாடி கின்ற சமயத்தில் தனுஜசமயமாகையால் வருணப் பிருத்தியனுனைவன் தனது மாயையினால் ஸ்ரீநந்தகோபரை வருணலோகத்தில் கொண்டிப்போ யொளித்த தும், கோகுலத் தவாகளுடைய முறைக்கேகதேடு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனை வா வருணலோகத்திற நெழுந்தருளி ஸ்ரீநந்தகோபரை மீட்டுவந்ததும், கோ குலத்தவாகளுக்கு ஸ்ரீபரமபத் முதலிய சாவ புணயலோகங்களுடைய சமஸ தப் பிரபஞ்சங்களையும் தமது திவ்யஸவருபத்தில் ஸேவக்குமபடி கிருபை செய்ததும் சொல்லுகின்றன

பஞ்சகா வாக்கியம்.

வாரீ மஹாராஜனே! கோகுல சக்ரவாததியாகிய நந்தகோபரானவர் ஸ்ரீஹரி திவச விரதங்களை மிகவும் பகதி சிரத்தையோடு அனுஷ்டிக்கின்ற பரமவைதீக ராகையால், ஒரு ஏகாதசி திவசத்தில் ஸ்ரீஹரியைப் பூசித்துக் கொண்டிருந்து, அன்று இராததிரிகாலமெல்லாஞ் கணவிழித்து, தனுஜகால மென்றுணராமல் பஞ்சவுஷ்ககாலமென்று நினைத்து, சில்கோபால் ஜனங்க ளுடன கூட ஸநானத்திற்கு யமுனைநீர் நெழுந்தருளி, ஸ்ரீஹரி! என்று சந கலபித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஸ்ரீமாதவ! ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீபுருஷோத் தம! ஸ்ரீபகதவஸஸ! சரணம் சரணம் என்று ஸ்ரீபகவநாமங்களை ஸதுதி செய்துகொண்டு தீர்த்தமாடுகின்ற சமயத்தில் வருண தேவனுடைய பிருத்தி யர்களில் ஒருவனாகிய ஓர் அசுரனுனைவன் இந்த ஸ்ரீநந்த கோபரைப் பாதது தனது பாவபாசாதுரியத்தினால் இவரைக்கொன்றுத் துக்கொண்டு வருணபகவானு

டைய சமுதத்தில் சோதனை. அதற்குணத்தில் சமஸ்தமான கோபாலர் க ளும் நந்தகோபரைக காணாமல் திடுக்கிடவேங்கி, யெங்குருதேடிக கலங்கி, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுக்கு தெரிவித்து, ஆ ஆ காரங்களைச் செய்து முறை யிட்டார்கள்.

வாரீ ராஜயோகியான பரிஷின் மகாராஜனே! ஸ்ரீசாஸ்திராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா பரமஸாது சுகாமணியாகியும் தமக்குப் பிதாவாகியும் விளங்குகின்ற நந்தகோபரைக குறித்து க்ஷணகாலஞ் சிந்தித்து வருணப் பிரததிபனல் வருண நகரத்தில் வருண பகவானுடைய சமீபத்தில் சோககப் படபிடுகுகின்ற ரென்றறிந்து, அந்தக் கோபாலர்களைப் பயப்படா' திருங்க ளென்று அபயப்பிரதானஞ்செய்து, ஸ்ரீபகவான தனதுயோகமாயாப் பிரபா வததினால் அஷ்டதிக பதிகளில் ஒருவனாகிய வருண பகவானுடைய மகாநக ரத்திற்கு எழுந்தருளினார்

ஸ்ரீ வருணன் வாக்கியம்.

ஸவாமி யெழுந்தருளின சமாசாரத்தைச் சாரணர்களாலறிந்த வருணப் பகவானுவன் அரங்கியபாததிய வாசமானதி அநந்த பூஜாதிர விபங்களுடன் ஸ்ரீபகவானுக் கெதிரகொண்டிருந்து திரிசனஞ் செய்து பரமசந்தோஷனாகி, மிகுந்த பக்திசிரத்தையுடன் வேகோத்தககிரமமாக நீர்நீர் வித் தேவோப சாரங் களைச்செய்து, தவய புஷ்பமாலிகைகளைச் சாம்பிடுத்து ஒருவாத்தை சொல்லுகின்றான்

வாரீ கருணாபயோநிதியாகிய ஸ்ரீமகாவிரே! யோகிசுவரர்களாகிய மகாநு பாவர்களாலும், ஸோகேஸுவரர்களாகிய பிரமமாநிகளாலும், சரணமடைந்துய வதற்குரியன வாகியும் அவர்களுக்கெடுத்துக் கரியனவாகியும் விளங்குகின்ற உமதுபாதாரவிந்தங்கள், பிரத்தியக்ஷமாக ஒருகோணதி பதிவததால் மாயை வகித்திருக்கின்ற வெண்ணையுள் நடாக்கித்து மன்னித்து இரக்கித்தும் பொருட் டு எழுந்தருளினதால், இந்நகரமானது மகாபாவனையை யடைந்தது எனது இருகையமும் கிருதாததுவங்களை அடைந்து பிரமஹானந்த சந்தோ ஷங்களுண்டாகப் பெற்றது உமது ஸேவாததங்கவரினால் நான்காவசைக் கங்களையும்டைந்து, சரீரேந்திரியங்களின் தாபங்களற்று, அவைகளைப் பெற றுக் கொண்டதற்குரிய மகத்தான சௌக்ய சுகாதீசயங்களை யடைந் துய்ய வும் பெற்றேன் இந்த நந்தகோபா தேவரீருக்குப் பிதாவென்கிறது தெரியா மல் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த அபராதத்தைப் பொறுத்து அடியேனை இரட் சிக்கவேண்டிம் என்று வினவுகிற வருணனைப் பார்த்து சக்தோஷித்த ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவானுவா அவனிடத்தில் சிலவுபெற்றுக்கொண்டு, நந்த கோபருடன் யமுனைக்கரைக்கு வந்து சோந்தனா

பின்பு நந்தகோபா கோபாலர்களுடன் தான் வருணலோகத்திற் கண்ட அதிசயங்களுக்கும், அந்த வருணனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பூஜிக்கப்பட்டு பிரதி உத்தரஞ் சொன்னது முதலியதுகளுக்கும் சொல்லி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்ட

னர். அப்போது சகலகோபாலாகளும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பூஜித்து உததம்
மான கதியை அடைய விரும்பினா ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான அவர்களுடைய
அன்பையறிந்து, மிகவுந் திவ்விப கேஜோமயமாகியும், சாசுவதமாகியும் ஒன்றி
னாலுந் தன்பாபாடாதாகியும், ஆதிமத்தியமுடி வில்லாதாகியும் நிருக்கிறதம்மிட
நிஜரூபத்தினுலகோடிசூரிய சமானாகளாயிருக்கிற நித்தியசூரியர்களால்கூழப்பட்ட
மே, அதிசயமான ஐசுவரியங்கள், அனேககோடி நடபாவிகள், கிணாகள்,
நாநாவிதமான தாமரைத் தடாகங்கள் நத்தவனங்கள், இவைமுதலாகிய நித்தி
யமான சம்பத்துக்களால் நிறைந்தும், மகான்களால் அறசராதி மராககத்தால்
அடையத்தக்கதாயும், சதபுருஷர்கள் சரணத்தி மாறகப்படிக்கி சுவாமியைச்
சரணத்திபண்ணி அடையத்தக்கதாயு மிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுந்தமானது வாக
குக்கும் மனதிற்கும் எண்ண ஒண்ணுத பிரபாவமுடையதா யிருந்தாலும்;
தன்னைப்போலொத்த அன்புநுகையி லொன்றுங் குறைவில்லை யென்பது
தெரியப்படுத்தவேண்டி அந்த யமுனைக்கடுத்த பிரமதருதமென னும் பேருடை
ய மடுவின்னில் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியினுடைய ஆக்கனையினபடி ஸரானஞ்செய்து
கொண்டிருக்கிற அவர்கட்கு கியானக்கண்ணைக் கொடுத்தது, ஸ்ரீவைகுண்ட
லோகத்தையுந் தாம்மிட நிஜரூபத்தையுந் காண்கொடுத்தனா

அதைக்கண்டு ஸ்ரீரத்த கோபாலாக ளனைவரும் அந்த ஆனந்தத்தினுல
ஒருமுகூரத்தம் பரவசாகளாயிருக்கார்கள பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கோ
பாலாகளே மடுவிலிருந்து கரையேற்றி வீட்டிற்குகொண்டுவந்து சோந்தனா.
பின்பு யமுனையில் கண்ட ஆசசரியங்களை நினைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவானே ஸ்ரீமநாராயணரென மெண்ணி, சகலகோபாலாகளும் அவையே
ஆராதனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

பாலகிருஷ்ணன் சுககிலபக்ஷவாணனையும்
சாலகோபியா செய்யுஞ்சமவாதமும
ஏலுஞ்சாவப்பிர பஞ்சத்தினேற்றையும
மாலினமுன்னந்தாத தானமவமுத்தவம

இதனுள் சரஹகால சுககிலபக்ஷ சந்திரோதய வாணனைகளையும், ஸ்ரீபக
வானுடைய வேணுகான ஸவரமகிமைகளையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண கோபிகாஜன
ஸம்வாதங்களையும், இரதிககிரீடாதி சயங்களினுல கோபிகாஜன பரோதாஹ
பவங்களையும், சர்வப்பிரபஞ்ச மலேய கோபிகாஜன சித்த சேத்னார்த்தமாக
ஸ்ரீபகவ தந்தர்த்தானமுஞ் செல்லுகின்றன.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர ராஜேந்திரனே¹ பரமகிருபா பபோதித்யாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னானவா சமஸ்தகோபிகாஜனங்களின் இஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்ய நிச்சயித் தவரா யெழுந்தருளி யிருந்தாரா, இப்படி யிருக்கின்ற காலத்தில் ஒரு திவஸத் தில் அஸ்தமனமாகி, சாவப்பிராணிகளுக்கும் காமபோகங்களை அனுபவிப்ப தற்குத் தகுந்த லட்சணயுக்த மனம்தன் புஷ்பசர வருஷங்களை வருஷிப்ப தற்குச் சமயமாகிய இராத்திரிகாலம் வந்தது அப்போது மலலிகைமுல்லை ஜாஜி சுகந்த புஷ்பங்கள் அலாந்து பரிமளித்தன வண்டினங்கள் புஷ்பங்க ளின்மேல் அணிபணிபாகப் பாயந்து கேணையுண்டு மகரந்தங்களைப் பூசிக் கொண்டு நீங்காரவினசகளைப் பாடின சந்திரகிரணங்களைப் பூசித்துச் சா வதா தமபதிசமேதங்ளாயப் போகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கத் தக்கசகோர அனநிலாதிபட்சிகள் சிமரகுத்திசையை விருமபிப பாககின்றன.

மகாசௌந்தரிய வதிகளாகிய கோபிகாஜன சமூகங்கள் இஷ்டங்களை யடையதற்குத் காலக்ஷணத்திற் குரியவராசியும், சாவப் பிராணிகளுடைய மோகாதீசய வாஞ்சைகளை விருத்தியடையச் செய்கின்ற ஸ்ரீமனமத பகவா னுக்கு வெண்கொடை உருவராகியும், இராத்திரிகாலமாகிய ஸதிரீக்கு மண வாளராகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீசந்திர பகவானுஷா, சிமரகுத் திக்காகிய உத்தமஸதிரீயைத் தமது கிரணங்களாகிய கைகளினால் ஆலீங்கனஞ் செய்து, இதுவரைக்கும் பிரிந்திருந்ததினால் அவளுக்கு உண்டாயிருந்த தாபங்களைத் தீர்த்து உதயமாயினா அந்தச் சந்திரபகவானுஷா அவவுதய காலத்தில் கீழ்திசை மகளுடைய முகாரவிந்தத்திற்கு ஒருருங்குமதிலகத்தைப் போல வும், விரஷணீ ஜனங்களினிடது யுத்தத்திற்குச் செல்லுகின்ற மனம்தனுக்குச் சுபத்தைக் காண்பிக்கிறதாக அமைத்திருக்கின்ற பூரணகுமபத்திற் கொப்பாக வும், மஹாகாமிகளாகிய ஜனங்களின் மோஹமாகிய கொடியை அறுக்கத் தாங்களின மாரனுடைய சகராயுத்தத்திற்கு நிகராகவும் தோன்றினா

மேலும் இந்தச் சந்திரபகவான காமகேவரித்களில் மூழ்கிப் பிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற விரஷணீ ஜன மிருகங்களைச் சயிப்பதற்கு மதனன கொண்டுவந்த ஒரு மோகஜீபமென்னவும் யவவனமுடைய ஸதிரீபுருஷ ஜன ஸமுஹங்களின் ஊடல்களாகிய கடினமனோர தாரணயங்களைக் கொளுத்த வஸந்தன கொண்டுவந்த பெருந்தியின் கொழுந்திற்குச் சமான்மாகவும் விசித்ரமான ஸவரூபத்தை வஹித்து, விருத்தமாகியும் சிவந்த நிறத்தைக் கொண்டெ தோன்றினா உடனே சகோராதிபக்ஷி ஸமுஹங்கள் மஹத்தான சந்தோஷங்களை யடையத் தக்கதாகத் தமது குளிரந்த கிரணங்களை வியாபித் தச் செய்தாரா வாரீர இராஜேந்ததமனே¹ ஸ்ரீ புருஷோத்தமராகிய ஸ்ரீபகவா னானவா பிருந்தாவன மகாலட்சுமீ முகார விந்தத்திற்கு அவலகாரமாகிய நவ குங்குமாங்கித் திலகம்போல விளங்கிய இந்த மண்டலாகார கந்திரோதயத் தையும், இச்சந்திர கிரணங்கள் அவவனமென்கும் வியாபித்துக் குளிர்ச்சி யுண்டாகுதலையும், அதனால் ஆமபலமுதலிய நாராவித் தக்கத்தரிமூ

புஷ்ப வனங்கள் சோபிதமாக மலர்ந்து பிரகாசித்துக்கொண் டிருப்பதையும் இவைகளால் அவ்வன லடசுமி யடைந்திருக்கின்ற செளந்தரியங்களையும் கண்டா

இப்படி கண்டபகவான கோபிகாஜனத்தின் இஷ்டத்தை பூர்த்திசெய்யத் தக்கவராய ஸ்ரீயமுனாசிரத்திற கெழுந்தருளி, புன்னகையுடன் மஹாகம்பீர மதுர ஸ்வரங்களோடும் கூடிய வேஷவையத் தமது திருவதரத்தில் வைத்து காணங்களைச் செய்து விற்றிருந்துகொண்டிருந்தார, அத்தருணத்தில் அந்த வேஷஸ்வரத்தினால் அந்தப் பிரந்தகாவனத்தில் விருத்தி யடைந்துகொண் டிருக்கின்ற சகல சேதன சேதனங்களும் பிரமஹானந்த பரவசத்தைக் கொண்டு விளங்கின கோரூலத்தில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கின்ற சமஸ்தரான கோபாலார்களும் கோபிகாஜனங்களும் தங்கள் தங்கள் செவியாகிய இந்திரியங்களினால் அந்த மதுரகான தேவதீரஸ்வரங்களை வாரியுண்டு வேறேவிஷயங்களில் பிரவேசிக்கத் தக்க சித்தஞ்ஞாயகார யிருந்தாராக இந் கோபிகாஜனங்கள் ஸ்ரீரூஷண விர்ஹவேதன தாபங்களைச் சுவரிகக மாட்டாமல், பரம யோகிகளுக்கும் விடக்கூடாத சமஸ்த உலகவாழ்க்கைக் குரிய பிதா புத்திராதி சாவசம்பந்தங்களையும், திவயாலங்காரங்களுக்குரிய தனக்கனகஸ்து ஆபரணங்களையும், போசன சயனத்தி சகலானுபவங்களையும், சுண்ணமாதிரத்தில் துறந்து விட்டவர்களாய்ப் புறப்பட்டார்கள்

வாரீர் அரசனே! அவர்கள் புறப்பட்டவகையை விவரமாகக்கேளும், சமஸ்தமான கோபிகா ஜனங்களும் தங்கள் தங்கள் கிரஹகிரத்தியங்களி லுற்ற முள்ளவர்களாய்ப் பசுக்களுடைய பால்கற்க்க நினைத்துக் கன்றுகளை யமிழ்த்து விட்டார்கள் அதிற் சிலா கன்றுகளை ஊட்டவிட்டுக் கறந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலா கன்றுகளை யணைத்துப் பால்கற்க்க யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள் சிலா கன்றுகளை மறுகாலூட்ட விட்டுக் கட்டினார்கள் சிலா கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலா கட்டயதனமா யிருக்கின்றார்கள் சிலா பாலினகலசத்தை யெடுத்துப்போப அபிபிஷேகத்தைக் காயசக்கின்றார்கள் சிலா காயசகற்க்க கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலா காயசத்தற்கு யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலா பால்காயசகற்க்கின்றார்கள், சிலா இறக்கப் போகின்றார்கள், சிலா இறக்கயத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலா காயத்தறின்பால்த தங்கள் குழந்தைகளுக்குவாத தூட்டினார்கள் சிலா வாதத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலா வாததூட்டயத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலா காயத் தறின்பால்த தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வாததூட்டி மிகுதியிற் பிறை சோததாரகள், சிலா பிறைசோதத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலா பிறை சோகக் யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் பாததாக்களுக்கு உபசாரங்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் உபசாரஞ்செய்தானார்கள் சிலா உபசாரஞ்செய்ய யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலா போஜனஞ் செய்குகொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர்

புசித்தாய்விட்டார்கள், சிலாபுசிகசயததனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலர் தங்கள் அளகபாரத்தில் சுகந்தபரிமள ஜுஜீபுஷ்பபாலைகளை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலா அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள். சிலா அலங்கரித்துக் கொள்ள யததனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலா நவரதநகசிகமான ஸ்வாணுபரணங்களை யணிந்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலா அணிந்துக்கொண்டார்கள். சிலா அணிய யததனமாயிருக்கின்றார்கள். சிலா கோதுமபையன்ன பாய ஸங்கள முதலிய நானாவிதநுசி வாசகங்களாகிய விசித்திர சிறுமுண்டிகளைப் பாசுளு செயது கொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலா பாசுளுசெயது அவரவர்களுக்கு விநியோகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலா விநியோகிக்க வேண்டுமென்று யததனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலா, தங்களுக்கருந்தரமாகிய நேத்திரங்களுக்கு அஞ்சனங்களிடு சன்னாகஸ, சிலா அஞ்சனங்கள் குழைக்கின்றார்கள், சிலா குழைக்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சிலா தங்கள் குசபாரதஸளில் திவ்யபரிமள ஸ்ரீசுந்தனாதி சுகந்தங்களை யணிந்தார்கள் சிலா அணிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலா அணிய யததனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலா வஸ்திரங்களை நனரூபித்தினார்கள் சிலா உடுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலா முனரூணைபைச சொருகினார்கள் சிலா முனரூணைபைச சொருகுகின்றார்கள் சிலா அங்கங்கூடிச் சந்தோஷித்தமானஸர்களா யிருக்கின்றார்கள் சிலா ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்லைககுறித்தும் கிரஹகித்தியங்களைக் குறித்தும் வசனித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் இவ்விதங்களாகக் கோபிகாஸதீர் ஜனங்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் யதாஸ்தானங்களில் விஹரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் இப்படி யிருக்குஞ் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய முரளீகான மதுரஸவரங்கள் செவிகளில் ழுழையும்போது, அவற்றுடன் அதிகவிரிதமாய்க் கரும்புவிஸ்லைவளைத்து மனந்தனத்தொடுத்து விடுகின்ற புஷ்பபாணமசஞ்ஞம் அநதஸுதீரீகளினுடைய மார்பில் துழைந்தன

அதனால் அநதஸவரங்களைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் தங்கள் சரீரஸ்மாரசங்களை மறந்து, கிரஹகித்தியங்களை யெல்லாம் எவையெவை எப்படியெப்படியிருப்பனவோ? அவைகளை யப்படியப்படியே விட்டுவிட்டவர்களாகி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாகி, ஒருவாக கொருவா சகீஜனங்களுக்குஞ்சொல்லாமல், அவரவர்கள் யகேசசாவிக்காரிகளாய நிராதாக்கள், பாததாக்கள், மைத்துனர்கள், இவா முதலிய பந்துஜனங்களால் தகையப்பட்டபோதிலும் லேசமாத்நிரமும அயர்கள் ஆகைக்குஞ்சாமல், வேலைக்குறைவையும் யோசியாமல், நிராதிதாரணராயச சாவசங்க பரித்தியாகினைப்போல வெளிப்புறப்பட்டு, அநதச சகீதத்துவளி மாரக்கமாக வேகமாயும், மந்தமாயும், பூரிதகஸ்தனங்கள் குலுங்கவும், கொடிபோன்ற இலாடதுவளவும், கூந்தலசோரவும், மேகலைதாமுலும் ஸ்ரீகோவிந்த சுகந்தரிசுனாதத குதுஹஸபரங்களாய் ஸ்ரீயமுனாநீதீர் சமீபத்தில் வந்து சோந்தது, சுகந்திர கிரணங்களைக் குவித்ததொத் திருக்கின்ற வெணமணற் குணங்களினமேல் அன்னங்கள் சூம்புகும்பாயவந்து தங்கியதற் கொப்பாகவும், அவ்விடத்திற்குச்

கின்ற சோலைகளின் விருக்தங்களின் கீழ் வரிசை வரிசைகளாய்க் கொடுகளி
ருப்பதற் கொப்பாகவும் நின்றார்கள்

வாராய நற்குண விசேஷகரீர நிரோதிரனே! அந்த ஸ்ரீகோகுலத்தில் இன்
னுஞ்சில கிரஹஸகாரானாய் மஹாபாகிய பாகனினுடைய வீட்டுஸ்திரீ
ஜனங்களில், சிலா கபா லோஸகாருடை ஆக்கினையால் கிருஹத்தில்
நிலவறைக்குக் குறுகுறு நிற்க வலிபுறுப்பாட்ச சககிய மிலவாதலா
களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத குணங்களில் மோஹிதது, தங்கள் மனோவீதியில்
ஸ்ரீபுருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீமாத்வபிராணை தங்கள் அபகாரிய ஜாரபுருஷனா
கப் பாவித்து அதனுலுண்டாகிய விபரஹவைத் துள்ளிக்குச் சங்கமமாட்டா
மல், தங்கள் ஹிருதயங்களில் சாலஜன மோகனாகார ஸ்ரீபுருஷ பரவத திவ்ய
மங்கல ஸங்கீதத்தைக் காடாவிவதனஞ்செய்து, மனோசித்தங்களாகி, ஸ்ரீபகவ
தனுப சுகலீலைகளே மாணவீதங்களாக அனுபவித்து, அந்நால் மனோலய
மடைந்து, பிரதிநிதி பாசுபத விமீதஜனம் பாபபுணயங்கள் நசிக்கத் தக்க
ணமே தேஹங்கள் விட்டுஞ் சாலேவந்திய நிகரஹ பரம யோகீந்திராகருக்கு
மடை வதற்கரிய முக்திப்பிரதமான் ஸ்ரீபரதாமமாகிய பரமபதானந்த பைப
வாதி சயங்களை யடைந்தார்கள், என்று கிருபையாகச் சொன்ன சுகப்பிரமம்
யோகியை மஹாராஜயாகியபாகிய பரிசுநின் மஹாராஜன் பாதத்து இதனைச்
சொல்லுகின்றார்

வாரீர மஹாபரிசுத்த கரணபரிசுத்த ஹிருதயசகாப பிரமஹானந்தா
பவ ஸ்ரீசக பிரமஹரிஷியே! நீரிப்பொழுது சொல்லிய ஸ்திரீஜனங்கள் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவானைத் தங்கள் அபகாரிய இனிப்போக சுகத்திற்குத்தகுந்த ஜா
புருஷனென்று நீனைத் தாங்களே யல்லது, அளவிறச்சு நிதயகலயான குணங்
களையுடைய சாவசாக்ஷிபுத் ஸ்ரீபரமாதகாராகிய பரபுருஷமஹிமென்று நீனைக்க
விலகியே அப்படியிருக்க இங்கு ஸ்திரீஜனங்கள் சாவப்ப விமுக்தங்களாய்ச்
சாவவிக்காரசு பதங்களுக்குரிய பாஞ்சபூதிகமான இச்சரீர ஜனமதோஷங்
களில் நீங்கி, நிாமலானந்தக் கரணபரிசுத்த ஹிருதயானுபவ மோக்ஷசாமபிராஜ
யத்தை பெய்வித்தமாக அடைந்தார்கள்? இதைக் கேட்குமபடி விருப்பங்
கொண்ட அடியேனேயில் கிருபைசெய்து, எனமனது சந்தேகங்குமபடி
யாகவா, வேதாதத ததவஜ்ஞாபிவ அனந்திக்கும படியாகவும் சொல்லி
யருளவேண்டுமென்று மஹா பகதிசுரத்தையுடன் துதித்துப்பிராததித்தான்
இவ்விதமாகப் பிராததித்த அரகணைப்பாதத்து ஸ்ரீசுகயோகீந்திரா சொல்
லுகின்றார்

வாரீர மஹாபரிசுத்த குணமுள்ள மஹாராஜனே! இந்தக் கோபிதா
ஜனங்கள் முதலிய சமஸ்கமான ஸ்திரீகளுக்க சாமான்ய தாமதத்திலாவது,
ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரீதபாதத்துவ மாணஸகராய அன்னைச் செலுத்தினார்
அவர்களுக்கு நிதயானந்த பரமபதங்கிடைத்த விலலாற்ற போகுமா? ஸ்ரீபக
வானுவா வேதாதத ததவஜ்ஞான நிச்சயப்பொருளாகியும், சாவத்திர
சாதாரணமாகியும் சாவபலப்பிரதாதாவாகியு மிருந்தபோதிலும், மூக்யமாய்

சமஸ்த பிராணிகளுடைய ஜனமாதிரததிற செயத பாபங்களைப்போக்கி இரக்ஷிக்கின்ற பிரபாவசிரேஷ்டரா யிருக்கின்றா ஆகையாலந்தப் பகவானுடைய மஹாமகிமாதிசய சகுணங்கள், ஸ்ரீ அனந்தராலும் வேதபுருஷராலும் அளவிட்டுத் துதிப்பதற்கு அருமையா யிருக்கின்றன ஸ்ரீ அப்பிரமேயராகியும் தம்முடைய திவ்யாவதாரங்களில் அதிமானுஷ லீலசேஷிதங்களை யாசரித தும் அவைகளின் பிரயோஜனங்களைத் தான் அடையாதவராகியு யிருக்கின்ற படியால், ஸ்ரீசகுணமூர்த்தியாய்விளங்குகின்ற இந்த ஸ்ரீகோவிந்த மூர்த்தியினுடைய தியானதரிசானுபவங்கள் அடுத்தவர்களாகிய சமஸ்த ஜனங்களும் தேஹசம்பந்த சாமான்ய தோஷங்கள் நசிக்க மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றன வென்று நினைக்கக்கடவீர்

வாரீர் பரதகுல சிரேஷ்டனே ! இன்னும் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அபேக்ஷைகளில் சுததசதவாதமக திவ்யகல்யாணகுணங்களை நான் நிக்மாததிரை சொல்லுகின்றேன் அதனைச் சாவதான சித்தமாய்க் கேட்பிராக இந்த ஸ்ரீபகவானே எந்த ஜன்மிகளான போதிலும் பிதாபுத்திர பாதத் ஸகோதராதி உலகசாமான்ய பந்து சம்பந்தத்தினாலாவது குலரத்தாருவென்று நினைத்தாவது, இவருடைய ஜகன்மோகனார ஸ்ரீபுத்திரிடைத்திலும், திவ்யகுண சுகத்திலும், பிரமித்து மோஹித்தாவது, இவாசொளியாதி குணங்களுக்குப் பயந்து பீதியை யடைந்தாவது, இவருடைய ஹேதுகுணரஹித்திய சுததஸ்தவாதமக பரமகிருபாதிசய நித்யகல்யாண குணங்களுக்கு ஈடுபட்டவாக ளாகிய பரம்பாகவதர்களினுடைய பக்தியினாலாவது, இன்னும் எந்தவிதத்தினாலாவது ஸ்ரீஹரியாகிய பரமாதமாவுக்குப் பக்தாகவாய் விளங்குகின்ற சமஸ்த பிராணிகளும் மோக்ஷசாமபிராஜயத்தையே யடைவார்களென்று நினைக்கக்கடவீர்

வாரீர் சுசிலகுண ராஜரதநமே ! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுன்வா சாவாத மாககளுக்கும் அநதரியாமியாய் இடசிகந்தகொண்டிருக்கின்றதில் ஸ்ரீ பரம்புருஷராகியும், பிரம்மாதி ஜ்வலமுகங்களையும் பிரகாத்தியாதி பதாாதங்களை யு மடைந்து இவ்வுலகங்களை விளங்காசெய்யப் பாகையால் ஸ்ரீ. அஜராகியும், சகலவேதநியதி சாவசத்தாமங்களுக்கும், மகாயோக தபோதான மௌனவிரதமுதலிய சுசீலங்களினால் அணிமாதி சித்தங்களை யடைந்த பரம் யோகநதிராசுளுக்கும், பரப்பிரமம் சபதாதிராணய வேதாதத நிச்சய தத்வஜ்ஞானிகளுக்கும், இத்தியாதி சாவததிராசுளுக்கும் சாவ பலன்களையுங் கொக்கெற்றவராகையால் ஸ்ரீ யோகீஸவ ரேஸவரராகியும் திருவவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீஹரிஸவருபராய் விளங்குகின்றா. ஆகையால் இவருடைய தரிசனஸ்பரிசனங்களை லபிக்கப்பெற்ற ஸ்தாவரங்களும் விமுகதாதமாகக்ளாகி, பரிசுத்தாதத் கரணங்களை யடைந்து, மோக்ஷானந்த ஷவபவங்களைப்பெற்று ஆனந்திக்கும் நீர் உமது சமசயநிவாரணங்களை யடைந்து, ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யசரித்திரங்களைச் செவிக் கானந்தமாய்க் கிரஹித்துக் கிருதாததத்தை யடையக்கடவீர்

* வாரீர மகானுபாவனே ! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவானுடைய மகாகம்பீர மாதிரிய முரளிகானகீதங்களைக் கேட்டுப் பரவசாகளாயத் தங்கள் தங்கள் தாயதந்தை முதலியவர்களால் தடுக்கப்பட்டும் நிலலாமல் கிருக்காததெயங்களை விட்டு வந்தவர்களாகிய இந்தக் கோபிகாஸதீர் ஜனங்களைப்பார்த்து, சாவகுண சாதிரிய சகுணதீரசய ஸேஷ்டராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா தமது வாச் வைபவங்கள் விளங்க ஒநுவராததை சொல்லுகின்றா வாருங்கள் மகா புண்ய வதிகளாகிய கேரடீபாஜனங்களை ! ஆயாபாடியிலொன்றும் உபததிரவம் மில் லையே ! நீங்கள் இப்படிப்பட்ட இராககாலத்தில் சிமஹ சாரத்தூலாதி நானா வித பயங்கரமாகிய நிருகங்களும, சரபாதி நானாவித கரேபட்சிகளும், சாப பாதி விஷஜந்துகளும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வனத்தில் வரக் காரணமென்ன ? அசுரர்கள் வெருவாய சஞ்சரிக்கின்றார்கள் நீங்களினிமே லிருக்கக்கூடாது

வாருங்கள் சகுணவதிகளே ! இந்த யமுனைக்கரையில் கொடியிறை செயதிருக்கின்ற வீடுகளிருக்கின்றன அதில் நீங்கள் நடந்துவந்த இன்ப பைத் தீர்த்துக்கொண்டு போகுகோள் நானாய்ச்ச முதலியவைகளைக் கொள் ளாதவர்களாகிய உங்கள் யதேச்சையாய துழைந்து வரத்தகுமோ ? குமபுகும பாய வந்து சஞ்சரித்துச் சீக்கரண டிருக்கின்றீர்களே இது கூடுமோ ? யோசிக்கு மிடத்தில் உங்கள் நடக்கை நன்றாயிருக்கின்றது சீக்கிரமாக உங்கள் கிரகங் களுக்குச் சந்தோஷமாயப்போய்ச் சேருங்கள் நீங்கள் இவ்வனத்திற்குவந்து விட்டபின்பு உங்கள் தாயதந்தைகளும் சகோதரர்களும் புத்திரர்களும் இஷ்ட ஜனங்களாகிய சகலபந்துகளும் உங்களைக் கரணுமல், அத்து தப்பி யெங்கே யோ போய்விட்டார்களேயென்று யெவ்விதங்களாகத் தேடுகின்றார்களோ ? என்ன அவநிந்தைப் பேசுகின்றார்களோ ? தெரியவில்லையே.

வாருங்கள் மகாபுண்ணிய சீலிகளே ! நீங்கள் இப்படிப்பட்ட நடக்கைக் குரிய குணங்களைக் கொள்ளுதல் உங்களுக்குத்தகுமா ? நீங்கள் கொண்ட செய்கையை நீனைக்குந்தோறும் அதிசயத்தைத் தரத்தக்கதாய மிகவும் நன்றா யிருக்கின்றது இதென்ன வாச்சரியம் ? உங்கள் கிரஹங்களுக்கு மங்கல தீபாம்போன்ற நீங்கள் வெளிப்புறப்பட்டு, வீட்டைப்பாழாக்கி, உங்கள் பாத தாக்களினுடைய ஆஜ்ஞாபிமானத்தைக் கடந்து, மாமியார மாமனருடைய மனதை நோக்கசெய்து, சகோதரர்களினுடைய ரோஷாபி மானங்களைக் கெடுத்தது, தாயதந்தைகளினுடைய ஆசாபாசங்களை வெறுத்து, சமஸ்தமான பந்துக்களும் வெறுப்புறப் பேசும்படிச் செய்து, ஜாஸ்தீர காமினிகளாய வந்தீர்களே இந்த நடவடிக்கை யுங்ளுந்குத் தக்கதா ? நல்ல குலஸ்தீர்கள் உங்களை உத்தமிகளென்று சொல்லுவார்களோ ?

வாருங்கள் நிஷ்களங்க பூணசந்திரோதய முகூர விநதங்களை யுடைய சுபாங்களைகளே ! ஜாஸ்தீரிகளுக்கு குண்டாகிய அவதிலக்ஷணத் திற்குரிய செளக்கியங்களை நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா ? பார்த்ததில்லையா ? கேள்வி

பார்வை யில்லாவிட்டால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் இந்த ஜார்ஸ் தீர்த்தினுடைய சோரந்ததைகளைப் பிராணநாயக னறிந்தால் உடனே அநதஸ்தீர்களுட்குப் பிராணஹானிவரும் நீதியுள்ள வரசனறிந்தால் கோர மாகிய தண்டனைகளை விதிப்பான் மாமியார் மாமனார் அறிந்தால் சனமானங் களெல்லாம் அழிந்துபோகும் ராஜபடாசன் அறிந்தால் காவலில் வைத்து அவமானங்களைச் செய்வார்கள் தாய் குந்தைகள் அறிவார்களே யானால் தலையிடுக்கங் கொள்ளுவார்கள் சேறோதாராக னுணர்வார்களானால் தங்கள் செளரியங்குலைந்து ஆணவமுழிந்து நாணப்படுவார்கள்

வாருங்கள் பரமோததமா மதிக்கும் பாகசுவதிகளே ! ஓரகஸ்தீர்கள் றிந்தால் தூற்றித் தெருவிலவைத்து ஏசுவார்கள் வயிறற்றிறந்த பிள்ளைக் ளறிவார்களானால் ஆதரிக்கமாட்டார்கள் இஷ்டஜன் பந்துக்கள் தெரிந்து கொள்ளுவார்களானால் தங்குளினங்களில் சோசகமாட்டார்கள் பிறாருணர் வர்களாகில் அலக்ஷிபஞ்செய்து நாரித்துப்புளாங்கள் ஆகையால், இசுத்தில இந்த ஜனமத்திலே சுகமென்பது லேசமுங் கிடைக்கமாட்டாது பராணுவத் திலும் ஜனமாந்திரங்களிலும், நற்கடிகுகுண்டாகிய செளகசியான னுபவங்கள் சற்றும் நேரிடா, உத்தமகுண லக்ஷணங்களுக்கூறிய கீதத்தினை வகிடைக்கா, நிர பயானந்த ககபோகங்கள் இவாசுருக்கு லுருக்கா லு லபிக்கின்றதிலை ஆத லால், அருமையாகிய மனுஷ்ய ஜனங்களை யெடுத்த உத்தமஸ்தீர்களுக்கு, இந்த ஜார் சோர அலப்புத்திகளை யொருக்காலும் அடையத்தகாது

வாருங்கள் புணயவதிகளே ! உத்தமகுலத்திற்பிறந்த பதிவிரதாபகதி யுள்ள உத்தமியானவள் தன்னுடைய அதிருஷ்டானுகூலமாகத் தனக்கு நேரிட்டமணவாளன் உத்தமபுருஷநிற சிரேஷ்டனே யிருந்தாலும், அல்லது தானபூவன செயதிருந்த தவக்குறைவினை தனக்குநேரிட்ட கணவன் யாதொரு நன்மராகக் நடவடிக்கைக் எல்லாதவனானும், நரைமுப்புக்களை யுடைய வயதுசென்றவனானும், அநுரஹீன னுன்போதிலும், கேவலம் பாமர னாகியும் புத்திஹீனனாகிய மிருந்தபோதிலும், சமபாதிக்கத் திறமையற்றவனா யினும், அப்புருடனைத் தெய்வமாக நினைத்துப் பயபகதியைச் செலுத்திச் சந்தோஷத்தை யடைந்தவளாகியே இருப்பாளல்லாமல், உத்தமபுருஷனென்ற சந்தோஷத்தைக் கொண்டு பகதி செலுத்துகின்றதே யொழிய, மத்தம் அத்தம் புருஷனென்ற றுக்கங்கொண்டு அவமானஞ்செய்து விட்டுவிடுகின்றதென்ப தைச் சொப்பனத்திலுங் கொள்ளுவாள்

வாருங்கள் சபாங்கன்களே ! அந்த வேறுபாடு நினைத்தல் உத்தமஸ்தீர்க ளுக்குத் தாமமல்ல இந்தச் செய்கையைக் குறித்துத் தெய்வமகூயிக்க மாட்டாது. தன்னுடைய புருஷனைத் தனக்குத் தெய்வமென்று கினைத்து அவ னைப்பரிபாலனஞ் செய்வதாவனெவனோ ? அவனே மகாபாபத்திற்கூறிய துஷ்ட ஸ்திரீ அநந்த துஷ்டஸ்திரீயை ஸ்ரீஹரியானவா இயமனகையிற காட்டிக் கொடுப்பார், அநத இயமனகட்டளைப்படி படாக்கள் அவர்களைக்கொண்டு

போய், “செம்பிலுலியன்ற பாவையைப்பாவி தழுவுவன” நமன்றமர் பற்றி என்கிறபடி அக்கனியிலேவெந்து ஜவலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற செம்பிலை செய்யப்பட்ட பாவையை விடாமல் கழுவுச்செய்து உபத்திரவப்படுத்துகிறது மல்லாமல், மறுபடி மீளாதநரகங்களில் தள்ளி எப்போதும் அவற்றிலுண்டாகிய வேதனைபை நீங்காமல் அனுபவிக்கவுஞ் செய்வார்கள்

வாருங்கள் புண்யவதிகளே! இந்த ஸ்ரீயமுறைதியானது பூரணமாய்ப் பிரவாஹித்து, இவ்வனத்திலுள்ள விருஷங்கொடி புதாமுதலியது களையும் நாராவதி, பரிமளங்களைத் தராரின்ற விசித்ராபுஷ்பச் செடிகளையும் விருத்தியடையச்செய்து, அலங்காரமாகிய தளிரகளாலும் விகலித்திருக்கின்ற புஷ்பங்களாலுஞ் சோபித்து, இந்தப் பூரண சந்திரோதயத்தினாலும் குளிராத காற்றினாலும் சாவஜன இருதயானந்த கரமாய் விளங்குகின்றது ஆகையால் நான் மனோவிலாசமாக சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் வகண்டு சந்தோஷித்தீர்கள் இனிமேலாவது இவ்விடத்தில் நேரப்பட நிலலாமல் சீக்கிரமாக உங்கள் கிரகத்திற்குச் செல்லுங்கள்

வாருங்கள் சோபனைகளே! எனசொற்படி கிரகத்திற்குச் சென்றவுடன் வேறேகியாபங் கொள்ளாமல், அழுதுகொண்டிருக்குங் குழந்தைகளை யாதரித்து, கோவின கோவந்தஸங்களுக்குப் புல்லு முதலாகியதுங் கொடுத்து, பாலைகநந்து காய்ச்சிப் பத்திரஞ்செய்து, உங்கள் பாத்தாக்களுக்குப் பகதி பூவீகமாகப் பணிவிடைகளைச்செய்து, கிருநாதத் ததலங்களை வஹித்து நல்லமங்கலத்தைப் பெறக்கடவீர்கள் கோகுலத்திற்குப் போய்ச்சேருங்கள் நீங்கள் எனது ஜகன்மோஹனாகார லீலாஞ்ஞங்களுக்கு இச்சித்து வந்தீர்கள். அத்நறை குற்றமில்லை சமஸ்தப் பிராணிகளும் எனக்கு இஷ்டவினியோகமாகவே யிருக்கின்றன ஆயினும் சாசுவதமான காமங்களைப் பேசுகின்ற பெரியோர்களின் நீதிக்கு ஒருகுறைவும் வராமல் சீக்கிரமாகச்சென்று, உங்கள் பதிகளைப் பூஜித்துக்கொண்டிருங்கள் இனி கால விளம்பன் மாக்சு சஞ்சரிக்க வேண்டாம்

வாருங்கள் நற்குண மடந்தையர்களே! எனது திவ்ய குணங்களில் இச்சை கொள்ளுதினவர்கள் எத்தப் பிராணிகளாயிருந்தபோதிலும், அவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சந்தோஷமேயுண்டாகும் தியானத்தினாலாவது, உத்தமபகதி சிரத்தையுடன் ஆனந்தத்தைக்கொண்டு கேள்வியொதினாலாவது, எனது திவ்ய ரூபாதிசயங்களைத் தரிசிக்கின்றதினாலாவது, காலக்ஷேபமாகக் குணபாவஞ் செய்கின்றதினாலாவது, என்னை மனதிலுள்ள வஹித்துப் பகதி செய்வார்களோயானால், அதுவே அவர்களுக்குச் சகலாபீஷ்ட மனோதங்களுக்காக யிருக்கும். அவர்களுஞ் சகலபாப் விமோசனங்களாய் முக்திபெறுபவர்களாக விளங்குவார்கள். ஆகையால் நீங்களும் மஹாசுகூதர்களாய் சீக்கிரமாய் வுங்கள் கிரஹத்திற்குச் செல்லுங்களென்று பகவான் சொல்லியருளினார்

வாரீர் சததியசீலனாகிய மஹானுபாவனே ! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவா
னுவர் உததம் தர்மநீதிவசனங்களால் சிக்ஷித்துச் சொல்லுகின்ற வார்த்தை
களைக்கேட்ட அநதக கோபிகாஸதிரிஜனங்கள் யாவரும் பயப்பிராந்த சித்தர்
களாய் பெருமூச்செறிந்து, முகங்கள்வாடி, ஸ்ரீகிருஷ்ண குணத்தத மானஸ
மனமத விரஹதாபாகனி ஜவாலாபீடிதாக்காய மனமலேந்து, திடுக்கிட்டேங்கி
கண்சளிலின்று தாரைதாரையாய ஜலம்பெருக்கி, ஸதனபாரங்களை நீராட்
டிககொண்டு, பூமியிலும் வழிந்தோட வியசனாக கிராந்தங்களாகி, கால்களது
வள சரீரங்கள் நடுங்க இடைத ன்ருசலாட நாகங்கள்வறள் வார்த்தைகள் தவற
கன்னத்திற கைகளை வைத்துக்கொண்டு, துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவா
களாகி, யாவரும் ஏக்கண்டமாய ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல
லுகின்றார்கள்

வாரீர் பகவத ஸஸராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ! உமது செளலபயாகி
சய கிருபாமாதநிர பிரசன்னதவாகி குணங்கள், அஹே ! எங்கள் விஷயத்
தில் இவ்வளவு கோராகார குருநாமாய விளங்குமென்று நாங்கள் கனவினும்
நினைக்கவில்லையே நாங்கள் ஸததியமாக உமமையே நம்பி ஆஸரயித்து,
உமதுபரம கிருபையாகிற அன்பினால் எங்கள் கிருஹாகித்தியங்களையும்
சாவேந்திரிய அன்னியதா விஷயங்களையும் உமக்கே சமாப்பித்து, அநதச
சாமானய தாமகித்தியங்களில் நின்றும் எளிதில் விடுபட்டவாதளாகி, உமது
திவ்ய ஸ்ரீசரணரவித்தங்களை யாசுக்கிக நாங்கள் தேடியுங்காணாமல் இம்முதலீ
கான திவ்யஸவரங்களின் மாரக்கமாக அலைந்து தேடிக்கொண்டு வந்தடைந்
தோம்.

வாரீர் அசோதா தநயனே ! ஆகையால் சாவசம்பந்த சாவபாவன ஸவருப
சாவாதிபதய சாவாட்டியராகியும் ஸ்ரீசாவேஸ்வரராகியும் விளங்காவின்ற நீ,
தாரேஷண தனேஷண புக்திரேஷணங்களாகிய ஈஷணத்திரயங்களையும் தேவ
பிதானு ரிஷிமானவாதி கணங்களையும் தங்கள் சாவேந்திரிய வியாபகங்களையும்
அவற்றின் விஷயங்களாகிய இரத்திரியங்களின் ருசிவாஸனா பிரயோசனங்
களையும் அவைகளுக்கூரிய ராகத்தவேஷங்களையுந் துறந்து, எகல சதகாமாகி
வேதாததியயன் யஜஞ்யாக ஜபதபோயோக மென்னவிரதங்களை யாசிரயித்து,
அவைகளின் பலப்பிரதங்களைத் தாங்கள் ஸவந்தநிதித்து இச்சித்தவர்களாகி,
இது முதலான சாவ தாமகாமங்களையும் சாவேஸ்வ ராபபணமாக ஸ்ரீஹரி
ஸவருபராகிய உமக்கே சமாப்பித்து, நிபப்பர நிபப்பயத்துவானு சந்தானங்
களை லஹித்து, சாவபார தந்திரானு குணங்களை லபிக்கப்பெற்று, சதத
ஸாதீகாக்களாகி யிருக்கின்ற பரமஸாதுஜன பரமேகார்திகளான முமூட்ச
ஜனங்களைக் கிருபைசெய்து ரக்ஷிக்கின்றீர்.

வாரீர் ஜகத்பதியே ! அதுபோலவே ஸ்ரீகிருஷ்ண குணத்தில் வைத்த
மனதையுடையவார்களான கோபிகாஜன ஸமுஹங்களாகிய எங்களை உமது
திவ்யாஜஞ்யாகிய வேதத்திற சொல்லப்பட்டிருக்கிற காம பலங்களைக்

கொடுக்கத் தக்கதகளாகிய வியவஹார நியதிகளைக்காட்டி அனாதரணை செய்
யாமல, நான்கள் செய்த சாவாபராதங்களையும்மன்னித்து, எங்களுடைய சாவ
தோஷங்களையும் போக்கி எங்களை அங்கீகரித்து, எங்கள் மனோரதங்களைத்
திருப்திசெய்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர் தேவரீருடைய உததமகுணங்களி லீடு
பட்ட ஸ்திரீஜனங்களாகிய எங்களுக்குப் பதிகளையும், புத்திரர்களையும், தாய்
தந்தைகள் ஸஹோதரர்கள் முதலிய சமஸ்த பந்துகளையும் பரிபாலனஞ்
செய்து, சகலபுணயங்களையும் சம்பாதிக்குமபடி ஆஜ்ஞாபிக்கதீர். அவைசத்தி
யமே யாகும் ஆயினும் எப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் ஆஸரயீபபதற்கரிய நீர்
இப்படிப்பட்ட எங்களுக்குக் கூடக்கிடைத்து, சமஸ்தமான தேஹதாரிகளும்
ஸ்வரூபங்களுங் குணங்களும்பக விளங்குகின்றீர்

வாரீர் தாமஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீபகவானே ! இதுவுமன்றியில், தேகசம்பா
தத்திறகே யுரிய பிதா பதி புத்திராதி வாக்கங்களைப் பராக்கும தேஹானு
குணமாகவும், ஆதமானு குணமாகவும், உபய தாமததிற கொப்பாகிய பதி புந்
ராதி சாவசம்பந்த திவ்ய ஸ்வரூபாதி நாமங்களை நீரே வஹித்து தீனர்களு
டைய இஷ்டபலத்தைக் கொடுக்கின்றவராய் விளங்குகின்றீரென்பது எங்க
ளுக்குத் தோன்றும்படி அறிவைத்தந்து, இப்போது பூர்வதாமவ்யாபகாட்டி
மறுப்பது என்னதாமமே ? பரமாதமாவாகிய உமமையே மஹாசாதுரிய
புருஷர்களாகிய பரமஸாது ஸஜ்ஜனங்கள் சாவதா சாவபிரியங்களுக்குரிய
சாவானுபவங்கள்வும, களங்கமற்ற ஸ்வரூபமாகிய திவ்யசகங்களாகவும்,
அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் நீர் சாவஜ்ஞமய சாதுரிய மாவா
மூர்த்தியாகையால், இவ்வுலகத்திற்குச் சாவகாம தாமங்களையும் ஸதாபித்தீர்.

வாரீர் ஸ்ரீபரமபுருஷனே ! இப்படிக்கிருக்க உமது பகதர்களான மகா
ஜனங்களினுள் கேவலம் சாமானய பாரதந்திர குணங்களுக்குரிய பேதைகளா
கிய எங்கள் விஷயத்தில், காமாதி காரிகளினுடைய தாமங்களையும் தேஹசம
பந்தநாத புத்திரா முதலீயவர்களையுங் காட்டி, ஸ்ரீபகவானாகிய உமமுடைய
விஷயத்தில் எங்களுக்கு உமது நிஷ்காரணமான கிருபையினால் உண்டான
அன்புகளை நிரேயொழிக்க நினைப்பது என்னதாம் சங்கஸப்பமோ ? ஸ்ரீஹர் !
எங்களைக் கிருபைசெய்து எங்கள் காப்பங்களைத் தீர்த்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர்.
உமது ஸ்ரீபாதபதமங்களைக் கண்டு சேஷிப்பதற்கு நடையிசைக்கிற எங்கள்
பாதங்கள் உமது திவ்யாஜனங்களுக்கு, நான்கள் கிரஹகதைக்குறித்துச் செல்ல
நினைக்குமபோது நடக்கச் சக்தியற்றவாகி நடைகூடவில்லையே, உமது ஆகார
மாகிற தாமரைபூப்பங்களை ஸ்பரிசிக்க வேண்டுமென்று துணிகின்ற எங்கள்
கைகள், இதர கிருத்தியங்களை யாசரிக்கச் சோருகின்றனவே

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ! உமது திவ்யவாக்கில் நின்றும பிரவஹிக்
கின்ற மஹாசுகுமார மதரபாஷணங்களைக் கேட்டுத் திருப்தியடைகின்ற எங்
கள் செவிகள், அன்னியவசனங்களைக் கேட்க விசையவில்லையே, உமதுசாவ
ஜ்ஞன் மோஹனாகார திவ்யசுந்தர ஸ்வரூபத்தைச் சேவித்து பிரம்ஹானந்தம்

கலையடைகின்ற எங்கள் நேத்திரங்கள், இதரங்களாகிய அன்னிய ஸ்வரூபக் கலைகளுக்கெல்லாம் சமமதிக்கவில்லையே, உமது சாவப்பரவிவாரண சாவல்லாகாரிஷ்ட நிரசனாதி திவ்யாராததங்களைச் சொல்லப்பட்டபடியே இவைமுதலிய திவ்ய நாமங்களைத் தொடுக்கவிசைந்த எங்கள் வாயிலுள்ள நாவானது, அன்ய வசனங்களைப் பிதற்றச் சந்தோஷிக்க வில்லையே நாங்களினி எனனசெய்யப் பொகின்றோம்? எங்கள் சாவேந்திரியங்களையும், மனோகாமங்களையும், கிருபையாக அபகரித்த திவ்வியசந்தராகார நடனமூர்த்தியே! எங்களை அங்கீகரித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீசாவல்லோகைக் நாதராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவணே! ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியாராகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவியினுடைய திவ்யமான ஆகாரமாகிற அரவிந்தங்களுக்கும், திவ்ய கமலபக்திர நேத்திரங்களுக்கும், மகாவாச்சியாக ளாகிய சமஸ்தாத மாக்களுக்கும் உஜ்ஜீவன ஸ்தானமாகிய திவ்யஸ்தனங்க ளுக்கும், சமஸ்தவயவ சமுஹ திருமேனிக்஑ும், திவ்யாபரணாவகார சோபி தமாய விளங்குகின்ற உமமுடைய திவ்ய ஸ்ரீசரணாவிந்தங்களை எங்கள் ஜன் மாரஜித தபோபலத்தினாலேயோ? அல்லது உமது நிதேஹதுக் கிருபாபலத்தி னாலேயோ? இந்த ஜன்மத்தில் இவ்வளவு காலத்திற்குப்பின்பு நாங்கள் பாக்ஷியவசப்பட்டவர்களாகி ஆசிரயிக்கப் பெற்றோம், இப்படி யாசிரயிக்கப்பெற்ற எங்களுக்குத் தேகதாமங்களாகிய புருஷன் புகதிராள முதலிய அன்யதாமங் களைக் காட்டி இன்னமுஞ் சோதிப்பது என்னதாமமோ; உமது பரமகிருபா சம்பந்தநானுபவங்களைப் பெறாமல் நாங்கள் செல்லுவின்ற திவலை, கிரேஷ்ட மாகிய திவ்யதடாகங்களில் நன்றாயமலாந்து பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற திவ்ய பதம்புஷ்பங்களையுண்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சிரீஷ்டமான வண்டினங்கள், அன்யபுஷ்பங்களை யடைந்து சுகிக்க நினைக்குமோ? அவை போல் நாங்களும உமமைப்பிரிய மனமில்லாத வார்களாகி, அன்யவிசைச் விரும்பாதவர்களாயிருக்கின்றோம்

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவணே! ஸ்ரீமகாலட்சுமியாகிய ஸ்ரீரமகாரதாமணி யானவள் வெகுநூலத் தபக்செய்து, பக்திஸரத்தையுடன் நானாவிதங்களாகிய சுபவிதங்களை யாசரித்து, ஸ்ரீஹரியாகிய தேவாரூக்கே சமாபபணஞ்செய்து, உமது விசாலமாகிய வக்ஷஸ்தலத்தில் நித்தியமாய வசித்து, மிகவும் பரிமளங் களைத் தாராவின்ற திருத்தமாய மலையுடன் கூடி, ஆ அரவிந்தாக்ஷரே! என்று உமது நாம ஸத்திபூர்வமாகக் கைங்கரியங்களை யாசரித்துக்கொண்டு, உமது திவ்ய பாபரவத்தவானினுடைய ஸ்ரீமகாபாகவத் ஜன்முகோலலாச ஸ்ரீபாத தூளானவளை லட்சிக்கப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு இச்சிப்பாளே யாகிலு; நாங் களடையநினைப்பது குற்றமோ? ஓ சுவாமி! கிருபை செய்யக்கடவீர், உமது திவ்யசந்தர மந்தகாஸ முகாரவிந்தத்தில் விளங்கிய ஜகன் மாயாமோஹன இளங்கைக்கும், பரமகிருபையாகிய அன்பினால் திருவாயமலாந தருளுகின்ற திவ்ய வசனூயிதங்களுக்கும், உமது கடாக்ஷ வீக்ஷண்யாதி சயங்களுக்கும் நாங்கள் தோற்று, எங்களுக்குத் தேஹசம்பந்தர்களாகிய தாய்தந்தைகள் முத

லிய பந்தங்களை நிராசைசெய்து, உமமையே ஆஸ்ரயித்து, உமதபிமான பிரேரமாதிரியத்ததைக் கொண்டு மன்மதபாணங்களால் அடிபட்டு அலைந்து வந்த எங்களுக்கு உமது தாஸயருசியை யருளி இரட்சிக்கக்கடவீர

வாரீர புனயபுருஷரே ! இவவுலகத்தில் மிகவுஞ் சாதுரிய சுகந்தர விடபுருஷஜனங்களினுடைய மோகபாசங்களிலகப்பட்டு அலைந்த ஷேரஹிணி ஜனங்களாகிய பேதைச்சிறுபெண்கள், மறுபடியும் அந்தப் புருஷர்களால் லாசுரிக்கப்பட்டு அவர்களுடன் சுகித்து ஆனந்த சந்தோஷத்தைக் சொள்ளவில்லையா ? இந்தப் பேதமைக் குணங்கள் எங்களுக்குமாதிரி முண்டானதல்லவே, வாரீர சாவஜன மனோரமய திவயசுகந்தர வதனாவிநகரே ! உம் சிதப்பயோக மாயா சாதுரியாதி சயவகளினால் பிரமஹாமுதலிப் பிரஜாபதிஞ்ஞம், தேவாசுரகந்தா வாதிஞ்ஞம், ஸ்திரீகளால் வசப்பட்டு மோஹிதாக ளாவார்களேயானால்; சாமானய பேதைகளாகிய நாங்கள் வசப்படடலைவதும் அருமையோ ? எனன் செய்யப் போகின்றோம் ஸ்ரீபுருஷோத்தமரே ! மனமகனூற்ற அக்கினியினால் வருத்தமுற்றுப் பீடிதர்களா யிருக்கின்ற எங்களை ஆதரித்து ஆலிங்கனஞ் செய்து இரட்சிக்கக் கடவீர

வாரீர ஸ்ரீ அரவிந்த லோசனரே ! இவவுலகத்தில் ஜனமங்களை அடைந்த எககப் பிராணிகளினாலும் உமது கிருபா வாதஸலயங்களை யடைந்து அறிவு விளங்கப் பெறுவார்களேயானால், உமது திவயஸிகரஹ சேவையைவிட்டுப் பிரியத்தணியார்களே, அப்படியிருக்க, எங்கள் மனதைப் பஞ்சபாணாண்ட மனமதன் தனையிற்றாகிய செவகருடபுவிலிற் றெடுத்தப் புஷ்பசர வருஷங்களை வருஷித்துப் பிள்ளைநிந்து மல்லாரால், எங்களுடைய சாவேந்திரியங்களையும் அபகரிக்கின்றன அதனால் அதிகவருத்தத்தை யடைகின்றோம் சுகிகமடடோம் உமக்குத் தாஸபூதங்களாய்ச் சரணமடைந்த எங்களை நீர் ஆதரியாமல், அன்னியனாகிய மனமதனுக்குக் காடிக்கொடுத்து அவன் உபத்திரவஞ் செய்யுபடியுப் பார்க்கின்றீர் இதுபுருஷ தாமஸாகுமா ! உமமுடைய கிருபைக்கு உரிசுதாருமா ? ஆகையால் வேடனையில் அகப்பட்ட மானபேடுகளைப் பாலக் காமனையி லடப்படிக் கலவருகின்ற எங்களைப் பயப்படாதேயுங்களென்று ஆதரித்து ரக்ஷிக்கக் கடவீர

வாரீர ஸ்ரீ ஆஸ்ரீதஜனரக்ஷாமணியாகிய ஸ்ரீபகவானே ! உமது திவயாதரா மிர்த வருஷங்களை எங்களுடனகடி எங்களசரீர தாபரதீர வருஷிக்காவீட்டாலும், உமது ஷக்ரீவிவாச நிர்மலமான விசால் வக்ஷஸ்தலத்தை எங்களுடைய குசங்களினமீது ஸபரிசித்து எங்களைச் சோதனையாவிடினும், உமது சர்வ ஸ்திரீஜனமனோரமய திவயகரங்களினால் எங்கள் அளகபாரத்தில் சுகந்த புஷ்பமாலைகளை முடிக்காவிடினும், உமது பரமகிருபாகடாக்கூ வீக்ஷணயத்தினால் எங்கள் முகங்களைக் கடாக்கிக்காவிடினும், உமது சாவுஜனமனோரஞ்சன ரகசிய வசனங்களினால் எங்கள் செவிகளின் கவிதீர வசனிக்காமல் அனாதரவு செய்யினும், நாங்கள் எங்கள் சரீரம் நசித்து ஒடுங்கியழிந்து போவோமே

யல்லாமல் என்னமா யுஜ்ஜீவிக்ஷயப் போகின்றோம்? இனியுமமைத்தவிர வேறொரு நவரை அடுப்போமா? சாவஜகங்களுக்கும சாக்ஸ்தோத்தமனாகிய எங்கள் விபுலே! எங்கள் தீனவசனங்களாகிய எங்கள் முறைகள் கேட்கவிலையோ? கேட்கும் உபேக்ஷை செய்கின்றீரா

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! உமது முகாரவிரத தரிசனத்தினாலும், கடாக்ஷ வீக்ஷணயத்தினாலும், உமது திருவதரங்களினால் ஸபரிசித் தூதப்பட்ட வேணு வினால் உண்டாகிய மகாமாதூரியமான தேவகான கீதஸ்வரங்கள் எங்கள் செவிவழியாக நுழைந்து இருதயங்களைப் பேதித்துக்கலக்க, பஞ்சபாணானி கள் எங்கள் சரீரங்களைத்தக்கிக், மனமதாக்கினி தாபஜவரங்களில் நாகக் ளகப்பட்டுத் தக்கிக்கப்படலாமா? இறந்து போகாமல் இப்பொழுதே முனை நாயத் திருவடித் தாமரைகளுக்குச் சரணமாகவடைந்தோம் எங்களை பாத நிக்ஷாவிடில் சத்தியமாய், உமதுசரணாவிரத சாட்சியாய், உமக்கே பிரீதியாய், எங்கள் சரீரங்களை விட்டுவிடுவோம் எங்கள் முறையைக் கேட்டுக் காப்பாற்றக் கடவீர்

வாரீர் அம்புஜாக்ஷராகிய ஸ்ரீகோபிகாஜன வல்லபரே! இந்தப் பிரதநா வனத்திலுள்ள சமஸ்த ஸ்தாவர ஸவ்ருபங்களாகிய விருக்ஷ ஸ்தா குலமாதிக ளும், சமஸ்தமான மிருகபட்சி கோகண சமுதங்கனும், உமமைத் தரிசனஞ் செய்த மாததிரத்திலும், உமது கானஸ்வரங்களைக் கேட்டமாததிரத்திலும், மனதுகரைந்து, உடலுருகி, சாவேந்திரியங்களும் லயித்து, தங்கள் வியாபார சஞ்சாரங்களை யு மொழிந்து, சித்திரத்திலெழுதிய பிரதிமைகளைப் போல உபமையே இச்சித்தம் மனமுருகி நிற்குமானால் விதிபூவகமாக ஜனமங்களை யெடுத்து, உனது கிருபைக்குப் பாததிராகளாகி, எங்கள் சாவேந்திரிய வியா பாரங்களுடும் உமக்கே சமர்ப்பித்து, உமமையே சாவதா தரிசனஞ் செய்து கொண்டுருந்து, உமது மதுரகீத் ஸ்வரங்களைக் கேட்டு ஆனந்தத்திருக்கின்ற நாகங்கள் உமமை வாஞ்சித்தடைவதும் ஓராசசரியமோ? எங்களுக்கு ஆதரவா பொருவாததையுஞ் சொல்லாம் விருக்கின்றீர், இத்தென்னகாரணம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோபிகாஜன ஸமூக தைரியசித்தாபகாரரே! உமது மகாகம்பிர மாதூரியமாகிய திவ்யவசனமீரத் வருஷதாரைகள் எங்களுக்கு லபிக்காவிடில், இந்தப் பஞ்சபாணனுடைய புஷ்பசர வருஷாக்கினியை எவ்விதத்தி லாற்றிக் கொள்ளுவோம்? உமது கிருபா பாவையாகிய ஓடமானது எங்களுக்கு லபிக் காவிடில், நாகங்கள் இந்தமனமதனு லுண்டான மோகமாகிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டி எப்படிச் சுகானந்தக்கரை பேரப்போகின்றோம்? உமது சந்தோஷ மான இளநகையினுண்டாகிய சந்திர கிரணங்களை நாகங்கள் பெறுவிடில் இந்த அனங்கனுடைய மாயாமோகன விருளை எவ்விதத்திற் கடக்கப்போகின்றோம்? உமது திருவதரத்திலுண்டாகிய திவ்யமீரத் ஷுனஷ்தம் எங்களுக்குக் கிடைக்காவிடில், நாகங்கள் இந்தமனமத் ஜ்வரதாபங்களை பெப்படி நிவரணஞ் செய்து கொண்டு செளக்கியப் படுவோம்

'வாரீர் ஸ்ரீகிருபா சமுததிரரே' இந்த மாரணவன நமமையொத்த புருஷர்களமேல நாம ஆணைமை செலுத்த வேண்டுமே யல்லாமல் ஸதீரிகள் மேல புஜபலங்காட்டாலாகா தென்கிற எண்ணம் எவ்வளவு கொள்ளாமல் நித்தயனரி, நீ எதிரி விருக்கிறதையும் யோசியாமல் அகங்காரியாய் எங்க னைத் தக்கின்றனே, இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கல உமமுடைய செளரியத்திற்குத் தகுமா? மகாவீரர்கள் தங்களுக்கு யாதொருவிஷயத்திலும் சம்பந்தப்படாத அன்னியர்களை வேறொருவன் வருத்தப்படுத்தக் காண்பார்களாகில் இரகசங்கொண்டு தங்கள் சொந்தக்காரியமாய்ப் பிரவேசித்து, அவனைச் சபித்து வருத்தப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்றுவார்களே, அப்படியிருக்க பந்துவாகியும், சோழன் நாதனுக்குப் புத்திரராகியும், எங்களை யெல்லாந் தாஸ யாக்களாகக் கொண்டவராகியும், எங்களை ரட்சிக்கத்தக்க சாவகத்திற்குக்களையு முடையவராகியும், புருஷோத்தமராகியும், அதிதீவராகியு மிருக்கின்ற நீர இப்படிப் பார்த்திருக்கலாமா? சுவாமி! தகாதே, சீக்கிரமாய்க் கிருபைகொண்டு உபேகைச் செய்யாமல் ரட்சிக்கக்கடவீர். நீ கிருபைசெய்யாவிட்டால் நான்க ளென்னமாய் நிராகிப்போம்? ஆல்கியஞ் செய்யாமல் ஆதரிக்கக் கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீகமலாக்ஷராகிய ஸ்ரீபகவானே! பூர்வம் சமஸ்தமான தேவதா சமூகங்களையும் சாதுசஜ்ஜனங்களையும் விரோத நிக்கிரகங்களைச் செய்து இரட்சித்தாற்போல, இப்போதும் இந்த அஸ்தாரத்தில் எங்களுக்கு கபயஸ்தவ கொடுத்து, உமது அஸ்தங்களை எங்கள் முடியினும் மாரபினுமவைத்து ஸபரி சித்து, எங்கள் மோகன் மூர்ச்சைகளைத் தவித்தது இரட்சிக்கக்கடவீர் நீர் காட்டுத்தீயானது ஜவாலாமலைகளை விசிக்கொண்டுவந்து கோபால கோபிஜன ஸமூகங்களையும் கோகங்களையும் வளைத்துக் கொண்டபோது, யாவரையும் யாவையையும் அதீத்யிலின்று நீக்கிச் சமஸ்தப்பிராணிகளையுங் காப்பாற்றி னீரே, அப்படிப்பட்ட உமக்கு இந்தச் சந்திரகிரணங்களாகிய வெண்ணெருப் பினால் நான்கள் துன்பமடையாமல் காப்பாற்றுகளும் அருமையோ? வாரீர் சாவவல்லையுள்ள மாதவனே! பிரசண்டக் காற்றுகளோடுவகூடிய கலம் மழையானது சகலபிராணிகளையும் ஏக்காலத்தி லீழ்நுகும்படி யுண்டானகாலத் தில், கோவாததன் ததை யெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துப் பெருங் காற்றை யும் சிலாவருஷத்தையுந் தடுத்தது எல்லாப் பிராணிகளையும் கிஞ்சித் திடையூறு மடையாமல் சுகானந்த பரவசமுறுமபடி காப்பாற்றிய உமக்கு, இந்தப் புலிபோன்றும் சிறுவாடைக் காற்றையும் மன்மதனால் விடப்பட்டு எங்கள் மேல அழலபோலவிசும் புஷ்பமாரியையு நீக்கி நான்கள் உள்ளக் களிப்படைய ரட்சித்ததும் பிரபாசமோ?

வாரீர் சகலபுஷ்பதார நாதரே! உமலை விநுமபாத அசரவஸ்துவாஸிய சிறுவேணுவின் குமுலுக்கு மதுரஸவராமித்தத்தைக் கொடுக்கக் கருணை கொண்ட நீ, உமமை அடுத்துப் பிராந்திக்கின்ற வினபதுனப் மறியத்தக்க கைகளுக்குப் பரவசானந்தசுகபோக பலமுமபோன்ற அதரமாகிற அமுதா சத்தைக்கொடாமலிருப்ப தென்னகாரணமோ? லேடியானிப்பிஷி உபதர்

எவர்களை நீக்கியமுறைநீஜலம் சகலசராசராதமகங்களுக்கும் உபயோகமாகும் படிச செய்த நீ உமது முரளிகான ஸவரத்தைக்கேட்ட மாததிரத்தில் எவக ளுக்குள் உண்டான விரகவேதனு விஷதாபத்தை நீக்கி, எவகளுடைய ஆதமாக்க ள குளிர்ச்சியைக் கொள்ளுமபடித் தேவரிருடைய தாமரைபோன்ற கரத் தின் ஸ்பரிசமாகிய ரீதளஜலத்தைக் கிருபைசெய்தலுங் கூடாதோ? எவக ளுடைய பரிதாப வசனங்களாகிய முறைகளைச் செவிகொடுத்த அங்குகரி யாதவா போல உபேகைச்செய்வது உமக்கு என்னதாமமோ? நாங்கள் உமமை யாஸரயித்த கேவலம் அன்னியருக் காதினான ஸ்ரீசனமிகளாச சுதே, அநியாயமாய் நான்கு ளழிந்துபோகலாமா? இப்படி உபேகைச் செய லிராலை நான்கு இரதவிருகங்களியில் எவகளை தேகங்களை யொழித்தாவது உமமையே யாஸரயித்து உட்குண்பவங்களை நான்குடையாமற் போகின்ற தில்லை என்று சொல்லி இரதராகள

வாரீர் பரிட்சினை மகாராஜனே! இப்படி கோபகண்ணியா ஸதிரீகள் யாவ ரும் ஏக்கண்டாகளாய், சரீரத்தை ஒழிக்க யத்கனித்தவர்களாய், மனமதனு டைய புஷ்பசரஸ்ருஷ் பரவசாகளாய் வசனிகின்ற தீனவசனங்களைக் கேட்ட மாததிரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான முகமலாச்சியுடன் புன்னகையாக நகைத்து தமமிறுமத் திருபதியடைந்து நிரமலரயிசூதுக கொண்டு, இரதக் கோபிகா சனங்களுக்கு அன்புள்ள ரூபத்துடன் அவர்களைக் கலந்துள்ளவர்களை. இப்ப டிசசாவ ஜகதீஸவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா இரதக் கோபிகாஜனங் களினுள் பிரசன்னரான மாததிரத்தில் அவாசனம் அப்படியே அன்னிய விஷயங்களை மறந்து, தாங்கள் ஒருவர்கொருவர் விசாரணை செய்யுமறு, ஏக்காலத்தில் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கடைசுகண் பாரையிலுண் டாகிய கிருபாசமுததிரத்தில் முழுகின்வர்களாகி, தங்கள் ஸதனபந்தங்களும் அரைநூல்களையும் தனக்குத்தானே நழுவக் காடலிவகனங்களைச் செய்து கேள்விலாசாகளாய் மானஸவியோக தாபங்களைத் தீர வசனிகத்து, திருவதரா பிரத பாநங்களைச்செய்து, திருபதமனதுடைய வாகளாய் விளங்குகொள்ள

பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா மிகவும் மகா சுதரவதிகளாகிய கோ பிகாஜனங்களை பிரமஹான்யதங்களை யுடையவர்களாய்த் தமமைச் சூழ்ந்து கொண்டு பணிசெய்ய, பூணாசந்திரோதய நிரணங்களை விசாரணற் இளநகை யோடுக கூடிய முகாரவிந்தத்தை யுடையவராய் நகைத்திரவகளி னடுவில் பூரணசுதிரன பிரகாசிப்பதுபோல அந்தக் கோபிகா ஸதிரீஜன சமூக மத்தி யிற் பிரகாசித்தார. ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஸ்ரீ பகவானுவா இரத ஸதிரீ சனங்கள் யாவரும் தமமைக்குறித்து மாதூரிய குரலோசைகளோடு மதுர தேங்களைப்பாட அந்தஸவரங்களுக் கிசைந்து சந்தோஷித்து, அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி அபிரயாதிக்களைக் காட்டி நாததனங்களைச் செய்துகொண்டு, தமது மார்பிலணிந்த ஸ்ரீவைஜயந்தி மாலையுடன் சாவா பரணங்களும் ஜவலிக்க அந்தப் பிருத்தாவன்மாகிய மங்கையினுடைய மார்பிலணிந்த பதக்கத்தில் சுற்றுத்தோங்கிப் பூத்துக்களைப் போலவும் சுற்றிமுத்த ரத்தினங்களைப்

பேர்லவும் மிகவும் யவவனமுள்ள கோபிகா ஜனங்கள் தமமைசகூழ்ந்து உப சரித்துக் கொண்டிருக்க அவர்களிடையில நடுராயக ரத்தினத்தைப் போல விளங்கிவின்றா

வாரீர் சந்திரகுலோத துங்கனே! செவ துமுதம வெண்குமுத மென்னும் அல்லிகள மலாந்து பரிமளிககச செய்கின்ற அமுதகிரண சந்திரனுக் கொப் பாகவும் செந்தாமரை வெண்டாமரைகளை மலாத்திச சுநநகம் வீச்ச செய் கின்ற ஆயிரங்கிரண சூரியனைப்போலும் யாதொரு பொருளிலுந் தோயாதவ ராயத் தோய்ந்தவரைப்போலு மிருந்து நடிக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானு ன் வா, சந்திரகிரணத்தைப் போலும் விளங்குகின்ற மந்தகாச சுந்தர வதனூர் விந்தத்திலுண்டாகும் புனசிரிப்பினாலும், பிருகுடிக்குறையை நடிப்பினாலும், யாவருக்கு மகிழ்வைத்தருகின்ற மதுரமான வசனங்களை நயம் பொருந்த உரைத்தலினாலும், தாமரைநிகராத கடைகண பாவையினாலும், பலவித ஸ பரிச வினோகத்தினாலும், அந்தக் கோபகனனிகா மணிகள யாவருக்கும் தனித் தனிப்பேரானந்த சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கினா

மேலும் சூத்திரதாரியாயச சகலாதமாககளையும் நடிப்பிக்கின்ற சாவ வல்லவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுன்வா ஒரு ஸதீரீயின கூந்தலைத் திருத்தி முல்லைமாலிகையைத் தரிப்பாரா ஒருஸதீரீயின முகத்திலுண்டாகிய வோவை யைத் துடைத்துத் திலகத்திருத்துவாரா. ஒரு ஸதீரீயின முன்னெற்றி மயி ரைச் சரியாகத்தள்ளுவாரா ஒரு ஸதீரீக்குச் சிரோபூஷணத் திருத்துவார். ஒரு ஸதீரீயின மார்பிலணிந்த பவழமாலை, முத்துமாலை, கடலைமணித் தாழ் வடம், கோதுமைமணித் தாழ்வடம், சந்திரர் முதலியவைகளின் சிகுக்குளை வாங்குவாரா ஒருஸதீரீயின அஸ்தபூஷணங்களைத் திருத்துவாரா. ஒருஸதீரீக் கு இடைமணி யலங்கரிப்பாரா ஒருஸதீரீக்குச் சரணவணிகளை முறைப்படுத் துவாரா. ஒரு ஸதீரீக்கு ஆடைத்திருத்துவாரா ஒரு ஸதீரீக்குக் குசபந்தஞ் சீருறச்செய்வாரா ஒரு ஸதீரீயைப் பார்த்து உன்முகத்திற்கு ஒப்பப் படா மையால் சந்திரனவெட்கி மேகத்தில மறைகின்றான் பாரென்பாரா. ஒருஸதீரீ யைப் பார்த்து உன்னுடைய குசபாரங்களுக்குச் சமானப் படாமையால் தாமரை மொக்குகள் உள்ளுடைகின்றன பாரென்பாரா.

ஒருஸதீரீயைப் பார்த்து உன்னுடைய அளகபாசத்திற்கு நிகராகாமையால் மேகங்களவெட்கி வெளுத்துத் திசாமுகநீதோறும் அலைந்தோடுகின்றன பாரென்பாரா ஒரு ஸதீரீயைப் பார்த்து உன்னுடைய கரசரணங்களுக்கு ஒப்புப்படாமையால் இளந்தளிர்கள் வெட்கித் தொங்குதலை யுள்ளனவாக விருக்கின்றன பாரென்பாரா. இவ்வண்ணமாக அந்தக் கோபிகா வனிதாரத் தினங்கள் யாவருடனும் விளையாடக்கொண்டிருந்து, விசாலமாயப் பனி போன்ற வெளுப்பாகியுள்ள தாமரை நெய்தல் செண்பகமுதலிய மலாக ளுடைய வாசனையுள்ள தென்றற் காற்றுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மணற் குன்றிலேறி, சிலஸ்தீரீகளினது ஸ்தனங்கள் தமமிடமார்பினில் படுப்படி

ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டும், சிலஸதீரிகளுடைய ஸதனங்களைக் கையி னுற்பிடித்துக் கொண்டும், சிலா அரையினிற் கடடியிருக்கிற வெண்பட்டா டைகள் தானையநமுவ ஆதைப்பாரததுப் பரிகாசஞ்செய்தும், சிலஸதீரிக ளுடைய துடைகளைத் தமமிடகைகளினால் தொடமும், சிலபேருடைய ஸதனங் களைத் தமமிட நகங்களினால் அலங்கரித்தும், இப்படியாக விளையாடிக்கொண் டிருந்தார்.

வாரீர் விரகதசீலனாகிய மகாராஜனே! இவ்விதங்களாக 'ஸ்ரீபகவ தனுப் பவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மகாதன்னியர்களாகிய கோபிகாவனி தா ரததினங்கள் ஸ்ரீமாதவனிடத்தில் மனதுடைய மனமத் பரவசங்களாய் மதித்து, ஸ்ரீபகவானுவா நமமிடத்தி லாசைகொள்ளும் பிராப்தம் லபிக்கப் பெற்றேமே இனியிவ்வனுப்பவங்களை யொழிவதில்லைபென்று நினைத்தாராகன. இப்படி அவர்கள் நினைத்தமாத்நிதத்தில் ஜிதேந்திரியரான ஸ்ரீபகவா னுவா இந்தக் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்களினுடைய காவங்கள் பங்கமாகும் படிசெய் து, பின்பு பிரசன்னமாய் ரக்ஷிப்பதற்குத் திருவுள்ளத்தில் நிச்சயித்துக் கொண்டு, காவப்படாதவளாகி யிருந்த ஒரு பூங்கொடியேபோன்ற மங்கையுடன் சற்றறநேரத்திற்குள் அந்தாததானத்தை யடைந்து மறைந்தொழிந்தார்.

மு ப் ப தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

கல விந்நம்

வாசவனத்தாத் தானமானவுடன்
ஏசிலாக்கோபி காஜனரெல்லோரும்
தேசலாவுமபரந்தா வனத்திறசென்று
மாசிலாவனத் தோடிமயங்கினார்

ஸ்ரீபககாணுவா அந்தாததானமானவுடனே ஸ்ரீகோபிஜன சமூகங்கள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணதுப்பவ மானசங்களாய் ஸ்ரீபகவதஸ்பேக தாப்பங்களினால் அந்தப் பிருந்தாரணயங்கள் தோறுஞ் சஞ்சரித்து விருட்சங்களை புதறுகள் கொடிகள் வெண்ணற்குணறுகள் இவைமுதலான விடவங்களிலேடி ஸ்ரீகிருஷ் ண்குணங்களை யறுப்பித்தாராகளென்று சொல்லுகின்றது

சுகா வா க சி ய ம்.

வாரீர் மகாராஜனே! இவ்விதமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா அந்தாத் தான மானவுடனே இந்தச் சுகுமாரவதிகளாகிய கோபிகாஜனங்கள் தங்க ளுக்குப் பிரசன்னராய்த் தங்களைக் காடாலிங்கனஞ் செய்து மதுரமாக

வசனித்துக் கொண்டிருந்த மாயமாய் மறைந்துபோன ஸ்வாமிபைக் காணாமல் கஜேந்திர ஸ்ரேஷ்டனைக்காணாத யானைபேடுகளைப்போல மிகவுந் தாபங்களை யடைந்தது, மதவஜ்ஜவர பீடிகாக்களாக, அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய ஸஞ்சாரங்கள் எவ்வாறு மஹாகமபீர நடைபயமுடிகளிலும், அவநுடைய விஸாசபாலை வினையாட்டுகளினும் கவகங்களாகத்தான் நடந்தது, தன்மயாசனரயப் பித்தபுபிபுத்த தங்களுக்குள் தாங்குகோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பாவிதவிசு கொண்டு, ஸ்ரீபகவத்குண விசேஷவினையாட்டுகளால் அந்தவன் மெய்கும நிபயபாகளாய்ச் சஞ்சரித்தது கொண்டிருந்ததாகள் இன்னும் சாவப்பிராணிகளுக்கும் அந்த ராதம் ஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீபரமாதமரைக்குறித்தது இந்த சோபிராஜன வினாக்கள் காளிகீர்த்திர வரைதரவகளில் விருக்ஷத் தாகுலாசிலகரம் மண்டிப் பார்த்தது, யாவற்றையுந் தங்களைப்போலவே நினைத்ததுகொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண கீததன்மங்களைப் பாடிக்கொண்டே தேடி வெகுதூரஞ் சஞ்சரித்தார்கள்.

வாரீர் அரசனே! அவர்கள் ஸகாவரங்களைப்பார்த்தது சொல்லியவற்றை விவரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளும ஓருமாத, வாராய புண்ணைவிருக்ஷ சொருபியே! சாவ சாப்பங்களுக்கும் அரசனாக நீ ஆகிவிசேஷ பகவானால் துதிக்கத்தகுந்த நமது விபுலாய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமனைக் கண்டதில்லையோ வென்றான் ஒருந்நை, வாராய திலகவிருக்ஷமே! சமஸத பிராணிகளினுடைய லலாடககீர்த்தம் அழகான திலகமாகப் ஊகப் புண்டரூபத்தை யுடையவ ராயும், தமது முன்னெற்றியில் திலகமேவானற ரகசினச் சுட்டியைத்தரித்த வராய முள்ள ஸ்ரீபகவானைப் பாராகவிலலையோ வென்றான் ஒருவருகி, வாராய பகவதக விருக்ஷமே! சமஸத பிராணிகளுக்கும் ஆபக பகவாய் விளங்குகின்ற நமது அநுமைத சேவனைய ஸ்ரீபரமபிரானை நீ கண்டு வராததைசொன்ன திலலையோ வென்றான் ஒர்பெற்றகைய, வாராய மனமகவிருக்ஷமே! சாவ ஜகன்மோற்றைப் புகழ்ந்த கருடபிளவையுந் அனந்தாசசரிப் குணசேஷ டித ஸ்ரீருஷிசேசனை நீ கூடவிலலையோ வென்றான் ஒரு துடியிடை, வாராய வமசவிருக்ஷமே! ஸ்ரீயதுகுலவமசோத காரகராகியும், சமஸத பிராணிகளினுடைய வமசங்களை விருத்தியடையச் செய்கின்றவராகியும், மதுரஸவரங்க ளோத தராகின்ற வேணுவின் குழலைத் திருவத்தகில் வைத்துக் காணஞ்செய கின்றவராகியு முள்ள நமது ஸ்ரீகண்ணபிரானைக் கண்களிக்கக் கண்டதில்லையோ வென்றான் ஒருபிடிநடை வாராய ஸ்ரீசகன விருக்ஷமே! சமஸத பிராணிகளினுடைய இருதயத்தில் நின்றநதாபகளைக் தீர்த்து மனங்குளிரச் செய்த தமது கிருபாவாதஸலயாதி குணங்களிலைக் கண்ணளியோடு இரகஸிசு கின்ற ஸ்ரீகோவிந்த பிரானைக்கண்டு மனமகிழ்விலலையோ வென்றான் ஒரு வல்லி வாராய குருநகவிருக்ஷமே! மாணிக்க ஒளிக்கொண்ட பரஞ்சோதி ஸவ ரூபனாகிய ஸ்ரீபரமபுருஷனைப் பார்த்துக் கண்களிக்க விலலையோ வென்றான், ஒருபூங்கொடை வாராய இரகிரகவிருக்ஷமே! அவவிரகிரகுகு வாழ்வ ளித்த நமது ஸ்ரீதிருவிக்கிரம சேவனைக் கண்டிருந்தால் எங்களுக்குச் சொல்ல லாகாதோ வென்றான், ஒருபூங்குழல் வாராய குவளைவிருக்ஷமே! சாவகுலவயத ிற்கும் சர்வேசுவரனுய் நமக்குப் பிரபுவாபிருக்கின்ற ஸ்ரீகுலவயேசுவரனை நீ

கூடினதிலையோ வென்றாள் ஒரு தோகை வாருங்கள் பிரியகபாத விருக்ஷங்களே! சகலபிராணிகளுக்கும் நமக்கும் இருதய ரூபமாகிய வாத்ஸலயாதி பிரியஸவரூபராய் விளங்குகின்ற நமது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கண்டால் எங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டிக்கொடுத்த இரக்சியுட்களெனினாள்.

இப்படி பிராததனு ரூபமாகத் தேடிக்கொண்டு திரிகின்ற வாகனாள், சிலா வாருங்கள் மலலிகைமுதலிய புஷ்பவனங்களே! எங்கள் மானமாகிற தனங்களையபகரித்துக்கொண்டு மறைந்து வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை எங்கள் விபுவை நீங்கள் கண்டிருப்பீர்களானால், எங்கள்மீது கிருபை வைத்துச் சொடிக் காண்பிக்கக் கடவீர்களென்று பிராததிததாரைகள். சிலா வாருங்கள் மிசவும் மதுபிநதுக்களையும் மகரநதங்களையும் வருஷித்துக் கொண்டிராநின்ற வதஸ்க ஜாதீபுஷ்பக கொடிகளே! நீங்கள் மனமதனாகிய ஸ்ரீமாதலப பிரானைக் கண்டதுண்டோ வென்றார்கள். சிலா வாருங்கள் மிகவுமே ஸ்ராமயமாகப் பரிமளங்களைத் தராநின்ற அசோகபுஷ்பச் செடிகளே! ஸ்ரீசந்தரானந்த கடப்பதரு பஞ்சனைக் காணவில்லையோ வென்றார்கள் சிலர் வாருங்கள் அருண்மயமான இதழ்களோடுகூடிப் பரிமளங்களை வீசாநின்ற காஞ்சன நாமதேய புஷ்பச்செடிகளே! சமஸ்த பிராணிகளினுடைய சோக நிவாரண கிருபாவதஸஸைப் பராகக் கவிலையோ வென்றார்கள். சிலா வாருங்கள் ஆகாயமளவிய விருக்ஷங்களை யாஸரயித்துப் பட்டாந்து புஷ்பிக்காநின்ற குருவகபுஷ்பஜாதிக் கொடிகளே! திவ்யகாஞ்சனமய கிரீடதையுடைய ஸ்ரீ கோவிந்த மூர்த்தியைத் தேடிப்பிடித்துக் காட்டுங்கொண்டு சொன்னார்கள்.

சிலா வாருங்கள் ஜாஜீபுஷ்பச் செடிகளாகிய எங்கள் சேடிகளே! சர்வ வியாபியாகிய ஸ்ரீஹரியை எங்கு கண்டபோதிலும் எங்கள் ஸகீஜனங்களை விட்டுப்பிரிவது உமக்குத் தாமமோவென்று கேட்கக் கடவீர்களென்றார்கள். சிலா அங்கங்கு உருவெளித்தோன்று கின்றபடியால், இதோ! இதோ! ஸவாமியென்று ஒடி ஒடித் தேடித்தேடித் திரிந்தனார்கள் சிலா வாராய துளசி பிருநதாவண புணயவதியே! நீ ஸ்ரீஹரியின் சரணாவிரதங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவளாகையிடு, ஸ்ரியசோதா நந்தனரானவா உன்னிடத்திற்கு வந்து வலித்துக்கொண்டிருப்பாரே அவருக்கு எங்கள் சமாசாரங்களைச் சொல்லி எங்கள் இஷ்டங்களைத்திருபதியடையச்செய்வியா யென்றார்கள் சிலா வாரீர் சுரபுஷ்ப விருக்ஷங்களே! சாவத்திரார்களாலும் புகழ்ததக்க நற்குணங்களை யுடைய எங்கள் நாதினைக் கண்டதிலையோ வென்றார்கள் சிலா வாருங்கள் மலலிகைமுல்லைகளே! நீங்கள் கீர்த்திக்கத்தகுந்த எங்கள் நாயகனைக் காட்டலாகாதோ வென்றார்கள். சிலர் வாரீர் கிளிகளே! ஸ்ரீசுகரால வாணித்து ஆனந்திக்கத்தகுந்த எங்கள் சுகபோகியைக்கண்டு நான்களிலாவதைச் சொல்லுங்களே யென்றார்கள் சிலா வாரீர் மான் பேடுகளே! நீங்கள் வெகு தூரத்திற் சாரிகளாய் மருண்ட பாவைகளோடுகூடி ஸ்ரீஹரிக்குப் பிரியர்களாய்ச் சந்தோஷத்தோடு வியாபிக்கின்ற வாகளாகையால், எங்கள் நாதராகிய ஸ்ரீஹரி

யிருக்கின்ற விடத்தைச் சொல்லி, அவரை பெங்களக்குக் காட்டுவீர்களானால் உங்களுக்கு மஹத்தாகிய சுகிரதங்க ளுண்டாகுமென்று பிரார்த்தித்தனாகள்.

வாரீர் பரிட்சித்தது மகாராஜனே ! இவ்விதங்களாகத் தோச சஞ்சரித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற சமயத்தில் இந்த யமுநாநதீதீரத்தில் உமணல மயமாகிய மாகக்கங்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்த அபட்டயாளங் களைக்கண்டு ஆனந்தித்து, வாராய பூமிதேவியே ! நீ என்னநோன்பு நோற் றனையோ ? உனது பூர்வஜனமதத்தில் இந்த ஸ்ரீபாதார விந்தை ஸ்ரீவராஹபிரீர் ளை உன்னை ஆலிங்கனஞ்செய்து உத்தரித்தனா பின்பு பிரமஹ் சாரியாகிய ஸ்ரீ வாமனபிரானுகித் தமது ஸ்ரீபாதார விந்தைகளால் ஆளந்து, இப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணராகி உமது திருநீலங்குடத் திருவாபரணங்களைக்கத் தமது ஸ்ரீசரணாவிந்த சின்னங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றா ஆகையால் எங்கள்மேல் தயைசெய்து நாங்களும் அநதப்பெருமானைப்பிரியாதிருக்க நோற்குமபடி அநதநோன்பை எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பாயாக. இல்லாவிட்டால் எங்களுக்குச் சாஸனோகப்பிரபு இருக்கின்ற விடத்தையாவது காண்பித்து, அவர் எங்கள் மேற் கிருபைசெய்யும்படி செய்து எங்களை ரட்சிப்பாய என்று பிரார்த்தித்தனாகள்

வாரீர் ராஜேந்திரனே ! இந்த ஸ்ரீகோபிஜனங்கள் இவ்விதங்களாகப் பித்தமனதுடைபவர்களாக, வனமெங்கும் சங்குவிஷ்டப்படிக்கு நிரப்பயாக ளாய இதரமனோ விசத்திகளையு மறந்து, ஸ்ரீபகவானைத் தேடித்திரிந்து எங்கு காணாலை மறுபடியும் ஸ்ரீபமுனா தீரத்தில்வந்து, அங்குள்ள வெணமணற்குன்றுகளிலும் ஸருங்கார என்ங்களிலுஞ் சேர்ந்து, மகா வீரகதாகராயப் பரமேகாந்திகளான முமுட்சுக்களைப்போல ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலை யாசரித்துக் கொண்டு ஸ்ரீபகவ சனுபவங்களை யடைந்தனாகள் அவற்றைப் புகுத்துச் சொல்லுகின்றேன கேளும அநதச் சந்தரவதிகாரி ஸ்ரீபுகதி பூதநையைப் போல ஸ்ரீபகவானைத் தேடிவந்தனா ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகிய இளங்குழந்தையைப்போல அவள் மடியிலே பஸ்துக்கொண்டு அவளுடைய ஸ்தனங்களைப் பிடித்துப் பால்முதுண்டன்ன அப்போது பூதநையைப்போலிருந்தவள ஐயனே போதுமபோது மென்றனள்

வாரீர் நரேந்திரனே ! ஒருவளிதை சகடத்தைப்போல ஸூழிகரித்துநின்றனள், ஒருபுணயவதி பால்முதுண்ணப் பசித்தமுத ஸ்ரீபகவானைப்போல படுத்தமுது தன்காலினு லுக்கைத்தன்ன. ஒருவிர கசீலை யசோதாப் பிராட்டியைப் போல உட்காந்து காலீட்டினா ஒருநங்கை ஸ்ரீ கண்ணபிரானாகிய சிறு குழந்தையைப்போல மடியிற்படுத்தனா அப்போது அசோதையானவள் அநதக் குழந்தையானவளை மடியிலவைத்து முத்தமிடத் தரையில்விட்டனா அப்போது ஒருகாந்தை திருணுவாதத் அசுரனையாகி சுழற்றாற்றைப்போல சுழன்றோடிவந்து எடுத்தப்போய உசரவிருந்து அவன் விழநூற்றப்போல விழந்தனள் ஒருகந்தரி பசாசுரனைப்போல ஸ்ரீபகவானை விழுங்கப் பார்த்துக்கொண்

டிருநது வந்து அவன் மூககாற்கொடுத்திய சைலகையைக்காட்ட, ஒருபத்மமுகி ஸ்ரீபத்மராஜனைப் போல ஒருதிரணத்தைப் பிடித்துக்கிழித்து அவனைத் தள்ளினன்.

வாரீர் பரதகுமீலாதபவனே! இரண்டு புண்பலதிகள் ஸ்ரீபல்லாமரைப்போலும் ஸ்ரீராமாணுராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்போலும் ஏற்பட்டிருந்து, கோபாலர்களைப்போலும் கோவினங்களைப்போலும் கோவதஸங்களைப் போலும் வீரப்பட்டிருக்கிற கோபிகாஜனங்களுடன் நானாந்தகங்காசிய வனசஞ்சார விளையாட்டுகளை அனுசரித்து, வதஸாசுர தேனுசாசுர பிரஸபாசுராதிராதனை முதலிய விளையாட்டுகளைச் செய்து, வேணுகான் ஸவரங்களினால் பசுக்களா யிருக்கிறவர்களை யழைத்து ஆதரித்து, செட்டாஸ்களா யிருக்கிறவர்களுடன் சரசங்களைச் செய்து, அவர்கள் தங்களைப் புகழ் அவர்கள் மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றினதுபோலாடி, மகாவிருஷக் கிழல்களினும் நத்திரங்களினுஞ் சில நேரந் தங்கி யிருந்தார்கள் பூவங்சமம் இருந்த கோபிகா ஸதீர்ஜனங்கள் விளையாடிச் சஞ்சரித்தார்கள்.

வாரீர் மகாராஜனே! ஒருகமலாட்சி ஸ்ரீபகவானாகிய சிறுபிள்ளையைப் போல விருந்தனள், ஒரு நிகதிபகலப்ராணி யிசோதாப் பிராட்டியைப்போல ஸ்ரீபகவானையழைக்க சிலசுந்தரவதிகள் ஸ்ரீபல்லாழர் முதலிய கோபாலச சிறுவர்களைப்போல வெண்ணையுண்டான மண்ணை யுண்டாற்றென்று சொன் னார்கள் அப்போது தாங்கள் விழைவான ஏனமண்ணைத் தின்னையென்று கேட்ட, நான் மண்ணைத் தின்னவில்லையே யென்று அந்த மாதவன் உலக முண்ட தனவாயைத் திறந்து சகல சரசங்களுையுங் காட்டினதுபோல கிருஷ்ணன் நானென்று நின்ற அக்கோபிகை தனவாயைத்திறந்து காட்டினான் அதைப்பார்த்து ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள் பல்போகள்.

வாரீர் பூமீசனே! ஒருராஜீவவதனை ஸ்ரீகண்ணபிரானைப் போல வெண் ணைய திருடப் புகுந்தனள் சிலசுந்தரீ ரதனங்கள் வெண்ணெய் திருடன் வந்தாலென்று சொன்னார்கள் இவ்வளவில் கண்ணன் களவாடி யிருக்கின்ற வெண்ணெயை வழித்து அவர்கள்வாயிற்ப் பூசினதுபோல அவளசெய்தாள். யாவருங்கூடி முறையிட்டதுபோல அங்குச்சிலா முறையிட்டார்கள் ஒருபுண் யாகுகளை யிசோதாப் பிராட்டியைப்போல ஒருநாமரைக் கொடியைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு அதட்டினான் ஒருசுந்தரி கணபிசைந் தழுதுகாட்டினான். ஒருமோஹனுக்கி யிவர்களுக்குச் சமாதானங்கள் சொல்லினான் இவ்விதங் களாய் உரலில்கட்டினது முதலிய சமஸ்த கிரீடைகளையும் ஆசரித்தனார்கள்.

வாரீர் விவேகசாலியான் நேரந்திரனே! ஒருமாதா காளியசாப்பராஜனைப் போலவும் சிலகன்னியாரதனங்கள் நாககன்னிகைகளைப் போலவும் ஒருராஜீவ வதனை ஸ்ரீகோபாலகுமாரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்போலவும் வஹித துந்த தனங்களைச் செய்து, அந்தவாகுபதன் வேஷத்தாிகள் ஸதுதிகக் ஸ்ரீகிருஷ்ண

வேஷதாரியானவள் அவர்களைக் கிருபைசெய்து ரட்சித்து, காளியனை அமமடுவில் நின்றும வெளிப்படுத்தி விடைகொடுத்தனுப்பி, தானுமமடுவை யிட்டு வந்தவரைப்போலவு மாடினாள்.

வாரீர் புதேந்திரனே! ஒருசதுரங்களை யானவள ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியாகவும் மற்றவர்கள் கோபால கோவினங்களாகவும் பாவித்துக்கொண்டு, காட்டுத்தீயானது வந்து சூழ்ந்ததுபோலவும் அகசாலத்தில் கோபாலர்கள் முறையிட்டதுபோலவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண! இரகக் இரகக் என்று யாவரு முறையிட்டார்கள அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண ரூபங்களை ஆவென்று வாயைத்திறந்து, கண்ணன் காட்டுத்தீயைக் கவளிகரித்தது போல ஆகாயத்தைக் கவளிகரித்து காட்டினாள் அமமடத்திரத்தில் யாவருஞ் சந்தோஷித்தனாகள்.

வாரீர் மனுஜேந்திரனே? ஒருமகாகம்பீர சுஞ்ஞவதியானவள ஸ்ரீகோவிந்தனாகவும் மற்றக் கோபிகள் யாவரும் கோபாலாகளும் கோவின கோவத சங்களு மாக்கிருந்து, அகோ! சுதேனன ஆசசரியம்? எந்தக் காலத்திலும் இப்படிக்கு வருஷத்ததில்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீஜனாதகன! அபயம், அபயம் என்று முறையிட்டார்கள், அந்த ஸ்ரீபகவதரூப புண்யவதி யானவள ஒருவரும் பயப்படவேண்டிய, தில்லை வாருங்கள் இந்தப்பாவத்தின் னடியில் நிலுவங்கள் என்று எம்பிரான கோவாததன் மெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்ததுபோல தன்முன்றூனையை விரித்து உயரவெடுத்துப் பிடித்துக் காட்டினாள். அவ்வளவிலயாவரும் சந்தோஷ மடைந்தனாகள்.

வாரீர் ராஜராஜோத்தமனே! இவ்விதங்களாக இந்த சமஸ்தமான கோழி காஜன் சமூகங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாஞ்ஞங்களில் ஆழந்து, தன்மயத்வங்களை யடைந்தவர்களாய விளையாடினார்கள் மேலும் அந்தக் கோபகன்னிகைகள் அந்தப்பிருந்தாவன மாரக்கங்களிலுள்ள வனவிருக்ஷங்களையும் புஷ்பச் செடிகளையும் துளசியாகிய பிருந்தாவனங்களையும் புஷ்பக் கொடிகளையும் பார்த்து, சினமயங்களான தங்கள் சகஜனங்களாக நினைத்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகிய எங்கள் உத்தமநாயகரைப் பார்த்தீர்களா? சொல்லுவங்கள், என்று வினவிக்கொண்டு, நிரப்பயானந்த பரிதாகளாயச் சஞ்சரித்து, அங்கங்குச் சிலநேரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாவினோதங்களாக விளையாடித் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாரீர் உத்தராரதநமே! இப்படியிருக்கின்ற சமயங்களில் அவ்வள விதி களிலும் புஷ்பவனப் பிரதேசங்களிலும் தோப்புகளினுடைய அடிவார நிலங்களிலும் எங்கும் வெண்மணற் பாங்குகளாய் இருக்கின்ற படியினால், அவ்விடங்களில் படிந்திருக்கிற சங்கரேகை சக்கிரேகை முதலிய ரேகைகளோடுகூடிய மகாராஜ ஷ்ண ஸ்ரீசரணர் வீரதங்களினுடைய அடைபாணங்களை அங்கங்கு கண்டுகளித்து, ஒருவாக்கொருவா காட்டினவர்களாய் நெடுந்தூரத் திரிந்து தேடி, ஸ்ரீபகவான்க காணாதவர்களாய் கிடைக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகோபிகள ஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய குணபவஞ்செரலலத் தொடங்கினார்கள்.

வாராய மெல்லிய இடையினையுடைய பூங்கொடியே! இதோ பார்த்தையா ஸ்ரீபகவானுவா ஒருநாயகிநிமித்தம் அன்புடனே பூஷ்பங்களைக் கொய்து கொடுத்தது அவளுக்கிதழுண்டாகச் செய்தனா. ஆகையால் அவா ஸ்ரீபாதார விந்தத்தை நன்றாயுநறி நின்ற அடையாளந் தோன்று கின்றது

வாராய சபாங்கி! இவ்விடத்தில் ஒரு ஸ்திரீயைத் தமது பிரியத்தினால் சுமந்து சஞ்சரித்து லீலைசெய்தனா. அதனால் ஸ்திரீபுருஷாகளுடைய பாத வடிகள் சிலதூரம் வரையில் காணப்பட்டு, இவ்விடங்களில் ஸ்திரீயினுடைய பாதவடையாளம் மறைந்தபோத ஸ்ரீபகவானுடைய பாதசின்னங்கள் மாத்நிரம் விளங்கப்பட்டன இஃகே இங்கு இறங்கிமுறையே விருக்கின்றது. அந்தச் சாடைகள் இவ்விடையாளங்கள்லே தோன்று கின்றன.

வாராய எனதன்புள்ள சகியே! ஸ்ரீ அச்சுதராகிய கண்ணபிரா னுவர் இதோவுட்காரந்து ஒரு மேனமையை அடைந்த ஸ்திரீக்குக் காப்பூர தாமஸூ லப பிரசாதத்தைத் தமது திருவதரத்தினால் கிருபைசெய்து காடாலிங்கங்களு செய்திருக்கின்றா இதோபாதத்தையா இவ்விடத்தில் ஸ்ரீகோவிந்தனும் ஒரு கோபிகையுமாகிய இருவரும் உட்காரந்து சரசங்களைச் செய்தார்கள் அத னால் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாமபுயங்களி னேரங்க ள்முந்தியதா யுனறியிருப பதும், அந்தச் சந்தரி அஸ்தங்களுநறிக் தாவிநிருபபதும், அவ்விருவர்களும் சரசமாகச் சந்தோஷித்த விவரங்களுந் தோன்றுகின்றன.

வாராய பதமாட்சி, ஸ்ரீபதமபுராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா ஒரு சுருணவதியைவரித்து, அவளோடு லீலாவினோதக் கீர்டைகளைச் செய்தாா. அவ்விருவரும நடந்துவந்து இந்த யமுனையில் ஜலக் மாடினாகள். இதோ அவா எரிருவரும நதியிலிங்ககின் அடையாளமும், மறுபடியும் இருவரும் நதியைவிட்டு வெளிப்பட்ட அடையாளமும் இவ்விடங்களில் தோன்றுகின்றன வல்லாமல், இறங்கிய துறையும் ஏறியதுறையும் நேரடியா லும் மாற்றடியாலுங் காணப்படுகின்றன

வாராய சுந்தரவதியாகிய தருணிமணியே! ஸ்ரீவேணுகான் லோலராகிய ஸ்ரீகோபால மூர்த்தியானவா ஒரு கலயாணியைவரித்து, அவளோக் காடகேள் விஸாகங்களில் சந்தோஷிக்கச் செய்தணைந்தனா இதோ பாதத்தையா அவர் கள் பாதவடிகளும், உத்தரீயத்தின் குச்சுகளின்டையாளமும், முன்னுணியி னடையாளமும் காணப்படுகின்றன அவற்றுள் சிலகுறிகள் நன்றாய்த் தோற் றுகின்றன சிலவடையாளங்கள் மறைந்து மறைபாமலுங் தோன்று கின்றன. அங்கக்கலப்புக்களாகிய அடையாளங்களுந் தோன்றுகின்றன.

வாராய் கமலாக்ஷி! மஹானுபாவாகிய ஸ்ரீபாலகோபாலரான் ஒரு சகி யுடன் கூடிக்கொண்டு போனா, அவர்களிருவரும் ஒருவாக்கொருவா தோள் களில் கைகளைப் போட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாக உலாவித் கீரித்தனாகள்.

இவர்களின் நான்கு கால்களின் அடையாளங்கள் மாறிமாறிச் சரசங்களாகத் தோன்றுகின்றன

வாராய மனோஹரிணி! ஸ்ரீகிருபாபரராகிய ஸ்ரீதாமோதர மூர்த்தியானவர் ஒரு சாதூயாங்கனை யினிடத்தில்கூடியிணைந்து சரசமாடினா அவ்வடையாளங்கள் இதோ தெரிகின்றன அவற்றுள் புருஷாவயவ ஜடைகளும் ஸதீர்யினுடைய அடையாளங்களும் கலந்துமெவ்நது மாறிமாறித் தோன்றுகின்றன

வாராய பூமாதே! ஸ்ரீநந்தகோப நந்தனராகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமரானவர் ஒரு சார்த சித்தையான சார்தாமணியுடன் மிகவும் மனோகரங்களாக விளையாடி, தான் பிரிந்துவர நினைக்கும்போது அந்த வுத்தமி இங்கிதமறிந்து விடப் பெரிய மனமில்லாதவளாகி ஸ்ரீபகவானுக்குத் தண்டன ஸமாபிததப பிராரத்தித்தாளா அதனால் அவ்வினாடி கலந்தவராய நந்தனா இதோ அவ்வடையாளங்கள் காணுகின்றன பா மேலு மவவிரண்பேருங் கலந்தணைந்தவிடமிது பின்பு ஸவாமி செல்ல நினைகது எழுந்தடிவைத்த விடமிது அவள தண்டன சமாபிதத அடையாள மிது இருவரும் அமர திருந்த ஸதல மிது இஷையெல்லாம் விசிதமாகத் தோன்றுகின்றன.

வாராய இரதுமுக்கியே! மகா லக்ஷணவதியான ஒரு ஸதீர்யானவள் அன்புடன் பிராரத்தித்தழைக்க ஸ்ரீபகதவதஸலராகிய ஸ்ரீபரம்புருஷரானவர் அவருக்கெதிரில் பிரியமாகநடக்க, அவரும் மகா விரஹத்துடன் எதிர் கொண்டுநெது காடாலிங்கனஞ் செய்து அணைந்தனள், இதோபாராதையா ஸ்ரீபகவான இங்கிருந்து புனன்கையாடிச்சென்ற அடையாளமும், அந்த சிறியவளானவள் பாதவடிகளை வேகமாக வைத்து ஒடிவந்த அடையாளமும், அந்தநான்கு சரணங்களு மொன்றாய்கலந்து சரஸமாகத் தோயந்த அடையாளமும் காணப்படுகின்றன

வாராய அலிவேணியே! ஒரு மதனவல்லியானவள் ஸ்ரீமுகுந்தரைப் பின்தொடர்ந்து பிராரத்தித்து அழைத்து, அவா திருமபாமலநடக்கும்போது ஒடிச்சென்று பிடித்துக் கட்டியிணைந்தனள், இதோபா ஸ்ரீபகவானுடைய பாதவடிகள் தங்கமாற செல்லுகின்ற அடையாளமும், அந்த யவ்வனவதியானவள் வேகமாய் பின்னோடிய காலடிகளினடையாளமும், அவ்விருவர் சரணங்களுக்கலந்து காணப்படுகின்ற அடையாளமும், இவ்வேநின்று சாவ தானமாக அவர்கள் கிரீடத்த அடையாளமுந் தோன்றுகின்றன

வாராய சபலாக்ஷியே! ஸ்ரீபகவானானவா இரண்டு சுந்தரவதிகள் தம்மையெடுக்க, அவர்களுடைய மனது திருபதியடையுமபடி கிரீடத்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தா. இதோ விசிதமாகத் தோன்ற வில்லையா? ஸ்ரீகிருஷ்ண பாதாரவிகங்கள் நடுவில்தோற்ற, அவ்விரண்டு புண்பவ்திகளினுடைய காலடிகள் இரண்டு பாரிசங்களிலுந்தோற்ற, ஆறுவித அடையாளங்களுஞ் சுந்தர

மாகத தோற்றம்படிச சிலதூரம் உலவி ஓரிடத்திலமர்ந்து நிற்கின்றன. என்று இவ்விதமாக அடையாளங்களைப் பாததப பேசிக்கொண்டார்கள்.

வாரீர் சத்தியசீலனாகிய மகிபாலகனே ! இவ்விதங்களாக இந்தக் கோபி காசுநதீரதநங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய ஸ்ரீபாகாரவீரக சின்னங்களின் அடையாளங்களைக் குறித்து இச்சித்தி, அந்த ஸ்ரீபகவதபாதாரவீரக மஹிமாதிசயங்களைக் குணனுபவஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள், அவற்றை விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்

வாராய பூரணசந்திரோகய முகாரவீரகையே ! இதோ இந்த வண்பூமிக்கு ஸலக்ஷண லக்ஷிதங்களாய விளங்குகின்ற ஸ்ரீபாகபகமங்களி னடையாளங்களைப் பாததையா ! இகதிருவடிகள் ஸனகஸனநகன ஸனதகுமார ஸனத சுஜாதாதி பரமயோகீந திராக்ஞடைய ஹிந்தயாரவீரக பீடங்களில் அமரத்திருந்து, அவர்களைப் பிரமஹானந்த பரிதாகளாக ஆனந்திககச செய்கின்றன வல்லவா ? இவைபடுமபடி இப்பூமி என்னுகவஞ் செய்யத்தோ ? என்று துதித்தனள ஒருமோகாபிகாமணி

வாராய நித்தியகலயாணியே ! இந்தயோகீஸஸ்ரேஸ்வரநுடைய ஸ்ரீசரணாரவீரதங்கள வேதங்களி லுலவுின்றன வல்லவா அப்படிப்பட்ட சரணங்களின்டையாளங்கள் இந்த வணவீதியினுடைய திருமேனிக்ருத் திவ்யாபரணங்களாகப் பிரகாசிக்கின்றனபா. என்று இச்சித்தனள ஒருமாதாசிகாமணி

வாராய இளங்கொடியே ! இந்த ஸ்ரீபாதமாகிற தாராரமலங்கள் திருப்பாற்கடலாகிய சமுத்திர சாஜனுடைய தவபுத்திரியான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவியினுடைய திவ்யாவயவங்களுக்கரசு சுந்தரமான திவ்யாபரணங்களாயும், அவளுடைய கைகளியேயப் யுக்தமாகியும் விளங்குகின்றன வல்லவா ? அப்படிப்பட்ட சரணசின்னங்கள் நாம் காணக்கூடாததன என்று களித்தனள ஒருமோஹனாகி

வாராய குணரதநமே ! இந்த ஸ்ரீபரந்தாமருடைய சுந்தரமாயிருக்கிற தாமரைநிசர்த்த பதசின்னங்கள் நித்ய ஐசுவரிய ஸவ்ருப மோக்ஷலக்ஷ்மியாகிய முகதிகாரதாரதந மனோ மோஹனங்களாகியும், லக்ஷணமுககிய பதிதவ மகாவிபுலாகியும் விளங்குகின்றன வல்லவா ? இப்படிப்பட்டவைகளைக் காணப்பெற்றும் அவ்வையிடைவிடாமல் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கப் பாககியஞ் செய்யாமற் போனோமே, என்று மோஹதாபகளை யடைந்தனள ஒரு ஸ்ரீகிருஷ்ண தத்தமானசை.

வாராய சபாங்கியே ! சாவேஸ்வரனாகிய இந்தக் கோவிந்தனுடைய ஸ்ரீசரணாரவீரதங்களின் மகரந்தங்களாகிய திவ்யரேணுகளைப் பிரமஹருத்ர இந்திராதி சமஸ்தமான தேவதாஸஸூஹங்களும் பரமஸ்ரீதிராகளும் தங்கள்சிரசில தரித்து, சகல புணயபதவிகளையும் அணிமாதி ஐசுவரிய சித்திகளையும்

அடைந்து தன்யர்களாலாகள், அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பேற்றை யடையும் படி ஸ்ரீசுரணரவிரத ரோணுவை அனுக்கிரகித்த ஸ்வாமியானவர், என்னோ நம் மிடத்தில் உபேகைச்செய்தாரா ; ஆயினும் இவற்றைக்கண்டு தரிசிக்கவாவது செய்தாரே இதுவும் அவருடைய கடைக்கூந்தான என்று துதித்துச் சந்தோஷித்தனள் ஒருபிடிநடையாள

வாராய் சாவஜன மனோரதனாகிய மகாராஜனே ! இவ்விதங்களாகச் சமஸ் தமான கோபீஜன் ஸமுஹங்களும அவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவத கிருபையினால் தோற்றின் வேதார்த்த நிரணய மஹிமாததங்களைத் துதித்துக்கொண்டு சஞ்சரித்தார்கள். இந்தப்படி பலவாறாகப் பிரிந்த கோபிகாஜன ஸமூகங்கள் யமுநாதீதீரங்களில் ஸ்ரீபகவான்தேடிச் சஞ்சரித்துக் கொண்டு வருகின்ற சமயத்தில், அங்கொரு பிரதேசத்தில் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்து தங்களைப்போலவே ஸ்ரீகிருஷ்ண பிரானைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற சிலகோபஸ்திரீஜனங்களைக்கண்டார்கள் பின்பு அவர்களும் இவர்களுள் கூடிக்கொண்டு ஸ்ரீசோவிரதனைத் தேடுகின்றார்கள் இப்படியிருக்க அந்தவிடத்தில் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைவா ஆதமானுபவதிருப்பதாகியும் ஜிதேந்திரிய நிரமலமான ஸராகியும் இந்தக்கோபிகாஜன மோகவாஞ்சைகளில் அகப்படாதவராகியுமிருந்தபோதிலும், இந்தக் கோபிகைகளுக்கு, இசைந்தவன்போல விளையாடிக்கொண்டிருந்து அவர்கள் யாவரையும் விட்டுப்பிரிந்து, ஒருகோப சுந்தரியுடனே போய்விட்டாரென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றேன் லல்லவா ? அந்தஸ்வாமியானவா அவளிடத்தில் மிருத ஆசையுள்ளவரைப்போ லவளைச் சிலதூரம் அழைத்துக்கொண்டு போய், அவளிடத்தில் புருஷவிகித சேஷ்டாதி சரஸ்வதியைக்களைக் காட்டி, மோஹபரவசையாகிய அந்தக் கோபியினது விஷையாஸகதி வெளிப்படுமபடி கிரீடித்தனா

அப்பொழுது அந்தக் காதலியானவள் மற்றஸ்திரீ ஜனங்களுள் தன்கையே சிரேஷ்டநாயகியாக நினைத்து ஸ்ரீபகவான் தன் மோகத்தி லகப்பட்டுப் பிரியாமல் எல்லாரையுந் துறந்து தன்னிடத்திலேயே யிருக்கின்ற ரென்கிற காவமன துடையவளாய் சுவாமிபைப் பார்த்து, வாராய் கமலாக்ஷ ! நான் நடக்கமாட்டேன் சாலநோகிறது என்னை யெடுத்துக்கொண்டு உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலெல்லாவும் கொண்டுபோய் ரமிக்கக்கடவாயென்று சொன்னாள் அதைக்கேட்ட பகவான், நல்லது எனமே லேறிக்கொள்ளென்று குனிந்தாரா, அப்போது இவள் குதித்தேறப்போனா அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீபகவான் அந்தாததான மாய மறைந்துபோனா அவரைக்காணாமல் இவள் மகத்தாகிய விரஹதாபங்களை யடைந்து, ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண ! எங்கே போய்விட்டார் ? ஆபிரானேசனே ! ஆமனோமனமத ரமணனே ! எனக்குப் புத்திவந்தது இனியும்குத தாசானுதாசி யாகின்றேன் என்னைவந்து காப்பாற்றும், என்று பலவாறாகத் துதித்துத் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தாள் அப்படி யிருக்கின்றவளைப் பார்த்து ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தேடிக்கொண்டு வருகின்ற கோபீஜனங்களுள் சிலர், ஸ்ரீபகவதவிஷய சாதூயங்களுக்குப் பயந்து நீன்றனார்கள்.

இன்னுஞ்சிலா ஒருவாககொருவா தங்கள் ஸகீஜனங்களைப் பார்த்து இந்தப் படி சொல்லுகின்றார்கள்.

ஓ சகிகளே ! இந்தப் பூமபுத்திரிவிடத்தி னல்லவா ஸ்ரீபகவானுவா நம மைச்சோரது மனமத ரதிகேளிகளைச் செயதனா இந்த வெண்மணற்குன்று களின் மீதல்லவா நமது ஸ்ரீபிரியநாதன் நமமைக காடாஸிங்கனஞ் செயது சந்தோஷ திருபதிகளைச் செயதனா இந்தக் குளிரந்ததோப்பின் சாயல்களி லல்லவா நமது ஸ்ரீசபமூர்த்தி நமது மானதனங்களை யபகரித்தனா இந்தமாத விபபூஷப்ப பந்தலீவிடத்தி லல்லவா நமது ஸ்ரீதயித்யாநதக் குணவா நிருவதர பாணங்களையருளினா இந்தப் புஷ்பவனத்திலல்லவா நமது ஸ்ரீரமாரமணன் சுகந்தபூஷ்பங்களைக் கொயது நமது அளகாபாரங்குகளில் முடித தலங்கரித்த னா என்று அவர்களுக்காக தோன்றியபடி வாயவிட்டு அரற்றின வாகளாய அமபுஜநயனனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானே நினைத்து, தங்கள் தாபந்தீரக குண னுபவஞ் செயதார்கள் இப்படிக்குணனுபவஞ் செயதவர்களும் மற்றவாக ளும் அந்தப் பிருந்தாவனப் பிரதேசங்க ளுனைத்திலு நிரப்பயாகளாயத் தேடித்திரிந்து, எங்குங்கானக் கிடையாமல் மறுபடியும் ஸ்ரீயமுனை தீரத்திற்கு வந்துசோரது, ஸ்ரீபகவானுவா பிரசன்னமாக வேண்டுமென்று யாவரும் ஏகமாய்ச்சோரது உதிகேசித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண கல்பாண குணமிாத திவ்யகா னங்களைச் செயதனாகள்

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

கல விருத்தம்.

துன்னிமெயமு னுரத்திரத்தில
மன்னுங்கோபியா மாதவினைநினைத்
தென்னபாவ மிழைத்திடடோநாமெலா
மென்றுகண்ணை யேற்றித்துதிசெய்வாரா

ஸ்ரீகோபிகாஜன கீதங்கள்

கோபிகாஜன ஸமூகங்கள் ஸ்ரீயமுனைத் தீரத்திலவந்து சோரது, ஸ்ரீபக வானுவா நிருவதர அதிசயங்களுமே தங்களை யிதுவரைக்கும் இரட் டி பூமபூஷனங்களையும் சொல்லி, தங்கட்குப் பிரசன்னராகி இஷ்டங் களைத் திருப்தி செயது இரட்சிக்க வேண்டுமென்று, பிராரத்தித்தைச் சொல்லுகின்றது

வாரீர எங்கள் முனோவல்லபரே ! இந்த நந்தவிரஜத்தில் நீர் திருவவதரித்த பின்பு கோகுலமானது விருத்தியடைந்து மிகவும் லக்ஷமீலிசங்களை யுடை

யதாக விளங்குகின்றது நான்கள யாவரும் உமது குணங்களுக்கும் செளந்தரியங்களுக்கும் ஈடுபட்டு, எங்கள் சாவேந்திரியங்களையும் உட்கழை சமர்ப்பித்து உமமுடைய மாதூரியவசனங்களுக்கும் உமது ஜகனமோகன ஸவரூபஸேவைக்கும் சாவதிகளுக்கினுந்நேடி யலைந்துகொண்டிருக்கின்றோம். இப்போது நீர் எங்களுக்குப் பிரசன்னமாயவந்து இரகஷிக்கக் கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீ வரதராகிய ஸ்ரீ பதமநாபரே¹ செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் இதழ்களுக்கொப்பாகிய உமது நேத்திரங்களின் வீக்ஷணய கிருபாதிசயங்களுக்குப் பாத்தியாகளாயிருக்கிற எங்களை, நீர் இவ்விதமாக அலைபச்சையவது உமக்குத் தாமமோ? அபாயஞ்செய்யவந்த விஷஸகன முடையளாகிய பூதனை யினிடத்தில் நின்றும், அகாசர அரிஷ்டாசர விபேயமாசரன முதலிய அசுர பாதைகளில் நின்றும், விஷமயமான யமுனாநதி ஜலத்தில் நின்றும், ஊழிப் பெருங்காற்றுகளோடுங்கூடி மின்னல்களைக்காட்டி இடிமுழக்கங்களை வெளிப்படுத்திச் சபதமேகங்களும் வருஷித்த மஹாலருஷத்தில் நின்றும் யாதொரு அபாயங்களுநிலலாமல் நான்களும் முற்றக்கோபாலாகளும் கோக்களும் நாசத்தை யடையாமல் பிழைத்திருக்கும்படி எங்களுக்கருளி, யாவருஞ் செளகரியம் கொள்ளச் செய்தீர்

வாரீர் எங்கள் பிராணாதாரராகிய ஸ்ரீ அரவிந்தலோசனரே¹ நீர் நிச்சயமாக யசோதாப் பிராட்டிக்குப் புகதிரலலவே, சமஸ்த பிராணிகளினுடைய புத்திவிவேகங்களுக்குச் சாட்சிபூதராக விளங்குகின்ற வரலலவர்? சதுரமுகனூல இந்தப் பிரபஞ்ச சமரக்ஷணாதகத்தின் பொருட்டுப் பிராத்திக்ஷப் பட்டு இந்த மகசத்தில் உமது கிருபையினால் திருவவதாரஞ் செய்தருளினீர். நான்களும்மை அடுத்த அறிவுவிளங்கிச் சமசாரப்பத்தில் நின்றும் அஞ்சினவர்களாய் உமமையே சரணமாக வடைந்நோம் ஆகைபால் எங்களுக்கு அபயப்பிரதானஞ் செய்து சாவாபீஷ்டங்களை யு மருளிச்செய்கின்ற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய ஸ்ரீ ஹஸ்தங்களை ஸ்பரிசிக்கத்தக்க உமமுடைய கையாகிற தாமரைப் புஷ்பங்களை எங்கள் தலைமீதிலவைத்துக் கிருபைசெய்யக்கடவீர் உமது தாஸபூதராயிருக்கின்ற எங்களுக்கு உமது திவ்யமோகன சுந்தர வதனாரவிந்த சேவையை கிருபைசெய்யக்கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீ பக்தபராதினரே¹ உமது ஆஸ்ரீதஜனங்களாகிய சமஸ்த பிராணிகளினுடைய அனந்த ஜனமங்களில் சமபாதித்த பாபராசிகளை நாசஞ் செய்து இரட்சிக்கப்பட்டன வாகியும், மிகவும் புணய ஜனமங்களாகிய பக்ஷினங்களைப் போஷிக்கும்படி அவற்றின் பின்னே சஞ்சரிக்கத் தக்கனவாகியும், ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீதேவி செய்யப்பட்ட கைங்கரயாதிசயங்களுக்கு ஸ்தானமாகியும், காளிய சாபேந்திரனுடைய பணுமண்டல மாணிக்ய மண்டபங்களுக்கு அலங்காரமாகியும் விளங்காநின்ற உமது ஸ்ரீ பாதாமபூஷங்களை எங்கள் ஸ்தனங்களில்லவத்து, எங்கள் மனதிலுண்டாகிய விரகதாபஹ்நிப போக்கடிக் கக்கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீ புருஷோத்தமரே¹ மகா புதரஞ்சனீயென்று சொல்லப்பட்ட உமது திவ்யசூத்திகளாலும் வேதபுருஷனாலும் வேதாந்தராதத நிர்ணய நிச்சய மகாபுருஷர்களாகிய தத்வவேதிகளாலும் கொண்டாடத்தக்க வாகவிஜரும் பணங்களாகிய மதுர வசனங்களை யுடையவராகி விளங்குகின்ற உமது திருக கலயாண குணங்களில் மோகன மானசாகளாகியும், உமமுடைய தாலீ ஜனங்களாகியு மிருக்கின்ற எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட உமது திருவதராமாத பாணங்களைத் தந்தருளி, எங்கள் மனோஜனித மனமத் தட்பாககினி யைத் தணித்து ரட்சிக்கக்கடவீர்.

81

வாரீர் ஸ்ரீநளினதளாக்ஷரே¹ நாங்களுமது மகாபாகவத் ஜனங்க ளாகிய பகத்கோடியில் சோந்த ஸதீர்ஜனங்களல்லவா? எங்கள் விஷயத்தில் உம முடைய சாதுரியாதி குணமகிமைகளைக் காட்டத் தகாதோ? ஆகையால் இளநகைகளோடுங்கூடிய உமது சுந்தர் வதனூர் விரதத்தை எங்களுக்குப் பிரசன்னமாகக் காட்டி ரட்சிக்கக்கடவீர்

வாரீர் கோபீஜன மனோவல்லபரே¹ உமது நித்திய திவ்யானந்த கலயாண குணகணமகிமைகள் ஸ்ரீ பெரிய பிராட்டியராகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மீ தேவிகுச சாவமங்கலகரமாகியும், ஸ்ரீ மகாபாகவத் பகதஜனங்களினுடைய செவிகளுக்கு காந்ததகரமாகியும், சாவேந்திரிய நிகரக் பரிசுத்தமானஸ் பரம யோகீந்திரர் களினுடைய இருதயாபகார காமாதி ஹரிஷ்டவாகக் சதருவிரசனங்களாகியும் பிரமஹ மானசீக புதரங்களாய் மகா தீரஜனோத்தமங்களாய் நிரபேகைக் நிஷ நாமங்களாய் பரமசாதுகங்களாய் யதேசசா விகாரிகளாய்ச் சஞ்சரித்து நித்தி யாதமதிருபத் ஆதமாராமங்களாய் விகரிககத் தக்கவாகளாய் யிருக்கின்ற ஸன காதி பரமமௌனீந்திரர்களுக்கு ஸதுதிசெய்து உஜ்ஜீவிககத் தருந்ததாகியும், நிரந்தரதாஸ்ய கசீலனாகிய ஸ்ரீ ஆதிசேஷ பகவானுக்கு ஜீவனியாதமாகியும் விளங்குகின்றன உமது தாஸ்யருசியறியாத சுத்த கமோத்தவாமச ஜனிதா க்ஷ முடஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு அருமையா யிருக்கின்றன

வாரீர் ஸ்ரீ ஜனோத்தனரே¹ சுத்தமோத்தவாமச ஜனிதாகளுக்குத் தேவ ரீருடைய நித்தியானந்த கலயாணகுண மஹிமைகிடைக்கவொட்டாமற் செய்வதுபோல, எங்கள் விஷயத்திலும் உபேகைக் செய்யாமல் அனுகிரஹித்து இரக்ஷிக்கவேண்டும். உமது முகாரவிரதங்களில் தோன்றும் இளநகையை யும், கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷண்யங்களையும், உமது திவ்ய நாமஸமரணங்களை யும், நித்யகலயாணகுணத் தியானங்களையும், எமது மகா மாதூரிய வசனங் களையும், நாங்கள் எங்கள் மனதில் மறைப்பில்லாமற் கொண்டு, எங்கள் பிள்ளைகளையும் கணவர்களையும் மறந்து அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் இனி ஒருக்காலும் இச்சரீரங்களைத் துறந்தாலு மறப்பதில்லை ஆகையால் தீர்னங்களாகிய எங்களுக்குப் பிரசன்னமாகி ரட்சிக்கக்கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீகோபுரல் சகரவாததி¹ நீர் கோகுலத்திலுள்ள உத்தம பக்ஷி னங்களை ஒட்டிக்கொண்டு இந்தப் பிரஞ்நாவனத்திற் பிரவேசித்து அவைக

ளைப் பரிபாலனஞ் செய்யும்பொழுது மிகவும் மிருதுவான உமது ஸ்ரீபாதாம் புஜங்களில் அவ்வன வீதிகளிலுள்ள பருக்காங்கலலுக ளுறுத்துமே புல்லுகள் குத்திமே சிறுமுள்ளுகள் தைக்குமே அவற்றால் திருவடிகளுக்கு வருத்த முண்டாகுமே என்று எங்கள் இருதயங்களில் சோகமுண்டாக அத்தலை புண்புடடிருப்போம்

வாரீர் ஸ்ரீபுருஷகிரேஷ்டரே¹ அப்படி யிருக்கின்ற சமயத்தில் சூரியாஸ் தமான காலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, நீர் அந்நவனசஞ்சாரங்களை விட்டுச் சாவாபரண பூஷிதராய் எங்கள் இருதயங்களை அஞ்சவேண்டா மென்றதற்கொப்பாக நாதத்திசயத்தைச் செய்கின்ற அழகிய மயிறேறோகை களும் நீலரதச்சுருளபோலப் பின்னவிட்ட முன்னெற்றிமயிரகளில் ஊசலாடு கின்ற பிரகாசசௌந்தரிய ரதந்சுடடியும் திருப்பவள வதரமத்தியில் விளங்கு கின்ற புனன்கையும் கோதுவியினால் பரவியிருக்கிற நீலரதநாகாரமும விளங்கும்படியாய் எழுந்தருளி, சிவசுகிரமமாய் எங்கள்னைவருக்கும் உமது திவ்யசேவையை லபிக்கச்செய்து, எங்கள் மனோவியசனத்தை நாள்தோறும் தீர்த்து ரட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றவ ராச்சுதே அப்படிப்பட்ட உமது திவ்யாபிமானங்கள் எங்கொளித்தனவோ.

வாரீர் சமுத்திர தத்யாபிராமராகிய சாவ கோபீஜன ஸ்ரீ இருதயேஸ வரரே¹ உமது ஸ்ரீசுரணரவிரத யுகளம் மகானுபாவங்களாகிய உமது பக்தஜன ஸ்ரீமகா பாகவதர்களுடைய சுபரசன்ன இருதய பலப்பிரத திவ்ய காமதேனு வாகியும், ஸ்ரீசுதாமுகாதித் திவிஜாஸன்னுத் நித்தியமங்கல மகோதசவஜேகீய மானங்களாகியும், ஸமரணமாதிரத்தில் சாவ பிராணிகளினுடைய துக்கமாத தனங்களாகிய ஸ்ரீசுபகரங்களாகியும், சமஸ்த லோகங்களுக்கும் அப்பய பிர தங்களாகிய நித்திய பத்தியபகரங்களாகியும் விளங்குகின்றன, அப்படிப்பட்ட உமது ஸ்ரீ பதாபஜ சின்னங்களை உமது தாஸிஜனங்களாகிய எங்கள் வசுஷஸ தலத்திற்குத் திவ்யாபரணங்களாக அலங்கரித்து ரட்சிக்கக் கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீருஷிதேசரே¹ எமது திவ்யகுணகாரதி விசேஷப் பிரவாள திருவதரப்பிரசாத ஜனிதாமிதமானது ஸ்ரீரமாரமணீ இருதயகுதாஹலசுர தலீலாவரதனங்களாகியும், சமஸ்த பிராணிகளினுடைய சஞ்சீவனாதாத சோக நிவாரணங்கள் செய்வதாகியும், மகாதபோபலஜனித் சமஸ்த சேதனசேதன் ஹிதமாதாரிய ரஸாமித வருஷதாரைகளை வருஷிக்காநின்ற வம்ச வேணுகா னுநத ஸஹகாரியாகியும், சமஸ்த கோபீஜன மனோகர அன்னிய ராகநிவாத தமாகியும் விளங்காநின்றது. அப்படிப்பட்ட சஞ்சீவனாததமான திவ்யெள ஷத் ரசாயனங்களை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்தருளி, எங்கள் விடேயாக தாபங்களைத் தீர்த்து ரக்ஷிக்கக்கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதி¹ நீர் நாள்தோறும் பிருந்தாவன பூமியிலபனி மழை காற்று வெய்யில் இவைகளுக்குச் சகித்துச், சஞ்சரித்துக்கொண் டிருக்கின்ற பகற்பொழுதுகளில் நிமிஷகாலத்தை ஒருமகாயுகங்களாகினைத்து

மனவருத்தத்துடன் கழித்து, இராதந்ரி காலங்களுக்கு அங்கு நார்பவண மாகிய சந்தியாகாலத்தைப் பாததுக்கொண்டிருந்து, சகல கோவின கோ பால சமூகங்கள் சூழ்ந்துவருந்தினாலுண்டான தூள்களினால் அலங்கரிக்கப் பட டிருக்கின்ற உமமை எங்கள் கண்கள் கலிதீருமபடி சேவிக்கும்போது ; அடிக்கடி யிமைகொட்டுதலினால் சேவைக்கு மறைவு நேரிடுவதைக் குறித்து, ஐஐயோ¹¹ அந்தப் பிரம்ஹாவானவா இந்தக் கண்ணிமைகளை அடிக்கடி மறைக்கும்படி ஏன் படைத்தாரோ? என்று பிரமனைத் தூறிக்கொண் டிருக் கின்ற எங்கள் இருதயங்களை நீர் அறிந்திருந்தும், இப்போது எங்கள் இரு தயத்தைச் சோதிப்பது தாமமோ? சீக்கிரமாக பிரசன்னமாய் ரட்சிக்கக் கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானே¹ உமது ஸ்ரீஹஸ்தவிரல்களின் தந்திர பேதங்களி லுண்டாகின்ற புள்ளாகுமுழை கானரசமாகிற அமுதங்கள் எங் கள் செவ்ந்துவாரத்தில் துழைந்த மாதிரித்தலை நாங்கள் மோகங்களை யடைந்து பரவசாக்காகி, கிருஹங்களையும் கிருஹ கிரத்தியங்களையு மறந்து வெளிப்படுமென்பாழுது எங்கள் தேஹபந்துக்களாகிய கணவர்கள் சஹோதரா கள் புத்திரர்கள் இவர்கள் முதலிய சமஸ்தமான உறவின முறையார் களும் இந்த ராததிரிகாலத்தில் செல்லுகின்றது தாமமல்லவென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்ல நாங்களெவ்வளவும் லட்சியஞ்செய்யாமல், உமது மஹா தாஸயத்தை நம்பிவந்த எங்களை இப்படிக்கு அலைச்செய்யவது தாமமோ? இப்படிப்பட்ட நிர்ந்தய புருஷர்களும் எந்த லோகங்களிலாவ துண்டோ?

வாரீர் ஸ்ரீகோபீஜன வல்லபே¹ உமது பாதாரவிந்தங்கள் மெல்லிய செந்தாமரைப் புஷ்பங்களின் இதழ்களைப் பாக்கிலும் மிகவு மிருது தரங் களாகியும், மஹாசுந்தரங்களாகியு மிருக்கின்றன வல்லவா? அவற்றை ஒரு வேளை எங்களுடைய கடின ஸ்தனங்களால் ஸபரிசிப்போமே யானால் அவை சஹிக்கமாட்டாதே யென்று நினைத்து மனதுகிடுகிட்டு அஞ்சிக்கொண் டிருக்கின்ற நாங்கள், இப்பொழுது எவ்விதமான வருத்தத்தை யடைகின் றனவோவென்று வருத்தப்படுமபடியாய் எங்களை விட்டுவிட்டு, இந்த வனத் தில் கடின பூமியும் உரத்தகலலுங் கரடுமுளளும் உறுதும்படியாய்ச் சஞ்ச ரிக்கின்றீரே இதனால் திருவடி வருந்தாது? சாவ சகதிகுரிய திருவடிகள் இதற்குச் சலிக்குமா வென்பீரோ? அவை சலியாதிருந்தபோதிலும் எங் களுக்குச் சஹிக்கக்கூடுமா? பிராணவேதையா யிருக்கின்றதே என்ன செய் வோம்? இந்தக் கோகுலத்துக்குடிப் பெண்களாகிய நாங்கள் அனியாயமாக உமது அன்பிலுண்டான மனமதபாணங்கள் எங்களுடைய நெஞ்சிறைத் துப்புதைய நாங்கள் பயந்து உமது ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களை அடைந்தோமே எங்களை இவ்வரண்யத்தில் அலைவிட்டு நீர் மறைந்திருப்பது என்ன தாமநிதி யோ சொல்லுவீர்.

வாரீர் எங்கள் இருதயேஸ்வரரே¹ எங்களுடைய கடின இருதயங்களைக் கரைத்து மெழுகுபோ் லுருகச்செய்து; சாவதா சர்வபிராணிகளிடத்திலுந்,

தண்ணளியோடுங்கூடி யுருகுகின்ற உமது பரமகிருபாமய இருதயத்தைக் கடின தரமாகச் செய்தீரே இப்படிச்செய்தது எங்கள் செளபாக்கியத்தினை லலவலா? இந்த அதிசயத்தைக் குறித்து நாங்க ளென்னசொல்லி எங்களை நிரத்தித்துக் கொள்ளுவோம்?

வாரீர் தயாநிதியாகிய ஸ்ரீ வைகுண்டாதிபதியே! இந்திராதி தேவதா ஸமூஹங்களை மஹாசர ஜனங்களை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து நலியச்செய்கின்ற சமயங்களில் ஸ்ரீ ஸக்ஷீபதியென்று முறையிட்ட மாததிரத்தில் பிரசன்னத்வத்துடன் யுத்த சன்னத்தராயவந்து அசுரர்களை வதைத்துத் தேவதா ஸமூஹங்கள் ஜயத்தை அடையுமபடிச் செய்கின்றீர் கேவலம் அபலைகளாய் இதர நாதர்களைவிட்டு உமமையே நாதராகரம்பினை எங்களை, இடச்சுகோதண்ட தரணிய பஞ்சபாணன புஷ்ப சரவருஷங்களினால் எங்கள் சரீரங்களைத் துளைத்து இருதயேந்திரியங்களைப் பேதித்துப் பிராணவேதைகளைச் செய்யுமபோது, ஆ ஸ்ரீ கிருஷ்ண! ஸ்ரீ கோபீஜன நாதனே! என்று முறை யிடுகின்றோமே இன்னமேனோ பிரசன்னமாய் வந்து மூட்சியாமல் உபேகைச்செய்கின்றீர்

வாரீர் ஸ்ரீ புருஷசிரேஷ்டரே! உமமையே சரணமாகவடைந்து உமது தாஸ்யருசியில் மோகித்துத், தைரியத்தை வந்தெடுக்கின்ற எங்களிட காவாப காரஞ்செய்ய நீர் எங்களைவிட்டு அந்தாததானமாய் மறைந்த மாததிரத்தில், இந்தப் பிரபஞ்சங்களை மோகிக்கச்செய்து தன் வசமாகப் படுத்திக்கொள்கின்ற மனமதனுவன தன்னுடைய தாழ்மலராகிய உடைவாளை யுருவிக் கொண்டு, இந்தக் கோபிகாஜன ஸமூகத்தில் துழைந்து விட்டனனே இனி அவன் செய்யும் பொல்லாங்கை ஸஹித்துப்பிழைக்க எங்களுக்குச் சத்தியு மிலையே அந்தக்கொடிய மனமதனுடைய ஸாஹஸங்களுக்குப்பயந்து அன்னிய புருஷராததங்களைக் கோரித் தோஷத்துக் காளாகவு மாட்டோமே நாங்க ளென்னசெய்வோம்? நீர் விரைவாய்வந்து எங்களை ரட்சிக்கவேண்டும். இரட்சிக்காவிடில் நாங்கள் யாவரும் உமதுமே லாணைப்படிக்கு உமக்கே தத்தமாக எங்கள் பிராணனை யொழித்து விடுகின்றோம் என்று இந்தப்பிரகாரம் கோப ஸ்திரீ ஜனங்களையாவருந் தனித்தனி பலவாறுகச்சொல்லிக் கதறிப்பதறி முறை யிட்டார்கள்

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலீவிரூத்தம்

குறமறற கோபிகாஜனங்களின்
சித்தசுத்தங்க ளாகவேசெய்திட
முகதியைக்கொடுக குமமுள ரிக்கணன் ,
வெற்றியாய்ரட்சித் திட்டவிதஞ்சொலவாம்.

ஸ்ரீஹரியானவர் இந்தக் கோபிகாஜன ஸமுஹங்களின் இருதயங்கள் பரிசுத்தங்களாகவும் இதர இசைமுதலியதுகளை ஒழித்ததாகவும் இருக்கும் படிசெய்து, உடனே பிரசன்னராய அலாகளின் பூவஜனமங்களிற் செய்த தவத்திற்குரிய அனுபவங்களைத் தமது பரமகிருபையினால் தந்தருளி, அவர்கள் ஜனமசர்பலய மாகுமபடிசெய்து கட்டாட்சித்து ரட்சித்தன ரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர் மஹாராஜனே! இவ்விதங்களாக இந்தக்கோபிகர் ஸகிரீஜன ஸமுஹங்கள் மிகவுந் துக்கிதாகளாய் ஸ்ரீபகவந் நாமங்களை ஸமரிதது, மதார ஸவரங்களோடு கீதங்களைப் பாடியும் அவ்வனமெங்குந் தேடியுங் கண்டு தரி சிக்கச் சமாததார்களாகாமல் வெட்கிக் காவங்குன்றிப் பிரலாபிக்கத் தொடங்கி னார்கள் அதற்குணத்தில ஸ்ரீ சாவஜகத் பிராணநாயகராகிய ஸ்ரீ ஹரியான வா மூனறுலகுக்கும் மோஹனார ராகியும் சாஷ்நாத் மனமத் ஸவருபராகி யும் புனசிரிப்புவிளங்க நகைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கோபீஜன ஸமுஹமத் தியில ஆசசரியமாயப் பிரதயக்ஷமாகச் சாஷ்நாதகரித்தனா இப்படி பிரசன்ன மாய்நின்ற ஸ்ரீ வல்லபரை இந்தக்கோபிகாஜன ஸமுஹங்கள் கண்டு கண்களி ளூர்ந்தது, ஆனந்த மானஸங்களாகி, தங்களுக்குட் சோர்ந்துபோய் நின்ற சகல பிராணேந்திரியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய்ப் பூரித்து, யாவருங் குபிலென நெழுந்திருந்தது, இதோ ஸ்ரீ பகவா நெழுந்தருளின ரென்று சந் தோஷ ஆரவாரங்களுடன் அவரவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றின்படி துதித் து வரிக்கத் தொடங்கினார்கள்

வாரீர் மஹாராஜனே! இந்தக் கோபிகாஜன ஸமுஹங்கள் யாவருந் தனித்தனியே ஸ்ரீ பகவானை வரித்தவகையை விபரமாகச் சொல்லு கின்றேன் கேளும் மிகவும்பிரியையான ஒரு கோபியானவள, ஆ எனது பிராணேசரே, வாரும் என்று மிகவும் பக்திபூர்வமாகத் தன்திரண்டு கைகளையுங்கூப்பி அஞ் சலிசெய்து, ஸ்ரீ பகவானுடைய ஹஸ்தாபஜங்களைப் பிடித்துத் தன் திரண்டு கண்களிலு மொத்திக்கொண்டாள்

ஒரு கோபசுந்தரீ ரதநமானவள மிகவும் ஆவலுட னோடிவந்தது, ஆ! ஜீவி தேஸ்வரரே! வந்திரா? என்று இரண்டு ஸ்ரீ கராரவிந்தங்களைப்பற்றி, தனது கக்ஷங்களில் சோத்துக்கொண்டு ஆனந்தித்தனள்.

ஒரு வனிதாமணி யானவள ஆ எனது மனோவல்லபனே! இவ்வளவு நேரஞ் சென்றதோ திருவுள்ள மிரங்குதற்கு? என்று காப்பூர தாமபூலாகி வாசன திரவியங்களைத் தனது கரங்களில் வைத்துக் கொண்டு, ஸ்ரீ பகவா னுக்குச் சமாபித்தனள்.

ஒரு பிரிய சுந்தரியானவள் ஆ எனது சுந்தரப் பிரியநாயகரே! கட்டாக்கி யும் என்று ஸ்ரீ பகவானுடைய திவ்யதிருவடித் தாமரைகளுக்குப் பகதியுடன் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபித்து, தன்திரண்டு தன்ங்களால் திருவடி

களாகிற தாமரை மலர்களை யொத்தி விரஹ தாபங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டன

ஒரு புளைய ரமாமணியானவள் ஆ எனது வரசிரேஷ்டரே! இப்படிச் சூஞ் செயயலாமாவென்று பிணங்கிய மனதுடையவளாகி, நிஷ்டை வசனங்களைப்பேசி, கனது சாயந்தபாரவையினால் இடைவிடாமல் பார்த்துச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தனள்

ஒரு தருணீ ஜீவரதமான்வள் ஆ எனது சுந்தரவிபுவே! எழுந்தருளும் என்று ஸ்ரீ ஹரியினுடைய திவ்யமுக சுந்தராமாதத்தைத் தனதிரண்டு கண்ணிமைகளையுஞ் சிமிட்டாமல் கண்களென்னும் வாயினுற பாளஞ்செய்து, சற்றும் திருப்திப்படையாமல் பார்த்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தனள்

ஒரு சுந்தர வனிதையானவள் ஆபகதவசச்சலரே! இரகியும், இரகியும் என்று ஸ்ரீ ஹரியினுடைய திவ்ய ஸ்ரீ பாதாவிந்தங்களைத் தனது நேதரயுகமலாகவியால் பூசித்து, சுஜனசிரேஷ்டரைப்போல ஸேவித்து ஆசைவற்று நின்றாவிட்டனள்

ஒரு துட்பமான இடையினை யுடைய ஸதிரீயானவள் ஆ ஸ்ரீமாதவா! என்று பெருமுகச்செறிந்து, பரமயோகீந்திரனைப்போல ஸ்ரீ பகவானுடைய சௌந்தரியாதி சயங்களைக் கிரமக்கிரமமாகத் தனதிரண்டு கண்களின் வழியே கொண்டுவந்து இருந்ததற்குளவைத்து, மனது முதலிய இரத்திரியங்களாகிற கொடிகளைப் பந்தித்து நிறுத்தி, கண முதலிய ஞானேந்திரியத் துவாரங்களைச் சீக்கிரமாக மூடிக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்தியான கபாடப்பந்த முத்திரைசெய்து, நானென்னு மகங்காரங்களை வெளியிலே நிறுத்திக் காவல்வைத்து நிராமலக்கியானத்தினால் இறுகத்தழுவிக்காடாவிடங்கனஞ்செய்து, சீர புள்காங்குதையாய் பரவசத்தை யடைந்து ஆனந்தித்துக் கொண்டு நின்று விட்டனள்

ஒரு சுந்தர மாதானவள் ஆ! எனது பிரானேசரே! எங்கோ யிப்படி அலையச்செய்து நீரெங்குமறைந்து நின்றீரோ? சுதம உமக்கொரு தாமததானோ? என்று ஹிதமும வெறுப்பும உண்டாகத் தக்கதான வரத்தைக்களைச் சொன்னாள்

ஒரு கலயாண சுந்தரியானவள் ஆ ஸ்ரீஜலஜாக்ஷரே! ஒரு நிமிஷமாகிலும் பிரிய மனமில்லாத வெண்ணைப் பிரிந்துபோக நீ நினைத்தபோது, ஸ்ரீ பாதாவிந்தங்கள் உமக்கெப்படி நடக்க அனுகூலித்தனவோ? என்று மந்த பாக்கியம் அப்படி யிருந்தனவென்று தன்னையே நிரந்தித்துக்கொண்டனள்

ஒரு சுபாங்கி யானவள் ஆ எனது பிரியமோஹனநாதரே! நீ என்னைப் பிரியவேண்டுமென்று நினைத்த மாதிரித்தில அந்த ஜாடையை யறிந்த இரதப் பிராணன் உமமுடன கூடவரவேண்டுமே யல்லது இரதத் தேகத்தி

விருக்கலாமா? நீபிரிந்ததுமே இந்தக் கடினபிராணன இதுவரையிலும் இவ்வுடலில் ருசியைவைத்துத் தங்கியிருந்ததே இதுவும் எனக்கனு கூலமாகிய பிராணனானுனோ? என்று நினைத்து வெறுத்துக் குன்றினள்

ஒரு புணயாங்கனை யானவள் ஆ எனது பிராணேஸ்வரனே! இதுவரைக்குங் கூடிக்கலந்து உமது மதுரவசன் புகளை அனுபவிக்கச் செய்யாமல், உம்மையும் எனனையும் வெவ்வேறு பிரித்துவிட்டதே, என்று தனித்தியைத் தூறினள்

ஒரு உத்தம தாமஸதிரீமணியானவள் ஆ எனது மனோநாயகாதிபதியே! நீ ரெனனைவிட்டுப் பிரிந்து அலைபச்செய்வதற்கு நான் உமது விஷயத்திலாவது உமது பகதஜன் விஷயங்களிலாவது என்ன அபராதங்களைச் செய்தேன் அப்படிதான் எனனையறிபாமல் செய்யப்பட்ட போதிலும், சாஜனாகிய நீர் சிட்சித்து ஆட்கொள்ளாமல் பிரிந்து அலைபச்செய்வ தென்னதாமமோ சொல்லுமென்றனள்

ஒரு விரதசீலையானவள் ஆ எனது பிராணேஸ்வரரே! தூரஜன்மாந்தரங்களில் என்ன நோன்புகளையுா விரதங் ளையும் அனுஷ்டித்தேனோ? எந்த மஹானுபாவர்களாகிய பாகவதாசனாடைய அணுகிரகங்களைப் பெற்றேனோ? அதனாலேதான் உமது ஸேவை லயிக்கப் பெற்றேனென்று ஆனந்த மடைந்தனள்

ஒரு மதுரவாணியானவள் தனது தோழிபாகிய ஒரு சபாங்கியைப் பார்த்தது, வாராய சகியே! இந்த ஸ்ரீகுருஷணபகவானுள் வா உனனை! பிரிகின்றதில்லை யென்று நான்வெஞுவாய நம்பும்படியான பிரதிஜனங்களைச் சொல்லி அதைத் தாமேதவிரந்து எனனை அலைபச்செய்தனா இப்பொழுது எனனைப் பிரிந்ததற்கு ஏதுவான சமாதான வாரததைகளைச் சொல்லாவிடில், நான் அவருடன் பலவந்தமாய்ப் பேசுகிறதில்லை என்று கீழ்பாரவையுடன் சில சிங்காரவாரததையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனள்

ஒரு பாலாமணியானவள் ஒரு பதுமமுகியினுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஆ எனதன்புள்ள ஸகியே! நமது விபுவாகிய ஸ்ரீ மாதவபிராணே நாம் இருதய சுத்தியுடன் சுறுதியாகப் பற்றினால்லது அவா லபிக்க வரிதான் வரென்று சொல்லி, தன்மனதை ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடியில் சமாபிதி துப் பாவையைப்போல நின்றுவிட்டனள்

ஒரு மோகன சுந்தரியானவள் இந்த ஸ்ரீகோபால சூடாமணியானவர் என்னுடன் சொல்லாமல் மறைத்துபோய் எனனை யலையச்செய்தவந்தா ரல்லவா? இவரைப் பாக்கிறதில்லை என்று தலையை வணங்கிக்கொண்டு சில நேரமிருந்தனளாக, அப்போ அவளுடையமனதில் உண்டாயிருக்கிற மன்மத தாபமானது அவளுடைய இருதயேந்திரியங்களைக் கலக்கியதனால், பலவந்த

மாய் ஸ்ரீகுருஷ்ண¹ எனணையேன பிரிந்தனையோவென்று முறைசெய்தனர்.

வாரீர் மஹாராஜனே¹ இவ்விதங்களாக இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் ஸ்ரீ பரந்தாம ஸ்ராததியைப் பிடிசனனமாக லிச்சகப்பெற்ற முகத்தி பந்துக களைப்போல ஸ்ரீபகவானுடைய கலபாண குணங்களையும் திவ்யமங்கள விககிரக ஸேவையையும் பரமகிருபையினுலே லபிக்கப்பெற்றது, ஸ்ரீபகவத குணநுபவஞ் செய்தனாகள். அதின்பிறகு ஸ்ரீரமாதாநதானவா அவ்வனாததத்தில் தமது யோகமாயா சாதாயங்களிலை அந்தக்கோபிகா ஸ்வங்கள் பாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, மலலிதைமுல்லை மந்தார குருக்கந்தி பாரிஜாத முதலிய புஷ்பங்களின் பரிமளங்களைநீட்டியுடைய குளிர்ந்த தென்றற் காற்றுகளையும் மகாவிசித்திர ரூபங்களையுடைய வண்டி வகலின் துவளிகளையும் சரததால் பூரணசந்திரகிரண நிலுலங்களையும் யமுனாநீர் பிரவாகங்களில் உண்டாகின்ற அலைகளின் பிந்துகளையும் உடையனவாகிய மரா பரிசுதகமா யிருக்கின்ற வெணமணற் குன்றுகளோடுயுடைய ஒரு வேதந்தஸ்தலத்தில் வந்து சேர்தனர்.

அந்தப் பிரதேசத்திலவந்து சேர்த்தபின்பு இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் வேதத்தில் உத்தர பாகங்களாகிய விசுநாந காண்டங்களிலே யிருக்கின்ற ஸ்ரீசாவேசவானுடைய கலபாண குண லீச்சதாததங்களே வாணிதது, வேத புருஷனுடைய இருதயப் பங்கிததுபோல் இந்த ஸ்ரீஹரிடைதா சிஷாதகாரமாக சேர்ந்து, தீவன தாபஜவரங்களை பெற்றித்து, பரிபூரண மதுதைய வாகளாகி, மிகவுய் குளிர்ந்த பாணங்களைநீட்டியுடைய நீர்தகிரங்களை யுடைய இந்தக்கோபிகாஜனங்கள் மிகவுய் சந்திரவரங்களை யுடைய பாணங்கி, சிலர்தங்கள் முனருணைகளை ஆந்தொணாணம் குறுநிலம்து நனருகவிந்த தமைத்தது, ஸ்ரீபர மனைப் பிரித்தித்துச் சாராக ஆருதசசெய்தது, அவர னுஜனஞயினால் யாவருந் குறுபுடைய நார்க், அவரவர்கள் அங்கங்கு தங்கள் இருதயபிடத்திலும் தியானதவா லினால் ஸ்ரீபகவானேச சகாசினராக வசித்தனார்கள்.

வாரீர் மஹாராஜனே¹ மகானுபாவங்களாகிய பரமயோகீத திராகளுடைய இருதயகமல பீடங்களில் சகாசினராய எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீகுருஷ்ண பகவானுனவா லக்ஷ்மீதேவி யானவன் தமது ஸ்வரூபத்தில் பிரகாசிக்க இந்த கோபிகா ஜனங்களின் முனருணைகளைத் தமக்குச் சகாசனமாகக் கொண்டு எழுந்தருளித் தேஜோமயராயப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் சமஸ்தமான கோபிகா ஜனங்களும் அவரவர்கள் தங்களிஷ்டப்படிக்கு ஸ்ரீபகவானுடைய சமீபத்திற்கு வந்து, சனமான வாரததைகளைச் சொல்லி, தங்கள் கண்களாற் சேவித்தது, நாப்பயா நந்தாகளாயத் திருவடித் தாமரைகளை வருடியும் திவ்ய திருமேனியை ஸ்பரிசித்தும் ஸ்ரீஹஸ்தங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மகாமதுர வசனங்களால் சரசநங்களாய் ஸ்ரீபர வாரததைகளைச் சொல்லியும் உபசரித்தது, இனிய கோபய நயவினயுங்களால் ஸ்ரீ பகவானைக்குறித்தது மனஸ் ஸமாதான மாசூரப்படிச் சில சந்தேக வாரததைகளைக் கேட்கின்றார்கள்.

கோபீஜன வாககியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோபாலகுமார சேகரே! இவ்வுலகத்தில் விருத்தி யடைந்து விளங்குகின்ற தேவமனிதர்களில் யாவருளானும் செய்து வருகின்ற காமத்தி னிலையககுறித்து எங்களுக்கு சந்தேக முண்டா யிருக்கின்றது அகைக் கேட்டருளும். தாமதத்தைச் செய்கின்ற சிலா தங்களை அடுத்தாலும் அடுக காமற் போனபோதிலும் சாதாரணமாய் உபசரித்துக் கொண்டே யிருக்கின்றார்கள் சிலா மகாஜனங்கள் தங்களை அடுக்காவிடினும் அவர்களைத் தேடி உபகரிக்கின்றார்கள் தெய்வத் தன்மையாவது பாக்யாதிசயமாவது யாதேனு மொரு அதிகாரங்களை யுள்ள சிலரை, அந்நிலை யினறிய சில ஜனங்கள் ஒருவாக்கொருவா தங்கள் இஷ்டங்களிடேற அடுத்தது உபகரித்துக் கொள்ளு கின்றார்கள் பின்னையுஞ்சிலா தங்களை அடுத்தவர்களை ஆசாபி மானத்திற் கே அரிதாக வியாததாக ளாகும்படி விளங்குகின்றார்கள் ஆகையால் இக் கர்மத்தி னதிசயமென்னமோ? அதனை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்து சொல்ல வேண்டும் என்று மகா கோபயமாகவும் உபசாரமாகவும் பிரார்த்தித்தனா கள் இவ்விதங்களாகச் சொல்லிய கோபிகா ஜனங்களினுடைய மதுரமாகியும் உலக ஹிதமாகிய யிருக்கின்ற வாககியங்களைக் கேட்ட ஸ்வாமியானவா ஒருவாககியஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்

வாருங்கள் கோபீசந்தர சகிசனங்களே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எனது யோகமாயா தத்வத்திற்கு ஜனித்த காமாதிகாரங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஜனித் து விருத்தியடைகின்ற தேவமானிடா முதலிய பிராணிகள், ஜனம் விழுகத்த தின் பொருட்டாகவும் ஜனம்செளக்கியத்தின் பொருட்டாகவும் ஸ்வாக்கத்தை யடையும் பொருட்டாகவும் நரகங்களை யடையும் பொருட்டாகவும் முழுட் டுக்கள் அல்லது பிரமகஞானி களென்றும், அவியா ஜனிதர்கள் அல்லது அஜ்ஞர்களென்றும், கடினர்களாகிய கேவலர்கள் அல்லது சூன்ய சித்தாக ளாகிய லோகத்த, ஹிரோகிக ளென்றும், நான்கு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட டிருக்கின்றார்கள்

வாருங்கள் சபாங்களைகளே! இவ்ருள தங்களை அடுத்தவாக ளிடத்தி லும் அடுக்காதவாக ளிடத்திலும் அன்பையும் அருளையுங்கொண்டு, அவர்கள் சேஷமத்தையே பார்த்துக்கொண்டு, அவர்களாலொரு அபேகையையும் விரும பாதவாளாய விளங்குகின்றவர்கள் முழுட் டுக்களாகிய பிரமககியானிகளாம்.

வாருங்கள் சந்தரவதிகளே! இவ்வுலக ஜனங்களுக்கு இஷ்டத்தை நடாத்த வதில் பிதாவைப்போலும், காருண்ய சித்தங்களாகிய சுகிரதுக்களைப்போலும், தங்களை அடுக்காதவர்களை அடுத்தவர்களைப் போலத் தேடித்தேடி உபகரித்து ஆதரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களாகிய போகன் ஸ்வாககா திம்மாஷ் செளக் யங்களை யடைந்து சுகிக்கின்றவர்களாகிய ஸ்ரீண காமர்களென்னும் ஆபத் காமர்களாம்.

• வாருங்கள் புண்ணியங்களைக் களே! ஜனம் செளகசியங்கனின் பொருட்டு ஒருவாக்கொருவா அடுத்ததுக்கொண்டு தாமகாமமுதலிய உபகாரப் பிரத யுபகாரங்களினால் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கின்றவார்களாகிய சிலர் அவித யாஜனிதார்களாகிய அஜ்ஞாக்களென நறியக்கடவீர்.

வாருங்கள் விரததீலைகளே! தங்கள் சித்தவிரதத்தியை யுணராமல் பலத்தின அபேகையின் பொருட்டுத் தங்கள் பூவஜனம் குணதோஷங்களினால் வந்து அடுத்தவர்களை, அபிமான சிநேகதையும் தாமதி சுபங்களுக கேதுவாகிய புலப்பிரதங்களுமும் பெருமல் வியாததார்களாய்ப் பேரகச செய்கின்றவர்களே மிருகங்களை யொத்தவர்கள் அவர்களே சமூகங்களாகிய கேவலாக ளென்னும் சூனியர்களாம் அவர்கள் தேவமனித வாக்கங்களில் யாரெனினும் லோகத்துரோகிகளென்று நினைக்கத்தகும்

வாருங்கள் உத்தம தாமஸதீர்களே! இவ்வகைப்பட்ட இந்நான்கு வித புருஷங்களில் நான் சோந்தவனல்லன் வேறேயாரெனில் சமஸ்தமான பிரபஞ்சங்களுக்கும், பிரஜாபிமானிகளாகிய பிரம்மாதிகளுக்கும், இப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள இந்நான்குவித புருஷாங்களுக்கும், காரணனாயிருக்கின்ற பரமகாருண்யனாயிருக்கின்றவன் யான் இப்பொழுது என்னிடத்தில் உங்கள் மனோவிருத்திகள் விருத்தியாகும் பொருட்டும், அன்னிய காம மலினங்கள் நீங்கும் பொருட்டும், அந்தாத தானமாய் நின்றனன் இன்னு மெனனை அடுத்து, எனது ஊழியருகிலே யனுபவிக்கின்ற மகானுபாவாங்களுக்கு, எனது ஸ்வரூப ஸேவாராததங்க ளுண்டாக நான் பிரசன்னனாகின்ற திலை ஏனெனில் எனனை அபேகையிலலாத புகதிபூர்வக மில்லாமல் எளிதில் ஸேவிப்பார்களே யானால், சேவித்தவர்கள் சேவித்த மாதத்திதில் ஸம்பூண் காமாக்களாயத் திருப்பதியடைந்து மதித்து, என்னையுந் தங்களுய் மறந்து, என்தருமையான ஸேவாராததங்களை யொழிந்து, மறுபடியும் அன்னிய காமாபேகைகளை யடைந்து அன்னிய சேஷங்களை அடையப் போகின்றார்களென்பதே.

வாருங்கள் புண்ணியங்களைக் களே! ஆதலால் என்னை விரும்பினவார்களெவார்களோ? அவர்களை அபேகையிலலாத பரிசுத்த மனதுடையவார்களாக்கசெய்து, அனயசேஷ மலினங்களையறுத்து, சுத்த சதவாதமக பரம சாதூர்ய பரமேகாந்த நிஷ்டாபூர்ண முழுடசக்களாக மனோதாமங்களை யுண்டாக்கி இரட்சிப்பேன். அதேனெனில் தான் கீனனாபோதிலும் ஜீவனை அபேட்சிப்பதே சுபாவம். தனமாகிய தேகாபிமானம் நசித்தாலல்லது ஸ்ரீ பகவத கிருபைக்குப் பாதகிருணமாட்டான் அதனிலேதான் எனது அன்பாபங்களாகிய மஹோத்தமரான இவ்விதங்களாகிய பற்றுக்கொழிந்து அபேகை அற்றவார்களாகி, என்னுடைய திவ்ய ஸ்வரூபாதிசய வைபவங்களைக் குணபவஞ் செய்து தியானித்ததுக்கொண்டிருப்பார்கள்

• வாருங்கள் கோபகனயா மணிகளே! நீங்கள் என்னிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாய்த் தேகாபிமானங்களை யொழித்து, தாய்தந்தைகள்

பர்த்தாபுததிராதிசுனைவிட்டு என்னையடைந்தார்கள் ஆதலால் உங்களைப்பிரிந்து அலைச்செய்யத் தகாது என்னை மனனிககககடவீரகள், நானெனக்குஞ் செல்ல விலலை சாவவியாபக னுகையால் உங்களுக்கு குளஞ் புறம்புமாக யிருந்து, உங்களுடைய விபேகதாப வசனங்களைச் சாக்ஷிபூதனாக கேட்டுக்கெண் டிருந்தேன்.

வாருகன கோபிஜன காமினிகளே¹ யாதொரு சன்னியாசி களுக்கு விடுகிறதற்கசிதாசிய தேஹருண சம்பந்தாபி மானங்களை யொழிந்து, பற்றற்ற உங்களாதமகுண தாமங்களைப் பரமேகாந்திகளாகிய பரமயோகீந தீராகளைப் போல எனது பரமாகச் சமாப்பித்த உங்களுக்கு, பிரமஹக்ஷப் மஹாயுகங் கள வரைக்கும் ஆயுள பிரமாணங்களைத் தந்து இந்தத் திவ்யஸவரூப சுகா னந்த வைபவாதிசயங்களை யடையும்படிச் செய்தபோதிலும் திருபதியாக மாட்டாது ஆகையால் எனது பரமகிருபைபீனில் உங்களுடைய ஹிதாத தத்தின பொருட்டே நான் அந்தாததானமாகி, நீங்கள் என்னிய கிரத்தியங்க ளொழிந்து பரவசங்களாகும்படி செய்தனை நீங்கள் சுத்த சாதுக்களாகை யால் இக்குற்றங்களை மன்னித்து, தயாபரிபூரணர்களாய்க் கிருபை செய்து என்னை ஸ்ஷபிககக கடவீரகளு என்று சொன்னா

முப்பத்திமுன்றாவது அத்தியாயம்.

கல் வீரந்தம்

குலத்திலவாயந்த ிரபிஜனமத்தியில்

நிலையிலாயமு னுத்திரத்தில

அலைலாவின் யாட்டுடையணலா

ஜலககீடைகள் செய்துககளித்தனா

ஸ்ரீஹரியானவா இந்தப் பிருந்தாவனப் பிரதேசங்களினும் யமுனாதி யினும் தமமைப் பரிசுத்தமானஸர்களாய் அடுத்த கோபிகாஜன மண்டல மத்தியத்தி லிருந்துகொண்டு, இராஜககீடைகளினாலும் ஜலககீடைகளி னாலும் அவர்கள் மனோதாமங்கள் திருபதியடையும் படியாய் ரமிப்பித்தன ரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர மகாராஜனே¹ மகாதன்யர்களாகிய இந்தக் கோபிகாஜன ஸமூகங் கள் இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவானுடைய மகா மாதுரிய மனோகசியங்களான வாக்கியங்களைக்கேட்டு, அவருடைய ஸவரூப கல்யாணகுண வைபவாதிசயத் தினால் யாவரும் பரிபூரணமனோதார்களாய்த் தங்களுக்குண்டாகிய விபேக தாப்பங்களை யொழிந்து, பூரணந்த் பரிதர்களாய் விளங்கினார்கள். அந்தச்

ஸ்ரீ கண்ணன் ஜலக்கிரீடை இராஜக்கிரீடை கோபிகாஸநீகளுடன் சேயதது.

சமயத்தில் ஸ்ரீ சாவலோகைசுநாயகராகியும் ஸ்ரீ அனந்தராகியும் விசித்திர விசுவமூர்த்தியாகியும் விகிவகுக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா, விமானாருடர்களாய அம்பரவீதியில் நின்றும தம்முடைய வீலைகளைச் சேவித்துக்கொண்டிருப்பினும் சமஸ்தமான தேவதைகளும் தேவாங்கனைகளும் அபஸரஸ்திரீகள் முதலிய திவ்யாங்கனைகளும் ஆசசீயப்படுமபடியாய், இந்தக் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்கள் மண்டலாகாரங்களாக நின்று ஒருவா கோள்களினமீது ஒருவர்களுக்கான சோதனையுடைய மதறொரு ஹஸ்தங்களை ஒருவருக்கொருவா கோத்துக் கொள்ளவுஞ் சொல்லி, அவர்கள் பாதங்களுடைய சரியாக வருத்தி, இராஜமண்டலங்களைக் கற்பித்து, அவர்களைப் பதமங்காரமாக நிறுத்தி, தான் பதமத்தின் காயைப்போல நடுவிலெழுந்தருளிப் பிரகாசத்தோடும் விளையாடினார்.

இந்தப் பிரகாரம் நாநாவித விசித்திரத்திப்பதங்களால் சஞ்சரித்து விளையாடுகின்ற இந்தச் சாதாரண மாயாமூர்த்தியான ஸ்ரீபகவானென்னும் ஸ்ரீஹரியானவா, தமக் கிருபாசிவசுள்ளினும் திவ்யா பரணுவகார பூஷிதங்களாகிய அக்ஷரங்க லாமல பூண சந்திரோதய முகூர விநதங்களுடைய இரண்டு சுந்தரவதிகள தங்குளிரண்டு சுரங்குளினும் வீணைகளைப் பிடித்து கெட்டிக்காரர்களாய மகோத ஸாக்ததுடன் சம்ஸதப்பிராணிகளின் மனோரஞ்சனமாக மதுரதவணிகளோடு ஸ்ரீஹரியென்று பாட, தாம் மிகவும் அளவிலலாமல அநிகா வினோத சுந்தர நாதங்களைத் தராரின்ற புள்ளாங்குழல்த தமது திருவதரங்களில் வைத்து, அநதச் சுந்தரீஜனங்களினுடைய செங்கமுநீர்ப் புஷ்ப இதழ்களையொத்த விரல்களின் முனைகளாலுண்டாகிய மதுரலயகதி பேதங்களுக்கு மிகவு மனனியோனய ஸநாயமாயத் தமது முரளீகான மிருதுத துவணிகளைப் பூரித்துக் கானங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

மேலும் ஸ்ரீபகவானுவா அநத இராஜமண்டலாகார தாமரைப்பூவினுடைய காயாகிற மத்தியப்பிரகேசத்தில் கமலகாணிகா நடுநாயகமாய நின்று கொண்டிருப்பது மல்லாமல், இன்னும் அநத கோபிகாஜனங்கள் எத்தனைப் பேரிருக்கின்றனார்களோ? அத்தனைப்போகளுக்கும் அத்தனை மூர்த்தியாய் அநதச் சுந்தரீ ரதங்குளினுடைய சுரகமல தோள்களினது ஆலிங்கனத்துக்குள் தாமும் தமது தோள்களின் ஆலிங்கனத்திற்குள் அநதச் சுந்தரவதிகளுமாகப்பிரகாசித்து, பரதசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி நடனதிகாள் வித்யாசார மண்டலங்களாகிய இராஜமண்டலத்தை உண்டுபண்ணினா அதைக் கண்ட மாதிரிததில் ஆகாசத்திலின்று ஸவாமியினுடைய வீலைகளைப் பராத் துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவதா ஸமூகங்கள் யாவரும் ஆசசீயங்களை யடைந்து, ஆனந்த பரவசாகளாய புஷ்பவருஷங்களை வருஷித்தனாகள்.

அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபகவானுவா அநதநகோபிகா ஜனங்களினுடைய மனோபிஷ்டப் பிரகாரத்திற்கு அநந்த ரூபதரராகி, மிகவும் மிருதுவான தளிகளோடுங்கூடிய பூங்கொத்துகளி னிடையில வாசஞ்செய்து பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சுந்தர வருவங்களுடைய புஷ்ப வண்டினங்களைப்

போலவும் ஸ்வர்ணமணிமய மலைகளினுடைய மத்தியில் விளங்காநின்ற நீல சிகரங்களைப் போலவும், புருஷனிடத்தில் யிச்சையாய்ச் சஞ்சரிக்கிற ஆணைப் பேடுகளுக்குத் திருப்திகரமாய் விளங்குகின்ற மத்தகஜங்களைப்போலவும், மிகவும் மனோகரங்களாய்த் தளிராநு தழைந்து புஷ்பித்து விருத்தியடையாரின்ற இருண்ட விருக்ஷங்களைப் போலவும், மினை கொடிகளின் இடையே தோன்றுகின்ற நீருண்ட கறுத்த மேகங்களைப் போலவும் நதி பிரவாகங்களின் மத்தியில் மனோகரங்களாய்த் தோன்றுகின்ற பாவத்தினுடைய சிகரங்களைப் போலவும் விளங்கினா.

இதுவு மல்லாமல் ஜகன்மோகனாகார ஸ்வரூபங்களை அடைந்து எழுந்த ருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானுவா, மலாந்த செந்தாமரைப் புஷ்பங்களின் இதழ்களுக்குக் கொப்பாகியும் சந்திரோதய நீராமலக்ரண நகங்களுடையன் வாகியும் சனகாதி யோகீர்திராகளுடைய இருதய தாபங்களை நிவாரணஞ் செய்யத்தக்கனவாகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீசரணாவித்தங்கள் அந்த மானு ஜனங்களினுடைய தளிருக்கொப்பான பாதங்களுடன் ஸம்மாகப் பொருந்த நின்ற, அவர்கள் யாவரும் இரண்டு கரங்களையுங்கூடப் பிடித்துச் செய்து கொண்டிருக்க அவர்களினமீது புஷ்பங்களை யிறைத்து, அலாந்த கமலங் களைப்போன்ற தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களை அந்தக்கோபிகா ஜனங்களினுடைய மனதை அரிகத்த தக்கதுகளாகக் கண்டங்களில் அமைத்து, எவவுயிராளு மனதகரைத்து உருகுமபடியாக வேணுகானங்களைப் பாடி, மண்டலாகார ராஜபந்த லீலாவினோதங்களுடன் நாததனங்களைச் செய்தா அந்தக் கோபி காஜனங்களும் அவரோடு தக்கப்பிரகாரம் நடத்தினார்கள்

இந்தப் பிரகாரம் அந்த கோபீஜனங்களும் அவாயுங்கூடி, சங்கபதமம், ஸஜரகந்தகம், சதுரமுகம், சகரவாளம், சதுரபத்திரம், ஸௌபத்திரம், நாக சந்தியாவரத்தம், குண்டலீகரணம், குளீரபந்தம் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன் பதுவித லக்ஷணங்கள் காண்போருக்குத் தோன்றும்படி ராஜக்கிரீடங்கள் செய யத்தொடங்கினவர்களாகி, ஏகபாத சம்பாத முதலிய சஞ்சாரங்களுடன் உலா வித்தகிரிந்து, வாயுமண்டலங்களினும் சந்திரமண்டலங்களினும் சுழன்று சுழன்று மெழும்பி ஸதாவரங்களைப்போல நின்றும், பின்பு சலித்தும், மீட்டும் ஸவாண கிங்கணிகளின் சிறேஞ்சைகளால் சமஸ்த ஜனங்களினுடைய செவிகளுக்கு ஆனந்தங்களை யுண்டாக்கியும், அனந்தவித விசித்திரபாத நடனபேதங்களால் நாட்டியங்களைச் செய்தும், அந்தரிஷ ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற புணயலோ கசஞ்சார கதிவிசேஷங்களைத் தோன்றச் செய்துகொண்டும், சுரேந்திர பவனங்களிலுள்ள தேவகதம்ப பாரிஜாதாதி விருக்ஷங்களினுடைய கிளைகளைப் போன்று மனோகரங்களாகியும் திகக்கங்களினுடைய முகங்களி லிருக்கிற தூம்பிக்கைகளை எளிதாகச் செய்கின்றனவாகியும் மூவுலகுக்கும் சேஷமத்தைப் பண்ணுகின்றதுகளாகியும் விளங்குகின்ற கரங்களிலணிந்த இரதக் கங்கண் புஷ்பங்கள் ஜவலிக்க ஹஸ்தங்களினது அபிரய பேதங்களைத் தோன்றச் செய்தும் நடத்தினார்கள்.

அப்படி ஸ்வாமிநிததிக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாயத்தி லிருக்கிற தேவ கணங்களுக்கும், முனிசிரேஷ்டர்கள் முதலானவர்களுக்கும், சந்திரன்முதலிய நக்ஷத்திர கணங்களுக்கும், ராஜபந்த மஹாதுபவம் வாய்க்கப்பெற்ற கோபி ஜனங்களுக்கும், பிருந்தாவனப் புணயக்கூத்திரத்தி லுள்ள மிருகம், பக்ஷி விருக்ஷம், கொடி, புதா இவை முதலியவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தைத் தந்த அந்தராஜபந்த மஹாதிசய வைபவமானது, அமிதமதன காலத்தில் சாவ வோஷத்திரசங்களால் மகாவிநோதமாகச் சோபிக்கப்பட்டுச் சுகலஜனங்களுக் கும் சந்தோஷத்தைத்தந்து இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டிருந்த தைப் போலவும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சமமதமான ஸ்ரீராமசந்திர ராஜய பரிபாலன காலத்தைப் போலவும், அலலி ஆம்பல முதலிய புகழ்பவர்களை மலரச் செய்து அனந்தகரீரங்களாகத் தோற்றச் செய்கின்ற சம்பூரண சந்திரோதய மண்டலங்களைப் போலவும், வண்டினங்களால் தோற்றந் தேவபாரிஜாதங்க ளோடுங் கூடிய தெய்வ நந்தனவனத்தைப் போலவும், நீதிபுருஷனுடைய சித்தவிருத்தியைப் போலவும், நாநாவிக பிரபந்த தாதபரியாததங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மஹாகவீஸ்வரனுடைய ஹிருதய பாசரத்தைப் போலவும், ஸ்ரீவசுதேவ நந்தனருடைய ஸ்வரூபாது பவங்களுக்குத் தோன்றின சுரலோ கத்தைப் போலவும், தரணிமண்டலங்களை யளாவிய கீர்த்தி சோபிதங்களாக விளங்குகின்ற விசிஷ்டபுருஷனுடைய சரிகங்களைப் போலவும், ஹாரமுதலிய பூஷணங்களை யணிந்து மனோகரமாகப் பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரீ ரதந்தைப் போலவும், தேவர்கள்முதலிய அபஸர ஸ்திரீகளினுடைய உபசாரகைவக் யங்களுஞ் சஞ்சார சுகுமாரங்களும் அமைந்த ஸ்ரீகௌரீ தேவியினுடைய மந்திரமாகிய நிலயத்தைப் போலவும், சுகலஜன மனோரஞ்சனமாய் தோற்றப் பட்டிருந்தது.

அந்த ராஜக்கிரீடை செய்கிற சமயங்களில் இந்த கோபிகாஜனங்கள் தங்க ளுடைய மெல்லிய இடைகள் ஹவண்டு ஊசலாடவும், மஹாமனோஹரமாகிய முகாரவிரதங்களில் இளஞ்சிறுநகைகள் விளங்கவும், குறுவியாவைகள் முத் துக்களுக் கொப்பா யருமபவும், முத்துமுதலிய நவமணியினாலாகிய மாலை கள் ஒன்றொட்டோன்று கலந்தது சுழித்ததுச் சிக்குப்படவும், உடைமேலுடுத்த மேகலைகள் தளர்ந்து சரியவும், சந்தரநேதரங்கள் லுடைய பாவைகள் பிர காசிக்கவும், அளகபாரங்கள் லணிந்த பரிமளங்களோடுங்கூடிய கதம்ப புஷ்ப மாலைகளில் நின்றும் புஷ்பங்கள் ஒன்றொன்றுச் சரிந்து நழுவவும் தங்கள் திருமேனிகளி லணிந்த இரதந பூஷணங்கள் ஜவலிக்கவும், யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸஹிதர்களாய் ஆனந்த பரவசங்களாய் மதுரதவனியுடன் பாடி யும், கதிவிசேஷ லயநிதானங்கள் மாறாமல் சுகலதேவஜன நேதரோதஸவங்க ளாக நடித்தும், லீலமேகங்க ளிடத்திறுநேறி அவற்றைச் சூழ்ந்து விளங்கா நின்ற மின்னற் கொடிகளைப்போல பிரகாசித்தார்கள் இன்னும் களங்கமற்ற கோபிகாஜனங்கள் ஸ்ரீபங்கஜ லோசனமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடன் கூடி அவருக்குச்சரியாய் லயஜ்ஞானங்கள் வழுவாமல் நாததனங்களைச் செய்யும் பொழுது, அவர்களையிற கட்டிய மேகலாபரணத்தி லுண்டாகிய ஓசை

களும் ஹஸ்தங்களிலுள்ள கவசங்களின் ஒசைகளும் பாதநூபுரங்களின் ஹுடைய ஒசைகளும் ஓனரூபச் சோநது, ஸ்யஜஞான முறைவிளங்கச் சகல ஜன் மனோரஞ்சன சாமீனாஸவமாக விருந்தன.

வாரீர ராஜனே ! மானபேடுகளி ஹுடைய கண்களுக்கொப்பாக மருண்டு பாகுத்தகக மிருத சுந்தரத்தைப் படைத்த நேத்திரங்களை யுடைய இரதச் சுந்தரவதிகளுடன் அதிகசுந்தராகாராகிய ஸ்ரீஹரியானவா நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்ற மஹாமகிமைகளோடு கூடிய ராஜக்கிரீடாதி சயங்களைச் சமஸ்தமான தேவதைகளும் தேவதாஸதீர்ளுந் தங்கள் விமானங்களில் நின்று மஹா ஆசசரிய கரங்களாகத் தரிசித்து, மகத்தாகிய சந்தோஷானந்த பரிதா களாய் புஷ்பங்களை வருஷித்து, தூதுபிரமதஸிய வாதியங்களையும் ஆசிரயத்தில் மங்கலகரமாகக் கோஷிப்பித்தவர்கள் மேலும் ஸமஸ்தமான கருட கார்தாவாதிபதிகளும் தங்கள் ஸ்திரீரளுடன் கூடி, ஸ்ரீஹரியினுடைய அதிசயானந்த கலயான குணங்களை ஸ்ருதிசெய்தவர்கள், அப்பொழுது சாவகசிரக நகத்திராதிபனாகிய சந்திரனுவா, மிகவு மதிசயானந்தத்துடன் தமமையும் தமது கதிபேதங்களையு பற்றது ஸதமபித்துச் சலியாமல் நின்றுவிட்டார்.

அன்றியும்நத இந்திர பகவானுவா நாநாவிதமான புஷ்பபரிமளங்க ளைக் கொடுத்து மகத்தகமனமாக வந்து, நந்தகோமிகாஸதீர் ஜனங்களினுடைய சிறுவாஸவளை யாற்றி, ஸ்ரீரத ராஜக்கிரீடாதி சயங்களுக்கு குச சந்தோஷத்தை யடைந்து, தாமூர சகாயமாய் நின்று, மிகவுஞ் செனகயானந்தகரமாகிய குளிர்ச்சியை வீசி, ஸ்ரீபாவானையும் உபசரித்து, அப்பொழுது செல்லமனமில்லாமல் நின்றுவிட்டனா அந்தச்சமயத்தில் ஒரு ஸ்ரீபாணி யானவள் வீணையி னது தந்தினைமீட்டி, ஸவஜஞானஸ்ய நயத்திப்பைகள் வழுவாமல் ஒரு ராகம் ஆலாபனைச் செய்யத்தொடங்கி, நாநாவிதங்களாக ஆலாபித்துப் பாடி னா அப்போது ஸ்ரீபகவானுவா அந்தராதத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷித் தார், அவனைத்திலுள்ள தருக்களையவும் அருமபெடுத்தன. மறறொரு பூஷணியானவள் மிகவுஞ் சுந்தரங்களாக நாதத்தங்களைச் செய்து, மதுரஸவரங் களாகப் பாடி, தனது பாதநூபுர சதங்கைகளும் கங்களுதி பூஷணங்களும் மிகவு மினியனவாகச் சபதிக்க ஸ்ரீபகவானுடனகூடி, தனது ஸதனபார முத் திரைகளை அவருடைய ஸ்ரீஹஸ்தங்களிலொத்தி யுபசரித்துச் சந்தோஷமாய் சுகானந்தத்தை யடைந்தனள்.

வாரீர அாசசன பௌத்திரனே ! ஸ்ரீபகவானுவா மிகவும் பரிமளங் ளோடுகூடிய சந்தனத்தையும் பூஷணங்களையு மணிந்து, கம்பீரமான தமது புஜங்களை யொருபுனையாக சீனையினுடைய தோள்களில் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் இனிப்பான வசனமாய்ச் சமபாஷித்துக் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவள் சரீரம் புளகி ஆனந்தபரவசத்தை யடைந்து செளக்கியத்தைக் கொண்டாள் ஒருஸதீர் நாயகமானவள் தனது கமலமபோன்ற கரங்களினுலே

ஸ்ரீபகவானே ஆலிங்கனஞ்செய்து, முகத்துடன் முகஞ் சேர்த்துக் கொண்டாள். அவளவில ஸ்ரீபகவானைவா அவளுக்குத் தமது திருவதரத்தினால் தாம பூலப் பிரசாத தம்பலங்களைக் கொடுத்தருளினு, ஒரு சுந்தரவதி ஸ்ரீபகவா னுடைய குணங்களை யபிரயஞ்செய்து விளையாடினாள். அப்போது அவள் கொங்கைபாரங்கனின் மீது அணிந்த ஆணிமுத்துக்களைப் போலத் தேகத்தில் வெயாவை யருமபியது அத்தருணத்தில் பாலகோபால மூர்த்தியானவா தமது கரங்களினால் அந்தவெயாவையை நிவாரணஞ் செய்தனா

ஒரு சுந்தரவதியானவள் நாததனங்களைச் செய்து அலுத்தாள். அப் பொழுது அவளுடைய பிரியராகிய ஸ்ரீஜனாதன ரானவா தமது ஹஸ்தங் களினால் ஸபரிசித்தது, இளப்பை நிவாரணஞ் செய்தனா ஒருபுணயாகக்ளை ஸ்ரீபகவானுடைய நாமங்களைப் பாடியும் ஆடியும் அலுத்தாள் அச்சமயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி திருவதர பானங்களையருளி யாசரித்தனா ஒரு சுந்தரீ திலகமானவள் கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டே ஸ்ரீபகவானை அடைந்தாள். அதைப்பாராத தாதிரத்தில் ஸ்ரீபுருஷோத்தம ரானவா காடாலிங்கனஞ் செய்து சந்தோஷித்தனா தயைக்கிருப்பிடமாகிய ஸ்ரீபகவானைவா அவளிர விறசெய்த ராஜக கிரீடாநுபவத்தில் இந்த கோபிகாஜனங்களினுடைய தபோ பல்விச்சைக் கீடேறத் தக்கதாக உற்பவித்தது, அவர்களுடைய நாததன முதலியத்தினால் சனமானங்களைச் செய்தனா. அந்தக்கோபிகா ஸ்திரீகளும் சந்தோஷித்தார்கள இவ்விதங்களாக இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் தவப்பேற்றினால் ஸ்ரீஹரியினுடைய போகங்களில் மிகவும் பரவசாக ளாகி, அரையிலுத்திய பட்டாடைகள் நழுவவும் ஸ்தனங்களின் மீது தரித்த முனருனைகள் சோரவும் தங்களைத்தாங்கள் மறந்திருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் ஆகாயவீதிகளில் வாகனருடாகளாயத் தங்கி இந்த அதி சயங்களைப் பாராத சமஸ்தமான தேவதைகளும் அவ்விதங்களாகவே மெய் மறந்து, அந்தவிமானங்களமேல் சித்திரப் பாவைகளைப்போல சேர்ந்து நின் றுவிட்டனாக, அதின்பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா கோபஸ்திரீ ஜனங்களெத்தனை போகனோ? அதனைப்போகளுக்கும் அதனைப்பிரயாய் அவர்கள் இச்சையனைத் திருப்தியடையச்செய்து, அவர்களுடைய கூடி நாதத் தனங்களைச் செய்து பாடியும், சரசமாய்ப் பேசியும், நகைத்தும், அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்தா. அந்தச்சமயத்தில் கோபீஜனங்கள் யாவரும் தங்கள் பூரவஜ்ஜனம் தபோபயனாய் விளங்குகின்ற எம்பெருமானை ஸபரிசித்தத்தினாலே யுண்டாகிய பேராநந்தக் கடலின் மூழ்கினவர்களாகி, பிறவிக் கடலி னின்ற மோக்ஷக்கரை யேற்றத்தற்குரிய தெப்பமாகிய திருவடித்தர மரைகளை யுடைய அந்த ஸ்ரீபகவானை ஸதுதிசெய்து கொண்டிருந்தார்கள்

ஸ்ரீ கண்ணனும கோபிகைகளும் ஜலக்கிரீடை செய்கிறது.

வாரீர் மகாராஜனே! பரம கிருபா மூர்த்தியா பெருந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீஹரியானவர் ராஜக்கிரீடைகளில் திருப்தியடைந்த கோபிகைகளைப் பார்த்து

அவர்வர்களை ஆயாசநதிர யதேசசையாய உலாவச்செய்து, காழும் இளப பாற்றிக்கொண்டு, யமுநரதியில் ஜலக்கிரீடைசெய்ய ரிசசயிதவராய அமம காரதியிலிறங்கினா அநதசசமயத்தில் கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் ஸ்ரீபகவா னைத் துதித்துக்கொண்டு ஆனந்தபரவசாகளாகி, அநதநதியில் ஸ்ரீபகவா னு டன் கூட முன்னுமபின்னுமாக இறங்கினார்கள் அவருள் முழநதாளாமும ஜலத்தில் சிலா தொடையள வாழத்தில் சிலா அரையளவாழத்தில் சிலா மாபளவு ஜலத்தில் சிலா இப்படி நாநாவிதங்களாக ஜலத்திலிருந்து, ஏக வஸ்திர தாராகளாய மங்கல ஸநானங்களைச் செய்துகொண்டு, ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து, ஒ ஸ்ரீகிருஷ்ண! நீ எங்களுடைய இரண்டு ஸ்தனங்களுக்கும் ஆனந்தங்களைத் தராரின்றீர், உமமுடைய கரமாகிற தாமரை மலர்களால் மீட்டு மெங்கள் ஸ்தனபாரங்களைத் தொடுவீராக, என்று சரசவசனங் களாக அழைத்து அநதஜலத்தில் விளையாடினார்கள்

அநதசசமயத்தில் இவர்களுடைய கொங்கைகள் சுகரவாளப் பகழிக னைப் போலவும், நீண்டு செவ்வரி பரந்தகண்கள் கெண்டைமீன்களுக் கொப் பாகவும், நாபிகள் நீசசுழிகளுக்கு கொப்பாகவும், குண்டலங்கள் மகரமீன்க ளுக் கொப்பாகவும், அநத நதிப்பிரவாகங்களில் தோற்றின் இன்னுமிவர்கள் அநத நதியிலிறங்கித் தீர்த்தமாடுகிற சமயத்தில் அநத நதிதேவதையாசிய காளிநதிதேவியானவள் தனது பரிசுத்தகரங்களால் இவர்களைச் சன்மாரித்து வரவழைத்து அரக்கிய பாததிய முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து உபசரிக கின்றதுபோல அநததியானது நாநாவித மாகிய அலைகளால் அவர்களாயாசங் களைத் தீர்த்து, பரிசுத்தத்தையும் பரமசௌக்கியத்தையும் அடையும்படிச் செய்து, அவர்கள் தீர்த்தமாடுதற்கு மிகவும் அனுசூலப் படுமபடி மந்தகதி களைக் கொண்டு விளங்கியது பின்னும அநதகோகுல நங்கையர்கள் அநததியில் மிகவு மானந்தவகொண்டவர்களாயிருந்து, அநதஜலத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற சாரசபட்சிகளைப் பார்த்து, ஒ படசிகளா! எங்களுடன் விளையாடவாருங்கள் என்று கைகளைநீட்டி யழைத்தார்கள். சிலா வண்டினங்களை யோட்டியும், சிலா சுகரவாகங்களைப்பிடிக்க விரும்பியும் கிரீடித்தார்கள்

இப்படி நாநாவிதங்களாக அநத நதியின்கண் மாபளவு ஜலத்தி லிருந துக் கொண்டு விளையாடுகின்ற சமயத்தில் இவர்களுடைய முகப்பிம்பங்களும் அநத ஜலத்தில் அலைகள்தோறும் காணப்படுகிற சநதிரனுடைய பிரதிபிம்பங் களும் ஒன்றாகி, அநதஸ்திரீகளின் முகங்களுக்குச் சமானமாகிய சநதிரனு ன வா இநத ஜலப்பிரவாக மத்தியிலிறங்கி அனேக கோபிகைகளுடன் விளையாடு கின்ற சாவிலோசேஸ்வரனாகிய ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய லீலைகளைக் கண்டு, சந தோஷத்தினால் மயங்கிய சித்தத்தை யுடையவராய அநதநதியில் விழந்து, அனேக ஸ்வரூபங்ளை அடைந்து, ஒருவிடத்திலும் நிலையயறிக மனமில் லாமல் அலைகளரூப போல விட்டுவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அநதநதியில் விளையாடுகின்ற கோபிகாமணிகள், அதின் அலைகள் தோறும் காணப்படுகின்ற சநதிரபிம்பங்களைப் பார்த்துச் சந்தோஷித்தவர்க

ளாகியும், அந்தப் பிரவாகத்தில் மலாரது பரிமளம் வீசிக்கொண்டிருக்கின்ற அலவிமுதலிய புஷ்பங்களில் வாசஞ்செய்து மதுவையுண்டு மகரந்தங்களைப் பூசிக்கொண்டு அலைகளினால் தெறிக்கின்ற ஜலபிந்துகளின் சிறுதுளிகளால் நனைந்த இறகுகளோடு கூடிய மதுபானத்தினை ஊண்டாகிய மயக்கத்தைக் கொண்டு தங்களுடைய முகப்பிம்பங்களை மலாரத் தாமரைப் புஷ்பங்களென்றும் வாய்களை விரிந்த சுவவலகை என்றும் களைப்பைப் புஷ்பித்த குவளைகளென்றும் நினைத்து இவைகளில் தேனுண்டாயிருக்கும் பானம் பண்ணலாமென்கிற விருப்பமுற்ற ஈகாரவிசை பாடிக்கொண்டு வந்து தங்கள் முகத்தில் மொய்க்கின்ற வாய்சொருந்தி அசுமயத்தில் பெருண்டு பதைத்துச் சலத்தை வாரி வாரி யிறைத்து அலுப்பதை துறந்தியூர் விளையாடினார்கள்.

மேலும் இப்படி சபித்துக்கொண்டு சஞ்சரிகின்ற வண்டினங்களுடன் தாங்களும் மதுமுள்ள தொனியைச் செய்து கீழிசுதார, அவ்வலைகளின் ஜலபிந்துக்களால் தாவரா நன்னதர, பூவொடியுளைப்போல ஸ்ரீகுருஷ்ண முகாரவிரந்த ஸபரிச ஜலந்தரகு ஆனந்தத்தும், அந்தத் தெளிந்தஜலத்தில் தங்களிஷ்டப்பிரகாரமாக முற்ற சமுன்னேருக குளித்துச்சஞ்சரித்தும், புஷ்பங்களை ஆயுதமாகப் படைத்த மலாரத் தண்ட புஷ்பபாணங்களினை ஊண்டாகிய நிணங்களை அழுகந்தரசுமூவிக் காட்டுவதுபோலக், தங்கள் திருமேனிச் சுந்தர அவயவங்கள் விளங்குகாட்டியும், அச்சலத்தில் விலாபரவசாகளாய் ஸ்ரீபகவானுடன் சரசவசனங்களைப் பேசிக் சமீபத்தில்வந்து சலத்தை வாரிவாரி யிறைத்தும், அவுரிறைக்கும்போது தப்பித்துக் கொண்டும், சிலா தப்பித்துக் கொள்ளாமல் நின்று, அச்சலத்தில் கோயத்து தாங்களும் பதிவூசிறைத்தும், ஸ்ரீபகவானுடைய சரங்ங்ளால் அபிஷேகிக்கப்பட்டவர்களாகியும், ஆழ்ந்த ஜலத்திலிறங்கிக் குதித்து விளையாடிச் சஞ்சரிகின்ற யானைப் பேடுகளைப் போல ஸ்ரீ பசவானுடன் அநந்தியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இப்படிப்பட்ட ஜலத்தையுடைய யமுந்நதியில் ஸ்ரீபசவானுடன் இந்தப் பாலாமணிகளெல்லாரும் தீர்த்தங்களாடி, நிர்மலமான மனதுடையவர்களாய் அநந்தியுடன் வெளியிலவந்து, வலகிரங்களை யுடுத்திக்கொண்டு, சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்து, சகலாபரணங்களுயும் தரித்து, சாவாலங்கார சோபிதர்களாகி, மதஜலத்தை அடுக்க யானைப்பேடுகள் சுத்ததுடன் கீழ்க்கின்றன போல வெண்மையாகிய மணற்குன்றங்களி னிடத்தும் பூம்பொதுருகளின் சார்பிலும் விருகங்களினிடவாரங்களினு மிருந்து, நாநாவித சுகபோகக் கீடைகள் யனுபவித்தார்கள்.

வாரீர் மகிபதியே! இந்தப்பிரகாரம் சராககாலத்தில் ஸ்ரீபால கோபால மூர்த்தியானவா இந்திரியசலனங்களை யடையாத பசவானாகி யிருந்தும் இந்த ஸ்ரீகோபிகா ஜனங்களுடன் கூடி, அவர்கள் இஷ்டத்தின்படி ரமித்துக்கொண்டிருந்தாரா, இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற சுகப்பிரமம் ரிஷியப் பராதது பரிசுஷித்து மகாராஜன ஒருவராததை சொல்லுகின்றான். வாரீர், கைப்பிரமம் ரிஷியே! சாவதாமங்களுக்கும் காததாவாகியும் போகதாவாகியும்,

விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பகவானுனவா இப்படிப்பட்ட மகாதாமங்களை ஸ்தாபனஞ் செய்யத் துணிந்தாரே! இது எப்படிப்பட்ட தாமமென்று தமது திருவுள்ளத்தி லிசைந்தாரோ? அதை எனது சந்தேகநிவாரண மாசூரம் படிச் சொல்லியருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்த மஹாராஜாவைப் பார்த்து சுகர் சொல்லுகின்றா

சுகரவாக்கியம்

வாரீர ராஜனே! இவ்வுலகத்தில் சாவதிரவியங்களினும் பிரவேசித்துச் சர்வதிரவிய போககியராகியும் அவற்றின் தோஷங்களை யடையாதவராகியு மிருக்கின்ற அக்கனிபகவானைப் போல, பிறாமனைவியினது சங்கம் சுகபோகங் களை யனுபவிக்஑ும் மஹாதேஜோமய ஸ்வரூபர்களாகிய சந்திரன் இரதிரன் முதலிய தேவதைகள் அநகததேவதங்களை யடையார்கள. அவர்களைப்போல மானிடஜனங்கள் பிறாமனைவியாகளமேல் ஆசைகொள்ளுவார்களே யானால், தங்கள் புண்ணியம் நசித்து அதேகாதியை யடைவார்கள். சிவனைத்தவிர மற்ற வர்கள் யாரெனினும் திருப்பாறகடலில் வாசகியினால் கக்கப்பட்டுவந்த தாவா னல் ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்வார்களாகில் சஹிததும் பிழைப்பா களோ? அப்படிப்போல மகா தேஜிகளுக்குத் தவவகுன்றினலும் மறுபடியும் மீளுவார்கள், அலப்பிதேஜிகளுடைய தவ்மழியும்மயானால், மறுபடியுமிண்டு உஜ்ஜீவிப்ப தரிதாயிருக்கும்

வாரீர நரேரதிரனே! ஸ்ரீ பகவானுனவா ஒரு பிராமய முகூர்த்தம் வரையில் கோபஸ்திரீ ஜனங்களுக்குத் திருபதி யுண்டாகும்படிச் செய்தபின்பு, தம்மையே மணவாளனாக நினைத்துச் சலியாமல் பார்த்துக்கொண்டு விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவர்களா யிருந்தபோதிலும் ஸ்ரீ பகவ தாக்கினையின்படி தங் கள் தங்கள் மாளிகைகளைச் சோந்தார்கள் ஸவாமியுந் தமது திருமாளிகை களைச்சோந்தா அநதக்கோபால் சிரேஷ்டார்களும் ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாகி, இநதக்கோபிஜன விருததாநதங்களைக் கேட்டவாளுந் மன்று மனதில்தோற்றம்படி நினைத்தவாளுமன்று அவாளுந் ஸ்ரீ கிரு ஷ்ணகுண மகிமாதிசயங்களில் முழுகிப் பிரமஹானந்த பரவசங்களாய்ச் சந் தோஷித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீ பகவானும் கோபிகா ஜனங்களுந் சோந்த நட்டத்திய புணய சரித்திரங்களைக் குணனுபவஞ்செய்து ஸ்ரீ பகவத் பகதியை அடைகின்ற புணய புருஷாங்களாரோ? அவர்கள் யாவரெனும் தங்கள் ஜன்மாதிரங்களிற் சம்பாதித்த பாபங்கள் நசிக்க நித்திய சுரானந்த ஸ்ரீ பகவத் பிராபதியை யடைவார்கள்

முப்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அம்பிகாவனவுற் சுவத்திற்கரியோடு நதகோபால கோபியோடும
செமமையாய்ச்சென்று சோநதவி - ததினிற செய்யவாங் கீரசரிஷிசாபத்தால்
அமமலைபாமபா யுற்றுக்கிடந்திடம் அரவினவாயிலகப்பட்ட நதரை
பொமமெனவிடுவித்ததின சாபத்தைப் போக்கிரட்சிதத வாறைபபுகலுவாம்.

ஸ்ரீ ஹரியானவா அம்பிகாவன உதஸவத்திற்கு நதகோபா முதலிய
சகலஜனங்களும் போயிருந்தவிடத்தில் ஆங்கிரசாக னென்னும் ரிஷிகள்
னுடைய சாபத்தைப் பெற்றுக்கிடந்த மலைபாமபின் வாயிலகப்பட்ட நத
கோபரை விடுவித்து அதினசாபத்தை நிவாரணஞ் செயதாரென்றும், குபேர
படனாகிய சங்கருடனென்கிற துஷ்டகுபயகனைச் சமமரித்து கோபிகா ஜனங்
களை இரட்சித்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர ராஜசேகரனே! ஒருநாள் நதகோபா முதலிய கோபாலங்களும்
கோபிஜனங்களும் அம்பிகா வனத்தைக் குறித்துக் கோரதங்களோடு சக
டங்கள் முதலிய வாக்குநாடகளாய்ச் சென்று, அந்தப் புணயக்ஷேத்திரத்
தில் மகாபரிசுத்தமாகப் பிரவாகிக்கின்ற சரஸ்வதீரதியில் தீர்த்தமாடி, மிகவும்
பகதி சிரத்தையுடன் உமாமஹேஸ்வரர்களைத் தியாளித்து, காணிக்கைகளைச்
சமாபிதித்து, மிகவும் ஆகாத்ததுடன் ஸ்ரீ அம்பிகாதேவி! ஸ்ரீ அம்பிகாமஹே
ஸ்வரா! ஸ்ரீ கொளரீ! ஸ்ரீ கௌரீபதே! ஸ்ரீ உமாதேவி! ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்
வரா! ஸ்ரீ சிவசம்போ! ஸ்ரீ சங்கரமஹாதேவா! ஸ்ரீ சைலவாணி! ஸ்ரீ சாம்ப
வீ! ஸ்ரீ மஹாகாளீ! கிருபையாக எங்களை இரக்ஷிக்கக்கடவீர் என்று பல
வாறாக ஸ்துதிகளைச்செய்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபிதித்தார்கள்.
பின்பு அவ்விடத்தில் நதகோபரானவா பிராமணர்களுக்குச் சமாராதன பூர்
வகமாக அறுசுவை ரசவாககத்துடன் பக்குவானனங்களைச் சமாபிதித்து, சந்
தனபரிமள பூஷபாலங்காரத்துடன் கோதானம் பூதானம் சொரண தானம்
வஸ்திரதானம் இவை முதலியவைகளைச் செய்து, அந்தப் பிராமண பூஜை
களை யு நிறைவேற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபபணமாகத் தத்தஞ் செய்தாரா

பின்பு நதகோபா உபநதா சந்தனகா இவாமுதலிய கோபால பிரபுக்
களும் மறறுமுள்ள யாவரும் மிகவும் பகதியியமங்களோடு ஜலத்தை மாத்தி
ரம் பாணஞ்செய்து, புணயக்ஷேத்திர உபவாசமாக அனிறாததிரி அவ்
வனத்தில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள் அவ்விரவில் அவ்வனத்தில்
வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஒருமலைப் பாம்பானது மிகவும் பசியை
புடையதாய்ச் சுவேசசையாக சஞ்சரித்துக்கொண்டு வந்து, உபவாசராய் நித்தி
ரை செய்துகொண்டிருக்கின்ற நதகோபரைப்பற்றி விழுங்கத் தொடங்கிற்று

அந்தச் சமயத்தில் நந்தகோபரானவா ஆ ஸ்ரீ கிருஷ்ண! ஓ ஆர்த்தஜன ரக்ஷாமணி! சாப்பத்தினால் கிரகிக்கப்பட்ட என்னை விடுவித்து இரட்சிக்கக் கடவீரென்று முறையிட்டார். அப்போது அவ்வாரவாரங்களைக் கேட்டு விழித்துக்கொண்ட கோபாலஜனங்கள் யாவரும் கூக்குரலுடன் சீக்கிரமாக ஓடிவந்து, நந்தகோபரைப்பார்த்து, மிகவும் பரபரப்பை யுடைய வாகளாய் அமலைப்பாம்பைக் குறைக் கொள்ளிகளாற் சுட்டார்கள் கோடாலிகளால் மோதிக் கொத்தினார்கள்

இப்படிச் செய்தபோது இவற்றினால் மிகவும் வருத்தத்தை யடைந்த போதிலும் அக்கொடிய மலைப்பாம்பானது நந்தகோபரைவிடாமல் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது, அத்தருணத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா தீவரமாக வந்து, அந்தப் பாம்பைத் தமது திருவடித் தாமரைகளா லுதைத்தார். அம் மாதத்திரத்தில் அந்தப் பாம்பானது தனது ஜனமாதிரத்திற சம்பாதித்த பாபராசிகளில் நின்றும் விடுபட்டதாகி, அந்தச் சாப்பச்சீரத்தை விட்டு வித்தியாதர ஸ்வரூபத்தை யடைந்தது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்தோத்திரக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாபிஷித்து, மிகவும் பயபக்தி வினையத்துடன் நின்றது அப்படி நிற்கின்ற வித்தியாதரனைப் பார்த்து, ஸ்ரீ கண்ணபிரான ஒரு வரத்தை சொல்லுகின்றார்

• ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்

வாராய் சுந்தரபுருஷனே! இப்படிப்பட்ட தீவய ஸ்வரூபதானையும, சுபலக்ஷண லக்ஷிதங்களையும் விளங்குகின்ற நீயா? உன்னுடைய நாமதேய மென்ன? உனது வாசஸ்தல மெங்கேயிருக்கின்றது? இவ்வளவு தேக்கரங்கி யையுடைய உனக்கு இங் கோரமான துஷ்ட சாப்பரூபம் என்ன பாபத்தினால் நேரிட்டது? இவ்விதமாகிய கொடிய ஸ்வரூபத்தைத் தாங்கத்தக்கதாக நீசெய்த பொல்லாங்கென்ன? இவைபொல்லாம விவரமாய் எனக்குத் தெரியச் சொல்லக் கடவாய் என்று கேட்ட ஸ்ரீ பகவானைப் பார்த்து, அந்த வித்தியாதரன் மிகவும் விவரத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

வித்தியாதரனுடைய வாக்கியம்

வாரீர் ஸ்ரீ பகவானே! நான் சுதரிசனென்னும் நாமதேயமுடைய வித்தியாதரன் இந்தச் சுந்தராகாரத்துடன் மிகவும் ஸுஸாயிதத்தை யடைந்தவனாகி, விமானாருட சஞ்சாரங்களினால் சமஸ்தமான நிக்ருஷிதங்குகளினால் சஞ்சரித்துச் சுக்ரபோகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில், மிகவும் குருபிகளைப்போலத் தோற்றப்படுகின்ற ஆயுஸ்ஸைகளென்னும் மகரிஷிகளைப்பார்த்து என்னமாக நதைத்தேன் அவ்வளவில் அந்தப் புணய நிலைகளாகிய ரிஷிபுங்கவர்கள் கோபத்தைவகித்து என்னைப் பார்த்து, நீ யந்தச் செளந்தரிய ரூபத்தைக்கொண்டிருப்பதினால்லவா எங்களை யிகழ்ந்தாய்? ஆதலால் இந்த ரூபத்தையிழந்து மலைப்பாம்பாய்க் கிடக்கக்கூடாது பொன்ற

சபிததார்க்கள பின்பு நான எனது பாபசிகதையைக் குறித்து வியாகுலப் பட்டு, அமமகாரிஷிகளுடைய சரணுர விந்தங்களுக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தடைனசமாபதித்து, இரட்சிக்க வேண்டுமென்று ஸுதுதிகளைச் செய்தேன். உடனே அவர்கள் கிருபை கூர்ந்தவாடியாய் ஓர்வாரத்தை சொன்னார்கள்.

மகரிஷிகள் வாகநியம்

வாராய வித்தியாதரணே! ஸ்ரீமந் நாராயணரானவா பகத பராதீனராய் யதுகுலத்தி லவதரித்து எழுந்தருளி யிருக்கின்றகாலத்தில், நந்தகோபா முதலிய சமஸ்தகோபால ஜனங்களுடன் தேவதா யாததிரையினிமித்தியம் இவ வரணயத்திற்கு ஓர் தினத்தி லெழுந்தருளுவார அந்த ஸ்ரீஜனாததனருடைய ஸ்ரீ பாதாரவந்த ஸபரிசம உனக்குக்கிடையே. அதுனால் உனது பாபராசிகள நசித்து, முன்னிலுமிதிக் சுந்தராகார ஸிவ சகதகை யனுபவிககககடவா யென்று அனுகிரகஞ் செய்தார்கள் என்று விண்ணப்பஞ்செய்த அவவித்தியாதரணவன் ஸ்ரீ பகவானே ஸுதுதிககக் தொடங்கினான்.

வித்தியாதரன் வாகநியம்

வாரீர் ஸ்ரீ பரமகிருபாநிதியாகிய வனஜாட்சரே! ஆகதக தியய புருஷர்கள எனக்கு யதார்த்தமாகவே சாபமுன்னிலையில் எனது ரூபசம்பத்தி லுண்டான காவத்தைப் பங்கஞ்செய்து, மிகவும் சாதுசங்கமந்திற்குரிய நற்குணங்களை யடையச்செய்தது மன்றியில் உமது தியய சேவாநத்தத்தைச் சாஷ்டாத காரமாகச் சேவித்து உஜ்ஜீவிககவுங் கிருபைச்செய்தார்கள் உமது கலயாண குணத்தினாலும், காலசேஷப் விலகஷண சாதுசங்கம சகவாசத்தினாலும், உமது நாமங்களை அடிககடி ஸமரணஞ் செய்வதினாலும், சமஸ்த பிராணிகளும் பூர்வத்திற்குச் செய்த தோஷங்கள் நசிக்கப்பெற்று, மகாதேஜஸவிகளாய் விளங்குவார்களென்று கியானிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனபடியினால் உமது சரணாவந்த ஸபரிசம எனக்கு லபித்த மாததிரத்தில் அந்தப் பிராமமனோத்தமமாகளினுடைய சாபத்தினு லுண்டாகிய சாபப் ஸவ்ரூப மொழிந்து, தியயபஞ்சத்தை யடைந்து தன்னிய னனைமென்று குதித்தான்.

ஸ்ரீ சுகா வாகநியம்

வாரீர் அரசனே! இந்தப்பிரகாரம் வித்தியாதரன் குதித்து ஸ்ரீ பகவானு ரூப பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்தது, ஸ்ரீ பகவானுடைய அனுகிரகத்தையடைந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னு டலகத்திற்குச் சென்றன பிறகு நந்தகோபா மஹாகேரமாகிய மலைபாம்பின் வாயில் நின்றும் விடுபட்டு தமது ஆயாசங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டிருந்தார அந்தச் சமயத்தில் சகலமான கோபாலப் பிரபுக்களும் கோபிகாஜனங்களும் வந்து நந்தகோபருக்கு உபசாரங்களைச்செய்து, தங்கள் மனோதுகங்களை யாற்றிக் கொண்டு அந்தத் தேவதைக்கு மறற்வார்கள செலுத்தவேண்டிய காணிக்கைகள் யாவன

சம்பந்தித்துவிட்டு, அந்த ஜாதிரோதஸவததை நடப்பித்து, யாவரும் மறுநாளுதயத்தில பரிந்தபாசையாய் பாரணைசெய்து, காப்பூரதாமபூல சுகந்தபரிமள புஷ்பங்களை யணிந்துகொண்டு, அவரவர்கள் தங்களுக்கிசைந்த வாகனங்களில் ஆரோகணமாகி, சந்தித்தவர்களாய் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய தீவயகலயாண குணங்களைப் பித்ததஸங்கள் செய்துகொண்டு, மறுபடியும் கோருகததிலயாவரும சேஷமததுடன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

வாரீர மஹாராஜனை¹ அகவழிற்று ஒருநாளிராதகிரி பூண சந்திரோதயாரான திருண்டில் ஸ்ரீ பலந்தி மூர்த்தியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் ருசிரானவரோப பூசித்து, சில அலங்காரத்துடன் துளைகருவியாகிய புள்ளாகுமுலையோ இடையிற் சொற்கொண்டு, சமபிரம வாததைகளோப பேசி உலாவிக்கொண்டிருந்தார்களாதிலுள்ள புஷ்பங்களால் நிறைந்த உத்தியான வனங்களுள் செழிந்தருளி, மதுரமாக ஸவரங்களைப் பாடுகின்ற விசித்ர வண்டனங்களி லேனைகளுடியும் தவம் பரிமளமாகக் குவிராது வீசா நின்ற தென்றல் சாறுகளையும் நன்றாக வனுபவித்து, சந்தோஷங்களாய்த் தங்கள் புண்ணாங்குரையொருகூட ஆதங்கலிலவைத்து, சூருவாக்கொருவா மஹா மகாவரமாய்புரட்சைகூட பிரானிகளினுடைய மனோருசன்மாயும் இந்நாநாபடி சாவித்தருகிற தங்களைச் செய்தார்கள்.

இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பலந்தி மூர்த்திகளிருவரும் பாடுகின்ற முரளி களனத் தவமிரிசாரகேட்ட மோபிராஜனங்கள் மனோலய மடைந்து, சரீரஸ மார்க்கம் வெட்டித்து, தீவயகாலதில் வைத்த மனதுடைய வாகளாகி, அவரவர்கள் புறப்பட்டு அப்புவழியில் இந்த மூர்த்திகளினுடைய ஸேவா தமஸகவந்து ஆவாரணைகொண்டு, யதேசசையாய்ச் சிலநேரஞ் சஞ்சரித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸவரவாதங்களே தங்கள் செவிக்குறி அனுபவித்ததமலநால் அவசவஞ்ச சித்திரத்திலெழுதிய பாலைகளைப்போல நின்ற, தங்கள் சடங்குள நழுவி அன்பாரங்களில் லலித்த புஷ்பங்கள் ஒன்றொன்றாய் நழுவியுதிர் இத்தகையநகரத் தியங்களை அதுபவ்ந்ததுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச்சமயத்தில் குபேரனுடைய தோழனுள் சங்களுடனெனத்திற உருகுயய்கள் அவ்விடத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்து, இவர்களினுடைய கானங்களையும் இநதக்கோபிகா ஜனங்களினுடைய மனோலயங்களையுங்கண்டு ஆசசரிய மனதுடையவனாகி, மாயாவித்தியா காவிகளாகி, தன் மாயப் பலத்தினால் இநதப் பலராம கிருஷ்ணர்களால் ரக்ஷிதப்பட்டவர்களாகிய கோபிகா ஜனங்கள் யாவரையும் அபகரித்துக்கொண்டு உபாதிசையை நோக்கி நடந்தான அத்தருணத்தில் இந்த மோபிராஜன வண்டியிலுந் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பகதியுள்ள வாகனாகையால், அங்காருயயாதுடைய மாயகையிலகப்பட்டாமல் ஸ்ரீபகவந் நாமங்களை ஸமரித்து முறையீட்டி, புலியினவசத்திலகப்பட்ட பசுவினங்களைப் போலக் கத்தினார்கள்.

கேட்டிரோ பரிக்ஷிதமகாராஜனே¹ தக்ஷணம் பலபத்திர மூர்த்தி ஸஹி
தராக்ய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா, வாருங்கள் கோபகன்னியா மணி
களை¹ பயப்படாதேயுங்கள் என்று அப்பப்பிரதானஞ் செய்து, பலபத்திர
ரொரு ஆசசாமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு கூடவரத் தாமொரு ஆசசாமரத்
தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, காலமிருத்தியு வைப்போல் பிரகாசித்தவராகி,
அடா குய்யகன்¹ ஓடாதே நிற்கக்கடவாய் என்று காச்சித்துப் பின்
தொடர்ந்தா. அம்மாதிரித்தகில் அந்தக் குய்யகன் மனங்கலங்கி பிராண
பீதியடைந்து, இந்தச் சந்திர ஜனங்களைவிட்டு உத்தரதிசையை நோக்கி
ஓடத்தொடங்கினான் உடனே ஸ்ரீபகவானுவா ஸ்ரீபலதேவரை இந்த
மாதுஜனங்களுக்கு இரக்ஷகமாக நிறுத்தி, தாமமாதிரி அவனைத்
தொடர்ந்து, அடா துஷ்டப்பயலே¹ நீ யெங்கேபோகிறாய்? எங்குச் சென்ற
போதிலும் விடுவதில்லை என்று சென்று அவன் தனது மாயாவித்தைகளி
னால் எந்த ஸவரூபத்தை அடைந்து எங்கொளித்தபோதிலும், பூமி ஆகாயங்
களில் எங்கு சஞ்சரித்தோடி மறைந்தபோதிலும், அங்கங்கு அவனுக்கெதி
ரில்தோற்றி நின்றா

அப்போது அவன் வாடியேங்கித் தனது மாயாவித்தைகளிழந்து பிர
மித்துநின்றான் உடனே இந்த ஸ்ரீபகவானுவா தமது கைகளை முஷ்டி
யாகப் பிடித்து, அவனுடைய தலை பிளக்கும்படி மோதினா அது தாக்கின
மாதிரித்தகில் அவனிரைந்து கவிழ்ந்து, பூமியின்கண் மணகவவி விழந்
தான் அத்தருணத்தில் அவன் கிரோபாகத்தில் ஒருநிவய ரதநமானது
ஜாஜவலயமானமாய திக்குவிதிக்குள் பிரகாசிக்கும்படி ஜவலித்துக்கொண்
டிருந்தது அதைக் கோபீஜனங்கள் முதலிய யாவரும் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கையிலே ஸ்ரீபகவானுவா அந்த ரதநத்தை யபகரித்து, அந்தச் சங்க
சூடனைச் சமஹரித்து, அவனுடைய தலையில் நின்றவ கிரஹித்ததாக்ய
வேதகமணி யென்னுஞ் கிரோரதநத்தைத் தமக்கு மூத்தபிரானாகிய ஸ்ரீபல
ராம மூர்த்திக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்துச் சந்தோஷங்களை யுண்
டாக்கினா. அவரும் பரமசந்தோஷராகி, ஸ்ரீபகவானைக் காடாஸிங்கனஞ்
செய்து திருப்பதியடைந்தா. பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா உடனே
யாவருஞ் சந்தோஷங்களா யிருக்க, அவர்க ளெல்லாரையும் அழைத்துக்
கொண்டு கோகுலத்திற்கு வந்துசேர்ந்து வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தா.

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலிநீங்கம்

பதிதபாவன்ன பகற்காலத்திற பிரந்தாரணயத்திற
கதிதமாயச சஞ்சரிகக வவனெழுந திருக்கும்போது
மதுரச வாககியகோபிகா ஜனமாத ரெல்லாம
துதித்தன ரடிக்கடி கருத தூயனம் பகவனறனை

ஸ்ரீபகவானுவா பகற்காலங்களில் பிரந்தாரணயத்தில் சஞ்சரிகக எழுந
தருளி யிருக்கும்போது கோகுலத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்களை யாவரும்
ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலாவிபவாதிசயங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு, தங்கள்
இருதயங்களை சங்கக்கமாட்டாமல் பகற்காலத்தை வெறுத்து மஹாஸ்யா கூலங்
களை யடைந்து, இராததிரி காலத்தை தங்களுக்குப் பரமோத்தமாரகமென்று
நினைத்துத் துதித்தார்களென்று சொல்லுகின்றது

பரீசுகா வாககியம்

வாரீர மஹாராஜனே ! அப்படி யிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீபகவான
நாள்தோறும் பகற்காலங்க ளெல்லாம் வனங்களிலும், இரக்காலங்களில்
கோபகனலிகைகளுடனும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தா அப்படி லீலாதத்
மாக விருத்திபடைக்கின்ற காலங்களில் இங்கு கோகுலத்திலுள்ள சனங்கள்
யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய லீலாவைப்பாதிசய குணங்களை ஒரு
நிமைப் பொழுதாவது மறவாமல், தங்கள் சகீசனங்களைப் பார்த்து, மனோ
வேதனைகளாறுமபடி அவருடைய குணலீலைகள் யொருவாகக்கொருவா பிரீதி
யாகப் பேசிக்கொண்டு பகற்காலங்களைக் கழித்தார்கள் அவைகளை விவர
மாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவீர்

ஒருகோப சுந்தரியானவள் மறவொருத்தியைப் பார்த்து, வாராய சகீ
மணியே ! ஸ்ரீபகவானுவா அந்த யமுனாநதி தீரத்தையடைந்து சநகோஷபர
ராயத் தமது திவ்யாமபரங்களை இறுகப்பிடிந்து நன்றாய்ச் சொருகிக்கொண்டு
தமது ஹஸ்தங்களிலும் புசங்களிலும் மணிநத திருவாபரணங்களை பிரகாசிக்கப்
புகுங்களைத் திருத்திக்கொண்டு, ஒருவிருஷத்தி னடிவாரத்தினின்று கால
மேல் காலைவைத்துக்கொண்டு, வேணுவைத் திருவதரத்திற வைத்து, விரல்க
ளுடைய வைப்புதலினால் கானங்களைக் கறபித்து தேவகான கீதங்களைப்
பாடுவாரல்லவா ? அப்படிப்பாடுகின்ற சமயத்தில் ஆகாசவீதிகளில் தேவஸ
திரீகளயாவரும் தங்கள் பிராணராயகாக்குடன கூடி விமான்ங்களில் நின்று,
ஸ்ரீஹரியினுடைய கானருசிகளை யனுபவித்து மதித்து மனோலயமடைந்து,
தங்களாடைகள் தளர்ந்து நழுவிக் கொண்டிருக்கச் சொந்து நின்றார்களே,
அப்படி விரைவாகளை நீ பாக்கவில்லையா வென்றனை

மற்றொருமாத ஓ சொடியிடைபயப பாரதது, வாராய பதமகந்தியே ஸ்ரீசுருஷண பகவானுடைய வெண்காதுமாகிய அபிரகததைச செவியென னும வாயினா பானஞ்செய்து இருதபங்குளிர்ந்து சம்பிரமாரந்த பரவசத்தைக் கொண்டனவாகிய பகவகூட்டங்களுந் அபற்றின சன்றுசுந்ரும் மற்றுமுள்ள சகமிருகங்களுந் மேயசசலக் குழிந் து, சுவேந்திரியங்கடையும் ஸ்ரீமாத வாயிராணுசே சமரபயிசு கவிடந், முயலையும் வாலாயையும் உயரத்தாக கிக கொண்டு சினறு வானகவிசரயி யிராணுமல்லவா ? என்று சொல்லி அகதுள்ள விபவங்களை நீங்குக ளுதவாது சொராசனா

பின்னுமொரு புணயாங்கா ஓபிடி நடை வயப பாரதது, வாராய கஞ்சாயதாசுமி' அந்தப் பிரபந்தாவனத்தில் சமனக் பிராணிசஞ்சுகும மனோ ரமய முண்டாருமபி ஸ்ரீபசவானு வாதகசமுக்ரவிக் பிரசந்ராயச சந்தோஷத்துடன் தேவகாள் விக்கைவெளிப்பட முரவிரானதைசசெய்யும் போது, அந்த வனத்தினுள்ள சதோம சாகர வாகர சிவெனசம சாரிகை மயில் குயில் இவைமுதலாகியபட்சகூட்டங்க ளெல்லாஞ் செவிகொடுததுக் கேட்டு ஆனந்தத்தைக் கொண்டு, தங்களை வியாபாங்களை விட்டு, இறகு களை விடுதது, மயிரகளை சுவீரததுக் கண்டங்களை நீட்டி மனோலயமடைந் திருக்குமல்லவா ? அதுவா விருடசங்களுந், கொடியுந்ரும், பகருந்ரும், கம்பிரமகந்ருந் அநசயாம லேநாதுவல்லவா ? மகாபாக விகுத்துசசலி யாமல மகா போகயினுடைய ஓநகயத்தைப் பொலக் சம்பிரமாக விருக்கு மல்லவா ? சதபிரவாதங்களை வானகா மியும் அதிர்ந்து விடுத தனாபாமல சாந்தபுருஷனுடைய இருதபுக் கம்பியை மாரொளராமாத தேவநிசு கொண்டிருக் குமல்லவா ? என்றுசொல்லித் தனபனசசுருவ விருதத்தை யடைந்து பெருமுதக் விட்டன

ஒருசுபாகவ மற்றொரு கோதையைப் பாரதது, வாராய வனிதாரதநமே' இந்தப் பிரபந்தசுதுவ என்னை போதுவிடுகிறது ? உதயநிநினைந்து இந்தசு சூரியபகவான நான்தோறும் வெண்குனிளருளோ ? இவ்வுலகத்திற்குச் சிருஷ்டிகாததாவான ஸ்ரீசுதாமுக்ரப் பரவானுய்ய ஆதிரியை சிருஷ்டிககத் தொடங்குகையில், கிரந்தயராயத் தமது காரியோசித் காமவிருத்தியின் பொருட்டுப் பகலுமிரவும் படைத்தபோதிலும், நமது கண்ணபிராணிய ஸ்ரீபகவான திருவவதரிதத் மாததிரத்தில் எப்போதும் பூணசந்திரன் நிலைத் திருக்கவும் வெளிசசமுள்ள இரவே நிலைத்திருக்கவும் போதுவிடியாமலே யிருக்கவும் ஏனபடைக்கவில்லையா ? ஸ்ரீநமலாக்ராகிய ஸ்ரீசுருஷண பகவானுடைய தரிசனஸ்பரிசன போகயிரவான இரவாகவே யிருக்கலாகாதோ ? இந்தப் பகவாலம் ஏனுண்டாயிற்றோ ? இப்பாறா பொழுதுதான் எப்போது கழியுமோ ? என்றுசொல்லி மனதுபதைத்துச் சோரந்தன

ஒரு வனஜாட்சியானவள ஓ துடியிடைபய நோக்கி, வாராய கல்யாணி யே' இந்தப் பகற்பொழுது எப்போது நீங்கும் ? ஸ்ரீஹரியானவா மேய்ந்து

பசித்தனிருந்து ஊரமுதலாகத் திரும்பப்பட்ட பசுக்கூட்டங்களை யோட்டிக் கொண்டு கோகுலமுதலாய்த் திரும்பி பெய்ப்போது எழுந்தருளுவாரோ? அவருடைய முகாரவித்தப் பிச்சு வனசந்தர சேவாததக்கைப் பெறுவேனோ? அவரெப்போது கிருபாகடாக்கத் தீர்த்துவிட்டுத் தாரைக்கள் பெய்ந்து வருவிற்பாரோ? அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய ஸேவாசந்தோஷங்களைப் பிரிந்திருக்கின்ற என்னை இரகசியப் பதற்காலத்திற் மனம்தன்னவன் தனது கருப்புவிஸை வளைத்து, சுருமபுராணோற்றி, தாமரைமலர், மாமலர், அசோக மலர் முல்லைமலர் என்னு மிரதாலவகைப் பாணங்களைத் தொடுத்தது, என்னு டையசீரங்களைத் துளைத்துத் தாப்பங்கொள்ளச் செய்தது இருதயங்களைப் பேசித்து மனமலையச் செய்கின்றன இனி ஐந்தாவதாகிய லீலமலரைத் தொடுத்தது உயிரைவாவதுவான் மோலிருக்கின்றதே எப்படி? என்னசெய வேன்? இப்படிப்பட்ட தாப்பத்தை அரகப் பதவான் எப்போது வந்து தீர்றா ளுவரோ? அவரென் சம்பந்திலாந்து சன்மாபித்து, என்னு மனக்கவலை களை யொழித்து, சிந்தைஞ்சலங்களை மாற்றி, நீயஞ்ச வேண்டாமென்று அபயப்பிரகாசனஞ் செய்தது, என்னை? கொள்காமாக அபிமானித்துப் பிரம ஹானந்தங்களை யுணர்விண்ணக்கந்த உலகமலர்நாலமான ஏ இன்ன மெப் போதுதான் ரேரிமோ? என்று சொல்லித் தந்தறித்து முகமவாடி யிருந்தனள்

ஒருமகா சுகநரியானவள் மறொரு கோமளாங்கியைப் பார்த்து, வாராய சுகுண்டாவது லங்காரியான அன்புள்ள சகிதேய ஸ்ரீபகவானுவா என்னைப் பிரிந்ததுமுதல் இதுவரை நகுநென்ற துருடிகாஸமாகி நிமிஷங்கள் ஓவ வொரு கண்ணங்களாகவும், ஓவ்வொரு நாழிகைகளாகவும், ஓவ்வொரு முகாததங்களாகவும், சிலேரவரைநகுந் தேற்றமாயிருந்தன பிறகோ நிமிஷம் ஒரு தினமாகத் தோற்றியது பின்னும் யோசிக்கமுள்ளில் ஒருசிலி ஷம் ஒருபக்ஷமாகவும், ஸாமாதமாகவும், ஸா வநுஷமாகவும் விளங்கியது பின்பு வரவர ஒரு விரிஷம் அனேக வருஷங்களாகவும், ஒருயுகமாகவும், அந்த யுகங்கள் நான்கும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்த ஒருசதுயுகமாகிய மகாயுகமாக வும், பிறகு அந்த மகாயுகங்கள் பல்வாகவும், பிறகு அவை யிரண்டாயிரஞ் சேர்ந்த பிரமஹதினமாகவும், பின்பு பிரமஹ கலபாதமாகவும் கிணக்கப் படடிருக்கது இப்பொழுது அனேகநிமிஷங்களுள் அனந்தகோடி கலப் பேதங்களாய்த் தேற்றப்படடி நுந்விடின் நானென்னசெய்யப் போகின் றேன்? இந்தக் கால லக்ஷண மிப்படியிருந்தருமாண்டு, இந்தப் பிரகாரம் ஒரு நாழிகையை யளவிட்டால் எவ்வளவுகாலமாகும்? ஒரு நாழிகைக்கே எவ்வ ளவோ பிரமஹ கலப் மாருமாகில், இன்னையப்பொழுது அளக்கம்பதற்கு எத்தனைகோடி பிரமஹகலப்பங்கள் ஓழியவிண்ணகிமோ தெரியவில்லைப் ப நானென்னமாய்ச் சுகத்திருந்து ஸ்ரீபகவானைச் சேவித்து உஜ்ஜிவிக்கப்போகின் றேன்? என்றுசொல்லிப் பதைப்பதைத்து, உள்ளஞ்சோரத்து உருகி, எங்கிப் பரதவித்து, பெருமூச்செறிந்து, கண்களிலிருந்து துடிதாரையாய்ப்

பெருஞ்சிற்ற ஜலம் ஆறாயோட அவவிடத்திலேயே சேராநது, அங்ஙனே கொஞ்சந்தெளிநது துகடிதுகடொண்டு, பகற்காலத்தை அதிகதுன்பத்துடன் கழித்துக் கொண்டிருக்கனள்.

மற்றொரு செளந்தரியவதியானவள் ஓரஞ்சன லோசனியைப்பார்த்து, வாராய மோகனுங்கியே 'ஸ்ரீபகவானுவா ஜகன்மோகனுகார சுந்தரரூபதர ராயச சாவலோகத்திற்கும் சஞ்சனத்தைத் தருகின்ற வேணுகானத்தைச் செய்து, அந்தக் கீதஸ்வரத்தைக் கேட்டு டோலாய மானசராயடைந்த நமமுடனே அவவஞ்சகரகதிலுள்ள புணையந்தீரீரங்கனிலும் குளிரந்தசோலைகளிலும் புஷ்பவனங்களிலும் மற்றுமுள்ள ஸ்தலங்களிலும் பிரவேசித்து, நமது இஷ்டங்களைத்தேங்கச்சுத்தாக வேணுகானங்களைப் பாடியும் மகாராஜலக்ஷணங்களாகிய சங்கரேசை முதலிய திவ்யரீரகாலங்கிருதங்களேயுடைய கூடிய தமது திருவடிகள் இந்தப் பூமித்தீர்த்தியினுடைய மங்கல ஸ்வரூபமாகிய இந்தப் பிரகடாவன ஸ்தலங்கள் முழுதிலும் படவும் அதனால் அந்த ஸ்தானங்க ளெங்கும் அவ்வடையாளங்களைத் தாங்கிக் சுபகரமாகிய ரங்கவல்லிகளினால் அலங்காரஞ் செய்திருக்கின்ற பெரிய பிராட்டியாராகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய திருமாளிகையைப்போல அவங்கிருதமாகவும் கிராததன்வகளைச் செய்து, தமது திவ்யாவயவ கரசரணங்களால் செய்யப்பட்ட வக்ஷணாபி நயங்களினாலும் சதாசுப்பிரஸைந்த வகரைவிரத்ததிலே, தோற்று வின்ற இளங்கையினாலும் பரமகிருபா பரிபூரணதி சயங்கனையுடைய கமது கடாசுக்ஷீக்ஷணியங்களைப் படைத்த சுந்தரமுகாரவிந்த சோபிதங்களினாலும் நமமையாவரையு மோகிப்பித்து, அவ்வரங்கள் மனோபிஷ்டங்கள் நிறைவேற்றத்தக்க சுந்தரரூபங்களை அடைந்து, ஒருவாக்கொருவா எதிர்காலத்தைக்கோரி மனமருண்டு அலையாமலும் ஒருவாபோகத்தை யொருவாசித்தித்து எதிர்பார்த்துச் சுவீகரித்துக் காத்திராமலும் ஏக்காலத்தில் யாவருந் திருபதியடையும்படிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அனந்தமாகிய கோபிநாதர்களைக் குத்தாழுமனந்தராய ஒருவருக்கு மனங்கோணமல பிரமஹானந்த சம போக ருசிகளைத் தந்து, உள்ளும் புறம்புமுள்ள தாபங்களை யாற்றி, நமது அனந்த ஜனமத்தில் சமபாதித்த பாபராசிகள் நசிக்ஞமபடி நமமுடன்கூடி, நமக்குத்திவ்யானந்த சுக்போகங்களைத் தந்தருளிப் ஸவாமியைப் பிரியும் படிச்செய்கின்ற இந்தக் குருரூபத்தை அடைந்த பகற்காலம் எப்பொழுது தானெழியுமோ? நமது ஸ்வரூப பாதநாஸை தேதிரேதசவமாகச் சேவித்துக் கண்களிகரச் செய்கின்ற சூரியாஸ்த மானதீகேடுங்கூடிய இராககாலம் எப்போதுதான் நமமுடைய மனங்குளிரத் தோன்றமோ? தெரியவில்லையே என்று சொல்லித் தத்தளித்து, நியாமாகிய வாதனைகளைத் தன்னுவானது தானே தத்தளித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் துகடித்துக் கொண்டிருக்கனள்.

இவ்விதங்களாக அந்தக் கோகுலத்திலுள்ள வனிதாரதங்கள் யாவரும் ஸ்ரீ ஹரியானவா திருவவதரித்த ஆதிவசமுதல் அநநாள் வரையிற செய்து

கல்யாணகுணங்களை நினைத்துக் கொண்டவர்களாயத் தங்கள் தங்கள் இருப் பிடங்களில் பகற்பொழுதெல்லாம் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண குண கீர்த்தனங்களைச் செயது, அவாலிலைகளில் தாங்கள் னுபவித்த சுகானந்தங்களை நினைத்து நினைத்து, எப்பொழுதும் சாவேந்திரியங்களையும் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவர் னுக்கே சமர்ப்பித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான எழுந்தருளுநீன்ற எதிகாலத்தை மிகவும் ஆதரத்திடன் எதிர்பாராத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அப்படியிருக் குஞ் சமயத்தில் சூரியபகவானுவா மேற்குத்திசையிற் சென்றனா அப் படிச சந்திராகாலந் தோன்றின் மாதந்திரத்தில் அந்தக் கோபஸ்திரீகள் அங் கங்குத் தனித்தனியே இனவினமாகச் சோந்து, பிரமஹானந்த சந்தோஷ பராகளாய ஒருவரை யொருவராராத்து, வாருங்கள் சகீஜனங்களே! அதோ பாரத்தீர்களா! இதுவரைக்கும் நமமையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் பிரியச் செயது நமது ஹிருதயங்களுக்குத் தாபத்தைத்தந்த இந்தச் சூரியபகவா னுவா, இராததிரிசாலம் வரச்செய்யத்தக்கவராய அஸ்தமான் பருவத்த் தை யடைந்தாரா! நமக்கெல்லாருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வரவைத் தெரிவிக்கின்ற அஸ்தமான் காலங்கள் தோற்றுக்கின்றன.

அதோ அந்தப் பிருத்தாரணயத்திற்கு நேரே ஆகாசவீதியில் ஸர்வலோ கமங்கலகர சுபசஞ்ஞதகைப்போலே 'கோவினங்களின் பாததுளிக ளெ ழும்பி, மேஹாபடலங்களைப் போலக் குறிகள்தோன்றுகின்றன. வரவா கோவினங்களின் அம்மா வென்னும் ஆரவாரங்கள் இந்த நந்தவிரஜத்தி லுள்ள பிரஜைகளினுடைய செவிகள் குளிராத தானத்திக்கும் படியாகக் கேட் டின்றன அந்த நாதங்களைக் கேளுங்கள், இதோ ஸ்ரீபகவான எழுந்தரு ளுகின்றா சீககிரமாக வாருங்கள் நேத்திரோதசவமாக நமமுடைய கண் கள் கழிதீரச் சேவிக்காலம் நமது பிரிய நாயகராகிய ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபையைப்பெற்று யாவரும் உஜ்ஜீவிக் கலாம் விரைவில் வாருங்கள். என்று ஒருவர் யொருவர் அழைத்துக் கொண்டு, இனவினமாய ஆவ லுடன் வந்து, திவ்யசேவையைத் தந்து கொண்டெழுந்தருளுகின்ற ஸ்வா மியைத் தரிசித்துச் சந்தோஷானந்தத்தை யடைந்தார்கள் ஸ்ரீபுருஷோத்தம ரானவா ஸமஸ்தமான கோபாலார்களும் கோவினங்களுந் தம்மைச்சூழ்ந்து கொண்டுவரப் பலராம் ஸங்கராயக் கோதுலத்தில் பிரவேசித்து, மாகக் களில் தமதுகடாமஷ வீக்ஷணயாமித் வருஷங்களினால் சமஸ்தமான கோபி காஜனங்களினுடைய மனோதாமங்களை யாற்றிச் சன்மானித்துக் கொண்டு, நந்தகோபருடைய கிரகத்தில் பிரவேசித்து, யசோதா ரோகிணி தேவிகளால் சாவோபசாரங்களுடன் போஷிக்கப்பட டிருந்தனர்

முப்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

கல்விந்தம்

விருஷபரூபத்தைக் கொண்ட வெயயரிஷ்டா சுறனறனை
அரியவரவனைக் கொன்று அனபரைக காததாரென்றும்
அரியநாரதரற கமசன அரியினறன சரிகதிரவச்சேட்டு
விறரவினி லவனையிவகு வனையெனறக குருரைவிட்டான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா விருஷபாகாரத்தை அடைந்து கோகுலத்தி
லுள்ள கோபாலகளையும் கோவினங்களையும் நலியச்செய்க அரிஷ்டாசுர
னைச் சமஹரித்து யாவரையு நிரக்ஷித்தாரென்றும், ஸ்ரீமந்தாரத பகவானால்
சுமஸமகாரான ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யசரித்திரவரணைக்கேட்கிச் சந்தேக
மற ஸ்ரீதேவகி வகதேவ புத்திரிகளென்றறிந்து ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்தி
களை மதுராபுரிக்கு அழைத்துக்கொண்டு வருமபடி மஹா பாகவதோத்தம
ராக்ய அக்ஷரரைப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவதனானென்றுஞ் சொல்லு
கின்றன

சுகாவாகியம்

வாரி பரிக்ஷின்மஹாராஜனே! அதின் பிறகு ஒருநாள் அரிஷ்டாசுர
னுவன தனது மாயாவிதையினால் ஆகாசவீதியில் வியாபித்துப் பரவா
நின்ற மேகங்கள் இனவினமாக வந்து தங்களுக்கு ஆகாரமாகத்தங்குகின்ற
பாவத்திற்குச் சமானமான முசிப்பையும் சமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும்
பயத்தைச் செய்து காப்பங்களைக் கலங்கப் படுத்துமபடி மேகத்திலிருந்து
வெளிப்படுகிற இடிமுழக்கங்களையும் காலபரவ ஆரவாரங்களையு மொத்த
காஜனைகளையும் சூரியகிரணங்களை மறைத்துக் காடாந்தகாரமான இருளைத்
தருமபடித் தூளெழுமபத் தக்கதாயப் பூரிபிள்கக் உதைக்கின்ற குளம்புக
ளுள்ள நான்குபாதங்களையும் வேர்களை யுடைய விருக்ஷங்களையும் குன்று
களையும் பாவதங்களையும் எதிராட்டி நிரத்தாளி செய்யத்தக்க வலிபடைத்த
பாவத் சுகரங்களை யொத்த இரண்டு கொம்புகளையும் காலபாசத்தையொத்த
வாலையுமுடைய விருஷபாகாரத்தை அடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஹிம்
க்ஷக் நினைத்துக் கொண்டு, அந்த நகதவிரஜ ஜனங்களும் கோவினங்களும்
பிராணபிதி யடையும் படியாகத் தலையெடுத்து உங்காரங்களைச் செய்து
காஜஜித்தும், வாலையுயரத்தூக்கிச் சுழற்றியடித்தும், முன்னங்காலகளினால்
பூமியைப் பிளந்தும், பின்னங்காலகளினால் ஒருவருங் கிட்ச சேரவொட்
டாமலுதைத்தும், பாவதாசாரமான தனது கொம்புகளினால் வீணத்து
முட்டியும், இவ்விதங்களாகிய கொடிய காததியங்களைப் பலபலவாகச்
செய்து, கோபாலங்களையும் கோவினங்களையும் மேல் விழாந்து வெருட்டி,
எவரையும் எங்கும் நிற்கவொட்டாமல் தூரத்தி முட்டி ஓடி அடித்துக்கொண்டு

கோகுலத்திற பிரவேசித்தான அபபோது அவ்விடத்திலுள்ள சமஸதபிராணி
களும் பயந்து பிராணித்தியடைந்தன

வாரீர் மகாதிரணே! இப்படி பலவிதப்பொல்லாததகளைச் செய்து
சொண்டு விருஷப் ரூபத்துடன் வருகின்ற அரிஷ்டாசுரனைக் கண்டு மிகவும்
நடுங்கி, சனநுநளயாவும் கோவினங்களை அடுத்தன அந்தாக கோவினங்
கள் களறுநாளுடனேயு வந்து, மற்ற விருஷப்பங்களை யாசிரயித்தன அந்த
விருஷப்பங்கள் கோவினங்களுடன் கோபாலாகளை அடுத்தன,
அந்தக் கோபாலா்களு மற்றந்தாகிய பிராணிநி யடைந்து, சகலமான
சோபஸ்திர்களுடனே பசுக் கூட்டங்கள் முதலாகிய சமஸதபிராணிகளு
மொனமுயச்சடி ஒடிவந்து, ஸ்ரீபகவானைச் சேர்ந்து, வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ண!
ஓதினபந்தே! எங்கனியாவையு மிரகிக்கக்கூடவிரி என்று சரணமடைந
தாகள் அபபோது தினஜனரகூதராகப் ஸ்ரீ புண்டரீகாச்சுதானவா தமமை
நோக்கி இரகுகி கொண்கிமென்று ஒடிவருகின்ற சமஸதமன னுனங்கனையும்
பார்த்து, வாருங்கள் என்கனபுள்ள மகாஜனயரணே! நீங்கள் பயப்படா
திருங்கள் என்று அபயப்பிரதானத்தெய்தி, அவர்களையாவையுத் தமக்குப்
பின் தூரமாகப் போகச்சொல்லி, திரொருவாமாகநிமே அந்தத் துஷ்ட
னுக்கு முன்னின்று, அந்த ரிஷபருநியான கொடிய அகரணையபார்த்து
ஒருவாரத்தைச் சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ ப க வ ணி வ ர க சி ய ம

வாராய விருஷபாசுரனாபிபரத்தனே! அடாதுராதமனே! சாதுஜனங்
களாகியும் தினர்களாகியு மிருக்கின்ற கோபாலாசனையும், பேபைகளாகிய
ஸதிதனங்களையும், சாதுக்களாய்ச் சஞ்சித்தக் கட்டையுள்ள கழைக்கை
யும் புறக்கையும்வந்து திரிந்தன கோவினங்களையும் அபிபசெய்வது என்ன
சுததவிரதாபமே! இரத்த திருவாயா பாடிவை முனப்பாலக் கோபாலர்கள்
வாசஞ்செய்கின்ற கோபாலெயன்று நினைத்தாயோ? உன்னப பாரக்கிலும்
மிருத்த சொளர்ப பைரிய பிரதாபசாலிளான கொடி ப துஷ்டாகாரங்களாகிய
மதகஜங்களைச் சமஸதாருசெய்து விண் வானணறுகுஞ் சொகியவகொள்ளப்
பண்ணிக் கொடுக்கையா நடக்க ஸ்ரீகோபாலவிருக்ஷன சமஸதமனது சஞ்சரிக
கிற பாடியெயன்று நினைக்கக்கூடவொரு உனது அகர மாயைநில விரு
ஷபாகாரத்தைத் தந்தமாக கொடிய ரிஷபுகங்களைச் செயல்பெய்யால்,
இப்போது உன்னெநில கோபாற்றிற இரக ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாத் துலமானது
நீ தப்பித்துக்கொண்டோடினாலும் உன்னை யினின்றுகொத்தலை யென்கிறது.

வாரீர் மானிடசேகரணே! இவ்விதமாகச் சொன்ன இரத்த கண்ணாண்
வா அந்தத் துஷ்டனைப்பார்த்து, பொருஷவாகியவங்களைச் சொல்லிக் காஜ
ஜனைக்கொகாட்டி உங்கரித்தி, தட்டியையிழுத்தது கட்டிக்கொண்டு, மஹா
பயங்கர ஸவருமமாகிய சாபேந்திரனுக் கொப்பாகிய தமது புதுபாகுதன்
டங்களை நீட்டி, மிகவும் பிரியமுள்ள சிநேகிதன்தோளில் கையைவைத்துச்

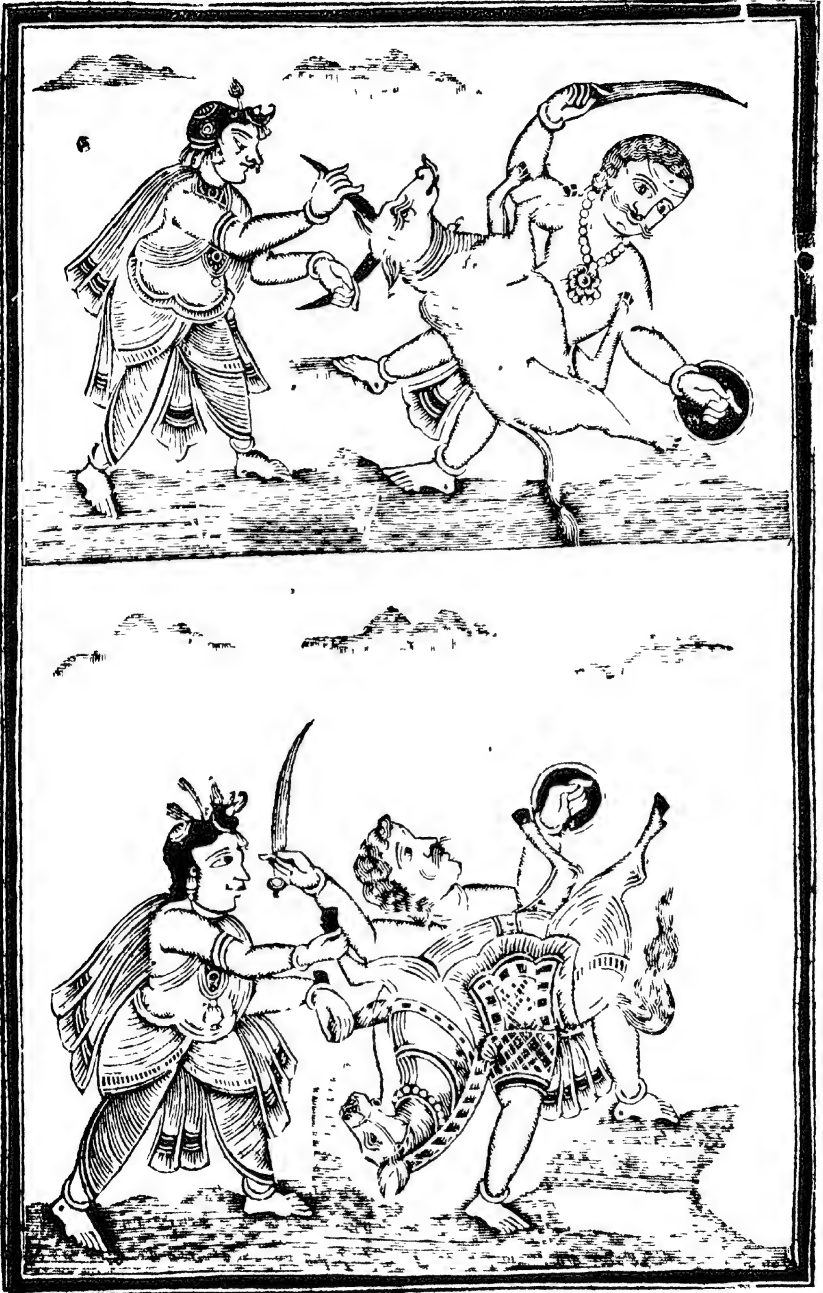
சன்மானிக் கிறதுபோல அன்னுடைய கண்டத்தினமேல ஸ்ரீ ஹஸ்தச்சை வைத்து வளைத்து, அவன் கழுத்தை யிறுந் அழுந்திப் பிடித்துப் பராக்ரீர மத்துடன் நின்றா அப்போது அந்த அரிஷ்டா சரணுவன் மிகவும் கோப முடையவனாகி, தனது காற்குளம்புகளினால் பூமிபிளாசுரப்படி யுதைத்துப் பெருந்தாளிக ளெழுமபச்செய்து, வாலே உயரத்தூக்கிச்சுழற்றி, ஆகாயத் தில் சஞ்சரிக் கின்ற மேகபடலங்கள் பெலலாம சினனா நின்னப்பட்டு ஓடும படிப பறக்கவடித்து, இரண்டு கண்களிலும் நெருப்புப் பொறிக்க சிதறத் தலையை வளைத்துக்கொண்டு, அச்சுராத்கராகிய ஸ்ரீபத்மலோசனரை முட்டித் தள்ளினான்

அந்தச்சமயத்தில் யாதவு குஞ்சரியாகிய ஸ்ரீபகவானுவா அந்த விருஷ பாசரனுடைய பாவத் சுகரங்களைப் போன்ற இரண்டு கொம்புரோயும் பிடித்து, முன்னே சிலதூரமிழுத்து வலித்து வருத்தப்படுத்தி, பின்பு மத்தக்கஜ்கு டன் மும்மதயானையானது எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து நெட்டித்தள்ளிநிறை போல் பதினெட்டு கஜபிரமாண தூரத்திற்போய்ச சமுனற் விழுப்படி நெட்டித்தள்ளினா அம்மாததிரத்தில் அவசரஞ்ஞானவன் துண்டி போன்று போய விழுந்து சரீரமலோதது, இரத்திரியங்கள் கலங்கி, பெரு மூச்செறிந்து, பின்பு சறநேரிதானித்து ஆயாசநீர்த்துக்கொண்டு, முன் னிலும் அதிக கோபோதத்திதனாய் மகத்தாகிய பராக்ரீரமத்துடன் ஸ்ரீஜனாத தனரை உங்கரித்து உட்கொடுத்துமுட்டினான்

அத்தருணத்தில் இருதப் பக்ஷானுவா மறுபடியும் அந்த துஷ்டவசுர னுடைய இரண்டு கொம்புகளையு மிகவும் பராக்ரீரமத்துடன் பிடித்து, மீட்டும் விடாமல் சிலதூரம் நெட்டிக்கொண்டு போய்ப் பூரியில் விழுமபடித் தள்ளி, அதன்மீதேறி மிதித்து நின்று, இவ்வுலகத்தில் லோககண்டங்களாய் ஜனித்திருக்கின்ற கொடிய வசுரவினங்களின் ஆங்காரமாகிய கொம்புகள் முறியவும் சாதுஜனங்கள் முதலிய சமஸ்தமான தேவர்களினுடைய சேஷம் மங்கல் கரமாகிய கொம்புகளீவிருத்தியடையவும் மகா விடபத்தோடு நேரிட் டசுபகூசனைக்கொப்பாக இந்த வரிஷ்டாசுரனுடைய இரண்டு கொம்புகளே யும் வேருடன் பறித்து, அவைகளையே வச்சிராயுதமாக இரண்டு ஹஸ்தங்களிலுந் தாங்கி யுறுதியாகப்பிடித்து, பின்பாய்ச்சல்கொண்டு கூறுகிறென்று சுழற்றி, முன்பாய்ந்து வந்து மோதியடித்து உதைத்தார அவ்வளவில் அந்த மஹாகொடிய விருஷபாசரனுவன் மூக்கினும் வாயினும் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் கடுகிட்டுண்டு நடுங்கி உதைத்துக்கொண்டுப் பிராணபீதியை யடைந்து, மூத்திரமலங்கள் பெய்துகொண்டு, ஒரு தரங் கதறி யோரிரைச் சலிட்டுப் பிராணனைவிட்டான்

வாரீர் மஹீசனே! அதன்பிறகு சமஸ்தமான பிரஜைகளும் தங்களாபத்து நீங்கிச் சந்தோஷித்தார்கள ஆகாசத்தில்கின்று ஸ்ரீபகவானுக்கு ஜயங்கோற் றுன்ற சமஸ்தமான தேவதைகளும் ஆனந்த சந்தோஷங்களை யடைந்து,

ஸ்ரீ கண்ணன் அரிஷ்ட்டாகரண வதைத்தது

ஸ்ரீகண்ணன் கோசியை வதைத்தது இச்சரித்திரம் 37 வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

திவ்யபுஷ்பங்களை அவாமேல வருஷித்தார்கள் ஸ்ரீபகவானுவா ஸ்ரீபலராம சீடதிலவந்து சோந்தார பின்பு இருவாகனும் ஒருவாக கொருவா அன புடன் ஆலீங்கனஞ் செய்துகொண்டு, சமஸ்தமான கோபாலஜன ஸமுஹங் களும் மஹாசுந்தரவதிகளான கோபிகாஜனங்களும் தங்கனிடத்தில் வந்து சந்தோஷமாகத் துதித்துக் கொண்டுவரக் கோசுலத்தில் பிரவேசித்து, அவர வாக்ளையும் தங்கள் தங்கள் கிரஹங்களை யடைந்து சுகீதாக்கொண்டிருக்கும் படி யனுப்பிவிட்டு, தங்களுமாளிகை சோந்தா சந்தோஷமா யிருந்தார்கள்

வாரீர் மகாராஜனே¹ பிறகு ஒருநாள் யதேச்சாவிதாரியாயத் திரிலோ கத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற வராகியும், ஆசாபாசங்க ளிலலாதவராகியும், செல் காலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமாகிய முக்கால குணங்களை யுணர்ந்தவராகியும், மகா தபோத்தியாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமகாரதபகவானுவா ஸ்ரீமதுராபுரி யிறசென்று, கமசமகாராஜனுடைய சபைக்கெழுந்தருளினா அந்தக் கமச னானவன் நாரதாவருகிறதை யறிந்தமாதிரிததில் எதிர்கொண்டுபோய் உப சரித்து, தருகத் பூசைகளைச் செய்து அழைத்துக் கொண்டவந்து, ஒரு உசிதாசனாகத் திருக்குமபடிக்கு மிகவாய்ப் பிராத்தித்தான அவர் ஆச னத்திலிருந்தார் பின்பு நாரதரைப்பார்த்து, வாரீர் முனிஸ்வரே! ஏதா வத்திசயங்களுண்டா யிருந்தால் சொல்லவேண்டும், என்று மிகவும் வணக்கத் துடனே கேட்டான் அப்போது மகாபாகவதோத்தமராகிய ஸ்ரீமகா நாரத பகவானுவா அந்த விசித்ர சமாசாரங்க ளுண்டென்று சொல்லத் தொடங்கினா

ஸ்ரீ நாரதர்வாக்கியம்

வாராய கமசமகாரஜனே¹ பூர்வத்தில் ஆகாசவாணியினுடைய வாக்கின் பிரகாரம் ஸ்ரீ ஜகதீஸ்வரனாகிய ஸ்ரீ ஹரியானவா உனதன்புள்ள தங்கையாகிய தேவகிதேவியினுடைய திருவுத்ரத்தி லவதரித்து, ஸ்ரீ வசுதேவரால் நத்தவிர ஜத்தை யடைந்து விருத்தி யடைந்திருக்கின்றா. அவ்விடத்தில் யசோதாப் பிராட்டியினுடைய காப்பத்தி லாணிப்பவித்துப் புத்திரி ரூபத்தைக் கொண்ட ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் யோகமாயா சத்தியாகிய பத்திரகாளியை நீ சமஹரிககத் தொடங்கினேயே, அப்போது அந்தாத தானமாய்விட்ட அந்த மகாசத்தியான வள் உனக்குச் சொல்லவில்லையா? அவற்றை நீ யறிந்திருக்கிறாய் மேலும் இரத மகாபுணயவதியாகிய தேவகி தேவியினுடைய ஏழாவது காப்ப சங்கரு ஷ்ணுமச சம்பூதாதான ஸ்ரீ விஷ்ணுமாயையினால் ரோகினி தேவியினுடைய திரு வுத்ரத்தில் அவதரித்து, ஸ்ரீ பலராமரென்னும் நாமதேயத்தை யுடையவ ராய, ஸ்ரீ ஹரியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு மிகவும் சகாயமா யிருந்து, இவவுலகிலுள்ள கண்டகங்களாகிய அசுரஜனங்களைச் சமஹாரஞ் செய்து, அளவிறந்த லீலைகளைக்காட்டி, உனது சிநேகிதர்களாகிய அசுர ஜனங்களைச் சமஹரிகின்றார். இப்போது அரிஷ்டாசுரனையும் சமஹரித்தார் இத்தான் மகத்தாகிய வதிசயமென்று நாரத மகாமுனிவா சொன்னார்.

‘வாரீர் ராஜேந்திரனே ! ஸ்ரீமந் நாரதபகவான இவ்விதமாகச் சொன்னது மல்லாமல் இன்னும் அநேக அதிகுதையங்களாகிய ஸ்ரீ பகவானுடைய விர்ததாந்தங்களையும் சொன்ன மாதிரித்தலை, அவற்றைக்கேட்ட காரிச மகா ராஜனுனவன் பிராண பீதியடைந்து, மணங்கலங்கி, மீட்டுந் தைரியத்தைக் கொண்டு கோபோத்திபதியைச் சபிகாக்களைப்பார்த்து, வாருங்கள் சபிகாக்களே ! இந்தக் கிழவராகிய வசுதேவரானவா என்னை மோசஞ்செய்து தன் வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளையை யொளித்தாரா பார்த்தீர்களோ ? என்று பற்களை நறநற வென்று கடித்து, உடைவாளை யுருவிக் கொண்டு வெட்டப்போனான் அப்போது வெட்டக்கூடாமல் கையயாந்தது அத்தலை சோரந்து நின்றான் அத்தருணத்தில் நாரதர் அந்தக் கமசனைப்பார்த்து, வாராய மகாராஜனே ! அவரினனம் வெகு புணையங்களைச் செய்பவருக்கின்றா அவர் உனது கைக்குச் சககியமானவரல்லா அவரை வெட்டப்போவது மரியாதையன்று, உனது சததுருவை ஜயிப்பதே உத்தமம் இவரைக் க்ஷமிப்பாயாக, என்று நிறுத்திச் சமாதானஞ் சொல்லி அந்தத்தானமாய் விட்டார்

பின்பு அந்தக் கமசமகாராஜனுனவன் பின்னுந் தாமசனாகி, வாருங்கள் பிருத்தியாக்களே ! இந்த வசுதேவ தேவங்கள் எங்கேயாவது ஓடிப் போகப் போகின்றார்களா இவர்களைப் பழையபடியே காராகிரகத்தி லடைந்து விடங்கிடுங்கள் என்று ஆகுஞ் பித்து, தனக்கு மிகவும் பிராண சிகேதிகையும்காரிச மாயாவிபாசியும் குரனாகிய மிருக்கின்ற கொடிய அசுரனாகிய கேசியென்கிறவனை அழைப்பித்து, நடந்தவிரஜத்தில் வளர்ந்து விருத்தியடைகின்ற ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களைச் சமமாரஞ் செய்து வரக்கடவாயென்று ஆகுஞ் பித்து அனுப்பிவிட்டு, பின்பு அந்தச் சபையிலிருக்கின்ற ராஜாக்கள் தவிர மற்று முண்டாகிய மந்திரிகளையும் சுதந்தவிராகளாய் மல்லபுத்தத்தில் கைதேர்ந்த மல்லுஜெட்டிகளாகிய சாணூர முஷ்டிகாதிக்களையும் தனக்கு மிகவும் ஆபதாக்களாகியும் அசுராமச் ஜனிதர்களாகியும் மிகவும் கொடியகுரர்களாகிய மிருகத் தாராஜயாதி காரங்களைச் செலுத்துகின்ற சாளுவகோசலாதி அனந்த தேசாதிபதிகளையும் வரவழைத்து உபசரித்து, தனது சபையி லாசனங்களிலிருக்கச் செய்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றான்.

காரிச மஹாராஜனுடைய வாகியம்.

வாருங்கள் எனது பிரியமுள்ள சுதந்தவிராகளாகிய ராஜனயாக்களே ! இந்தத் தத திரிலோகங்களிலும் இன்னும் எந்தலோகங்களிலு மிருக்கின்ற தேவேந்திரன் முதலிய தேவதைகளும், அஷ்டதிக்குப் பாலாக்களும், மற்று முள்ள சுராசுரர்களும், சமஸ்தமான அசுரர்களும், என்னுடன் யுத்தஞ்செய்து ஜயத்தை யடைமமாட்டாமல் மண்ணுண்ணு வரக்கொன்று உங்களுக்குத் தெரிந் திருக்கலாமல்லவா ? அப்படிப்பட்ட என்னை இந்த ஸ்ரீ கோகுலத்தில் விருத்தியடைந்து பிருந்தாவனத்தில் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துத் திரிகின்ற ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணர்களென்கிற இரண்டு சிறுபிள்ளைகள் பசுவின் பாலைக் குடித்து, காட்டிலுள்ள கந்தமூல பலாதிகளைத்தின்று கொழுத்து, மதோன் மததர்க

ளாய்ச சமமரிக்கிறோமென்று பெளருஷங்கள் சொல்லித் திரிகின்றார்களாம். இந்த ஆசசரிய சமாசாரங்களைக் கேட்டார்களோ? என்று சொல்லித் தனக்குள்ளிருக்கின்ற கோபத்தினாலே கிரித்து, அபஹாசியஞ்செய்து, சாணூரமுஷ்டிகாக்களை யழைத்து, இன்று முதல் இந்தச் சபாமண்டபத் துவாரத்தில் ஆயுத, பாணிகளாக ஜாககிரதை யாகவிருந்து, அந்த ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணர்கள் இவ்விடம் வந்து நுழைந்த மாததிரத்தில் யுத்தஞ்செய்து அவர்களைச் சமமரித்து விடுங்கென்று நிருத்தரவாக ஆஜ்ஞாபித்து, அதிக ஜாககிரதையாகக் காவல் வைத்தான்.

பின்னும் அந்த மதுராபுரிக்குள் எிருக்கின்ற தன்னுடைய பட்டத்தாணையான குலவயா பீடமென்னுமி நாமதேயத்தை அடைந்து தேவாசுரர்களுக்கும் பிராணபீதி யுண்டாகச் செய்கின்ற மஹாபராகிரமத் தோடு கூடிய அம்மஹா மத்தக்ஜத்திற்குப் பாகனாகியும் மிகவும் சுததீரணிகியு மிருக்கிற யானைப்பாகனை யழைத்து, இன்றுமுதல் நமது பட்டத்தாணையாகிய குலவயா பீடத்துக்கு முமமதங்க ளொழுக்குமபடியாகிய ஆகாரங்களைக் கொடுத்துப் போஷித்து, மஹா பராகிரம கோபகுணங்களைக் கற்பித்து, அதன் துதிகையினில இருப்புலகையைக் கொடுத்து, நமது புரத்துத் துவாரத்தில் அதி ஜாககிரதையாக வைத்துக்கொண்டிருந்து, ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணர்கள் பட்டணத்தில் நுழைகின்ற சமயத்தில் நிருத்தரவாக அமமஷாகஜ சிரேஷ்டத்தை அவர்களமேற செலுத்தி, அவாக எிருவரையும் இடித்துத் தள்ளித் துவைத்துக் கிழித்துச் சமஹரிகுமபடிச் செய்யக்கடவாய், என்று கண்டிப்பாக ஆஜ்ஞாபித்தான்.

பிறகு அந்தச் சபிகர்களாகிய அவவரசாக்களைப்பார்த்து, வாருங்கள் சபிகர்களே! நான் மகாதேவராகிய ஸ்ரீ பசுபதிகுப் பரீதயாதகமாகவும், எனக்கு அபஜயங்கள் வராமலிருக்கும் பொருட்டாகவும், இந்தச் சதுரத்தி ஆண்ட யகாலத்தில் தனுயாகஞ் செய்யத் தொடங்குகின்றேன். ஆகையால் அந்த யாக முடியுமளவும் நீங்களயாவரும் ஜாககிரதையாக விருந்து யாக சமரக்ஷைஞ் செய்யவேண்டும் என்று நல்ல வாதத்தைகளால் ஆஜ்ஞாபித்து, அவர்களுக்கு விடைநத்து, அவர்கள் போனபின்பு தான் ஏகாந்தைய் அச்சபையிலிருந்து, மிகவும் சாதுவாகியும் மஹா பாகவதோத்தமராகியும் ஏகாந்த சீலராகியு மிருக்கின்ற அக்ருரரை யழைத்துவருமபடி ஏவலாளியை யனுப்பினான் அந்த ஏவலாளிபோய்ச் சொன்ன மாததிரத்தில் அவர் வந்தார். அவர் வருவதை யறிந்து உடனேமிகவும் ஆதரத்துடன் அவருக்கு எதிராகொண்டு சென்று, அவருடைய இரண்டுக்கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு அழைத்து வந்து, அவரைச் சுகாசனத்தி லிருக்கச்செய்து ஒருவாதத்தை சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் மஹாது பாவராகிய அக்ருரரே! மஹாகுணசாலியான நீர் சாவப் பிராணிகளுக்கும் சௌமயராகியும், இந்தப் போஜவமசத்திற்குப் பாரம்பரை

யாய் ஹிதஞ் செயயத்தகக மந்திரி சிரேஷ்டராகியும், எனது சேஷமத்தை சார்வதா கோருகின்றவராகியும் இருக்கின்றீர் ஆகையால் நான் எனது ஆந்தரியமான இந்தக் காரியத்திற்கு உடமை அடைகின்றேன் என விஷயத்தில் எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லாமல் என காரியங்களை முடித்துத் தரவேண்டும். இந்திராதி தேவஸமுஹங்கள் யாவரும் எனக்குப்பயந்து ஸ்ரீமந் பரமஹம்ஸராயண மூர்த்தியைச் சரணமடைந்து பிரார்த்தித்ததாகளாம் அதனால் அவர் இந்த வசுதேவ தேவகி தேவி காப்பத்குறித்து நந்தவிரஜத்திற சோநது, ஸ்ரீ பலராம ஸஹிதராய என்னைச் சமஹரிக்கும் பொருட்டு விருத்தி யடைகின்ற ரென்று கேள்விப்பட்டி, நான் அனேக மாயாவிக்களைக் கொண்டு அனந்த நந்திரங்களைச் செயவித்தேன். என்ன செயவித்தும் அவர்கள் நசிக்கவில்லை

ஆகையால் இப்போது நீ ரவவிடத்திற்குப்போய், ஸ்ரீ நந்தகோப ரிடத்தில் கப்பம் வாங்கிக்கொண்டு, மஹாராஜா தனுயாகஞ் செயயப் போகின்றார். நீங்களாயாவரும் ஆபாலவிருத்த கோபால ஜனங்களுடன் வரக்கடவீர்கள். என்று ஆஜ்ஞாபித்து, அசுத்தியம் உமது இந்தத்தினமீது ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணர்களாகிய அவவிரண்டு சிறுவர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து நமது பட்டணத்திற்கு சொத்து விடவேண்டும் இவ்வளவு நீர் செமவிரானால் மகாமதோன்மத்த வேதண்ட சுண்டாதண்ட துதிக்கையோடுகூடிய நமது பட்டத்தாளை யாகிய குவலயாபீடத்தைக் கொண்டு சமஹரித்துப் போடலாம் அதற்குந் தப்பினால், மிகவுங் கடினங்களாய்க் கோர கிரத்தியங்க ளோடு கூடிய மல்ல ஜடடிகளாகிய சாணூர முஷ்டிகாக்களைக் கொண்டு அவசியஞ் சமஹரித்துப் போடலாம்

அவர்களுக்கஞ் தப்பிப்பிழைத்தால், அப்போது உடனே எனது சந்திராயுத்தத்தினால் வெட்டி யெறித்துவிட்டு ஜனமப்பகையைத் தீர்த்துக் கொண்டு, இந்த ஸ்ரீ வசுதேவரையும் நசிக்கச்செய்து, யது, விருஷணி, போஜு, அந்தக், ஜைன், தாஸா, ஹாகளான ராஜவம்சங்களை நாசஞ்செய்து எனது தகப்பனாகிய உக்கிரசேனையும் அவாதமபி தேவகனையும் பக்ஷபாதமான குணங்களழியும்படி விலங்கிலிட்டுக் காவத்தையடக்கி, எனது மாமனாகிய ஜராஸந்த மஹாராஜாவையும், எனக்கு மிகவும் பிராண சிரேஹிதர்களாகிய நரகாசுர, பாணாசுர, ஜம்பராசுர, முரகாசுரர்கள் முதலான இன்னும் அனந்த தைத்தி யாதிகளையும், சிசுபால, தந்தவக்கிர, ருகமி, சுயோதன, பவுண்டர, சாள்வ, யவை, கோசலாதி மாதிகளாகிய அனந்தமாயிரந் தேசாதிபதிகளையும் எனக்குச் சகாயமாக வைத்துக்கொண்டு, தேவேந்திராதி தேவதாபக்ஷமாக விருக்கின்ற மறந்த தேசாதிபதிகள் யாவனாயும் ஹதாஹதஞ் செய்து, அவர்களுடைய இராஜ்யங்களை என சிரேஹிதா களுக்குப் வெகுமதியாகக் கொடுத்து, திக்கு விதிக்குகளையாவும் ஜபித்து, சத்துருபக்ஷ நாமதேயங்கள் எந்த லோகத்திலு மில்லாமற் கருவறுத்துப்போட்டு, இந்தப் பூமண்டலத்தை எனது ஒரு தவன் சந்திர நிழலின்கண் அடங்கப் பெற்றுக் கொண்டு, எக்சக்ராதிபதியாய்

ஆஜ்ஞாசக்ரம் எங்குஞ் செல்லுமபடி அரசாட்சி செலுத்திப் போக்பாக் கிய சகாதிசயங்களை யனுபவிப்பேன

வாரீர் அகநுரரே! இப்படிப்பட்ட பாகவதாதிசயங்களை நான் அனுப விக்கவேண்டிய நற்காலம் எனக்கு நேரிட்டிருக்கின்ற படியாலேதான், எனக் குள் இந்த நிச்சயமபிறக்கது ஆகையால் மகாபுருஷராகிய நீரே எனமனோ நிச்சயத்தை யறிந்து நிறைவேற்ற வேண்டும உமமை யல்லாமல் மற்றை யாரறிந்து நிறைவேற்றப் போகின்றார்களா? நீர் சீர்குரங்கசென்று, உமது புத்திகோசரத்தால் யாக சமாசாரங்களைச் சொல்லி, அந்த வகதேவ புத்தி ராகளாகிய ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணர்களை எந்தவித தந்திரங்களாவது செய்து அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான இவ்வித மாய அந்தக் கமஸம்ஹாராஜன் பிரார்த்தித்த மாததிரத்தில் அந்த அரசனைப் பார்த்து அகநுரா ஒருவாததை செலுக்கின்றா

அகநுரா வாககியம்.

வாரீர் கமஸம்ஹாராஜனே! எனக்குமிஷம் ஆபதராகிய உமதாஜனைக்கு ஒருகுறைவுவருமா? வராது ஆயினும் எனனுமைய வாககியத்தைக் கேளும். இவ்வுலகத்தி லுள்ள மானவாகள தங்களுடைய பிறரையும் யோசித்தறி கின்றது மில்லை. தெய்வயோகங்களை லேசமாததிர மானுடைய இன்னவித மென்று காணவுமாட்டார்கள் தனபலத்தையும் எதிர்பலத்தையும் தெய்வ பலத்தையு மறியாமல், தனபுத்திக்குத் தோணிநபடி நடக்ககதுணி வாகள ஆயினும் ஸ்ரீசாவேஸ்வரனுடைய சங்கலபத்தைக் கடக்க ஒருவ ராலுமாகாது உமதுபலாபலம் அந்த ஈசுவரனுக்கே தெரிந்துகொள்ளத் தக்க தல்லாமல், இந்த உலகஜனங்களுக்குத் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கதன்று. சமஸ்த பிராணிகளுக்குஞ் சுகதுக்கங்களுஞ் சோகமோகங்களும் தன்கடை யாக நேரிடுகின்றதே யல்லது, இவாகள பிரார்த்தித்தபோது நேரிடுகிற தில்லை யல்லவா வாரீர் மகாராஜனே! ஆகையால் உமதாஜனாபிரகாரம் பகை வா புத்திரர்களாகிய ஸ்ரீ பலராம ஸ்ரீ கிருஷ்ணராமதேய சததுருக்களை எனது சாகஸத்தினால் அகத்தியம் அழைத்துக்கொண்டு வருகின்றே னென்றா

சுகர்வாககியம்

வாரீர் பரிஶ்வின மஹீபதியே! அந்தக்கமஸராஜனைப் பார்த்து இவ்வித மாகச் சொன்ன அகநுரரானவா அவனிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, திவ்யாலங்கார ரதாரோஹணஞ் செய்தார பிறகு அந்தச்சபையில் கமஸ ராஜனைவன தனதேகாந்த சீலங்களாயிருந்த சில ஆலோசனைக் காத்தார்களா கிய மந்திரிகளை யெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு, யதாபிரகாரம் தனது அந்தப் புத்ததிறகு வந்துவிட்டான்.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

கோரகமசுனற னுகிணையாலவந்த கொடியனுமசுர கேசியெனபோனையும்
ஆரபாரமகாயவந்து கோபால ரணைவரையுங் குகையிலொளித்ததிட
சோரனுகிய வியோமாகுரனைத் துள்ளரிசசுமரித் தாரிசைவல
நாரதபகவானுல நடகத்திடும நறசெயலாலுள மகிழ்ந்தாரரி

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா கஸ்ஸனூலே ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டுவந்த ஒரு
கொடிய வசுரனுகிய கேசியெனநிற னுஷ்டனைச் சமஹரித்தா ரென்றும்,
ஸ்ரீமநாரதபகவானுல இனிமேல நடகசுவருநின்ற மஹாதிசயலில்கள யாவை
யுகிதேடுசு சமதோஷித்தா ரென்றும், பின்பு மஹாமாயாவிபாய வந்து
சிலகேயபாலாஜோபய வகதகுறையி லொளித்த க வியோமாகுரனைச் சமஹா
ரஞ் செய்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர சா நஜ்ஞோகதமீனே¹ முன்னமே அந்தக் கமஸனூல எவப்பட்ட
மிருகதகொடிய துட்டாகுரனைய கேசியொன்பவன அசுரநுபத்தைக்கரித்து,
லோகபயங்கரா சாரமான நீகாரகூத்ததியங்களைக் செயது கொண்டு, தனது
சண்டப் பிரசண்ட நதிவேக்கதோடு நடக்கத்தக்க நான்கு பாகத்திலு முள்ள
குளம்படி எள்ளுல் பூமியைப்பரிகந்து, ஆளிகளை ஆகாசத்திலேமுப்படி, எங்குங்
காடாந்தகாரமாகிய இருள்களையுண்டாகக், இக்கப்பூமியெல்லாம் கிடுகி
டென்று நடுங்கவும் ஸ்ரீ ஆதிசேஷபசுரான பண்டிதங்களைச் சாயக்கவும் சமஸ
தபிராணிகளும் பிராணாதீதபடைந்து திசு துளிகெடுக்க நெரியாமல் சிதறி
யோடவும் ஆசாசுகதில் சஞ்சரிக்கின்ற மேகாசிரஞ்ம தேவதா விமானவக்
ளும் அலைந்து சிலைத்து பாகவ சிரங்ககரிவா நுழைக்கிறுமபோ யொளிக்
கவும் தனது பங்கள டொன்ற வாயைவிக்க முடிக்கிறது, பிள்ள யாக்கினி
யைப்போல நெருப்புப்பொறிக்க சிதறி நின்னக் கண்களை சிழித்து, மிருத்தி
யுவினுடைய காலபாசமோ இதுவென்று சமஸ்த பிராணிச ரிஷுடைய இரு
தபங்களுர பீதிராப்பட்டுத் திரிலகையாம்படி நீண்டிருக்கின்ற வாலசைவி
னூலே பிரளய ஊழிநால் வாயுவுக்கொப்பாசிய பெருங்காற்றை யுண்டாக்கிக்
கொண்டு, மிகவுங் கொடுமையாகிய இளைச்சலோடும டோருத்தில் வந்து
பிரவேசிக்கான

அத்தருணத்தில் அந்த நடத்தவிரஜுகி லுள்ள பாவரும் அவ்வரசனுடைய
ஆரவாரத்தினுலும் அவனுலுண்டாகிய வேக்கதினுலும் ஸுன்றுந்தோன்றும்ல்,
பயப்பிராந்த சித்தா களாய் மஹி ஆபகாதக்கொண்டு ஸ்ரீபகவானைத் துதித்து
அடித்தார்கள அப்போது அவ்வசுரனுனவன இந்தக் கோபாலாகள முதலிய
யாவரையுங் துரத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீபகவான எங்கிருக்கின்றா ரென்று தேடி
வந்தான். அப்படிவரானின்ற துராதமாலைசு செளரியராஜனுனவர் பாதது
சமஸ்தமான கோபாலங்களையுந் தனபின்னே யிருக்குமபடி கியமித்து, தான்

முன்னின்று, மிருகராஜனைப் போல மகாபிரதாப செளரியதாரிய பராக்கிரமத்துடன் கனைத்து, ஆடா தூராதமாவே¹ யாரைத் தேடுகின்றனை² இதோ நரனிருக்கின்றேன் சாதுக்களை யேன் நலிகின்றாய்¹ இனி நீ யெங்குஞ் செல்லச் சகதனுமாட்டாய் ஆதலால் நீ யிங்கேதானே நிலவாக என்று தமது விசித்திர உத்தரீயத்தையும் கச்சையையும் இருக்கக்கூடிய யுத்தசன்னத்தராய நின்றா.

அப்போது அவவசரன அவரைக்கண்டு, மகாபயங்கரமான சிம்மநாதத்துடன் ஆவென்று வாயைத்திறந்து, சமஸ்தமான பலலாபிரங்கோடி அண்டங்களையும் ஓர் கவளமாகவிழுங்கித் தமது திருவுத்தத்தில் சாசுவதமாகவைத்து இரக்கிக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே விழுகவுவ கடித்து ஹிம் சிகசவும கினைத்து, அவாமேற பாயந்துவந்தான். அப்படி வருமபோது ஸ்ரீ பகவான் அந்தக்கடியைத் தப்பித்துக்கொண்டா அவவளவில இருத்த துரகஸவரூப தானவன் தனது காலகளினால் அவரையுத்ததான் அவர் அதையுந் தப்பித்துக்கொண்டு, மிகவும் பராக்ரமத்துடன் பிருகஸஸாம் விதயா விசேஷத்தால் அவன் கையில் தானகப்படாமல், அவனை இடசாரி வலசாரியாகச்சமுன்று அலைமும்படிச் செய்து, சமயம்பாரத்து அவனுடைய கால்களைச்சோத்துப் பிடித்து வாரித் தூக்கிக் கிறுகிறென்று சகராகாரமாகச் சுழற்றி, ஸ்ரீகருட பகவானுள்வா ஒரு கொழுத்த சாப்பத்தைப்பிடித்து அதன் காவத்தை யழித்து வீசியெறிந்தார்போல இக்கொடியனை நூறுவிறந்தை அளவின் பிரமாண நூரத்திற போய்ச் சுழன்று விழும்படி வீசியெறிந்தார்

அப்போது நெடுதூரத்திலேபோய் விழுந்த இவவசரன மறுபடி புரண்டெழுந்திருந்து, முன்னிலும் அதிக உக்கிரத்தைக் கொண்டு உங்கரித்து, நாணியல்லாமல் மகா பராக்ரமத்துடன் மேல்விழுந்து வந்தான் அதைக்கண்ட மாதிரித்தில் இருத்த கோபால் குலேந்திரராய ஸ்ரீ பகவானுள்வா, இந்தப் பூமண்டலத்தைப் பரித்துக்கொண்டிராநின்ற திக்கஜேந்திரனுடைய சுண்டாதண்டமகா கம்பிரப் பிரதாப துதிகையைப்போல விளங்குகின்ற தமது ஆஜானுபாகு விளர்பனமான கையைப் பிரசண்ட பணுமண்டல முகத்தை புடைய சர்ப்சிரேஷ்டன் தான் வாசஞ்செய்கின்ற புறநின் குகைத்துவாரத்தில் நுழைவதுபோல இருத்த தோஷா சுரனுடைய வாயில் நிறையும்படி துழைத்தார் இப்படி ஸ்ரீ பகவானுள்வா தமமுடைய ஸ்ரீ அஸுத்தத்தை துழைத்தமாதிரித்தில் அந்த மகாதுஷ்ட வசரனாய் கேசியானவன் மகத்தான் ரோஷ சாமபிராஜயத்தை யடைந்து, தனது பறகளால் நெறநெறவென்று கடித்தான்

அப்போது ஸ்ரீ ஹரியானவர் தமது புகு தண்டத்தை வஜ்ரதண்டம் போலச் சலியாமல் துழையும்படி அவனுடைய காப்பத்தில் துழைத்து, அவன் குடலைப்பற்றினார். அக்காலவனுடைய பறகள் யாவும் வஜ்ஜிரத்தைச் சுடித்தார்பொலச சூண்களா புதிரதன். அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய

இந்த ஸ்ரீ ஹஸ்தமானது அவன் வயிற்றிலுள்ள உறுப்புக்களைப் பற்றிக் கொண்டு, ரரவர அவனுடைய உதரத்திலேயே விருத்தியடைந்தது அப்போது அவ்வசுரன் சரீரத்தில் வாயுஸ்தம்பன் முண்டாகி, குணமவியாதி சம்பவித்ததுபோலப் பிராணவஸதைகளை யடைந்து, வீராவேசங்களானறி, காவகசுளழிந்து, முன்பின் ஒன்றுநதோனறாமல், இனி என்னசெய்வொமென்று ஏக்கமடைந்து, விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கணமணிகள் பிதுங்கி வெளிவரவும் சரீரமெங்கும் வேரவைகள் ஒழுகவும் கால்களையுதறி உதைத்துக்கொண்டு, பிராணபீதியடைந்து, பெருங்குரலிட டிறைசுக்வுங் கூடாமல், வெள்ளரிப் பழம்போல வயிறு விரிந்து வெடிக்கப்பிராணனை விட்டான். அவன் மரண மடைந்தபின்பு இந்த ஸ்ரீ மாயாமனுஜ பாலகராகிய ஸ்ரீ ஜகதீஸ்வரர் தமது ஸ்ரீ ஹஸ்தத்தை வெளியில் வாகுக்கொண்டார்.

வாரீர் வசுமதீராதனை¹ வீராவேசத்தோடுங் கூடிவந்த கொடிய வசுரனாகிய கேசியை அவலிலையாகச் சாஹரித்துப் பரிசுத்தராயப் பராக்ரமத்தோடு விளங்காநின்ற நளினசுக்ஷகளைப் படைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணப் பிரீதயாதமாக ஆகாசவீதியில் விமானங்களில் நின்று இவருடைய ஜயத்தைக் கோரிக்கொண்டிருந்த சமஸ்தமான தேவதைகளும் புஷ்பவருஷங்களை இவாமேல் வருஷித்து, இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மங்கலமுண்டாக்கக் கடவதென்று துதித்தார்கள் அந்தச் சமயத்தில் உடனே ஸ்ரீ ஹரிபகதி விசாரதரராகியும் மகா பிரபந்த சிரோரந்தமாகியும் ஸ்ரீ பரம பாகவதோத்தமராகியும் யதேச்சா விகாரராகியும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ மநநாரத பகவானுவா அவவிடத்திற்கெழுந்தருளி, மிகவும் ஆச்சரிய திவ்யகலயாண குணங்களையுடைய இந்தக் கோவிந்த மூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்து, ஒரு ஏகாம்பப் பிர தேசத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டோய அவரோடும் சுகாஸனராயிருந்து, ஸ்ரீ பகவானைப் பார்த்து ஒருவாததை சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ நாரதா வாகிய ம

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே¹ ஒ பல்லாயிரங்கோடி அண்டஸவருபங்களாகிய சமஸ்த ஜகத்களுக்கும், இந்த ஜகத்களிலுண்டாகிய சேதஞ்சேதனங்களாகும், பரம யோகீந்திரர்களுடைய ஜ்ஞானோதயங்களுக்கும் விபுவாகிய ஸ்ரீசாவேஸ்வரரே! உமக்குப்பிரணாமம் வாரீர் பரமாத்மாவே! நீர் காஷ்டங்களில் அக்கினியுந் திலங்களில் தைஸ்ரமம் இருக்கின்றபோல அகிலஜகத்களின் உள்ளும்புறமும் வியாபித்து, சாவமயராகியும் சாவசாஷி பூதராகியும் தேஜோமயராகியும் விளங்குகின்ற அப்படி விளங்குகின்ற உமக்குப் பிரணாமஞ் செய்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே¹ இவவுலகத்தில் பூவமஜனித்திருந்த தைத்ய தானவ யக்ஷராக்ஷா முதலிய அசுரஜனங்கள் தபஸ் ஸம்பன்னர்களால் அணிமாதி சித்திகளை அடைந்து, லோகாதி காரங்களைச் செய்து, உலகத்தை நலிவப்பண்ணி, பின்பு உமமாலே அவர்கள் பாணரும் சமஹிக்கப்பட்டு,

அந்த ஹத்சேஷத்தினால் இந்தக் காலத்தில் ராஜஜனனியாகளாய்ப் பிறந்து அதிகாரங்களை அடைந்து, சாதுக்களை நலித்து, அவ்வசுர கிரகதியங்களை யே செய்து பூமிக்குப் பளுவாயிருக்கின்ற படியினால்லவா நீர் திருவவதரித் தீர்? அதனால்லவா பூபார நிவாரணங்களை ஆசரித்துக் கொண்டுகின்றீர்! இப்போது இந்த அசுவரூபியான துஷ்டாசுர கேசியானவனும் ஹதமாயி ன்ன இன்னமும வியோமாசுரனும் ஹதமாக விருக்கின்றான்

வாரீர் ஸ்ரீ ஹிருஷிகேசரே? இவையல்லாமல் இனிமேல் மகாபாகவ தோத தமராகிய அக்ரூர வந்து தரிசனஞ் செய்து உமமை மதுராபுரிகு எழுந்த ருளச்செய்வார அவ்விடத்தில் சாணூரமுஷ்டிகாதி அசுரஜெட்டிகளும சமஹரிககப் படுவார்கள குவலயாபீட நாமகேய மதகாஜமும சமஹரிக கப்படும தனுயாகப்பங்கமும நேரிம குபஜமாலாகாராதி சமரசுண்ணமும சமஸ ஸங்காரமுஞ் செய்வீர் பிறகு கமசனுடைய வதம், ஜராசுங்கயுக்தம் காலயவன்னுடைய நிகநிரகம், முரகாசுரன், நரகாசுரன், 'பவுண்டரகன் சிசு பால் தந்தவகிராகள் இவா பூதலிய அனந்தமாநிய ராசுஷ் சமவாரங்க ள நடக்கவிருக்கின்றன இன்னமுந் தேவபாரிஜாத விருக்ஷாபகாரமும, கேவேந திரனுடைய அபஜயமும நேரிம நிருகுமகாராஜாவினுடைய சாபத்தை நிவாரணஞ்செய்து, அவா புணயிலாகப் பிராபதியுள்ளவராய் அதிசயமோக்ஷ மடையச்செய்வது மல்லாமல், மகா வீரதசீல பதிவிரகா சிரோமணிகளாகிய அனந்த ராஜகனனிபா விவாக சம்பிராப்களையும் அங்கீகரிப்பீர்

மேலும் ஜாமபவீதேவி கன்னியா ரதந்ததுடன் சமந்தமணி மாலையாகிய இந்த நகர சங்கிரமுஞ் செய்து, ஸ்ரீ துவாரகாபுரீ யென்னுந் திவ்ய நகரத் தில் மகாவிப சாமராஜயாதிய சந்தோஷராயா சமஸ்த ராதுணை நேதிரோக ஸவராய எழுந்தருளி யிருக்கும்போது ஒரு பிராமஹ்ணோகம்நகரது அவ ருடைய பூவஜனம் பாராதத்கோஷ குணவிசேஷத்தினால் புத்கிராஸ்தீரத் திறந்தபோவான் அதனால் அவாவந்து முறையிட்டிக் கொள்ளுவார அப் போது தேவரீர் அவரை யாதறித்து இயம்புகதிற ரெழுந்தருளி, அநகப் பிராமமண புத்திரனை யழைத்து வந்து, அவருடைய பாபத்தைப்போக்கி, அவருக்குப் புத்திரதானஞ் செய்வீர் இன்னும் அனந்தநிலா விபவாதி சாமபிராஜயாதி சயங்களை யடைந்து, சமஸ்த தாமஸதாபனங்களுயுஞ் செய்வீர்

அன்றியும் பூபார நிவாரணாதமாகத் தேவதாப சஸ்ததியிலே பரமதர் மிஷ்டங்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்குச் சகாய பூதராயக் காலஸவருபத் தை அடைந்து, ஆஸரித் பக்ஷபாதி யாகியும் கிருபாலசியராகியும் ஸ்ரீ பாதத் சாரதியாய்ச் சயோதனாதி அக்ஷோஹிணி தளங்களைச் சங்கரித்து, பூமிபாரத் தை வொழித்து, அசாத சததுருவாகிய தாமராசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வீர். உமது குணங்களை அளவிட்டறிந்து ஸுதுதிசெய்ய ஆதிசேஷ னுக்கும் வேதபுருஷனுக்கும் அரிதாயிருக்குமாகில், யாதான் முழுதும்றிந்து துதித்தனுபவிககத் தக்கவர்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீசாவலோக வாதிஷ்ணரே! சமஸத பிரபஞ்சங்களையும் சிருஷ்டி ஸ்திதி லயாதமகமாகச் சாவதா விளங்கசெய்வதற்கு லீலாகுணதமகமான சதவ ரசஸ தமோகுணங்களை அடைந்து, ஹரிஹரபிரமமாதி ஸ்வரூபங்களை வகித்து, ஸ்ரீவிஷ்ணுவாகியும் ஸ்ரீஜிஷ்ணுவாகியும் ஸ்ரீஹிஷ்ணுவாகியும் அளவிறந்த திருக்கலயாண குணங்களை யுடையவராகியும் விளங்குகின்ற உமக்கு சாஷ்டாங்கப் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன் இரட்சிக்கக் கடவீர் எனந் த்ரந்பகவான் நமஸ்கரித்துத் துதித்து அனுஜைஞ பெற்றுக்கொண்டு. பஞ்சசக சஞ்சாரியாகி, ஸ்ரீஹரிநாமஸமரணை செய்துகொண்டே பரமானந்த ச. தேர்ஷ்ராகி, அடிக்கடிச் சேவித்துத் திருபதிமன துடையவராய் அநந்த தானமா யெழுந்தருளினா உடனே ஸ்ரீபகவான் இநத ஸ்ரீநந்தவிரஜஜன கோபாலாகள் யாவருக்கும் சாவசகானந்தங்களை யுண்டாக்கி, பசுக்களை ரட்சித்துக்கொண்டிருந்தார்

வாரீர் மஹிபதியே! உடனே ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய சமஸதம ன கோபாலார்களும் பிராதககாலத்தில் கோவினங்களை யோட்டிக் கொண்டு சிருக்ராரணயத்தைச் சேர்ந்து, சிலநேரம் பசுக்களைமேய்த்து, அங்கு " திருபதியடைந்தபின்னு ஒருநீட்டத்தில் மந்தையாகச் சேர்த்துவிட்டு யாப்பருங்கு ஒருபாவத்தினைவாங்கிற் சேர்த்து விளையாடத்தொடங்கின வ சாவலோகன், இட்ட சிலநேரம்யாவருஞ்சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந் தார். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உடனேயேயசெய்து, சாக்ஷாத் ஸ்ரீபகவான் அரசுலூகல் சிவந்தப பரம சக்தி பகவான்களாகவும் சிலா ஆடுகளாக வு தலை சேராந்ராயா பரம சக்தி கொண்டு விசித்திபமாக விளையா டிக் கொண்டிருந்தார்கள்

அக்காலத்தில் மாயாசுரனுடைய பிள்ளையான மஹாமாயாவியும் பலபராக் கருட சுவியுமான விஷ்ணுமாய் நென்பவன் இந்தச் சேரந்ரபாக ளாகிய கோபால ளார்களுக்குள் தானுமொரு கோபால சேரணைப்போல உருத்தாக ங்க கொண்ட, வெகுநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருந்து, ஆடுகளைப் போலும் உருவமாய் நுச்சுன்ற கோபால சிறுவர்களில் நாலேகதுபோ தவிர மற்றையாவ ளாடம் ஒருவ ரொருவராகக் கொண்டிரைய ஒருமஹா பாவதக் குணஹி லொளித்து, தனது பலாதிசயத்தினால் ஒருபெரும் பாரையைக் கொண்டு வந்து அந்தக்குணமான் துவாரத்தை மூடிவிட்டு, ஒன்று மறியாதவனைப் போலவந்து சேராந்ர பிருக்கிற கோபால குமாரர்களுடன் கலந்திருந் தான்

இவ்விடமும் இவனசெய்த காததிகங்களையும் அறிந்து ஒன்றும் அறியாத வறைப்போ சிருக்கின்ற சாவஞ்ராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுனவா புன்சிரிப் பைக் கொண்டு, மாயாவியாகிய சேரணைப் பார்த்து, வாராய் இராஷ் ணை திருடனே! உன்னைப்போல இவ்வுலகத்தில் யாரும் இவ்வளவு சாதுரிய மாயத் திருட வல்லமை கொண்டவர்களில்லை நீ நல்லநோப்பாய்த் திருடி

யாவரையுங் குழையி லொளித்தா யல்லவா? மறவாகளையுங் கொண்டு போய் ஒளித்து விடக்கடவாய். என்று பேசிக்கொண்டே அவனருகிறசென்று, மிகவும் பராக்ரம முள்ள ஒருபுருஷ சிம்ஹமானது ஒரு அலப் மிருகத்தைப் பிடித்ததுபோல அந்த வியோமா சுரனுடைய கண்டத்தை உறுதியாகப்பிடித்துக்கொண்டார்

வாரீர்! மஹாதளாதிபதியே! ஸ்ரீ பங்கஜ லோசனராகிய ஸ்ரீ பகவானுள் வா பிடிக்கும்போது தப்பித்துக் கொள்ளச் சக்தி யில்லாமலும் பிடித்துக் கொண்டபின்பு விடுவித்துக்கொள்ளச் சத்தியில்லாமலும் அகப்படிகொண்ட இரத்த துஷ்டசோரனாகிய வியோமாசுரனுக்குக் கண்கள் பிதுங்கி, மூச்சுப் புறப்படமாட்டாமல் உள்ளடங்கி, பிராணுவஸ்தையான மிகவருத்த முண்டா யிறுறு அத்தலை அவன் மாயாநுபத்தை விட்டுக் கோராகரமாகிய நிஜநுபத்தை யடைந்து, வெகுபராக்ரமங்களைக் காட்டியும் விடுவித்துக் கொண்டு பிழைக்கத் தன்னுலாகாமல் கால்களை யுகறிகொண்டு, 'ஒருதரங்கதரிப் பிராணனைவிட்டான அதையறிந்து ஆகாயவீதிகளில் நின்ற தேவதா மஹா புருஷர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து, ஸ்ரீ பகவானுக்கு மங்கலங்கள் கூறினார்கள் ஸ்ரீ ஜனாததனா அந்தப்பாலவதக் குகையருகிறபோய அதன் வாயை மூடப்பட்ட அப்பெரும் பாறையைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிவிட்டு அதனுள்ளிருந்த கோபாலாகளை யழைத்துக்கொண்டு வந்து வெளியிலவிட்டார் பின்பு அவர்கள் யாவருந் தம்மைத்துக்கிப்ப பக்ககூட்டங்களை யோட்டிக் கொண்டு கோகுலத்திற்கு வந்து சோந்தார்கள்.

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவ்ருத்தம்

அரிபஜனைசெய யக்ரூரரானவ
ரரியையுமவ ரணனையுமினைந்
துருகிநதகோ பாலருடனிருந்
தருமையாயப்பூசித் தானந்தமெய்தினார்

ஸ்ரீமஹா பாகவிதோத்தமராகிய அக்ரூரரானவா ஸ்ரீ ஸாவேசவருடைய மாயாவதாரமான ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ண மூர்த்திகளுடைய லீலாவைப்பவங்களை நினைத்து நினைத்து ஆனந்தித்துக்கொண்டு, மிகவும் சிரத்தா பகதியுடன் சென்று கோகுலத்திற் பிரவேசித்து, நந்தகோபா முதலியவர்களைத் தரிசு னஞ்செய்து தன்யராயப் பூசிக்கப்பட்டாரென்று சொல்லுகின்றது.

'வாரீர பரமதனயனாகிய பாண்டவ வமச மஹாரதநமே' அக்ஞர ரானவர் அன்றையதின மிராததிரி மதுராபுரியில் வாசஞ்செய்து, மறுநாள் குரியோ தயகாலத்தில் ஸ்ரீ பகவதபகதி நியதராய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை மனதில் தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்து, ஓரிரதத்தின் மீதேறி, நக்தவிரஜத்தைக் குறித்துப் பிரயாணமாய் வருகின்றா அப்படி வரும்போது மாகக்ஷத்தில் தமக்குள் கிந்தனை செய்துகொண்டு, சந்தோஷ சிதகராயத தமது மனதை உத்தேசித்து வாராய ஸ்ரீ பகவத தரிசனாதத்தகிற குரிய எனது நனமனதே! பூவ ஜன்மங்களில் அருமையான தவஞ்செய்ய நீனைத்த எனக்கு நீ எப்படிப்பட்ட சஹாய மாயினியோ? வாராய எனது காணேந்திரியமே! ஸ்ரீ பகவானுடைய திருக்கலயாண குணனுபவ திவ்யசரித்திரங்களைக் கேட்டு எப்படி மகிழ்ந்தனியோ? வாராய நேத்திரேந்திரியமே! ஸ்ரீ பகவத விகரஹ மஹோத ஸவங்கனையும் மகானுபாவங்களாகிய ஸ்ரீ பாகவ தோததமாகனையும் எப்படி சேவித்துத் தன்யத்தை யடைந்தனியோ?

வாராய ஹஸ்தேந்திரியமே! தின் ஜனோததமாகளுக்கு எப்படிப்பட்ட தனங்களைத் தானஞ்செய்தனியோ? எனறிவைமுதலிய தமது பூவஜன்ம தபோ சதகாமங்களைத் தியானித்து, இச்சனமத்தில் ஸ்ரீ பகவானைத் தரிசிச்சுப் பெற்ற தமது மனமுதலிய காரணங்களை யெல்லாம் துதித்துக் கொண்டு, அகில ச. ஸ்தரார்த்தங்களை நனமுயுணர்ந்தவ ராகையால் பரம முனீந்திராக னுடைய ஹிருதயார வித்தங்களில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அநந்தாதம ஸவ ரூபராகிய ஸ்ரீ பகவானைத் தமது யோக திருஷ்டியினு லறியவல்ல இவா அநீ வுக்கறிவாய விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பாபிரமஹ மயராகிய ஸ்ரீ ஹரியைப் பிரத்தி யக்ஷமாய் ஸேவித்துத் தரிசனஞ்செய்யத் தமது ஜன்மமும் மனமு முதலிய கரணங்களும் லக்ஷகப் பெற்றனவே யென்று அவற்றைச் சிலாகித்துத் துதித்துக்கொண்டு வந்தார்.

வாரீர மஹீபதியே! இப்படிவருகின்ற அக்ஞரரானவர் தமக்குளையே சித்து, பரிசுத்த மாணஸங்களாகிய நிக்தியுகிரிகளைத் தமதுகருபா நியமனத்தினால் இவவுலகமுடியும் பொருட்டுத் திருவலதாரங்களை செய்பச்செய்து, சாவ லோக சரணயராகியும் ஸ்ரீமகாவிபுலாகியும் ஸ்ரீ அச்சுதமூர்த்தியாகியும் விளங்கி நின்ற, தமமுடைய நிதயசோபன அனந்தகோடி ரவிபிரகாச பிரபாகிரண நகங்களையுடைய ஸ்ரீபாதர வித்தங்களை யடைந்திருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான்யாரோ? அந்தத் தேவதேவ சக்ரவர்த்தியை யழைத்துவர வேண்டுமென்று நிஷ்காரணமாக இந்தக் கமஸமகாராஜனுனவன் நமக்கே நியமித்தா னல்லவா? இப்படிப்பட்ட மஹோப காரத்திற்குப் பிரதியாய் நமமுடைய எத்தனைகோடி ஜன்மதபோபலன்களை இவனுக்குத் தத்தஞ்செய்த போதிலும் நிகராகுமா? ஆகிலும் இவவுலகத்தில் ஸ்ரீபகவத தரிசனாததம் கிடைக்கச் செய்த இந்தக் கமஸமகாராஜனையொத்த அருநதுணைவனாகிய சஹா எவ்வுலகத்திலாவது எனக்குக்கிடைப்பானோ! என்று மஹோபகாரமாகத் துதித்தார்.

வாரீர் உததராகநதனனே ! இநத அக்ஞரரானவா பிணனுந் தமது இரு தயத்தில் இதனை யோசிப்ப தாயினா அஃதென்னவென்றால் ஸ்ரீஸாவ ஸவ தந்திரராகிய ஸ்ரீபகவானுனவா அநதக கமசனுடைய ஏவலினால் அவனுக்குச் சகாயமாய் நமமை யழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடுக்க வந்தானே ஆதலால் இவனும் ஒருதுஷ்டனதான் என்று ஒருவேளை நினைப்பாரோ என் னமோவென்று நிமிஷமாததிரததில் மனநதளாநது ஐயுற்று, உடனே ஐஐ யோ ! ஒ பேதைநெஞ்சமே ! என்னினைத்தனை ? ஸ்ரீபகவானுனவா சகலசேதனா சேதனாதமக சாவூத சமுதங்கனில் உளஞமுபுறமபும வியாபித்து, சாவாந்தா ய ஸவரூபராயும், சாவசாக்ஷியாகியும் சாவஜஞ ராகியும் பரமகாருணய ராகி யும் விளங்குகின்ற தயாநிதி யென்கிறதை மறந்தனையோ ? வராய் நன்னெஞ் சமே ! ஸ்ரீபகவானுனவா என்ன நினைப்பாரோ ? என்ன ஆஜ்ஞாபிப்பரோ ? நமது பாகயாதிசய மெப்படிப்பட்டதோ ? என்று நீ சிந்திக்கவேண்டாம். என்று மீட்டுந் தீர்முற்று, தமது இரதத்தை மறதகமனமாகச் செலுத்திக் கொண்டு, அம்மராகங்கனில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வனமிருக்க ளின அம்சத்திற்கு ஆனந்தத்தவராய் இப்படிப் பேசுவதாயினா

அஃதெப்படி யென்றால், வராய் எனது ஜனமதன்யமான நற்காலமே ! நிரவதி ! உத்தமபர யிருக்கிற ஸவாமியினுடைய அமிதங்களாகிய அமித கிரணங்களுடைய ஷக்ஷகானந்த திவ்யசந்திர பிம்பமாகியும், அப்போது தானலாநத சந்தாமரைப்பூஷப் விதழகளைப்போன்ற திவ்ய நேதரங்களையும் இரதநகுண்டலங்களால் சோபிதங்களான காதுகளையும் படைத்ததாகியும் விளங்குகின்ற திவ்யலக்ஷணங்களுடைய கூடிய சுந்தரவதனர விநதத்தைச் சத்தியமாகச் சேவித்து உஜ்ஜிவிக்கச் செய்தனையோ, வராய் எனது சுகாத ஹிருதயமே ! இன்றையதின மிரத்திரி நான் நந்தவிரஜத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீமாதவப்பிரானுடைய திருவடித் தாமரைகளுக்குச் சாஷ்டாங்க தண்டன் சமாபித்த மாததிரத்தில், அவர் சாவமங்கல கரமாகியும் சாவப்பிரானிகளி னுடைய ஊழவினைப்பயனாகிய காலபுஜங்க துஷ்டநிவாரணமாகியும் பகதஜன ஹிருதய தாப பயநிவாரண மாகியும் ஆஜானுபாகு விளம்பனமாகியும் விளங்கு கின்ற கராபஜத்தை எனது சிரசினமீதுவைத்து அபயப்பிரதானஞ் செய்து, கிருபையாக என்னைக்கடக்கித்து இரக்ஷிக்காமல் பராமுகஞ் செய்வாரென்று நினைக்கவேண்டாம்

இவ்விதங்களாக அக்ஞரரானவா ஸ்ரீகோவிந்த சந்தரிசன சந்தோஷமன துடையவராயத் தமது திவ்யாலங்கார சித்திர இரதத்தை மிகவு மெதுவாக நடக்கிக்கொண்டு, அடிக்கடி ஸ்ரீபகவானைத் தியானஞ்செய்து பிரமமானந்த பரிதராயச் செல்லுமபோது, தமக்கெதிரில் ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மியினுடைய உத்தி யானவனத்தைப்போல பிருந்தாவனமானது காணப்பட்டது அதைக்கண்டு சந்தோஷசித்தராய் அதனுட்பிரவேசித்து, அவருக்கு நந்தனச்சோலை களோடுக்கூடிய மராமரம், மாமரம், பலாமரம், அகில விருக்ஷம், குங்குமவிருக்ஷம், தாலவிருக்ஷம், அசோகவிருக்ஷம், வடவிருக்ஷம், ஆகிய இவைகளால்

நிறைந்த தோப்புகளையும், நானாவித புஷ்பங்களையும் தரநின்ற பூம்புதருகளின் சாலைகளையுடைய சோலைகளையும் யமுநாநதி பிரவாகங்களையும், அனேக தாமரைத் தடாகங்களையும், கிணாங்களையும், சிதாவிசிதா மிருகபட்சி சமூகங்களையும், இன்னும் அவ்விடத்தில் விளங்குகின்ற சேதனசேதனாத்மக சமஸ்தஜனதுக்களு மிராகதவேஷங்களற்று அன்னியோன்னி யங்களாய்ச் சஞ்சரிகளின்ற திவ்ய லக்ஷணங்களையும் பாரததுக கொண்டு, அந்த வனங்களிலும் மனோரமயமாகிய வெணாமணற் குன்றுகளின்மீதுந் தரிசனநதருகின்ற ஸ்ரீகோவ், த சரணாவிற்கு திவ்யரேகாங்கிதங்களையும் நேத்திரங்களாற் சேவித்து ஆனந்தத்துக கொண்டு, கோகுலத்திற்குச் சமீபமாகவந்தா

அங்கு வரும்போது சூரிய பகவானும் அஸ்தமன பாவதத்திற்குச் செல்ல உத்தியோகித்தான அந்தச் சாயங்கால சமயத்தில் பசுவின் கன்றுகள் யதேசையாக மேய்ச்சலின்மீது ஆவலாகி, பள்ளங்கள் மேடுகள் புதருகளாகிய இவைகளிற் பிரவேசித்து, வெகுதூரஞ் சஞ்சரித்து, நேத்திரங்களுக்கு அகப்படாம லிருந்துள் அப்போது தவ்விடத்திலுள்ள கோபாலசிறுவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் ஓடித்தேடி, அவைகளின் நாமதேயங்களைச் சொல்லிச் சாதிக்கப் பதங்களால் அழைக்கின்றார்கள் இப்படி யிருக்குஞ் சமையத்தில் அந்த அஞ்ஞரரானவா அந்தக் குரலோன்சகலோடும், பசுக்கூட்டங்கள் மிகவும் மிருதுவாகிய புல்லுகள் முகலியதுகளை மேய்ந்து திருபதியடைந்து திரும்பும்போது கன்றுகளின் வரவைக்காணாமல் மிகுந்த ஆதராதிசயத்தினால் தேடிப்பயந்து அமர்வென்கிற அரவங்கள் செய்கின்ற அவ்வோசைகளையுங் கேட்டுக்கொண்டும், கோமயங்களை விட்டுக்கொண்டு கன்றுகளை நினைத்தோடுகின்ற பசுக்கூட்டங்களையும் அவைகளைப் பழ்சரித்து அழைத்துக்கொண்டு தங்கள் கைகளிற் கொல்களையும் கயிறுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு திரிகின்ற கோபாலர்களையும் பாரததுக்கொண்டும் வருகின்றா

இப்படி வருகின்றவா சிலகோபாலர்கள் பசுமந்தைகளுக்கு இருபாரிசங்களிலும் ரட்சகர்களாய் வேல், வாள், குந்தம், தோமரம், குடாரம், பாணம், கராசனம் இவைமுதலாகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிக் காவலாகச் செல்லுகின்றதையும், அச்சாவலைக் கடந்து நான்கு வங்களாகிய புற்களை அபேட்சித்துப் பாய்ந்தோடித் திரிகின்ற பசுக்கூட்டங்களையும், அப்பசுக்களை மோந்து கொண்டு பாலையுண்டுதுள்ளி விளையாடித் திரிகின்ற கன்றுகளையும், பொலிப்புள்ள பசுக்களின் மேல்தாவி ஓன்றுக்கொன்று சரசலிலாக கீரிடைகளினிமித்தம் எதிர்த்து முட்டிக்கொண்டு யுத்தங்களைச் செய்கின்ற மற்ற ரிஷபங்களையும், பசுக்கூட்டங்கள் பாடிக்குச் சமீபமாக வரும்போது உண்டாகின்ற ஆரவாரங்களைக் கேட்டுத் தாயவருகின்றதென்கிற பெராசையிலே கொட்டாரங்களில் கட்டியிருக்கின்ற கன்றுகள் சிறுதும்புகளை யறுத்துக்கொண்டு புதருகளையும் வேலிகளையுந்நாண்டிப் பசுக்கூட்டங்களை யடைந்து பாலையுட்டி முட்டியுண்கிற வேடிக்கைகளையும், அந்தக் கன்றுகளைப்பார்த்து மிகவுஞ் சீக்கிரமாகப் பிடிக்க ஓடுகின்ற கோபால சிறுவர்களையும், அவர்களுக்கு

அந்தக் கன்றுகள் அகப்படாமையினால் தங்கள் பெரியோர்களாகிய கோபாலோத்தமர்களை மிகவும் அவசரமாக வழைக்கின்ற அசசிறுவர்களின் குரலோசைகளையும் பாராததால்.

மேலும் அந்த ஆயாபாடிப் பிரதேசங்களில் பாலின் கலசங்களைக் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு பசுக்கூட்டங்களை யழைத்துவந்து ஓரிடத்தில் நிறுத்திக் கன்றுகளை யவிழ்த்து விடுகின்றவர்களையும், கால்களோடு கன்றுகளை யணைத்துக் கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு கறக்கின்ற வர்களையும், சிறுகன்றுகளை யணைத்துக் கறந்து பின்னவிழ்த்துப் பாலூட்டவிட்டு ஊட்டியானபின் அந்தக் கன்றுகளைப்பிடித்துக் கட்டுகின்றவர்களையும், பாற்கலசங்களைத் தங்கள் கிரகங்களுக்கு எடுப்பித்து அனுப்புகின்றவர்களையும், ஸ்ரீபகவதகுண கீர்த்தனங்களைப் பாடியும் ஆடியும் குழல்களை யூதியுக் கீர்த்திசுச் சந்தோஷ மானசங்களாய்ச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவதாமச புணயபுருஷர்களாகிய கோபாலர்களையும், தங்கள் தங்கள் அருந் தவப்பேற்றால் ஜனினது விருத்தியடைகின்ற புத்திரர்களையும் மித்திரர்களையும் மைத்துனர்களையும் மகிழ்நாங்களையும் அம்மானங்களையும் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் தாய்தந்தைகளையும் மற்றுமுண்டான சர்வசுகாத பந்துஜனங்களையுமறந்து, கிரஹ கீர்த்தியங்களில் கைசோரந்து, க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் ஸ்ரீமாதவனிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாய்க் கூட்டங் கூட்டமாகச் சோரந்து அங்கங்கொரு சங்கேதஸ்தலங்களில் வந்து நின்று, பிருந்தாவன மாரக்கங்களை யெதிர்பார்த்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண மஹிமாதிசயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் புணயவதிகளாகியும் அளவிறந்த வர்களாகியும் தேவ அரம்பையார்களுக்குச் சமானமானவர்களாகியும் தேவாமசர்களாகியும் விளங்குகின்ற கோபிகாஜன சமூகங்களின் கூட்டங்களையும் கண்டால்

அன்றியும் பசுக்கூட்டங்கள் வனசஞ்சாரங்களை யொழித்துத் திருமபி ஆயாபாடியைக் குறித்து வரும்போது அந்த மாரக்கங்களில் அந்தந்தப் பசுக்கூட்டங்களின் குளம்படிகளினால் பிளக்கப்பட்ட தூளிகள் ஆகாயத்திலெழுமபி மேகபடலங்களைப்போல எங்கும் ஈயாபித்து மறைகின்றதையும், அந்தப் பசுக்கூட்டங்கள் அங்கங்கு தடாக்கங்களில் ஜலபானங்களைச் செய்து சரீரங்களை நனைத்து உதறிக் கொண்டு வருகின்றதையும், அதனால் மாரக்கங்கள்தோறும் சேறுபடுகின்ற கோதூளிமயமாகிய அளளல்களையும், அங்கங்கே தங்குமிடந்தோறும் அந்தந்தப் புணய புருஷகோபால ஜனங்கள் கோவினங்களை நிறுத்திப் பால்கலசங்களை யிறுக்கிப் பசுக்களின் முலைகளைப்பற்றிக் கறக்கின்றதையும், அச்சமயத்தில் அந்தப் பாலமுததாரைகள் அந்தப் பாற்கலசங்களில் விழர்தொலிக்கின்ற ஓசைகளையும், அந்தந்தக்கோஷ அனந்தக் கிரஹ மந்திரத்துவார உன்னதஸ்தம்பங்களில் ஆட்டினங்களுக்கும் மாட்டினங்களுக்குங் காலவாய இருப்புகள் சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற நாய்கள் பாஷைசரிகளாகிய நாதன ஜனகிர்த்தியங்களைக்கண்டு சிலிர்த்துக்

கோபித்துக் குரைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சபதங்களையும், பார்த்தும் கேட்டும ஆனந்தத்தை யடைந்தவராய வருகின்றா.

அப்படிவருகின்ற அக்ரூரரானவா ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ண புஜபலபராக்ரம பாசுசுமரக்ஷணத்தினை லலங்கிருதமாய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகோகுலமாகிய திரு வாய்பாடியைச் சற்றுதூரத்திற் கண்டுசேவித்து, ஆனந்தபரவசராய வரவரச் சமீபமாக வந்தாரா அப்படிவருமபொழுது ஸ்ரீபகவானுடைய ஸ்ரீபாதார விந தங்களினது அடையாளங்கள் அங்கங்கு வெண்மணல் குன்றுகளில் பிரகாசன களாகப் பூமஹாலக்ஷ்மி யினுடைய திருமேனிக்கு மிகவும் நித்தியசோபன மங்கலாலங்கிருதங்களான பூஷணங்களைப் போலத் தோற்றுகின்ற விடமெங் கும இரத்ததைவிட்டிறங்கி, தமதிரண்டு கண்களுங் குளிர்ந்த தரிசனஞ்செய்து மனங்களிதது, ஆனந்தபாஷ்பங்க ளொழுக அப்படியே தியானித்துச் சேவித்து வீழ்ந்துபுரண்டு, அந்த ஸ்ரீசரணாநிந்த தூள்களையெடுத்தது மேலே தூவிகொண்டு, பயலச்சை சோகமோகங்களை விட்டு, ஸ்ரீஹரியென்று புள காங்கிதராயச் சற்றுநேரத்திதது, அங்கிருந்து புறப்பட்டு ரத்ததினமீதேறி, ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண மூத்தகிகளைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்கிற மிகவும்கத்தான ஆதராதியைத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபத்தத்தில் பகதியுடையவராய நத்தவிரஜத் திருகுச் சமீபமாகவந்து கொண்டிருக்கின்றா.

அந்தச் சாயங்கால சமயத்தில் அளவிறந்த புண்ய புருஷர்களாகிய கோபால ஜனங்களுடனும் அனேகமாயிரங் கோவின கன்றுகளுடனும் ஸ்ரீப லராமகிருஷ்ணாக ளிருவரும் விசால நேத்திரங்களை யுடைய வாகளாகியும், தங்கள் திருமேனியெங்கும் டோதுளிகளால் மறைந்த சுந்தர அவயவங்களை யுடையவர்களாகியும் சாவாபரண பூஷிதங்களாகியும், பீதாமபரத்தைபு லீலாமபரத்தைபு முடித்திக் கொண்டிருக்கின்ற வர்களாகியும், ஆனந்தவிதங்க ளான புஷ்பமாலைகளைத் தரித்துப் பருத்து அகன்றுவிளங்குகின்ற புஜங்களையு மாபுகளையு முடையவர்களாகியும், சாவஜன மனோகரர்களாகியும், கோகுல கோபிகா ஜனங்களினது இசைக்களைப் பூத்திசெய்கிற வர்களாகியும் பிரகா சித்துக்கொண்டு இவவுலகமாகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி சேவிக்கு நேத்திரோதஸவமாக எழுந்தருளுகின்றார்கள அப்படி எழுந்தருளுகின்ற இந்தமூத்திக ளிருவரை யும் அக்ரூரரானவாண்டு, தமதிரண்டு கண்களுங் குளிர்ச்சேவித்து, இரத்த தைவிட்டிறங்கி, அந்தக் கோபால கோவினசமூகங்களில் நுழைந்து, இந்த மூத்திகளின் சமீபத்திலவந்து, விரயகாததிரராய மிருந்தபகதியுடன் சாஷ் டாங்கமாகத் தண்டன் சமாபித்தார

கேட்டமரோ பரிஷின்மகாராஜனே! அந்த அக்ரூர்பக்தி விரயத்தை யென்னென்று சொல்லுவேன்? பின்பு ஸ்ரீ பகவன் மூத்திகளி னுடைய அனுஜனையைப் பெற்று எழுந் திருந்து, தமது சரீரமெங்கும் புளகாங் கிதம் கொண்டவராய் நேத்திரங்களில் நின்று ஆனந்த பாஷ்பங்க ளொழுக அங்கிருவர்களையும் பார்த்து, வாருங்கள் திவ்யமங்கல மூத்திகளே! சர்வ

ஜகத்காரணர்க ளாகியும், சாவஜகத பதிகளாகியும், சாவஜகத பதிகளுக்கும் நிபாமகாக்களாகியும், சாவனியாபாக்களாகியும், சாவ ஸ்ரீதேஸவராக ளாகியும், சமஸ்த சாதுஜன கோபபிரமணப பிரியாகளாகியும், பிரமண முதலிய சகல தேவதா பிராராதனை பூபார நிவாரணாததமாக என்கள ஸ்ரீ வசுதேவ தேவகீ யினது திவ்யோதரப பிரகாசாவதார ஸ்ரீ பகவத பிம்பபூமாததிக ளாகியும் விளங்குகின்ற உங்கள் ஸ்ரீ சரணர வீரதங்களுக்கு அனந்தமான நமஸ்காரங் கள் சமாப்பிக்கின்றே னென்று துதித்து நின்றா

வாரீர் மஹாராஜனே! ஸ்ரீ பகவதஸஸராகிய ஸ்ரீ பகவரணவா சகல சேதனா சேதனங்க ளோடுங் கூடிய சமஸ்தப பிரபஞ்சங்க ளிடத்திலும் இராகத வேஷங்களற்று மாயா விகிருதிகள் தொடராமல் இரக்ஷிக்கின்றப போல், ஸ்ரீ மஹாபாகவ தோததமராகிய இந்த ஸ்ரீ அக்ரூரரைத் தமது சக்கரங்கித் ஸ்ரீ ஹஸ்தத்தை நீட்டி ஆலிங்கனஞ்செய்து சதகிரித்தார உட னே ஸ்ரீ பலராமரும் தங்களுக்குப் பிரணாமஞ்செய்து நிற்கின்ற இந்த மகானு பாவராகிய அக்ரூரரைக் காடாடிகளஞ்செய்து, மிகவும் பிரீதியுடன் ஸ்ரீகிரு ஷண சகிதராய அவரை யழைத்துக்கொண்டு கோகுலத்திற் பிரவேசித்து தங் கள் திருமானிகையாகிய நந்தக கிரகத்திற்குப்போய் நந்தகோபருக்குத் தெரி யச் செய்தார்

அம்மாதந்திரத்தில் அவருஞ் சீக்கிரமாக எதிர்கொண்டு உபசரித்து, சேஷ மங்களை விசாரித்து, கைகால்கள் சுத்திசெய்யச் சலுகொடுத்து, உசிதா சனத்தி லிருக்கச்செய்து, அரக்கியாசமணந தந்து, மதுவாக்கங்களையுங் கோ தானத்தையுங் சமாப்பித்து, பொற்றாமபாளத்தில் அவருடைய திருவடித் தாமரைகளுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து, ஸ்ரீ பாததீர்த்த முட்கொண்டு, சற் றுநேரம் லோகோபகார சிலதாமங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்து, உடனே ஸ நானத்திற்கு விடைநந்து அவரைத் தீர்த்தமாடச்செய்து, அறுசுவை ரஸ வாக்கங்களோடு போஜனஞ் செய்வித்து, திவ்யபரிமா காபபூர தாமபூல முதலிய வஸ்திர சர்தன புஷ்ப மாலயாதிகள் சமாப்பித்து, அவர் சந்நோ ஷ மனோரதங்களை யடைந்தபின் பு அவரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லு கின்றார்

நந்தகோபர் வாக்கியம்.

வாரீர் பரமபாகவ தோததமராகிய அக்ரூரரே! நீங்களயாவரும் சேஷம மா? நமது ரஜாவாகிய கமஸ மஹா ராஜனவா தமதன்புள்ள தங்கையா கிய தேவகி பிராட்டியினுடைய அருந்தவப் புத்திரர்களாகிய சிறுவர்களை யெல்லா மரணமடையும்படிப் பவிசெய்து குரூரகிரத்தியராய் சேஷமத்தை யடைந்திருக்கும்போது, அந்நத தேவகி வசுதேவர்களுக்கும் தாசார் ஹாகளா கிய உங்களுக்கும் மறமுமுள்ள யது, விரூஷணி, போஜ, அந்நகாதி பரதுஜனங் களுக்கும் எப்படி சேஷமங்கிடைக்கும்? உங்கள் யாவருக்கும் அந்தக்கொடிய துஷ்டகுணத்தை யுடைய கமஸபீதியில நின்றும் விடுதலை யுண்டாக்கி, மிகவும்

சாதி சம்ரக்ஷணாதத உலக அரிஷ்ட நிவாரண பரமகிருபாவிதியாயிருக்கின்ற ஸ்ரீ ஹரியினுடைய கிருபையினால் சீக்கிரமாக சேஷமகரமாகிய மனகலங்களுண் டாகக் கடவதென்று சொன்னா

வாரீர் மஹாராஜனே ! இந்தப் பிரகாரஞ்சொல்லிய நந்தகோப ரானவர் பின்னா ஸ்ரீ பகவானைப் பிரார்த்தித்து, அக்ரூரரைப் பார்த்து, மாககாயா சத்தினால் சிரமங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றீர். சயந்தித்துச் சுகந்திதிரைச் செய்யும் என்று சொல்லி அவரிடத்தில் தாம செலவு பெற்றுக்கொண்டு சயனக் கிரகத்திற்குச்சென்றா இந்த அக்ரூரரும் நந்த கோபருடைய மாதூய மான வசனங்களால் திருபதியடைந்து, மாககாயாஸங்க ளொழிந்து சந் தோஷமாக விருந்தார்

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலிவந்தம்

குறமற்றவக் குரூரகோதிலாதவனுடன
சித்தமொத்துமெத்தவே குசலப்பிரஸனஞ்செயதுபின்
சுத்தகோபிகாஜனங்கள் குரூரநிந்தைசெயததும்
காததனமாமதுரைக்கேக்க கனிந்தத்துங்கமுழுவாம்

ஸ்ரீபகவானுவா அக்ரூரருடனே ஏகாந்தமாய்ச் சில குசலப்பிரசங் கள் செயது ஸ்ரீமதுராபுரிபைக்குறித்துப் பிரயாணமானதும், அப்போது கோகுலத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் மனோவியாடலத்தினால் அக்ரூரரை நிர்தாஸுத்திகள் செயததும், ஸ்ரீயமுனாதியில் அக்ரூரருக்கு வியூக வைகுண்ட பிரசந் தரிசனாத்தங்களை லபிக்கச்செயததும் சொல்லுகின்றன.

பரீசுகா வாக் கியம்

வாரீர் சுபத்திராபௌத்திரனே ! அந்த அக்ரூரரானவா ஒரு சகுமார சயனத்தில் ஏகாந்தராய்ச் சயனித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவா அவரிடத்திற்குவந்து, அவருக்கிடக்காரது மிகவும் உபசரித்து, வாரீர் ஸ்ரீஹரிபகதி பாவனராகிய ஸ்ரீ அக்ரூரரே ! உங்கள் யாவருக்கும் சேஷமமோ ? நமது பந்துமித்திர ஜனங்களாயாவரும் செளக்கியமாக விருகவனராகளோ ? புரஜனங்களாகிய சாவப்பிராணிகளுஞ் சுகத்திருக்கின்றார்களோ ? நமது கோத்திரஜனங்கள் யாவரும் மனக்கவலை எல்லா மலிருக்கின்றார்களோ ? எனது நல்லமமான முக்திபிதியுட் ளிருக்கின்றானே ? என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ பகவான் வாக் கிய ம் .

பின்பு சிலநேரஞ் சம்மாயிருந்து, வாரீர எங்கள் வமச்சிரேஷ்டராகிய அக்ருரரே! மிகவுஞ் சுகிதுக்களாகவு தினாகளாகவு மிருக்கின்ற என்னு டைய தாய தந்தைகளாகிய வசுதேவ தேவகீதேவிகளும், உகரசேனமஹா ராஜா தேவகா முதலாகிய மாதாமகாக்களும் சேஷமமா யிருக்கிறார்களோ? நான் ஜனிககப போகிறேனென்கிற வியாஜத்தை மனதில் தீரக்கவையமாக நிறுத்தி என்னமமானாகிய கமஸமகாராஜன் தினாகளாகிய என தாயதந்தை களைக் காரா கிரஹத்திலடைத்து இன்னமும நலியச்செய்கின்ற னல்லவா? அவர்களென்பொருட்டு இப்படிப்பட்ட மனததுயரங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு என்னமாயப் பிழைத்திருக்கின்றார்களோ

வாரீர எங்களுக்கு ஆபதபந்துவாகியும் தாதாவாகிய மிருக்கின்ற அக்ருர ரே! மிகவுந் துஷ்டனாகியும் குலத்துரோகியாகியும் துராதமாவாகிய மிருக் கின்ற அந்தக் கமஸனுனைவன் உமமை யிவட்டத்திற்குப் பிரயாணப்படுத்தி யனுப் புமபோது, என தாயதந்தைகளறிந்து மிகவும் புத்திரவாத ஸலயத்துடன் என்னுடன் சொல்லுமபடியான ஆபதசமாசாரங்க ளேதாவது சொன்னாக ளோ? மிகவுந் தினாகளாய், இனிபென்ன செய்கின்றதென்று வெறுத்தவர் களாய், ஸ்ரீஹரி நமமை இரக்ஷிப்பாரோ உபேகைச் செய்வாரோ வென்று துக்கித்து, தங்கள் இருதயங்கலங்கி, எப்படிப்பட்ட துன்பமுற்றிருக்கின றார்களோ? விசிதமாக எனக்குத் தபாபரி பூணராயத் தெரிவிக்கக் கடவீர். மிகவும் ஆபதராகிய உமது தரிசனத் தெய்வாதீனமாக எங்களுக்கு ஸ்ரீஹரியி னுடைய கிருபையினால் கிடைத்ததன்றோ? ஆகிலும் அந்தக் கமஸமகாராஜன் என்னகாரியார்த்தமாக அனுப்புவித்தனை அதைத் தெரியச் சொல்லக்கட் டீரென்று சொன்னா

சுகர் வாக் கிய ம்.

வாரீர் பரிக்ஷிந மஹோததமனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீ பகவானுணவர் மிகவுந் கிருபா பரிபூணராய மகாவாதரவுடன் கேட்டமாதிரிததில் அக்ருர ரானவா ஸ்ரீ பகவானுடைய செளலபயாதீசய மஹாமஹிம குணங்களுக்கு ஆசசரியப்பட்டு, தமது இரண்டு நேத்திரங்களில் நின்றும ஆனந்த பாஷபம் ஆறுகப்பெருக மிகவும் பயபக்திப் பிரீதி அதிசய மானஸராய ஒருவாததை சொல்லுகின்றார். வாரீர சாவலோக சரணயராகிய ஸ்ரீ பகவானே! இந்தத் துராதமாவாகிய கமஸ ராஜனுனைவன் யது, கிருஷ்ணி, போஜாநதகாதி வமசத் தலைவர்களைத் துன்பமுறச்செய்து வைரஞ் சேலுத்துவதை என்னுற சொல்லி முடியாது. ஒருநாள ஸ்ரீமந் நாரதபகவானுணவா கமஸமகா ராஜ னுடைய சபைக்குவந்து, வசுதேவருக்குப் புத்திரர்களாய நீங்கன திருவவதரித்த உத தம சரித்திரங்களையும், திவ்ய லீலாமஹிமாதீசய ஸயாண குணங்களையும், யாதவர்களுடைய தேவதாமச ரஹசியங்களையும், அக்கமஸன் முதலிய அக் ராமச விவரங்களையும் சொன்னா

அதைக்கேட்ட மாதிரித்தில் ஸ்ரீ வசுதேவா முதலியவர்களைக் கொலை செய்ய நினைத்து, பின்பு கொல்லாமலவிட்டு, அவர்களைக் காராகிரஹத்தில் பந்தனஞ் செய்திருக்கின்றான் மேலும் தனக்கிஷ்டாகளாகிய துஷ்ட நரபதிகளை யழைத்து மந்திராலோசனை செய்து, தனுரயாகத்திற்கு யத்தனஞ் செய்தான் தனது சக்திருக்களாகிய உங்களை நலியச் செய்வதற்கு மத்தகஜ மாகிய குவலயாபீடத்தையும், சாணூர முஷ்டிகாதி துஷ்டமல்ல ஜெடடிகளையும், கிருத்தகாதியாகளா யிருக்குமபடி நியமித்து வைத்திருக்கின்றான். எனனை யழைத்து உங்களுக்குள்ளும், நந்தகோபா முதலாகிய ஜனங்களுடும், கப்பத்துடன் அழைத்து வருமபடியாய் ஆஜராபித தனுப்பினு னென்று சொன்னா

வாரீர் பரிக்கின மஹாராஜனே! இவ்விதமாக அகநூர சொன்னமாதிரி ரதில் அப்போழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அவரருகிலிருந்த ஸ்ரீ பலராமரு மாகிய இவ்விண்ணு மூர்த்திகளுங் கேட்டு, மந்தஹாஸர்களாய் நகைத்து, அவரை யுபசரித்துச் சுகந்தினை 'செய்யச் செலவுகொடுத்தது, தாங்களும் அன்றிரத்திரி நித்திரைசெய்து, மறுநாளுகபத்தில் தங்கனபுள்ள பிதாவாகிய நந்தகோபருக்குக் கமஸ மஹாராஜனுணவன தனுர யாகத்திற்கு வரச் சொன்ன சமாசாரங்களை யறிவித்தார்கள் அதைக்கேட்ட மாதிரித்தில் நந்தகோபரானவா கோகுலத்திலுள்ள கோபாலாகன யாவரையும் அழைப்பித்து ஒருவர்தனை சொல்லுகின்றா

வாருங்கள் கோபால் மகாஜனங்களை! நமமுடைய அரசனாகிய கமஸ மஹாராஜனுணவா தனுரயாகஞ் செய்கின்றதாய் கமமை யாவரையும் வந்து சேருமபடி ஆஜராபித திருக்கின்றா ஆகையால் நாம யாகதரிசனூததமாகப் போகவேண்டும் அதனால் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பரிசு கலசங்களும் தயிர்முது குடங்களும் வெண்ணையப்பாக் ிரங்களும் பெப்பரண்டங்களும் ஆகிய இவைமுதலாகிய வஸ்துக்களையும், அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கப்பமாகிய காணிக்கையையும் கொண்டு வாருங்கள் நாமெல்லாரும் நானே யுதயத்தில் மஹாராகரத்திற்குப் பிரயாணமாய்ப் போய் வரவேண்டு மென்று சொன்னா.

இப்படி யாவருக்கும் ஆஜராபித நந்தகோபா பிரயாணபிமுகராயிருந்தார அன்றையதினமே அகநூரானவா நந்தகோபரால் பூஜிக்கப் பட்டு, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திக் கிருவரையும் தமது ரத்ததின்மீது ஆரோகணிப்பித்து அழைத்துக் கொண்டு போகுமபடி அந்த நந்தகோபரிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு, பிரயாணபிமுகராய் இரதாலங்காரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார இப்படியிருக்க அகநூரானவா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியையும் மஹாராகரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகுமபடி பிரயாணமா யிருக்கின்றா ரென்கிற சமாசாரத்தையறிந்த கோகுலத்திலுள்ள ஸ்ரீஹரிப்பிரியாகளாகிய ஸமஸதமான கோபிகாஜனங்களும்

முனங்கலங்கினவர்களாகி, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்ரீபகவதனுபவங்களை நினைத்துக்கொண்டு, ஏகாந்தஸ்தலங்களில் இனவினமாய்ச்சோந்து, குணனுபவமாகப் பிரலாபிக்கத்தொடங்கி, ஒருவரையோருவா பார்த்து இப்படி பேசுவதானார்கள்

வாருங்கள் மஹா சுகுணரதிகளாகிய புணயாங்களைகளே ! ஸ்ரீபகவானுள்வர் இந்த நந்தவிரஜத்தில் திருவவதரிதக நாளமுகல இன்றையவரைக்கும் ஒருநாளாவது நமமைவிட்டுப் பிரிந்தவரல்லவே இப்போது பிரிந்துபோகின்றாரே அவரைவிட்டு நாமென்னமாய் ஸஹிததிருப்போம் ? என்று சொல்லி ஸ்ரீபகவானுடைய சுந்தரமுகாரவிந்த ஸேவாதிசயங்களையும், சிறுநகைகளையும் மகாமாதூயமான சாதாபவாக்யாதி சயங்களையும், ஸாஸ்த பிராணிகளினுடைய மனதின் தாபங்களாழம்படியான கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணயாதிசயங்களையும், லீலாகுண வைபவாதிசய அபிமானுஷ சேஷடிதங்களையும், பரமதயாகுண விசேஷங்களினு லுண்டாகின்ற சத்காரியங்களையும், அவருடைய கரமாகிற தாமரை பரிசங்களினு லுண்டாகின்ற தங்கள் ஜனமஸாபலயமான சுகானந்தங்களையும், அங்கங்கு அந்தந்த விடங்கள்தோறும் ஒருவரோடொருவா சொல்லிக்கொண்டு, சிந்தாக்கிராந்தர்களாகி, ஸ்ரீபகவானைப் போகவொட்டாமல் நிறுத்திக்கொள்ளாந்நதற்கு யாதோருபாயமுந் தோற்றவில்லையே யென்று முகமண்டலங்கள்வாடி, மனந்தளர்ந்து வியசனப்பட்டார்கள்.

வாரீர் பூமீசனே ! ஸ்ரீகோபிகாஜனங்கள் வியசனப்பட்டுக் கொண்டு சொல்லியதை விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன கேளும் அந்த ஸதீர்ஜனங்களில் சிலர் சிலரைப்பார்த்து, 'வாருங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில் பற்றின மனமுடைய மனசையாகனே ! இந்த ஸ்ரீபுருஷோத்தமர் இவ்விடத்தில் திருவவதரித்தபின்பு இவ்வுலகத்திற்குச் சிருஷ்டிகாததாவாகிய சதாமுகப் பகவானை நாம் எல்லாரும் நமக்குப் பரமோபகாரியாக நினைத்தது துதிக்குக்கொண்டிருந்தோமல்லவா ? அந்தப் பிரமமாவானவா இப்போது நிராதயராகி, நமக்குச் சாவவிதங்களினும் போஷக போககியராகிய மிருந்து நமமை இரட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை இவ்விடத்தில் வசித்துக் கொண்டிருாமல் நமமைவிட்டுப்பிரிந்து இதரமான தைலங்களில் சென்று இருக்குமபடியாக வுதித்த விஷயங்களைக்குறித்து யோசிக்குமளவில், இது பாலசேஷடிதமாக விருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறில்லையே அகோ சதென்ன அகாததியம் ? பெண்களின்ருமைப்பற்றித் ஸ்ரீ சரஸ்வத்தேவிகாநுலாச தெரிவித்து, அவனைக்கொண்டு அந்தப் பிரமம்தேவனுக்குச் சொல்கிறது, நமது ஸ்ரீவேஷ்மகோபால் ஸவாமியை இவ்விடத்தில் நிறுத்துமபடி யாராகிலும் முறையிட்டுக் கொள்ளப் போகாதோ வென்றார்கள்

சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் சுசீலைகளான் சுபாங்களைகளே, நம்தருந தெய்வமாகியும் நமக்குப்பிரிய சகாவாகியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானுள்வா நமமை நிகிலுந்நோத்தவர்களாகவும் சாவவித பந்துவாகவும் நமபிரியருக்கின்ற பேதைகளாகிய இந்தக் கோபிகாஜனங்களை என்னமாயப்பிரிந்து நாம்

அன்னிய கேசததிரகுச் செலலுவினற தென்று சறறுதிலும் யோசிக்காமல், அவரழைத்த மாததிரத்தில் ஸ்ரீமதுரா நகரத்திற்கு எழுந்தருள் இசைந்தாரே ஈதென்ன விதகாரணமோ? இந்தக் கோபவிருத்தாகளாகிலும், ஸ்ரீஅம்புஜா சுந்தராகிய ஸ்ரீபகவானைமாததிரம் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம். நான்கு களெல்லாரும் வருகின்றோம். என்று நமது ஸ்ரீவிபுலவ நிறுத்திவிடலாகாதா என்று துக்கிக்கூறாள்.

சிலா சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் மகாதனயாதிகளாகிய சுகாதஜனங்கள்! நமது அன்புள்ள மனோவல்லபராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அழைத்துப்போக விரும்புவதற்குக்கின்ற இந்தமஹா புருஷஸரீரக் - நுகரு அகநூர ரெனகிற நாமதேயஞ் சொல்லத் தகுமோ? ஏனெனில் ஸ்ரீசுகரதரராகிய நமதாதார சுவாமியை நமமைப் பிரித்து அழைத்துக் கொண்டிப்போக நினைத்து வந்தவராகையால், இவரைக் குரூரரென்றே சொல்லவேண்டுமே யொழிய இவரை உண்மையாக அந்நூரரென்று ஒருநகாலுஞ் சொல்லத்தகாது அகநூரநாமதேயம் இவருக்குக் கிடைத்தது நிஜமேயானால், நமது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நமக்காதாரமாக இவ்விடத்திலேயே நிறுத்தி யிருக்கச் செய்து, மற்றக்காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிப்போக இவரநினைக்க மாட்டாரோ? என்று தங்களுடைய நுழைமையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

சிலா சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் சுந்தரீஜனங்கள்! ஸ்ரீஜகனமோகனாகார ஸ்ரீபரம்புருஷரானவா அந்தமதுராகர ராஜமாநகங்களில் கம்பீரமாகிய நடைநடந்து செல்லுமபோது, தாமரைப் படிபத்தின் இதழ்களுக்குக் கொப்பாகிய நேத்திர சுந்தரத்தையும் களங்கமற்ற பூணாசனக் கிரிப்பங்களை யொத்த முகாரசித்த சுந்தரத்தையும் படைத்த புரஸ்தீஜனங்கள் தங்கள் மானிகையின் மேடைகளில் நின்று, சாளரங்களை நனகுத்திடுவது, ஸ்ரீபகவானைத் தங்கள் கண்கள்குளிரச் சேவித்து சுவாணமங்கலாசுத்தை களையும் புஷ்பங்களையும் வாரியாரியிறைத்து, ஸ்ரீஹரியினுடைய துணைவர்களைத் துதிப்பார்கள்ல்லவா? அவர்கள் அப்படித் துதிப்பார்களேயாகில், ஸ்ரீபகவானைவா அந்த நகரவாசிகளாகிய நாகரீகஸ்தீஜனங்களை விசுவாசப்படு யல்லது இந்த ரேபல்லையி லிருக்கின்ற நமமை நினைப்பாரோ? என்று வியாசுலத்தாடன பேசிக்கொண்டார்கள்.

சிலா சிலரைப்பார்த்து! வாருங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பிரிய சுந்தரவதிகளே! நமது ஸ்ரீ அரியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைவா அந்த ஸ்ரீமதுராகரத்திற் பிரவேசித்துச் சஞ்சரிகருத் தருணங்களில், அந்தப் பட்டணத்து ஸ்திரீகளினுடைய திவ்யசுந்தர முகாரசித்தங்களில் விளங்குகின்ற மிகுந்த சுந்தரமுள்ள அஞ்சன நேத்திரங்களினுடைய நயவிலாசப் பாவைகளிலும் அவர்களுடைய மகாமாதரிய ஸரஸ்வல்லபசாதாய வசனங்களிலும் விருப்பமுற்று, அவர்களுடைய சுருமரமாகியும் மிகவும் பிரியமாகியு மிருக்கின்ற அதிவினோத விசேஷ ஸரஸ்வல்லபங்க ளோடுமகடிய சிநேஹ சம்போகாதிசயங்களில்

மனோரதித திருப்பாரேயானால் இவா இந்த வனாதிரங்கனிலும் பலலைகளிலும் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற நாகரீகமில்லாத பேதைகளாகிய நமமை மறந்துவிடுவா ரெனடதற்குச் சந்தேகமுண்டா? இவா எந்த ஏதுவினால் நமமை யங்கீகரிக்கப் போகின்றா? இதற்கு நாம் என்னசெய்யலாம்? அஹோ! இவவுலகத்தி லிருக்கின்ற ராஜபுத்திரர்கள் நாகனஜனப் பிரியாக ளேயன்றி வேறில்லை ஆகையால் இவர்களை யொருக்காலும் நம்பக்கூடாதே என்று வெறுப்புடனே துக்கித்தார்கள

சிலா பிரமஹதேவனுடைய மனஸைங்கலம்மான தெய்வகதியைக் குறித்து, வாராய தெய்வகதியே! நாமுள்ள ஜனமித்த நாளமுதல் ஸ்ரீஹரி யினுடைய ஸீலாகுணங்களை அறியாதவர்களாகிய அந்த நகரங்களில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற கந்தராஜனங்களுக்கு ஜகத்பிரபுவாகிய இந்த ஸ்ரீப கவான் பதியாகுமாபடி விதித்து, சாவகாலசாவதேச சாவாவஸதைகளிலும் எங்கள் சாவேந்திரியங்களுடைய சாவபோகங்களுடைய சாவாஸ்பவங்களுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகவே பாவித்து, அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே யனுபவித்துக் கொண்டிருந்த எங்களை யேனவஞ்சித்தனையே? ஒ தெய்வமே! பின்னையாரு மகப்படவில்லையோ? இந்த ஆயாபாடியில் ஸ்ரீபகவ கனுபவஞ்செய்து கொண் டிருக்கின்ற பேதைகளாகிய எங்களை, வஞ்சிக்கத் தேடிவந்தனையோ? என்று அந்தத் தெய்வகதியை வெறுத்துப் புலம்பினார்கள்

வாரீர் மண்டலேசவரனே! இவ்விதங்களாகப் பேசிக்கொண்ட கோகுலத் திலுள்ள சகலமான கோபிகாஜனங்களும் ஒன்றாகச்சோந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண னுடைய பிரிவினுண்டான மதஸதாபங்களால் பிடிக்கப்பட்டு, ஒருவருக் கொருவா யோசித்துக் கொண்டு சொல்லுகின்றார்கள் அவைகளையுஞ் சொல்லுகின்றேன கேளும் சிலா சிலரைப்பார்த்து, நாமெல்லாரு மிகவும் செளமயராயிருக்கின்ற அகநூரிடத்திற்சென்று, எங்களுந் தவமுந் தெய வமுமாகிய ஸ்ரீபகவானே எந்தவிதத்திலாவது இவ்விடத்திலேயே யென்றைக்கு மிருக்கும்படி நிறுத்திவிட்டுப் போகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கலமா வென்று சொன்னார்கள்

சிலா சிலரைப்பார்த்து நமது சகலமான இஷ்ட தெய்வங்களைப் ஸ்ரீப போமே யானால், அந்தத் தெய்வங்களாகிலும் ஸ்ரீபரவானுடைய பிரயாணத் தை விக்கின்றசெய்து நிறுத்த மாட்டாவோ? என்று தங்கள் குல தேவதை களைப் பிரார்த்தித்தார்கள் பின்னுஞ் சிலா சிலரைப்பார்த்து, நாமெல்லா ரும் ஒன்றாய்ச் சோந்துபோய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஸ்ரீசரணா விரதங் களில் சரணாகதியாகத் தண்டனசமாபித்து, நமமைப்பிரிந்துபோகாம லிருக் கும்படிப் பிரார்த்திப்போம் வாருங்கள் என்று சொல்லித் தங்கள் தங்கள் மெய்மறந்து, அளகபாரங்கள் கலைந்து சோர, புஷ்பங்கள்சிறித, இடையி லுமெதிய ஆடைகள் நழுவ, நாநாவிதங்களாகப் பேசிக்கொண்டு வியசனாக் கிராந்தர்களா யிருந்தார்கள்

வாரீர ராஜேந்திரனே! இந்த கந்தவிரஜத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் துகளாகிராதர்களாகி, தங்கள் நாணயிழந்து, வெறிகொண்ட வாக்ளைப்போல தங்கள் ஹஸ்தங்களைக் கன்னங்களில் வைத்து ஊனறிக் கொண்டு, கண்களிலஜலம் தாரைதாரையாய் வருஷிக்கப் பரவசங்களாகி, கொழுக கொப்பற்ற பூகொடி களைப்போல மனமலைந்து துக்கத்துக்கொண்டு, தங்களைமறந்து, வாய்களைத்திறந்து ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ண! எங்களைக் கிருபையாக இரக்ஷிக்கக்கடவை யல்லையோ? ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீதாமோதரா! எங்கள்மேல் கிருபையிலையோ? என்று அரற்றிக்கூசசலிட்டு, சுவாமி விஷயமான கீதைகளால் பரிந்துபாடித் துதித்தார்கள்

மேலும் ஒன்றாகச்சோந்திருக்கிற இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா திருவவதரித்த நள்ளிமுதல் அன்றையவரைக்கும் சாது சமரக்ஷணாததமாகவும் பூபாரதிவாரணமாகவும் சாவஜுகன மோகனாத தமாகவும் அவதரித்த கோமலமாகிய சுந்தராகாரத்தையும், மஹாமதுர பாஷணங்களையும், புனமுறுவலையும் மஹா மனோரஞ்சன மாகவும் நேத்ரோத ஸவமாகவும் மாரக்கங்களில் சஞ்சரித்து உலாவுகின்ற கதிப்பைக்க ளோடுங் கூடிய நடையினழகையும், இவைமுதலிய ஸ்ரீபகவானுடைய சேஷத்தங்களை யெல்லாம் ஒருவருக்கொருவா வியசனாகிராதர்களாய் பேசிக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண விரஹத்தினால் பீடிதர்களாகி இதனைப் பேசுகின்றார்கள்

வாரீர சகீஜனங்களே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுள்வா பலராமசித்திராய் அனந்தமான கோபாலர்களும் கோவின கோவதஸங்களுங்கூடித் தங்களிரு வரையுஞ் சூழ்ந்துவர, அந்தப் பசுவினங்களுடைய குளம்படிகளின் தூளிக் கள் தங்கள் திருமேனியெங்கும் பதிந்து பூஷிக்கப்பட்டு முன்னெற்றிமயிர கள் காற்றுகளா லலைக்கப்பட்டுச் சுந்தரல்லாடத்தில் மனோஹரமாகப் பிரகா சிக்க, மகாவினோத வுல்லாசமாய் வேணுகானஞ் செய்துகொண்டு, சாயங்கா லசமயங்களில் இந்தக் கோகுலத்தில் புனமுறுவலோடும் கடைக்கண் பராவை களோடும் சாவகோபிகாஜன மனோஹரமாகப் பிரவேசிப்பாரே அந்த நேத் ரோதஸவங்கள் இனிநமக்கு லபிக்கப் போகின்றனவா? என்று அந்த கந்த விரஜமெங்குங் கூடிக்கூடி, ஸ்ரீகிருஷ்ண குணியித் தீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு பிரலாபித்தார்கள்

வாரீர பாண்டவ வம்சோத்தமனே! இவ்விதங்களாக அந்தக்கோபிகா ஜனங்கள் யாவரும் தங்களன்னியதா சித்த விருத்திகளையும் கிரஹிக்காதித்யங் களையும் விட்டு லசசையொழிந்து, ஸ்ரீமாதவாவென நழைத்து, மதுரமா னஸவரத்துடன் கீதைகளைப்பாடி வியசனப்பட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் கூடத் தாங்களும் மதுரா யாத்திராபி முகங்களாய்ச் செல்வதற்குச் சித்த மாய்க் காத்திருந்தார்கள் மறுநாள் சூரியோதயகாலத்தில் அகநூராரணவர் தமது நித்திய காமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, இரதா லங்காரஞ் செய்து புறப்படுகின்றா. அச்சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுள்வா தம்மைவிட்டுப்

பிரிய மனமில்லாமல் தம்முடன் கூடவர யத்தனமாய்ப் பிரலாபித்துக் கொண் டிருக்கின்ற இரத்தக் கோபிகா சநதீஜனங்கள் யாவரையும் ஒருக்கால தமது கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணணியத்தால் கிருபையாகப் பார்த்து, இதனைச் சொல்லுகின்றா

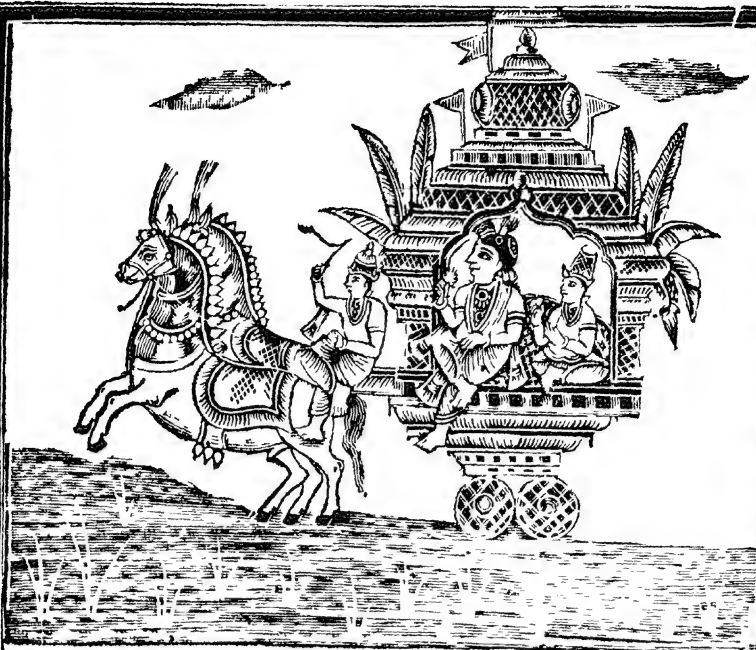
வாரீர் கோபிகாமணிகளே ! நமக்கிஷ்டமான அன்புள்ள தூதுவாமுன்னி லேயில் இதோ சம்பத்திலிருக்கின்ற மதுராகரத்திற்குப்போய்த தனுயாக சநதிகளஞ்செய்து, அநநகரத்தையும் அநநகரத்திலுள்ள பந்துஜனங்களை யும் பார்த்து, அவர்களைச் சநகோஷிகச்சேய்து, மறுபடியும் சீக்கிரமாக வந்து சேருகின்றேன இதற்கு நீங்களேன வியாகுஸப்படுகின்றீர்கள் நீங் கள் ஹரியத்துடனினு மனஸ் ஸமாதான பராகளாய்ச் செலவுகொடுத்த னுபபுகள் என்று அவர்களுடைய இருதயங்களைத் திருத்தி, வியாகு ஸங்களையாற்றி, அவர்கள் ஒருவித சமா கானமாக விடைகொடுக்க ஸ்ரீ பலராம ஸ்ஹிதராய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான ரதாரோஹணஞ் செய்தார

அதகருணத்தில் நந்தகோபா முதலிய கோபாலர்கள் யாவரும் தனா யாகத்திற்கு வேண்டிய பால் தயிர் நெய் இவைமுதலிய பாயசங்களைச் சக டங்களி லேற்றிக்கொண்டு, அரசனுக்குக் கட்டவேண்டிய காணிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களும் பிரயாணமாய்ப் புறப்பட்டு வந்தார்கள். அப் பொழுது ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணமூர்த்திக் ளிருவரும் அசுரூர சோதித் தமான இரத்ததினமீது சுகாசீனங்களாய் மதுராகராபி முகங்களாக இரத்தத்தை நடத்திக்கொண்டு சென்றார்கள் அச்சமயத்தில் இரத் நந்த விரஜத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் இனவினமாகச் சோந்து, இரத் ரதஞ் செல்லு கின்ற அலங்காரத்தையும் ஸ்ரீ பகவான மூர்த்திகளினுடைய பின்னடி ஸேவை யையும் சேவித்துக்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் அநத்த திவ்ய ஸேவாரத்தங் களைக் குறித்து ஸுத்திபூவகமாகச் சொல்லித் திருபதி யடைந்தார்கள்

வாரீர் அரசனே ! அநதக் கோபஸ்திகீகள் செய்த ஸுத்தியை விவரமா கச் சொல்லுகின்றேன கேளும் சிலா சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் கோபிகா ஜனங்களே ! அதோ பார்த்தீர்களா நமது கணமணிதளாகிய திவ்ய மூர்த்திக ளிருவரும் இரத்ததினமீது பிரகாசிக்கின்றார்கள் அதோ வைசயத்தி மாலை முதலிய திவ்யபரணக் கடைப்பூட்டுகள் விளங்கி ஜவலிக்கின்றன அதோ இரதாசுவ வேகங்களிலை தூளியெழும்பி ஆகாயத்தை மறைக்கின்றது என்று இப்படியே அவரவர்களும் பலவாறுகச் சொல்லிக் கொண்டு, கண்ணுக் கெட் டிக் தூரம் எட்டியெட்டிப் பார்த்துச் சேவித்து, இரதமறைந்த பின்பு இரு தயங்களைத் ஹரியப் படுத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீ பகவானுடைய திவ்யலீலா காணதி ச்யங்களைப் பாடிக்கொண்டு, தங்கள் தங்கள் கிரகங்களில் வந்துசேர்ந்து, ஸ்ரீ பகவத் குணங்களை மறவாமல் நாள்களைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாரீர் அரசனே ! ஸ்ரீ பகவானுனவர் ஸ்ரீ பலபத்திர மூர்த்தி ஸித்திராய் இரத்ததினமீது விற்றிருக்க, அசுரூரரானவர் வாயுவேக மனோவேகமா பிரத்தி

அக்ரூரோடு ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணமூர்த்திகள் மதுரைக்கேசுதல்.

கவர்ப் ப. ஸ்வரின் உ லீன நிபாக்தியது. 42-வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

செல்லுமபடி மிகவும் பிரமஹானந்தத்துடன் சாரத்தியஞ் செய்து, வெகு தூரமாகிய பிருகதாரணய மாகத்தி லிருக்கின்ற மஹாபாப விநாசனியாகிய யமுநாதீ தீரத்திற்குவந்து சோந்தாரா. அவ்விடத்தில் வந்த மாததிரத்தில் ஸ்ரீ பகவானுவா அக்ரூரரை யழைத்து, இரத்ததை நிறுத்தச் சொல்லி, ஸ்ரீ பலராமஸஹிகராய் இரத்ததைவிட டிறங்கி அங்கிருக்கின்ற மஹா விருக்ஷங்களி னீழல்களில் நடந்துவந்து, மிகவுந்தெளிந்து பிரவஹிக்கின்ற காளிநீர்தி யி லிறங்கி, இந்த இரண்டு மூர்த்திகளும ஸ்ரீ சரண கராரவிந்தங்களைச் சுக திகளசெய்து, தீரத்தங்களைப் புசித்து வெளியில் வந்து, அந்த மஹா விருக்ஷ நிழல்களில் சற்றுநேர மிருந்து, சந்தோஷத்துடன் இரத்ததினருகில் வந்து ரதாரோஹணஞ் செய்தார்கள்

உடனே அக்ரூரரானவா இந்த மூர்த்திகளுக்குத் கண்டன் சமாபிபித்து இரத்ததை யவாகளித்ததில் ஒப்பித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, அந்தமஹா புண்யநதியிற் பிரவேசித்து, சுததாசமனங்கள் செய்து, விதி பூரவக மாகிய வேதமந்திரங்களை ஜபித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று சங்கலப மந்திரத் தைச்சொல்லி. அந்தக் குளிரந்த தீரத்தத்தில் ஸ்ரீ பகவத பகதி பரவசரா யிறங்கி. ஸ்ரீ கேசவாய நம என்று ஸநானஞ் செய்தாரா இப்படி ஸநானஞ் செய்தான நிமிஷமாததிரத்தில் அந்த அக்ரூரா அச்சலகதினுள் இந்த ஸ்ரீபல ராம கிருஷ்ணர்களாகிய திவ்விய மூர்த்திகளிருவரும் பிரதயக்ஷமாக விளங்கி யிருக்கக் கண்டு திடுக்கிட்டு, ஆச்சரியத்தை யடைந்து, இவர்களிவகே எப்படி வந்தார்களென்று நினைத்து, சீக்கிரமாக வெழுந்து கரையிலவந்து, இரத்த தினமீதி லிருக்கின்றார்களோ, இல்லையோ வென்று பார்த்தாரா பாககும் போது அந்த ரதமத்தியத்தில் இவர்கள் மகாகம்பீரமாக எழுந்தருளி யிருக்கிறதைக் கண்டாரா

இப்படி கண்டு சந்தேகித்த அக்ரூரரானவா நாம இந்தத் தீரத்தத்தில் கண்டது மனப்பிராந்தியோ? அபத்தமோ? என்று மறுபடியும் ஸ்ரீ பகவத ஸங்கலப மந்திரங்களைத் துதித்துக் கொண்டு, அந்தக் திவ்ய தீரத்தத்தில் மூழ்கி ன்றா. அத்தத் தீரத்தத்தில் முன்போலவே அந்தத் திவ்விய மூர்த்திகளைச் சேவித்து, சந்தேஹ மனதுடன் கூடினவராயப் பலகரம் அங்கு மிகுமாகத் தரிசனஞ் செய்து, மனநிகைத்து, மிகவும் ஆச்சரியானந்த பரிதராசி, இந் தக் கலயாண சரிதராதீசய மஹாதரியகுணங்களை யுடைய புருஷசிர்ரேஷ்டா களை இப்படிக்குச் சேவிப்பது இவர்களுடைய கிருபாதீசய மஹிமைதா னென்று நன்றாய்கித்துக்கொண்டு, பிரமஹானந்த பரவசத்திலழுந்தி, அடிக்கடிவந்து பாப்பதை யொழித்து, சாவேந்திரிய நிகரகராய அந்ததியில் மூழ்கி, அத் திவ்ய புருஷர்களை மாணசீகமென்கிற நேதரங்களால சேவித்தாரா இப்படி சேவிக்கும்போது அந்த ஜலப்பிரவாகத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீ பலராம ரானவா அனந்த பஞ்மண்டல மாணிக்கங்களோடுங் கூடிய சிரோபாகங்களை யுடைய ஸ்ரீ ஆதிசேஷபகவத் ஸவ்ருபத்துடன் நீலாமபரகரராசி, சித்த சாரணதிகளும் சரப்பசிர்ரேஷ்டார்களும் ஸதுதிகளும் படியாயப்பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

• இவ்விதமாக யிருக்கின்ற ஸ்ரீ ஆதிசேஷ பகவானுடைய மடியாகிய சீரிய ஆசனத்தின்மீது ஒரு நீலநகர பாவததைப்போல நீலமேகசியாமல சுந்தர ஸவரூப ஸ்ரீ பகவானுவா பொறுபிதார்பர தரராகியும், மரகத வாணம் போன்ற விசுகர ஸவாண ரேகைகளோடுங்கூடிய பச்சைப் பட்டிழைகளால் விளங்கிய உத்தரீயங்களை யுடையவராகியும், திவ்ய மணிக்ஞாலவ்ருத்த கிரீடப் பிரகாச சுந்தரப் பிரசன்ன முகாரவீரகத்தை யுடையவராகியும், ஆஜானுபாகு வாய நான்கு புஜங்களை யுடையவராகியும், முகதுமானிகய வனமாலிகையும் ஜாஜவலயமான ஸவாண ஸவரூபாகார ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீவதஸமும் ஸ்ரீ கௌஸ் துப் மணியும் மிசவும் பிரகாசிக்கின்ற விசாலமானப் யுடையவராகியும், சதுர் முகப்பகவானுக்கும் சேதனேசேதன சாவப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஜனமஸ்தான மாகிய நாடீ கமலத்தை யுடையவராகியும், மகூ ராஜலக்ஷண சோபிதராகியும், திவ்ய ரேசாலங்கி நுகங்களை யுடைய ஸ்ரீபாகாரவீரகங்களை யுடையவராகியும், உபயபாசவ ஸ்ரீ லாஸதங்கலில் சங்கு சகர சாரங்காதி பஞ்சாயுத்தரராகியும், சாவப் பிரபஞ்சகத்திற் கும இன்பமாகிய கடாஷ் விக்ஷணயங்களை யுடையவ ராகியும் எழுந்தருளி விளங்கினா .

இப்படி எழுந்தருளிய பகவானுவா பிரமஹ்ருதர ஸனக ஸனாதன, சனதகுமார ஸனாதந்ஜாதாதி முனிந்திர சமூகங்களும், தேவேந்திராதி தேவ தாசமூகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், அக்ஷினி தேவகைகளும், மருதகணங் களும், உரகசாதி, நகரகணங்களும், பிதாநதேவகைகளும், தேவரீஷிகளும் பிரமமரீஷிகளும், ராஜரீஷிகளும், மனுவாதிகளும், தேவ வைகானிசாதி சித்த சாதகிய சாரண நடு நடகாவ உரகாதி தேவகணங்களும், தேவதைத்திய தானவயசுந்ராஷ்டாதி ஆசுர கமோகணங்களும், ஸ்ரீபரம் கிருபாகிதியே ! என்று சூழ்ந்து தித்தித்தாகோணமருகவும் பிரமம் நுகர வாசவாதி லோ கேசலோசபாலாய பிசவும் வினைய விதேயாநாரப் ஸ்ரீபுருஷருத்த வாக்கி யங்களினால் நமோ நமோ பரபரம ஸவ்ருபாய வென்றும், பிரகலாத நாரத சனகாதி திவ்ய பூர்வீரகர நமோ நமோ விலக்ஷணவிசேஷ ஸ்ரீபரம ஸவ்ருபாய வென்றும், ஸ்ரீவிசேஷாதி பிரமமரீஷிகள நமோ நமோ ஸ்ரீயோகிள வரேஸ்வராய வென்றும், மனுநாதாகா கயாபரீஷாதி ராஜ ரீஷிகள ஸ்ரீபகவதே ஸாவலப்பிரகாய நாவென்றும், பஞ்சபூதங்களும் பூதாதிதேவதைகளும், சாவப் பிரபஞ்சஸவ்ருப ஜனயமுலப்பிரகிருதி தத்வாத மகாயநமவென்றும், இப்படி நாடாவித் விசுகர கதவஸ்துதிகளோடு ஆர்ச் சித்துச் சேவித்துக் கொண்டிருக்கவும் எழுந்தருளி யிருந்தா

இப்படி யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீபரமேஸ்வரராகிய ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவானை அக்ருரரானவா பிரமமானந்த பகதிசம்பிரமததுடன் சாஷ்டாவ கமாகத் தண்டன சமர்ப்பித் தெழுந்தருந்து, தமகிரண்டு கைகளையுங் கூப்பிக் கொண்டு, சரீரம்புளகித்து, ரோமாஞ்சிகராகி, தமதிரண்டு நேத்திரங்களில் நின்றும் ஆனந்த பாஷ்பங்கள் தாரைதாரையாய்ப்பெருக மிகவுந் தழை தழைத்த வசனங்களினால் ஸ்ரீபுருஷருத்தாநி கருதிவாக்கியங்களைக் கொண்டு

அந்தத் திவ்யதாசன மஹிமாதீசயங்களைக் குறித்து அனந்தமான ஆற்றும்மைகளோடும் ஸ்துதிகளைச் செய்யத் தொடங்கினான்

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

கல் விநீதம்.

பரம்பாகவதரான பரிவுளவகஞ்ஞரா
தீரைசெறியமுனைதன்னிற நேவனசாக்ஷாதகரித்து
விரைவுடன்பிரச்சன்னமான வேணுகானனைவேதாரத்த
வரையிறுந்துதிசெயதாரென்று னன்னியத்தனைச்சொலவாம்.

ஸ்ரீபரம்பாகவதோத்தமராகிய அக்ஞரா அந்த ஸ்ரீயமுனாதியில் தமக்குச் சாக்ஷாதகரித்துப் பிரச்சன்னமான 'சாவேஸவரனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை, சகுணநாககுணாதமக பரப்பிரமஹ ஸவஞ்ஞபாரத்தமாய வேதாரத்தங்களைக்கொண்டு ஸ்துதிசெயதாரென்று சொல்லுகின்றன.

அக்ஞரர்துதி.

வாரீர ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியாகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மீதேவியினுடைய மானசாபகாரமாகிய நிதய மங்கலசோபித திவ்யமங்கல விகரக சுபாகரசுஸ்ஸலோகஸ்வரூப விபுவே' ஸமஸ்த ஜனநிகஞ்சும ஜகத்பதிகளுக்கும் காரணராகிச் சர்வசேதனா சேதனப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஹஸ்தாந்தரகதமான பொருள்களைப்போலத் திவ்ய திருமேனித்தவங்களுள் ளொடுங்கிக்கொண்டு, சமஸ்த லோக பயங்கராகாரமாய மகா ஆரவாரங்களுடன் மோதியடித்து விசாநின்ற அலைகளோடு கூடிய மஹாதீர்த்தில் கேள்விலாசமாய வடசமுத்திரத்தின் மீது யோகநித்திரை செய்கின்ற ஸ்ரீ மநநாராயணரான உமக்குப் பிரணாமங்களைச்சமாப்பிக்கின்றேன்

வாரா க்ஷீரபதிநாதராகிய ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரே! உமது நாபிகமலத்தில் இரதப் பிரபஞ்சங்களினுடைய சிருஷ்டிகாராய நிர்வாகராகிய சதாமுகப்பகவானும், மஹத்தஹங்கார மாயாஸ்வரூப சக்தித்தவங்களும, பஞ்சபூதமயங்களாகிய ஆகாசவாயுவாகனி ஜலபூமித்தவங்களும, பஞ்சபூதாதி தேவதைகளும், மனமுதலிய அநந்தக்கரண சதுஷ்டயங்களும், அவவவற்றின் அகி தேவதைகளும், மானசாதி ஜஞானேந்திரிய காமேந்திரியங்களும், இந்திரியாபிமான தேவதைகளும், அவநிந்திரியங்களின் விஷயத்தவங்களும, விஷயாபிமான தேவதைகளும், ஆகிய இவை முதலிய உலககாரணங்களாகிய தத்வபிரஜைகளையாவும் ஏகதேசமாகிய உமது திருமேனியினுடைய அவயவஸ்தான மூலப்பிரகிருதி அமசத்திலஜனித்த அஹங்காரத்தவத்தின் களாம்சலேசாம்ச சித்தசித்தங்களுக்குக் காரணமாகிய சதவரஜஸ்தமோகுண தத்வங்

களும், அவற்றின் காரயங்களாகிய சிருஷ்டிஸ்திதி ஸமஹாராதிப பிரபாவங்களும், இந்திரியகுணமக காதருதவாதி குணபூதேஸவரராகிய உம்முடைய குணத்திஷ்டான தேவகைகளாகிய ஹரிஹரப பிரமஹேந்திர சூயசேம அக் கினிமுதலிய சுராசுராநீகங்களும், இவர்களுடைய காமஜனித லோகாலோக அனந்தகோடி பிரமஹாண்டங்களும் ஜனிதன

வாரீர் ஸ்ரீ பரமாதமாவாகிய பகவானே¹ இப்படிப்பட்ட பிரமமாண்ட கடாகங்களில் தோன்றிய ஆதமரகங்கள கிரமககிரமமாயத தங்கள் சுபாசுப காமவசத்தினால் பந்திதராயகப்பட்டுத் தேவாசுரமனித பசுபகி ஸதாவராதி ஜனமங்களை யடைந்தும், மகாரிஷி சிரேஷ்ட தபோயோகமோன விரத யஜ்ஞ யாக ஜபதானசதய ஸௌச சீலாதிகளை யுடைய வாகளாகியும், மனுவாதி லோகநீதி தண்டநீதி விதி அதிகார புருஷ சிரேஷ்டர்களாகியும், பிரமஹ, க்ஷத்ரிய, வைசிய, சூத்ராதி, நாநாவித விசிதர ஜாதிபேதங்க ளுள்ளவர்களாகியும், உமது யோகமாயாப பிரபாவங்களால் ஜனிதது விருத்தியடைந்து தங்கள் தங்கள் காமவசத்தில் மோஹிதர்களாகியும், பிரகிருதி பாசபந்த வசத்தர்களாகியும், சுபாசுபகாமங்களால் இகபரிலோகஸவாகக நரகுமுதலிய ஸதானங்களை யடைந்து முடஸவருபர்களாகியும், பிரமமதி ஜீவஜாதாருக்கும லோகபாலாருக்கும மற்றுமுள்ள மகாஜனங்களுக்கும சாவாதமக பீஜததைககொடுக்கிற சாவகாரண சாவசுகதி ஸ்வதந்திர சாவ வியாபகாதிஷ்டத சாவமய சாவாதார சாவரக்ஷண காதருதவமாய விசிஷ்டேகாதம பரமாதம் ஸரூபராய விளங்குகின்ற உம்மையறிந்து உய்யுமபடியான ஜ்ஞான சுகதியாதி களில்லாதவர்களாகியும், இவ்வண்டகோசங்களில் நிதயப்பிரவாக ரூபா களாயத தோன்றியும் விருத்தியடைந்தும் ஸ்யிததுகொண்டும் நிதயமாக விளங்குகொண்டிருக்கின்றார்கள்

வாரீர் கமலதளாசுரராகிய பகவானே¹ இவர்களுள் சிலா உமமை அம் போஜகாப்பாதி லோகேசுவரர்களிடத்திலும், ஸமஸ்தமான பூதசமூகங்களிலும், இவ்வுலகங்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாகிய அனந்தமான தேவதா சுவரூபங்களிலும், சதாசாவ சாக்ஷியாக விளங்குகொண்டிருக்கின்ற சாவாநதாயாமிதவ சாவாநதாக்கத ஜேதி சுவரூபராகிய ஸ்ரீசாவேஸவர் ஸவரூபாயநமா என்று தியானித்துப் பிரணாமங்களைச் சமாப்பிக்கின்றார்கள்

வாரீர் அரவிந்த லோசனரே¹ மூன்றுவித ஸவரூப வேதவேதாந்த விதிப்படி உமமைத் தேவேந்திராதி தேவதா ஸவரூபிகளிடத்திலும் சாவயஜ்ஞயாக தவத்தின் பயன்களைக் கொடுக்கிறவரென்று துதித்து, ஸ்ரீ சாவபலப் பிரதாய நம என்று பிரணாமங்களைச் சமாப்பிக்கின்றார்கள்

வாரீர் பதமநாபரே¹ சிலா லோகோபகார விருத்தி லயாதிபல ஸவரூபங்களைக் குறித்து, ஸ்ரீ சாவவியாபகதவ ஸ்ரீ வாசுதேவாதி பேதகுண பின்னஸ்வரூபராகியும் உமது விசித்திர மாயாமோஹன சைவபாசுபத ஆர்ஹத சார்வாக சாகதேய பெளத்தாதி மதானுதேவதா ஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்ற

உமமைத் தங்கள் விதிவசத்தாகளாய் அபிமானித்து ஏத்தித்துதித்து, பிரீண மங்களேசெய்து, சைவாகம நானா நீலபடாதிச சோதவாடாதி மந்திர யந்திர தந்திர ஜாலாதி சித்திசகோ யடைந்து, பெருமைகளை வலுவித்து காம யஜனங்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, விதிபாடி அந்தந்த சாயுஜ்யங்களை யடை கின்றார்கள்

வாரீர் சாவலோக ரக்ஷகரே ' சிலா ஸ்ரீஹ்ரிபாகிய உமமூடைய நிரோஹ துக ஜாயமான பரமஹ்ருபாதாக்ஷ லபகாகளாயத் தங்கள் தங்கள் ஜனமாந தரங்களினுடைய ஆளுடகாமங்களை நக்ச்ச்செய்து, ஜனல் பரணாதி சமஸா ரபீஜ பலப்பிரததவவாஞ்சா மனோமலினங்களை வெறுத்து, நிரபேக்ஷ நாவிகார பரிசுத்தமான சவிலக்ஷணாத்ம பரமாகமதகவப் பிரதிபாத்திய மானசாக ளாகி, நிஷ்காமாக்களையும் சந்திசித்தவாக்களையும் சதாசாரய சமாபன்ன பிரதிபாத்தியமான விசிஷ்ட ஜஞானோபதேசங்களையும் சதாசாரய சமாசிரயனங் களையும்டைந்து, ஸ்ரீபாகுசராதராது சாரமாக ஸ்ரீவாஸ்தேவாதி திவ்யஸவ ரூப பேதங்களாகிய ஸ்ரீவாசகேவ சங்காஷண பிரகயுமன அநிருத்தாதி அனந்த திவ்யசுபாசிரய ஸ்ரீபகவத் பிம்பாகார திவ்யமங்கல விகரகஸவரூப ராகிய உமமைப் பரமலக்ஷீக் விநிப்படித் திருவாராதன்குதுடன் குணனுப் வங்களைசெய்து, ஸ்ரீ பாகவதாபிமானங்களை யடைந்து, ஸ்ரீமன்னாராயண னென்று பெயரையுடைய காமாந்திர தத்பராகளாய, ஸ்ரீமதேநாராயணாயநம என்று சாவாகாலத்திலும் அலுசுந்தித்துப் பிரணாமங்களைச் செய்து, சுத்த சதவாதமக அபராகருத்திவயாவயவ ஸவரூபத்துடன் ஸ்ரீபரநகாம லோகவா சிகளாய உமமையடைந்து, பிரமமனந்த பராகளாயச் சாக்ஷிதாநந்த நித்தி யசுகத்தை யடைகின்றார்கள்

வாரீர் ஸ்ரீபரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ பகவானே! உமமை இவவுலகத்திலுள்ள பதத்கேவல ஸவரூபங்களாகிய மஹஜனங்கள் நாநாவீத் சாஸ்திரமாககங்க ளைக்கொண்டு, தங்கள் ஜனமசௌகரிய பயன்கொடுக்கிறதங்களைக் குறித்து உமமை அனந்த தேவதாநகர ஸவரூபங்களாகப் பூஜித்து, சாவதேவதா ஸவரூபாயநம என்று தியானித்துப் பிரணாமங்களைச் சமாபபிக்கின்றார்கள்

வாரீர் புண்ணியசொருபரே! சிலா சாஸ்திரங்களிலுண்டான சபத ஆராதபேதங்களால் சந்திரபிம்பமானது ஜலகடாகாசங்களில் பிரதிபிம்பித்து சலனத்தை யடைந்து தோன்றுகின்ற சந்திரனைப்போலவே, இவ்வாதமா வுக்கு அநதாயாமியான பரமாத்மப் பிரதிபாத்தியம் பிராமிகமென்றும் பிரா மிகந்தெளிந்த கேவலாத்ம ஸவரூபமே முக்கியமென்றும் நிற்குணப்பிரதிபாதய ஸ்ரீபகவதனுபவஞ்ஞயமே புருஷாராதமென்றும் உமது பாவஞ்ஞய மாகிய சதவஞ்ஞய நிராசிரய பாவத்தைக்கொண்டு, ஆகாசாநதாக்கத் அக்கினி மாததிரததைப்போலப் பாவஞ்ஞயப் பெருமபாழை யடைகின்றார்கள்.

வாரீர் சர்வப்பிரபஞ்ச ஸவரூபராகிய ஸ்ரீ விஸுவாதாரரே! இவவுலகத் தில் பரிசுத்தங்களாய்ப் பிரவஹிக்கின்ற நதீர்தங்களானவை வெள்ளத்துடன்

கூடிச் சமுத்திரத்தை யடைகின்றபோல, சாவப்பிரபஞ்ச காமதாமகக் ளும் உமது திருமேனி ததவஸவருபங்களிலடைந்து, உமது சங்கல்ப காலந் தரங்களில் தோற்றுகின்றன.

வாரீர் ஸ்ரீவாசுதேவரே¹ உமக்குச் சாவதாமகாம யஜ்ஞாதி ஸவருபராகிய அக்ஷிபகவான முகாரவிந்த ஸவருபியாகியும், ஸோமஞாயாகள நேத்திரங் களாகியும், திக்ரு விதிக்குகள் காணேந்திரியங்களாகியும், பூமியானது திரு வடித் தாமரைகளாகியும், ஸபத்சமுத்திரங்களுங் காப்ப ஜலமாகியும், பாவ தாதிகள் சலய ஸவருபங்களாகியும், விருக்ஷலதாதிகள் உரோமங்களாகியும், இவ்வுலகவியாபகமான வாயுவானது உஸவாஸ நிஸவாஸங்களோடு கூடிய பிராணேந்திரியங்களாகியும், இந்திராதிதேவதா ஸவருபிகள் புஷ்கங்களாகியும் மேகசமுஹங்கள் கஜங்களாகியும், வருஷதாரைகள் வியாங்கங்களாகியும், ஆகாச விதிகள் நாபி பிரதேசமாகியும், இரவுமபகலும் கண்ணிமையின் ஸவருபமாகியும், பிரமமாவானவா குஹ்யேந்திரியமாகியும், ஸ்ரீருத்திரபகவான உமது செளயஸ தையமாகியும், அண்டமுகடு சிரசாகியும் விளங்குகின்றன

வாரீர் ஸ்ரீவேதமூர்த்தியே¹ இவைமுதலிய விசுவததவங்களும், லோக பாலகங்களாகிய விசுவபுருஷாளுந், உமது திருமேனித்தவாங்க ஸவருபாக்க ளாக விளங்கிச் கொண்டிருக்கின்றீர் இவ்விதங்களாகிய சேதனசேதன ஜந்துசமூகங்களினால் சம்பூரணமான அனந்தகோடி அண்டகடாஹங்களும், மஹாபிரவாஹ பிரளய சமுத்திரத்தில் நிரை நிரையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஜலராசிகளைப்போலவும் அதிமரத்திறமொத்திய கனிசமூ கங்களைப் போலவும் எண்ணிக்கையில்லாத உமது திருமேனியினது ரோம கூபத்தவ ஸவருபங்களாகவும், சிருஷ்டிஸ்திதி லயாதமகமாகவும், பிரவாக ரூபத்தினுலே நிகதியமாகவும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன இப்படிப் பட்ட மஹா மஹிமதி விசித்திரத்தவஸவருபராகிய உமக்குப் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ அம்புஜாக்ஷரே¹ உமது விசுவாகர ஸவருப தமோத்தவாம ஸங்களில் ஜனித்த தமோகுணப் பிரசுரங்களாகிய அசுரஜன பீடைகளால் நலிந்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ பகவத் சதவரஜாதி குணமஸ சம்பூதர்களாகிய பிரமஹ்ருத்திரேந்திராதி ஸமூகங்களுக்கும் திருமேனி ஸவ ரூபங்களாகிய சகல விசுவதாமகங்களுக்கும் ஹிகவாக மச்சாவதார ஸவருபத்தை யங்கீ கரித்து, தினந்தின மகாப்பிரளய ஜலதியில் சஞ்சரித்து, வேதாபகாரியான சோமுகாசுரனை மைஹரித்து, வேகங்களை மீட்டுகொண்டு, ஆதிமனுவாகிய சுவாயம் புவினுடைய விஸவஜன ரக்ஷண மகாகம்பிர மரகதலமாகிய ஓடத்தை இரக்ஷித்த வேதோத்தாரண திவ்யமூர்த்தி ஸவருபராகிய உமக்குப் பிரணாமங் களைச் செய்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீ பகவானே¹ அப்பிரபஞ்சாரிஷ்ட சம்பூதர்களாகிய மதுகைட வர்களைச் சமமிரித்து, அந்த ஸ்ரீ சதாமுகப் பகவானுக்கு வேதங்களை யுபதே

சித்த ஸ்ரீ அயகீவ மூர்த்தியாகிய உமகஞ்சு சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமாப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ உபேந்திரரே ! மிகவும் தபசிரேஷ்டராகிய தூரவாச மகாரிஷி யினுடைய சாபவசத்தினால் தங்களை பாக்கியாதி சபங்களை யிழந்த தேவேந்திர ராதி தேவர்களுக்கஞ்சு சம்பத்தைக் கிருபைசெய்யும் பொருட்டுக் கூர்ரபதியில் அமிர்த மதனஞ்செய்த சமயத்தில் மந்தரபாவத்தைத் தாங்கி, தேவாமிர்தத் தைக்கலபித்து, தெய்வசம்பத்துக்களை அந்தத் தேவதைகளுக்குக் கிருபை செய்த ஸ்ரீ கூர்மாவதார மூர்த்தியாகிய உமக்கு அனந்தம் பிரணாமங்களைச் செய்து துதிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ அதோக்ஷஜே ! இந்தப் பூமியை ரசாதலத்தில் மூழ்கிப் போகும்படிசெய்த ஹிரண்யாக்ஷனைக் குறித்துப் பிரமஹாவானவா பயந்து உம மைத்தியானித்த மாத் திரத்தில், அவருடைய வுஸ்வாஸ நிவாஸங்களில் நின்று ஸ்ரீ வராஹப் பிரானுத் திருவவதரித்து, அவ்வசரணைச் சமஹரித்துப் பூமியை உத்தாரணஞ்செய்த உமக்கு சித்தியமங்கலமாகிய ஸ்துதிகளைச் சமாப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ பகத் வதஸலரே ! இந்திராதி சாதுஜன சம ரக்ஷணத்தின் பொருட்டு மிகவும் பரிசுத்தமான ஸ்ரீ பாகவ தோத்தமராகிய ஸ்ரீ பிரஹ லாதாமூர்த்தியை ஸ்ரீ ஹரிபகதியின் பிரபாவாதி சயத்தின் பொருட்டுத் தமருகந்த விடத்தில் ஸ்ரீ நரசிம்ஹ மூர்த்தியாக ஆவிரப்பவித்து, ஹிரண்ய கசிபனைச் சமஹரித்து, பகதப்ராஜைராய இரக்ஷித்த ஸ்ரீ தீனஜன ரக்ஷாமணி யாகிய உமகஞ்சு சரணுகதியாகத் தண்டன் சமாப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ யஜ்ஞமூர்த்தியே ! தேவேந்திராதி தேவதா ஸமூஹ பிராந் தனையினால் ஸ்ரீ அதிதி தேவியினுடைய சாபத்தில் ஸ்ரீ வாமனாகார மூர்த்தி யாயத் திருவவதாரஞ்செய்து, மிகவுமச்சுத்தியசீல மஹோதார புருஷசிரேஷ்ட அக்ரேஸவரராகிய மஹா பஸிச்சககரவாததியை மூன்றடி ஸ்தலத்தை யாசித் து, இம்மூவுலகத்தையும் மூன்றடியாக அளந்துகொண்டு அவற்றை இந்திர னுக்குக் கொடுத்து, ஸ்ரீ பகதவதஸலராய அந்தப் பஸிச்சககர வாததியை இரட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ திரிவிசுவ ஸவாமியாகிய உமக்கு யுகா யுகங்கள் தோறும் தண்டன் சமாப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் பிரமஹண்யாபிமான திவ்ய மூர்த்தியே ! நீர்மிகவும் மஹாதப்ஸ் சீலராகிய ஸ்ரீ சங்கராமஸ் ஸம்பூத ஜமதகரி மஹாரிஷி சிரேஷ்டருடைய தவ புத்திரராயத் திருவவதரித்து, பரசாயுதமேந்தி, இவ்வுலகத்தில் காவிஷ்டர்க ளாகியும், ராஜ சோரர்களாகியும் விருத்தி யடைந்துகொண் டிருந்த ராஜாக் களைச் சமஹரித்து, அந்த ராஜை சுவரியங்களைப் பிராம்மணா களுக்குத் தானஞ்செய்த ஸ்ரீ பரசராம மூர்த்தியாகிய உமக்கு அடிக்கடி பிரணாமங்களைச் சமாப்பிக்கின்றேன்.

'வாரீர் ஸ்ரீ அம்புஜாக்ஷரே' ஸ்ரீ சதாமுகாதி சகல தேவதா பிராததனை யினாலும் ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்வரர்களுடைய சமவாத சாக்ஷிபூத சேவாதத நிரூ பணத்தினாலும் மிகவும் சத்திய சீலராகிய ஸ்ரீ தசரத சகரவாததி யினுடைய யாகபயமுயத திருவவதரித்து, இராவணுதி இராக்ஷஸ சங்காரங் களைச் செய்து, இந்திராதிதேவதா ஜனங்களை இரக்ஷித்தது, ஸ்ரீ உமா மஹேஸ்வார் களுக்கு ஸ்ரீ ராமவிராட ஸவரூப சானனியத்தராய விளங்குகின்ற உமகருக் கலப்பரியந்தம் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீ விஸ்வமயராகிய ஸ்ரீ கமலலோசனரே' திரிபுரதானவாகளழிய ஸ்ரீ ருத்திர பகவானுடைய யாகபலப் பிரதராயப் புத்தமூத்தியாகி, திரிபுர தானவ ஸ்திரீகளினுடைய கற்பைப் போக்கியமாக அங்கீகரித்து, அந்தத் தானவாகளையு மழியச் செய்தும்; ஸ்ரீ சதாமுகாதி தேவதைகளும் பூமிகோ ரூபதேவதையும் பிராத்திக்கப் பூமிபார நிவாரணத்தின் பொருட்டும் சாவா சிரிதஜன செளலப்பாதி சயத்தின் பொருட்டும் ஸ்ரீ வசுதேவ தேவகீதேவி ரோஹிணீதேவி இவர்கள் தபோபலபுணய சுஜாதாகளாகிய ஸ்ரீபலராமகிருஷ் ணமூர்த்திகளாய்த திருவவதரித்து, ஸ்ரீநந்தகோபால யசோதா தேவிகளினது தபோபலப் பிரதராய விருத்தியடைந்தும், பூமிபார நிவாரணங்களைச் செய் து, சாதுஜனங்களாகிய மகோதயஜ்ஞான ஸ்ரீ பரமபாகவத ஜனங்களுக்குப் பரமஸாதனமாகிய திவ்யராததங்களைப் பிரசாதித்தும்; பிரலம்பாகராதி சகலா சர நிரசனங்களைச் செய்தும் இரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீசாவ ஸ வாமியாகிய உமகரு ஊழியூழிதோறும் சரணவரணஞ் செய்து பிரணாமங் களைச் சமாப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீ கலீதோஷாந்தகார நிவாரணரே' பூவ யுகங்களில் நஷ்டமான அசுரஜனங்கள் பவிஷ்யாதி கலீயுகங்களில் மிலேசச ஊனாதிசிராத வம்சங்களில் ஜனித்துப் பூவதாமகாம் ஆசரசம்பத்துச் சித்திகளால் இராஜைசுவரிய ராஜா திகாரங்களை அடைந்து அலபாயுசும் அலபதேஜசும் அலபமதிக்கு முள்ள வாகளாய் ஜனிக்கின்ற ஜனங்களினுடைய வாணசிரமாசார தாமங்களை யழித் து, வேதத்தை வேறுபடுத்துகிற பாஷண்ட தாமங்களையே பரம உததமமென் று போதித்து லோகசங்கர தாமங்களால் வாததிக்குங் காலபகவதிலும் பூபஸீததாமங்கள் நசித்துச் சாவபிராணிகளும் நலியுஞ் சமயத்திலும் சாவ தேவதாகணப் பிராததனையினால் ஸ்ரீ விஷ்ணு சனனமதேயப் பிராமஹ்ணேத் தமருக்குக் கற்கிஸ்வரூப மூர்த்தியாய்த திருவவதாரஞ் செய்து, அசுராமச மிலேசசாதி ஜனங்களைச் சமமிரித்து, கிருதயுகாதி தாம் ஸதாபனங்களைச் செய்து இரக்ஷிக்கக் கடவீரேன்று சுருதிபுருஷவாக்கிய நிரமித் தாமமூர்த்தி யாகிய உமகரு அனந்தகோடி பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்

நமோநமோ ஸ்ரீ பன்னகேஸ்வரராகிய ஆதிசேஷ விமான சுகபோக ஸவ ரூபரே' ஒப்பரம் கிருபாநிதியாகிய கலபவிருக்ஷமே' என்னென்னித்து எனது மதினை யங்கீகரித்து இரட்சிக்கவேண்டும் என்று திவ்யஸதுதிகளைச் சமர்ப்

புககின்ற அக்ரூரரானவா ஜலத்தினில் சேவைசாதித்த சுவாமியைத் துதிசெய்து தண்டன சமர்பித்தனா

நாற்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலிவந்தம்

செகமகிழந்திடும் சீரமதுராபுரிக்
ககமகிழந்து செலுமந்தவேளையிற்
றுகிலவெருகஞ்மவண ணனைத் துமசஞ்செய்த
வகையுஞ்சுதாமமா வரமுமவழுததுவாம்

ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா மதுராபுரத்திற் கெழுந் தருளினதும், நடுவழி யினில் வண்ணாசை சமஹரித்ததும், சுதாமாவென்கிறவனுக்குச் சுவாமியான வா வரங்கொடுத்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீ பூபதியே! இப்படி அக்ரூரரால் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா ன் வேஷதாரியைப்போல மறைந்துவிட்டா அப்பால் அக்ரூரா ஜலத்தைவிட் டிக் கரையில்வந்து, சந்தியாவந்தன முதலிய காமங்களை நிறைவேற்றி, ஆச சரியத்துடன் ரத்ததில்வந்து உட்காராதனா உடனே அவரை ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்திபாத்தது, ஓ அக்ரூரே! உம்மைப்பாக்கையில் என்னமோ ஆசசரி யத்தைக் கண்டவனபோல லிருக்கின்ற தென்று கூறினா இப்படி கூறின சுவாமியை அக்ரூரா நோக்கி, பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் சகலலோகங்களிலும் யென்ன ஆசசரியமுண்டோ! அதுகளையெல்லாந் தேவரீரிடத்திலே தானே கண்டேனென்று விக்கியாபனஞ் செய்து, ரத்ததில் குதிரைகளேகூட்டி, அதி வேகமாய் தேருநது மதுரையினுடைய சமீபத்தில் வருகையில் ஸ்ரீராம கிருஷ்ண ளிருவரையும் வழியிலிருக்கிற கிராமவாசிகள் கண்டுபணிந்து திருப்தி அடையாமல் கூடவே ஓடிவந்தார்கள அப்போ நந்தகோபா முத லிய வாகள மதுரைக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற நந்தவனத்தில் முன்னுதாகச் சென்று சுவாமியை வழிபாக்கையில், அப்போ சுவாமியானவா அவிடம் வந்து, தேரைவிட்டுக் கீழே இறங்கி, அக்ரூரருடைய கையைப்பிடித்து அவரைனோக்கி, இன்றைக் கிவ்விடத்திலிருந்து நாளைக்கி மதுரைக்கி வருகிறே ன் நீராததிரமபோ மென்றனா.

அப்போது அக்ரூரா சொல்லுகிறா வாரீர் பகவானே! தேவரீரை விட்டு நானபோகமாட்டேன். பக்தவத்சலனான தேவரீர் பக்தனான அடி யேனை ஒழிக்கவேண்டாம். யாதொருவருடைய திருவடி தீர்த்தத்தைச் ருத் திரன் சாவகால்மும சிர்சிலதரித்து பரிசுத்தராணரோ? அப்படிப்பட்ட திரு வடிகளையுடைய தேவரீர் பலராமருடன் அடியேன குடிசைக்குப் பொன்னடி.

சாத்தி, அடியேன் கிருதாரதனுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று வினவுகின்ற அக்ரூரரை அநந்தசயன னோக்கி, நீ சுகமாகத் திரைத்திறகு செல்லும். கம சனைச சங்கரித்துப் பந்துகளுக்கு மனதுசந்தோஷமான உடன் பலராமருடன் கோபாலர்களை அழைத்துச் சொண்டு வருகிறோம் என்று அருளிச்செய்கின்ற சுவாமிவாரதையைக்கேட்ட அக்ரூரர் தன் யோசமியென்று சுவாமியைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமியைவிட்டுப் பிரிகிறோமே என்கிற விசனத்துடன் மதுரைக்குச் சென்று, கமசனுடன் சுவாமிவருகிற சங்கதியைத் தெரிவித்துத் தம்மிட கிரகத்திற்குப் போயினார்

பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவா அன்றையதினம் அநந்தவந்ததி லிருந்து, மஹாநாள் சாயங்காலத்தில் பஸ்ராமாமுதலிய கோபாலர்களுடன் ஆகாயத்தை அளவினபடி கமயமான கோபுரங்களும் மிகவும் விசாலமாகிய கதவுகளும் பயங்கரமான அசுழிகளும் சொனமயமான மதிறசுவர்களும் நாநாவிதங்களான நந்தவனங்களும் அமராபதி பட்டணத்திற கொப்பான வீதிகள் தோறும் தோரணங்கள் டெக்கயங்கள் 'கட்டித் தூபதிப்பங்களால் அலங்கரித்து வாசற்படிக்கி இரண்டு பக்கத்திலும் புண்ணியாங்களைகள் குமபங்களினாலும் நாநாவித புஷ்பவாளினாலும் அலங்கரித்து மிர்வுமவேடிக் கையாயிருக்கிற மதுராபுரியை நாலுபக்கத்திலுஞ் சுத்திப் பார்த்துக்கொண்டு, அப்பலராம சமேதராய கோபாலர்களுடன் பிரவேசித்தார்

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பட்டணத்து ஜனங்கள் கேட்டு, மிகவும் பரபரப்புடன் கைகளில் அணிந்து கொள்ளுகிற பூஷணங்களைக் காலங்களில் அணிந்து கொண்டும், காலங்களில் அணிகதுக்கொள்வதைக் கைகளிலணிந்து கொண்டும், ஒருகண்ணிலமையிட்டு ஒருகாநில குண்டலமணிந்தும், சிலர் போஜனம் பண்ணும்போது பாதிவிட்டுவிட்டும், அப்பியங்கனம் பண்ணின போஸநாளு செய்யாமலும், தூக்கத்தைவிட்டுப் பாதிதூக்கத்தி லெழுந்திருந்தும், இப்படி மெய்மறந்தவர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரத்தியக்ஷமாய் அன்புடன் சேவிக்கவேண்டுமென்று விருமபி உப்பரிகளிலிருக்கின்றார்கள் இவ்வாறிருக்கிற ஸ்திரீகளை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்பார்த்து, தம்மிடதிரேக் சவுந்தரியத்தினுடைய ஒளிவினல் அவர்களுடைய மனதை அபகரித்து, தம்மிட கடாக்கத்துக்குப் பாததிரார்களான அவர்களைக் குளிரக்கடாக்கித்து, பரிபூரணஇச்சை உடையவர்களாகப் பண்ணினார் இப்படி ராஜவீதியில் வருகிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாபேரில் சகலமான ஸ்திரீபுருஷ ஜனங்களெல்லாம் உப்பரிகையிலிருந்து பரிமளமிகுந்த புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள்.

அப்போ பிராமமனோததமாகள் தயிரா, பால, புஷ்பம், சந்தனம், பூர்ண குமபம், இவை முதலியவைகளால் பூஜித்துக் கூட்டங்கூடி, இப்படி நரக் லோகத்தில் மகோகசவம்போ லெழுந்தருளுகிற ராமகிருஷ்ணனைச் சேவித் துருபதியடையாமல், இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடன் சதாவாசஞ் செய் கும்படி, இந்த கோபாலர்களுக்கோபிகைகளும் பென்னதவஞ் செய்தார்களோ

அறியோமென்று மிகவுங் கொண்டாடினார்கள். இப்படி சகலமானவர் சீஞ்ஞக் கும ஆனந்தத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு இராஜ மராகத்தில வருகிற போது, வஸத்திரங்களை நன்றாய் வெளுக்கப் பண்ணுகிறதிலும் சாயம் போடுவதிலும் கெட்டிக்காரனாயும் கம்சனிட வேலைக்காரனாயு மிருக்கிற வண்ணனைக் கண்டு, சுவாமியானவா அவனை நோக்கி, நீமகா நல்லவன், வஸத்திரங்களை வெளுக்கப் பண்ணுகிறதில் வெகுசிபாதி யுள்ளவனாகையால் எனக்கும் பென் தமயமுன் பலராமருக்கும் யோக்கியமான வஸத்திரங்களைக் கொடுத்தால் நீ வெகுசிபப்பை அடைவாய் என்று மெதுவாகக் கேட்டனா.

இப்படி கேழ்க்கிற சுவாமியை வண்ணு னோக்கி, வனங்களிலும் பாவத் தங்களிலும் சஞ்சரிக் கிற கோபாலன்களுக்கு இந்த ராஜயோக்கியமான வஸத்திரங் கள் யோக்கியமா? நீங்கள் காவத்தினால் பதட்டமாய்ப் பினத்தி னீர்கள். எனனை வஸத்திரங்கேட்ட சங்கதியைக் கம்சன்கேட்டால் உங்களைக் காவற் படுத்துவன் ஆகையால் இங்கிராமல் ஒடிப்போகுகள் என்று சொல்லுகிற வண்ணு வராததையைக்கேட்ட தக்ஷணம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம் திரண்டு திருக்கைகளினாலு மஸனைப் பிடித்துக்கிழித் தெறிந்து போட்டாரா. அப்போ தவனுடன் கூடவந்தவர்கள் வஸத்திர, மூட்டைகளைப் போட்டு விட்டோடிப் போனார்கள் அப்பால் தம்மிட மனதுக் கிஷ்டமான வஸத்திரங்களைத் தோ முனமாகளுக்குக் கொடுத்து, மற்றதை அங்கேயே போட்டுவிட்டுப் போயினார் இப்படிப்போகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் மிகவும பகதியுள்ள சேணியன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணானிருவருக்கும் நல்ல வஸத்திரங்களால் அலங்கரித்தான்

அப்போ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் கறுப்பும் வெளுப்பும் ஆனை களைப் போல பிரகாசித்து, அநதச சேணியனோக்கி, நீ இவவுலகத்தில் சகல சம பததுக்களும் அடைந்து, பரத்தில் சாசுவதமான பதத்தை அடைவாயென்று அனுக்கிரகித்து, சுதாமாவென்கிற புஷ்ப மாலைக்காரன் வீட்டிற்குப் போனார். அப்போதந்த சுதாமா வென்கிறவன் தன்னிடகிரகத்திற் கெழுந்தருளிய ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண ளிருவரையுங்கண்டு, அதிலேகமாக ஒடிவந்து, சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிடும், அறகியபாத்திய முதலிய வைகளார் பூஜித்து, ஆசனம் சமர்பித்து, அதிலவாக ளெழுந்தருளின பின்பு சர்வோத்தம மான வாசனை யுள்ள புஷ்பமாலைகளை யணிந்து, திரும்பவும் தெண்டனிடும், சுவாமியை நோக்கி விக்ஷிப்பனம் பண்ணுகின்றான்.

வாரீர பகவானே! தேவரீ ரெழுந்தருளியதால் அடியேனுடைய வம்சஸ் தாகளும் யானும் பரிசுத்ததாகளாயினோம் சகல லோகங்களுக்கும் மூலகாரண ராகியும் சகல பூதங்களிடத்திலும் அநதநியாமியாகியு மிருக்கின்ற தேவரீரை ஒருதிரம் ஸ்மரித்த மாதத்திரத்தில், சகல பாபவிமோசனஞ் செய் மடைவான் அப்படிப்பட்ட மகிமையை யுடைய கருணைக்கடலான தேவரீர், அப் பிரயோசகனான வடியேனுக்குத் தேவரீருடைய அன்பாளான பாகவதர்சனினது சகவாசமும், தேவரீரிடத்தில் பகதியும், நிரந்தரமா யிருக்கும்படி.

கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றுதெண்டனிட்டுத்திருமபவும் திவ்வியபரிமளத் துடன் கூடின புவூபமாலையினைச் சமர்ப்பித்தனன அதை அங்கீகரித்த பல ராமருந் தாமும் அலங்கரித்து, தோழனமார்களுக்குக் கொடுத்து, வெகு சந் தோஷத்துடன் அந்தச் சந்தாமனைநோக்கி, சந்திர சூரியாகளுள்ள வரையில் உன்னிட சந்ததியானது பூமிபிறப்பிலமாகி, உன்னிட கோள்களைக் கண்டு மீடே றுமபடி அனுகூலிக்கத்தேன என்று கிருபைவழங்கி சகல கோபாலாக னுடன் அவனது வீட்டைவிட்டு ராஜமாரககத்திற கெழுந்தருளினான்

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

கல்விநீத்தம்

பரிமளமிருந்த சந்தனத்தைப் பாரவேர கணுகு
உரிமையாய்க் கொண்டுபோகு முளங்குந் தன்னைக்கண்ட
அரியானே ரதனைவாங்கி யங்கத்திற பூசிக்கொண்டு
அரிவைகோணலை நிமித்தத் தலலால் விலையுமுறித்ததான்.

ஸ்ரீ பகவானுவா கமசனுகுச சந்தன கொண்டுபோகிற கூனியைக் கண்டு அவளிடத்தில் சந்தனம் வாங்கிப் பூசிக்கொண்டதும், அவளிட சரீரத் திலிருந்த கோணலை நிமித்தினதும், தனுசாலையிறபோய விலை முறித்ததுஞ் சொல்லப் படுகின்றன

கேளீ அரசனே¹ இப்படிப்பட்ட ராஜமாரகத்தில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணன் வருகிறபோது மிகவும் சவுந்தரியமுள்ள முகத்தோடு திவ்வியபரிமளத்துடன் கூடின சந்தனங்கொண்டு போகிற ஸ்திரீயை ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்திகண்டு, வா ராய சந்தரவதியாகிய மாதே² நீ யாருக்கிப்படிப்பட்ட திவ்வியமான சந்தனம் கொண்டுபோகிறாய்? அதை எங்களுக்குக் கொடுத்தால் உனக்கு சேஷம்முண்டாகும் என்று கணஜாடை காட்டிக்கேழ்க்க, அவள் ஸ்ரீ பகவானைச் சந்தோஷத்துடன் பார்த்து, சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டிட்டு, கேளீ சுவாமி³ அடியேன் கமசனுடை ஊழியப்பெண் எனபோ திருவக்கிரையென்று சொல்லுவார்கள் கமசனுகுச சந்தனம் நான் கொடுத்தாலன்றி மற்ற எவர்கள் கொடுத்தாலும் இஷ்டமாகா தாகையால், அப்படிப்பட்ட சந்தனம் தேவரீருக்கே பூசிக்கொள்ள யோக்கியமானது. திருவுள்ளம் பற்றவேண்டுமென்று அந்தச் சந்தனத்தைச் சுவாமிகுச சமாப்பித்தனன்.

அவரதை வாங்கிப் பலராமருந் தாமும் பூசிக்கொண்டு, சந்தோஷத்துடன் அந்த ஸ்திரீயினுடைய சரீரத்தின் கூனை நிமித்தது கிறதற்குத் தம் முடைய இரண்டு பாதங்களினாலே அவளுடைய காலவிரலை அழுத்திக்கொண்டு,

தமது கைவிரலால் உதட்டைப் பிடித்து உயரத்தூக்கினோ. அப்போதீனே மூன்று கோணல்களும் நிமிர்ந்து, சாவலக்ஷண சம்பன்னையாய் அபசரஸ்திரீ யைப்போலானாள். அதைச் சமஸ்த ஜனங்களுங்கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தோத்திரஞ்செய்து பூஜித்தார்கள் அப்போதந்தக் கூனிபானவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியினிடத்தில் கொஞ்சம் புத்திசபலித்து, அவருடைய அங்க வஸ்திரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு ஒரு வரத்தை சொல்லுகின்றனள் கேரீர் சுவாமி! ஆயிரமனமதனுக் கொப்பான தேவீரை விட்டு இனி ஒரு நிமிஷமேனும் பிரிந்திருக்க மாட்டேன் ஆகையால் அடியேனிட சிறுகுடிசைக் கெழுந்தருளிப் பின்பு போகலாம் என்று வினவுகின்ற ஸ்திரீயை நோக்கிப் புன்னகையுடன் பகவான் சொல்லுகிறார்.

ஓ மாதிரோமணி! நான் எனது பந்து ஜனங்களுக்கு உபகாரஞ்செய்ய ஒருவிடத்திற்குப் போகின்றேன். அந்தக் காரியமானவுடன் அகத்தியம் உனது வீட்டிற்கு வருகிறேன் நீயெனக்கு மகத்தான் உபகாரஞ்செய்தாய் நீ மனைவியிலாமல் வழிநடந்து இளைப்புடன் வருகிறவாக்குப் பணிவிடை செய்பென்று பரிசுசமாய்ச்சொல்லி, சுவாமியானவா தாமிட தோழனமாத்ருடன் இராஜமாத்ருதில் சமஸ்தமான வாகளாலும் துதிக்கப்படிக் கொண்டு, இந்திரதனுசுக் கொப்பாயும் கந்த புஷ்ப முதலியவற்றால் பூஜிக்கப்படும் வெகு ஜனங்களால் இரட்சிக்கப்பட்டு மிருக்கிற தனுசாலேக்குள் வந்தாரா இப்படி ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ஸ்ரீருவரும் தனுசாலேக்குள் வருப்போது, அவர்களை உள்ளே போகவொட்டாமல் அவிடத்திய காவற்காரர்கள் தகைந்தார்கள் அப்போ சுவாமியானவா அவர்களை நிராகரித்து, அவவிடத்திலிருந்த விலலை எடுத்து, கருப்பங்கழியை ஆனை முறிப்பதுபோல விளையாட்டாக முறித்துப் போட்டார் அந்தத்தொனி எட்டு திசைகளும் நிறைந்தன.

அப்போ தவிவிடத்திலிருக்கிறவர்களும் மூறசிகது, ஒருமுகாத தத்திற் குப்பின் தெளிந்தெழுந்திருந்து, சிலா ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடக்கவேண்டுமென்றும் சிலா கொல்லவேண்டுமென்றும் சிலா காவற்படுத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லிச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அப்போ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஸ்ரீருவருங் கடுஞ்சினமடைந்து, தாங்கள் ஒடித்திருந்த விலலை இரண்டு பேருங் கைக் கொண்டு, அவர்களைச் சின்னாபின்னமாக அடித்துத் தூரத்தி, சகல கோபாலாருடன் நந்தகோபரிருக்கிற உத்தியான வனஞ்சென்று, கால போஜனஞ் செய்து, அந்தக் கமசனுடைய செய்கையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற யோசனையாகத்தானே அந்தவனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் இப்பால் மதுராபுரிஜனங்கள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய பராக்ரமத்தையும் சவுந்தரி யத்தையும் பார்த்துத் திருப்தி அடையாமல் வியப்புடன் இருந்தார்கள்

அப்போ கமசனுக்குக் கனவிலும் கண்ணாடியிலும் சலத்திலும் தன்சீரத்தில் சிரசிலலாத் தாயும், சந்திரன் நாலேத்து துணுக்கைகளாகவும், விருட்சங்கள் இலையிலாமல் குன்னியமாகவும், உடக்காரத் விடத்தில் பூயிபள்ள

புரீ கண்ணன் தனுசை யோடித்தல்.

கண்ணன் சுவலயாபிடமேன்னும் யானைவதை அறிவது அத்தியாயத்தில் காண்க.

மாக்ஷிமிருக்கக் கண்டதன்றி, நித்திரையிலிண்ததை ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்வது போலுமகழுதைமேலேறிச் சஞ்சரிக்ருப்போலும தாமரைதண்டு களைப் படசிக்கிருப்போலும சப்பாததிப் பூமாலைபைக் கழுத்தில அணிந்துக் கொண்டாற போலும தைலாப்பியங்கனஞ் செய்துகொண்டாற போலும அனேக துறசொப்பனங்களையுங் கண்டு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாகள் விலையோ டித்துக் காவலாளிகளைத் துரத்தினதைக் கேட்டு மனநடுங்கி, இராத் திரியெல்லாந் தூங்காமல் விசனப்படடுக் கொண்டிருக்கையில் சூரியோ தயமாசுது

பின்பு கமசனுவன மலையுத்தஞ் செல்வதற்கு இடமசிக்ாரிதது, பட்டணத்திலுள்ள நான்குவருணத்தாரையும் வரவழைத்தான அவர்களில் பிராமமணாகள் ஆசீர்வதிக், மற்றவாகள் துதிக், சகலமந்திரி வாக்கவக் ளுடன் பந்துக்கள் புடைசூழ அவரவர்களுக்குத் தகுந்த ஆசனங்கொடுத்து உட்காரவைத்து, தூதர்களை அனுப்பி நந்தகோபரை வரவழைத்தான அவ ரும் சகலகோபாலாக்குடன் இராஜாட்குக்காரணிகைக் கொடுத்து, ஜயா விஜயீபவாவென்று சொல்லி ஒரு ஆசனத்திலிருந்தா அப்போ பேரிமுத லிய சகலவாததியங்களுந் தொனிகக் அந்தச்சபைநடுவி லிருக்கையிலும கம சனுவன மிகவும பயத்துடன் நடுக்கமுற்றிருந்தான மல்லஜெட்டிகளிற சிறந்தவாகளான சாஸூரன முஷ்டிகள் முதலியவாகள் யுத்தமண்டபத்திற்கு வந்து விரகோஷங்களைக் கோஷித்தார்கள்.

நாற்பத்திமுன்றாவது அத்தியாயம்.

கலிவந்தம்

பயிலும ராமகிருஷ்ண னென்னும பண்பாகள்
துயின் நெழுநது மலயுத்தஞ் செய்வதற்காய்
மயலாய வந்திடு மராக்கந் தனிலயாளை
ஒயிலுடன்சமா செய்துருண்ட தனறே.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனிருவரும் தூங்கி எழுந்திருந்து அதிககாலையில் மல்ல யுத்தஞ் செய்வதற்காகப் பிரயாணமாய வருகிறதும், வழியில் குவலையாபீட் மென்கிற ஆனையுடன் போசெய்து சங்கரித்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன

கேளீ மகாராஜனே! ஸ்ரீராமகிருஷ்ண னிருவரும் ஸ்ரீகோபாலாக்களை அழைத்துக்கொண்டு மலையுத்தஞ் செய்வதற்கு ஆயுத்தமாயப் பேரி அடிக் கிற விடத்திற்குச் செல்லுமபோது, ஆயிரவகஜத்திற்குச் சமானமான படி முடையதாயும் பர்வதம்போல ஆகாரமுடையதாய் மிருக்கிற குவலையாபீட்,

மென்கிற யானை குறுக்காக யிருக்கக்கண்டு, மாவட்டிக்காரனை நோக்கி, இந்த யானையை வழியைவிட்டபடியும் ஓட்டுக இல்லாவிடில் உன்னையும் உன்னிட யானையையும் யமபட்டணத்திற்கு அனுப்பவேன் என்றுசொல்லுகிற சுவா மியின் வாததையைக்கேட்ட அநதமாவெட்டியான மிகவுங் கோபங்கொண்டு அநதயானையை ஸ்ரீகிருஷ்ணனபேரி லேவினான். அப்போதநத மதயானை ஓடிவநது, ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் தனது துதிககையினுலே பிடித்திழுத்தது அக் கால ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதைமௌளத் விடுவித்துக்கொண்டு, அநதகஜத்தைக் காலாலுதைத்து, அதின் காலிலதானே மறைநது கொண்டா

அப்போதுயானை வெருகோபங்கொண்டு காலினகீழே மறைநதிருக்கிற சுவாமியை திருமபவும் பற்ற, அதையும் லஞுவாப்த தப்பித்துக்கொண்டு பின்பக்கத்திற் சென்று வாலேப்பிடித்து இரூபத்தைநது விற்கிடைதூர மிழக்க, திருமபவும் அதுசுவாமியைப் பிடிக்க வலப்பக்கமாயவர, அப்போ அவா வாலோடே கூட்டுவே ஓட்டிக்கோண்டு இடப்பக்கமாயிழுத்தாரா. அப் போதநதயானை இடத்தில் திருமபினுல வலத்திலும் வலத்தில் திருமபினுல இடத்தினுமாகச் சற்றுநேரம் அநதக்கஜத்துடன் விளையாடி, பின்பு அநதக் கஜத்திற் செதிராக ஓடிவநது அதின் தலையில் குத்தி, அதின்கையி லகப்ப டாமல் ஓடிப்போனவாபோல் சுஷணப்போது கீழே படுததுக் கொண்டனா அதைப்பாரதக் யானையானது மீட்டும் ஓடிவநது இரண்டுக்கொம்பினுலு முட்ட அதையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உபாயமாயத் தப்பித்துக்கொண்டு பின்னங்காலப் க் கம்மறைநது கொள்ளுகிறதும், அதுகண்டு பிடித்தால் முன்னே ஓடிவநது தலையினபீதுகுத்திக் காதின்சரதில் மறைநதுகொள்ளுகிறதும், இவவிதமாக அநதயானையின் பிரயத்தின்னம் ஒன்றுஞ் சாய்வொட்டாமற் செய்தார

மறுபடி அநதக்கஜமானது மாவட்டிக்காரனுலேவப்பட்டு, மிகவுங்கோ பத்துடன் சுவாமியைத் தூரத்தமபடியாயது அப்படி தூரத்துகிறபோது சுவாமி எதிரேவநது, இரண்டுகைகளாலும் அதின் துதிககையைப் பிடித்துக் கீழேதள்ளி, இரண்டு கொம்புகளையும் முறித்துக் கொன்றுபோட்டார பின் னும் அதத்துடன்வநத் யானைசீளையும் மாவட்டிக் காராகளையுங் கொன்று போட்டு, உதிரத்தாலும் மதஜலத்தாலும் சரீரமெல்லாம் நனைக்கப்பட்டு, அநதயானையின் கொம்பைத் தோளினில் சாத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண னிருவரும் சகலகோபாலாகளுடன் நகூத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட சநதிரன் போலும் கமசனுடைய சபையில் மலையுத்தஞ் செயயவநதவார்களுக்கு வச்சி ராயுதம்போலும் வெளிப்பாட்டார்கள இப்படி பாரக்கவநதவார்களுக்கு மனோக்கியமாயும், அநதப்புர ஸ்திரீகளுக்கு மனமதன்போலும், தேவகி வசு தேவார்களுக்குப் பாலனாகியும், கோபாலார்களுக்குத் தோழனாகியும், கமசனுக் கும் அவனைச் சாரநதவார்களுக்கும் யமனபோலும், கியான மில்லாதவார்களுக்கு மனிதனாகவும், யோகிகளுக்குப் பரதேவதை பாகவும், யாதவார்களுக்கு ஈஸ வரனாகியு மிருக்கின்ற சுவாமியானவா குவலயாபீடமென்கிற யானையைச் சங் கரித்தது தடவகலில்லாமல் தனது சபையிலவருவதைத் தூதர்கள் மூலமாயக் கமசன் கேழுவியுற்று மிகவும்பயத்தை அடைநதனன்.

அப்பால் சபையிலிருக்கின்ற ஜனங்கள் சுவாமியினுடைய திவ்யியச்வுந் தரியத்தைப் பார்த்து, சிலா சுவாமியைத் தியானஞ் செய்துகொண்டும், சிலா அந் தசுவாமியின் சரித்திரங்களை நாவீனா சொல்லிக் கொண்டும், சிலா 'கண்ணாற்பார்த்தபடி ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டும், சிலா கோகுலத்திற் செய்த திவ்ய சரித்திரங்களெல்லாங் கேட்டிருப்பீர்களே அதுவும் போதாமல் இவிடத்திற்குவந்து ஒருவராலும் அசைக்க ஓண்ணாத விலையொடித்ததும், மலைக்கொப்பான சுவலையாபீடமென்கிற யானையைச் சங்கரித்ததும், பிரத்தி யகூமாயப் பார்த்திருக்கின்றோம் ஆதலால் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸ்ரீமந்நா ராயண ராகவும் ஸ்ரீபலராமன் ஆகிச் செடனாகவு் மிருக்கவேண்டு மென்று மது ராபட்டணத்தது ஜனங்கள் சொல்லிக் கொண்டாங்கள் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அந் தச சபையில் நாந்வித வாததியங்களுடன் வந்தி ருக்கிற முஷ்டிகனும் சாணூரனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைநோக்கி, நீங்களிருவருங் கைச்சண்டையில் மெத்தக் கெட்டிக்காரர்களென்று இராஜா சேழவியுறு உங்களை வரவழைத்ததா நீங்களும், நாமுங் கைச்சண்டை போடுவோம் ஆதையார்த்து கமசன சந்தோஷிக்கட்டும் என்று சொல்லுகின்ற சாணூ ரனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நோக்கி, நாங்களிருவரும் பாலாளாகியும் யுத்தசிகைக் கிலலாத வாகளாய் மிருப்பதால், எங்களுக்குச் சமானமான வாகளுடன் நாங்கள் யுத்தஞ் செய்கிறோமென்று கூறினா 'இப்படி கூறுகின்ற சுவாமி யைச் சாணூரனோக்கி, மகாபிரபலமான விலைவாளைத்து இருதுண்டாக ஒடித்ததும்லலாமல் மலைபோன்ற சுவலையாபீடத்தையும் பரிகாசமாய்ச் சங்க ரித்ததினாலே உங்கள் பலத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன் பலராமனுடன் முஷ்டிகனும் எனனோடேரீயும் யுத்தஞ் செய்யவேண்டும் என்று ஸ்ரீகிருஷ் ணனைப் பார்த்துச் சாணூரன்சொல்லினான்

நா ற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

அனுசீரடியாசிரிய விருந்தம்

தம்பி சாணூர னோடு தமையன் முஷ்டிகன் தன்னோடும்
வெம்பிடப் போர புரிந்து விரைந் தவர்களை சேதித்து
தம்பியர் கமசன தன்னைச் சங்கரித்த வாக்குச் செய்யும்
சம்பிரமக் கருமந் தன்னைச் சாங்கமாய்ச் செய்தல் சாற்றும்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சாணூரனுடனும் பலராமா முஷ்டிகனுடனும் போர் செய்து அவர்களைக் கொன்றதும், பின்பு கமசனையும் அவனசகோதரர்களை யும் சங்கரித்து அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரங்களியைகளை நிறை வேற்றினதும், வ்ஸதேவா தேவகிமுதலியவர்களைக் காராக்கிரகத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தியதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

‘கேவீர் பரதவம்சோற்பவனுன பரிசுத்தது மகாராஜனே’ இப்படிசாணு ரணுலழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணரும், முஷ்டிகளு லழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீபலராம ரும், யுத்தத்திற்கு யத்தினப் பட்டார்கள் அவர்களை யந்தச் சாணுரமுஷ்டி கர்கள் பார்த்து, கைகளைத்தட்டி, துடைகளை அறைந்து, தோள்களைத் தட் டிக்கொண்டோடிவந்து, ஸ்ரீராமநிருஷ்ணாவி நுவரையும் இரண்டு கைகளினு லே கட்டிப்பிடித்து இறுக்கி இழுத்துக்கொண்டு விட்டும், ஒருவருக்கொரு வா இடசாரி வலசாரியாய்சுகுத்தி வெருவாய்க்கட்டி இழுத்துக் கொண்டு காலகளால் காலகளையும் கைகளால் கைகளையும் பின்னி அதுகளை ஒருவருக் கொருவா லாகவமாய விவிசித்துக் கொண்டும், ஒருவரை ஒருவா கொல்ல வேண்டுமென்று சந்திபா ர ஒருவருடைய கருத்தை ஒருவருக்குத் தெரிய வொட்டாமல் தலைகளால் கலைகளை முட்டியும், முழுவகாலகளால் முழுவகால் களை இடித்தும், மாரோடே மாரைப்பொருத்தி முஷ்டியிலை குத்தியும், ஒரு வருக்கொருவா ஆகாசத்தில் தூக்கிக் சீழேபோட்டும், ஒருவரையொருவர் கைகள் சலியாமல் பிண்டாகாரமாய்க் கட்டிக்கொண்டு பலத்தினால் திமிரியும் மல்லயுத்தஞ் செய்தார்கள்

இப்படி சரீரமெல்லாம் வேதனையுண்டாகும் படியாகத் திவ்ய சவுந்தரிய முள்ள ஸ்ரீராமநிருஷ்ண னிருவரும் மல்லயுத்தஞ் செய்கிறதைப் பட்டணத்து ஸ்திரீகள்கண்டு ஒருவரையொருவா பார்த்து, இந்த ராஜசபையில் வந்திருக் கிறவர்கள் மிகவும் அன்னியாயம் பண்ணுகிறார்கள் வரசிராயுதம்போல கடி னமாயும் மலைபோன்று பருத்துமிருக்கிற சரீரத்தையுடைய மல்லாளுக்கும், மெதுவாய் திவ்யசவுந்தரியத்தோடே கூடிய முகத்தையுடைய ஸ்ரீராமநிருஷ் ணாளுக்கும் யுத்தஞ் சரிப்படுமோ? இப்படிப்பட்ட அன்னியாயத்தை இராஜா வானவன பண்ணச்சொன்னால் அதை இந்தரசபையிலிருக்கின்றவர்கள் வேண் டாமென்று சொல்லாமல் உபேகைத் செய்கிறார்களே இவர்களுக்கு மகத்தாகிய பாபமுண்டு சபையிலிருப்பவர்கள் கியானவைராககியத்துடனும், பக்த்பாத மில்லாமலும், வித்திபாவான களாயும், சகதியசந்தாகளாயும், அகங்கார முதலியதாக வில்லாதவர்களாயும், தாமாதாமகளை உபதேசிக்கத் தக்கவாக ளாய் மிருகவேண்டுமே அப்படிப்பட்ட சபையில் நாமுமிருக்கவேண்டுமே யன்றி, இந்தரசபையிலிருக்கக் கூடாது என்று விசனப்படுகிற ஸ்திரீக் ளின் வார்த்தையை வசுதேவதேவகைகள் கேட்டு, பசகளுக்கெங்கே அபாயம் நேரிடுகிறதோவென்று மிகவும் விசனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்

அந்தச்சமயத்தில் சாணுரனை சுவாமி ஒருகுத்துக்குத்தினா. அப்போத வன் மிகவும் இளப்படைந்து பெருமூச்சுவிட்டு, கணதெரிபாமல் மூறசித்து, அப்பால் சப்பிராணித்துக் கைகளை உறுட்டிப்பிடித்து, மிகவும் வேகத்தோ டே பறந்தானது மாபிசுத்தைத் தூக்குவதுபோல ஓடிவந்து, சுவாமியினு டைய மார்பினில் குத்தினான் அதைப் புஷ்பமாலையா லடிக்கப்பட்ட யாணை னையப்போல் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி சட்டைப்பண்ணாமல், அவனை விரண்டிகைக்களை யும் பிடித்துத் தூக்கிக் கிறுகிறுவென்று சுழற்றிப் பூமியிலமோதினா அந்தச்

சாணாரன வாயினில் ரதநகனககககக கணவிழிபிதுவகி, நாக்கைக்கடித் துப பிராணனையிழநது விழநதனன முஷ்டிகனும் பலராமனா மார்பி னில் குததபபட்டு, இரதநகனககககக கீழேவிழநது ஹதமானன அவர் களோடிருநக கூட்டுனனகிற மலலனைப பலராமநம், சலபனையுந தோசலனை யும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் பிடித்தது, அவாகள் காலகளைப்பிடித்தது கிழித் துப போட்டாகள பினனர அவாகளோடேகூட வந்தவாகள் பயத்தை யடைநது, பிராணனிருநதால் போதுமென்று திகளுகளதோறும் ஒடிப் போனாகள்

பின்பு ராமகிருஷ்ண னிருவருங் கோபாலாகளோடே விளையாடிக்கொண் டிருக்கிறதைச் சகலரும் பார்த்துச் சந்தோஷித்தாராகள அப்போ ராஜா வான கமசனானவன மிகவும் பயத்தை அடைநது, படர்னாரோக்கி, துஷ்டர் களான வசுதேவ குமாராகளை அவாகளிட தோழன மாகளுடன் இரதப் பட்டணத்தை விட்டுத் துரத்தி, அவாகளுடைய சொத்துகள யாவையும் பிடுங்கிக் கொள்ளுவகள. புத்தியிலலர்த நந்தகோபனை காவற்படுத்தி, சாதுவைப்போ விருக்கிற வசுதேவரையும் உக்கிரசேனரையும் கொல்லுங்கள னன்று ஆக்கியாபிக்கிற கமசன வாரததையைக் கேட்ட சுவாமியானவா மிக வுங் கோபத்துடன் யுத்தரங்கத்தை விட்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பி, கமசன உட் காரநதுக் கொண்டிருக்கிற ஆசனத்தில் குதித்தாரா அதைக் கமசன கண்டு பயநது, தனக்கு மிருத்தியு சமீபித்ததென்று தெரிநது, அநத ஆசனத்தை விட்டு எழுந்திருநது, கத்திகேட்பத்தைக் கையிலெடுத்ததுக் கொண்டு, பறந தானது ஆகாயத்தில் இடபபுகம்பாயும் வலபபுகம்பாயுஞ் சுததுவதுபோல் பூமியில் சுத்திக்கொண்டிருநதான

இப்படி சுத்திக்கொண்டிருக்கிற கமசனை ஒருவராலும் சகிக்க வெண னாத வேகத்துடன் கூடின சுவாமியானவா பலவநகமாய்ப் பிடித்தது, கிட்டத் தை கீழேதளளி, தலையிறைக் கையிலசுற்றிக்கொண்டு, புறறிவீருநது வெ ளிப்பட்ட மகாநாகத்தைக் கருடன் அபகரிப்பது போல அநதத் துஷ்டனான கமசனைப்பிடித்தது யுத்தபூமியில் இழுத்துத்தளளினா அப்போது கமசன் அநதவேகம் பொறுக்க மாட்டாமல் பிராணனை இழநதான அவனுக்குப் பிராணனையோயும் சுவாமிக்ருச கோபம் அடங்காமல் யுத்தபூமி யெல்லாம் இழுத்துவிட்டாரா. அநதக் கமசன சுவாமியைப் பகைவ நென்றாவது சாவ காலமும் நினைத்துக் கொண்டிருநதபடியால், ஸ்ரீபகவானுடைய சாரூபியத் தை அடைநதான அப்போது சபையிலிருக்கிற வாகளெல்லாருங் கம்சன் இறநது போனதற்கு ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருநதாரகள்

இப்படி கமசன இறநது போனசகத்தி அவன் சகோதரர்கள் எட்டுபே ருங் கேழ்வியுற்றுச் சகிக்கமாட்டமல், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடன் யுத்தத்திற்கு வநது சூழ்நதுகொண்டாரகள். அப்போது பலராமர் பரிகமென்கிற ஆயுதத் தினால் சுண்ணப்போதில் அவர்களைச் சங்கரித்துப் போட்டார். அக்காலையில்

ஸ்ரீ கண்ணன் கம்சனை சங்கரித்தது

பிரமன் உருத்திரன் முதலிய தேவர்கள் புஷ்பமாரிசொரிநது துருதிவாத்தி யமடித்துக் கோலாநலாரச சந்தோழித்தார்கள அக்கால் இராமகிருஷ்ண னிருவரும் யுத்த நியில் ஸ்வேயாபககொண்டிருந்தார்கள் பிறகு கமசன முதலியவர்களுடைய மனைவியாக னிந்தச்சங்கதியைக் கேழுவிறறு, எல்லாருந் துக்கப்பட்டுக் கொண்டு யுத்தபூமிகு வந்தார்கள் அவர்களில் கமசனுடைய மனைவியாக அவினேநேரக்கி, எங்களுக்கு விஷ்டனாய்ச் சகலதாமங்கலையும் அறிந்த நீ ஒரு அபராதமுஞ் செயயாதிருந்த சிசுக்களைச் சங்கரித்த தோ ஷத்தால் இந்த வாபத்தை யடைந்தீர் உமமைப் பரிசொடுத்தது இராச்சி யத்தையுமிழந்து வைதவியத்தை யடைந்த நாங்களும மறித்தவர்களேயன்றி வேறில்லை

என்றிப்படி நானாவதமாட்ச சொல்லிக் கொண்டு விசனப்படுகிறவர்களை ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்கள் சமாதானஞ்செய்து, மண்ணத்தை யடைந்தவர்க ளுக்குச் சமஸ்கார முதலியதுகள் செய்யச்சொல்லி ஆகியாபித்து, தமமிட் தாயதந்தை முதலியவர்களைக் காவலில் நின்றும் விதிவித்து, அவர்களைச் சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டநிட்டு, பயபக்தியோடே கைகட்டி எதிரேநின்றார்கள. அவர்களை யத்தாயதந்தை முதலியோர் சாவலோகேஸ்வரர்களென்று தெரிந்துகொண்டு, அருகிலழைத்து ஆலேகனஞ்செய்து, மிகவும் ஆனந்தத் தை யடைந்தார்கள் அப்போ ஸ்ரீராமகிருஷ்ண னிருவரும் மாதாபிதாக்க ளைப் பின்னுந் தெண்டநிட்டுக் கைகூப்பிக்கொண்டு பக்கத்தில் நின்றார்கள்.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அருகிரடியாசிரிய விருத்தம்

அகமதி லண்பு கூர்ந்து அரி கிருஷ்ணாநிருவ ரானோ
சுகம்புகழ் தந்தை தாயைச் சமாதானஞ் செய்த பிண்பு
பகைவரை யொருமை யாகிப் பண்புட னேசஞ் செய்து
வகையிலா திறந்த புத்திரன் வந்ததும் வழித்து வாழே.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண னிருவரும் வசுதேவ தேவகிகளைச் சமாதானஞ் செய்த தும், தாங்கள் ஜகதிஸ்வரானென்பதை ஒரு வருக்குந் தெரிவிக்காமல் மாயை யால் மறைந்திருப்பதும், உக்கிரசேன் மகாராஜாவை அரசாட்சி செய்யச் சொன்னதும், வாயவுபகவான் தேவலோகத்திலிருக்கிற சுதாமமென்கிற சபை யை மதுராபுரிக்குக் கொண்டுவந்ததும், கமசனால் துரத்தப்பட்டிருந்தபந்துக் களை வரவழைத்துக் கொண்டதும், கோபாலார்களுக்குத் தாம் வசுதேவபுத்திர ரென்று தெரிவித்ததும், சாரதிபினியினிடத்தில் விதவியாபியாசஞ் செய்து அவருடைய இறந்துபோன புத்திரனைக் கொண்டுவந்து கொடுத்ததுஞ் செங்ல் னப் படுகின்றன.

•கேளீர் உததரகுமாரனே! இப்படி பயபகதியுடன் நிற்கிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனை வசுதேவதேவதிகள ஜகதீஸ்வரர்களென மெண்ணியிருந்தார்கள். அதைச் சாவகசியரான சுவாமி தெரிந்துகொண்டு, இவர்களுக்கப்பவே நமமிடத்தில் ஈஸ்வரபகதி உண்டாயிற்றானால் இல்லறவாழ்க்கையை விட்டு யோகமாகக்கதை அனுசரிப்பார்கள் இவர்களுடைய கியானத்தை மாயையால் மறைக்கச்செய்யவேண்டும் என்று கருதி அவர்களைநோக்கி, மதுரமாய ஒரு வராததை அருளிச்செய்கின்றா கேளீர் மாதா பிதாக்களே! உங்களுடைய கற்பத்தில் நாங்க லிருவரும் புத்திரர்களாக ஜனித்தும், எங்களாலுங்களுக்கொருவித்தத்திலும் சவுக்கியாபில்லாமல் போச்சது அதுதான் லில்லாவிட்டாலும், நாங்கள் சிசுக்களாயிருக்கிறகாலையிலே என்னென்ன விளையாடல் களைச் செய்தோமோ! அதுகளையும் நீங்கள் கண்ணிறை பாரக்கவுமில்லையே உலகத்தில் சிசுக்கள் தாயதந்தையாளுக்கரசு சந்தேஷத்தை யுண்டுபண்ணி, அவர்கள் சீராட்டுகிறதற்குப் பாத்திரங்களாயிருந்து சுகத்தை அடைவார்கள்.

அப்படியிருக்க நாங்கள் உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து காட்டிலில் இதனை நான் வெகுக்கூடங்களை யனுபவித்தும், எங்களுக்கு மகத்தான தாமலோபம் வந்தது. அதாவது சகலபுருஷாரத்தங்களையும் சம்பாதிக்கிறதற்கு முக்கிய சாதனமான தேகத்தை யுண்டுபண்ணி, அதேதேகிக்குப் புத்தி வருகிறவரையில் போஷித்தல் முதலாகியதும் செய்த மகோபகாரிகளான தாயதந்தையாளுக்கு அவனுடைய புருஷாயுதாரும் யிடை விடாமல் பணிவிடை செய்தாலும் அந்த உபகாரத்திற்கு இணையாகமாட்டாது. அப்படிப்பட்ட தாய்தந்தையாளுக்கு உபசாரஞ்செய்யாமல் உபேகைச்செய்கிறவனை, யமனா தான் அவனுடைய மரமசத்தையே பட்சிக்குச்செய்து நரகங்களை யனுபவிக்கும்படி தொந்திரை செய்வார்கள் அதனறியும் விருத்தாளான தாயதந்தையார்களையும், கற்புள்ள மனைவியார்களையும், புத்திரர்களையும், ஆசாரியார்களையும், தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களையும், பிராமணர்களையும், ஆகிய இவர்களை இரக்ஷிக்கச் சுகதியிருந்தும் உபேகைச் செய்கிறவன் செத்தவனுக்குச் சமமான

இவ்விஷயங்க ளெல்லாம் தெரிந்திருந்தாலும், நாங்கள் கமசனுடைய பங்கரத்தினால் உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யாமல் விருந்தோம் இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்த பிள்ளைகளை வசுதேவதேவதிகள வாரியெடுத்தும் மடியினில் வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தபரவசத்தை அடைந்தார்கள் இப்படி அவர்களுக்குத் தங்களுடைய சொரூபகியாபகம் வராமலிருக்கும்படியான வராததைகளைச் சொல்லிச் சமாதானஞ்செய்து, பலராமசக்தி கிருஷ்ணரானவா மாதாமகனான உக்கிர சேனமகாராஜாவின் அருகிறசென்று, அவரை நமஸ்கரித்து, அவரைநோக்கி உமமுடைய புத்திரன் அசுரனாகையால், அநேகம் பசுக்களையும் பிராமமணர்களையும் சிசுக்களையும் சங்கரித்த தோஷத்தால் அல்பாயுளை யடைந்தான். அவனுக்காசை துக்கிக்க வேண்டாம் நீரினிமேல் இராசசெய்யரிபாஸனு

செய்யவேண்டுமென்று மிகுந்த வணக்கத்துடன் சொல்லி அவரைச் சிங்கர தனத்தி லிருக்கச்செய்து, பட்டாபிஷேகமுஞ் செய்வித்தாரா.

பின்பு அந்த உக்கிரசேன மஹாராஜனை மீட்டுங்கிருஷ்ணமூர்த்தி நோக்கி வாரீர எங்கள் மாதாமகரே¹ யாதவாங்களுக்குச் சிங்கரதள மில்லாமல் போகக் கடவதென்று யயாதிகாரராஜா சபித்திருந்தாலும், என்னைப் போலொத்த சேவ்கன உமக்கிருக்குமபோது அந்தச்சாபமும் உமமை இனி யணுகாது இரத்திரன்கூட கப்பங்கடவொன் என்று சொல்லி உக்கிரசேனருக்கு எதிராகவே வாயுபகவானை வரவழைத்தது, நீ தேவேந்திர னிடத்திற்குச் சென்று நான் சொன்னதாக உக்கிரசேன மகாராஜாவுக்குச் சுதாமம் என்கின்ற சபை வேண்டி யிருக்கிற தென்றுசொல்லிக் கொண்டுவரவென ரூக்கியா பித்தார அவனு மப்படியே இரத்திர னிடத்திற்குச்சென்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஆக்கியா பித்த சங்கதியைச் சொல்லினான் அதைக்கேட்ட தேவேந்திரன் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியினுடைய பிரபாவத்தை அறிந்தவனாகையால், அப்படியே வரடவு பகவானிடத்தில் அநேகயோசனை தூரம் விசாலமாகிய, நவரத்தின ஸ்தம்பங்க ளோடு கூடி, எவ்விடத்தில் வைத்தாலும் அந்த இடத்திற்குத் தஞ்சுதப்படி பொருந்தும்படியான தன்மையுள்ள, தேவதா நாமாணமான, அந்தச் சுதாம மென்கிற சபையைக் கொடுத்தனுப்பினை வாய்ப்புகவானும் அந்தச்சபை யை உக்கிரசேன மகாராஜாவினு அரணமனையிற் கொண்டுவந்து வைத்தான்.

பிறகு உக்கிரசேன மகாராஜாவும் அந்தச் சுதாமமென்கிற சபையிலிருந் து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியினது உதவியின்பேரில் அரசாக்கி செய்துகொண்டு வந்தார். ஸ்ரீ ஜநாரததன்ரான் சுவாமியானவா கமசனுடைய பயத்தினால் தேசாந்திரம் ஒடிப்போன பந்துகளை வரவழைத்தது, கமசனூலபகரிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் யாவையும் அவாங்களுக்குக் கொடுத்துச் சந்தோஷிக்கச் செய்தது, ஸ்ரீ பலராமா சக்திராய நந்தகோபரிருக்கிற உபவனத்திற்குச் சென்று, அவரை ஆலிங்கனஞ்செய்து, பின்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் ஒரு வராததை அருளிச்செய்கிறா கேளாபிகாவான் நந்தகோபரே¹ கமசனுடைய பயத் தால் வசுதேவரானவா என்னை உங்கள் கிரகத்தில் கொண்டுவந்து விட்டார் அது முதல் உமமாலும் மாதாவான் யசோதாதேவியாலும் உங்களாதமாவைக் காட்டிலும் விசேஷ அன்புவைத்து என்னைப் போலித்தப்படியால், நீங்களே தாய்தந்தையர்கள் ஆகையால் உங்களை நான் ஒருக்காலும் மறக்கமாட்டேன். நீங்களிப்போ கோரூலஞ் செல்லுங்கள் நான் சிலநாள்களென்று வருகிறேன். என்றுசொல்லி அவாங்களுக்கும் அவாங்களோடேகூட வந்த கோபாலாங்களுக்கும் திவ்யமான ஆடையா பரணங்களைக் கொடுத்து ஆலிங்கனஞ்செய்தார்.

அப்போது நந்தகோபர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரிய மாட்டாமல், விசனத் துடன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ளிருவரையும் மடியில் வைத்து உச்சி முகந்து ஆலிங்கனஞ் செய்து, அவர்களாலுமிதி பெற்றுக்கொண்டு, சகல கோபாலங்க ளுடன் கோரூலஞ் சென்றனர் பிறகு வசுதேவரானவர் யாதவர்களுக்குப்

புரோகிதரான காககேயரை வரவழைத்து, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண னிருவருக்கும் உபநயனஞ்செய்து, பிராமணர்களுக்கு அனேகம் பசுக்களும் சொர்ணங்களும் வஸ்திரங்களும் பூரி முதலியவைகளையும் அபிரிமிதமாகக் கொடுத்து, போஜனஞ்செய்வித்து, காககேயருக்கும் அனேக ஆடையா பரணங்களைக் கொடுத்துப் போஜனஞ் செய்வித்துத் திருபதிசெய்தனா இப்படி உபநயனமான பிற்பாடு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண னிருவரும் பிரமமசரிய விரதத்தை அனுசரித்து காககேயருக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கும்போது, குரு குலவாசஞ்செய்து வித்தியாபரீ. ாசஞ்செய்ய நிச்சயித்து, அவநதி தேசத்தில் வாசஞ் செய்கிறவராயும், ஸ்தலங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் உபநிஷதங்களையும், தனுவேதமுதலிய சகலங்களையு முணர்ந்த சாந்திபினி பென்னும் நாமத்தை யுடையவராயு மிருக்கின்ற பிராமண ரிடத்திற் சென்று சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனீட்டு, கைகூப்பிக்கொண்டு ஒருவராததை சொல்லுகின்றார்கள்

கேளீர் சுவாமி! மகாணுபானரே! நாக னிருவரும் வசதேவ புத்திரர்கள். எங்களுக்கு இராம கிருஷ்ணர்களென்று பெயர். நாகனிருவருந் தேவரீரிடத்தில் வித்தியாபரியாசஞ் செய்யவந்தோம் என்று விண்ணப்பஞ் செய்யவும் அந்தச் சாந்திபினியென்னு மையரானவா இவர்கள் வராததைக்களைக் கேளியுற்ற, இவர ாஷ்ட பாகக்கிறபோது சகலவிததைகளும் இவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கருதி, இவர்களுக்கு நான்கு வேதங்களையும் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் சகல உபநிடதங்களையும் பிரையோக சாஸ்திரம் ஐஞ்ஞாறும் உபசங்கார சாஸ்திரம் ஐஞ்ஞாறும் அதினுடைய மந்திரங்களையும் மனு ஸமிருதி முதலிய தாமசாஸ்திரங்களையும் ஆறுவிதங்கள்ான இராஜ நீதிகளையும் ஒரு தறஞ்சொல்ல, அநிச கூடமை பொருந்திய புத்தியுள்ள வாகளாகையால் ஒரு நாளைக்கி ஒரு விததையாக அறுபத்து நான்கு நாளில் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் உணர்ந்து, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக னிருவரும் அந்தச் சாந்திபினியை நோக்கி ஒருவராததை அருளிச் செய்கிறார்கள்.

கேளீர் சுவாமி! தேவரீருடைய அணுகிரகப் பிரபாவத்தினால் சகல கலைகளையும் கற்றுணர்ந்தோம். இனிமே லெங்களிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து தேவரீருக்கு வேண்டியதைக் கேட்கவேண்டும் என்று வினவுகின்ற ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களுடைய முகத்தைச் சாந்திபினி யானவா உற்றுப் பார்த்து, இவர்களுடைய வராததைகளையும் அதிமான்ரிட கிருத்தியங்களையும் யோசித்துணர்ந்து, இவர்கள் ஜகதீஸவரர்களென்று நிச்சயித்து, இவர்களை நோக்கி ஒரு வராததை அருளிச் செய்கின்றனா. வரீர் மாணுக்கர்களே! எனது புத்திரன் பிரபாச தீர்த்தத்தில் மரணத்தை அடைந்தான். அவனைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதே குருதக்ஷணையென்று சொல்லினா அதற்கிசைந்து உத்தரவு பெற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக னிருவரும் இரத்ததின் மீது யேறிக் கொண்டு, பிரபாச தீர்த்தத்திற்கு வந்துகின்றார்கள். இதைப்பிற் வருணனைன் அதிக வேகத்தோடு ஓடிவந்து, அறகியபாத்திய முதலியவற்றால் பூசித்து,

கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு நின்றான் இப்படி நிற்கிற வருணனைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒருவராததை அருளிச் செய்கின்றனா

கேளாய வருண! முன்பு பிரபாச கீதத்ததில் ஸ்நானஞ் செய்யவந்த சநதீபினியின் குமாரன இறந்து போனான், அவன் எனது குரு புத்திரனாகையால், அவனைக் குருதக்ஷணையாகக் கொடுக்கவேண்டுமென ஆதலால் அவனைச் சீக்கிரத்திற் கொண்டுவந்து விடவேண்டுமென்று சொல்ல, அந்த வராததையைக்கேட்ட வருணனுனவன் ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷனுன கண்ணபிரானை நோக்கி, தேவீருடைய குருபுத்திரனை நான் காணவில்லை. சமுத்திரத்தில சங்கு வருவ மாயிருக்கிற பஞ்சஜனென்கிற அக்ரன உமது குருபுத்திரனைச் சங்கரித்தான். அவவசுரனைச் சமமிக்க எனலாகாது தேவீரே அவனைச் சமஹரிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன வருணனுடைய வராததையைக் கிருஷ்ணமூர்த்திகேட்டு, பலதேவரை இரத்தத்திலேயே நிறுத்திப்போட்டு, சாவலோகேஸ்வரனான அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியானவா கீழே இறங்கி, சமுத்திரத்திற் பிரவேசித்து, அந்தப் பஞ்சஜனைச் சங்கரித்துக் கிழித்துப் பாராததா. அப்படி பாககையில் தமமிட குருபுத்திரன் அவனிடத்தில் தோற்றவில்லை பின்பு அவனுடைய சரீரமாகிய சங்கை எடுத்துக் கொண்டு, திருமபலம் இரத்தத்தின் மீதேறி, பலபத்திரருடன் சையமனீ யென்கிற யமபட்டணத்திற்குச் சென்று பாஞ்சசனனிய மென்கிற சங்கத்தைய பூரித்தா

அந்தத் தொனியைக்கேட்ட யமதாமராஜன் ஓடிவந்து, அரக்கியபாத்தியாதி பூசையால் உபசரித்து, நெண்ட்நிட்டுத் துதிசெய்து, சுவாமியைப் பார்த்து, தேவீரெழுந்தருளின் காரியத்தை இன்ன தென்று அடியேனுக்கு ஆக்கியாபிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் அந்த யமதாமனைச் சுவாமி நோக்கி, வாராய தாமராஜனே! எனது குருவாகிய சநதீபினியின் குமாரன பூரவத்தில் தன் காமவசத்தால் மரணத்தை யடைந்திருந்தாலும், என்னுடைய அருளால் பிழைத்திருப்பான் அவனைச் சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனா அந்தக்ஷணம் யமதருமனும் அந்தப் புத்திரனை அழைத்துவந்து சுவாமியினுடைய சமீபத்தில் விட்டான் அவனையும் இரத்தத்தி லேற்றிக்கொண்டுவந்து, சநதீபினியின் அருகிறசென்று, பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி, உமது கிருபையால் பிரபாசதீர்த்தத்தில் இறந்துபோன குமாரனைக் கொண்டுவந்தோம் அங்கேரிக்கவேண்டுமென்று குருதக்ஷணையாகக் கொடுத்து இன்னமும் வேண்டியதைக் கேளுமென்று சொல்ல, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்பாராததுச் சநதீபினி சொல்லுகின்றனர்.

கேளீர் பாலகுமாரர்களே! இறந்துபோன எனது புத்திரனைக் கொண்டு வந்து கொடுத்ததே போதுமானது இனியெனக்கு மகாசநதோஷம். உங்களுக்காக கீர்த்தியும் நன்மையும் ஆரோகியமும் மென்மேலுமுண்டாக்ககடவன் என்று அணுகுகிறது, இனி உங்கள் கிரகத்திற்குப் போகலாம் மென்று விடைகொடுத்தான் உடனே குருவினுடைய உத்திரவியன்படி இரதா

ருடர்களாய் வருகின்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களை மதுரையிலிருக்கிற ஜனங்கள் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள்

நாற்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

அறுநீரடியுசிரிய விரத்தம்

புத்தியான மிருகத கிருஷ்ண பூபதி யானோ நல்ல
உத்தவரை யழைத்து வுடனே கோகுலத்திற் சென்று
முத்தணி யசோகை நங்க கோபாலா முதலி யோரை
சித்த மொத்திருக்கச் செய்த செய்திக ளனைத்துஞ் சொல்லாம

ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியானவா தமக்கு அந்தரங்க பகதனை உத்தவரை வரவழைத்து கோகுலத்திற்கு அனுப்பி நந்தகோபா முதலிய கோபாலாகளையும் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளையும் சமாதானஞ்செய்ததைச் சொல்லுகின்றது

சேளீர் வசந்தராதிபணை பரிசுத்தித்து மகாராஜனே¹ இல்லறவாழ்க்கையை விட்டுத் தமமிடத்தில் அன்பு செலுத்துகிற வாசுளுடைய யோகசேஷமத்தை வகிப்பதே சுவபாவமாக உடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணமாததியானவா கோகுலத்திலிருக்கிற நந்தகோபரிடத்திலும், யசோதாப் பிராட்டியா ரிடத்திலும், இல்லற வாழ்க்கையை விட்டுத் தமமிடத்தில் பரதேவதா பகதி பண்ணவிட்டாலும் பறதாவென்கிற புத்தியால் சராவகாலமுந் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோபிகைக் விடத்திலும் அன்புக்கூர்ந்து அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் வருமபடியாய்ச் சமாதானஞ் சொல்லி அனுப்பவேண்டுமென்று கருதி, யாதவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவராயும், பிருகஸ்பதிகுச்சிஷ்யராயும், புத்திமான்களுக்குள் சிரேஷ்டராயும், தமக்கு மந்திரியாயும், அந்தரங்கத் தோழராய் மிருகுகின்ற உத்தவரை ஏகாந்தத்தில் கையைப்பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு சென்று, புன்னகையுடனுங் கொஞ்சம் சங்கோசத்துடனும் அவரைப்பார்த்து ஒருவாததை அருளிச் செய்கின்றனா

கேளீர் உத்தவரே¹ நீர் கோகுலஞ்சென்று, என்தாய தந்தையாகளையும் நமமைவிட்டுப்பிரிந்து கிலேசப்படுகின்ற கோபஸ்திரிகளையும் நான் இன்னங் கொஞ்சநாளில் வருகிறேனென்று சொன்னதாயத் தேறுதலசெய்து வரவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனா அப்போதந்த ஸ்ரீபகவானுடைய கருத்தைபுணராத உத்தவரானவா பிரயாணசுத்தராகி, தேரினமீதேறிக் கொண்டு வெள்ளிமலைபோலவெருத்தது விளங்குகிற விருஷபங்களாலும் பசுக்களினாலும் நிறைந்தும், கைலாசபாவத்ததினுடைய கொடிமுடிகள் போன்ற கன்றுகள்

எழுமபித துள்ளிச்சண்டைபோடுகிற சத்தங்கள் பரிபூரணமாய் நிறைந்தும், சிலபசுக்கள் கூடப்படடும், சிலபசுக்கள் தங்கள் வீட்டை உத்தேசித்து வந்து கொண்டா, சில்கோபாலாசுருங் கோபினைக்கருங் கூட்டங்கூடி ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாசுருந்தைய மீளுகாமான சரீரகிரங்களைக் கானம்பண்ணியும், சிலர் பாலகறந்து கொண்டே, சிலா மங்களஸ்நானஞ்செய்து சாவாலங்காரபூஷி தாகளாய் சூரியன், அசுநினி பிராமமணாகள், பிதுருகேவதைகள் முதலிய வர்களைப் பிராமமணாகளைக் கொண்டு பூசிக் துக் கந்தபுஷ்ப தீபங்களினுலே உபசரிகரப்படடும், உபவனங்கனினைல் சூ'நக அலங்காரமாயிருக்கிற கோகு லத்தின் வீதியில சூரியாஸ்தமானகாலத்தில் வந்ததா.

இப்படி வருகின்ற உக்கங்குண்டய வேகத்தைப்பாராத நந்தகோபர் மிக வும் சங்கோஷகோடே எதிரொண்டுவந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண தூதனென்று தெரிந்து அலிங்கனஞ்செய்து, கிருகத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரை ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பாலனைப்பண்ணி, சகலவித பூசைகளுஞ்செய்து மிகவும் பரிசுக் கதமான போஜனங்களினுலே திருப்திசெய்வித்து, கந்தபுஷ்பங்களினுல் அலங்கரித்து, அநக் உத்தவரைப் பார்த்து நந்தகோபர் ஒருவராததை சொல்லுகிறா வாரீர் கோஷ்டாசுராயும் பாகவிதோத்தமராசியு மிருக்கிற உத்தவரே! எனக்குத் தோழராகியும் சூரியகுலோத்தமகராகியு மிருக்கிற வசு தேவரானவா பந்தனத்தில் நின்றும் விடுபட்டுப் புத்திராகளோடே சுகமாக வசிக்கின்றாரா? மகாபாபியான கமசன் தானசெய்த பாபவசத்தினுல் மரண மடைந்தானா? ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவா மாதாவான யசோதையையும், பிதா வான என்னையும், சகாயிகளான கோபாலாசனையும், இநதக் கோகுலத்தையு ம், பசுக்களையும், பிநுக்காவனத்தையும், கோவற்கன் பாவத்தையும், எப்போவாகிலும் நினைத்தாரா? எங்களைப் பார்த்துகறாகக் இன்னமொரு தரம் இவ்விதத்திற் றாருவாரா? அப்போதாகிலும் நான்களத் சுவாமியைக் கண்ணுற் பார்போமா?

ஐயா உத்தவரே! தாவாக்கினியிலவந்த இடரினாலும், பெருங்காற்றினு லுண்டான உபத்திரவங்களினாலும், இநதிரஸலோநாத ஆபத்தினாலும், இப்படி ஒவ்வொரு உபத்திரவங்களாலேயே நான்கள் மரணத்தை யடைஞ் னோம் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் இடையூறுவராமல் எங்களை இரகூபித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய சரித்திரங்கனையும், புன்னகையுடன் கூடிய முகாமபுஜத் தையும், சரிவ் காலமும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற எங்களுக்கு அந்தசுவா மிவினையாடின பூரியில் சிந்ஷிதக் கருநதிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது எங்கள் மெய்மறந்து, அநதசுவாமியினிடத்திலேயே மனது லயித்துப்போகின்றன. ஓயபிலாத சரித்திரங்களை உடையவர்களான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிரண்டு பேர்களும் அநதமதுராபுரிக்குச் சென்று, அவ்விதத்தில் பதினாயிரம் ஆனை பலமுள்ள கமசனையும் மகா பலசாலிகளான மல்லர்களையும் குலையாபிட மென்கிற கஜத்தையும் பின்னும் அநேக் இராககதரையும் சங்கரித்து கம்ச னுல் பூஜிக்கப்பட்டிருந்த வில்லையு முறித்துப் போட்டார்.

இப்படிப்பட்ட ஆசசரியகரமான சரித்திரங்களைச் செய்திருக்கிறபடியால், கராகேயா சொன்னவண்ணம் அவர்கள் சாவேஸ்வராக ளென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்று நந்தகோபா உதவவரைப்பார்க்குச் சொல்லி, அந்தக் கிருஷ்ணசுவாமியினிடத்தில் மிகவும் அன்புபெறுகதி. பராகையால் அவரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறோமேயென்று விபசனமுற்று, சோகமேலிட்டு வாயவிட டரற்றனா இப்படி யரற்றுசினற நந்தகோபருடன் யசோதாப் பிராட்டியாரு மிகவுந் துக்காககிராந்தையாகி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சரித்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு, கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருக விட்டு அழுதனா இதுகளைப்பார்க்க உதவா மனமசக்கக மாட்டாமல் தாழ்ந்துகொஞ்சம் விசனமுற்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி அருளிச்செய்த சமாதான வாரததைகளை அவர்கள் சோகந தீருமபுடி உரைக்கலுற்றா

வாருங்கள் மகா புண்ணியசாஸிகளான நந்தகோப யசோதைகளை ! எண்ணிக்கையில்லாத் நற் குணங்களுமும், பிறாதுாக்கிதால தேறுதல்கொல்ல வல்லவாகளுமான நீங்கள் இப்படித் துயரப்படலாமா? மேலும் பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கின்ற அக்ராக்ஷில் சிலாதேவர்களால் சாதலில்லாமல் வரமபெற்றிருப்பதால் அவர்களைச் சங்கடிகவேண்டி, மகா பாட்டியிருக்கின்றவன மரணகாலத்தில் தன்னை சக்ஷண்காலக் தியானித்த மாதத்திதில் அவனுடைய பாபத்தைப்போக்கச் சூரியனுக்கொப்பான ஒளியுள்ளவிமாளுருடனாய் அக்ஷயமான் பரமபதத்தை அடையுமபடி தந்தருளுகின்ற ஸ்ரீக்ஷண ஸுவாமியான வா வசதேவதேவகீளிடத்தில் பணிதராக அவதரித்து, நீங்கள் தாழ்ந்த ஜாதியா யிருந்தாலும் பூவானுசெய்த அருந்தவப்பேரால் உங்களிடத்தில் வாசஞ் செய்தனா

அதுவுமபோதாமல் இப்பவும் கருதிகளாலும் உபநிஷதகங்களாலும் தேடிக்கண்டுபிடிக்கக் கூடாத் அந்த ஜகதீசனிடத்தி லிடைவிடாமல் பகதி செலுத்துகிறபடியால், உங்களுக்கினிமேல் சமபாதிக்கவேண்டிய புருஷாத்ம ஒன்றுமில்லை சமஸ்த பிராணிகளுடைய இருதயங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சாவாந்தரியாபியாகையால், உங்களுடைய கிலேசங்களையு முணரந்து சீக்கிரமத்திலேயே வாருவார வாசீர் நந்தகோபரே! சமஸ்த பிராணிகளுடைய இருதயத்தில் வாசஞ்செய்கிறது நிஜமானால் எல்லாருக்கும் சமமாகப் பிரத்தியக்ஷமாகலாமே யென்றால்! தீக்கடைக்கோலில் எப்பொழுதும் அக்கினி யிருந்தும் கடைநதாலன்றி உதவமாட்டாது அதுபோல ஸ்ரீபகவானும் தியானஞ்செய்தாலன்றி பிரத்தியக்ஷமாகமாட்டா

அப்படிப்பட்ட சுவாமியானவா வேதங்களாலும் பிரமனமுதலிய தேவர்களாலும் அறியவொண்ணாத மகிமையை யுடையவராகையால், நமமுடைய பகதர்களான ஜனங்கள் எப்படி அறிந்து கடைத்தேறப் போகின்றாக ளென்று திருவுள்ளங்கொண்டு, மச்சாவதார முதல் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணவதாரம் வரையில் எடுத்த அவதாரமும் காமமமும், நாமமும், ரூபமும் இதுக

ளெல்லாம லீலாததமாகக் கிரகித்து, துஷ்டநிகரிக் கிஷ்டபரிபாலன்ஞ் செயதனா. அபபடிப்பட்ட ஈஸ்வரன் உமமுடைய கிரகத்தில் புத்திரராக வந்திருந்ததினிலே, மகிமையுள்ள பரமமித்திரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா உமமைப் பாககிறதற்காகச் சீகிரமாக இந்தக் கோசுலத்திற்கு முந்தருளப் போகிறா என்று உத்தவரானவா நங்ககோபருக்கும் யசோதாபிராட்டியாருக்கும் உள்ளக்கிளாசியுண்டாகும் படியாகச் சமாதானஞ் சொல்லித் தேற்றினா

இப்படி தேற்றிய உத்தவரானவா அன்றிரவைப்போகிக், மறுநாளுதய மாவதற்குமுன்னம் பரம்பாகவதோத்தமாளான கோபகன்னிகைக் ளெழுந் திருந்து கைத்தீபங்கொண்டு தங்கள் கிரகங்கடோறுங் கோமயஜலங்களினிலே சுத்திசெய்து மொகரு முத்தியித்துகாரல் அலங்கரித்துத் தீபங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு தயிர்கடைய, அப்போது தீபவொளியினும் பிரகாச முள்ள நவரத்தினங்களாற் செய்த குண்டலங்களும் கைகளிலணிந்திருக்கிற கடகங்களும்மைய, தலையிருடிய புஷ்பங்களிழி, மிகவும் பருத்திருந்தகிற கொங்கைகள் குலுவக, மாபிலணிந்திருக்கிற முத்துச்சரங்கள் சிக்குப்பட, உத்தரீயங்கள் ஊசலிட, இரண்டு கன்னங்களிலும் சிறுமுகதுபோல வோ வையுண்டாக, அரவிந்த லோசனரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய பரம பவித்திரமான கிரத்தியைக் காணஞ்செய்கிற ஸ்வரமுந் தயிர்கடைகிற தொனியும் அவுத்தவரானவா கேழுவியுற்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டனா அபப டிப்பட்ட சமயத்தில் சகலலோக பூசகியாகாளகிப் பிராமணர்களாலே முன்று காலமும் ஆராதிக்கப்படுகின்ற சூரியபகவானுதயமாயினா

உடனே உத்தவரானவா காலையிற்செய்யவேண்டிய நித்திய காமாணுஷ்ட டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, மிகவும் உயர்ந்ததாகியும் சூரியனைநிகர்த்த காரதியுடனு மிருக்கின்ற இரத்ததினமீது வருகின்றா இப்படி வருகிற போது அதைக்கண்ட சில கோபகன்னிகாமணிகள் இந்த ரதம் எவருடைய தோவென்று சங்கையற்று, அருகில் வந்தபின்பு மிகவுங் கோபத்தோ டொரு வரையொருவா பார்த்து, கேளுங்கள் தோழிகளே! அக்குருரரென்று பெய ருடனகடின மகத்தானகுரூரன் முன்னு விவவிடத்திற்குவந்து, நமக்குப் பிரா ணனுயிருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே அழைத்துக்கொண்டு போனானே அவனிப் போது நமக்குப்பிராணனபோ லிருக்குமல்லவாவென்று கருதி, மதுரையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுல் சங்கரிக்கப்பட்ட கமசனுக்கு உத்தரகிரியைசெய்யவும் நமதுசரீர மாமசங்களைச் சேகரித்துப் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்யவும் வந்த வகைத்தோற்றுக்கின்றது இதைத்தவிர இவவிடத்தில் வேறுவிதமானகாரிய மொன்று மில்லை என்று சொல்லுகின்ற வாரததைகளைக் கேட்குகோண் டே உத்தவரானவா கோசுலத்திற்கு வந்தா.

நார்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்.

சகல மான கோபிகா சனங்களும்
பகையவன வந்தா னெனப் பகர்கின்றதும்
தகமை யாகிய வுத்தவ ரென்றுதார
மிகு கிருஷ்ணன் மதுராபுரி மேனினுன்

சமஸ்தமான கோபிகாஜனங்களும் அசுருரென்கிற மந்ததான குருரன் வந்தானென்று கிலேசப்படுகின்றதும், பிறகு உத்தவரென்று தெரிந்து பிரளயகோபத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அன்னியப்படுத்தேசமாய் நிர்த்திகின்றதும், அவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி அருளிச்செய்த மொழிகளால் சமாதானஞ்செய்து அவர்களிடத்தில் விடைபெற்று மதுராபுரிகுருவந்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ சுகாவாகியம்.

வாரீர் சுபத்திரா பெளத்திரனே! இந்தப் பிரகாரம் காலையிலேமுந்திருந்து காலேக்கடனை முடித்துக்கொண்டு நீண்ட கைகளை யுடையவராய் முகத்தினிலே நவரத்தின குண்டலங்கள் பிரகாசிக்கத் திவ்விய சவுந்தரியத்தோடிருக்கின்ற உத்தவரைக் கோபிக்கைகள்கண்டு, இவரைப் பாததால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சுந்தரத்தை ஒத்தவராய் விளங்குகின்றா இந்த மகாபுருஷன் ஆரோ! எங்கு வந்தாரோ? என்று சங்கையுற்று, பின்னும் இவருடைய வேஷத்தைப்பாததால் உலகமுண்ட பெருவாயரான கண்ணபிரானுடைய பாதபங்கஜ பரிசாரனாகவும் அந்தப் பகவானுலாபு விக்ஷப்பட்ட தூதனாக வந் தோன்று கின்றனவென்று சகல கோபிகா சிகாமணிகள் தெரிந்துகொண்டு, யாவரும் உத்தவருடைய சமீபத்திருவந்து சேவித்து, அவரைச் சூழ்ந்து புன்னகை யுடன் சேஷமங்களை விசாரித்து, அவரை யேகாந்தத்திலழைத்துக் கொண்டுபோய் சிலவாதத்தை சொல்லுகின்றார்கள்

வாரீர் மகானுபாவரே! தேவரீர் யதுகுலோதபவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அன்புகூர்ந்த பகதரென்றும், அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய தாய தந்தையாக்கிடத்தில் மிகவும் அன்புள்ளவராகையால் பிதாவான நந்த கோபரையும் மாதாவான யசோதா பிராட்டியாரையும் தேற்றிச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டி அவராலாபுவிக்கப்பட்ட தூதரென்றும், நாங்கள் நன்றாய் அறிவோம் அவர்களுக்கும்ாததிரம் சமாதானஞ் செய்யச்சொல்லி அனுப்பினோம் என்றி, மற்ற எங்களை மற்றநன்ரல்லவா? எங்களிடத்திலந்த சுவாமிக் கெவ்வளவு இன்ப மனுபவிக்ஷ வேண்டுமோ? அவ்வளவு மனுப விததார. இப்போ தெங்குள்ளவருக்குப் பிரையோஜன மொன்று மில்லாத படியால், அவருடைய சமாச்சாரம் எங்களுக்கென்று தெரியப்படுத்தவில்லை. வண்டி

னங்களானது புஷ்பத்தினிடத்தில் தேனுள்ளவரையிரொது பானஞ் செய்து அதைவிட்டு வேறொரு புஷ்பத்தினிடத்தில் பிரவேசிக்கூற தன்மை போல, புருஷனுந் தன் காரிய மானவுடனே வேறொரு ஸ்திரீயினிடத்தில் போய விடுவான்.

இப்படி உலகவழக்கமாதலால், இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மாதிரிம் னாதன்மான வழக்கத்தை யனுசரித்ததா யிலை விட புருஷா ளாவனாகள் ஸ்திரீகளை வஞ்சனையாய் அனேகம் பொய்களைச் சொல்லி மோசன செய்து, காரியமானவுடன் அவ்வறிதைகளை யலைய விட்டுவிடுவாராகள் என்று சில புண்ணியவதிகள் அந்தச் சுவாமியினுடைய சரித்திரங்களை நீனைத்துக்கொண்டு, ஆனந்த பரவசாகளாய்ப் பாடி யாடினார்கள் பின்னும் சிலமாதா அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோகுலத்திலுசெய்த கிருத்தியங்கள் யாவையும் நீனைத்துக் கொண்டு மோகத்தை யடைந்தார்களா பின்னுஞ் சிலகாமினிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய லீலாவினோதங்களை உத்தேசித்து, உத்தவிரிஞ்சுகிறாரென்று நீனைப் புகொள்ளாமல் நாணமும் அச்சமுற்றற் அந்தரங்க வாதத்தைகளைச் சொன்னார்கள் இப்படி யிருக்கையில் ஒரு கோபிசை பானவன் ஒரு வண்டைப் பார்த்து, தன்னைச் சமாதானஞ் செய்யச்சொல்லி சுவாமியினு ளனுப்புவிக்கப்பட்ட தூதனை வெண்ணிச் சொல்லுவதுபோல "சங்கோசத்தையும் பயத்தையும் விட்டுச் சொல்லுகின்றனள்.

வாராய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடமாக விருந்து வந்த வண்டே! நீ யந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குத் தோழனென்றும், அவரா ளனுப்பப்பட்டா யென்றும் எனக்கு நன்றாகத்தெரியும் நீ வஞ்சகனை ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினுடைய மார்பினில் தரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற புஷ்பமலைகள் எனது சபத்தினிகளாகிய அந்த மதுராபுரியிலுள்ள ஸ்திரீஜனங்களின் மார்பினிலுள்ள வாசனை மிகுந்த குவகும்பகுழம்பில் அமுர்தமபடி காடாவின்கனஞ் செய்த அந்தப் புஷ்பங்களி லிருக்கின்றதேனையே நீபோய் பானஞ்செய்து, அந்தக் குவகும்பங்கள் பொருந்தி சிவந்திருக்கிற மீசைகளுடன் நீங்காரஞ் செய்துகொண்டு வருகிறபடியால் நீ யெனச் சம்பத்திற்கு வரவேண்டாம் அந்த ஸ்திரீகளிடந்தானே போய் நல்லவாததை சொல்லுக அந்த ஜகதவஞ்சகனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அந்த ஸ்திரீகளிடத்திலே தானே இன்பமனுபவஞ் செய்யலாம்

வாராய சிவீழுகமே! மேலும் நீங்கள் அவருக்குச் சரியான தொந்த முள்ளவர்கள். அந்தக் கபட மனதை புடையவரது வாதத்தைகளை யென் செவியி லுரைக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிப் பின்னும் உத்தவருக்கு நன்றாய் உறைக்கவேண்டி அந்தவண்டைப் பார்த்து, இப்படிப்பட்ட சபல சித்த டான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப் பெரியபிரட்டியா ரானவன் எப்படி தவஞ் செய்து சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டானோ அறிகிலென் அந்தப் பிரட்டி புடரும் இவருடைய நயவாதத்தைகளையும் லீலைகளையும் கேளவியுற்று அதிசு மேந்திவெண்ணுடலுளாகவேண்டுமே. அவருடைய கபடநாடகங்க ளெங்களுத்தே

நன்றியத் தெரிந்திருக்கிற படியால், அந்தப் பெரிய பிராட்டியாரைப்போல
நாங்கள் மோசமபோக மாட்டோம்

வாராய வண்டி நங்களுக்கரசே! சொற்குமுதலிய மூவுலகத்திலும் வா
சஞ்செய்கின்ற ஸதீர்களுல்லாரும் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானையே அடைய
வேண்டுமென்று தவஞ்செய்கிறார்கள். பெரிய பிராட்டியாருக்கு அந்தச் சுவாமியி
னுடைய திருவடியையே எப்பொழுதும் இடை விடாமல் ஸமரிகின்றமை
யால், நாங்களும்வரையே அடைந்தோம். அப்படியிருக்க அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவானுக்குத் தீன ரக்ஷகரென்றும் உத்தம சுலோகரென்றும் திருநாம மிருக்
கின்றமையால், எம்போலியாகளைக் காப்பாற்றுவதும் அவருக்குக் கடமையா
யிருந்தாலு நீயும்போய் எங்களையாவரையும் இரக்கிக்குமபடியாகச் சொல்லுக
அவரைப்போல நீயும் உபேக்சி செய்தால் நாங்கள் செய்யவேண்டியதொன
று மில்லை

வாராய மதுக்களையுண்ணுந் தேன்களுக்கரசே! தாய் தந்தையார்களோடு
அண்ணன்தம்பி முதலியவாகளையு மற்றது பரலோகத்தையுந் திறந்து தமமை
கதியாக நமபிக் கீர்டிகக் வேண்டுமென்று வந்து அடைந்த எங்களை, எவனாகிலுந்
தையயிலல்லாமல் வீட்டு ஒழிவானே? அப்படிப்பட்ட உபகார நினைப் பில்லாத
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு நீ தூதனாகையால், நீயும் யென்னனடையில் வர
வேண்டாம் மேலும் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமியே இராமாவதாரஞ் செய்திருக்
கின்றகாலையில், நிரபராதியான வாலியை நிஷ்காரணமாய்ச் சங்கரித்தார்.
அந்த இராமரிடத்தி லாசைகொண்டு அணையவநக் சூறபந்கியைத் தைய யில்
லாமல், அவளது மூக்கையுங் கொங்கைகளையுங் கொய்துவிட்டனா வாமன
ரூபியாய் மகாபலியினுடைய மாக்சாலையிற் சென்று, அவனிடத்தில் மூன்றடி
மண்ணிரந்து, இந்த அண்ட கடாகங்களை பிளக்கின்றபோல விசுவ ரூபங்
கொண்டு, பூமியை ஓரடியாகவும் ஆகாயத்தை ஓரடியாகவும் அளந்து, மற்
றொரு அடிகுக்கு அந்தப்பலிச் சக்கிரவாதத்தையப் பாதாளத்தி லழிந்திருக்கச்
செய்தனா.

வாராய மதுக்கரமே! ஆகலால் அவரைப் பாக்கிணங் கொடியவரொருவ
ருண்டோ? அந்தப் பகவானே இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியாக அவதரித்துச்
சொன்ன வாதத்தைகளில் இனி நமமைவிட டிணை பிரியாரென்று தோன்றும்
படிசெய்து, இப்போழுது எங்களை வஞ்சித்து மதுரைக்குப்போய் அவனிடத்
தில் பிறந்து வளராதவரைப்போல சுகமா யிருந்துவிட்டனா அப்படிப்பட்ட
வஞ்சகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சினைகம் எங்களுக்குப் போதும்,
போதும் வேடனானவன் வனத்தில் வேணுகானம் பண்ணும்போது அந்தச் சப்
தங்களைக் கேழியுற்று அரணயத்தி லுள்ள மானக் ளெல்லா மோகத்தை
அடைந்து கொல்லப்படுவதுபோல, இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய வேணு
கானத்திற்கும் அவருடைய கரஸ பரிசுத்திற்கும் விரும்பி மேரகத்தை அடைந்
து, கபடமாய்ச் சொல்லிய வாதத்தைகளை நிஜமாகவெண்ணின் பெங்களே வஞ்
சித்துப் போய்கிட்டார்.

வாராய் கருமபுள்ளே! அநதசகவாமி எங்களை விருமபாவிடினும், சகல பாபங்கனையுந் தாபங்களையும் போககிப் பரமானந்த சுகத்தைக் கொடுக்கும் மகாபரிசுத்தமான அவருடைய திவ்விய சரித்திரங்களைக் காணஞ் செய்துக் கொண்டுருந்து காலங் கழிக்கின்றோம் அதை ஒருக்காலும் நாங்கள் விட்டுடொழியமாட்டோம் அவருடைய வாரததை நமக்கென்னததுக்கு? வேறு வாரததை சொல்லுக என்று கூறுஞ் சமயத்தில் அநத வண்டானது அதை விட்டப்புறம்போய்ச் சுற்றிக் கொண்டு மறுபடியும் வந்து உட்காராதது அதைப்பார்த்த அவ்வநிதையானவள் தன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை இந்த வண்டரசானது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு அறிக்கை செய்யப் போனதாகப் பாவனை செய்து, ஆனந்த களிப்புடன் பின்னும் ஒரு வாரததை சொல்லுகின்றனர்

வாராய் எனதன்புள்ள வண்டுகளுக்கு நாயகமே! நீ எனக்குப் பிரியநாயகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்திற் சென்று, எங்களை அவருடன் கூட்டுறவு செய்யவிருப்பி, வெகு தூரம்போன பிரையாசையையும் பாராமல் திருமபவும் வேகமாய் ஓடிவந்தமையால; உனக்கு மங்கள முண்டாங்ககடவது. அநதக் கபட்சித்தரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சொற்புத்தில் பெரிய பிராட்டியானவள் நன்று யுணராதவளாகையால் ஒரு சிபிஷ்டமேனும் அவரைப் பிரியாமல், தேவதையா யிருந்தால் தானுந் தேவதையாயும், மனிதனை அவதரித்தால் தானுந் சிதை முகலிய மானிட ஸ்திரீயாகவும் மறற்காலம் சுவாமியினுடைய திருமார்பிறுநுளே விசிக்கின்றாள் அப்படிப்பட்ட மகிமைகளையுடைய ஸ்ரீ கண்ணபிரானைப் பிரிந்து எப்படி சேஷமத்தை யடையலாம்?

அநதப் பரப்பிரமமமான ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியானவா சாந்திபீனியிடத்தில் சகலகலங்கையு முண்டாது, அவருக்குக் குருதகஷ்ணையாக யுகாந்தகாலத்தில் மரணத்தை அடைந்திருந் புகுகினை மறுபடியும் அவருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, இரத்ததின மீதேறிக் கொண்டு, மனராபுரத்திறகுவந்து, அவ்விடத் திலுள்ள பந்துஜனங்களுடன் எங்கனையும் மாதவான யசோதாப் பிராட்டி யாரையும் பிதாவான நந்தகோபரையும் பிரஸ்தாபம் வந்தபோது நினைப்பாரா? இன்னமொருதரம் அநத தாமோகரனுடைய சேவை எங்களுக்குக் குக்கிடைக்குமா? மிகவும் வாசனை பொருந்திபும மனோகசியமாய் பிருக்கின்ற அநதச் சுவாமி யினுடைய கிருமேனியை எப்போது நாங்கள் ஆழிங்களைச் செய்து கொள்ளுவோம்? என்று யிப்படி பலவாறுகச் சொல்லி விசனப் படுகிற கோபிகைகளுடைய துக்கத்தைக்கண்டு சங்கிகமாட்டாத உத்தவரானவா, அவாகட்குச் சந்தோஷம் வரும்படியாக அநதக் கோபிகைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா

கேளுங்கள் மகாபரிசுத்தங்களாயும் உலகபூசகியங்களாய் மிருக்கிற மாது கிரோமணிகளே! உங்களுடைய பாக்கியத்தை நானென்னவென்று சொல்லப் போகின்றேன்? உத்தமசலோக னாகியும் சாவேஸவரனாகிய மிருக்கின்ற

ஸ்ரீமநாராயண னிடத்தில் உங்களுக்கெப்போதும் பகதியுண்டா யிருப்பதால், அந்தத் தன்மையினாலே சமஸ்த வைதீக காமங்களினாலும் தவப் பேற்றினாலும் அடையவொண்ணாத சதாவித புருஷராத தங்களுடைய சுலபமாகக் கைக்கொண்டாகள் தெய்வாநீனமாய பறதாவி னிடத்திலும் புத்திரன் முதலியவார்களிடத்திலும் அன்பு செலுகதாமல அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா னிடத்திலேயே பகதிசெலுத்துகிற படியால், சகலமானவாங்களுக்கு மிகதப் படிக்கிப் பகதி செலுத்தவேண்டுமென்று உபதேசிப்பதுபோலிருக்கின்றன என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான அவாகட்குச் சொல்லச் சொல்லியதாக இத்தனைச் சொல்லுகின்றார்

கேளுங்கள் கோபகன்னிகா ரத்தினங்களே! எனக்கு உங்களைவிட்டுப் பிரிந்துபோனதாக வில்லை பஞ்ச பூதங்களும் சரீரத்தைவிட்டுப் பிரித்திலை லாமைபோல, யான சாவபூதங்களுக்கும் அந்தரியாமியா யிருக்கின்றவன். உங்களுடைய மனதும் பென்னிடத்திலேயே லயித்திருக்கின்றமையால், உங்களுக்கு யான தூரத்திலிருக்க வில்லை இதன்றியும் முன்னே நான் வந்ததில் வேணுகாணு செய்வதைக் கேட்டு நீங்கெல்லாரும் கிரகத்தை விட்டு வெளியில் வரும்போது, சிஸ்திரீகளை புருஷர்கள் தாயதந்தையாக்கள் முதலாயினோ தகைய, அதனால் வருகிறதற்குச் கூடாமல் அவாக்கொன்னிடத்தில் அனைபச்செலுத்தி மரணத்தை அடைந்து, தூரத்திலிருக்கிறாள் என்று திருவடிகளை அடைந்தார்கள உங்கள் சமீபத்தில் யானவெடுகால் மிருந்தபடியால், அவாக்கொன்போ உங்களுக்குப் பகதியுண்டாகாமற் போச்சது. இப்போ நான் தூரத்தில் வந்துவிட்டபடியால், உங்களுக்குப் பகதி உண்டாயிற்று இந்தப் பகதியோடே அகத்தியம் பென்னையடைவீர்கள் கிலேசப்படாமலிருக்கோள் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அருளிச் செய்தாரொன்று சொல்ல, அந்த வாரததைக்கேள்விபற்ற மாதிரித்தில் மகாபரிசுத்தக் கியானமுடைய வார்களா, களிப்புடன் உத்தவரைப்பூசித்துச் சொல்லுகின்றார்கள்

கேளீர் எங்கள் அபுகுரிய தோழனே! அவாமியானவா கமச்சைக்கரித்து பரதுக்களுடைய உபத்திரவங்களை நிவர்த்தித்து, தமமுடைய சினேகிதாக்களுடன் சுகமாகவசித்து, மதுராபுரியிலுள்ள ஸ்திரீகளைத் தமது கடைக்கண் பாவைகளினாலே கடைக்கித்து அவர்கள் நடுவிலிருந்தும் அந்த யமுனதீரத்தையும் அவரிடத்தில் பகதிசெய்த மனதுடையவர்களாய எப்பொழுதுங் கிலேசப்படக்கொண்டிருக்கின்ற எங்களையும் எங்கள் துயரத்தையும் தீர்க்கிறதற்கு இன்னமொருதர மிவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிச்சேவைசாதிப்பாரோ? அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு இந்தக் கோகுலத்தைவிட்டு வேறு இடமும், எங்களைத்தவிர வேறுஸ்திரீகளு மில்லாதிருந்தமையால் இவ்விடத்திலேயே யிருந்தா இப்போ உக்கிரசேனருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துபோட்டு மகாராஜ கன்னிகைகளுடன் சுகத்திருக்கிறபோது, இப்போ எம்மாலவருக வென்னகாரியமாகவேண்டும? அவருடைய மார்பினில் பெரியபிராட்டியா

ராகிய ஸ்ரீமதாலக்ஷ்மி வசிக்கின்றமையால், அந்த இராஜ ஸ்திரீகளாலும் அவருக்கொரு பிரையோசனமும் மில்லை

நாமும் அந்தப்பகவானை மனதில் நினைவாரம்பி ரூபபோமென்றால் பூவம் அவா பேசாததற்கில் திருவாய் மலராதருளியதுக ளெல்லாம் இருதயத்தை விட்டு நீராட விருக்கின்றமையால், அவரை இன்னமும் பிரததியக்ஷமாய்ச் சென் டு - - - - - விருப்ப முண்டாகின்றது வைராக்ஷயம் பிறக்க விடலை - - - - - விருத்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைத் தமமுடைய இருதயத்தில் வாசஞ்செய்து இறை ஸ்ரீமநாராயண ரென்றுணர்ந்து கொண்டு, உத்தவரைச் சமஸ்திக உபசாரம் ஞாடன பூசிக்காரங்ள் உத்தவரானவா சிலனாள் பிரத்யாவனத்தின் வாசஞ்செய்து, அரக்க கோபிகைகள் யாவருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்திலிருக்கிற பாத்சிரத்ததைகளைப் பார்த்து, இந்தக் கோபிகைகள் பெரிய பிராட்டியாருடைய அமசமாயிருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அவர்களை மூன்றுகாலமும் பூஜைசெய்து தண்டன சமர்ப்பித்துக்கொண்டு வந்தனர்

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே ! அந்த உத்தவரானவா உத்தமமான க்ஷத்திராஜாதியிற் பிறந்து பகவத்பகதி உள்ளவராயிருந்தாலும், இழிகுலத் தோர்களான அந்தக் கோபிகைகளுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் நிரந்தரமான பகதியிருப்பதற்கு அவர் அந்தப் பகவத் சம்பந்தமும் பிறந்த பிறகாசிப்பதினால் அவர்களே ஜாதியிற் சிறந்தவாக்ளென்று கருதி, பகதிமிக்குதுள்ள இந்த ஸ்திரீகளாலேமோக்ஷசம் பிராசசிய மடையக்கூடுமென்று அவர்களைப் பணிந்து பூசித்து, பெரியபிராட்டியாருக்கும் அரிதான விசைதிரமா யிருக்கின்ற இராசகநீரையால் இந்தக் கோபஸ்திரீகளோடே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அனேகவருஷங்களை ஒரு இராதகிரியாக அனுப்பிவிட்டான். ஆங்குஞ்ஞடைத்த தென்று நன்றாயுணர்ந்து, அந்த உத்தவா அவர்களைப் பிரார்த்திக்கத் தொடங்கினார்.

வாரீர் பரிக்ஷித்துமகாராஜனே ! இப்படி உத்தவரானவா கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்கள் தங்கள் தாயதந்தையர்கள் மாமன் மைத்துனன் இவர்கள் முதலிய வர்களையும் விட்டு, விபபசாரிகளென்று யாவருஞ் சொல்லுவார்களென்கிற கசசமுபற்று, ஒரே நினைவாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் முக்கியமாய் செலுத்துகின்ற அன்பைக் கண்டார பின்பு அவர்களுடைய சமீபத்தில் நேராக்சென்று தண்டனிடமுத் தன்னை ஆட்கொண்டருளுமபடி பிரார்த்தித்தால், அவர்கள் நேராக ஒப்புக் கொள்வார்களே அவர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வனத்தில் செடிகொடிக்கார யானாலும் எனக்கு ஜனமமவந்து, அவர்களுடைய பாதஸபரிசு கிடைத்தால் சாசுவதமான பரமபதத்தை யடையலாமே என்று அடிக்கடிச்செவித்து, பெரிய பிராட்டியாராலும் சனகாதி யோகிகளாலும் சாரவகாலமும் பூசிக்கின்ற அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை இராஜகோஷ்டியில் யாதொருகோபிகைகள் மாரபினில் வைத்துக்

கொண்டு மனதிலிருந்த விரகதாபத்தை யொழியச்செய்து கொண்டாக
னோ? அப்படிப்பட்ட கோபிகாஜனங்களுடைய பாதங்களைச் சதாகாலமுந்
திரிகரணசுத்தியாய்ச் சேஷிக்கிறேன்

மேலுமந்தக் கோபிகைகள் பகவானுடைய சரித்திரத்தை நிரந்தரமாய்க்
காணஞ்செய்வதை இந்நாளை வரை கேள்வியற்றாலு, அவாசஞ்ஞடைய பாபத்
தையும போகக் கோபிகைதையு மடையுமபடியாய்ச் செய்வல்லதன்றோ?
என்று ஸதுதிசெய்தவராய் அந்தக் கோபிகைகளை அடிக்கடிசேவித்து, அவர்
எனுமதி பெற்று, நந்தகோபா யசோதாப பிராட்டியாரையும் பணிந்து, அவா
களிடத்தினும் இகரகோபாலாகனிதத்தினும் அனுமதி பெற்றுகொண்டு
சுகலாலங்காரத்துடன் நிருக்கின்ற தமது இரத்தத்தினமீது ஆரோசணித்து,
நந்தகோபா முதலியவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வெகுமானங்களைப் பெற்றுக
கொண்டு, அவர்களைக் கோசுலத்திற்குத் திருப்பிவிட்டு, தாம் மதுரைக்கு
வந்து, ஸ்ரீநாணபிரானுடைய கிருகத்தின் சமீபத்தை யடைந்து, இரத்த
தைவிட்டுக் கீழேநீரங்கி, சுலாமிபை சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, கோபா
லாக்குநாருங் கோபிகைகளுக்கும் தம் சமாநானைச் சொன்னதும் அவர்கள்
ஸ்ரீநாணபிரானிடத்தில் செல்லுகின்ற பக்தியின் சிறப்பையுஞ் சொல
லி, அப்பால் வசுதேவா பலராமா உககிரசேனா இவர்களுக்குத் தண்டனாடு
அவர்களுடனுஞ் சொல்லி, அந்தக் கோபாலர்கள் கொடுத்த வெகுமதிகளை
இராஜாவான் உககிரசேனருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பின்பவர்களிடத்தில்
விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது கிருகத்திற்கேகிரா

தாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

ஆண்ட வனந்த கூனிகு கஞ்செல

வேண்டி யவுப சாரமி யற்றினள்

பாண்டவர்கள் தன் சேஷமம் பகரந்திட

மீண்டு மகநாரை மேவிவிடுத தனா

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுள்வா தமக்கு முன்னுற சந்தனங்கொடுத்த கூனி
வின் விட்டிறகு உத்தவருடன்சென்று அவளால் பூசிக்கப்பட்டதும், பலராம
ருடன் அகநாருடைய கிருகத்திற்குப்போய் அவராலும் பூசிக்கப்பட்டு அந்த
அகநாரைப் பாண்டவாருடைய சேஷமமறிந்துவர அஸ்திபுரத்திற் அனுப்
பினதுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர பூபதியே' சாவககியரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா தம்மைப் பிராத்தனிகின்ற அவர்களுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்கின்ற தயானுவாகையால் தமக்கு முன்னரே சந்தனங்கொடுத்த கூனியினுடைய மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக உததவரையுங்கூட அழைத்துக்கொண்டு, மகாபரிசுத்தமாயும், இந்திர புவனமபோல மிகவும் அலங்காரமாயும், சுவாக்ஸௌலாம நானாவித சித்திரங்க ளெழிதிசு சந்தனத்தினை தைலங்களால் தீபங்க ளமைத்து நான்குபக்கமும் புஷ்பங்களினால் அலங்கரித்து மிஷ்டம் ஆசசரிய கரமான விசித்திர மாகவுமுள்ள அந்த கூனியினுடைய கிரகத்திற் கெழுந தருளினா அக்கால அந்த மாதரையென்று பெயரையுடைய கூனிகண்டு மிகவும் களிப்படைந்து, ஆனந்த பரவசமாய் தன் தோழிகளோடேகூட ஓடிவந்து, அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை அறகிய பரத்திய முதலிய வைகளாற் பூசித்து, ஆசனத்தி லெழுந்தருளப் பண்ணி, சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, பிறகு உததவரையும் பூசித்து ஆசனம் சமர்ப்பித்து, அவரும் அந்த ஆசனத்தைக் கையினால் றொட்டுக்கொண்டு பூமியில் உட்கார்ந்தனா

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா மிகவும் களிப்புடனிருக்கிற கூனியினால் அந்தப்பூர்த்திற் கெழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செயப்பெற்று, உடனே அருடாணம் கிரகத்திற்குள்ளே போயினா அவகே பவழங்களினால் கால்களமைத்து நவரத்தின வளா விழைக்கப்பட்ட கடடி லுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் முத்து சரங்களினால் ஜாலாகள் தொங்கவிட்டு நானாவிதமான பட்டுகளால் மேலகட்டுகள் கடடி உததமமான மகமல மெத்தைத் திண்டு கலைகளிகளை யிட்டிருக்கின்ற அக்கடடிலினமீது அந்தக் கூனியானவள ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியை எழுந்தருளப் பண்ணி, மங்கள ஸ்நானஞ் செயது, நறுமலா முதலியவற்றால் கூந்தலைத்திரித்தி, நெற்றியிற் றிலகமிட்டு, திவ்ய வஸ்திரங்களையும் நவரத்தின வாபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டு, காதிற் குண்டலங்களையே அன்னமபோன்ற நடையினையுடையவளாகி, புன்னகையோடு நான் முடையவளாய் அங்கவஸ்திரத்தால் சரீரத்தை மறைத்துக்கொண்டு, மிகவும் வணக்கத்துடன் வருகின்றாள்

இப்படி வருகின்றவளை சுவாமி கடைக்கித்து, இவளுக்கு நாம் நூதனமானபடியால் வெழ்சுகப்படுகிறாளென்று தெரிந்துகொண்டு, கங்கண முதலிய சகல ஹஸ்தாபரணங்களைக் கைகளி லணிந்துகொண்டிருக்கின்ற அவளுடைய கையைப்பற்றித் தம்முடைய பக்கத்தில் உட்கார்வைத்துக்கொண்டு, அவளுக்குத் தம்மிடத்திலுள்ள கூசசந தீருமபடியாய் சிலவாரத்தை களைச்சொன்னா. அதன்பின் பு அவள் கூசசநீங்கி, அந்த கண்ணபிரானைத் தன் திரண்டு கைகளினால் ஆலிங்கனஞ் செயதுகொண்டு, வெகுநாளா யபேகித்திருந்த இஷ்டத்தை இராததிரிமுழுதும் அந்தப் பகவானுடன் கிரீடித்துத் திருபதியடைந்து, மறுநாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்து ஒருவாரத்தை சொல்லுகின்றனள் வாரீர சுவாமி! தேவரீர அடியேனுடைய குடிசையிற் கிதிது நாளிருந்து அடியேனுடைய இஷ்டத்தை இன்னமும் பூர்த்தி செய்யவேண்டு

மென்று விரும்பிக் கேட்டனள். இப்படி கூனியினுடைய வராததையை வின் விய சுவாமியானவா அவளைப்பார்த்து, கொஞ்சம் புன்னகையுடன் அவளிடத்தில நின்றும் அணைவித்துக் கொண்டு, உத்தவரோடே கூட சகல சம்பத்துக்களுக்கும் நிதியாகிய தம்முடைய கிரகத்திற் கெழுந்தருளினா

இப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியைப் பிரிந்த குபஜையானவள் சிந்திக்கின்றாள். எப்பொழுதும் பெரியோர்களுடைய சகவாசமே செய்யவேண்டும் அறபாகளான கமசன முதலியவர்க ளிடத்தில் சகவாசஞ் செயத படியால், தாப் பிரமன முதலிய சகல தேவர்களுக்கும் தேடியுங் கிடைக்காத பொருளாயிருந்தும் நாம் கொடுத்த அறபமான சந்தனத்தை வெகுவாக எண்ணிப் பிரசன்னமாகி நமது கிரகத்தில் பலவந்தமாய் எழுந்தருளின ஸ்ரீ பகவா னிடத்தில் மோகூதத்தை விரும்பாமல், இந்தத் துச்சமான காமமிய போகத்தை விரும்பினால் அவா எப்பொழுதும் நம்மை விட்டுப் பிரியமாட்டாரென மெண்ணிகொண்டு மோசம் போனோம் இதுதான் அந்தச் சகவாசத்திற் குரிய செய்கையென்று வியாக்கூலங் கொண்டிருந்தனள் பின்பு மாதவப் பிரானுவா பலராமரையும் உத்தவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, அக்ஷரருடைய கிரகத்திற் கெழுந்தருளினா அப்போதந் அக்ஷரா இவர்களைப் பார்த்து, மிக அனபுட னேடிவந்து தண்டத்தைப்போலச் சேவித்து, ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணார்களுடைய திருவடிகளை விளக்கி, அந்தத் தீர்த்தத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்துக் கொண்டு, அறகியபாத்திய முதலியதுகளைச் சமர்பித்து ஆராதித்து, உத்தமமான வஸ்திரங்களாலும் பூக்ஷணங்களாலும் சிலாக்கியமான சந்தன புஷ்ப மாலைகளாலும் அந்தப் பகவானை அலங்கரித்து, திவ்விய மான ஆசனத்திலெழுந்தருளப் பண்ணி, திருவடிகளைக் கரங்களால் வருடி, அந்தச் சுவாமியைப்பார்த்து அக்ஷரா விக்கியாபனஞ் செய்கின்றனா.

வாரீர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண! தேவரீராலே மகாபாபியான கமசனும் அவனுடைய சினேகிதார்களுஞ் சங்கரிக் கப்பட்டார்களே, இனிமேல் யாதவர்கள் மகத்தான சந்தோஷத்தை அடைந்து சுகப்படுவார்களா பரந்தாமனாகியும், சகல தேவர்களோடு மானிடா முதலியவர்கள் ஒருதரம் ஸநநஞ் செயத மாத்ஹிரத்தில் சகல பாபங்களையும் போக்கிப் பரிசுத்தஞ் செயயத்தக்க பிரபாவத் தோடே கூடின கங்காநதிக்கு உற்பத்தி காரணமா யிருக்கின்ற திருவடிகளை உடையவராயும், பிரமன முதலிய தேவர்களாலும் தேடியுங் காணக்கூடாத அருந்தெய்வமாய் யிருக்கின்ற தேவரீர் அடியேன குடிசையில் பொன்னடிசாத்தின் படியால்; அடியேனுடைய பிதா தேவதைகளும் யானுந் தன்னியனுளோம் இனி அடையவேண்டிய புருஷராத மொன்றுமில்லை ஆனால் நானென்றும் என் புத்திரனென்றும் என் வீடுனென்றும் என சினேகிதனென்றும், தூரபிமானத்துடன் இருக்கிற அடியேனுடைய அக்கியானத்தைப்போக்கி, தேவரீருடைய திருவடிகளிலும் தேவரீருடைய பகதர்களான ஸ்ரீ பாகவதாக்க ளிடத்திலும் அச்சஞ்சலமான பகதி உண்டாகும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டும்.

தேவீரைப் பகதி சிரததையோடே பஜனை செயது எவவிதமான பலனை அடையவேண்டுமென்று விருமபினுலும், அநதபபடிசுகுத தநது அவாகட குப புத்திரனாகவும் பிறநது பணிவிடை செய்கின்றீரே இப்படிப்பட்ட சவு லபபிப குணமுள்ள தேவீரைவிட்டு அனனிய தேவதைபைத தொழுகின்ற வன, சாவோததமமான அமுதம சலபமாயக கிடைத்திருக்கையிலும் அதை விட்டுப் பிறையாசப்பட்டு விஷததைச சமபாதிப்பதுபோ லாகின்றது மே லும், அடியேன ஸ்ரீ பாகவதாளுடைய கைங்கரியத்திற்கும் ஸ்ரீ பகவதாரா தனத்திற்கும் உபபோக மாபுமபடியான தனகதை வைத்துக்கொண்டு, மற்றதைச சதபுருஷாக எரிடங்கனில் விநியோகஞ் செயதுவிட்டால் அவாகளு டைய கிருபையினிலே தேவீருடைய திருவடிகளைக் கலபமாக அடையலாம அப்படிக்குச் செயயாமல், நமமுடைய புகதிபன்னென்றும் நமமுடைய பாரி யை யென்றும் அபிமானங்கொண்டு, இவாகளை நமக்குப் பிறகாலததில் ஆர காப்பாற்றப் போகிறார்களெனகிற துரபிமானத்தை வைத்து, பரலோக சாகக மான காரியங்களுன்னையுஞ் செயயாமல், நரசயாதனைக்குரிய புத்திரதாரா திக் எரிடத்திலுந் தனத்தி் எரிடத்திலும் ஆசையைவைத்துக் காலங்கழித்தீதன்

இனியேனும் அகையொழித்து, நிரமமலமான தேவீருடைய திருவடி களிலும் பாகவதாக்ளிடக்கதினும் நிரந்தரமாயப் பகதியி்ருக்க வேண்டிமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைத் தெண்டன சமற்பித்து பிராத திக்கின்றா. இப்படி பிராதத்திகத அக்குந்தரை ஸ்ரீ வாசுதேவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவா னுனவா கடாக்கித்து, அவருக்குச் சநகோஷம் வநமபடியாய் ஒரு வராகதை அருளிச் செய்கின்றா வாரீர் சிறிய தகப்பனாரான அக்குாரே! நீ ரெங்க ளாலே பூஜிக்கப்பட்டவராயும், உமக்குப் புத்திராகளாய் உமமாலே நாங்கள் போஷிக்கப் பட்டவர்களாய் மிருக்கின்றோம் அப்படி யிருந்தாலும் யான் சொல்வதைத் தள்ளாம லொருகாரிபஞ் செயப் வேண்டிம் உமமைப்போ லொத்த பாகவதாக்ள பரோபகாரத்தையே செய்துகொண்டிருப்பார்கள. உமபாக்ள தங்களுடைய பிரயோஜனத்தையே முக்கியமாய்க்கோரிப் பிறருக் கு உபகாரஞ்செய்ய விருப்புலார்கள பாகவதாக்ள பிறருடைய பிரயோ ஜனத்தையே விருமபாமல் உபகாரஞ் செயலதே முக்கியமாக உடையவாக்ளாதலால், தேவாகளுக்கும் பாகவதாக்ள சிறந்தவாக்ளானாக்ள

கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸநானஞ்செய்து விககிரக ளுபி யான பகவானைச் சேவித்தால் வெகுநாட் சென்று பரிசுத்ததுவான பாகவதா களைச் சேவித்தால் தகஷ்ணத்தில் பரிசுத்தனாகச் செயவாக்ள ளாகையால், நீர பநது ஜனங்களுக்குள்ளே சிறந்தவராயும் பாகவதோததமராய் மிருக்கின்ற மையால் இப்போது அஸதினுபுரத்திற்குப்போய், கிரதமருடைய சாபத்தி னால் பாண்டு மகாராஜாவானவா மரணத்தை அடைந்த பிற்பாடு பாண்டவர் க்ள தாயாரோடேகூட அஸதினு புரஞ்சோநது யிருப்பதால் அவாக்ள திரித ராஷ்டிரஞ்ளில் என்ன அநாதரனை் செயயப் படுகின்றாக்ளோ அறிகிலேன் அவர்களுனக்கு அததை குமாரர்களாயும் மெத்த அனபர்களு மாகையால்,

அவர்களுடைய சேஷமத்தை நீர்போய விசாரித்து வரவேண்டும் என்று சொல்லி அந்த அக்ஞாரை அஸ்தினை புரத்திற கனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீ பலராம ருடனும் உததவருடனும் தம்முடைய கிரகத்திற கெழுந்தருளினார்

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கல விநத்தம் •

அரியவகளுர ரஸ்தினை புரநு சென்று
திருத் ராடடிருகிய தீயன செய
துரியன வீட்டுமன ஞாயநற கானனே
டறிய வாததைக ளாடிவந தாரரோ.

அக்ஞரா அஸ்தினைபுரத்திறகுச சென்று திருந்தராஷ்டிரன் வீஷ்மன கர்னன துரியோதனன இவாகள முதலிய வாகளைக்கண்டு வாததை யாடின தும கிலேசப படுகின்ற குருத்தேவியை விதுர ருடனகூட யிருந்து தேற்றித் திரித்ராஷ்டிரனுக்கு நியாயோபதேசஞ் செயது திருமயி மதுரா புரத்திறகு வந்த துஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர புருஷ வமசோற்பவனே ! இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை ஆக்கி யாபிக்கப்பட்ட அக்ஞராரானவா பலமுள்ள இரத்ததினமீதேறிககொண்டு, வாயு வேகமாக அஸ்தினை புரத்திறகுப்போய சபையி லிருக்கின்ற அம்பிகா புத்திர னாகிய திரித்ராஷ்டிரன், வீஷ்மன, துரோணன், அசுவததாமன், கானன், துரியோதனன், தாமபுத்திரா முதலியவாக்களைக்கண்டு, எவரெவாசளுக கெப்படி உபசரிகக வேண்டுமோ அவரவாளுக்கு அப்படிக்கி உபசரிக்கு, அவா களுக் கு மதுராபுரியின் விருத்தாரதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, பிறகு பந்துஜனங் களாற கொண்டாடக குருத்தேவி யிருக்கின்ற அரணமனைக்குச சென்று அந்த தேவியைக் கண்டுகொண்டார அப்போததக குருத்தேவி யானவள் அந்த அக்ஞரரைக்கண் டொருவாததை சொல்லுகின்றாள்

வாரீர பிராதாவான அக்ஞரே ! மதுரையி லிருக்கப்பட்டவாகள யாவ ரும் சேஷமமா யிருக்கின்றார்களா ? எனனைத் தாயாரும், பிராதாகளும், தவ கை மாகளும், தோழிகளும், நினைக்கின்றார்களா ? என பிராதாவான வசு தேவருக்குக் குமாரர்களாயும் சாவலோக சரணயார்களாயும் ஸ்ரீயப்பதியாயு யிருக்கின்ற ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிருவரும், நாயக்கூட்டத் தன் லிருக்கின்ற மாண்ப்போல கிலேசப்படுகின்ற எனது புத்திரர்களுயும் யெனனையும் வந்து

சமாதானஞ் செயது காப்பாற்ற வாகளோ? என்று அகஞ்ஞரரைப் பார்த்துக் கேட்டு, அப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பரம்பதனை ஸ்ரீமநாராயணனென்று தெரிந்து கொண்டு அவரைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றான்

வாரீர் விசுவாத்மாவாகியும், சாவ ரக்ஷகராகியும், ஜகத் பதியாகியுமிருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே! தேவரீர் அநாதைகளாயும் பாலாளாகியுமிருக்கின்ற இரதச் சிசுக்களோடே கிலேசப்படுகின்ற அடியேனைக் கட்டாடிக் கவேண்டும். அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தவிர வேறே இரக்ஷகரான கிடையார்கள சமசாரமாகிய மிருத்தியுவினுடைய முகத்தில் விழுகின்ற ஜனங்களைக் கரையேற்றத்தக்க பிரபாவத்தையுடைய திருவடிகளை வாய்ந்த தேவரீரைச் சேவிகின்றேன என்று குருதி தேவியானவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து தனது உறவின முறை யார்களை நினைத்து அகஞ்ஞரரைப் பார்த்துக் கிலேசப்படுகிறபோது, விதுரரும் அகஞ்ஞரரும் கூட விசனத்தையடைந்து, அப்பால் பாண்டவர்கள் தேவாமசங்க ளென்பதை மறந்திருந்த குருதிதேவிக்குக் கியாபகப்படுத்தி, பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பாண்ட வாகளிட்டுத்திலுள்ள அன்பை விஸ்தாரமாகச் சொல்லி அவளைச் சமாதானஞ்செய்து, திருத்ராட்டிரனுடைய நடத்தைகளை அறிய வேண்டுமென்று அகஞ்ஞரர் அஸ்தினை புரியில் சிலனாள் வாசஞ் செய்தனா

அப்போ முதுபாண்டவர்களுடைய கரலாகவ விததையையும் பராகிரமத்தையும் அவர்களிடத்தில் ஜனங்க ளிருக்கின்ற சினேகத்தையும் விதுரரிருக்கின்ற அன்பையும் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாத பாபிகளான சகுனி, கானன், துரியோதனன் முதலியவர்கள், அறப்புத்தியை யுடையவனாயும் மகாகண்டகையுமிருக்கின்ற திருத்ராட்டிரனுக்குத் துறப்போதனை செய்ய, அவனதைக் கேட்டு பாண்டவாக்குச் சகல விதத்திலும் வருசனையாய் நடாத்துகின்றதை அகஞ்ஞரரார்த்து, திருத்ராட்டிரனுடைய சமீபத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை அநதச் சபையிலுள்ள சகலருங் கேழ்க்கச் சொல்ல வுற்றனா

வாரீர் திருத்ராட்டிர மகாராஜனே! குருவமசத்திற பிறந்தவா கட்டுக் கோத்தி விருத்தியாகும்படி அரசாக்கி செயது கொண்டு வந்த பாண்டு மகாராஜா மரணத்தை யடைந்தபிறகு, அவர்களுடைய புத்திரர்கள் சிவக்க குட்டிகளைப்போல அரசாக்கி செய்யும்படியான வல்லமையுடன் சுகமாகப் பிழைத்திருக்கையில் தானே நீர் அவர்களுடைய இராச்சியத்தைப் பகவத் கிருபையால் கலப்பாய் அபகரித்து அரசாக்கி செய்தபோதிலும், இராச்சியத்தைத் தாமதமாயவது பரிபாலனஞ் செயது உமமுடைய நல்லொழுக்கத்தினால் ஜனங்களுக்குச் சந்தேஷஞ் செயவித்துப் பக்ஷபாதமில்லாமல் யாவரிடத்திலும் சமமான புத்திசெலுத்தி அரசாக்கி செய்தால், சகல ஐசுவரியத்தையும் சாசுவதமான கோத்தியையும் முடிவில் சொற்கத்தையும் அடைவீர் இது தப்பி

நடந்தால், இவ்வுலகத்தில் சமஸ்த ஜனங்களாலும் நிரந்தரப்பட்டு, பரத்தில் கோறமான நரகம் சம்பவிக்கும் ஆகையால் உமது புத்திராக எரிதத்தில் செலுத்து கின்ற அன்பின்படி பாண்டவர்களிடத்தில் பகஷ்பாத மில்லாமல் நடத்தினால் நீர் கேஷமத்தை அடைவீர். இல்லாவிடில் மகத்தான விசனத்திற் காளாவீர்

ஒரு மனிதன் கியான மில்லாமல் வியாஜமா யிருக்கிற சததுருக்க ளாகிய பெண்டா புத்திராக எரிதத்தில் அன்பு பாராட்டி, அவர்களைப் போஷிக்க வேண்டியதாய தான பாபசம்பந்தமான வகையில் சம்பாதித்த பொருளை வியாததமான அவர்கள் விஷயத்தில் ஆடைகளுக்கு காகவும் ஆபரணங்களுக் காகவும் விரயஞ்செய்து பராரியாகி, அந்தப் பாபங்களுக் குரியவனாய்த் தன்னு தேகத்தையும் பந்துக்களையு நீங்கி மரணத்தை யடைந்து கோரமான நரகத் தை யனுபவிக்குக காலையில், அந்தப் புத்திர தாபாதிகளால் என்ன உதவி செய்யக்கூடும்? ஆகையால் நீருமப்படி மோசம் போகாமல், பாண்டு மகா ராஜாவினுடைய இராசசிபத்தைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் பகஷ்பாதமில்லாமல் நடந்தீரானால், மகத்தான சிறப்புடன் சாகுவதமான பத் தியை அடைவீர் என்று சொல்லிய அக்ருரா மொழிகேட்ட திருதராஷ்டிர னை சொல்லு கின்றான் .

கேளீர் அக்ருரரே! நீரெனக்குச் சத்தியமாகியும், ஹிதமாகியும், ! மொருகரம் கேளோமோவென்று தோணும் படியாய் மிருக்கின்ற வாரத்தை களைச் சொல்லியும், நான் புத்திரர்களிடத்தில் மிகவும் அன்புடையவ னாகையால் எனமனது சஞ்சலமாய்க் கலங்குகின்றது நானென் செயவேன்? ஸ்ரீ பகவதாக்கினையைப் பிரம்மதேவன் முதலியவர்களாலும் தள்ளக்கூடாமலிருக்க, நானெப்படி அதிககிரமிப்பேன்? இந்தச் சஞ்சலம் நீருமப்படி அந்தப் பக வானை கதானே சேவித்துப் பிராந்திக்கிறேன் என்று ஸ்ரீ பகவானைச் சேவித் துப் பிராந்திக்கின்ற திரிதராஷ்டிரனுடைய கருத்தைத் தெரிந்து கொண்ட அக்ருரரானவா திரிதராஷ்டிரன் முதலிய பந்துக்க எரிததிலும் விதுரர் குர திதேவி யிடத்திலும் சிலவு பெற்றுக்கொண்டு, இரத்தின் மீகேறி மதுரா புரத்திற்குவந்து, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக எரிதத்தில் திரிதராஷ்டிரனுடைய கருத் தைத் தெரியப்படுத்திப் போட்டு, அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுத் தமதுகிர

ஐம்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விரும்பம்

நாதன வேதமுடிவில நடனஞ் செய்யும்
பாதன தனனிட பகதரைக காதகிடும
சூதன துஷ்டாக ளான வசுரரைச
சேதிதே தாம சிந்தையு வந்தனா.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவர் துஷ்டாகளான அசுராசனேச் சங்கரித்து,
அதாம் சிந்தையுள்ள ஜராசநதனை ஜயித்தாரென்று சொல்லுகின்றது

க க ர் வாக் கியம்.

கேளீ பரிசுபித்து மகாராஜனே! ஜ்ராசநதனுடைய மகளான அஸ்தி
யென்றும் பிராபதை யென்று மிருகுகின்ற இரண்டு போகளைக் கமசன விவா
கஞ் செய்திருந்தான் அவாகளிருவருந் தங்களுடைய பாததாவான கமசனை
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான கொன்றநிலை மிகவும் விசனத்துடன் தங்க ளுடைய
பிதாவான ஜராசநதனனுடையிற் சென்று, கமசனுடைய வதத்தைச்சொல்லி
விசனப் படுகின்ற அப்பெண்களைப் பார்த்த ஜராசநதன் சகிக்க மாட
டாமல், பூரியில் யாதவாகளென்கிற நாமதேயமில்லாமற் செய்கிறே னென்று
பிரதிகுகினைசெய்து, மிகவுங் கோபத்தோடு இருபத்து மூன்றக்குரோணி சேனை
களைக் கூட்டிக்கொண்டு மதுரைபை நானகுபக்கத்திலுமவந்து சுததிககொண
டான அதை யாதவாகள பார்த்து நடுங்குகாக்கள

இதுகளைப் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா தாம் அவதாரஞ்
செய்து பூமிபார நிவாரணஞ் செய்யவந்தவராகையால், ஜராசநதனைக் கொல்
லாமல் சேனையை மாத்திரங்கொண்டு போட்டால் மற்படியு மிந்தஜராசநதனால்
அனேக சேனைகளைச் சேக்கித்துக் கொண்டு வரப்படுமாய்கையால் சேனைகளைத்
தானே சமமாரஞ் செய்வோமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில், இரண்டு
சூரியாக்குகுகொப்பான ஒளியுடன் நவரத்தினத்தா விழைக்கப்பட்டு சாவா
லங்கார சோபிதமாயும், மிகவும் உயர்ந்த துவஜத்துடன் கூடியும் வாயுவுக்
குச் சமான்மான வேகத்துடனும், கத்தி, சகதி, கதை, சங்கு, சக்கிரம், அம்பு
ராததூணி இவை முதலிய ஆயுதங்களினால் நிறைந்தும், மகா சமத்தாக
ளான சாரதிகளை யுடையதாய் மிருகுகின்ற இரண்டு இரதங்கள் சுவாமிககெதி
ரே வந்தன அதைப்பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா சமீபத்தி விருக
கின்ற பலதேவரை நோக்கி ஒருவராததை அருளிச் செய்கின்றா

கேளீ சாலக்கியரான சுவாமி! தேவீருக்குத் தெரியாத அம்சமொன்று
மில்லாவிடினும், இப்போது நடக்க வேண்டியதற்கு அடியேனுக்குத் தோன்றி

னதைக் கியாபகப் படுத்துகிறேன் அதைக் கிருபைசெய்து கேழ்க்க வேண்
டும் இப்போ தேவரீரை நாதனாக வடைநகிருக்கின்ற யாதவாக்கட்கு மகத்
தான ஆபத்து வந்திருக்கின்றது அதைக் தேவரீரே போகக்கூடக் வேண்டும்.
மேலும், தேவரீர் பூமிபார சிவாரணஞ் செய்யத்தானே அவதரித்தீர் ஆகை
யால் தேவரீருக்கு இரதமுடி, சமஸ்த ஆயுதமும், கவசமும் வந்திருக்கின்றன
இந்த இரத்தினமீது தேவரீர் ரெறிககொண்டு, இந்தச் சததுருக்களைச் சமஹா
ரஞ் செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவா ஹுடைய
வாரததைக்குப் பலராமரிசைந்து, அவருடைய மதுர வாரததைகளைச் சிலா
கித்து, யுகத்ததிறகுப்போக இரண்டு பெயரும் கவசங்களைப் பூண்டு கொண்டு
இரத்ததின் மீதேறி, தங்களுடைய கிவவியாயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு
நகரத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு வந்தார்கள் *

கேளீர் பரிசுத்தித்து மகாராஜனே! இப்படி இராம கிருஷ்ணாக ளிருவரும்
வெளிப்பட்டு வந்த பிற்பாடு கிருஷ்ண மூர்த்தியானவா சங்கிரக போன்ற
வெண்மையையுடைய சங்கத்தை பெடுத்துப் பூரித்தாரா அந்தத் தொனியை
ஜராசநதுனுடைய சேனைகள் கேட்ட மாந்திரத்தில் தங்களுடைய காதக
ளடைபடவும், சூதிரைகள் பயந்து மலபுத்திரங்களைப் பெருக்கிக் கொண்
டும், ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் கீழே சுழன்று விறுந்தனங்கள்.
ஜராசநகனும் சோராவடைந்து, ஒரு முகூர்த்தத்தின் பின்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண
எருவையுங் கண்டு, மிகவும் கோபத்தோடு நவாரத்தை சொல்லுகின்றான்
வாராய அடாகிருஷ்ண இதுவரையில் காட்டினுஞ் செடியிலும் மலைகளிலுந்
திரிந்து காலங்கழிந்த நீங்கள் யுத்தஞ்செய்யப்படுகா? இது விந்தையே ஆன
லும் நீ மிகவும் பாலஸ்யம் அவிவகியாயு மிருக்கின்றமையால், உன்னுடன்
நான் யுத்தஞ் செய்கிறதில்லை என்று சொல்லிய பின்பு மீட்டும் பலராமனைப்
பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றான்

வாராய அவிவேகியே! நீ எனனோடே யுத்தஞ் செய்யவந்தா யல்லவா?
என்னுடைய பலர தெரியாமல் வந்துவிட்டாய் தைரியமுட துணிவும்கொண்
டுவந்த உன்னை இதோ ஒரு க்ஷணத்திறமுனே மாபு பிளக்க அடித்து, இந்த
தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு கீழேவிறுத்து பிராணனைவிட்டு வீர சொற்கத்தை
அடியும் படிச் செய்கிறேன் உனக்குப் பிராணனிடத்தில் ஆசையிருக்கு மா
கில் இதைவிட்டுச் சீக்கிரமாக ஒடிப்போய்விடு எந்தக் காலத்திலாவது யாத
வர்கள் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்தார்களென்ற பெயருண்டோ? நீங்கள் எரிண்டு
பேரும் பாலார்களாயிருந்தும் கோகுலத்தில் இடையன் வீட்டினில் நன்றயத
கின்ற கொழுப்பினால் உங்களை நீங்கள் மறந்து, யமனைப்போ விருக்கின்ற
யென்னோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்ய வந்தீர்கள், என்று சொல்லு கின்ற
ஜராசநதுனுடைய வாரததையைக்கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் புன்னகை
கொண்டு அருளிச் செய்கின்றான்

வாராய அடா ஜராசநா! உலகத்தில் அதிகாரர்களாயிருக்கின்றவர்களி
லொருவரும் இப்படி வாயிறை பித்தறமாட்டார்கள் செய்கையில் தன்

சமர்த்தியதைக் காட்டுவார்கள் உன்னுடைய சூரததுவமிதிலேயே நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் நீ ஒருநாழிகையில் யம்புரத்தை அடையப்போகிறாய். நீ எனக்குச் சுதந்திரனாகத் தோன்றவில்லை என்று சொல்லிய இரதவாரத்தைக்கேட்ட ஜராசநதன் கண்களை உறுட்டி விழித்துப்பார்த்து சகலசேனையோடுங்கூட ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ஸ்ரீருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூரியனை மேகம்கூழ்த்து கொள்ளுவதுபோல வந்து சுற்றிக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய இரத்தத்தில் கட்டியிருக்கின்ற கருடததுவஜமும் ஸ்ரீபலராமருடைய இரத்தத்தில் கட்டியிருக்கிற சொரண பனைக்கொடியும் தெரியாமல மறைந்துபோகும்படி பாணவருஷங்களை வருஷித்தான்

அதை மதுராபட்டணத்தின் கோபுரங்கள் பேரிலுங் கொத்தளங்கள் பேரிலும் ஏறிவேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாகள்கண்டு மிகவுமனவருத்தமுற்று அயாந்தார்கள் பின்னும் ஜராசநதனுடைய சூரர்கள் தேராள்களாகிய சேனைகள் பாணங்களை ஓயவில்லாமலவிடுத்தது, யாதவசேனையைச் சின்னாபின்னமாய் தலைவேறு காலவேறு கைவேறு உடலவேறுக அறுபட்ட அடித்துத் துன்பஞ்செய்தார்கள் அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பார்த்து சாரங்க மெனசிற தமது வில்லையெடுத்து நானேற்றி டங்காரஞ்செய்து, பாணங்களைச் சந்தானமபண்ணிக் காதுவரையிலிழுத்து, சுததுருசேனைய இத்தோடு நாசமாகும்படி சொரிந்தார் அப்போது பலம்பொருத்திய ஆணைகள் கால்களொடிந்தும், தலைகள் பிளந்தும், துதிக்கைகள் நுரந்தும், மலைகளைப்போல கீழேவிழுந்தன குதிரைகள் தலைகள்வெட்டுண்டு, சரீரம் அறுபட்டும் போய்விட்டன காலாள்களிலும் தலைப்பானவர்களும், காலபோனவர்களும், மாபு பிளந்தவர்களுமாகி யுத்தபூமியில் விழுந்து நறைந்துபோயினா இரதங்களுங் குத்துக்கால முறிந்து, அச்சுகள்பிளந்து, வண்டிகள் சிதைந்து, துவஜங்கள்றுபட்டு, குதிரைகளும் போய் சாரதிகளும் அத்மாயினா

அப்போது சுவாமிகையிலிருந்து விலலானது அக்கினியைக் கக்கிக்கொண்டு மண்டலாகாரமாய்ச் சுழன்றுகொண்டிருந்ததே யன்றி, பாணப் பிரையோகஞ் செய்வதாய்ப் பிறருக்குத் தெரியாமலே யிருந்தது யுத்தங்களத்தில் வெட்டுபபட்ட வீரர்களுடைய கைகள் அனேகபாம்புகளாகவும், தலைகள் ஆமைகளாகவும், வெட்டுபபட்ட கஜங்கள் சிறியகுன்றுகளாகவும், வீரர்களணிந்த பூஷணங்களி லிழைத்த நவரத்தினங்கள் சக்கரான கலலுகளாகவும், பெருக்கெடுத்து வேரோடு இரத்தவெள்ளம் பெரியரதிபோலவுங் காணப்பட்டன. இப்படி இரண்டுசூரர்களும் ஜராசநதனுடைய இருபத்து மூன்றக்குரோணிசேனைகளையும் கொஞ்சமாவது வருத்தப்படாமற்றானே சங்கரித்து ஜராசநதனுடைய இரதம் குதிரை, சாரதி, துவஜம், விலலு இவைமுதலிய வெல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பங்கஞ்செய்து, பின்பு பலராமரானவர் அவனைப்பிடித்துக்கொள்ள அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பார்த்து, இன்னம் அவனால் அனேககாரிய மாகவேண்டுமென்று அந்த ஜராசநதனை விட்டுவிடச் சொன்னார்.

இப்படிசகு இராமகிருஷ்ணர்களால் விடுபட்ட ஜராசநதன் வெகுதுயரமுற்று, மிகுந்த அவமானப்பட்டு, மறுபடியும் தன் இராசசியத்திற்குப் போகிறதாவென்று மிகுந்த வெழுககத்துடன் வனத்தை நோக்கித் தவத்திற்குப் போகப் பிரயத்தினைஞ் செயய, அப்போ சில இராஜாக்களாகடி அவனைறித்து நயவராததைகளினுலே சமாதானஞ்செய்து பட்டணத்திற்கு அழைத்துவந்தார்கள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களிருவரும் யாதவர்களுக்கோ உபத்திரவமின்றி சமரட்சித்து, தேவர்கள் புஷ்பமாரிசொரிய, கந்தருவா கானஞ்செயய அபசரஸ்திரீகள் நடிக்க, ரிஷிகள் வேதபுராணஞ்சொல்ல, சங்கமுதலிய அனேகவாததியங்கள் முழங்க, மராக்கங்களில் தோரணங்கள் கட்டித் தீபஸ்தம்பங்களை நட்டு வீதிகளிற புஷ்பங்களிறைக்க, நான்குபக்கத்திலுந் தூபங்கள் தீபங்கள் போட்டு வீடுகடோறுந் துவஜங்கொடுத்துக்கட்டி சர்வாலங்காரமுஞ் செயய, வேதியர்கள் சுவஸ்திவாஜனங்கூற, விருஷணிகள் முதலிய யாதவர்கள் மாதாக்களோடேகூட பூரண்கும்பங்களையும் புஷ்பங்களையு மெடுத்துக் கொண்டு காணிக்கைகொடுக்க, மற்ற, நாகரீகஸ்திரீகள் யாவருங் கடைக்கண்ணிறப்பாத்து பரமானந்தத்தை அடைய, மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலராம சந்திராய மதுராபுரிபிற பிரவேசித்து, ஜராசநதனுடைய சேனையில் நின்றங் கொண்டுவந்த பூஷணங்களையாவும் உக்கிரசேனமகாராஜனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தமது கிரகத்திற் கெழுந்தருளினார்

கேள்! பூவல்லபனே ! இந்தஜராசநதன் இப்போ தெத்தனையக்குரோணிசேனையுடன் யுத்தத்திற்கு வந்தானே? அதனை சேனைகளுடன் பதினேழுதரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடன் யுத்தஞ்செய்யவந்து, அந்தச் சுவாமியினுடைய பிரபாவத்தினால் ஜராசநதன் பராரியாயப் போய்விட்டான் பிறகு பதினெட்டாவதுதரம் அந்தப்படி அவன் தோழனுக்கீ காலயவன்னனும் அசுரன் மூன்றுகோடியிலேசைச் சேனைகளுடன் கூடவந்து; மதுராபுரியைச் சுற்றிக்கொண்டான். அதையறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூத்ததிபானவா பலராமனைப்பாத தொருவராததை சொல்லுகின்றார் கேள்! சாவகக்கியரானசுவாமி ! இந்தயாதவர்களுக்கு நமமைப்பற்றி அனேக ஆபத்துக்கள் வந்தன அவைகளெல்லாந் தேவர்களுடைய கடாக்கத்தினால் கிவந்தியாயின இப்போது குரனாகாலயவன் பட்டணத்தைவந்து சுற்றிக்கொண்டான் ஜராசநதனும் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வரப்போகிறான், நாயிருவரும் இந்தக் காலயவனுடன் யுத்தஞ்செய்கின்ற தருணத்தில் அந்தஜராசநதன் நமமுடைய பந்துக்கள் யாவரையும் சமஹரித்துப் போடுவான் அல்லது தனது பட்டணத்திற்காவது கொண்டுபோய் விடுவான்.

ஆதலால் மனிதர்கள் பிரவேசிக்க ஒண்ணாத ஒருதுறக்கம் உண்டுபண்ணி அதிலயாதவர்களை வைத்துப்போட்டு, பிறகு யிந்தக்காலயவனுடன் யுத்தஞ்செய்வோம். என்று இருவரும் யோசித்து, மேற்றிசையிலுள்ள சமுத்திரமத்தியில் தெற்குவடக்கு பனிரண்டுயோசனை யகலமும் கிழக்குமேற்கு இருபத்துநாலுயோசனை நிகளமுமுள்ளதாக ஒருதுறக்கம் நிரமாணசெய்ய விசுவ

காமனுக்கு ஆக்கியாபித்தனா. அவனுந் தன்னுடைய முழுசாமாதையும் அந் தப்பட்டணம் நிரமிப்பதில் செலுத்தவேண்டுமென்று நினைத்து, மேகமண்டலத்தை அளவுமபடி நவரத்தினங்களை நிறைத்து உபபரிகைகள் சமைத்து அறைகள்தோறும் படிக்கங்களாற படிக்களாடி, அமராவதி பட்டணத்திற கொப்பாய மகரதோரணங்களை அலங்கரித்து நெருக்களில் மரகதங்களாற கதவுகளிட்டு, பவழங்களாற கால்களாடாடி, முத்துசரசரங்களினால் வீடுக டோறும் ஜாலாகளவிட்டு, நிகதிமமா யிருக்கத்தக்கதாய் நல்லவாசனை பொருந்திய சாமராணி தூபங்களபோட்டு, கீபமுமவைத்து, அதன்மத்தியில் சாவகிரோஷ்டமாக இராஜக்கிரக முண்டிபண்ணி, அகற்றிருபக்கமும துவார தேவதைகளை நிறுக்குமபடி கமைத்து, இப்படி அனேகவிசித்தரமாக உண்டு பண்ணின விசுவகாமமா வான்வன ஸ்ரீ ராணணபிரானுடைப சமீபத்திற குவரது தண்டிட்டு, அஞ்சலேகப்பி ஒருவராததை விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான்

கேள்வீ ஜகதபதியானசுவாமி! தேவரீருக்குத் தாசனூயிருக்கின்ற அடியே னால் துவாரகையென்று பெயரையுடைய ஒருபட்டணம் நிரமிக்கப் பட்டது அந்தப் பட்டணத்திற்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்து எழுந்தருள் வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் செய்வாயா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு டப்படியே அங்கீகரித்தனா பிறகு தேவநதிரணுவன் முன்பு தான்மதுரைக்குச் சுதாமென்கிற சபை அனுப்பவிருக்கதை இப்போது துவாரகைக்கு எடுத்தனுப்பிவிட்டு, வருணன் ஒருகாது பசுமையாய் மற்ற அவயவங்கள் வெண்மை பொருந்தியதாயிருக்கின்ற ஆயிரங்குதிரைகளை சுவாமிகு வெகுமதியாகத் துவாரகைக்கு அனுப்ப குபேரனும் அந்தப்பட்டணத்தை நவநிதிகளால் நிறைத்துப்போட, மற்றலோகபாலாக்களுந் தங்கள் லோகங்களில் அரிதாயிருக்கின்ற வஸதுக்களைக் கொண்டுவந்து அந்தப்பட்டணத்தை நிறப்ப, இதுகளையாவையும் அங்கீகரித்த ஜகதகுருவான் ஸ்ரீவாகுதேவரானவா தமது யோகசக்தியினால் மதுரையிலுள்ள சகலபந்து ஜனங்களுயும் கொண்டுவந்து துவாரகாபட்டணத்தில் சேரச்செய்து, டலராம சக்திராய மதுரைக்கெழுந்தருளி, அந்தப்பட்டணத்தில் நின்றும் வெளிப் புறப்படுகிறவாபோல கிராயுத்தராயப் புறப்பட்டாரா

ஐம்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

பதித பாவன் நென்னும் பரந்தாமன்
கதித்தமிழ் நல்ல காலயவன் றனை
முதிரும நல்ல முகஞ்நதனா போககி
விதியுடன் மோகி வீட்டினைத் தந்தனர்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா காலயவனை முசுருந்தால் சமஹரிப்பிதது, பிறகு அந்தமுசுருந்தன தோத்திரஞ்செய்ய அவனுக்கு மோக்ஷப்பிரதானஞ் செயது, அப்படியே துவாரகாபுறத்திற் கெழுந்தருளினாரென்று சொல்லுகின்றது.

கேளீர் அபிமனனியு குமாரனான பரிஷிததுமகாராஜனே! ஒருநாள் யாதவர்களுக்குப் புரோகிதரான கராககேயரானவா வைராகசியத்துடன் இந்திரிய லிச்சுர்களு செய்தவராகி யாதவர்களுடைய சபையிலிருக்கையில் அவருடைய மைத்தனன இந்தக் கராககேயரை நபுமசுகன்னென்றும், இவரால் ஸதீசர்களுக்கொன்றும் பிறையோசனை மிலையென்றும் பரிஹாசஞ்செய்தனன அவனை யாதவர்களிலொருவரும் சொல்லவேண்டாமென்று தடுக்காமல், தாங்களும அவ்வண்ணம் பரிஹாசஞ் செய்தனாகள் அதுகண்ட கராககேயருக்குக் கோபமீறி, யாதவர்களை நோக்கி, கேளீர் யாதவர்களே! நீங்கள் கொஞ்சங்கூட பியமில்லாமல், இப்படிக்கு என்னைப் பரிசாசஞ் செய்த படியால் உங்களை நாசஞ்செய்ய ஒருபுத்திரனை யுண்டு பண்ணுகிறேன் என்று பரமசிவனைக் குறித்து உக்கிரமான தவஞ் செய்து அந்த உமா மஹேஸ்வரனுடைய அனுகிரகப் பெற்று, தமது மனைவியிடத்தில் புத்திரோற்பத்திச் செய்வருகிறா

அப்படி வரும்போது அவரைநெடுங்காலம் புத்திரனிலலாத யவந்தேசத் தரசனுனவன்கண்டு, சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, மிகவும் நயமுறப்பேசி, தனது பத்தனியிடத்தில் புத்திரோற்பத்திச் செய்வவேண்டு மென்று விருமபின்ன அவ்வண்ணமே அந்த இராஜாவின் மனைவியிடத்தில் புத்தி ரோற்பத்திச் செய்தனா அந்நகப் புத்திரனே இந்தக் காலயவனாகையால், தோழனான ஜராசநகனுக்குச் சுராயமாய யாதவர்களைக் கொல்ல வேண்டு மென்று மதுரா புரியைவந்து சுற்றிக்கொண்டான் அந்த மாமருதேரிந்த ஸ்ரீ பகவானுவா துவாரகையில் யாதவர்களை வைத்துப்போட்டு, தாம் பலராம சக்திராய மதுரையில் நின்று வருபவர்களபோல நிராயுதராயும், பூரண சந்திரன போன்ற முகத்தினை யுடையவராயும், திவ்ய பீதாம்பரதரராயும், ஸ்ரீவத்சமறு வேடு கௌஸத்தவா பரணத்துடன் விளங்கு கின்ற கண்டத்தை யுடையவராயும், முழங்கால் வரைக்குந் தொங்குநின்ற நான்கு கைகளும் மிகவும் சுந்தரமுள்ள திருக்கண்களும் கஸ்தூரி திலக்முந் தரித்து, திவ்யலக்ஷண சம்பன்னராயப் புன்னகையுடன் கால நடையாகப் புறப்பட்டு வருகின்றா.

இப்படிவருகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே முன்னுதைக்கு நாரதா சொல்லியிருந்த குறிகள் சரியாக யிருக்கக்கண்ட காலயவனுனவன் இவனே கிருஷ்ண பகவானாகவேண்டு மென்று கருதி, அந்தத் திரேக்கவுந்தரியத்தைப்பார்த்துத் திருபதியடையாமல் ஆசசரியமுற்று, தானுங் காலநடையாகவே அவரோடு யுத்தஞ்செய்ய வேண்டு மென்று எதிராக ஓடிவந்தான் அவனைப் பார்த்த பகவானுவா பயந்தவரைப்போல ஓடினா. அப்போதந்தக் காலயவன் தனக்குப்

பயநது ஓடினதாகவே எண்ணிக்கொண்டு, அடாகிருஷ்ண! உனது பராக்ரீரமம் இவ்வளவுதானா? சூரனான நீ இப்படி யோடலாமா? என்று பின்னே டே சொல்லிக்கொண்டு துறத்தினான் அப்போது சுவாமியானவா கையிலகப்படுகிற வரபோல வெகுதூரம் ஓடி, முசுருநதச சக்கிரவாததி தூங்குகின்ற குகையினிற் புகுந்து மறைந்து கொண்டா அந்தக் காலயவனுங் குகையினிற்சென்று, அதில் சகலாலங்காரத்துடன் நிற்குகின்ற ஓாகட்டி வீண் மீது மலைபோன்ற சரீரத்துடன் நித்திரை செய்கின்ற முசுருநதச சக்கிரவாததியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக வெண்ணி, கோபத்துடன் காலாலோங்கி மார்பினிலுதைத்தனன்.

அப்போதந்த முசுருநதன் அனேக நாளாய் நித்திரை பண்ணிக் கொண்டிருந்தவனாகலால் மெல்லென வெழுந்து, கண்களை விழித்து, நான்கு திசையிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தான் இப்படி பராக்கையிலுருகாமையிலிருக்கின்ற காலயவன் கண்ணிற் பட்டான் அப்போதன்னுடைய வயிற்றினிலிருக்கின்ற ஜடராக்கினியால் காலயவன் பஸ்பமாயத் தக்கப்பபட்டான் இப்படி அருளிச் செய்கின்ற சுகமுனிவரை நோக்கிப் பரிசுஷித்து மகாராஜன் வினவுகின்றான். கேளீர் பிரமமரிஷியே! அந்த முசுருநதன் எவனுடைய புத்திரன்? அவன் இந்தக் குகையினி லென்ன நிமித்தமாகவந்து நித்திரை செய்தான்? அவனது கண்ணாற் பார்த்த மாததிரத்தி லீந்தக்காலயவன் பஸ்பமாய்க்கினான்? இந்த விருத்தநாதங்களை அடியேனுக்கு விசித்தமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும் அவ்வரசனை நோக்கிச் சுகமுனி அருளிச் செய்கின்றார் கேளீர் அரசனே! இக்ஷுவாகு வம்சத்தில் மகாபுண்ணிய சாலியாகி மாந்தாதா வென்றொரு அரசனிருந்தான் அவனுடைய மைந்தன் முசுருநதன் என்கிறவன்

அவனோ சக்கிரவாத்தியாய், மிகவுந் தாமசிரதையுடையவனாய், தேவேந்திரனுக் கொப்பான பராக்ரீரமத்துடன் அயோத்தியாபட்டணத்தை அரசு செலுத்திவந்தான். அப்படிவரும் நாளில் ஒருகாலத்தில் தேவர்கள் அசுரர்களால் லடிக் கப்பட்டு, அந்தவருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமல் மகாதயாளுவான் முசுருநதன் னுடையிலோடிவந்து இரட்சிக்குமபடி முறையிட்டார்கள் அப்படியே அததேவர்களோடே சொற்கலோகத்திற்குச் சென்று, அசுரர்களுடைய அசுசமில்லாமல் யாவரையும் சங்கரித்து, தேவர்களுடைய பயத்தை நிவரணஞ்செய்து, சுபபிரமணியன் தேவசேனாதிபதியத்திற்கு வருமளவும் தானசேனாதிபதியாக அந்தச் சொற்கத்திற்குநே வாசஞ்செய்தனன் பின்பு சுபபிரமணியன் தேவசேனாதிபதியாக வந்தபின்பு, சகலதேவர்களுடன் தேவேந்திரன் இந்த முசுருநதச சக்கிரவாததியைப்பார்த்து தோத்திரஞ் செய்து சொல்லுகின்றான்

கேளீர் ரவிகுலோத்தங்கனான முசுருநதச சக்கிரவாததியே! உமமால் பாங்கள் அசுரர்களுடைய துன்பத்தில் நின்றும் நீங்கி இரட்சிக்கப்பட்டோம் எங்கள் நிமித்தம் உமமுடைய இராச்சியத்தையும், பெண்டா புத்திரர்களையும்

பந்துக்களையும், சுகத்தையும், நித்திரையையும் ஒழித்து வெகு கஷ்டப் படலா. ஆதலால் உமதிஷ்டத்தைப் பூததிசெய்யவேண்டுமா. மோக்ஷத்தை அருளுமபடியான பிரபு ஸ்ரீ மகநாராயணத்தைலால், அகை மாததிரம் விரும்பாமல் உமக்கு வேண்டுவதைக்கேனும் என்றுசேழுக முக்குநத சுககிரவாத் தியானவன சொல்லுகின்றான் இப்போ யெனக்கு மிகவும் ஆபாசமாயிருக்கின்றது நன்றாய் நித்திரைசெய்யவேண்டுமென என்று சொல்லவும் அப்போ தேவர்கள் அப்படியே நித்திரை செய்வீராக வென்றருளி, பின்னும் உமமை மத்தியிலெழுப்புவோ வெனவனாலும் சாமபறையப் போகக்கடவதென்று அனுகூலகரு செய்தார்கள் அந்தப் பலத்தினால் காலயவன தக்ககப் படலான்

—என ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா முக்குநத சுககிரவாததிக்கு விராட் புருஷ லக்ஷணமூராயாக பிரகத்தியக்ஷமாய்ச் சேவைநடுகனா அப்போ தவ ரைப்பார்த்து ஆசசரியமடைந்த சுககிரவாததியானவன் சுற்று நிதானித்து, வாரீர பகவானே ' வாருளுடராயசு, சஞ்சரிகரத்தக்க தேவரீ ரிவவனத்தில் இருளுடைந்த குகையிலுங் திறக்கவகனிலுங் காலநடையாக யெனன நிமித்தமாகச் சஞ்சரிகனிறீரீ ? ஒளிக் கு னொளியாகிய சூரியனோ ? அக்கினியோ ? சந்திரனோ ? தேவேந்திரனோ ? தேவதேவனான ஸ்ரீயப்பதியோ ? தேக்காரநி யரால் இக்குகையிலுள்ள இருளை நாசமடையச் செய்கின்றதே தேவரீருடைய ஜனமகாமங்களை விசிகதமாகத் தெரிந்துகொள்ள எனமனதில் அனுபு மேலிட் டிமே, உமயிட் சொற்புத்தினால் பயமுண்டாய் சோவுநச செய்கின்றது என்று சொல்லுகின்ற முக்குநதனைப் பகவானபூர்த்து, புன்னகையுடன் மேகம் போல கம்பிரமாய் ஒருவாரத்தை அருளிச்செய்கின்றா

கேளாய முக்குநதச் சுககிரவாததியே ' எனனுடைய ஜனம காமமங்களை ஒருவரு மறியமாட்டார்கள் ஜகத்தை சிருஷ்டித்தல் இரட்சித்தல் சங்கரித் தல் இவைகளிலெனக்கு ஜனமுங் காமமுந் திருக்கும் அகைச்சொல்ல ஆரம் பித்தால் உனக்குக்கேழக்க ஆயுளுமில்லை அறிதற்குக் கியானமுமில்லை ஆயி னும் சங்கிரமமாகச் சொல்லுகின்றேனகேள் இப்புவியில் அசுரர்கள் மேலிடடு சகலஜனங்களுக்கும் ஹனுபுறச்செய்து கொண்டிருக்கார்கள் அவ்வசுரபாரத் தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் பூரிதேவி பிரமணித்தில் முறையிட்டனள். பிர மன அபபூமித்தவியைச் சகலதேவர்களுட் னழைத்துக்கொண்டு, என்னைக் குறித்துக் துசெய்து, பூபாரத்தைத் தோக்கவேண்டுமென்று பிராரத்தித் தான் அவளிடத்ததைப் பூததிசெய்வதற்காக நான் வசுதேவருக்குப் புத்திர ராக அலதரித்தேன எனப்போ வாசுதேவனென்று சொல்லுவார்கள்.

இப்பால் காலநெரியெனகிற அசுரன சமசனையப் பிறந்திருந்தான் அவன் எனனால் பரிவாரத்துடன் கொல்லப்பட்டான் நீ முனபு எனனை மிகுநத பகதியுடன் ஆராதனஞ் செயதிருந்தாயாதலால், உனக்குப் பிரகத்தியக்ஷமாய் அனுகூலகரு செய்யவேண்டியும், இந்தக் கண்டகனான காலயவனைக் கொல்ல

வேண்டியும், இந்தக்குகையினிற் பிரவேசித்தேன் அந்தக் காலவனும் 'நாச மனை' என்ன ஆராதித்த எவனும் நன்மையை யடைவானாதலால், உனக்கு வேண்டுவதைக் கேட்டுக்கொளனாக என்று அருளிச்செய்யவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அமித வாரதத்தைக் கேழுவியுற்ற முசுருந்தசக்கிரவாததி மிருந்த சந்தோஷத்துட னெழுந்திருந்து, ஸ்ரீகண்ணபிரானீச சாஷ்டாக வ மாகத் தண்டன சமாபதிகது, அஞ்சலீகூப்பி, இந்தப்பிரகாரம் பகதியுடன் விக்கியாபனஞ் செய்கின்றான்.

கேளீ சுவாமி' ஓ தேவதேவா' தேவரீர ஸ்ரீமந்நாராயண னென்றிப்போ னுதான தெரிந்துகொண்டேன், அடியேன் அரசாக்கிச் செய்யுகாலையில் விருத்த காகக்கரெனகிற ஒரு மகாரிஷிபானவா, இருபத்தெட்டாவது சதுர புகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவவதாரஞ்செய்து உனக்குப் பிரத்தியக்ஷ மாகப்போகுமுரென்று சொல்லியிருந்தார அவ்வண்ணமே தேவரீரை யிப்போ பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சேவிகதுக் கிருதாரதத்துணை. அடியே னினுவவரையில் துற்பலமாயும் உததமாயு மிருக்கின்ற மானிடஜன்மத்தை யடைந் திருந்தும, அதற்குரிய மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான தேவரீருடைய திருவடியையும் பாகவதாக்குடைய சகவாசத்தையு மறந்து, நரகத்திற்குக் காரணமான சமு சாரசகத்தைப் பரம் புருஷாரதத் மென்று நினைத்து, அறிவினமையால் பசு வானது கின்றநில முளைத்திருக்கின்ற புலலைத் தாவி விழுவது போல மோசம போனேன்

எனக் கிதுவரையில் பொல்லாகான காலமாயிருந்ததால், இராசசியத் தினிடத்திலாசை ஒழியவுமில்லை தேவரீர பிரத்தியக்ஷமாய் சேவைசாதிகவு மில்லை. இப்போ தடியேனுக்கு நரகத்திக்குரியகாலமாதலால், இராசசிய சம பந்தமுமற்றுத் தேவரீருடைய சேவையுங் கிடைத்தது இனிமேலு மப்படி மோசம்போகாமல், சாசுவதமாகியு கோடிகுரியப் பிரகாசமாகியும் ஆனந்த மய மாகியு மிருக்கின்ற மோக்ஷத்தைத் தராநின்ற தேவரீருடைய திருவடியில் பக் தியும், பாகவதாக்குடைய சகவாசமு நிரந்தரமா யிருக்குமபடி கிருபை செய்ய வேண்டும. என்று பிரார்த்திக்கவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவா கபட் மாய் முசுருந்தனைப்பாரத் தொருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்

ஸ்ரீ க ண் ண ன் வ ர க் கி ய ம

கேளாய் முசுருந்த மகாராஜனே! உனக்கு வேண்டுவதைக் கேட்டுண்டு சொன்னால் வேறென்றையும் விருமபாமல் என்னுடைய திருவடியில் பகதி யிருக்க வேண்டுமென்று கேழுகின்றாய். அதனு லென்னபிரையோஜனத்தை அடையப்போகின்றாய்? என்று கேட்டருளுகின்ற ஸ்ரீகண்ணபிரானீசப்பாரத் து முசுருந்தன் சொல்லுகின்றான் கேளீர தீனபந்துவான் சுவாமி' அடியேன் பூர்வஞ்செய்த காமவினையால் வெகுதிலேசவகளை அனுபவித்து, பஞ்சேந்திரி பவகளையும் வெல்லமாட்டாமல், அதுகளால் நாநாவிதவகளாக இழுகப்பட்டுள்ள பிரையாசையினால் தேவரீரைக்கண்டு சரணமடைந்தேன் இப்போதும்

உபேகைச்செய்யாமலடியேனை எவ்விதமாயாவது இரட்சிக்கவேண்டும். என்று சாஷ்டாங்கமாகச் சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றிக்கொண்டு மெத்ததயரகத்துடன் பிரார்த்திக்கதான இப்படி பிரார்த்தித்த முசுருந்தனைப் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்கின்றார் வாராய சாவழிமனான முசுருந்தரக்கிரவா ததியே ' நீ விருமபியபடியே தந்தேன் நீகூத்ததிய தாமத் திலேதானே யிருந்து தவஞ்செய்து, உன்னுடைய மற்ற ஆயுளையுமேபோகக் கித்தி, மறுஜனமம் பிராமமணனுப்பிற்று, கிபரணத்சயத்தா னென்னு டைய பதவி' என்ப அடையப்பேரகிரவியன்று அனுகிரகஞ் செய்கனா

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

அடிசீரடியாசீரிய வ்ருத்தம்

அரியமுசு ருந்தனுக்கு அனுகிரக
கஞ்செய்து பின்பு அவ்விடம் விட்டு
விரைவுடன் தவாரசை நண்ணி
குணடின மாநகர கதிபன் வீஷ்ணுகராஜன்
அருந்தா கதி லுதித்திடும ருக்குமணி
தேவிக் கலியாண மதனைச் செய்க
குரிசிலான வ னெண்ண கோதையு
ருக்குமணி பகவா குறைப பித்தானே

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா முசுருந்தனுக்கு அனுகிரகஞ் செய்தபின்பு அவ்விடத்திலிருந்து தவாரகாபுரத்திற் செழுந்தருளினதும், குணடினபுரத் திற் கதிபனான வீஷ்ணுகராஜன் தனது அருந்தவப் பெண்ணாகிய உருக்கு மணிதேவிக் கு விவாகஞ்செய்யப் பிரயத்தனஞ்செய்ததும், அப்போ உருக்கு மணிதேவியானவள் ஒருபிராமமணனிடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச் சமா சாரஞ்சொல்லி யனுப்பினதும் அதை சுவாமியானவாக்கேட்டுச் சந்தோஷித் துப் பிரதி உத்தரஞ்சொல்லி அனுப்பினதுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் பரதவம்சசோதபவனே ' இப்படிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுல் முசுருந்தன் அனுகிரகிக்கப்பட்டுக்கொண்டு, அவரைத் தண்டன சமாபித்து விடைபெற்று, பாவதக்குகையில் நின்று வெளிப்பட்டு, குறுகியும் அற்பபல முமுடைய மனிதர்களையும் அறப் கூர்வகளுடைய பக்கங்களையும் அதிக் குகூமமான விருகூங்கலையும் பார்த்து, மனதில் வைராக்ஷியம் பிறந்து, ஸ்ரீ பகவானுடைய திருவடிகளில் மனதைச் சலிக்கவொட்டாமல் தியானித்துக் கொண்டு, கந்தமாதன் பாவத்ததி லிருக்கின்ற நரகாராயண சிரமத்திற்குப் போய்த் தவஞ்செய்யலானான். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாவதக்குகை

பினிவிருந்து வெளிவந்து மதுரா புரத்திற்குப்போய காலயவனுடன் கூடவந்த மூன்றுகோடி துலுக்கரை ஏக்காலத்தில சங்கரித்துச் சந்தோஷபாய மதுரை பிலிருக்கையில், ஜராசந்தன் திருமபவும் இருபத்து மூன்றக்குரோணி செனைகளோடே மதுரையைவந்து வளைத்துக்கொண்டனன்

அப்போ ஸ்ரீபகவானுவா அந்த ஜராசந்தனையுப் செனைபையும் பார்த்துப் பயந்தவரைப்போல் பவராமருடன் கோமந்த பாலகத்தைநாடி ஓடினான் அவர் களைப்பார்த்த ஜராசந்தன் பரிசுசஞ்செய்து பின் துடங்கோடி வந்தான் அப்போ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் நிராம அமலைக்குப் பின்புறத்தி லொளிக் கைக கொண்டார்கள் ஜராசந்தன் பகிடுருநீயாசனை அகலமும உபரமுமுள்ள அமமலையின் ஆதியந்தந தேடியுங் கண்டு பிடிக்க மாட்டாமல், இமமலையை நெருப்பிடிக் கொளுக்கினோமானால் ராமகிருஷ்ண ளிருவரும் சாம்பலாவார்களென்று நினைத்து, அனைக்கோடி விறகு சுமைகளைக் கொண்டுவந்து சுற்றி லும் போட்டுத் தீழுட்டினன் அததீபானது அமமலையின் நான்கு திசையிலும் பற்றிக்கொண்டு பிர்ளைபகால் அக்கினிபைப்போல் விளங்கிபது அப்போ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிருவரும் ஆகாயமாரக்கமாக ஜராசந்தனுக்குத் தெரியாமல் பூமியிலிறங்கி, ஜராசந்தனுடைய செனைகளைச் சங்கரித்துப்போட்டு, ஏக்கந்தமாய துவாரகா பட்டணத்திற்குச் சென்றான்

பிறகு ஜராசந்தன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ளிருவரு மீதத் துக்கினியில் மாண்டார்களென்று நிச்சயித்து, திருமபி வந்துபார்த்து, தனது செனைகளெல்லாம் மாண்டிருப்பது கண்டு மனக்களாசியுற்று, ஆசசரியத்துடன் தனது பட்டணத்திற்குச் சென்றான் இப்படி துவாரகா பட்டணத்திற்குப்போய ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்கள் சுமார யிருந்ததுகாலையில், ஆனாகத் தேசத்திற் கரசனை ரைவகெனன்று பெயருடைய மகாராஜனுவன் பிரமமதேவனுடைய அனுகிரகத்தா லுண்டான ரேவதியென்கிற தனது கன்னிகையை ஸ்ரீ பலராமருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தனன் அதனை பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியை ஆசுரவீதியினால் விவாகஞ் செய்ததைச் சொல்லுகிறேன் கேளும விதற்பதேசத்தில் மகா தாமசிந்தையுள்ள பீஷமகென்கிற மகாராஜன் அரர் செலுத்திவந்தான் அவனுக்கு உருசுமீ, உருசுமீர்தன் உருசுமீப்பாகு, உருசுமீயேசி, உருசுமீ நேத்திரன், என்று ஐந்து குமாரர்களும், ஸ்ரீ மகா லட்சுமினுடைய அம்சமாய்ச் சல்லலாண் சம்பவனையான உருசுமணி தேவியை ரொடுபெண்ணும் பிறந்திருந்தார்கள்

ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியானவள் தனது கிரகத்தினில் வரப்பட்ட பெரியோர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய திவ்விய கலையான குணங்களைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றுப் பரமான்ரதமடைந்து, அந்தக் கண்ணிரானை பகவானையே தனக்கு உகந்த நாயகராக நீனைத்து, அவருடைய திருவடிகளில் மனமுடையவளாயத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தாள் அக்கருத்தை ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியினுடைய தயத்தவதையா களிப்பித்து, அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண-

பகவானுக்கே விவாகஞ் செய்துகொடுக்கச் சமம்தித் திருந்தனாகள் இவ்வாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் இந்த ஸ்ரீ நுகசுமணி தேவியினது சவுந்தரியங்களுடைய நற்குணங்களையும் கேள்வியுற்று, அவளே தமக்கு உகந்த நாயகியென்று கருதி விவாககாலத்தை எதிர்பாரத்திருந்தனர். இப்படி யிருக்கையில் அந்த பிஷ்மகனுடைய முகம் புகுகிரஸும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு விரோதியாய் நிற்குகின்ற உருக்குரியானவன் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு இந்த ஸ்ரீ நுகசுமணி தேவியியைக் கொடுக்கக்கூடாது சேகிதேசத்திற கரசனான சிசுபாலனுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று நிச்சயித்திருந்தனன்.

அதையறிந்த ஸ்ரீ நுகசுமணி தேவியானவள் இதைச் சுவாமியுக்கு விக்கியாபனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருதி, ஒரு பிராமமணனை வரவழைத்து, அவருடனாகச் சங்கத்திள யாவற்றையுஞ் சொல்லி, அவருக்கு வேண்டிய வெகுமதிகளைக் கொடுத்து, ஒருபத்திரிகையும் விபரமாயெழுதி அனுப்பினள் அவ வேதியரும் தட்சணமே விகற்பிதேசத்திலு நின்று பிரயாணமாய் துவாரகா நகரத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய திருமாளிகையின் அருகின்றிப்போய் அவ்விடத்திலுள்ள காவலாளிகளுடன் தாம் விகற்பிதேசத்தி லிருந்து அரவிரதாஷ்டனைத் தண்டன சமற்பிஷ்மகவந்த சங்கதியை ஸ்ரீ பகவானுடைய சன்னிதியில் விக்கியாபனஞ் செய்யச் சொல்லி யனுப்ப, அவர்களு மப்படியே விக்கியாபனஞ்செய்ய, அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியும் அவ்வந்தனை அந்தப் புரத்திற கழைத்துவரச் சொல்லி, நவரத்தினத்தா லிழைத்த சொன்ன சிங்காசனத்தை விட்டுமுடித்து எதிர கொண்டுநின்று, அந் தப் பிராமமணனுக்கு அறையுபாத்திய முஷ்ணியதால் பூசித்து, தாமெழுந்தருளி யிருந்த சிங்காசனத்தினி லுட்கார்வைத்து, அனை கணினிறந்த முதலியவற் றால் திருப்பதியும் கந்த புஷ்பங்களால், அவைகாரமுஞ் செய்வித்து, தாமபூலங் கொடுத்து, கடடிலினமீதவரைப் படுக்கச்சொல்லி, அவருடைய பக்கத்திற் றுமுட்காரந்து, அவரைப்பாரத் தொருவாரத்தை அருளிச் செய்கின்றனர்.

கேளீர் பூசரோததமரே! உமக்குத் தாமமானவை விகர்தமில்லாமல் வீருத்தியடைகின்றனவா? உமது மனோபிஷ்டங்கள் எப்பொழுதும் சந்துஷ்டியை யடைந்திருக்கின்றனவா? உலகத்தினில் தனக்குத் திடைத்த மட்டுக் கும மோனமையாகப் பாவித்துச் சந்துஷ்டியை தன்னுடைய தாமங்க ளொன்றையும் விடாமல் எவன் அனுஷ்டிக்கின்றானே? அவனிவவுலகத்தில் சகல இஷ்டத்தையும் சலபமாகவடைந்து பரலோகத்திலும் சுகத்தை அடைவானா லால், அப்படிப்பட்ட தாமங்கள் தேவரீருக்குக் குறைவற நடந்துவருகின்றனவா? என்றுகேட்டருளிய ஸ்ரீ பகவானுடைய வார்த்தைகளைக் கேழவியுற்று, அந்தப் பகவானிப்பாரத்து அவவேதியா சொல்லுகின்றனர் கேளீர் சுவாமி அரவிரதாஷ்ட! தேவரீருடைய அனுககிரகபலத்தினால் சகலதாமமும் ஒரு குறைவு மில்லாமல் நடந்துவருகின்றன. என்றுசொல்லி அப்பால் ஸ்ரீ நுகசுமணி, தேவியானவள் சொல்லியிருந்த சங்கதிகளைச் சுவாமிசன்னிதியில் விக்கியாபனஞ் செய்யுற்றனா.

வாரீசுவாமி' ஸ்ரீருக்ருமணி தேவியானவள் தேவரீரிடத்தில் விசேஷ அன்பு செலுத்தி யிருக்கிற வண்ணம் அவள் தாய்தந்தைமுதலிய பந்தகனபாவ ருந் தேவரீருக்கே தண்ணீர் கண்ணீர்தானா செயது கொடுக்க இசைந்திருக்கிறார்கள் தனக்கு முதற்பழையான உருக்குமியென்பவள் சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்க யத்தினஞ்செய திருக்கின்றான் இதனைத் தேவரீருடன் உருக்கு மணி தேவி பாணவள் சொல்லச்சொன்னாள் என்று சொல்லியபிறகு ஏகாந் தத்தில் ஸ்ரீருக்ருமணி தேவியினுடைய கையெழுத்துப்பட எழுத்கொடுத்திருக்கின்ற விக்கிரபப்படைத்திரிகையை ஸ்ரீபகவானுடைய திருக்கையினிற் கொடுக்க, அதையந்த அந்தணரைத்தானே வாசிக்கச் சொல்லினா அப போதந்தப் பிராமணனா வாசிகுதனா

கேளீசுவாமி' ஓ தேவதேவனா ஸ்ரீபகவானே' விதற்பதேசுதிபனா பீஷமகனுக்குப் பெண்ணாகிய உருக்குமணியென்ற பெயரையுடைய வடியே னுக்கு விவாககாலஞ் சமீபித்திருக்கின்றமையால் தேவரீர், சராசராத்மமான இம்மூவுலகிலும் மிகுந்த சவுந்தரிய முடையவ ரென்றும், அசசுகொனகிற திருநாமத்துடன் விளங்குசிறுவ வ ரென்றும் கேள்வியுற்ற, தேவரீரைச் சீக் கிரத்தில் அடைவதற் கெல்லாமல் காலதாமசமா யிருக்கின்றனவே யென்று மனது வெப்பங் கொண்டு, தேவரீருடைய சரிகதிரங்களாகின்ற அமுத்தா ரையைச் செவியினவழியாகக் கிரகித்து அந்தத்தகாபத்தைப் போகக்கூடாகக் கொள்ளுகின்றேன் அப்படியுடைய மகிமையைமுடைய தேவரீருக்கு அடி யேன் கொஞ்சமேனும் இசைக்கவ ளாகாவிடினும், கயாபரிபூரண சுவாமியாத லால் கருப்பகூர்ந்து அங்கீகரிப்பிரெனகிற வாசையால் விரும்புகின்றேன்

அன்றியும் சிங்கத்துக்கொப்பான தேவரீருக்கென்று கிருஷ்டத்திருக் கின்றவடியேனை நரிகொப்பான சிசுபாலனவரது தொடுகற்கு முன்னம் தேவ ரீர் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும் அடியேன் முன் ஜன்மத்தில் கடாரப் பிரதிஷ்டையும், பிராமணாசனாக்கு அணைந்தானமும், கங்கைமுதலிய புண ணிபந்தியில் ஸநானமும், சாந்திராயண முதலிய விரதங்களும் நிறைவேற்றி ஸ்ரீபகவானாகிய உமமையும் ஆராதித்திருந்தால் விவாகஞ்செய்வதற்கு முன்னு தாகப் பாவதி பூசைசெய்வதற்காக அடியேனுடைய அந்தப்புரத்தை விட்டுத் தோழிகளுடன் காலநடையாக வெளியினிலவருவேன் அப்போது கிருபை யாய் கதாகிரஜனான தேவரீரெனது கையைப்பற்றக்கடவீர் தேவரீருடைய திருவடிதூளியைச் சம்புலானவா சிரசில்தரித்த பிரபாவத்தால் கபாலம் எதுமபு இதுகளைப் பூஷணமாக வணிர்திருந்தாலும் அசுத்தியை யடையாமல் பரிசுத்தராகினா

அப்படியுடைய பிரபாவத்தையுடைய திருவடிகளை அடையாமல் அடி யேன் ஜித்தத்தற் கெனனசபலம் சகலவித்ததினும் தேவரீரையே புருஷனாக வுடைய விரும்புகின்ற வடியேனுடைய கோரிக்கை யீடேற்றவிட்டால் பிராண னைவிட்டி எத்தனைஜன்மமும் அடியேனை அணுககிரக்க யில்லையோ? அதனை ஜன்மமும் வேறொருபுருஷனைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமல் தேவரீருடைய

திருவடியிறறானே மனதைவைத்துச் சரீரத்தைமாத்திரம் விட்டுவிடுவேன். அப்படி செய்கின்றபோது தேவரீர்தானே அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து அனுகிரகிக்கப் போகின்றார், ஆதலால் இனி நடக்கப்போகின்ற வடியேனுடைய கருத்தை விக்கியாபணஞ் செயதேன் இப்பால் தேவரீருடைய திருவுள்ளக் கருத்தின்படி நடந்துகொள்ளுகிறேன் என்று ஸ்ரீ உருக்குமணியேவியால் மகாவினயத்தோடும் எழிதியிருந்த கிருத்தாரதங்களை பெல்லாப சுவாமி சன்னிதியில் வாசித்துக் காண்பித்து, ஆக்கியாபிரகாரம் நடந்து கொள்ளுகிறேனென்று மறையோனான பிராமமணன் விக்கியாபணஞ்செய்து கொண்டன

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலிவந்தம்

அரிய கிருஷ்ணனு மந்தனா தன்னுடன்
தெரிவைக் கோதெனச் சேப்பி யனுப்பிய
பரிவாப்ப பூசுரன் பாவைக்குச் சொல்லிட
உரிய கௌரிநோன் புள்ளத் திழைத்தனள்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவா பூசுரனுடன் அந்த ஸ்ரீருக்குமணியின் கருத்தின்படி நிறவேற்றுகிறேன் எனறதும், அந்த ஸ்ரீருக்குமணியேவியானவள் பிராம்மணனவரவை எதிர்பாராததிருக்கையில் அவ்வந்தனாபகவானுடைய கருத்தைத் தெரிவித்ததும், ஸ்ரீருக்குமணியேவியே கவுர்பூசைசெய்ததும், அப்போ ஸ்ரீருக்குமணியேவியைக் கிரகித்துக்கொண்டு போனதும், அரசாக்கள உபுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டாளு சொல்லுகின்றன

கேளீர் உத்தரகுமாரனே! அந்த ஸ்ரீருக்குமணியேவியினது கருத்தைப் பிராமமணனாற் கேழுவியற்ற ஸ்ரீபகவானானவா கொஞ்சம் புன்னகையுடன் அமமறையோனை நோக்கி ஒருவராததை அருளிச்செய்கின்றார். கேளீர் பூசுரோத்தமரே! அந்த ஸ்ரீருக்குமணியேவியினது கருத்தின்வண்ணம் யானும் இராப்பகல் நித்திரையிலலாம் வீருக்கின்றேன் உருக்குமி என்பவன் தன்னுதவகையாகிய ஸ்ரீருக்குமணியேவியைச் சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்திருப்பதும், அந்தச் சுவயம்வரத்தினில் வந்திருக்கின்ற சகல வரசாக்களையுமிட்டு ஸ்ரீருக்குமணியேவியானவள் என்னையே தியானித்துக்கொண்டிருப்பதும் யானறிவேன் தீக்கடைக்கோலைக் கண்டதது நெருப்பை எடுப்பதுபோல சகலவரசாக்களையும் ஜயித்து அந்த ஸ்ரீருக்குமணியேவியைக் கொண்டுவருவேன் என்று அந்தப் பிராமமணனுடன் சொல்லி, தமது சாரதியான தாருகனைப் பார்த்துத் தேரை அலங்கரித்துச் செயதுகொண்டு வருமபடி ஆக்கியாபித்தனா

அவனவவாரே சைனியம், சுககீவம், மேகபூஷபம், வலாஹம், என்று பெயரையுடைய நான்கு குதிரைகளை இரத்தத்திற்பூட்டி, சகல அலங்காரத் துடன் அசனமனை வாசலிற் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, சுவாமி சன்னிதியில் வந்து விக்கியாபனஞ் செய்தன்ன அவரதுகேட்டு ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியா லனுப்பிவிக்கப்பட்ட பிராமமணனுடன் இரத்தத்தினித் தெழுந்தருளி துவார கா புரத்தைவிட்டு, ஒரு இரத்ததிரியிறுனே விதாபப தேசத் திற்குவந்து சோநதனா அந்த விதற்பதேசத்திற கதிபனுன பீஷமகன தனது குமாரசனை உருக்குமியினுடைய வாததையை அதிக்கிரமிகக மாட்டாமல், சிசபாலனுக்கே தனது அருந்தவப் பெண்ணாகிய ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியைக் கொடுக்க வேண்டு மென்று நிச்சயித்து, தெருவுகனெல்லாம் ஜலந்தெளித்துப் புஷ்பங்களிறைத்து நான்கு பக்கங்களிலுந் தீபங்களைப் போடுவித்து, வீதிகளில் துவஜங்களுந் தோரணங்களுந் கட்டுவித்து, பிதூக்களையுந் தேவாக்களையும் பிராமமணாக்களைக் கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தான்

இவையனறியும் அனேக பிராமமணாக்களுக்குப் போஜனஞ் செய்வித்து, ஸ்ரீ ருககுமணி தேவிக்கி மங்களஸநானஞ் செய்வித்து, விலையுயர்ந்த நூதன வஸ்திரங்களாலும் பூஷணங்களாலும் அலங்காஞ்செய்து, நான்கு வேதங்க ளால் பிராமமணாக்களைக் கொண்டு இரக்கூட பர்தனங்களும் புரோகிதாக்களா லும் அதாவண வேதமந்திரத்தினாலும் ஹோமமும் மறற்கக்கிர சாரதிமுகலிய காமங்களயாவற்றையும் கிரமப்படி செய்வித்து, பிராமமணாக்களுக்கு அனேக சொனங்கன வஸ்திரங்கன பூஷணங்கன தாம்பூலம், பசு, பூமி, இவைமுதலிய தானங்களை கொடுத்தான் அப்போ பட்டணத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும் பரிசுத்தமாக ஸநானஞ்செய்து, கந்த புஷ்பங்களால் அலங்காரஞ் செய்து கொண்டு சாவாபரண பூஷிதாக்களா யிருந்தார்கள் அப்போது சேதிதேசத்திற கதிபனுன சிசபாலனைவன அனேக அந்தணாகடகு வஸ்திரம், பூஷணம், தனம், பசு, இவைமுதலிய அனேகதானங்களை வெகுவாக்ககொடுத்து, தனது இரத்தஜ்ஜ தூரகபதாதி சேனைகளோடே கூடி சேதி தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட டிக் குண்டின் புரத்திற்குவந்து சோநதனன

அப்போ பீஷமகனைவன அந்தச சிசபாலனை அறகியபாததீய முதலிய வற்றற பூசித்து, தனது அரண மனையிறுனே நேமித்த விடுதியி் விருக்கச சொலலி, பிறகு அவனுடன் கூடவந்த சாலவன, ஜராசநதன, இவளமுதலிய வரசாங்களையும் பூசித்தனன் இப்படி நாநாதேசத் தரசாக்கள வந்திருப்பதை ஸ்ரீ பலராமா தெரிந்துகொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண னெண்டியாயப் போயிருப்ப தால் ஒருவேளை பிரமாதம் வருமென்று யோசித்து, யாதவசேனைக்கைக் கட்ட டிக்கொண்டு அவருமொரு பக்கலிலவந்து சோநதனா அப்போ ஸ்ரீ ருக்ரு மணிதேவியானவள தான் துவாரகைக்கு அனுப்பின பிராமமணன் வராமம் யால மிகவும் யேசுமுற்று, ஒன்றுந் தோனறாமல் மனக்கவலைகொண்டு, நாம் அனுப்பின பிராமமணன் துவாரகைக்குப் போய்ச் சோநதாரோ? அல்லது வழியினில் நின்று விட்டாரோ? இல்லை அந்த நித்தோஷரான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண

பகவானுக்குத் தாய் தந்தையாக விருக்கையில் நாமெழுதியதைக் குற்றமாக வெண்ணி அதிலை விவாகஞ் செய்கக்கூடாதென்று திருவுள்ளத்திறநேனறியதோ?

அல்லது தாம் பிரையாணமாய் வருகிறவராயிருந்து இந்தப் பிராமணரையுங் கூடப் போகலா மென்று நிறுத்திக் கொண்டாரோ? அல்லது என்னுடைய துறபாக்ஷியத்தால் பிரையாணமாய் வருமென்பது மராக்கத்திலேதேனும் உபத்திரவம் வந்ததோ? பாக்கியஹீனயான வெண்ணிடத்தி லீஸவரனுக்கு அனுகூலஞ்செய்ய மனமிலையோ? அந்தோ! போன பிராமமணனும் வர விலையே! விவாகசாலமும சமீபித்ததே! இந்தப் பாவதி தேவிற்கும் யென்னிடத்தில் அருளிலையோ? எனபாக்ஷிய மென்னமா யிருக்கின்றதோ? தெய்வமே! என்று பலவாறாக நினைத்து மிகவுந் துயரகதையடைந்து மனஞ்சோரந்து யிருக்கையில், கன்னுடைய இடம்பக்கதுக்கண், கரம், துடை, கால் இவை முகலியாதிகள் தாடிச்சு, அதுகாற் றசஞ்ஞனமாக விருப்பதையுன்னி யோசித்திருக்கிற அநந்தசமயபக்தி கன்னுறுப்பாபட்டிருந்த பிராமமணர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் விடைபெற்று, மிகவும் சீக்கிரமத்தான் ஓடிவந்து அநதப் புரத்திற்றி டிரவேசித்து, விசனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைக் கண்டார்.

அப்போதற்கு நந்தனனுடைய முகக்குறியை ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள்கண்டு, போனகாரியத்தை அனுகூலஞ்செய்துகொண்டுவந்தவராக நினைத்து நமஸ்கரித்து, உபசாரத்துடன் கொஞ்சமுட்புனர்வாகெண்டு நாணத்துடன் ஒருவராததை சொல்லுகின்றனள் கேள்! உத்தத்தான் பிராமமணேத்தம்மே! அநத தீனகயாளுவான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் யுவன மெழுந்தருளிராரா? என்று மெல்லிய கொணியுடன் கேட்ட ஸ்ரீருக்குமணி தேவியை அநதப் பிராமமணர்பாக்கது, அநத ஜகதீசுவரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சமீபத்தினில் வந்திருப்பதையும், சகலவரசாகஞ்ஞம் பாரத்திருக்கையில் தன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறோமென்று அருளிச்செய்ததையுஞ் சொல்லினா, அதுகேட்ட ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஆனந்த சமுத்திரத்திலாழ்ந்து இப்படிப்பட்ட சுகோஷ மொழிபாப்பைகத் மறைப்பானாக் கென்னவெரு மதிசெய்யலாமென்று தேடி, அத்தந்தைநததாகத் தனக்கு யாதேனு மொன்றைக்கொடுக்கத் தோற்றமுமிருந்தாள்.

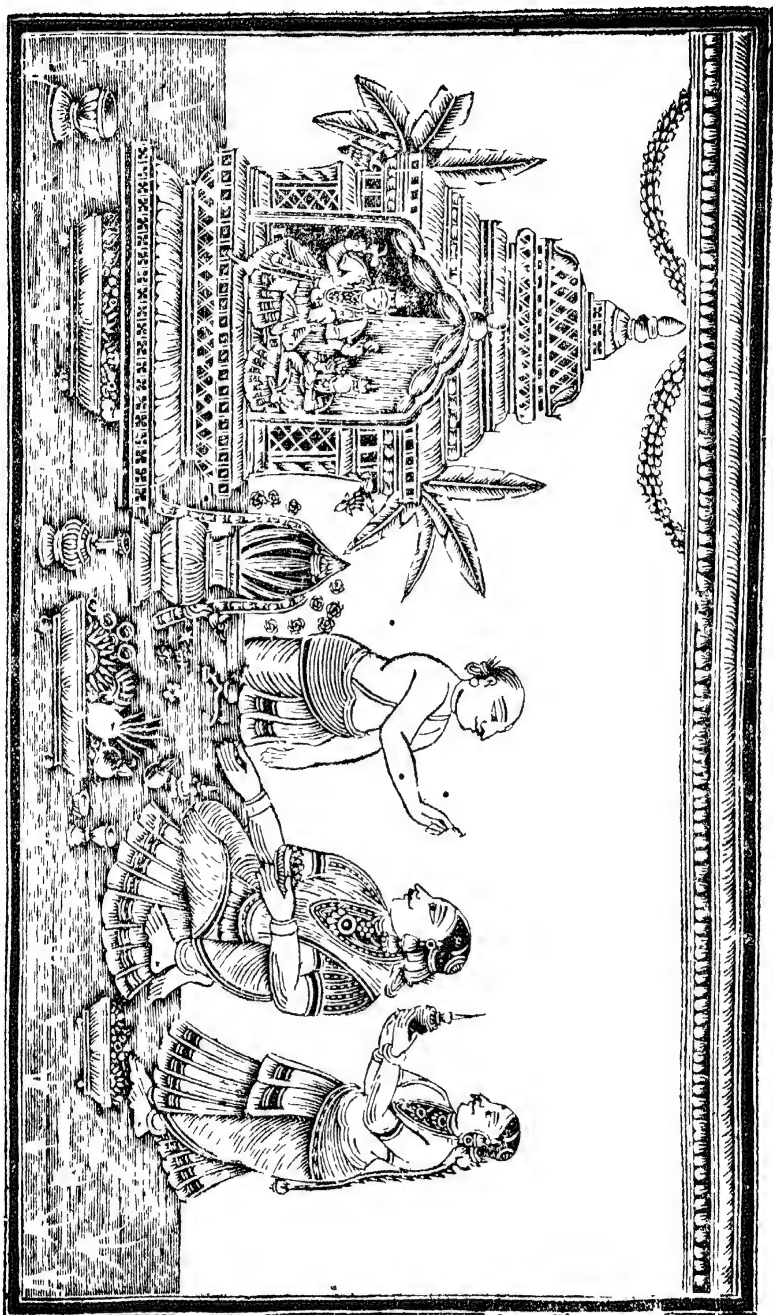
பின்பு ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஒருவாறு தேறினவளாகி, தன்னுடைய கடாசுக்ஷ மெவனுக்கிருக்கின்றதோ அவனுக்குச் சகல செலவச்செருக்கு மெனமேலும் உண்டாகின்றனவல்லவா? அப்படிப்பட்ட மகிமையையுடைய நாமே இவரைப் பணிந்தா லிவருக்குபாதினுங் குடி வினந் யிருப்பாரென்று கருதி, அவ்வந்கணரைப் பக்தியுடன் பிரகக்ஷணஞ்செய்து சூஷ்டாக்ஷமாகத் தண்டன சமர்பித்தனள் இப்படி யிருக்கையில் விதற்பதேசத்தரசனான பிஷ்மகன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ஸ்ரீருவரையுங் கண்டு, மிகுந்த களிப்புடன் ஸ்ரீ

கண்ணிராணுவா மருமகனாகியிருக்க மனங்கொண்டிருந்ததா லதற்குத் தகுந்தபடி அவசனங்களுக்குரியவர்களை நடத்தவேண்டுமென்று கருதி, அங்கிய பாததிய முதலியவற்றை பூசுதது, வஸ்திரபூஷணங்களால் அவைகரித்தது தனது அரண்மனையினிற்றினே விநிதிவிட்டு வெகுமரியாதையுடன் அவர்களை அதிலிருக்கச்சொல்லி, அவர்களுடைய கூடவந்த யாதவர்களுக்குத் தகுந்த உபசாரத்துடன் அவ்வர்களுக்கு யோக்கியமானவிடத்தி லிருக்கச்சொல்லி நேமித்தது, அந்தப் பீஷமகனானவன் தனது அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

அப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் தாங்கள் கண்களபடைத்த தற்குப்பிரையோசனம் இன்றைக்குத்தான் வாயத்தென்று சொல்லி, புருஷ சிம்மமாகியும் மகாசுவந்தரியவானாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீ கண்ணிராணுவைய முகாவித்ததை நன்றாகச் சேவித்துணராத ஓடுவருக கொருவா பேசிக் கொள்ளுகின்றார்கள் நமக்குக் கொஞ்சமேனும புண்ணிய முண்டென்கிறது நிஜமான விருத்த தாமரைக கண்ணான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நமது மாதாசி ரோமணியான ஸ்ரீருக் தமணிகேளியை மனமபுரியக்கடவா என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது அன்னம்போன்ற நடைபிணையுடையவனும், மின்னன் கொடியை நிகர்த்த மெய்யினை வாயத்தவனும், குயிலினது தொனியினை வாய்நக வாகுகளை யுடையவனாகிய ஸ்ரீருக்குமணிகேளியானவன், கௌரி கோயிலுக்குப் போகுமபடி பிரயாணமாயினான்

இப்படி பலமடம்போன்ற உத்திகளும், வலம்புரிசங்கமபோன்ற கழுத்தும், சந்திர பிரபம்போன்ற முகமும், இருண்டமேகமபோன்ற கருளான தலையிர் களும், கலசம்போன்ற தனங்களும், நெய்தல் புஷ்பம்போன்ற கண்களும், வில போன்ற புருவங்களும், சிங்கத்தினைப்போன்ற இடையும, மணற்குன்று போன்ற புட்டமும், மாதளமவிரைபோன்ற பலவரிசைகளும், எள்ளுப்பூப் போன்ற மூக்கும, தாமரைபோன்ற காலங்களின் ஒளிகளும், சிறப்பக்கொடி போன்ற கைகளும், கண்ணாடிபோன்ற கன்னங்களும் வாயைமரம்போன்ற துடைகளும், சந்தனக் குழம்புபோன்ற குளிரசரியான கடைக்கண் பாவை களும், கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான புன்னகையும், ஆகிய சகலாவகாரத்த துடன் விளங்குகின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கௌரிபூசை செய்யக் கோவிலுக்குப் போகவேண்டுமென்றுகருதி, அந்தப்பூசைக்குரிய சாமான்களை யெடுப்பித்துக் கொண்டனள்

இப்பால் அந்த ஸ்ரீருக்குமணிகேளியானவள் அவ்வகாரத்துடன் அழகிய தோழிகளும் பிராமமண ஸ்திரீகளும் புடைசூழ, புன்னகையுடன் ஆரையினி லொட்டியாணமினன், காதில் குண்டலங்களாய்ச், கையினிற் கங்கணங்க ளொலிக்க, காலகளிற் றண்டை சதங்கை கலீல கலீலென்று தொனிக்க, அரண்மனையினில் நின்றத தனது தாயாருடன் காலநடையாய வெளிப்பட்டு, சர்வாதரியாயியான ஸ்ரீகண்ணிராணுவைய திருவடிகளிற் பொருந்தின மன முடையவளாகி, மவுனத்துடன் பேரி, நகரா, நகபத்து, மத்தளம், நாகசரம்,

உருகருமணி தேவி கௌரிபூசை செய்தல்

வினை இவைமுதலிய பதினெனைவாததியங்களு முழங்க, படிகென வம்சப ரம்பரைகளைச் சொல்லித்துதிக்க, சூரர்கள் ஆயுதபாணிசாரா முன்னும பின்னுமாகக் காரக்க, இப்படி சகலாடம்பரகதுடன் பாவகிதேவியினது கோவிலினருகிற சென்று கைகாலகளைச் சுத்திசெய்து, கதகரசமனத்துடன் கோவிலினுட பிரவேசித்து, பிராமமண ஸ்திரீகளினால் ஆரத்ய பாவகிதேவியினது தரிசனஞ் செபவிக்கப் பகதியுடன் நன்றாய்நதிசெத்து, அவ்வாமனை விதிப்பிரகாரம் தூபதீப நைவேத்யியங்களால் உபசாரம் பூசுகது, மிகவும் பப்பாதியுடன் கைகட்டிக்கொண்டு எந்நின்று வினப்பத்துடன் இப்படி பிரார்த்திக்கின்றன

கேள்வி மகாவரப்பிரசாத்தியான பாவதி தேவியே¹ எனதன்புகுஞரிய புருஷசிமமமான வசுதேவகுமாரன என்னை மனம்புரிப்பெண்ணிடம் என்று மிகவும் பிரார்த்தித்து, பிறகு பிராமமணஸ்திரீகளையு 'நமஸ்கரித்து அவாக ளாலாசீர்வதிக்ஷப்பட்டு, தீனபு ஆரத்ய பாவகிதேவியைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து நமஸ்கரித்து வெளியிற புறப் பெற்றிபோது நவரத்கினமிழுத்த மோ திரங்களணிந்து விளங்குகின்ற சரத்கினால் தனது தோழியினுடைய கரத தைப் பற்றிக்கொண்டு வருகிறாள் இப்படி நீண்டகண்ணாடைய ஜகனமோகி னியாய ஸ்ரீபகவானுடைய மாயைப்போல் வருகின்ற ஸ்ரீநாகருபணித் தவியைச் சிலவீரர்களான வரசர்கள் கண்டு, மனமதபாணங்களால் லடிபட்டு, மனந்தா ளாமல மோகித்து, சிலா நீனைவுதப்பிக் கீழ்மேலிழுந்தாராசுள் சிலா கையினிற பிடித்த ஆயுதங்களைப் பூமியில் கருவாவிட்டாராசுள் சிலா வாகனத்தின் மீதிருந்து விழுந்தாராசுள் சிலா செதிருகதி லெழுதிப் பாவையைப்போல் அசைவற்று நின்றார்கள்

இப்படி பலவாறான அவஸகைகளை அடைந்த அரசர்களை ஸ்ரீநாகருமணி தேவியானவள் கடைக்கண்ணாற்பாத்து வருகிறபோது, அந்த இராஜமண்ட லத்திற கப்புறத்திலிருக்கின்ற ஜநாரதன்ரான ஸ்ரீநாகருஷணபகவானைக் கண் ணாக்கண்டு, மானசீகமாய்ச்சேவித்து மகிழ்ச்சியுட னிருக்கள்ள அப்போ கவாமியானவா அவளது கருத்தையுணர்ந்து, மூடாகளா யிருக்கின்ற அரசர் களை அவமதித்து, அவர்களின் மத்தியில் கொஞ்சமேனாலு அச்சமில்லாமல் இரத்ததை நடாத்தி, பாவைபோன்ற ஸ்ரீநாகருமணி தேவியுடைய மெல்லிய தளிப்போன்ற கரத்தைப்பற்றிக் தமது இரத்தத்தினிது வைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ பலராமரை முன்னிடிக் கொண்டு தேரை மெல்லென நடாத்தினா. இப்படி நடாத்துகிறதைப் பார்த்துச் சகலவரசர்களும் இந்த அவமானத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல், பாரத்திரா இரத்தக் கோபாலன் சிங்கத்துக் கென்று வைத்த பலியை நரியானது கொண்டு போவதுபோல் கொண்டு போகப் பாரத் திருக்குறோமே நமமைப்போல் மூடாசுள் ஒருவருண்டோ? என்று தங்க னைத் தாங்களே கிந்தித்துக் கொண்டார்கள்

ஐம்பததுநான்காவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்கம்

கண்ணனெடு யுதகஞ் செய்யுங் காவல்

ரணை லாறையதஞ்செய்து துவாரகையில்

நண்ணி ருச சூழணி நானிடக் கலயாணம்

பண்ணிக் கொண்டா பெண்ப பகாசினறதே

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா தமமோடே யுதகத்திற்குவந்த இராஜாக்கள் யாவரையும் ஜயித்து துவாரகைக்குவந்து உருக்குமணிதேவியைக் கலயாணஞ் செய்து கொண்டாரென்று சொல்லப்படுகின்றது

கேளீர் உததரர்நந்தனான பரிஶித்த மகாராஜனே ! ஸ்ரீ பகவானுவா ஸ்ரீருக்குமணி தேவியை எடுக்குக்கொண்டு போவதைச் சகலவரசாக்குந்ம பார்த்து, இந்தத்துஷ்டனான கோடாலனை விடக்கூடாது இவனுடன் உயுத தஞ்செய்து கொன்றுவிட்டு உருக்குமணிதேவியைத் திருப்பிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி, எல்லாரும் ஒருமுகமாய்ச்சேர்ந்து, கடுஞ்சினத்துடன் கவசங்களை பூண்டு, இரதாருடாகளாய்க் கங்கள் தங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு, வில்லினுண்ணிறிக் குணத்தொனிசெய்து பாணவருஷங்களைச் சொரிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் துரத்திக்கொண்டோடிவந்தார்கள் அவர்களைக் கண்ட யாதவ சேனைகளுந் தங்கள் வாகனங்கள்பேரி லிருந்து விலைவளைத்து நானேறிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, எக்கரலகநில மலையின் பேரில் வருஷ தாரைகளை வருஷிப்பதுபோலப் பாணவருஷங்களை வருஷித்தார்கள்

அப்போது ஜராசநதன் முதலிய வரசாக்கள் கத்தி ஈட்டி கண்ட கோடாலி முதலிய வாயுதங்களை யாதவசேனைகளின் பேரில் பிறையோகஞ் செய்தார்கள் அதுகண்டு அபலையான ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கொஞ்சம் பயந்து, மாதவனுன் ஸ்ரீபகவானுடன் வாததைசொல்ல வெழக்கப்பட்டுக் கொண்டு அவருடைய முக்கதைப்பார்த்தனள் அப்போது சுவாமியானவா ஸ்ரீருக்குமணிதேவி பயந்திருப்பதாக நினைத்து, அவ்வாய்மனை நோக்கி, உன்னுடைய படாளான யாதவர்களா லீர்தவரசாக்களடிபட்டுப் போவார்கள் நீ ஒன்றுக்கும பயப்படவேண்டாம் என்று சமாதானஞ் செய்தனா அப்போது யாதவாக ளடிப்பட்டதை ஸ்ரீ பலராமனுஞ் சாத்தகியுங் கண்டு, கடுஞ்சின மடைந்து, கண்கள் சிவந்து, விலைவளைத்து நானேறிட்டுக் குணத்தொனி செய்து, நாளிகாபாணம் நாராசபாணமுதலிய பாணசமூகங்களால் இரதகஜ பதாதிசேனைகளைச் சினனாபின்னமாக வடித்தார்கள்

அப்போது தவர்கள் வாகனங்கள்பேரில் வின்றுந் தனைகள் வெட்டுப்பட்டு சுவரத்தின்குண்டல கீர்டங்களைடுங் கீழேவிழ்ந்தார்கள் சிலர் வில் பிடித்த

வண்ண வசைகளுபட்டவாகளும், காலகளுபட்டவாகளும், சரீரங்கள் துணிதிண்டாகக் கணாடிக்கப்பட்டவாகளும், பனமபழம்போல கலைகளுபட்டபூமியில் விழுகவாகளுமானாகள் பின்னும் அனேக ஓட்டங்கள யானைகள் குதிரைகள் பதாதிரா இவைமுதலிய சேனைகளுமடிபட்டு மடிந்தன, இப்படி யாதவசேனைகளால் நஷ்டமாய்ப் போன வாய்ப்பாக மற்றவா சாசன மெதிராற்றசமாட்டாமல், ஜாசநதனை முன்னிடிக் கொண்டு விதற்ப தேசத்திற் கோடி, அவலிடகதில் கைரிபமடங்கிச் சந்தோஷமிழந்து மேனி குலைந்து வாயவாண்டு சரீரமெலிந்து மனைவியைப் பறிகொடுத்தவன்போல விசனமுற்றுச் சோங்கியிருக்கின்ற சிசுபாலனுடைய சமீபத்திற்றி சென்று ஒருவராதனை சொல்லுகின்றார்கள்

கேளீர சேதித்தேசத்திற் பரசனான சிசுபாலமகாராஜனே! நீரே திப்படி விசனப்படுகிறதே? உம்மைப்போ லொத்த தைரியசாலி இப்படி விசனப்பட்டு லாமோ! மனிதனுக்கு வாழ்வானது கொஞ்சனுளே நகிக், குன்றுடுமடியாயு, கொஞ்சனுளே நிக் உயரநிடுமடியாயு, சகவரன் உண்டுபண்ணினானு அத்தகு நாமவிசனப்பட்டு டாகவேண்டியதென்ன? என்று சொல்லிக் கொண்டு நகிக் அப்போ ஜாசநதனை சிசுபாலனே நோக்கி ஒருவராதனை சொல்லுகின்ற கேளாய எநகன்புள்ள கோழனே! நானபதினே முத்தம் இரு பத்துமுன் நசுகுரேணிசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு இந்தக் கோபாலனை கிருஷ்ணனுடன் யுத்தசகிற் குட்போயினேன் அவனபதினே முத்தமும சேனைகள் யாவையும்கொன்று என்னைமாதிரிவ் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான் அவ்வாறே பதினெட்டாவது தரமும சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போனேன் அப்போதந் ஸ்ரீசிறுஷ்ணனே எதிரிற்றமாட்டாம லோடிப்போனான் ஆதலா லீகெல்லாந் தெய்வசங்கற்பகதினு லுண்டானதேயன்றி நமமாலொன்றுமில்லை என்று ஜாசநதன் சமரகானஞ் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்ட சிசுபாலனுடன் கந்துபரிவாரங்களுடன் சேதித்தேசத்திற்குச் சென்றான் அவ்வாறே சகலவரசாசனந் தங்கன தங்கன தேசத்திற்குச் சென்றனாகள் பின்பு விதற்பதேசத்திற் கரசனாகிய பிஷ்மகாராஜனின் குமாராசனந் குன் முதலவனை உருக்குமியானவன் தனது தங்கையாகிய ஸ்ரீருக்குமணீ தேவியை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானெடுத்துக்கொண்டு போனது மனம் பொறுமல், அவரைக் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதி, ஒரு அக்குரேணி சேனையைச் சேகரித்துக் கொண்டு தனது இரத்தத்தினமீதேறிச் சாரதியைநோக்கிச் சொல்லுகின்றான்

கேளாய சாரதியே! இப்போ கிருஷ்ணன் வெகு தூரம் ஓடிப்போய் விட்டான் ஆதலால் நீ சிக்கிரமத்தில் நமது இரத்தத்தை நடாததினால், அவனை யென்னுடைய தீக்ஷணங்களான பாணசமூகங்களால் லடித்து, அவனுடைய கர்வத்தையும் போக்குகிறேன் என்று உரைக்க அந்தச் சாரதியும் அவவண்ண மேதைத்தியாந்தகனை ஸ்ரீக்ஷணபிரானுடைய சமீபத்திற்றி கொணடுவது கிறுத்தினான். அப்போ முடனான் உருக்குமியானவன் சாவரநதரி யாமியான சுவாமியைநோக்கி, கேளா கோபாலாசனந் குள்ளே நிகிருஷ்ட மானவனே!

நீ முதுகுதாட்டாமல் எனக் கெதிரில் நிலனு உனனைநான் யெனது பாணத் தால் மாரைப்பிளந்து ஒரு கிழிவுதகிற சங்கரிககிறேன் என்று விலலைவளைத் து நாணேறிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, மூன்று நாராசபாணங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது மாராபிற்றி பிறையோகளுசெய்து சொல்லுகின்றன

கேளாய திருட்டுப்பயலே! நீயாருடைய பலத்தை அடுகது யெனதன் புள்ள சங்கையான ஸ்ரீ நுகருமணிதேவியை எடுத்துக் கொண்டு போனன்றை யோ? அந்தப் பலத்துடன் உனது மாரையும் பிளந்து சமஹரித்துப்போடு கின்றேன் உனக்குப் பிராணை பேரிலாசை யிருக்குமாகில் எனது தங்கை யைக் கீழேயிட்டு, நீயும் இரகத்திலிருந்து கீழேயிறங்கி, விலலையுங் கீழே போட்டுவிட்டு, பாதசாரியா யோடினால் பிழைத்தாய இல்லாவிட லென்னு டைய பராக்ரமத்தைப்பரா என்று இப்படி நாநாவிதமாயப் பினத்திக் கொள்ளுவதை சுவாமியானவா கேட்டு, கொஞ்சம் புன்னகையுடன் கமது சாரங்கமென்கிற விலலை நாணேறிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, அந்த உருக் குயிமினுடையவிலலை ஆறுபாணதகாலும், அவனுடைய நான்கு குதிரைகளை எட்டுபாணததாலும், சாரதியை இரண்டு பாணததாலும், மூன்று பாணத் தால் கொடியையும் அறுத்துப்போட்டார்

அப்போ உருக்குமியானவன் வேறொருவிலலை பெடுகது நாணேறிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, ஐந்து பாணததால் சுவாமியினுடைய திருமார்பினில் தைக்க எபகனன் அதுகளை ஸ்ரீகண்ணபிராணைவா கண்டித்து, அவனது கையினிலிருந்து இரண்டாவது விலலையுங் கண்டித்துவிட்டார். இப்படிக்கு விலலைக் கையினிலெடுக்கையில் தானே கண்டித்துப் போடுவதைப் பார்த்த உருக்குமியானவன் கடுஞ்சினமடைந்து, வேறொருவிலலை எடுத்தான் அதை யுங் கண்டித்துப்போட்டார் இப்படி இருபத்தொருதரம் எடுத்தவிலலை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கண்டித்துப்போட, அப்போதந்த உருக்குமி யானவன் வெகுநேரபத்துடன் பரிக்மென்கிற ஆயுதங்கை எடுத்து, தனது பலவகொண்டது சுழற்றி, ஸ்ரீபகவான் மீதிற்றி பிறையோகளு செய்தனன் சுவாமியான வா அசையும் பாணங்களாற் கண்டித்து விட்டனா

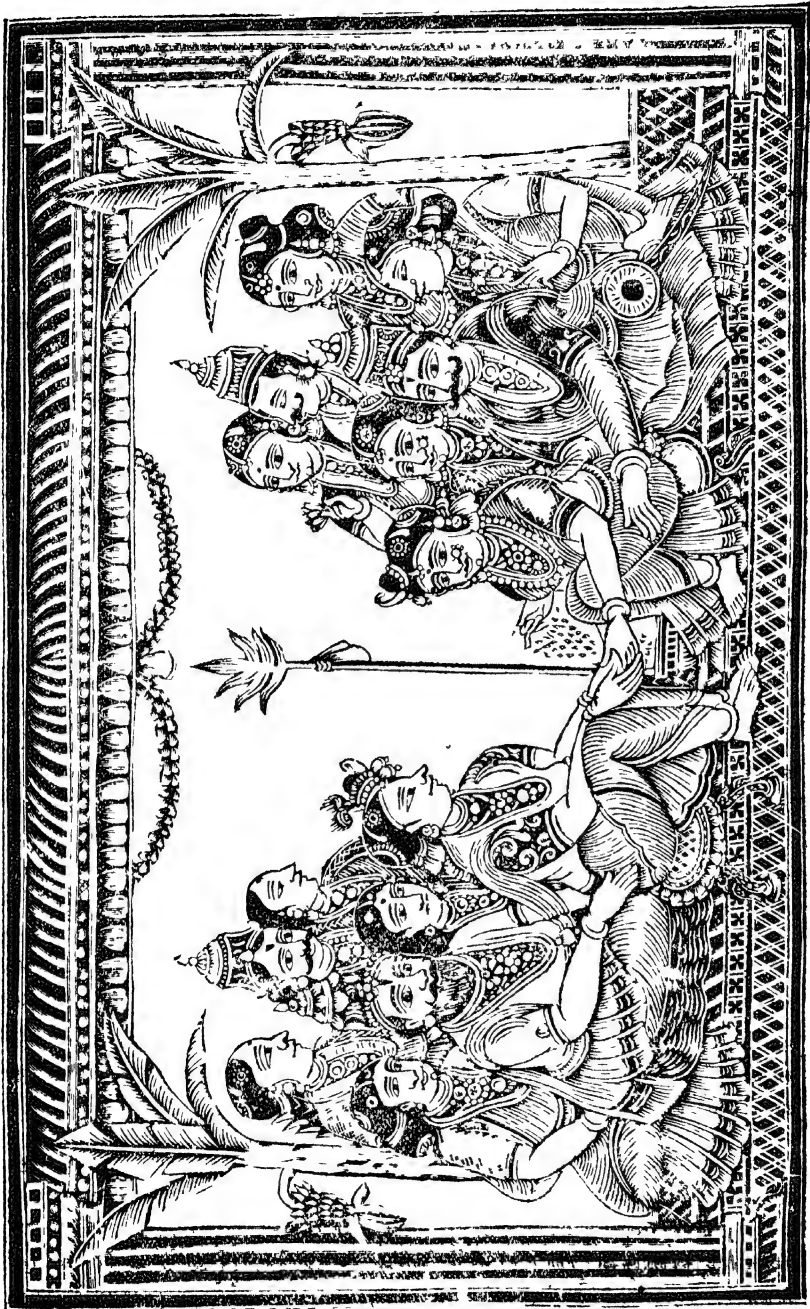
அப்பால் ககை, எறியீட்டி, உலககை, சூலம், இவை முதலிய மகத்தான வாயுதங்களை ஜநாததனபேறிற் பிறையோகளு செய்தனன் அதையுந் தம் முடைய பாணங்களால் கண்டித்துவிட்டனா பிறகு ஒரு கத்தியைக் கரத்தி னிற்கொண்டு, இரகத்தை விட்டுக் கீழேகுதித்து, ஸ்ரீ பகவானை வெட்ட வேண்டுமென்று ஓடிவந்தனன் அதையும் லோகாராட்டியரான ஸ்ரீ பகவா னானவா அணுகுகளாகக் கண்டித்து, அவனது தலையை யறுக்கத் தமது நாந் தக்மென்கிற கத்தியைக் கரத்தினிலேநதினா அதையறிந்த உலகமாதாவான் ஸ்ரீ நுகருமணி தேவியானவள் பயந்து நடுநடுங்கி, சரணணியரான ஸ்ரீ வாசு தேவனது திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு, மிகவும் சோகத்துடன் சுவாமியைத் துதி செய்கின்றனள்.

கேளீர் சுவாமி! யோகிகளுக்கெல்லாவும் கதியான, அபபிரமேய சொரூபத்தோடுங்கூடிய, மங்கள குணங்களை வாய்ந்த, தேவரீரே அடியே னுடைய தமையனுள் உருக்குமியைச் சங்கராரு செய்வலாமா? அவன்தான் கியான மிலலாமல் தேவரீருடைய திருவுடிகளில் அபராதஞ்செய்தால், தேவரீரைச் சரணமடைந்திருக்கின்ற வடிவேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து அவனை இரக்கிக் வேண்டாமோ? என்று மிகவும் பயந்து முகமவாடி, தனது கண்டத்தி லிருக்கின்ற மாலைகள் நழுவ சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பிடித்துக் கொண்டு பிரார்த்தித்தனள் அக்கால மாதா சிரோமணியான ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியினிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து, அந்த உருக்குமியைக் கொலலாமல், அவனைப்பிடித்துத் தமது தோக்காலிறகட்டி விருப்பமாக க்ஷவரஞ் செயது விட்டனா

அப்போ யாதவசேனைகள் அந்த உருக்குமியி னுடைய ஒருஅக்குரோணி, சேனையைச் சமஹரித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சமீபத்தில் வந்து கராததுக்கொண்டிருந்தார்கள் அததருணத்தில் மூத்தபிரானுள் ஸ்ரீ பலராமரானவா வாமனரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண டகவானுடைய சமீபத்தில் துறையாகச் சென்று, சுவமீபோன்ற மெய்யினை வாய்ந்து மேனி குலைந்து தைரியமடங்கி விசாரமான மொட்டந்தலையை அடைந்து விசனத்திறை கண்கள் சிவந்து தினையிருக்கின்ற உருக்குமியைக்கண்டு, மிகவுந்தையைகூர்ந்து அவனை விடுவித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கொஞ்சங் கோபத்தோடே ஸ்ரீ பலராமரானவா அருளிச் செய்கின்றனா

கேளாய ஸ்ரீ கிருஷ்ண! நீ சிறுபிள்ளை விளையாட்டாக எப்பொழுதும் பட்டட்டமான காரியத்தையே செய்கின்றாய் இப்போது நமக்குப் பந்தவாயும் சம்பந்தியாய் மிருக்கின்ற இந்த உருக்குமியைத் தேரின்றிகட்டி மிகவும் இழிவாயிருக்கின்ற க்ஷவரஞ் செய்வித்தாயே! இது நமக்கேற்குமா? நீ சகல வேத சாஸ்திரங்களும் அதினுடைய தத்துவங்களும் நன்றாயுணர்ந்த கியானவானென்று பெயாபெற்றும், இப்படிப்பட்ட அயோக்கியதையான காரியஞ் செய்தாயே! என்ன பிரையோஜனம்? என்று கோபித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவிகுச்ச சமாதானமாகச் சிலவராததைகள் சொல்லுகின்றனா

கேளாய பதிவிரதா சிரோமணியான ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவியே! நீ யெங்கனிடத்தில் மனவருத்தப்பட வேண்டாம் உன்னுடைய தமையன் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில் அகாரணமாய் விரோதஞ் செய்துகொண்டதற்குள்ள பயனையடைந்தான் அவைப்பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும், என்று அனேக விதமாய் ஸ்ரீ பலராமரானவா சொன்னா அப்பால் உருக்குமி யானவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சங்கரிககாமலும், ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியைத் திருப்பிக்கொண்டு போகாமலும், பட்டணப் பிரவேசஞ் செய்கிறதில்லை யென்று நாணமுற்று விசனத்துடன் குண்டின புரத்திற்குப்போகாமல் தான் நூதனமாய் போஜகூடமென்று ஓர் பட்டண முண்டிபண்ணி, அவ்விடத்திலே தானே வாசஞ்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஸ்ரீ ருக்மணிதேவியை விவாகஞ் செயதல்.

கேளீ ருரசிகாமணியான பரிஶிதது மகாராஜனே¹ ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீ ருக்ருமணிசமேதராய யாதவாகளோடு ஸ்ரீ பலராமரை முன்னிடடுக கொண்டு எழுந்தருளுவதை வேவுகாரர்கள் மூலமாய உக்கிரசேன மகாராஜன கேழுவியுற்று, வசுதேவ தேவசிக்ருடன களிகூரந்து, காரியத் தலைவர்களை நோக்கி, இப்போது நமது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீ ருக்ருமணி சமேதராய நகரப் பிரவேசஞ் செயப்போகின்றா ஆதலால் நமதரணமனை முதல பட்டணத்திலுள்ள வீதிகளையாவும் ஜலந்தெளித்து, புஷ்பங்களிறைத்து, மகர தோரணங்களகட்டி, அங்கங்கு பூப்பந்தல்கள் போட்டு, தூபங்களுந் தீபங்களும் வைத்து, வீடுகளதோறும் வாழை கமுகு முதலிய மரங்களால் அலங்காரஞ் செயவிக்குமபடி கட்டளை யிட்டனன்.

இப்பால் வசுதேவாமுதலிய சகலயாதவாகளும் வேதியா ஆசீர்வதிகக ரூதமாகதர்கள் தோத்திரஞ்செய்ய, வந்திகள் ஜயா விஜயீபவா வென்று கட்டியங்களுகூற, வேசிகள் நடிக்க, நகரா, நகபத்து, மேளம், நாகசுரம், வீணை இவைமுதலிய பதினெண்வாத்தியங்கள் முழங்க, சத்திர சாமரமுதலிய பிருதுகளுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை எதிர்கொண்டுபோய் பட்டணம் வலமவருகிறார்கள் அப்போது அப்பட்டணத்திலுள்ள மாதர்கள் சகல அலங்காரத்துடனே மெத்தைகள் பேரிலும் உப்பரிகைகளின் பேரிலுமிருந்து, சாளரங்களால் மின்னலுடன் கூடின மேகத்திற கொப்பாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீருக்ருமணி தேவியையுங் கண்டு களித்து ஆனந்தித்தார்கள்

இப்படியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவா மகாவைப்பவத்துடன் ஸ்ரீருக்ருமணி தேவியோடு வந்து தமது அரணமனைக்குச் சரியாய் இரதமவிட்டிற்றுங்குறி சமயத்தில், வணமையுள்ள பிராமமண ஸ்திரீகள் வந்து திருஷ்டிகழித்து அவர்களை உபசாரத்துடன் அழைத்துக் கொண்டுபோய் நல்ல முகூர்த்தத்தில் அவர்களுக்கு நலங்கிட்டு மங்களஸநானஞ் செயவித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குப் பிரமமசரிய விரதத்தைப் போக்கி, கிரகஸ்தாசிரமத்திற்குரிய நிருத்தியங்களைச் செயவித்து, மாலைமாற்றி, கன்னிபூசலாடி, விவாகஞ் செய்கின்ற வீட்டினில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையும் ஸ்ரீ ருக்ருமணிதேவியையும் உபசாரத்துடன் பிரவேசிக்கச் செய்து, அவவிடத்தினில் புரோகிதரான காககேயா முதலிய வேதியாகள் சொல்லு மந்திரவிதியின்படி ஒழம் செயவித்து, அந்நப பிராம்மண ஸ்திரீகள் லக்ஷிகலயாணங்கூற விதிவழுவாமல் ஸ்ரீகண்ணபிரானுவா ஸ்ரீருக்ருமணி தேவிக்குத் திருமாமகலய தாரணஞ் செய்தனா.

அப்போது பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரு மங்களஸநானஞ் செய்து, மடி வஸ்திரங்களுடன் சகலாலங்காரங்களுயுஞ் செய்து கொண்டு, தங்கள் தங்கள் மனையாக்களுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கும் ஸ்ரீ ருக்ருமணி தேவிக்கும் காணிக்கைகளகொண்டு வந்து சமர்பித்தார்கள் அப்பால் ஸ்ரீகண்ணபிரானுவா பிராமமணார்களுக்கு அனேகம் வஸ்திரம், பூஷணம், பூமி, பசு, சாளகிராமம், பூரி, தக்ஷணை இவை முதலிய தானங்களால் திருப்தி செய்து, அவர்களுடைய சந்தோஷ ஆசீர்வாதத்ததைக் கைக்கொண்டு, விருஷ

ணிகள், குரூராள, தாசார்காள, சாததுவதாள, போஜாள இவாளமுதலிய யாத வசமேதராயச சந்தோஷத்துடன் போஜனஞ்செய்தனா இப்படி ஏழுநா னைய முகூர்த்தமு மானபின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி ஸ்ரீருக்குமணி சமேதராய சங்கீத மேளவாதத்யங்களுடன் பாலிகைளை எடுப்பித்துக்கொண்டு, யாதவா கள் புடைசூழ வசந்தமாடிக் கொண்டு தடாகத்தினிற் சோப்பித்து பின்பு கிரகப்பிரவேசமாய வந்து சகலசம்பிரமத்தோடும் சுகமாகவிருந்தனா

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலிவிந்தம்

கோதை தன்னிடங் குமாரன பிறந்ததும்
சூதுசெம்பரா சுரனெடுத தாழியிற
கா கலோடு யெறிந்திடக் கான முளைப
போது சூரனை போககினதுஞ் சொலவாம

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியிடத்தில் பிறத்தியுமன்ன பிறந்ததும் அவனைச் சம்பராசுர னெடுததுக் கொண்டேகிச சமுத்திரத்தி னிற் போட்டதும், அவனை யொருமீன் விழுங்கிப் பின்பு வெளிப்பட்ட பிறத் தியுமன்ன அந்தச் சம்பராசுரனைக் கொன்று ஸ்ரீ கண்ணபிரானிடத்தில் வந்த துஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் குருகுலோத துகளுன பரிஷிதது மகாராஜனே! முன்பு ஒரு காரண வசகதினால் மனமதன்னவன் சிவனால் தங்கிக்கப்பட்டது முதல தேக மிலலா திருந்து, இந்த ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியிடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவா னுக்கொப்பான உருவத்துடன் வொரு குழந்தையாய்ப் பிறந்தனன் அவன் பிறந்த பத்துநாள்களுளாக மகா மாயாவியான சம்பராசுரன் அவனைத் தனக்குச் சத்துருவென்று கருதி, காலம்பாத்தது அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் சமுத்திரத்தினிற்பொட்டு, பிழைத்தோமென்கிற களிப்புடன் தன்னு பட்டணத்திற்குச் சென்றனன் அந்தக் குழந்தையை ஓர் மீன் விழுங்கியது

அந்த மீன் செம்படவன் வலைபோட, அதில அனேக மீன்களுடன் சொனம்போன்ற வோளியைவிளக்க, அம்மீனை வலைக்காரன்பாத்தது அதிக விப்பபுடன் இராஜாவான சம்பராசுரனுக்குக் கொடுக்க, அவனதைக் கண்டு விப்பபுற்று தன்னு பாகசாலைத் தலைவனிடத்திற் கொடுத்ததுச் சமையல் செய் யச்சொல்ல, அவனு மதைக்கொண்டுபோய்ச் சேதிக்க, உள்ளே சிறுகுழந்தை யிருக்கக்கண்டு அதி பயத்துடன் அச்சிசுவை அந்த வீட்டினி லிருக்கின்ற மாயாவதி யென்கிற மாதா கிரோமணியினிடத்திற் கொடுத்தனன்.

அவனும் அக்குழந்தையி னுடைய சவுந்தரியத்தைப் பார்த்து மனங்களி கூர்ந்து வியப்புடன் அதை வளர்த்து வருகையில், அவனிடத்திற்குச் சகல கலைகளையு முணர்ந்த நாரதமகா முனியானவா வந்தனா அப்போதவ ளவரைக்கண்டு திடுக்கிட டெழுந்திருந்து, அறகியபாத்திய முதலியவற்றை பூஜித் து, ஆசனஞ் சமர்பித்தது, அதிலவரை எழுந்தருளப் பண்ணினன நாரதா எதிரேநிற்கின்ற மாயாவதியைப் பார்த்து, கேளாய் மூது சிரோமணியே! இந்தப்பாலன் முன்பு உருத்திர பகவானால் தக்கிக்கப்பட்டிருந்த மனம்தன் இவன் யதாபிரகாரம் சரீரத்தை யடைய வேண்டுமென்று ஜகன்னாதரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும், உலகமாதாவான ஸ்ரீ நுக்குமணி தேவீக்கும், மைந்தனாக ஜனித்தனன்

இவனுக்கு நீ மனைவியாகுதல் நன்றதலால், உன்னைச் சமப்ரா சுரன மனைவியாகக்கி கொள்க கருத்துகொண்டிருக்கின்றன அவனுக்கு நீ உடன்பட வேண்டாம் இக்குழந்தைக்கு யவ்வனப்பருவம் வருகிறவரையில் அந்தச்சமப்ராசுரனுக்கு ஒரு நோன்பு உண்டு. என்று சொல்லி பிறகு இவனைக் கொண்டவனைக் கொண்டு போட்டு, துவாரகைக்குச்சென்று, இவனைக் கணவனாக வரிக்கக்கடவாய். என்று சொல்லி நாரதமகா முனியானவா அந்தரத் தானமாறா அப்பாலந்த மாயாவதிக்குப் பூவகியான முண்டாகி, தனது புருஷன் சிவனால் தக்கிக்கப் பட்டதை நினைத்துக்கொண்டு, சமப்ரா சுரனால் சமுத்திரத்திற் போட்டுவிடப்பட்ட புருஷன் தனக்கு ஏகாந்தத்தில் தெய்வ கதியால் வாயத்தானென்று மிகவுங்கனிப்பற்று, அச்சிசுவைச் சகல உபசாரத் துடன் போஷித்துக் கொண்டிருந்தனள்

இப்படி யிருக்கையில் மகாமாயாவியான சமப்ரா சுரனானவன் அந்தக் கன்னியா இரத்தினமாகிய மாயாவதியை நோக்கி, உன்னை நான் மணம்புரியக் காதல் கொண்டு போஷிக்கின்ற யென்னுடைய கருத்தை நீ கனவிலு மெண்ணாதிருக்கக் காரணம் யாதென்றனன் அதற்கவள் உமமையே யான் மணம் புரியக் கருதியிருக்கின்றேன் ஆனால் மெனக்கிப்போ பதினேந்து வருடம் புருடனை விருமபாதிருக்க ஓர் வீரதமுண்டு. அதனை யனுஷ்டித்து முடிவானபின்பு உமது கருத்தின் வண்ணம் இசைவேனென்று கூறினள் அதை உண்மையாக நம்பின் சமப்ராசுரன் வீரதமொழியுங் காலத்தை எதிர்பாரத் திருந்தான்

இப்படிக்குச் சிலனாசென்றபிறகு இக்குழந்தை யான் பிரத்தியுமன் னுக்குப் பாலலியம்போய் யவ்வனப் பருவமடைந்து, செந்தாமரையை நிகர்த்தகண்களும், நீண்டகைகளும், புனனகையுடன் கூடிய முகமும் பெற்று, சவுந்தரிய வானகளுக்குள் சிறந்தவனாய் பாககிறவாகள் மோகன்கொள்ளத் தக்கவனு யிருந்தான். அந்தப் பிரத்தியுமனை அந்த மாயாவதிக்கண்டு, கொஞ்சம் நாணத்துடன் காம லீலைகளுக்குரிய செயலைகளைப் பாராட்டி, னா அதுகண்ட பிரத்தியுமன் அந்த மாயாவதியைநோக்கி, உன்னை

யான் அன்னையாகக் கருதியிருக்க இப்போ உனதுசெய்கை மனைவியாகுரித் தானதா யிருப்பதினாலு, இது யோக்கிய மலவென்று சொல்லினன் அவ ணைப்பார்த்து மாயாவதி சொல்லுகின்றனள்

கேள்வீ பாததாவே ! பூவததில் மனமதனுள் நீர் சங்கரராலேக்கக்கப் பட்டு அங்கமில்லாதவ ராயினீர் இப்போது ஸ்ரீசுருஷண பகவானுக்கு மைந தஞ்சை அவகரித்துப் பத்துநாளைய குழந்தைப் பருமமா யிருக்கையில்லாதின, சம்பராசுரன் தனக்குச் சத்துருவென நெண்ணிச் சமுத்திரத்தினிற் போட ஆதையோமீனன்முங்க, அது பாகசாலைத்தலைவனிடத்தில் வர, அவன் மூல மாய பென்னிடத்தினில் வந்தீர் யான் உமதுபாரியையான இரதிகேவியாத லால, மனைவியாகுரிய செய்கையா லுமக்குக் சிப்பாபகப் படுததினென இப் போது ஸ்ரீருக்குமணி தேவியமன உமமைக்காணுமல சோகங்கொண் டிருப் பாளாதலால் சீக்கிரமத்தில் அந்தச் சம்பராசுரனை வதைத்து துவாரகைக்குச் செல்வீவெனும் ஆவண்கொல்லுவதற்கு வேண்டிய உபாயமான மாயைகளை உபகருக்கற்பிக்கின்றேன் அந்கராயயா லீவ்வசுரனைக் கொல்லலாம் என்று சிலமாயைகளைக் கற்பித்து அவர்களை வெல்லச்சொல்லி அனுப்பினள்.

அப்போதந்தப் பிரத்தியுமனன் சம்பராசுரனனுடையிற் சென்று, அவ னுக்கு ரோஷம்பிறக்குமபடி யான் பேச்சுகளுரைத்தனன் அவனதுகேட்டுக் கடுஞ்சிவ மடைந்து, எட்டு படடைதீர்த்த கெதையக் கரத்தினிறறங்கி, கண் களில் நெருப்புப்பொறி பறக்குமபடி பாததோடிவந்து, இடி இடித்தாற் போல பிரத்தியுமனன் மீதற் போட்டு அட்டகாசஞ் செய்தனன். அப்போது பிரத்தியுமனனுங் கடுஞ்சிவனவொன்றும், தன்னு கெதையினால் சம்பராசுரனு டைய கெதையைப் பொடிசெய்து அவன்மீது பிறையோடு செய்தனன், ஆதை அவன் பாதத்துக்கெட்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பி, தன்னுமாயையால் கலமழைபொழியச் செய்கனன். அதனாற் பிரத்தியுமனன் மனவருத்தமுற்று, சத்துருவாததுமனிபென்று பெயரையுடைய தன்னு மாயையைப் பிறையோ கஞ்செய்து அந்தக்கலமழையைத் தடுத்தி, மின்ன லுக்கொப்பான கத்தியைக் கரத்தினிறறங்கிச் சம்பராசுரனுடைய உரத்தசிபை இரண்டுபிளவாகக் கண் டித்து விட்டனன்

அதைப்பார்த்த தேவர்கள் களிப்புற்று, அந்தப்பிரத்தியுமனன் மீது புட பமாரிசொரிந்து துதிசெய்காரகள். அப்பால் பிரத்தியுமனன் தன் அரண் மனையிற்சென்று, இந்தச் சங்கதிகளையாவும் அந்தமாயாவதிக்கு உரைத்து, இருவரும் சந்தோஷத்துடன் ஆகாயத்தினிற் கிளம்பி, மின்னலோடுமகடிய மேகம்போல விளங்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீவாசுதேவருடைய அந்தப்புரத்தில் அனே கஸ்திரீகளி னடுகினிலவந்து சூத்திரதனாகள் இவர்களை அவர்களபார்த்து. ஸ்ரீசுருஷண பகவானுக் கொப்பான வண்ணமும் உருவமும் ஆபரணமும் சரியாயிருந்தமையால் ஸ்ரீகண்ணபிரானென்றே பிரயித்து, மூதாள் யாவரும் "ஸ்ரீசுருஷணமாயே" ஓளித்துக் கொண்டார்கள அப்பால் சற்றநேரத்தில் ஸ்ரீசுருஷணமாயி அல்லவென்று தெரிந்து வியப்புடன் பார்த்துக்கொண்

டிருக்கையில், ஸ்ரீமகாலட்சுமியான ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் அந்தப் பிரததியுமனைக் கண்டு அன்பு அதிகரித்துச் சொல்லுகின்றாள்

ஆ ' ஆ ' வடிவீனிறிசிறந்த யிவனரோ ? எந்தப் புண்ணிய வதியினுடைய மைந்தனோ ? இந்தப் பாககியவான யென்னகாரணமாக யிவவிடத்திற்கு வந்தா னோ ? நமக்கு முன்பிறந்த பத்திரன் பிழைத்திருந்தால் அவனு மிவண்ண மான வயதும் வடிவும் வாயந்தவனாகி யிருப்பானே இவனைப்பார்த்தால் லந்த மைந்தனைப்போற காணுகின்றதே இல்லாவிடில் நமக்கிவனிடத்தில் விச்சை அன்பும், இவனைப் பார்த்ததினாலுண்டான உத்சாகமும், இடதுபக்கந் துடிக் கின்றதுமான இப்படிப்பட்ட செய்கைகளுண்டாகமாட்டா. ஆதலாலிவன் நமதுபத்திரனாகவே யிருக்கலாம் என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுவா வசுதேவரையுந் தேவகீதேவியையுங் கூடவழைத்துக் கொண்டு அவன்விடத்திற்கெழிந்தருளி, தமக்கிந்தப் பிரததியுமனை னுடைய சரிக திரங்களையாவுந் தெரிந்திருந்தும் ஒன்று மறியாதவரைப்போல மவுனியாய் யிருந்தனா

அந்தச் சமயத்தில் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்ததக்க மகானுபாவனான நாரதர் அவன்விடத்திற்கெழுந்தருளினார் அவரை ஸ்ரீபகவானுவா கிரமப்பிர காரம் பூஜித்து ஆசனம் சமர்ப்பிக்க, அவர்தன் மீதிருந்து அவர்களைநோக்கி, அந்தப் பிரததியானனுடைய உற்பத்தி முதல் அவன்விடத்திற்கு வந்தவரை யிலுண்டான சங்கதிகள் யாவுமுரைத்து அவர்களாற் பூஜிக்கப்பட்டு தம்மு டைய யதாஸ்தானத்திற்கெழுந்தருளினார் அப்பால் வசுதேவா தேவகீதேவி முதலானவர்கள் அந்தப் பிரததியுமனை விடத்தில் பிசுவும் அன்புடையவா களாகி, அவனுக்கும் மாயாவதிக்கும் யதாவிதியாய் சாவாலங்கார சம்பிரமத் துடன் மணம்புரிவித்து, மகாசந்தோஷத்திடன் சுகமாயிருந்தார்கள்

ஐம்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

கலிவந்தம்

சத்திர சித்தாலப வாதஞ் சாரந்ததும்
நித்தஞ் சிபமந்தக மணியால் நிவாததித்து
சத்திய பாமையும் ஜாமபவதி களைக்
கததன் கலயாணஞ் செய்ததுங் காட்டுவாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சத்திராஜிததனால் அபவாதமடைந்ததும், அதைச் . சிபமந்தகமணியால் நிவாததித்துக்கொண்டு ஜாமபவதி சத்திய பாமைகளை விவாகஞ்செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றான்.

சேளீர் பரதகுலோததுங்களுன பரீக்ஷிதது மகாராஜனே' னுவாரகாபுரத தில் சத்திராஜிததனென்று சூரியபகவானுக்கு மிகவும் அன்பனாகியும், பகதனாகியும், ஒரு அரசனிருந்தனன் அவனிடத்திற் சூரியபகவான் அருள்கூர்ந்து ஒரு நாளைக்கு எட்டுபாரம் சொரணம் கொடுக்கக்கூதாகியும், வியாதிமுதலியதைப் போக்கத்தக்கதாகியும், ஒளியினை வாயநத்தாகியு மிருக்கின்ற சியமந்தகமென்கிற ஓர் மணியைக்கொடுக்க அவனதைவாங்கித் தனது ஆரத்தினில் வைத்துக் கண்டத்திலணிந்து கொண்டு பட்டணத்திற்கு வருகிறபோது, அவனைப் பார்த்து ஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்திற் சென்று, உமமைச் சேவிக் கிறதற்காக சூரியபகவான் வருகிறானென்றுரைக்க, அதுகேட்ட சுவாமியானவர் புன்னகையுடன் அவர்களைப்பார்த்து, அவன் சூரியன்லலன் சூரியனா கொடுக்கப்பட்ட மணியினது ஒளியுடன் விளங்குகின்ற சத்திராஜிததனென்றருளிச்செய்தனா

அந்தச்சத்திராஜிததன் தனது கிரகத்திற்குச் சென்று வேதியர்களை வரவழைத்து, வேதமந்திரங்களை ஜபிக்கச்சொல்லி, தேவதாராதனத்தில் அந்த மணியையும்கூடவைத்துக்கொண்டு பூசிக்ந்து, அவ்வேதியாகட்கு அளவிறந்த பூரி தஷ்டணைகளாக கொடுத்தனுப்பிவிட்டிச சந்தோஷத்துடன் சுகத்திருந்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா அந்தமணியை உக்கிரசேன மகாராஜனுக்கு வாங்கிக்கொடுக்க மனங்கொண்டவராய் அதைக் கொடுக்கச்சொல்லிக் கேட்டருளினார் அந்தச் சத்திராஜிததன் அந்தமணியின்பேரில் அதிக ஆவல் கொண்டிருப்பவனாதலா அதைக்கொடுப்பதற் கிசையாதிருந்தன்ன இப்படிசிலனை சென்றபிறகு அந்தச் சத்திராஜிததனுக்குத் தம்பியான பிரசேனன் அந்தமணியின் ஆரத்தைக் கண்டத்தி லணிந்துகொண்டு காட்டிற்கு வேட்டையாடப் போகையில், அவனைக்குதிரையுடன் ஒருசிலகங்கொன்றது. அச்சிலகத்தை ஜாமபவான் கொன்று அந்தமணியின் ஆரத்தைத் தான்வசிக் கும ஓர்பிலத்தினி லிருக்கின்ற தன்குட்டியின் தொட்டிலுக்கு நடுவில் கட்டி வைத்தான்

அப்பால் சத்திராஜிததனுவன் வேட்டையாடப்போன தம்பி வராதிருக்கக்கண்டு மிக்ககிசேசமுற்று, முன்னால் ஸ்ரீகிருஷ்ண னிரதமணியைக் கேட்டதற்குக் கொடாதிருந்தமையால் இப்போது நமது தம்பியைக்கொன்று அந்த மணியைக் கிரகித்துக்கொண்டார். என்று சொல்லுவதை ஜனங்கள் கேழ்விப்பட்டு, ஒருவருக்கொருவர் இரகசியமாய் பேசிக்கொண்டிருப்பதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா கேட்டு, அந்த அபவாதத்தை கிலக்கிக்கொள்ள வேண்டி அந்த ஜனங்களிற் சிலரையழைத்துக்கொண்டு, அந்தப்பிரசேனன் சென்றவழியே காட்டிற்குப்போய் குதிரையுடன் மாயநதிகட்கின்ற அவனுடைய கழுத்தில் அம்மணியைக்காணும் லவவிடத்தில் சிலகத்தின் காலடியைக்கண்டு, அவவடிபோகின்ற மாரக்கமே சென்றனா. அப்படி செல்லவும் அது குகையினிடமவிட, அங்கேபாசுக்கையில் அவவிடத்தும் மரித்துக் கிடக்கின்ற சிலகத்தி னிடத்தும் அம்மணியைக் காணாமல், அவவிடத்தி லொருமனி

தன்காலடி தென்பட, அதன் பின்றுடாநது போகையில் அது ஓர பிடித்தி
னடியிற கொண்டுபோய விட்டது

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தம்முடன் கூடவந்த ஜனங்களை பிலத்தின்
புறத்தினில் நிறுத்திப்போட்டு, தாமமாததிரம அநதப பிலகதுவாரத்திளிற
பிரவேசித்துப் பாகங்களில் அவரு ஒருகுழைந்தையினது தொட்டிலின
மீதிற கட்டியிருக்கின்ற சியமந்தக மணியைக்கண்டு அருகிறசென்றுநிறக,
அதை யககுழைந்தையின தாதிபான்வளகண்டு ஒவென்று கூசசலீட்டனள
அதுகேட்ட ஜாமபவான அதிசீகந்ரமகதி லோடிவந்தது, ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் கேவ
லம் மானிடனாகவெண்ணி ஒருகுத்துக்குத்தின்ன அப்போ ஒருவருக்கொருவா
கைகலந்தது, ஆயுதங்களாலும் கரங்களாலும் விருகூங்களாலும் மடித்துக்
கொண்டு, நகங்களாறகிளளியும், பறகளாறகடித்தும், இப்படிக்கி அதிகபயங்
கரமாய இரவும் பகலும் வேரயவிலலாமல வொருவருக்கொருவா இளைக்காம
லும் எவ்வளவுஞ் சோரவிலலாமலும் பல்வகைபாக யுத்தஞ் செய்தார்கள்
இப்படி செய்துவருகையில் இருபத்தேழுநாளாயின இருபக்கெட்டாவது
தினத்தில் ஜாமபவான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குச் சரிபா யுக்கஞ்செய்யமாட்
டாமல, இளைப்புறுது கேசமெலிந்தது பின்னிடவந்ததை யோசித்து, இவன
மனிதனல்ல சசுவரனாக விருக்கவேண்டு மென்று கருதி, அவரைப்பார்த்து
ஒருவாரத்தை சொல்லுகின்றான்

கேளீசவாமி தீனதாயாளுவே! தேவரீர் பிரமனையிருந்து சகல தேவாக
ளையும் சிருஷ்டித்து, காலனையிருந்து சகலபூகங்களையும் இராபண்ணமுதலிய
இராககதரையுஞ் சங்கரிக்கக் தசரதனுக்கு மைக்கனாக அவதரித்து, விரா
தன கரதூஷணன இவாளமுதலிப வாகளை வென்று, வாலியையு மொருபா
ணத்தினலெய்து, சுககிரீபனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி, வானரர்சேனைகளைக் கொண்டு
ஐந்தாநாளில் சமுத்திரத்தில் அணைகட்டி இலங்கையிறசென்று வெற்றிபெற்று
விபீஷணனுக்கு இலங்கையை மகுடஞ்சூட்டி, வானரவீராமுதலிய சேனைக்
ளுடன் சீதாசமேதனய திருவியோத்திக் கெழுந்தருளி பட்டாபிஷேகஞ்
செய்துகொண்ட சுகந்ரவாதத்தித் திருமகனை ஸ்ரீராமனென றந்ந்தகொண்
டேன தேவரீர் யாதுகாரணமாக யிவ்விடகதிற கெழுந்தருளியது? என்று
அடக்க மொடுக்கத்துடன் பகதியாய வினவுகின்ற ஜாமபவானைப் பகவானுக்
கிச சொல்லுகின்றார்

வாராய ஜாமபவானே! இந்தத்தொட்டிலிற கட்டியிருக்கின்ற மணியா
னது சத்திராஜித்தனுடையது இதை அவனதுதம்பி பிரசேனனென்கிற
வன கழுத்திளிற போட்டுக்கொண்டு வேட்டையாடப் போயினன். அவனை
ஒருசிலகம் கொன்றுபோட்டு இம்மணியைக் கொண்டுபோயது அதனை
மாய்த்து நீ கொண்டுவந்திருக்க, அநதப்பிரசேனை யானகொன்று இம்ம
ணியை யெடுத்திக்கொண்டதாக சத்திராஜித்தன அவவாதமாகச் சொன்ன
மையால், அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள யானசிலஜனங்களுடன் இம்மணி

இவ்விடத்திற்குவந்த மாறகத்தைப்பற்றிக்கொண்டுவர, இந்தப்பிலத்தினுள் அந்த ஜனங்கள் பிரவேசிக்கக்கூடா திருந்தமையால் அவர்களைப் பிலத்தின் புறத்தினில் நிறுத்திப்போட்டு யானமாததிரம் இம்மாமணியைக் கொண்டு போக வந்தேன என்று சொல்லி முடித்துத்தத்தினால் சரீர முழுமையும் நோய்கொண்டகாததிரத்தேகத்தை வாய்நிறுக்கின்ற ஜாமபவானைச் சகலப்பத் தையும்போக்கி சகல இஷ்டத்தையுந் தந்த நூர்நின்ற தமது திருவடிகளால் வருடி ரிணமிலலாதிருக்கும்படி செய்தனா அப்பால் ஜாமபவான மிருந்த களிப்புடன் தனது குமாரத்தியான ஜாமபவதியை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுத்தவிட்டன

இப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பிலத்துவாரத்தினில் நிறுத்தி வைத்த ஜனங்கள் பனிரெண்டுளவரையில் காத்திருந்து, அப்பால் துவார கைக்குச் சென்று வசுதேவா தேவரீமுசலியவாகடகு இச்சேதிபைச்சொல்லி, பிறகு கிலேசத்துடன் துறந்தேவினோவிலுக்குச் சென்று அவளைப் பூஜித்துப் பவி கொடுத்தபணிந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான நலமுடன் வருவாராவென்று வினவினார்கள் அவ்ளும் சீக்கிரத்திலேயே வருவாரென்றுரைத்தனர் அது கேட்ட ஜனங்கள் சொஞ்சம் சந்தோஷமாக யிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னானவா ஜாமபவதி சமேதராய அந்தச் சியமந்தகமணியையுங் கிரகித்துக் கொண்டு, ஜாமபவானிடத்தில் செல்லப்பெற்றுத் துவாரகைக்குவந்து வசுதேவர் தேவமுதலியவர்களைப் பணிந்து, அவர்களுயும் சரீர வசுதேவையும சந்தோ ஷப்படுத்தி, சகல யாதவாகுள் புடைசூழச் செல்லுவிட்டு நகின்ற உககிரசேன மகாராஜாவினிடத்தில் வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அவசலிகூப்பி ள்திரேநின்றனா இப்படி நிற்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை உககிரசேன மகா ராஜாவான்வன சுடிக் கொண்டு தானந்தவகொண்டு சந்தோஷித்தன

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அந்தச் சபைநிலில் சகதிராஜித்தனை வரவழைத்து, அவனைநோக்கி யான உனது கம்பியைக் கொல்லவில்லையென்று நடந்தசங்கதிகளைத் தம்முடன் கூடவந்த ஜனங்களால் தெரியப்பட்டசொல்லி அந்தமணியை அவ்விடத்திற்கொடுத்தனா அவனதைப் பெற்றுக்கொண்டு தனது வீட்டிற்குப்பாய விண்ண அபவாகத்தை இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பேரில் சொன்னேமே இதை பெவவிதமாய் நிவாததிசெய்து கொள்ளுகிறதா ? என்று தமது புத்திரியான சத்தியபாமையை ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமிகுஞ் கொடுத்த அவளுக்குச் சீதனமாக இந்த மணியைக் கொடுத்து விட்டா லந்தப்பழி திரும், இல்லாவிட்டால் திராது என்று நிச்சயித்துமாதிராமணியான தனது புத்திரியையும் அந்த சியமந்தகமணியையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்த னன் ஸ்ரீகண்ணபிரானுவா அந்தச் சத்தியபாமையை மாததிரம் அங்கீ கரித்து, அவனைநோக்கி நீ புத்திரவீன னாதலால் உனக்குண்டான சம்பத்துக் கள்யாவும் இந்தச் சத்தியபாமையைத்தான் சேரும் அப்போது யான பெற் றுக்கொள்ளுகிறேன இப்போவேண்டிவதில்லை என்று அம்மணியை அவ னிடத்திலேயே நிறுத்திவைத்து, ரூபங்களிறந்த சத்தியபாமையை விதியாக விவாகஞ் செய்துகொண்டனா

ஐம்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சத்திராசித்தனைச் சத்தனவன்கொணறதும்
சதயபாமையும் சாமிக்குச்சொன்னதும்
அத்தனகண்டவனைச் சமமரித்ததும்
சத்தமா யிதில் சொல்லின தாமரோ

ஸ்ரீநிருஷணபகவானுக்கு மாமனாரான சத்திராஜித்தனைச் சத்தன்வன் கிருதவாமான, அக்குருரன் இவாகளுடைய துற்போதனையால் இராககாலத்தில் சங்கரித்ததும் சத்திப்பாமை யானவள் அஸ்திபுரத்தி லிருக்கின்ற ஸ்ரீ கிரு- ண சுவாமியிடத்திற் சென்று பிதாவினுடைய மரணத்தைக் குறித்து சொல்லிக்கொண்டதும், அப்பால் சுவாமியானவா சத்தனவனைச் சங்கரித்த துஞ் சொல்லுகின்றன

கேள்வீ உத்தராதந்தனனான பரிசுத்திதது மகாராஜனே! அஸ்திரா புரத்தி லிருக்கபாண்டவர்களையுங் குருதித்தலியையும் திருதராஷ்டிரானவன வாரண வசுதேவியை அரக்குமானிகளுக்கு அனுப்ப, அவர்களில் நெருப்புப்பட டெரிதாராகவென்று சொல்லுகட்டி ஸ்ரீ சுவாமியானவா தமக்குப் பாண்ட வாகளுடைய சேஷமந் தெரிந்திருந்தும் உலகத்தோடொத்து கொஞ்சம் விசனப்பட்டி, ஸ்ரீபலராய சகிதராய இரத்ததினம் தேறிககொண்டு அஸ்திரா புரத்திற்குச் சென்று விஷமா திருதராஷ்டிரன், விதரன இவள் முதலிய வாக்கைக் கண்டு, பாண்டவாக்குக்குவந்த துன்பத்தைக்குறித்து மனமவருந்தி துக்கித்திருந்தனா.

அத்தருணத்தில் அக்குரானுங்கிருதவாமனும் சத்தனவனிடத்திற் சென்று அப்பமான சத்திராஜித்தனிடத்தில் குரியனைக்காதத ஒளியினைவாயந்த சியமந்தகமணியி நப்பது நன்ற யிருக்கவில்லை குரான உமதிடத்திலிருந தால் அழகாயிருக்கும். என்று சொன்ன துற்போதனைகளைக்கேட்ட சத்தன வன் இராககாலத்தில் நித்திரை செயது கொண்டிருக்கின்ற சத்திராஜித்தனி டஞ் சென்று, அவனுடைய சிரசை இருதுண்டமாகக் கண்டித்துச் சியமந்த கமணிபைக் கைக் கொண்டன

அதை மவன் புத்திரியாகிய சத்தியபாமை தெரிந்து, அதிகமனோதுக்க மூண்டானவளாடு, அச்சவத்தை என்னெய் கொப்பறையில் சாவதானமாய் வைக்கக் கட்டஞ்செய்தபோட்டு இரதாருடையாய் அஸ்திபுரஞ் சென்று விடுதக சிவாதின யாவும் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்குச் சொல்லிக் கணனீர்விட் டது அவர நகசுட்டி சத்தியபாமைக்காக கொஞ்சம் விசனப்பட்ட வாபோல அபிநயஞ்செய்து விஷமா முதலியவாகனிடத்தில் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு துவாரகைக்கு வந்து, மாமனாருக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைநிறைவேற் றிவிட்டுச் சத்தன்வனைக்கொல்ல போகித்தனா.

அவனது தெரிந்துகொண்டு அக்குரூர னிடத்துங் கிருதவாமனிடத்துஞ் சென்று, ஸ்ரீசுவாமியுடன் யுத்தஞ்செய்யச் சகாயமாயவர வேண்டு மென்று அலமத்தனன அவாகவெங்குளா லாகாதெனவே அக்குரூரனிடத்தி லநத மணியைக் கொடுத்துவிட்டு, வெகுவேகமாகச் செலந்ததாக குதிரையின மீது ஆரோகணித்துக்கொண்டு விதரபதேசமவரையிற் சென்று, அப்பால குதிரைநடக்கமாட்டாமல் தளர்ச்சிக்கொள்ளவும் காலநடையாக ஓடத் தொடங்கினான்

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சக்தனவனை வதைக்கப்போனவிடத்தில் அவனைத் துவாரகையிற் காணுந் ஸ்ரீபலராமசக்திராய இரதம்மறி விதரப தேசத்திற்குச் செல்ல, அவனைப்பலராமா கணிநிறகு, சுவாமி அவனைத் துரத்திசொண்டுபோய் சுகிரப்பிரையோகஞ்செய்து அவனது சேலைத் துணித்துவிட்டுப் பராக், அப்போது அவனிடத்தில் அந்தச் சூடமந்தக மணியைக்காணுமல் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானவர, பலராமா உதனை நினையாமல் அந்த மணியைத் தமக்குக் காட்டக் கூடாதென்று மறைத்துவைத் திருப்பதா கக்கருதி சுவாமியிடத்திற் கோபமாய் அவருடன் சொல்லாமல் விதரபதேசத் திற் சென்று, அவரைசுறை பூஜிக்கப்பட்டு அவனிடத்திலேயே நின்று விட் டார். ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியுந் துவாரகாபுரீகஞ்சென்று சுகித்திருந்தனர்.

அப்போ அக்குரூரன தன்னிடத்தி லிருந்திவற சூடந்தக மணியை எங்கே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நிரந்தாக் கொள்ளுமோ' வென்று நினைத்து, தீர்த்தயாத்நிரைக்குப் போகிறேனென்று உபாயமாய் ஸ்ரீபகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காசிக் குச்சென்று, கங்கையில் வநாஞ்செய்து, யாக்குச்செய்துகொண் டவனிடத்திலேயே வாசமாயிருந்தனன் அப்போது துவாரகாபுரத்து ஜனங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி சக்தனவனைக்கொன்று மணியை ஒருததருக்குந் தெறியாமல் மறைத்துவைத் திருக்கிறுமென்று முன்போல அப்பாதமாய்ச் சொல்வதை சுவாமி கேழுவியுற்று, அதையு நிவற திசெய்து கொள்ளக் காசியிலிருக்கின்ற அக்குரூரனைச் சபைமடுவிலவர வதைத்து அவனிடமாயிருந்த மணியை யெல்லாரும் அறியவாகக் காண யித்து அவனிடத்திறுனே கொடுத்துவிட்டனர்

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

கண்ணனுவா காளிநதிமுதலிய

நண்ணுமொண்டொடி நங்கையரைவரை

விண்ணிறுள்ளோர் வியந்திடக்கலியாணம்

பண்ணிக்கொண்டா ரெனப்பகாசுநதே.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான காளிநதிமுதலிய ஐந்துகனனிகைகளை விவரக்ஞ செயதுகொண்டதை சொல்லுகின்றது

கேள்! அபிமனனியு புத்திரனை பரிக்கித்தமகாராஜனே! ஒருநாள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பாண்டவாகளைப் பராகவெண்டுமென்று சூதத்தி முத லிப் பாதவாகளைடே இரதாநுடராயக காண்டவபிரஸத்திற் கெழுந்தரு ளினா அவரைக்கண்ட பாண்டவர்கள் தங்களுடையமனவிட டெழுந்திருந்து, அதிவேகமாக ஓடிவந்து, சுவாமியைக் காடாலிங்கனாக் செயது பூசித்து, அந தத் திருமேனி சம்பந்தத்தினுண்ணுண்டான ஆனந்தபாஷ்பங்களை யுதாத்து, மனமகிழ்ச்சியுடன் ஆசனஞ்சமற்பித்து, அவருடன்கூட வந்தவர்களையும் கிரமமாகப் பூசித்தாரான அப்போ சுவாமியானவா சூரசிகாமணியான தாம புத்திரரையா, கதாயுத்தத்திற் சிந்தந்தவனுள் விமசேனையும, மகாபாகசியவதி யான குந்திதேவியையுந் தண்டனிடம் விலலாளிகளிறுந்நிரந்த அரட்சனை ஆலிங்கனாக் செயது ஆசனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தனா அப்பால் மன மதனுக்கொப்பான அமுதுகூடய நகுலனும், சாஸ்திரங்களை முற்றுணர்ந்த சகாகேவனும், மாதுசிம்ராமணியான ஆரோபதையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தண்டன சுமர்பித்தார்கள்

இப்படி யிருக்கையில் பாண்டவர்களை நோக்கி ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் கேட்கவக்களை விசாரிக்க, அப்போ குந்திதேவியானவள் சொல்லுகின்றனள் கேள்! சாவேசுவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ண! தேவீரை ஒருக்கால் நீனைத்தால் அவ னுடைய பாபங்களைப்போக்கிப் பரிசுத்தனாக்கிவைக்குந் தன்மையை வாய்ந்த தேவீரைச் சாவகாலமுந் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற எங்களுடைய கஷ்டநஷ்டங்களுந் குரியவா தேவீரா யிருக்க, அந்தக்கடமை எங்களுக்கி லையென்று சொல்லினள். பின்பு தாமபுத்திரரானவா சனகாதியோடிக ளும் காணக்கூடையாத அருமபொருளான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எளிதில் சேனிக்கப் பூவத்தி லென்னதவஞ்செய்தோமோ? என்று தமக்குள்தானே ஆனமஸதுதிசெய்தனா இப்படி மழைக்காலமான நான்குமாதமும ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடன் ககித்திருந்தார்கள்

இப்படி யிருக்கையில் அரட்சனனானவன் சுவசகுண்டலத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசமேதனாய் இரதமேறி மனிதசஞ்சாரமில்லாத காட்டிற்கு விளையா ட்சென்று, புலி, காடடுப்பனறி, முள்ளம்மனறி, மான் இவைமுதலிய மிரு கங்கனையெய்து, அவ்வலுப்பினால் தாகமடைந்து இரத்தத்தைவிட்டுக் கீழேயி ரங்கி, யழுநையாற்றின் ஜலத்தில் காலகைகள் சுத்திசெய்து, ஆசனமமண் ணித் தீர்த்தபானஞ்செய்து, அவ்விடத்திலேயே உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கையில் மின்னற்கொடிபோல சகலாபரண பூஷிதையாய் ஒரு கன்னியாரத்தினத்தைக்கண்ட சுவாமியானவா அரட்சனைப்பார்த்து, இவ ளாருடையபெண்? பாதுகாரணமாக இவ்வளத்தி லிருக்கின்றாள் அதைத் தீரவிசாரித்து வாவென்றுபுபிளா அவனுமப்படியேயோய் விசாரிக்க, அந் தக் கணனிகையானவள் சொல்லுகின்றாள்

• ஐயா விஜயமகாராஜனே ! லோகசாக்ஷியான சூரியனுக்குப் பெண்ணாகக் காளிநதியென ஒரு நாமதேயத்தை வாய்ந்த வடியேன தேவதேவனை ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பறகாவாக அடையவேண்டுமென்று இவ்வனத்தில் எனபிரதா சூரியபகவான் நிரமித்துக் கொடுத்திருக்கின்ற சிவகந்திவிருந்து தவஞ்செய்கின்றேன், நென்று சொல்லிள்ள அதை ஆசசனன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் அறிக்கையெய்ய, அவரும் அவன் சம்பந்திற்சென்று, அவளாற பூஜித்கப்பட்டு, அவளையும் தமது இரத்தத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆசசனனுடன் காண்டவப் பிரஸத்ஞ்சென்று சிலநாளிருந்து, அப்பிர சுவாமியைப் பாண்டவர்கள் நோக்கி, தங்கள் பட்டணத்தைச் செவ்வையாய் தேவசிலபியான் விசுவ காமனைக்கொண்டு நிரமித்துக்கொடுக்குமபடி பிரார்த்தித்தார்கள்

அப்படியே பகவான் அதிசுவைவமுள்ள இந்திரப்பிரஸத்மென்று பெயரையுடைய ஓநகர முண்டுபண்ணிக் கொடுப்பித்து, ஆசசனனுக்குச் சகாயராகக் காண்டவவந்தை அக்கினிக்குத் திருப்பிச்செய்வித்து, அவனைக் கொண்டு அனுமக்கொடியுடன் இரத்தம் தனுசு, அம்பராததுணி முதலாகிய தும் ஆசசனனுக்குக் கொடுப்பித்து, அந்தக் காண்டவவனத்தில் தப்பிப் பிழைத்த மயனைக்கொண்டு ஒரு சபைநிரமித்து காமபுத்திரருக்குக் கொடுப்பித்து, அவர்கள் கையில் செவ்வுபெற்றுக்கொண்டு இரதாநுடராயச சாதத கிருதஸ்ய யாதவாசஞ்ஞன் காளிநதியை அழைத்துக்கொண்டு துவாரகா புரத்திற்குச் சென்று, நல்லசப் முகாதத்ததில் காளிநதியை விவாகஞ் செய்துகொண்டனர்.

அப்பால் அவந்தி தேசத்திரகரசனையும் துரியோதனனுக்கு அன்பாக ளாய் மிருக்கின்ற விரதானு விரதாள தமக்குத் தகவையான மித்திரவிரதைக்குச் சுவயம்வரஞ் சாடபுனுகள் அதற்குச் சகலவரசாசஞ்ஞம் வர, அவர்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே முக்கியமாகப் பார்த்து மணம்புரிய வேண்டுமென்று கொண்ட மித்திர விரதையின் எண்ணத்தையறிந்த விரதானு விரதாள அப்படி கூடாதென்று வெருவித்மாயத் தடைசெய்தும், அதைக்கேளாமல் உறுதியாய் கருத்துகொண்டிருக்கிற அமமித்திரவிரதையை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சகல வரசாசஞ்ஞம் பாரக்கத் தேரினமீ தேற்றிக்கொண்டு துவாரகைக்குச்சென்று, நல்லமுகாதத்ததில் விவாகஞ் செய்துகொண்டு சுகமாயிருந்தனர்

அப்பால் அயோத்தியாதிபதியான நகனஜித்து மகாராஜனுக்கு மகா சவுந்தரியவதியாகிய சத்தியவதியென்றொரு கன்னிகையிருந்தனள் அவளைச் சகலவரசாசஞ்ஞம் வந்து, தங்கள் தங்களுக்குப் பாரியையாகக் கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்போதந்த இராஜாவானவன் யாருக்கிந்தக் கன்னிகையைக் கொடுக்கிறது? ஒருத்தனுக்குக் கொடுத்தால் மற்றவர்களுள் ஒருசொரு யுத்தத்திற்கு வருவார்கள் என்று யோசித்தவனாய் தனது பசுக்களைக் காக்கிறவனாய் யகோதாதேவிகளுக்குத் தம்பியாய்மிருக்கின்ற கும்பாண்டனென்று பெயரைபுடைய கொம்பாலனித்தி விருக்கின்ற விருஷ

பகவதர் ஏழையும் ஆரஜயிசுந்நுனோ? அவனுக்குத் தனதுகனனிகையை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறெனென்று சுயமவரஞ் சாட்டினான்

அதுகேட்ட சகலவரசாகளும வந்து, கைலாசபாவதம போல வெண்மை பொருந்தியும் அசுராமசமாய் மிருக்கின்ற அந்நரிஷ்டபகனாடா போசெய்ய மாட்டாமல் அபஜயப்பட்டுப் போனார்கள், அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யாதவசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு அயோத்தியா பட்டணத்திற்கு முழுதரு னினா அதுகேட்ட நகனஜிதது மகாராஜன பூணசும்பத்துடன் எதிர கொண்டு பூசுதது, ஆசனத்தில் எழுகருணப்பண்ணி, திவவிபாலவநாரததுடன் இருக்கின்ற விடுதியமைத்தது அதிலிருக்கச் செய்தது தகுந்தபடி உபசரித்தான் அப்போ சத்தியவதியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சவுந்தரிய பராகிரமமுதலிய கலயாணகுணங்களைக் கேள்வியுற்று வெகுமொசவகொண்டு, தானபூவஜனமத்திலாவது இந்த ஜனமத்திலாவது குருவுக்குப் பணிவிடையும, உத்தமபாதத்திரத்தில் தானமும, பசுதியால் ஸ்ரீபகவானை ஆரதித்ததும் சத்தியமேயானால், அந்நவகதேவ குமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எனக்குப் பாத தாவாகக் கடவென்று ஹோமஞ்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தனள்.

அப்போ நகனஜிதது மகாராஜாவானவள் அந்நவகதேவசனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அடைந்து, அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக சேவித்துக் கைகூப்பிக் கொண்டு, கேள்வ சகலஜீவ தயாபரமூர்த்தியே! தேவரீர் அடியேனுடைய குடிசைக்குப் பொன்னடிசாத்தின்படியால், அடியேனும் அடியேனுடைய மூதாதைகளான முனனோர்களும், பரிசுத்தநாஸ்திரேம சகலசெவததிறமும் நிதியாஜ ஸ்ரீமகாலட்சுமியை அடிமைகொண்டவராயும் சாவலல்லவராய் மிருக்கின்ற தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பிறையோஜன மறவனுயிருக்கின்ற அடியேனிடத்தில் யென்ன பிறையோஜனத்தை அடைவதற்காக எழுந்தருளியது? அதைக் கிருபைகூர்ந்து அருளிச்செய்யவேண்டும், என்று விண்ணிய அரட்சனை ஸ்ரீபகவானைவா நோக்கி, யான் உமது கன்னிகையை விரும்பிவந்தேன். எனக்குக் கன்னிகாதானஞ் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டனா.

அதற்கவவரசன் ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்தது, பெரிய பிராட்டியாருக் கிருப்பிடமாயும், சகலகுணங்களுக்கு நிதியாகியும், புருஷோத்தமமயு மிருக்கின்ற தேவரீரைப்பாக்கிலும், எனது கன்னிகைக்குப்புருஷன் வேறொருத்தனிருக்கின்றனா? ஆளுந்ந அரட்சாருடைய உபத்திரவத்தினால் ஒரு கிபந்தனை செய்திருக்கின்றேன் அதாவது குமபாண்டனிடத்தில் ஏழு எருதுகை கின்றன அதுகளை ஜயிக்கின்றவனுக்கு எனது கன்னிகையைக் கொடுக்கெனென்று பிரதிக்னை செய்திருக்கின்றேன் ஆதலால் தேவரீர் அதுகளை வெல்லவேண்டி பிருக்கிறதென்று வினையமாய் விக்ஷிப்பானஞ்செய்த நகனஜித்த மகாராஜனுடைய வார்த்தைக்குப் பகவானிசைந்து, தாம் ஏழு உருவமாகி அந்தவிரூபங்க ளேழையுங் கொம்பைப்பறிக கீழேதள்ளி, மிகவும் ஸ்விதாச சுஷணத்திற் கட்டிப்போட்டனர். அப்போ அந்ந கன்னஜிதது மகார

ராஜன் வெஞ்சுநீதாஷததுடன் சரவாவகார பூஷிதையான தனது கன்னி கையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்.

அந்த விவாகமானபின் பு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான சத்தியவதி சமேதராஜித் துவாரகாபுரிக்குப் பிரையாணமாகின்றா அப்போ நகராஜிததுமகாராஜன் அறுபது வயதுள்ள காய சுவாணதகிறை செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடைய அறுபதுனாயிரம் யானைகளும் மகாவேகமுள்ள நான்கு குதிரைகள் கடடின பதினாயிர மிரதங்களும் ஒன்பதுகோடி குதிரைகளும் எண்ணிக்கை யில்லாத ஆபரணங்களும் காலாளகளும் கொடுத்து, நவரத்தினமிழைத்து இரகதசினமீது கலயாணப் பெண்ணையும் பிள்ளையையும் உட்கார வைத்து பட்டணத்தை வலமவரச்செய்தான் அதைக் கோசலநாட்டார கேட்டு, தங்கள் வீடுகளில் கவிபாணம் வந்ததாக வெண்ணி மங்கள ஸநானஞ்செய்து பரி சத்தாசுளாதி, லீலையுபாந்த ஆடையாபரணங்களை அணிந்துகொண்டு, கிரகங்க டோற்ற செருக்களில் ஜலத்தெளித்து, பூஷ்பங்களிறைத்து, தூப தீபங்கள் போட்டு, தோரணங்களும் சொடிசளும் வாழை சுழுகு முதலிய மரங்களுங் கடடி, பூஷ்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து, வெகு வினோதமாய்ச் சிவகாரித்து, அந்தச் சத்தியவதிக்கும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கும் காணிக்கை சமர்ப்பித்து ஆலஞ் சுழறினார்கள்

இப்படிப்பட்ட வைபவங்களுடன் வருவதை அரசாங்களகேட்டு, பொறு மையால் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடன் யுத்தத்திற்குவந்து, யாதவர்களா லடிக்கப்பட்டு சிவ ஸ்ரீ கண்ணபகவானுடைய போனார்கள். அப்பால் சுவாமியும் சகலசேனைக ளுடன் துவாரகைக்கு எழுந்தருளி சத்தியவதியோடே சுகித்திருந்தனர். பிறகு அன்றை செனவட்டன் தேசயதேசாதிபதியான மகாராஜனுக்குப் பத்தி யையென்ற பெண்பிரந்திரத்தனள் அவளைச் சந்தாததன்ன முதலிய தமைபனமார்கள் ஒருமித்து ஆலோசித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பலவந்த மாயக் கொடுக்கார்கள அவரும் துவாரகாபுரிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் யதாசாஸ்திரமாக விவாகஞ் செய்கொண்டனர். பிறகு மத்திர தேசத்திற்குச் சென்று லக்ஷ்மணனை யென்கிற ஓர் பெண்ணிருந்தனள் சகல அரசார்களும் வந்திருச்சு, பகவானுள்ள அந்தக் கன்னிகையைப் பலவந்த மாயத் தூக்கிக்கொண்டு துவாரகைவந்து விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுள்ள ஸ்ரீ ருக்மணி, சத்தியபாமா, ஜாம் பலதி, காளிநதி, பித்திரவீரதை, சத்சியவதி, பத்திரை, லக்ஷுமணை, இந்த எட்டுபட்ட மகிஷிகளுடன் சுகமாக யிருந்தனர்

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

சந்தவிந்தம்

திருமாலநரகாசுரனறனைச் சேதித்தவனிடமாயிருந்த
அறுவைப்பதினாயிரத்தறுநூற்றவாகள்தமைக்கடிமணஞ்செய்து
திருவாளசுவாக்கந்தனிலிருந்த திவ்யபாரிஜாதமதை
அரியானவாசத்தியாபாமை யகந்தனிற்கொணாநதுநாடடினரே

ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா நரகாசுரனைச் சங்கரித்து அவனிடமாயிருந்த
பதினாயிரத்து அறுநூறு ஸ்திரீகளை விவாகஞ்செய்து கொண்டதும், சொற
கத்திலிருந்த பாரிஜாதவிருக்ஷத்தை சத்திய பாமையினுடைய கிரகத்திற
கொண்டு வந்து நாட்டியதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன .

கேளீர் அரசுசன பவுத்திரனான பரிக்ஷித துமகாராஜனே! ஒருநாள தேவ
ரிஷிகளறி சிறந்த நாரதமகாமுனியானவா ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைச் சேவிக்க
வேண்டுமென்று கருதி, பாரிஜாதபூஷபத்தைக் கையிற்கொண்டு துவாரகை
சென்று, மகாபக்தியாய் சுவாமிதிருக்கையில் சமற்பித்து நமஸ்கரித்தார
அபபோ ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் அந்தப் பாரிஜாத பூஷபத்தைப் பராத
து அதைத் தனக்குக் கொடுக்கச்சொல்லி சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தபடியால்
அப்படியே கொடுத்துவிட்டனா அதைப்பராதத் நாரதரானவா சத்திய
பாமை யண்டையில் வந்து, தான் கொண்டுவந்து கொடுத்த பாரிஜாத பூஷபத்
தை உனக்குக் கொடாமல் ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவிக்கு மாததிரத் தந்தார அந்த
சுவாமியினுடைய படசபாத மிப்படியிருக்கிறது என்று சொல்லி அவளால்
சூழிக்கப்பட்டுக் கொண்டு சொற்கத்திற்குச் சென்றனா.

அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சத்தியபாமையினுடைய கிரகத்திற கெ
ழுந்தருளினா அப்போது சத்தியபாமையானவள் அந்த அரிதான பாரிஜாத
மலரை உருக்குமணிதேவிக்கு மாததிரவகொடுத்து தனக்குக்கொடாம லிருந
த்தைக்குறித்து மனக்கவலைகொண்டு ஊடலாயிருந்தனள் அப்போ ஸ்ரீபகவா
னுவா உருக்குமணிக்குப் பாரிஜாதமலரைக் கொடுத்ததற்கு நீ விசனப்படா
தே உன்னுடைய புறக்கடையில் அந்த விருக்ஷத்தையே கொண்டுவந்து நாட்டு
கிறேனென்று பிரதிக்ஷினை் செயதருளினா அந்தச் சமயத்தில் தேவராஜா
வான் தேவேந்திரனானவன் நரகாசுரனாக துன்பப்படுவதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
னிடத்தில் விக்ஷிப்பானா செயயவேண்டுமென்று சத்திய பாமையினுடைய
கிரகத்திற்குவந்து, சுவாமியைச் சாஷ்டாமகமாகத் தண்டன சமற்பித்து
உரைக்கலுற்றான்.

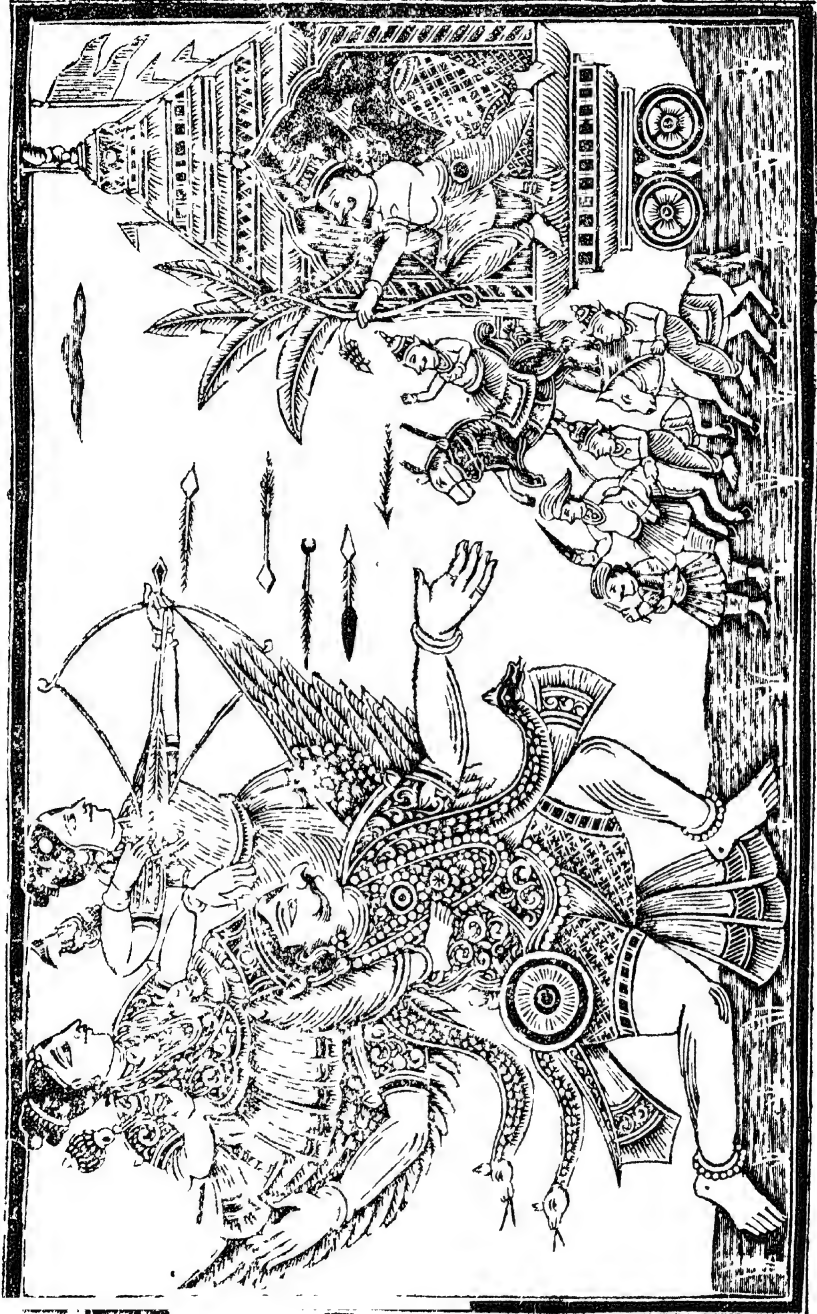
வாரீர் சுவாமி! நரகாசுரனானவன் எனது தாயாகிய அத்தி தேவியினு
டைய குண்டலத்தையும், எனக்கு விளையாட்டுக்குரியதாயிருந்த மணிகூட.

பாவத்தையும், வருணனுடைய வெண்குடையையும், இன்னமனேகந தேவர்களுக்கரிய வஸ்துகளையும் பறித்துக்கொண்டது மன்றி, அடிக்கடி யெனக்கோப பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறான் அவனுடைய உபத்திரவத்தைச் சகிக்க எவ்வளவு கடினமாக இருக்கிறது என்று வருத்தப்படுகிற தேவேந்திரனுடைய வராதத்தைக் கேள்வியுற்ற பகவானுவா அதேவேராஜனைப்பார்த்து, நீ ஒன்றுக்கும் வருத்தமடைய வேண்டாம் அவனைச் சீக்கிரமத்திலேயே நிசங்கிரக யோசிக்கிறேன் என்று அவனைத் தேற்றி அனுப்பிவிட்டு, பிராக ஜோதிட மென்கிற நரகாசுர பட்டணத்திற்குப்போக நினைப்பு கொண்டனா

கேளீர் பாண்டு வம்சோத துவகனுன பரிசுத்திதது மகாராஜனே! பூவத்தில ஸ்ரீ மநாராயணரானவா வராகரூபியாயத் திருவவதாரஞ் செய்தருளின போது, பூமி தேவியானவள் அந்த வராகரூபியான சுவாமியி னிடத்தில் மோகித்து, நரகா சுரனென்கிற புத்திரனை யடைந்தனள் பின்பவள் அவன் சாகாமலிருக்குமபடி கிருபை செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீபகவானை விருமப, அப்போ தவா பூமி தேவியை நோக்கி, இவன் அசுர னாகையால் இவனுக்கு அவ்விதமான வரங் கொடுக்கக்கூடாது இவனை நிக்கிரகிக் கிற காலத்தில் இவனுடைய தப்பித்ததை உனக்கு மேவுதலை சொல்லி நிக்கிரகிக் கிறோம் என்று திருவாய மலாநதருளியதால் அந்த ஸ்ரீ மநாராயணனை இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுஷ்டம் அந்தப் பூமிதேவியி னுடைய அம்சமேஇந்தச் சத்தியபாமை பாதலா லீவளுக்கு அவனுடைய தப்பித்ததைத் தெரிவித்தனா

பின்பு இச் சத்தியபாமையின் உத்திரவின்பேரில் அவனைச் சங்கரிக் க வேண்டு மென்றும் இரண்டுன தேவலோகஞ்சென்று பாரிஜாத விருக்ஷத்தைக் கொண்டுவர வேண்டு மென்றுங் கருதி, சத்தியபாமை சமேதராய கருடனமீது ஆரோகணித்து, நாலவகையான துறக்கத்துடன் பாதாளலோகமுதல் சொறக்கலோகம் வரையில் பரவியிருக்கின்ற பிராகஜோதிட பட்டணஞ் சென்று, கௌமோதகி யென்கிற கதையால் முதலி லிருக்கின்ற கிரிதுறக்கத்தைக் கண்டித்து, அப்பால் அக்கினி துறக்கத்தையும், ஜலதுறக்கத்தையும், வாயுதுறக்கத்தையும் வரிசைசக்கிரமமாகச் சின்னா பின்னப்பட்டிப் போகுமபடியாகக் கண்டித்து, சக்கிரப் பிரயோகத்தினாலும் நாந்தகமென்கிற கத்தியாலும் நரகாசுரனுடைய மந்திரியான முரனுடைய பாசத்தைத் துணித்துவிட்டு, கதையாலந்தப் பட்டணத்தினுடைய மகிலக்கோப பேதித்துக் கொண்டு போய் யானுச்சனயமென்கிற சங்கத்தைப் பூரித்தனா

அதுகேட்ட முரனென்கிற அசுரன் கிஞ்சிம்மடைந்து, தானிருந்த விடமவிட்டெழுந்திருந்து, கண்களில் நெருப்புப் பொறிபற்கக் விழித்துக் கொண்டு, மூன்றுலகத்தையு மெரிதக் உருத்திரனபோல யமதண்டத்திற்கொப்பான சூலத்தைக் கருடனமீது பிரையோகஞ்செய்தனன். அதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மூன்றுபாணங்களைப் பிரையோகஞ்செய்து நான்கு துணுக்கைகளாகக் கண்டித்து விட்டனா அப்போ முரகாசுரனுக்குக் கோபமீறி,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சததியபாமை சமேதராய நரகாகரண சம்ஹரித்தது

ஆயிரம்பாரம எழுதினா செய்யப்பட்டிம நாலுபகமுந தங்கப்பட்டங கட
டியுமஅனேகமுனேக எழுததும தேவாகள, யசனாள், இராகுதாக்கள், மானிடா
இவாள் முகலியவாசுநுடைய உதிரங்களுற பூசப்பட்டி யமகண்டமபோலு
மிருகிவாற கதைபை இரணநிகைகளாலா தூக்கி சுழற்செனாநி, ஸ்ரீபக
வாணுகெதிராக ஓடிவந்து மீன்று, அடா 'கோபாலா' உனக்கிப்போ இதனா
லேமரணமென்று சொல்லி எறிந்தான அதைச சாவசத்திமானா ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவான கமமுடைய கௌமோதகி யென்கிற கதைபாடிததுப பொடி
செயது போட்டா

அப்போ முராசானுவன கையை உறுட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு, சுவா
மிபைக குத்தவேண்டு மென்றோடி வந்தன அப்போ ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான
சக்கிரப் பிரேயோகஞ் செய்து அவனுடைய சிரசைத்தணித்து விட்டார்
மலைபோன்ற தேவநகையுடைய முராசரன் அகமானதை அவனுடைய குமா
ரர்களான தாமரர், அநந்தரிங்கன், சிரவண்ண, விபாவக, வசு, நபசுவான,
அருண்ண இவ்வாழ்வாறுக ிட்டிநகருஞ்சின்மடைகது, தங்களுடைய பிதா
வைக்கொன்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை கொல்லவேண்டுமென்று ககதி, சூலம்,
உலககை, உரங்கடி யிவை முகலிய ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு, பீட
மென்றெ சென்று தியை முன்னிடிக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமிபேரிஸ்
அஸ்திர வந்துவதனை நெய்திக்காரர்கள்

அப்போ சுவாமியானவா புன்னையுடன் வந்வுகாலத்து மோகம்போல
சபதிகின்ற கமமுடைய சாரங்கமொரு கிலைவேனத்து, நாணெறிட்டுக்
குணத்தொலிசெய்து, அவர்களை மீது 'ஸ்ரீ கிருஷ்ணசரபங்களை போற சீறி
விஷாகுளிகளை கக்கிக்கொண்டு திக்குணவாளாயு மிருகின்ற பாணங்களைப்
பிரயோகஞ்செய்து அவர்கள் பிரயோகத்த ஆயுதங்களைச் சினாலுசின்னமா
கக் கண்டித்துவிட்டு, அனேக நாராயணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அவா
களைக் கைவேறு காலவேறு உடலவேறு தலைவேறுகக் கண்டித்துத் துணித்து
விட்டனா. இந்நகச் சங்கத்தினை நாராயண தேவன், மிருகத் கோபத்துடன்
கண்கள் சிவந்து, பெருப்புப் பொறிபந்தகப் பறவாளாகுடடைக் கடித்துக்
கொண்டு, மகக் கட்டைக்கடிய ஐரவதாரபோல விளங்குகின்ற அனேக ஆணைக்
கூட்டங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு, மின்னலுடன் கூடிய மெகத்தைப்
போல சத்தியபாமை சமேதராயக் கருடன்மீது விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண
சுவாமியின் மார்பில் சமககனியென்கிற ஒருசகசியை தன்பலங்கொண்டு
சுழற்றி வேகமாக யெறிந்தான அவனுடன் கூடவந்த சேனைகளும் நானா
விதமான ஆயுதங்களை ஏக்காலத்தில் பிரயோகஞ் செய்தார்கள்

அப்போ சுவாமியானவா சாரங்கமென்கிற தனுசில கழுகின்றிகள் கட
டின் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து, அநதச சேனைகளைக் கை
வேறு காலவேறு உடலவேறு தலைவேறுகக் கண்டித்து, இரதம், யாணை,
குதிரை இதுகளின் மீதிருந்து யுத்தஞ் செய்பவர்களைச் சக்கிரப் பிரயோகஞ்
செய்து சிரசைச் சேதித்துவிட்டார் அப்போ கருடரானவா தமது உபய

பக்தர்களால் ஒரு அடிக்கு நூறு இருநூறு யானைகளாக அடிக் ஆரம்பித்தனா அப்போதந்த யானைக்கூட்டங்கள் கருடனாக கெடிரின்று யுத்தஞ் செய்மாட்டாமல் வீறிட்டு, வஃதவழியைப் பிடித்துக்கொண்டோடிப் போச்சுதுகள் இப்படி கருடனால பராரியாயோடுகிற யானைக்கூட்டங்களை யும் ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பாணத்தாலடிபட்ட சேனைகளையும் பார்த்த நரகாசுரன் கொடியுகோபங்கொண்டு, வசசிராயுத்ததை ஸ்தம்பிக்கச் செய்த மகாபிரதாப முள்ளதனது சக்தியென்கிற ஆயுத்தத்தைக் கருடனமீது பீரையோகஞ் செய்தனன் மேற்பாவதத்தையும் திரணமாகக்கத்தக் அச்சத்தியிலாடிபட்டுங் கருடபகவானுவா கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ்செய்யாமலிருந்தனா.

அதுகண்ட நரகாசுரன் 'வெகுபொறுமை யுடையவனாகி, யமதண்டத்திற்குச் சமான்மாயும் நூதனமாயும் சாண்பிடிக்கப்படும் பாறகப் பயங்கரமாய் மிருகனெற சூலத்தைக் கையினிறழுகி, அதில்கட்டி மிருககின்ற கிணிகினைத் துடைத்துச் சப்திப்பித்து, 'அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் கொன்று போடுவோ மென்று ஓங்கினான் அகைப்பார்த்த சுவாமியானவா இனி உபேகைச் செய்யக்கூடாதென்று மனதில் நிச்சயித்து, அந்தச் சூலமவருவதற்கு முன்னமே கோடிசூரியனுக்குச் சமான்மான ஒளியினையாயந்த சக்கிரத்திலை கஜாருடனா யிருக்கின்ற நரகாசுரனுடைய நாநாவித் இரத்தினமயமான கிரீடத்தை வாய்ந்தும், குண்டல முதலிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மிருககின்ற சிரசானது அறுக்கப்பட்டு பூமியில் விழுந்தது அப்போ ஆகாயத்தில் சகலதேவர்களும் புஷ்பமநிர்சொரிந்து, தூதுமிமுதலிய அனேகவாதியங்களுடைய சபதங்கள் எட்டுத்திசைகளும் நிறம்புமபடி அடித்தார்கள். அப்போ பூமித்தேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால் அதமாய்கிடக்கின்ற நரகாசுரனுடைய புத்திரனான பகதத்தனைக் கூட அழைத்துக் கொண்டு, ஜகதிசுவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய மகிமைகளை யுணர்ந்தவளாதலால் அவரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமாப்பித்து தோத்திரஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனள்

கேளீ தேவதேவோததமனான சுவாமி¹ சமஸ்த தேவர்களாலும் பூசிக்கப்படுகின்ற பிரமம் நுத்திரா களால் சாவகாலமும் ஆராதிக்கப் பட்டவராயும், பகதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சங்கு சக்கிர முதலிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தும், மானிடதேகத்தை அடைந்தவராய் மிருககின்றீர். பிரமனுக்கு உற்பத்திகாரணமாகிய தாமரைப் புஷ்பத்தை நாபியில் தரித்திருக்கின்ற மையால் பதமநாபனென்று திருநாமமுடையவராயும், செந்தாமரை மாணியைக் கண்டதிலெனீந்து கொண்டிருக்கின்றமையால் பங்கஜமாஸியென்றும், தாமரை இத்தைழப்போல் மிருதவாயும் திவ்வியரேகைக் ளோடுங்கூடின திருவடிகளையுடையவராதலால் பங்கஜாங்குரி யென்றும், இப்படிப்பட்ட அனேக நாமங்களுடன் விளங்குகின்றீர் தேவீருடைய திருவடிகளை இடைவிடாமல்தியானஞ் செய்வவர்களுக்கு அக்கியானமாகிற அந்தகாரத்தைப் போக்கிக்

கியான்மாகிற சூரிபோதயத்தை யுண்புணணிக்குடைதேற்றும்படியான தயாளுவாயும் சாக்ஷாதபரபிரமம் சொருபியாயு மிருக்கின்றீர்

அன்றியும் இவ்வளவு பிரமாணமுடையவ ரென்று மனதினால் அறிய லுண்ணாதவராகியும், சுகலப பிராணிகளுக்கும் அநதரியாமியாகியும், இந்திர ன முதலிய தேவாக்கும், திருப்பாலகாக்கும் தேவீருடைய அனுக்கிரக பலத்தால் லோகாதிபதியங்களை அடைவிக்கப்பட்டவராயு மிருக்கின்றீர் அப்படிப்பட்டமகிமைக்கையுடைய தேவீரமரந்து, நானேயஜமானன். என்னுடையதானிந்தக் குடுமமம் போஷிக்கப் படுகிறது என்று எண்ணிக் கொள்ளும் படியான அக்கியானம் அடியேனுக்கு வராமலிருக்கும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டும் என்று பூமிதேவியானவள் அனேகவிதமாய் அகிதது விசகியா பனஞ் செய்து, நரகாசுரனுக்குப் புகுதிரனாயும் தேவீருக்குப் பவுத்திரனாயு மிருக்கின்ற இந்தப்பக்கத்தை தேவீரிடத்தில் பத்தினால் ஸ்சிக்கமாட்டா மல் சங்கையுற்றவனாய் கிளேசப்படுகின்றான் இவ்விடத்தில் கிருபைகூர்ந்து, தேவீருடைய அமுதப்பாபையால் கட்டாடகிதது, அன்பாகவிடத்தில் அப யப்பிரகானஞ் செய்கின்ற திருக்கைகளினால் ஸ்பரிசுகிதது, இவன் மேனமையடையுமபடி அருளசெய்யவேண்டும் என்று பத்தி சிரத்தையுடன் பிராரத் தித்தாள

இடப்படி பிராரத்திக்கின்ற பூமிதேவிக்ஞ்ச சந்தோஷமுண்டாகும் படி அநதப் பத்தத்தனுக்குப் பகவான் அபயப்பிரதானஞ் செய்து, அவனையுங் கூட அழைத்துக்கொண்டு சூபேரனுடைய சம்பத்திலும் அதிகரித்திருக்கின்ற நரகாசுரனுடைய பட்டணத்தினுட பிரவேசித்தனா முன்பு அநத நரகாசுரனால் சகல அரசாக்களையும் ஜயித்துக்கொண்டு வந்து வைத்திருக்கப்பட்ட பதினேராயிரத்து அறுநூறு இராஜகன்னிகைகளும் சவுந்தரியசிகாமணி யான பூங்கண்ணபிராணைக கண்டு மனங்களித்து, நாம் பூவஞ்செய்த தவப் பேற்றால் இப்படிப்பட்ட மகானுபாவனுடைய தரிசனங்கிடைத்தது. நாம் கண்படைத்ததற்கு இன்றைக்குத்தான் பயன்கண்டோம் இந்த மகாபுரு ஷனுடைய கிருபை வெகுதலஞ் செய்தாலன்றி கிடைக்க மாட்டாது நாமும் பூவத்தில் பூங்கவாணைப் பகதிபூவகமாய் பூஜிக்கது கிஜமானால், இந்த வசு தேவகுமாரனான பூங்கிருஷ்ணனை நமமை விவாகஞ் செய்யவேண்டும் இல்லா விடில் நாமபிரானத்தியாகஞ் செய்வதே யோக்கியமென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொள்ளுகிற அவர்களுடைய கருத்தைச் சாவகசிய ரான பூங்கிருஷ்ணபகவான் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களிடத்தில் கிருபை கூர்ந்து, அவர்களை வாகனத்தின் மீதேற்றி துவாரகாப்பட்டணத்திற் கனுப்பி நரகாசுரனால் அபகரித்துக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்த வருணனுடைய வேண்குடையையும் தேவேந்திரனுடைய மணிகூட பாவத்தையும் இன்னும் பெவரெவர்களிடத்தி் லெந்தெந்த வஸ்துகளை அபகரிக்கப்பட்டனவோ அவை கள் யாவையும் அவரவர்களிடத்தில் கொடுத்தவிட்டு, அதிதிவினுடைய

குண்டலங்க ளிரண்டையு மெடுத்ததுகொண்டு தேவலோகத்திற்குச் சென்று, அங்கே தேவேந்திரனா ளுஜிக்கப்பட்டி, அந்நியங்குட அழைத்துக் கொண்டு காசியபருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, காசியாயையும் அதிநீதேவியையுந் தெண்டனிடமி லுலாசனால ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, குண்டலங்க ளிரண்டையும் அகிசிதேவிக்குக் கொடுத்து அவளிடத்தில் நின்றும் விடைபெற்றுக்கொண்டு மறுபடி தேவலோகத்திற் பெருந்தருளினா இப்படி சத்தியபாமை சபேதனு யெழுந்தருளின ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை இந்திரனும இ' திரானியும் கந்தபுஷ்ப தூபதிப நைவேதிகப் தாமபூல முதலியவற்றால் பூஜிக்கார்கள்

அப்போ சத்தியபாமையானவள் ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நோக்கி, கேடமரா சுவாமி மகானுபாவிரே! இந்த இந்திரானியும் அடியேனைச் சாமானியமான மானிட ஸ்திரீயாவெண்ணி என்செய் பாரிஜாத புஷ்பத்தைக் கொடாமல் ஒளித்துவைத்தாளாதலால் இதை அவமானத்தை யான சங்கட மடமேனென்று வெகுவீதமாய் கலேசப்படுகிற சத்தியபாமையையே பகவானேனாக, நீ யாதுகாரணத்தின்க்காக இப்படிக்கு விசனப்படுகிறாய்? உனதிலடக்கைச் சொல்லுச் சபாடியே செய்கின்றெனன்று வெகு விதமாய்ச் சொல்லினா. இப்படி சொல்லுகிற ஸ்ரீபகவானைச் சத்தியபாமை பார்த்து, கேள்வி என்ன புள்ள பறந்தாவே! இந்த இந்திரானியானவள் தன்செய் பாரிஜாத புஷ்ப மிருக்கிற கென்றிற் காத்திருக்க அடிபெணியிப்படி அவமதித்தாள அந்த மரத்தை வேரோடே பிடி வகிர்கொண்டு நமது துவாரகா பட்டணத்திற்குக் கொண்டுபோனாற்றால் அவளுக்குக் காவப்பவரமாதும் அடியேனும் இஷ்டத்தின்படி முடித்துக் கொள்ளுமென என்று சொன்ன சத்தியபாமையினுடைய வாத்தையைக்கேட்ட பகவானுள்ள அப்படியே ஆகட்டுமென்று பிரதிக்ஷிசெய்து, இந்திரனிடத்தில் சிலவு பெற்றுக்கொண்டு துவாரகா பட்டணத்திற் கெழுந்தருளினா.

அப்பால் சிலனை சென்றபிறகு நாரதரானவா மறுபடியும் ஸ்ரீ நுகருமணி சமேதரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு ஒருபாரிஜாத மாலைகைச் சொணுவெனது சமற்பித்தனா அதை ஸ்ரீ பகவானுக்கு நைபயாகக் கிரகித்து, ஸ்ரீ நுகருமணி தேவிக்குக் கொடுத்ததுண்டரா இத்தையெல்லாம் சத்தியபாமையினுடைய தோழிப் பெண்ணானவள் பார்த்திருந்து, சத்தியபாமை பிட்டுச் சென்று, தான் உருக்குமணி தேவியினது கிரகத்திற்குச் சென்றதும் அவ விடத்தில் நாரதமா முனிவா பாரிஜாதமாலை கொணுவெனது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்குச் சமற்பித்ததும் அதை ஸ்ரீ நுகருமணி தேவிக்குக் கொடுத்ததும் அவ் வம்மன குடிக்கொண்டதும் அவர்களை நாரதா தோத்திரஞ் செய்ததும் யான் கண்டேனென்று சொல்லினள் இப்படி தோழிப்பெண் சொல்லக் கேட்ட சத்தியபாமை யானவள் கொடிய கோபத்துடன் நிருக்கிற சமயத்தில் நாரதரானவா ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு சத்தியபாமையினுடைய கிரகத்திற்குவந்து, அவளாற பூஜிக்கப்பட்டு, அந்தச் சத்தியபாமையையப்பாத தொருவாதத்தை சொல்லுகின்றனா.

வாராய சபாங்கையான சத்தியபாமையே! யான் சொற்கத்தி லிருந்து அரிதான பாரிஜாத மலரைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீசிருஷ்ண சுவாமிக்குக்கொடுத்தேன அதையும் உருக்குமாணித்தெனக்கே கொடுத்த விட்டார நீ சுவாமி யோடு சொற்கத்திற்குச் சென்றபோது இரத்திராணி பாரிஜாதமலரை உனக்குக்கொடாமல் அவமதித்ததும் சுவாமிக்குச் சமமதிதான என்று சொன்ன நாரதருடைய வாரததையைச் சத்தியபாமை யானவள கேள்வியுற்றுக் கடுஞ் சினமடைந்து, நாரதரைப்பார்த்து ஒரு வாரததை சொல்லுகின்றனள் கேள்வீ தேவரியிகுன்ற சிறந்த நாரதமாமுனியே! இப்போ அந்த ஸ்ரீசிருஷ்ண பாரிஜாதவிருஷத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாலாசகது இல்லா விடில் பிராணத்தியாசஞ் செய்நீறேன் என்று கூறி நாரதரை அணுபிவிட்டு, தன் சரீரத்தில் அணிந்துக்கொண்டிருந்த ஆபரணங்கள் யாவையும் கழற்றிப் போட்டு, நல்லவஸ்திரமு மில்லாமல், குரோதாக்கிரகத்தினிற் பிரவேசித்திருந்தனள்

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியினுடைய கிரகத்தைவிட்டுச் சத்தியபாமையினது கிரகத்திற் செழுந்தருளி, ஆஸ்கான மண்டபத்தில் சத்தியபாமையைக் காணாமல் சூழ்பதில் இருக்கின்ற ஊழியப் பெண்ணைக்கேழக்க, அப்போதுள்ள மிசவும் பாபக்கிடான ஸ்ரீசிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்து என்னபோ கோபமா யிருக்கிறப்போல காணுகிறென்றுகூற, அது கேட்டு அவளிருக்குமிடஞ்சென்று அவளைநோக்கி, 'கேளாய சத்தியபாமா! நீ யாதுகாரணத்திற்காக ஒருநிகமா யிருக்கின்றாய்? இப்படிக்கிருக்கிறது சரியல்ல என்று சுவாமி சொல்லக்கேட்ட சத்தியபாமை கடுஞ்சினமாய் சுவாமியை நோக்கி ஒரு வாரததை சொல்லுகின்றனள் கேள்வீ ஜகதரசன்கரான சுவாமி! ஒன்று மறியாதவா போலக் கேட்பது தேவீருக்குத் தாமதமான? நாரதமாமுனியானவா முகல் தடவை பாரிஜாதமலரைக் கொண்டுவந்தபோது அடியேனுக்குக் கொடாமல் விஞ்சுகது, உனக்கு அந்த விருஷத்தை வேருடன பிடித்துக்கொண்டுவந்து நாட்டுகிறேன் என்று பிரதிக்ஷிதெய்தீர் பிறகு தேவலோகத்தி லிரத்திராணிபா லமதித்தபா பட்டபோதும் அந்த மரதையை யெனது கிரகத்தில் நாட்டுகிறேனென்று பிரதிக்ஷிதெய்தீர்

இப்போது நாரதா கொண்டுவந்த மலரை முரைப்படிக்கி யெனக்குக் கொடுக்கவேண்டியது, அப்படிக்கில்லாவிட்டாலும் அந்த உருக்கு மணிக் கும அடியேனுக்குமாவது கொடுக்கவேண்டும் அப்படிக்கு மில்லாம லந்த உருக்குமணிக்கே கொடுத்துவிட்டா இப்படிப்பட்ட அவமரியாதையான சகித்துக்கொண்டு பிராணனை வைக்கமாட்டேன் என்று ஒரேபிடிவாதமாய்ச் சொல்லுகிற சத்தியபாமையினுடைய வாரததையைக் கேட்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான அருளிச்செய்கின்றனா 'கேளாய மாதாசிமோமணியே! இன்ன மேதா கிலும் என்னுபராதங்கள் செய்யப் பட்டனவோ வென்று எண்ணி யிருந்தேன இதற்காகவா யிவ்வளவுகோபமா யிருக்கின்றாய்? இகோ அதிசீக்கிர மத்தி லழைப்பிக்கிறேன். என்று தேறுதல் சொல்லி யிருக்கும் சமயத்தில்

பிரமம் நிஷ்டாகளிற்சிறந்த நாரத மகாமுனியானவா துவாரகைக்கு எழுந்தருளினார்.

அவரை ஸ்ரீ பகவான் சத்தியபாமை சமேதராயக கிரமப்படி பூஜித்து ஆசனத்தி லெழுந்தருள்பண்ணி, தாம் சத்தியபாமைக்குப் பாரிஜாத விருக்ஷத்தைத் தருவிக்கிறோமென்று சொல்லியிருந்த பிரதிக்ஷையை நாரதருக்குச் சொல்லி, நீரே தேவராஜாவி னிடத்திற் சென்று பாரிஜாத விருக்ஷத்தைச் சிலநாள்களுக்குப் பூமியிலிருக்கும்படி அனுப்பிவைக்க வேண்டு மென்று யான் சொன்னதாகச் சொல்லி அனுப்ப வேண்டு மென்று கூறினா. இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய வாரததைக்கேக் கேழ்வியற்ற ஸ்ரீ நாரதா ஒரு வாரததை அருளிச் செய்கின்றனா கேள்ரிசுவாமி பரந்தாமா ! தேவேந்திரன அந்தப் பாரிஜாத விருக்ஷத்தி னிடத்தில் அனபுள்ளவனைய உருத்திரனை வெகு வாயப் பிராரத்தித்து, அவருடைய உத்தியானவனத்தில் நின்ற தேவலோகத்திற் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கின்றன அத்தனிடத்தில் இருதிரும இந் திராணியும் மெத்த அனபுள்ளவர்களாக யிருப்பதினால, அவர்களொருக்கா லும் அதைப்பூலோகத்திற்கு அனுப்ப மாட்டார்களென்று தோன்றுகின்றது

என்று கூறின நாரதருடைய வாரததையைக் கேள்வியுற்ற பகவானு னவா, நீரேபோய் யான்சொன்னதாய்ச் சொல்லும், அவன் அனுப்பா விட்டால் யெனது கௌமோதசி யென்கிறகதையால் அவனுடைய மாபைப் பிளந்து அந்த விருக்ஷத்தை அபகரிப்பேன் என்று சொன்ன ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமி பிணுடைய வாரததையைக்கேட்ட நாரதரானவா அப்படியே தேவ லோகத்திற்குச் சென்று, இந்திரனைக்கண்டு அவனால் பூஜிசுப்பட்டு, ஆசனம் சமர்ப்பிக்க அதினிடமா யிருந்து இந்திரனைப் பார்த்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உன்னைப்பாரிஜாத விருக்ஷத்தைத் துவாரகாபுரத்திற் கனுப்பச் சொன்னு ரென்றா. அதுகேட்ட தேவேந்திரன் பரிகாசமாய் மானிடன் பாரிஜாத தருவை விருமபி ணுல கிடைக்குமா ? அதைப் பூலோகத்திற்குத்தான் அனுப்பக்குமா ? அவர்தான் சொன்னாலும் நீரும் கினைவுமற்றது சொல்லலாமா ? என்று கூறின தேவேந்திரனைப்பார்த்து நாரதா திருமபவுள் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய ஆக்கினையின்படி பாரிஜாத தருவை அனுப்பினாலாசுது இல்லாவிட்டால் தமது கெதையால் உனது மாபைப்பிளந்து பாரிஜாததருவைக் கொண்டு போகிறதாக உன்னுடன் சொல்லச் சொன்னா, என்று சொல்லவும் அதைக்கேட்ட தேவேந்திரன் கடுஞ்சின மடைந்து நாரதரை நோக்கி, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் யெனது மாபைப் பிளந்தாலன்றி பாரிஜாத தரு அவருக்குக் கிட்ட மாட்டாதென்று கூறினன் அதுகேட்ட நாரதா துவாரகைக்குச் சென்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடன் தேவேந்திரன் கூறினவண்ண முரைத்தனா அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுனவா தமது வாகனமான கருடாழ்வானை நினைத்தருளினா கருடனும் அதிகவேகமாக ஓடிவந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, கைகட்டி வாய்பொத்திக்கொண் டெதிரே நின்றார்.

*அப்போ சுவாமியானவா ஸ்ரீ நுககுமணி குமாரனான பிரத்தியுமனையும் சாதததையையுங் கருடன மீதேற்றிக்கொண்டு, கருடாருடராய துவாரகையில் நின்றும் பிரயாணப்பட்டு சொக்கத்திற்குச் சென்று பாரிஜாததருவை வேரு டன பிடிக்கிக்கொண்டு துவாரகைக் கெழுந்தருளினா அப்போது அதைக் காவலாளிகளகண்டு தேவேந்திரனுக் குரைக்க, அதுகேட்ட இந்திரன் வசசி ராயுதபாணியாய ஐராவதத்தின் மீதேற்றிக்கொண்டு, தனது புத்திரனான ஜயந் தனையும், சினேகிதனான பிரவரனென்கிற பிராமமணனையும் மழைத்துக்கொண் டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியுட னெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து, அவராலடிக்கப்பட்டு பூமியிலொரு மலையின்மீது விழந்தன்ன. அப்பால் பிரத்தியுமனன ஜயந்தனை யும், சாந்தி பிரவரனென்கிற பிராமமணனையும் ஜயித்தாரகள்

பின்பு மறுநாளுதயத்தில யதாபபிரகாரம் இந்திரனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னும் அகோரமான யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்தாரகள் அததச சமயத்தில் அவ னொ ராகளுக்குக் காய தந்தையாகளான காசியப்பிரமமாவும் அதிதி தேவியும் வந்தாரகள் அவர்களைக்கண்ட இந்திரனும் உபேந்திரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னும் யுத்தத்தை நிறுக்கி, வாகனத்தில் நின்றவ கீழ்க்குதித்து, ஆயுதங்களைக் கீழிவைத்து, அவர்களிருவரையும் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமர்பித்து, அஞ்சலி கூப்பிக்கொண்டு, அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் யாது காரணத் திற காக இவ்விடத்திற் கெழுந்தருளினீர்கள்? அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று வினவினார்கள். இப்படி வினவுகின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானையம் இந்திரனை யும் அக்காசியப்ப பிரமமாவும் அதிதி தேவியும் பார்த்து, நீங்கள் யுத்தஞ் செய்வதை வேண்டாமென்று நிறுத்துவதற்காக யிவ்விடத்திற்கு வந்தோ மென்றார்கள் அதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அ்ருளிச் செய்கின்றனா

கேளீர் பிதாவான காசியப்பரே ! முன்பு யான சத்தியபாமை சமேதனாய் இந்தத் தேவேந்திரனுடைய சபைக்குப் போயிருந்தேன அப்போ இந்திரா ணியானவன பாரிஜாத புஷ்பத்தைக் கொட்டாமல் அவமதித்தனன் அதுநிமித் தங் கிலேசத்தை அடைந்த சத்தியபாமைக்குப் பாரிஜாததருவைக் கொண்டு வந்து தருகிறேமென்று சிந்திக்கனை் செய்கிருந்தேன, அதை நாரதாமூலமா யிரத்த தேவேந்திரனுக்குப் பாரிஜாததருவைக் கொஞ்சனானைக்குப் பூமியிலி ருக்குமபடி அனுப்ப வேண்டுமென்று தெரிவித்தேன அதற்கு யிவன பரிகா சஞ்செய் தனுபபிணை அதுகேட்ட நான் அந்தப் பாரிஜாததருவைக் கொண்டுபோக வேண்டி வந்தெனையன்றி, இந்திரனுடன் யுத்தஞ்செய்ய வந்தவனல்ல என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய வாரததைக்கேள் கேள் வியுற்ற காசியபரானவா தேவேந்திரனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா.

வாராய மகேந்திரா ! உனது தம்பியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கருத் தின்படி பாரிஜாத தருவை அவரிடமாய்க் கொடுத்துவிடு அவரெதுவரையில் பூமியில் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறாரோ ? அதுவரையில் நீ அதைவிருமபாமல் இருக்கவேண்டியது அவா சாஷ்டாத ஸ்ரீமநாராயண னென்பதைச் சாப

கீழ்த்தததால உனக்குத்தெரியாமற் போசெய்தாய் அவர் சகல உலகங்களை யும் இரக்ஷிக்கவேண்டி மானிடரூபியாய் அவதரித் திருக்கின்றார் அவரோடு மனக் கொருநாளும் விரோதஞ் செய்துகொள்ளக் கூடாது இப்போ அவரோடு விரோதஞ் செய்துகொண்ட படியால், அவரைப்பணிந்து அபராத ஷாபணஞ் செய்துகொள்ளுக என்கூறி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து, ஒ ஸ்ரீ கிருஷ்ண ! இது சொற்களோகந்தவிர இதரலோகங்களுக்கரிதான பாரி ஜாதமாதலால், கொடுக்கக்கூடாதென்று தெரியாமற் சொன்னாலும் அவனைச் சமாதானப் படுத்தி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்க இப்படி யுதங்கு செய்வது உன்னைப்போலொத்த வாகளுக்கு தாமதமல்லவென்று கூறினா

அநதச்சமயத்தில் இந்நிரணுவன நவரத்தினமிழைத்த தனது கீரீடத் தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை ஆலஞ் சுழற்றுவதுபோல அனேகதண்டம் சமர்ப்பித்து, சாபத்தினால் கியானமில்லாமலென்ன அபராதஞ் செய்தபோதிலும் ஷ்ஷித்தது இரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று அனேகவிதமாகப் பிரார்த்தித்தது பாரிஜாதவிருக்ஷத்தைச் சுவாமிக்குகொடுத்து விட்டு, அவரிடத் தில் அனுமதிபெற்று, காசியப்பிரஜாபதியையும் அதிதேவியையுங் கூடவழைத்துக்கொண்டு சொற்கத்திற்குச் சென்றன இரதப் பாரிஜாதாபகரணத் தை அரிவமசத்தில் விசதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது பிறகு ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளி, வசதேவா தேவகி பலராமா முதலிய பெரியோர்களைப் பணிந்து, சத்தியபாமையினுடைய கிரகத்திற்குச் சென்று, அவளது தோட்டத்தி ல்லதப்பாரிஜாத தருவை நாட்டி, மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தனா அப்பாலந்த பாரிஜாத தருவுஞ் சிலநாளில் காற்றினால் அலைந்து, ஸ்ரீருக்குமணியினது கிரகத்தின் பக் கமாகச் சாய்ந்து புஷ்பம் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியும விருக்ஷம் சத்தியபாமை யதுமாகி இருந்தன.

இப்படி யிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவா நரகாசுரனுடைய நக ரத்திலிருந்து கொண்டுவந்த பதினேராயிரத்து அறுநூறு இராஜ கன்னிகை களைத் தனித்தனி வீடுகளிலவைத்து வைத்து, நல்ல முகாதத்தத்தில் ஓவ வொரு மடநதைக்கு ஓவ்வொரு உருவமாய் தாயிருந்து, அவ்வண்ணமே தாயந்தைகள் பந்துக்கள் முதலிய யாவரும் அநதந்தக் கிரகங்கடோறு மிருக்குமபடியாயும் அநதமாதாக்கள் தம்மிட கலவியாணத்திற் கெல்லோரும் வந்திருக்கின்றார்களே யன்றி மற்றவர்களுக்குப் போகவில்லையென்று நினைக்கும்படியாயும் அமைத்து, அவர்களைச் சாஸ்திரவீதியின்படி மணஞ் செய்து சந்தஷ்டியாயிருந்தனா பிரமன் முதலியவர்களா லறியக்கூடாத பிரபாவமுடைய ஸ்ரீமநாராயணனை அநத மடைந்தையாக்கள் யாவரும் புருஷ னுக்கவடைந்து, அவருடைய திருமுகமண்டல சேவையையும் புன்னகையோடு தம்மைக் கருக்காய்ப் பார்க்கின்ற பாவையையும் பார்த்து அவரோடு பேசுவதிலும் ஆலிங்கனஞ் செய்வதிலும் கொஞ்சம் நாணமுடையவர்களாகி, அநதச் சுவாமியின் பணிவிடைகளில் ஜாக்ஷிரதையா யவருக்கு ஆசனமும்

திருவடிவளிக்கத் தோததமும அறுசுவைமுதலிய உணவும்¹ தாமபூலமும சமற
பித்து திருவடிகளை வருடுகிறதும் திருவாலவட்டம் சேவிகிறதும் சந்தனம்
சமறபூலமும புஷ்பமசாதுகிறதும் தலைபிராகளை நன்றாகக்கோதித் திரு
மஞ்சளஞ் செயலிகின்றது முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு,
அவரோடு சதாகாலமும சுகித்திருந்தனாகள

அறுபதாவது அத்தியாயம்.

கலி வருத்தம்

திருக்கா போன்ற உருக்குமணி தேவியை
பங்கமானப் பரிசாக வாராததையால்
எங்கள் நாத நியமபிடுக கோபித்த
மங்கை தளனைச் சமாதான மாககினா

ஸ்ரீகண்ணபிரானுவா ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைப் பரிசாகவாராததையால்
கோபமடந்தமபடி செய்ததும், அதினால் கிலேசத்தை அடைந்த உருக்குமணி
தேவியை யேகாந்தத்தில் சுவாமிபானவா சமாதானஞ் செய்ததும், அப்பால்
ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஸ்ரீகருணபிரானுடைய இரகசியமாயிருக்
கின்ற பிரபாவங்களை வறணிப்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன

சேனா புலனேசனை பரிசுத்திதமகாராஜனே¹ அந்த துவாரகாபுரத்தில்
மிகவுமுயர்ந்து, சொற்கலோகம்போல மகா அழகுபொருந்திய ஸ்ரீருக்கு
மணி தேவியினுடைய கிரகத்தில் சொறனக்கால சுவாவைத்து மகா அற்புத
மாய நிருபித்தும், பணிதோதளித்து அகில சாமபிராணிதூபம்போட்டு நந்த
வனத்திலுள்ள பாரிஜாதமுதலிய நறுமலர் வாசனையுடன் தென்றநாற்று
வீச, சந்திரகாந்திகள் சாளரத்தினுலவர், கிளிகள் சுவாமியினுடைய பிரதா
பவரிசைகளை மனோகரமாய்ச் சபதிகை, இப்படி அதிகவினோகமா யிருக்கின்ற
சபாமண்டபத்தில் சொறனமயமாயும் நவரத்தினமயமாயு் யிருக்கின்ற கட்டி
லுகஞ்சு சந்திரமண்டலம்போன்ற மேற்கட்டுகள் கட்டி நான்குபக்கத்திலு
முத்துசரசரங்களைத்தொங்கவிட்டு முகமலிற்றை செய்திருக்கின்ற பஞ்சணியின்
மீது வீற்றிருக்கின்ற சகலலோகேசவரரான ஸ்ரீகருணபகவானுக்கு மினன்ற
கொடிபோன்ற இடையினைவாயந்த சாக்ஷாதமகாலக்ஷமியான ஸ்ரீருக்குமணி
தேவியானவள் பணிவிடைசெய்து வருகின்றாள்

இப்படி செய்து வருகிறநாளிலொருநாள் அந்த ஸ்ரீருக்குமணி தேவியா
னவள்தனது காதினில் சூரியன் போன்ற ஒளியினையுடைய இரத்தின குண்ட
லங்ங்னைய, நவரத்தினத் தோளவளங்கள் விளங்க, மாபிரிவில் நகத்திரமண்

டலம்போலமுததுசசரங்கள் பிரகாசிக்க, காலகளில் சிலம்பு, தண்டை முதலிய பாதாசரங்கள் ஒலிக்க, மெய்யினில் சந்தியாகால செவ்வானத்திற்கு நிகாதத வஸ்திரநதுலங்க, அதனமீது நவரத்தின ஒட்டியாணமினன, பிராணிகளு டைய தாபத்தைப் போக்கடிக்கின்ற சந்திரமண்டலம் போன்ற முகத்தின்ற கஸ்தூரிதிலகம் விளங்க, கரங்களில் பூண்டிருக்கும் நவரத்தின கங்கணங்கள் கலகலவென்று ஒலிக்க, இவ்வளவு வைபவத்துடன் அனேக ஊழியப்பெண்க ளிருக்கத் தானே சுவாமிகுருக்கைங்கரியஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி, நவரத்தினமிகுந்த சாமரத்தைப் பரப்பபுடன் சேவிக் கின்றான் இப்படி சேவிக் கற்போது கொண்டை தளர்ந்து புஷ்பங்கள் விழ, முகத்தின்ற சிறு முத்துபோலவேறக, முன்னுச்சிமயோகா நெற்றியிலவிழ, அதைத் தன்னு டைய இடதுகையினு லொத்திக்கொண்டு தாமே கதிபென்று ஒரே மன தாய நம்பியிருக்கிற ஸ்ரீருக்ருமணிதேவியைப்பரத்து ஸ்ரீபகவானுவா புன்ன கையுடன் ஒருவாத்தை அருளிச்செய்கின்றான்

கேளாய மகாராஜாவினுடைய புக்திரியான உருக்குமணியே ! நீயிப்ப டிப்பட்ட அயோக்கியமான காரியஞ்செய்வதேன் ? உன்னைப்போல பைத்தியக் காரிநானெங்கு நான்கிலேன குபேரசம்பத்துக் கொப்பான ஐஸ்வரிய முடையவர்களாயும் மகாசூரத்திற பிறந்தவர்களாயும் சூரர்களாயும் ரூபவா னர்களாயும் உதாரிகளாயு மிருக்கின்ற சிசுபாலன்முதலிய அரசர்கள் உன்னை விவாகஞ்செய்ய வலுவில்லவர், அவ்வண்ணமே உனது தாயதந்தை அண்ணன் முதலிய பந்துக்கள் சிசுபாலனுக்கே நிச்சயித்திருக்க, அதற்கு விரோதமாய அவ்வரசர்களுக்குச் சமான்னாகாதவனாயும், சகல வரசர்களுக்கும் பயந்து சமுத்திரத்தை அடைந்திருக்கின்றவனாயும், ஒருவரிடத்திலும் சம்பந்தமில் லாதவனாயும், பல்வான்களுக்கு விரோதியாயும், ஒருவாநடத்தையும் அனு சரியாதவனாயும், சிம்மாசன மில்லாதவனாயும், குணவீரனாயும், தரித்திர னாயும், தரித்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனாயும், தனவான்களால் பூஜிக்கப் பட்டவனாயும், தரித்திரர்களைப் பூஜிக்கிறவனாயும், உனக்குச் சமான்னாகாத வனாயும், பிசைக்காரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவனு யிருக்கின்ற யென்னை யேன விவாகஞ் செய்துகொண்டாய் ?

யான சிசுபாலன் முதலியவர்களுடைய காவத்தைப் பங்கஞ்செய்வதற் காக உன்னைக் கொண்டுவந்தேனென்றி, விருப்பத்தினுல்ல மடந்தையாக ளுக்கு விருப்பமில்லாத கணவனிடத்தில் வாசஞ்செய்வதினு மரணமேயோக் கியம். ஆதலாலிப்போது உனதிஷ்டத்தின்படி யெங்கேயாவதுசென்று சவுக் கியமடைவதைப்பரா என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா நாராசங் காதிற் சொரிகிறாற்பா லருளிச்செய்த வாதத்தைகளைக்கேட்ட உருக்குமணி தேவி யானவள் மகத்தான துயரத்துடன் செந்தாமரை இத்தழபோன்ற தனதுகால விரலால் பூமியைக்கீறிக்கொண்டு, பரத்துவாஜபட்சிக்கு நிகாதத கண்களிலிருக் கின்ற மைகரைந்து சொறனகலசம் போன்ற கொங்கைகளை நனைத்து நம்மை யிப்படி சொல்லலாமாவென்கிற சோகமாகிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனாக

மூறசித்தது, கையிலிருந்த சாமரமும் விசிரியும் நழுவத் துயரப்படுகின்ற இப்படி துயரப்படுகிற ஸ்ரீ நுககுமணி தேவியினுடைய சோகத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி பார்த்து, யாம் பரிகாசமாய்ச் சொன்னதை நிஜமாக வெண்ணிக் கொண்டாளென்று அவளுடைய கோராமைக்குச் சகிக்க மாட்டாதவராகி, பரபரப்புடன் சப்பிர மஞ்சத்திலிருந்து கீழே குதித்து, சீக்கிரமத்தில் தேற்ற வேண்டு மென்று நாலுதிருக்கைகளை வாய்ந்தவராகி, ஒரு திருக்கையிற்றை ழாக்கியும், ஒரு திருக்கையினால் ஆவிவகனஞ் செய்து கொண்டு, ஒரு திருக்கையினால் கூந்தலைச் சீர்திருத்தியும், ஒரு திருக்கையினால் உடம்பில் படிந்த தூளைத் துடைத்தும், இப்படி பலவகைப்பட்ட உபசாரத்தை அந் சீக்கிரமத்திற்குச் செய்து மூற்றை தெளிவித்தது, மடியினில் வைத்துக் கொண்டு மிகுந்த ஆதரவுடன் ஒரு வாரத்தை அருளிச்செய்கின்றார்

கேளாய் யென்தனபுள்ள விதற்பராஜ கனனிகையே ! நி யெனனிடத்தில் சமஸூணமான பத்தியுள்ளவளென்று யான நன்றா யுணர்ந்திருந்தும், உண்ணைப் பரிகாசஞ்செய்தால் அதற்கென்ன உதாரணஞ் சொல்லு கிறையோ கேழுமீபாமென்று சமசாரிகளுக்குரிய வழக்கத்தின்படி சொன்னகே அன்றி யதார்த்தமாகச் சொல்லவில்லை அதற்காக யென்பேரில் கோபிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற கண்ணபிரானுடைய வார்த்தையைக் கேழுவியுற்ற உருக்குமணிகேவியானவள் இனி நான்மை நிவர்த்தி செய்யமாட்டா ரென்கிற தைரியத்தினால், முன்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிரானுவா தம்மை இழிவாய்ச்சொல்லிக் கொண்ட வார்த்தைகளைப் பகவுதகுணமாகச் சொல்லுமாறாள்.

சேவீர ஜீனதயாளுவான சுவாமி ! தேவீர அடியேனை நோக்கிச் சிசுபாலன் முதலிய அரசர்களுக்குச் சமாணனாக யென்னையென விவாகஞ்செய்து கொண்டா யென்று அருளிச்செய்தீரே அதற்கு உதாரணஞ் சொல்லுகிறேன் கிருபையாக கேட்டருளவேண்டும் என்று கூறிச்சொல்ல ஆரம்பித்தனள்

வாரீர பகவானே ! பிரமனமுதலிய தேவர்கள் யேவற்பணிசெய்யக் கோடாளுகோடி அண்டங்களைச் சரீரத்திற் படைத்திருக்கின்ற தேவீர, முதற்காரணத்திற்காக இல்லற வாழ்க்கையாகிற் சமசாரத்தைப் பரம் சுக மென்று நினைத்து மோசம போகிறவர்களாயும், கழுதைபோல சுமையெடுத்து, செக்கிறபூண்டிருக்கின்ற யெருநுபோலச் சுழன்று, நாயபோல அவமானப்படும், சேவகன்போல யேவலசெய்தும், தோல்களாலும், மயிர்களாலும், நகங்களாலும், எலும்புகளாலும், புழுக்களாலும், மல முததிரங்க ளாலும், வர்த்தித்த சேத்துமங்களாலும் நிறைந்து, ஜீவனோடு கூடின சுவம்போல திரிகிற ரெணிகால மாடுகளான அவவரசருக்குச் சரியாவீரோ ? அப்படிப்பட்ட அரசர்களைத் தேவீருடைய கடைக்கூத்திற்குப் புரம்பானவர்கள் அடைவார்களே அன்றி, தேவீருடைய திருவடிகளில் இடைவிடாமல் பக்திசெய்து துகிற அடியேன் ஏன்டைவேன் ?

இராஜர்களுக்கருப்பாய்ந்து சமுத்திரத்தை அடைந்தவனென்றீர் 'சாத்து வீகமுதலிய முககுணகாளுக்கும் மனது முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் மாதாஸ்தானமாற்ற இராஜர்களுக்கு எட்டாத அகாதமாய், ஒருவராலும் அளவிடக்கூடாத ஆழமுடைய பிராணிகளின் இருதயமாகிற சமுத்திரத்தை அடைந்திருக்கின்றீர்

ஒருவரிடத்திலும் சம்பந்தமில்லாதவனென்றீர் பிராணிகளுடைய தேகத்திலும் ஆனமாவின்னிடத்திலும் சம்பந்தமில்லாமற்படிக்கு, கிரகத்திற்குள்ளேவைத்த தீபத்தைப்போல க்யானவான்களுக்குத் தேஜோமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றீர்

பலவான்களுக்கு விரோதியென்றீர். இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செயயாதவர்களாகிற பலவான்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகாத விரோதியெய்னறி வேறல்ல

சிமமாசன மில்லாதவனென்றீர். இராஜ ஆசனத்திலிருந்தால் பகவானுடைய திருவடிக்குப் புறம்பாவோமென்று உமது முன்னோர்களால் நக்கிரகிக் கப்பட்டிருக்கின்றமையால், அச்சிமமாசன மில்லாமையால் தேவரீருக்கென்ன இழிவு?

குணவீனென்றீர் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளில் பெருகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்கிற பாகவதாகளுடைய மாரகத்தையே இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செயயாதவர்களால் லயிக்கூடாமலிருக்க, தேவரீருடைய குணத்தை ஆராயப்போகின்றார்கள்?

தரித்திரர்களால் பூசிக்கப்படுகிறவனென்றீர் இக்லோகத்திற்குரிய ஐஸ்வரியத்தை நிலைமில்லாததென்று விரும்பாத க்யானிகளாகிற தரித்திரர்கள், பரிலோகத்திற்குரிய மோக்ஷமாகிற ஐஸ்வரியத்தை விரும்பித் தேவரீரைப் பூஜிக்கின்றார்கள்

தனவான்களால் பூஜிக்கப்படாதவனென்றீர் நரகத்திற்குரித்தாய் இருக்கின்ற ஐஸ்வரியத்தை விரும்பிப் பிரமணமுதலிய தேவர்களைப் பூஜித்து அந்த ஐஸ்வரியத்தையடைந்து, தனவான்களென்று பெயாபெற்றவர்களால் தேவரீரேன பூஜிக்கப்படுவீர்

தரித்திரனென்றீர் தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுகிற பாகவதர்கள் பிரமணமுதலிய தேவர்களுடைய பட்டணத்தையும் நிக்கிரகித்து, அதற்குமேலான மோக்ஷஸ்வரியத்தை விரும்பித் தேவரீரைப் பூஜிக்கின்றார்கள். அப்படியிருக்க தேவரீரெப்படி தரித்திரராவீர்?

தரித்திரர்களைப் பூஜிக்கிறவனென்றீர் இல்லறவாழ்க்கையும் சொற்காகி போகமுதலிய ஐஸ்வரியமும் நிலைமில்லாததென்று நிக்கிரகித்து இயம் நியம்

முதலிய அஷ்டாங்கயோக நிஷ்டாகளான தரித்திரர்களாகிற பரமயோகிகளை வெகு ஆதரவுடன் பூஜித்து, தேவரீருடைய திருவடிகளிற சோபாதேதுக கொள்ளுகிறீர்

ஒருவா நடத்தையும் அனுசரியாதவ னென்றீர் தேவரீருடைய நடத்தை யை வேதமுதலிய சாஸ்திரங் களனுபந்ததிருக்க, உபயோகமற்ற மானிட நடத்தையை யாதுகாரணத்திற்காக தேவரீர் அனுசரிக்கப்போகின்றீர்

உனக்குச் சமானமாகாதவ னென்றீர். பிரமனமுதலிய தேவர்களால் சாவோததமமாயிருக்கிற மோகைஷஸவரியத்தை விருமபிப் பூஜிக்கப்படுகிற தேவரீருக்கு, எளிதான ஐசுவரியமும் சொற்காதிபோகமும் அபேகித்துப் பூஜிக்கப்படுகிற யான சரியாவேனே

பிச்சைக்காரனாகத் துதிக்கப்படுகிறவ னென்றீர் இல்லறவாழ்க்கையையும் நரகத்திற்குறிய ஐசுவரியத்தையுந் துறந்து பிச்சைக்காரராகியிருக்கிற சன்னியாசிகளால் சாவகாலமுங் கீர்த்தனஞ் செய்யப்படுகின்றீர்

பதட்டத்தினு லெனனை விவாகஞ்செய்தாயென்றீர் பாவங்களைப்போக்கத் தக்கதான தேவரீருடைய திருவடிகளில் மனத்தைவைத்து, உலகங்களை நிதானித்துப்பார்த்து, அதில் சாரமானபொருள் தேவரீர்சென்று நன்றாயுணர்ந்து அடைந்தவனே அன்றி பதட்டத்தினுல்லவ

என்னிடத்திலிருந்தால்கஷ்டப்படுவாயென்றீர் தேவரீரை அடைந்து கஷ்டப்படுவதா யிருந்தால், அகண்டமண்டி, ராதி பதியாக யிருந்து சுகத்தை அனுபவித்த பிருதுசக்கிரவாததி, பரதசக்கிரவாததி, நளசசக்கிரவாததி, யயாதி முதலியவர்கள் தங்கள் சுகத்திற்குரித்தான நாடுநகரத்தைத்துறந்து காட்டிற்குச் சென்று, அனேககாலம் தவஞ்செய்து யாதுகாரணத்திற்காகத் தேவரீருடைய திருவடிகளை அடைந்தார்கள் ?

யான் உன்னை விருமபாதவ னென்றீர் தேவரீருக்கு அடியாளர் லாக வேண்டிய தொன்றுமில்லா விடினார், கருணைக்கடலான தேவரீர் யென்னையே பறதாவாகக் கோரினவனென்று கிருபைகூர்ந்து அங்கீகரித்ததே போதுமானது

நீ யெவனையாவது தேடிக்கொள்ளென்றீர். அடியாளர் தேவரீரையே பற்தாவாக முக்கியமாய்க் கோரியிருக்க, இதரமானவர்களை விரித்தே னென்று சொன்னால் காகிராஜபுத்திரியான அரபைபட்ட பாட்டுக் கணையாகுமல்லவா? அமுதத்தைவிட்டு விஷத்தை அபேட்சிப்பது போல அப்படிப்பட்ட அபாக்கியத்தை யான் செய்யவில்லை என்று ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அருளிச்செய்த வார்த்தைகளை யெல்லாம் பகல்த் குணமாகச் சொன்னதைக்கேட்ட சுவாமியானவா சந்தோஷித்தாராகி, ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்

கேளாய் மாகுசிரோமணியே! இப்படிப்பட்ட உனது மதுர வார்த்தையைக் கேழ்க்கக்கருதி, உன்னையான பரிசாசஞ் செயதேன நீ அகாரணமாய்ப் பிராணிகளிடத்தி லணபுகூர்ந்து உனது கடைக்கண் பாரவையாற் பார்த்து சுகல சம்பத்துக்களையும் அடையுமபடி செய்கின்றாய் உனது சுயமவரத்தில் சுகல அரசாக்களும் வந்திருக்க, அவர்கள் யாவரையும் விருமபாமல, இரக்கியமாய் உனது கருத்தைப் பிராமமண ரிடத்தில் பத்திரிகை மூலமாய் இரவும் பகலும் நித்திரையிலல்லாமல் உமீது மயலாகியிருக்கின்ற யெனக்குத் தெரியப்படுத்தினையே அதற்கணையாய் யான என்ன உபகாரஞ் செய்யப்போகின்றேன?

மேலும் உன்னை இரத்தத்தில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு துவாரகா புரத்திற்கு வருகிற சமயத்தில் உனது சகோதரனுள் உருக்குமிப்பானவன் யுத்தஞ் செய்யவந்து, என்னுள் பரிசாசமாய் ஐங்குடிமி வைத்துக் கூர்வாஞ்செய்து அவமானப் படித்தின்போது கொஞ்சமேனும் யென்னிடத்திற் கோப மில்லாமல் விருந்தையே அந்தப் பொறுமையினுள்ளுள்ள நான் ஜயிச்சுப்பட்டேன உன்னைப்போல மாகுசிரோமணி உலகத்தில் நானெங்குங் காண்கிலேன் நீயெனது பதவியையடைந்து சுகமாக யிருக்கக்கடவாய் என்று அனுகூலிக்கத்தருளினா

அறுபத்தோறாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

பெற்ற பிள்ளையும் பேரன் நன்மாகளும்
வெற்றி பெற்ற பிரததியுமன் விவாகமும்
பற்றி லாப்பல ராமரு ருகமியை
வெற்றி செயத விதமும் விளம்புவாம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குப் பதினோராயிரத் தறுநூற்றெட்டு மனைவியர்களிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளும், பேரன்மாகளும், பிரததியுமன் னுடைய விவாகமும் அப்பால அனிந்துதனுடைய கலியாணஞ் செய்யும்போது பல ராமரானவா ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியினுடைய மைத்துனனுள் உருக்குமியைச் சங்கரித்ததுஞ் சொல்லப் படுகின்றன.

கேளீர் மகாராஜனே! இப்பால ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா பதினாயிரத்து அறுநூற்றெட்டு மனைவியா களுக்கும் கனித்தனி வீடுகள் அமைத்து வைத்து, தாம் அதனை உருவமாய் தங்களிடத்தில் இடைவிடாமல் விருக்கிற தாக நினைக்குமபடி. ரதிககிரீடையில் சிறந்தவர்களாயும் இரத் அண்டத்துக்

குள்ளிருக்கின்ற சகலப் பிராணிகளுடைய மனதைக் கலங்கும்படி செய்ய வல்லமையுடையவாகளாயு மிருக்கின்ற அந்ந மாதாளுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டுவந்தாரா அப்போது ஒவ்வொரு மனைவிக் குப் பத்து பிள்ளைகள் விழுக்காடு தமக்குச் சமமானமான உருவமு மேனியும் பூஷணமு முடையவாகளாய் பிறந்தார்கள்

அவர்களில் ஸ்ரீ நுக்குமணிதேவிக் குப் பிரத்தியுமனன முதலியபத்துப் பிள்ளைகளும், சத்தியபாமைக்குப் பாணு முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், ஜாம பவதிக்குச் சாமபன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், நகனஜித்தைக்கு அசுவ சேனன முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், காளிநதி யென்பவளுக்குச் சோமகன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், லக்ஷ்மணைக்குக் கோத்திரவான் முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், மித்திரவித்தைக்கு அரன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், பத்திரை யென்பவளுக்கு அனலன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், இப்படியாக அந்தப் பதினாற்த் தறுநூற்றெட்டு மடந்தையர்களுக்கும் உற்பத்தியானார்கள்

அவர்களில் சவுந்தரிய சிகாமணியான மனமதனாகிய பிரத்தியுமன னானவன் தனது மனைவியாகிய இரதி தேவியானவள் தன்னுடைய அம்மானாகிய உருக்குமிக் கு மகளாகப் பிறந்திருந்தனள் அவளுக்கு விவாகஞ் செய்யச் சகல் அரசர்களும் வரவேண்டிச் சுயமவரஞ் சாட்டியிருந்தான். அது கேட்ட ஸ்ரீ நுக்குமணி தேவியானவள் தனது குமாரனை பிரத்தியுமனனுக்கு அந்த உருக்குமவதியைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று, தனது தமையனை உருக்குமிக் கு இரகசியமாய்ச் சொல்லி யனுப்பியிருந்தனள் அதுகேட்டு தனக்குத் தனக்கையாகிய ஸ்ரீ நுக்குமணி தேவியிடத்தி லன்புகூடாது, அவ்வண்ணமே கொடுக்க நிச்சயித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தனக்கு எவ்வளவு சத்துருவாயிருந்தாலும் அதை லட்சியஞ் செய்யாமல் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தனன்

அந்தச் சுயமவரத்திற்குப் பிரத்தியுமனன் போஜகூடமென்கிற பட்டணத்திற்குச் சென்று, அந்தச் சுயமவரத்தில் வந்திருக்கின்ற அரசர்களை யெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது அணுகிரகபலத்தால் மதிக்காமல் கோபமடைந்து, மகாதேவியத்துடன் அவ்வரசர்களைக் கொசுவாகநினைத்து, பரந்தானது மாமசத்தைக் கிரகிப்பதுபோல அவ்வரசர்கள் சபையினடுவி லிருக்கின்ற உருக்குமவதியை எடுத்தனன் அப்போ உருக்குமியானவன் விரோதத்தைப் பாராட்டாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய யாதவாக்கட்குத் தெரியப்படுத்தி வரவழைத்து, அந்தப் பிரத்தியுமனனுக்குத் தனதுகுமாரத்தி உருக்குமவதியை மணஞ்செய்து கொடுத்தனன் அப்படியே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானார் தமது கன்னினைக்களைத் தருந்தவிடத்தில் விவாகஞ்செய்து கொடுத்தாச் சுகமாக யிருந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் பிரத்தியுமனனுக்கு உருக்குமவதியிடத்தில் அனி ருத்தன் உற்பவித்தனன் அவனுக்கு உருக்குமியானவன் தன்னுடைய பவுத்

யான ரோசனை யென்பவனை அந்த ஸ்ரீநகருமணி தேவியிடத்திலுள்ள அனபிலை விவாகஞ் செய்துகொடுக்க நிச்சயித்து, அப்பொழுதும் விரோதத்தைப் பாராட்டாமலஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான முதலியவர்களுக்குத் தெரியப் படுத்தி, பத்தினிசமேதாக்களா யெல்லாரையும் வரவழைத்து, அவர்களை விதிப் பிரகாரம் பூஜித்து, சாஸ்திர விதியின்படி விவாகம் நிறைவேற்றி, பின்பு சகலமான சம்பந்தங்களுக்கும் விருந்துசெய்வித்துச் சந்தோஷமா யிருந்தனன் இப்படி யிருசுரையில் அந்த உருக்குமியென்பவனுக்குத் தோழனான கலிங்க னானவன் அவ்விழை கூடவந்த அரசாக்களோடு உருக்குமியைப் பார்த்தொருவாரத்தை சொல்லுகின்றான்.

கேளீர் யெனதன்புள்ள தோழனே ! இந்தப் பலராமருக்குச் சொக்கட டாடாடத் தெரியாது நமமோடு சொக்கடாடாட வேண்டுமென்று கருத்து மாதிரி மெத்தயிருக்கின்றது இவரை நாம் பந்தயம் வைக்கச் சொல்லி, அந்தச் சொக்கடாடாடத்தி லிவரைத் தோற்கடித்து, 'பந்தயத்தைப் பரித துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பலராமரை ஆட்டத்திற்கழைத்து, அவரு டன் ஆதிமபோது முசுலபந்தயம் விராகன் நூறும் இரண்டாமபந்தயம் விராகன் ஆயிரமும் மூன்றாம் பந்தயம் விராகன் பதினாயிரமூராகப் பந்தயம் வைத்தாடினார்கள் அதுகளை உருக்குமியானவன் ஜயித்தான். அப்போது சாலவன் முதலியவர்கள் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள் அகைப் பலராமரான வா பொறுத்துக்கொண்டு, லக்ஷ்மவராகன் பந்தயம் வைத்து அந்த ஆட்டத் தைத் தாம் ஜயித்தார்

அப்போது உருக்கு மியானவன் தானே பலராமரை ஜயித்ததாகச் சபை நடுவிறசொன்னான் அதற்கும் பலராமா பொறுத்துக்கொண்டு, கோடிவிராகன் பந்தயம் வைத்தாடிப் பலராமரே ஜயித்தார் அப்பொழுதும் உருக்குமியா னவன் தானே ஜயித்ததாகச் சொன்னபோது, ஆகாசவாணி பலராமா ஜயித் தாரேயென்றி உருக்கு மி ஜயிக்கவில்லையென்று கூறினான். அகையும்ந்த உருக் குமி கேளாமல் பலராமரைப் பார்த்து, கேளீர் பலராமா ! இந்த ஆட்டம் புத் திமானக் ளாடத்தக்கது உங்களுக்குக் கானகத்திரிந்து மாடுமேயக்கவும், கழுத்தையயும், கொக்கையும, கொல்லவர் தெரியுமேயன்றி சொக்கடாடா டத்தெரியுமோ ? என்று உருக்கு மியானவன் சபைநடுவிற பரிகாசமாய்ச் சொன்னான்

அதுகேட்ட ஸ்ரீபலராமா கடுஞ்சினமடைந்து, தமது கையிலிருந்த கலப்பையால் அந்த உருக்குமியை அடித்துச் சங்கரித்துப் போட்டார் அப் போ கலிங்கதேசாதிபன் வெகுவாய்ப் பயந்து சபையைவிட்டோடினான் அப் போ பலராமா பின்பென்று அவனைப்பிடித்து, சொக்கடாடாடத் தெரியா தென்று பரிகாசஞ்செய்த அவனுடைய பலலை உதிர்த்துப்போட்டார். தன்னைப் பரிகாசஞ்செய்யச்சே கேட்டுக்கொண்டிருந்த அரசாக்களையுஞ் சினை பின்னமாக வடித்து, கைபோனபோகளும், காலபோன போகளும், மாப்புமி

ளந்தவர்களுமாகச் செயது, திக்ருவிதிகருகன்றி சிதறிவிழுமபடி யெறிந்தாரா. இதைக்கேட்ட ஸ்ரீநிநுஷணபகவான தமது மைகதுன்னுன உருக்குமியை யேன சங்கரித்திென்று கேட்டால் பலராமருக்குக் கோபமுண்டாகு மென்றும், அவனைச் சங்கரிககதருது புசுமுசசியா யி நந்தால் ஸ்ரீ நக குமணி தேவிக் குக் கோபமவருமென்றும், மகானுபாவனுன அந்த ஸ்ரீநிநுஷணபகவான மவு னமாகி, சகலயாருவர்களுடன் வாகனத்தினமீது ஆரோக்ஷித்து துவாரகைக் குச் சென்று சுகித்திருந்தனா

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கல்வந்தம்

விந்தையாயி வ்ஷ்ணுவின ப்ரஹ்ம

அந்தமானவ விரந்திரனற்றிப

பந்தபாணசரன பந்தனத்தினில

தொந்தமாய வைத்த சோபினைச் சொல்லுவரம்

ஸ்ரீநிநுஷண பகவானுக்குப் பேரஹ்ம அநிந்ததனுனவன பாணசரஹ்ம பந்தனத்தில் வைக்கப்படுவதைச் சொல்லுகின்றது

கேளீர் பந்தவம்சோதபவனுன பரிசுத்திதனாகாராஜனே ! மகா பஸ்யென் றொரு அக்ரனிரந்தான அவனுக்கு நூறுபே குமாராக ஞ்ணடாகினா. அவர்களில் முதலவனுன பாணசரனுனவன மிகுந்த பயபகதியுடன் சிவனைப் பூசுகதான், அவனது பூசைக்குச் சிவனமெச்சி, உனக்கு வேண்டிய வரத் தைக் கேளென்னு கூறினா அப்போதக் பாணசரனுனவன மிகுந்த களிப் புடன் அமமஹா தேவனை நோக்கி ஒருவராததை சொல்லுகின்றனன கேளீர் எமதாண்டவனுன பரமசிவனே ! நீர் பிரமதகணங்களுடன் யெனது பட்ட ணத்திற்குக் காவலாளியா யிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கதான் இப்படி பிரார்த்திக்கின்ற பாணசரனுடைய கருத்தின்படி கண்ணுதலிசைத்து வரங் கொடுத்தது, அவன்பட்டணத்திற்கு காவல காத்துக்கொண்டிருந்தாரா

இப்படி யிருக்கையில் ஒரு நாள் பாணசரனுனவன சிவபெருமானைக் குறித்து, உமதருளிணை அடிபேனுக்குப் பலமுதலிய சகலசம்பத்து மென மேலும் பெருக உண்டாயிற்று, கேளீர்தவிர மற்றையவரும் யெனக்கு நிக ராக யுத்தஞ்செய்ய மாட்டார்கள் தேவரீர்கொடுத்த ஆயிரகணக்களும் யுத்தஞ் செயயவேண்டுமென்று விரும்புகின்றன ஆதலா லித்தெப்பப்பா நேரிடும ? என்று கூறுகின்ற பாணசரனுடைய வாரததைகளைக் கேழ்விபுற்ற பரமசிவனுனவா கடுஞ்சினமாகி, அந்தப் பாணசரனைப் பார்த்து, நீ எனனை

அகவகொண்டு கேட்டமையால் உனது பட்டணத்தி லிருக்கின்ற கொடி எப் போதறுநது கீழேவிழுகின்றதோ? அப்போ நீ யென்னிலும் அதிகமானவ னுடன் யுத்தஞ் செய்து உனக்குக் காவப்பக முண்டாகப்போகின்ற தென்று தெரிந்து கொள்ளுக என்று கூறுகின்ற சிவபெருமானுடைய மொழியைக் கேட்ட பாணசுரன் தனது அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

அப்பாலவனுக்கு உஷையென்றொரு குமாரத்தி டிறந்து, நாளொரு வண்ணமாக மிருந்த ரூபலாவண்ணியத்துடன் வளரந்திருந்தனள் அவளொ ருநாள தனது அந்தப்புரத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்கையில் தனது கின்னில ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பவுத்திரனான அனிருத்தன் தன்னுடன் ஆட்களைச் செய்ததாகக் கண்டு நித்திரைதெளிந்து விழித்துப் பராகையில் அந்தமணவாளனைக்காணாமல், 'அவன்மீது மயலாகிக் காதல்கொண்டு, உணவு நித்திரை முதலிய சுகத்தை நிவர்த்தித்து வியசனப்படுகிறாள் இப்படி விய சனப்படுகின்ற அந்த உஷாதேவியை அவளது தோழியாள் சித்திரேகையான வள பாரத்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றனள் கேளாய் யெனதன்புள்ள தோழியே' உனது மெலிந்திருக்கிற சரீரத்தையும் நடக்கையும் பாரத்தால். கொழுநன்மீது விருப்பமுள்ளவளாய்த் தோன்றுகின்றன அதனை யெனக் குக் கூறினால் உனது கருத்தின் வண்ணங் கூட்டுறவு செய்கிறேன் என்று கூறின கும்பாண்டனுடைய குமாரத்தியான சித்திரேகையினது வராததை களைக் கேழுவியற்று, அவளைப்பாரத்து உஷாதேவி ஒருவராததை சொல்லு கின்றனள்.

கேளாய் யெனதன்புள்ள தோழியே' உனக்குச் சொல்லத்தகாத வராத தை யாதொன்றுமில்லை ஆகிலும் ஒரு இரகசியமான வராததை சொல்லுகி றேன்கேள் என்று கின்னில பசுமையான சரீரம் படைத்தவனும், தாமரை நிகரத் தண்ணுடையவனும், மஞ்சளாடையை மருங்கிறந்தவனும், வாசு கிபோன்று உருண்டு திரண்டு நீண்டு எழுகுபோன்றிருக்கிற கைகளையுடையவ னும், மடைநதையாகளுடைய பாகசியமாநிற உருவங்கொண்டு மிருக்கின்ற ஒருநிவய புருஷன் தனது உகடாகிற அமுதத்தை எனக்குத்தந்து உண்ணச் செய்து, இப்போது யெங்கேயோ ஒளித்துக்கொண்டான் ஆதலால் யெனக் கு உணவு நித்திரை முதலிய சுகத்தில் விருப்பமில்லாமல் விருப்பதால், என தேகம் மெலிந்து கிருசமாகினைன் என்று கூறின உஷாதேவியினது வராத தைகளைக்கேட்ட சித்திரேகை சொல்லுகின்றனள்

கேளாய் யெனதன்புள்ள சகியே' நீயாதொன்றுக்குஞ் சிந்தனைப்பட வேண்டியதில்லை உனது துக்கத்தை யான ஆற்றுகிறேன் என்று தேற்றிய சித் திரேகை யானவள் உடனே அவ்விடத்திலிருந்து வெளிப்படும், பூமியிலுள் ள சகல அரசர்களையும் தேவதானவா முதலியவர்களையும் துவாரகாபுரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிரத்தியுமன்ன அனிருத்தன் முதலிய சகலயாதவர்களை யும் படத்தி லெழுதிக் கொண்டுவந்து உஷாதேவிக்குக் காட்டினள், அவள்

தனைப்பார்த்து, படங்கள் யாவையு நிவர்த்தித்து, பிரதிகியுமுண்டைய
படத்தைமாதிரி மாமனாரென்று கருதி, அப்பால தனது கிணவிநிறகண்ட
அனிருத்தனது படத்தைப்பார்த்து நாணமுற்றிருந்தனள்.

அதனைக்கண்ட சித்திரரேகையானவள் இவளதுகிணவிற் றேனறியவன்
அனிருத்தனென்று கருதி, உஷாதேவியைநோக்கி, இதோ அந்தமகாபுருஷனை
உனதருகிற சோபிக்கிறேனென்று கூறி, ஆகாயத்திற் கிளம்பி துவாரகாபு
ரஞ்சென்று, கிரஸகரணியென்கிற விதையால அனிருத்தனைச் சப்பிரகூட
மஞ்சகதுடன் தூக்கிக்கொண்டு, சோணிதபுரமென்கிற பாணசரனுடைய
பட்டணத்தில் புருடறை கண்ணெடுத்துப் பாரக் ஓவ்வாத உஷாதேவியினது
அரண்மனையிற் கொண்டுவந்து சோதது, அவவுஷாதேவிக்குக் காட்டினள்

அப்போ உஷாதேவியானவள் மரணத்தை அடைந்தவள் பிழைக்கத்
தொடங்கியபோல அமுருதிருந்து பார்த்து ஆந்தக்கடலி லாமுந்தவளாகி,
அவளைக் கிணவிநிற கண்டநாளமுதல் காணாதிருந்த விரகந்தணிய ஆலிங்க
னஞ்செய்து, இரதிரதிரிடையில தனிஷ்டத்தின்படி அவனுடன் போகித்துச்
சுத்திருந்தனள் அனிருத்தனும் ரூபலாவண்ணியத்திற் சிறந்த அம்மான
சிவராமணியினது போகத்தில் திருப்தியிடுகியாகி, இரவென்றும் பகலென்
றும் இத்தனைநாளாசுசுத்தென்றுத் தோற்றமால் மோகந்தகாரத்தில் மூழ்கி
யிருந்தனள்

இப்படி யிருக்கையில் அந்த அந்தப்புரத்தைக் காக்கிற காவலாளிகள்
அந்த உஷாதேவியினது அங்கங்களிலிருக்கின்ற வித்தியாசமான குறிகளையும்
அதைத் தெரியவொட்டாமல் நாணத்துடன் மறைக்கின்ற செயலையுங்கண்
டு கடுஞ்சின மடைந்து, தாமாய அந்தப்புரத்தைப் பரிசோதிக்கக் கூடாதென்
று பாணசரனுடைய அணடையிற்சென்று, அவனைச் சாஷ்டாங்கமாகப்
பணிந்து அஞ்சலி கூப்பிக்கொண்டு, அவனைப்பாரத் தொருவாரத்தை சொல
லுகின்றார்கள கேவீர மகாராஜனே ! தேவீர குமாரத்தயினுடைய அந்தப்
புரத்தைக் காக்கச்சொல்லி நேமித்தபடி காரத்திருந்தோம், இப்போ தவளு
டைய அங்கங்களின் குறிகளைப்பார்த்தால் உமது குலத்திற்கு யோக்கியமாக
யிருக்கவில்லை, அகை விசத்மாய ஆராயந்துணர் உமதாக்களை யிலலத்தினால்
தேவீருக்குத் தெரியப்படுத்தினோம், என்று கூறினார்கள்.

இப்படி கூறுகின்ற அந்தப்புரக் காவலாளிகளினது வார்த்தைகளைக்
கேழ்வியுற்ற பாணசரனுனவன் நமக்கும யிப்படிவாயக்குமா வென்று மன
வருத்தத்துடன் நெழுந்திருந்து, தனது குமாரத்தியாகிய உஷாதேவியினது
அரண்மனையிற் பிரவேசித்துப் பார்க்கிறான். அப்போது உலகங்களுக்குள்
முககியமான அழகைவாயநதவனையும் பசும்பொன் னிறம்போன்ற தேகத்தை
யுடையவனையும் பிதாமபரதாரியாய மகரகுண்டலங்களை அணிந்து தெளிவு
பொருத்திய புன்னகையுடையவனையு மிருக்கின்ற அனிருத்தன் சவுந்தரிய

சிகாமணியான உஷாதேவியுடன் ஓரே ஆசனத்திலுட்காரந்து சொககட்டா னுடுவதைக்கண்டு, வெகுதாயிதாவுடன் கட்டுக்காவலா யிருக்கின்ற காவலாளி களுக்காக தெரியாமல் வந்ததுமன்றி, இந்தக் கண்ணிகையினது கற்பையும் மிகத்துக் கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் சொககட்டாநுடுகின்ற பாரததையா வென்று திணைத்து நின்றன

இப்படி சமீபத்தில் வந்து நிற்கின்ற பாணசுரனைப்பார்த்து அனிருத்த னுனவன் திகெட்டு சொககட்டாநுடுவதை நிவாதித்து அவனிடத்திலிருந்த ஒருகைகையைக் கரற்றினிறுங்கி எதிரேநின்றான் அப்போ பாணசுரனுடன் கூடவந்த ஜனங்கள் தங்கையுத்ததின லனிருத்தனை அடிக்க யத்தினஞ் செய்தாராள். அவர்கள் யாவரையும் அவன்டித்துத் திரத்தினிடான் அதைப்பார்த்த பாணசுரனுக்குக் கோபமீறி, அனிருத்தனை நாகபாசத்தாற் கட்டிச் சிறைச்சாலையிற் போட்டுவிட்டான் அதனைக்கேட்ட உஷாதேவியா னவள் மிகவும் மனவருத்தமுற்றிருந்தாள்

அறுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

உந்துகண்ணா பிராணுடனேகியே

அந்தபாண சுரனையதஞ்செய்ச

சிறதைகூர்ந்து சிவபெருமானுடன்

தொந்தவுஷண சுரமுநதுதித்தமே

ஸ்ரீ கண்ணபிரானுவா பாணசுரனோடேதாத்து அவனது ஆரீரவகைக் ளைத் துணித்ததும், சிவபெருமானும் உஷணசுரமும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைத் துதித்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன

கேளீர் குருகுலாததமனுன பரிக்ஷித்தமகாராஜனே¹ துவாரகாபுரத்தில் நித்திரைசெய்த அனிருத்தனைக் காணுமையால் அவனை நினைத்துக்கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய யாதவர்களும் ஸ்ரீருக்குமணியேவி முதலிய மாதர்களும் நான் குமாதமாய விசனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் ண்டையில மூன்றுகாலமுஞ் சொல்ல வல்லையுடைய நாரதமாமுனியானவா வந்தனா அவரை யவர்கள் கண்டு விதிப்படிக்குப் பூசித்து ஆசனஞ் சமர்ப்பிக்க அவா அதன்மீது உட்காரந்து, கேளீர் யாதவர் களே² சோணிதபுரத்திற் கதிபனுன பாணசுரனது குமாரத்தி உஷாதேவி பென்பவள் அனிருத்தனை அபகரித்துக் கொண்டுபோய் தனது மனமதபாபத் தைக் சாரதஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். அதுகேட்ட பாணசுரன் அனி

ருத்தனைப்பிடித்து நாகபாசத்தாற் கடடிச் சிறைச்சாலையில வைத்திருக்கின்றன இது யானறிவேன என்று கூறினா

இப்படி நாரதமுனிவா கூறிய வார்த்தைகளைக் கேழுவியுற்ற பிரத்தியும்னன், சேகிதானன், சாததகி, சுதன், சாமபன், சாரணன், நந்தன், உபநந்தன் இவரள முகலிய யாதவர்கள் பனிபெண்டு அககுரோணி சேனைகளுடன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, இரகாநாடாகளாய் அதித்துறையாய்ப் புறப்பட்டுச் சோணிக புரஞ்சென்று, அந்தப் பட்டணத்தை நான்குபக்கத்திலுஞ் சுற்றிக்கொண்டு, நந்தவனத்திலுள்ள தருக்களைத் துணித்து? அக்ஷைத் துறறு மதிற் சுவரைப் பொடிப்பொடியா யீடித்தகாரகள் இப்படி யீடிப்பதைப் பாணசுரன்கண்டு கடுங்கொப்பங்கொண்டு தானுமபனிமண்டு அககுரோணிசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வெளிப்பட்டான் அப்போ உமாமஹேஸ்வரனாவா விநாயகன் சுப்பிரமணியன் முதலியவர்களுடும் பிரமதகணங்களை யுங் கூடவழைத்துக் கொண்டு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனோடே யுத்தஞ்செய்ய வந்தாரா

இப்படி பாணசுரனாவன் சிவனுடைய சகாயனய் யுத்தத்திற்கு வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் உருத்திரனும், பிரத்தியும்னனுடன் சுப்பிரமணியனும், ஸ்ரீபலராமருடன் பாணசுரனுடைய மந்திரியான கும்பாண்டனும் கிருபனும், சாரபனுடன் பாணசுரனும், சாததகியுடன் விநாயகரும், இப்படியாக யுத்தஞ்செய்தாராகள், இந்த யுத்தத்தைப்பாரக் ஆகாயத்தில் பிரமன்முதலிய தேவர்களும் நாரதமுதலிய தேவரிஷிகளும் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாவா சிவனோடுகூடவந்த சாக்னி, டாக்னி, பேகாள முதலிய பிரமதகணங்கள் யாவையும் சினனாபின்னமாகச் சித்த அடித்தாரா

அப்போ பாவதிபதியானவா தமது பிரமதகணங்களைத் துறத்தினைப்பார்த்து கடுஞ்சினமடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானமீது அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தாரா, அவைகளைப் பிரதி அஸ்திரங்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துணித்துப்போட்டு, அக்கச் சிவனமீது பிரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தனா. அவரும் அந்தப் பிரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்து, உடனே வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தாரா அதனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பாவதாஸ்திரத்தால் லடித்துப்போட்டாரா, அதற்கு சிவன் அக்கினியாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தாரா அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வரணாஸ்திரத்தால்தடைசெய்தாரா பின்பு சிவன் பாசபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தாரா அதனை ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துத் தடுக்குவிட்டு, மோகணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து சங்கரரை மோகிக்குமபடி செய்தார்

அப்போ சம்புவானவா வெகு மோகத்தை அடைந்து, இந்தவேளையில் பிந்தக்காரியஞ் செய்யவேண்டுமென்று உணராமல் திகைப்பூண்டு மிதித்தவன்

போல மயங்கியிருந்தா அப்படியிருக்கையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அவரை விட்டுப் பாணசுரனுடைய சேனையைத் தமது ஆயுதங்களால் லடித்துப்போட்டு பாணசுரனாக கெதிராக வந்தா அப்போது பாணசுரன் சாததகியுடன் யுத்தஞ்செய்வதைவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானாக கெதிராக ஓடிவந்து, தனது ஆயிரங்கைகளால் பாணவருஷங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்மீதுவருஷித்து; சுவாமியினது திருவடிமுதல் திருமுடி வரையில் ஊசிராட்டயிடமில்லாமலடித்தான் அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது சாரங்கமென்கிற விலைவாளைத்து, அதிலேனேக பாணங்களைச் சந்தானஞ்செய்து, அவனவிட்ட பாணங்கள் யாவையுரதுணித்து, அவனுடைய ஐஞ்ஞாறுதனுசையும் இரத்தத்திற்குக்குஞ் சாரங்கிக்குதிரை, கொடி, குததுக்கால், அச்சுக்கள், துகத்தடி இவைமுதலியனாகளையுமுறித்துப்போட்டு, நாராசுபாணத்தைப் பிரயோகஞ் செய்து அவனது மாலைப்பிளந்து, தமது பாஞ்சசன்னிய மென்கிற சங்கத்தைப் பூரித்தா.

அதைப் பாணசுரனுடைய அனனையான கொட்டியென்பவள கேட்டு, தனது புத்திரனைப் பிழைப்பிக்க வேண்டுமென்று வஸ்திரமில்லாமல் நிவாணமாகத் தலையை விரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கும் பாணசுரனுக்கு நடுவில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைப் பார்த்துக்கொண்டே வந்து நின்றான் அப்போ சுவாமி அவனோப்பாராமல் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டா அந்தச்சமயத்தில் பாணசுரன் யுத்தபூமியைவிட்டு, காலநடையாகப் பட்டணத்திற கோடிப்போயினன் அப்போ உருத்திரமூர்த்தியானவா தாமும தமது பிரமதகணங்களும் அபஜயப்பட்ட தற்கு வியப்புடனிருக்கையில், அவரிடத்தி லுண்டான தாபசொரமானது மூன்றுதலை மூன்றுகாலுடன் அதிகப் பயங்கரமாய் வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் யுத்தஞ்செய்து ஜயிக்கவேண்டுமென்று கருதி எதிரேறினது இப்படி நிற்கிறபோது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைவா தம திடத்தில நின்றும் சீதசொரத்தை யுண்டுபண்ணி, சிவபிரானுடைய தாப சொரத்துடன் யுத்தஞ் செய்யச்சொல்லி யனுப்பினான்.

அந்தச் சீதசொரவேகத்தில் தாபசொரம் நிற்கமாட்டாமல் மிகவுருதுன பதையடைந்து யாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தானே சரணமடிகாலிமல், சுகமுண்டாகமாட்டாதென றுலோசித்து, அதிவேகமாக ஓடிவந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவாமியை சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து மிகவும் பயபகதியுடன் தோத்திரஞ்செய்ய ஆரம்பித்தது கேள்வியுக்குரியது அனந்தசக்திமான தேவரீரைச் சேவிகளினேன சாவேஸவரஞ்ச சகல ஜகத்காரணனு யிருக்கின்ற தேவரீர் அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து, தேவரீருடைய ஒளியில் நின்றும் கிருத்தியடைந்த சீதசொரத்தினுடைய தொந்திரை யில்லாமல் அடியேனை இரக்ஷித்தருளவேண்டும காலஞ்சியாகியும், காமஞ்சியாகியும், காமத்தினுலுண்டான பல சொஞ்சியாகியும், சகல ஜகத்குக்கும் சாக்ஷியாகியும், சூத்திரதாரியைப்போல ஜீவாததுமாவைத் திருப்புகிறவராகியும், மச்சமுதலிய அவதாரங்களை யடைந்து, யோகிகளையும், ரிஷிகளையும், சாதுகங்களையும், சமரசுண்ணஞ் செய்து, பூமிக்குப்பாரமாயிருக்கின்ற ஜராசந்தன் முதலியவர்களைச் சங்கடிக்

கிறதற்காக அவதரித்த தேவரீரைச் சரணமடைகின்றேன் என்று சொல்லுகின்ற சிவனுடைய தாபசொரத்தைப் பார்த்து ஸ்ரீபகவா நொருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றா

கேளாய் தாபமே ! உனது துதிக்கு யான் மெச்சினேன் இனி உனக்கு யெனது சீதசொரத்தினால் துன்பமுண்டாகாது. உனதிஷ்டத்தின்படி செல்லுக என்று கூறவும் அது சுவாமியைத் தெண்டன சமர்பித்துப்போட்டு சிவபெருமானிடத்து லயித்திப்போயது அப்பால் பாணசுரன இளைப்பாறி வேறொரு இரத்தகிலாரோகணித்துக்கொண்டு, சுவாமிகடெதிரே வந்து நின்று பாணவருஷங்களை வருஷிக்கதான் அப்போ ஜகதீசனான சுவாமியானவர் சககிரப் பிரயோகஞ்செய்து, அவனது ஆயிரங் கரத்தையுங் கணமித்து விட்டார அகைச் சிவபெருமான் கண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானண்டையிலோடிவந்து, தாம் பாணசுரனுக்குக் கொடுத்தவரம் பொய்யாகப் போகிற தென்று பரதேவதைபான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைத் துதிசெய்ய ஆரம்பித்தனர்.

கேளீர் சுவாமி ஸ்ரீகிருஷ்ண ! மூடஜனங்கள் தேவரீருடைய மாயையில்கப்பட்டு மோகிதானாகி, பரப்பிரமமமான தேவரீரமறந்து, அடியேன் முதலிய தேவதைகளைப் பரதேவதையென்று பிரமித்துப் பூசைசெய்து நிலையிலலாத சொற்கமுதலிய போகத்தை அடைகின்றார்களே தேவரீரால் யாதொருவா சம்பூரணமாக அனுகிரகிக்கப் படுகின்றார்களோ ? அவர்கள் தவறாருடைய யோகபலத்தினால் இருதய கமலத்தில் சங்குசககிர கெடாபாணி யாயச் சீவைசாதிக்கிற தேவரீரைக் கண்ணுவார்களேயன்றி, மற்றவர்களைப் படிக்குக் காணமாட்டார்கள் விராட்புருஷரின் தேவரீருக்குச் சொற்கம் நாபியும், முகம் அக்ஷணியும், திக்குகள் காதுகளும், பூமி திருவடிகளும், ஜலம் சககிலமும், சந்திர சூரியர்கள் திருக்கண்களும், அடியேன் தேவரீருடைய கோபமும், சமுத்திரம் உதரமும், இரகிரன்முதலிய திக்குப்பால்கள்கள் திருக்கைமுதலிய அங்கங்களும், சகல ஓஷதிகள் சரீரத்தின் ரோமமும், ஆகாயம் சிரசும், மேகங்கள் தலைமயிரங்களும், பிரமதேவன் புத்தியும், விசறகம் பிரஜாபதியும், தாம்மே யிருதயமுமாகின்றன.

இப்படி மூவுலகையும் சரீரமாகப்படைத்த தேவரீர் அடியேன் முதலிய தேவர்களை இரகவிக்வேணடி யிப்படிக்கு அவதரித்திருக்கின்றீர் ஆதிமூலப் பொருளாகியும், சயம்பிரகாசராகியும், ஆபதபாநாவாகியு மிருக்கின்ற தேவரீருடைய திருவருளினால், நானாவிதமான பாபயோனிகளில் ஜனித்த தோஷங்களைப்போக்கி, மேனமையான மானிட ஜன்மத்தை அடைந்து மோக்ஷத்தைக் கிரகிக்கும்படியான பிராணிகளில் தேவரீருடைய திருவடியை மறவாமல் ஆராதனைஞ்செய்து துதிக்கின்றவனே மேனமையானவன் அவனுடைய ஜன்மமும் சபலம், அவனது வம்சமும் உத்தமமாகும் அவனுக்கு நிகரான பாகவுதோத்தமன் ஒருவனுக்கிடையான். சகலப் பிராணிகட்கும் இஷ்டமாயிருக்கின்ற ஆன்மாவைக்கொப்பான தேவரீரை விட்டு வேறொருதெய்வத்தைத்

தொழுநிறவாகன. கையிலிருக்கின்ற அமுதத்தை யெறிந்துபோட்டுப் பிர
பாசைப்பட்டு விஷத்தைச் சம்பாதிப்பதுபோலாவார்கள் அப்படிப்பட்ட
மகிமைபவாயந்த தேவரீருடைய திருவடிபஜனைசெய்கின்ற மகாயோகிகள்
பரம்பருஷாகதமா யிருக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைகிறார்களென்று கருதி,
அடியேனும் பிரமண முகலிய தேவர்களும் தேவரீரைச் சரணடைந்து மோ
க்ஷத்தை விருமபுகிறோம்

மேலும் இந்தப்பாணசரண அடியேனுக்கு மிகவும் அனபன அவனு
டைய நிமிதக்கதில் வெகுநாய வரங்கொடுத்திருக்கின்றேன். அது பொய
பாகாமாலிருக்கத் தேவரீரும் அனுகிரகித்து இரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று
துதிகின்ற உமாபதியான சிவனைப் பார்த்து வசதேவகுமாரனான ஸ்ரீகுருஷண
பிரான ஒருவராகக் கருதிச் செய்கின்றா கேளீர் சங்கரே உமது கருத
தின்படி இந்தப்பாணசரண யானும் அனுகிரகித்தேன் மேலும் இவனுக்கு
இரண்டாம் பாட்டனான பிரகலாதனனுக்கு உனது 'வமசததாரை யான
கொல்லுகிற தில்லையென்று வரங்கொடுத்திருக்கின்றேன். அதிலும் நானிவ
னைச் சங்கரிகாமல, இவனது காவத்தைப்போகக் ஆயிரங்கரங்களையுந
துணித்து நான்குக்களை நிறுத்தினேன் அந்நான்கு கைகளோடு தேவாக
ளைப்போல் ஒருவராலும் ஜயிக்கக்கூடாமல், உமது பிரதமகணங்களுக்குள்
முதலவனுடையிருக்கக்கூடவென நனுகிரகஞ் செய்தனா சுப்பிரமணணி
யன தன்னோடு புத்தஞ்செய்கின்ற பிரததியுமனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட
பாணங்கள் சரீரத்தைப் பிளக்க, அதனால் இரத்தங்களைப் பெருக்கிக்
கொண்டு ஓடிப்போன

பாணசரணுடைய மந்திரிகளான குமபாண்டனும் கிருபகாணனும் ஸ்ரீபல
ராமரோடு புத்தஞ்செய்து, அவரது ஆயுதமான தலப்பைப் படிக்கப்பட்டும்,
சரீரங்கள் பிளந்து, இரத்தங்களை வாயினாலும் மூக்கினாலும் கக்கிக்கொண்டு
முற்சித்த விழுந்தார்கள் அப்போ பாணசரணுடைய சேனைகளையாவும் சின
னாபின்னமாய் மூலைக்குமூலை ஓடிப்போயின் அக்கால பாணசரணவன் சித்
றிப்போன சேனைகளை ஒருமிக்கச் சோததுப்போட்டு, தனது நகரத்தினுட
பிரவேசித்து, அனிருத்தனையும் உஷாதேவியையும் இரத்ததின மீதேற்றிக்
கொண்டு ஸ்ரீ குருஷணபகவானுடையிலு ளிடம், சாஷ்டாகங்கமாகத் தெண
டனசமாபித்தது, அடியேன்செய்த அபராதத்தை மன்னித்து அடியேனு
டைய புத்திரியான உஷாதேவியை அங்குகாரஞ்செய்து அடியேனை இரக்ஷித்
தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்

இப்படி பிரார்த்திக்கின்ற பாணசரணுடைய கருத்தினவண்ணம் அவன்
செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்து, சிவபெருமானுடன் அவனுக்கு விடை
கொடுத்தது, தாம் தமது பவத்திரண அனிருத்தனையும் உஷாதேவியையும்
அப்படியே இரத்ததின மீதேற்றிக்கொண்டு சகலவாதியங்கள் முழுவக வேதி
பாகனாசாவதிக, தேவர்கள் புட்பமாரி சொரிய, அபசாஸதீர்கள் நடிக்க,

கந்தருவா காணஞ் செயய, இது முதலிய வைபவத்துடன் துவாரகைக்குச் சென்று அரணமனை முதலிய பட்டணங்களயாவும் அலங்கரிப்பித்து, சாஸ்திரவியியனபடி அணிநுத்தனுகும் உஷா தேவிக்கும் விவாகமகோற்சவம் நிறைவேற்றினா

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஆதவன தவமுகின்ற வயோததிமா நகாகருவேகதை
வேதமாற பூசரனான விரிவுளவோ னானுகப
போதவே சபிசுககண்ட புண்டரீகா க்ஷணபேர
வேதனை தனனைநீக்கி விளங்கிடும் வாறுசொலவாம

அயோத்தியா பட்டணத்திற் கரசனான நிருகமகாராஜன் அனேகம் பசு முதலிய தானஞ்செய்துகொண்டு வந்தவனை ஒருபிராமமணன் அனேககாலம் ஒணுனையிருக்கும்படி சபிசுகத்தும், அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபசுவான் நிவாரணஞ் செய்து ஐசுவரியத்தினால் சாஷித்திருக்கின்ற பாதவாகளுக்குப் பிப்ரியமணாகளுடைய மகிழ்மையைத் தெரிவித்துப் பிராமசொத்தை அபகரித்தவ னெருக்கா ளும் கடைத்தேற மாட்டானென்று சொன்னதையுஞ் சொல்லுகின்றன

கேள்ர பாதவமசோகபவ்னான பரிஷிததுமசாராஜனை ' ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய கிருபையினால் சத்யபாதவாகளும பயமற்றவர்களாய் துவாரகாபுறத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கின்ற நந்தவனத்தில விளையாடி இளைப்புறம், தாகத்திற்குக் தீரக்கட வேண்டுமென்று வரவெல்லாத கிரீடம், ஓரீடத்தில் பெரியதுரவு யிருக்கக்கண்டு, ஜலக்கைவிநாடி ஆவலோடு கட்டிப்பாக்கையில மலைபோன்ற கேக்கதையுடைய ஒரு ஒண்ணைச்சண்டு வியப்புறம், பிரத்யயுமணன் முதலிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய குமாரர்கள் யாவரும் மிகுந்த தைய கூர்ந்து, அந்த ஒண்ணை வெளிப்படுத்த அனேக வடங்கயற்கள் முதலிய பலற்றாற் கட்டித்தங்கள் பலவகொண்டது தூக்கிப்பாசது, அசக்கமாட்டாமலோடிவந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடன் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட சுவாமி அந்தக்ஷணத்திற்குள்ளே புறப்பட்டுப்போய் அந்த ஒண்ணைக்கண்டு, தமது இடத்திருக்கையிற் றெளிதாக வெளியிலெடுத்து விட்டு விட்டார அந்த கபஸபரிசப் பிரபாவத்தினால் சபிசுகத்தில நின்றும் நீங்கினவனான அந்த நிருகமகாராஜன் தனது நீஜரூபத்தோடு கூடிய சரீரத்தை வாய்ந்த, தனது மணிமயமான கிரீடம் சுவாமியினது திருவடிகில படுப்படியாய் தென்டனசமற்பித்து, களங்கமற்றவனாய் எதிரேநின்றான். இப்படி

நிற்கின்ற நிருகமகாராஜனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றா கேளீராமகாபுருடனே! உமது ரூபத்தைப் பாராததால் தேவதையைப்போல காண்கிறது உமக்கு இப்படிப்பட்ட கிருஷ்டமான ஜன்மம் வரக் காரணமென்ன? அதையெனக்குச் சொல்லக்கூடுமானால் விசித்மாய்ச் சொல்லும் என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து நிருகமகாராஜன் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றான்.

கேளீர தேவோத்தமனான சுவாமி! அடியேன் இட்சுவாகு வம்சத்திற் பிறந்த நிருகமகாராஜாவென்று பெயரையுடையவன், தானஞ்செய்பவாகளில் அடியேனைப் பெரியவர்கள் நினைக்கும்படியாக, நற்குணமுடைய தலைபீற்றுக்கிடாரிகளாயும் நல்ல, அழகுள்ளதாயும் காட்சிதேனுவுக் கொப்பாய் பாலகற்ககத் தக்கதுகளாயும், கொம்புகளுக்கு சுவாணப் பட்டங்களோடு குளம்புகளுக்கு வெள்ளிப் பூண்களடித்தும் பரிசுத்தமான வெள்ளை வஸத்திரத்தினால் அலங்கரித்தும், பாலகற்கக வெண்கலப் பாதத்திரத்துடன் எண்ணிக்கையிலலாத பசுக்களையும், பூமி, சொளம், இரதம், யானை, குதிரை, கன்னிகை இவை முதலியவைகளையும், உத்தமகுலத்திற் பிறந்தவர்களாயும், நற்குணம் நல்லொழுக முடையவர்களாயும், வைதிகவிஷ்டை ஆதிதாக்கினி உடையவர்களாயும், குடும்பிகளாயும், தரித்திரர்களாயும், தவப்பேற்றுமை புடையவர்களாயும், நான்குவேதம் ஆறுசாஸத்திர முதலியவைகளைக் கற்றவர்களாயும், பிரமமத்தினுடைய நிச்சயத்தை நன்றாய் ஆராய்ந் துணர்ந்தவர்களாயும், பிரசித்தர்களாயும், மனைவியாருட னிருக்கின்ற பிராமமணர் கட்டு உத்தமமான சேஷத்திரத்தில் நல்லபுண்ணிய காலங்களில் தானஞ்செய்து கொண்டிருந்தேன்

ஒருநாள் தானஞ்செய்யும் பசுக்கூட்டத்தில் அதற்கு முந்தினநாள் தானஞ்செய்த பசுக்கூட்டத்தில் நின்றும் ஒருபசுதப்பிக் கலந்தது, அதுதெரியாமல் தானஞ்செய்து போட்டேன் அதை அந்தப் பிராமமனோத்தமன் ஒட்டிக்கொண்டு போகையில், பசுவைப் பரிகொடுத்த பிராமமணன் அப்பசுவைத் தேடிக்கொண்டு வருமபோது இந்தக்கும்பலில் தனது பசுவிருக்கக் கண்டு, அந்தவேதியரை நோக்கி, உமக்கப்பசுவேது? எனது மந்தையில் நின்றும் பெப்போ திருடிக்கொண்டுபோனீர்? என்று கூறுகின்ற வேதியனை அந்த வேதியன் நோக்கி, நிருகமகாராஜன் இப்போதான் இந்தப் பசுக்கூட்டங்களைத் தானஞ்செய்தான் உமது பசுவை யானதிருடவில்லை உமக்குச் சந்தேகமிருந்தால் நிருகமகாராஜானிடத்தில் வந்தால் ரூசப்படுததுகிறேன் அப்படிக்கி ரூசப்படுததானிடில் ஒருபசுவுக்குப் பத்துபசு தருகிறேனென்று வாத்தாடிக்கொண்டிருந்து, எனது சமூகத்தில் அனைகளை காரத்திருந்து மென்னைக்கானுமற் போகையாலவர்கள் கடுஞ்சினமடைந்து, யாசகாகளாயிருக்கின்ற பெய்களுக்குத் தரிசனங்கொடாமல் அந்தப் புரத்திலேயே யிருப்பதால் நீ இன்றுமுதல் அனைக்கோடி வருடம் ஒருவர்கண்ணுக்குந் தென்படாத ஒரு பாழாங்கினத்தில் ஒன்று யிருக்கக்கடவா பென்று சபித்தார்கள்.

‘இயான் அதுகேட்ட மாதிரத்தில் அவர்கள் சமீபத்திற்குச் சென்று, அவர்களைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருபுலகுக்கு லக்ஷம்பசுதருகின்றேன்’ எனது சாபத்தை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று வெகுவிதமாய் பிரார்த்திக்கையில், அவர்கள் டியேனிடத்திலிருந்து, பக்தவத்சலனை ஸ்ரீமநாராயணன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாக அவதரிக்கப்போகின்றார் அவரது கரஸ்பரிசத்தினால் உனது சாபவிமோசன மாகுமென்று கூறி, அந்த விவாதப்பட்ட பசுவை வேறொரு பிராமமணனுக்குத் தானாகச் செய்துபோட்டுப் போயவிட்டார்கள். பிறகு எனது புத்திரனுக்கு இராசசியபாரஞ்செய்ய பட்டங்கடடிப்போட்டு சாபத்தை அனுபவிக்கச் சித்தமாயிருக்கையில், பிணியால் தேக்கத்திற்கொரு உபத்திரவம் நோந்து அதுமூலத்தில் யமதூதர்களால் அழைக்கப்பட்டு யமசபைக்குச் சென்று நிற்கையில், அப்போ யமதருமராஜன் என்னேநோக்கி, நீ அநேக கோதான முதலியன் செய்திருந்தாலும் பிராமமணசாப நோந்திருக்கின்ற மையால் அந்தச்சாபத்தை முன்னே அனுபவிக்கின்றீரா? அல்லது தானாகச் செய்ததினாலுண்டான புண்ணியப்பயனை அனுபவிக்கின்றீரா வென்றுகேட்டார், அப்போ தடியேன் சாப்பய்யனை முன்னே அனுபவிக்கின்றேன் என்று சொன்னேன் தகஷ்ணம் யெனனைக் கீழ்த்தள்ளச் சொல்லிப்போட்டு, அந்தரத் தானமாயப் போயினா

பிறகு அடியேன் இப்படிப்பட்ட விசாரஞ்பமான ஒன்றை உருவாக்கொண்டு, இந்தக் கிணற்றில்தானே தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அந்த மகிமையினால் சனகாதியோகிகட்கும்காணக்கிடக்காத அருந்தெய்வமான தேவரீருடைய சேவைகிடத்தது, அடியேனைப் போல அதிருஷ்டசாலி ஒருவருக்கிடையாது, வாக்கினாலும், மனத்தினாலும், அளவிடப்படாத மகிமையை வாபரத் திவ்வியசக்திமானான தேவரீர்கலைக்காத அடியேனிடத்தில் இருப்பகூர்ந்து சேவைசாதித்தபடியால், அந்தணாசாபமும் அடியேனுக்கு விமோசனமாயது தேவோத்மனைய, சகல ஜகத்திற்கும் சுவாமியாய், புருஷோத்தமனைய, உத்தமசுலோகனாயிருக்கின்ற தேவரீர் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வதற்காக தேவகேற்பத்திலலதாரஞ்செய்தருளினீர் அடியேனிடத்தில் இருப்பகூர்ந்து இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தோத்திரஞ்செய்து, அநேகமுறை தெண்டனசமர்பித்தது அஞ்சலி கூப்பிக்கொண்டு நின்றான், அப்படி நிற்கையில் அங்கே மிகவும் வியப்புள்ள ஓர்விமானம் ஆகாயவீதியில் வர, அதுகண்ட ராஜன் சுவாமியிடத்தில் விடைபெற்று, அந்த விமானத்தின் மீது ஆரோகணஞ்செய்து, சகல யாதவர்களும் பாரக்கத் திவ்விய சரீரத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அனுகிரகத்தினால் சொற்கலோகஞ் சென்றனன் அதைப்பார்த்த சகல யாதவர்களும் வியப்பை அடைந்தார்கள்.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யாதவர்களைப்பார்த்து, கேளுங்கள் யாதவர்களே! உலகத்திலிருக்கின்ற வஸத்துக்கள் யாவும் செரிததாலும், பிரமம்

சொத்து ஒருநாளும் செரிககாது ஆலகாலமெனகிற விஷத்தினைப் புசித்தால் புசித்தவனை மாதிரிம கொல்லும். அதற்கு மருந்து மகப்பாடு பிரமமசொத்தை யபகரித்தால் அபகரித்தவனையும், அவனது காயத்தையாசுளுடைய வறகத்தையும் கொல்லும் அகற்கு மருந்து யாதொன்றுமில்லை. ஆதலால் நமது யாதவாகள யாவரும் பிரமமசொத்தை விருமபிவேண்டுவிதில்லை பிரமமணர்கள துறபாவையததிட்டினாலும், அடித்தாலும், அவர்களிடத்தில் சினக கொள்ளாமல் பணிபிவேண்டுமே அன்றி, ஒன்றும் செய்யலாகாது அந்தப் பிரமமணனிடத்தி லெவன் அபராசனசெய்குறோ? அவன் யெனக்குப் புறம்பானவன் ஆதலால் நீங்கெல்லோரும் சகலவிதத்தாலும் யானெப்படி பிரமமணர்களைச் சேவிக்கிறோ? அப்படியே நீங்களும பணியுங்கோள். எனறு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா பிரமமணர்களுடைய பிரபாவங்களை யாதவாக்குக்கு உரைப்பவாபோல உலகுக்குத் தெரியப்படுத்தி, சகல யாதவாக்குடன் துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளினார்

அறுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அந்நீரடி யாசிரிய விநீதம்.

கண்ணனாலவிரகங்கொண்ட கற்புள்ள ஸ்திரீகள் தம்பால் அண்ணனும்பலராமமேந்திரன் அவர்கள் தம்மிடத்திற்சென்று தண்ணளிக்கிருபைசெய்து சமாதானஞ்செய்வித்துப்பின் புண்ணியந்தியைதம்மால் போக்கியவிபரஞ்சொல்லவாம்

ஸ்ரீபலராம கோபிகைகளிடத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியின் டைய விரகத்தினால் துன்பப்பட்டுக் கோபிகைகளைச் சமாதானஞ் செய்ததும் யமுநாதியை ஸநாநாததமாய கமமிருப்பிடத்திற்குக் கலப்பையாகிற ஆயுதத்தினால் வரவழைத்ததும், பிறகு அவர்கள் துதிசெய்ததஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

சுகர்வாக்கியம்.

நேளீ தருமசிலனான பரிசுரித்து மகாராஜனே! சகல யாதவாக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது சகாயத்தினால் தேவாசுளுக்கும் அரிதான ஐசுவரிய முடையவர்களாய் சுகமாக யிருக்குவகாலையிற், ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியால் அனுப்பிவிக்கப்பட்டவராய் ஸ்ரீபலராமரானவா தம்க்கீஷ்டர்களான கோபாலர்களுக்கும் கோபிகைகளையும் பாறகவேண்டுமென்று இரதா ரூடராங்க கோகுலத்திற்குச் சென்று, பிதாவான நந்தகோபரையும் மாதாவான யசோதாப் பிராட்டியாரையும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து எதிரே

நின்றா இப்படி நிறுன்ற ஸ்ரீபலராமரை நந்தகோபரானவா காடாலிங்க
 னஞ்செய்து, மடியில் வைக்கக்கொண்டு, உடம்பெல்லாந்தடவி, மிருகத்
 தனிப்புடன் அவனாப்பார்த்து, வாராய குழந்தாய்! யாதவர்களுக்கெல்லாம்
 இரக்ஷைகூகி இராமனென்கிற திருநாமத்தோடே விளங்குகின்ற நீ, உனக்குச்
 சகோதரனாயும் எவாளுடைய பிராணனாயும் மிருககின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனோடே
 சுகமாகயிருந்து யாவனாயும் இரட்சிக்கக்கடவாபென்று வாழத்தினாகள்
 அப்பால ஸ்ரீபலராமன் பெரியோர்களா யிருப்பவர்களைப் பணிக்ந்து, சிறியவர்க
 ளால பணியப்பட்டுப், சமான்வயதுடைய கோபாலர்களால் ஆலிங்கனம்
 பண்ணப்பட்ட பிற்பாடு, அப்பைப்பார்த்து அந்தக் கோபாலாக னொரு
 வராததை சொல்லுகின்றார்கள்

கேளீர் பலராமரே! துவாரகாபுரத்திலவசீதேவர், உககிரசேனா, ஸ்ரீகிருஷ்
 ணபகவான் இவா முகலிபசகலயாகவாகனும், ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலிய
 சகலமாதர்களுட்க்கூட யிருக்கின்றார்களா? என்று கேஷ்மமாக விசாரித்து,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தவளைப்பாலையிலு கதில் அநேக ஆபத்தகுகளில் நின்றும்
 இரட்சித்தது முகலிப ஸிவோபாட்டுகளை வினைத்துத் துகுகித்துகுகோண்டு, அந்த
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான எங்களை யெப்போதுகூட வினைப்பாராவென்று கேட்டா
 கள் அப்போ கோபிகைகள் யாவரும் ஸ்ரீபலராமரைக் கண்டமாத்நிரத்தில்
 ஆனந்தபரவசாகளாய் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கேளீர் பலராமரே!
 துவாரகாபில வசீதேவா தேவா முகலிபவர்கள் கேஷ்மமாக யிருக்கின்றார்
 களா? ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான சகல ஸ்திரீகோடே கூட இஷ்டமாய் வினையாடு
 கிற காலத்தில், எப்போதாவது பெண்களையும், தாய்க்கையர்களான யசோதை
 நந்தகோபரையும் நினைக்கின்றா? நாங்கள் தாய்க்கதை, மாமன், மைத்து
 னன் இவாள் முகலியவர்களைத் தற்கு, நிலையிலாத யிவருடைய சினே
 கத்தை நமசி மோசம்போயும், அபரிட்சிதி யிருக்கின்ற அனபுமாத்நிரம்
 எங்களைவிட்டு ஒழியவில்லை

அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான சனகாதியோகிகளையும் மோகப்படுத்தின
 தன்மையுடையவராதலால், கியானமில்லாதவர்களாயும் பேதனையாய் மிருக
 கின்ற நாடுகள் மோசம்போகக் கேழ்க்குணையெனது? அவரென்ன
 மோசககாரராயிருந்தாலும் அவருக் கிணையாக ஒருவரையுஞ் சொல்லக்
 கூடாது துவாரகாபுரத்திலிருக்கின்ற மாதர்கள் மொத்தவும் புத்திசாலிகளா
 தலால், எங்களைப்போல மோசம்போக மாட்டார்கள் சுகம் அனுபவிக்கிற
 அவாகட்கும், துக்கம் அனுபவிக்கின்ற எவாளுக்கும், பொழுதுமாத்நிரம்
 சமமாய்ப்போகிறது என்று சொல்லித் தங்களுடன் யேகாந்தவாராததை
 சொன்னது அவா கிரீடித்தது முகலிபதுகளையு நினைத்துக்கொண்டு குரூ
 விட்டமுதாங்கள். அதைப்பார்த்த பலராமா ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொன்ன
 வார்த்தைகளால் அவாக்களைத்தேறி, பிரதக்ஷணஞ் செயது நமஸ்கரித்து,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மதுராபுரத்திற் செழுந்தநீரின் பிறகு ஐந்தித் கோபிகை
 னோடே யமுநாதிநீர்த்நில பூரணகலைகளுடன் கூடிய சந்திரனை வாய்க்க

தாய் மிருத வாக்ஷணபொருத்ய புஷ்பங்களினுடைய வாசனையுடன் தென்ற லும் வீச மகாரமமியமான வெண்மணற்குன்றினில் ஸ்ரீபலராமா கிரீடிக்கின் றதை வருணன தெரிந்துகொண்டு, தனது புத்திரியாகியும் அந்த ஆதிசேட னான ஸ்ரீபலராமருக்கு மணவியாகியு மிருக்கின்ற வாருணியென்பவளையமுந்நா ரதி தீர்த்திருப்போகச்சொல்லி அனுப்பினான்

அப்போ தந்த வாருணியானவள் யமுனை ஆற்றின் அருகிலிருக்கின்ற கடம்பவிருக்ஷத்தின் அருகிற சென்று, பொதிரிலிருக்கின்ற தேன்குண்டா னது பரிபக்குவகாலத்தில் வெளியினிற் பெருகுவதுபோல தேனுவலமாகப் பெருகினாள். அந்தவாசனையுடனும் தாமரை ஓடைகளுடைய புஷ்பங்களின் வாசனையுடனும் தென்றலவீச, அந்த ஆக்கிராணித்துக் கொண்டே அவவாறு உற்பத்தியான கடம்பமரத்தின் அருகிற சென்று அந்தத் தேனைப் பானஞ் செய்தனா இப்படி தமக்கு மணவியான வாருணியென்கிற மத்தியத்தைக் கோபிக்கேளோடு பானஞ்செய்து பெண்ணானைக் கூட்ட'வர்களினிடில விளங் குகின்ற ஐராவதம்போல நின்று காணஞ்செய்கின்ற ஸ்ரீபலராமரை ஆகாயத்தி லிருக்கின்ற சகல தேவர்களும் பார்த்து வியப்புறறு புஷ்பமாரி சொரிந்தாரா ளுள் துந்துமிழ்தலிய அனேகவாததியங்கள் முழங்க தேவரிஷிகள் அந்த ஆதிசேடனுடைய பிரபாவங்களைச் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்

அப்போ கோபிக்கைகளுடன் மத்தியபானஞ் செய்து மதித்துக் கண்கள் சிவக்க அனேகவிதபுட்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, லீலவஸ்திரமும் கவச குண்டலமும், வைஜ்ரத்யென்கிற புட்பமாலையுந் தரித்துப் புன்னகையுடன் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபலராமர் அம்மடைந்தைபார்களுடன் ஜலக்கிரீடையெய்ய விருமபி, வெகுதூரத்தி லிருக்கின்ற பழ'ன'கப் தமது அருகிலழைத்த னா அதை அவள் கொஞ்சமேனும் லக்ஷிபஞ் செய்யாமற் போகையில் அது கண்ட பலராமா கடுஞ்சினமடைந்து தமது கலப்பையைப் பிரவகிக்கின்ற யமுநாநதியிற்போட டிழுத்தாரா. அந்த வேகம் பொறுக்கமாட்டாமல் அது துறையாக ஓடிவந்து, ஸ்ரீபலராமரைத் தெண்டன சமற்பித்து, அஞ்சலி கூப்பி ஒருவாத்தை விக்ஷிப்பானஞ் செய்கின்றனாள்

கேளீர் சுவாயி உலகரக்ஷரே' கியானமில்லாத பேதையான அடியேன் தேவீருடைய பிரபாவத்தை அறிபாம் விப்படிப்பட்ட அபராதஞ்செய்தேன் அதை மன்னித்து திருவுள்ளத்திற் கோபமில்லாமல் நடக்கவேண்டிய காரி யத்தை யின்னபடியென்று ஆக்கியாபித்தால், அந்தப்படிக்கு நடந்துகொள்ளு கிறேன். என்று யமுனையால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீபலராமரானவா அவ னைத்துன்பப் படுத்தாமல், அம்மாதாகளோடு அம்மகாரதியில் ஜலக்கிரீடையெய்து வெளியில் வருகிறா அப்படியிருக்கிற ஸ்ரீபலராமருக்கு அவருடைய மணவியான கார்த்தியென்பவள் லீலவஸ்திரங்களும் பூஷணங்களும் கொண்டு வந்து சமற்பித்து அலங்காரஞ் செய்தனாள். சொன்னத்தினால் அலங்கரிக்கப் பட்ட வென்னிமலைபோல விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமர் அம்மடை

நாஷியர்களுடைய யிஷ்டத்தைப் பூத்திசெய்தனா அம்மாதாகளும் சொற
கலோகத்திலும் அடையப்படாத யினபத்தைப் பலராம ராலடைந்து, சதாக்கா
லமும் சுகித்திருந்தார்களா

அறுபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்

ஓதிடுமபவுண்டீக வாசுதேவனென்றிடும
ஆகவுண்டித்திற்பஞ்ச சாயுதங்களுளதால்
நீதநினனிடத்திருக்கு மாயுதங்களுக்கென
தூதனொருவன் சுவாமிபாலில் வந்துசொல்ல தாரினுன

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில பவுண்டீக வாசுதேவ நென்கிறவனுடைய
தூதனவந்து சுவாமியைப்பார்த்து, எமதாண்டவனுன பவுண்டீக வாசுதேவ
னுடைய சங்கு சக்கிர முகலீய பஞ்சாயுதங்களுளையும் வாசுதேவனென்கிற பெய
ரையும் நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அதை நிவர்த்தித்துத் தம்
மைப்பணிந்தா லன்றி உம்மைப் பிராணனுடன் வைக்கமாட்டோ மென்று
சொல்லச் சொன்னாரென்று கூற அதுக்கேட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அன
னுடன் யுத்தத்திற்குப்போய ஜயித்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கேளீர பரதசிரேஷ்டனுன பரிஷித்தமகாராஜனே ! குருதேசத்திற் கதி
யனுன பவுண்டீகனென்ற அரசனுன தான் வாசுதேவனென்றுந்
தனக்கு நிகரானவர்கள் உலகத்தில் யாருமில்லை யென்றுங் கருதி, புலியைப்
பார்த்துப் பூனை சூடிக்கொண்டது போல ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியைப்போல்
பாஞ்ஞசன்னரியம் எனவற் சங்கு, சக்கிரம் என்கிற சக்கிரம், கௌமோத்
கியென்கிற கதை, சாரங்க மென்கிற தனுசு நாரத்தமென்கிற கத்தி, இவை
முதலிய பஞ்சாயுதங்களுடைய ஆகாயத்தில் பறக்கும்படியான ஒருயந்திர
கருடனும தங்கத்தினுற் செய்து, கவுஸ்தப மென்கிற இரத்தினத்தைக்
கழுத்தினிற் பூண்டுகொண்டு, இப்படி நானாவிதமாயிருக்கிற பகவதின்னன்
களைத் தரித்து, தன்னிடத்திலிருக்கின்ற ஒருதூதனை அழைத்து இரதப்பிர
காரஞ் சொல்லுகின்றான்.

கேளாய தூதா ! நீ துவாரகாபுரஞ் சென்று கிருஷ்ணனென்கிற கோ
பாலனுடன் இதை யான சொன்னதாகச் சொல்லுக அதாவது, நீ நந்த
கோபனுடைய புத்திரனாதலால் உனது குலத்திற் குரியதான மாடுமேய்க்குந்

தொழிலிட்டு, தினறுகொழுகதுக கண்டவனையெல்லா மடித்து, உலகத்தி லுள்ள மாகாளுநடப கர்நாயிதிக் க, உலகெல்லா பழிக்குமபடியான காரியங்களைச் செய்றோப இதுவுமறி உலகத்திற் கோவானான் யெனது வாசுதேவ நாமமேதேவத்தை உலகதாபைப்போல் வைத்துக்கொண்டாலும், எனது பாஞ்சுசனனிபமென்கிற சங்கம, சுகாசனமென்கிற சக்கிரம், கௌமோதகிமென்கிற சகை, சாரங்கமென்கிற தனுசு, நாந்தகமென்கிற கத்தி, கவுஸ்தபமென்கிற இரத்தினம், வைஜயந்தியென்கிற பூமாலை, ஆகாயத்தி னிற பறசுரூபடியான சொறனாருடன, இவைமுதலிய பிருதுககளை நீ யாயச சிரித்தடி செய்துகொண்டு யெனனைப்போ லாகவேண்டு மென்று கருதியிருக்கின்றாய்

செய்க்கானது எதனை வெண்மைபொருந்தியதா யிருந்தாலும் அன்னப பறவைக கிணைபாருமோ? அதுபோல பெனக்கிணைபாவையோ? எனபோ லுனக்கு ஈஸரானென்கிற கணிசமுண்டாகுமோ? நீ பிப்படித தகாதவேலை செய்குகொண்டிருக்கின்றமையால் உன்னைச் சிடசிக்க யாருயிலையென் றெண்ண வேண்டாம யான் சித்தகமாயிருக்கின்றேன் அதை யறிந்து உனது பிராணனிடத்தி லாசையுடா யிறந்தால், எனது வாசுதேவனென்கிற நாம தேவதையும பஞ்சாயுதமுதலிய சகலபிருதுககளை யு நிவாதத்திது இரத வேலைகள் தெரியாபற செய்தேனென்று எனனைப் பணிந்தால் உன்னிடத் தில் அனபுகூரது அந்தத் தப்பித்ததை மனனிகது இரட்சிக்கிறேனென்று சொன்னதாய நீ போயசசொல்லென்று தூதனுடன் சொல்லியனுப்பினான். அவனுமவண்ணம் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் னைடையிறசென்று அமமொழிபா வையு முரக்க, அதுகேட்டி அசசபைதனிவிருத் தயாவரும் நகைத்தார்கள்.

அப்போ புன்னகையுடன் தூதனைப் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னொரு வராததை அருளிச் செய்கின்றா டீக்ளாய தூதா' நீ யெந்தபிருதை யெனனை நிவாததிக்கச் சொன்னாயோ? அதனுடைய மகிமையையும், எந்த வாசுதேவ னென்கிற நாமதேவத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொன்னாயோ? அதையும் நானாயுத்தத்தில் காண்பாய யான யுத்தத்திற்குச் சனனாகமாயிருக்கின்றேன். அவனையும் ஜாக்கிரதையாக வருமபடி யானசொன்னதாகச் சொல்லென்று கூறினா அதுகேட்ட தூதன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நடமாறித்தது, அவர் டத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, பவுண்டரீக வாசுதேவ னைடையிற சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அருளிச்செய்த வராததைகள் யாவும் உரைத்தனன் அதுகேட்ட பவுண்டரீக வாசுதேவன் நானகு அக் குரோணி சேனைகளுடன் காசிதேசத்திற் கதிபணையுங்கட அழைத்துக் கொண்டு யுத்தத்திற்கு வந்தான்

அதற்கு முன்னமே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னும் சன்னாகமாகப் புறப்பட்டு, சக்கிரம், கதை, கோத்தண்டம், இவைமுதலிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீவத்சமென்கிற மறுவைத் திருமார்பினில் வாய்ந்தவராய், பிரதாம்

பரதாரியாய வனமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய், கருடக்கொடியுடனிருக்கின்ற திவ்விய இரத்திமேறி, விலையிலலாக இரத்தினங்க ளிழைக்கத் தீர்த்ததையும் குண்டலத்தையுந் தரித்துக்கொண்டு வருகின்றா இப்படியுடனிற ஸ்ரீகண்ண பிரானைக்கண்ட பவுண்டரீகனும் வேஷத்தாரியைப்போல தனது வாசுதேவ லக்ஷணத்திற்குரிய பிருதுகளுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிக ளெதிரேவந்து விழுந் தன. அதுகண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி வியபயுடன் சிரித்துக்கொண்டிருக்கையில் பவுண்டரீக வாசுதேவனுடைய சேனையானது ஸ்ரீபகவதன்மீது சூலங் கதை முதலிய ஆயுதத்தையும், நாராசமுதலிய பாணத்தையும் பிரயோகஞ்செய்தார்கள்.

அதற்கு ஸ்ரீபகவான கொஞ்சமேனும் சலியாமல், தமது நாராசபாணங்க ளாலும், சுதரிசனமென்கிற திவ்வியாயுதத்தினாலும், அவர்களுடைய பாணங் கள் ஆயுதங்களாயவையும் சூரணித்து, அந்த நான்கு அககுரோணி சேனைக ளையு மாயத்து அவனது தோ, குதிரை, சாரதி, டெக்கடம், இவைமுத லியதுகளைத் துணித்து, அவனைப் பராரியாயப் பூமிநில நிறுத்தி, அமனைப் பாரத் தொருவாததை யருளிச்செய்கின்றா ளெய பவுண்டரீகனே! நீ முன்பு தூதனுடன் சொல்லியனுப்பிய வண்ணம் யானசெய்கின்றேன். அதைக் கண்டு கொள்ளுக என்று அவனது சக்கிரமுகலிய ஆயுதங்கள யாவையுந் துணித்து, கருடனையுந் தமதுகத்தியினுற் கண்டுகது, அந்தப் பவுண்டரீக னையும் அலனுக்குச் சகாயமாயவந்த காசிராஜனையு மாயத் தப்பிப்பாட்டு, சகல தேவகந்தருவ சித்தசாததியா முதலியவார்களால் துக்கப்பட்டு துவாரகா புரஞ் சென்றனா அந்தப் பவுண்டரீகன் சராவகாலமும் சுவாமியைத்தர னே துதித்துக்கொண் டிருந்தமையால் 'யோகிகளடையும் பதவியை அடைந்தான்.

அப்பாலத்தக காசிராஜாவின் குமாரனான சுதக்ஷணன் தனது தந்தை இறந்ததற்குச் செய்யவேண்டிய உதகரகரியைகளை நிறைவேற்றி, தனது தந் தையைக்கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கொல்லவேண்டிமென்று புரோகித் துடன் கூப்பெருமாளை உத்கேசித்துத் தவஞ்செய்தன்ன அலனுக்குச் சிவன் பிரசன்னமாகினா அவரை சுதக்ஷணன் மயங்கதியுடன் பணித்து, சேஷி யென தன்புள்ள தெய்யமே! என நற்கையைக் கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கொல்ல வேண்டுமே அதற்குத் தக்க உபாயத்தை அனுசரிக்கக்கூடாது மென் று கூறினன். இப்படி கூறிய சுதக்ஷணனுடைய வசனத்தைக் கேட்ட பிறகு சிவ பெருமா நெருவாததை அருளிச்செய்கின்றா ளெய சுதக்ஷணன்! தகி ணுக்கினியில் அபிசாரவிதியிலுல ஓமஞ்செய்தால் உனது கருத்தின் படி படை டையலா மென்றகூறி அந்தரத்தானமாகினா, பிறகு சுதக்ஷணனும் புரோகித் துடன் தடசினுக்கினியில் ஓமஞ்செய்தான்.

அதிலின்றும ஒருபூதமானது சிகப்புக் கம்பளிபோல் தலைமயிரும், அக்கினிபோன்ற கண்களும், பவங்கரமான உருவமும், திசம்பரமாய தலைபு

விரிததுக கொண்டு சூலத்தைக கரத்தினிறுங்கி ஒருபனைமரப் பிரமாணமான காலகளுடன் பூமிநடுகுமடி வெளிப்பட்டது அந்தப் பூதத்தை சுதக்ஷணணபாரதது, துவாரகாபுரத்தைத் தகிக்கச்சொல்லி அனுப்பினான் அதுகேட்ட அந்தப்பூதமானது அனைமமாபிரம பிசாசுகளுடன் துவாரகாபுரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு பெயரிக்க, அதுகண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஜனங்களையநது. சபைதனில் சதுரங்கமாடிக் கொண்டுநடுகிற ஸ்ரீகண்ணபிரானணடையிற சென்று, கேளீர் சுவாமி ஜகதீசர் 'சுதெனன் ? யுகாந்தகாலம்போல ஒரு அக்கினியானது நமது பட்டணத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு தகிக்கின்றது ஆதலாலெங்களை இரட்சிக்கவேண்டும் என்று கிலேசப்படுகின்ற ஜனங்களைக் கண்ணிரோனபாரதது, அவாசுடகு அபயப்பிரதானஞ் செயது தமது வலதுபக்கத்தில் அஞ்சலிசெயதுகொண்டிருக்கின்ற சக்கிரதாமாவாணை நோக்கி, கேளாயசதாசனா 'நீ அந்த அக்கினியைப்போக்கி இவர்களுடைய துன்பத்தை நிவாரணஞ் செய்யென்று ஆக்கியாபித்தனா.

அதுகேட்டு மகாபாகபிமென்று சொல்லி, கோடிசூரியனை நிகரத்த ஒளியினைவாயநத அந்தச் சுதாசனுழவான வெகுவேகமாக ஓடிவந்து அந்தப் பூதத்தைக் சுற்றிக்கொண்டார் அம்மீதந்தப் பூதமானது சக்கிரதாமாவாணுடைய வெப்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடத்துடங்க, அதைவிடாமல் பின்றுடாந்துபோய் அந்தக் காசிராஜாவினது மைந்தனை சுதக்ஷணணையும், அவனது புரோகிதனையும், அங்குள்ள ஜனங்கள் யாவரையும், அந்தப் பூதத்துடன் தகித்துச் சாமபலாகச் செய்துப்போட்டு, அந்தச் சுதாசனுழவான செயப்பிரதாபத்துடன் யதாபிரகாரம் ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய சன்னிதானத்தில் வந்துசொந்தனா.

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

பாரியபலரா மேந்திரன் ரைவதகபா வதத்தில்
நாரியா தங்களோடு நண்ணிடுஞ் சமயந்தனனில்
சீரியதுவித நென்போன ஸ்ரீபலராமா தன்னை
நேரினிற பரிகாசத்தால நிரதித்ததனைச் சொல்வாம்

ஸ்ரீபலராமா ரைவதகபாவதத்தில் கோபிகைகளுடன் விளையாடும்போது வானர துவிதனென்பவன் ஸ்ரீபலராமரைப் பரிகாசஞ்செய்ததும், அவனை ஸ்ரீபலராமர் மாய்த்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

சேளீர் இராஜசிகாமணியான பரிஷிதது மகாராஜனே¹ பிராகஜோதி டாதி பதியான நரகாசுரனுக் கிஷ்ட னாயும், சுகரீவனுக்கு மந்திரியாயும், மயிரதனென்கிற வானரனுக்குத் தாபியாய் நிருக்கின்ற துவிதனென்கிற வானரன் தனக்கு அன்புனை நரகாசுரன் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸவாமி கொன்ற ரென்றுணர்ந்து, அந்த விரோதத்தினால் நாநாவிதங்களான தேசங்கள் பட்டணங்கள் முதலிய விடங்கனெல்லாம் நெருப்புக்களைப் போட்டு கொளுத்தி, சிலவிடங்களில் பருவதங்களைப்போட்டு நாசஞ்செய்கிறதான அகிருத்தியங்களை அனேகமாகச் செய்துகொண்டு, துவாரகைமுதலிய சகலதேசத்தையும் உபத்திரவித்து, சமுத்திரமத்தியிலிருக்கிற பட்டணங்கள் முதலியதுகளை முழுக்கித்து, கோவாததன் பாவத்தால் ரிஷிகளுடைய ஆசிரமத்திலிருக்கின்ற மரங்களைமுறித்து, மானிடரைப்பிடித்து, குகைதனி லடைத்து, அசுரகையின் வழிதனைப் பாறைகளால் மூடி, அப்பால் ரைவதக பாவத்திற்குச் சென்று, கோபஸ்திரீகளுடன் விளையாடிகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரைக்கண்டு, ஒருமரத்தின் மீதேறி புஷ்பங்களை உதிர்த்து அட்டகாசஞ் செய்தனன்.

அதுகேட்ட கோபஸ்திரீகள் வியப்புடன் நகைத்தார்கள் அவர்களை அவ்வானரன் பார்த்து புருவங்களை நெறித்துக்கொண்டு, அவர்கள் யாரையும் பரிகாசஞ் செய்து துடுக்குசெய்யலுற்றான் அதைப்பார்த்து ஸ்ரீபலராமா அவன்மீது ஒருகல்லை யெறிந்தனா அதை அவன் தப்பித்துக்கொண்டு ஸ்ரீபலராமருடைய அருகினிற்சென்று, அவரிடத்திலிருந்து மத்தியத்தினுடைய குடத்தைப் முடைத்து, அவருடைய வஸ்திரத்தையும் பறித்து, கோபிக்கெழுந்தைய ஆடையையும் பிடுங்கிச் சின்னாபின்னமாகக் கிழித்தனன். இதுகளைப்பார்த்த ஸ்ரீபலராமா கடுஞ்சினமடைந்து, இனியிவ்னைச் சங்கரிக் காமியில உலகத்தை நாசஞ்செய்வானென்று கருதி, உலகக்கையுங் கலப்பையுங் கரத்தினிற் றுங்கினா. அதுகண்ட அந்தத்துவிதன் வேகமாக ஓடிவந்து, ஒரு ஆசசாமரத்தை வேருடுன் பிடுங்கித் தனது பலவகொண்டது சுழற்றி ஸ்ரீபலராமரது கிரகினிமீது மோதினான் அதைப்பலராமா கரத்தினிற்றங்கி, தமது சுநந்தமென்கிற உலகக்கையால் அந்தவானரனுடைய கிரகிலடித்தாரா. அந்த அடியினால் தலைபிளந்து, இரத்தம் பெருகுவதையும் லட்சியஞ்செய்யாமல் வேறொரு விருகத்தையப் பிடுங்கிக்கொண்டு பலராமரை அடித்தான் அதையும் ஸ்ரீபலராமா முசலத்தினுற் பிளந்து போட்டாரா.

அப்போவானரன் கடுஞ்சினமடைந்து, தனது இரண்டு கரத்தினால் ஸ்ரீபலராமரைக்குத்தினன் அதையும்வா லட்சியஞ்செய்யாமல் லிருப்பதுகண்டு பாறைகளைகவொண்டு அவாமீது கலமழையாகப் பொழிந்தனன் அதையும் உலக்கையினால் சூரணித்து, கலப்பையையும் உலக்கையையுங் கீழேவைத்துப் போட்டு, வசகிராயுத்திற கொப்பான தமது முஷ்டியினால் அந்தவானரனுடைய சுழத்தினி லோங்கிக்குத்தினர் அந்தக்குத்தினால் வானரனுக்குத் தப்பிப்பிளந்து, வாயினால் மூக்கினாலும் இரத்தங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு

பிராணனிமுகது அதமானுன. அதைப்பாராத சகலவிதிகளும் ஸ்ரீபலராம ரைத துதிசெய்தாராசன. தேவாகள புடபமரி சொரிந்தாரகன துதயி, முதலிய வாதகியவசன முழாடின் இப்படி ஸ்ரீபலராமரானவா சகலசம்பிர மத்துடன் கோபிகைகள் சமீபகராய கோருவஞ்சென்று, சகலகோபாலாகளை யுல கோபிகைகளையும் சகலதேவபபித்தி, அவாவிடசதில் சிலவுபெற்றுக் கொண்டு, இரதாரூடராய சகலவித்யவிர பராககிரமத்துடன் தமது துவார கரபுரத்திற் கொழுந்தருளினா

அறுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி வீருத்தம்

குதுசெய்துரி யோதனராஜனும
மாதுலக்ஷ்மணைக்கு மணஞ்செய்வதாய
சோதிசேருஞ் சுயமலாசாட்டிட
சேதசாமபனுக்கு மணஞ்செய்தனா

அஸ்திபுரத்திற் கதிபுன துரியோதன மகாராஜன தனது குமாரத்தி யான லக்ஷ்மணைக்குச் சுயமலரஞ்சாட்டின தம், அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிராண டைய குமாரன சாமபனென்பவன், சென்று அகுகனனியைப் பல்வந்தமா யெடுத்துக்கொண்டு போனதுடன், அவனைக்கவராகள பிடித்துக் காவற்ப தெதியதும், ஸ்ரீபலராமரெழுந்தருளி அலனை விடுவித்துத் தமயிடத்தில் கா வித்த துரியோதனதுகளை அஸ்திபுரி பட்டணத்தினுள் கவகையிறக்கிழசக் யத்தனித்ததும், அப்போ சகல சவுரவாகளும் ஸ்ரீபலராமரைப்பணிந்து துதிசெய்து அந்த லக்ஷ்மணையைச் சாமபனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்ததுஞ் சொலலுகிறன

கேளீர் புருவமசோற்பவனுன பரிசுத்தமசாராஜனே! உமது கூட்டஸ் தனுன திருதரவுடரனுடைய மைந்தனுன துரியோதனனுக்கு லட்சுமணை யென்கிற கனனிகையிருந்தாள, அவளுக்குத் துரியோதனன சுயமலரஞ்சாட் கெற்போது, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பட்டமகவிசுளில் ஜாம்பவதியினு டைய மைந்தனுன சாமபனென்கிறவன சகலவரசார்களும் பாரத்திருக்கப் பல்வந்தமாய லக்ஷ்மணையைத் தூக்கிக்கொண்டேகொன அதுகண்ட வீஷ் மன், துரோணன், துரியோதனன், இவாளமுதலிய கவுரவாகள கடுஞ்சின மடைந்து, அச்சாமபன் பாலையிருந்தாலும் பெய்மை லக்ஷியஞ்செய்யாம னெவ்வளவு னைரியத்தினுள் நமதுகனனியா ரத்தினத்தை எடுத்துக்கொண் டேகொன? இவனைக் காவற்படுத்த வேண்டும், என்று கருதி அவன பின்று வந்தது ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பாலவருஷமகினை வருஷித்தான். அப்போ சகல,

பன் கொடிய கோபங்கொண்டு, அக்கவுரவர்கள்மீது சரவருஷங்களை வகு வித்தது நானாவிதமான சங்கடத்தை யுண்டுபண்ணி, சிங்கமானது மான்வட்டத்தைப் பார்ப்பதுபோல பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

இப்படி பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அவனுடைய கரவேகத்தையுந் தைரியத்தையும் பராகசிரமத்தையும் பார்த்து வியப்புற கவுரவன் அங்ஙனம் சமீபத்திற்சென்று, ஒருவன் விலையும், ஒருவன் குதிரைகளையும், ஒருவன் கொடியையும், ஒருவன் சாரதியையும், இப்படி பலவாறுகச் சின்னப்பிண்ணஞ்செய்து, அங்ஙனம் பிடித்துக் காப்பாற்றித்திருக்கான். அதைச் சகல வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் தத்துவத்தை உணர்ந்து சொல்லவல்லவராயிருக்கின்ற பூரீராமமூர்த்தியாகண்டு, துவாரகாபுரஞ்சென்று, இந்த விருத்தாததங்ளை பூரீரக்ஷணபகவானுடனும உகிரிசேன மகாராஜாவுடனுமுடைக்கண் அங்குக்கட்டயாதவர்கள் யுகத்திற்கு சன்னததாளாளர்களாய்போ பூரீராமர் அவர்களை நிறுத்திப்போட்டு, உத்தவருடன் இரதாருடராகி அவ்விதமுஞ் சென்று, சவுவாகளால் அறகியபாததிய முதலிபவற்றால் பூரிக்கப்பட்டிருந்த கரவுடன முதலிய பெரியோர்களைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, அவர்களுடைய உத்திரவின்மீது ஆசனத்திலெழுந்தருளி, திருக்கரவுடனைய பார்த்து ஒருவராததை அருளிச்செய்கின்றார்.

வாரீர் மகாராஜே ! நீர் மேனமைபயான குலத்தினிற்பிறந்து, மிகவுந்தாமசிருக்கை யுடையவாகவென்று பெயர்பெற்ற பெரிப்போர்களான உங்களுக்கு நியாயஞ் சொல்லவேண்டுமா ? மிஷ்டம் பாலனாகியும் ஒண்டிக்காரனாகியும் இருக்கின்ற சார்பனுடன் யுகஞ்செய்து அவனைக் காப்பாற்றித்தலாமா ? நீங்கள் பொருளுக் குப் பத்திர்களையும் இஷ்டங்களையும் மிருப்பதால், உங்களுக்குப் பெயரெழும் சகலமாகாதென்று மண்ணிதேகமே இனி ஒரு நிமிஷமேனும் அட்டிசெய்யாமல் சார்பனை அனுப்பிவிடச் சொல்லி, எமதாண்டவனுன் உகிரிசேனமகாராஜர் ஆக்கியாபித்தார் என்று பூரீராமர் அருளிச்செய்த வாராததைகளைக் கேழுவியுற கவுரவர்கள் கடுஞ்சினமாகி, பூரீராமரைப் பார்த்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றார்கள்.

கேளீர் பலராமா ! உகிரிசேன மகாராஜர் ஆக்கியாபித்தது நவரத்தின் மிழைத்த கிரீடநகரிக் கற்புகிரிபிசின்னரீது பாகரவுடையை வைத்துக்கொள்வது போலிருக்கின்றது சகலவரசாங்கமுமுபுறமுள்ளவர்களையாதவர்கள் யாவரிடத்தினும் பணிவிடைசெய்யச் செய்யுதற்பவர்கள் இவர்களை யாங்கள் மேனமைப்படுத்தி பாண்டிமகாராஜவுக்குக் குதிரையை விவாங்கு செய்து, சம்பந்தியென்று உபசரித்து, போஜனம் படுக்கைமுதலிய உபசாரங்களைச் சமமாகச் செய்து, உபய சாமரங்கள் விசுமாயியாய் சங்கங்கண், வெண்குடைகள், நவரத்தின் மிழைத்த கிரீடங்கள், இவைமுதலியவை தரித்துக்கொண்டு, சிங்காதனைத்தி லிருந்து அரசாஸிசெய்ய அவைகளுக்கெல்லாம் உபேகை:

செய்து மேன்மைப் படுத்தியபடியால், பாம்புக்குப் பாலவார்த்த வளர்த்தது போலயிற்று இவர்கள் மெத்த இழிஞ்சலத்தோராதலால் அககுலத்திற குரியதாக யெம்மைத்தானே வளைத்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட அறமானவார்த்தைகளைச் சொல்லும்படியாகினோம் ஆகலாவிப்படிப்பட்ட துஷ்டார்களுக்கு மகாராஜயோக்கியமான சிவகாதனமும், வெணகுடையும், யோக்கியமல்ல. ஓ நண்பினர்களே! நீங்கள் யாவரும்போய சீக்கிரத்தில யாவையும் பறித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னவார்த்தைகளை ஸ்ரீபலராமா கேழுவியுற்று, மிகுந்த கோபத்துடன் அக்கவுரவர்களைக் குறித்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

கேளீர் கவுரவர்களே! இப்போ நீங்கள் கூறினது நிகர்தான் கொடிய துஷ்டர்களான உங்களை யாக்கத்திறகுரிய பாதத்திறத்தை ஸபரிசித்த சனைத்தை அடிப்பதுபோல அடிக்கடி சிவகாதனத்தையே சாவசகதிமானான ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைச் சமாதானப்படுத்தி யாவரும் ஒருமித்திருக்கவேண்டுமென்று யானே யிவ்விடத்திற்கு ஒருமைப்பாடு செய்யவந்திருக்க, எனது கருத்தை அறியாமற்போயினீர் மேலும், தேவேந்திரனிருந்து அரசாட்சி செய்கின்ற சதாமமென்கிற சபையிலிருந்து செங்கோலசெலுத்துகின்ற உக்கிரசேன மகாராஜனினிடைய ஆக்கினையை இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலர்கள் கிரசாக வகித்திருக்க, அப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ள உக்கிரசேனமகாராஜாவையும் இழிவாகச் சொன்னீர்கள் அதுவும்ன்றி, ஜகதீஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான சதாமமென்கிற சபையையும், தேவதா யோக்கியமாயும் திருப்பாறகடலிற் பிறக்கதாயு மிருக்கின்ற பாரிஜாததருவையும், பூமியிற் கொண்டுவந்து அனுபவிக்கின்றார்

யானும், பிரமன், உருத்திரன், ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி, இவான் முதலியவர்களும, அவருடைய திருவடித் தூளைச் சிரசிலகரித்து, அவரது திருவடியிலுண்டான கங்காதீரத்தில ஸநானஞ்செய்து, அந்தப் பிரபாவத்தாலவர்கள் மேன்மையடைந் திருக்கின்றார்கள் அப்படிப்பட்ட மகிமைமயினைவாயந்த ஸ்ரீ கண்ணபிரானையும், உக்கிரசேன மகாராஜாவையும், பலவாறாக நிந்தித்தபடியால், நீங்கள் யாவரும் வதத்திற்குரியவர்களே யன்றி வேறல்ல என்று கடுஞ்சினமாய் ஆதிசேடனாகிய ஸ்ரீபலராமா சீக்கிரமத்தி லெழுந்திருந்து, இவர்களை லக்ஷியஞ்செய்து போசெய்யக்கூடாது இந்த அஸ்திபுரத்தை யே போததுக்கவகையிற் கவிழ்த்துப் போடுவோம் என்று தமது ஆயுதமாகிய கலபையை அந்த அஸ்திபுரத்திற்குத் கெனபுறம் நாட்டிக் கிளப்பினார். அப்போ அந்த அஸ்திபுரம் ஜலத்தின் மீதுருக்கின்ற தெப்பத்தைப் போல் அசைவதைப்பாடது, துரியோனாதிகள் மிகவுந் திகிலடைந்து, இந்தப் பலராமரைச் சரணடைந்து சமாதானஞ் செய்தாலன்றி நமக்குப் பிராண தக்கமாட்டாதென்று கருதி, யாவருமோடிவந்து, ஸ்ரீபலராமருடைய திருவடிகளைப்பற்றித் தெண்டன சமர்பித்து, அஞ்சலீகூப்பிக் கொண்டு துக்கின்றார்கள்.

தேவீர் சுவாமி பலராமா ! தேவீர்ருடைய திவ்விய சக்தியை யாவர்களுந்
 ராமமசெய்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும் சகல உலகுக்கும் ஆதார
 மாகி சிருஷ்டிக்கவும், இரக்ஷிக்கவும், சங்கரிக்ஷமாக யிருக்கின்ற தேவீர்
 ருக் காகவேண்டியகாரிய மொன்றுமில்லை அக்கியானத்தினுசெய்த அப
 ராதங்களை மன்னித்து இரட்சித்தருளவேண்டும், என்று வினவுகின்ற துரி
 யோதனாதிகளித்தலை பலராமா அருள்கூரது, தமது கலப்பையை வாங்கிப்
 போட்டா இப்போதும் அந்த ஸ்ரீபலராமருடைய பிரபாவ மிப்படிப்பட்ட
 தென்று தெரியுமபடி, அந்த அஸ்திபுரத்திற றென்றிசை கிளம்பினபடி
 யே யிருக்கின்றது அப்பாலவாகள சாமபனையும் லட்சுமணை யென்கிற கண்
 னின்கயையும் முன்னிடிகொண்டு, அவர்களுக்கு அங்கவணியாக சொத்
 தினுடைய ஆபரணத்தால அலங்கரிக்கப்பட்ட இரண்டுலக்ஷம் யானைகளும்
 சாவாலகாரங்களுடைய கூடிய லக்ஷத்தறுபதினாயிரம் குதிரைகளும், சூரிய
 னைநிகரத்த ஒளியினையுடைய ஆயிரம் இரதங்களும், நல்ல ரூபலாவண்ணிய
 சவுந்தரியவதிகளான ஆயிரம் ஊழியப்பெண்களும், அனேக ஆடையாபர
 ணங்களுங் கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள் ஸ்ரீபலராமா அதுகளயா
 வையும் பெற்றுக்கொண்டு, தமது குமாரனை சாமபனையும் லக்ஷ்மணையே
 யும் இரத்ததின் மீதேற்றிக்கொண்டு, சகல கவுரவர்களாலும் துதிசெய்தனுப்
 பப்பட்டு, துவாரகாபுரத்திற கெழுந்தருளி, நடந்த விருத்தாந்தங்களை யாவை
 யும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக் குரைத்து, சாமபனுக்கும் லக்ஷ்மணைக்கும் சகல
 மான ஜனங்ளுந் கொண்டாடும் படியாக சாஸ்திரவிதியின்படி விவாகஞ்
 செய்து சுகந்திருந்தனா

அறுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஏககாலத்தி லெஞ்சலிலாக்கண்ணன

மோகமாக விவாகமுடித்ததை

வேகமாகயாழ வல்லோனதைக்கேட்டு

சோகமுற்றிக் துதி, ததைச் சொல்லுவாரம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பதினாயிரத்து அறுநூறுமாதங்களை ஒரேமுகூர்த்
 தத்தில் விவாகஞ்செய்ததை தவத்திறகிறந்த நாரகமா முனிவா கேழுவியுற்று,
 அவர்கள் யாவரிடத்தினும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான வாசஞ்செய்த ஆசசரியத்
 தைக்கண்டு சேவித்துத் துதிசெய்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லுகின்றது

சேளீர் ஜனமேஜயனுக்குத் தந்தையாகிய பரிஶித்த மகாராஜனை 'ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவான நரகாசுரனை அதஞ்செய்து கொண்டுவந்த பதினாயிரத்து

அறுநூறு இராஜகனனிகைகளை ஒரு முகூதத்ததில் விவாகஞ்செய்ததை தபோரிஷ்டரான நாரதா கேழுவியுற்று, அம்மடைந்தையாகள யாவருடனும் வியாபித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ கண்ணபிரானது ஆசசரி : மான செய்கையைக் கண்டு சேஷிகவேண்டு மென்று கருதி, மிகவும் மனங்கனிகைத் தக்கதான தளிகளாலும், கப்பளாலும், கனிகளாலும், பூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்ற விருஷ்வகனினது புஷ்பவகனிலிருக்குத் தேனையுண்டுமெடுத்து நீங்காரஞ் செய்கின்ற வண்டினங்களால் மலிந்தும், மிகவு மனதை அபகரிந்தத் தக்கதாயத் தொனிககிற குயில்கள, மயில்கள, தாமரைவோடை கனிலிருக்கின்ற அன்னங்கள் , இவை முகவியவைகளால் நிறைந்தும்; அனேக புஷ்பவாசனேகளுடன விசயினை தென்றலுடனுங் கூடிய அநேக நக்தவனங்களை வாயந்தும், சொணாமயமாயும் நவரத்தினங்க ளிழைக்ககாயு மிருக்கின்ற ஒன்பதலக்ஷம் உபபரிகைகளும், படிசமயங்களான ஏழுலக்ஷம் உபபரிகைகளும், வெளியினாலுங் காரையினாலும் அனேக உபபரிகைகளும், விசாலமான தெருக்களும், வித்தியாசயிலலாமல் நூலபித்தது சொற்கத்திற்குச் சமானமாக சகல சம்பத்துக்களால் நிறைந்தும், இராஜவிதிமுதலிய தெருக்களில் பணிவீர சந்தன முதலிய வாசனைவஸ்துக்களைக் கெளித்தும், புஷ்பவகனிறைந்தும், தூபதீபங்கள் போட்டும், தோரணங்களுங் கொடிக்குமெடுத்துக் கட்டியும், நான்கு பக்கத்திலுந் திவ்வியாலங்காரங்களுடன் கூடிய துவாரகாபுரியைக் கண்டார

அந்தத் துவாரகாபுறத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவியானின வீடுகளிற் சிறந்தும், விசுவகாமாவால் நிருமிகப்பபட்டும், சூரியமண்டலத்திற்கு நிகர்த்த உயர்வினைவாயந்தும், உத்தமங்களான பலமுஸ்தம்பங்கள் நாட்டியும், படிசமயங்களான போதிகைகள் வைத்தும், மரகதமயங்களான சுவர்கள் சமைத்தும், அதிக விரப்புடைய மேற்கட்டுகள் கட்டியும், அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் முத்துக்களினால் ஜாலாதொங்கவிட்டும், பச்சைகளினால் தளவரிசைசெய்தும், நவரத்தினமிழைத்த அனேககட்டில் களுக்கு முகமலினால் மெத்தை திண்டு தலையணைகள் போட்டும், திவ்வியமாகிய கண்ணாடிகள் கட்டியும், நல்ல உத்தம வம்சத்திற் பிறந்து மிருத்த சவுந்தரிய சாலிகளாயும், சகலாபரண பூஷிதர்களாயும், யவ்வனவதிகளாயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினது பரிசாரக ஸ்திரீகளால் நிறைந்தும், மிகவும் பலபரக்கிரமசாலிகளாயும், திவ்வியாபரணங்களைத் தரித்தும், திவ்வியாயுத் பாணிகளாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பரிசாரகர்களால் மலிந்தும், நான்குபக்கத்திலும் நவரத்தினதீபங்களை வைத்தும், அதில் சாமபிராணிப்புனைகள் சாளரத்தினால் உருத்தாயில்கள்கண்டு மேகங்களென்று பிரமபித்தநடித்தும், இப்படி சகலசம்பத்துக்களுக்கும் கிதியாயிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினுடைய கிரகத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற சாவலோகேசுவரனுண் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மிகவும் பயபகதியுடன் சகல தாமததையுமிருந்து உபதேசிக்கத்தக்க நாரதரானவா சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தார

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சகலப் பிராணிகளிலும் பிராமமணர்கள்

மேலானவர்களென்றும், அவர்களுடைய மகிமைக ளிப்படிப்பட்டதென்றும் யாவரும் உணர்ந்து பூஜித்துக் கடத்தேற வேண்டுமென்று கருதி, அனேக ஊழியக்காரர்கள் தம்மை உபசரிக்கவும் அதை நிவர்த்தித்து, சபபரகூட மஞ் சத்திலிருந்து எழுந்திருந்து, தாமே நவரத்தினமிழைத்த ஆசனம் சமற்பித்து அந்த நாரத்தை அதிலெழுந்தருளப் பண்ணிச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, அவருடைய திருவடியைவிளக்கி, அந்தத் தீர்த்தத்தைச் சிரசினில் புரோ கித்ததுகொண்டு, அடியேன இன்றைக்குக் கான தன்னியனுனேன் அடி யேனுடைய திரேகம் இன்றைக்குப் பரிசுத்தமாசகது என்று சதபுருஷாளா னவர்கள் தாங்களெவ்வளவு மேனமையுடையவர்களா யிருந்தாலும் காவத் தை அடையாமல் பெரியோர்களைப் பூஜிப்பதுபோல பூஜித்து, புன்னகையு டன் ஒருவராததை அருளிச்செய்கின்றா .

கேவீர பிரமமத்தையுணர்ந்த நாரதமா முனிவரே¹ ஆபூர்வமாய யாதுகார ணத்திற்காக எழுந்தருளினீர்² உமமாலாகவேண்டிய காரியத்தை அருளிச் செயயவேண்டுமென்று விருமபுகிற ஸ்ரீபகவானை நாரதமுனிவானோக்கி கே ளீர் சாவநதரியாமியான சுவாமீ³ தேவரீர் அடியேனுடைய கௌரவத்தைப் பராக்ரஹப் பூஜித்ததல்ல கேவரீர் செய்கிற பூஜைபரம் மகிழ்ச்சிகொண்டு அலங்கார மடைந்து கெட்டுப்போகுமபடி செய்ததுபோல தோன்றுகின்றது அடியேனுக்கு தேவரீரிட்கு விடை விடாமல் பக்தியிருக்குமபடி அருளசெய் யவேண்டுமென்று துதிசெய்து கண்டம் சமற்பித்து விடைபெற்று, மற் றொரு கிரகத்தினை பிரவேசித்தாரா, அங்கிடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான உத்த வரென்கிற மந்திரியுடன் சதுரங்கமாடுவதைவிட டெழுந்திருந்து, ஸ்ரீருக்கு மணி தேவியினுடைய கிரகத்தில் பூஜித்ததுபோல பூஜித்து, ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினது கிரகத்தினில் வந்ததை அநியாதவரைப்போல சேஷமங்களை விசாரித்தாரா.

அதுகேட்ட நாரதா வியப்பற்று, உகதாளு சொல்லாட்டாமல் பின் னையொரு கிரகத்திற் கேகினா அவரு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கமதுமனைவியு டன்புத்திரனைக் காலாட்டுவதைப் பராக்ரஹ மறொரு கிரகத்தினை கேகினர் அவரு மனைவியோடு மங்களைஸநானஞ் செய்து அங்கினி ஹைகதினா செய்து அவர்கள் அமுதுசெய்த சேடத்தைத் கமது புத்திரர்களுடன் அமுதுசெய்ய வும், மறொருகிரகத்தில் மந்திரிகளுடன் மக்திராலோனை செய்து கொண்டிருக்கவும், மறொருகிரகத்தில் புண்ணிபகதைகளான இதிகாசபுராணங்களை ரிஷிகளிடத்தில் நின்றுப் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவும், மறொருகிரகத்தில் அனேகமாதார்களுடன் ஜலக்கிரீடை செய்யவும், மறொருகிரகத்தினில் தமது மனைவியைப் பககத்தில் வைத்துக் கொண்டு அவளை நாநாவிதமாய்ப் பரிகா சஞ்செய்து கொண்டிருக்கவும், மறொரு கிரகத்தில் ஸநாநஞ்செய்து பரிசுத் தமாய் அந்தநாகடக்குத் தானஞ்செய்து கொண்டிருக்கவும், மறொருகிர கத்தில் தாமத்திற்குரிய காரியத்தை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கவும், மற் றொருகிரகத்தில் பிரமமத்தியானஞ் செய்யவும், மறொருகிரகத்தில் வசுதேவ

ருக்குப் பணிவிடைசெய்யவும், பின்னையொரு நிரகத்தில் உயுத்தத்திற்குச் சனனாகமாக யிருக்கவுங் கண்டார

இப்படி பகவான் செயலைக் காணுகோறும் பரமஸ்வரூபரான அநத நாரதம்காமுனிவா பின்னுமோரிடத்திற் சென்று, அங்கே அநத ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் தமது கமயனாகிய ஸ்ரீபலராமருடன் அனபாடுக்கு சேஷமத்தைக் கோரிக்கொண்டிருக்கவும், மறறொருவிடத்தில் தமது குமாரத்திக்குக் குமா ரனுக்கும் மணஞ்செய்வதற்குத் திருத்தவிடம் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கவும் மறறொரு இல்லத்தில் தமது புத்திரிகளை அவர்களுடைய வீட்டிற்கு அனுப் பவேண்டியதற்குரிய ஆடையாபரணங்க ளமைத்தனுப்பவும், மறறொரு அகத்தினில் யார்களுசெய்து தேவர்களைப் புகழ்ச்செய்யவும், மறறொருவீட் டினில் தடாகப்பிடித்திஷ்டை செயதுகொண்டிருக்கவும், மறறொருவிடத்தி னில் தேவாலயப் பிரதிஷ்டை செய்யவும், மறறொருநிரகத்தினில் மிகவும் வேடடையாடி இளைப்புற்றிருக்கவும், மறறொருவளவீனில் தமது மனைவியு டன் சிங்காதனத்தி லெழுந்தநிலியிருக்கவும், மறறொரு இல்லத்தினில் வீற்றிருக்கையில் அபரணவிபரல சாமரம் வீசப்படடுக்கொண்டும், இப்படி பலவாறுக்க கிரகங்கடோறும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் சேவைசாதிப்பதைக் கண்டு, ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயையினது பிரபாவ மிப்படிப்பட்டதென று உணராத வியப்புற்று, ஸ்ரீபகவானேராக்கி, தேவீருடைய அனுகிரக பலத்தினால் பிரமனமுதலிய சகல தேவர்களாலும் அறிய ஒண்ணுத ததவீரு டைய பிரபாவத்தை யான உணராதேன தேவீருடைய திவ்வியநாமத் தைக் கரணமபண்ணி, தேவீருடைய கீர்த்தியைப் பரிசுத்தமாகிய ஸதலங்க ளில் விநியோகஞ் செயதுகொண்டிருக்கும்படி அடியெனுக்கு அருளபுரிய வேண்டும், என்று சாஷ்டாங்கமாக தெண்டமசமறித்து விடைபெற்றுச் சொற்கத்திற் கேகினா

எழுபதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கண்ணனானே ன னுஷ்டிகுருங்காமமும
துண்ணெனசசரா சந்தனசிறையினில்
நண்ணிடசெய்த ராஜின றுனபமும
பண்ணிமந்திராலோ சனையுமபகருவாம.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அனுஷ்டிகுக்கும் நித்தியகாமங்களையும், ஜராசந்த றா சிறையினில் வைத்திருக்கப்பட்ட அரசர்கள் தாங்கள் துன்பப்படுவதைத்

தூதன்மூலமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குத் தெரியப்படுத்தினதும், அப்பால ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி மந்திராலோசனை செய்ததொரு சொலலுகின்றன

கேளீர் பூபதியான பரிஶிதது மஹாராஜனே ' துவாரகாபுரத்தி னருக்நில உத்தியானவனத்தி லிருக்கின்ற காலததையுணராத கோழிகள் விடிய ஆறுநாழிகைக்குக் கடடியக்காரர்கள் அர்ச்சாக்ரீக துதிப்பதுபோலக் கூவுகின்றதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவியாகக் கேள்வியுற்று கடுஞ்சின மடைந்து, சாவேசுவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் கங்களுடைய விரகத்தைத் துணித்துக்கொள்வதற்கு முன்னமே அவருக்குப் பொழுது விடிவதை தெரியச்செய்து வெளிப்படுத்துகிறபடியால் உலகத்தாருக்கு நீங்கள் யாதொருதுன்பமுஞ் செய்யாம லிருக்கையிறுமுனே அவர்களுங்களை மாயக்கக்கடவார்களென்று கோழியைச் சபித்தார்கள்.

அக்காலையில் ஸ்ரீபகவான் சயனத்தைவிட டெழுந்திருந்து, முதல நெய், கண்ணாடி, கருங்குரங்கு, பசு, எருது, இதுகளைத் தரிசித்து, கைகாலசத்தி செய்து, ஸ்ரீபகவானைத் துதித்து, தடாகத்திற்கேகிப் பலதுலக்கி, ஸநானஞ் செய்யச் சங்கற்பித்து ஸநானஞ்செய்து, தேவரிஷி பிதூதாபணம் பண்ணி, திவ்விய பிதாமபர மணிக்துகொண்டு, ஊரத்தது புண்டரத்துடன் சந்தியாவந்தனமும் ஜபோப ஸநானமுஞ் செய்து, அக்கினிஹோத்திரமும் ஒளபாசனமு நிறைவேற்றி, பிரமம் யக்கிய முதலியதுகளைச் செய்து, மிகவும் வெண்மைபொருந்திய தேக்கதினைவாயாத நாயும், கொம்புகளில் சொறண பூஷணங்களை அலங்கரித்ததும், சாதுவாயும், வெகுவாகப் பாலகற்ககத்தக்க தலையீத்துக்கிடாரியாய் மிருக்கின்ற பசுக்கள், மானதோல், எள்ளு, இவை முதலியவைகளை அந்தணாகட்குப் பதிற்றையிர்த்து அறுநூற்றெட்டு வீடுகளிலிருந்து தானஞ்செய்து, அவர்களை வலமவந்துபணிந்து, குருபூஜை தேவபூஜைகளைச்செய்து, தாம் சகலாலங்காரத்துடன் கூன, குருமி, மொண்டி, சப்பாணி, இவ்வள முதலியவாகட்குப் பூரிகள் சொடுத்தது, பெரியோர்களான அந்தணாகட்குச் சந்தனம், புஷ்பம், தாமபூலம், இவை முதலியதுகளைக் கொடுத்தனுப்பி, நவரத்தின மயமாயிருக்கின்ற ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருந்தார்

அந்தச் சமயத்தில் சாரதியான தாருகனுனவன் சைனனிய சுககிரீவ மேகபூஷப் வலாஹகமென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு குதிரைகளையும் இரத்தினிற பூட்டிக்கொண்டுவந்து நிறுத்தி, சுவாமியினது அருகிறசென்று சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, மிகவும் பயபக்தியுடன் இரதம் சனனாகமாயிருக்குதென்று கூறினன அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி யானவா உடனே யெழுந்திருந்து, அந்தச் சூதனுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டு, அனேகரூபியான சுவாமி ஒருருவமாயிருந்து, சகல தையலாகளுடைய மனதை அபகரித்து, உத்தவா சாதத்திக்குடன இரதமேறி, பசி, தாகம், சோகம், மோகம், கிழத்தனம், கோபம், இது முதலியதுகளை நிவர்த்திக்

ஞர் தன்மையை யுடையதாயும் உககிரசேன மகாராஜனுக்கு அரசாட்சிசெய்வதற்குரியதாய் யிருக்கின்ற கதாமமென்திறசபையி லெழுந்தருளி, உககிரசேனரை ஜயத்தொனியால் சந்தோஷப்படுத்தி, நகூததிரமத்தியில் விளங்குகின்ற பூரணசந்திரனபோல் சகல யாதவர்கள் மத்தியில் நவரத்தின சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தார

அப்படி யிருக்கையில் அப்போ வந்திகள் கடடியங்கூற, நாட்காள் நடிக்க, காயகாக்கள் பாட, ஹாசியக்காரர்கள் பரியாசவராததைகளுரைக்க, வாத்தியக்காரர்கள் சகல வாத்தியங்களு முழக்க, வேதியர்கள் வேதாந்தங்களுரைக்க, இப்படிப்பட்ட நாநாவிதங்களான செயக்களைப் பகவானபாத துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளாகாணாக வேடமுடைய ஒரு புருடன் ஸ்ரீபகவானைக் காணவிரும்பி துவாரபாலகருடன் சொல்லியனுப்ப, அவ்வண்ணம் சுவாமியோடுரைக்க, அவரதுகேட்டு அவனைவரவழைக்க, அப்போ அந்தப் புருஷன் சுவாமியைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து கைகூப்பி, ஜராசந்தனை சிறையினில் வைத்திருக்கின்ற 'அரசர்கள் தாங்கள் துன்பப்படுவதைத் தேவீருடைய சன்னிதானத்தில் விசுவாசப்பட்டு செயய்சொல்லி அடியேனை அனுப்பினாக ளாதலால், அதைக் கிருபைகூர்ந்து கேட்டருள் வேண்டுமென்று கூறுகின்றனன்

சேளீர் சுவாமி! தேவீரைச் சரணமடைந்தவ னென்று தெரியாமல், சமசாரமாகிற கானகத்தில் புத்திரன் பெணடா முதலியவர்களாகிற மிருகங்க ளாற பிடிக்கப்பட்டு, பொருள் சம்பாதிக்கிற ஆசையாகிற பலத்திலை அந்தக் கானகமெல்லாந்திரிந்து வலதுக்களாகிற புலிகளுக்குப்பயந்து திகிலடைந்து, சுருதி ஸமிருதிமுதலிய ஸ்ரீபாஞ்சராததிர சமவிகையில் தேவீ ராகியா பித்திருக்கிற ஆசாரத்திற்கு விரோதமாய்ச் செயயவேண்டிய காமங்களில் விருப்பமில்லாமல், துஷ்காமங்களைச் செய்தால் காலஞ்செய்யிருக்கிற தேவரீர் சங்கரிக் கப்போகிறீரென்று தெரியாமல், சரீரபந்துவாயும் நரகத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாய் மிருககின்ற புத்திரன் மனைவி முதலியவர்களிடத்தில் விருப்பமா யெத்தனையோ அகிருத்தியங்களைச் செய்தோம் இக்காலத்தில் யாவரும் உதவுவார்களில்லை

ஆதம் பந்துவாயும் மோக்ஷத்தை அருளுமடியாய் மிருககின்ற தேவீ ரடியேன்களிடத்தி லன்புகூர்ந்து மோக்ஷத்தைக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று சரணமடைகின்றோம் பெரியோர்களை இரட்சிக்கவும் துஷ்டர்களை சிவிக்கவும் தேவிகற்பத்தி லவதரித்த தேவீரைச் சாவகாலமுந் தியானித் துக்கொண்டிருக்கின்ற அடியேங்கள் கஷ்டப்படுவதையும், தேவீருக்குப் புறம்பான ஜராசந்தமுதலிய துஷ்டவரசர்கள் சுவகியமாக யிருப்பதையும்பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்படுகின்றோம் ஆனால் பூரவத்தில் யான்களசெய்த கர்மமனையை அனுபவித்து சாசவதமான மோக்ஷத்தை அடைவோம், அவர்கள் பூர்வத்தில் ஐசுவரியத்தை விரும்பிச்செய்த காமத்திற்குரியபயனை

யிப்போ அனுபவித்து தேவரீரிடத்தில் புறம்பா யிருப்பதற்குரிய பயனைப் பின்னிட்டு அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள்.

அடியேங்களுக்கெத்சுரீர நசித்துத் தேவரீருடைய திருவடிசேவையின் பலத்தினால் களங்கமற்றவர்களாகி, அறசராதி மாக்கமாய வெளிப்பட்டு, ஒளி யினாலும், பகலினாலும், சுகநிலபக்தம், உத்தராயனம், வருஷம், இதுகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு, அப்பால் வாயு, சூரியன், சந்திரன், வருணன், இவர்களாற் பூஜிக்கப்பட்டு வழியனுப்ப சொற்களோகளுசென்று, இந்திரன் முதலிய தேவாக்களால் பூஜிக்கப்பட்டு அவர்கள் வழியனுப்ப பிரமமலோகஞ் சென்று, அவரால் பூஜிக்கப்பட்டு வழியனுப்ப அப்பிரமமனுக்கும் பிரவேசிக்க ஒண்ணாக அநந்தகாரத்தினிலே நோடி சூரியப் பிரகாசம்பொருந்திய விமானத்தின் மீதேறிகொண்டு, அண்டப்பித்தகிழைப் பேதித்துத் தாசாரணங்களையும் பிரகிருதிமண்டதையுங் கடந்து விரஜாநதியினில் ஸநானஞ்செய்து, அம்மகாநதியினுடைய ஸஃரிசத்தினால் நிஸ்சேஷமாய சமசாரகிலேசமற்று, திலலமென்று பெயருடைய அரசமரத்தகண்டையிற் சென்று, அநேக்கோடி அப் சரஸதீர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீமநகாராயணரான தேவரீருக்குச் சரியான உருவமடைந்து, ஸ்ரீவத்தமெனநிற மறுவுமாததிரமில்லாமல் ஆயிரங் குதிரைகள் கட்டின திவ்விப் இரத்தமேறி, அனேக ரித்தியசூரிகளாற் சூழப்பட்டு ஸ்ரீவைகுண்ட நகரஞ்சென்று, ஆனந்தமய சரீரத்துடன் இருக்கின்ற தேவரீருடைய சாயுச்சியத்தை அடைவோம்

இப்படிப்பட்ட நித்தியானந்தமா யிருக்கின்ற மோகந்ததை யடையாமல் நிலையிலலாத இம்மானிடதேகத்தை நிஜமென்று நம்பி, நானே அரசனென்றும், எல்லாம் யெனது தன்மென்றும், நானே பலசாலியென்றும், நானே சீமானென்றும், நானே குணவந்தனென்றும், துரபிமானியாகி, மிகவுங் கோறமாயிருக்கின்ற உதிர்மாமச வெல்லுமீனில் சிருமிகப்பட்டுத் தினந்தோறும் கழுவானிடிநாற்றமெடுக்கத் தக்கதாய மேலுக்கும் பரிசுத்தமாகியதுபோல் காற்றையே ஆதாரமாகவாயந்த நிலையிலலாத இவ்வுத்தை உடலுக்கு மனைவி மைந்தர்களா லொருசவுகிய மிருப்பதாகப் பிரமித்து அவர்களை இரட்சிக்கக் குறி, மதுபானஞ் செய்ததுபோல கிருக்கியமென்றும் அகிருத்தியமென்று முணராமல், அந்தச் சுகத்தை யுண்டுபண்ணிக் கொள்ளச் சுவாங்களுக்கொப்பாய அயலானுக்குச் சுவாதீனப்பட்டு, இஷ்ட நிறைவேறும் லாசையும் ஒழியாமல் கெட்டலைந்தும், கூண்டுகளுளிருக்கின்ற நெய்யப்போல இந்த ஜராசநதன் போடப்பட்ட ஆவாரத்திற்குக் காததிருக்கின்றோம். யான்கள் அரசாட்சி செய்யுங்காலையி லுண்டாயிருந்த மனைவி மைந்தர் முதலியவர்கள் இந்த அவதிப்படுங் காலையிலிருந்தும், எங்களுக்கப்போ சகாயஞ் செய்யாதவர்களா இறந்தபின்பு சகாயஞ்செய்யப் போகின்றார்கள்? ஆதலால் தேவரீர் அடியேங்களிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து, தேவரீருடைய திருவடிகளில் இடைவிடாமல் பக்திநிருக்குமபடி கிருபைசெய்து, ஜராசநதன்கிற காமமபாசத்தாற் கட்டப்பட்டு இருக்கின்ற அடியேங்களைக் கஜேந்திராழ்வானை இரட்சித்தாற்

போல இரட்சிக்கவேண்டுமென்று எனது அவவரசாகள கூறினவண்ணம் தூதன் விக்ஷிப்பனஞ் செயதனன்

அந்தச் சமயத்தில் சந்தியாகால ஞூரியனை நிகாதத ஓளியினைவாயந்த ஜடையினைப்படைத்த ஸ்ரீநாரதமாமுனியானவ பெருநதநுளினா அவரைக் கண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சகலயாதவர்களுட நெழுந்திருந்து சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து அறகியபாகதிய முதலியவற்றை பூசித்து ஆசனமசமர்பித்தனா அதன்மீத நாரதமுனிவா எழுந்தருளினபிறகு ஸ்ரீகண்ணபிரான அவரைநோக்கி தேவரீர் சகல உலகத்திலுள்ள விருத்தநாதங்களை நன்றா யுணர்ந்தவராதலால், இப்போ பாண்டவாக னெங்கே யிருக்கின்றார்கள்? அவர்களுடைய கேஷமத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று ஒன்றுமறியாதவாபோல கூறினா இப்படி கூறுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து ஸ்ரீநாரதா ஒருவராததை விக்ஷிப்பனஞ் செய்கின்றா தேவரீருணராத்விருத்தநாதமொன்று மில்லாதிருந்தும், அடிபேனைக்கேட்டபடியால் தெரிந்தமட்டுக்கும் கியாபகப் படுத்துகிறேன் இருதிரப் பிரஸககதிப் பாண்டவர்கள் சுகமாயிருக்கின்றார்கள் அவர்கள் இராஜரூபமென்கிற பாரதத்தில் தேவரீரைப் பூசிக்கவேண்டுமென்று கருதியிருக்கின்றார்கள்

சகலஜகத பரிசுத்தராகிய தேவரீருடைய திருவடியின் கட்டைவிரலில் நின்று முண்டான தீர்த்தம் சொற்கலோகத்தில் மந்தாகினியென்றும், பூமியில் கங்கையென்றும், பாதாளலோகத்தில் போகவியென்றும் பெயாபெற்று முன்றுகலத்தையும் பரிசுத்தஞ் செய்யுமபடியாயது இப்படிப்பட்ட பிரபாவதையுடைய தேவரீர் இராஜரூப யாகத்தில் சேவைசாதிக்கிற போது, பிரமமனமுதலிய தேவர்கள், ரிஷிகள், அந்தணர், பரம்பாகவ தோத்தமாக ளான அனேக அரசர்கள் அடிபேங்கள் ஆகிய யாவருந் தேவரீரைச்சேவித்துப் பரிசுத்தமாகளாகக் காத்திருக்கின்றோம். என்று விக்ஷிப்பனஞ் செயதனா, இவ்வாறு விக்ஷிப்பனஞ்செய்த நாரத நுடைய வராததைகளை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கேழுவியுற்று ஜாரசர்களைச் சீக்கிரமத்தில் மாயக்கவேண்டுமென்று மனதில் நிச்சயித்து, தமக்குப் பந்துவாயும், மந்திரியாயும், திருக்கண்ணாயு மிருக்கின்ற உத்தவரைப்பார்த்து, இப்போதிக் இராஜ தூதன் சொன்ன துமநாரதா உரைத்ததுங்கேட்டிருந்தீரே, இனி நடக்கவேண்டியதற்கு ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டருளினா இப்படிச் சர்வகியரான ஸ்ரீபகவானு லாக்ஷியாபிக்கப்பட்ட உத்தவரானவா மிகவும் வினைபத்துடன் தலையை இறங்கிக்கொண்டு, இரண்டு கரத்தையும் சிரசினிற் கூப்பி ஒருவராததை விக்ஷிப்பனஞ் செய்கின்றா

எழுபத்தோருவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

அநதவுதவ ராலோசனையினால்

இந்திரபிரஸ தத்துககெழுந்ததும்

கந்தவாண்டக வனத்தைக்காண்டவனால்

வெந்திடசெய ததையும்விளம்புவாம்

ஸ்ரீபகவானுடைய மந்திரியான உதகவருடைய ஆலோசனையின் மீது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான இந்திரபிரஸகத்திற் கெழுந்தருளினதும், அரசன னைக்கொண்டு காண்டவனத்தை அக்கணிக் துத் திருபதிசெயவித்து மயனாஸ் தருமபுத்திரருக்குச் சபைபிரமித்துக் கொடுப்பித்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேள்வீ அரசனே ! புத்திரமானதன்றி சிறந்த உதகவரானவா ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானது திருவுள்ளக் கருக்கையும் யாதவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையுந் தெரிந்துகொண்டு, ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து விக்ஷிப்பனஞ் செய்கின்றா. வாரீ சுபாமிதே ! பூமண்டலத்திலுள்ள சகல அரசாங்கையும் ஜயித்தாலன்றி இராஜரூபஞ் செய்யக்கூடாதென்று கருதி தேவரீருடைய சகாயத்தை விரும் புகின்ற பாண்டவாசடருச் சகாயஞ்செய்கிற கீமிக் தமாக, யாதவர்களால் ஜராசநனை ஜயிக்கக்கூடாதென்று பூமம் ஆகாசவாணி உரைத்ததும் பொய்யாகாமல், அவனை ஜயிக்கத்தக்க பலஸ்ரீ'டைய விமர்சனனைப் பாராம ண லோடத்துடன் அழைக்குகொண்டு சென்று, சேனையிற்பெருத்த ஜரா சநனைச் சேனையிலலாமல் தனிமையாய யகத்ததிறகு வருமபடி செய்து அவனைப் பட்டணம் விட்டு வெளிப்படுத்திப் பேரினில் மாயத்துச் சிறையினிவிருக்கின்ற அரசாருடைய துன்பத்தைப் போக்குவது அடியே னுக்கு யோக்கியமாகத் தோன்றுகின்றது.

இதுவன்றி சாவக்கியரான தேவரீருக்கு அடிபேன யென்னவிக்ஷிப்ப னஞ் செய்யப்போகின்றேன் ? என்று கிரகேஷாமாகியும், சிந்திக்கமாகியும் சகல ஆபத்துக்களையும் போக்குநிறசாகியு மிருக்கின்ற உதகவருடைய வாதத் தைக்கேக் கேழுவியுற்ற ஸ்ரீக்ஷணபிரான தாருக்ஷைப்பார்த்து, இரதசன னு கஞ் செய்யச்சொல்லிக் கூட்டளையிட்டு, ஸ்ரீ நக்சுராணிகேகவி முதலிய மனைவி யாக்கை வாகனத்தின் மீட்டற்றிகுகொண்டு, வசுதேவா தேவகீதேவி பலராமர் முதலியவர்களிடத்தில் விடைபெற்று, தாருக்ஷை கொண்டு வரப்பட்ட இர தத்தின்மீ தெழுந்தருளினா. இப்படி யெழுந்தருள்கின்ற சுவாமிகு ஜரா சநனை வதைசெய்வதில் இச்சையுண்டாயிருக்கிற தென்கிற கருத்தையுணர்ந் த ஸ்ரீநாரதா பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து சொற்கத்திற் கெழுந்தருளினார். பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான ஜராசநனலை துன்பப்படுகிற அரசார்களனுபய

தூதனைப்பார்த்தது, கேளாய தூதனை ' அந்தத் துராததுமாவான் ஜராசந்தனைச் சீக்கிரமத்திலேயே மாயத்துப் போடுகிறோம் நீங்கள் யாதொன்றுக்குங் கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாம விருங்குங்கள் என்று அருளிச்செய்தனர்.

இவ்வாறருளிச்செய்த ஸ்ரீகண்ணபிரானை அந்தத் தூதன் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்று, சிறையினிலிருக்கின்ற அரசாக்கிடஞ் சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்த வாததைகள் யாவுமுறைத்தனன் அதனைக்கேட்ட அவ்வரசர்கள் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமி எப்போளமுந்நருளப் போகிறாரென்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள் அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துவாரகாபுரத்திலிருந்து பிறையாணப்பட்டு, ஆநாதத்தேசத்திலொரு இராததிரிதங்கு, மறுநாள் சவவிரதேசத்திலிருந்து பிறையாணப்பட்டு, மூன்றாநாள் குருக்ஷேத்திரத்திருக்குச் சென்று, திருஷ்டதுவிதியென கிற நதியைக்கடந்து, பாஞ்சாலதேசஞ்சென்று, அவ்விடத்தில் நின்றும் இரதிரப்பிரஸத்தகிற கெழுந்தருளினா அந்தச் சங்கதியைக் கேட்ட தரும் புத்திரா முதலியவர்கள் பிரமமனமுகலிய் தேவாக்களுட, சனகாமுதலிய யோகிகளும், நான்குவேதங்களுந்தேடிக் காணக்கூடாத அருந்தெய்வமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நமக்கு எளிதில் சேவைசாதிக்கக் கிடைத்ததென்று ஆனந்த பரவசங்களாகி, தமது இஷ்டாங்களுடன் புரோகிதரான த்வுமயியாசாரியரை முன்னிட்டு, அறகியபாத்திய முதலிய பூஜைக்குரிய வஸ்துக்களையும், பூரண கும்பங்களையும், கைக்கொண்டு, வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ் செய்யப் பதினெண் வாத்தியங்களுடன் எதிர்கொண்டு போனார்கள்

அப்போது தரும்புத்திரா 'ஸ்ரீபகவானைக்கண்டு, தமது இரண்டுக்களாலும் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கு யிருப்பிடமாயி் நுக்கின்ற திருமாரைபத் தமது மாராபினிலப்படுமபடியாக ஆலிங்கனஞ் செய்து, அதினால் சகல பாபங்களுந் துலைத்து, சரீரமெல்லா மயிராக கூச்சிட்டு, ஆனந்த பரவசராய மெய்மறந்து பிரமித்திருந்தனர் வீமசேனனும் அவ்வண்ணஞ்செய்து பிரமித்திருந்தன்ன பிறகு அரசுன்னும் நகுலசகாதேவார்களும் கிரமமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு, கண்களில் ஆனந்தஜலம்பெருக சேவித்தார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தருமந்நதல் லையுப் வீமசேனனையும் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து, அரசுனனை ஆலிங்கனஞ் செய்து, நகுலசகாதேவாக்களால் சேவிக்க பெற்று பெரியோர்களான பிராமமணாமுதலியவர்களை அவரவாக்குத்தக்கப்படி பூசித்தார்

அப்போ சூதாமாதர்கள் சுவாமியைத் துதிசெய்ய, ஆகாசத்தில் யக்ஷ கின்னரகந்தருவா முதலியதேவர்கள் புட்பமாரிசொரிந்து தூதுபிவாத்திய முழக்க, அபசரஸ்திரீகள் நடிகக,மகாரிஷிகளதுதிகக, வேதியர்கள் பின்புறத்தினில் வேதபாராயணங் கூறினா அக்கால பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் வீதிகளில் ஜலந்தெளித்து, ஆகாயமளாவிய துவஜங்களும், சொறன்மயமான தோரணங்களுங்கட்டி, யாவரும் பரிசுத்தமாய் ஸ்நானஞ்செய்து, சர்வாலங்காரத்துடன் தம்பதிசமேதராய பூரணகும்பங்களுங் கொழுங்கட்டை

கஞ்ஞம் பழுவகஞ்ஞ மெடுத்தகுகொண்டவநது, புண்ணியசுலோக சிகாமணியரன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொண்டார்கள் இப்படிப்பட்ட சகலசுபிரமத துடன் பாண்டவர்களோடு இரதகஜ துரக பதாதி சேனைகளால் நிறைந்திருக்கின்ற இரதிரபிரஸ்த நகரத்தின் இராஜமாரகத்தில் இத்தகனீம் தெழுந தருஞ்சிற கவாமியைகாண்ட அவருள்ள மாதர்கள் யாவரும் சாஷ்டாங்க மாகப்பணிந்து, புஷ்பமாரிசொரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் இவ்வாறுசொல்லிக் கொள்ளுகின்றார்கள்

ஓ எமதுதோழிகளாகிய வனிதாரதனங்களே! நாம் வியாததமாய ஸதீரீ ஜனமெடுத்தது ஆருகசென்னப் பிரைபோஜனம்! இரதப் புருஷனிறசிறந்த ஸ்ரீகண்ணபிரான ஆலிங்கனம் அதரபானமுதலிய காமலீலைகளைச்செய்ய இம் மடநதையர்கள் பூர்வஜனமத்தில் யெத்தனை தவஞ்செய்தார்களோ அறிவி லோம் இவர்களைப்போல அனுபவித்தாலல்லவோ நாம் ஜனமெடுத்ததற் குப்பயன்? என்று மாதர்களுடையபதைக் கேட்டுக்கொண்டே ஸ்ரீகிருஷ்ணப கவானை வா த்ருமபுத்திரருடைய அரணமணியிற் சென்று, அவருள்ள ஜனங்களின் அதிகாரானு குணமாகப் பூசிக்கப்பட்டு அந்தப்புரத்தினிற் பிர வேசித்து, அவருள்ள மாதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு, தமது அததையான குருத்தேவியைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தனா அப்போதாதகு குருதி தேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான இரணிகரத்தினு மடியினிலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, உச்சிமுகத்து ஆனந்தபாஷ்பம் உதிர்த்தனள்

அந்தச் சமயத்தில் துரோபதை, சுபத்திரை இவர்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு, அவர்களை மெத்த ஆகரவுடன் உபசரித்து, குரு த்தேவியினது சமீபத்தில் யிருக்கின்ற நவரத்தினமயமான சிங்காதனத்தி னெழுந்தருளி யிருந்தனா அப்பால் குருத்தேவியா லாக்கியாபிக்கப்பட்ட துரோபதை, சுபத்திரை, இவர்களிருவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியினது மணலி யார்கள் யாவரையும் நானாவித பூஷணங்களாலும், வஸ்திரங்களாலும், சந்த னம், புஷ்பம், தாமபூலம், இவைமுதலியதுகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டுசுகமாக யிருந்தார்கள் இப்படி பாண்டவர்களாலும் குருத்தேவி முதலிய மாதர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டு சுகல மணியாருடன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப் பிரஸத்ததிலேயே சுகமாகயிருந்தா

இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனா இரதத்தின்மீது ஆரோகணித்துக் கொண்டு, தேவேந்திரனுடைய நந்தவனமான காண்டவவ னத்தை அக்கினிதேவனுக்குத் திருப்திசெய்வித்து, அந்த அக்கினிதேவனிடத் தில் நின்றும் ஆர்ச்சுனனுக்கு இரதமும் காண்டவமென்கிற தனுசும் வாங் கிக்கொடுத்து, அந்தக் காண்டவவனத்திலிருந்த அசுர சிறப்பியான மயனை அந்த அக்கினியில் நின்றூர தப்பவைத்து, அவனால் தருமராஜாவுக்கு தேவ ராஜாவினுடைய சபைக்கு நிகர்தத் ஒருசபை நிருமித்துக் கொடுக்கச் சொல்லி ஆர்ச்சுனனுடன் சிலனாள் வாசஞ்செய்தருளினா.

எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருந்தம்

உததவராலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு

ஒன்றானகடவுளாகி துராதமாவாகப்

பெற்றசராசந்தனைவஞ் சீனையினுலே

பிமசேனனைக்கொண்டு மாயககவெண்ணி

ஒத்தபிமாசசுனாகனொடு தானுஞ்சென்று

உயாந்தகுலவேதியராய வேடங்கொண்டு

யுத்தமதற்கெங்களுடன் தனிமையாக

ஒருவனேவரவேண்டு மெனவிசைத்தாரா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான உததவருடைய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு துராதமாவான ஜராசந்தனை வஞ்சனையால் வீமசேனனைக் கொண்டு மாயக கவேண்டு பென்று கருதி, தாமும் விமாசசுனாசுநாம பிராமமண வேடங் கொண்டு ஜராசந்தனைத் தனிமையாய் யுத்தத்திற்கு வரவேண்டு மென்று யாசித்ததைச் சொல்லப்படுகின்றது

கேளீர் மேதினீபதியான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஒருநாள உமது பிதா மகனான தருமபுத்திரா பிரமமதையுணர்ந்த வேதியாகன, ரிஷிகள், அனே கமசூடவாததனா, சேனைத்தலைவா, படைத்தலைவா, பொருளுடைய அனேக வைசியாகன, வீமசேனன முதலிய தமபிமாகன, இவர்களுடன் சபையினி லகொலுவிருக்குங்காலையில், யாகத்திற்கிறந்த இராஜருபமென்கிற மகாயாகம எவ்விதமாக நிறைவேறப் போகுகென்று பலவாறுகச்சிந்தித்து, ஜகதீசுவரனான ஸ்ரீக்ஷண பிரானு லாகவேண்டுமென்று மிறுநவாகளாலாகாதென்று நன்ற யுணர்ந்து, சபையிலுள்ள யாவருங்கேடக ஸ்ரீபகவாணீபபாரத்து, ஒரு வராததை விக்ஷிப்பனஞ் செய்கின்றனா

கேளீர் சகலீவ தயாபரமூர்த்தியான சுவாமி! யாகத்திற்கிறந்த இரா ஜருபமென்கிற மகாயாகத்தினுல சகல தேவர்களுக்கும் தேவாராயு மோக்ஷ ததைக் கொடுக்கத்தக்கவராகிய ப்ருக்ஷித தேவரீரைய பூஜிக்கவேண்டுமென்று கருதி யிருக்கின்றேன் மித்திருவென்றும் சத்தருவென்றும் பேதம் வையா மல யாகரிடத்திலும் வாசஞ்செய்துக்கொண்டு, எவாக எவ்வதிமாச விருமபு க்ஷணாகளோ அவர்களுடைய கருத்துக்கிசைந்தபடி கற்பகத்தருப்போல்கிரு பைசெய்தருளுகிற தேவரீருடைய அருளுக்குப் பாததிரனயிருக்கின்ற அடிபேணுக் கொந்தபுஷாரத்தத்தில குறையிருக்கும்? ஆதலால் தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து, சக்கிரவாதங்களானுஞ் செயயக்கூடாம ஸ்ருந்த யாகசிரேஷ்டத்தை கிறைவேற்றுவதா லுண்டாகிய செலவசெருக்கை மேனபாமிசெய்து, தேவரீர்

ருடைய அருளுக்குப் புறம்பான சிசுபாலன ஜராசநனை முதலிய வாசனூடைய நிக்கிரகத்தையும் யாவரு மறியதக்கதாக்க கிருபைகூரதருள் வேண்டும் என்று விருமபுகிற தருமபுத்திரரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவா நொருவராததை அருளிச்செய்கின்றா.

சேளீர் மகாராஜாவான தருமபுத்திரரே 'உமககெப்போ இராஜகுயயா கஞ்செய்ய யிஷ்டமுண்டாயிறறே? அப்பவே இந்திரனமுதலிய தேவாக னுக்கும் சகல ரிஷிகணங்கள் முதலிய அன்பாகட்கும் எனக்கும் சந்தோஷ மாயிற்ற இந்த யாக்குசெய்வதினால் உமக்கு மகத்தான கீர்த்தியுண்டாகப் போகிறது. நெடியகடல்குழந்த டடசமயோஜனை விவதாரமுடைய பூமண்ட லம் யாவையும் அரசுசெலுத்துகிற சகல அரசார்களையும் ஜயித்து, வருஷந தோறுங் கப்பங்கடமெபடி சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டால் அந்த மகாயாகம் நிறைவேறும் ஜீதேந்திரியரான தேவரீருக்கு இந்திரனமுதலிய லோகபாலா களுடைய அம்சங்களாகியும், மகாபல பராகிரமசாஸிகளாகியும், 'நீனைதத மாததிரத்தில் மூவுலகத்தையும் ஜயிக்கத்தக்கவர்களாகியு மிருக்கின்ற தயி மாரகனும் அடியேனும் சவாஜீனமாக யிருந்து, எந்தவேளையி லெந்தக்காரி யத்தில் ஆக்கியாபிக்கிறீரோ வென்று காத்திருக்க உமககெந்தக் காரியத்தில் குறைவுவரும்?

என்னிடத்தில் பகதியுள்ளவன தரித்திரனாயிருந்தாலும் மகத்தான ஒளி யினைவாய்ந்து, தேவர்கள் கொண்டாடுமபடி மேனமையான ஸத்திரினி விருப்பாபையென்றி தேவலம் சாமானயனாக யிருக்கமாட்டான். பகதியிற் சிறந்தவராயும் சகல சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாயு மிருக்கின்ற உமக்கு இவ்வரசாக்களை ஜயித்து சுவாதீனஞ் செய்துகொள்வது பெரியகாரியமல்ல அந்த மகாயாகத்திற்குரிய அலுவல்களை யெவராளேகொண்டே நிறைவேற்றி கொள்ளளும், என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக் கேழ்சியுற்று மிகவுங்கனிகூராத தாமமபுத்திர ரானவா சுவாமியினுடைய கடாசூப பராவையினால் ஒருவராலுங் கண்ணெடுத்துப்பார்க்க ஒண்ணாத மகாபிரபாவத்தை யுடைய பீமசேனைமுதலிய தம்பிமாரகளில் சகாதேவ னை அழைத்து, அவனுடன் சிலசேனைகளையுங் கூட்டித் தென்றிசையில திக்கு விஜயஞ் செய்பவனுப்பினா நகுலனையும் சிலசேனைகளையுங் கூட்டி மேற்றிசைக் கனுப்பினா அரசுகளையும் சிலசேனைகளையுங் கூட்டி வடதி சைக்கனுப்பினா பீமசேனையும் சிலசேனைகளையுங் கூட்டி கீழத்திசைக் கனுப்பினா

அவர்கள் அந்தந்த திசையிலிருக்கின்ற சகல அரசர்களையும் ஜயித்து வெருவாகத்தனங்களையே தருமபுத்திரருக்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்தா, வரு டந்தோறுங் கப்பங்கொடுக்கும்படி திட்டஞ்செய்து வந்ததையும் தருமபுத்திர ருக் குறைத்தார்கள அதுகேட்ட தருமபுத்திரா மிகவுங்கனிகூரந்து, மகாப் பிரதாப சாலியான ஜராசநநொருவன் நமக்கு அடங்காம லிருக்கிறானே

அவ்வீன யெவவிதமாக அவாஜீனப் படுத்திக்கொள்ளுகிறது? என்று. வியாக்ஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தருமபுத்திரரைக் கண்ணபிரான பார்த்து ஒருவராததை அருளிச்செய்கின்றார் வாரீர் உதிஷ்டிரோ 'பிம்சேன னையும் அரசசனனையும் யென்னுடன் கூட்டினால் நானேயாய் அந்த ஜாசநத்தை வென்று, உமதிஷ்டத்தை நிறைவேற்றுகிறேன்' என்று தன்னா இவ்வாறுரைத்த ஸ்ரீபகவானுடைய கருத்துக்கிசைந்த தருமநந்தனா அப்படியே அனுப்பினா உடனே பகவானுனவா அவர்களைக்கூட அழைத்துக்கொண்டு, தாங்கள் மூவரும் பிராமமண உருவமாய் வேடந் தரித்துக்கொண்டு, கிரீவீரு ஜமென்கிற ஜராசநனுடைய பட்டணத்திற்குச் சென்று, வெகு தூரத்திலிருந்துவந்த அத்திக்களைப்போல அந்த ஜராசநன் பூஜையையும் சமயத்திற் அவனிடஞ்சென்று இவ்வாறு பேசுவதானாகள்.

கேளீர் மகாதயாளுவா யிருக்கின்ற ஜராசநத் மகாராஜனே 'நீர் அத்திகளுடைய சுருத்தினப்படி நிறைவேற்றி அனுப்புகிறீராகுதி உலகெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்றது அதுகேட்டு யாங்கள் வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தோம், உமமைப்போல அத்திகளுடைய யிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்வார் யாருமில்லை. எமக்கிணையான அத்திகளும் இதரக்குமிஞ்சின காலமுங் கிடைக்கமாட்டார் உலகத்தில் புத்திரனையும், அரசாக்களுக்கூரிய கிரீடத்தையும், புதைத்துவைத்திருக்கிற தனத்தையுங் கேழ்க்கக்கூடாது கேட்டாலுங் கொடுக்கக்கூடாது. பொறுமையுள்ள மனிதனுக்குப் பொறுக்கக்கூடாத காரியமென்பதும், துஷ்டனுக்குச் செய்யக்கூடாத அலுவலென்பதும், சகை யுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாத வஸ்த்துவென்பதும், கியானியானவனுக்குச் சத்துருமித்திருவென்பதும் கிடையாதாகையால் மகாதாதாவான உமக்கு யாவிற்கொடுப்பதற்கிசைவதா யிருக்கின்றமையால் இன்னவஸ்த்துவைக் கேட்கிறோமென்று முன்னுதாயத் தெரிவிக்க வில்லை

ஐயாபிரபுவே 'நிலையிலாத இச்சரீரத்தைக் கொடுத்தாகிலும் சாசுவதமான கோத்திசம்பாதிக்கிறவாள் புருஷநிற் சிறந்தவாள் அவர்களாரெனில்? அரிச்சந்திரமகாராஜன் விசுவாமித்திரனுக்கு வாக்ருகொடுத்து விட்டு, அது பொய்யாகாம லிருப்பதற்காக இராசசியத்தையும் சகலசம்பத்து களையுந் தோற்று, புத்திரனையும் மனைவியையும் விக்கிரயஞ்செய்து, தானுஞ்சண்டாளனுக்கு அடிமையாகிப் பணிவிடைசெய்து கொண்டிருக்கவும் சொன்ன பேச்சு தவறாம லிருப்பதற்காகத் தானபடுகிற துன்பத்தைக் கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ் செய்யாமலிருந்த மகிமையால், தனது அயோத்தியா பட்டணத்திலுள்ள சகல ஜனங்களுடன் இந்திரலோகத்தை அடைந்தனன்

இதனறி, ரதத்தேவனென்கிற புண்ணியவான் கானகத்தினிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு நார்பத்தெட்டு நாள் ஜலபானஞ் செய்யாமலிருந்து ஒருநாள் கொஞ்சம் ஆகாரங்கிடைக்க அதனைத்தேவேந்திரன் யாசகனைப்போல வந்து கேழ்க்க, அவன்தனது சமசாரத்துடன் உபவாசமாய் பாதைப்புவதைத்

கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ் செய்யாமற் கொடுத்துகிட்ட பிரயாவத்தினால், குமபசமேதஞ் சொற்களோகஞ்சென்று பிரமமலோகத்தை அடைந்தனன்.

இதனறி, சிபிசசககிரவாததி அரசாஶி செய்யுந் காலையில் ஒருமாடப் புராவும் டேகையும சசசரவுபட்டு, அந்த மாடப்புராவானது சிபிககிரவாத்தியைச் சரணமடைந்தது. அதைக் காகக்வேண்டுமென்று கருதி யிருக்கின்ற சிபிசசககிரவாத்தியை நோக்கி டேகை சொல்லுகின்றது கேளீர் மகாராஜா வான் சிபிசசககிரவாத்தியே! யானவெகுபசியோடே இப்புராவைப் புசிக்க லாமென்று காதலாகிவந்தேன் அதைநீராகக்கிறேன் என்று உமமிடஞ்சோத துக் கொண்டமையால் யானபசியுடன் மரணமடையவேண்டி யிருக்கின்றது. அப்படியான யிறப்பது உமக்குச் சமதமாயிருந்தால் உமதிஷ்டத்தின்படி செய்யும் என்றுகூறின டேகையைப்பார்த்தது சிபிசசககிரவாததி சொல்லு கின்றான். கேளாய டேகையே! அந்தமாடப்புரா யென்னைச் சரணமடைந்த படியால், என்று பிராணனுள்ள வரையில் யானவிற்கிலேன் உனது பசிதணி வதற்கு வேண்டிய மாமசத்தைத் தருகிறேன் அதைப்பசித்து உனதிருப்பி டஞ் செலவுக் என்கூறின அரசனை அந்தடேகை பார்த்து, கேளீர் பிரபு வே! உமது கருத்தின் வண்ணம் யான இசைக்கிறேன் அப்புராவெவ்வளவு இடையிருக்கின்றதோ? அவ்வளவுமாமசம் உமது சரீரத்திலிருந்து கொடுத்தா லன்றி யானபசியேன் என்று கூறவும் அரசன் அக்கருத்துக் கிணைந்து, அவ் வண்ணம் அமமாடப்புராவை ஒருதட்டினிலவைத்து, தன்னுமாமசத்தை ஒரு தட்டினில வைத்து நிறுத்தான் அப்படி நிறுக்கையில் அப்போ மாடப்புரா வினது இடை அதிகமா யிருக்கக்கண்டு, பின்னுந்தனது சரீரத்தினிலிருக் கின்ற மாமசங்கள் யாவையு் துணிகது வைத்தான் இப்படி வைக்குநதோ றும் போதாமலிருக்கையாலும் சரீரத்திலு மாமசமில்லாததினாலும் பிரா ணனை விடுவதே யோக்கியமென்று தன்னுமைந்தனுக்கு மகுடஞ்சூட்டு வித்து திட்சித்தனாகி, திராசுதட்டினில அமமாடப்புராவுக்குச் சமதையாயத் தானே யுட்காந்தனன் அப்போது இடை சரியாயிற்று அரசன் அதுகண்டு டே கையைநோக்கி, இனி உனதிஷ்டத்தின்படி பசித்துப் பசியைத் தணித்துக் கொள்ளென்று கூறினன். அதுகேட்ட டேகை ஏழுடகலுக்கும் ஏழுதீவுக் கும் அரசனாகிய நீர் கவைக்காகாத இந்தமாடப்புரா நிமித்தத்தில் பிராணனை விடத் துணிவது நன்றாயிருக்கவில்லை ஐயோ! எனக்கு நீர் அந்தமாடப்புரா யிடைக்குச்சரியாய் என்று மாமசத்தைக் கொடுக்கிறேனென்று வாக்குத்தத் தஞ்செய்தபோதிலும், என்று சரீரத்தில் மாமசமுள்ளவரையில் தந்தேன் இல்லாததற்குயான் யென்னசெயவேன்? என்றுரையாம் விப்படியுஞ் செய் வாருண்டோ? என்றுகூறின டேகையைப்பார்த்தது அரசன் சொல்லுகின்றான். கிலையிலலாத இச்சரீரத்தை நம்பிச் சாசுவதமா யிருக்கின்ற கீர்த்திக்கிடமான சத்தியத்தைவிட்டு யென்னமேனமை அடையப்போகின்றேன்? ஆதலால் சத்தியத்தில் நின்றும் அகலுகிலேன் என்றுகூறின சிபிசசககிரவாத்தியின் வார்த்தைகளை கேழ்வியுற்ற டேகையானது மிகவும்களிகூர்து அவ்வரசனை நோக்கி, யாவகளிருவரும் இயமனும் அக்கினியுமென நறியக்கடவீர் உம

ஊமப பரிசுதிக்கவேண்டி இவ்வுருவமாகவந்து சோதித்தோம். உமதுசத்தி யததிறகு மெச்சிடுமே என்று தங்களு நினுருபத்தை அடைந்து எதிரில் நின்றனர். அந்தச்சமயத்தில் சகலத்தவர்களும் பிரமமதேவனை முன்னிட்டுக் கொண்டு வந்து, சிபிச்சக்கிரவாததியை அனேகவிதமாகக் கொண்டாடி, விமானத்தினம் தேற்றிக்கொண்டுபோய் வழியனுப்பி பிரமமலோகஞ் சென்றார்கள்.

இதனறி, மகாபலிச சக்கிரவாததியினது யாகசாலையில் ஸ்ரீமநாராயணன் வாமனரூபமாய் வந்து, தனதுசகல ஐசுவரியத்தையும் பரிந்து இந்திரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதி யாசகமாகக் கேட்டனா அதனைத் தனதுபிரோகிதரான சக்கிரனால்கேட்டும தானும் நனமுயுணர்ந்திருந்தும் அவ்வேதியனுக்கு முன்றடிமணத் திருகிறேனென்றுரைத்து, அவ்வண்ணம் நடத்திய பிரபாவத்தால் வருணபாசத்தால் கட்டப்பட்டிருந்தும் முடிவில் தேவேந்திர பட்டத்திற் குரியவனாய் பெரியோர்களால் துதிசெய்யுத்தக்கதாகிய கீதத்தியைச் சமப்பாதித்தான்.

இதனறி, கானகத்தினில் ஓமரத்தினமீது மாடப்புராக்கள் ஆணும் பெண்ணுமாய் வாசமாகி விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் அதை ஒருவேடன்கண்டு, அதுகளைக்கொன்று புசிப்போமென்று அநேகநாளாய் ஆகாரமில்லாமல் அவ்வன்மெல்லாந் திரிந்து முறசித்து அம்மரத்தினடியில் வீழ்ந்தனன். அதுகண்ட ஆண்புராவானதுபெட்டையைப்பார்த்து, கேளாய் யென்கருவிழியாளே ! இவ்வேடன் நமமைக்கொன்று தனது பசியைத்தணித்துக்கொள்ள விரும்பி வெகுநாளாய் இம்மரத்தி னடிவாரத்தில் காத்திருந்து தனது கோரிக்கை நிறைவேற்றாததால் மூாசசித்துப் பிராணனை விடுவதாயி் நுக்கின்றான். ஆதலால், யான் அக்கினியில்வீழ்ந்து யெனதுமாமசத்தா லவனைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று கூறின ஆண்புராவைநோக்கிப் பெட்டைப்புர சொல்லுகின்றது. கேளீர் யெனதன்புள்ள பறதாவே ! உலகத்தில் கற்புள்ள மங்கையர்கள் கணவனுடன் உடனகட்டையேறுவது சகஜமான தாமமாதலால், யானும் உமமுடனயெனதுசரீரத்தை அக்கினியில்போட்டு, அந்த மாமசத்தா லவ்வேடனைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்றுகூறின பெண்புரவினுடைய வார்த்தையைக் களிப்புடன்கேட்ட ஆண்புராவானது அவ்வண்ணமிச்சந்து, இரண்டு பக்ஷிகளும் அக்கினியில் வீழ்ந்து, தவாளுடைய மாமசத்தால் அவ்வேடனுக்குத் திருப்திசெய்வித்தது, அந்த மகிமையால் அவ்விருண்டு பக்ஷிகளும் விமானத்தினமீதேறி சொறக்கிலாகஞ் சென்றதுகள் பிறகு அவ்வேடனுக்குக் கியானமவந்து, அப்படிப்பட்ட புராக்களைப் புசித்தும் பூமியிலிருக்கிற தாவென்றுதானும் அக்கினியில்வீழ்ந்து, சகல பீாபங்களுந் துலைந்து விமானத்தினமீ தேறிக் கொண்டு சொறக்கிலாகஞ்சென்றனன்.

இதனறி முக்கலனென்கிற ஒருவேதியன் சமசாரத்துடன் உபவாசமாய் வயலில் உதிராத நெற்களைப்பொறுக்கி, அமாவாசைத்தினத்தில் அந்த நெற்

களைக் குத்திப் பாகஞ்செய்து, பகவன் நிவேதனமான பிறகு அத்திகளைவிசாரித்து, மீளத் துன்னத்தைத் தாங்கள் புசிப்புகதுகொள்வார்கள் அப்படிக்கு மிகாவிட்டால் பின்னும் உபவாசமா பிநுநது, அமாவாசை வருகிறவரையில் நெற்பொறுக்கிச் சோத்து அவ்வண்ணமே விரதமாக நடத்திவந்தார்கள். அதுகண்ட இந்நிரன் அமாவாசைகள் தோறும் அத்தியாகவந்து, கொஞ்சமேனும் அன்னம் மிஞ்சுவொட்டாமல் ஆறு அமாவாசை பகிழ்தான் அதற்குமவர்கள் கொஞ்சமேனும் சீளையாமல் சந்தோஷமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் அப்போ தேவேந்திரன் சந்தோஷித்து, அவவேதியரைக்குமபசுமேதமாய் அழைத்துக்கொண்டு சொற்கத்திற கேக்கினான்

வாரீர் மகாராஜனே ! இப்படி வெகுபோ அனேகம் பெரியோர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி மேலானலோகத்தை அண்டநதது போல, நீரும் பெய்களிலுடனதை நிறைவேற்றி மேனமைபெறும் என்று கூறின பூதகண்ணபிரானுடைய வாரதகைகளே ஜராசநதன் கேழுவியுறது, இவர்களை எங்கேயோ கண்டாற்போலிருக்கின்றது இவர்கள் மூவரும் விலகித்தது காயப்பள்ள கரங்களை வாயந்தவாகளாயிருக்கின்றார்கள் இவர்கள் கஷத்திரியரே அன்றி அநதணரல்ல என்று கருதினவன் பின்பு இவர்கள் யாவராயிருந்தது நமது பிராணனை கேட்டாலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அவர்களை நோக்கி கம்பிரமா யொருவராகக் சொல்லுகின்றான் கேளுங்கள் அநதணர்களே ! உங்கள் மனதிலென்ன இஷ்டமிருக்கின்றதோ ? கேளுங்கள் தருகிறேன். என்று கூறின ஜராசநதனைப் பார்த்து கண்ணபிரா னொருவராததை அருளிச்செய்கின்றார்

கேளாய ஜராசநதா ! இவர்களிருவரும் வீமராச்சனர்கள் யான் வசதேவகுமாரனை பூதகருஷணன் பாங்குமூவரும் உன்னை யாசிப்பதுயாதனில் ? நீ சேனையிலாமல் கனிமையாய் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டுமென்று கருதிவந்தோம் என்று கூறினதுகேட்ட ஜராசநதன் கோடையிடியிடுததாற போல் கெட்டியாய்ச் சிரித்து, பூதகருஷணபிராணைப்பார்த்து ஒருவராததை சொல்லுகின்றான் கேளாய கிருஷண ! என்னிடதில் நீ அடிபட்டது கணக்கே யில்லை தெப்பல பட்டமாட்டாமல் மதுரையைவிட்டு டோடிப்போய் சமுத்திரமத்தியில் துவாரகையென்கிற பட்டணமுண்டு பண்ணி அதனில் வாசஞ்செய்கிறாயாதலால், பயந்தவனான உன்னுடன் யான் யுத்தஞ்செய்ய மாட்டேன் இந்த அரசுசன்ன மிகவும் பாலைய பலத்திலென்க கிணையாகாதவனதலால். அவனோடும யுத்தஞ்செய்ய மாட்டேன் இந்த வீமன் பெண்ககிணையாகத் தோற்றுகின்றமையால் இவனோடு யுத்தஞ்செய்கிறேன் என்று கூறினான்.

இப்படி கூறிய ஜராசநதன் உடனே தனது மைந்தனை சகதேவனுக்குப் பட்டங்கட்டி, வீமசேனனுக்கொரு கதைகொடுத்து, தானுமொரு கதையை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஆரம்பஞ்செய்து, வலம்புரி இடம் புரியாயும், மண்டலாகாரமாயும், நாட்டியஞ்செய்பவர்கள் நடிப்பதுபோலும்

இடியிடித்தாற்போல சபதித்துக்கொண்டும், மலையினமேற பட்டால் சூரண பாயப் போகும்படியான அடிகளை ஒருவரையொருவா வேகமாகத் தோள்களிலுங் கைகளிலும் மாபிலுந் துடைகளிலும் பாதங்களிலும் அடித்துக் கொண்டு, சரீரங் கொஞ்சமேனு மிளையாமல் கதைகளைச் சூரணஞ் செய்து கொண்டார்கள இவ்வாறிருவரும் யுத்தசன்னததராகி, கைகளாகிய கதா யுதங்களோடு வீங்கி வெளிப்புறப்பட்டு யுத்தபூமிகு வந்தார்கள அப்போ வீமசேனனேநோக்கி ஜராசநன சொல்லுகிறான் அடா வீமசேனா! நான தருமத்தை முன்னிட்டு உன்னோடு யுத்தத்திற்கு வந்தேன் ஜாககிருதையா யுத்தஞ்செய் என்று சொல்லவும் வீமசேனன் நானும்படியே தருமத்தை முன்னிட்டு வந்தே னாகையால், நீதான் ஜாககிருதையா யிருக்கவேண்டு மென்று சொன்னான்.

இவ்வாறு இருவரும் ஒருவரையொருவா திக் கரித்துக்கொண்டு, மங்க லச்சடங்குகள் செய்துகொண்டு, யுத்தத்திற்குச் சித்தராகி, ஒருவாமேலொரு வா பாயந்து, மதயானைகளபோலும், மலைகளபோலும், இடமாகவும் வல மாகவுஞ் சுற்றி, ஒருவனையொருவன் பிடித்துக்கொள்கிறதும், எழும்பி யடிக் கிறதும், கீழ்தளஞ்சுற்றதும், உயர்வெறிச்சுற்றதும், கையைப்பற்றியிழுத்துச் சுழற்றியெறிச்சுற்றதும், கைகளால் குத்துகிறதும், கால்களால் தள்ளுகிறதும் மாக நெடுநேரம் யுத்தஞ்செய்தார்கள் இப்படி செய்வே இவர்களுடைய கால்களால் புடையுண்டு பூமியினின்றும் எழும்பிய தூளியானது அந்தகாரம் போல சூழ்ந்துகொள்ள, இவர்களுடைய அட்டகாசத் தொனிகளினால் எதி ரிரைச்சல போடா ன்ற மலைகளிலிருக்கும் சிங்கமுதலிய மிருகங்கள் பயந்து வீறிட, ஆகாசங்க ளதிரந்து பிரளயகால ஸத்திதபோ விருந்தது முனதே வேந்திரனுக்கும் விருத்திராசுரனுக்கு நடந்த யுத்தத்தைக் காட்டிலு மிது விசேஷமாகியதென்று, ஆகாசத்தில் தேவா, சித்தா, சாரணா, இவரள முதலாகியவா வியந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

இவ்விதமாக யாவரும் ஆச்சரியப்படுமபடியாய் வீமசேனனும் ஜராசநந னும் கராத்திகைமாசத்துக் கிருஷ்ணபகூத்துப் பிரதமையினன்று யுத்தத்துக் கு ஆரம்பித்து, பதினைந்துநாளவரையில் ஓயாமலயுத்தஞ் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் அப்படிவருகையில் ஒருநாள் யுத்தத்திலே ஜராசநன வீமசே னனைச் சமயம்பாத்துச் சுற்றித்தள்ளி, கையால் இடிகுசுசமானமாக அவன்மாபி லொருகுத்து குத்தினான், குத்தவே அந்த வீமன் பதைப்பதைத் து, சுண்ணகாலம் சோரந்து, மனதில் தைரியத்தை முன்னிட்டிக்கொண்டு, மிகுந்த ஆக்குரோஷத்துட னெழும்பி ஜராசநனமேல் விழுந்து, மகா லாக வத்தினால் அவனைக் கீழேதள்ளி மாபிலொரு குத்துகுத்தினான் அக்குத்தி னால் ஜராசநன வச்சிராயுத்தத்தினு லடிக்கப்பட்ட பருவதம்போல சிதைப் புண்டு, சுண்ணகாலம் மூர்ச்சையடைந்து, மீட்டும் பெருமூச்சுவிட் டெழுந்து காசசித்து, ஆக்டுமடா வீமசேனா! இந்த நிமிஷத்திலுன்னை நாசமசெய்கி ரேன. சற்றேநிலவ்வு என்று சொல்லிச் சந்துபாத்து வீமசேனனைக் காலைப் பற்றித்துக்கிச் சுழற்றியெறிந்தான்.

அப்போது அந்த வீமனும ஆகாசமாகக்கதறி சுழன்று, லாகவமாய் அவன் தலைக்குச் சரியாய்வந்து பம்பிரைப்பிடித்து இழுத்தாக கீழேதள்ளிக் கொண்டேதானும் பூமியிற் குதித்து, சததுருவையப்படியே பறப்பவென்றிழுத்துக் கரகரவென்று சுழற்றியெறிந்தான், அக்கால ஜராசநன் சமீபத்திலிருந்த மலைகளின் தடவங்களில் மொததுண்டு காயமடைந்து, தேகமெல்லாம் உதிர்மபெருக வோடோடியும் வந்து, புலிபோற்பாயந்து, வீமனுடைய மிடறறைப்பற்றி நெட்டித்தள்ளினான் அப்போது வீமன் நாலேந்து குண்டாகவரணம் போட்டுக்கொண்டு விழுந்து, கைகால்களில்றைபட்டும் லக்ஷியஞ் செய்யாமல் எழுந்து நல்லது நல்லது ஜராசநன் ! நீ வெகுசாமாததியவான் போல சண்டைசெய்கிறாய் உன்னைப் பிதூலோகத்துக்கு அனுப்புகிறேன். பயப்படாதே என்று வீரவாதஞ் செய்தான் இவ்வாறே தினந்தோறும் தங்கள் சமாததியங்களுையும் பலபரக்கிரமங்களுையும் காட்டி ஒருவனையொருவன் கொல்வதற்குத் தருணநேடுக்கொண்டு, இரப்பகல்களில் ஒருகணப் பொழுது மோயவிலவாமல் யுத்தஞ்செய்து வந்தார்கள்.

கேட்டரோ பரிசுதித்து மகாராஜனே ! அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது ஒளியினால் வீமசேனன் இளையாம் விருக்குமபடி இரட்சித்து, ஜராசநனைக் கொல்வதற்கு ஆலோசிக்கின்றான் அதாவது, பூவத்தில ஜராசநனுடைய தகப்பனான பிருகதிருத்தனைப்பலன் தனக்குப் புத்திரனில்லாமல் ஒரு பிரமமரிஷியை அடுத்தது, புத்திரனைவிரும்பி வெகுநாளாயப் பூஜித்துப் பிரார்த்தித்தனன். அவரத்தகுமெச்சி, தமது ஆசிரமத்திலிருக்கின்ற மாண்கனி ஒன்றைக் கொய்து கொடுத்தது, இதை உனது மனைவிக்குக் கொடுத்தால் புத்திரனுண்டாகு மென்று வாழ்த்தி அனுப்பினான் அவனு மவவண்ணமே தனது இரண்டும் மனைவியாக்கும அக்கனியைப் பருந்துகொடுக்க, அவர்கள் தைப் புசித்துக் கற்பந்தரித்து, ஓர்சிசுவை ஆளுக்குப் பாதியாக ஒரு கண், ஒரு காது, ஒரு கை, ஒரு கால், இப்படி இருபிளவாகப்பெற்றார்கள் அது கண்ட மருத்துவசிகள நாரநந்தியிற் போட்டுவிட்டு, அவவரசனுக்குக் கற்பவ கலங்கிவிட்டதென்று கூறி சுமமரியிருந்தார்கள் அந்நகரவாசியான ஜரையென்கிற காளியானவள் மிகவும் சவுந்தரியமுள்ள அத்துண்டங்களைப் பார்த்து, இரண்டையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து ஒட்டிப் பிராணனுண்டாகச் செய்து, இக்குழந்தை பதினாயிரமயானை பலமுடையதாகவுட இப்போ ஒட்டிப்பிரகாரம் பிளந்தாலன்றி மரணமில்லா திருக்குமபடியாயும் வாழ்த்தி விட்டேகொளு.

அக்கால் அவவரசன் நகரிசோதனைக்குப் போய்வர, அப்போது அக்குழந்தை அழுவதைக்கண்டு, இன்றையதினம் பெயமக்குச் சுவாமி கிருபை செய்தாரென்று வெகு சந்தோஷத்துடன் வாரியெடுத்தது, பட்டத்தாணியின் மீது யேததிகொண்டு, அரணமனைக்கேசிக் செல்வமாகவளராததன்னை இம் மாமங்களை ஸ்ரீகண்ணபிரான் நன்றாயுணர்ந்தவராதலால், வீமசேனனுக்குத் தெரிபும்படியாக ஒரு கிளையை ஒட்டித்து, அதை இரண்டாகக் கிழித்து

வீமசேனனுக்கெதிரில் போட்டாரா, அக்கருத்தை வீமன் தெரிந்துகொண்டு, ஜராசந்தனைப்பற்றி இழுகதுக கீழேதள்ளி, இருபிளவாக உறபத்தியானவண்ணம் பிளந்துபோட்டான் அப்போ ஜனங்கள் ஸ்ரீபகவானையும் வீமசேனனையும் மிகவுங்கொண்டாடி ஆனந்தத்தார்கள ஸ்ரீபகவான ஜராசந்தனுடைய குமாரனான சுகதேவனுக்குப் பட்டங்கட்டி, சிறையிலிருந்த அரசாக்களைவிடுவித்து, அந்தச் சுகதேவனைக்கொண்டு அவ்வரசாக்களைப் பூஜையெய்வித்துச் சந்தோஷப்படுத்திவித்தாரா

எழுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

கவி விருத்தம்.

சித்தமொத்த சராசந்தனாசிறை
வைத்திருந்த வரசாக்களைத்தேற்ற
பத்தியாகப் பகவானையேத்திட
சுததக்கியானோபதேசஞ் செயதுவைத்தாரரோ

ஜராசந்தனா சிறையினில் வைத்திருந்த அரசாக்களைத்தேற்றி சுகதேவனைக்கொண்டு அவர்களை உபசரிக அவர்கள்? கண்ணைத் துதித்ததும், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவான கியானோபதேசஞ் செய்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கேளீர் சந்திரவம்சோற்பவ்னா பரிசுத்தமகாராஜனே! ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவா ஜராசந்தனுடைய குமாரனான சுகதேவனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனைக்கொண்டு சிறையினில் வைத்திருந்த இருபத்தியிரதது எண்ணுறு அரசாக்களையும் வெளிப்படுத்த, அவர்கள் சிறையின்றி பிரவேசிகுருங்காலையில் எந்தவஸ்திரத்துடன் பிரவேசித்தார்களோ? ஜீரணமடைந்து அழுகக்கடைய மிருக்கின்ற அந்தவஸ்திரத்தையே அணிந்துகொண்டு, அன்னமில்லாததால் தேகத்தில் உதிரமாமசமற்று, எலும்பும் நரம்புமேலிடும், முகமசீமபி, வெகுவருத்த மடைந்தவர்களாய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சேவித்து, சகல துன்பங்களுக்கும் டோக்கிக்கொண்டவர்களானாகள் அப்போதவர்கள் ஸ்ரீகண்ண பிரானை எவ்வண்ணம் தியானித்திருந்தார்களோ? அவ்வண்ணமே திவ்விய பிராமபரத்தைத் தரித்துக்கொண்டும், ஸ்ரீவத்சமென்கிற மறுவுடன் செந்தாமரைக்கண்ணையு காரமேனிவண்ணையு தெளிவுபொருந்திய திருமுகத்தை உடையவராய காதினில் நவரத்தின குண்டலங்களை அணிந்துகொண்டும், கரத்தினில் திருவாழி திருச்சங்கெந்தி நவரத்தினகிரீடத்தைச் சிரசினில் தரித்துக்கொண்டும், திருமாபினில் நக்ஷத்திரமபோன்ற முத்தாரங்களும சொர்ணமயமான தோளவளைகளும் கண்டத்தினில் திவ்விய வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலைகளும் வண மாலைகளும் தரித்துக்கொண்டுமிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சேவித்துத் திருப்தியடையாமல், அந்தச்சவாமியினது திவ்வியரூபங்க

கூச் கண்ணுறகண்டு சேலிகுகிறவாகளபோலும் அவரது நாமாமுத்ததை நா
விற்ற பாணஞ்செய்பவாகளபோலும், திருவடியில் அறசித்த துளசியை மூக்
கினால் முகருகிறவாகளபோலும், கரங்களினால் சுவாமியை ஆவிவகனஞ்செய்து
கொளளுகிறவாகளபோலும், இப்படி ஸ்ரீபகவானுடைய சேவையினுண்
டான ஆனந்தத்தினால் களங்கமற்றவாகளாய சுவாமியைநோக்கித் துதிசெய்ய
ஆரம்பித்தார்கள்

கேளீர் தேவதேவோத்தமனுன சுவாமி! மகாபலசாலியான அந்த ஜரா
சந்த நெங்களுக்கு நல்ல உபகாரஞ் செய்தானேயன்றி, அபகாரங் கொஞ்ச
மேனுஞ் செய்வில்லை அவனெங்களைக் கொண்டுவந்து இச்சிற்றயில் வைத்த
படியால் தேவரீரிடத்தில் மிருகத் பகதிபிறந்து, வாகுக்குமனதுகடும் எட்
டாத அருந்தெய்வமான தேவரீருடைய சோஸ்கிடைக்கத்து கானலபோன்ற
இந்த ஐசுவரியத்தினிடத்தி லாசையிலலாமலும், துக்கத்திற்கும் ரோகத்திற்
கு மிருப்பிடமான இந்தத் திரேகத்தினிடத்தில் ஆசையற்று யிருக்குமபடி
யாயுங் கிருபைசெய்யவேண்டுமெ எத்தனைகோடிவருடம் அனுபவித்தாலும்
மறுபடியும் கூடியிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்ற சொற்கமுமவேண்டாம் ஒருநா
ளும் அழிவில்லாதிருக்கின்ற மோகூத்திற்குரிய தேவரீருடைய திருவடியி
லிடைவிடாமல் பசுத்திலிருக்குமபடி அருள்செய்யவேண்டுமெ. என்று சுவா
மியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றிக்கொண்டு பிரார்த்தித்த அரசர்
கூப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் ஒருவராததை அருளிச்செய்கிறார்

வாருங்கள் அரசர்களே! முன்புசிலா இராசசியத்தினிடத்தி லாசையை
வைத்துக் கெட்டுப்போனார்கள் அவர்களில் க்ரூரத்தவிரியாசகன் ஜமதக்
கினியினுடைய காமதேனுவைப் பல்வந்தமாய அபகரித்ததினால் பரசுராமனால்
வெட்டப்பட்டான் நகுஷண தேவராஜாவாக யிருக்குங்காலையில் இந்திராணி
யை மனைவியாகவரித்து அவளன்டைக்குச் செல்ல சபதரிஷிகளையும் வாகன
மெடுக்கச்சொல்லி அவமதித்தபடியால் மலைபாம்பாகி அநேகநாள பூமியில்
வசிக்கதான் வேருண்ணபவன ஐசுவரியமத்ததினால் யாக்குசெய்வதில் தனக்
குப் பாகங்கொடுக்கச்சொல்லிப் பிராமமணாகளைத் தொந்திரைசெய்த அ
னியாயத்தால் அந்தணர்களால் கொல்லப்பட்டான் இராவணன் ஐசுவரிய
மத்ததினால் சீதாபிராட்டியாரை எடுத்துக் கொண்டபோய் அசோகவனத்
தில் வைத்த அனியாயத்தால் சக்கிரவாதத்தி் திருமகனுன் ஸ்ரீ ராமனாற்
கொல்லப்பட்டான் நரகாசுரனுனைவன் அதித்தேவியினுடைய குண்டலத்
தையும் வருணனுடைய வெண்குடையையும் அபகரித்தபடியால் என்னாற்
கொல்லப்பட்டான் நீங்கலிதுகள் யாவற்றையும் நன்றாயுணர்ந்து, சமசாரத்
தினிடத்தி லாசையை ஒழித்து, நெறியாக அரசசெலுத்தி, லாபநஷ்டங்க
ளைச் சுமமாகவெண்ணி, என்னிடத்தில் வைத்தமனைதை வேறொருவிடத்திலே
செலுத்தாம லிருப்பீர்களாகில் முடிவிலென்னுடையபதவியை அடைவீர்கள்.

இவ்வாறு வாழ்த்திய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவர் ஜராசந்தனு
டைய புத்திரான சகதேவன்முலமாய் அனேக தாசொச்சர்களைக்கொண்டு

அவ்வரசர்களுக்கு மஹக்ஷஸநானஞ்செய்வித்து, தலையிராகளைச் சீர்திருத்தி, உத்தமமான ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்து, அறுசுவை ரசவற்கத் துடன் போஜனஞ்செய்வித்து, திவ்வியசந்தன புஷ்பங்களிலை அலங்காரஞ் செய்வித்து, தாமபூலங்கொடுப்பித்து, சரதகாலநக்சுத்திரங்களபோல ஒளி யினைவாயந்த அவ்வரசர்களை இரத்ததினமீதிலேற்றி அவர்களுடைய தேசத் திற்கனுப்பினா. அவர்களும் சுவாமியினுடைய திவ்விய கல்லியாணஞ்ஞகளைத் துதிசெய்துகொண்டே தங்களுடைய தேசத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீபக வாஸுடைய ஆக்கியை யின வண்ணம் அரசுசெலுத்திவந்தார்கள பிறகு சக தேவன அனேகமயானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், இரத்தினங்கள், ஆப ரணங்கள், இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலானோ ரிருக்குமிடத்திற்குவந்த இவ்வாறு பேசுகிறான்

ஓ மகாபுருஷர்களே! எனக்கிசைந்தமாததிரயிரத்த திரவியங்களைக் கொண் டெவந்தேன மனமபெரிது பண்ணி இவைகளை அங்கீகரித்து, யுதிஷ்டிபுர மகாராஜாவினுடைய யாகத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று பிராரத் திக்கக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலிய மூவரு மிகவுமநிழ்ச்சிக்கொண்டு, அவைகளை கைக்கொண்டு, அவனிடத்தில் செல்லுபெற்று இந்திரப பிரஸத்த திற்குச் சென்று சங்கத்தைப் பூரித்தார்கள் அதுகேட்ட தருமபுத்திரர் சத் துருசங்காரஞ்செய்து வருகிறார்களென்று களிப்படைந்திருந்தார் அப்படி யிருக்கின்றவரை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பீமாசசனார்களுடன் வந்து தெண் டன்சமாப்பிக்க, அவர்களைப்பார்த்து யுதிஷ்டிபுரப் பல ஆசிகள் கூறித்தழுவி அணைத்துச் சந்தோஷப்பட்டார்.

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்.

செய்யராஜசூய யாகத்தைச்செய்ததுங்
கையிலாழியை வைத்திடுங்கண்ணனை
பையவேசிக் பாலன்பகாரத்தும்
ஐயனவனையதஞ் செய்ததுஞ்சொல்லுவாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியானவர் தருமபுத்திரரை இராஜசூயயாகஞ் செய்யச் சொல்லி ஆக்கியாபித்து வேதியர்களைக்கொண்டு யாகத்திற்கு ஆரம்பஞ்செய் ததும், அக்கிரபூஜா நிமித்தமாய் கலகமுண்டானதும், அப்போசிக்பாலன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அனேகவிதமாய் தூஷித்ததும், அவனை ஸ்ரீபத்வான் சங்கரித்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

'கேளீ புலனபதியான பரிசுக்கமகாராஜனே' பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரரையப் பாராது, ஓ மகாராஜனே! உமதனாகசிரக பலத்தினால் வீமசேனன ஜராசநத்தைச் சங்காரஞ்செய்து, சிறையிலிருந்த அரசர்களை விடுவித்து, வெகுநிர்வியங்களைக் கொண்டுவந்தான் உமதாக்ஷணியின்படியானும் அரசசன்னுவங் கூடப்போயிருந்து, ஒருநிஃசுமவர ஓட்டாமற் காதது வந்தோம், என்று சொல்லக்கேட்ட யுதிஷ்டிரா, ஆகிருஷ்ண! உமமுடைய பரிபூரண கிருபையை நாவ்கள பெற்றிருக்குமளவில ஒருகுறைவுமனேரிடாது. சகலகாரியங்களும் நிறைவேறும் ஆனபடியால் ஜராசநன் முடிந்தது அதிசயமோ? பீமசேனனாலேயும் அரசசன்னாலேயும் எனனாகும்? எல்லாம் உமது தேஜோபலமேயன்றி வேறில்லை இயல்பாக அடுத்தவரைக் காப்பவராகிய உமதுபெருமை யென்றை புகழுத்தக்கதோ? சகல மேனமைகளு மென்ற னுகுக் கிடைத்தன இதைக்குறித்து யென்னாலும்குசு செய்யத்தக்கது யாதுண்டு? இப்படியே யெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிக் காததருளவேண்டும்.

வாரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ண! நீ ரெங்களித்ததில் பரிபூரண கிருபைவைத்துச் செய்த சகாயத்தினால் சகலராஜாக்களுங் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டார்கள் பூமி யெல்லாம் சுவாதினத்திலிருக்கிறது தனங்கள் அளவற்றதுகளாயிருக்கின்றன மேனமையும் புகழுமுண்டாயிருக்கின்றன ஒருகுறைவுமில்லை ஆனபடியினால் இந்தத் தனங்களை யெல்லாம் பிராமமணா விஷயத்திலும் அக்கினிவிஷயத்திலும் உபயோகித்துக் கிருதாரத்தனாகவேண்டு மென்று நினைக்கின்றேன். அதற்குநீர் கட்டளையிட்டுக் கூடவேயிருந்து சகலகாரியங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும் எக்காலத்திலும் எக்காரியங்களாக்கு மெனக்குக்கு உமமைவிடக்கூதி வேறில்லை ஆகையால் எனக்கு இராஜசூயயாகத்திற்காகக் கட்டளையிட்டு, எனதமபிமாரகளைக் கூடவைத்துக்கொண்டு, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று விநயத்தோடு தரும்புத்திரா சொல்லும் வாரததையைக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்

ஓ மகாராஜனே! உமது நன்னெறியினால் சகலமுங்கூடிவரும் அந்தச் சாமபிராசசியத்திற்கு நீரே தருந்தவரன்றி மற்றையாராதான் கருவா? ஆதலால் அவசியம் நீர் எந்தக்கட்டளையிட்டாலும் சிரத்தால் வகித்து நடத்தக் காததிருக்கின்றேன் உமக்கு வரும் மேனமைதான் எங்களுடைய மேனமை. உமக்கு இந்தக்காரியம் நிறைவேற்றின பின்புதான் நாவ்களெல்லாம் கிருதார்த தராவோம் ஆனபடியினால் விசாரப்படாமல் யாகத்தை யாரம்பித்து நடத்த வேண்டும், என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சொல்லியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் வெகு சந்தோஷப்பட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பாராது, ஓ கிருஷ்ண! எங்க ளிடத்தில் மிகுந்த கிருபையினால் நீர் சொல்லியவாரததைகளைக் கேட்க மிகவு மானந்தமாயிற்று அந்தப்பிரகாரமே சகல பாரங்களுக்கும் வகித்து யாகத்தை நிறைவேற்றும், என்று சொல்லித் தமபிமாரையழைத்து, யாகத்துக்கு வேண்டியவைகளைச் சித்தப்படுத்தும்படி கட்டளையிட்டார்.

அப்போது தமையனிட்ட கட்டளையின்படி சகாதேவனுனவன் யாகத் துக்குவரும் பிராமமணாமுதலிய நானகு சாதியாருக்கும் வேண்டிய சகலப் தாராதங்களைச் சித்தமபண்ணும்படியாயும், பாகஞ்செய்கிறபோகளை விசாரிக்கும் படியாயும், தங்கள் சாரதிகளுக்குத் திட்டஞ்செய்து, தான் தவ்மியமகா முனியின் சொற்படி நல்லபூமியில் வெகுவிசாலமாகவும், அழகாகவும், பலமாகவும், சாஸ்திரவிதிக்கு ஒத்ததாகவும், யாகசாலையை நிருமித்தான அன் லியும், வரும் ஜனங்களுக்கு வாசத்திறகாக வெகுவிடுகளை நிருமாணஞ் செய் கித்தான. அவ்நிருமித்த யாகசாலையானது சொனத்தினாலும், வெள்ளியி னாலும், பலபூங்களாலும், ஸதம்பங்கள் நாட்டி, பந்தலுக்கு முகமலினால் வஸ்திரங்கட்டி, முததுச்சரங்களினால் ஜாலாதொங்கவிட்டு, அநேக நவரத் தினமயமான கோரணங்களுோடு வாழைகமுது முதலியவற்றால் அவங்காரஞ் செய்து, யாகத்திற்குறிப சிருக்கு சிருவமுதலிய பாகதிரங்கள் யாவும் சொர் னமயமாகச் செய்து, சொறகலோகம்போல விளங்கியிருந்தது.

அப்போ பாகவதரிற்சிறந்த தரும்புத்திர மகாராஜாவினது யாகசாலையில் தேவேந்திரன் முதலிய சகலதிக்குப் பாலகரும் பிரமமன் உருத்திரன் முதலா னோரை முன்னிடங்கொண்டுவந்து சோகதாங்கள் அனேககோடிகாலந் தவஞ் செய்தாலும் பிரத்தியக்ஷமாகாத பிரமமன் உருத்திரன் முதலியவர்கள் எளிதி லெப்படிவந்ததாக னென்றால்? சாவஸமாதபரண ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தரு மநந்தனருடைய காரியத்தில் சேவகனைப்போல யேவற்பணி செய்கையில், அவர்கள் வந்தது ஆசசரியமே அல்ல, இப்படி யாகத்தாக்கு வேண்டிய காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீவேதவியாச மகாமுனி அவன் டம் எழுந்தருளினா அவரையுதிஷ்டீரா நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி! எங் கள் குலகுருவே! தேவரீர் முன்னம் ஆக்கியாபித் திருந்சபடிக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சகாயத்தினாலே சகலராஜாக்களையுஞ் செயித்து, வெகுதிரவி யங்கள் கொணரது, இராஜகுப யாகத்துக்கு ஆரம்பஞ் செய்திருக்கின்றேன். தேவரீரதை எப்படி நடத்தவேண்டுமோ? அப்படி நடத்துமபடி தயைசெய யக்கோருகிறேன், என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனா.

அதுகேட்ட வியாசபகவான் அப்படியே யாகட்டுமென்று அங்கேகரித்து யாகத்துக்கு வேண்டிய ரித்துவிக்குகளை யேர்ப்படுத்தினா, யாராரை எப்படி யென்றால்? சுசாமா என்கிற மகாமுனிவரை உதகாதாவாகவும், பைலவரென கிறவரையும், தவ்மியரெனகிறவரையும் ஹோதாக்களாகவும், யாககியவலகிய ரை அத்துவரியுவாகவும், சைப்பியரெனகிறவரைப் பிரமமாவாகவும் நியமித்து, தாமும் பிரமமாவாயிருக்க வொப்புக்கொண்டா இந்தரிஷிகளுடைய புத் திரர், பவுத்திரா, இவரெல்லாம் அந்த நானகு ரித்துவிக்குகளுக்குக் கணமாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவ்விதமாக வேதவியாசா சிஷியபரம்பரையோடு கூட வைதிகங்களை நடத்தச் சித்தமா யிருந்தா. பின்பு மகாராஜாவினுடைய ஆக் கினையினாலே சகாதேவன் சகலதேசத்து ராஜாக்களையும் இழைத்து வரும்படி யோக்கியராகிய தூதரையனுப்பிவித்தான். அன்றியும் தங்கள் தேசத்தினும்

ஆங்காவருள்ள ஆசிரமங்களிலும் இருக்கிற பிரம்மணா கூத்திரியமுதலிய
பாவரையும் அழைத்து வரத் தகுந்தபேரை யேவினான்

இப்படி செய்யவேண்டிய சகல காரியங்களையும் சுகாதேவன் சாக்ஷி
தைசெய்து, தமையனரிடத்திற் சென்று, கட்டளையின்படி எல்லாம் சித்த
மாயிற்றென்று சொன்னான் இப்படி சொல்லக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் திருபதிய
டைந்து, கவுமிய முனிவரையும் வியாசாமுதலாகிய பேரர்களையும் பார்த்துக்
கைகூப்பிக்கொண்டு, சுவாமிகளே! யாகத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களெல்
லாம் சித்தமாயின இனி யடியேனுக்குச் செய்யவேண்டியகைக் கட்டளையிட
வேண்டுமென்று சொல்லவும் அதுகேட்ட வேதங்களே மூர்த்திகரித்து வந
தனவென்று சொல்லத்தக்க முனிவர்கள் புண்ணியாகவாசனஞ் செய்து,
யாகசாலையைச் சுத்திசெய்து, வேதிகைநளம்போட்டு, இராஜாவைப்பார்த்து,
இனி நீ தீட்சையிற பிரவேசிக்கலா மென்றார்கள் அதுகேட்ட யுதிஷ்டிரர்
நகுலனையழைத்து, நீ அஸ்திநுபுரி பட்டணத்துக்குப்போய வீஷ்ணு முதலா
கிய வர்களை யழைத்துக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையிட்டு ரிஷிகளைப்
பார்த்துச் சித்தமாயிருக்கிறேனென்று சொல்லினான்.

உடனே அந்த மகாரிஷிகள் கேட்டை நட்சத்திரத்தின் நாலாமபாதத்
தோடு கூடிய நன் முகூர்த்தத்திலே யுதிஷ்டிரமகாராஜனுக்குப் பூரணமாகிய
கிருஷ்ணாசிம்ம போர்த்து மானகொம்பைக் கையிறகட்டி, விதிப்படி தீக்ஷை
செய்வித்தார்கள் அந்த மகாராஜன் அவர்களால் தீக்ஷைசெய்விக்கப்பட்டு,
மகாதுபாவராகிய வெகுப்பிராமணா செஷ்திவாசனஞ் சொல்லிச் சூழ்ந்து
வர யாகசாலையிற் பிரவேசித்தான் அப்போது 'வீமசேனாசசுனர்கள் மந்திரிக
ளோடுகூடி, யாகசாலையுக்குவந்து வெகுதீக்ஷைகள் கொடுத்தார்கள் இப்ப
டியிருக்க, நானாதேசங்களிலிருந்து பிரம்மணா முதலாகியபேரர்கள்வரத் தலைப்
பட்டார்கள் அஸ்திநுபுரியிலிருந்து துரியோதனனுனைவன் துச்சாதனை
முதலிய தம்பிமார்களுடனே வெகுசூனிகைகள் கொண்டுவந்தான் வீஷ்
ணு, திருநராஷ்டிரன், விதுரா, துரோணர், கிருபா, அக்ஷதாமா, பாக்ஷி
கள், சோமத்தன் பூரிசிரவன் முதலாயினார்களும் உசிதமாக அனேகந்
தனங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

இவர்களை யெல்லாம் வீமசசுனர்திகள் கிருஷ்ணாபகவான் முதலானாருட
னே சோரந்து எதிராகொண்டு, தகுந்தபடி மரியாதைசெய்தார்கள். அவர்களும்
ராஜாவைக்கண்டு, சுதந்தரமாய் யாகத்திற்கு வேண்டிய சனங்குகளிலிருந்
தாக்ள. இவர்களும்ன்றி கானன், சல்லியன், சகுனி, பலராமா, துரு
பதன், இவான் முதலாகிய சகல ராஜாக்களும் புத்திர மித்திர களத்திராகி
களுடனே வந்தார்கள் பாண்டியமகாராஜன் தன்மகளையும் பேரணியு மழைத்
துக்கொணடுவந்தான் இவ்வாறு வந்த ராஜாக்களுக்கெல்லாம் சுகாதேவன்
தனித்தனியே விடுதிகளைச் சித்தப்படுத்தி, வேண்டிய வுபசாரங்கள் செய்
தான். அப்போது அந்த இத்திரப்பிரஸத் நகரமானது யானை, குதிரை, மனி

தர்களால் நிறைந்து, கடல்போல இறைச்சலடைந்து, இதுவே பொரு லோகமெனனுமபடி விளங்கிறது.

கேடடரோ பரிஶிததுமகாராஜனே ¹ வந்தராஜாககௌல்லாரும் அனே கரத்தின முதலாகிய காணிகைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது, மகாராஜா வைப்பாத்துச் சந்தோஷ மடைந்தார்கள அந்த யுதிஷ்டிரா யாவராலுஞ் சூழப்பட்டு, ஆகாசத்தில் சகல கிரகங்கள் சூழச் சூரியன் எப்படி விளங்கு வாணே ? அப்படிவிளங்கினா அந்த யாகசபையில் ஒருபக்கத்தில் வேதகோ ஷமும், ஒருபக்கத்தில் வித்துவான்களுடைய பிரசங்ககோஷமும், ஒருபக் கத்தில் வந்திகள் விருதோதுங்கோஷமும், ஒருபக்கத்தில் வாததீய கோஷ மும்மிருந்தமே முற்றும் வியாபித்ததுபோலிருந்தது, இப்படிப்பட்ட யாகசா லையிலே யாகமநடக்க ஆரம்பமாயிற்று அப்போதரும்புத்திரா விதுரரைச் சகலவஸ்துகளும் ரசவாகங்களும் வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கச்சொல்லி யும், அசுவததாமாஸையும், கானனையும், வந்த பிராமமணரை விசாரிககச் சொல்லியும் யுய்ச்சு எனஶிறனையும்; வீமசேனனையும், சாததிகையையும், மடபபளரியை விசாரிககச்சொல்லியும், வீஷ்ணு துரோணதிகளை எல்லாவற றையும் மேலவிசாரணை செய்யும்படிக்கும், துச்சாசனனைப் பந்திவிசாரிக்கும் படிக்கும், துரியோதனனை அவரவாசனங்குச் செய்யவேண்டிய தானவெகு மான வஸ்துகளைச் சித்தப்படுத்தும்படிக்கும் கிருபாசாரியரை வருந்திரவி யங்களை வாங்கிவைக்கும் படிக்கும், இப்படியே அந்தந்தக் காரியங்களிலே யவரவர்களை நியமித்தாரா.

அப்படியே யாவருந் தங்கள் தங்களுக் கிட்டபணிவிடையை ஜாககிர தையாய் நடத்தி வந்தார்கள் குந்தி, சுபத்திரை இவரளமுதலாகியஸ்திரீ கள் யாகத்திற்குவந்த பிராமமண சூத்திரிய ஸ்திரீகளுக்குச் சகல வுபசாரஞ் செய்து பூசிப்பதற் சித்தமாயிருந்தார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான வரும்வேதியர் களுக்குப் பாதபிரக்ஷாளன்னு செய்கிற காரியம் என்னதென்று தாமேயேற் றுகொண்டு, மிகவுமனபோடு அந்த நற்செய்கையைச் செய்துவந்தாரா இவை களினுலே வாத்தவர்களெல்லா மிருந்த திருபதியடைந்து, இப்படியொருகா லத்திலு மோரிடத்திலும் போஜனமுதலாகிய வைகளின் விசாரணை நடந்த திலை, ருசியுமிருந்ததிலை, செலவமுங் கண்டதிலை என்று புகழ்ந்தார்கள் அன்றியும் அந்தப்போஜனச்சாலையில் கொடுங்கள் கொடுங்களுமென்றும், புகி யுங்கள் புகியுங்களென்றும், பாண்டவர்களுடைய ஜனங்களசொல்ல, வந்த போகள் போதும் போதும் திருபதி திருபதி என்று மறுமொழி சொல்லப் பெருங்குச்ச லுண்டாயிற்று.

இப்படிக்கு ஒருகுறைவுமின்றி அந்த ராஜசூயம் நடந்துவருகையில், ரித் துவிக்குகள் விதிப்படியே காருகபத்தியம், ஆகவரீயம், தக்ஷணிகினி, ஸபரி யாககினி, ஆவசதாக்கினி, தாரியாககினி என்கிற ஆறு அககினிகளையும் வளரத்திப் பூசைகளசெய்து, அனேக சமித்துக்களாலும், நெய் முதலாகிய

வைகளாலும், ஆகுதி செய்தார்கள். வேதியர்கள் நான்கு வேதங்களையும் பாராயணஞ் செய்துவந்தார்கள் இந்தயாகததில் வானத்திலிருக்குந் தேவர்களும் பூமியிலிருக்குந் தேவர்களும் பூரணதிருபதியடைந்து மதித்துவந்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க, சுத்தியை என்கிற ஒருவித யாகசடங்கு செய்யவேண்டியநாளாவந்தது அன்றைக்கு மகாசபைக்குப் பூசையெய்யவேண்டிய தானபடியினாலே, நாரதாமுதலாகிய பிரம்மரிஷிகள் சனகாமுதலாகிய ராஜரிஷிகள் இன்னுமிகவும் யோக்கியராகிய எல்லாவருணத்துப் பெரியோர்களும் சபையில் சிறைநதிருந்தார்கள்.

அப்படிப்பட்ட சபையையும், அதில் வந்திருக்கிற மகாபுருஷர்களையும், பூமியினபரத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அவதரித்திருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணையும், நாரதமகாமுனிபாத்தது, இப்படிப்பட்ட சபையை நாம் பிரம்மலோகத்திலுங்கண்டதிலையென்று மனதில் வெகு ஆச்சரிய சந்தோஷங்களையடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி, ஏனினனும் துஷ்டசங்காரஞ் செய்யவில்லையென்று நினைத்தாரா, இந்த நினைப்பைச் சுவாமியறிந்து சிரித்துக்கொண்டிருக்க, அந்தச் சபைக்கொரு நாயகமணிபோலவிளங்கி நடுவில் ஒரு பொற்பிடத்தில் நீலமலைபோன்ற திருமேனியும், கிருபாரச்சும பொழிபாதின்ற தாமரைமலரோடொத்த கண்களும், கவுத்துவம், வந்மலை, சவது, சக்கரம், இவை முதலியவைகளும்மாயக் கோடிகூரியப் பிரகாசம்பொருந்தி உட்காரந்திருக்கிற அவையாகமபாக்கவந்த போகனெல்லாமபாத்தது, சிலரிவருடைய வடிவழகுக்கும், சிலரிவருடைய மகிமைக்கும், சிலரிவருடைய சாமாததியத்திற்கும், சிலர் இவருடைய அடுத்தவரைக் காப்பாற்றுகின்றமைக்கும், சிலர் இவருடைய தீவவியகுணங்களுக்கும், சிலர் இவ்ருடைய கட்டவுடனமைக்கும் வசப்பட்டு; பலவாறாகத் துதித்து மனமகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் தரும் புத்திரரும் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தி சபையிலிருக்கு முல்லாசத்தைக் கண்டு, நமமுடைய சகல பிரயோஜனங்களும் நிறைவேறினவென்று நினைத்து ஆனந்தப்பெருங்கடலி லாமுந்திருந்தாரா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் அவரவர் நினைப்புகளுத்தக்கபடி யவரவர்களைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படிக்குத் தேஜோமயமாய விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபையிலே அந்தச் சுத்தியாஹமென்னுநாளிலே பிராதாசசவனம், மாதத்யந்தினசவனம், என்கிற இரண்டுநிலைச் சடங்குகளுமானபின் சாயம், சவனமென்கிற சடங்குக்கு ஆரம்பமாகும்போது, தீக்ஷிதராயிராரின்ற தரும்புத்திரரைப் பார்த்து வீஷ்ணு சொல்லுகின்றான் அப்பா தரும்புத்திரா! இப்போது சபைக்குமுன்னே பூசிக்கவேண்டியதானபடியினாலே, அந்தந்த வாணத்தாரையுந் தனித்தனியே பூசையெய்யவேண்டுமென்று அத்தற்காக அரக்கப்பாததியாதிகள் கொண்டுவந்து நடத்துக என்று சொல்லக்கேட்ட தரும்புத்திரன் அப்படியே சகலமாகிய பூஜாவஸ்துக்களையும்மையிடுதது, கோஷடியில் நின்று கொண்டு, பாருக்கு முதலில் பூசையெய்யவேண்டியதோ? அதனைக் கட்டினான்

மீட வேண்டுமென்று கேட்டனா இப்படி கேட்கவே சபையிலுள்ளோர்க்கு முதலில் இன்னொரு பூஜிக்கலாமென்று சொல்லத் தோன்றாமலிருக்க, அது கண்டு தியானவான்களிடமிருந்து நகுலனுடைய சகோதரனான சகாதேவன சொல்லுகின்றான்

இந்தச் சபையிலிருக்கும் யாவருக்கு நடுநிலையில் அனேகமோடி நகரத்திரங்கு களுக்கு நடுநிலை சந்திரன் போலவும், நவகங்கைகளின் நடுநிலை சூரியனபோல வவும், யாசித்தோடாய விடவ தக்ஞரோ? பலம், சவுரியம், சாமாததியம், புத்தி, தைரியம், தேஜசு, சமபிரசத்தனம், தன்மை, பொறுமை, அறிவு, விநயம், இப்படிப்பட்ட சகல நற்குணங்களும் யாரிடத்திற் குடியிருக்கின்றனவோ? எவருடைய மகிமை சொல்லத் தராமலாததோ? எவருடைய தே சோபலத்தைப்பற்றி இந்த யாஃம் நிறைவேறிவருகிறதோ? அந்த ஸ்ரீகுருஷண பகவானையறி அக்கர்பூசகரு யாதகுலம்? ஆதலால், அவனையே பூசிக்கவேண்டியது என்று சொல்லக்கேட்ட தருமநகனா சகாதேவனை அரக்கிய முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி, ஸ்ரீகுருஷணன் சமீபத்திற்சென்று நமஸ்காரஞ்செய்து, அவருடைய திருவடிகளாமனைகளை ரத்தினமயமாகிய பீடத்திலவைத்து, தீவனிய பரிமளங்களோடத் தண்ணீரினால் சுத்திச்செய்து, நந்தபுட்ப தூபத்திற் சோடசோப சாரங்களாலும் பூசித்து, அந்த ஸ்ரீபாதத்தீர்த்தத்தைச் சிரத்தினமேற புரோகித்துக்கொண்டு, புனித னானேனென்று கண்களிலாரைத் பாஷ்பமபெருகத் தேகம்புளகமுற்றுக்களித்துவின்றான்

இவ்விதமாக ஸ்ரீகுருஷணபகவானுக்கு முதலிற் பூசனை நடந்ததைக்கண்ட தேவரிஷிகள், யாவரும், தகும் தகும் என்று சொல்லிச் சகாதேவனையும் தரும் புத்திரனையும் கொண்டாடினார்கள் சுத்ததிரியரில் சிலா பொருமை கொண்டு, உள்ளமவெந்து, சகிக்கமாட்டாமல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, ஒன்றுஞ்சொல்லத் தைரியமில்லாமல் நாலுபக்கங்களையும் சுமையப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் இந்தக் குறிப்பையறிந்த சகாதேவன் ஸ்ரீகுருஷண பகவானுக்குப் பூசைநடந்ததற்காக யாசமமதிககாமற் பொருமைபடுகிறார்களோ? அவர்களின் சிரத்தினமேல் என இடதுகாலை வைப்பேனென்றான். இதைக்கேட்ட சீததேவசக்தராஜனாகிய சிசுபாலன் பிறப்புமுதல் கிருஷண பகவானிடத்தில் கொடிய பகைகொண்டவ னானபடியினாலே மனங்கன்றி, முகங்கறுத்து, கண்கிவந்து, உதடுதுடிக்கச் சபையைப்பார்த்து ஒருவராததை சொன்னான்.

ஒ ராஜாக்களே! இந்தச் சபையில் சகலராஜாக்களுக்கு மவமானமும் இடையனுக்குப் பூசையுண்டெதத்து சரிதான் இச்சபையில் அனேகம் பெரியோர்கள் வந்திருக்கிறார்களே குறைவுண்டா வென்கிறீர்களோ? உண்டு என்படியென்றால், இந்த யாகத்திற்கு நல்ல சற்குலத்திற்பிறந்த சுத்ததிரியன் தக்கவன் இந்த யுதிஷ்டிரனோ பாணமிகாராஜனுடைய மனைவியாகிய சூர திக்கு விபசாரத்தாற் பிறந்தவன் யாககர்த்தாவின்செய்தி இப்படியாயிற்று

இவனுக்கு தாமம உபதேசித்தவன் மிகவும் பாலனாகியும் புத்தியில்லாதவனாகியுமிருக்கிறவன் பூசணையடைந்தவன் ஜாரசோரசிகாமணியாகிய இடையன் இப்படிப்பட்ட சபையில் பெரிதோர்களுக்குப் பூணைந்தருமா ? என்று சொல்லிச் சகாதேவனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்

ஒ சகதேவா ! நீ ஸ்ஷத்திரியனென்றும் வெகு புத்திரமானென்றும் பெயர்பெற்று, பூசணைக்கு யோக்கியனைக் கண்டுபிடித்து நன்றாய்தெரிவித்தாய உன்னை இதுவரையில் விவேகியென்று நினைத்தேன் உன்னைப்போ லறியாதவனை நான் சண்டதில்லை ஆனால் சிறுபிள்ளைத்தனமாய் சொன்னகாயிருக்கும் இப்படிக்குவாயத்குது கோபாலனுடைய அதிருஷ்டவசந்தான் நீதான் மதிமயங்கிச் சொன்னாலும் இச்சபையிலிருந்த புத்திசாலி ஒருங்கூட ஊமைகளபோலிருந்தார்களே அவர்களுக்கு மதிமயங்கிறே ? ஆலவ் ஆந்த மாயா வியாகிய கோபாலன் மதியை மயக்கிவிட்டான் என்றுசொலித்த தரும் புத்திரரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்

ஒ தரும்புத்திரா ! நீ யிரந்தசபையை யுற்றுநோக்கவில்லையென்று தோற்றுவித்து நோக்கியிருப்பாயேயாகில என்னைப்போன்ற வாகளைப்பார்த்திருந்தால் இடையனைப் பூசிப்பாயோ ? மகாபுத்திரமானக் கௌலலாமிருக்க, ஒரு மூடச்சிறுவன் பேச்சைக்கேட்டு இவ்வளவு ராஜாக்களையும் அவமானமண்ணினாயே இது உனக்குத் தருமா ? நீ விவேகியென்று போபெற்றுது யுக்தமன்று. நல்லது நீ பூசித்தவன் குலத்திலுயராதவனா ? செல்வத்திலுயராதவனா ? புத்தியிலுயராதவனா ? நடக்கையில் லுயராதவனா ? ஒருவித்திலு முயாவில்லாத ஒரு அறப்பனிடத்தில் உனக்கு மதிப்புண்டாகியது காலபலந்தான். ஆ ! என்ன ஆச்சரியம் ? மகா மண்டலாதிபதிகளெல்லாமிருக்க, இராச்சியமேயில்லாமல் திரிகிறவனுக்கு வெகுமானம் வந்ததே வயதின்ற பெருமையை நோக்கினால், அவனுடைய பிதா வசுதேவனிருக்கின்ற ஆபத்பந்துத் தன்மையை நோக்கினால், துருபதமகாராஜனிருக்கிறா ஆசாரியனென்றால், தனாவேதமே மூாததீகரித்ததுபோலத் துரோணசாரிய ரிருக்கிறா. மகாததுமாவென்றால், சாஷ்நாத வியாசமகாமுனிவா எழுந்தருளியிருக்கிறா குலவிருத்தன் என்றால், பீஷ்மனிருக்கிறான் ஆசாரியபுத்திரராகிய அசுவத்தாமனிருக்கிறா

அன்றியும், கிம்புருடருக்கெல்லா மாசாரியனாகிய துருமனிருக்கிறா இன்னுஞ் சவுரியத்திலும் பராக்ரமத்திலும் மிகுந்தவனா நோக்கினால் அரசுகளேடு சமானமாகிய ஏகலவியனிருக்கிறான் இவர்களுையெல்லா மவமானம் பண்ணத்தகாது அன்றியும், பரசாரமசிஷ்யனாய் தனாவேத பாரங்கதனாகிய காணையும் லக்ஷியஞ்செய்யாமற் போனதற்குக் காரணமென்ன ? எனக்கு அவனிடத்தில்தான் இஷ்டம் பூசித்தேனென்கிறாயோ ? அதற்கு இப்படிப்பட்ட மகாராஜாக்களை மாதத்துக்கு வரவழைக்க வேண்டிய தென்ன ? ஆலவ் உன்விட்டிலே அவனுக்கு வேண்டியபடி பூசைசெய்யா

மல், மண்டலாதிபதிகள்முன்னே சேவகனுக்குச் சமானமாகிய அவனைப் பூசிப்பது உனக்குத்தகாது நீ யாவருமபயந்து கப்பங்கட்டியதாகக் கருவித் திருக்கறாய் அப்படிக்கு நினையாதே நீ தருமசீலனாயிருந்ததைப்பற்றிக் கொடுத்தார்கள் இல்லாவிட்டால் இங்கேவந்திருக்கிற வீரருக்கு நீ எவ்வளவு? ஒருமூடனாகாததைப்பற்றி அனைவரோடு பகைப்பதுபோல, கிருஷ்ணனைப்பற்றி மகாராஜாக்களோடு பகைக்கிறாய் இப்படிச் செய்வது னுக்கு வெகுசீக்கிரத்தில் தீமையைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் உனகுலத் திறகேற்ற புத்தியுனக்குண்டாயிற்று. ஒருகுணமுமில்லாத அறப்பண்பு பூசிடத் தற்குப் பயனாகக்கிரத்திலேயே கிடைக்கும் என்றுசொல்லி பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து நேரிலே சொல்லுகிறான்.

அடாகிருஷ்ண! அவர்கள்தான் தெரியாமற் பூசித்தாலும் நீ இவ்வளவு மகாபுருஷருடைய சபையில் அச்சமில்லாமலும், உனகுல முதலியவற்றையோசிக்காமலும், அப்பூசனையை யேற்றுக்கொள்ளலாகுமா? பெரியோர்களுக்காகச் சமைத்துவைத்த சோற்றை நாய்தின்னக்கூடுமோ? அந்தப்பூசையை யேற்றுக்கொள்ள வெட்கமாயிருக்கவில்லையா? லோகத்திலே ஒருவன்தனக்குத் தகாதனவற்றை யடைவதினால் அவமானமேயல்லது வெகுமானஞ்சம்பவிக் கமாட்டாதே அடா பைத்தியக்காரா! அடா மூடா! நீ பூசனைபெறுவதுபெருநகைப்புகுவிடமென்றறியாமற்போனாயே துரியோதனத்தின்கிசிராகளே, ஆனால் இந்தச்சபையில் பாண்டவர்களும், பீஷ்மனும், நீயும்தான் இருக்கையோக்கியமேயல்லது; மறறொருவரும் யோக்கியரல்லா என்றுசொல்லி மறறராஜாக்களைப் பார்த்து, நீங்களுந் தச்சபையிலிருப்பது நன்றாயிருக்கவில்லை எழுகிருங்கள் என்றுசொன்ன சிசுபாலன் வார்த்தைகளைக்கேட்டுச் சகாதேவன் சொல்லுகிறான்

இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பகவானுண்படியினாலும், சவுரியம், சீலம், செய்கை, மேனமை, நற்குணங்கள், இவைகளாற் சிறந்தவராகையாலும், இவரே பிதா, மாதா, குரு, பக்து, தெய்வம், ராஜன், யாவருமெண்ணி முதற் பூசைசெய்தோம் அது பெரியோர்களுக்கெல்லாஞ் சமமதியாயிருக்கிறது இதிற சமமதியில்லாமற் பொறுமைகொண்டவனெவனோ அவன் ஆண்மை யுள்ளவனாகில் கையிலாய்க் கெடுத்துச் சண்டைக்குப் புறப்பட்டும் எவன்படி புறப்படுகிறானோ? அவனதலையை மிதக்கிறேன் பாருங்கள் என்று சொன்னான் இவன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட மகாமுனிவரும், ராஜரீஷிகளும், தேவர்களும், வெகு சந்தோஷமடைந்து கொண்டாடினார்கள் நாரத மகாமுனிவா இந்தச் சிசுபாலனுக்கு முடிவுகாலங் கிட்டியதென்று வீணை மீட்டிக் கோலாகலஞ் செய்துகொண்டிருந்தாரா. அந்தச் சிசுபாலன் சகாதேவன் பேச்சைக்கேட்டுக் காலாகினிபோல மிகுந்த கோபத்தையடைந்து, மூகம்பட்டதது நின்றான் அவனைச்சாராத அரசாக்குமுகங்கன்றி, ஒரு வாழ்கத்தை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அரசரின் கோபச்சிசுபாலன் புத்தனுசெய்ய வேண்டிய சமயநிலைக்காட்டி

அவ்வரசர்கள் யாவரும் கிருஷ்ணபகவானோடு யுத்தஞ்செய்ய யத்தினப்பட்ட
டார்கள் அதையறிந்தும் பகவான் சுமமாயிருந்தார்

அந்தச் சகாதேவன் பின்பு முறையே பிராமமணா க்ஷத்திரியர் முதலாகிய
யாவரையும் தகுந்தபடி பூசித்து, அந்தயாகச்சடங்கை நிறைவேற்றினான்
இதைக்கண்ட சிசுபாலன் வெகுபொறுமை கொண்டு, தன்னோடிணங்கிய அர
சரைநோக்கி, ஓ ராஜாக்களே ! நீங்களேன அஞ்சுகிறீர்கள் ? நீங்களே வெகு
சாமாதகிய முள்ளவர்கள் நான் உங்களுக்குத்தகுந்த சேனாதிபதியா
யிருக்கிறேன் ஆனபடியினாலே நமமை யாவரையும் அவமானஞ் செய்த
பாண்டவர்களையும், அவர்களைச் சாரந்தவர்களையும், பீஷ்மன்முதலான
துஷ்டரையும், இங்கேதானே கொண்டு கீழ்த்தள்ளிப்போட்டு யாகத்தையுங்
கெடுத்துவிடுவோம் என்று சொல்லவும் அதைக்கேட்ட துஷ்ட அரசர்க
ளெல்லாம் சண்டைக்கு யத்தினப்பட்டு ஆரவாரஞ்செய்தார்கள் அப்படி
செய்யவே தரும்புத்திரா தமதுயாகத்திற்கு இடையூறு நேரிட்டதென்று
மனங்கலங்கி, மிகுந்த பயத்துடனே 'பீஷ்மாசாரியரைப் பார்த்து, பிதாமக
ரே ! இப்போது ராஜமண்டலம் மிகவுங்கேட்பித்து யுத்தத்திற்கு ஆயுதமா
யிருக்கிறதே இதனாலே வெகுபோகன் வீணாய் நசிக்கிறதுமன்றி நமமுடைய
யாகத்திற்கும் விரோதம் வருகிறதுபோல காண்கிறதே இப்படிக்கெல்லாம்
நேரிடாம விருக்குமபடி நான்செய்யவேண்டிய உபாயம் யாதோ ? அதனை நீர்
உரைக்கவேண்டுமென்று கேட்டனா அதற்கந்தக் குருகுலபிதாமகர் சொல்லு
கின்றார்.

அப்பா தரும்புத்திரா ! நீ யொன்றுக்கு ' மஞ்சவேண்டாம் பூகிருஷ்
ணபகவானென்னுஞ் சிங்கம் அதோயிருகிறதுபாரா இவ்வளவு ராஜ கோலா
கலத்திலும் ஏதாவிடிலுஞ் சற்றஞ்சிக் கண்ணெடுத்தபு பாரக்கின்றதா ? அலக்ஷி
யமாகவே நினைத்துப் புன்னகைகொண்டு விளங்குகின்றது இந்த நாய்க்குட்
டங்களுக்கு காலங்கட்டியபடியால் வீணாய்குலைக்கின்றது சுகமாய்க் குலைக்
கட்டும்அதனால் யாருக்கெனன ? கிருஷ்ணபகவான் இந்தப்பாவிக்களை யெல்லாம்
ஒருநொடியிற சங்கரிக்கப்போகிறார் ஆனபடியினாலே நீயோசிக்க வேண்டாம்
என்று சொல்லக்கேட்ட தரும்புத்திரா சமாதானபாயிருக்க, சிசுபாலன் பீஷ்
மரைப் பார்த்து அடக்கிழவா ! உனக்கேது புத்தி இப்படிக்கேட்டது ? இத்த
னைநாளும் நீ வெகுவிவக முள்ளவனென்று நினைத்தி நந்தேன், இப்போது
நீ சொல்லிய பேச்சைக்கேட்டால் சிறுபிள்ளைக்கு வசூற்பட்டவனாகத்தோற்
றுகிறது அல்லது பயத்தியந்தான் பிடித்தந்தோ ? அல்லது காலங்கருகியபடி
யால் தாறுமாறாகப் பிதறுகின்றனையோ ? அடாபாவி ! கொஞ்சமும் குலா
பிமானமும் சூரபிமானமுமில்லை தைரியசாலிகளாகிய இராஜாக்களையுங்
கூடப் பொய்சொல்லியேன் பயமுறுத்துகிறாய் ? இதில் உனக்கு வெட்க
முண்டாகாமற் போனதற்கு யான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

அடா கிழப் பிரேதமே ! நீ இழிகுலப் பிறப்பையுடையவனுதலால், அற்பு

னாகியும் அயோக்கியனாகியு மிருக்கு மொரு இடையனைப் புகழ்ந்தாய் ஐயோ எனிப்படி உன்பிழைப்பு னீணுயப்போசசுது ? இப்படிப்பட்ட மகா மூடனாகிய உன்னிடத்தில் தருமோபதேசங் கேழுகுவந்த ப்ராண்டவாகளுக்கும் அது தகுதிதான் இல்லாவிட்டால் அந்தக்கடைக்குடடிப் பயல்காலைத் தலைமேல் வைக்கிறேனென்று பிதற்றுவானா ? அவன் அறப்பெனன்று உபேசைச்செய்தேன். இல்லாவிட்டால் நீதான் எனக்கெவ்வளவு ? இந்தப்பாண்டவர்கள் தான் எவ்வளவு ? மற்றவாதா நெவ்வளவு ? ஆகிலும் பாம்புக்குடடிகளைக் கண்டவிடத்தில் தலையைநசுக்க வேண்டுமென்று பொரியோரா சொல்லுவது போல, உங்களையெல்லாம் தலையெடுக்க வொட்டாமல் அடிக்கவேண்டியது அவசியந்தான், அதற்கு இதத்தனைநாளும் காலமநேரிடாமற் போயிற்று. இப்போது நேரிட்டபடியால் அப்படியே செய்கிறேன் இதெல்லாமிருக்கட்டும்

அடாவாததீகப் பேயே ! நீ எவனைப்புகழ்ந்தாயோ ? அதைக்கேட்ட இக் தக்குண்டகா எவனைப்புகூசித்தார்களோ ? அவன் அறப்பெனன்றும், மோசக்காரனென்றும் துடுக்கென்னென்றும், யாவ்ரும் அறிவார்கள் நீயும் அறிவாய், அறிந்திருந்தும் கெடுமதியினாலையோ ? கெருவத்தினாலையோ ? மயக்கத்தினாலையோ ? சிறப்பித்துச் சொன்னாய், நீ சொல்லிய சரித்திரங்களில் பலவும் வெறும் பொய்தான் ஆகிலும் அவைகளாலும் இவனுக்கு மிருந்த பெருமையைக்காணேன் இவனைத்தெய்வமாகச் சொன்னாய் இவன் வெண்ணெய்க்கும், பாலுக்கும், தயி் நுகும், ஆயசசியா மத்தினை மொததுண்டதும், திருடியகப்பட்டுக் கட்டுண்டதும், கோவலரும் கோவியரும் இட்டபணிசெய்து கோணக்கூத்தாடி இரந்துண்ணதும், பிறாமணியியராகிய கோபிகைகளோடு கூசாமல் காமசுகங்களைப் புணர்ந்ததும், யாவரும்றிவார்கள் ? இவனு தெய்வமென்று சொல்லத்தக்கவன் ? என்று இவைமுதலியவைகளை நிகதையாகச் சொன்ன பேச்சைச்சேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நிரியினுடைய பேச்சை லட்சியஞ்செய்யாத சிங்கத்தைப்போலிருந்தாரா

ஸ்ரீபகவானுடைய நிகதையும் பாகவதாகளுடைய நிகதையுங் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவனுக்குச் சுகல் புண்ணியமும் கூடியித்துப் பாபத்திற குரியவனாவனென்று தாமமசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருப்பது தெரிந்த பெரியோர்கள் செவிகளை இரண்டு கரங்களால் மூடிக்கொண்டு, இந்தப் பாவிக் கு எப்போ மரணம் வரப் போகுதென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தச் சபையை விட்டு அப்பாலே போய்விட்டார்கள் அதுகண்ட பாண்டவர்கள், கேகயாள் இவாள் முதலானோருக்குக் கோபமுண்டாகி, தனுப் பாணங்களை எடுத்துக் கொண்டு இரதாருடாகளாய் யுத்தத்திற்கு சன்னததாளானார்கள். அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவா பாண்டவாமுதலானாரை யுத்தத்திற்குப் போக வேண்டாமென்று தடுத்தது, தமது சாரதியான தாருகனைத் தோகொண்டு வருமபடி நியமித்தாரா அவன் சைனிய, சுககிரீவ, மேகபூஷப், வலாகமென்கிற நான்கு குதிரைகள் கட்டி, கருடதுவசம் நாட்டி, வெகுப்பிரகாசமாய் விளங்காநின்ற ரதத்தைக் கொண்டுவந்து சித்தப்படுத்தி, அதைச் சுவாமிபாரத்து,

வெஞ்சந்தோஷத்துடனே பெரியோர்களெல்லாரதுதிகை, பாண்டவர் ஜயஜய வென்றுகூறி, வீஷ்ணு கைலாசுகொடுக்க, சபையைவிட்டுவந்து திவ்வியரத்த தினமே லேறினா சிசுபாலனும் ரத்ததினமேலேறித் தன் பரிவாரத்துடனே சபையைவிட்டு யுத்தம் பண்ணும்படியாகிய விடத்திற்கு வந்தான், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அவ்விடம் வந்துசோந்தான்

இவ்வாறாக அந்த யுத்தபூமியில் உதயபாவத்தின் சிகரத்தில் சூரியனு தித்தா லெப்படியோ? அப்படிக்குத் திவ்வியரத்ததிலேறி விளங்காநின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து சகலமானபேரும் அவர் தேஜஸ்க்கு அஞ்சி இவர் சாக்ஷாத நாராயண மூர்த்தி தான் சந்தேகமில்லை இந்தச் சிசுபாலன் இனிப் பிழைக்கமாட்டான் என்று நினைத்துச், சுவாமியைக் குமபிட்டார்கள், சத்திருக்களுமே அந்தப் பிரகாசத்தை நோக்கி மனங்கலங்கினார்கள் அப்போ பாண்டவர்களும், மற்றுமனேக யோக்கியராஜர்களும், சுவாமியைச் சூழ்ந்து நிற்க, அவர்களைச் சுவாமியானவா பார்த்து, 'ஓ மகாராஜர்களே! நீங்கள் இடைநிதிருந்து யுத்தவேடிகையைப் பாருங்கள் நெருங்கவேண்டாமென்று கூறினர் அந்தச் சமயத்தில் யுத்தபூமியில் நிற்கும் சிசுபாலனுக்குச் சில அப சகுனங்களுண்டாயின் அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமா கொள்ளி வாய்நரிகள் அவனைச் சுற்றி ஊளையிட்டன, பூமி நடுங்கிறது, எதிர்ப்புக்காகப் பெருங்காற்று வீசிறது, வெறுவானத்தினின்றும் இடிகள் விழுகின்றன, குறைக கொள்ளிகள், விழுகின்றன, பூமியில் பயங்கரமாகிய ஒசையொன்று உண்டாயிற்று, பாவகாலமில்லாம விருக்கப் பகலிலேயே இராசுந்திரனை மறைத்தது அவனதேரில் கட்டியிருக்கிற கொடியின் 'நுனியில் கழுருவந்துட்காரந்தது. இன்னுமாயிசந்தின்னும் பலவகையான பறவைகளும் அவனதேறைச்சுற்றிச் சுஞ்சரித்தன

இவ்விதமாக அனேக உற்பாதங்கள் உண்டாகப் பார்த்தும் சிசுபாலன் லக்ஷியஞ்செய்யாமல், கவசமுதலானவைகளைப் பூண்டு, கையில் வில்லெடுத்துக்கொண்டு கொச்சுண்செய்து நின்றான் வீஷ்ணு பாண்டவா முதலியபோ கள் இவ்வுற்பாதங்களைக் கண்டு வெகுசந்தோஷப் பட்டார்கள் மற்றுஞ்சிலா பயப்பட்டார்கள் இப்படியிருக்க, சிசுபாலனுனை உதித்துக்கொண்டு கிருஷ்ண பகவானேநோக்கிச் சொல்லியதாவது, அடாகிருஷ்ண! எனக்கு நீ யொரு வன்தான் முக்கியசத்தரு உன்னைக்கொன்று நாற்கடல்குழந்த இப்பூமியைச் சத்தருவின் உபத்திரவமில்லாமல் ஆளுகிறேன் வெகுநாளாய் இந்த அபிப் பிராயமிருக்கது. அதற்கு இன்றைக்குத்தான் தைவாநீனமாய் ஏது உண்டாயிற்று இப்போ எங்கேயும் ஓடாமல் நிலை சீக்கிரத்தில் உன்னைச் சன காரஞ்செய்து அப்பால் இந்தக் கிழப்பாவியையும் மூடப்பாண்டவர்களையும் கொன்று திருப்தியடைந்து, அரசன் அபகீர்த்தியைப் போக்கடிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கையிலிருக்கும் வில்லைவளைத்து நானேறறி நானேனைக் கொண்டு, காமையுடைய வைகளும், கணுக்குறியிவைகளும், பொறபட்ட கட்டியவைகளும், வெகுபளபளப்போடு கூடியவைகளும் பாராநின்ற

அனேகபாணங்களைச் சந்தானஞ்செய்து, அம்பெடுகிறதும், வில்லில்தொடுக்கிறதும், விடுகிறதும், ஒருவருங்காணக்கூடாம லிருக்குமபடியாகிய வேகமாய்க் கண்ணனமீதிலே கோடைமழைசொரிவதுபோற் சொரிந்தான்

அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவைகளை யங்கீகரித்து; தமது சரங்க வில்லில் அனேகபாணங்களைத் தொடுத்து, சிசுபாலனைநொக்கி, அடா சிசுபாலா! நீ இதனைநாழிகைச் சரங்களை வருஷத்தாயே, இப்போ நானுனபேரிற் சிவசரங்களைப் போடுகிறேன் அவைகளின் திரத்தைப்பாரா என்று சொல்லி பத்து, இருபது, நூறு, இப்படிக்குக் கூட்டங்கூட்டமாய்ப் பிரயோகித்தாரா. அந்தப் பாணங்கள் இடிவீழ்ந்தாற் போல மார்பின்மேல் வீழ்வே அந்தச்சேதிராஜன் ஒருமுகூர்த்தகாலம் நெருப்பில் வீழ்ந்த புழுப்போல துடித்து, மறுபடியும் தனவலிமையோடு உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு குருரமாகிய பாணங்களை வருஷத்தான் கிருஷ்ணபகவான் அவைகளையெல்லாம் துண்டித்து, அவன் மீதில் மறுபடி நூறுபாணங்களைப்பிரயோகித்தாரா அவைகளைச் சிசுபாலன் கிட்டவரவோட்டாமற் றடுத்ததானி, ஆறுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவ்வாறுபாணங்கள் மேலே வீழ்ந்தமாத் திரத்திலே கண்ணன் வேகுகொபமடைந்து, ஆகக்கினையம், பாஞ்சசன்னியம், வாயவியம், இவைமுதலாகிய சில அஸ்திரங்களை விடுத்தாரா சேதிராஜன் அந்த அஸ்திரங்களை யெல்லாம் பதிலஸ்திரங்களினாலே தடுத்தது. கிருஷ்ணபகவானுடைய தோ, குதிரை, கொடி, சாரதி, சகசரம், இவைகளிலொன்றுந் தெரியாமலிருக்கும்படி அம்புகளைச்சொரிந்து சிங்கநாதஞ்செய்து, கண்ணனைக்குறித்து இத்னைச் சொல்லுகிறேன்

அடா கிருஷ்ண! இதோபாரா ஒரு பாணத்தை யெய்கிறேன் இதுதான் உன்னை யமலோகத்திற்கு அனுப்பப்போகிறது மார்புபிளந்து நீ கீழ்விழ்ந்து, இந்தப் பீஷ்மனும் பாண்டவர்களும் துக்கித்து உடனே நீ போகுமிடத்திற்கு வரப்போகிறார்கள் இப்படிசெய்து, நான் கம்சன், ஜராசநன், நரகன், இவரள முதலாகிய போகளுக்கு மித்திரனு யிருந்த கடனைத்தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லி தீக்ஷணமாகிய ஒரு நாராசபாணத்தைப் பிரயோகித்து, இரத்திரசித்தைப்போல மாயாபலத்தினாலே தேரோடுகூட ஆகாயத்தில் மறைந்திருந்து கொண்டு ஓயாமல் சரமாரிப்பொழிந்தான், யாதவசிரோமணி அந்த நாராசபாணத்தையும், மற்றுமவன்கிட்ட பாணங்களையும் பொடிப்பொடியாகச் சிதைத்துத்தள்ளி, சிசுபாலனைக்குறித்து, அடா சேதிபதிக வில் அதமனாகிய பேதாய! ஒடாதே நின்று சூரத்தனத்தைக்காட்டு, நீ வெகு குணசாலியானபடியினாலே தான் ஜராசநன் முதலாகிய சினேகிதருக்குக் கடன்தீர்க்கிறேனென்று புறப்பாட்டாய நீ அஞ்சாதே அப்படிக்கடன் தீர்ப்பதைக்காட்டிலும் அவாசளோடுகூட சேருவது நன்மை யாதலால், ஒருநிமிஷத்தில் அப்படியே உன்னை யனுப்புகிறேன் என்றுசொல்லித் தாமும் அவனைப்போலவே மாயையில் மறைந்துகின்று, அனேக அஸ்திரங்களை விடுத்தாரா. அவைகளை அவன் பிரதி அஸ்திரங்களாலே தடுத்தான்

. இவ்விதமாக இருவரும் மாயையால் ஆகாசத்தில் மறைந்து, இரண்டு சிவங்கள் ஒன்றோடொன்று யுகத்தஞ்செய்வதுபோல யுகத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள் பூமியிலிருந்திருந்தோர்களெல்லாம் வீரரைக்காணாமல் அமடிகள் மாகதிரம் கீழ்விழக்கண்டு ஆகாசரியாபாட்டு, ஜயபஜயம் ஒன்றும் தெரியாமையாலே திவங்கம், மனதில் கவகங்கள் பகல்ததிறகு நன்மை கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள் அப்போதே ஆகாசத்தில் தேவாமுதலிய போகெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி, ஒன்றோ ' இப்படியாபாட்ட அதிசயயுகத்ததை நாமினு வரையில் கண்டதில்லையே ஜயிப்புந் தோராயம் இருக்கட்டும் நாம் சண்டையையாரை வந்தோடு அது கூடவன்றோ நடைப்பது அரிதாயிற்று என்று சொல்லி வந்தவர்களும் மாயையினால் அந்தமாயாயுகத்ததைக்காண முயன்றார்கள் இப்படியிருந்த சிவபாலன் மூன்று நாராசபாணங்களினால் கிருஷ்ணபகவானாய்ந்தான் அவரும் மூன்று நாராசபாணங்களினால் அவைகளைத்தண்டித்தது, வேறொரு நாராசபாணத்தினால் அவன்மாரியில் அடித்ததால், இப்படியடிக்கப்பட்ட சிவபாலன் சண்டை எழுப்பாணங்களினால் ஒருதரம்டித்தது, மற்றொரு நாராசபாணத்தினால் மாரியில் கந்து, வேறு நாலுபாணங்களினால் நான்கு குதிரைகளையும், ஐந்துபாணங்களினால் சாரங்கையையும், அடித்தது அட்டகாசஞ் செய்தான்

இப்படியிருவரும் நெடுநேரம் போசெய்கையில் பூமிக்குஷ்ணபகவான அனேக அம்புள்ளைப்பொழிந்து, சிவபாலனுடைய கோ குதிரை, சாரதி, குடை முதலானவைகள் மறைந்து போகுமபடியாகவும் அவன் மெய்சோரும் படியாகவும் அடித்துக் கொள்ளசெய்யவே அந்தக் கமகோஷபுத்திரன் மிகுந்த ரோஷமும் பொறுமையுங்கொண்டு, இனிப் பாணங்களினால் நாம் சண்டையெய்த தரமில்லையென்று எனைத்து, மகாநீக்ஷணமாகிய ஓரம்பில் ஆக்கினைய அஸ்திரத்தைத் கொடுத்தான் அகைக் கண்ணன் வருணஸ்திரத்தினால் தடுக்க, அவன் குபேராஸ்திரம் பிரயோகமபண்ணினான் அதையுமவா மற்றொரு குபேராஸ்திரத்தால தடுத்ததால் பின்பவன் யமாஸ்திரம் பிரயோகஞ்செய்ய, அதையவா யமாஸ்திரத்தினாலேயே தடுத்தது, அவன் காதருவாஸ்திரம் பிரயோகிக்க, அவரதை யவாஸ்திரத்தினாலேயே தடுக்க மறுபடி மானவாஸ்திரமவிட, அதையவா அஸ்திரத்தினால் நிறுத்தது, பின்பவன் ருத்திராஸ்திரமவிடிக், அதையவா மற்றொரு ருத்திராஸ்திரத்தால தடுக்க, அவன் இந்திராஸ்திரத்தைவிட, அவா அதை இந்திராஸ்திரத்தாலே தடுக்க பின்பு வைஷ்ணவாஸ்திரம் பிரயோகிக்க, அதைமற்றொரு வைஷ்ணவாஸ்திரத்தால தடுத்ததால்

இவ்வாறு சிவபாலனும், கிருஷ்ணபகவானும், பிரயோகாஸ்திரங்கள் ஐஞ்ஞாறும், உபசமஹாராஸ்திரங்கள் ஐஞ்ஞாறும் பிரயோகிக்கவே அவ்வஸ்திரங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று அழிக்கிறநிமித்தம் வியாபிதக்கினாலே உலகெல்லாம் தீமூடப்பட்டதுபோல தவித்துநின்றது. அப்போது சிவபாலன் தான் பிரயோகஞ் செய்த அஸ்திரங்களெல்லாம் கிருஷ்ணனுடைய அஸ்திரம்

களாலே நாசமானதைகண்டு ஒருமாயையெய்தித்தான் அந்த மாயையிலே கதாயுதங்கள், குண்டாந்தடிகள், குறுந்தடிகள், கத்திகள், சுருள்கத்திகள், சிறுக்கத்திகள், பட்டாக்கத்திகள், ஈடடிகள், எறியீட்டிகள், வல்லவங்கள், வேலாயுதங்கள், சூலாயுதங்கள், இவைமுதலாகிய சகல ஆயுதங்களுந் நாலு பக்கங்களிலுமிருந்து, பலசாஸிகளாகிய வீரரால் எறியப்பட்டாலெப்படியோ அப்படிக்கு ஒவ்விலாமல கிருஷ்ணபகவானமீதில வந்துவிழந்தன அப்போது பூமியிலுள்ளோரும், வானத்திலுள்ளோரும், கிருஷ்ணபகவானுக்கு அபாயம் நேரிட்டதென றஞ்சினார்கள் அந்தப்பகவானே? அவ்வளவாயுதங்களை யும் தன்மீதில விழவொட்டாமல அம்புகளினால் தடுத்தது, துண்டரதுண்டமா கத் துண்டித்துப் பூமியில தள்ளினா.

பின்பு சேதிராஜன் மறநெருமாயையைப் பிரயோகித்தான் அதனாலே வெகு உயரத்திலிருந்து அளவற்ற பெரிய பாறாங்கல்லுகள் வெகுவேகமாய்க் கண்ணனதோமீதில வந்துவிழந்தன அவைகளையும் கிருஷ்ணபகவான் சகல ராஸதிரப் பிரயோகமபண்ணிச் சூரணமாகிப்போட்டாரா இப்படிக்கு அதுவும் வீணாயப்போகவே அவன் மறுபடியு மொருமாயையை விடுத்தது, ஊழிகா லத்தி லெப்படிபெய்யுமோ? அப்படிக்கு அவர் இரத்ததினமேல மழைபெய யச்செய்தான். அகையவா வாயுவாஸ்திரத்தினுற் சிதற அடித்தாரா. இவ்வண ணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுண்வா சிசுபாலனுடைய சகல மாயைகளையும் வீணாக்கிச் சிங்கமபோல ஆரவாரஞ்செய்யவும், அப்போது கிரணமவிட்ட சந்திரனைக் கண்டா லெப்படியோ? அப்படிக்குக் கண்ணனைக்கண்டு தேவா கள் களித்து மலாக்களைச் சொரிந்தார்கள். இப்படிக்குக் கிருஷ்ணபகவான் கொச்சித்ததைச் சிசுபாலன் கேட்டு, தன்முயற்சிகள் யாவும் வீணாயப்போன தையும்பாத்துப் பொறுமைமிஞ்சுது, மறுபடியும் மாயையிலாமல விளக்கமா கவே விலலெடுத்ததுகொண்டே சண்டைக்குவந்தான் இப்படிக்கு வரவே யாதவசிகாமணியும் அப்படியே விலலெடுத்தது ஓகுமுக்காதத காலம் சண் டைசெய்தாரா

பின்பு சிசுபாலன் அளவிலாமல வெகுண்டு எதிரியைநோக்கி, அடா இடையா ' அடா மூடா ' அடா திருடா ' அடா மோசக்காரா ' அடா பழி காரா ' அடா வறியா ' அடா அறபா ' நீ இனிமேல இவ்வலகத்தை விட்டு லோகாந்தரமடைந்து, புண்ணிய புருஷா அனுபவிக்கு மேன்மைகளையும் பாவச்செய்கைகளுக் கீடாக உனக்குக் கிடைக்கும் பயன்களையும் பார்த்து வயிறெறிந்து, நெஞ்சுமன்று, மெய்சோரப் பலதனபங்களைவும் அனுபவி. என்று உத்திதுக்க முகமப்படாக்கப் பேசி, பலவித அம்புகளையும் வில லிலதொடுத்தது விடுத்தான் அந்த அம்புகளினாலே கண்ணனுடைய திருமேனி யெல்லாம் ஜலடைக்கண்போல துன்பப்பட்டிப் புண்ணி உதிரும்பெருக, மறுபடியும் அப்புண்களிலேயே மேனமேலும் அம்புகளேறவும் கணதிரக்கக் கூடாமலும் மூச்சுவிடக்கூடாமலும் போனதுமன்றி, தேரென்றாக குதிரை ஹென்று மொண்டந தெரிபாமல மூழுவதும் அம்புகளாகவே காணப்பட்டன

அதனாலே சுவாமிசோரணது, தோத்தட்டினமீதில் மமபத்தைக கைளாற பிடித்துக்கொண்டு மெய்பத்தைக் விருந்தா இதைக்கண்ட சிசுபாலன் அட்டகாசஞ்செய்து, ஆ சிருஷ்ண ! போய்விட்டாயா ? என்று மகாபரிகாசத்தோடு சொன்னான் இதையெல்லாம் பாராதகயாவரும், ஐயையோ ! ! அனியாயம் அனியாயம் என்று கண்களிலினறும் நீவடியக கதறினார்கள்.

இப்படி அனபாகதறுவதையும், பகைவா களிகதுப பேசுவதையும், சுவாமி சோரணதிருப்பதையும் பாராத அவருடைய சாரதியாகிய தாருகன் அவரை நோக்கி சுவாமி ! அடியேன் தேவரீர் மகாமகா சூரர்களான எத்தனைபேர்களோடே யுத்தஞ்செய்யப் பாராததிருக்கிறேன் ஒருயுத்தத்தினும் தேவரீர் இப்படிக்குச் சோரணதுபோனதில்லை இப்படிப்பட்ட யுத்தமும் பாராததில்லை இந்தப்பாவி யாவரும் அதிசயிக்கச் செய்கிறானே இதென்ன ஆசசரியம் இப்போது நானும் குதிரைகளும் தேவரீருடைய மகிமையினாலே உயிராவதற்குக்கொண்டிருக்கிறேன் யல்லது, எங்களுடைய சகதியிலுலிலை அது ஒழிந்தது இனி உயிர்நிற்பது வருத்தமாயிருக்கிறது தேவரீருடைய அனபாவரும் கதறுகிறார்கள் ஏனிப்படி யுபேகைச்செய்கிறது தேவரீருடைய பிரபாவத்திற்கு இவ்வொருபொருளோ ? இப்படிக்குச் செய்வதை நோக்கினால் ஒருலீலையென்று காண்கிறது உபேகைக்கு இதுசமயமன்று ஆதலால் இந்தப்பாவியை இப்போதே சங்கரித்து விளங்கவேண்டும். என்று சொல்லவும் அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாரதியைப்பாராது சொல்லுகின்றார்.

அடா தாருகா ! நானிப்போ உபேகைச்செய்ய வில்லை மறநென்னவென்றால் ? அவனுக்கு ஆயுளின் முடிவாகிய முகூதத்ததை எதிர்பாராத திருக்கிறேன். இவனயாரென்றால் ? முன்னம் கிருதயுகத்திலே எவன் இரணியகசிபுவாக யிருந்து நரசிங்கரூபியாகிய என்னாலே கொல்லப்பட்டும், பின்பு திரேதாயுகத்திலே இராவணனு யிருந்து ஸ்ரீராமரூபியாகிய என்னாலே கொல்லப்பட்டானோ ? அவன்தான் இவன், ஆனபடியினாலேதான் இவனுக்கு இவ்வளவு சவுரியமும், பலமும், செருக்கும் இருக்கின்றன இன்னமுங்கேள், இவன் என்னுடைய லோகத்திலிருக்குந் துவாரபாலகரி லொருவன் தூருவாசமகாமுனியின் சாபத்தினால் பூமியிற் பிறக்கவேண்டி எனக்குமித்கிரையிருந்து, வெகுசாலம் பூமியிலிருப்பதைக் காட்டிலும் சததுருவா யிருந்துகொல்லப்பட்டால் சீக்கிரத்தில் திவயலோகஞ் சேரலாமென்று சததுருவாகப் பிறக்கும் படி ஒப்புக்கொண்டு மூன்று சென்னங்களும் சததுருவாகவந்து பிறந்தான் இந்த முகூதத்தத்திலே அந்தச்சாபம் விமோசனமாகி நறகெதியடையப்போகிறான் யாவரும் பாகக்கப்போகிறார்கள் ஆகையால் இதோ அவனைச்சங்கரிக்கிறேன். அஞ்சாதே என்றசொல்லி உறங்கிக்கொண்டிருக்கத் திகம விழித்துப் பிடரியாகனைச் சிலிர்த்து விமீரந்து காசசிப்பதுபோல இரத்ததின தட்டில இறுமாப்புட னுட்காரது அட்டகாசஞ்செய்து, சங்கதையெடுத்து ஆசாசலும் திசைகளும் பிளந்து போகும்படி துவளியெய்தனா உடனே

யாவரு மனங்களிப்படைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண¹ ஜயம்ஜயம் என்றுகூறினார்கள்.

அந்த மங்களகோஷத்தைக் கண்ணன் கேட்டு, வெகுசந்தோஷத்தோடு சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைக் கையிலெடுத்துப் பிரயோகித்தாரா பிரயோகிக்கவே அந்தச்சக்கரமானது அனேககோடி சூரியா உதித்ததுபோல சொல்லக்கூடாத பிரகாசம்பொருந்தி, ஆயிரமகரங்களிலிருந்து ஆயிரஞ்சுவாலைகள் எழும்பி, திசைகளிலிருக்கு மிருளையுந் துரத்தி, பிரளயகாலநுத்திரன் அனேகமவாயகளைத் திறந்து நாக்குகளை நீட்டிக்கொண்டு வருவதுபோல பயங்கர ரூபத்தோடு சொலித்துக்கொண்டு, தேவர்களு முனிவர்களும் போற்றப்படுறபட்டது அப்படி புறப்படக்கண்ட சிசுபாலன் தைரியத்தைவிடாமல், தன் வலிமை முழுவதையும்கொண்டு, இன்னதென்றில்லாமல் சகல ஆயுதங்களை யும் கூட்டங் கூட்டமாய் வருஷித்தான் அவைகளை யந்தச்சக்கரம் விழுகிக்கொண்டே சமீபத்தில் வருகையிலும் சிசுபாலன் மற்றுமாயுத ராசிகளைப் பொழிய, அவைகளும்காயந்த இரும்பில் வீழ்ந்த நீர்த்துளிகள் போல அச்சக்கராயுதத்தில் சுவறிப்போயின, அதுகண்டயாவரும் இனிச்சிசுபாலன் பிழைப்ப தில்லையென்று கோலாகலமாய்ப் பேச, அப்பேச்சுகளைக் கேட்ட சிசுபாலன் அந்தச்சக்கரத்தின் மீதில் வெகுபொழுமை கொண்டவனாகித் தடுக்குமபடியாகிய பிரயத்தினஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்

அவ்வா றிருக்கையிலேயே அந்தத் தீவயாயுதமானது அந்தச் சிசுபாலனுடைய சிரத்தையறுத்துக் கீழேதள்ளிவிட்டது வசிராயுதத்தினால் வெட்டப்பட்ட பெரியமலையின் சிகரம்போல அந்தத்தலை கீரீடருண்டலங்களோடு கீழேவீழ்ந்தபோது, மற்ற சந்துருக்களுடைய கண்ணீர்த்துளிகளும் கீழே வீழ்ந்தன உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மீதில் யாவருடைய பாவைகளும் தேவர்கள்சொரிந்த கற்பகமலர்களும் வீழ்ந்தன இவ்வாறு உலகங்களுக்கெல்லாம் மார்பிலடித்த ஆணிபோன்றிருந்த சிசுபாலனை சங்கரித்தது கண்ட தேவர்களும், முனிவர்களும், அரசர்களும், கிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரஞ் செய்தார்கள் தேவதூதராய் வரத்தியங்கள் முழங்கின அப்சரமாதர்கள் ஆடினார்கள் கந்திருவாபாடினார்கள் பாண்டவா முதலாகிய இஷ்டங்கள் வந்து ஆலிங்கனஞ் செய்தார்கள் பகைவா பறக்கித்துக் கையடித்துப் பெருமூச்சுவிட்டுத் தியவிறித்து நோக்கினார்கள் இப்படிக்குக் கோலாகலமாயிருக்குவகாலத்தில் அந்தச் சிசுபாலனுடைய தேகத்தினின்றும் ஒருசோதியானது யாவரும் பாராதுக்கொண்டிருக்கையிலே கிளம்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை வலமாகவந்து அவாதிருமேனியில் புகுந்து மறைந்தது

இந்தச்சிசுபாலன் மூன்றுஜனமத்திறகுமுன் இரணியகசிபனாகப் பிறந்திருந்தான் அவனைச் சங்கரிக்க ஸ்ரீமநாராயணன் நரசிங்கமூர்த்தியாக அவதரித்துச் சங்கரிக், அவன்பிராணனை விடுமபோது இந்த ஜந்துவுக்குப் பதின்மடங்கு ரூபமாயிருந்து சங்கரிக்வேண்டு மென்று நினைத்துக்கொண்டே பிராணனை விட்டான். அதினுஸ்பத்துலை இராஷ்ணாகுப பிறந்தான். அப்

போ ஸ்ரீமநாராயணன் ஸ்ரீராமாவதாரஞ் செயதருளியுத்தத்திற சங்கரிகும போது அநத ஸ்ரீராமனை பலவாலுன சுத்ததிரியனென்று கருதி, இவனுக் கணையாக விருந்து சங்கரிக்வேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டே பிராண னை விட்டபடியால் உத்தமமான சுத்ததிரியஜாதியில் சிசுபாலனுக்கப் பிறந்தான் இநதச்சிசுபாலனை அநத ஸ்ரீமநாராயணனே இநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக் அவதரித்துச் சங்கரிகுமபோது, சாவேசுவரனென்று பாலனைசெய்து பிரா ணனைவிட்ட படியால் அவனுடைய ஆவி தோஜோமயமாய ஸ்ரீபகவானிடத்தி லேயே லயித்துப்போயது

அதைக்கண்ட சகலமானபேரும் ஆச்சரியப்பட்டுத் திப்பிரமைகொண்டு இதென்ன அதிசயம்? என்குங்கண்டதில்லை பீஷ்மாசகாரியா சொல்லியது சரியே இவா சகல சராசரங்கனையும் படைத்து அளித்து அழிக்குவ காரணப் பொருளேயன்றி வேறல்ல என்று நினைத்து மனோவாக்ருக காயங்கனினுலே சுவாமியை வணங்கி, பீஷ்மா முதலானோரையும் துதித்தார்கள அன்றியும் யோகிகளும், முனிவர்களும், தேவர்களும், வேதங்களினுலே தோத்திரஞ் செய்தார்கள கின்னரா, சிம்புருடா, கந்திருவா, முதலாயினோ யாழிசைத் துப் பாடினார்கள் சித்தா, சாரணா முதலியோர் விருதுகூறினார்கள் இப்படி யிருக்க, தருமபுத்திரா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு ஆனந்தபாஷ்பத்துட் னே துதித்து, அவா முக்ககுறிப்பினுலே தனதமபியாகிய சகாதேவனைநோக்கி சிசுபாலனுக்குச் செய்யவேண்டிய பிரேதக்கிரியைகளைச் செவ்வையாக நடத் துமபடி ஆக்கியாபித்தா, அப்படியே அநதச் சகாதேவனும், பீமாசகன நகுலரும், அநதச் சிசுபாலனுக்கு அவன்புத்திரனாகிய திருஷ்டகேது என்ப வனைக்கொண்டு சரமக்கிரியைகளை வெகுசிறப்பாய நடத்தினார்கள் பின்பு கிருஷ்ணனும் பாண்டவர்களும் அநதத் திருஷ்டகேதுவுக்குச் சேதிராசசிய பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தார்கள்

இவ்விதமாகச் சத்தஞ் சங்காரமானவுடனே, தருமபுத்திரா சகலமுனி வர்கள், மறையோர், அரசர், இவாள முதலாகிய போகளுடனேகூட யாகத் தைநிறைவேற்றத்துவக்கி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு முதற்பூசை செய்தபின் னே முறையே நாடா, பருவதா, வியாசா, தஷ்மியா, பைலவா, வைசம்பா யனா, சமந்தா, ஜயமுனி, இவாளமுதலான பெரியோர்களுக்கும், பாகிஷீ கன் சோமதத்தன், முதலாகிய அரசர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், சூத் திரர்க்கும் தகுந்தபடி பூசைசெய்து, பலதானங்களும் தக்ஷிணைகளும் கொ டுத்து, யாவருக்கும் அறுசுவைகளோடுகூடிச் சிறந்த அன்னமுதலிய வற் றை இடுவித்தா அநதயாகத்தில் அன்னங்களும், கறிகளும், பணியாரங் களும், மலைமலையாகக் காணப்பட்டன. நெய், தயிர், பால், முதலானவைகள் மடுமடுவாகத்தேய்க்கின் வந்தஜனங்களெல்லாம் தருமவான்களும், கலவியுடையவர்களும், நல்லொழுக்க முடையவருமாகவே யிருந்தார்கள் வேதியரெல வாம் நான்குவேதங்களையும், ஆறு அங்கங்களையும், சகலசாஸ்திரங்கனையும் கற்றவராகவே யிருந்தார்கள மேலும் அவர்கள் நன்றாய்ப்புசித்து, மனக்க

ளிப்புடனே ஒருவரோடொருவா சாஸ்திரங்களிற் கஷ்டிசொல்லிப் பிரச்சுனிகித்
துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றியும், அந்தயாகததில் லக்ஷம்பிராமணா புகித்தால் அதற்கடையா
ளமாகச் சங்கத்தை ஒருதரம் ஊதுகிறதும். அப்படிக்குச் சங்கமுதிய
தற்குக் கணக்கில்லாம லிருந்தது. அன்றியும் மகாராஜாக்க ளெல்லாம் பெரு
மையும் நாணமுமவிட்டு, தாங்கள்தானே மனக்களிப்புடன் புகிப்போரக்கு
அன்னமுதலாகிய வைகளைப் பரிமாறுவதும் உபசரிப்பதுமாக இருந்தார்கள்
யாகத்திற்குவந்த யாவரும் தத்தமது இஷ்டங்களைப்பெற்று, வெகுசந்தோ
ஷத்துடன் நல்லபூஷணங்களினாலும் வஸ்திரங்களினாலும் அலங்காரம் பொ
ருத்தித் தேவதைகளபோல விளங்கினமையால் அந்தயாகசாலைச் சுவாக்கலோகத்
தோடொத்திருந்தது அவ்விடத்தில் சகலகாரியங்களுக்கும் வெள்ளிப் பாத்
திரங்களும் பொற்பாததிரங்களும் இருந்தன. யூபஸ்தம்பங்களும், வேதி
கைகளும், அதின் சாமக்கிரிகைகள் யாவும், சுவாஸ்தியங்களாகவும் ரத்தின
மயங்களாகவு மிருந்தன அந்தயாகசாலையைச் சுற்றி இலங்கையிலிருந்து
கொண்டுவந்த பொற்பனைகளை நாட்டி அவைகளில் முத்துத்தோரணங்களும்
பவளத்தோரணங்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன தானத்திற்காக காமதேனு
வுக் கொப்பாகிய அனேகம் பசுக்கூட்டங்களும், திரவியங்களின் குப்பைகளும்
மற்றும் வஸ்திரபூஷணங்களின் ராசிகளும், அந்தயாகசாலைக்கு ஆபரணம்
போலிருந்தன இப்படிப்பட்ட பலசிறப்புடனே அந்த மகாயாகத்தை ரித்து
விக்குகள் வேதவிதிப்படி ஒருகுறைவுமின்றி ஐந்துதினங்களிலே கிறைவேற்றி
னார்கள்

எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

தருமராஜன் ராசகுய யாகஞ் செயததனபின்பு
திருநிறைந்து விளங்குஞ் சீரைக்கண்டிரு துரியனும்
மருமமாக மனதில்வைத்து மயங்கிருக்கும் வேளையில்
சுருதிபிமனோடு பாஞ்சாலி கலுக்கென நகைத்தனா

யுதிஷ்டிரமகாரஜா இராஜகுயயாகஞ் செயதபிறகு அவபிரதஸநானஞ்
செய்ததும், அந்ததாமபுத்திரருடைய சம்பத்தைப்பார்த்துப் பொறுக்கமாட்
டாத துரியோதனன் மயனநிாமமித்த சபைதனில் பிரமித்துநின்றதும், அது
கண்ட பிமசேனனும் துரோபதையும நகைத்ததும் அதுமூலமாக ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவான் பூபாரவிவாரணஞ் செயததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் பரிசுபித்து மகாராஜனே¹ உனது பாட்டனான தருமபுத்திரன் இராஜகுமாரகததை நிறைவேற்றின்பிறகு அவபிரத ஸ்நானஞ்செய்யக் கங்கைக்குப் போகும்போது, அநேகலக்ஷங்க ளுடைய பேரினில் சொன்னவர்களாலும் வெள்ளிகளாலும் செய்த நகாரா நகபத்தகங்களையும் அனேக ஓட்டகங்கள குதிரைகளமீதில் நாகாவிசமான வாததியங்களு மடித்துக்கொண்டு முன்னே போனார்கள். அதன்பிறகு அணி அணியாய் அனேக அரசர்கள் நாலவகைச் சேனைகளாற் சூழப்பட்டு முன்செல்ல, யுதிஷ்டிரனுக்குப் பந்தவான யாதவவீரர்கள் முதலானோர் தாமரைமலருக் கொப்பான வண்ணமுடைய பனிரெண்குலக்ஷம் யானைகளின் மீதில் ஆயுதபாணிகளாய் யேறிக்கொள்ள கணக்கிலாத காலங்கள இராஜாவுக்கு யிரக்ஷணாந்தமாய்ப் புடைசூழந்தன. ரித்துவிக்குகள், பெரியோர்கள், உபாததியாயர், பிராமண சிரேஷ்டர்கள் இவரள சொஸ்திவசனங்கூற, கந்தருவாழ்தலானோர் விணைபாட, அபசரமாதர்கள் நடனஞ்செய்ய, தேவர்கள் மலாசொரிய, அந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தங்களாய் சாவாலங்காரத்துடன் உத்தமமான வஸ்திரங்களைத்தரித்து தம்பதிசமேதாக்களாய்ப் பின்செல்ல, விஹைதாக்கள் - சகலாவகங்களு செய்து கொண்டு தங்களுடைய சோரபுருஷர்கள் மீதில் மஞ்சனீரை இறைத்துக்கொண்டு போனார்கள்

பாண்டவர்களுடைய மனைவியராகிய சுபத்திரை முதலியவர்களும், ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய மனைவியராகிய ஸ்ரீருக்மணிகேதவி முதலானோரும், வாகனங்கள் மீதேறிக்கொண்டு, ஆகாயத்தில் விமான ரூடாக்களாய்ச் சஞ்சரிககின்ற அபசரமாதர்கள் போல மிகவும் சவுந்தரியசரஸிகளாய் ஒருவருக்கொருவர் மஞ்சனீரையும், குங்குமக்குழம்பையும், பீச்சானகுழலால் வசந்தமாடிக் கொண்டு, கொஞ்சம் நானத்துடனும் மகத்தான சந்தோஷத்துடனும் தெளிவுபொருந்திய முகமுடையவர்களாய் பரிசாசஞ் செய்துகொண்டது மனறி, கொழுன்னமரங்களையும் மைத்துன்னமரங்களையும் குங்குமஜலத்தினாலும் மஞ்சனீரினாலும் பீச்சானகுழலால் வசந்தமாடி, தேகமாததியந்தம் நனைத்து, தாங்களும் அவர்களால் நனைக்கப்பட்டு, அதினால் சகல அங்கங்களுந் தெரியும்படியாயும், கூந்தலவிழந்து அதில் நின்று மலர்களசோரவும், இப்படி வெகுவித விநோதவீனையாட்டினால் காழுகங்களை மோகிப்பித்துக் கொண்டு விளையாடினார்கள் இப்படிவருகிற மாதங்களாற் புடைசூழப்பட்டு சமராட்டாண் யுதிஷ்டிரன் மகா ஒளியிளையுடைய இரத்ததினமீதில் துரோபதிசமேதரா யேறிக்கொண்டு, புண்ணியங்கள் கோவங்களுடன் கங்காஸ்நானத்திற்குப் போகின்றார்

இவ்வாறு போகின்றபோது ரித்துவிக்குகள் தருமபுத்திரருக்குப் பத்தினி சமயாஜமென்கிற யாகவிசேஷத்தைச் செய்வித்து, ஆசமனஞ் செய்யச் சொல்லி, மந்திரவித்தாய் அவபிரதஸ்நானஞ் செய்யச்சொல்லினா, அந்தச் சமயத்தில் தாமபுத்திரா முன்போலவே ஸ்ரீருக்ஷணபசுவான முதலான யாவருக்கும் பூசைசெய்து, பதினெண் வாததியங்கள்முழங்க, கந்திருவா முதலா

நேர் வீண்பாட, அபசரமாதாகள் நடனஞ்செய்ய, வரதிகன்புகழ, வேதியர் கள் சொஸ்திவாசஞ்சொல்லிச் சூழ்ந்துவர், அரசாகளெல்லாம் சத்திரசர்மர முதலாகிய பணிவிடைகள் செய்துவர், ஸ்திரீகளும் புருஷர்களு மங்கல வஸ்துக்களைக் கையிலேந்திக் கோலாகலத்துடன்வர், துவசபதாங்கைகளும் நால்வகைச்சேனைகளும் சுற்றிக்கொண்டுவர், தமதுபத்தினியுடனே யாகசாலை யினின்றும் புறப்பட்டுப் பரிசுத்தமாகிய நதியில் அவபிரதஸநானஞ் செய்து, வெகுதானங்கள் வழங்கி, யாவரும் சமராட்டென்று புகழும்படி விளங்கினார்.

கேளும் பரிசுத்தித் து மகாராஜனே ! இவ்விதமாக அநகராஜசூய யாகமென் னும் பெருங்கடலைக் கண்ணென்னுங் கப்பலினிலேகடந்து தரும்மும் புகழ் மாகிய பொருள்களைத்தேடி வெகுசிறப்புப் பொருந்தி விளங்காவின்ற தரும் புத்திரமகாராஜன் யாவரையும் நோக்கி, உங்களுலே நான் இப்பெருமை பெற்றேனென்று உபசாரமாகச்சொல்லி, அவரவருக்குத் தக்கபடி பரிசு கொடுத்த தனுப்பினா பின்பு பிஷ்மாசாரியா, துரோணசாரியா, கிருபாசாரி யர், அசுவததாமா, பாகவிகன், சோமததன், பூரிசிரவன், சல்லியன், துரியோதன், அவனதம்பிராகன், திரிதராஷ்டிரன், விதுரன், சகுனி, கானன், இவரள முதலான போகளுக்கெல்லாம் வெகுசிறப்பாகப் பூசைசெய்து கொண்டாடி உபசரித்து, அனேகமயானைகள், குகிரைகள், ஆடைகள், ஆபரணங்கள், முதலாகிய பரிசுகள் கொடுத்து அனுப்பிவித்ததா அப்படியே பலராமா, வசுதேவா, அககுருரா, பிரததியுமன்ன, அனிந்தன், சாம பன், கதன், சாருதிக்கண்ண முதலானயாதவர்களுக்கும் பூசைசெய்து பரிசுகொடுத்த தனுப்பி வித்ததா

மேலும் துருபதன், பிஷ்மன், பாண்டியன், பகததன், விராடன், சகாதேவன், திருஷ்டகேது, முதலானோருக்கும் பரிசளித்தனுப்பினா அன்றியும் தமது தம்பிராமர்களை நால்வரையம், சாததகி, திருஷ்டதயமன், இவரள முதலான போகளையும். தங்கள்தேசங்களுக்குப் போகின்ற அரசருக்கு வழி விட்டு உபசரித்துவரும்படி கட்டளையிட்டா அதன்படியே அவர்களும் வெகுதூரம் கூடப்போய் வழிவிட்டு உபசரித்து, அவாசனிடத்தில் விடை பெற்றுவந்தார்கள் அன்றியும் நாரதர், பருவதா, தவ்யியா, இவரளமுதலாகிய மகாமுனிகளுக்குத் தேவோபசாரஞ்செய்து, தாமேகூடப்போய் வழி விட்டுவந்ததா இவ்வண்ணமாக சகலதேசங்களையும் ஜயித்துக் கொண்டுவந்தவைகளும், யாகத்திற்கு உலுப்பையாக வந்தவைகளும், பொக்கசத்தி விருந்தவைகளும், ஆகிய எல்லாப்பொருள்களையும் யாகத்திற்காகச் செலவுசெய்து, யாவரையும் அனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானோடு தேறினமேலேறிப் புரத்தையடைந்து, வீதிவலமாக மாளிகைசேர்ந்து களித்திருந்ததா

இப்படியிருக்கையில் கிருஷ்ணபகவான் தருமபுத்திரரைப் பார்த்து, துராஜாதிராஜனே ! நீ மகாநுபாவரான் படியினால் இந்தப்பெரிய யாகத்தை

நிறைவேற்றி, சததுருக்களில்லாமல் அகண்ட மண்டலாதிபராகி, உமதுபிதா வினகுறையைநீக்கி, தேவசிலபியான விசுவகாமாவினல் நகரமும், அசுரசிலபி யான மயனல் சபையும் படைத்திருக்கின்றீர் தேவாகளுக்கும் அசுராகளுக் கும் அருமையாயும் மேனமையாபு மிருக்கின்ற உமது சம்பத்தைப்போல நா னெவகுற காண்கிலேன் என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீபகவானைத் தருமபுத்திரா நோக் கி, கேளீர் சுவாமி! ஸ்ரீகிருஷ்ண! நானகேவலம் அசேதனத்தோ டொத்தவன். எனது தம்பிமாகளுக்கும் மற்றவருக்கு மெனனமகிமையிருக்கின்றது? உமது கிருபாகடாசுமபெற்ற மகிமையொன் றிருந்தபடியினாலே மேனமைகளெல் லாம் அடைந்தேன் உமமைப் பூசிப்பதற்கும் உமது பெருமையைப் புகழுவதற் கும் நான் வல்லவனோ? ஒகிருபாசமுத்திரே! என்று பதினேராயிரத்து அறு லூற்றெட்டு மனைவியாகளுடன் புடைசூழ்ந்திருக்கிற சுவாமியைத் துதிசெய்தனா.

அப்பால சொற்களோகத்தில் அபசரமாதாகள் புடைசூழ இரகிராணி யால ஸ்ரீகங்கப்பட்டு அரசாளுகிற தேவேந்திரன்போல இரண்டாவது லக்ஷ் மிககொப்பாய உபசரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற துரோபதி சமேதரான தரும புத்திரா நவரத்தினமிகழத்த சிங்காதனத்தின் மீது உட்காரந்து, இராசகி யத்தைத் தருமவழுவினிற் வெகுபயப்புகதியோடு நடத்தி, வேதசாஸ்திரங் களையும், உலக இயற்கைகளையும், நீதிக்களையும் நன்றாய்க் கற்றறிந்து சரியாய் நடக்கத்தக்க வேதியாகளைத் தமது சபையில் நிரந்தரமாகயிருக்கச் செய்து அவர்களின் அனுமதிப்படி குடிகளுடைப் யோகக்ஷேமங்களை நடத்திவந்தார் இப்படியிருக்கும்போது காலவசனில் தப்பாமல் மழைபெய்து வந்தபடியால் பூமியெல்லாம் பயிரிறம்பி, யாவரும் குறைவற்ற செல்வமடைந்து, தத்தமது நெற்களிலவழுவாது நடந்துவந்தார்கள் இப்படிக்குக் கிருதயுகமென்னும் படி தருமத்தைப் பூணமாகநடத்திச் சொல்லத்தரமில்லாத செல்வசகிற் போடு தருமபுத்திரா அரசாக்கிசெய்து வந்தார்

இப்படியிருக்க, துரியோதனனுள்வன தருமபுத்திரருடைய இராஜசூய யாகங் கழிந்தவுடனே ஒருநாள் அவருடையசபையைப் பராகவந்து, அதி னுடைய உயாவையும், சிறப்பையும், பிரகாசத்தையும், நவமணிமயமாகிய வே லைப்பாடுகளையும், விசித்திரமயமாகிய விலாசத்தையுள்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டி, அதில் ஓடிபுறத்தில் படிக்கக்கலாற செய்த ஒருதாமரைத் தடாகமிருக்க அது நீர்போறகாணுமல் நிலம்போல காணப்பட்டபடியால் அதில் சாதாரணமாய்ப் போய ஜலத்தினிலவீழ்ந்து, வஸ்திரங்களை நனைத்துக்கொண்டு பிரமித்துநின் றான இப்படி நிற்பதைக்கண்ட சிலயாதவாகளும், பீமசேனனும், துரோப தையுள் சிரித்தார்கள் அப்போ தருமபுத்திரா அவர்களைப்பார்த்து, நகைக்க வேண்டாமென்று நிறுத்தினா. துரியோதனன் முதலானோ மிகவுமவிசன் மடைந்து, நாணத்துடன் தலையைக் குனிந்துகொண்டு அவதினாபுரஞ் சென் றனா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பூபாரவிவாததி செய்யக் காரணமிதுதான் என்று தமக்குத்தாமே நிச்சயித்துக்கொண்டு வரும்பேசாது மவுனமாயிருந்தனர்.

எழுபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

அநுசீரடி யாசிரிய வ்ருத்தம்

அருமையாக ருகருமணித தாயவ்ளிட விவாகநதன்னில
பெருமைகொள சாலவனுனோன பிரபலயாதவானே
வினாவினோர பூண்டிலலாமல் விளக்கிட வெண்ணங்கொண்டு
பிரத்தியுமனை மூசசை போக்கிடச செயததாமே

சவுனகராஜாதிபதியான சாலவன ஸ்ரீருகருமணிதேவியின் விவாகசமயத்
தில் ஸ்ரீபலராமனால் அபஜயப்பட்டு, யாதவாகளெனகிற பூண்டிலலாமற்
செய்வதற்குச் சிவனைக்குறித்தது தவஞ்செய்து, அவரதுகருபையால் ஆகா
யத்தில் சஞ்சரிகுமபடியான இரும்பிறைபட்டணம் நிரமித்துக் கொடுக்கப்
பெற்று, அதில் சகலசேனைகளையும் அமைத்து துவாரகைக்குச் சென்று,
ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுடைய குமாரனான பிரத்தியுமனனுடன் போசெய்து, தன
துமர்திரியான துயுமதசேனனால் மூசநிககசசெய்து, பின்பு தெளிந்த விருத
தாரதைச் சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

கேளீர் பரதவமசோற்பவனுன பரிசுத்தது மகாராஜனே ' ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவான ஸ்ரீருக்குமணிதேவியை ஆசுரவிதியினால் கிரகித்துக்கொண்டு துவார
கைக்குப்போகும்போது ஜராசநதன் முதலியவாசுருடன் அபஜயப்பட்டு,
அநதப்பகையினால் யாதவாகளெனகிற பெயரைப் பூமியிலிலலாமற் செய்கிறே
னென்று பிரதிக்னைசெய்து, பசுபதியாகிய பரமசிவனைக் குறித்துப் புழுதி
யை ஆகாரஞ் செய்துகொண்டு, ஒருவருஷம் வெகு உக்கிரமான தவஞ்செய்
தன்ன அததவத்திற்கு மெச்சிய சிவபெருமான அரணுக்குப் பிரத்தியக்ஷ
மாயினர். அப்போதவன் ஆனந்தக்கடலி லாழந்தவனாகி, சாஷ்டாங்கமாகப்
பணிந்து கைகூப்பித் துதிசெய்துநின்றான் அப்படி நிற்கிறவனைச் சிவபெரு
மான பாரதது, உனதுஷ்டத்தைக்கேள் தருகிறேனென்று கூறினார்

அதற்கவன், ஒருநனைக்கடலான சுவாமி! வெகுதுஷ்டாகளான யாத
வர்கள் அனேகாக ளிருக்கின்றார்கள் அவர்களை மாயப்பதற்காக ஆகாயத்தில்,
சஞ்சரிகுமபடியாயும், மூன்று யோசனை நிசளமும் ஒருயோஜனை அகலமு
முள்ளதாயும், வெகு உயரமான மதில்களுள்ளதாயும், யக்ஷா, கிணைரா,
கிம்புருடர், உரகர், இவாளமுகலிய தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் அபேத்
தியமாய் ஒருவராலும் கண்ணெதெதுப் பாற்கப் படாததாயும், இரதம்,
கஜம், தரகம், பதாதி, இவைமுதலாகிய சேனைகளை அமைந்து நினைத்தவி
டத்தில் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிகும படியாயும், இரும்பிறை - லொருபட்டணம்

நிர்ம்மிததுத தரவேண்டுமென்று வினவினான். இப்படி வினவுகின்ற சாலவனுடைய கருத்துக்குச் சிவபிரானிசைந்து, அப்படியே பட்டணம் நிர்மிததுக கொடுக்கச்சொல்லி அகந் சிவபிரான் மயனுக்கு ஆக்கியாபிததைப் போட்டு அந்நாததானமாயினா மயனும் சிவபெருமானுடைய ஆக்கினையின் வண்ணம் நிர்மிததுக கொடுத்தனன்

அதைப்பெற்ற சாலவன் இனி சகல யாதவாகளையும் வெல்லலாமென்று தைரியமடைந்து, அதில் நாலவகைச் சேனைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, துவாரகாபுரத்தின்மீது தண்டெடுத்துவந்து, நோட்டைகள் பேரிலும், கொத்தளங்கள் பேரிலும், நகவந்ததிலுள்ள தருகன் பேரிலும், ஐந்திராஸ்திரம் யாமிராஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், ஆக்கினையாஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், இவைமுதலிய அஸ்திரங்களுக்கும், சுததி, சுத்தி, கண்டேநோடாடி, உலகை உழலத்தி, சுதை, இவைமுதலிய ஆயுதங்களையும், ஓயவிலலாமல் ஆகாயத்தில் நின்றும் வருஷித்தான் இப்படி வருஷிக்கிறபோது அந்நாத துவாரகா பட்டணத்திலுள்ள ஜநகங்களைக் கண்டு, இதை என்ன விபரீதகாலம்மா வென்று மனங்கலங்கி, திசைசுப்பி, திடுக்கிடவேங்கி, திரிபுரத்தை யெரிக்குங்காலையில் உருத்திரனைக்கண்டு பயந்த ஜநகங்களைப்போல பயந்தார்கள இப்படியாவரும் பயந்ததைப் பார்த்த பூதிக்ருஷ்ண பகவானுடைய குமாரனான பிரத்தியுமனன் அவர்களைப் பயப்படாதேயுங்கொள்ளென்று தேற்றி, தாருகனுடைய குமாரனை இரத்தத்தைச் சன்னகஞ் செய்யச்சொல்லி ஆக்கியாபிததனன்

அவனு மவண்ணமாகக் கொண்டுவந்து றுறுத்த அதின்மீது பிரத்தியுமனன் ஆரோகணித்து, சாகத்தி, சாருதிக்ஷணன், சாமபன், அக்குருநன், பானுவந்தன், சுதன், இவரளமுதலிய ரூராகளான யாதவசிரேஷ்டர்களுடன் வெளிப்பட்டு சாலவனோடெதிர்த்தனன் அப்போ சாலவன் யாதவர்கள்மீதில் மாயையை அனுசரித்து, அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து விடுத்தனன் பிரத்தியுமனன் அதுகளையாடையுந் தன்னுமாயையால் சூரியனைக்கண்ட இருளைப்போல பறக்கடித்தது, அவனுடைய சேனாதிபதியான சுத்தியுமனன்மீது இருபத்தைந்து பாணங்களை விடுத்தது மாபைப் பிளந்தனன் அந்நதெப்பல பொறுக்கமாட்டாத அத்தச் சுத்தியுமனன் உதிரங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு மூறசித்துப் பூமியில் வீழ்ந்தனன் பின்னும் பிரத்தியுமனன் நூறுபாணங்களைப் பிரயோகித்து, சாலவனுடைய படைகளைச் சிதறவிடுத்தது, அவனதுசாரதியைப் பதது பாணங்களாலும், குதிரையை மூன்று பாணங்களாலும், அடித்து நோக்கச்செய்தனன்.

அப்போதிந்தப் பிரத்தியுமனனுடைய கரலாகவத்தைப்பார்த்த தேவர்கள் துதித்து மலசொரிந்தார்கள் அதை யாதவர்கள் கண்டு களித்து வியப்பை அடைந்தார்கள். அதைப்பார்த்த சாலவன் பொறுமைப்பட்டு கடுஞ்சினமடைந்து, இவனுடனிப்படியுத்தஞ் செய்வதற் பிரையோஜனமில்லை இவனை மாயையால் மோசப்படுத்தி வெல்லவேண்டுமென்று என்று கருதி அப்படியே

ஆகாயத்தில் பட்டணத்தோடு கிளம்பி, அனேக பாணவருஷங்களை வருஷித்து உடனே பூயியிலவந்து அனேககணைகளை விடுத்தான். அப்போ பிரத்தியும் னன பதில் கணைதொடுக்கிற சமயத்தில் கண்ணுக்குக்காணாமல் மறைந்து, மே கத்திலிருந்து சரவருஷங்களை வருஷித்தான் பிரத்தியும் னன பாணப்பிர யோகஞ் செய்யுஞ்சமயத்தில் ஒருபட்டணத்தில் அனேக சேனைகளுட் னிருப பவனபோல தென்பட்டு, திருமபவும் அனேகபட்டணங்களில் அனேகசேனை களோ டிருப்பவனபோலுந் தென்பட்டான்

அந்நத சமயத்திற்குத் தகுதியாய யாதவர்களுடன் பிரத்தியும் னன பாணங்களை விடுத்துக் கொண்டுவந்தான் அதுகளைச் சாலவன் தப்பித்துக் கொண்டு, பாவதத்தின் மீதிலிருந்து சிலகணைகளைப் பொழிந்தான் அதற்கு பிரத்தியும் னன பாணப்பிரயோகஞ் செய்யுஞ் சமயத்தில் ஜலத்தில் மறைந்து அனேக கணைகளை யெய்தான் இப்படி நின்றவிடத்தில் நிலலாமல் ஓடிமறைந் து யுத்தஞ்செய்கிற சாலவனை யாதவவீரர்கள் தென்படுகிற விடத்தில் சரவ ருஷங்களை வருஷித்துயெய்தார்கள் அதுகள் யாவையுஞ் சாலவன் தப்பித் துக்கொண்டு. சூரியாக்ஷிபோல பிரகாசம் பொருந்திய விஷங்களைக் கக்கிக் கொண்டிருக்கிற அனேக பாணங்களை யாதவர்கள்மீதில் பிரயோகித்து மாய மரய மறைந்தான் அப்போ யாதவர்கள் இந்த சாலவனை ஜயித்தால் சகல மேனமைகளும் பெறலாம் மரணத்தை அடைந்தால் வீரசொற்கத்தை அடையலாம் ஆதலால் இவனுடன் யுத்தஞ்செய்தால் இரண்டிவத்ததிலும் சவுக்கிய மிருக்கிறதென்று கருதி நிலையாக நின்று யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அந்நத சமயத்தில் முன்பு பிரத்தியும் னனுடைய பாணப்பிரயோகத்தி னால் மூறிசுத்திருந்த சத்தியும் னனவன் தெளிந்தெழுந்திருந்து, ஒரு கதையைக்கரத்திறுங்கி ஓடிவந்து, பிரத்தியும் னனுடைய மார்பினி லோங்கி அடித் தான் அந்நதவடினில் மாபு நொறுங்கி மூறிசுத்த பிரத்தியும் னனை அவனது சாரதிகண்டு, இரத்தத்தைத் திருப்பிக்கொண்ட பப்புரஞ்சென்றான் அந்நத சத்தியும் னனவன் தேவதானவ கந்தருவாகளாற் சாவிலலாமல் வரம் பெற்று சாவோத்தம பவத்தை வாயந்தவனுசி இரண்டாயிரம் துலாம் எழுதி னுறையெய்த கதையை எடுத்துத் தனது பலங்கொண்டது ஒங்கி அடித்ததற்கு இந்தப் பிரத்தியும் னனுபடியால் பிராணனோடேகூடி மூறசையடைந்தான். மற்றொருவனுனால் சூரணமாயப்போய விடுவான். ஆதலால் அந்நதப் பிரத்தியும் னன ஒரு முகூர்த்தத்திற்குமேல் மூறசைதெளிந்து, தனது கராதியைப் பார்த்துச் சொலுங்குற

ஓ சாரதி, இப்படிப்பட்ட சததுரு எதிரில் நிற்கிறபோது யென்னை அப புறத்திற கொண்டுபோய் விட்டையே இது மகத்தான் அப்பிரதிஷ்டையல்லவோ? யாதவமசத்திற் பிறந்தவனில் பெறுகின்ற இம் யுத்தத்திற பின்வாங்கினதுண்டோ? எனது புகைவனுகுஞ்ச சந்தேஷமென்றுமபடி நியுன்னைப் பேசுக

யான் யஜமானனென்றெண்ணி இரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு வருதையே இந்த யுத்தத்திற் றது நகரஞ்சென்றவுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீ பலராமரையும் கண்டு சேஷிக்குமபோது அவர்கள் கேள்விக் கென்னவுத்த ரஞ் சொல்லப்போகிறேன் ? எனது சகோதரர்கள், அவர்களுடைய மனைவி யாகள் முதலானோ இதனைக்கேட்டால் நகைப்பாடுகள் என்று சொல்லுகிற பிரததியுமனை அநதசகாரதிபாத்தது, ஐயா ! தருமத்தினுடைய இரகசியத் தை அறிந்து நானிப்படிக்குச் செய்தேனே அன்றி, எனத்சைசயய உமக்கு ஆயாசமவரும்படி நான்செய்யவில்லை யஜமானன் ஆபத்தை அடைந்திருக் கிற சமயத்தில் சாரதி இரகசிக்கவேண்டுமே சாரதியைச் சாவகாலமும் யஜ் மானன் பாதுகாக்கவேண்டுமே ஆதலால் இப்போ நீர் இளைப்படைந்திருந் படியால் அது திருக்கிறவரையில் அப்புறத்திற் கொண்டுபோனேன் இனியென் னிடத்திற் கோபத்தைப் பாராட்டாமல் செய்வதற்காக ஆகியாபிக்கின்றீரோ அவ்வண்ணம் நடக்கச் சித்தமாய்க் காததிருக்கிறேனென்று விக்ஷயரபன்ஞ் செய்தனன்

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருந்தம்

அநதநற் பிரததியுமனை ஆசசிரியத்தியு மதசேனனை
கொந்திட மாயத்துவிட்டுக் கோபால் ராரேரப்போ
இந்திரப் பிரஸத்ததிலிருந்து எழிலதுவாரகைக்கு நண்ணி
பொருதுசாலுவன் றனனோடு போர்புரிந்ததனைச் சொல்லாம்.

அநதப் பிரததியுமனை தியுமதசேனனை மாயத்ததும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபக் வான் இந்திரப்பிரஸத்ததிலிருந்து துவாரகாபுறத்திற் கெழுந்தருளி சாலவ னோடுதொத்துப் போசெய்ததும், அவன் தனதுபட்டணத்துடன் மாயந் துஞ் சொல்லுகின்றன

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்

கேளீ குருவமசோற்பவனை பரிஹிததுமகாராஜனே ! அநதப் பிரததி யுமனைவன் இப்படிசொன்ன சாரதியைநோக்கி, அநத தியுமதசேனன் எவ் விடத்திலிருக்கின்றனோ ? அவனருகில் இரதத்தை நடத்தென்று ஆகியா பித்தனன் அவனு மவ்வண்ணம் அதிவேகத்துடன் அவன் சமீபத்திற் கொண்டுபோய் நிறத்த, அப்போ தனது சேனைகளையாய்த் அநத தியுமத் சேனனைக்கண்டு கடுஞ்சினமடைந்து, விலலை வளைத்து நானேறிட்டுக் குணத் தோய்ச்செய்து, எட்டு நரசபாணங்களைப் பிரயோகித்து, நாலுபாணத்தால்

நான்கு குதிரைகளையும், ஒருபாணத்தால் சாரதியையும், ஒருபாணத்தால் தனுசையும், ஒருபாணத்தால் டெக்கப்பத்தையும், ஒருபாணத்தால் அந்தியு மதசேனனுடைய சிரசையும் அறுத்துத் தள்ளிப்போட்டான். அப்போ கதன், சாதகி, அக்குருரன், இவள முதலிய யாதவர்கள் அந்தச் சாலவ னுடைய படைகளை யேக்காலத்தில் சின்னாபின்னமாக அடித்து ஆகாயத்தி லிருந்து சமுத்திரத்தினில் விழச் செய்தார்கள்.

இப்படி இருபத்தொன்பதுநாள் தேவாசுர யுத்தம்போல ஓயவில்லாமல் மகத்தான யுத்தஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், தருமபுத்திரருடைய இரா ஜசூயயாகத்திற்குப்போன ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுக்குத் துவாரகாபுரத்தில் வாசஞ்செய்கிற யாதவர்கள் யாவரையும் சங்கரிக்ஷேண்டுமென்று சாலவன் வந்து போசெய்வதை யறிபரீதவர்களாகத்தானே இந்திரப் பிரஸுத்தத்தில் சிலநாள வாசஞ்செய்து, தருமபுத்திரரைப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுகின்றா ஐயா தருமபூபதி! நானிலவிடமவந்து நெடுநாளாயிற்று உமது உத்சவங்களை யெல்லாம் கண்களிக்கப் பாராதேன் அவ்விடத்தில் சாலவன்முதலிய துஷ்டர்கள் வந்து துன்பப்படுத்திவார்கள் ஆகலால் துவா ரைக்கஞ்செல்ல விடைதரவேண்டும், என்று சொன்ன ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தருமராஜனோக்கி, ஒ கருணைக்கடலே! உமமைவிட்டுப் பிரிந்து நானிருக்க மாட்டேன். ஆகிலும் உமதுகருதையு் தடுக்கமாட்டேன் என்று சொல் லிக் கண்களில் நீர்தளும்ப எழுந்து ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, சரீரமாத யந்தமும் புளகமருமப் ஸ்தம்பம்போல நின்றான்.

பின்பு கண்ணபிரான அவருடன்கூட சூரதியிடத்திற்குச்சென்று தண்ட னிடம், அத்தாய! நீ புத்திரரால் வெகுசிறப்பைப்பெற்றாய் நான்போய்வரு கிறேன் என்றுசொல்லி அவ்விடத்தில் ஆசோவாகத்தோடு விடைபெற்றுத் துரோபதை சுப்பத்திரையிடத்திற்குச்சென்று, அவர்கள் பணிந்ததற்கு ஆசோவகித் து, அவர்களிடத்தும் மற்றபந்துக்களிடத்தும் விடைபெற்று, கிருதவரமமன் முதலிய யாதவர்களுடனே பாண்டவர்கள் சூழ்ந்துவரத் தோமேலேறிப் புறப்பட்டு, சிலதூரஞ்சென்று தருமபுத்திரரைப் பார்த்து, ஒ மகாராஜாவே! இராசசியத்தைச் செவ்வையாக ஆண்டு யாவரும் புகழுமபடியிரும் என்று சில நீதிவசனங்கள் சொல்லி அனுப்பிவித்துத் துவாரகா புரிக்ஷப் போகின் றா அப்படி போகும்போது மாரகத்தில் நாநாவிதமான உற்பாதங்களைக் கண்டு கலவரப்பட்டு துவாரகாபுரத்தினில் வந்து, அவ்விடத்தில் யாதவக் களிலர திருப்பதையும் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் கிலேசப்படுவதையும் பார்த்து, துவாரபாலகனுடைய வசனத்தினால் சாலவன்வந்து யுத்தஞ்செய வது தெரிந்து, பட்டணத்தை இரக்ஷிக்கும்படி பலராமரை வைத்துப்போட்டு சாலவன் யுத்தஞ்செய்கிற விடத்திற் கெழுந்தருளினான்.

அவரைக்கண்ட பிரத்தியுமன்ன முதலிய சகல யாதவர்களும் தரித்திர ஷங்கு நிதிதென்பட்டாறபோல வெகுக்ளிப்பையடைந்தார்கள். சாலவனும

சுவாமியைப்பார்த்து, ஒரேதரமாய் யாதவபூண்டைக் கருவறுக்கச் சமயம் வாய்க்கத்தென்று சந்தோஷத்தை அடைந்திருந்தன அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் தாருகனைப்பார்த்து, அந்த மாயாவியான சாலவனெனக்கே யிருக்கின்றானே? அவ்விடத்திற்குச் சீக்கிரமாக இரத்தத்தைக் கொண்டிப்போவென்று ஆக்கியாபித்தனா. அவனுமவண்ணந் தனது சிஷ்யபலத்தினாலே வெகுசீக்கிரமாக இரத்தத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தது, அதுகண்ட சாலவன் கடுஞ்சினமடைந்து, சுவாமியின் மீதில் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்து, தாருகன் மீது யமதண்டத்திற் கொப்பாயும் சாவகாலமும் சத்துருக்களுடைய உதிரங்களற பூசப்பட்டு மிருக்கின்ற சகதியைப்பெடுத்து வெகுசீக்கிரமாகப் பிரயோகித்தனன. அதை சுவாமி ஆகாயத்தில் வரச்சேதானே னூறு துண்டமாகக் கண்டித்து, சாலவன்மீதில் பதினாலுபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தனா.

இப்படி கரலாகவமாயப் பிரயோகித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பாணங்களைச் சாலவன் துண்டித்து, ஒரு நாராசபாணத்தால் சுவாமியினுடைய கரத்திற்கிலக்கரய விடுத்தான். அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வெகுவருத்தமடைந்து, கரத்தினிலிருந்த விலகிவிட்டான். அப்போது ஆறாயப்பெருக, இப்படி சங்கடப் படுமப்டி செய்ததைச் சாலவனும் பார்த்து ஹாஹாகாரஞ் செய்து முறையிட்டார்கள் சாலவனும் அவனுடன் கூடவந்த சேனைகளும் வெகுசந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் சாலவன் அட்ட ஹாஸஞ்செய்து ஒருவாத்தை சொல்லுகிறான் கேளடா மூடனான கோபாலா! எனது தோழனை சிசுபாலனுக்கு பீஷமகன குமாரத்தியான உருக்குமணியை விவாகஞ்செய்து வைக்கவேண்டுமென்று அந்தச் சமயவரத்தில் வந்து நாமுள்ளெல்லாரும் பாரத்திருக்க, கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் அவனைத் தூக்கி இரத்தத்தில் வைத்துக்கொண்டு போனாயல்லவோ? அப்போ மன்னித்து விட்டுவிட்டோம்

அன்றியும் இராஜகுமாரத்தில் சகல அரசர்களும் வந்திருக்க யாவரையும் அவமதித்து, ஹீரஜாதியிற் பிறந்தோமென்கிற நாணமுற்று வெகுமானம் பெற்றாய் இதனறி, சிசுபாலனை என்போலியதோழன் பக்கமில்லாத சமயத்தில் சங்கரித்தாய், அந்த அணிபாயத்தினை விப்போ யெந்தனருகில் வந்துகிட்டினாய், உன்னைச் சீக்கிரத்தில் யமபுரத்திற் கனுப்புகிறேன். என்று கூறிய சாலவனைக்கே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் புன்னகையுடன் சொல்லுகின்றான். அடா மூடப்பதரே! நீ வெகு அழகாய் கொக்கரிக் கிறாய், உன் நடக்கையெனக்கு நன்றாய்ததெரியும், நீ வாயினால் பிதற்றுவதில் யான பயப்பட மாட்டேன் கிரியையினால் காட்டு, என்று தமது கவுமோதகியென்கிற கதையை எடுத்துப் பூமியிலானறி, ஒருகிளம்பாய் ஆகாயத்திற் கிளம்பி, சால்வனுடைய மாடபுகருக கழுத்திற்கு நெல்லமோதி அடித்தாரா அதிலுலவன் மாடபுகருக உதிரம் பெருகுவதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குத் தெரியவொட்டாமல் ஆகாயத்தில் பட்டணத்துடன் கிளம்பி, ஒருமுகூர்த்தம் மறைந்து,

மாயையால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுகுப பிதாவான வசுதேவருடைய வேலைக் காரணப்போ லொருவனைச் சிருஷ்டித்து, தேவகீதேவி அனுப்பினதாகச் சுவாமியின் சமீபத்திற கனுப்பினான்.

அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியின் சன்னிதானத்திற்குவந்து கைகூப்பிக் கொண்டு சொன்னவாததை யாவது தேவரீருடைய பிதாவான வசுதேவரைச் சால்வன் வந்து பாசத்தாறகூடிக் கொண்டுபோனான் அவனையெந்த விதத்திலும் விடுவித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று உமமுடன உமதுதாய் சொல்லசொன்னான் என்று விகிப்பாட்டு செய்தான அதுகேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வியந்து, அஃ ஸால்வ ! மகா பலசாலியான பலராமரை ஜயித்து சால்வன் எனது தந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு போனானென்றால், இதைன்னமோ மகா ஆச்சரியமா யிருக்கிறது என்று சங்கையுற்றுக் கொஞ்சம் விசனத்துடன் பலவாறுகச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாரா அப்படியிருக்கையில் ஆகாயத்தில் சால்வனவன் வசுதேவரைப் பாசத்திறை கடடி சுவாமிக்கெதிராகக் கொண்டுவந்து, கேளடா கோபாலா ! உனதுபிதாவான வசுதேவன் என்றை கட்டிக்கொண்டு வரப்பட்டான் நீ சூரனான விவனைவிடுவித்துக்கொள் என்றுரைத்து அவாபாத்துக்கொண்டிருக்கையிறுந்நே கத்தியினால் சிரசைக்கண்டித்துப் போட்டான்.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாதாரணமான மானிடனபோல விசனப்பட்டி, கொஞ்சநேரத்தில் அந்தச் சவுபமென்கிற நகரத்திலிருந்த சால்வனையும் அவனால வெட்டுண்ட வசுதேவருடைய சரீரத்தையுங் காணாமையால் ஈதெல்லா மாயையென்று நிச்சயித்து, இனிச சால்வனை வைக்கக்கூடாது. சீக்கிரத்திலேயே சங்கரிக் கவேண்டுமென ன்றிருக்கையில் அந்தச் சால்வன் கண்ணுக்கெதிரே வந்துநின்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பேரிலும் சாரதிமுதலிய சேனைகளினமீதிலும் சரவருஷங்களைப் பொழிந்தான். அதுகண்டு ஸ்ரீபகவான் ஒரு ஆரத்தசந்திர பாணத்தால் அவனுடைய கவசத்தை அறுத்து, தமது கதையால் அவனது சவுபமென்கிற பட்டணத்தைப் பொடிப் பொடியாகத் துண்டித்துப் பூமியில் தள்ளினான்

அப்போ சால்வன் பதாதிபய்ய ஒருகதையைக்கையி லெடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மாய்க்கவேண்டுமென றோடிவந்தான் அப்போ ஸ்ரீகண்ணபிரான் இரண்டர்த்தசந்திர பாணங்களைப் பிரயோகித்து, அவனதுகதையுடன் இருகரத்தையுந் துணித்து, திருவாழிப் பிரயோகத்தினால் சிரசையுஞ் சேதித்தனா அக்கால சகல யாதவாகள் கொண்டாட, தேவாகள மலாசொரிந்து துந்துபிவாததியம் முழக்க, அபசரமாதாகள நடிக்க, இப்படியெவரு ளுடம்பரத்துடன் இருக்கிறசமயத்தில் சால்வனுகும் சிசுபாலனுக்குந் தோழனாயும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுக்கு அதையின் குமாரனாயும், மகாபராக்கிரம சாலியாயுமிருக்கிற தந்தவக்கிரனகேட்டு, கடுஞ்சினத்தோடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மாய்த்துத் தனது தோழன்மார்களுடைய கட்டைத்தீர்த்துக் கொள்ள

வேண்டுமென்று ஒருகதையை எடுத்துக்கொண்டு காலநடையாக ஒடி வந்தான்

எழுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

எழுச்சீரடி யாசீரிய வந்தீதம்.

தந்தவகிரணையும் விநீரதனறையும்
சங்கரித்ததும் பலராமா
அந்தமாதிரித்த யாததிரைபோன
அவனிடத்திற் சூதறமேற்கடிந்து
பந்துபோற்றலையை யிருபினவாக
பண்ணதும் மகாரிஷியாரோ
முந்துசூதரை முனபோலபிழைக்க
முனிந்திடச்செய்தது முரைப்பரம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தந்தவகிரணையும் விநீரதனறையும் சங்கரித்ததும் ஸ்ரீபலராமா திரித்தயாததிரை போனவிடத்தில் சூதபுராணிகரிடத்தில்; கோபித துக்கொண்டு சிரசைத் துண்டித்ததும், திருமபி மகரிஷிகளெல்லா மெப்போ துமபோலச் சூதரைபிழைப்பிக்கச் செய்தது ஒரு சொல்லப்படுகின்றன

கண்ணனுக்கும் தந்தவகிரனுக்கும் யுத்தம்

ஸ்ரீ சுகா வாகியம்

கேளீர் சந்தனுவமர்ந்த மூலான பரிசுத்திதமகாராஜனே ! சிசுபாலனுக் கும், சாலவனுக்கும், பருணடீர்களுக்கும் தோழனான தந்தவகிரனுனவன தனது சினேகிதர்கள யாவரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சங்கரித்ததைச் சகித் கமாட்டாமல், கதையைக் கரத்தினிற் றாங்கி ஓடிவரகான, இப்படி வருகிற வனைப் பார்த்தபகவான காமும் இரத்ததைவிட்டுக் கீழேகுதித்து, தமது கவு மோதகியென்கிற கதையை எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிரே நின்றார். அவரைப் பார்த்த தந்தவகிரன் கடுஞ்சினத்தோ டொருவாததை சொல்லு கின்றான். கேளாய அடா மூடனுனவனே ! இவ்வவளவுநாளெனது கண்ணி லகப்படாமல் திருடனைப்போ லொளித்திருந்தாய். இன்றையதினம் யெனது கண்ணிற் பட்டபடியால் யெந்தன் குறையைத் தீர்த்துக்கொள்குகிறேன். இனி புன்னை விடுகிறதில்லை. யெனது சினேகிதர்கள் போனவழி உணையும் அனுப் பிவிடுகிறேன். நீ யெனக்கு அம்மான் மைந்தனாயிருந்து எனக்குத்தானே மித்

திர துரோகத்தைச் செயதபடியால், அதற்குப்பயனை யிப்போதே காணப் போகிறாய் என்று தனது கதையாலோங்கி ஒரு அடி அடித்தான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தாமரைக்கொடியினு லடிக்கப்பட்ட மததகஜம் போல அதை லக்ஷியஞ் செய்யாமல், தமது கதையால் அவனது மார்பினில் ஓங்கி அடித்தனா அதைத் தந்தவக்கிரன் சக்கிகமாட்டமல், மாபுபிளந்த, சரீர முழுதும் நொருங்கி, வாயினால் உதிரங்களைக் கக்கிக்கொண்டு, தலையையிரித் து, கைகால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு மிருதனயப்பூ மியில் வீழ்ந்தனன் சிசுபாலனைப்போல இவனு டுதவாரபாலக னுதலால் இவனிடத்திலும் ஒருஜோதி உண்டாகி, ஸ்ரீகண்ணபிரா னுடைய திருவடியில் லயித்துப்போயிற்று, அதைச் சகலயாதவாகளுந் தேவ தானவுகருட் கந்தருவ சித்த சாததியா முதலியவர்களுங் கண்டு மிகவும் வியப்பை அடைந்தார்கள் அவன் தம்பியான விரேதன் தனது சகோதரனிறந்ததைப் பார்த்துச் சக்கிகமாட்டாமல், மிகவும் சோகத தோடுங் கோபத்தோடுங் கத்தி கேடயத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நில்லு நில்லென்று திக்கரித்துக்கொண்டோடிவந்தான்

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வேகமாய் சக்கிரப்பிரயோகஞ் செய்து, அவனது சிரைசத் துணித்துவிட்டார அப்போ தேவரிஷிகளும் பிரமமரிஷிகளும் ஆனந்தக்கூத்தாட், அம்பரத்தினி லுமபா மலாசொரிந்தாட், யோகிகளும் வேதபாராயணங்கூற, சகலயாதவாகளும் பதினெண் வாததியங்களுடன் புடைசூழ, இப்படி கோலாகலத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் எழுந்தருளுகிறபோது பூதனை முதல் தந்தவக்கிரன் விரேதன் வரையில் அசுரர்களாதலால் அவர்களைத் தாமன்றி யாருங் கொல்லமாட்டார்களென்று தாமேகொன்று, இனியெவனவது தப்பியிருந்தாலும் அவனை யாரையாவதுகொண்டு சங்கரித்துப்போடுவோம் இனி ஆயுதமெடுக்கத் தேவையிலலை என்று நிச்சயித்து சகலஜநங்களாற் துதிக்கப்பட்டுக்கொண்டு துவாரகாபுரஞ் சேர்ந்து, உருக்குமணி சத்தியபாமை முதலியவர்களுடன் கூட சுகமாயிருந்தனா

அந்தச் சமயத்தில் பாண்டவர்களும் கவுரவர்களும் யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்திருப்பதை தூதாமுகமாய்க் கேழுவியுற்ற ஸ்ரீபலராமா, இங்கிருந்தாலயெவர்களுக்காவது சகாயஞ் செய்யவேண்டியவரும் ஆதலால் நாமிகிலலாம விருப்பதே யோக்கியமென்று கருதி, தீர்த்த யாத்நிகைக்குப்போக யத்தினைச் செய்து, அனேகம் வேதியர்களையும் பிரமமரிஷிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு, முதலில் பிரபாச தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து, தேவரிஷி பிதருகணங்களை யுத்தேசித்து தாபபணஞ்செய்து, சரஸ்வதி நதிக்குச் சென்று பிரதூதகமென்கிற சரசிலும், பிந்துசரசிலும், திருணகூபமென்கிற சரசிலும், சக்கிரதீர்த்தத்திலும், ஸநானஞ்செய்து, அவனிடத்திற் செய்ய வேண்டிய தாபபணங்களைச் செய்துபோட்டு யமுனையிலெத்தனை புண்ணிய தீர்த்தங்க ளிருக்கின்றனவோ? அதுகளிலும் கங்கையிலுள்ள தீர்த்தங்களிலும் ஸநானஞ்செய்து, அனேக தானங்களை வேதியர்கட்குக் கொடுத்தது, சகல

ரிஷிகணங்களுடன் நைமிசாரணணியத்தில் சவுநகாமுதலிய ரிஷிகள் சத்திரயாகஞ் செய்யதுகொண்டிருக்கிற வீடத்திற கெழுந்தருளினர்.

அவரைக்கண்ட சகலரிஷிகளு மெழுந்திருந்து, சாஷ்டாகமாகப் பணிந்து ஆசனம் சமர்ப்பித்து, அவர் அதிலெழுந்தருளின பிற்பாடு அந்தப் பிரமமரிஷிகள யாவருங் கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அச்சமயத்தில் ஸ்ரீபலராமர் வியாசருடைய சிஷியனாயும் உரோமமஹரிஷிக்கு மைந்தனாயும் இருக்கின்ற சூதா தமக்கு எழுந்திருந்து மரியாதை செய்யாமல், உயர்ந்த ஆசனத்தில் அசட்டையாய் உட்கார்ந்திருப்பதைக்கண்டு கடுஞ்சினமடைந்து பிரமமண ஸதிரீயினிடத்தில் க்ஷத்திரியனுக்குப் பிறந்த சங்கரஜாதியாகவுந் தேரோட்டுவதற்குரியவனாகவு மிருக்கின்ற இந்தச் சூததிரனுக்கு இந்தரிஷிகள் உயர்ந்த ஆசனங்கொடுத்து வேதவியாசராய்ப் பாவனைசெய்துகொண்டிருக்கின்றார்களல்லவாவென்று யோசித்து, அந்தரிஷிகளைப்பார்த்து, கண்கள் சிவக்க, கைகள் பதைக்க, உத்கொள்துடிக்க ஒருவாரத்தை அருளிச் செய்கிறார்

கேளீர் பிரமமரிஷ்டர்களான மகரிஷிகளே ! சங்கரஜாதியிற்பிறந்த யிவனுக்கு உயர்ந்த ஆசனங்கொடுத்துப் பிரமமரிஷ்டர்களான நீங்கள் தாமத ஆதனத்தி லிருப்பதினாலேயே, இவன் சலயம் ஜாதியிற சிறந்தவனாகவும் இதி ஹாஸமுதலிய பதினெண் புராணத்தையும் மகாரிஷிகளான உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறோ மென்றுங் காவித்திருக்கிறான் வேஷதாரியானவன் உத்தமப் பிரமமணனைப்போல யெமது மகிமைகளாக கண்டுணர்வனோ ? எவ்வளவு வித்தை கற்றிருந்தாலுஞ் சாதிக்ஞரிய புத்தியிருக்குமே யன்றி, யோக்கியதையுண்டாக மாட்டாது தருமத்தை நூலிடுதலுதவதற்கும், இப்படிப்பட்ட துஷ்டங்களே நிகழ்குப்பதற்கும், அவதரித்திருக்கின்ற எம்போலியவர்களை அலக்ஷியஞ்செய்த இந்தத் துராகதுமனைச் சங்கரிக் கிறேன் என்று தமது திருக்கையிலிருந்த தாப்பத்தை அஸ்திரமாக அபிமந்திரித்து, அந்தச் சூதனுடைய சிரசினிற பிரயோகத்தனா அதனால் சூதன் பிராணனிழந்து பூமியிலவீழ்ந்தனன் அதைச் சகலரிஷிகளுங்கண்டு மகாவிசனத்தை அடைந்து ஸ்ரீபலராமரைப்பார்த்துத் தொருவாரத்தை சொல்லுகின்றார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீபலராமரே ! இந்தச் சூதா எங்களுக்குப் புராணஞ் சொல்வதற்காக இவருக்குப் பிரமமாசனமும் தீரகராயுவுங் கொடுத்து உயர்ந்த ஆசனத்தில் வைத்திருந்தோம் அவரை நீர் சங்கரித்தபடியால் உமக்குப் பிரமமஹத்தியாகிய மகாபாபமவந்து சம்பவித்தது நீரே யீசுவரனாகவும், உமமையே வேதங்கள் ஸ்துதிக்கிறதாகவும், உமதாக்களையே வேதமாகவு மிருந்தாலும் அந்த வேதத்தினை சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பிரமமஹத்தி உம்மை ஒன்றுஞ் செய்யாவிடினும், அந்தவேத நியமனப்படிக்கு நீர் பிராயசித்ததஞ் செய்துக் கொள்ளாவிடில் யாரும் பாபங்களுக்குப் பிராயசித்ததஞ் செய்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஆதலால் உலக சமரக்ஷணாத்தமாக நீர் பிராயசித்ததஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

என்று கூறுகிற மகாரிஷிகளை ஸ்ரீபலராமா பார்த்து, இந்தப்பாபத்திற்
கென்ன பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்று இஷ்டமிருக்கின்றதோ?
அதைச்சொல்லும்கோள் அவ்வண்ணஞ் செய்கிறேன என்று அருளிச்செய்த
ஸ்ரீபலராமரை அநதரிஷிகள் பார்த்து, இந்த ரோமஹருஷணருக்குத் தீரக்கா
யுவும் பிரமமதேஜசம் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம் அதுவும், நீர் பிரயோ
சித்த தாப்பாஸ்திரமும் அநத அஸ்திரத்தினு லீவருக்கு நோநத மிருத்தியு
வும் பெரிய்யாகாய லீருகமும்படி தகுதியாயோசித்தது நடத்தவேண்டுமென என்று
விக்ஷிப்பாணஞ்செய்த மகருஷிகளை ஸ்ரீபலராமா பார்த்து, உங்கள் கருத்தின்
வண்ணம் அநதசக்துகன் உக்கிரசிரவசென்று பெயருடையவனாகி, ஆயுளுள்
ளவனாகவும் தேஜசுள்ளவனாகவுங் கியானியாகவு மிருந்து, உங்கள் கேள்விக்
கு உத்தரஞ் சொல்லத்தக்கவனு யிருக்கக்கடவனென்று ஆசிகூறி யவரைப்
பிழைப்பித்தனா

கேடடரோ பரிக்ஷிததுமகாராஜனே¹ பின்பு அவரும நித்திரைவிழித்த
வன்போ லெழுந்திருந்து, ஸ்ரீபலராமரைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, சாஷ்
டாங்கமாகப் பணிந்து கைகூப்பி எதிரிலின்றுகொண்டு, புத்திஹீனனாய் தேவ
ரீருடைய மகிமையைமறந்து அபராதஞ்செய்ததை மன்னிக்கவேண்டும, உல
கத்திற்குத் தந்தையான தேவரீர் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென என்று
வெகுவிதமாகத் துதித்துப் பணிந்த சூதபுராணிகரிடத்தில் ஸ்ரீபலராமா
அருள்கூர்ந்து, அவருடைய தப்பிக்கத்தை மன்னித்து, அவருக்குவேண்டிய
புத்திகளைச்சொல்லி, அநத ரிஷிகளைநோக்கி, இந்தச் சூதனிடத்தில் நீங்கள்
பிரமமதேஜசை ஆவாகனஞ் செய்திருப்பது தெரியாமல் சங்கரித்தபடியால்
அநத அபராதத்திற்கு உங்களுக்கு 'வேண்டுவதை விருமபுக்கோள் அதை
நிறைவேற்றுகிறேன பின்பு இந்தபுத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் விதியுங்
கோள் என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபலராமா வாரத்தைக்கோக கேழவியுற்ற
அம்முனிவர்கள்வரைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகிறார்கள்.

வாரீர் யதுகுலசிகாமணி¹ வாதாபியென்றும், விலவலென்னென்றும், இரண்டு
இராககதாக ளிருந்தார்கள் அவர்களை அகஸ்தியமாமுனிவா மாயத்து விட்
டார் அவர்களில் விலவலென்னென்ற புத்திரனிருக்கின்றான். அவனைப்பொழு
து முதிர்வகளாலும், மலமுத்திரவர்களாலும், மதுமாமசங்களாலும், வேள்
விகளின் குண்டவகளை நிரப்பி, எங்களை ஒருகருமங்கனையுஞ் செய்யவொட
டாமல் விகாதஞ்செய்கிறான் அநதப்பாபியைச் சங்கரித்திராலை யெங்க
ளுக்கு வெகுமேனமைக கிடமாயிருக்கும். என்கூறி பாபத்திற்குப் பிரா
யச்சித்தமுங் கூறினார்கள் அஃதெப்படி யென்றால்? பாரதவருடமென்று
சொல்லப்பட்ட ஒன்பதினாயிரம் யோஜனை தூரத்தையும் ஒருதரம் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து, அதின் மத்தியிலிருக்கின்ற புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானமும்
திவ்விய ஸ்தலங்களில் சென்று ஸ்ரீபகவானுடைய தரிசனமுஞ் செய்தால்,
உமதுபிரம்மஹத்திப்பாபம் நிவாத்தியாகுமென்று சொன்னார்கள் அதனை ஸ்ரீபல
ராமர்கேட்டு, அவ்வண்ணஞ் செய்வதற்கிசைந்து மிகவும் சந்தோஷத்தை
அடைந்திருந்தனர்.

எழுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வில்வலணைப் பலராமா சங்கரித்துப்

பலபலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து

நலலதேசங்களையும் சேவித்துப்பின்

நாட்டமுடன்குரு சேஷத்திரந்தன்னில வந்த

மலலயுத்தஞ்செய்துரி யோதன னுமபிம்

மகாராஜன தனையும் வேண்டாமென்றோத

வலலவாகளிடுவாகளு மதைக்கேளாமல

மனனிஞாதுவாரகையை நண்ணினாரே

ஸ்ரீ பலராமா வில்வலணைச் சங்கரித்து, சகல புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, சகல திவ்விய தேசங்களையும் சேவித்து, துரியோதன னும் பிம்சேன னும் கதாயுத்தஞ்செய்கிற குருசேஷத்திரந்தற்கு வந்த, அவர்களைத் தாம் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லியுங் கேளாமல யுத்தஞ்செய்வதைப் பார்த்து, வைவகதிபெரிதென்று துவாரகைக்குச் சென்றதும் சொல்

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

கேளீர் விசித்திரவீரிய குலோற்பவனுன் பரிக்கித்தமகாராஜனே ! இப்படி சகலரிக்ஷிகணங்களுடன் பலராமா சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் அந்த வில்வலனென்கிற அசுரனுனைவன் பெருங்காற்று உருவமாகி, ஒருமுகூர்த்தகாலம் மலமுத்திரங்களுக்கும் மதுமாமசங்களுக்கும் அபரிமிதமாக அடித்துக்கொண்டு வந்து அந்தமகாரிஷிகளுடைய யாகசாலையை நிரப்பினான். அந்த துருந்தங்களை அங்குள்ளரிஷிகள் சங்கிகமாட்டாமல் அப்புறம் போய்விட்டார்கள். அப்போதந்த வில்வலன் ஒரு சூலத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு அஞ்சனம்போன்ற சரீரமும், சிகப்புகம்பளிபோன்ற மீசையும், யுகாந்த காலத்தது இயமன்போல கோரஞ்சியாய ஸ்ரீபலராமரெதிரில் நின்றான் இப்படி நிற்கிற வில்வலனை ஸ்ரீபலராமப்பார்த்து, அடர்துராததுமாவான் வில்வலா நீ யிப்படிக்கி ரிஷிகளுடைய வேளவிகளைக் கெடுத்தாக் கொண்டிருக்கிறபடியால்

கூறுனா

அதுகேட்ட வில்வலன் கொடியகோபங்கொண்டு, ஸ்ரீபலராமரைச் சூலத் தாலொரு குத்துகுத்தினை அதையவா சமாளித்துக் கொண்டு, தமது உலக்கையையுங் கலப்பையையு நினைத்தார அவ்விரண்டு ஆயுதங்களும் அருகில் வந்துநிற்க, அதுகளைக் கரத்தினிலேந்தி அந்த அசுரனுக் கெதிரிலவந்து அவன் கழுத்தினில் துலப்பையைமாட்டி, உலக்கையால்வன் தலையினித்தடித்

தரா அவனது பொறுக்கமாட்டாமல் அகிபயங்கரமாக வீறிட்டுப் பிராணனைவிட்டான். அதுகண்ட மகாரிஷிகள் யாவரும் ஸ்ரீபலராமரை அநேகவித மாய்த்ததித்து, ஒருகுடத்தினில தீர்த்தத்தை அபிமந்திரித்து, சகலபாபங்களுந் துலைய அவருக்கு அபிஷேகம்செய்து, எப்பொழுதும் வாடாமலும் வாசனைபோகாமலும் மிருககின்ற துளசிகளாலும் புஷ்பங்களாலும் கட்டின வைஜயந்தியென்கிற வநமாலையும், தாமரைப் பூமாலையும், இரண்டு வஸ்திரங்களும், திவ்வியபரணங்களும், வெகுமதி கொடுத்தார்கள்

அதன் பின் பு ஸ்ரீபலராமர் அவர்களிடத்தில் சிலவுபெற்றுக் கொண்டு, பிரமமரிஷிகளுடன் பிரயாணப்பட்டு, கவுசிகியென்கிறதிகுருவந்து அவவிடத்தில் ஸநானஞ் செய்து, சரயூர்தியிலும் பினாயாகையிலும் ஸநானஞ்செய்து, தேவரிஷி பிதுருதாபணங்களைச்செய்து, பிரகலாத ராசிரமத்திற்குச்சென்று ஹரிஷேகத்திரத்தைச் சேவித்து, கோமதிந்தியிலுங் கண்டகிந்தியிலும் ஸநானஞ் செய்து, சாளக்கிராம ரூபமாயிருக்கிற ஏரியையுஞ் சேவித்து ஆராதனஞ் செய்து, கையில கயா வரஜண்சேவித்து, மகேந்திரகிரியில் தவஞ் செய்த பரசுராமனைச் சேவித்து, சபதகோதாவரியிலும் பிராகியிலும் ஸநானஞ் செய்து, பம்பாந்தியிலும் பீமந்தியிலும் மூழ்கி சுப்பிரமணியனைக் கண்டு, ஸ்ரீசைல மென்கிற பாவத்ததிற்கு வந்து, அவவிடத்தில் பிரத்திபக்ஷமா யிருக்கிற சிவனைத் தரிசித்து, வெங்கடகிரியென்று பெயருடைய முகதிஷேகத்திரமான திருமலைக்கு வந்து, அவவிடத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள் யாவிலும் ஸநானஞ் செய்தார்

கேட்டிரோ பரிஷித்ததுமகாராஜனே! அந்த வெங்கடகிரி யென்ற தலத்தில் அபரிமிதமான தனங்களை வேசிபாகட்குத் தானஞ்செய்து, ஸ்ரீநிவாசனையும் சேவித்து, கடிகாசலமென்கிற சோளசிகை புர்த்திற கெழுந்தருளி நரசிங்க மூர்த்தியைத் தரிசித்து, காஞ்சி ஷேகத்திரத்திற்கு வந்து திருவநந்தசர சில ஸநானஞ் செய்து, வரதராஜனைச் சேவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்து, காவேரிதீர்த்தத்திற்குப்போய் காவேரியில் ஸநானஞ்செய்து, ஸ்ரீரங்கநகரத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீரங்கநாகனைச் சேவித்து, அவவிடத்திலிருந்து விருஷபர்வதமென்கிற அழகாசனன்திகுருப் போய் நூபுரங்கையில் ஸநானஞ்செய்து சுந்தரராஜனையும் சேவித்து, தென்மதுரைக்குப்போய் வைகைநதியில் ஸநானஞ்செய்து, அந்தணாகட்குக் கோதானமபண்ணி கிருதமாலையென்கிற நதியிலுந் தாமபிரபரணியென்கிற நதியிலும் ஸநானஞ்செய்து, பொதியமாமலையில் அகஸ்தியரைக்கண்டு சேவித்து, திருவநந்தசயனத்திற்குச்சென்று ஸ்ரீபத்மநாபனைச் சேவித்தார்.

பின் பு மேற்குச்சமுத்திரத்தின ஓரமானகேரள தேசத்தையுந் திருநத தேசத்தையுந் தாண்டி சிவசானனிகையமாயிருக்கிற கோகரண ஷேகத்திரத்திற்குச் சென்று, அவவிடத்திலிருக்கின்ற புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநானஞ் செய்து, திருநாராயண புரத்திற்குச் சென்று செல்வபிள்ளை இராயரையும்

சேவித்தது. திரும்பவும் பிரபாசதீர்த்தத்திற்கு வந்து அவ்விடத்திலிருந்தும் வேதியர்கள் யாவரையும் பணிந்து, பாண்டவர்களுங் கவுரவர்களும் யுத்தஞ் செய்து யாவருமானுட்பின்பு பீமசேனனுந் துரியோதனனுங் கதாயுத்தஞ் செய்வதுகேட்டு குருஷேந்திரத்திற்கு வந்தாரா, அவரைக்கண்ட பாண்டவர்கள் அரக்கியபாதகிய முகவியவற்றும் பூஜித்து ஆசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்தார்கள் பின்பு ஸ்ரீபலராமா துரியோதனனையும் பீமசேனனையும் பார்த்து இந்த கதாயுத்த சிஷைபுருவருக்கும் சமமாயிருந்தாலும், பீமசேனன் பலத்தில் அதிகன் உபாயத்தில் துரியோதனன் அதிகன் ஆனதால் யுத்தஞ் செய்வதி லிருவரும் சமமானமாகவே யிருப்பாரா, ஜயபஜயமிருவருக்கும் சந்தேகமா யிருப்பதினாலே யுத்தத்தில் நின்றும் ஒழிவது நன்மை என்று பலராமர் அருளிச்செய்ததற்குத் துரியோதனனும் பீமசேனனும் மிசையாமல் யுத்தஞ் செய்தார்கள்

அந்த யுத்தத்தில் பீமசேனன் துரியோதனனுடைய துடைமுறிய அடித் தைப் பூமியிலிதளளி, தனது பகைதீர அவனது மவுலியினமீது உதைத்திக் கொண்டிருந்தனன் அதுகண்ட தருமநாதனன் அந்த பீமசேனைப்பார்த்து, கேளாய பீமா! தெரியாதபுத்தியால் யோசிக்காம லிப்படிசெய்து விட்டாய் இனிமேலும் எந்தக்காலத்திலும் வேண்டாம் என்று இரங்கி இந்நிழிகளிலும் ஜலம் தாரையாயப் பெருகியோட நின்று வாடித்தளர்ந்தார். அதை ஸ்ரீபலராமா பார்த்து மனமபொறுமல், மனநதாளாமல், ஆறாதகோப மண்டிக்கொண்டு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். அடா கொடுமப்பிரியாகிய பீமா! இவ்வுலகில் கதைப்போரோ தெரிந்தவர்கள் பழித்துத் தூஷிக்கும் படிக்குத் தருமநதபி முறைபுறண்டு இடுபிணக்கிழாகிய துடையி லடித்தாயே ஒருவேளை கைபாசிப் பட்டுக்கொண்டு ஒரு சொல்லக்கூடவிலலையே இரண்டுபேர் கதாயுதஞ் செய்யுங்காலையில அரையினகிழைக்கலாகாதென்றும், சோரனது நின்றவிட்டா லப்போதுந் தொடலாகாதென்றும், நூல்களிறு பேசியிருக்க அதை உணர்ந்தவர்கள் மாரகநதபி நடத்த கூசுவார்கள். நீ அச்சமுங்கூச் சமு நாண்முமற்றுச் செய்தபோதே எனக்கு வந்தகோபத்தை அடக்கிப் பொருமையாயிருந்தேன்

இப்போதும் அந்தத் துரியோதனன் கீழேவிழுந்திருக்கிற காலையில அவனது கீர்த்தினமீது நீ உதைக்கலாமோ? இப்படியாக வித்தை உணக்கெவன் கற்றுக்கொடுத்தான்? என்ன பலத்தைக் கண்டு இப்படிக்குச் செய்தாய்? இதோ அந்தத் துரியோதனனுக்குப் பதிலாய் நானே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து உன்னைக் கொல்லுகிறேன், அப்பால் துவாரகைக்குச் செல்லுகிறேன் என்று கலப்பையைக் கையிலேந்திக் கொண்டு திடுக்கென்று வந்தார் இந்தப் பிரமாதத்தைக் கம்ஸாபனாகிய கண்ணன் கண்டு எதிரென்று அண்ணன் முன் நின்று, மண்ணினமேல் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்தது, வெள்ளை வண்ணனாகிய மூத்தோனைப்பார்த்து, அண்ணா! இவ்விடத்தில் வீமனடித்த கதையால் வீழ்ந்துவிட்ட துரியோதன மகாராஜன் பாண்டவர்களுக்

குச் செயத பொல்லாங்குகளை இவ்வளவென நெண்ணத்தலையா. அக்கினி யிற நிறந்த பேதையாகிய துரோபதையைச் சபையேற்றி, அவளுடைய துணியை யுறித்து பங்கப்படுத்தி வைத்தான் அக்காலத்தி லுங்களைப்போ லொத்தவர்கள் கண்ணுற பாரதநிருப்பிராகளாகில், இப்போது வீமன் உதைத் ததிலுங் கோடிப்பங்காக உதைத்து அன்றைக்கே உயிரை மாய்த்தது விடு வோர்கள்

அந்தக் காலத்தில் வேறுதிக்கல்லாமல், ஆதெய்வமேயென்று இரைந்த மூத அந்த உத்தமியானவள் அங்கிருந்த இராஜகூட்டங்களெல்லாரு மறியும் படியாக, பீமனுடைய கதையால் உனதுதுடை முறிந்து இறக்கக்கடவா யென்று சபித்திருக்கின்றாள் அந்தப் பதிவிரதையினுடைய சாபச்சொல் லானது வீண்போகுமோ? இதன்றி, பூர்வத்தில் ஒருமுனிவா இவன் துடை முறிந்து இறக்கும்படி சபித்திருக்கிறா இவனுக்கும் வினைப்பயன்படி அனு பவிக்கக் கூடியது. ஆதலால் பீமசேனனை வெறுப்பதற்குரியமில்லை மேலும் பாண்டவர்களிப்போதுசெய்த யுகத்தத்தில் இந்தப் பாவியாகிய துரியோதனன் செயத கொடுமைகளை ஆரவொலத்த தக்கவர்கள்? அபிமனனனை ஒண்டியாக வளைத்துக்கொண்டு, கோடிவீராள குவிந்துநின்று, நல்ல கைக்காரனாகிய கர் ணன், துரோணசாரி, இவர்களுெல்லாரு மறைந்து மாறுபாடாகப் பின்பக்கம் வந்து, வில்லையுந்தேரையு மறித்து, ஆளேழுமுக்காட்டி உயிரகலங்கி விழுக் காட்டியது தாமமோ?

இப்பொழுதும் இந்தத் துரியோதனன் விதிபிறந்து மாளாமல் பீமசே னன் தொடைமேல் அடித்ததினாலேயா செத்தான்? வேறொரு விதத்தினால் சாகமாட்டானோ? ஆரெப்படிபோனாலும் நமக்கென்ன? நாம் வந்தவழியை நாம் பாரப்போம் என்றுரைத்த வாச தேவனுடைய வாரததையைக் கேட்ட பலராமா கொதிப்பாரியடங்கி, குளிரந்தஜலம்போல கோபமாறி, நெடிய கோமேலேறி, யுத்தபூமியைவிட்டு தெய்வகதி பெரிதென்று கிளைத்து நையி சாரணணியத்திற்குச் சென்றா அக்கால அவசூளன் ரிஷிகள் பலராமருக் குத் தருத்த மரியாதையுடன் யாக்குசெயவிக்க, அதற்கவா மெச்சி பிரமமக்கி யானத்தை அவர்களுக்கு உபதேசித்து, அவர்களுடன் அவபிருத் ஸ்நானஞ் செய்து, சந்தோஷ மனமுடையவராய அவர்களிடத்தில் சிலவுபெற்றுக் கொண்டு துவாரகாபுரிக்குச் சென்றான்.

எண்பதாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்நணா குலத்துதித்த அரியகுசேல னென்போன்
சுந்தர துவாரகைக்குச் சுவாமியி னிடகந்தெய்தல்
சிறுதையி லணபுகூர்ந்து சிறப்படை னுஞ்செய்தல்
வந்தவரினேபடி நீக்கும் வாறினேவழுத்து வோமே

ஸ்ரீகுருஷணபகவானுகுத தோமுண குசேலனென்கிற மறையோன் ஐசுவரியத்தை விருமபித துவாரகைக்குச் சென்றதும், அவரை ஸ்ரீபகவான் சாஸ்திரவியின்படி புஜித்து இனேப்பாறினபிறகு தாம் குருகுலவாசஞ் செய்தபோது செய்தகாரியங்களையும் ஆசாரியனும் சிஷ்யனுமிருக்க வேண்டிய முறைமையை வெளியிட்டனையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கேரீர உத்தரண மருமகனான பரிசுடிகுது மகாராஜனை 'திருமானுக்குத தோமுராகியும், பிரமமத்தை நன்றாய் அறிந்தவர்களிற சிறுதவராகியும், மகா விசத்தராகியும், வஸதுக்களி லாபபற்றவராகியும், வெகு சாந்தராகியும், தவத்திற சிறுதவராகியு மிருக்கின்ற குசேலனென்கிற ஒரு பிராமணேததம் மிருந்தார அவர் ஒருத்தனாயும் யாசிக்காமல், தனக்கடையாய் நின்றத ஆசாரத்தினிடத்தில் வெகு ஆசையுடையவராகி, தருமத்தில் நின்றும் வழுவாது கிரகஸ்தாசிரமத்தை நடத்திவந்தார அவருடைய மனைவி கற்புடைய வாகட்டுள சிறந்தவளராய், பறதாணைப்போல அன்னமில்லாம லிளைத்து, நரம்புக்கூடான சரீரத்தை வாயந்தவளராய், கட்டினு லுக்குப்படியான கந்தலாடையை உடுத்திக்கொண்டு வெகுதரிசுதிரத்தை அனுபவிக்கையிலும் கற்புமூவாமல், கொழுநுடைய ஆக்கினையின்படி பணியிடைசெய்வதில் வெகு வாஞ்சையுடையவளராய், பாக்குசெய்கிற அன்னத்தைக் கணவனுக்கிட்டு, அப்பாத்திரம் அலம்பின தீர்த்தத்தைத் தானபுகித்து, எப்பொழுதும் உபவாசத்துடன் இருக்கிறவள்.

ஆதலால், ஒருநாள மூற்சித்து விழுந்து, மெய்மறந்து, முகம்வாடிக்கைவண்டு, காலலைத்து, மேனிகுலைத்து, நினைவுதப்பி, வெகுநேரமிருந்து தெளிந்தெழுந்திருந்து, இந்தத் தரிசுத்திரத்தை எகத்தானானைக்கு நாம் அனுபவிக் கலாம்? யென்னசெய்தால் தரிசுத்திரம் நிவர்த்தியாகும்? என்று யோசித்து, நாயிப்படிக்குப் புகிப்பில்லாமல் கஷ்டப்படுவதை மகானுபாவராகிய நம்மை அடுமைகொண்டவருக்குத் தெரியப்படுக னால் ஏதாவது கோபித்துக் கொள்ளுவாரோ? அறிக்கென தெரியப்படுதகாமலிருப்பது சரியல்ல என்று மனத்தை திடப்படுத்தி, அரையினில் சொல்ல ஆடையும் அச்சமும் உடைய வளாதலால் கணவனுமுன் வராமல் சரீரத்தை மூறாது, வெவியினில்

கொஞ்ச முகத்தெரியும்படியாக மிகவும் பயபத்தியுடனே ஒரு வாரத்தை சொல்லுகின்றாள்

சுவாமி! தேவீருக்குத் தோழராகியும், ஸ்ரீயப்பதியாகியும், மகா பீரம் மண்ணியராகியும், மகா தாதாவாகியும், தயாநாதராகியும், உலகபூசியராகியும், மகாநாபராகியும் மிருககிணை ஸ்ரீ கண்ணபிரானைத் தேவீ ரொருக்காலில் முந்தருளிச் செவித்தால, சகல புருஷாரத்தங்களும் பெறலாமென்று தோன்றுகின்றன அப்பால் தங்களுக்கிசைந்தபடி நடத்தலாம் என்று வெகுவினையமாகியும், நயமாயும், பயபத்தியுடன் மெதுவாய் உரைத்த மனைவியின் வசனங்களைக் கேழ்விழற குசேலரானவா சந்துஷ்ட மனதுடையவராகி, இவள் சொன்னபடி செய்தால் ஐக்கீசுவரனான வாசுதேவனுடைய சேவை நமக்குக்கிடையும் அதைக்காட்டிலும் நமக்கென்ன புருஷாரத்தம் வேண்டும்? ஆதலால் துவர்கைக்குச் செல்லவேண்டும் என்று நிச்சயித்து அந்தக் கற்புடைய மங்கையைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றாள்

பெண்ணே! வேந்தனிடத்திலும், சிசுவனிடத்திலும், கடவுளிடத்திலும், வெறுவகையோடு போக்கூடாது அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான அரசனாயு கடவுளாயு மிருப்பதால், வெறுவகையோடு காணலாகாது. அதற்குக் கிரகத்திலேதாவது யிருக்கின்றதா? வென்று கேட்டனா. அதற்குமாத் திரோமணி இருக்கின்றது தருகிறேனென்று சொல்லி, அந்தக்ஷணத்தில் ரிஷிகளுடைய நான்கு ஆசிரமத்திற்கேகி, நான்குபிடி அவல வாங்கிக்கொண்டு வந்து, அதனைக் சுற்றிக் கொடுக்க வஸ்திரமில்லாமல் கிரகங்கடோறும் திரிந்து அதற்கு ஆதாரமய வைக்க ஒருதுண்டு சம்பாதித்து அதனிலவைத்து, அதன் மேல் அநேககந்தைகளைச் சுற்றி, அதன்மேல் மரவுரியைச்சுற்றித் தனனாது அந்தணரிடத்திற் கொடுத்தனள் அதையவா பெற்றுக்கொண்டு துவர்கைக்குப் பிரையாணமாய்ப் போகையில், மகா தரித்திரனாகியும் உபயோக மறவனாகியும் மிருககிணை நமக்கு அந்தச் சாவேசுவரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய சேவையெப்படி கிடைக்கப்போகிறது? என்று பலவாறுகச் சிந்தித்துக்கொண்டபடியே துவாரகாபுரத்தினிற் பிரவேசித்தனா.

இப்படி பிரவேசிக்கும் போது வீதிகளுடைய அலங்காரத்தையும், அங்குள்ள மானிடா மடந்தையாக்களுடைய அழகையும், கடைவீதிகளுடைய சிறப்பையும், கோட்டை கொத்தனங்களுடைய பரதோபஸ்தையும், இவை முதலிய செல்வச்செருக்கைக் கண்களிக்கப் பார்த்து, ஆனந்தித்துக் கொண்டே மூன்றுகோட்டை வாசல்களையுந் தாண்டி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய பதினாறுபிரதது அறுநூற்றெட்டு மனைவியர்களின் கிரகங்க்ளிற்சிறந்த ஒரு கிரகத்தினுட் பிரவேசித்து, அநேகமாயிரம் காவற்காரர்கள் காத்திருக்கையில் தடைபடாமல் நாலாங்கடனுட் பிரவேசித்துப் போயினார். அப்படிப்பேரகையில் துரத்தில் ஸ்ரீருக்மணி தேவியுடன் நவரத்தின மயமான் சப்பிரகடமஞ்சத்தின்மீது எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானின் குசேல

ரைக்கண்டு எழுந்திருந்து, அதிவேகமாய் ஒடிவந்து, அவரைக் காடாவிட்கண்ணு செய்து, தமக்குத்தோழராயும் பிராமமண சிரேஷ்டராயுமிருக்கின்ற அந்தக் குசேலருடைய சரீரசம்பந்தத்தினால் ஆனந்தபாஷ்பங்களை உதிர்த்து, தேகம் புளிக்க அவாகையைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு தமது மெத்தையின் மீது உட்காரவைத்து, அறகியபாதிய முதலிய வஸ்துக்களைத் தாமே கொண்டு வந்து சாஸ்திர விதிப்படிக்குப் பூசித்தாரா

பின்னும் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தைக்கொண்டு அவரது திருவடிகளை விளக்கி, அந்தத்தீர்த்தத்தைக் தமதுசிரசில் தரித்து, உத்தமமான ஸ்ரீ கந்தத் தாலுர திவ்விய புஷ்பங்கனாலும் அலங்கரித்து, நான்கு பக்கத்திலும் அகிர மூப்பங்களைப் போட்டு, சுகந்த தைலத்தினால் தீபங்களை வைத்து, விடிதி புஷ்பங்க ளாலும் துளசிகளாலும் வெகுளாக அறசித்து, திவ்வியமான உண்டியல்கள் புசிப் பித்து தாமபூலங் கொடுத்து, ஓ எனது யிரப்பாவகரே ' நல்லரத்தாய் வந்து சோந்திரே ' இதுவே போதுமானது என்று கூறி அந்தணர்களுடைய மகிமை களையும் சினேகிதாக்கரிடத்தில் செலுத்தவேண்டிய ' அன்பையுடைய வெளிப் படுத்தவேண்டி அவருடனசமமாக உட்காரந்து, அவரது திருவடிகளைக் கம் துமடியினில் வைத்துக்கொண்டு வந்த இளப்பழீரும்படியாகவருடனா! அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியானவள் கண்ணைச் செய்த உபசாரங்களுக்குத் தானும் உடந்தையாக வெகு விரயத்துடன் சைத்தியோபசாரமாகத் திருவாலவட்டம் சேவித்துச் சாமரம் வீசினள்

அதை அங்குள்ள மாதர்கள் கண்டு விப்பபட்டதது, இரத்தக்கிம்பரணை வேதியனால் பூர்வஜன்மத்திலென்னதவஞ் செயப்பபட்டதோ கெரியவில்லை தரித்திர சிரோமணியான இரத்தமறையோன் யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனுயிருந்தும், சகல லோகபாலகனுன் மகாதேவனால் வசத்தேவா பூஜிக்கப்படுவது போல வெகு ஆதரவுடன் பூஜிக்கப்படுகிறா இதென்னமகிமையோ அறிவி லோம் என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது கண்ணபிரான அம்மரையோனை நோக்கி, நீர குருகுலவாசஞ்செய்து சகல விதத்தையுங் கற்றுணர்ந்து முருதகஷ்ணைக் கொடுத்தபின் உமக்குச் சரியொத்த மனைவி விவாகமாசகதா ? தேவரீர் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொருளாசை, அறவரென்றும், நானெப்படி ஒன்றிலும் சமந்தப்படாமலிருக்கிறேனோ ? அப்படி யிருக்கத் தக்கவரென்றும், நான் அறிவேன்.

உலகிலமுதற்குரு பிதாவென்றும், இரண்டாவதுகுரு உபநயனஞ் செப் பித்துப் பிரமமோபதேசஞ் செய்கிறவென்னறும், மூன்றாவதுகுரு பிரமமங்கி யானத்தை உபதேசிக்கிறவென்னறும் சொல்லுவார்கள் அவர்களில் பிரமமங்கி யானத்தை உபதேசிக்கிற ஆசாரியனாக நானேயிருந்து, வாகிரம் ஆசாரந் தப்பாமல் நடத்துகிறிஷியனுக்குக் கியானோபதேசஞ் செய்து மோக்யத்தை அடைபச செய்வேன் இரந்தச் சமசாரமாகிற சமுத்திரத்தைத் தாண்டுகக் கூத் தெப்பம்போல் ஆசாரியன் கலப்பாயிருக்க, கிணர் அதையநியாமக்

அதண்ட சாமபிராச்சியத்தையுந் துறந்து, அநேக கோடிவருஷம் வனத்தில் வெய்யல் கானலமழை யெனபதிலலாமல காற்றையுஞ் சலத்தையும் சரகுகளையும் ஆகாரமாகக் கொண்டு வருத்தப்படுவார்கள அப்படி வருத்தப்பட்டுக் கொஞ்சம் பிரமாத முண்டானால் அநேகஜனமங்களை போகப் பிரஷ்டராகி, பூர்வஜன்ம நினைப்புடன் யோகிகளுடைய மாககத்தை அனுசரித்து, அநேககால விளம்பனத்தினால் மோக்ஷ மடைவார்கள்

அப்படிப்பட்ட பிரயாசமான மாககத்தில் பகதி செலுத்துகிறவன் புத்திமா குகமாட்டான். ஒருஜன்மத்தில் தானே நல்ல ஆசாரியனைச் சரணம் டைந்து, அவருடைய கிருபையினால் சுலபமாய் மோக்ஷ மடைகிறவன்தான் இயானி அப்படிக்கு உபதேசிகுமபடியான குருகிடைப்பதரிது அப்படிக்குக் கிடைத்தாலும் அவனிடத்தில் பகதிபிறவாது பகதிபிறந்தாலும் அதற்கு அநேகவிதவிசாதம் வரும். அப்படிக்கு விக்ஷிமிலலாவிடிலும் உபதேசமபெற மனமவராது அப்படிக்கு மனமவந்தாலும் உபதேசிக்கிறே மென்கிறவர்களுக் கிடையா உபதேசிக்கிறேனென்று ஒர்வனேற்பட்டால் அவனுக்குயோககியதை யிராது இப்படிக்கு அநேகவிதமான விசாதம் வருமேயன்றி சுலபமாய்க் கிடைக்காது கலியுகத்தில் அநேகாகள் டம்பத்தை யனுசரித்து, தாங்கள் மோக்ஷம் கொடுப்பவர்களுக்க எண்ணி, உதரபோஷணைக்காக தன்னிடத்தில் பக்தியில்லாதவனை வரவழைத்து அவனுக்கு உபதேசஞ் செய்வித்து, அதனால் தானாகக்கூட அவனையும்கொடுப்பான்.

வாரீர் அனபிறசிறநக நணபரே¹ அதில் சரியாயிருக்கிறவன் நீறுபூத்த நெருப்புப்போல ஒருத்தனுக்குத் தனயோககியதையைத் தெரியப்படுத்துவதில் பிரயோஜனமில்லையென்று தனது சுகதியை வெளிப்படுத்தாமல், தீக்கடைக் கோலி வீடுகுகிற அகநினியைக் கடைந்தாலன்றி வேளிப்படாததுபோல தங்களுடன சுகவாசஞ் செய்தாலன்றி தங்களுடைய யோககியதையைத் தெரியப்படுத்தாக்கள் அப்படிப்பட்ட மோக்ஷாதி காரிகளான கியானவான்களிடத்தில் ஒரு வருடமாகிலும் ஆறுமாசமாகிலும் பணிவிடைசெய்து மெய்ப்பித்து உபதேசமபெற்றால், மோக்ஷம் வருவதற் கென்ன சந்தேகம்? குருயிருக்கவேண்டிய கிரமம் எப்படியென்றால்? எப்பொழுதும் ஆசார முடையவனாயும், பூர்வநாராயணனை பரதேவதையென்று நிச்சயக்கியானமுடையவனாயும், பாபமற்றவனாயும், சுகல வேதங்கையும, வேதத்தினுடைய தத்துவத்தையும், நன்றாக அறிந்தவனாயும், பிரமமக்கியானியாயும், சாரதனாயும், சுகலகுண முடையவனாயும், சத்தியவாதியாயும், வாணத்தினுடையவும் ஆகிரமத்தி னுடையவுமான ஆசாரத்தை வழுவாதவனாயும், யோககியமான ஜீவன முடையவனாயும், டம்பமற்றவனாயும், இந்திரியநிககிரகஞ் செய்தவனாயும், வேதாந்த காலக்ஷேபத்துடன் கூடினவனாயும், சுகலஜீவராசிக் களிடத்திலும் அன்புள்ளவனாயும், சத்துருமிததுருக்க கிடத்தில் சமபுத்தியுடையவனாயும், பாபஞ் செய்யாவிட்டதி லன்பு கூர்ந்து பிராயச்சித்த முதலியவைகளைச் செய்வித்து சனமாககத்தில் கொண்வெரத் தக்கவனாயும் சுகலசாஸ்திரங்களைப் பற்றிந்தவனாயும், வணக்க

முள்ளவனாயும், படாடோபமாய் வெளிப்படத்திரியாதவனாயு மிருக்கவேண்டும்.

சிஷ்யபகிரமம் எப்படியென்றால் ? நல்லபுத்தியுடன் குருவுக்குப் பணி விடை செய்கிறவனாயும், நல்லஜீவனத்துடன் கூடினவனாயும், பிரமமக்கியானத் தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆவல்கொண்டவனாயும், அகங்காரமற்றவனாயும், கர்வமில்லாதவனாயும் எப்போ குருவினுடைய அருளபெருவோமென்று எதிர் பார்க்கிறவனாயும், இந்திரியநிககிரக முள்ளவனாயும், பொருமை அற்றவனாயும் சொரசொரப்பானவனாயும், வணக்கமுள்ளனாயு மிருக்கவேண்டும் குருசிஷ்யர் களிப்படிக்கில்லாமல் ஆயிரம்வருஷம் வருத்தப்பட்டாலும் ஒன்றும் லபிக்க மரட்டாது அப்படியப்பட்ட குருநானே அனறி வேறில்லை எனக்கு எப்போ ஆரீடத்கில கிருபை உண்டாகித்தோ ? அப்போ அந்தக் கியானிகளான பெரி யோர்களிடத்திற் பிரவேசித்து, அவர்களுக்குக் கியானோபதேசஞ் செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பேன், உலகத்தில் பிராணிகள் பகத்சிரத்தையுடன் அன்புகூர்ந்து யெனனை ஆராதிப்பதுபோலகுருவினிடத்திலும் மானிடனென் றெண்ணாமல் ஆராதித்தார்களேயானால், சாக்ஷதமான மோக்ஷத்தை அடைவார்கள் அப்படியெனயாமல் கேவலம் மானிடனென மெண்ணினால் அனேக கலபகாலம் நரகத்தில் வீழுகிறுப்பாரா, எனக்கு குருவினிடத்தில் அன்பு கூர்ந்துபணிவிடைசெய்யவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கிற அன்பு, ஆயிரம் வேள்வி செய்தவனிடத்திலும் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்தவ னிடத்திலு மிருக்கமாட்டாது.

அப்படியப்பட்ட நகவரசுவருபியான குருசிஷ்யனை, பகவத கிருபையால் உமக்கு நிறைவேறினதல்லவா ? நாமந்தக் குருவினிடத்தில் வாசஞ்செய்கிற போது ஒருநாள் நமமைக் குருபத்தினியானவள் எரிகருமபு கொண்டுவரச் சொன்னதற்கு, காட்டிற்குப்போய் விற்குவெட்டி சூரியாஸதமனமாகிற சமயத்தில் ஆளுக்கொருசுமை எடுத்துக்கொண்டு புறப்படுகையில், பிரளய கால சமுத்திரம்போ வீருளுடன் மழையுங்காற்று மிடியுமின்னலு முண்டாய் நடுக்கமெடுத்து, திக்ருவித்குகுள தெரியாமல் ஒருவா கையை ஒருவாபற்றிக் கொண்டு இராததிரி முப்பது நாழிகையில் நனைந்து அலைந்தோமன்றோ ? அப்படி அலைதிருப்பதை மறுநாள் காலையில் நமதுகுருகேழுவியுற்று, நம் மைத தேடிக்கொண்டு காட்டிற்குவந்து வருத்தப்படுகிற நமமைப்பார்த்து விடப் படைந்து பாலாளான நீங்க ளென்னிமிகதமாக இஷ்டமான பிராண னைக்கட வெண்ணிப்பாராமல், இப்படியும் பணிவிடையே பெரிதாகவெண் ணிச் செய்வருமுண்டோ ? உங்கனிடத்திலெனக்கு மகததான சந்தோஷம் மாயிற்று உங்களுக்குச் சகலவேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், உபநிஷத்துக் களுடன் தெரிந்து, இக்லோகத்திலும், பரலோகத்திலும், உலகப்பன்களையும் கலப்பமாக அடையக்கடவீர்கள் என்று அணுகிரகித்தாரே அதுகளையும் நமது தோழன்மார்களையும் அந்த குருவினிடத்தில் கற்றுணர்ந்த கல்வித் தையும் மறவாமல் நீனைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரா ? என்று வினவுகிற ஸ்ரீக்ஷ்ணபிராண ஸ்ரீதாமாவென்னும் பெயருடைய குசேலபார்த்து ஒருவார்த்தை விக்கியாபனஞ் செய்கின்றார்.

ஐயா ! அன்னையொத தென்னுள்ளமாரத நண்பரே ! சததிய சங்கலப
னம் ஐந்தருவாயிருக்கிற தேவீருடைய கிருபை அடியேனுக்குப் பாலியத்
தில் தானே வாயத்தபடியால், அப்பொழுதே சகல அக்கியானமும் பாபமும்
விலகிப்போய் பரிசுத்தனாய் இஃதிலும் பரத்திலும் அடையவேண்டிய புரு
ஷராததங்களைச் சலபமாக அடைந்தேன் ஆனால் வேதசொருபியான கருட
பகவானே தேவீருக்கு வாகனமாக யிருக்க, வேத சாஸ்திரங்களைக்
கற்றுணர்வதற்குக் குருகுலவாசஞ் செய்திரென்பது மாததிரம் உலக
விளம்பணமா யிருக்கிறதேயன்றி வேறல்ல என்று ஒருவருக்கொருவா பாலஸி
யத்திற் செய்த கிருத்தியங்களுடைய, ஆசாரிய பணிவிடைகளையும், மற்ற கால
கேஷ்பங்களுடைய நினைததுக்கொண்டு சம்பாஷித்தார்கள்

எண்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆகியவ்ருத்தம்

அநதமாகிய குசேல வந்தனா கொண்டு வந்த
சந்தரவஸலை சுவாமி பிடிங்கியே வாயிற போட
விந்தையா மாட கூட மேனமையா மைஸவா யத்தை
தந்துபோ கென்றனுப்பத் தான் சென்றத் தனைச் சொல்வாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான தமக்குச் சகாவான குசேலா தானகொண்டுவந்த
அவலைகொடுக்க வெழுகப்பபட்டிருக்கையில் தாமாய்வாகி ஒருபிடி பட்சித்து
இரண்டாவதுபிடி பட்சிக்கப்போனதை ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவி தகைந்ததும்,
அநத ஒருபிடி அவல பட்சித்ததற்கு இந்திரன முதலிய தேவர்களுக்கரு
துலபமான ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்து அதை சொலபமென நெண்ணி
குசேலருடன் சொல்லாமல் அனுப்பினதும், அப்பால குசேலா தமதாசிரமத்
திற்கு வந்து பார்த்து ஆசசரியத்தை அடைந்த விருத்தநாதங்களுடையுஞ் சொல்
லப்படுகின்றன

கேளீர் உத்தரானந்தனனான பரிசுத்தித்து மகாராஜனே ! சரவபூதநாதர்
யாமியான சுவாமியானவா அநதக் குசேலாகொண்டுவந்த அவலைத் தமக்குக்
கொடுக்க வெழுகப்பபட்டிருப்பதையும், ஐயசுவரியமித்தமாய் தமமை ஒ
ருக்காலும் பூஜிக்காம விருப்பத்தையும், ஐசுவரியத்தைக் கொஞ்சமேனுஞ் சிந
தையில் வையாமலிருப்பதையுந் தெரிந்துகொண்டு, இவருக்கு இந்திரனமுத
லிய தேவர்களுக்கும் அரிதான சம்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று
நிச்சயித்து, அநதக்குசேலரைநோக்கிப் புண்ணையுட னொருவாததை அரு
ளிச் செய்கிறார்

ஐயா! அனபிறசிறநத நண்பரே! தேவரீர் வெகுநாள் பொறுத்தது இவ்விடத் திற செழுநதருளின படியால், அடியேனுக்கேதாவது பலகாரங்கொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமே! என்னகொண்டு வந்தீர்? விசேஷமாய்க் கொண்டு வராததினால் யென்னமாகக் கொடுக்கிறதென்று சங்கோசிக்கிறப்போ லிருக்கின்றது எனக்கு வஸ்து விசேஷமென்றும், அலப மென்றும், பேதமில்லை. அவரவர்களுடைய கருத்தினமீதி லெனக்கு திருஷ்டியேயன்றி, பதார்த்தத்திரிடத்தில திருஷ்டி யில்லை அனபுடன் ஒரு துளிகளமாகிலும், ஒருபுஷ்பமாகிலும், ஒரு கனியாகிலும், பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தமாகிலும் கொடுப்பதை விருப்பமா யங்கீகரிப்பேனே யன்றி, அனபிலலாமல் அமுதத்தைக் கொடுத்தாலும் அங்கீகரிக்கவே மாட்டேன். எனறிப்படி வெகுவிதமாகச் சொன்னா

இவ்வாறு வெகுவிதமாகச் சொல்லியு குசேலரானவா தாம்கொண்டு வந்ததைக் கொடுக்க வெழுக்கப்பட்டுத் தலையைக் குனிந்திருப்பதை சுவாமிபராதது, அவாகையிலிருந்த அவல முடிச்சைத் தானே இதென்ன முடிச்சென்று பலவந்தமாகவாங்கி, தமது மடியில் வைத்துக்கொண்டு, அதையவிழ்த்துப் பராதது, ஓய சகாவே! எனக்குமிகவும் இஷ்டமான இந்த அவலைக்கொண்டு வந்தும் யெனக்குக் கொடாமலிருந்தீரல்லோ? இந்த அவல யெனது குகியிற்போனால், அநேககோடிப் பிராணிகளைத் திருப்திசெய்விக்கும் என்று சொல்லி ஒருபிடி அவலை எடுத்துப் பகித்தது, இரண்டாவதுபிடி எடுத்தார்.

அப்போது ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஒருபிடி அவலுக்கே இகத்திலும் பரத்திலும் முண்டான சகலசம்பத்துக்களு மிவருக்குச் சுவாதீனமாகப் போயிற்று இந்த இரண்டாவது பிடி அவலுக்கு நாமல்லோ வசியமாகவேண்டுமென்று தடுத்தாள அப்படி தடுத்ததை சுவாமி நிவறித்தது, அந்நக்குசேலருக்குக் கொடுத்த சம்பத்து அவாகொடுத்த ஒருபிடி அவலுக் கீணையாகாதென்று தமக்குள்ளே திருப்தி யில்லாமையா லதை அவருடன் சொல்லாமல், ஒரு நாளாவரை வைத்திருந்து, மறுநாள்காலையில் வெகுதூரங் கொண்டு வந்து வழியனுப்பிச் சேவித்துப் போட்டு துவாரகைக்குச் சென்றனா.

அப்பாலந்தக் குசேலரும் சுவாமியினுலனுப்பி விக்கப் பட்டவராய் மாக்கத்தில் வரும்போது, அந்தப் பிரமமண்ணிய தேவனுனவன் கண்ணிரா னுடைய கிருபையையும், அவருடைய அன்பையும், அவர் பலராமரை வெகு உபசாரத்தான் பூஜிப்பதுபோல தமமைப் பூசிக்கத்தையும் நினைத்து, பிரமன் முதலிய சகல தேவர்களாலும் அறியவொண்ணாத திருஷ்டிக்கமலத்தை யுடைய பெரிய பிராட்டியாரானவா சராவகாலமும் வாசஞ்செய்கிற திருமார்பில் தரித்திரர்களில் முதலவனுன யெனது மாபும சோதது ஆலிங்கனஞ் செய்யுமபடி பாக்கியம் பெற்றேனே இதைவிட புருஷார்த்தம் வேறுண்டோ?

இதன்றி வாக்குக்கும் மனதிற்கு மெட்டாத மகிமையையுடைய நவரத்தி னமிழைத்த சப்பிரகட- மஞ்சத்தினில், சூரியகாந்தியின் ஒளியினாவாய்ந்த,

திண்டு தலைகணிகள் போட்டிருக்கிற மெத்தையினமீது, மானிடரில் நிகிருஷ்டனான யெண்ணை உட்காரவைத்து, அனேக பரிசாரகர்கள் புடைசூழந்திருக்க அவாதாமே எனதுகாலேவருடி, சந்தனபூஷப தூபதீபங்களினு லுபசரித்துப் பூஜித்ததுமன்றி, சகலபாபமுந் கரித்திரமும் விவிபி போக்குமடியான பார்வையையுடைய ஸ்ரீருக்குமணி தேவியாலும் அநேகவிதமாக உபசரிக்கப் பட்டோமே இவ்வளவெல்லாளு செய்த சுவாமியானவா நமக்கேன தனத்தைக் கொடுக்கவில்லை ?

ஏனென்றால் தனத்தைக் கொடுத்தால் நல்லபோஜனங்களைச் செய்து, அதனால் சீரமத்தது, காமமமேலீட்டு, மூகத்திரத்திற்கும் நரற்றத்திற்கு மிருபபிடமாய வாயினால் சொல்வதற்கும் ஒவ்வாத அசுத்தமான யோனியைப் பரமசுகமென்று நினைத்து, மாதாக்கள் வெகுவாயச சாபாதிகக விருப்பமுண்டாகி, தூண்டிமுள்ளி வீருக்கிற மாமசத்தைக் கிரக்கிவந்து மரணமடைகிற மீனபோல மாயையில் சிக்கிக் கெட்டுப்போகப் போகிறேனென்று திருவுள்ளத்திற நேன்றிக் கொடாமலிருந்தாரே யெனறி உலோபத் தனத்தினுல்ல

அன்றியும் ஜனசுககிரவாத்தி முதலியவர்கள் யோகிகளைப்போல சமசாரத்திலேயே சமசாரபந்த மற்றவர்களாய் லாபநஷ்டத்தில் சமபுத்தியுடையவர்களாய் கியானியா யிருந்தபடியால், அவர்களுக்கு ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தால் கெட்டுப்போக மாட்டார்களென்று திரண்ட ஐசுவரியத்தைக் கிருபைசெய்தருளினா நமமைப்போ லொகத் திருஷ்டனாகுச சம்பத்திருந்தால் அந்தக் கருணைக்கடலான சுவாமியை நினைக்குமடியாயிராது அதினால் கெட்டுப்போகப் போகிறேனென்று கிருபைகூர்ந்து தனத்தைக் கொடாமலனுபபினா என்று சந்தோஷமாகத் தமது ஆசீர்மத்திற்கு வந்தார்

அப்போதந்த ஆசிரமம் சந்திரசூரியக்கனி கருடைய ஒளியினை வாயந்த ஆயிரம் ஸதுடிகளையும், குபேரனுடைய சைத்திரத்தமென்கிற நந்தவனம்போன்று நான்குபக்கத்திலுநிறைந்த வனமும், இப்படி அலங்காரமாயிருக்கிறவனத்தில் மயில்கள் குயில்கள் முதலிய பட்சிகள் மனதை அரிக் குமபடி கூவுதலோடு அலவி ஆம்பல கருநெய்தல் தாமரைமுதலிய துகளோடும் அன்னப் பறவைகளோடும் பூரணமாய் ஜலம் நிறைந்து வைரீயம் போல தெளிந்திருக்கிற அனேக தடாகங்களும், சகலாபரண பூஷிதர்களாய் அபசர மாதாக்கள் நிகரத்த ஊழியப்பெண்களால் வியாபிக்கப்பட்டும், இப்படி மிகவுந் தேஜோமயமா யிருக்கிற தமதாசிரமத்தைப் பார்த்தார்

இவ்வாறு பாக்கவும் இதுயின்னதென்று அறியமாட்டாமல் பிரமித்து கொஞ்ச நிதானத்தின் பேரில் தமதாசிரமமென ற்றிருந்துகொண்டு, மெல்லன அருகில்வருகின்றார். இப்படிவருகின்றவரை ஊழியப்பெண்கள் பார்த்து வேகமாக ஓடி, குசேலருடைய வரவை அவரது மனைவியோடுரைத்தனர். அப்போது அம்மகா பதிவிரதையானவள், நமது மனைவாளன் இதுவரை

யில் வெளிவீணில் போகாதிருந்தமையால் வெகுஷ்டத்தை அனுபவித்தோம். இப்போ தொருநாள் அந்த மகானுபாவன் வெளிப்பட்டபடியால் அகண்டசாமராசசியத்தை அடைந்தோம் அப்படிப்பட்ட மகிமையை யுடைய பாத்தாவருகிறார்

என்று வெகுசந்தோஷமாய் சகல லக்ஷணத்துடன் விளங்குகிற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியைப் போல அருகியபாத்தியத்திற்குரிய சாமக்கிரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டு, அநேக கோழிப்பெண்கள் புடைசூழ ஸ்ரீருக்குப் பணி தேவியாலும் ஸ்ரீபகவானாலும் உபசாரமாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனி யுடையவராய் சாக்ஷாத் தேவதையைப்போல சிறப்பாய் விளங்குகிற தனது கணவரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, அரக்கியபாத்திய முதலியவற்றை பூஜித்து எதிரில் நின்றான்

இப்படி நிற்பவளை குசேலரானவா தமது மனைவிதானென்று நிதானித்து, அவளுடன் இரத்தினுடைய கிரகம்போ விருக்கிற தமது கிரகத்தினுள் பிரவேசித்து, சொனத்தினால் சுவாஸைத்துப் பவழத்தாற் கால்களநாட்டி அனேக விசித்திரமாயிருக்கிற மெத்தைமேடைகளும் மாடமானிகைகளும் அணி அணியாயிருப்பதையும், நவரத்தினியிழைத்த மஞ்சத்தின் மீதில் திவ்விய பீதாம்பரத்திற் கொப்பாகிய மெத்தை திண்டு தலைகணிகள் போட்டிருப்பதையும் பவழக்கால், நாட்டி முததுச்சரங்களை ஜாலராகத் தொங்கவிட்டுத் தந்ததிறைசெய்து நவரத்தினியிழைத்த அனேக ஆசனங்களையும், சொனக்காமபுடைய அனேகவகொடைகளையும், அவ்வாறே விளங்கும் அனேக சாமரங்களையும், படிசுமயமாயிருக்கிற சுவாகளில் அநேக இரத்தின் தீபங்களையும் உடைத்தாய் விளங்குகிற தமது கிரகத்தைப் பார்த்து தாம் முன்னிருந்த இருப்பையும் நினைத்து, இப்படி தமக்குத்தமே யோசிக்கின்றார்

அந்தோ! இவ்வளவு சம்பதது உண்டாகிறதற்கு நாமொன்றும் பிரயத்தனிக்க வில்லையே வியவசாயஞ்செய்கிற ஜனங்கள் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லாம விருக்கையிறுநீனே மேகமான தெப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டிய ஜலத்தை இராக்காலத்தில் வருஷித்துச் சொல்லாம விருக்கின்றதோ? அப்படியிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் யெனது கருத்திற் கிசைந்தபடி நடத்தி, நாம் சொல்பமாய் ஒருபடி அவல் கொண்டு போனதை மேருவாக எண்ணி நமக்கிவ்வளவு சம்பதத்தைக் கொடுத்தும் அதற்குணையாகாதென்று நமமுடன் சொல்லாம விருந்துவிட்டார் கருணைக்கடலான அந்தச் சுவாமியை ஒருநாள் சேவித்தாலும், ஒருநாள் அவர் நாமத்தைக் கீர்த்தனஞ் செய்தாலும் அதையவா வெகுவாக எண்ணிக் கடத்தேற்றத் தக்கவரேயன்றி வேறல்லா. என்று தமக்குள்ளே நிச்சயித்து, இந்தப் பகவானுக்கு அடியார்களாய் இருக்கின்ற ஸ்ரீபாகவதாக்விடத்தி விடைவிடாமல் நிரந்தரம் பக்தியிருக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகவானிடத்தில் தானே பக்திசெலுத்தி, முடிவிலாதது மனைவியுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மேலான பதவியை அடைந்தார்

எண்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

சகலபந துககளோடுஞ் சாராதடுஞ் சியமநதத்தில்
பகலவன கிரணத்திற்குப் பரிந்து ஸ நானத்திற்குப்போய்
தகதகென றெறவிரும்பஞ்ச பாண்டவா தனகளோறகும்
பகவன கோபியாகளுக்கும் பரிந்து கியானோபதேசஞ் செய்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான சகல பநதுக்களுடன் சூரியகிரணத்திற்குச் சிய
மநத பஞ்சகமெனகிற புண்ணியதீர்த்தத்திற்குச் ஸநானஞ்செய்யப் போனதும்
அவ்விடத்தில் பாண்டவாசனும், கவுரவர்களும், இன்னம் சகல தேசத்த
ரசர்களும், நந்தகோபாமுதலிய கோபாலர்களும், யசோதைமுதலிய கோபி
கைகளும், சுவாமியைக் கண்டதும், அநதக கோபிகைகளுக்குச் சுவாமி
கியானோபதேசஞ்செய்து அதினுலவாகள மோக்ஷத்தை யடைந்ததுஞ் சொல்
லுகின்றன

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்

கேள்வர் பற்குணபவத்திரண பரிஷித்தமகாராஜனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வான துவாரகாபுரத்தில் சுகமாக வசிக்கிறபோது ஜோதிடரிற்சிறந்த கற்கா
சாரியரானவா சூரியகிரணம் பூரணக்கிரணமாய வருகிற தென்று தெரியப்
படுத்த, அதுகேட்ட ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணர்கள் தம்பதி சமேதர்களாய சகல
யாதவாசனையும் புஷ்பகவிமானம்போன்ற இரத்தத்தினமீ தேற்றிக்கொண்டு,
சியமநத பஞ்சகமெனகிற புண்ணியதீர்த்தத்திற்குச் சென்று, இரதப் விட்டி
றங்கி, வேதியர்கள் மூலமாய்ச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு, அநதப் புண்ணிய
தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து, உபவாசத்துடன் அநதணர்களுக்கு அநேக
விதமான தானங்களைக் கொடுத்து திருப்திசெய்து, சுததமண்டல ஸநான
மானபின்பு சகலரும் போஜனஞ்செய்து ஒரு மரத்தி நிழலில் வீற்றிருந்தா
கள் அத்தற்குணத்தில் சகலதேசத்தரசர்களும் வந்து சுவாமியைக் கண்டு
கொண்டார்கள்.

அப்போ குருதிதேவியானவர் தனது சகோதரனை வசுதேவா தேவகி
முதலிய சகல யாதவர்களையும் கண்டுகளித்து, வசுதேவரைப்பார்த்து, நாங்
கள் மகத்தான ஆபத்தை அடைந்திருக்குமகாலையில் நீங்களென்னை விசாரிக
காம் விருந்தீர்கள். தைவபல மிருக்குமகாலையில் யாவரும் சகாயப்படுவார்கள்.
தைவபலம் விலகினால் யாவரும் விலகிப்போவார்கள் நீங்களும் அநத தைவ
பலத்தை அனுசரித்து சகாயப்படுகிறவர்களே அன்றி, எனது சுகதுக்கத்
திற் சூரியவரலீர். என்று சொல்லுகிற குருதிதேவியைப்பார்த்து வசுதே
வர் சொல்லுகிறார், வாராய் அம்மணி ! எனது சகோதரர்களுக்குள் நான்

உன்னிடத்தில் விசேஷ அன்புடையவனு யிருந்தது, கமசனூல நேர்ந்திருந்த துன்பத்தினால் உன்னை விசாரிக்கக் கூடாமையாயிருந்தேன். அதை மன்னிக் கவேண்டியது என்று சமாதானஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் பிஷமா, துரோணா, கிருபா, திருதராஷ்டிரன், துரியோதனன், முதலியவர்கள், பாண்டவர்கள், கேகயர்கள், விராடன், துருபதன், விதுரன், பிஷமகன், நகனஜிதன், இவரள முதலிய சகல அரசர்களும் வந்தார்கள்

இப்படிவந்த அரசர்கள் யாவரும்? ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சகல லட் சுயவிலாச ஸ்தானமாகிய திருமேனியைக்கண்டு, தங்கள் மனைவியாளுடன் சேவிகது, அந்தக் கண்ணபிரானால் பூஜிக்கப்படும், அந்தச்சுவாமிகு எப் பொழுதும் ஊழியஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த யாதவர்களுடைய பாக கியத்தை யென்னசொல்லப் போகிறோமென்று உக்கிரசேன மகாராஜனை நோக்கி பிரமணமுதலிய தேவர்கள் இந்திரிய நிககிரகத்துடன் அனேககாலம் துதி செய்தால் ஒருகூண்டுகூட காக்கிக்கொடாமல் ஆகாசவானியைப்போல உதத் தஞ்சொல்லி மறைந்துபோகிற சுவாமியாயும், சகல உலகத்தையும் பரிசுத் தஞ் செய்வதற்குக் கருகையைத் திருவடியிற் படைத்தவராயும், தமது வசனங்களே வேதமாக உடையவராய் மிருக்கிற இந்தக் கேசவனுன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நீர் நரகத்திற்குரிய சமசாரத்திலிருந்தும் அவர் சுலபராய உமக்குச் சாராவாலமும் யேவற்பணி செய்யும்படி பூவத்தி லென்ன பாக் கியஞ் செய்தீரோ? என்று உக்கிரசேன மகாராஜாவையும் யாதவர்களையும் பலவாறுகத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

அப்படி யிருக்கையில் நந்தகோபாமுதலிய கோபாலர்களும், யசோதை முதலிய கோபளதீர்களுப், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் னுடையில் வந்தார்கள். அவர்களைக்கண்டு வெகு சீக்கிரமாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் சகல யாதவர்க ளுடன் எழுந்திருந்து, எதிரிலவந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்பித்து, அவர்களுடைய கேஷமங்களை விசாரித் தார்கள் அத்தருணத்தில் நந்தகோபா வசுதேவரைக்கண்டு, ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கனஞ்செய்து ஆனந்தபரவசா களா யிருந்தார்கள் இப்படி யிருக்கையில் யசோதையானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ண ராமர்களைக்கண்டு, வெகு ஆவலுடன் அழைத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களை வெகுநாளாய்காணத்திருந்த கிலேசத்தைவிட்டு வெகு சந்தோஷமாய் உச்சிமுகந்து முததாடி ஆனந்தித்துக்கொண்டிருந்தாள் அச்சமயத்தில் தேவகி ரோகினிதேவிகள் இரண்டுபேரும் யசோதை அண்டையில்வந்து, நீ இந்தப் பிள்ளைகளிரண்டையும் உன்பிள்ளைகளாகப் பாலித்துக் காப்பாற்றி னதற் கிணையாக நாகக் ளென்ன செய்யப்போகிறோம்? இவர்களுக்களை மாதாவாயும் பிதாவாயும் நினைக்குமபடி, இமைகள் கண்களை இரக்ஷிப்பது போல் பேதமில்லாம லெப்படி இரட்சித்தையோ அறிக்கிலோம்.

என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் கோபிகைகள் யாவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் னுடையில் வந்து, தாங்களவரை வெகுநாளாய்க் காணும்

லிருந்த விசனத்தை நிவந்தித்து, அவரைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துத் திருப்திபிறவாமல் கண்கொட்டாமல் பாரத்திருந்தார்கள் இப்படி பார்த்திருக்கையில் நமில் இமைகொட்டவேண்டி, ஐயோ ! பிரமமதேவன் நமக்கேனிர்த இமைகொட்டுதலைச் சிருட்டித்தானென்று அவனை நிர்தித்து, நேத்திராந்ததினால் தங்கள் இருதயத்தி லிருக்கின்ற கமலத்தில் அப்பகவான் எழுந்தருளி யிருக்கிறதாகப் பாவனைசெய்து தியானஞ்செய்தார்கள். அவர்களுடைய கருத்தைக்கண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவர்களை யேகாரதத்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவர்களுக்குச் சந்தோஷமவரும் படியாய்ப் புன்னகையுடன் ஒருவராததை அருளிச்செய்கிறார்.

கேளீர் எனதனபுள்ள தோழிமரகளே ! வசதேவா தேவகி முதலியவர்களுடைய துன்பத்தை நிவந்திக்க மதுரைக்குப்போய் வரக்கூடாமல் தடைபட்டிருந்த யென்னை தூஷிக்காதீர்கள் நாம் யாவருந் தெய்வத்திற்குச் சுவாதினப் பட்டவர்களேயன்றி, சுதந்திரர்களல்ல, நம்மைக் கூட்டிவைத்ததும் இப்போ பிரித்துப்போட்டதும் தெய்வச்செயலேயன்றி நம்மால் வருகிறதல்ல ஆகாயத்தில் மேகமில்லாம லிருக்கையில் வாயுவானவன் ஒரு கூணத்திலே சோதனக் கலைப்பதுபோலும், ஆற்றினில் பலவாறாக வரப்பட்ட திரணங்கள் சழியி லொன்றுசோந்து பிரிவதுபோலும். மானிடசஞ்சாரமில்லாத காட்டினில் மானிடர்களைச் சோக்கவேண்டுமென்று ஈசுவரனுக் கிசை யுண்டாகு னை தகூண்ம ஒரு பிரபுவினிடத்தி லாவேசிகது ஒரு நகரமாய்ச் சிருஷ்டிப் பித்துத் தன்கடையாய் ஜனங்களவந்து சேருமபிச செய்வான் அந்த ஜனங் களைப் பிரிக்க யிசை உண்டானால் ஏதாவதொரு பிரமாதத்தை ஜனிப்பித்துக் கூணத்தில் ஒருவரோடொருவர் சேர வொட்டாமற் செய்வன்

இதனறி, ஒருவீட்டினில் யஜமானனா யிருக்கிறவன் தனக்குவேண்டிய போது ஒருததனைப் பிறப்பிக்கச்செய்யவும், பிறந்தவனை வேண்டாமென்று சொல்லவும், ஒருததனுக்குப் பிராணன் போவதாயிருந்தால் அதைத்தடுக்கவும் வல்லவனாவனோ ? அப்படிக்கில்லாவிடினும் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் பிணிவந்து வருத்தமடைவதை இவன் யேற்றுக்கொள்ளுவனா ? அந்த வியாதி யானதைக் கொடுக்கவும் பெற்றுக்கொள்ளவுங் கூடாமையா யிருந்தாலும், ஒருததருக்கு இராஜீகமாய் ஒரு ஆபத்துவந்தால் அதைத்தான் யேற்றுக் கொள்ளுவனா ? இப்படியிருக்க, யஜமான னென்பதற் கென்னவடையாளம் அந்த யஜமானனவன் வெகு கஷ்டப்பட்டு பொருள் சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்தால், அதற்கு மனைவி தானபாத்தியஸ்தியென்றும், மைந்தன் தானபாத் யதைன்னென்றும், வெகுவாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் அதைத் திருடன் அபகரித்துக் கொண்டிபோனால், கூலிவாங்கி வேலைசெய்யவணுக்குக் கூலிகொடாமல் நிவாதிப்பதுபோல அந்த மனைவி மைந்தர்கள் நல்லவாததை சொல்லி யழைத்தால் வெகுப் பிரயாசத்துடன் ஒருகரம் யேனென்பார்கள் இரண்டாவதுதரங் கூப்பிட்டால் எப்பொழுதும் உன்னலைப்புத்தா, நென்று வெறுத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மனைவி மைந்தர்களிடத்தில் புருஷனைவன் என் மனைவி யெனமைந்தனென்று அனபுசெலுத்தி, அவர்களால் வெகுப் பிரயோ ஜனத்தை அடைவதுபோல பிராபிக்கிறான் அந்தமனைவி யென்கே யிருந் தவள் ? இவனுக்கெவ்விதமாய்க் கிடைத்தாளா ? இதைல்லாம ஈஸ்வரனுடைய கட்டளையேயன்றி நமமா லொன்றுமாகாது இந்தப்புக்திரனு மனைவியுந் தேகத்திற்குப் பாததியஸ்தாகளேயன்றி ஆனமாவுக்குப் பந்துவாக மாட்டார் கள் உயிர போய்விட்டால் உலகத்தாராமெச்ச ஒருதரம் அழுவார்கள் ஆன் மாவுக்குப் பந்து ஸ்ரீமநாராயண னாதலால், புக்திமானுவன் மகா பாகவதர் களிடத்தில் அனபுசெலுத்தி, அவர்களுடைய அருளபெற்று மோக்ஷ மடைய வேண்டுமேயன்றி வேறேமார்க்கமில்லை

சாவசக்திமானான ஈசுவர்ன என்னை உங்களுடன் கூட்டுறவுசெய்து பிரித்துவிட்டாரா உங்களிடத்திற்கு யான வரவேண்டுமென்று வெகுவிதபிரயத் தினஞ்செய்தாலும், நிரப்பந்தமான வேலையை ஜரிப்பிக்கிறா நானுங்களிடத் தில் வராமலிருந்ததற்கும் ஒரு சகுணநிருக்கின்றது அதாவது, என்னை ஆதி மத்திபாந்த மறவனாயும் முததொழிலுடையவனாயு மிருக்கிற ஈசுவரனென் றறியுங்கள் என்னிடத்தில் நீங்கள் ஈசுவரனென்று பகதி செய்யாவிடினும் பாததாவென்றாவது பகதிசெலுத்திய படியால் சாசுவதமான பரம்பதத்தை அடை வீர்கள் என்றருளிச்செய்ததைக் கேள்வியுற்ற கோபிகைகளானவா கள் அந்தச் சுவாமியைநோக்கி, யோகசிரேஷ்டர்களான சனகாதிகளாலே தியானஞ் செய்வதக்கவரான தேவரீருடைய சரணாவிரதத்தில் நின்றும் இடைவிடாமல் பகதிபிறக்கும்படி சிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிராரத் தித்து, அந்தத் தியானப்பிரபாவத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய திரு வடிகளை அடைந்தார்கள்

எண்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

சந்தகல் விருத்தம்

திருநுதன்மனைவியராகியருகமணி தேவிகள முதலானோ புருவவிலாந்திமபுண்ணியகிருஷ்ணனைப் புகழுடண்மணஞ்செய்த அருமைசோக்கதைகளைத் திரைப்பதையிடத்தினி லன்புடனதைக்கூற தெரிவையொருவரோடொருவாக புனன்கை செய்திருந்ததைச்சொல்லாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவிகளான ஸ்ரீ ருக்மணிதேவி முதலிய ங்கள், துரோபதைக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தங்களை விவாகஞ்செய்த கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டதை சொல்லப்படுகிறது

கேளீர் பார்த்திவ பவுத்திரனா பரிசுதித்து மகாராஜகீன ' ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான கோபிகைகளுக்குக் கியானோபதேசஞ் செய்தபின்பு தரும புத்திர ரண்டையிற் சென்று அவர்களுடைய சேஷமங்களை விசாரிக்க, அப்போதவர்கள் சுவாமியைநோக்கி, தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளி லுண்டாயிருக்கிற தேனைப் பாகவதாகள மூலமாயப் பானஞ்செய்கிற அடியேங்களுக்குக் கொரு நாளும் அம்மங்கள முண்டாகமாட்டாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தருணத்தில் அந்த உத்தமசுலோக சிகாமணியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான காத்நில உறைக்குமபடி துரோபதை யானவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியின் மனைவியாகளான ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவி முதலிய வர்களைநோக்கி, உங்கள் யாவரையும் சுவாமி யெவ்விதமாக விவாகஞ் செய்தருளினீரோ? அதைவிசித்திராகத் தெரியச் சொல்ல வேண்டு மென்று வினவினா இப்படி வினவிய துரோபதையை நோக்கி ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவி உரைக்கின்றாள்

அம்மா துரோபதா ! என்னைச் சிசுபாலனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சகல அரசர்களும் யத்தினமாயிருக்கையில், இந்தப் பகவானவா தனக்குவைத்த பதியைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற ஆடுகளை லட்சியஞ்செய்யாமல் சிங்கமெடுத்துக் கொண்டு போவதுபோல யென்னை இராக்ஷசவிதியி லெடுத்துக்கொண்டு, தமது திருவடிப்பணிசெய்ய அங்கீகரித்தாரென்றாள். அப்பால் சத்தியபாமை சொல்லுகிறாள் அம்மா பாஞ்சாலி ! எனது சிறியதகப்பனுள் பிரதீசனைச் சியமந்தகமணி ஹ்மிரத்தைக் கழுத்தி னிற பூண்டு வேட்டைக்கேக், அவனைச் சிங்கம்கொண்டு அம்மணியைக் கிரகித்துத் தனது குகைக்குச்செல்ல, அதனை ஓர் கரடி மாயத்து அம்மணியைத் தனது குகைக்குக் கொண்டிபோனது தெரியாத யெனது தகப்பனுள் சத்திராஜிகதன், தன்னை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அந்த மணியைக்கேட்டுத் தான் கொடாமலிருந்தபடியால் தனது தம்பியை மாயத்துச் சுவாமி அம்மணியை அபகரித்ததாய்ச் சொன்னான்

இந்த அபவாதத்தைக்கேட்ட பகவான் சகிக்கமாட்டாமல், அம்மணிச் சென்ற வழியைத் தெரிவிக்கச் சிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு, அந்த ஜாம்பவானிருக்கு குகையிலுட்சென்று அவனைவென்று, அவன் மகள் ஜாம்பவதியை விவாகஞ்செய்து, அவளுடன் அம்மணியைப்பெற்று எனது தந்தைக்குக் கொடுத்தனா அது கண்டென்றதை இக்கண்ணனுடைய பகையாகாதென்று அம்மணியுட் னென்னை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கப்பெற்றா ரென்றாள் பின்பு ஜாம்பவதி திரௌபதியைப் பார்த்து, அம்மா ! என்றதை யான ஜாம்பவந்த னுடைய சியமந்தகமணி நிமித்தமாய் தன்கடையா யெழுந்தருளின கண்ணனைத் தசரதன் மைந்தனென்றுணராமல், போரினில் இக்கண்ணபிரானே ஸ்ரீராமனென்றறிந்து சாவுடாங்கமாகப் பணிந்து, அந்த சியமந்தகமணியுடன் விவாகஞ் செய்துகொடுக்க யென்னை அங்கீகரித்தாரென்றாள்

இப்பால் காளிநதியானவள திரௌபதியை நோக்கி, வாராய சகியே! கன்னிகைப் பருவத்தில் ஆதிமூலப் பொருள் என்னை மணம்புரிய வேண்டுமென்று தவஞ்செய்த யென்னிடத்தில் அருள் காந்து, அரசுகள் சமேதராய் இரத்ததினம் தேற்றிக்கொண்டேகி தாசியத்திற்குரியவளாக யென்னை அங்கேகிறிததா ரென்றாள் மித்திரவிறதை யெனதுசுயமவரத்தில் சகல அரசாக்களையும் அவமதித்து யென்னை இரத்ததினம் தேற்றிக்கொண்டேகி விவாகஞ் செய்து கொண்டாரென்றாள் சத்தியையானவள யெனதுபிதா தன்வசத்தில் வெகு கூர்மை பொருந்திய கொப்புளை வாயந் திருக்கின்ற ரிஷபங்களைழையும் வென்றவனுக் கெனபுத திரியைக் கொடுக்கிறே னென்று பிரதிக்ஷினைசெய்திருப்பது கேட்ட அரசாக்கள் அபஜயப்பட்டோட, கண்ணிரான அவைகள் யாவையும் வென்று என்னைத் தமது பணிவிடைக்குத் திருவுளம் பற்றினா ரென்றாள்.

பின்பு பத்திரையானவள யெனதுமாமன் மைந்தனை ஸ்ரீகிருஷ்ண பிராணிடத்திலன்புகூர்திருந்த யென கருத்துக்கிசைந்தபடி என்றகதை கன்னிகாதானஞ்செய்து கொடுத்தாரென்றாள் லக்ஷ்மணையானவ ளெனது சுயமவரத்தினில் மச்சயந்திரங்கடடி அநையெய்தவனுக்கு யென்னைக் கொடுக்கிறே னென்று கருதியிருந்த என்றகதையின் கருத்தின்வண்ணம் அந்த யந்திரத்தையெய்து, சகல அரசாக்களையும் வென்று பணிவிடைக்கெனனை வரித்தா ரென்றாள். மற்றக்கோடுகைகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான நரகாசுரனைவென்று அவனசிறையினில் வைத்திருந்தபதினாராயிரத்ததுலூறு போகளாகிய எங்களை ஓரே முகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்தா ரென்றார்கள்.

எண்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிரந்தம்

கோகுல கிருஷ்ணன் சேவை கொண்டிட ரிஷிக ளெல்லாம்
மாகுரு ஷெத்திரத்தில் வந்ததும் மகதைஸ் வாய்
யாகத்தை வாசுதேவ ரவாகளைக் கொண்டு செய்து
வேகமா யவாகளில்லம் புகுகிய விபரஞ் சொல்லாம்

சகலரொம்பரிஷிகளும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சேவாததமாக குரு
வசுதேவ ரவர்களைக்கொண்டு யாகத்தை நிறை
பெற்ற அ யா ட்டையும் சகலபந்துக்களையும் பூஜித்து அவரவா்களிருப்பிடத்திற்
கனுப்பியதும் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்.

கேளீர் கிரீடிபவததிரணை பரிஶிதது மகாராஜனே ' ஸ்ரீ ருக்மணிமுதலிய சகல மாதாக்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான விவாகஞ்செய்ததை குருதி, காரநாரி, சுபத்திரை, துரோபதை, இவாள முதலிபவாகள கேட்டு ஆனந்திததுக கொண்டிருக்கையில், வியாசா, நாரதா, சியவநா, தேவலா, அசிதா, விசுவாமிகதிரா, சதாநந்தா, பரததுவாசா, கவுதமா, பரசராமா, அவருடைய சிஷியாகள, வசிஷ்டா, சாலவா, பிருகு, புலஸ்தியா, புலகர் அததிரி, மாரககண்டேயா, பிரகஸபதி, திவிதா, சதுரா, பிரமம் புத்திரர்களான ஷோடசபிரதாதிக்கள், சந்தாதிபேகிசுள், அங்கிரசு, ஆஸஸத்தியா, யாககியவல்கியா, வாமதேவா, இவாள முதலியர்ஷிகள, தாமத்தை நிலைவிறுத்துவதற கவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாக்களேச சேவிக்க வேண்டுமென்று குருகேஷத்திரத்திறகு வந்தார்கள அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான முதலிய சகல அரசாக்குநகண்டு, வேகமாக எழுந்திருந தெதிரகொண்டுபோய அரக்கிய பாததியங்களுற பூஜித்து, ஆசனத்திலெழுந்தருளச்செய்துகுசலங்கேட்டிருந்தார்கள அக்கால அநதமகாசபையி லிருக்கிற யாவரையும் பார்த்து ஜகதிசுவரணை கண்ணபிரானொருவராததை அருளிச்செய்கிறா

கேளீர் பிரமமவித்துக்களான மகாரிஷிகளே ' புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ் செய்பவார்களும், விக்ரகரூபியான பகவானைத் தரிசிப்பவார்களும், சீக்கிரத்தில் பயன்பெறார்கள பாகவதாக்குடைய சேவைகிடைத்த தக்ஷணம் சகல பாபங்களுமும் போககி மகாமேசக்ஷத்திற சூரியவாகளாவார்கள், அப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரரூபியான அடியார்களைப்பிழித்து, ஒளபாசன வைசுவதேவங்களால அக்கனியையும், சந்தியா வந்தனுதி காமங்களால சூரியனையும், இன்ன மநேகமாக தேவாக்களைப் பூஜித்தபோதிலும், ஒருக்காலும் பயன்படைய மாட்டார்கள பாகவதாக்களேச சாமானஸியமான மானிடரென்றும் அவர்கள் பணிகளைச சாமானஸியமான பணிகளென்றும் நினைத்தவன் இரண்டு கால கழுதையோடொத்தவன் மகாபாகவதாக்களான உங்களுடைய சேவையெங்களுக்குக் கிடைத்தபடியால், நங்களை ஜனமடைந்ததற்கு இன்றைக்குத்தான் பயன்படைந்தோம், என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து அமமகாரிஷிகள் மனங்கலங்கி, வெகுநேர மாலோசித்து இதனைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே ' தேவரீருடைய அனுசுக்கிரகத்தினால் சகல வேதாநதங்களை யுணர்ந்தருந்தும், பாணைமுதலிய பாண்டகங்களுக்கு அநேக விதமான பெயரிருப்பதினால் மண்ணென்கிற கியானமற்றிருப்பதுபோல, யாங்கள் தேவரீரை எங்குநிறைந்த திருமேனியென்பதை மறந்து பிரமிக்குமபடி செய்தீர். இந்தயாதவர்கள் அருகிலிருந்தும் தேவரீருடைய அருளுக்குப் புறம்பாயிருப்பதினால், காஷிக்ரும புறம்பாகவே யிருக்கின்றார்கள். அடியேங்கள் தொலைவிலிருந்தும் யாங்கள் செய்ததவப்பேற்றினால் தேவரீருடைய அரு

ஊக்குரியவர்களா யிருந்து காட்சிக்குப் பாததிரர்களானோம் அப்படியிருக்க தேவரீர் அருளிச்செய்ததில் யாவரும் பாகவதங்களிடத்தி லிவ்வண்ணம் அன புசெலுத்த வேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தது போலிருக்கிறது என்று சொல் வி சகல ரிஷிசுளும் சுவாமியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தண்டம் சமர்பித்தது, இவரிடத்தில் விடைபெற்றுப் பிரயாணமா யிருந்தாராக அக்கால வசதே வர் அவர்களைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து தண்டனிடும், அவர்களைப் பாதது, சகலகாமத்தில் நின்றும் விடுபடுவதற் கெந்தகாமஞ் செயயவேண்டும்? அதை யெனக்குபதேசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டனர்.

இவ்வாறுகேட்ட வசதேவரை மகாரிஷிகள் பாதது, சமீபத்தி லிருக்கிற சர்வசக்தனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக்கேளாமல் தங்களைக் கேட்டதற்குச் சந தேகப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாராக இவ்வாறிருக்கிறிஷிகளை நாரதா பாதது பிரமமத்தினுடைய தத்துவத்தை யறிந்த நமமைப்போலொத்தவாக ளிப்போ தந்த பகவதவாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பிரமித்திருக்க, அந்தப்பகவானை இந்த வசதேவா கேவலாபுத்திரனென்று பிரமித்திருப்பதுமன்றி அருகிலும் வாசஞ் செய்கிறபடியால், அவரைக்காட்டிலும் நமமைப் பெரியோராகளென நெண் ணிக்கேட்ட கருத்திற்கும் சுவாமி அங்கீகரித் திருந்தமையால், அவர்களை விக்ரு நாம உத்தரஞ் சொல்லவேண்டியதாக யிருக்கின்றதென்று கூறினார். பிறகு ரிஷிகளயாவரும் அந்த வசதேவரைநோக்கி, மிகவும் அன்போடு பகவ தாராதனைஞ் செய்துவந்தா லதற்கு மிஞ்சின காமம் மொன்றுமில்லை அந்தக் காமஞ்செய்வதி லொருபயனையும் அபேட்சியாமல் பகவதபிரீதி செய்துப் போட்டால் மேனமையான பயன் பெறலாம்.

இதனை அந்தணா முதலிய நான்கு வாணததாரும் மூன்று கடனுடன் பிறந்திருக்கின்றார்கள் அக்கடன் தீர்தாலன்றி மேனமைபெறா அதா வது பிரமம் சாரியாயிருந்து குருவுக்குப் பணிவிடை செயலு மெய்ப்பிக்கின் றது ரிஷிசுளுடையகடன் நற்குலத்தினி லொரு கண்ணிகையை விவாகஞ் செய்து புத்தரீனப் பெறுவது பிதாக்களுடைய கடன் அப்படி புத்திரன் பெற்றுவது தெய்வச்செயலாயிருந்தாலும், காலத்தில் விவாகம் காப்பாதான முதலிய புருஷப் பிரயத்தினைஞ்செய்து தெய்வகதியால் புத்திரன் பெறாவிடில் இவ்விடத்தில் கோஷமில்லை. பிதாருதேவதைகளும் வாழத்தவராகள். யாக்கு செய்து தேவர்களைச் சந்தோஷப்பிக்கின்றது தேவாக்களுடைய கடன். இம் மூன்றுகடனில் உமக்கு ரிஷிகளுடைய கடனும் பிதாருக்க ளுடைய கடனும் நிவர்த்தியாயின. இனி யாக்குச்செய்து தேவாக்களுடைய கடனையு நிவர்த்தித் துக்கொள்ளும். என்றுரைத்த ரிஷிகளுடைய கருத்திற்கிசைந்த வசதேவர் அவர்களைநோக்கி, ஒ மகான்களே! நீங்கள் ரிததுவிக்ருகளாக யிருந்து அந்த பாகத்தை நடப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி நிறுத்திக்கொண்டனர்.

பின்பு வசதேவர் பாதவர்களை பாகத்திற்குரிய வஸ்துக்களைச் சேகரிப்புக் கோமென்றுக்கொயிந்து, அவர்களு மவ்வண்ணநிறைக்க, எல்லா ரிஷிசுளும்

வசுதேவருக்கு கழுவருஞ்செய்விதது மையிட்டு, நவரீதம் பூசி, தீக்ஷை செய்விதது, சரவாலங்கார பூஷிதாக்களான மனைவியாருடன அக்கணியில் ஓம் முதலிய கிரியைகளை விதிப்படி முடித்து, பதினெண் வாததியங்களுடன் அவ பிருத ஸநானஞ் செய்வித்தார்கள். யாதவர்கள் பாண்டவாசனுடன் வேதியாகட்டு தக்ஷணைகொடுத்து திருபதி செய்விதது, அவாக ளாசீரவதிககப் பெற்றுக் களித்திருந்தனர். வசுதேவா ஸ்ரீசுருமாணிக்க பிரானுடைய பிரபாவத்தினால் யாகமாகிற சமுத்திரத்தைத்தாண்டி, இராருன்னிபத்தில் நின்றும் விடுபட்ட சந்திரனபோல தெளிவு பொருந்திய முகமுடையவராயினர்

அப்பாலவ வசுதேவா ரிஷிகளுக்கும் பாண்டவர்கள் முதலிய பந்தக்களுக்கும் ஆடை யாபரணங்களைக் கொடுத்து, அவாருடைய இருப்பிடத்திற்கனுப்பி, நந்தகோபரைநோக்கி, நீாமகத்தன் உபகாரஞ் செய் திருந்தும் மறந்துபோகிற யெங்குளிடத்தில் அனபு கூரது இந்த யாகத்தை நிறைவேற்றினதே போதுமானது என்று உபசரித்து சிலநாள நிறுத்தினார். பின்பு நந்தகோபரும் அவரைச் சேராதவார்களும் தங்களுக்கு வசுதேவ ராதியரால் வேண்டிய வெகுமதி செய்தனுப்பப்பெற்று, வெள்ளைவண்ணையும நீலவண்ணையும விட்டுப்பிரிய மனயிலலா சவாக்களாகி, விசனத்துடன் சகலகோபாலகோபிகைகளுடன் ஆயாபாடிக்குச் சென்றனர் யாதவர்களும் சகல சேனாசனகைத்துடன் இரதகஜ தூரகங்கள் மீதேறிக்கொண்டு துவாரகா புரஞ் சென்றனர்.

எண்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கல் வீரத்தம்

ஆசிராராம கிருஷ்ணைவர்களை

வசுதேவா தேவகிளதுதித்ததும்

மோசஞ்செய்கமச னுலமுனமரித்திடும்

தேசலாமபிள்ளை தனைத் தந்ததுஞ்சொல்லும்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கிருவரையும் வசுதேவா தேவகிளதுதித்ததும், கம்சனூலிறந்துபோன ஆறுபுத்திரர்களை விரும்பினதும், அவர்களை யவர்கள், கொண்டுவந்துவிட்டு வசுதேவா தேவகி தேவிகளைச் சந்தோஷிப்பித்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் கவேதவாகனன் பவுத்திரனான் பரிசுபித்து மகாராஜனே! வசுதேவர் பாசஞ்செய்து துவாரகைக்குச் சென்றபிறகு ஒருநாள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாச்சனிவரும் வசுதேவரைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, வெருகியபித்த

துடன் நின்றார்கள் அப்படிநிற்கிற புத்திரர்களிடத்தில் பக்திகூர்ந்து, ரிஷிகளுடைய வாரததைகளை நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி, நீர் அவதரித்தகாலையில் அடியேனுக்கு மூன்று ஜனமத்தினுடைய காரணத்தைத் தெரியப்படுத்தி நிஜரூபத்தைக் காட்சிகொடுத்த திருந்தும், மாயையால் மறைக்கப்பட்டு சமீபத்திலிருக்கிற தேவீருடைய மகிமையைமறந்து, கேவலம் புத்திரனென்றே எண்ணி, நரகத்திற் குரியதாயும் அனேக ஜனமங்களுக்கு இடமாயுமிருக்கிற இந்தச் சமசாரத்தில் சிக்கி, நாமில்லாவிடி. ஸிவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவாக எல்லையென்று பிரார்த்திக்கொண்டு சுழலுகிறேன் எனக்குப் பிரமமகி யான மில்லாவிடினும் சமசாரத்தினிடத்தி லுண்டாயிருக்கின்ற ஆசையை ஒழிப்பித்துச் சீர்திருத்தி, முகதியுண்டாகும்படி அனுகூலிக்கக் வேண்டும் என்று சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து வினையத்துட நிற்கிறார்.

இப்படி நிற்கிற வசுதேவரைக் கண்ணிரான பாரதது, அன்பிறசிறந்த என்னையாவே! அசையும்பொருள் அசையாப்பொருளா யிருக்கின்ற இந்தச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சங்களிடத்திலும் சாவாநதரியாயியான ஈசுவரன் பரவியிருப்பதுபோல, என்னிடத்திலும் பரவியிருக்கின்றார். அப்படியிருக்க தேவரீர் என்னைச் சாஷ்டாதான் ஈசுவரனென்று பாலனைசெய்து துதிப்பதுபோல யாவரிடத்திலும் பகதி செலுத்துவீராகில், மோக்ஷத்திற் குரியவராவீர் என்று அருளிச்செய்த கருங்கடல் வண்ணனான சுவாமிவாரததையைக் கேழுவியுற்ற வசுதேவா மனதிற்குள் களித்திருக்கையில், தேவகிதேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானேநோக்கி நீர் குருதக்ஷணையாக இறந்து போனமைநதனை குருவுக்குத் தந்ததுபோல, கமசனூலிறக்கப்பட்டிருக்கிற புத்திராக ளுறுவரையும் பாராக விரும்புகிறேன், ஆதலால் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கோண்டாள் இவ்வாறு சொன்ன மாதாவின வாரததைக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிருவரு மிசைந்து, பாதாளலோகஞ் சென்று, பலிச்சக்கிர வரத்தியானவன் கொலுவிருந்தரசாஷ்டி செய்கின்ற மகாசபைக்கேகினார்

அப்போ பலிச்சக்கிரவரத்தி இவர்களைப்பாராதது, வெருகளிப்புடன் அற்கிய பாததிய முதலியவற்றை பூஜித்து, ஆசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்தது, அவர்களுக்குச் சாவசொததையுந் தனதாவியையும் அறபணஞ்செய்து, மேகவண்ணைப்பாராதது, சகல வேதங்களுந் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வெண்ணுத மகிமையை வாயநத்தேவரீர், முடவனுக்கு மரத்தினிலிருக்கிற தேனபோல் வாய்த்தீர். சாவ நிகிருஷ்டையத் தேவரீரைச் சேவிக்கக் கருத்துகொள்ளாத அடியேனிடத்திலன்புகூர்ந்து எழுந்தருளிய தேவரீரைச்சேவிக்க, இந்த அக்கியானகண யோககியமல்ல. தேவரீர் வாமனாவதாரஞ் செய்தருளி யாசகனைப் போல் அடியேனை யொருபிரபுவாக எண்ணி யாசிக்கிற சமயத்தில், மூடத் தனத்தினால் சொற்காதி போகத்தை விருமபி தேவரீருக்குத் தானம் கொடுத்தேனே யன்றி, மோக்ஷத்தை விருமபுதற்குக் கியானமில்லாமற் போயிற்று: ஆந்தர் சொற்காதிபோகம் கிடைப்பதற்கும் இப்போது இருபத்தெட்டுச் சந்தர்

யுகமாயிற்று இன்னமும் நாற்பத்துமூன்று சதுர்புக மாகவேண்டும். அப் பால் இந்திரததுவம் கிடைக்கும்

பின்பு அந்த இந்திரததுவமும்போய் மகாலோகஞ் சென்று, பிரமனு டைய ஆயுள்வரையிலிருந்து, அப்பாலந்தப் பிரமனுடன் மோகூ மடையும் படியான காலவிளம்பனமாசசுதே அன்றி, சததுருக்களாயிருந்தும் சீக்கிரத் தில் மோகூமடைந்த சிசுபாலன் முதலியவர்களுக்கீணையாகாமல் மோசம் போயினேன் இனியாவது தேவரீருடைய திருவடியி லிடைவிடாமல் பக்தி யிருக்கும்படி இருப்பெய்யவேண்டும், என்று அநேகமுறை தெண்டனசமற் பிக்கின்ற பஸ்சசுக்ரவாததியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நோக்கி, சுவாமியடி மன் வந்தரத்தில் மரீசிப் பிரஜாபதிக்கு உனயென்கிற மனைவியிடத்தில் ஆறு புத்தி ரர்கள் பிறந்திருந்தனா பிரமன் சரசுவதியைச் சிருஷ்டித்து மனைவியாக்கிக் கொண்டதற்கு அவர்கள் பரிஹாசஞ் செய்தபடியால், அசுராக ளாகும்படி பிரமன் சபித்தனன். , அதனாலவர்கள் ஹிரண்யகசிபனுக்குப் புத்திரர்களாய் பிரஹ்மாத்மகருத் தம்பிகளாயப்பிறந்து, தந்தையைப் போல தாங்களும் அகண்ட சாமபிராசசியத்தை அனுபவிப்பதற்குத் தவஞ்செய்தார்கள்.

அசுரர்கள் அவர்களைப் பந்தித்துப் பாதாளத்திலழுத்தினார்கள், அவர்க ளாறும்னுவந்தரம் பாதாளத்திற்கிடந்து, ஏழாவது மனுவந்தரத்தில் நமனு யோகமாயையால் கிரக்கப்பட்டார்கள். உடனே தேவகிற்பத்தின் வழி யாகப் பிறப்பித்தேன் அவர்களைக் கமசன் உடனே சங்கரித்தான தேவகி தேவிகுக்காட்டுவதற்கு இவ்விடத்திலேயே வைத்திருக்கின்றேன் அவர்களை நீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனா. உடனே பஸ்சசுக்ர வாததி அவர்களறுவரையும் அதிசீக்கிர மத்தில் சுவாமிசன்னதியிற் கொண்டு வந்து விட்டுப் பணிந்து நின்றனன் அவர்களை சுவாமி தேவகியிடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டனா தேவகிதேவியானவள் அப்புத்திரர்களைக் கண்டு களிப்படைந்து, பகவான் மாயையால் முலைகளிற் பாலசுரந்துவிச் சூவலு டன் அவர்களையெடுத்து மடியினிலவைத்து, உச்சிமுகந்து முக்காடி முலை கொடுத்தனள். முன்பு சுவாமியிறை பாணஞ்செய்திருந்த முலை இப்போ திவர்கள் உண்ட பிரபாவத்தினாலும், அவருடைய திருக்கண்ணைக்கம் பாவித் தபடியினாலும் அவர்கள் சாபவிமோசனங்களாய் திவவியதேகத்தை அடைந் து, வசுதேவா தேவகிதேவி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிடத்தில் விடைபெற்று தேவர்களைப்போல விமானஞ் டார்களாய்ச் சொற்கத்திற்குச் சென்றார்கள்.

எண்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

கலி வீருத்தம்.

போர்விஜயன் யாததிரைக்குப் புறப்பட்டு
சோவிலாத துவாரகைக்குச் சென்று
ஏபொருடதுஞ் சுபத்திரையெனு மீனனை
நோபெறக்கலி யாணம நிகழத்தினுன.

விஜயன் தீர்த்தயாததிரைக்குப் புறப்பட்டு துவாரகாபுரஞ்சென்று வெள்
ளாவண்ணை அறியாமல் நீலவண்ணனுடைய சசாயனயச சுபத்திரையை
மணஞ்செய்ததை ரோவதீராணன் கேள்வியுற்று கடுஞ்சினமடைந்ததும், அவ
ரைக் கண்ணிராண சமாதானஞ்செய்து சுபத்திரைக்கு அங்கணி முதலி
யதகளை எடுப்பித்து அவளைச் சந்தோஷப்படுத்தியதும், அப்பால் மிதி
பட்டணத்திற்கேகி சுருத்தேவனையும் பகுளாகவனையுஞ் சந்தோஷப்பித்ததை
புஞ் சொல்லுகின்றன

பரீசுகர் வாக்கியம்

இப்படி அருளிச்செய்கிற சுகயோகியைப் பாதத்து பரிகரித்து மகாரா
ஜன் கேட்கிறான் வாரீர மகாஹபாவரே! எனது பாட்டனுன தனஞ்சயன்
கண்ணிரானுடைய சகோதரியான சுபகதிரைகளை யெவ்விதமாக விவா
கஞ்செய்தாரா? அதை அடிபேனிடத்தில் கிநுதலாக தருளிச்செய்ய
வேண்டுமென்று வினவுகிற அரசனோக்கி சுகமுனிவா அருளிச்செய்கின
றா அரசனன ஒரு காரணத்தினால் தீர்த்தயாததிரைக்குப் பிரயாணப்பட்டு
சுகல புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸநானஞ்செய்து பிரபாசதீர்த்தம் ஸநது
சோநது, அதிலும் ஸநானுதிகளைச் செய்து அநகணாகளைப் பூஜித்தனுப்பி
விட்டு அன்றிராதிரி படுத்திருக்குவதால், யாதவகுலத்தானாகிய கதனென்
கிறவன் சுபத்திரையின் ரூப முதலானவைகளைக் குறித்துச் சொல்லியிருநத
தை நினைத்து, அவளைப்பாக்கக் கருத்தகொண்டு, யாருந் தன்னை அறியாம
லிருக்கச் சன்னியாசி வேஷத்தாடன பிசுஷ்செய்துகொண்டு போனால் எவ்வி
தத்திலும் கிருஷ்ணபகவான் மாளிகைக்குள்போய்ச் சுபகதிரையைக்காணலா
மென்று மனதில் நிச்சயித்து, திரிதண்டமும், காஷாமபரமும், கமண்டல
மும், ஜபமாலைபுமாக யோகிபோலாகினுன

அக்காலத்தில் மேகங்கள் ஆகாயமெல்லாம் படர்ந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வான் திருமேனிபோலக் கறுத்ததும், அவர் திருக்கையிலிருக்கும் சுகிரத்தின்
ஒளிபோன்று மின்னியும், அவரது சங்கத்தொனியோன்று யிடித்ததும், அவ
ருடைய சாரங்கமெங்கிற விலலில் நின்றும் புறப்படுகிற பாண தாரைகள்

போன்று வருஷதாரைகளை வருஷித்தும், அவருடைய பேரருள்போல் பூமி யெங்கும் ஜலப்பிரவாக நிறைந்துமிருந்தன. அப்போது அரசுசன்னுடைய மனது காமத்தி லமிழந்ததுபோல தாமரைகள் நீரினில் அமிழந்திருக்கவும், முன்னம் அழகிலை தன்னைஹற்கொண்ட அரசுசனனைக் காமனிப்போது சுபத்திரையென்கிற ஒரு அஸ்திரத்திலை வெற்றிகொள்ளப் போகிறுனென் கிற மகிழ்ச்சியினுலே அவன்கொடியாகிய மீன்கள் துள்ளிகொண்டிருக்கவும் சாயல்பற்றித் தங்களுக்குத் தோழியாகிய சுபத்திராதேவிக்கு அரசுசன னென்கிற மகாபுருஷன் வாய்க்கப் போகிறுனென்கிற சந்தோஷத்தினால் மயில்கள் நாததன்னஞ்செய்யவும், செந்தாழை, குடமலபினைகளமலர்ந்து வண் டுகளுக்கு விருந்திடவும், ஆறுகள் பூரணவெள்ளங்களுடன் சமுத்திர நீரைத் தங்கள் வடிவமாகவவும், பயிரகள் கதிகளின் பாரத்தினால் தங்கள் ஜீவனைக் காப்பாற்று மேகங்களைக் குமட்டுவதுபோ லிருக்கவும், இவ்விதமாக மாறிக்கா லமானது விளங்கியது.

இப்படி இருக்கும்ளவில் அரசுசன்ன ஓர் ஆலமரத்தின் போரத்தினிலுட் டுள்ள கண்ணை நினைத்தான் அப்போ கண்ணன் தாமொருவராயப்பிரபாச நாதக்கத்திருவந்தி, அரசுசனனைக்கண் டொருவருக்கொருவா ஆவின்களஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷத்துடன் மீனோரமயியமாகிய காடுகளுட, அருவி களும் மடுக்களும்பெரும்பாறைகளும், பொருத்திப் பலவித மிருகங்களும் பக்ஷி களும் வாசஞ் செய்யுமிடமாயிருக்கிற ரைவதகபாவத்திற கொணவேந் தமைத்தி, அவனை அங்கிருக்குமபடியாயும், ஒருவருடன் பேசாமலிருக்கும் படிக்கும், திட்டஞ்செய்து, இரசசியமாகத் துவாரகாபுரஞ் சென்றனர். சிலநாள்குப்பின் அந்த ரைவதகபாவத்திலு யாதவர்கள் வருடந்தோறஞ் செய்கிற திருவிழா கேரிட்டது அம்மலையைச் சுற்றிலும் அழகான விடுகளி னாலும், தீபங்களின் வரிசைகளினாலும், இன்னும் பல அலங்காரங்களினாலும் கோட்குரியப் பிரகாசமாய் விளங்குமமலையிலு, யாதவர்கள் மங்களஸநா னஞ்செய்து நல்ல ஆடையாபரணங்களைத்தரித்தி, வேதியாகடகுப் பலவித மான தானங்களை வழங்கி, திலவியபோஜனங்களைப் புசிப்பித்தி, சந்தனபூஷப் தாமபூல முதலான வைகளுடன் வேடிக்கையாய் லாகனங்களி லேறிக் கொண்டு, அனேக ஜனங்களுடனே பல வாதகிய கோஷங்களோடும், சங்கீ தங்களோடும், நாட்டியங்களோடும், நான்குபுறங்களிலும் சுற்றிவந்தார்கள்.

அக்கால பலராமா ரேவதி தேவியென்கிற தன்மனைவியோடு மதுபானஞ் செய்தி, மதத்தினால் கண்கள் சிவந்து சுழலமிடுமபடி பலபோகளுடன் சுற்றி வர, பிரத்தியுமன்ன சாமபன் முதலிய போகன் வேடிக்கையா யிருக்க அப்போ ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவா அனேக மாதாக்களுடன் தாமுஞ் செய் யவேண்டிய தானமுதலியவைகளைச் செய்தி, சன்னியாசிவேடம் பூண்டிருக் கிற அரசுசனைப் பார்த்தி அங்கு உலாவிக்கொண்டிருந்தாரா. அச்சம யத்தில் திருவிழாவுக்காக அழகாகச் சிங்காரித்துக்கொண்டு சுபத்திரையான வன் தோழிமாக்களுடனே அந்த மலையிலு சஞ்சரிக்கக்கண்ட அரசுசனனான வன் கர்மவிசாரமடையவே, கிருஷ்ணபகவான் அக்குறிப்பை அறிந்து, அந்தச்

சன்னியா சியைப்பார்த்தது, காட்டில் தவசியாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற உன்மனம் காமத்தில்மயங்குகின்றதுபோலிருக்கின்றது, இருதப்பெண சுபத்திரை யென்னும் பெயருடையயெனதங்கை, எனநறதைக கிருதப்பெண்ணிடத்தில மிகவும் அன்பாகையால், உனககிருதப பெண்ணிடத்தில் கருத்துண்டா யிருந்ததானால் சொல்லு எங்கள் தகப்பனருக்குச் சொல்லி உனகருத்தினபடி நடப்பிக்கிறேனென்று சொன்னா

அதற்காசனன் சொல்கிறான். ஐயா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே! நீரென்ன பெண்ணைப் பரிசாகஞ்செய்கிறீர் நானவந்தகாரியமே இதுவாயிற்றே! இருதப் பெண்ணையையப் பார்த்தது மகாதீரமுடைய தவசிகளும்யங்குவார்களே! நான் மயங்குவதரிதோ! அவளெனக்கு மனைவியாவாளேயாகில் சகல மங்களங்களும் வந்தாற்போலேயாம் ஆதலா லென்னிடத்தில் பரிபூரணகடாக்ஷம் வைத்து, அவளை நான் கலியாணம் பண்ணும் படியாகிய வகையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டான் அதுகேட்ட மாயோன் அவளைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறா ஓ அாசன! அரசாசனப்பெண்களை வல்லிமையிலை கொண்டு போகிறதனுடிக் அதைப் பெரியோர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் வல்லிமையினாலெடுத்துக்கொண்டு போய்விடு அதற்குச் சமயமிருக்கிறது சொல்கிறேன் இப்படி நாம் செய்கிறுக்கிற நிச்சயத்தை யாரறியப் போகிறார்கள்? பின்பு பார்த்துக்கொள்வோம் என்று நிச்சயஞ் செயது இருதச் சேதியைத் தரும்ராசனுக்குத் தெரிவிக்கிற நிமித்தம் ரகசியமாய்ச் சிலமனிதரை அனுப்புவிக், தரும்ராசன முதலானவர்களும் இச்செய்திகேட்டு, நல்லகாரியம் அப்படியே நடக்கட்டும் என்றுசொல்லி யனுப்பிவித்தார்கள்.

இப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அரசனனை அவ்விடத்திலேயே யிருக்கச் சொல்லி நியமித்துப்போட்டு, தாம் முன்போல் எல்லாருடனையும் கூடிக்கொண்டு, கிருஷ்ண கழித்தவுடனே துவாரகாபட்டணம் பேராய்ச்சோந்தார். பற்குன்னு கிருஷ்ணன் தங்கையைக்கண்டது முதல் காமவேதனைகொண்டு, அழகாகிய சோலைக்குமுந்திருக்கிற ஒரு பாறாங்கலவினமீது உட்காரந்து சுபத்தினாயைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் இப்படியிருக்க ஒருநாள் கிருஷ்ணன் வேடடைக்குப் போயிருக்க, பலராமா, கிருதவாமா, சாம்பன், சாரணன், பிரதயுமன்ன, கதன், சாருதேஷ்ணன், விரேதன், பாணு, நிசிதன், விபுருது, இவாள் முதலாகிய சிலயாதவவீரர்கள் வேடிக்கையாய் அருதப்பருவத்திற்குப்போ யிருக்குமளவில் அவ்விடத்திலிருக்கும் அரசன சன்னியாசியைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, அவா பகசத்திற்போய் மிகவும் வினயத்துடனே பணிக்து ன்றார்கள். அந்தச் சன்னியாசியும் அவர்களை ஆசிரவதித்து உட்காருவகளை உற் சொல்ல, அவர்களையாவரு மங்கிருக்கும் பாறைகளின்மீதில் உட்காருவதொண்டு, இவாயாரோ மகானுபாவர் மிகவும் சாந்தமூர்த்தி என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு இருந்தனா.

அக்காலர்ச்சன சன்னியாசி அவர்களைப்பார்த்தது, என் யாதவவீரர்களே! சேஷமா? என்றுகேட்டான். அதற்குப் பலராமா, சுவாமியினுடைய

அதுக்கிரகத்தினுலே கேட்கநதான தேவரீர் யாரோ? எவ்விடத்தினின்றும் எதற்காக இவகே எழுந்தருளிறற்றோ தெரியவில்லை ஆகையால் அதை அருளிச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கவும் சன்னியாசியானவன் சொல்லுகிறான். ஐயாபிரபுமே! நமக்கோரிடமென்றுண்டா? பூமியெல்லாம் நமமுடைய விடந்தான தீர்த்தகேஷத்திரங்களை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு மழையாழையால் இவ்விடமவந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லக் கேட்டபலராமா, ஆனால் சுவாமி! அடியேங்கள் செயததலத்தால் தேவரீர் இவ்விடம் எழுந்தருளியது. தேவரீர் அனேகபுண்ணிய தீர்த்தங்களையும் ஸ்தலங்களையும் கண்டவராகையால், அவைகளின்சரித்திரம் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்கக் கொண்டனா அதற்குச் சன்னியாசி அந்தச் சரித்திரங்களையும், மற்றும் தருமத்துக் கடுத்ததுகளையும், தெய்வபக்கிக்கடுத்த காரியங்களையும், எடுத்துப் பிரசங்கிக்க, அவையனைத்துக்கேட்ட பலரீமா இவா மஃபெரியவரென்று நினைத்து, எழுந்த வந்தனம்பண்ணினா பின்பு மற்ற வாகளெல்லாம் கூடி, இவா மகா சன்னியாசி, வெகுயோக்கியா, நாமசெய்த புண்ணியவசத்தினால் தான் நமதுதேசத்துக்கு வந்தாரா ஆகையால் இவா இந்த மழைக்காலமெல்லாம் சவுக்கியமா யிருக்கும்படியாய் நாம் எந்தவிடத்திலே இருக்கச்செய்யலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்களா

அந்த வேளையில் வேட்டைக்குப் போயிருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அவ்விடத்துக்கு வந்தாரா அவரைப்பலராமாக்கண்டு, அப்பா குமுதாய! இவகே ஒரு சன்னியாசி வந்திருக்கிறா அவா இவ்விடத்தில் மிகவும் வருந்துகிறா அவரை நமது பட்டணத்துள் எவ்விடத்தி லிருக்கச் செய்யலாம் சொல்லென்று கேட்டனா அதற்குக் கண்ணன், அண்ணா! நீ இருந்த நான் சொல்வ தெப்படி? உமக்கு எவ்விடத்தில் வைக்க இஷ்டமோ? அவ்விடத்தில் வைக்கலா மென்று சொல்லினா அத்கேட்ட பலராமா தம்பி சொன்ன விநயவாக்கிபத்துக்குச் சுதேநோஷப்பட்டு பின்பு சற்றையோசித்து, கிருஷ்ணா! எனக்குத் தோற்றுகிறதைச் சொல்லுகிறேன் கேள், இவா நமது சுபத்தியை யிதுண்டைய கன்னிபாமடத்தில் போஜனம் பண்ணிக்கொண்டு, நமமுடைய தோட்டத்திலே கொடிகளினால் சுட்டி யிருக்கும் அறைகளிலே இந்த மழைக்காலம் கழிகிறவரைக்கும் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கட்டும் உனக்கென்ன தோற்றுகிறது சொல்லுக் யாதவார்களெல்லாம் உன்சமீபதியை எதிர் பார்க்கிறார்களா என்றுசொல்லவும் கண்ணனாவா, அண்ணா! உம்முடைய சமமதிக்கும் உத்தரவுக்கும் எதிரிலே நீரோ எல்லாநிறத்தவா மகாபத்தியுள்ளவா எங்களுக்குப் பெரியவா ஆகையால் நானென்று மறுத்துச்சொல்லக் கூடவில்லை ஆகிலும் இப்படி செய்வதில் ஒரு குறைவுமவராம் விருப்பத்தைக் குறித்துக் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியதாய்த் தோற்றுகிற தென்று சொன்னார்

அத்கேட்ட பலதேவர் கிருஷ்ணா! சரிதான் நீ சொல்லுகிறது ஆனால் இந்தச் சன்னியாசி வெகுபடித்தவ ராயும், வெகுயோக்கிய ராயும், சாத்த

மூர்த்தியாயும் காணப்படுகிறா உளளமெப்படி யிருக்கிறதோ யாருக்குத் தெரியும்? ஆகையால் கண்ணா! நீ இவரை பழைமையாகக் கொண்டுபோய்க் கன்னியா மாடத்தில் விட்டு, சுபத்திரைக்குச் சொல்லி அவன் பழைமையான உபசாரங்கள் பண்ணிவரும்படி திட்டம் பண்ணுக என்று சொல்லக்கேட்ட பகவான் ஆனால் அப்படியே செய்கிறேனென்று சமம்தித்து அந்தக்கபட சண்டாசியைக் குமரிட்டு அழைத்துக்கொண்டு, வழியில் ஒருவரோடொருவர் வேடிகையையப் பேசிக் கிரித்துக்கொண்டே நடந்து, காரியமெல்லாம் சித்த மாய்ப் பயன்படுமென்னுஞ் சந்திரகாஷ்த்துடனே பட்டணத்துக்குட சென்று முன்னம் அந்த அரசுகண்ணைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் தன்மனை விசுளாகிய உருக்குமணி சுகதியபாமைகளைக் கூப்பிட்டு, நாணமுற துத் தலைவனாகிய நகைத்துக்கொண்டு நிற்கிற அரசுகண்ணைக் காட்டித் தானு நகைத்துக் கொண்டு, ஆ பெண்ணே! இவரைப்பாததீதகவா? இவா மகா பெரிய அன்னியாகி மேலேநிதித்துக் கொண்டிருக்கிற காஷ்யபத்துக்குச் சரியானரூபம் உள்ளத்திலேயு முண்டு மகானுபாவ சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி யிருப்பா இவரிடத்தில் கபடகிலேசங் கிடையாது இவரினாலென்று இது வரைக்கு மொருவருக்குத் தெரியாது இவா மெய்யான தனஞ்செயன். சந்தேகமில்லை

ஆகையால், இவருக்கு நீங்கள் மருமகனுக்குச் செய்யத்தக்க உபசாரங் களைச் செய்யவேண்டும் அண்ணாவின உதரவின்படி சுபத்திரையினது கன்னி யாமடத்தில் இவரை யிருக்கச்செய்து, சுபத்திரையைப் பணிவிடை செய்யும் படி நிபந்திக்கப்போகிறேன் என்றுசொல்லவே அந்த ருக்குமணி முதலான போகள்ளெல்லாம் கொங்கை குலுவக்ச சிரித்துக்கொண்டு ஆர, ஆம், பாக் கும்போதேதெரிகிறது, வெகுபெரியவாதான இப்படிப்பட்டவா இனிசுடைக் கமாட்டார சுபத்திரை நல்லபாகசியம் செய்திருக்கிறா சந்தேகமில்லை இவ ரெப்படி யிருந்தாலு மிருக்கலாம் போலிருக்கிறது சன்னியாசத்துக்குப்பலன் கிடைத்தால் மறுபடி யிலைந்ததானாய் விடலாம் ஐயா துறவியே! வாரும் உட்காரும் தாமஸ்ரீலம் போட்டுக்கொண்டு வெகுநாளாயிருக்குமே, இப்போ தாமஸ்ரீலம் போட்டுக் கொள்ளுநீரா? இனிப் பரவாயில்லை, வந்தகாரியம் பவிசுகும் காஷ்யபத்தைக் களைத்து நல்லவஸ்திரம் உடுத்திக்கொள்ளும் நான் கள் வெளிப்படுத்துகிறதில்லை மறுபடி போகும்போது காஷ்யபங்கடிக் கொள்ளலாம் எங்கள் வீட்டிலேதான் முதலில் மருவுண்ணவேணும். ஆகையால் சாப்பிடும் பிசைத் இன்றைக்கு வேண்டாம்

எப்போதும் நீ உயர்ந்த வேஷம்போட்டால் பெண்கிடைக்கிறது. அஃ தெப்படி யென்றால், பிராமணவேஷம் போட்டபோது துரோபதிசுடைத்தான் தபசிவேஷம் போட்டபோது நாகக்கன்னியும் பாண்டிய கன்னியும் கிடைத் தார்கள். அப்படியே இந்தச் சன்னியாகி வேஷத்துக்கும் பயன் கிடைக்கும். என்று பரிசாசமாய்ப் பேசவும் அரசுகண் புன்சிரிப்புக்கொண்டு, நீங்கள் சொல்வதெல்லாஞ் சரிதான் உங்கள் நாயகருடைய ஸ்வேதையபவத்தினாலே

தான் எனக்கு யிப்படிப்பட்ட சாமாததியமே தவிர வேறிலையென நிவ
விதம் பலவிதமாய்ப் பரிசாசுப்பேசுகளைப் பேசினான் பின்பு அந்தக் கண்ண
னுடைய மனைவிக் ளவளைப்பார்த்து, ஆசசுனா¹ நெடுநாளாய் உன்னை எங்கள்
வீட்டிலவாக காணவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டிருந்தோம் இன்றைக்குத்
தான் அதுபலித்தது என்று மிகவும் அன்புடனே போஜனமுதலான உப
சாரங்களைச் செய்தார்கள் பின்பு கண்ணன் ஆசக்ஷணைக் கன்னியாமாடத்
துக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் தன் தங்கையை யழைத்து அடியா சபத்
திரா¹ இவா மகாபெரியவா நமது தேசத்துக்கு அதிதியாய் வந்தவா இவரை
நீ உனமாளிகையில் வைத்துப் பூசித்தால் மிகவுநல்லது உனக்குநல்ல பலன்
கிடைக்கும்

இப்படி தான் முற்காலங்களில் நமது கன்னியா மாடங்களிலே வெகு
பெரிபோகள் வந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களை பெல்
லாம் நமதுசந்ததியிற் பிறந்த அனேகமபெண்கள் பூசித்துவெகுநன்மைகளைப்
பெற்றார்கள் ஆகையால் இந்தச் சன்னியாசியை நீ வெகு பயபக்திசுளுடனே
பூசித்து வரவேண்டியதாய் நமமுடைய அண்ணா நிமித்திருக்கிறா ஆகை
யால் நீ இந்தப் பெரியவா எந்ந வேளையில் என்ன சொல்லுகிறாரோ ?
அதைத் தவறாமல் தகுந்தபடி போஜன முதலானவைகளால் உபசாரஞ் செய்
துவரவேண்டும இவருக்குத் தவஞ்செய்ய நமது தோட்டத்திலிருக்கும்
கொடிகளால் சுட்டியவீடு தகுந்தகா யிருக்கிறபடியினாலே, அங்கேயே வாசம்
பண்ணிக்கொண்டிருக்கட்டும் என்று சொல்லக்கேட்ட சபத்திரை இசைந்து
அப்படியேசெய்து இவாசநீதாஷ்பபடுமபடி நடந்துகொள்ளுகிறேன் என்று
சொன்னாள் அதுகேட்ட யாதவகுலதிலகராகிய கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர்
அந்தக் கபடசன்னியாசிபைத் தோட்டத்திற்கு அழைத்துப்போய் இருக்க
வேண்டிய விடங்களையும் காண்பித்து, சபத்திரையையும் பணிவிடைக்கு அவ
ரிடத்தில் ஒப்புவித்து, சன்னியாசி யினிடத்தில் உததரம் பெற்றுத்திருமபி,
இசெய்தியைத் தமயனாருக்கும் அறிவித்தார்

பின்பு அந்த ஆசக்ஷணைவன் தினந்தோறும் விடியற் காலமீதல்
இராகத்திர் சயனித்துக்கொள்ளுகிற வரைக்கும் சபத்திரையினாலே வேண்டிய
வுபசாரங்கள் செய்யப்பட்டுவருங்காலத்தில், இடைவிடாமல் சபத்திரையைப்
பார்த்துக்கொண்டிருப்பதினாலும், அவளோடுபேசுகிறதினாலும், அவளுடைய
நடை சிரிப்பு பேச்சு முதலாகிய செய்கைகளைக் காண்பதினாலும், அவ
ளைக் காண்பதற்கு முன்னிருந்ததைவிட அதிகமாகக்காமத்தியானது எழும்பி
அந்தப் பாண்டு குமாருனுடைய மனதை யெரிக்கவே நாழிகைக்கு நாழி
கை தேகமானது இளைத்து வெளித்தது துவண்டுபோயிற்று இவ்வாறாகக்
காமநோயினால் மிகவும் வருத்தமடைந்து, மிகுந்த தாபத்தைச் சகிக்கமாட்
டாமல் பெருமூச்சுவிட்டு, நீரிலமீழ்த்திய சுரைக்காயைப்போல எவ்வளவு
அடத்தினாலும் அடங்காமல் தனது கபடமவெளிக்குவர அதை பெய்லாம்
வெவ்விவது பாவனையினால் மறைத்துக்கொண்டு, தன்விவஷத்திற்குத் தகுந்த

‘படி ஸ்ரீ ஹரி’ மாதவா ! கோவிந்தா ! என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானியே கூவிக் கொண்டிருந்தான்

அநகசு சுபத்திரை மனதிலே அர்ச்சுனன் பேரிலேயே நெடுநாளாய் காதலகொண்டிருந்தாள் அதேனென்றால், வசுதேவருடைய குமாரர்களில் ஒருவனாகிய கதன் எனபவன் முன்னொருக்கால பாண்டவர்கள் பிறந்ததை யும், அரசுகளனுடைய ரூபம், சாமாததியம், பெருமை, முதலானவைக ளையும் சுபத்திரைக்கு நன்றாய்ச் சொல்லி யிருக்கிறான். அன்றியும் அந்த யாதவா களுக்குள்ளே ஒருவரோடொருவா வீரவாதம் பேசுவ காலத்திலே அநத அரசுகளனே எனக்கு நிகரல்லவே நீ எவ்வளவென்றும், வில்வித்தை கற் குங்காலத்தில் நான் அரசுகளனுக்கு அதிகமாகிறேன் பாரென்றும், எவனாகி லும் சவுரியகதினலை கெருவமடைந்தா லப்போது அவனைப்பாராது நீயென் னடா அரசுகளனுக் கிறினைததுக் கொண்டாயோ வென்றும், வில்வித்தை கற்கிற பிள்ளைகளை ஆசிரவதிகருங்கால அரசுகளனுக்குச் சமானமாகக் கடவாய் என லும் அவவிடத்தில் பேசுவார்கள் இதுகளை யெல்லாம் சுபத்திரை பலதரம் கேட்டிருக்கிறவ ளாகையால், புருஷர்களுக்குள் அர்ச்சுனனே உயர்ந்தவ னென்று எண்ணி, அவனியே விவாகம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டு மென்று நினைத்த திருந்தாள்

ஆதலாலே குருதேசத்தினின்று யாராகிலும் வந்தால், அவர்களை அர்ச் சுளனுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லச்சொல்லிக்கேட்டு, அவர்கள் சொல்லு மளவில மனதில் மிகவுங் களிப்படைவாள் அன்றியும் வெண்மையான வஸ்து வைக்குறித்த யாராகிலும் அரசுகள மென்கிறசொல்லைச் சொல்லுமபோது அதையுறுறுக்கேட்பாள் இன்னும் யாராகிலும் தவசிகள் சோதிடா குறிசொல் வேரா முதலான போகள் வந்தால் அவர்களுக்கு உபசாரஞ் செய்து, நான் கிறினைத்திருக்கிற காரியம் கூடிவருமா வராதா வென்று கேட்டு, அவர்கள் கூடி வருமென்று சொல்லுமளவில அரசுகளனை விவாகஞ் செய்துகொண்டது போலவே கனித்திருப்பாள். இப்படிக்கெல்லாம் ஜாக்கிரத்திலும், சொப்ப னத்திலும், அரசுகளனைப் பாவனையினாலே கண்டு, அவனித்ததிலேயே மன மமுர்தி யிருப்பவளன்றோ ? ஆனபடியினாலே தினந்தோறும் கபட சன்னியா சியை யுறறுப்பார்க்குமளவில தான் கேட்டிருக்கிறபடியும், சொப்ப னத்தில் காண்கிறபடியும், இவனுடைய ரூப மிருப்பதினாலும், கைகளில் நாணிரைச்ச லாலுண்டாகிய காய்ப்பு காணப்படுகிறபடியினாலும், அரசுகளனை தீர்த்த யாத் திரையாய்ப் பிரபாசமவரைக்கும் வந்திருக்கிறானென்று கேட்டிருப்பதினாலும் அநத யாதவப்பெண்ணின் மனதிற சந்தேக முண்டாயிற்று.

‘அப்படியிருக்க ஒருநாள் இநதச்‘சன்னியாசியானவன் ‘காலையில் ‘ஸ்ரீ ரா னஞ்செய்து ஆசனத்தி லுட்காந்துகொண்டு செபம் பண்ணி ‘பிறகுச் ‘சுரு ணத்திலே, வசுதேவருடைய மகளாகிய சுபத்திரைபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி! ‘தேவரீர் ‘வெகுதேசங்களையும் ‘நதிகளையும் மற்று ‘மனைகளையும் கண்டவராய்ப்படியினாலே, ‘அவையினின் ‘சரித்திரங்களைச் ‘சொல்ல ‘மெண்டு

மென்று கேட்டாள். அரசசனனு மிகவும் சந்தோஷித்து, காமப்பாவை முதலாகிய விலாசங்களுடனே அனேகங் கதைகளையெல்லாஞ் சொல்லி வந்தான் அப்படி சொல்லிவரும்போது நடுவில் குருதேசத்துச் சமகதி வருமளவில் சுபத்திரையானவ எண்ணேனாககி, சுவாமி அவ்விடத்தில் முன் காண்டவப் பிரஸ்தமென்றும் இப்போது இந்திரப பிரஸ்தமென்றும் பெயருடைய பட்டணத்தில் எங்கள் நல்லத்தை குருதிதேவி யென்பவனாக கண்டாரா? அவளும் அவளுடைய குமாரர்களும் சேஷமமா யிருக்கிறார்களா? அவர்களில் துரோபதிககாக ஏறப்பட்ட நிபந்தனையின்படி அரசசனனுக்குத் தீர்த்தயாத் திரை நேரிட்டதாமே. அந்த மகாபுருஷன் மகாசவுக்கியமாயிருந்தவா நெடுநாளாய் வந்ததரங்ககளில் திரிந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இந்த மழைகாலத்திலே எங்கேயிருக்கிறா? தேவரீரும் தீர்த்தயாத்திரை வந்தவ ராகையால் அவரை யெங்கேயாகிலும் கண்டதுண்டா? அல்லதுகேட்ட துண்டா? இதுகளை யெல்லாம் தயைசெய்து சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டான்.

அப்படி கேட்கும்போது அரசசனன் குறிப்பினிலே அவளுக்குத் தன்னிடத்தில் ஆசையிருப்பதையறிந்து, மிகுந்த காமவெழுச்சியினால் உடம்பெல்லா மயிராககுச்சடைந்து, தேகநடுக்க முறத்தொனி தழுதழுக்கக்கிழ நகைப்புடனே சொல்லுகிறான் அடி யதுகுலத்தோர் தவத்தினு லுதித்த மினனரசே! உங்களைத்தையாகிய குருதியைக் கண்டேன். சேஷமமா யிருக்கிறாள் அவள் புத்திரா முதலான போகளும் சேஷமமாயிருக்கிறாள் அந்த அரசசனனோ? தீர்த்தயாத்திரை முடிந்தும் இன்னும் தன் தேசம்போய்ச் சேரவில்லை ஆனாலெங்கே யிருக்கிறாளுன்னால்? இப்போது துவாரகா பட்டணத்திலேயே சன்னியாசி வேஷம்பூண்டு ஒருவருக்குத் தெரியாமல் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றான். அடிபொற கொடியே! நீ தினம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச்சேயும் அன்னையறியாம லிருக்கிறாய். என்று சொல்லக் கேட்ட சுபத்திரை திடுக்கிட்டாப்போல பெருமூச்செறிந்து, முகத்தை வணங்கிக்கொண்டு, தரையைக்காலால் கீறிக்கொண்டு நின்றாள்.

இப்படி நிறகு மவனைக்கண்ட அரசசனன் மிகவன்புடனே நோக்கி, அடி பூங்குழலே! நான்தான் அரசசனன் உனக்கெப்படி என்னிடத்தில் கருத்திருக்கிறதொ? அப்படியே யெனக்கும் உன்னிடத்தில் பதினமடங்கதிகமாய் கருத்தமைந் திருக்கிறது உனது பணிவிடைக்குக் காததிருக்கிறேன் நல்ல நாளிலே தருமவிதிப்படி சாவித்திரி யென்பவனைச் சத்தியவா நென்கிறவன் விவாகஞ்செய்து கொண்டதுபோல உன்னை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, உன்னுடன் கூடி வாழவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொடுக்காளால் கடடிய அறைக்குள்ளே பிரவேசித்தான் பின்பு சுபத்திரையானவள் மிகவு மதிக்கலக்டெய் துவண்டு, தனது பள்ளிவரைக் குள்ளேபோய் கட்டிலினமீது சயனித்துக் கொண்டு, மூர்ச்சையடைந்தவளபோல ஒன்றுநதெரியாம லிருந்தாள் இப்படியிருக்க ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா இச்செய்தியை யெல்லாம் தமது பேரறிவினால் அறிந்து, சுபத்திரைக்கும் அரசசனனுக்கும் போஜனமிடும்படி

ருகதமணி தேவியை யனுப்பினா அவளும் இருவருக்கும் போஜனத்தைக் கொனாநது பரிமாறி, இவ்விருவருடைய மனோவியாகியை முற்றமுற்றிநது போனாள் அரசசன்னம் அந்தக் கொடியறையிலேயே யிருந்துகொண்டு, உன் மா, தம்பிடி ததவன் போலிருந்தான்

இப்படி யிருக்குமளவில் சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடையவே, அரசசனையும் சுபத்திரைபையும் மோகமெனபது கௌகிக கொண்டது போல இருளானது பூமியைக் கௌகிககொண்டது அதைப்பாராததால் ஒருவன் மிருகத புண்ணியஞ்செய்து சுவாகக்கலோகமடைந்து மகாபோகங்களை யெல்லா மனுபவித்து, அந்தப்புண்ணியம் நீங்குமளவில் மறுபடியும் அவனைப்பிரவிப்பாவம் சூழ்வதுபோல விருந்தது உடனே ஆகாசத்தில் நடசத்திரங்கள் புறப்பட்டன, அதைப்பார்க்கு மளவில் சுபத்திரையின் தேக்கது பெப்பவீசி ஆகாயத்தில் கொப்புளங்கள் புறப்பட்டது போல தோற்றிற்று அததால் சூரியாசசியும் வெண்மையுமுடைய கிரணங்களைவீசி இருளைகதரக்கி யடித்துக்கொண்டு சந்திரன் உதையமாகியக்கைப் பாராததால், மூர்த்தினமுகினுலே தன்னை ஜயித்தவளாகிய சுபத்திரையைத் தனதோழனாகிய மனமகன் மிகவும் வருத்துகிறானே இத்தருணத்தில் நாமுமபோய வருத்தி அவள் முகத்தை வாட்சசெய்ய வேண்டுமென்று வருத்துபோல தோன்றிறது

இவ்வாளுக்க சந்திரன் உதித்து நிலவுவிளங்கு மளவில் அந்த யதுகுலப் பெண்ணைவள் மனமதன் பிரயோசிக்கிற புஷ்பபாணங்களினுலே தேக்கமெல்லாம் துளைக்கப்பட்டு, சக்கிகமாட்டாமல், தான்சயனித்திருக்கிற புஷ்பசயன் மெல்லாம் கருகிப் போகும்படியாகிய தாபத்தை யடைந்து, மூக்கினுனியில் அணிந்திருக்கிற ஆணிமுத்து நீலமணிபோல லாகுப்படியாகிய பெருமுச்சு விட்டுக்கொண்டு, தன்னைத் தொந்தரவு செய்கிற மனமதனையும் அவனுடைய தோழனாகிய சந்திரனையும் குயில்களையும் மலப் மாருதங்களையும் சோலைகளையும் தூவித்து மெய்சோரந்து மூர்ச்சித்துக் கிடந்தனள் இப்படி கிடக்கவே இவளுடைய தோழிமரங்களெல்லாம் இதைக்கண்டு விசனமடைந்து தேவகி தேவிக்கு அறிவித்தனா அந்த அம்மனம் ஓடிவந்து மிருகத துயரத்துடனே மகளைப்பார்த்து, பெண்ணே! நீயேன் யிப்படி வருந்துகிறாய்? உனக்குண்டாகிய வியாதிக்ருத்தருகத சிக்சை செய்கிக்கிறேன் தைரியத்தை யடைந்திரு.

மேலும் நீ இப்போதிருக்கிறபடி இன்னம் சிலநேரம் யிருப்பாயேயாகில், நாக்களெல்லாம் பெண்ணை இழப்பதுமன்றி உயிரையு மிழப்போம் ஆதலால் மகளே! கொஞ்சம் தைரியமடைந்து உயிரைக்காப்பாற்று உனக்குத்தை உன்னண்ணன்மா, தகப்பனா முதலான வர்களுக்குத் தெரிவித்து அப்படியே நடத்துகிறேன் துயரப்படாதே என்று சொல்லி வசுதேவரிடத்திற்கு வருது, ஏகாந்தத்தில் அவளைப்பார்த்து, கட்டிரோ? நமது தோட்டத்தில் வருதிருக்கிற சன்னியாசி அரசசன்னென்று தெரியவருகிறது அதினுலே நம்முடைய

சுபத்திரை அவனிடத்தில் காதலாலே மிகுந்த வருத்தமடைந் திருக்கின்றாள். ஆகையாலே இதற்குத் தகுந்தயோசனைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாள். வசதேவரும் அதை அகநூரன், ஆகுகன், கிருஷ்ணன், இவாள் முதலாகிய போகளுக்கும் தெரிவித்தாரா அதுகேட்ட உகிரசேனன், அகநூரன், கதன், சினி, கிருஷ்ணன், பிருதுகிரவன், தேவகி, ரோகிணி, ருக்மணி, சத்தியபாமை, இவர்களுடையவர்களுடைய நன்றியோசித்து, இரகசியமாகப் புரோகிதரையழைத்தது, இவையவருக்கும் அறிவித்து, அவர் யோசனையையும் கேட்டுக்கொண்டு பன்னிரண்டாவது நாளில் முகூர்த்தம் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

பின்பு கிருஷ்ணன் இந்தப்பெண்ணை அரசுசன்னுக்குக் கொடுக்கப் பல ராமா உத்தவா முதலான போகளுக்கும் சமமதியில்லாமையால், அவர்கள் இச்செய்தி பறியாதிருக்க வேண்டியதற்காக யோசித்து ஒரு விளம்பரம் செய்து பறைசாற்றி வித்தாரா அதாவது, நம்முடைய சுபத்திரைக்குத் தேகத்தி லென்னமோ தெய்வீகமாய் உபத்திரவம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே, சமுத்திரத்தினிலிருக்கிற தீவில் சிவனுக்கு முப்பத்துநான்கு நாள் மகாவுற்சவம் நடக்கப்போகிறது அதற்காக இன்றைக்கு நாலாநாளே யாவரும் தங்கள் குடும்பங்களுடனே அநந்ததீவு போய்ச் சேரவேண்டியது அன்றியும், யாதவர்களும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடனே போய்ச் சேரவேண்டியது என்பதை கேட்ட ஸ்ரீபலராமா முதலாகிய சகலபாதவர்களும் பட்டணத்தி லிருக்கும் ஜனங்களும் வஸ்திரா பரணங்களைப் பூண்டு, குதூகலத்துடனே அழநாகிய சிலைகளைக்கட்டிய கொடிமரங்களுடனே கூடி நல்லயந்திரங்களுடைய உட்காரவும் படுக்கவும் விளையாடவும் உபயோகமா யிராநின்ற விடங்களுடைய கப்பல்களின் மேலேறி, அநந்ததீவு போய்ச் சேரத் தார்கள்.

இப்படியிருக்க சுபத்திரையானவள் கண்ணிடத்திற்கு வந்து, அண்ணா! நம்முடைய தோட்டத்திலிருக்கிற சன்னியாசி இன்னம் பன்னிரண்டு தினங்க ளிலவிடத்திலேயே இருக்கப் போகிறாராமே, அவருக்குச் சிஸ்ருஷை யா செய்வார்களென்று கேட்டனள் அதற்குக் கண்ணன், அம்மணி! உன்னையல்லாது யா செய்வார்கள்? நீயே செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிப் பேரிகைமுதலாகிய வாதியங்களுடனே புறப்படிக் கப்பலேறி, ஏழுயோஜனை அகலமுட பததுயோஜனை நிகளமுள்ள அநந்ததீவை யடைந்து, எல்லாருடனே கூடி அவ்விடத்துத் திருவிழாவை நடத்தினா அப்போது சகலமான போகளும் தான்தாமங்களைச் செய்து, வேடிக்கையாய் தோட்டங்கள், ஆண்கள், குளங்கள், வாடிகள், முதலான விடங்களிலே வாசஞ் செய்து, திருவிழாப் பாரத்துச் சந்தோஷமடைந்து கொண்டிருந்தார்கள் இவ்வாறாக முப்பத்துநாலாள் அங்கேவுற்சவம் நடந்துகொண்டிருந்தது. இப்படியிருக்க, அரசுசன்னுவன் காரியம் சித்தியாயிற்றென்று மனத்திற் சந்தோஷ மடைந்து, சுபத்திரையைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றான்

அடி தேன்மொழியே ¹ இப்பொழுது உன் தகப்பனர் முதலிய யாவரும் திருநாள் பாககப் போயிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்திலேதான் நாம் விவாகம் செய்து கொள்வது யுக்தம் ஆனால் விவாகங்களைப் பெரியோர்கள் எட்டுவிதமாய் பேசியிருக்கிறார்கள். எனனுடைய பந்துக்களோ தேசாந்தரத்தி லிருக்கிறார்கள் ஆகையால் அந்த எட்டுவித விவாகங்களுள்ளும் ஐந்தாவதாகிய காரதருவ மென்பதுதான் நமக்கு இப்போது இசைந்ததாய்க் காரணகிறது அன்றியும், கன்னிகையை ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதற்கு முறையே தகப்பன், உடன் பிறந்தான், தாயார், அம்மான், தகப்பனுடன் கூடப் பிறந்தவன், ஆசாரியன், இவர்களெல்லாம் அதிகாரிகளா யிருக்கிறார்கள் அன்றியும் பெரியோர்கள் விவாகமுறமையைக் குறித்துச் சொல்லியதைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் டீகள்

அஃதெப்படி யென்றால், பெண்ணைப் பெற்றவன் யோக்கியனையழைத்து விதிப்படி கன்னிகையைக் கொடுத்தால், அந்தக்கன்னிகை பத்தினியென்கிற பெயருடையவளாகிறாள் ஒரு பெண்சாதி மரித்தபின் தன்னையும் தன்னை அடுத்தபோகையும்காப்பாற்றுகிற நிமித்தம் தானே யொருபெண்ணைத் தேடித் கலியாணஞ் செய்துகொண்டால், அந்தப்பெண் பாரியையென்று பெயருடையவளாகிறாள் பிள்ளைக்குத் தகப்பனானவன் குலமுதலான யோக்கியதை யுள்ள கன்னிகையைத் தேடி விவாகஞ் செய்வித்தால், அந்தக் கன்னிகை தாரமையென்று பேருடையவளாகிறாள் சந்ததி நிமித்தமாக ஒருவன் ஒரு பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொண்டால், அவள் வசியையென்று பெயரையுடையவளாகிறாள் அன்றியும், அவளுக்கு ஜாயை என்கிறபேருமுண்டு இப்படியிருக்கிற படியினாலே ஆசையுள்ள பெண்ணை ஆசையுள்ள புருஷன் ரகசியமாய்ச் சேருகிறது தருமமாயிருக்கிறது

அடி மான்விழியே ¹ இப்போது நான் சொல்லுகிற காரதருவ விவாகமானது அக்கினிமுன்பாகச் சடங்குகள் நடத்திச் செய்துகொள்ளத் தக்கதாகாமற் போனாலும், நீ தயைசெய்து அதை அங்கீகரிக்கவேண்டும் ஏனென்றால், உற்சவத்திற்குப் போயிருக்கிற போகளுெல்லாம் வாராமலிருப்பதற்கு முன்னமே நல்லநாளொன்றிருக்கிறது உத்தராயணம், வைசாகமாசம், சுகிலபக்ஷம், ஹஸ்தநக்ஷத்திரம், திரிதியைதிதி, மகரலக்ஷினம், பவகரணம், மைத்திரமுத்தம், இதைகளெல்லாம் கலியாணத்திற்கு எடுத்த முகூர்த்தங்கள், இவையெல்லாம் இன்றிராத்திரிக் கிடைத்திருக்கின்றன சூரியபகவானும் அஸ்தமயத்துக்குச் சமீபத்திருக்கிறா ஆகையால், நீ மனதைப் பெரிது பண்ணவேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானோ சருவமுமற்றதவாதான், ஆனால் இந்தவிஷயத்தை யறிந்திருக்கிறாரோ இல்லையோ தெரியவில்லை என்றிவ்விதமாகப் பற்குண தருமசங்கட மடைந்து காமனால் வருத்தப்பட்டுப் புலம்பாநின்ற என்னைக்காப்பாற்ற என்னயோசிக்கிறாயோ சொல்லடி என் கண்ணே ! என்று கேட்டான்.

அர்ச்சுனனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் திருக்கலியாணவிபவம்.

இவ்வாறு அர்ச்சுனன சொல்லக்கேட்ட சுபத்திரை கண்ணனை மனதில் நினைத்தது, ஒன்றுஞ் சொல்லாமற் கண்ணீராமலக் நின்றுகொண்டிருந்தாள் அர்ச்சுனனும் பரிதாபத்துடனே கொடிவீசிச் சென்று தன் பிதாவாகிய இரதிரனை நினைத்தான் இப்படி அர்ச்சுனன நினைத்தமாதிரத்திலே தேவேந்திரனானவன் இயமன், வருணன், குபேரன், அக்ஷினி, வாயு, சூரியன், சந்திரன், அட்டவசுக்கள், ஏகாதசருத்திரா, சித்தா, சாததியா, கின்னரா, கிம்புருடா, முதலாகிய சகலதேவர்களோடும், நாரதா, வசிட்டா, முதலாகிய ரிஷிகளோடும், சசிதேவிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகளோடும் கூடி, ஐராவத்தின் மீது லேறிக் கொண்டு தன்மகனிருக்கு மிடமவந்து சோரநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சுபத்திரையின் நினைவையறிந்து,* அக்ருரன், ஆகுகன், கதன், வசுதேவன், தேவகி, ரோகினி, ருக்மணி, சத்தியபாமை, முதலாகியவர்களை அழைத்துச் சென்று, பலராமா முதலானபோகள் தூங்கிக்கொண்டிருந்த தருணத்திலே புறப்பட்டு அவ்விடம் வந்து சோரநாள், தேவேந்திரன் முதலான போகளைக் கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து நலவரவு கேட்டனா

அப்போது தேவராஜன் முதலானவர்களும் கேஷமவிடைகொடுத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து, நல்லது எனச் சாவகாசம் பண்ணுகிறீர், சீக்கிரத்தில் காரியத்துக்கு யத்தினைப்படவேண்டும் என்று சொல்லவே, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்முடையவர்களைக் கொண்டு கலியாணத்துக்கு வேண்டிய சகல சாமக்கிரியைகளைச் சித்தப்படுத்தி, தேவர்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்தனர். தேவராஜன் தன் மகனுக்கு மங்களஸநாளு செய்து, நவமணிகளிழைத்துப் பளபளன்னவிகளையும் ஓட்டி, தோளவளை, ஆபங்கள, வளைகள், முதலான பலவாபரணங்களாலும் திவ்விய பீதாம்பரங்களாலும் அலங்காரஞ் செய்து, நாரதா, வசிட்டா, முதலான மகா முனிகளைக் கொண்டு சுபசசடங்குகளைச் செய்தித்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தன் தங்கைக்கு நல்ல அலங்காரஞ் செய்தித்துச் சித்தம்பண்ணினா அப்பால் சகல வாததிய முழக்கங்களுடனே பெண்ணையும் பிள்ளையையும் கலியாணமண்டபத்து நடுவே ரத்தினங்களமுத்திய பொறபீடத்தி லுட்காரவைத்து, காஸயப் மகாமுனிவாதிதப்படி அக்ஷினியை வளர்த்து ஓம்மசெய்ய, வசிட்டா முதலாகிய ரிஷிகளெல்லாம் மந்திரங்களைக் கோஷிக்க, நாரதாமுதலாகிய ரிஷிகளெல்லாம் சபையாய் வேதிகையைச் சூழ்ந்துகாந்திருக்க, அருந்ததி முதலாகிய ரிஷிபத்தினிகளும், இரதிராணி முதலாகிய தேவபத்தினிகளும், இருபுறத்தும் மங்கள வாழ்த்து கூறி நின்றார்கள்.

அக்கால் தேவகி, ருக்மணி, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, இவாள் முதலாகிய யாதவபத்தினிகளிற சிலா பாஸிகைகளில் விரைகளை விதைத்துப் பாலகூலந்த நீரிடவும், சிலா பூரணகும்பங்களும் தீபங்களுமேந்தி மங்களப் பாடல்களுடனே சூழ்ந்துவரவும், தேவதூதாபி முதலாகிய மதினெட்டி வாததியங்

கள முழுவதும், அரம்பாஸ்திரீகள் நாததனஞ்செய்ய, சுருதிருவா முதலான போகளெல்லாம் பாட, மகாவிபலமாகக் கலியாணத்தை இந்திரன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலாகிய போகன் நடத்தினான் அரசுசன்னம் புரோகிதா சொற்படியே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய ருதகுமணியுமாகத் தாவரவாதது கன்னிகாதானஞ்செய்த சுபத்திரையைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு, அக்கனியையும், வேதிகையையும், ரிஷிகளையும், வலமவந்து உட்காரந்து மவசியங்கட்டி, அமரி மிதிப்பித்துப், பொரியிட்டுச் சந்தோஷத்துடனே விவாகஞ் செய்து கொண்டான்.

உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நாரதர், காசிபர், வசிஷ்டர், இவரள முதலாகிய மகாரிஷிகளையும் அருந்தி முதலாகிய ரிஷிபதிகளையும் பூசித்துப் பலதானங்கள் வழங்கி, இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் இந்திராணி முதலாகிய தேவஸ்திரீகளுமாகிய சம்பந்திகளுக்கும் சகல வுபசாரங்களுஞ் செய்து பூசித்து, பின்பு சகலருக்கும் விருதுசெய்தனார் அரசுசன்னன் கன் பெண்சாதிபுடனே ரிஷிகளையும் அவர்களுடைய மனைவிகளையும் நமஸ்கரித்து அவர்களால் ஆசீர்வாதம் பெற்று, பின்பு இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களையும் அவர் மனைவிகளையும் நமஸ்கரிஞ்செய்தன்ன அப்போது அவர்களெல்லாம் பெண்ணுக்குத் தகுந்த பிள்ளை, பிள்ளைக்குத் தகுந்தபெண் இப்படியமைந்தது அதிசயம் ஆகையால் ஒருகுறைவுமின்றி இவ்விருவரும் நன்மக்களைப்பெற்று, நற்செல்வங்க ளடைந்து, நல்லோர் களுக்குநன் செய்து கொண்டு நெடுநாள் வாழ்கவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்து, மணக்காலத்துடன் விவாககாநின்ற மகனையும் மருமகளையும் எடுத்து முதத்தமிட்டு உச்சிமோந்து, மருமகளுக்கும் பலபணிகளும் வழங்கினார்கள்.

பின்பு அரசுசன்னம் சுபத்திரையும் வசுகேவர தேவிக் முதலானவர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களாலும் பல ஆசிகள் கூறப்பட்டு மணவிநாதிடப்பட்டார்கள் இப்படிக்குக் கலியாணம் நிறைவேறிய பின்னர் இந்திரன் முதலான போகளெல்லாம் யாதவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு தங்கள் பதிபோய்ச் சோந்தார்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அரசுசன்னனைக் கூப்பிட்டு, நீ கலியாணத்தைச்சோந்த மற்றத்திறையை நிறைவேற்றிப்போட்டு, இன்னும் இருபத்திரண்டு தினத்திற்குள்ளே நீ சுபத்திரையை அழைத்துக் கொண்டு நமது தேரின் பேரிலேறி இந்திரபிரஸ்தம் போய்ச்சேர்ந்து விடு அன்றியும், இவ்விடத்தில் நீ யிருக்கிறவரைக்கும் சன்னிபாசி வேஷத்தோடே யிருக்க வேண்டும் நாங்கள் பலபத்திரா நித்திரைவிட்டு எழுந்திருக்கு முன்னமே அவ்விடம் போகவேண்டும் ஆகையால் சிலவுகொடு என்று சொல்லிச் சுபத்திரைக்கும் திட்டம்செய்து, சகல யாதவர்களோடு புறப்பட்டுத் தீவுபோய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்

பின்பு அரசுசன்னன் சுவர்க்கராச்சிய மடைந்தவன் போல் மகாசந்தோஷத்துடனே சுபத்திரையோடு கூடிப் பலபோகங்களையும் மனுபவித்துக்கொண்டு

மகா காதியைடைந்து, இருபத்தொருநாள சுழிந்தவுடனே தன் மனைவியாகிய சுபத்திரையை யழைத்து, அடியென பிராணநாயகி! இனிநாம ஸ்ரீ நிருஷண பகவானுடைய உத்தரவின்படி இரகிரபிராஸ்தம போயச சேரவேண்டும. ஆகையால் நீ இன்றைக்கு விரகமுடிவுநாள் என்று சொல்லி, வேதியா முதலான போகளுக்கு அன்னதான முதலாகிய பலதானங்களை யுஞ் செய்து, நீ உண தோழிமராகளுடனே நல்லபூஷண முகலானவைகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, வேடிக்கையாய்ப் புசித்து, நகரியைப் பிரதக்ஷணம் வரவேண்டும. அன்றியும் சுகல ஆபுதவாகநவகோடு கூடிய திவ்வியரத்தத்தைச் சித்தப படுத்திக் கொண்டுவரவேண்டும.

என்று சொல்லவும் அநதப் பூங்கொடியும் அப்படியேயோக்கியாளாகிய பிராமணரை அழைப்பித்து, அபாசுக்கு அன்னவஸ்திர தட்சிணை தாமபூல முதலானதுகளை யெல்லாம் கொடுத்துப் பூசித்து, அவர்களால் ஆசீர்வாதங்க ளைப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு தன் பந்துக்கள தோழிமராகள முதலான போகளுோடு சரச்சல்லாபங்களுடனே போசனஞ்செய்து, அவர்களுக்கும் சில பரிசுகொடுத்து, ராஜாவின ஊழிபக்காரரை யழைத்து, நமது ரத்தத்தைச் சுகல ஆபுதவாகநவகோடு ன்ருப அலங்கரித்துக் கொண்டுவரச் சொல்லி அதில தன்வஸ்திர முதலானவைகளைத் தாதுகளைக்கொண்டு ஏற்றுவித்தது, அரசுசன்னிதத்திற்கு வந்து, ஓ எனபிராணநாயகனே! உமது உத்தரவின்படி இரத்தத்தைச் சித்தப்படுத்தினே னென்று சொல்லினள்

அதுகேட்ட மாததிரத்தில அரசுன்ன மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே அவளைக்கட்டி முததமிடிகொண்டு போலோம் வாவென்றழைக்க, அப் போது அவள தன் நாயகனை நோக்கி என்னுயிராகிய புருட்சிவமே! அடி யாள விண்ணப்பத்தைக்கேட டங்கீகரிகக வேண்டும. அதாவது, குதிரை யின கடிவாளம் பிடித்துத் தோ நடத்துவதில் எனக்குச்சமானம் ஒருவரு மிடபூமண்டலத்தி லிலலையென்பாராந் ஆதலால் நான் சாரத்தியுஞ் செய்கி றேன் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றான். அதற்கப்பாண்டவ வீரனவளை நோக்கி, அடிபெண்ணரசே! மிகச்சந்தோஷமாயிற்று ஆனால் முன்னமே போயேறு என்று சொல்லித் தான் காஷாயங்களைக் களைந்து திவ்விய வஸ்தி ராதரித்து, கவசகுண்டல கேயூரங்களை யு மணிந்து, கத்தி கேடய முதலாகிய ஆபுதங்களுங் கட்டி, தூணிகளைத் தோடகனிலதாவசி, கையில வில பிடித்து கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் முன்னமேறிந் கடிவாளங்களைக் கைப்பிடித்து கிறகுஞ் சுபத்திரையினால் விளங்காநின்ற தேறிலேறினாள்.

இவனேறிய மாததிரத்திலே சுபத்திரை குதிரைகளைச் சவுக்கினுலுக்கக அநத உத்தம அசுவங்கள் கருடனுங்காற்றுந் தோற்றுப்போகும்படி தேரை யிழுத்துக்கொண்டு போயின அப்படி போகும்மளவில் மாரிகாலத்தில் வான்த் திலே மேகங்கள் முழங்கினுலெப்படி யிருக்குமோ? அப்படியேபோலே கிடுகி டென்று இரதம் சோஷித்துக்கொண்டு செல்ல, சுபத்திரையின் தோழிகள்,

அவ்வீபப்பாத்து, எமதன்புடைய நாயகி¹ உனக்குத் தகுந்த துருத்த புருஷன் கிடைத்த தற்காகவும், நீ அவனோடு, கூடிவாழ்வதற்காகவும், சுவாமியைத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம், அனறியும், நீ மகனைப்பெற்று மகராஜியாய வாழுககால நாகஞ்ஞனைப் பாரக்குமபடி நீ தயையெய்யவேண்டும் என்று சொல்லுமபோது இரதவிரைச்சலைக் கேட்டு பட்டணத்திலும் அரணமனை யிலுமுள்ள அனேகா ஓடிவந்துபாத்து, நமது சுபத்திரையை யாரோ எடுத்த துக்கொண்டு போகிறுனென்று ஓ வென்று கூச்சல போட்டார்கள்.

அக்கால யாவரும் குமபுகூடி, ஆரடா இவன்? நாமெல்லாமிருக்க அரண மனையிற்புகுந்து பெண்ணை யெடுத்துக்கொண்டு போகிறோன்! யென்றார்கள். சிலா இவன் அரணமனைத் தோட்டத்திலிருந்த சன்னிபாசிபாமென்ன, சிலா ஆம், ஆம், முன்னமே அந்தச்சன்னிபாசிபைப் பாரக்குமபோதே சந்தேக முண்டா யிருந்தது, சரியாய் முடிந்ததென்றார்கள் சிலா இவன் பாண்ட வரில் ஒருவனாகிய அரசுசனனுமென்ன, யாவரும் சரிதான் அப்படித்தான் காண்கின்றது என்று பேசிக்கொண்டே ஆயுதங்களைவிசிப் பிளரெட்டாந்தோ டினார்கள் அரசுசன்னும் அவர்களாயுதங்களைத் தடுத்துக்கொண்டே போக, இரதம் ரைவதக்கிரிக்குச் சமீபத்தில் போயது அங்கு போகும்போது அரசு சன்னதானிருந்த குகையைத் தன் காதலிக்குக்காண்பிக்க, அவளும் அது நல்லகூகை அதைநான் நமஸ்கரிக்க வேணும் என்று கொங்கைக்குலங்கச் சிரித்துக்கொண்டே விரைவாயத் தேரையோட்டினாள்

இப்படியிருக்க பட்டணத்தைக்காக்கிற நிமித்தம் ரைவதக் பருவத்தி னருகில வைக்கப்பட்டிருக்கிற விபிருது எனபவ னித்தேரிரைச்சலையும் பட்ட ணத்தா ரிரைச்சலையும்விட்டு ஓடிவந்து பாரக்க, ஜனங்களெல்லாம் ஐயை யோ! அரசுசன்ன சன்னியாசி வேஷம்போட்டு மோசஞ்செய்து நமதுகுலத் துக்கு இலக்கு விபோலிருந்த சுபத்திரையைத் தூக்கித் தோமேல் வைத்துக் கொண்டோடிப்போகிறு நென்று கூவுதலையும் சுபத்திரை தேரோட்கிழதை யும் பார்த்து, முன்னம் கண்ணன்சொன்ன சங்கதியை யறிந்திருந்தவ னானும் வெளிக் குகை காட்டக் கூடாதென்று மிகவிரைவாயத் தன்சேனைகளைச் சன்னாகப் படுத்திக்கொண்டு சரமாரி பொழிந்துகொண்டே பிளரெட்டாந்து வருவதைக் கண்ட சுபத்திரையானவள் தன்கணவனைநோக்கி, அதோ நாலவ கைச் சேனைகளுடனே விபிருது துரத்திக்கொண்டு வருகிறா அவர்களுட் னே உமக்குயுத்தம் நேரிடுவகால நெடுநாளாய என்மனதிலிருந்த கோரிக்கை யீடேறுமென்று சந்தோஷப் படுகிறேன்

அஃதென்ன கோரிக்கையென்றால்? மகா பலபராக்கிரமங்களுடைய அர்ச்சுனனுக்கு நாம் யுத்தத்திலே சாரதியாகி நமது 'சாமாத்தியங்களை' யெல்லாம் உபயோகப்படுத்தவேணும் மென்றதுதான். என்று சொல்லவும் அரசுசன் னவகையினைத்தான், பெண்ணை! மிகவும் சந்தோஷமாயிற்று. இப்படிப்பட்ட சாரதியை யடைந்த வீரனாகிய என் புஜபராக்கிரமத்தைப் பார்த்து நீ, சந்த

தோஷப்படக்கடவை சேனைகள் வரட்டும் தேரையோட்டும் என்று சொல்லவே அவளும் தேரைச்சீக்கிரமாய் ஓடினாள்.

விபுருதுவனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் யுத்தம்

இப்படிக்குத் தோ பட்டணத்தை விட்டுச் சீக்கிரமாய்ப் போவதைக் கண்ட விபுருது வானவன விலலைவளைத்து நாணேறிட்டு நாணைசெகொண்டு, வரிசைவரிசையாய் அம்புகளைத் தொடுத்தது விட்டான அர்ச்சுனனும் தன் விலலில் நாண்பூட்டி பாணங்களைச் சந்தாண்டஞ்செய்து, தன்பேரில் எதிரிவிட்ட பாணங்களை யறுத்துத் தள்ளினான் இப்படி தள்ளவே விபுருது கோபங் கொண்டு, மறுபடியு மகா கூமை பொருந்திய சிலபாணங்களைத் தொடுத்தது விட்டான அவைகளை அர்ச்சுனன துண்டத்துண்டமாய் அறுத்து எதிரியைக் கண்விழித்துப் பாரக்க வெரட்டாமல் சரங்களைப் பொழிந்தான்

அக்கால சேனைகளெல்லாம் ஒரேமுகமாய்த் திரும்பிசு சூழ்ந்துகொண்டு கோடைகாலத்திடிபோல காசசித்து கத்திகள், சுட்டிகள், குலங்கள், குண்டாந்தடிகள், முதலான பலவாயுதங்களைச் சூழறியெறிய, யானைகள் உலக்கைகளைத் துதிக்கைகளாற்பற்றிச் சூழ்ந்த தேரின்பேரில்மோத, குதிரைகள் தங்கள் பேரிலிருக்கிற வீரர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு பாய்ந்து தோக்குதிரைகள் மேலவிழ, ரதங்களி லிருக்கும் வீரரெல்லாம் விலலுகளை வளைத்து அம்புகளைத் தொடுத்துச் சரமாரி பொழிய, அந்தச் சேனைகளுக்குத் தலைவனாகிய யாதவவீரன் சங்கததையெடுத்தபு பூரித்துச் சிங்கராதஞ்செய்து, மிகலாகவத்துடனே விலலில் அம்புகளைப்பூட்டி மீலையின்பேரில்மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல அத்தேரின்பேரில் பாணவருஷங்களை வருஷித்து எள்ளளவு சந்தம் தெரியாமல் மறைத்துவிட்டான் அக்கால அர்ச்சுனன் மிகவுமாகக் குரோஷத்துடனே சங்கமெடுத்தாதி வீரகொச்சிதஞ் செய்து, சூரியன் மூடிக் கொண்டுருக்கும் பனிகளைத் தன் கிரணங்களினாலே ஒரு நிமிஷத்தில நீக்குவதுபோல அந்தப்பாணங்களின் கூட்டத்தைத் தன்னம்புகளினாலே துணித்து நீக்கி, தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கிற சேனையிலிருக்கும் யானைகள் குதிரைகள் முதலாகியவைகளை வீறிட்டோடுமபடி யடித்து, வீரர்களை யெல்லாம் கவசகிரீட குண்டல் வாயுதங்கள் லல்லாதவர்களாய்ப் பதைப்பதைக்கச் செய்து, தோகளின் சக்கரம், நுகத்தடி, இருசு, முதலானவைகளைத் துளைத்துப் பொடியாக்கித் தொமிசஞ் செய்து, தலைவனாகிய யாதவவீரனை நோக்கிச் சொல்லுகிறான்

ஓய வீரனே! ஓடாதே, அர்ச்சுனனுடைய வலிமையைக்கண்டு போகலாம் என்றுசொல்லி அட்டகாசஞ்செய்து சிலசரங்களைப் பிரயோகித்து, அவன் தோர்க்குதிரைகளுடைய சூழ்ந்தையும் சாரதியின்கூழ்ந்தையும் மறுத்து, துவசத்தைத் துணித்து, கவசத்தைப்பிளந்து, விலலையொடித்துச் சின்னபின்ன மாக்கி, தன்மனைவிக்கு உன்சேனைகள் படுமபாட்டைப் பாரென்று காண்பித்து நான் அவனுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத் தேரையோட்ட வாரம்பிக்கக்கண்ட விழி

ருதுவான்வன திகருதோறுந் தலைவிரிகோலமாய ஒடுகிற தனசேனைகளை யெவ்
லாம நிற்கும்படி கையமாததி, தான் இரத்தத்தினின் றுநதிலென்று குதித்து,
அரசனா! நிற்கவேணும், குமுந்தாய சுபத்திராய! நிலனு என்று கூவிக் கொண்
டுபோய் அரசனனைக் கட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறான். அப்பா சுததவிர
னாகிய விஜயனே! என்கிறபோது மிகவுஞ் சந்தோஷமாயிற்று ஏனென
னால், நீ நமது மருமகனாகவந்தாய் நீ இவ்விடத்தில் சன்னியாசி வேஷத்தாட
னே மறைந்திருந்த சங்கதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் நான் நிந்திருக்கிறேன். மே
லும் எப்படியாவது உனக்குச் சுபத்திரையைப் பாரியாளாகக் ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவானுக்கு மனத்திருந்தது அவரன்றோ குணகுணங்களை நிச்சயிக்கவல்லவா.

ஆகையாலே உன்விஷயத்திலே நடந்தசரித்திர மெல்லாம் எனக்குத்தெ
ரியும் இப்போது நீ சுபத்திரையுடனே அஸ்திநுபுரி பட்டணத்திற்குப்போக
வேண்டியதா தெரியும் ஆனாலும் ஜனங்களுடைய கோஷத்துக்காக உன
னோடு யுத்தஞ்செய்யவந்தேன் அரசனா! நான் சொல்லவேண்டிய வாரத்தை
யொன்றிருக்கிறது அதென்னவென்றால், இந்திரன் சசிதேவியைக் கல்லி
யாணஞ் செய்துகொண்டதுபோல நீ பெண்கள் பெண்ணைக் கல்லியாணஞ்
செய்துகொண்டு விளங்குகிறாய், ஆகையால் எங்கள் பெண்புகழ்கோனுடல்
நடக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன் நீ சுகமாய்ப்பட்டணம்போய்ச்சேராத,
உன்னண்ணன் தம்பிமார முதலாகிய யாவரும் சந்தோஷப்படுமபடி வாழ்க்க
டவாய், என்று சொல்லிச் சுபத்திரையைப்பார்த்து, பெண்ணே! நீ நல்ல
புருஷனையடைந்தாய் மிகவும் பாகசியசாலி நீ மாயியா முதலாகிய பந்துக்க
ளும் புருஷனும் உவகமும்படியாய் நற்செய்கைசெய்து வாழ்க்கடவாய் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் இவ்விடம் வந்தவுடனே சகலவிரிசைகளும் இந்திரப
பிரஸத்த நகரத்திற்கு வந்துசேரும் நீங்கள் நுவரும் சுகமாய்ப் போங்கள்
என்று சொல்லவே அரசனின் விபுருதுவை நமஸ்கரித்து விடைபெற்று,
திவ்வியரத்ததி லேறிக் கொண்டு முன்போலவே புறப்பட்டுப்போயினான்

இப்படி போகும்போது சகல சைனனியங்களும் இது மிகவும் அனி
யாயம் ஊரிலொருவரு மில்லாதிருக்கும்போது பெண்ணைத் திருடிக்கொண்டு
போகலாமா? இதுதான் ராஜகுமாரனுக்கு லட்சணமா? இந்தச் சேனாதிபதி
கையிலாகாதவா ஒருவனைத்தமது சேனையோடெதிர்த்துப் பிடிக்கமாட்டாமற்
போனா என்று கூவிக் கொண்டு திருமயித் துவாரகாபுரிக்குவந்து சித்தவ
கலங்கி, சுதாமையென்னுஞ் சபைக்குச் சமீபத்தில் வந்து அச்சபையின் அதி
காரிக்குத் தெரிவித்தார்கள அததச்சபையதிகாரியு மிருந்தொலிக்கத் தகுந்த
பெரிய பேரிகையை அடிக்க வுத்திரவுபண்ணினான் அப்படியே யுத்தகாலத்
துக்கு அடையாளமாகிய அந்தப் பேரிகைப்ை அடிக்கவே, அந்தச்சபதம்
கேட்டமாதிரித்தலை தீவு நடுவிலிருந்த யாதவர்கள் யாவரும் மிகவும் கலக்க
முற்று, ஒருகாரியமும் தோற்றமில், எவ்வெவன் எந்தெந்தவேலை செய்து
கொண்டிருந்தானோ? அந்தவேலையை அப்படியேவிட்டு, ஆசனங்கள் பாததி
ரங்கள், வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், முதலான சகல சாமக்கிரிகளையும்

போட்டுவிட்டு, ஒருவரோடொருவா பேசாமல் அங்கிருந்து ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளாக மேற்படிசையை வந்தடைந்தார்கள்.

அந்தச் சபையதிகாரி இவர்களுக்கு அரசுசன்ன பெண்ணைக் கொண்டு போனதும், விபுருது துரத்தி பங்கப்பட்டதும், ஆகிய விசேசயதிகளெல்லாம் தெரிவித்ததான் அதுகேட்ட யாதவா யாவரு மிருந்த கோபங்கொண்டு, கண்கள் சிவக்க உதடுகளைக் கடித்துக்கொண்டு, ஆசனத்தில் பொருந்தாமல் எழும்பி எழும்பி, ஓய சேனாதிபதிகளே! என சுமமாயிருக்கிறீர்கள் சீக்கிரம் ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள், என்கிற நாலவகைச் சேனைகளும் சித்தப்படுத்திவரும் கவசங்களைத் தரிப்புகள், கத்தி, கேடயம், ஈட்டி, வேல், வலையம், கட்டாரி, வில், தூணி, முதலியவையையு மெடுத்துக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று கூவவே, சேனைகளைச் சேனைத்தலைவர்கள் சித்தப்படுத்தினார்கள் சிலவீரர்கள் தாங்களே யெழுந்திருந்து தங்கள் தங்கள் வாகனங்களைச் சித்தப்படுத்தி, கவசகுண்டல ஆயுதமுதலானவைகளுடனே சன்னாகப்பட்டு வந்தார்கள்.

இப்படிக்குச் சேனைகளும் வீரர்களும் சூழ்ந்து நிற்க, சங்குகள், காக்களங்கள், பேரிகள், கரிகளின் பீஷ்காரங்கள், பரிகளின் கீளைத்தல்கள், வீரருடைய சிங்கராதங்கள், ரகநாளுடைய கோஷங்கள், இவையாவு மெழும்பித் திரங்குளைச் செவிடுபடச் செய்ய, மதுபானஞ்செய்து மதித்திரா நின்ற பலராமா யாதவ வீரர்களை நோக்கி, ஓய வீரர்களே! என்ன நீங்கள் அநியாதகர்களபோல் குதிகுதிரர்கள் கிருஷ்ணன் சுமமாயிருக்க உங்களுக்கே னிரந்தயோசனை? ஆதையால் அவர் அநந்தநிபத்து பின்பு இந்த முபற்சிகளைச் செய்யவேண்டும் ஆனபடியினால் மதாபுத்திரமாஸ்திய கிருஷ்ணன் தனக்குந் தை வெளியிட்டமே பின்பு அவர் கருத்துந் துரைசங்கபடி நடப்போம் என்று சொல்லக்கூட யாவரும், நன்று! நன்று! அப்படியே செய்யவேண்டும் என்று அவர்கிடுத்து முன்போல் யுத்தத்திறாக்க கள்களவென்று இரையாமல் ஆசனங்களி லிட்காந்தார்கள்.

பின்பு பலதேவா ஸ்ரீ சிருஷ்ணமாதகிசப பாரதது, அப்பா கிருஷ்ணா, நீ முன்றுலோகங்களுக்கும் காத்தரவாடியும், முன்றுகால மறித்தவனாகிய மிரா கின்றாய இந்த ஜனங்கள் இரையுபிரைச்சலையும் நடந்த காரியகையும அந்நிருந்தும், நீ என்ன சுமமாவிருக்கிறாய்? அரசுசன்னுக்கு உண்பைப்பற்றி மரியாதை செய்கிறேமேயல்லது வேறில்லை. அந்த மடையலுக்கு நாம் மரியாதை பண்ணத்தக்கவாகனோ அவனோ கெட்ட நினைப்பும் நடக்கையு முடையவனானுத்தைக்கெடுக்கப்பிறந்தவன் இல்லாவிட்டால் எவனாகிலும் உண்டாவிட்டுக்கு இரண்டு நினைக்கிறவனுண்டா? அவன் நற்குலத்தில் பிறந்தவனுயிருக்க, ஆபத்துக்களிலுபகாரிகளாகிய நமக்கு இப்படிப்பட்ட அபகாரஞ் செய்யலாமா? மேலும் இவர்களுக்கும் நமக்கும் பெரியவர்கள் நான்முதல் சம்பந்தம் நடந்துவருகிறது.

இதுவரையில் இவன்போல யாராகிலும் இப்படிப்பட்ட சாகசகாரியஞ் செய்திருப்பார்களா? இவனிப்படிக்குச் சாகசகாரியஞ் செய்யலாமா? நல்லது அந்தத் துஷ்டன் என்னையும் உன்னையும்கூட எள்ளளவேனும்தியாமல் வீட்டுக்குள்ளே புதுத்து, திருட்டினைப்போலப் பெண்ணைப் பெடுத்துக்கொண்டு போனதை நாம் எப்படி சகித்திருக்கலாம்? அந்தப் பஞ்சை மனிதன் எனத் தலைமேல்காலைவைக்கப் பொறுப்பேடுகிறா? ஆகையால் இப்பொழுதேபோய் இந்தப் பூமியில் கவுரவ வமிசமே இல்லாமற் செபதுவிடுகிறேன் நீ சமமாயிரு கிருஷ்ண! அவன்செய்த அக்கிரமத்தைக் கொஞ்சமும் பொறுக்கமாட்டேன் என்று மிகவும் ஆக்குரோஷத்துடனே பிரளயகால மேகம்போல காசசியாநின்ற பலராமரை யாதவர்களெல்லாம் அனுசரித்து, தாங்களும் அப்படிச் செய்வது தான் நன்மென்று கூடவே இரைந்துபேசினார்.

அக்கால ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியானவர யாவரையும்பார்த்து, சற்றே நில்லுங்கள் என்குதுதேவனென்றதைச் சொல்லுகிறேன், அதை நீங்கள் ஞாபகமாய்க் கேட்கவேண்டுமாய் நான் ஒன்றுஞ் சொல்லக்கூடாதென நினைத்தேன் அண்ணுவே எனனிவடத்தைச் சொல்லச்சொல்லி நியமித்தாராகையால் சொல்லுகிறேன் ஆதியில் அந்தக் கபட சன்னியாசியைக் குறித்து நீங்கள் எல்லாம் கேட்டபோதே எனக்குச் சந்தேகமாயிருந்தது அந்தப்புரத்திலே கொண்டுவந்துவைக்க வேண்டாமென்று சொன்னேன், அதை நீங்கள் கேளாமல் உங்களிடப்பட்டி செய்துபோட்டார்கள் அதனாலே இப்போது இவ்வளவு வருத்தம் நேரிட்டது போனது போயிற்று இனியென்ன அந்தயோஜனையேறியோஜனை செய்யவேண்டும் எப்படியும் சுபத்திரை அரசுகண்ணுக்கு அம்மானமகள் கலியாணத்தைக்கு முறைகான் அவன் குலம், வித்தை, சாமாத்தியம், இவை முதலான குணங்களினாலே தகுந்தவன்தான் ஆனால் அவன் மோசமானகாரியஞ் செய்ததற்கு நாம் கோபிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது ஆகிலும் பதறாமல் எதையுஞ் செய்யவேண்டும்

இப்படி அரசுகண்ணசெய்த சாரியத்தினாலே நமது குலத்துக்கு மேனமையே யல்லது சிறுமை எவ்வளவுமில்லை எப்படியென்றால், அரசுகண்ணை மிகுந்த பலசாலி அவன் நம்மோடெதிர்த்தே இந்தப் பெண்ணைக் கொண்டு போகலாம் அப்படியிருக்க ரகசியமாய்க் கொண்டிப்போனதினாலே நாம் மகாவீரரென்று மேனமையே யாகிறது அன்றியும், அவன் நாமெல்லாம் பாண்டத்திலே மகிப்புவைத்துக் கண்ணிகையை விற்ப புதுத்தவர்களென்று நினைத்து, கஷத்திரிய தருமத்திற் கேற்றபடி கண்ணிகையைப் பலவந்தமாய் எடுத்துக் கொண்டு போனதாய்க் காணப்படுகிறது இனி நாமெல்லாஞ் சேனைகளே கூட்டிக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தான் போனோம், அவனை ஜயிக்கப் போகிறதில்லை இப்போதிருக்கிறபடி யிருந்தால் அவனுக்கு நாணம் நமக்குக் கவுரவம் சண்டைக்குப்போய்த் தோற்றுவந்தால் அதைவிடத் தாழ்வு நமக்குவேறில்லை போனது போயிற்று, நமதுபெண் தகுந்தபாதத்திரத்தில் சோந்ததேயன்றி வேறில்லை

ஆகையால் அமைவுடனே நாமுமதற்குச்சமமதிதவாபோல போய் நடத்தவேண்டியதை நடத்தினால் நல்லது, இதுதான் எனக்குத் தோற்றுகிற யோஜனை யுக்தமாயிருந்தால் அங்கேயிருந்து செய்யுங்கள் இல்லாவிட்டால் உங்களுடைய நடவடிக்கை என்று பகவான் சொன்ன சொல்லைக் கேட்ட பலராமா முத்தலாகிய யாதவவீரர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது யுக்தியோடு கூடியதாயிருக்கிறதென்று தெரிந்து, பீரிகையாகக் யுக்ததுக்காகவே சித்தாபட்டார்கள் இப்படியிருக்க இப்பகவான் பீரிகை சபதத்தைக் கேட்ட மாதிரித்தலை அரசுசுன்ன சபத்திரைப்பாராத்தது, அடிபேணை 'உன்னுடைய பகவானல்லாம யுக்ததததாகக் கருதினால் காண்கிறது யுக்தபீரிகையின்சத்தம கேட்கிறது ஆகையால் திருப்புகளாகக் கட்டும் குடியிருமுகிய அவர்களை யெல்லாம் தொமிசுப்பண்ணிப் போடுகிறேன் மூடாகள் தங்களுடைய யோக்கியத்தையும் எதிரியினுடைய யோக்கியத்தையும் அறியாமல் விளக்கக்கண்ட விடயில் பூசுகளபோல ஓடிவருகிறார்கள்

என்று கோபத்துடனே பேசியதைக் கேட்ட சபத்திரை மனங்கலங்கி முகமவாடி, தன் சணவனுடைய யாதவ வீரப் பிடித்துக்கொண்டு, ஓயென்னுமியாகிய நாயகனை 'இப்போதென்பேரில் தடைவைத்து என் வராததை யின்பம் நடக்கவேண்டும் என்ன வென்றால், யாதவர்களை நீர் சங்கரிக் கப்பறப்படுகிறீர் யாவில், யாதவர்களுக்காக மிருகிய சபத்திரை யென்று எனக்கு மிருகம் திருத்தவருவினா, சந்தேசமில்லை அப்படி குலத்துக்கெல்லாம் நாசாரிப்பவருதவற்று உலகத்தில் பழைத்திருக்கலாமோ? ஆகையால் மனங்கலங்கிப் பண்ணி, இரத்திரப் பிரஸத் பட்டணத்துக்கே திரும்பும் என்று வேண்டுகொள்ளவில்லை அரசுசுன்ன நிகவும் இக்கங்க, அவனாக் கட்டிக்கொண்டு அடி மின்னிடையே 'பயப்படாத உன் வராததைக்குக் குறுக்கில்லை என்று சொல்லி மறுபடியும் தன் பட்டணத்துக்கு இரத்தத்தை நடத்தக் கட்டவேயிட்டான்

அக்கால் யாதவர்களும புறப்பட்டுப் பட்டணத்தைத் தாண்டிவரும் போது, மெத்தைகளிலும், மெடைகளிலும், பிராகாரங்களிலும், கோபுரங்களிலும், சாப்பவன் போல விழுந்திருக்கிற அரசுசுன்னுடைய அம்புகளைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொன்னவாதத்தை மெய்தானென்று எண்ணிக்கொண்டு வைவது பருவத்தின் பகத்தில வந்து, அங்கிருக்கிற சேனாதிபதியாகிய விபுருது என்கிறவன் கான் யுக்தம் செய்து தோற்றுப் போனதையும் அரசுசுன்னுடைய பராக்ரமத்தின் விசேஷத்தை யுஞ் சொல்லக் கேள்விப்படட்டு, ஆகிலும் அரசுசுனைப் பின்னொடரவேண்டுமென்று நினைத்து, பின்பு அவனமிகவும் தூரமாகச் சென்றானென்று விராசைசெய்து திரும்பித் துவாரகாபுரிக் குவரது சோநதராகள்

அப்போது அரசுசுன்ன துவாரகையைச் சோநத உத்தியான வனங்க ளையும், கிரிவிருசமென்கிற பட்டணத்தையும், அனேகமலைச் செறிவுகளை

யும், உச்சயனியென்கிற பட்டணத்தையும், அனேகங் காடுகளையும், தேனுமதியென்கிற தீர்த்தத்தையும், அக்வரோகிதமென்கிற தடாகத்தையும், உதவிருத்தமென்கிற மலையையும், அறபுத்தமென்கிற மலையையும் கடந்து போய புரோசகிருங்க மென்கிற விடத்திலிருந்து, கவுரவதீ யென்கிற ஆற்றைத்தாண்டி சாஸஸ்தேசம்போய அங்கிருந்து நிஷதேசத்துக்குச் சென்று, அங்கிருக்கிற தேவாபிருத்தமென்கிற பட்டணத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே தேவாரணியமென்கிற ஆரணியம் போயச் சோந்தான அந்த தேவாரணியத்திலிருக்கும் முனிவரான அரசுகண்ணைக் கண்டமாதிரிகதிலே மிகவுழப்பசாரஞ்செய்ய, அவ்வுழப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்படிக் குருதேசம்போயச் சோந்து, தன்னண்ணை தமசிமாமாகிய சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்யும் குகைபோன்ற தன் பட்டணத்தைத் தூரத்தில் கண்டு களிப்படைந்தான்

பின்பு அந்த இந்திரபதிரஸ்த புரிகஞ்ச சரீபத்திலிருக்கும் ஓர் இடைச் சேரியிலிருக்கி, போஜனமுதலான வைகளைச் செய்து, சுபத்திரையை நோக்கி அடியது குந்தமின்னரசே! இனி நாம் சேரவேண்டியது இந்திரபதிரஸ்த புரிதான் ஆகையால் நான் சொல்லு. மொருவாத்தையை நீ யங்கீகரிக்க வேணும் அதாவது, நீ இடைச்சிப்போல வேடம் போட்டுக்கொண்டு நமது நகரத்திற்குச் செல்லவேண்டும் ஏனென்றால், என்னுடன்கூட நீ மெய்யான ரூபத்துடன் வருவாயாகில், ஒற்றைகை துரோபதிரஸ்தென்கிறது ஏதாகிலும் கரோமாகிய வாதத்தை சொல்லுவான் நீ தனிப் வேறு ரூபத்துடன் போய அவனைப் பணிவாயேயாகில், நல்ல வாதத்தை சொல்லுவான் அவன் முதலிற சொன்ன வாதத்தைக்கு வேறாக நடக்காட்டான ஆகையால் நீ மாறுவே ஷத்துடன் வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூட சுபத்திரை யவனை நோக்கி, ஒன் கணவனே! உமது உத்கரவுக்குத் கடங்கல் செய்வ துண்டோ? எப்படி நியமித்தால் அப்படி நடக்கிறேன்னென்றுள்

அதுகேட்ட அரசுகண்ண மிகவுஞ் சந்தோஷப்பாட்டு, அவ்விடைச்சேரியிலிருக்கும் இடையரைக் கூப்பிட்டு, இச்சுபத்திரையோடு இடைச்சிங்கள யாவரும் நமது நகரத்திற்குக் கூடச்செல்லவேண்டு மென்றான் இடைய ரெல்லாம் ஒரு நிஷதத்துக்குள்ளே தங்கள் ஸரீரீசையெல்லாம் சித்தப்படுத்தினார்கள் பின்பு அரசுகண்ண கணபதியை நுதலினை ஆய்ச்சிவேடம் போட்டு, அவ்வுருவத்திலு மிக வழகுடன் விச்சம் பொருங்கி விளங்கும் அவனைக்கடியிணைந்து, ஆய்ச்சிய மெல்லா நடனையுங் கூடிய யனுப்பிவிட்டான் அவனும் அப்படியே இந்திரபதிரஸ்தம்போய அரண் மனைக்குட் சென்று, தனது அதையாகிய குந்தித்தியை நமஸ்காரஞ் செய்து அவளால் ஆசாவதிகப்பட்டு, பின்பு துரோபதியின் பாதங்களில் தெண்ட விட்டு நானுந்து பணியிடைசெய்பவளென்றான் அந்தப் பாஞ்சாலி சிந்தக்கனியினுடைய ரூபத்தைக்கண்டு வியப்படைந்து, சந்தோஷத்துடன் அவளைப்பார்த்து, 'அடிபெண்ணே! நீ உனக்குத்தகுந்த உததம்புருஷ

னோடு கூடி நன்மக்களைப்பெற்றுச் சககளத்தியின் விரோதமின்றி வாழக் கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தன

அதுகேட்ட சுபத்திரையானவள் நீ சொன்னவாக்கு சரியாயிருக்க வேனுமென்று சொல்ல, அப்படியே யாகட்டுமென்று அவளை வாரியெடுத்துத் தனாமுயின்மீதி லுட்காரவைத்து உற்றுப்பார்த்து, அவளைச் சுபத்திரையென்றறிந்து, மனதிற கோபமில்லாமல் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு கண்ணனை நீனைத் த, நல்ல காரியஞ் செய்தாரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் என்று மிகவுக கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தாள இப்படியிருக்க, அரசுகண்ணவன் அந்த இடைச்சேரிவிட்டுப் புறப்பட்டுப் பட்டணம் பிரவேசிக்கும்போது யாதவசேனைகளும் கடல்போ லீரைந்துகொண்டு பின்னோடே வந்துவிட்டன அரசுகண் அந்தச் சேனைகளோடு கூடிப் பட்டணத்திற பிரவேசிக்க, பட்டணத்தி லிருப்போரெல்லாம் அரசுகண்ணைக் கண்டு நெடுநாளான படியினாலே காணாதுகண்டதுபோல அரசுகண்ணைப்பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டார்கள்

பின்பு அரசுகண் தனது பட்டணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே அரண்மனைவாசலில் தோவிட்டிருக்க, புரோகிதராகிய தவுமியரையும், தமயன் மாகளாகிய தருமபுத்திர பீமசேனாக்களையும், தாயாகிய குருதியையும் நமஸ்காரஞ்செய்து, தமபிமாகளாகிய நகுல சகாதேவர்களாலே நமஸ்கரிகப்பட்டு அவாளுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து, பின் தன்மனைவியாகிய சுபத்திரையையும் அவளுக்காகவந்த யானை, குதிரை, ஓட்டை, முதலானவைகளையும் மகாராஜாக்கிய தன் அண்ணனிடத்தில் ஒப்புவித்தான் அந்த யாதவசேனாவீரரொரு மகாராஜாவுக்குச் செலுத்தவேண்டிய மரியாதைசெய்ய, அவரும் இவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதைகளைச் செய்து சபையிலுட்காரவைத்துத் தன் தமபிமார்களுடனே தாமுமிருந்து, சுபத்திரையைத் தங்கள் மனைக்கு வந்த லட்சுமிதேவியென்று நினைத்து மிக வானந்தத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவ்வாறாகத் தருமபுத்திரா முதலானவர்க்கும் குருதி துரோபதி முதலானவர்க்கும் சுபத்திரை யொருகண்போல மிகவு மிஷ்டமாயிருந்தன

இவ்வாறாக அரசுகண் சுபத்திரையை யெடுத்துக்கொண்டு யாதவசேனைகளை ஜெயித்துப்போட்டுத் தநகரமவந்துசேர், பலராமகிருஷ்ணர் முதலானவரும் தீவிலிருந்து துவாரகைக்குவந்து இச்செய்தி கேட்டு மிக்ககோபமடைந்து தண்டெடுக்க யெடுத்திப்பட்டுக் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய யோசனையினாலேயும் அரசுகண்னுடைய பராக்ரமத்தின் பெருமையை நினைந்ததினாலேயும் அந்தப் பிரயத்தினத்தை விட்டுச் சுமாயிருந்ததாக ளன்றோ? இப்படியிருக்கத் துவாரகாபுரியில் சகலமானபேருட அரசுகண் சுபத்திரையைக் கொண்டுபோனதற்குக் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உளவிலலாவிட்டால் இப்படி நடக்காது தன் தங்கையை அரசுகண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்படிப்பட்ட காரியஞ் செய்வித்தாரென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்

அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவர்களைநோக்கி, யாவரும் இப்படிச் சொல்லும்போது நானிலைபென்றால் ஓர்துமா சொன்று சமாதானஞ்

சொல்லி, தமது தமயனரிடத்திற்கு வந்து, அண்ணை! இதற்கு யாவரும் என்பேரில் அபவாதஞ் சொல்லுகிறார்களா சொல்லட்டும், இனி யார்தான் செய்யவேண்டுமெனென ? காரிய மிஞ்சிப்போயிற்று ஆகலால் நான் பாண்டவர்களுடைய பட்டணத்திற்குப்போய் சுபத்திரையைக் குறித்து நடப்பிக்க வேண்டியதுகளை நடப்பித்துவருகிறேன் என்று விடைகேட்டனா, அதற்கவா, தம்பி கிருஷ்ண! எனக்கும் அது கடமையாகையால் நானும் வருகிறேன் போவோமென்றனா பின்பு இருவரும் உக்கிரசேனன் முதலானபோகளுடன் இச்செய்திசொல்லிச் செல்வுபெற்றுக்கொண்டு, நாலவகைச் சேனைகளையும் ஆயத்தப்படுத்தி, பல ஆபரண முதலானவைகளை யெடுத்துக் கொண்டு பலவாத்தியங்களு முழங்கப் புறப்பட்டார்கள்

அப்போது சில அடையாளங் களினாலேயும், சுபத்திரையின் தோழிகள்சொன்ன ஜாடைகளினாலேயும், இந்திரன் முதலானவர்கள் வந்து அரசன் அனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் விவாகத்தை நடப்பித்தார்களென்று தெரிந்து, யாதவர்களெல்லா மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு, முன்னுதராய் சுபத்திரை தனியேபோகலாகாதென்று கொஞ்சம் சேனையை அனுப்பினார்கள். அதுதான் அரசன் பட்டணம் பிரவேசிக்கிற, தற்குள்ளேபோய்ச் சோந்தது இப்படியாகச் சேனையனுப்பி, அக்குரூரன், கிருத்வாமா, உத்தவா, சத்தியகன், சாத்தியகதி, பிரத்யுமனன், சாமபன், நிசிதன், சங்கு, சாருதேஷணன், சுதேஷணன், சலடி, விபூது, சாரணன், கதன் இவள முதலாகிய யாதவர்களெல்லாம் பலராம கிருஷ்ணர்களுடனே மகாசேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு, வெகுசீக்கிரத்தில் இந்திரப பிரஸ்தமபோய்ச் சோந்தார்கள்.

இவ்வண்ணமாக இவர்கள் வருகிறசேதி கேட்ட தருமபுத்திர மகாராஜன் மிகவும் பரபரப்புடன் புரோகிதா பிராமமணா முதலாகிய போகளுடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொள்ள நகுல சகாதேவர்களை யனுப்பி, தாம் பீமனுடனே பலதேவரை யெதிர்கொண்டார இவ்வாறாகப் பாண்டவர்கள் எதிர்கொள்ள ஒருவரை யொருவாகண்டு மகிழ்ந்து சேஷமங்களை விசாரித்துக் கொண்டு, மூத்தவர்களைத் தண்டனிடட்டு இளையவர்களை ஆசோலித்துப் பட்டணத்திற்குப் போய் அரண்மனையைச் சோந்தார்கள் பின்பு தருமபுத்திர சகலயாதவர்களுக்கும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பூஜைகளைச் செய்து விருந்து செய்வித்தார பலராமகிருஷ்ணர்கள் வந்ததினிலே குருநிக் கும துரோபதிக்கும் உண்டாகிய சந்தோஷத்துக்கு அளவில்லை பாண்டவர்களும் இவ்விருவரையுங் கண்டு பேரானந்த மடைந்திருந்தார்கள் யாதவர்களும் பாண்டவர்களால் மரியாதை செய்யப்பட்டு, மகளாகிய சுபத்திரையைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு வாழ்த்தினார்கள்

பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தன் தங்கைக்கு நவரத்தினங்க ளிழைத்த சகல ஆபரணங்களும், விசித்திரமாகிய வஸ்திரங்களும், அனேகம் பாதத் தங்களும், குதிரைகள், யானைகள், ஒட்டகங்கள், தேவர்கள், பசுமாடுகள்

பலலகருகள், கட்டில்கள், பெட்டிகள், இவை முதலானவகளை யனேக மாய ஸ்ரீ தனங்கொடுத்தார மருமகனாகிய அரசுசன்னுக்கும் பல பூஷணங்கள், ஆசனங்கள், வேலைகாரர்கள், முதலான உலுப்பைகளைக் கொடுத்தார பலராமா விசேஷமாக அரசுசன்னுக்கு ஒரு பாதபீடங் கொடுத்தார இப்படியெல்லாம் வரிசைக்கொடுத்து, தங்கையைக் கட்டியிணைத்து முததமிட்டு, துரோபதி யினிடத்துக்கு அவளை யழைத்துக் கொண்டேபோய நமஸ்கரிக்கச் செய்து, அடி பாஞ்சாலி 'இவள் உன்னுடைய அடைக்கலம் நீதான் இவளைக்காப் பாற்றவேணும் என்று சொல்லிக் குத்தியையுங்கண்டு சொல்லி, இப்படி சிலகாலம் அவ்விடத்திலே பாண்டவர்களோடுகூட மகிழ்ந்துகொண்டு மிகவி னோசுமா யிருந்து, சகலமான யாதவர்களும் பாண்டவாக் விடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு கங்களுருக்குப் புறப்படுமளவில் அரசுசன்னும் சுபத்திரை முதலானபோகரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை யிருக்கச்சொல்லி பலாகநாரம் பண்ணினார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அப்படியே யிருக்க மனதாயிருந்த படியினாலே யாதவர்கள் அவ்விடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகா புரிக்குப்போய்ச் சோந்தார்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அரசுசன்னுடன்கூட ஆற்றின கரையில் தினந்தோறும்போய் விளையாடிக்கொண்டு வேடிக்கையா யிருந்து வருவார

இவ்வாற்றுகுகிற நாளையிலே பாண்டவர்களுக்குத் தோழனாயும், அந்த சுவாமியிடத்தில் ஏகாந்த பகதியுடையவனாயும், தவகதிற சிறந்தவனாயும், சகல வேதசாஸ்திரங்களை நன்றாயறிந்தவனாயும், ஒருவரையும் யாசிக்காமல் தற்செயலாய் நோந்த ஆகாரத்தி லன்பு ஈடாந்து அதிதிகளைத் திருப்திசெய் வித்து சராவகாலமும் ஸ்ரீகிருஷ்ணத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருப்பவனாய் முள்ள சுருத்தேவனென்கிற மறையோன் மிதுலாபட்டணத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்த மிதுலாபட்டணத்திற் கரசனான பருளா சுலனென்பவன் ஆனமாவ்விடத்தி லாசையும் அலங்காரமு மற்றவனாய் ஸ்ரீபகவானிடத்தில் நிரந்தரபகதி செலுத்துகிறவனாய், அந்த சுருத்தேவ னென்கிற அந்தன்னுக்குத் தோழனாக் யிருந்தான் அவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அனுமகரங்கக் வேண்டுமென்று கருத்துகொண்டு, தாருகனை இரத்த தைச்சித்தகப் படுத்தச்சொல்லி அதன் மீதுட்காரத்து, விபாசா, நாரதா, வாமதேவா, அதகிரி, பரகராமா, அருணி, பிரகலபதி, கணவா, மைத்தி ரோயா, சியவந்த, இவ்வள முகலிய ரிஷி:ளுட் னெழுந்தருளினா அப்போது உதயகாலத்தில் பிராமம்ணைந்தமர்கள் அரக்கியப்பிரகானஞ் செய்து சூரிய னைக் காணுவதுபோல, மராகத்திலி ருக்கிற குருஜாவலஸீசம், மச்சசீசம், பாஞ்சாலதீசம், காசிதீசம், கேகயதீசம், இவ்விடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் அரக்கிய பாததியங்களாற் பூஜித்து, புஷ்பங்களை இரைத்துக் கண்டு கொண்டார்கள்

அந்த ஜனங்களுடைய் பாபத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவா தமது நோக்கு லாககிரமித்து தேவர்கள் பதினெண்வர்த்தியங்கள் முழுக

வெகு வைபவத்துடன் மிதுலாபட்டணத்திற் கெழுந்தருளினார். இப்படியெழுந்தருளுவதை அபபட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் கேளியுறது சந்தோஷித்து, அரக்கியபாததிய முதலிய வஸதுக்களும் பூரணகுமபங்களு மெடுத்துக்கொண்டு பூஜித்து ரிஷிகளையுஞ் சேவித்தார்கள் பிறகு சுவாமிக் குத் தோழனான சுருத் தேவனென்கிற வேதியனும், அபபட்டணத்திற் கதிப னான பகுளாசுவனனும், இவர்களிருவரும் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபக்தர்களிலும் தோழன் மாகளிலும் சிறந்தவர்களாகையால், அவராக விரதசுவாமி நம மை அணுகுகிக்க வேண்டி இவ்விடத்திற் கெழுந்தருளினாரென்று அதிவேக மாக ஓடிவந்து, சகல புருஷார்த்தங்களுையுங் கொடுக்கத்தக்க சுவாமியைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, சகலவித பூஜைகளையுஞ் செய்து, தங்கள் கிரகங் களுக் கெழுந்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள் அப்போ சுவாமி இரண்டு ரூபமாக வடிவுகொண்டு இரண்டுபேருடைய அகத்திற்கு மெழுந் தருளினார்

அப்போதரசன் சுவாமியை அறகியபாததிய முதலியவற்றை பூஜித்து, நவரத்தின சிங்கரத்தனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, அந்த மகாரிஷிகளையும் பூஜித்து ஆதனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கி, அந்த தீர்த்தத்தைத் தனது குடும்பத்துடன் சிர்சில தரித்துக் கொண்டு, தூப தீப வைபவத்தியங்களாலும் தாமபூல முதலியவைகளாலுந் திருப்தியெய்வித்து, சுவாமியைச் சப்பிரகூடமஞ்சத்தின் மீது திருக்கண வளர்த்து, அவருடைய திருவடிகளை வருடிக்கொண்டே அந்தப் பகவானைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகிறான், 'வாரீர பகவானே' சகல பூதாதாரியாமி யாகியும், சாவசாக்ஷியாகியும், 'யோகிளுக்குத் துல்லபமாகியும் அடியார்களுக் குச் சலபமாகியும், சத்திய சங்கலபராக்யு மிருப்பதால், ஆதிபிரௌளிசெய்த வரத்தைப் பொய்யாகக்கூடாதென்றும் ஏகாதமாய் பக்திசெலுத்துகிற வாக் னிடத்தில் விசேஷ அன்புடையவெனன்றும் அநுரிசெய்தபடி தப்பாம லெழுந்தருளுநீர் என்று மிகவுந்துகியெய்து வியப்படைந் தன்ன

அந்தச் சுருத்தேவனென்கிற மறையோன் ரிஷி கணங்களை விசேஷ மாயப் பூஜிக்காமல், மாதவனைமாததீரம் விசேஷமாயப் பூஜித்தான் அத னால் அந்தப்பகவான் அமமறையோனைநோசி, இந்தரிஷிகள் எந்த ஜலத் தைத் தொடுகிறார்களோ? அதுவே புண்ணியதீரகமட, குமபடி செய்தக்கக் க மகிமையை யுடையவர்கள் சகல தேவர்களுடைய சுவரூபம் யான் என்னு டைய சொரூபம் வேதம் அந்நவேதங்களுடைய சுவரூபம் மறையோர். இவர்களுக்கு மிஞ்சினவர்கள் உலகிலிலை இவர்களைச் சாமானிய மாணி டாகளென்றெண்ணி இவர்களைப்பழித்து என்னைப் பூஜிப்பார்களாயின் அவர் கள் ஒருபயனையு மடையமாட்டார்கள் இவர்கள் தான் புறம்பு இந்த வேதி யாக்விடத்திலிருக்கிற அன்பு எனக்கு யாரிடத்திலுமிராது இப்படி வேதங் களிலும் முறையிட்டிருக்கிறது இந்த வேதியரைப் பூசிக்கிறவன்தான் கியானி அவனே 'எனக்கு மிகவும் இஷ்டம் என்று ஸ்ரீ பகவானுலாக்கியா

பிககப்பட்டு, இந்தச்சுவாமியின் எதிரில்தானே அநதரிஷிகளை அனேகவிதமாகப் பூசிக்து உபசரித்து ஈந்தோஷப்படுத்தினா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவ்விடத்தில் சிலரால் வாசஞ்ஞெய்து, அந்த ரிஷிகணங்களுடன் தமது துவாரகாபட்டணத்திற்கு எழுந்தருளினா

எண்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி நந்தம்

அரிய நாராயணரிஷி யாருக்கும்
உரிய நாரத குரு முண்டாகிய
பெரிய சட்வாசப் பேசுவின் பெற்றிபால்
சுருதி கீதையை வானிதலுச் சொல்லினா

நாராயணரிஷிகளும் நாரதமகாரிஷிக்கு முண்டான சமவாதத்தினால்
சுருதிகேதயானது வாணிககப் படுகின்றது

பரிசுதி தது வாகியம்.

பரிசுதித்து மகாராஜாவானவா சுதபிரமமரிஷியை நோக்கி, சுவாமிகளே!
வாகுக்கு விஷயமாகவா, சீர்குதனமாயும், ஒன்றுடனும் யாதொரு
சமஸ்த பெரிய பரிசுதி தது பரிபிரமமதனை சூனாதிசயங்க
ளைச் சொல்லிப் பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது
யோகம், விபரம் பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது
தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது
களைச் சிந்திப்பது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது பரிசுதி தது

பரிசுதி தது வாகியம்.

ஓ அசுவே ! சமஸ்தபரண பரிசுதி தது மாவானவா சீவாகளுக்கு
நுபாதிவிஷயங்களை யறிபுரி பரிசுதி தது மாவானவா சீவாகளுக்கு
கவும், சமஸ்தபரண பரிசுதி தது மாவானவா சீவாகளுக்கு
டாகவும், புகதி, இரகசியங்கள், பிராணம், இதுமுதலான உபாதிக்களைச்
சிருஷ்டித்தாரா சுருதி தது சாவகநிடாயும், சாவ வல்லவாயும், சசகிதா
னந்த நுபாதிவிஷயங்களை இப்பரிசுதி தது மாவானவா சீவாகளுக்கு
ன

இப்படிப்பட்ட வேதத்தை எவர்கள் ஆசேஷப் குதாக்கங்களைப் பண்ணு
மல் சிரதையுடனே அத்தியயனம் பண்ணித் தரிக்னாராகளோ ? அவா
கள் நிஷ்காமிகளாய யாதொரு பற்றிலாதவருமாகி பரிசுதி தது மாவானவா சீவாகளுக்கு

வாசகன் இதுவிஷயங்களில் நாரதமகாரிஷிக்கும், நாராயணரிஷிக்கும், சம்வாத சூபமாயியும் அதற்கு ஸ்ரீமநாராயணனா சொல்லப்பட்டு மிருக்கிற இதிலாசத்தைய சொல்லுகிறேன். மேலும் ஒருகாலத்தில் பகவானுடைய யோகாதபகதரான நாரதமகாரிஷியானவா உலோகசஞ்சாரனா செய்து கொண்டு வருகிறபோது, இந்திரிய நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் தருமகவியானதுடன் மானிடருக்கு சேஷமமுண்டாகும் பொருட்டி கற்பகாலபரியந்தமுந் தபசு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நாராயணரிஷியைத் தரிசனஞ்செய்து வரவேண்டுமென்கிற வாசையினால் அவருடைய ஆரோமமடைந்து, அவரைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமப்பண்ணி, நீர் இப்போது எதுவிஷயங்களைப்பற்றி என்னையே கேட்கிறீர்? அந்த அர்த்தத்தையே அவரைக்கேட்டார் அப்போது நாராயணரிஷி சொல்லுகின்றார்.

ஒ நாரதமுனியே! முன்னொருகாலத்தில் சனலோகவாசிகளாய் பூர்வீகாளான பிரமமரிஷிகளுக்குப் பிரமமவாத முண்டாயிருந்து, அதற்குப் பகவானானவா சொல்லியருளியபடியே பூவகத்தில் சனலோகத்தில் வாசஞ்செய்யாநின்ற பிரமமரிஷியுடைய மானசபுத்தராளான சித்தேந்திராளாகிய ரிஷிஸ்வரருக்கு வேதங்களில் முடிவாகச் சொல்லும் பிரமமதத்தைப் பற்றிய பிரஸினை யுண்டாச்சது. அதிருந்தவர்கள் கியானம், தபசு, சீலம், இவற்றில் சமாநாஸ்யிருந்தாலும் தங்களில் ஒருவரைச் சொல்லுகின்றவராகவும் மற்றவர்கள் கேட்பவராகவும் நற்பித்து விசாரிக்கையில் சனந்தனா சொல்லுகின்றார். ஓ ரிஷிநீர் தமாமே சிருஷ்டி யுடைய இரதப் பிரபஞ்சத்தை சத்தவரஜஸ்தமோ மயங்களான சத்திகளோடு மகாப்பிரஸைய காலத்தில் உபசுகதாரமப்பண்ணி யோகநிகழ்ச்சியைப்போலிவாநின்ற பரமாத்மாவின்னுடைய அனந்த கலியாண குணங்களையே சொல்லும் வாகவியங்களினால் அவரை யெழுப்பியதுகள்.

அஃதெப்படியென்றால், வாரீகவாமி! ஸ்தாவர சங்கமங்களைச் சரீரங்களாகவுடைய சீவானருக்கு அனந்தாத் குணபசனை மறைக்கலின் பொருட்டு சத்தவரஜஸ்தமோகுணங்களையே அகநியானத்தை நாம் பண்ணக்கடவீர். தேவரீர் சுவருபத்தினாலேயே சமஸ்த அபரிஸவியங்களுக்கும் அடைந்திருக்கின்றீர். நீரே சமஸ்தசீவானருக்கும் அநந்தரிபாயியாயிருந்து சத்திகளை விருத்திசெய்து வைக்கின்றீர். ஆகையினால் சீவரள கியான முதலானதிகளினால் சத்தந்திரங்களாகவும் விருக்கின்றார்கள். வேதமானது சிருஷ்டியாதி காலங்களில் மாயையினால் கிரீடைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றும் சத்தியக்கியானானந்த ஸ்வரூபத்தினாலேயு மிராநின்ற தேவரீரை ஸ்தோதகிரம பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது அன்றியும், இங்கிரமமுல்லான சீவரளிகளுடன் கூடியிருக்கிற இந்தப் பிரபஞ்சம் பரப்பிரமமததினுடைய சேஷமாகையால் பரப்பிரமம் மென்றே அறியாநிற்கிறது. கடமுதலான காரியங்களுக்கும் மண்ணிலுற்பத்தி யவங்கள் எப்படியுண்டாகிற்றுக்களோ? அப்படியே விகாரமில்

லாததாயும் சாவத்திற்கும் காரணமாய் மிருக்கிற யாதொரு பிரமமத்தினிடத் தினின்று சமஸதமும் உண்டாயிருக்கின்றது

வேதங்கள் உமமையே சாவசாரணரென்றும், பரமாததபூதரென்றும் சொல்லுகின்றன திரிசூனமான மாயையாகிற நாட்டியப்பெண்களை நாதசமம் பண்ணிவைக்கிறவரே ' விவேகிகள் தேவரீர் சாவகாரணரான படி மீனிலே பரமாததரென்று நிபந்தித்து சகலலோகங்களுடைய பாபங்களை நாசப்பண்ணுதேவரீருடைய சோத்தியாகிற அமிரத சமுத்திரத்திலே முழுசுச் சகலதாபங்களுக்கும் விட்டுவிடுகிறார்கள் ஒர்ப்படிருஷரே ' உமமுடைய திவனியஸவரூப சாக்ஷாதகாரமாகிய அநந்தசரணத்தினுடைய தாமதங்களான பாகததுவேஷாதிகளையும் விராததீசமுதலான துக்களையும் விட்டவாசளாய் சாவகாலமும் பரிபூரணநதானுபவத்தை யுடையதான தேவரீருடைய ஸவரூபத்தையே தேவதூதர்கொண்டிருக்கிற அவர்கள், சகல துக்கத்தையும் விட்டொழிந்தவர்களாகின்றார்கள்

யாதொரு பிராணிகள் தேவரீரிடத்தில் அசஞ்சலமான பாதியையுடைத்தாயிருக்கின்றார்களே ? அவர்களே ஐயமசாபலஸியத்தை யுடையவர்கள் தேவரீர் அநந்தரீயாமியா யிருப்பதால் உமமிடத்தில் பாதி ஸிலலதவாக்களுடைய அநந்தார முதலானதுகள் சாமாததிபந்தையுடையதுளாய் சமஷ்டி ரூபமான பரமபாண்டதையுடைய, ஸீயஷ்டி ரூபமான ஐயத்தையும், சிருஷ்டிக்கக்கூகதுகளாயிருக்கின்றது அனனமடா, பிராணமபம், மனோமயம் விஞ்ஞானமபம், ஆனந்தமபம் ஆகிய கோமுதலான வைந்துகோசங்களுக்கு மப்பால் யாதொரு பிரமம சாவகாகுத் . தாபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ ? ஸ்தூல ரூட்சமங்களான மீதகாதிகளாகாடிலும் பரமாயும், சாக்ஷியாயும், சித்தியமாயும், சத்தியமாயும், தேகமுதலானதுகளிற் சமமநத மிலலாமலு மிருக்கிறதாய் யாதொருபிரமமம் சொல்லப்படுகிறதோ ? தேவரீர் அநதப்பிரமம் மயமே யாகாநிற்கிறீர் சிஜிஸவராளுடைய சமபிரதாய மாக கங்களிலே எவர்கள் இரசோகுணத்தினிலே மறைக்கப்பட்ட கியானத்தை யுடையவர்களாயிருக்கிறார்களோ ? அவர்கள் மணிபூச மென்னப்பட்ட ஸதானத்தி லிராநின்ற பரப்பிரமமத்தைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்

கியானிகள் நாடிகளுக்கு ஆசிரயமான ஹிருதையத்தி லிருக்குஞ் சூடமமான பிரமமத்தையே உபாசிக்கின்றார்கள் அநத ஹிருதயத்தில் நின்று உமமுடைய ஆவிறபவத்திற்கு ஸதான வாயும் சிரேஷ்டமாய் மிருக்கிற நாடியானது மூலாதாரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, ஹிருதயமத்தியினின்று, பிரமம் ரந்திரத்தைக் குறித்துண்டாயிருக்கிறது அநதச சூடசும நாடியைக் கியானிகளடைந்து மிருத்தியீவுக்கு ஹேதுவான சமுசாரத்திற் நிருமபவும் விழாமல், பரப்பிரமமான தேவரீரையே உபாசிக்கின்றார்கள் தேவரீரால் நிருமாணிக்கப்பட்டு உத்தம மத்திம் அதமங்களாக விருக்கிற தேவமனுவியாதி

தேகமுதலானதுகளில் அதுகளுக்கும் சாரணராய முன்னமே அதுகளிலிருந்து தாலுச் திருமபவ் மதுகளிற பிரவேசிக்கது, உததம் மததிமாத் ஸவருபமாய் விளங்குகிறதிறதுபோல தேவரீர் அதுகளில் அனுப்பிவைக்கது அநதநதப பிரகாரம் பிரகாசிக்கின்ற ஆகையால் அசதத தாளான இரத்த தேகமுதலானதுகளில் சத்தியமாயும் பரிபூரணமாயும் எகருபமாய் மிருக்கிற உமமுடைய ஸவருபத்தை நிர்மலமான புச்சிபை யுடையோரானறிந்து, இலோக பரலோகரதிலு மிச்சையிலலாதவாராய உபாசுகின்றோரன்

தங்களை தவருடைய காமங்களுவரு மிருத்த தேசயங்களில் சுததுக்கங்களை யனுப்பிக்கொன்ற வேனுடைய தததுவத்தை கருவியுணர்ந்த ஞானிகள் தேவரீருடைய திருமபவ்சனை சாவதாலமுன் செவித்தொடொண்டிருக்கின்றோர்கள் பூமிபிவிதவே உசித காமமாக மிருக்கின்றது அறிவக்கடாக ஆததும தததுவத்தை யறிபச்சையிக்கின்றது பொருட்கிம்மானகளை தேவரீருடைய சரித்திரமான மகததான அமிரதசமுதகிரத்தில் மூடிக், சிரப்பரிவரத்தை யுடையவர்களாய்த் தேவரீருடைய பாதாங்குகளாவில் அபஸ்கள் போல ரமித்துக்கொண்டிருப்பிறோர்கள் அவரார பரம் பாகவதிகோஷ்டிகளிற சோதவினால் கிரகமுதலானதுகளையும், விட்டு மோஷத்தையும் விருமபாம மிருக்கின்றோர்கள் உமமிடசேவைக்கு யோகியமான இரத்தசரீரமானது ஆததுமாவைப்போலவும், பிரியம் போலவும், சுவாசினமாக மிருக்கிறதானாலும், பிரச்சனராயும் பிரியராயும் பரமாததுமாவாய் மிருக்கிற உமமிடத்தில் நடபுண்டானதினால் அதனை உபசரியாமலிருக்கின்றோர்கள்

அசததான தேகாதிகளை நடப்பாகவுடைய விவேசியினர்கள் அநதத தேகாதி உபசரணையிலேயே மிகவும் காமவாசனை யுடையவர்களாகி, நிந்திதமான மகாபயத்தையுடைய சமுசாரத்திற கழுந்துகொண்டிருக்கின்றோர்கள் அதினுலே அவர்கள் ஆததுமகாதகாரங்களினாலான பிராணை, பிண்து, இந் திரியங்களாகியதுகள் நக்கிரகித்தவாகுளும் திண்ணமான யோசனையை யுடையவர்களுமாகிய ரிஷிகளுடைய இருதயத்தில் யாதொரு தததுவத்தை உபாசிக்கிறவர்கள் உமமிட ஸமரணை வராதபொதினால் அநதத தததுவத்தை யடைகின்றார்களே? ஒப்பிடுவத உமது புஜகண்டங்களில் சாரபுத்தியையுடைய ஸதீர்களும் அநதததததுவத்தையே யடைகிறார்கள் சாவததீ பரிபூரணரான உரமைமைய பாதத்துக்கொண்டிருக்கிற நாவதும் உமமுடைய பாதார விநத அமிதத்தை நன்றோபபாணம் பண்ணிக்கொண்டு, உபமுடைய கிருபையினால் அவர்களுக்கே சமாணான சனமைபை யடைந்தோம் ஒபவரணை! இரத்தச சகத்தில் பூவமேயிராமின்ற உமமைப பிறபாடு வறபத்தி நாசகனையுடைய எந்தப்புருஷனதான அறிவான? உமமிடத்தில் கிணறும் பிரமணம், பின்பு ஆதிதேயவிகமென்று பிரசததாளான தேவகளை வகளுமுண்டானார்கள்

தேவரீர் எப்போ சமஸ்தப பிரபஞ்சத்தையும் ஆகரிவித்துக் கொண்டு சபனித்துக் கொள்ளுகின்றீரோ? அப்போது ஸதுலமான ஆசாமுதலா

னதும் சூட்சுமமான மகத்தவமுமில்லை. ஸ்தூல சூட்சுமங்களாலாகிய சரீரமும், சிருஷ்டிகரு நிமித்தமான காலவேகமும், இந்திரியம் பிராணனமுதலானதும் ஒன்று மில்லை. இதுகளைச் சொல்லாநின்ற சாததிமுமில்லை. ஆகையால் தேவரீரே சரணமென்று சிரவணகோதகன முதலானபகதியே பண்ணத்தக்கது. யாதொரு வைசேஷிகளான அசுரதேவனும், யாதொரு பாதஞ்சலான பரப்பிரமமென்றும், யாதொரு நையாயிகளான இருபத்தொருவிதமான துகள்களையுடைய நாசமே மோகூதமென்றும், யாதொரு சாங்கியாள முதலானவர்கள் ஆததுமாவில் பேதத்தையும், யாதொரு மீமாம்சகர்கள் காமபல விவசாரத்தைச் சத்திபமாகவும் சொல்லுகிறார்களோ? ஆகிய யிவர்கள் ஆரோபிதங்களான பிரமமங்களான சொல்பவர்களே யல்லாமல் உள்ள படியறிந்து சொன்னவர்களன்று.

புருஷனுன்னவன் சத்தவ ரஜஸ் தமோகுணமய் எனெனுகொள்ளும் பேதம் உமையறியாததின லுண்டாகும் அகியானத்தினுலே பண்ணப்பட்டது மனதினலாதிசிரப பிரகாசிக்கப்பட்டது திரிசுண ஸ்வரூபமான சீவனோடே கூடிகொண்டுமிருக்கிற இந்தப் பிரபஞ்சமானது அசத்தாயிருந்து சொண்டே சத்தியமா யிருக்கிற உமமிடத்தில் சத்தப்போல விளங்காநிற்கின்றது. ஆததுமக்கியானினை போகதாகுகளான சீவான போககியங்களான வஸதுகள மயமான யிரத்தப்பிரபஞ்சத்தை, பரமாததம் சொருபமானபடியினுலே பரமாததமா வென்றே அறிகின்றார்கள் சொனத்தில் ஆசையை யுடையோர்கள் சுவானத்தால் கலபித்த குண்டல முதலானதை ஸவானமென்றே சீர்க்கிண்குள்களன்றோ? அப்படி உமமாலே நிஞ்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சம் பரமாததம் சொருபமாகவே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எவர்கள் உமமையே சகல ஆததுமாகக்ருங்கும் அநதரி யாமியாக உபாசிக்கிறார்களோ? அவர்கள் மிஞ்சதியுணவா செய்கது முகதாளாகின்றாசன எவர்கள் உமமிடத்தில் பகதிபண்ணுகிறார்களோ? அவர்கள் உண்மையாத தனையும் இதராளையும் பாவனமாகப் பண்ணுகிறார்கள்.

தேவரீர் இந்திரியசமநத மில்லாமலே சமஸத சீவானுடைய இந்திரிய சகதிகளைப் பிரவீரத்தித்துக் கொண்டு சுவயம்பிரகாசராகவே விளங்குகின்றார் உமமுடைய மாயையான அகபொனத்தை யடைந்த இந்திரன்முதலான தேவர்களும், ஜகத காததர்களான பிரமன் முதலானவர்களும், தேவரீரைப் பூஜித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் பூசண்டங்களுக்கு அதிபதிகளானவர்கள் அநதநத மண்டலத்திலுள்ள பிரசைகளால் கொடுக்கப்பட்ட கப்பங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு அசண்ட மண்டலாதிபதியான சக்கிரவாததியை எப்படிப் பூசிக்கிறார்களோ? அப்படிபோல பிரமமாதிகளும் பிரசைகளால் கொடுக்கப்பட்ட அவ்விய கவனிய ஸ்வரூபமான பூசையை யனுபவித்துக்கொண்டு தேவரீரையே பூசிக்கின்றார்கள் எந்த எந்தக்காமத்தில் ஆக்கியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ? அவர்கள் உமமிடத்தில் நின்றுப் பயப்பட்டவர்களாய் அநதநத காதத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் அவர்களுக்கு

உம்முடைய ஆக்கியாபிரகாரம் நடக்கின்றதே உம்முடைய பூசையாகா

வாரீர் நித்தியமுநதரே ! மாயைபாப பாக்கிலும் பரராயும் சங்கமில்லா தவராயு மிருக்கிற உம்முடைய கடாட்சத்தினால் உமக்கு பெப்போ மாயையினாலே லீலையுண்டாகிறதோ ? அப்போ ஸதாவரசங்கம சாதிகளான தேக்கங்க ளையுடைய சீவாள் உம்முடைய அநக கடாட்சத்தினாலேயே உண்டாகா நின்ற காம ! நிமிதமான சரீரங்களை யுடையவாக ளாய்க்கின்றார்கள பரமகிருபாசாலியாயும் மனோவாகுக்குந் கெட்டாதவராயு மிருக்கிற உமக்கு சீவாளில் அபேதமானதுக ளில்லைபன்றோ ? சீவாதமாகள் தன்தன் சவருபத்தினாலேயே நிகதியாளாயும் சாவ பரிபூரணராயு மாணாகளையானால், அவர்களுக்குப் பரதந்நிரததுவடானது கூடாது அவர்கள் உம்மால் சிட்சிசு கத் தக்கவாகளன்று அபாடியானால் ஈஸ்வரன வேறென்றும் சீவாள் பரதநி ராளென்றும் கடுமென்றால், பிரமமசகைய நிறோமென்று சொல்பவர்களுக்கு யாதொரு பிரமமம் அறியக்கூடாததான படியினால் அவர்கள் அநிந்ததன்று.

பிரமமமானது தனவிகாரமான சீவனுக்குக் காரணமான படியினாலே அதைவிடாமல் அத்துடன் கூடியிருந்துகொண்டு சீவனுக்கு நியந்தாவாக யிருக்கின்றதினால், அநதப் பிரமமமானது உபாசியினால் சீவனென்றபேருடைய தாசசது வேதத்தில் சன்னமில்லை யென்கிற பிரகிருதி புருஷர்களுக்கு உற பத்தியானது கூடாது அவர்களிருவா கூடினதினால் வாயுவும், ஜலமும், சம்பந்தப்பட்டதினாலே குமிழிகளுண்டாகின்றதுபோல பிராணன் முதலான உபாதியையுடைய சீவாளுண்டாகின்றார்கள இகன லவர்களுக்குச் சன்னமானது உண்மையாகாமற்போசகது ஆகையால் இந்த ஜீவாள் காரண ஸவருபமான தேவரீரிடத்தில் காரியகாரண சவருபங்களான உபாதிகளோடுகூட லயத்தை யடைகின்றார்கள். சீவாளிடத்தில் உம்முடைய மாயையினால் லுண்டாகாநின்ற சமுசாரமானது தேவரீரைச் சரணமாக அடையாதவாளிடத்தில் சன்னமரண முதலான பயத்தைச் செய்கிற தானபடியினாலே, அதை தெ றிந்து அது வொழியும் பொருட்டு கியானிகள் தேவரீரிடத்திலேயே பகதி பண்ணுகின்றார்கள்

உலோகத்தில் ஆசாரியருடைய திருவடிகளை ஆசிரயிக்காமலே இந்திரியங்களின் செயல்களை வெல்லமாட்டாமல் மனதாகிற குதிரையை அடக்கு கைக்கு ளவர்கள் எத்தனஞ்செய்கின்றார்களோ ? அவர்கள் மிகக் கிரமத்தை யும் விசனத்தையு மடைந்தவர்களாய் சமுசாரத்தி லுழந்திக்கிடக்கின்றார்கள் தேவரீர் சாவானந்த ஸவருபரான பரமாத்மாவாக யிருக்கையில் மனுஷியாள் துஸஸகங்களான சவஜனம், புத்தியாள, நேகம், பாரியை, தனம், கிரகம், பூமி, பிராணன், ஆகிய இதுகளிடத்தில் உண்டாகுமாசையானது என்ன பிரையோசனத்தைக் கொடுக்கும் ? பரமாதத் சுகத்தையறியாமல் ஸ்ரீகளுடைய விஷயத்திசுத்தின் பொருட்டு பிரவாததியாநின்ற புருஷானே

உண்மையாக நசித்துப்போகச்செய்யும் இந்த சமுசாரத்தில், எந்த அர்த்தந தர்ன கிடைக்கப்போகின்றது? யாதொரு நிஷித்களதேவரீருடைய திருவடி களி லிடைவிடாமல் ஹிஸ்தயத்தை வைத்தவர்களாய் பாபத்தைப்போக்கடி யாநின்ற தேவரீருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை யுடையவாகளாய் யிருந்தாலும் பூமியில் மிகவும் புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் கேஷத்திரங்களையும் அனபுடனே சேவிக்கின்றார்கள்.

யாதொரு பிராணிகள் நித்திய சுகஸவ ரூபராயும் பரமாத்மாவாயு மிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் ஒருசகல இந்திரியத்தின் வசத்தால் விடாமல் மனதைத் தரிககிறார்களோ? அவர்கள் திரகமுதலானதினால் வருமானையை விட்டுவிடுகிறார்களன்றோ? ஆகையால் நிஜீஸவரான சதாசாலமும் சிந்தையை அப்படிவிடுவது ஆசசரியமன்று அழகிய 'சொரனத்தினின்று முண்டான குண்டல முதலான வரபரணங்கள் சொரணமாகவே காணப்படுகிறதபோல காணப்படாநின்ற இந்தப் பிரபஞ்சமானதும் சத்தென்று சொல்லத்தக்கதே அப்படியானாலும் அதற்குச் சத்தென்பது சித்திக்கமாட்டாது, அஃதெப்படி யென்றால்? பிதாவினாலுண்டான புத்திரரான முதலானபோகளிலும், குலாலன லுண்டான கடகமுதலானதிலும், காரணஸவரூபமா யிருத்தலைக் காணப்படாதபடியினாலே அப்படி சத்தென்பதுங் கூடாது காரணமே காரியரூபமா யிருக்கிறதென்பதுங் கூடாது பழுதையிறன்றோறும் பாம்பு பழுதையே யல்லது பாம்பல்லாததுபோல, பிரபஞ்சமும் அசத்தேயவன்றிச் சத்தன்று. பழுதையிற பாம்பென்கிறது எப்படியெதாரதமான் வஸது வாகவிலையோ? அப்படிபோல அவிதையென்கிற பிரகிருதியுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா காரணமாக நிற்கின்றது.

இப்படி யிரண்டினாலுமுண்டாகின்ற பிரபஞ்சம் வஸதுவன்று ஆகையால் பதார்த்தத்தினுடைய விவகாரத்தின் பொருட்டு பிராந்தியானது அக்கியானத்தினால் ஆசசிக்கப்பட டிருக்கின்றது வாரீச பர்வானே! தேவ ரீருடைய வேத ஸவரூபமான வாக்மானது காமத்திலே சித்தையுடைய புத்திஹீனனே இப்பிரபஞ்சம் சத்தென்றே மோகப்பிக்கின்றது இந்தப் பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டிக்கு முன்னும் மகாபிரணைபகத்குதுப பின்னும் அநித்தியமாகையால் மத்தியில் ஆனந்த ஸவரூபியான தேவரீரிடத்தில் அசத் தாகவே விளங்குகிற தென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது நிருத்திகையிலும் சொர னத்திலு முண்டாகும் கட குண்டல முதலானதுகளுக்கும் கடமென்றுங் குண்டலமென்றும் பெயர் மாத்திரமேயன்றி மிருத்திகையென்பதும் சொரண மென்பதும் எப்படியெதாரதமான் யிருக்கின்றதோ? அதுபோல பிரமமத்தில் நின்று முண்டாகும் ஆகாசமுதலான தத்துவங்களும நாமமாத திரமே யாகையினால் பிரமமென்பதே சத்தியம் இதனால் அசத்தைச் சத் தியமென்றுணர்பவர்கள் புத்திஹீன ளாகின்றார்கள்.

சீவாத்மாவானவன தேவரீருடைய மாயையினாலே அக்கியானத்தை

யடைந்து, சததுவாகிருணாகதனையும் தேவேந்திரியாதிகளையும் மடைந்து, பின்பு அநுகரின தாமதனையும் மடைந்து, மறைதகப்பட்ட ஆனந்தாதி குணங்களை யுடையவனுபவ சமுச்சாரத்தை யடைகின்றான் தேவரீர சரப்ப மானது தன்னுடை பதாயிருக்கிற தன் சருமத்தையே அபிமானமில்லாமல் எப்படி விட்டுவிடுகின்றனோ? அதுபோல மாயையினிடத்தில் அபிமான மில்லாம லிருக்கின்றீர் நித்தியமாக அடையப்பட்ட கியான அபிஸ்வரி யாதி குணங்களையும் அளவில்லாத அணிமாத்ரி யஷ்ட அபிஸ்வரியங்க ளையுமுடைய தேவரீர பரமபதத்தில் மிகவும் விளங்காநின்றனீர் யாதொரு எதிஸ்வரான மனதிலுள்ள கோரிகதையாகிய வாசனைகளை யொழிக்காம லிருக்கின்ற அசத்துக்களான அவரளுடைய ஹிருதயத்தில் தேவரீர் அந தரியாமியா யிருந்தாலும், அவர்களுக்கு அடையப்படாதவராகவே யிருக்கின்றீர் இந்நிரியாதி விஷயங்களில் ஆசைகளாயும் யோகமென்கிற வியா சத்தை யுடையவர்களாய் மிருக்கிற அகசியானிசங்களுக்கு, சசனங்களை ஆசிர யிக்கிறதும் கலமுதலான பொருள்களைச் சம்பாதிக்கிறதமாகிய யிகதிலேசத் தினால் இவ்வேசத்திலும் - (பரமேஸ்வரரான உமமுடைய திருவடிகளை ஆசிர யிக்காததினால் பரலோகத்திலும்) - துக்கமே யுண்டாகின்றது

தேவரீருடைய ஸவருபக்கியானதையுடைய புருஷான பூரவபுண்ணிய பாபருபகாமங்களுடைய பலங்களான சுகதுக்க சமமரதங்களுடைய பிரவாததி ரிவாததி மாரகங்களுடைய போதியாரின்றும, வேதவாக்கிபங்களை அறியாமலே யிருக்கின்றார்கள வரீர பகவானே! சொரூபாதி பதிகளான பிரமண முத லானவர்களும் தேவரீருடைய அநதத்தை யறிந்தவர்களன்று தேவரீரும் தேவரீருடைய அநதத்தை யறிந்தவரன்றென்றே சொல்லவேண்டிமானுலு மீதாசசரிமம் யாதொரு காரணத்தினால் மெய்மேலும் அநிமமான ஆவ ரணங்களையுடைய பிரமமாண்ட சமூகங்கள் காலசக்கரத்தினால் தேவரீர் மகதி யில் ஆகாசத்தில் புழுதிக்கொண்டபோல எக்காலத்தில் காணே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றதுபோ? ஆகையால் தேவரீருடைய அநநதக்ஷிபாண குணங்கள் அநநதங்களான படியாலும், நிறகுணப் பிரமமகிஷைய மான படியாலும், வேதங்கள் பிரபஞ்ச நிவேதமுக்கமாய் தேவரீரிடத்தில் சம்பத் தியை யுடையதுகளாய் நிற்கின்றன

வரீர நாரதமகாரிஷியே! பிரமம் புத்திராளான சனகாதிகள் இந்தப் பிர காரம் பரமாத்மம் விஷையமான தத்துவங்களைச்சேட்பே, பரமாத்மாவி னுடைய சதியை யறிந்து, சுகதாளாய் பின்பு சனநதனமகாரிஷியை நன்றா கப் பூசிக்கதான்கள் இந்தப்பிரகாரம் வேதங்கள் - உபநிஷத்துகள் - புராணங் கள் - இவைகள் பிரமம்புத்திராளாயும் ஆகாசத்திலே சஞ்சரியாரின்றும மகானுபாவாளாய் மிருக்கிற சனநதனா முதலான "யோகிகளாலே நிசசயம் பண்ணப்பட்டன ஓ பிரமம் புத்திரரான நாரதமகாரிஷியே! நீரும் இந்தப் பிரகாரம் ஆகதமத்தத்துவத்தைச் சிரத்தையுடனேகூட தரியாரின்று, பர மாத்மாவினிடத்திலேயே ஸ்திரமான சித்தத்தை யுடையவராய்ச் சஞ்சரித்

துக்கொண்டிருக்கக்கடவீர் வாரீர் பரிசுதித்து மகாராஜனே ' மிகவும
நயிஷ்டிகரான அநக நாரதமகாரிஷியானவா இந்தப்பிரகாரம் குருவான
ஸ்ரீமந் நாராயணரிஷியினாலே சொல்லப்பட்ட ஆததும்பத்துவத்தைக கிர
கித்து, மிகவும கியானத்தை யுடையவராய கிருதகிருத்தியராய சகல பிராணி
களுக்கும் மோக்ஷத்தின் பொருட்டு மங்களரங்கனான ஸீலாவதாரங்களைத்
தரித்த பகவானாயும் நிராமலமூர்த்தியுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப்
பிரணாமம் பண்ணுகிறேனென்றா

இந்தப்பிரகாரம் அநக நாரத மகாரிஷியானவா ஆதிரிஷியான பகவா
னைப் பிரணாமம் பண்ணி, நிராமலமான ஆததும்பாவையுள்ள அவருடைய
சிஷ்யரானாயும் பிரணாமம் பண்ணி, அவர்கட்கில் அனுந்தியை வாங்கிக்கொண்டு
எனக்கு சாக்ஷாத் பிதாவான வியாசபகவானுடைய ஆசீர்வதத்தை வந்தடைந்து,
அவரால் விருதுகொண்டு, தான் நாராயணரிஷியினிடம் கேட்ட ஆததத்
தை விபாசாபொருட்டுச் சொன்னா. வாரீர் மகாராஜனே ' யாதொரு தத்து
வத்தைக்கேட்டு தத்துவகியானமடைந்து இப்படியென்று சொல்லக்கூடாத
நிராகுணமான பிரமமக்கில் மனது பிரவர்த்திக்குமோ? அநதத் தத்துவமானது
உமக்கு நம்மால் வாணிகரப் பட்டத யாதொரு பகவானானவா சீவானுக்கு
சமஸ்தப் புருஷராத் சித்தியின்பொருட்டு கிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயங்கள்
பண்ணக்கடக்கென்று ஆலோசித்து இந்தப் பிரபஞ்சகதினுடைய கிருஷ்டி,
ஸ்திதி, சமஹார மிருத்தியங்களில் பிரவர்த்தித் திருக்கிறாரோ? யாதொரு
பகவானானவா பிரகிருதி புருஷானுக்கும் ஸ்வரரா யிருக்கிறாரோ? யாதொரு
பகவானானவா சீவானுக்குப் போசாக்கழாக இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்
டித்துச் சீவனேடுகூட அனுப்பிர்வேசிக் திருக்கிறாரோ? யாதொரு பகவானா
னவா சீவன்களுக்குப் போகஸ்தானங்களான சரீரங்களைச் சிருஷ்டித்தாரோ?
யாதொரு பகவானானவா அநதச் சீவன்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்ததுக்
கொண்டு அதுகளைப் பரிபாலனம் பண்ணுகிறாரோ? அப்படிப்பட்ட பிரமம்
சொற்பியான பகவானைச் சாஸ்திரியடைந்து, காரணகாரிய ஸ்வரூபமான
அவிதையைவிட்டு, பகவானிடத்தில் இடைவிடாத கியானத்தை வகித்துச்
சீவன முகத்தையிருக்கக்கடவீர் அழிவில்லாத சுவானந்த சொரூபத்தினாலே
மாயாசம்பந்தமில்லாத அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஹரியைச் சதாகாலமும் தியானம்
பண்ணக்கடவீர்

எண்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கல் விரந்தம்

சிவபெருமானமுன பதமா சுரனுக்கு

நவமதாய வரங்கொடுத்து நலீந்திட

பவத்தை நீக்கும் பதமாகத் நாராயணன்

அவனை வென்ற வருங்கதை சொல்லுவாரம்

சிவபெருமான பதமாசுரனுக்கு வரங்கொடுத்துச் சங்கடப்பட்டு ஐவல்
லிககாயினி லொளிகதிருந்தவரை நாராயணமுத்தியானவா அவ்வசுரனை
வென்று வெளிப்படுத்தியதைச் சொல்லுகின்றது

இப்படி அருளிச்செய்கின்ற சுகமுனிவரைப் பரிசுத்தமகாராஜனோக்கி
சிவபக்தர்கள் ஐசுவரியால் நளாயுர் லீலையுடையவர்கள் விரகதராயு மிருக
கின்றார்கள் யாதுகாரணத்தினால் இப்படி மிருகங்களுக்கள் ? அதை அருளிச்
செய்யவேண்டும் என்று வினவுகிற அரசன் லீலாகவி சுகையாகி சொல்லு
கின்றார் வாரீ மகாராஜனை ' சிவனுக்குப் பாதசரீர மடந்தையா யிருப்பதி
னால் தனனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யவொருசு சீக்கிரத்தில் பிரதகியகந்தமாய
அவர்களுடைய போக்கியத்தைப் விசாரியாமலே இஷ்டமான வரத்தைக்
கொடுத்துவிடவொ இப்படி இரஹஸ்தாமசகுணங்களை யுடையவார்களில்
அநேகமான போகங்கள் வரம்பெற்றுச் சங்கடப்பட யிருக்கின்றார்கள் கேசவ
பிரான் சாதகவீரர்களையன்றி மற்றவர்களை மெச்சா யாரை அனுகூலிக்கக்
வேண்டுமென்று கருதுகிறார் ? அவனுடைய சகல் ஐசுவரியத்தைப் பரித
துக்கொண்டு, அகக் காரமுதலிய துறச்செய்கைகளை கருவருத்து ரட்சிப்பரே
யன்றி, எளிதில் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய மாட்டார் அவர்களால்
பிணியிட்டு ஒரு துன்பமுமே நேரிடாது

சிவபெருமான வரங்கொடுத்தில் எதிரிட்டவனைச் சொல்லுகிறேன்
கேளும், சுகவென்கிற ராக்ஷஸனுடைய மகன் பதமாசுரனென்பவன் இவன்
யாரைக்குறித்தாகத் தவஞ்செய்தால் சீக்கிரத்தில் பயனடையலா மென்று
யோசித்திருக்கையில் நாரதமாமுனிவா அவ்விடமவந்து, அவனுடன் சிவபெ
ருமானைக்குறித்தாகத் தவஞ்செய்தால் சீக்கிரமத்தில் பயனடையலா மென்று
ரைத்தனா அதுகேட்ட அவனும் தவந்திறுதிய வேடங்களை பூண்டு, ஹிம
வதபாவத்தின் தாழ்வரையில் சிவனைக்குறித்து அகேரமான தவஞ்செய்து
பின்பு தனது சரீரத்தினி லிருக்கின்ற மாமசங்களைத் துண்டித்து அசுக்னி
யில் ஹோமஞ்செய்து, பின்பு தனது சிரசைத்துணித்து ஆகுதிசெய்ய யத்த
னித்தான், அப்போது சிவபெருமான அவன் கையைப்பற்றி, உன் தவத்திற்கு
ஓம்ச்சினை. வேண்டியதைக்கோருக என்றுரைக்க அவன் என்கையை

யேவனறிலையில் வைக்கின்றேனோ? அவன சாமபலாகும்படி வரங்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டான்

அக்கால் சிவபெருமான தூதகமா யோசனைசெய்யாமல் அப்படியே தந்தேனென்று சொல்லிவிட்டார் அவனந்த வராததையைச் சோதிக்க வேண்டி சிவனறிலேயிறுந்ே நைபைபகப்ப போயினான் அப்போதவா தன்னுடைய மெய்ப்படி தனக்கே தீவகாயவந்ததென்று ஒடிப்போகையில், பஸ்மாநரமும் சிவனுடாநதான் அப்படியே உலகெலாம் ஒடி நிவாததித் துக் கொள்ளமாட்டாமல் ஐவ்லகையினி லொளித்தனா. அத்தருணத் தில் பஸ்மாநரன் இலையிலையாய்ச் சோதித்துக் கொண்டிருந்தான் இது ககோக்கண்ட ஸ்ரீமநாராயண ஸ்ரூத்தியானவா இதென்ன பிரமாதமாயிற றென்று சீக்கிரமசுதில் பிரமமசாரியாய் வீடிவுகொண்டு அங்கே வந்து நின்று, அவ்வசுரனை நோக்கி, இப்படிக்கேன் அல்கிறாயென்று கேட்டனா. அக்ருகவன தன்னு விருத்தாரதத்தைச் சொல்லக்கேட்டு, மாதவனுனவா கலகலென்று நல்கத்த, அவனச் சிவபிராணிததில் வைத்த துவேஷம் நீங்குப்படி இப்படி சொல்லுகிறா

அப்பா அசுரவீரனே! நீ ன்றுதாளில் மோசம் போனியே அவ னுடைய யோசனையை யறியாபலிவவளவு கஷ்டப்பட்டபி பிரையோ ஜனமில்லாற போயினையே அவனது அயோக்கியத்தை யானென்ன சொல்லப்படுகிறேன்? அசுச சிவனுக்குச் சத்தியமேது? சவுசமேது? மோசநாயனாகுத்தே மேலும் பகஷ்பிரஜாபதியால் பிராகுருக்கு யஜ் மாணனகுப்படி சரிதரப்பட டிருக்கிறான் அசுறகுத் கருந்த புத்திதானே யிருக்குமா உனகசன வரங்கொடுத்தது நஜமேயானால் எதில நின்று உத்திரவு சொல்லாட்டான? அவன யோக்கியத்தை இதிலிறதுக் கொள்ளுந் இரகச சந்தத்ததை நிவாததித்துக்கொள்ள அவனைக்கூடத் தேடவேண்டுமா? உனக்குள் போபாகது தெளியக்கூடாதா? என்றுரைக் கவே அந்த மூடன இவா சொல்வது சரிதானென்றெண்ணி, தனதலையின் மீதில் நைபைபகத்துக்கொண்டு சாமபலாகினான் அதுகண்டு சிவபெரு மான வெளிப்பட, அரை மாதவன நோக்கி, ஒ பசுபத்! தேவரீர இப் படிப்பட்ட துஷ்டனுக்கும வரங்கொடுக்கலாமோ? இனியாவது நிதா னித்து வரங்கொடும என்று சொல்லி இருவருந் தவகரிருப்பிடஞ் சென்றனக்கா.

எண்பத்தொம்பதாவது அத்தியாயம்.

இரட்டையாசிரிய விருந்தம்

தமனியசசராபிணி பிர்மஹவாதிசுளான
தபரிஷிதௌொன்றுசோநது
தனியாகசாலையை யியற்றியாகாதிகளை
தானசெயதுகொண்டிருந்து
அமலமாமபிரமசபையதனில் சாஸ்திராதிகளை
யாராயநதிருக்குநாளில்
அநதமுளஜகதிசாதிரி மூாததியவாகளில்
அதிகரினனாகளென்று
சமபிருகுமாமுனீந்திரராற பரிட்சிதது
சநதேகமதைதெளிந்து
சநதோஷமானதுமதுவாரகா நகாசோநது
சகோதரபபிராமணாகளை
விமலகிருஷ்ணாரசுனாகள வைகுந்தநண்ணியே
விளங்குமப்பிள்ளைகள்தமை
விரைவினிறகொண்டுவந்தவா பிதாமகிழவுற
விடுத்ததுஞ்சொல்லினனரோ.

சரசுவதிநதி தீரத்திலிருந்த மகாரிஷிகளுக்கும் முடமுாததிகளிற
சிறந்தவா பலானவரென்று பிரியாமல சநதேகிதது பிருகுமகாமுனிவரை
யனுப்ப, அவரதைத் தெளிவாக விசாரித்து வந்ததைச் சொல்லுகின்றது

இது மேருமலைசாரலில் பிர்மஹவாதிசுளாதிய மகாரிஷிகள் யாவருஞ்
சோநது ஒருயாகசாலையிற்பித்து அநத மஹாயாகியவர்களைச் செயதுகொண்
டிருந்து அநத பிர்மமசபையில் சநலமான புராணயிதிகாச சாஸ்திரங்களை
ஆராயந்து கொண்டிருக்குமபோது அநதோஷமான திரிமூாததிகளுக்கும்
எவா சுத்த சதவாதமாக முக்கியப்படுத்தவதா சிரேஷ்டரென்று சதவாக்கு
செயது பிருகுமகாமுனீந்திரரால் பரிட்சிக்கப்பட்டு சநதேகநாரண பரத்த
வநியாணஞ்செயது சநதோஷித்ததாக ளென்பகையும், ஸ்ரீமதுவாராகநகரத்
தைச் சோநத குசஸ்கலியெனனு மொருபிரதேசத்தில் வாசஞ்செய்து
கொண்டிருந்த ஒரு பூசரோததமருக்கு இறந்துபோன சிசுக்களை ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவானுவா அசசுசுன சகிதராய ஸ்ரீயுகவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளி
அநதபபிராமண சிசுக்களைக்கொண்டுவந்து அவருக்கு சமாப்பித்துச் சந்
தோஷிப்பிக்கச் செய்தா ரென்பதையுஞ் சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீசுகர் வாககியம்

வாரீர் சாதுஜனப்பிரிய மகராஜரே¹ இனிப்புராதன புண்ணிய சரித்திர மொன்றிருக்கிறது, அதைச்சிரத்தையுடன் கேட்கக்கடவீர் பூரவததில் மிகவு மகிமாதீசயத்தை தபோமூர்த்திகளாகிய மகரிஷிகணங்கள் மகமமேரு மலைச் சாரலிலேசோநது மகாயக்கிய யாகாதி கிருதுக்களைச் செய்துமுடிக்க ஆலோ சித்துப் பின்பு ஒரு திவ்யமாக வேதிகையைக் கற்பித்து யாகங்களை நிறைவேற் றிகொண்டு வருகிறகாலத்தில் அம்மகாரிஷிகளுடைய சபா ஸ்தானத்தில் வேதவேதாநகபிப்பிராய நிகலபுராணேதிகாச புணய குணுபவஞ் செய் கிறவர்களில் தாமசபுராணங்கள் பற்பலவாறாயக் கூறுகின்றமையால் தங்கள் தங்களுக்குள் சங்கையுண்டாகி ஒருவருக்கொருவர் இவ்வுலகத்தில் சிருஷ்டி ஸதிதி லய காரணநாததாந்ளாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குள் ஒருவன் அகிலகாரண சுததசத்வாத்மக் பரமாத்ம ஸ்வரூப முத்தற்குண முக் கியதேவதா மூர்த்தியா யிருக்கவேண்டும அவன் சுதத சாதவீக் லட் சண முடையவனாயும் ராசஸ தாமஸ குணமில்லாதவனாயும் நிருப்பன் அபப டிப்பட்டவனே பரம்பொருளாவான் அவன் இன்னன்னென்று ஆராயப்பகு வேரமென்னில் அததிரிமூர்த்திகளில் எந்த மூர்த்தியாவது கோபங்கொண் டால் நமமைக்கொல்லாநே அதற்கு நாம் என்ன செய்கின்றது பின்னே எவன்பரம்பொருளா யிருந்தாலென்ன, பரம்பொருளாகா விட்டாலென்ன இரத ஆலோசனை நல்லதல்லவென நெண்ணி ஒருவாக கொருவர் பேசிங் கொண்டு பய சித்தாகளா யிருந்து விட்டாகள அபபடி யஞ்சிய முனிக ணங்களில் பிருகுவானவா ஸவேத பாவதம்போல நினறு அவர்களைப் பார்த்து சொல்லுகிறா வாரீர் தபோரீதிகளே¹ நிர்நதோஷ சுதத சாதவீக் லட்ச ணைக் கியான நாயகன் எவ்வா யாதுகுற்றஞ் செய்தாலும் அதைத் தோஷ மாகத் திருவுளத்தில் கொள்ளுதலே யில்லை, தாமஸ ராஜஸ்குண முடைய தேவதாஸ்வரூபிகள் நாம் செய்யும் பச்சாராத்ம நமமை நலியக்கோழிப் பாகளே யானால், நாமென்ன அவர்களுக்கு குற்றநக் தபோ மகிமையுடைய வாகளோ நாம் அநதத் தாமஸ ராஜஸங்களுக்கு எதிர்சாபநதநது நலியச் செய்யக்கூடாகோ, இரதப்பிரமம் சோதனைக்கு மகநியம் மூர்த்திகளாகிய உங்களுடைய பரமஞ்ருபையால் யான் ஒருததனே போதுமென்று முனிக ணங்களுக்கு நல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு சாட்சியாக சிலமுனிகணங் களை யழைத்துக் கொண்டு சென்று திரிபுர கணஞ்செய்த ஸ்ரீ உமேசருடைய ஸ்வபாவத்தை முன்னே யறிவோமென்று சகல பூதவேதாளாதி பிரமதகணங் களும் வான்மணிமயகிடீர யட்சநின்னர கந்தாவாதி தேவதாகணங்களும் கரகமலங்களைக் குவித்து வணங்குகின்ற கைலாசகிரியைச்சோநது மகரதோர ணங்களா லலங்கரிகப்பெற்று அநதமாயிர கணகிரகங்களுடைய கோ புரவாயிலேசாராநது ஸ்ரீந்நதியைநோக்கி எமது வரவை ஸ்ரீருத்திரபகவானுக் குத் தெரிவிக்கக் கடவாயென்று சொல்ல, ஸ்ரீநந்தியானவா ஒழுகிந்நிரே ! நீர் ஊநதசேதியை ஸ்ரீலோகேசராகிய உமாகாநதருக்குத் தெரிவிக்கதத்க் சமயமன்றென்று சொல்லினா. அதுகேட்டுப் பிருகுமுனிவா ஸ்ரீகைலாசத்தி

லேயே எழுநூல்காததிருந்தும் சிவகரிசனங்கிடையாமல் அதிகவருததமுற்
றுக தமது கியானசடசுவினல் பராகண்டில் சாமவேக கானலோலராகிய
ஸ்ரீபரமசிவனுனவா ஸ்ரீஉமாதெவியோடு சம்போக மோகசாகரத்தில் மூழ்கி
யிருப்பதையறிந்து கோபோகத்தித்தமானசராய யான எழுநூலமட்டும் இக
கோபுரவாயிலில் வந்துகாத்கிருகங்வும் தாமசகுணத்தினுலே எனக்குச
கதகாரம் சிறிதுஞ் செயயாமல் காமாதகாரத்தில் டக்கினாகளாயிருக்கிற
ஸ்ரீஉமேசருக்கும, ஸ்ரீஉமாசேவிகரும் இலிங்கமுட, யோனியும் அற்று விழக
கடவதென்று சபித்தசென்றனா வேல்போலும் நேத்திரங்களையுடைய
செளரியுடனே சம்போகசுகத்தைக்கடந்து லோசேஸவரராகிய ஸ்ரீபரமசிவ
னுனவா வாயில் வந்துசோந்தனா உடனே நந்தியானவா ஸ்ரீபசுபதியினு
டைய பதாரபுஜங்களுக்குத் தண்டன சமாபதித்தெழுந்து நின்ற ஸ்ரீபிருகு
மகா முனிவாவந்து காததிருந்ததையும் அநந்தரம் அவா சபித்ததையுஞ்
சொல்லக்கேட்டருளிய நிரமலானந்த சங்கரபகவானுனவா அவங்கரு நின்ற
கணநாதர்களைக் கட்டாசித்துத் கல்கிரேஷ்டராகிய பிருகுமுனிவரை அழைத்
து வாருங்கென்று சொல்லியருள அந்தப் பூதநாதர்கள் அதிதிரிதமாகச்
சென்று அநதமுனிவரை யழைத்து வந்தனா அம்முனி புகவவருடைய வர
வைக்கண்ட ஸ்ரீகீர்சரானவா அவருடைய கோபத்தை உபசமமானமண்ண
வேண்டி எதிகொண்டுபோய ஆலிங்கனஞ் செய்ய நெருங்கினமாதிரத்தில்
நெற்றியில் புருவீரகைகள் மேல் நிமிர்வும், அதி உக்கிரகோபக்கினியானது
அதிகரிக்கவும் இரண்டு நேத்திரங்களும சாத்திலிங்கம் போலச் சிவக்கவும்,
பிருகுமுனிவாத்திருநேத்திரருடனே சொல்லுவாரா மசானத்தில் வாசஞ்செய
தும, பைசாசதூசசங்க சகவாசஞ்செய்தும, சாமஹஸ்திகளைத் தரித்தும்,
சாமபலை உடலிலுபூசியும், காமமோகத்தில் பரவசப்படடும், அகசியாயிருக்
கின்ற நீ நாம மூலதாமரை மலரில் உற்பவனாகிய பிரம்மதேவனுடைய புதகிர
னென்னும் மமதைகொண்டு தபஸசீலனாகிய என்னை ஸபரிசித்து ஆலிங்க
னஞ்செய்யவந்தயோ தீண்டாதே, தூரநில நிலலென்று சொல்ல, அதுகேட்டுப்
பரமயோகியும் பொயஞ்ஞானச் செல்வருமாகிய குலபாணியானவா தமது
இலவமலாபோன்ற இசுமதுக்க, ரோமராசிகள் சிலிர்த்துக்கொள்ள, மேக
மூழ்க்கம்போல பற்களை நநநவென்று கடித்துத் தமது திருமேனியில்
அணிந்த சரப்பங்கள்ளெல்லாம் விஷங்களைக்கக்க, நெற்றியிலுள்ள அக்கினி
மயநேத்திரத்தைத் திறந்தனா, அதுகண்டு நின்ற பிருகுவும் அதி உக்கிரா
காரராயத் தமமுடைய பாதத்தின் பெருவீரலிலுள்ள நயனாக்கினியால் சிவநேத்
திராக்கினியைச் செயங்கொண்டு முன்னிட்டசரப் மல்லாமலும் ஓருத்திரபக்
வானே 'நீ இனிப் பிராமமணய் செய்வாமாகாமற் போக்ககடவாய உனக்கு
நிலேதித்த நிலேதனமும பிராமமணுவகீகாரமகாமற் போக்ககடவதென்று
சபித்துவிட்டு அங்குநின்றும் புறப்பட்டுச் சத்தியலோகத்துக்குப்போய ஸ்ரீசுதர்
முகபகவானைக் கண்ட பாகவத வணக்கமுஞ் செயயாமல் நின்றனா அந்தப்
பராதிராயகா தாமுடைய புத்திரனாயிருந்தும் இந்தப்பிருகு நமக்கு யா
தொடர் உழுஞ் செயயாம விருக்கின்றனென்று மனவெறுப்புடனிருந்த
னா ஸ்ரீபிருகுமுனிவரோடே பரமதேவியிடத்தில் ராஜச குணமிருக்கக்கண்டு

சாபபததைப்போலச்சிறித தமமுடைய பிதாவென்பதையும் சிறிதுமரினையா
மல ஓசதாமுகனே! இன்றுமுதலாக உனக்குடிலோக்கத்தில் ஆலயப்பிரதிஷ்
டையிலாமற் போகக்கடவதென்று சாபந்தது அங்குமின்று அதிசீககிர
மாக ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் சென்று ரதகின்சீரேஷ்டமாகிய பதமராகத்தின்
கசிதமாகிய விபூதவைகுண்டத் திருக்கோயிலுக் கெழுந்திருந்தலும் ஜயவிஜ்
யாக்களாகிய திருவாயில் காப்பவாகன இவா ஸ்ரீபகவதபகதிர்வேமாதீசய மகா
நிதிகியமூர்த்தி யென்று பயந்து யாதோராடவாழ்ந்து செய்பாதிருக்க உளவே
பிரவேசித்த அனேகநிதயா சேவிதராய ஸ்ரீவேத ஸ்வரூபியாகிய வைநதே
யா பின்பகத்தில இருசிறகையும் விரித்துக்கொண்டு காததுறிக, ஸ்ரீபெரி
யபிராட்டியா திருவடிக்காலங்களைக் கராமபூஜங்களால் மெல்லெனவருடக்
கோடிஞாயப பிரகாசமவிச நீலமகமேரு கிடந்தாப்போல ஸ்ரீயநந்தசய
நத்தினமேல திருக்கணவளாகின்ற சத்துசித்தானந்த ஸ்வரூபினை தமது
பாதத்தினால் எட்டியுதைத்துணா ஸ்ரீபகதபராதீனராகிய பகவானுவா
புத்திரா மேலேவிழக் காய உளமகிழ்வதுபோல அம் முநீர்சீரருடைய
அலப்பதத்தியைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் புன்காங்குகராய பொருக்கென
எழுந்து என்னையனே! இன்று என்னிபிதகமாக உன்னுடைய பாதச
ரோருகமநொந்து வாட்டமுற்றதேயென்று இரங்கிக்கொண்டு நின்றனா

வாரீர் சதவகுணநிதியாகிய சதபுருஷசீரேஷ்ட மகிபதியே! ஸ்ரீபுண
டரீகாட்சரானவா இந்தப்பிரகாரம் கேட்டுக்கொண்டிருக்க இந்த ஸ்ரீஹரியே
சுததசாதவிசுபரஞ்சோதி பென்று உணமையுண்டாகு பிருகுப ஹரிவிஷயான
வா அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய பரமசிநுபாவாதசல்லியாதீசய அதித்யாதர
மிருது மஹ சம்பீர ஸ்சனங்களால் பரமக்காங்கராய ஸ்ரீமுகூந்தரே!
ஸ்ரீமதந்தந்தஸயாண நூன நிதி என்று திபான பூவகமாகத்திதிகுத்த தமது
திவ்ய நேத்திரங்களில் ஆனந்தபாஷ்பங்கள் வருஷிக்கப் பரம்பகதி பரவ
சதகராயத் தனாடன் சமாபிதிகெழுந்து இரண்டு கரங்களையுஞ் சென்னி
யினமேல குவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீசக்கரதரே! சர்வஜககாரணப் பரம
பொருளை அறிபாவேனாடி அமயேன புத்தியினைதால தேவாபககல் செயத்
தோஷத்தை ஷ்ஷிக்கத் நன்றிமென்று விடைபெற்றுச்சொண்டு தமமுடன
கூடவந்திருக்கிற மகரிஷிசனங்களாகும் மேருமலையாசரலில் யாக்கங்களைச்
செய்து கொண்டிருக்கிற பிரமஹவாதிகளான முனீர்திராந்ருடைய சபா
சனத்தில் வந்துசேர்ந்து இவ்வுலக காததாக்களாகிய முமமூர்த்திகளுடைய
குணதீசயமின்னதென்றும் அவர்களுள் ஸ்ரீ அசுக்கரே பரப்பிரமம் ஸவ
ரூபரென்றும் அந்தமகரிஷிகள் யாவருக்குமொசொல்ல அவர்கள்கேட்டு மிசவும்
ஆசசரியமானசத்துடன் அருந்தெய்வ பாக்தவ பிப்புத்வ சந்தேகநிர
வாணமான தேகத்தையுடைத்தனா உடனே அவ்விடத்திலிருந்த அந்த
மகாயோகிகள் யாவரும் இந்தத் திருமூர்த்திகளுக்குள் ஸ்ரீசினமயாகாரராகி
யும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீசதீசராகியும் நிருபாணந்த ரிவாததீயராகியும் நிதய
கலயாணகுணதீசய ஸ்வரூபராகியும் ஆதிமத்தியாரதூரிகராயும் விளங்கிக்
கொண்டிருப்பினர ஸ்ரீபுணடரீகாஷ்ணரைத் தவிர விதி சிவாதி சாவப்பிராணி

களுடைய பரம்பரிசுதத நிரோஷப்போக்கிய அருந்தெய்வ ஸ்வரூப விவேக ஜனனிபக்தியான யோகபரம்பகதி யதிகைய வரப்பிரதானங்களை அருளிச் செய்யாநின்ற ஸ்ரீசாவசவாமி வேறுகிடையாரென்று யதார்த்த கியான சித்தர்களாய்ச் சாந்தசமதமாதி குணங்களைவகித்துச் சாவேந்திரியநிககிரகளு செய்து காமக்குரோதாதி அஷ்டவாகக குணரகிதர்களாகி நிரபேக்ஷக்கியான போக சித்தியடைந்து மஹாசாது மூர்த்திகளாய விளங்கினார்கள்

அவ்வாறு விளங்கிய மஹரிஷிகள் யாவரும் ஸ்ரீ அரிபாதாரவிந்தத் தியான யோகமானசாகளாயும் ஸ்ரீபகவான்குறித்தது அனந்தமான யாகாதிகளை நிரபேக்ஷாக்களாய்செய்து அந்த யாகங்களை ஸ்ரீ அரிப்பிரீதி யாததமாகச் சமாப்பித்து தங்கள் வாழ்நாளுள்ளவும் வேதவேதாந்தாபிப்பிராய சுகல புராணேதிகாச சதசங்க சதபுணய குணனுபவாளான சீஷாக்களாயும் ஸ்ரீசா வேஸ்வரருடைய திருமேனிச் சம்பந்தமாகிய பிரபஞ்சத்தினிடத்திலும் ராகத்துவேஷமில்லாமல் மஹாமந்திரஸ்வரூப ஸ்ரீமந்நாராயணராகிய பரப் பிரமமத்தினிடத்தில தங்களாத்நுமாவைக் காணிக்கையாக எடுசெய்து அந்த ஸ்ரீமுகுந்தமூர்த்தியினுடைய நிரோஹைக் பரமகிருபைக்குப் பாததிராகளாகவுமிருந்து ராஜஸ்தமோயின்குணராகி மிதய சத்த சதவாதமக் ஸ்ரீபரந தாம பரமைஸ்வரிய பரம்பரப்பிரமம் சுகாரந்த வைபவோந்த பத்ததினை யடைந்தார்கள்

வாரீர ராஜமகேந்திரராகிய மகிபதியே, மகமமேருச்சாரஸில வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த வேதவாதிகளாகிய அபாமஹரிஷி சிரேஷ்டாகளில வலகத்தின்கண் இருப்பிரசாரம் எமமைபோலப் பரமசதவ சமாசிரயண பரப்பிரமம் ததவ நிசசய சந்தேக நிவாரண கயானப்பிராரத்தன சிந்தனை யுடையவார்களாயினானறே அந்தச் சாவஜ்ஞேபகாராததமாகக் குணத் திரைய தேவதாநிசசயஞ்செய்து சுககதியடைந்த சரித்திரமே உமக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் கடவதென்று அருளிச்செய்தனா

ஸ்ரீகுதபுராணிகா வாககியம்.

வாருங்கள் நைமிசாரணய வாசிகளான மகாரிஷி சிரேஷ்டாக்களே ! ஸ்ரீவேதவியாசருடைய அருந்தவபுத்திரராகிய ஸ்ரீசுகப்பிரமமரிஷியினுடைய திவ்வியவாக்கினின்றும் உண்டாகாநின்ற திவ்யாமிரத்ததிரகுசசமானமாயும் அந்த ஜனமாசசித புணயப்பாபத்தினுண்டாகின்ற சமுசாரபய விமோ சனமாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீபரம் புருஷோத்தமருடைய கிவயசரித்திரங்களை அடிககடிச்செயிற்றுத் தியானஞ்செய்கின்ற புண்ணிய சிரேஷ்டாக்கள் ஜனனமரணத் சமுசாரபய விமோசனங்களாய ஸ்ரீ அரிபத்ததியான மானசக் கியானததையடைந்து ஸ்ரீமுகுந்தருடைய ஸ்ரீபரநதாம வைபவோனதை சுகத்தை யடைவாக்கென்று கூறி மேலுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீசுகா வாக்கியம்.

வாரீர் திவ்யகுணபிரதிப மகிபதியே ! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவர் ஸ்ரீமதவாரகாரத்தில் சாவயாதவபந்துசனங்களுடன் சந்தோஷ சாமபிரா ஜஜ்ய அதிசயத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அதிவ்ய நகரத்தைச்சாராத குசஸ்தலி என்னும் உபநகரத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பூசரோத்தமருடைய பத்தினிகுப பிரசவமாய ஜனித்த சிசுவானது அப்பொழுதே மிருததிரவயவிட்டப்படியால் அவ்விப்போத்தமா மிகவும் சோகாகுலிதசித்தராய இந்த மிருத்தியுடைய குழந்தையை ஏந்திவந்து ராஜதுவாரத்தில் வைத்து அங்கிருக்கின்ற ராஜபந்துக்களையும் துவாரபாலங்களையும் பாதத்துத் துகித்துக்கொண்டு சொல்லுகின்றனா.

பிரம்மனோத்தமருடைய வாககியம்.

வாருங்கள் புண்ணிய புருஷர்களே ! அரசனானவன் தாமசாஸ்திர முறையையறிந்து நீதிவழுவாமல் அதிகாரஞ்செலுத்துவானேயாகில் பிரஜைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்கம் நேரிடமாட்டாதென்று உத்தம சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றமையால் நம்மை யாவரையும் பரிபாலனஞ்செய்கின்ற அரசனுடைய நன்னீதிவழுவாமலிருக்குமாகின் இப்போது எனது சிசுவுக்கு இப்படிப்பட்ட அவநகரமிருதியு நேரிடுமோ கூத்ததிரியாதமனாகியும் உத்தமசுருமசாஸ்திரப்படி நீதிதாம் ஈனனாகியும் துராசாரனாகியும் இந்திரிய ஜயமன்றி விஷயாசத்தனாயம் விவேகசூனியனாகியும் அரசுசெலுத்துமவனுடைய ராஜஜியத்தில் வாழுகின்ற குடிகள் என்றைக்குஞ் சுகத்தையுடைய மாட்டார்களென்று நினைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் அந்நாடு சிசுவை ஏந்தித் தமது யதாஸ்தானமேயாய் சோந்தனா.

ஸ்ரீசுகா வாக்கியம்.

வாரீர் பூசரோத்தம பிரியகுணபூபதியே ! இந்தப்பிரகாரம் அந்தப் பிரம்மனோத்தமருக்கு கிரமக்கிரமமாய் எட்டுச் சந்ததிகளுண்டாக அந்த எட்டுக்குழந்தைகளும் முன்கொன்னபடி மரித்துப்போக அவா ராஜதுவாரத்தில் வைத்துத் துகித்து ராஜநிந்தனைசெய்து சென்றனா பின்பு ஒன்பதாவது சந்ததியுண்டாகி இறக்க அந்நாடு சிசுவையும் முன்போலவே ராஜதுவாரத்தில் வைத்து இராஜநிந்தனை செய்யாநிற்கையில் அங்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தரிசனாததமாக இந்திரதனயராகிய அரசுசனமகாராஜா வந்திருந்தனா தமது பூவகாமத்தினால் சிசுக்களை இழந்து ராஜதுவாரத்தில் ரோதனஞ்செய்து ராஜ நிந்தனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த விப்போத்தமரைப் பாதத்துப் பேசுகிறா

அர்ச்சனமகாராஜன் வாககியம்.

வாரீர் ஸ்ரீ பூசரோததமரே ! பிறந்த சிசுக்களை அநியாய அவாந்தர மரணமாகக் கூறுவனிடத்தில் பறிகொடுத்துக் தீனராயத் துக்கித் துக்கொண்டிருக்கின்ற உமதுவசனத்தை யோசிக்கையில் உமமுஷ்டய துக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் சிசுக்களை மிருதியடையாமல் ரக்ஷிப்பதற்கும் இமமாநகரத்தில் தனுர்த்தனனாகியும் சதகவிரனாகியும் உதகமக்ஷத்திரிய தருமரீதிகளையுணர்ந்து நடப்பிடுகின்ற ஒரு ராஜனும் இல்லாததுபோலல்ல வா தோனறுகின்றது எந்த ராஜஜயத்தில் பிராமமணாகள முதலிய சாவ சேதனங்களும் ஜாப சோர வியாதி தூபபிஷ்டங்களையும் அவாந்தர கற்ப மாலிய மரணத்தி அவஸ்தா சோததுக்கங்களையும் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்களே அந்த ராசசியமானது நசிந்து விடுவதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை அவவரசனும் ராஜவேஷந்தரித்து வயிறுவளராததுக் கொண்டிருக்கின்ற கூத்தாடியென்றே மதிக்கத்தக்கவா.

வாரீர் தீனவதனராகிய விப்பிரோததமரே ! நீர் இனிச்சோகிக்கவேண்டாம் உமது பக்தினியிடத்துக் காப்பமுண்டாயப் பிரசவிகின்ற சமையத்தில் எனக்குதேர்வித்தால் நானவவிடம் வந்திருந்து உனது சிசுவை ரட்சித்து பிழைக்குமபடி செய்கின்றேன் நானபபடி உமது சிசுவை உயிர்பிழைக்கச் செய்து ரட்சிக்காவிடில் அக்கினியிற் பிரவேசித்து சரீரத்திபாகம் பண்ணக் கூடவேனென்று பிரமாணபூரவமாகச் சொல்லினா

பூசரோததமா வாககியம்.

வாரீர் பாண்டவபுத்திரராகிய பற்குணமகாராசரே ! இமமாநகரத்திற்குத் திப்திகளாகவும் அளவிறந்த பூஜபலபராக்ஷிரம் வீரதீர செளரியசம் பன்னாக ளாகவும் தெயவீகதேவதாமச சம்பூதாசளாயும் விளங்குகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண பிரகதியுமன அநிருத்தாதி யாதவவீரர்கள் கேட்டிருந்தும் அவர்கள் என்னகாரியத்தை யோசிக்கே இத்தகுப் பிரதியுத்தரஞ் சொல்லாதவாடனாய உபேட்சித்துக் கொண்டிருக்க ஜகதிசாகளாலும் ஆசரிக கவரிதாகிய இந்தமகத்தான காரியத்தைக்குறித்து நீர் இப்படிப்பட்ட பிரதிக் கிண்செய்வது நலமாகத்தோற்றவில்லை இது உாமாலாகுவது மகா துஸ்தர மாருமேயென்று பேசினா அப்படிபேசுகிற பிராமமணோத்தமரைப் பார்த்து மறுபடியும் அரச்சனமகாராஜா பிரதாபமான சத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினா

இந்திரதனயா வாககியம்.

வாரீர் பிராமமணோத்தமரே ! நீ என்னை ஸ்ரீபலராம முராகராதக பிரத்திபும்ன அநிருத்தாதி யாதவவீர யுகபதிகளைப்போல நினைக்கவேண்டாம்.

நான் எப்படிப்பட்டவனென்றால் விரோதிஜனசமூக விருதயபிஷ்ணேஜவல காண்டபென்னுந் தனுசுனிடத்தில் விஜய அடசய தூணிரோதபவ திவ யாஸதிர பரமபரசனே அனுசுதானஞ்செய்து வருஷித்து சத்துருசைனனி யங்களை பிணைகாடாகச் செய்தெரிககின்ற மகாவிஜயபிரதாப வீரதீரசௌ ரியஸவ்ருப பாரதகிவ மகாராஜனென்று நீர நினைத்துக்கொள்ளும அன்றி யும் திரிபுராதகராகிய பிரகாபருகதிர மூர்த்தியிடத்தில் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்த ரணரங்கவியுய தீரபராககிரம புருஷனென்று நீர நம்பத்தக்கது நான் மிருதியுதோகையை ஜயித்து உமது சந்ததியை ரட்சிக்கிறேனென்று அவருக்குச் சமாதானஞ் சொல்லியருளினா

புநீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் விஜயபலுகதிராகிய வீரேவகோதய மகாராஜரே ! உமது பிதாமக ராகிய அரசுனமகாராசருடைய பராககிரம வசனங்களை நம்பி அநதபபூச ரோகதமரானவா மிஷ்ணு வசுவாசத்துடன் சந்தோஷத்திராய அவருக்கு ஆசுவசனங்களைக் கூறித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு கமது கிருகத் திறகுவந்து சுகித்துக்கொண்டிருந்த சிலநாளுக்குப்பின்பு மறுபடியும் அவ்விப பிஷோரத்தமருடைய பத்தினியானவள் காப்பரகரித்துக் கிரமமாயப் பத்து மாதமுஞ்சென்று பிரசவகாலம் நேரிட்டமாகிந்ததில் பிராமயேணுத்தம ரானவா மிருதியும் விரைவாக அரசுனமகாராசனிடத்திற்கு வந்து ஆசுவ தித்துப் பிரசவசமயம் நேரிட்டி நானின்றது பிறந்து வகுழந்தையைப் பாது காததரட்சிக்க இது சமயமென்று பிபாரத்தாக அந்தத் தனுரத்தனரும் மிகவுஞ் சீக்கிரமாய் தீர்த்தமாடி ஆசுமனஞ்செய்து சூரியபகவானுக்கு அரக் கியங்கொடுத்தப் பரிசுகந்தரக்கரணராய ஒரு ஸதலத்திலிருந்து ஸ்ரீமமா மகேஸ்வரனாத தியானஞ்செய்து நமஸகாரதி வசனங்களை ஆசரித்துத் தனுரனேக விதிப்படி மகாஸதிர சஸதிரங்களுக்கு கிரமமல சுப மந்திரங்க ளால் மறந்தேவனைகளையும் பூசிக்கத் தியானஞ்செய்து காண்டபமென்னுந் தனுசைக் கரத்திலேகி நானுவித் தியபாஸதிர சஸதிரங்களுடன் கூடிய அடசயதூணீ ரங்களைக்கரித்து அநதபபூசரோதத் மருடன்கூட அவருடைய கிருகத்திற்குவந்து நுதிக்கிரகத்திற்கு வெளியிலிருந்துகொண்டு விலை வளத்து நாணிறிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து மகாஸதிரதி ஆயுதசமூகங் களைப்பிரயோகித்து அந்த பிரசவகிருகத்திற்கு தசுக்கிலும் நூலதுழையாத நெருக்கமாக சரக்கூட்டுட்டி அக்கூறுவனைச் சிட்சிக்க நினைத்துத் தனுசி னிடத்தில் ஓர் திவ்யபாஸதிரத்தைக்கொடுக்கு எதிர்பாரத்திருக்கையில் அப்பூசரோததமருடைய பத்தினிக்குப் பிள்ளைபிறந்து இரண்டு மூன்று தரங்கத்தி யழுது ஸவசீர்த்துடன் அநதரத்தானமாயச் சென்று மறைந் தது அப்பொழுதந்தப் பிரசவகிருகத்திலிருந்த ஜனங்கள் ஆ ஆ வென்ற ஆசுசரியமானசத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண கிருஷ்ண வென்று பிறந்தகுழந்தை யானது பொந்தி யுடன் போய்விட்டதே என்னசெய்வோமென்று துக்கித் தழுதனாகள். அநத் விபபிரோததமரானவா சோகாக்குவிதமானசராய இந்

தப் பீமாஜனர மதியாமல ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்யசமுகத்திற்கு ஓடி வந்து முன்னின்று சத்தசத்தவாதமக பரமவியோம திவ்ய சகோனனத பிரமமானந்தப்பரநாம பிரபுவாகிய ஸ்ரீமுகுந்தரே 'ஸநக ஸநதனாதி திவ்ய முனிஜனவினுத ஸ்ரீநந்தகோபாலதநய அகிலகலியாண குணமாதானந்த சுநதிரகிரணபிரவாதசய ஸ்ரீகிருஷ்ண'கோவிந்தா'ஸ்ரீ ஹரி' யென்று துதித்து வாரீர் எங்கள் சுவாமியே 'நான் எனது புத்திரசமரக்ஷணாததமாகத் தமது பிரதிக்கியா வசனத்தைக் காத்துக்கொள்ளச் சுகதியிலலாத அாசசனமகா ராசருடைய வாக்கியத்தை நமசிசு³ சநதோஷிததுக் கொண்டிருந்தேன் ஓகோ!' எனது மூடபாசபுத்தியை என்னென்று ஷீண்பபஞ் செயதுகொள் வேன் இவ்வுலகத்தில் சாவாரிஷ்டநிலாரண தாமஸகாபனத்தின் பொருட்டி நிகில விஸவ ஸதிதி லயங்களுக்கும் காரணபூதர்களான நீங்கள் சரவசகதி ஸவருப சாமாததார்களாக விருந்து என்னகாரணத்தினாலே உபேட்சையா யிருக்க ஒரு மனுஷியனாகிய இந்தப் பாணமீதநயாகளில் மத்திரா கிய அாசசனமகாராசா தமமுடைய தனுராதந் பிரபாவத்தையும் சத்தியவசனத்தையும் அவரால் பிரயோகிக்குந் திவ்ய சஸ்திராஸ்திரங்க ளின் மகிமாதிசயத்தையும் ஸ்ரீசங்கரபகவானே ஜயித்து கீர்த்தியடைந்த தமது பராகிரமத்தையும் தாமே துதித்து என்னையும் நம்பும்படிச் செயது தமமாலாகாது யோசித்துக்கொண்டு நிற்கின்றா இதற்கு நானே காரணனா யிருக்கிறேனென்று நிந்தாஸதுதிக்கீளச்செயது துக்கித்துக் கொண்டிருக்க, உடனே அவருவர்த தேவேந்திரதநயரானவா அந்தப் பிராமமணருடைய வாக்கியங்களென்னும் சஸ்திரங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட மனசையுடையவ ராய் அவருநிறக் சக்கிராமல துமக்குத் தேவதேவதா வரப்பிரசாதத்தினால் கிடைத்த யோகவித்தியாப் பிரபாவத்தினால் அந்தக்ஷணத்தில் ஸ்ரீபகவ தாக்கியஸவருபராகிய யமதாமராஜனுடைய ஸமயமனீபட்டணத்தைச்சேர்ந்து அவரு அவரால் சதகரிக் கப்பட்டு பிராமமணபுத்திரர்களை யாராய்ந்து அவ கிலையென்றறிந்து கொண்டபின் பு கிரமக்கிரமமாய் இரகிரன், அககினி, கிருதி, வருணன், வாயு, ஈசானன் முதலிய திக்குக ிதவதைகளுடைய திவ்ய நகரங்களுக்குடனென்று அங்கங்கு அந்தத் திக்குப்பாலகங்களாகிய திக்குப்பதிகளினால் சதகாரத்தை யடைந்து அவ்விடங்களிலும் இந்தப் பூச ரோததமருடைய தநயாகளில்லாமையை யறிந்து மேலும் இவ்வாசசனமகா ராசா ரபதிக்குடைய புண்ணிபலோக நிவாஸஸ்தலங்கள் முதல் சுரபதிகள் யக்ஷங்கள், கிம்புருடர்கள், நாகலோக நிவாசங்கள், நிசா சரங்கள், சித்தர்கள், சாததியர்கள், விஹவிகேந்திரபதிகள், குயயகாதிபூதஜாலங்கள், பைசாச மண்டலஸ்தலங்கள் மற்றும்முண்டான காம கதிஸவருபானு பவங்களைத் தரா கின்ற லோகங்கள் அனைத்திலுஞ் சென்று அவ்ஞானவாகளால் பூசிக்கப் பட்டுத் தேடியும் இவ்விப்பிரதநயர்களைக் காணாமல் மனமுன்று தமமைத் தாமே வெறுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீமத்தவாரகா நகரத்தையடைந்து அஹோ நான் செயற்பிரதிககளை விபாததமாச்சே யென்று துக்கித்து தமது ஜன்மத் தை கிந்தித்துக் கொண்டவராய் ஒரு அக்கினி குண்டத்தைக் கற்பித்துக்

குருரமான அனற்சுவலைகளை வீசியெரிய மூட்டுவித்தது தமது இஷ்டதெய்வத்தையுடன் பிரகடசனப் பிரணாமங்களைச் செய்து அவனலத்தில் பிரவேசிக்குஞ் சமயத்தில் ஸ்ரீகமலாக்ஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா சமீபத்திருவந்து திவ்யசுந்தர மந்தஹாசவதனூர் விந்தராய் வாராய எனது பிரிய சகாவாகிய பற்குணமகாராசனே! உனது சரீரத்தை இவ்வனலத்திற்கிரையாகக்கவேண்டாம். உன்னைவெறுத்து நிரத்திக இப்பூசுரோததமா சநதோஷத்தையடைந்து துதிக்குமபடியாய் அவ்விப்பிர தநயாகளிநுக்கும் ஸ்தலத்தை யுனக்குக் காண்பித்து மீட்டுதற்குகிறேன்

வாராய அரசுகு! யென்று சமாதானஞ் செய்து அவ்வனலத்தை யாற்றிவிட்டு ஸ்ரீபகவானுவா தமதுதிவ்ய சுகலபத்தினால் வாயுஸவரூபமாகிய ஒருதிவ்யரத்ததை நிரமித்து மந்திரஸவரூபங்களாகிய அசுவகளைக் கட்டி மாதலி தநயனைச் சாரதியாக வமைத்து அததெய்வீகரத்ததினமேல் ஸ்ரீபரந்தர தநயனுடன் உதயகாலத்திலுதித்கும ஸூரியபகவானைப்போல ஆரோஹணஞ்செய்து வாயுமண்டலமாகக் கதியாக இப்பூமியிலுள்ள புண்ணிய நகரங்களையும் வனங்களையும் பாவதங்களையும், நதங்களையும் பாரத்துக் கொண்டு ஏழுசமுத்திரங்களையும், ஏழுதீவுகளையும், அவகங்கு நிற்கின்ற குலாசலபாவதங்களையும் கடந்து சகரவாளகிரி சமீபத்திலிராநின்ற தபோமண்டலத்தில் பிரவேசித்துச் செல்லுமபோது அங்கு அம்மந்திராஸவங்களுக்குக் கதிதப்படிமபடி அநந்தகாரமாயிருந்தமையால் அவ்விடத்தில் ஸ்ரீபுண்டரீ காட்சராகிய சகரபாணியானவா அநந்தகோடிர்வி கிரண தேஜோமய பிரபாவாநீசயத்துக்கு ஒப்பென்னலாமபடியான தமது திவ்யாயுத ஸவரூப ஸ்ரீ சதாசனப்பிரானாகிய திருவாழியாழ்வானைப் பிரயோகித்து அம்மகாரந்த காரத்தைப்பிளந்து முன்னடக்கச்செய்து அம்மாகக்கதின வழியாகத் தமது திவ்யரத்ததை நடப்பித்து மகாரந்தகார மண்டலத்தைக்கடந்து வருஷகால நீருண்டகாளமேகத்தில் நின்றந் தோன்றுகின்ற மின்னற்கொடிகளைப்போல ஒரு மகாஜோதிமண்டலமானது தோன்றினமாததிரத்தில் அநத்ததிவ்ய தேஜோமய மாதீசயத்தைப்பார்த்து இந்தக்காண்டவதனூரத்தரனாகிய அரசுகுன் மகாராசாவானவா தமது கண்களால் அததேஜோமயத்தைப் பாரக்கச் சகதியற்றவராயப் பிரமித்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு பயந்து உடலநடுங்கும் பொழுது ஸ்ரீபகவானுவா அவாமுகத்தை ஸ்பரிசித்து அஞ்சவேண்டாமென்று திடஞ்சொல்லிப் பாரத்துச் சகிக்குமபடியான சத்திகொடுத்த பின்பு சநதோஷ சித்தாகளாய் அப்படிப்பட்ட ஜோதிரமண்டலத்தை நீக்கி அவ்விடத்தில் மஹாதாதி பஞ்சபூதாத்மக பிரகிருதி சம்பந்த காரணத்தினுண்டாகிய இருவினைகளுக்கிடான் ஜன்னமரணங்களுள்ளும் சமுசார தாபத்திரய மகானலச சுவலைகளின் அதியுஷண் தாபஜுவரதி துக்கத்தை நிவாரணஞ்செய்யத்தக்க மிகவும் குளிரந்த மகாமாருதம் வீச இப்படிப்பட்ட திவ்யமாருத வேகவியாபகத்தாலுண்டாகிய அலைஞ்ஞடனகூடிய மகாபிரவாக கம்பீர அமிருதஸவரூப வாரிதியைக்கண்டு மகதாசசரிய குதூஹலபரங்க

ளாய் அதிவியவாரிதி மத்தியபாக மாககமாகச்சிறி தூரஞ் சென்றபின்பு அவ்விடத்தில் அநந்தகோடி சூரியோதயப பிரபமயவியேஷ ஜோதிஸ்வரூபமான ஒரு திவ்ய மாநகரத்தைக் கண்டனாகள மாணிக்கிய விமானங்கொப்புர மண்டலப் பிரகார பிராசாதாதி மணிமயாகார சகஸ்திர ஸ்தம்ப நிரமித சோபிகமாயும், மிகவும் ரமணீயமான நவரத்தின மாஸிகாலங்கொத்தமாயும், மஹோத்தபான வன வாபி கூப தடாகாதி விசித்திர நிரமிதமாயும் சூரியசந்திர கிரணமய அநந்த தேஜோவிராஜிதமான மகோன்னத செளபானங்களுடன் கூடிய மாடபாளிகை களுடையதாயும் அவளியானந்தகர நித்தியைஸ்வசிய பிரதமாயும் பரமயோகீந்திர கமனாகமன பரம்பாகவத நித்திய நிவாஸத்துத புனராவிருத்தி ரசிதமாயும் விவாகுகூனற அக திவ்யபுரத்தினுள் பிரவேசித்து அங்கு அநந்த திவ்யபணிமயாலங்கார அநந்த பபனுடண்டல முகபிம்பங்களில் அநந்தவேதசாகாஸதுதமாகிய அநந்த கிகலோநிரியங்கையுடைய வராகியும் சரதகால பூரண சந்திர கிரணங் களுகஞ்ச சமானமான திருமேனிக் காந்தியையுடையவராகியும் பிரகாசித் துக்கொண்டிருக்கின்ற அநந்த நாம்தேய ஸ்ரீ ஆதிசேஷபகவானுடைய திருமேனியாகிய சிமமாசனஸ்வரூப ரஜிதபாவத்தினமீது ஒரு நீலரத்தின கிரி அமைந்ருப்பதுபோல சாவம்வகளகபாங்க நேத்திரோதசவத திருமேனியையுடையவரும் சாவாசிரிதஜன இருதய சந்தாப நிவாரண கிருபா மாததிரப பிரசன்ன திவ்யமங்கள குணரும் ஸனக சனந்தனாதி பரம யோகீந்திர இருதயோல்லாஸ சம்பூரண சந்திரகிரணப் பிரபாவ முகார விநதரும் நிகிலஜகத சாரித்திர கருணாலோக ஸ்ரீபகமகயாள தாடசரும் ஸ்ரீ இரந்திர இருதயாரவிந்த, விக்கித அருணோகய பிரபாவிசேஷ மகா மனோகர அதரத்தை யுடையவரும் கடித்தத்தினில் பொறபீதாமபரத்தை யும் திருத்தோள்களில் கௌசேயமென்னும் கனகரத்தின காந்தியுள்ள பட்டுத்தரியத்தினையும் அணிந்தவரும் தமது திவ்யதிருநீரணி ஆபாதமஸ்தக பரியந்தமும் ஹாரகுண்டல கடக சேயூர திவ்வியமணி யலங்காத மகுட கங்கணங்கிதமணி முந்திரிகாவிநூதன நவரத்தினக்கித் தூப்புராதி விசேஷ பூஷிதரும் சாவசனபாப மகாஷண சாது சஜ்ஜன சதபகத போஷகரும் ஜயவிஜய சண்டப்பிரசண்ட கஜமுகவிஸ்வகலேன சுமுக சுடந்தாதி பரா சுவதா பரிஜனநிரந்தரசேவிதரும் ஸ்ரீ மதந்தகருடாதி நித்தியமுகதஸ தானுபவ நித்தியமங்களமகோசசவ ஜேகீயமானரும் சாஸவத சகானந்த கந்தளித் இருதயாரவிந்தரும் அரவிந்தவாச ஸ்ரீமத லக்ஷ்மீஸ்வரூபசுகந்தீ வடசஸ்தலரும் ஸ்ரீமநாரதாதி பரமயோகீந்திர சங்கீர்த்தனரந்தரும் அநக அநந்த அப்பிரமேய அசித அனிகார ஆதிமத்தியாநந்தகிதரும் சாவலோக பாப விமோசன குணமகானுபாவரும் பரமகருணாதாசமுத திரரும் ஸ்ரீ அசகத பரம்புருஷோததம் ஸ்ரீமதநந்தகஸ்லோக நாமக்கிரு தரும் சாவஜகதுத பத்திஸ்திதியகாரண ததவ 'ஸ்வரூபரும் கௌஸத துவாரபரணவங்கிருத ஸ்ரீவதசவிசாலவடஸஸ்தலரும் அஷ்டதிகதேவ ஆதி தேவதாஸ்வரூப அஷ்டபுஜப் பிரகார பராக்ரம தோஜோவிராஜிதரும்

சுருகு சக்கர சுதா பதம சாரங்காதி ஆயுதசரநுட அணிமாதிசாவைவரிய சம்பன்னசாவசகதி ஜலசேவிதநும சங்கரபிதாமகநும பரமேஷ்டி சனக நுமாய வின வங்ககொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமநாராயணராவிய பரபிரமம் ஸ்வ ரூப திவ்ய தேவமுாததியை ஸ்ரீகிருஷ்ணாசசனாகளிநுவரும் தங்கள் நேத்திரேதாஸவாநகதமாகக்கண்டு பரம்பகதிபதிசய பரகீமோலலாச இருத யாரவிந்தாகளாயச சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து விடைபெற்றெழுந்து நின்று தங்கள் சிரத்தினமீது இரணபிகரரா விந்தவசனையும் கூப்பி ஸ்ரீ புருஷசூக்தவேத வேதாந்தவாகியவர்களால் துதித்துக்கொண்டிருந்தனா கள் அவ்வாறு துதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணாச சனாகளிநுவரையுட தமது கருணாவிலாக வீசுஷணயத்தினாலே கடாட் சித்து அவ்வாடி தேவசிகாமணியாகிய சாவவிசுவாதமக விசுவம்பர விராட புருஷமீதவதாசக்கிரவாததியானவா திருவாய்மலா ந்தருளுகின்றார்

ஸ்ரீவிராட்புருஷபகவான் வாகியம்.

வாருங்கள் ஸ்ரீகிருடணாசசன திவ்வியசிரேடடாகளே ! நீங்கள் பூலோகத்தில் சாவபிராணிகளுடைய அரிட்டஸவருபாகளாய ஜனிதத அசுரஜனங்களைச் சிடசித்துத் தாமஸ்தாபனாததமாக சாதுசஜஜன ஸ்வ ரூபசிடடாகளை ரட்சிக்குமபொருட்டு எனது சுவாமசா சம்பூதாகளாய நாராயணசொரூபாகளாய திருவவதரித்து உங்களால் ஆசரித்துவரும் ஆதி அற்புத அதிமானுஷ சரித்திரங்களை வேதவேதாந தாபிப பிராயங்களி னால் குணனுபவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற இமமகா முநீந்திரர்கள் உங்க ளிருவரையும் தரிசனஞ்செய்ய இச்சித்துப் பிராத்தித்தபடியால் நீங்க ளிவவிடக்கிறகு எழுந்தருளுகின்ற நிமித்தம் அநத பூசுரோததமருடைய குழந்தைகளை நமது யோகமாயா பிரபாவத்தினால் இங்கு அழைப்பிக கும்படியிருந்து ஆகையால் அநதப் பிராமமீனாகதமருடைய குழந்தை களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்குக்கொடுத்துத் தாமததை நீலை நிறுத்திச் சாவஜகதபரிபாலனத்தைச்செய்து வரக்கடவீர்களென்று நிய மித்து விடைகொடுத்தருளினார்

ஸ்ரீசுகா வாகியம்.

வாரீர் ஸ்ரீநாராயணபதபகதமானஸ நராதிரதியே ! அநத ஸ்ரீமகஸீய பிரபாவாதிசயஸ்வரூப ஸ்ரீவிஸ்வம்பர மூர்த்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணாசசனாக ளிருவரும் அநத பிரதட்சண பிரணமங்களைச்செய்து வேதசூக்திராபிப பிராயவசனங்களினால் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு இப்பூசுரோதத மருடைய தநயாகளையங்கீகரித்து அநத விபூஹவைகுண்ட புரத்திலிருந்து கிரமக்கிரமமாய் அமமகா லாக்கத்தைக்கூடநது ஸ்ரீமததுவாரகா நக்ரத்திற்கு அதிசூகலத்தோடு எழுந்தருளின உடனே மிகுதியும் சதகநும சசீல ராகிய அநதப்பூசுரோததமரை அழைப்பித்து அவருடைய குழந்தை

களைச் சமாபபித்தமாதிரித்தில அநதபபிராமமனோததமரும மகத்தான சுநதோஷ சமபிரமானந்த மானசீகராய இவாகளைத்ததிசெய்து விடை பெற்றுகொண்டு தமதுகிரகத்திற்குவந்துசோநது புத்திரோதசவ சமபிரமா னந்தபரிதராய அநந்த தான தருமங்களைச்செய்து பந்துசன சமாராதன பரி திருப்பதராய வாழ்ந்து சுகித்திருந்தனா-

அநந்தரம ஆசசனமகாராசரானவா ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பரம கிருபாகுண மகிமாதிசயத்தினால் அநந்த திவ்யதரமாகிய வியூகவைகுண்டத் திற்குச் சென்று மகாதபுஜனங்களானும் தியானித்து துதிப்பதற்கரிய சகலசுபாசிய வையவோனதை நிரவதிக தேசோமய சுதத சுததுவ நிரவதி கைஸவரிய மகிமாதிசயத்தை ஸ்ரீ சாவசரணய மஹரியய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபுண்டரீகாடசருடைய சுதந்தர மந்தகாச பிரசன்ன வதனாவந்த தரிச னத்தையும் அடிககடி நினைத்துத் தியானித்து அதயதபுதானந்த மானசீகத் துடன் துதித்துக்கொண்டிருந்தனா

வாரீர் ஸ்ரீவாசுதேவ வரபபிரசாத ஜனிதவசந்த ராதிபதியே ' உமது பிதாமகராகிய பாரத்திவமகாராஜரால் நிஜாஸரிதஜனகலப் விருட்சஸவரூப ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்யகுண மகிமாதிசயத்தை ஸ்ரீமததுவாரகா நந்தத்திலுள்ள சாவாஸரித பந்துசனங்களுக்கூடு சொல்லி அவாகளும் தாமும் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாரவந்த சுபகதிமானசாகளாய அநந்தப் பிரணம வந்தனங்களோடு துதித்து ஆனந்தபரவசாகளாயச் சுகித்துக் கொண்டிருந்தனா

அக்காலத்தில் ஸ்ரீமதவேதவேதாந்தாதத சாவகளுக்குண ஸ்ரீ அரிநாம தேய ஸ்ரீமதந்த சாவேஸவரூப ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவா உத்தமகிரகமே தியாயப் பரமோத்தம கிருகஸ்த தருமத்தை வகித்து மகேந்திர மகாசாம பிராசசிய விபவாதிசய மஹதைஸவரிய மகிமாதிசயத்துடன் யதாஸ்திர விதியுக்கிரமமாக வேதத்திலுண்டாகிய யாகாதிவிரதா னுஷ்டானங்களனத் தையும் சம்பூரணமனோதராயத் தமமைக்குறித்துத் தாமே சாவலோகத்தவா களுக்கும் அனுஷ்டிகுகும்படி ஆசரித்து காண்பித்து இவவுலகாரிஷ்ட ஸவ ரூபங்களாகிய துஷ்டஜனங்கள் முதலிய ஜாவஜனங்களையும் சங்கரித்துச் சாது சஜஜனாதி சாவோத்தம சனங்களைப்பரிபாலனஞ் செய்து சுததாமஸ்தா பன ஸவரூபராயப் பிரகாசித்துக்கொண்டு பஞ்சலட்ச ஷோடசதுக்கதிர அஷ்டோத்திரஸ்ததிவவிய சுந்தரீரதனகளத்திர ஸ்ரீமகாலட்சுமீ அம்சஸவ ரூபங்கள் அநந்தகோடி புத்திரமிகதிராதி பந்துசனங்களோடுகூடி நித்திய சுகாரந்த வையவாதிசயத்தை அனுபவிகக அருளசெய்து சாவசாட்சி பூதச மன விதராய வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனா

தொண்ணூறாவது அத்தியாயம்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிபகவானென னும் ஸ்ரீகுருஷ்ணானுவா

அறபுத்த துவாரகையிலுள்ள

அரியமங்கள் திவ்ய மஹோசசவங்களுக

காரந்த சம்பூரணமனதாய

சோதிசாவைஸவாய சம்பதகரத்துடன்

சுகபோக பாகயாநியாம

சுந்தரபதினயிரத தறுநூற்றெட்டி

சுருணமா மகிஷிபாகனும்

நீதயாதலுபநது மந்தரிபுத்திரமிதர

நிகில்பரி பாலனாதகம்

மாதுபலசேதனாகளுக்கு மகதாசசரிய

மானநேத ரோதசவமதாய

மங்களமதாகவே விளங்கியிருந்ததை

மாமழைச்சியோரினாபபரம்.

இது ஸ்ரீபகவானுவா ஸ்ரீமதுவாரகா நகரத்தினுள் சாவசபாசிரிய திவ்யமவள்ள மகோதசவங்களுரூபிய சம்பூரணமனோத போகபாககியாகி சய சாவைஸவரிய சம்பதகரத்துடன் பதினாயிரத்தறுநூற்றெட்டித் திவ்ய சுந்தரபதினயிரத்களும் சலயாதவா பரகஜனங்களும் மந்திரிபுத்திரி பவுத்திரபுரோகித ஸிவாதி சாவோதகம் பிருத்தியுசனங்களசூழ மகோத் தம் விருஹஸகருமத்தை விகித்து லோகாரிஷ்டஜன நிவாரண சாதுசஜ் ஜன பரிபாலனாதகம் அந்தரயாகவநோச செய்து சாவதேவதாபாகங்க ளைச் சமாபிஷித்த நிதகியநைமித்தியாதி தாமாததங்களை யாசரித்து நிதி யானந்த சாவசேதனாக்களுக்கும் மகதாசசரியகரமான நேத்திரோதவை மாக விளங்கிக்கொண்டிருந்தா ரென்பதைச் சொல்லுகின்றது

வாரீர் ஸ்ரீ அரிசரணாவந்த சதபகதமான மகீபாலகோததமரே! ஸ்ரீநித்தியவிபூதி லீலவிபூதி நாயகராகிய ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானுவா ஸ்ரீமத் துவாரகா நகரத்தில சகலவேததாமஸ ஸம்பூதர்களாயும் மகாரதிக சிரேஷ் டர்களாயும் தெய்வசம்பதகர வைபவோன்னத சுகசிலர்களாயும் மகாப ராககிரம செளயாதிருண சுதகவீரர்களாயு முள்ள யாதவ ராசபநதுக்க ளாகிய வீரயூகபதிகளும் மந்திரி புரோகிதாக்களும் சூழநது வீற்றிருக்க வந்தி மாகதாதி பரிஜனங்கள் புகழநது துதிக்க ராஜஜியாதி ஈரத்தை வகித்து மகாமகிமகேந்திர போகபாக்கியாதிசய பரமசகானந்தானுபவ திவ்யஸவரூப ராய் விளங்கிக்கொண்டிருந்தா ரூபியசுந்திரரான வீரணங்களைப்பழிச்சுத்

தக்க தேஜோமய சுவானரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட மாடமானிகை யினிடத்தும் விமானமண்டப கோபுரபிரகார சிகரங்களில் கற்பித்திருக்கின்ற பொன்னுஞ்சல்களினிடத்தும் அந்தப்புர மாடமானிகைகளின் உபபரிகையின் மேலிடத்தும் சுந்திரகாந்தநிவாநிமிதசுவான கிருகங்களினிடத்தும் வேதிகைகளினிடத்தும் அரசவன்னங்கள் அன்னப்பேடுகளுடன் கூடி சபபிரமானந்த குதூகலத்துடன் சஞ்சரிகின்ற குளங்களினிடத்தும் மதித்த யானைக்கனறுகளபோல வானை மீனமுதலிய ஜலசரங்கள் குளாவித்திரிகின்ற செங்கழுநீரோடைகளினிடத்தும் ஆமைக்குட்டிகள் செருக்கடைந்து ஓடியொளித்து விளையாடுகின்ற கலலுற்று ஜலம் பெருகின்ற வாபிகுப தடாகங்களில் மிகவும் நானுவித மகாமாதுரிய விசித்திர சுவரமாகச் சபதிககிற சக்கிரவாகி, சாரங்க, கிரௌஞ்ச, பாரததுவாஜ, குக்குட, கருட கோகிலாதி பட்சிகள் வாசஞ்செய்து சுகிக்கத்தக்க மகாமாதுரிய ரசம் நிரைந்து பரிபக்குவபலங்களையும் சாகோபசாகபத்திர புஷ்பங்களையும் உடைய தேமா, மருது, விளா, புளி, மா, நாவல், புநாகம், தெங்கு, கமுகு, கதலி, கற்பூர, காசஞ்ஞரபலாச, கம்பு, சம்பீர, காலத்தக்கோலம், பாதிரி, சந்தனாதி கிருஷ்ண சமூகங்களையுடைய சோலைகளினிடத்தும் திருத்தமுதாய, சதபத்திரம், மரு, மதன்பாண, மலையிசை, முல்லை, சம்பங்கி, இருவாட்சி முதலிய பூஞ்செடிகளையுடைய நந்தவனங்களினிடத்தும் செங்கழுநீர், செவ்வாமல, நீலோற்பலா, நெய்தல், கனகாமபராதி திவ்விய புஷ்பங்கள் மலாகின்ற தடாகங்களினிடத்தும் மகாமணிமய நவரத்தின கசிக் சுவான சௌபாநிமித சுந்திரகாந்த வேதிகைகளினிடத்தும் திவ்ய பரிமளத்தைத் தராரின்ற வெட்டிவோகளினால் சுற்றுப்பக்கங்களில் ஆலங்கரிக்கப்பட்டு அமைத்திருக்கும் உசிதாலனசயனங்களில் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீமததுவாரகாந்தர ராஜபந்துக்கள் முதலிய சஜனங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபா சமுத்திரத்தில் நன்னீராடிப் பரிசுத்தா நந்தகரணபக்தியோக மகனீய தபோபலாந்நுபவாசளாய ஸ்ரீகிருஷ்ண குணனுபவமான சீந்தனுடன் அந்தரதப போகஸ்தலங்களுக்குத் தக்க சகலபோகபாககியாதியத்தையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுள்வா பரமோத்தம கிருஹஸ்த தருமத்தை வகித்துக் கிருகமேதியாய வேதவேதாந்த விதிவத்பூவாக அநந்தமான யாகாதி முகாந்தரத்தால் சகலதேவ சமூகங்களையும் அகவன்னியாதி பிதாநேவகையையும், மகாரிஷிகளையும் சாவ பூசரோத்தமங்களையும், சகலசத்புருஷங்களையும், பசு பட்சி மிருகாதி பலபிராணிகளையும் திருபதிகரமாகப் பரம சகானந்தவை பவாதிசயத்தை அனுபவிக்கச்செய்து தாமும் தமது மஹோநந்ததெய்வ சம்பந்தகர சகிலாதி நற்குணங்களை யுடையவர்களாயும் திவ்ய கீதவம்ஸர தேவதாஸதீரிகளோப் போன்ற சுந்தரவந்திகளாயும் மகாபதிவிரதா கிரோமணிகளாயும் விளங்காரின்ற பதினாயிரத்தனுற்றுறெட்டு மகாபக்தினிஜனங்களோடுகூடி அவரவர்களுடைய மனோபிஷ்டமஹாரமணீய மந்திரங்களில் சகலகேளிவாராய விஷ்ணுத போகாதிபுங்களால்

அததனை மகிஷிதனுக்கும் அததனை திவ்வியநாயகஸுவருபத்தை வகித்து அவா கருடைய இருதயாரவிக்கமகனைத் திருபதியடையச் செய்து கொண்டிருந தனா அநக ஸ்ரீபகவானுடைய திருப்பத்தினிகளும் ஸ்ரீ அரவிந்தாஷ்ரு டைய திவ்விய பாதாரவிந்த சேமாதிரய கைவகரய விசேஷ பகதிமான சீகாசனரய அவருடைய சுருதர மகதஹாச வதனூர விரதத்திலுண்டாகா நின்ற மகாமிருதா தூரவசனத்தாலே பரமசுகாநந்தத்தை யடைந்து அவரு டைய கடாஷ்விஷ்ணயதனுக்குப் பாததிராகளாகிய பெருமபாககியாதிர ச யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

வாரீர ஸ்ரீமாத்வாராபதித பகதிமானஸ் மகாராஜரே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபாதாரவிந்த சேவானந்த ஸைங்கரிய பகதியோகசிய மானஸா களாய ஸ்ரீபகவத் ஜனரதன வகளானவாகும் ஸ்ரீகமலாஷ்ருடைய சுருதர மந்தகாஸ நகுணாடாஷ் விஷ்ணய மிருது மதுரபாஷணங்களாலே திவ்ய நித்தியபோகாதி சயத்தை யனுபவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனுபவானந்த சமுத்திரத் தில் மூழ்கி கோவிக் காமோதர மாதவாதி திவ்யநாம சங்கீர்த்தன மான ஸோதஸ ப தற்பாசனரய இ வுலக தாமவகளையும் தவகள் தேகானுபகதி களையும் மறந்து ஸ்ரீபகவத்குணனுபவங்களை ய் செய்து திருபதிமானஸத் தோடு ஒருவாக்கொருவா பிரசாதிக் திவ்யவசனங்களைப் பேசுகிறேன் கேட் கக்கடவீரென்று சொல்லுகின்றனர்

ஸ்ரீபகவதபததிர்ஜனங்கள் வாககியம்.

ஒரு வதுமணியானவள் வாராய அனறிலே! ஏனே இந்த ராததிரி யில் எவ்வளவேனும் நித்திரிகாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ண! ஜனாததன! மாதவா வெனக் குணனுபவஞ் செயவதுபோலச் சுஸ்வரமாக அரற்றிக் காண்டிருந கின்றாய், நாவகள் எந்தவித்ததில் ஸ்ரீயப்பதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகா கமபிரமான இளநிலாவிவிருக்கும் நகையிலும், திவ்யகருணபெருகு கின்ற கடைக்கண் பாவையிலும், மிருதுமதுர சம்பாஷணங்களாலும், அபகரிக்கப்பட மாணசீகத்தை யுடையவர்களாய்க் கண்ணுறக்கமிழந்து ஸ்ரீபகவானுடைய சப்பிரசன்ன முகாரவிந்த சேவாரத்தத்தரது எதிர்ப் பாததுக்கொண்டிருப்பதுபோல நீயும் எங்களிலொருகதியாய் ஸ்ரீபகவத் குணங்களில் ஆழந்து கண்ணுறங்காமல் வருத்தமுற்றி நுகிறாய் ஆகையால் இதோ சாவேசுவர நம்பெருமாளாகிய ஸ்ரீமாத்வயபிரானுவா தாமரசபுஷப் இதழ்களுக்கொப்பான நேத்திரங்களை விழித்து நமமை யாவலையும் கட்ட சித்துப் புனசிரிப்புடனே மகாமதுர சம்பாஷண வகளாலே நமமை யாதரித் துச் சந்தோஷிக்கச்செய்வா நீ வருத்தமுறாமல் எங்களுடனகடி ஸ்ரீபகவா னுடைய சேவாரத்தத்தை வகித்து காக்கக்கடவாயென்று அநத் அனறி லுடைய துவனிககு மருணமி வாரத்தை சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

ஒரு வாராவகையானவள் வாராய சககரவாகப்படசியே! மீகுதியும் அந்தகாரமான இரவில் கண்ணுறக்கமினறிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு

மிகவும் தைரிய இருதயத்தோடு ஸ்ரீமகநீய கமலாட்ச ஸ்ரீ அசுரதனது குண னுபவஞ் செய்வதுபோல சுஸ்வரமாக கூப்பிடுகின்றான், நாவகனோவென றால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தாசியருசி அநிந்தவர்களாய்க் கண்ணுறக்க மெனபதிலமாமல் திவ்வியசகிப்பாகங்களுஞ் சூரிய ஸ்ரீபகவத்குணனுபவ திவ வியப பாவினங்களை ஸ்ரீ அசுரதருக்கு சமாப்பித்து அவா தம்முடைய திவ்யத திருமுடியிலுந் திவ்ய திருவடித்தாமரைகளிலும் அணிந்த புடப மாலைகளைக் கிருபையாகவருளிச்செய்ய எங்கள் அளகத்தில தரித்துச் சம பிரமித்துச் சந்தோஷிக்குமாப்போல நீயும் இச்சுகந்திரயென்று நோன்று கின்றது ஆகையால் நீ எங்களுடன்கூடிக் குணனுபவஞ் செய்வாயானால் ஸ்ரீமுகுந்தரானவா சுப்பிரசனை இருதாயரவிந்தராய அவரணிந்த திரு மாலையினை தந்து சனமானிப்பாரென்றான்

ஒரு சகுணவதியானவள் வாராய சமுத்திரமே! நாவகள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சமசிலேஷ்போகத்தினால் அவா திவ்யவிசாலவக்தஸ்தலத்தில் அணிந்த சந்தனகுங்குமம் ஸ்ரீமகாலட்சுமி கௌஸ்தவர்திகளுடைய சின் னங்களையடைந்து அவரது விபோகத்தினால் வருத்தமுற்று ஜாரணத்தை யுடையவர்களாய் அவருடைய திவ்யநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் நீயும் ஸ்ரீலட்சுமீகாரதருடைய திவ்யசின்னங்களைப்பெற்று அவ ராலே அபகரிக்கப்பட்டமனதை யுடையவளாயிருக்கின்றியோ கண்ணுறக்க மின்றிச் சுவவிரதசீலையாய் ஜாகரணத்துடன் ஜயது, ஜயது, தேவோ, தேவகீ நந்தனா என்பதாகச் சபித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் எங்களுடனேசேர்ந்து ஸ்ரீபகவான் நாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்யக்கடவாயென்றான்

ஒரு ஸ்வானாகசியானவள் வாராய மலயமாருதமே! நாவகள் ஸ்ரீகோவிந்த ருடைய கடைக்கண்பாவையினுலே அபகரிக்கப்பட்ட மானசீகத்தோடு இன்றிரவில் அவருடைய சமசிலேஷ்த்தினால் வருத்தமுற்றது தள்ளாடிய நட்டையையுடையவர்களாய்த் தபித்துக்கொண்டிருக்க ஸ்ரீபகவான் எழுக தருளியிருக்கும் இடஞ்சென்று அவரை யழைத்துக்கொண்டுவாராமல் நீயும் எங்களைப்போலவே மந்தகமனத்தைப்பெற்று மிகுதியும் தபிக்கிறதேபோலக் காணப்பட்டு எங்கள் சாளரவாசலினைவழியாய் மெல்ல துழைந்து அந்தப் புருஷோத்தமருடைய திவ்யபூஷபவனமாலிகா கந்த ரசத்தைக்கொண்டு எங்கள் மீது தெளிந்து வருத்தமுறச்செய்கின்றாயே இதைனன் உனக்குத் தருமமோவென்றான்

ஒரு மங்கையாக்கரசியானவள் வாராய சந்திரனே! ஸ்ரீமுகுந்தரானவா எங்களைப் பிடியாமல் சனமானிப்பதற்குச்செய்யும் விரதோபவாசத்தினால் இளைத்த இரத்திரிகாலங்களில் ஒரு நிலையிலிராமல் உலாவிக்கொண்டு கண்ணுறக்கமீழ்ந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணனுபவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கின் றோம் நீயும் எங்களைப்போலவே அவருக்காக விரதங்களை அனுஷ்டித்து இளைத்தசீரியாய் ஒருநிலையிலாமல் உலாவுகிறதாகக் காணப்படுகிறது அப் படிப்பட்ட எங்களிடத்தில் எவ்வளவேனும் இரக்கமில்லாமல் எங்களுக்குள்

சகிக்கக்கூடாத உனதமுத கிரண வகளிமீல எவசுள காலதருமத்தைப் பாரா
'மல' வந்ததமுதச் செய்னெறியே இதுவும் நீதியோ ! இப்படிச் செய்வதை
யோசிககுமளவில் எவசுளேப்போல ஸ்ரீஹரிபை யடையவேண்டுமென்பதின
லல்ல ஸ்ரீஉமாநாயகருடைய சிரசினமேலீ நுகசினேறோமென்னுங் காலத்தினுல
ஸ்ரீமுராதகா பகவல் அன்புடையவாகளிடத்தில இவ்வித அபசாரப்பட்டு
அதுகாரணமாகக் கூடியரோகத்தையடைந்து நாளுந்குநாள கலைகள் குலைந்து
காரதியினமாய் இளைத்துப்போகின்றாய் நான் சொல்வதைக் கேட்கின்ற
இப்போதாவது உனக்கு நீதியல்லவென்று தோற்றமுமாயின் எவகளுடனகூட
ஸ்ரீசனாததன் பிரீதியாததமாகச் சுவவிரதங்களை யாசரித்து ஸ்ரீபகவான்
பகவதபகத மகாநுஷ வகளின கருபையையடைந்து வாழ்க்கடவாயென்றான்

ஒரு சகுணவகியானவன் வாராய ஸ்ரீமானுன் மேகமே ! உன்னைக் கண்ட
மாததிரத்தில் கிருஷ்ணவிரததால் சிவகருதுகிடைக்கின்ற எவகள் நெஞ்
சுக்கு ரமணியமாகுகுது கோற்றுகின்றாய் அன்றியும் ஸ்ரீஅரிபகதிமானசாக
ளாகிய ஸ்ரீமகா பாசுவதாகள ஸ்ரீஅரிசமானாகளென்று சதசாஸ்திரங்களிற்
சொல்லியபடி நீயும் இவ்வுலகத்தில் சனிதத சாவப்பிராணிகள விஷயத்தி
லும் தயாதிருணங்களை வகித்துச் சராசராதமகமான இப்பிரபஞ்சத்தினை
உனது மஹோவுகார ஸவபாவசீதாஜல பிந்துக்களால் சகலோஷணங்களையுந்
தணித்து ஆனந்தப்படுகின்றாய், சாவபிராணிகளினுடைய சீவனதாரமாகிய
சகல சஸ்வப்பங்களையும் விாததியடையச்செய்கின்றாய் இக்காரணத்தால்
ஸ்ரீஅரியைப்போல பரமோபகாரியாயிருக்கையில் நான்கள் ஸ்ரீயாதவகுலா
தீஸ்வரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையே, எங்கள் பிராணதாரமாகவும் சனாதன
தருமமாகவும் நம்பினைவார்களாய் அவருடைய வாதஸ்வலீயாதி தீவ்யகலீ
யாண குணாபலங்களை ஸாவகாலங்களிலும் நித்தியானு சநதனமாகத் தியா
னஞ்செய்துகொண்டு அவருடைய சுப்பிரசன்ன வதனரவிரத திருப்பவள
தீவ்யவாக்கில் நின்று உண்டாகாநின்ற தேவாமிதத்திற் கொப்பென்ன
லாம்படியான மிருது மதுரசம்பாஷணங்களை விரும்பி இரவே பகலாகக்
கண்ணுறக்கமின்றி மனமீலந்து வருத்தமுற்று அடிகடிகக் கண்ணீர்பெருகா
ரினேறோமென்று ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி புருஷாகாரமாக அவருடன் விண்ணப்பஞ்
செய்து இப்பொழுது விடிதற்குமுன்னமே அழைத்துவந்து எவகளுடன்
சமசிலேஷிக்கச்செய்து ரட்சிக்கக்கடவாயென்றான்

ஒரு மகாபாவியானவன் வாராய சுகபட்சியே ! நான்கள் ஸ்ரீபகவானைப்
பிரித்து அவரையே திபானித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில் மிருத
கஞ்சிவனமாகியும் மகாமதுரமாகியும் எவகள் இருதயதாபநிவாரணமாகியும்,
நினைக்காநின்ற கிருஷ்ணபகவானுடைய தீவயவசனங்களைப்போல எவகள்
பெண்குளிர வசனித்துக்கொண்டிருக்கிறாய் இம்மட்டிலே அவருடைய திரு
மேனியைப்போல மேனியும், அதரம்போல மூக்குமுடைதகாயிருக்கின்றாய்,
கூண்டா லிப்படிப்பட்ட மஹோபகார ஸமிருதிக்கு நிகரான பிரிபத்தித்

செய்த உனது இருதயகமலத்தை எவ்விதமாகத் திருப்திசெய்யப்போகிறே
வினந்து வசனித்துக்கொண்டிருந்தனள்

ஒரு சந்தரமணியானவள் வாராய பருபதமே! நீ ஸ்ரீயப்பதியினுடைய
ஹேயகுணராகிய திவ்யநிராகார நிராகுணப் பரதிபாதய அகாராகத்
தைதனமாதராதி நிராமப கதவயோக சித்தாததபரஸ்ய மௌனவிர
தத்தை பவலமபித்துச சலியாமல நின்று பரோபகார சாவாதமகித சகுணப்
பிரதி பாததியாகந்த அகிலகலயாண குணாதமகங்களான ஸ்ரீபகவதகுணனு
பவத்தை யொழித்து தனியனுபவயோகசித்தியினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு
டைய திவ்ய சரணாவிரதங்களை உனது சிகரங்களால் தரித்து பிரமமான
தததையடைய இச்சிக்கின்றயென்று தோன்றுகின்றது நீ எவ்களுடனகூடி
ஸ்ரீவசுதேவகுமாரருடைய மகாமகிமாதிசய அதிமானுஷ்சேஷடித திவ்யசரித
திரகுண கதாமிரதங்களைக் குணனுபவஞ்செய்து நான்கள அவருடைய
ஸ்ரீபாதாவிரதங்களை எவ்கள் குசபாரங்களில் வசித்துத் திருபதியடைந்தது
போல நீயும் சுதேசகரண ஸவரூபியாய்க் குசபிரதிபீர்த்திய பகதி என னும்
கிரகத்தில் வசித்துச் சாவாதமாயித குணனுபவஞ் செயயக்கடவாயென
றனள்.

ஒரு சரோசாட்சியானவள் வாருங்கள் நதிகளை! நான்கள் எவ்கள்
பிரியபாததாவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கட்டாட்சவீட்சணய அமிரத
வருஷதாரைகளை யடையாமலிருக்குங்காலத்தில் சரீரம் வெளுத்துச் சுஷ்
சித்து இளைத்து முகமானதுவாடி மனவருததமுற்றிருப்பதுபோல நீங்களும
ஜனரிஷ்ட சகலஸவரூப அனுஷ்ருஷ்டிதோஷத்தில் அலைகளுடனகூடிய பிர
வாகஸரூபத்தை இழந்து மிகவும் மணலமேடிட்டு உலர்ததுபோகாநின்ற
மடுத்துறைகளையுடையோர்களாய் உங்களை திருமேனிஸவரூபங்களாகிய வாபி
கூப தடாகாங்களில் ஜலசமுததி யற்றுச் செவ்வாமபல செங்கழுநீர் கமல
முதலிய சம்பததில்லாமல மகாதரித்திரனுடைய கிருகத்தைப்போல விளங்
கிப் பரிதபிக்கின்றோர்களாகையால் இப்போதாவது சீக்கிரமாக எங்களுடன
கூடி ஸ்ரீகண்ணப்பிரானுடைய திவ்வியநாம சங்கீர்த்தனங்களைச்செய்து சுவ
விரதங்களை யனுஷ்டிப்போர்களாகில் ஸ்ரீபகவதாக்கியாப்பிரபாவத்தினால் சாவ
ஜனரிஷ்டநிவாரணாததமாக ஸ்ரீவசுதேவகுமார கிருபாசமுத்திரமானது
மகோத்தமசகுண மேகசமூகங்களின் மூலமாய் வருஷங்களை வருஷித்து
உங்களை மகாபிரவாக ஸவரூபிகளாகப் பிரகாசிப்பித்து உங்களை இருதயங்
களைச் சந்தோஷப்பிக்கச்செய்து ரட்சிப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்றனள்.

ஒரு மகாசீலையானவள் வாராய ஹமஸமே! நீ ஸ்ரீசாவலோக சரணணி
யராகிய ஸ்ரீமாதவப்பிரானிடத்திலிருந்து வந்தாயாகையால் அவரும் அவ
ருடைய நித்தியான பாயினியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமீதேவியும் குசலமாயிருக்
கிறார்களா? நீக்ஷேமமா! நாங்கள் நமதுகண்ணப்பிரானுக்குத் திருவராத்னஞ்
செய்து சமர்ப்பித்த தேவாமிரதத்திற்கொப்பான இந்தப்பாலமுதையும்
துணவிவிப் பணிவாகக்களையும் உனக்கு மிகவும் பத்தியுடன் சமர்ப்பிக்

கின்றோம். அங்கீகரித்தபு புசித்துத் திருபதியடைந்தபின்பு ஸ்ரீ அஜித ராகிய நமது ஸ்ரீ அச்சுதபிரானுடைய திவ்விய கதாசுதாரங்களைக் குண னுபவமாக எங்களுஞ்சொல்லி எங்கள் இருதயங்களுக்கு குதுஹல முண்டாக்ககடவாய நீ அவரிடக்கில் ஸ்ரீ பெரியபிராட்டியாரால் போஷித் தபபட்டு உபயவேதாத்திய யனங்களைச் செய்விக்ருந்தருணத்தில் அவர் எங்களைரினைத்து எங்களுஞ்சு சேஷத்துவக்கியானத்தைப் போத்திது தம் மைத்தவீர ஸவஸவா டி சம்பந்தமில்லைபென்று தம்மைக்காட்டித் தம்மையுந் தந்து இப்போது எங்களைப்பிரிந்து வருத்தமுறச்செய்கிற காரணங்களுக் குரிய ரகசியவசனங்களைச் சொல்லியிருந்தால் நீ எங்கள் குருசிகாமணியா யிருந்து எங்களுடன் சொல்லித் திருபதியடையச்செய்வதுமன்றி ஸ்ரீமகா லட்சுமீதேவியானவள் நமது புருஷாகாரபூதையாகையால் தாம் அகல கிலலேனென்று திருமாட்டில் வீற்றிருந்து எங்களைப் பிரியச்செய்வது தரும் மலலவென்று அவரிடம் சொல்லக்கடவாய நீ இப்போது எங்கள்பட்சத்தி லிருந்து எங்களை ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகச்செய்வ தற்குத்தானே யல்லவா நீ இவ்விடம் எழுந்தருளியுளம் என்றனள்

ஒரு மானிவீமணியானவள் வாராய பிரமமாவே! நீயாசைதேமிகின் றாய இதோ நாவ்களிருக்கின்றோம், ஸ்ரீகமீய ஸ்ரீகமலாட்சராகிய எங்கள் ஸ்ரீமாதவபிரானுடைய திவ்யாக்ஷியால் எங்களிடம் எழுந்தருளியது மெய்யானால் அவருடைய ஸ்ரீசரணாவிரதங்களில் சதாமுக பஞ்சமுகாதி தேவதாசமுகங்களால் அாசகித்திருக்கப் பட்டிருந்துமாய முதலிய திவ்ய மலாகளின் மகரந்தங்களை எங்கள்மீட்டிற்றத்து நாவ்கள் ஸ்ரீபகவா னைப்பிரிந்திருக்கும் தாபங்களாறுமபடி அவருடைய அநந்தகலியாணகதா சுதா ரசங்களைக் கியாணஞ்செய்து எங்கள் மனவந்தங்களையெழுப்பது மன்றி நாவ்கள் ஸ்ரீவசுதேவகுமாரதியைப் பாதாஸரித் தாசியாபேட்சித் ருசி மானசாகளாயும் அநாதிகாம வாசனாதி ருசிபேதங்களி லுண்டாகின்ற அன னியதா கியான சனக சம்பந்தாதி இகரதாமங்களைக் கைவிட்டவர்களாயும் சாவாதம் பரமவைக்கிராணய சுலலவிரத சுசீலங்களாயும் ஸ்ரீகுருஷணசம கிலேஷநித்திய சுகானந்தத்தை யடையும் பொருட்டுப் பரிதபித்துக் கொண் டிருக்கின்றோமென்று புருஷகாரஞ்செய்து அந்த ஸ்ரீகோவிந்தபிரானை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து எங்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யக் கடவாய் என்றனள்

ஸ்ரீசுகா வாககியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோவிந்த பதபகதிமானஸ மகிபதியே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ அரவிந்தலோசனருடைய பத்தினி ரத்தனங்களாகிய பதியைரித் தறு துறறெண்ணராகிய, ஸ்ரீமகாலட்சுமீ அமசு திவ்விய கந்தரஸிதீ சனங்கள் ஸ்ரியோகிஸ்வரேஸ்வரராகிய ஸ்ரீபகவானிடத்தில் தங்கள் இருதயங்களைச் சமையித்து அவரைப்பிரிந்த காலத்தில் இவ்வாறு பேசுவது அவரோடு.

யிருக்குவகாலத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தாட்சருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைப் பூங் கொத்துகளைப்போன்ற தங்கள் கரராவிர்தங்களினால் பிடித்து உபசரித்துக் கொண்டு சகலோபசார பணிவிடைகளையுஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றது மனநிச சராவகால சாவாவஸ்தைகளிலும் அவரையே தரிசனஞ்செய்து அவருடைய நித்தியமங்கள் கலியாண குணகணமகிமாதிசயத்தைக் காணஞ் செய்துகொண்டு தங்களுக்கப்பரபோகதம் நிஜபாதாவென்கிற புத்தியினால் அவருடைய சுந்தர மந்தகாச திவ்விய கிருபாகுண ரஸாராவதத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீபகவான மாயாமோகன சிந்தா ததபரவசாகளாய்ச் சரஸ் ஸல்லாபாதி மிருது மதுரவாகரியங்களால் சம்பாஷித்துக்கொண்டு சரீரசுகானந்த போக பாக்கியாதிசயங்களை அனுபவித்து இகரஸ்கோரந்த பதங்களையும் சரீராபிமானஸிமுகராய சுகவாஞ்சைகளையும் மறந்து சரீரநந்தியத்தில் ரஜதமோமய மிசிரகுணரகித சத்கசுதவர்தபக பரமவவியோரம் பரநாமத்தில் ஸ்ரீமகாலட்சுமீ திவ்வியராமசத்தில் கலந்து பரபிரமமாநந்த தற்பராகளாய்ப் பேறு பெற்றனாகள்,

வாரீர நற்குணபூஷண நராகிபதியே! இவ்வுலகத்தினிடத்தில் நராதமாக ளானபோதிலும் ஸ்ரீபகவானுடைய நிர்ஹேதக கிருபாபரவசத்தினால் தங்கள் சரீராபிமானங்களைவிட்டு ஸ்ரீஅரிநாமங்கிதங்கள் கிப கோகதனங்களைக் காணஞ்செய்து திருபதிபடைந்தவர்கள் மகாமகிமோனந்தபாதாதிப ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைந்து வாழ்வார்களாயின ஸ்ரீபகவானையே நிஜபாதாவென்கிற புத்தியினால் இதரவாஞ்சைகளற்றுச் சகல சிஞ்ஞகங்கையுஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகலியாணகுண நாககாரசுகளையனுபவிக்க திவ்விய பத்தினிஜனங்கள் அடைந்ததை எடுத்துக்கொல்லவும் வேண்டுமோவென்று சொல்லி மேலும் அருளிச்செய்கின்றனா

வாரீர ஸ்ரீமாதவராபிகதபானச மகிபதியே! இந்நபிரகாரம் ஸ்ரீகிருண பகவானுடைய பரமோதகமகிருகந்த நமத்கைவலித்து மேகவைதிகாநுஷ்டானங்களை அனுஷ்டித்து இவ்வுலகத்திலுள்ள சாவபிராணிகளும் நாமாததகாமிய மோட்சகாலே அடையச்செய்வதுமன்றி மகாதகம் பராஹ பாவார்களாச சாது சஜஜனங்களுக்கு ஆசிரியத்து அடையத்தகுந்த திவ்யோனந்த பஸ்தானம் தமது திவ்விய கலியாண குணனுபவங்களால் ஸதாபித்து உலகத்தவர்களுக்கு ஒரு கேவல சமசாரியைப்போல நமத்தனா இவ்விதமாக இந்த ஸ்ரீஅரியானவா தமது திவ்விய பத்தினிகளாகிய பஞ்ச லக்ஷ சதோதர ஷோடச ஸஹஸ்திர சுந்தரீ ஜனங்களிடத்தில் தாப அவா கள் மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் அதனைத் திவ்விய சுந்தரமூர்த்தி ஸவரூபங்களை வகித்து அவர்களுடைய இருதயாரவிந்தங்களைக் களிக்கச்செய்து ஓவ்வொரு பத்தினிமனையினிடத்திலும் பதகப்பதகச சுபத்திரீதனங்களைப் பெற்று வாழச்செய்து அவர்களில் ஸ்ரீருக்குமணீபிராட்டியாரா முத்தவிய அஷ்டமகவி களுக்குள் பதினெட்டுபோ மிகவும் பிரசித்தமான பாசுபலபராகிரம் விச ருசம்பதவிசேஷ கோதிகளை வகித்தவர்கள் அவர்களுடைய நாமதேயங்களை

பிரத்யும்னர், அநிருதநா, தீபதிமான, பாதுகேவா, சாமபா, மிததிரா, விருசதபாஹு, பாஹுவிந்தா, உருகா, அருணா, புஷ்கரா, தேவபாகு, சுருத தேவா, சுனந்தனா, சித்திபாதி, வருதநா, மது, விஷிக்ஞோதனா, எனப் பலவாகளாம் இந்தப்பதினெட்டு நாமதேவதகவர்களும் மகாதித்திவான்களாயும் மகாரதிக்ஞேஷ்டாங்களாயும் மிருதநாதர்களாயும் திவ்யகீர்த்தியெனவும் குப்ஜா தேவியினிடத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாததிராயப் பிறந்த யுபசுலோகரானவா சகலசுருணங்களுளும் ஸ்ரீதிருஷண பகவானுக்குச் சமானராகியும் ஸ்ரீமஹாத்மகா முனீந்திரருக்குச் சிஷிபராகியும் விளங்கி ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் அச்சுசலமானபகதி யோகவிலக்ஷண ஞானமான ஸ பரமபாவத் நிஷ்டராயத் தாமை ஆசிரயித்தவர்களுக்கும் வேதவேதாந்த வேதகுத்திராபிப்பிராய ஸ்ரீமகாலட்சுண பகவதபகதிபோக அக்ஷாப்த திவ்ய ஞானாதகங்களைப் போகித்து வைணவ விலக்ஷணதபரம் கராமீகாசுளாக உஜ்ஜீவிப்பிக்கச் செய்வது மன்றிப் பிரம்ம ஸூதகிரிய வைசிய சூத்திராகி ஜனங்களும ஸதீசனங்களும இராசாதிசனங்களும பங்கு பதிராததாதி புண்ணியஹீன ஜனங்களும இன்னும் எப்படிப்பட்டவர்களும் ஸமரண மாததிரத்கில் பரம்பாடேசிராசுள பரமேகாந்திகள் அடையத்தகுந்த பரமவநியோம ஸ்ரீபரகாமநாதகி மகத்தகையடைந்துயவதாகுக் காரண மாகிய சரததுவகதிரமென ஹும் சந்தசாதவீச வைஷ்ணவ ஸமிருதி நாமாவ கிக திவ்யசுந்தரகதைச் செய்வ அந்தக் கிரிய சந்தபோதனையினால் சகல ரையும் ராகததுவெஷ்டித்தார்களாகக் ஸ்ரீ அச்சுதபகவானுடைய திவ்ய பாகா ரவிந்த பரிசுகதாத்மராயி நுந்தனா

வாரீர குருதலாதிபதியே' திவ்யதேவதீமஸ மகாபலதேஜோ வந்தா களாகிய ஸ்ரீதிருஷணபகவானுடைய அருத்தவ கத்யாசனில் சாஷ்ணத் ஸ்ரீ பகவானுடைய பட்டமகிஷி ரகதினமாகிய ஸ்ரீருக்தமணி பிராட்டியாரிடத் தில் ஸ்ரீ ஹரிசுலியான குணங்களுக்குச் சமானமான பிரத்யும்னா திருவவ தரித்ததை கமது அமமாஞ்செ நகமிபிஹுடைப்புக்கிரிதாரதகினகைத்திரு மணஞ்செய்தனா இரத்தகிரிய தம்பதிகுனிநவநகரம் பஞ்ஞயிரமயாணை பலத்துடைக்கடிய மகாபாகதிரம் சாலியாயே அநிருதனா ஜனனஞ்செய்த னா அவா மகாதீர குழிணைத்தமராய விருத்தியடைந்து அந்த ருகமியினு டைய பெளத்திரியாகிய கன்னிகைபைத் திருக்கலியானஞ் செய்தனர். இவர்களுக்கு மிருந்த தேஜோபல சாலியாகிய வஜ்ரஸவரூபரேனபலா உதித் து மகாரிஷிகள் சாபகாரணமான மௌஸஸ யுத்தஞாலத்தில் யாதவ வம்சத் தவர்கள் லயமடைகின்ற சமயத்திலும் இந்த வஜ்ரஸவரூபாமாகதிரம் ஸ்ரீ பகவத கட்டாட்சிறுசு சாஷிவிருபமாக அந்தச் சாபகாரணவதத்தில் அகப்படாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தனா இவருக்குச் சுபாகுவெண் கிற சுபத்திரா ஜனித்தனா அவருக்கு உக்கிரசேனா பிறந்தனா இந்த உககிரசேனருக்குச் சுருதசேன னென்பவருதித்து விருத்தியடைந்தனர். இந்தப்பிரகார ஸ்ரீபகவத குடும்பத்தில் ஜனித்த மகோதயபுகிரிக் கிரா ம்ணிகள் பரம்பாவன பதித்திராசுளாயும் நிஜாஸரித்தன தாரித்திர ஹித

போக பாககியாகிசயங்களை யுடையவாகளாயும் மகாதேஜோபல பராக் கிரம வீரதீர யூகப்பதிகளாயும் விளங்கி யாதவ வமசேததராகளால் விருத தியடைந்து கொண்டிருந்தார்கள் லீலாமனுஷ விககிரகஸவரூப ஸ்ரீபகவா னுடைய திவ்யயோக மாயாபபிரபவாதி சயததினால் புத்திர பெளததிர பரமபரைகளாக ஜனித்துப் பிரசித்ததாகளான மகாபுருஷருடைய வேத வேதாங்க தனுாவேத வித்தியாப்பியாச முயற்சிக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட உபாத்தியாயாகள மூன்றுகோடி எண்பத்தெட்டு லக்ஷத்து எண்பத்தெண் ண்பிரத தொறுநூறு போகனென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன் றே? உபாத்தியாயாக்குடைய லக்கம் இவ்வளவென்றபோது இந்த மகானு பாவர்களாகிய குமார ரகதினங்களைக் கணக்கிட்டறிவதற்கு எப்படிப்பட்ட வாக்கும் அருமையென்றே தோற்றுகின்றது ஆயினும் யாதவ ஸ்ரீசாக னுள் அநேகலட்சம் போகளுக்குப் பின்பு ஆகனென்கிற ஒரு மகானுபாவ ராயப் பிரசித்தமான கோகதிவந்தராயப் பிரகாசித்தாரென்று சொல்லத் தரமே யல்லது இந்த யாதவவீரயூகப்பதிகளுடைய சரித்திரங்களை ஒருவரா லும் சொல்லத்தரமன்று

வாரீர சுருணசந்திரோதய கீர்த்திவந்தராகிய மகாராஜே! பூவகா லத்தில் தேவாசுரயுத்தத்தில் இறந்த மிகவுங் குறூராளாகிய சிலதுஷ்ட அசு ரபதிகள் இந்த யுகத்தில் ராஜவம்சங்களிலும் இதரவானங்களிலும் ஜன மித்து அவரவாக்குடைய சுகூத துஷ்கூத பலத்திற்குத் தகுமான தேஜோபல செளரியப்பராககிரமாதிரி ராசகியாதிகார ஸம்பதகுணங்களைவ கித்துக் காலமானஸாகளாய், இச்சகாலத்திலும் கெயவப்பிரார்த்தித மானசாக ளாகிய சாதுசனங்களை நலியச்செய்து ஸ்ரீமக்கும் பாரமாய விருத்திய டைந்து கொண்டிருந்தார்கள் ஆகையால் ஸ்ரீஹரியானவா பரமோத்தம தாமஸ்தாபனமாகவும் அவர்களைச் சமஹரித்துப் பூபாரநிவாரணஞ் செய வதற்காகவும் சகலமான தேவகுணங்களையும் யாதவகுலத்தில் சனமிககச் செய்து தாழும் திருவவதரித்து உலகாரிஷ்ட துஷ்டப்பிராணிகளை நாசஞ் செய்து ரட்சித்தனா அப்படிப்பட்ட யாதவகுலமானது யது விருஷணி, தாச, போஜாதி நூற்றொருவம்சங்களாய் விருத்தியடைந்தது இந்த வம்சத் தவாகள ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தினால் அவரையே அனுவாத தித்துத் தானென்னுஞ் சதந்திரமமத புத்தியிலலாதவர்களாய் அவருடைய போஜன வசன நிரீக்ஷண சயஞ்சனுகி கிரீடாவிநோதவர்களைக் கூடியனு பவித்துக்கொண்டு பாவனர்களாய்ப் பரமானந்த சதசதகதிக்கு யோகனி யாகளாயிருந்தார்கள் அந்த ஸ்ரீபகவானுணவா சாவ வேதாந்த சங்கிரகஸ வரூபமான தமது எககியேஸவ் ஸவரூபதருமத்தை யுத்தேசித்துத் தம்மு டைய யோகமாயையினுலே சாவப்பிராணிகளுக்கும் சுகாதாரமாய் நியமிக் கப்பட்ட யககிய யாகாதி கிருத சதங்களுக்கும் யதாசாஸ்திர விதிப்படி வேதவியாசா, காககேயா, அசிதா, அகஸ்தியா, பரசுராமா முதலிய சில பரகவைதிகோததம் மகாரிஷிகணங்களை நிதவிக்குகளாகக் கொண்டு தமது அஷ்டமகிஷிகளுடனே தாழும் திசைப்பைவகித்துப் பதினமூன்று வருஷ

காலம் இடைவிடாமல் பிராமணர்கள் முதலிய சாவப்பிராணிகளையும் சந் தாபண சமாராதனிகளால் திருப்திசெய்து அவர்களுக்கு ஷோட்சேன னத் மகாதானதிகிரம் அந்திய தானங்களையும் கொடுத்துச் சாவ யக்கியங் களையும் நிறைவேற்றசெய்து அவபிருத் ஸதான விரத் நன்னீராடினா

வாரீர் குணசிரேஷ்ட மகாராசரே¹ இந்த ஸ்ரீ புருஷோத்தமருடைய நித்தியாநந்தகலியாணகுண மகிமாதிய மாஹராணவ தீர்த்தப் பிரபாவமா னது அவருடைய திருவடித்தாமரையி லுண்டாய்ச சாவலோகத்திலும மகாபுண்யகங்காநதி ஸவருபமாகப் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மகாநதியைப்பாக்கிலும் பாவனமாய விளங்கியதாகையால் சத்தரு மித்து ருக்கள் விபாகமற்ச சாவப்பிராணிகளும் பாபவிமோசனமாய ஸ்ரீஹரி சாரூபிய சுகாதந்ததையடைவித்தது ஸ்ரீசுதாமுகப் பஞ்சமுகேந்திராதி சாவதேவதாசபூகங்களும் சனாதி மகாமுனீந்திரர்கள் மற்றமுண்டான சாவப்பிராணிகளும் பெரியபிராட்டியாராகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமி தேவியினுடைய திவ்ய கிருபாகடாட்ச புலப்பிரத்த வத்திறகுத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்க ஆப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமகாலட்சுமியானவள் கமது சமபூணமனோரத் நித்திய கலியாண சுபாகவத்தின் பொருட்டு. அந்த ஸ்ரீபுண்டரீகாட்சருடைய பரமசத்து விசமாதிரணயமான இருதயாரவந்த நிவாசத்தின் பொருட்டிம் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றாரென்று வேதகீதங்கள் காணஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றன வல்லவா? ஸ்ரீபகவானுடைய மகாபுண்ய சுலோகதிவ்ய நாமஸமரணமானது பரமவைதிகரிஷ்ட பரகந்திரஸவருபிகளாகிய காம யோகிகளின் வமசபரமபரைகளையும் சத்தியதாமானுஷ்டான நிரதிகளா கிய ராஜவமசபரமபரைகளையும் மற்றுஞ்சக்ஷ பிராணிகளையும் பாவமசெய் யும்பொருட்டு அசேநனர்களுக்குப் பிரமாதவசமாய நேரிட்ட சாவாரிஷ்ட டங்களையும் போஷிக்கின்றதுபோல ஸ்ரீசுகரபாணியினுடைய சாவசமஹார மூத்திஸவருபசக்கரபூத் நாமங்கித் ஸ்ரீசுதாசனப் பிராணனவா சாது சஜஜனுபீஷ்ட சாவலோகாரிஷ்ட நிவாரணாதகமும் தாமஸதாபனாதகமும் இவவுலகத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றா

வாரீர் ஸ்ரீமதுகுதனப்பிரிய மாணஸமகாராஜரே¹ இந்த தேவகீபுத்திர அருந்தெயவ ஸவருபரானவா யாதவநது சனங்கள்முதலிய சாவப்பிராணி களையும் தமது ஆஜானுபாகு வினமபனமான புஜபாக்கிரமாதிய குணங்களி னால் சத்தருக்கூய நிவாரணாததங்களைச்செய்து சகல தாவரஜங்கமாதி சர் ஷப்பிராணிகளுடைய சகலபாபங்களையும் நிவாரணஞ் செய்தருளினா

சாதுசஜஜனாதி சாவாஸரித் ஜனங்களையும் ஸ்ரீகோபிகா ஜனங்களையும் ஸ்ரீமதுராபுரி நிவாஸரான கன்னியா சுந்தரீரத்தினங்களையும் ஸ்ரீமத் தமது திவ்ய சுந்தரமந்தகாஸ மனோகர மிருது மதுர சல்லப சரசவசனதிகளாலும் தரிசனஸபரிசன போகபாக்கியாதி சயங்களினாலும் திருப்தியடையச்செய்து அவர்களால் யாவரும் பாவனாகளாய பிரமமாநந்த பதஸவருபத்தையடைநது சகிங்கக் கிருபைசெய்தனா

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபரமபுருஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபசுவானாவா சாவ லோகவழித்ததின பொருட்டித் தமது லீலாகடாட்ச லேசரமசத்தினால் அங்கி கரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமச்சகூரமாத்ரி அனந்தாவதார மகிமாதிசய திவ்ய கதா சதாரஸகுணனுபவங்கள் செய்யுமவர்களுடைய ஜனமஜனமாரஜீத பாபரா சிகளை நிவாரணஞ்செய்வது மன்றி அவர்கள் ஸ்ரீஹரிபக்திமான லோததமா களாய ஸ்ரீ அச்சத்திவயானந்த பதமாகிய ஸ்ரீ பரந்தாம வைபவோனந்த சுகாரந்தத்தை அடையவும அருள்செய்வார

ஸ்ரீகுருநடைய வாக்கியம்.

வாருங்கள் ஸ்ரீசௌனகாதிமகாமுனி கணசமூகங்கள் ' இவ்வித மாக ஸ்ரீகிருஷ்ணகதா மிரத சுகாரஸங்களை ஸ்ரீவேதவியாச புத்திரரத்தினமா கிய ஸ்ரீசுகரானவா அபிமனயுதனய சிகாமணிகுருக் கிருபையாக வருளிச செயதபடி நானுங்களுக்கு அவருடைய கிருபாகடாட்ச பிரகாசத்தினால் குணனுபவஞ்செய்தே நென்று குருவந்தனஞ்செய்தா. இந்த ஸ்ரீபகவத குண திவ்ய சரித்திராதிசய சுகாமிரத்தத்தை இவ்வுலகத்தில் யாராயினும் ஸ்ரீபகவநபதி மானசாக்ஷாகியும் நமமைப்போல வேதசமமதமாக நன்னீ ராடித் துவாதசஷ்டாஷ்டிரியை செபித்தும் தவயாநுசந்தானஞ் செய்தும் சுகாபபூகாக்காகி அடிசுகடிச சாவதா காலையிலும் மாலையிலும் சதசங்கத துடன் சதகாலகேஷபஞ்செய்து ஒருவாக்கொருவர் யோசித்தும் குணனுப வஞ்செய்தும் அனுபவித்தவர்கள் சகலபாபவிமுகதங்களாய் இகத்தில் தெய்வசம்பதகரமாகிய அந்தர்போக பாக்ஷாதிசயங்களை யனுபவித்துச் சரீரரந்தியத்தில் ஸ்ரீஹரிபதாரவிந்த பக்திமான ஸர்களாய் ராகத்துவேஷ யுகத்த ரஜஸை மோகுணபக்தி சுத்த சதவாதமக நித்திய ஸ்ரீமங்கள் மகோண னத் திவ்யபரந்தாம வைபவாதிசயத்தை யடைந்துய்யக் கடவார்களென்று அமுளிசசெய்தனா.

சந்த விநித்தம்.

வேதநாமழையோதிலும் நல்ல வேளவியாளரும் வாழியே
வெற்றிபெற்றிடும் ராஜாராஜரும் வேதமாமுனி வாழியே
ஆதிபாரதக் கதையைக்கேட்கும் அனபனபரிட்சித்து வாழியே
அரிய குதமாமுனி வரிநடிக ளவாகுழாத்துடன் வாழியே
மாதவனசுத்திய பாமைநுகமணி மாதாகோபிகா ஜனங்களும்
மன்னுமவசுதேவாதாய சோதையும் மாபலராமா வாழியே
காதலாகிய பாகவதந்தனில் கண்ணனசரித்திர மாதலால்
கருத்துடனிதைக் கேட்கும்பாகவகக் கணயார்களும் வாழியே.

எழுகாடி யாசிரியவந்தம்.

அரியபரவெளியை வேதாந்தமுடி வினினிரத்தமாடிடும் அரியமவாழி
தரியமணிபூரகச சோதியிலெழுந்திடும் துகளில்க்குமியும்வாழி
அரணயனெட மரரித்திராதியருஞ் சித்தசாததியாகளவைவாகளும்வாழி
தெய்வவேயாககுமியைச சிலிடமந்திடும் தியாகனனுதினம் வாழியே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராம ஹாரபநமா:

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணவசனம்.

பதினேருவதுஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

மட்டு வந்தம்

அறபுத்ததொடு யாதவாளுக்கதி விபபிரசாபம் விளம்பிடுகின்றதே.

யாதவாருக்கு விபபிரசாபமானது சொல்லப்படுகின்றது

புரீசுகா வாகதியம்.

வாராய பரிசுதித்து மஹாராசனே ¹ பலராமருடனேயும் யாதவாருடனேயும் கடிககொண்டிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா இராஜாக்களுக்குள்ளே மஹாகலசமுண்டாருபபடிச செயதுகொண்டு தைத்தியானைச் சங்கரித்துப் பூமிபாரத்தைப் போக்கடித்தார ஆந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா சத்துருக்களான துரியோதனன முதலானவர்களாலே கபடமான சூதாடி அவமதிக்கும் துரோபதியிலுடையதலைமயிரைப் பிடித்திழுத்தும் விஷத்தைக் கொடுத்தும் அரக்குமாளிகையில் தகவஞ்செயவித்தும் இப்படிப்பட்ட துஷ்டகிருத்தியங்களினால் மனமவருக்தி கோபிக்கப்பண்ணி யாதொருபாண்டவானே நிமித்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டு இரண்டுசேனைகளில் வருமபடியான அரசர்களைச் சங்கரித்துப் பூமிபாரத்தை நிவாரித்தார.

சொல்லுதற்கரிய அத்தமஸிவையுள்ள பகவானுவா பின்னும் எவராலும் ஜடிகக்கூடாத பாதவபூல நரசமுடையாதிருத்ததெயானால் பூமிபாரம்கிணிய தாகவிராது எனினியே ஆசிரமித்து நித்திரிமுக மகாவிபவங்களா

ஸே கருவமடைந்திருக்கிற இந்த யாதவகுலத்துக்கு இந்திராதி தேவர்களிடத் தினின்றும் மகாபிரயாசத்தினாலேயும் திரஸகாரமன துண்டாக மாட்டாது ஆகையினாலே மூங்கிற்புத்ருக்குளுண்டாகும் அக்கினியைப்போல இவர்களுக் குள்ளேயே கலகத்தையுண்டாக்கி நாசமடையச்செய்து ஸ்ரீ வைகுண்ட மெனனும் நமமுடைய லோகமடையவேண்டு மென்று இந்தப் பிரகாரம் நிச்சயித்தவராய் அப்படியே பிராமமணுநுடைய சாபமென்கிற வியாஜத் தினாலே தமது குலத்தை வயம்பண்ணிவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய உலகங்களுக்குச் சவுந்தரியத்தை தராரின்ற தமது தீவயமங்களை மூர்த்தியினு ஸேமனிதர்களுடைய கண்களையும், தமது மதுரமரணவாக்ஞர்களினாலே அவா கள் வாக்குகளையும், தமமைஸமரிக்கு மவர்களுடைய மனதையும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வர்களுடைய கிரியைகளையும் ஆகரிஷித்துக்கொண்டு மேலசனிகின்ற போகங்களுக்குண்டாகுந் துக்கங்களினின்றும் மீளுமபொருடும் பூமியிலே கவிஸவராளாலே வானிக்கப்பட்டுள்ள கீர்த்தியை வியாபிக்கச் செய்து அதினாலே துக்கநிவாரணமென்கிற கீர்த்தியை நிலைக்கச்செய்து வைகுண்ட மடைந்தாரென்று சொல்லுகின்ற சுகப்பிரம்ம ரிஷியைப்பார்த்து பரிசுத்தமும் ஹாராஜன் சொல்லுகின்றார்

பரிசுத்ததுவாககியம்.

பிராமமணுளையே தெய்வமாகவும், பெரியோர்களை நிதயமாக சேவை பண்ணிக்கொண்டும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்திலேயே மனதைப்பொருத்தி யவர்களுமாகிய அந்த யாதவர்களுக்குப் பிராமமணசாபமும் தங்களுக்குள் ளே கலகமுண்டானதும் இது முத்தலானதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட் டும் அரசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீசுகா வாககியம்.

ஓய அரசனே! ஜனங்களுடைய சுகலபாபங்களைப் போக்கடிக்கிறவராய், காமங்களைப்பண்ணி காலஞ்சியாய் வசுதேவருடைய கிரகத்திலே வாசமபண்ணுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாலே கருமநிமித்தமாக அழைப்பிக் கப்பட்டும், அதை நிறைவேற்றித்திருமபவும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டும் மிருக் கிற ரிஷிஸவராள பிண்டமாகமென்கிற சேஷத்திரத்தை யடைந்ததாகன. அவர்கள் விசுவாமித்திரா, அசிதா, கண்ணுலா, தூறுவாசா, பிருகு, அவகீ ரக, காசியபா, வாமதேவா, அதிதி, வசிஷ்டா, நாரதா முத்தலானரிஷிக ளும் அந்தசேஷத்திரத்தை யடைந்திருந்ததாகள் அப்போது அவ்விடத்தில் லீலைபண்ணிக் கொண்டிருக்கும் யாதவகுமாரர்கள் சாமபவதினுடைய புத்திரனுன் சாமப்னைகொப்பமுள்ள ஸதிரீயைப்போல் அலங்காரமபண்ணி மிருகத் தவணக்கமுள்ளவர்களைப்போல அந்த ரிஷிகளுடைய சமீபத்தில வந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமபண்ணிச் சொல்லுகின்றார்கள் ஓ உத்தமாள ளே! இரகக்ஷத்தத் தண்களையும் காப்பத்தினையும் டைய பெண்ணுனவள்

தானே கேழக்க நரணமுடையவளாய் எங்களைக் கேழக்கச்சொல்லுகிறாள். அதிலுை சுவாமிகளே ! புத்திரநாமியாய் பிரசவகாலஞ் சமீபத்திருக்கிற இந்தப் பெண்ணுனைவள பெண்ணைப்பெறுவாளா ? பிள்ளையைப்பெறுவாளா ? அதைச் சொல்லவேண்டு மென்றாகுள் இப்படி பரியாசம் பண்ணப்பட்ட அந்த யாதவாகளைப்பார்த்து ரிஷிகள் மகா கோபங்கொண்டவாகளாய் ஒ புத்தியினுளே ! இந்தப்பிரதி பெண்ணுனைவள பிள்ளையைப் பெறுவதில்லை உங்கள் குலத்தை நாசமபண்ணத்தக்க இருப்புலகையைப் பெறப்போகிறா ளென்று சொன்னசாபத்தைக்கேட்டு சாமபனுடைய வயிற்றிலே கொப்பி ணிபோலக் கட்டியதையவிழக்க அந்த வயற்றிலே இருமபுமயமான உண்கதைத் தடியைப்பார்த்துப் பிரமித்துப் பின்பு பயப்பிராந்தி யுடையவாகளாய் அந்த முசலத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாடினமுக்கதராய் ஶாதவர்களால் சூழ்ந்திருக்கிற உக்கிர சேனனுசிய தம்முடைய அரசன முன்கை வைத்து நடந்த விருத்தாந்தத்தையுஞ் சொன்னார்கள் துவாரகையிலுள்ள சமஸ்தமானவாகளும பிராமமண சாபத்தைக்கேட்டும் அந்த முசலத் தைப் பார்த்துப் பயந்தவாகளானார்கள் அப்போது அந்த யதகுலராஜ னுன் உக்கிரசேனனுனைவன் அந்த முசலத்தைச் சூரணமாகக்கிச் சமுத திரத்திலே எரியச்செய்தான் அப்படியே செயது மீந்த துணுக்கை யையும் சமுத்திரக்கி லெரிந்தார்கள. அந்தப்பொடிகளசமுத்திர அலைகளா லே கரையில் ஒதுங்கி அங்கே கோரைகளாக முளைத்தது, பின்னும் சில மச்சியங்களுடனே செம்படவாகள் வலையிலகப்பட்டது அவர்கள் அந்த இருமபுத்துணுக்கையை எறிந்துவிட அது உலுபதன்னெகிற வேடனு டைய பாணத்தினுணியில கூர்மையாகப் பண்ணிவைத்துக் கொண்டிருந் தான் ஸ்ரீ பகவானுனைவா அந்தப் பிராமமணசாபத்தை தளளிப்போடச் சமாததராளும தள்ளுமபடி இச்சியாதவராய் அதை இஷ்டமாகவே அங்கி கசித்தாரா

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கல் விந்ந்தம்

புவியினில நிமிச சக்கிர பூபகி
கவிஹரி யெனக் கழறும் யோகிகளால்
தவாகள் சொல்லும் பாகவத்ததின தாமமும
அவர்க ளடசண் முமமறை வாமரோ

நிமிசச்சக்கிரவாததிகு கவிஹரியெனகிற யோகிகளாலே பாகவத்தம் மும் பாகவதாளுடைய ஸட்சண்மும் சொல்லப்படுகிறது.

நீசுநா வாககியம்

வாராய் பரிசுதிததுமகாராஜனே ! ஸ்ரீஹரிசோனிகநருடைய புஜங்களா லே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கின்ற துவாரகாபட்டணத்திலே ஸ்ரீநாரதமகாரிஷி பானவா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசிப்பதில் மிகவும் இச்சையுடையவராய அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தனா. ஒருசகல வசுதேவரானவாதமது கிரு கத்திலேவந்த நாரதமஹாரிஷியை மிகுந்த அன்புடன் நன்றாகப்பூசித்து க்கமான ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து சாஷ்டாகமமாகப் பிரணாமமண்ணிச் சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீவசுதேவர் வாககியம்

தபோநிதியே ! பாகவதோத்தமரான உமது சஞ்சாரமானது தீனாளா யிருக்கிற பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தின்பொருட்கு உண்டாகாநிற்கிறது. தேவதைகளுடைய சத்திரமானது பிராணிகளது சுகத்தின் பொருட்டு உண்டாகாநிற்கிறது அச்சுகரிடத்திலேயே மனையுடையவர்களான உம மைப்போலொத்த பாகவதானுடைய சஞ்சாரமசுக்கத்தின் பொருட்டே உண்டாகாநிற்கிறது ஆகையினால் நான் உம்மைத் தரிசிக்கத்தினால் கிருதாந தனுனேன். அவயி ! ஆனலும் யாகொரு தருவங்கால் உமக்கு ஸ்ரீபக வான பிரசன்னமானோரோ அப்படிப்பட்ட பாகவதநுமங்களைக் கேழுகக் வேண்டி யிச்சிக்கின்றேன் பூரவத்திலே நான் மெய்யமாயினால் மோகிக் கப்பட்டவனாய் பூரியிலே புத்திரா லோறுமென்கிற இச்சையையுடையவனாக முத்தியைக் கொடாநின்ற ஸ்ரீபகவானே உபாசிக்கென் மோக்ஷமபிராச சியத்தைக்கோரி உபாசியாமற்போனேன் ஆகையினால் மகாநிசனங்களை யுடையதாயும் பயமுள்ளதாயுமிருக்கிற சமசாரததிலின்றும உமமரீல அனுவசிக்கமாக நானெப்படி விபிபிவீவீனே அப்படி என்னை ரட்சிக்கக்கட் வீர தேவரீ யாகொருசருமங்களாலே ஸ்ரீபகவான பிரசன்ன மானோரோ அப்படிப்பட்ட தருமங்களைக் கேழுகக் வேணுமென்று இச்சிக்கின்றேன் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிராகத்திந் அந்த மீசார்பனமான விருத்த தையுடைய நாரதமகாரிஷிபானவா ஸ்ரீஹரியினுடைய கலியாணகுணங்க ளை ஸமரிததுக்கொண்டு மிகவும் பிரீதியுடையவராய அந்த வசுதேவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீநாரதா வாககியம்.

வாராய சாததுவித் கிரேஷ்டனே ! பரமகலிபாணராயும், புண்ணிய மான கிரகதனங்களையுடையவராயும், பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமன்னாராயண ரைப்புத்திந் ஆரிஷ்பாளெனப்பெட்ட ராஜாக்களுக்கும் மகாஹப வனாயும் விதேககுலத்திலே செனித்தவனாயுமிருக்கிற கிமி சனகனுக்கும் உண்டாயிருந்த சமவாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேழுகக்கடவாய். கனாமபுமனுவினுடைய புத்திரன் பிரியவிருகன், அல்லுடைய புத்திரன்

ஆக்கின ஈத்திரன், அவனுடைய புத்திரன் நாபி, அவன் புத்திரன் ரிஷபன், அந்த ரிஷபனை மோகூதநுமத்தைப் பிரவாததிப்பிக்க வேணுமென்கிற இசையினாலே அவதரியாநின்ற வாசகேவருடைய அம்சமாகச் சொல்லுவார்கள். அந்த ரிஷபருக்குச் சகலவேதங்களுமும் கற்றுணர்ந்த நூறுபிள்ளைகளுண்டானாக, அவாசனில் சிரேஷ்டனாகிய பரதனுவன் அநேகநாளரசாண்டு அதைவிட்டு ஸ்ரீ மநாராராணரிடத்தில் பகதியுடையவரைய தபகினாலே அவரை உபாசித்து மூன்று ஜனமங்களாலே பகவானுடையலோகத்தை யடைந்தான் அவனுடைய நாமத்தினால் பூர்வம் அஜனாபமென்று பெயரையுடைய இந்தப் பூகண்டமானது பாரதவருஷமென்று சொல்லப்படுகிறது மற்றவர்களுக்குள்ளே ஒன்பதுபோ பிரமவாதமுதலான ஒன்பது பூகண்டங்களுக்கும் பதிகளாகவானாக எண்பத்தொருபெயர் இந்தப் பாரதவருஷத்துக்கு நான்கு பக்கத்திலும் காம மராககத்தைப் பிரவாததிப்பியாநின்ற பிராமமனாக வானாக

அந்த ஒன்பது பூகண்டபதிகளானவர்கள் பரமாதக்கை நிரூபித்து பரமாததுமத தியானாபியாசகதினாலே மிகவுரு சிரகை டையவர்களாயும் சிகமராளாயும் ஆகற்ப விதகையிலே சமாதாகைய நிரிஷ்வராளானாக அவர்கள் கனிஹரி, அக்ரிஷன், பிபுத்தன், பிபிஸாயின், ஆபிஞ்சுதிரன், திரவிடன், பரன், ராபசன் என்று நாமங்களுடைய வர்களாய் ஸ்தூல ரூபகார ரூபமான பிரமாத பகவானுடைய ரூபமாகப் பாரததுக் கொண்டு பிபிஸு சந்திரிகனம் ஒன்றிலும் ஆசகதி யிலாதவர்களாயும் தேவன், சித்தன், சாகதியன், சந்தநவான், ஷ்மான், நரன், கின்னரன், இவர்களுடைய மலகங்களிலும் முனிஸ்வரன், சாரணன், பூதநாதன், வித்தியாதரன், பிராமமனன், பக்கன் இவர்களுடைய லோகங்களிலேயும் யதேசசையாச சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் ஒருகாலத்தில் பாரதவருஷத்திலே நிரிஷ்வராளாலே பண்பாபட்டிருக்கிற மகானுபாவனை நிமிச்சக் கிரவாததியினுடைய எககியசாலையிலே அந்த ஒன்பதுயோகிகளும் யதேசசையாகவே வந்தார்கள் அவர்களைப் பாரதது உடனே நிமிச்சக்கிரவாததிசமஸ்த மரியாதைகளுடனும் பிராமமனனுமாய் எதிர்கொண்டு உபசாரமாக வரவழைத்துப்பூசித்து உயர்ந்த ஆசனங்களி லிருக்கச்செய்து எந்தாசாஸ்திரமாகப் பூசித்துவணங்கி அந்த மஹாயோகிகளைப்பாரதது பிரீதியுடையவரைய சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமமணனி மகானுபாவர்களே சமுசாரத்தில் சுண்ணமே னுமுண்டாயிருந்தாலும் சச்சங்கத்தியானம் நீதியாவதுபோல மனிதர்களுக்கு மிகவுமானந்தத்தைச் செய்யாநிற்கிறது ஆகையினாலே எங்களுக்குக் கேட்கிற தற்கு யோககியமேயானால் நீங்கள் ஸ்ரீ ஹரியானவ யாதொரு காமங்களாலே பிரசன்னராய் பக்தன்பொருட்டு தமமுடைய சாருபிதத்தைபுக கொடுப்பாரோ அபபம்பட்ட தாமங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் நிமிச்சக்கிரவாததியானவ னென்று நாரதமுனிவா வசுதேவரைப்பார்த்துப் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றான்.

[illegible]

இருதப்பிரகாரம் விரதததையுடையவனாய் ஸ்ரீஹரிநாம கோததனவளரி
லே பிரீகிபையுடையவனாயும் அதினுல மிகவும் மனதையுடையவனாயும்,
ஒருநாள் ஒருபாசனைக் கண்டவன் போல நகையாரினறும், அருதப்பகவாணை
அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை பட்டேனென்று அழாரினறும்,
அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை கானமபண்ணு
கின்றும், அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை
பரவசனாகிவிடப்பண ஸ்ரீஹரியையே கதியாக அடைந்தவனாய் ஆகாசம்,
அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, இதரபிராணி
அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, அருதப்பகவாணை, சமுததிரங்கள் இன்ன
மூளள சமஸ்த வஸ்துக்களையும் ஸ்ரீஹரியனுடைய சரீரமென்றெண்ணிப்

பிரணுமம் பண்ணக்கடவன இப்படி அச்சகருடைய கிருவடிக்கீழ்ப் பண்ணுபண்ணுகிற பகவானுக்கு அந்த திடமான வுபாசனையினாலே பக்தியும் வீரகதியும் பகவானுடைய சொருபசாஷ்வாதகாரமுடைய உண்டாகாநிற்கும், அதினாலே பரமமான சாந்தியைப்படைந்து சாஷ்வாத பரம்பதத்தையே அடைவன இப்படிசொல்லிய கங்கியோகியின் வாதத்தையையேகேட்டு நிமிச்சகரவாததியானவன் பின்னுங்கேட்கிறான் வாரீர மஹாநுபாவாகளே! மானிடர்களுக்களுளே பாகவதனுனவன் எப்படிப்பட்ட காமநிஷ்டையை யுடையவனுயிருப்பன எவ்வகையான சபாவத்தையும், ஆசாரத்தையும் உடையவனுயிருப்பன எந்த சின்னங்களாலே பகவானுக்கு இஷ்டமாக விருப்பன, அதைச்சொல்லவேண்டு மெனக்கேட்க ஹரியோகிசொல்லுகின்றா

வாராய் ராஜனே! யாதொருபுருஷனுனவன் சமஸ்தபிராணிகளிலேயும் பகவான் அந்தரியாமியா யிருக்கிறாரென்றும் கலியாணகுணங்களையுடைய பரமாத்மாவின்மீது சமஸ்த பிராணிகளு யிருக்கிறதென்றும் பார்க்கிறானே அவனே பாகவதோத்தமனாகிறான் யாதொரு புருஷனுனவன் ஈஸ்வரனிடத்திலே பக்தியையும், பாகவதானிடத்தில் சிநேகதத்தையும், அஞ்ஞானிகளிடத்தில் கிருபையும், சத்தன்களிடத்தில் உபேகைஷ்யையும் பண்ணுகிறானே அவன் மத்தியபாகவதனாகிறான் யாதொருபக்தனுனவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய பிரதிமையிலேயே சிரத்தையுடனேகூட பூசையைப்பண்ணு நின்று கொண்டு பாகவதன் இக்ரபிராணிகளிடத்திலேயும் பூசியாமலிருக்கிறானே அவன் பிராகிருத பாகவதனாகிறான் யாதொருவன் இந்திரியங்களாலே விஷயங்களைக் கிரகித்தாலும் சுகந்தன்ஷ்ணுவினுடைய மாயாவிலாசமென்றே பார்த்து அந்த விஷயங்களில் ஹேபு விருப்பினமையா யிருக்கிறானே, எவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய அனுபவத்தினாலே தேகம் இத்திரியங்கள், மனது, புத்தி, சென்மநாசம், பசி, தாகம், பயம், சோகமுதலான சமசாரதர்மங்களாலே மோகத்தை யடையாம லிருக்கிறானே, எவன் காமாகாமமுதலான வாசனைகளும் அணுகாமல் அதுகளுக்குப் புறம்பாகிறானே, எவன் தவசினுலேயும், வானசிரமத்தாலும், அக்வகொளளாமல் உததமகுலம் தபச முதலானதுகளை யுடையானுயிருக்கிறானே, எவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஏகாத பக்தனாகிறானே, எவன் தன்னுடையதென்றும் இதரானுடைய தென்றும் அபேதமுள்ள மனதுடையவனானே, எவன் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாரவீரதமே கதியென்று பிரியாத கியானத்தையுடையவனாய் எப்படிப்பட்ட விஷயாதிகளிலும் சிந்தையை வேறுபடுத்தாதவனாய் ஹரிபஜனையின்று நிமிஷமேனும் சலிபாமலிருக்கிறானே அப்படிப்பட்ட சத்தன்களுடையவனே பாகவதோத்தமன், அவனே வைஷ்ணவோத்தமன், அவனே ஸ்ரீஹரியினுடைய ஏகாதபக்தனாகச் சொல்லாநிற்கிறான்

முன்றாவது அத்தியாயம்.

எழுகீரடி யாசிரியநீர்த்தம்

அரியநிமிச சககிரவாததிகு அநதரிஷியோகியானோனாதிக
குரியபகவானிடமாயா வசனத்தையும் பிரபுததவ்யா யோகிரதிரன்
பெருமையைத் தாண்டு முபாயத்தையும்
பகவானுராதனக கிரமமும் பகாநதிடாரே

நிமிசசககிரவாததிகு அநதரிஷி யோகியானவா மாயையைத்தாண்டு
முபாயத்தையும், பிப்பிலாயினியோகியானவா பரததவத்தையும், ஆவிரதேமாந்
திரயோகியானவா பகவானுடைய ஆராதனக கிரமத்தையும் சொன்னா
ரென்று சொல்லப்படுகின்றது

நிமிசசககிரவாததி வாககியம். ' '

வாருங்கள் மகானுபாவர்களே ! பிரமமாதிகளையும் மோகிப்பியா நின்ற
ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய மாயையை அறியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க,
அநதரிஷி யோகியானவா சொல்லுகிறார்

அநதரிஷி வாககியம்.

ஓ அரசனே ! மகாபரிசுத்தராயிருக்கிற அநதப்பரமாததுமாவின்னிடத்
தில் யாதொருகாரணத்தினாலே பரமாததம் புத்திதோன்றாமல் பிரபஞ்சத்
தோற்றநதோணிக கொண்டிருப்பதே அவருடைய மாயையாக நிற்கிறது
அநத ஈஸ்வரரானவா யாதொரு மாயையினாலே இந்தப்பிரபஞ்சத்தைச்
சிருஷ்டித்தாரோ ஆதிபுருஷரான பகவானுனவா தமமாலே தமமுடைய
அம்சாளான சீவானுக்குப் போக மோகிதங்கள்பொருட்டு பிரிதிவு முதலான
மகாபூதங்களாலே அனேகங்களாயும் சராயுசமுதலான பிராணிகளைச்
சிருஷ்டித்தாரோ இதுவே அவருடைய மாயையாகநிற்கிறது பின்னையும்
இந்தப்பிரகாரம் சிருஷ்டி க்கப்பட்டிருக்கிற பிராணிகளிலே அநதரியாயி
யாகப் பிரவேசித்திராநின்று மனதுமுதலான இந்திரியங்களிலேயும் அனுப்
பிரவேசித் திராநின்று சபதாதிருணங்களைச் சீவாததுமாவைக் கொண்டு
அனுபவிக்கிறாரோ அதுவே ஸ்ரீபகவானுடைய மாயையாக நிற்கிறது அரச
தச சீவனுனவன் இந்திரியங்களினாலே விஷயங்களை யனுபவியாநின்ற
இந்தச் சரீரத்தைத் தானென்றெண்ணிக்கொண்டு ஆசகதியையுடைவனாய்
காமேந்திரியங்களால் வாசனைகளோடே கூடியிராநின்ற காமங்களைச்செய்து
கூதுக்கருபமான அநதப் பலன்களை யனுபவித்துக்கொண்டு இந்தச்சமு
சாரத்திலே பிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறான். இப்படியாக அநதச்சீவனு
வன் அனேககூதுகத்தைக் கொடாநின்ற காமகதிகளை யடைந்தவனுங்

மகாப்பிரளயபரியந்தம் சன்னமரணத்தினை பரதந்திரகை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான் பிரிதிவு முதலான பூதங்களுக்குப் பிரளய ஹேதுவான துண்டாகுகையில் பகவானுவா காரியகாரணமாயும் ஸதூலமாயுமிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சத்தைக் காரணமான பிரகிருதியை யடைவிப்பிக்கிறதற்கு ரிஷியாகி நிற்கிறா பிரளயகாலத்தில் பூமியிலேனே வருஷம் மகாகோரமான அனாவிருஷ்டியானது உண்டாகப்போகிறது அக்காலத்தில் சூரிய னுவன மூன்றுலோகங்களையுந் தக்கிகப்போகிறான். அப்போது சங்க ருஷணனுடைய முகத்திலே நின்றதுண்டாகா நின்ற காலங்களினியானது அதிக சுவாஸ்யுடையதாய் பாதாள முதல் வாயுவினுலே தக்கித்துக்கொண்டு விரந்தியாயிருக்கும் பிற்பாடு பிரளயகாலத்தைப் பண்ணுநின்ற சமவாதமென்னப்பட்ட மேகக்கூட்டமானது யானைத்தும்பிக்கை யளவாயுள்ள வருஷ தாரைகளாலே அனேக சமவசசரங்களை வருஷிக்கப்போகிறது அதில் பிரபஞ்சமானது லயத்தையடையும் அந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானியான இரணியகற்பனைவன சூட்சுமகாரணமான பிரகிருதியையடைவன அப்போது சகலமும் 'ஸீ'யித்து பரணமாததிரமே யுண்டாயிருக்கும்.

பிரிதிவுமுதலான மகாபூதங்களுக்கு லயம் எப்படி என்றால் வாயுவினுல் கெந்தகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில் பூமியானது ஜலத்திலே லயத்தையடையும், அந்தஜலமும் வாயுவினுலே அபகரிக்கப்பட்ட ரசோகுணத்தையுடையதாய் அக்கினியிலே லயத்தையடையும், சமவர்த்தமென்னப்பட்ட தபசினுலே ரூபகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில் அந்த அக்கினியானது வாயுவினே லயத்தையடையா நிற்கும், ஆகாசத்தினால் ஸபரிசகுணமானது அபகரிக்கப்படுகையில் அந்தவாயுவானது ஆகாசத்திலே லயத்தையடையாநிற்கும், தனக்குக் காரணமாயும் காலஞ்சியாயுமிருக்கிற ஈஸ்வரனுலே சபதகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில் அந்த ஆகாசமானது தாமச அகங்காரத்திலேயும், இந்திரியங்களும், புத்தியும், ராஜச அகங்காரத்திலேயும், மனதானது இந்திரியாபிமானி தேவதைகளோடேகூட சாத்துவீக அகங்காரத்திலேயும், லயத்தையடையாநிற்கிறது இரதப்பிரகாரம் தன்னுடைய காரியங்களுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த அகங்காரமானது மகத்தத்துவத்திலே லயத்தையடையா நிற்கிறது மகத்தத்துவமானது பிரகிருதியினுலே லயத்தையடையா நிற்கிறது.

பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் மிகவுமேவெறிய பரமானுமுதலான ஜகத்காரணமான திருக்கின்றது என்கிறபொருளும், சிருஷ்டிக்குப் பூாவம் அசத்தான பிரிதிவுமுதலான பூதங்களுக்குக்காரண வியாபாரத்தினுலே ஜனமமுண்டாசச தென்றறிவதும் காணப்படாநின்ற பிரிதிவுமுதலான இந்த ஜகத்துக்கு நாசகாரணத்தினுலே லயிக்கிறதென்றறிவதும் இதுவே பரமாத்மாவின்னுடைய மாயாவிலாசமாக நிற்கிறது

வாசாய் ராஜனே ! சிதலுஷ்ணமுதலானதினுலே உண்டாகி கிலேசமும் மரணயேதுக்களான சபபாஷ, சோநாஸ் முதலான துஷ்ட மிதாஸிக

கருடைய தரிசனத்தினாலே உண்டாகாநின்ற பயமும், இதிலுள் மேலு மேலும் உண்டாகாநின்ற கிலேசப்பிரவாகமும், பயப்பிரவாகமு மியா தொன்றுண்டோ இதுவே ஆதமாவீனுடைய அக்கியானமாக நிற்கிறது. வைதீகாள் அசுத்தான பிரபஞ்சத்துக்கு உற்பத்தியையும், அசுத்தத்துக்கு நாசத் தையும், பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் பிரபஞ்சம் வேறெனவும், பிரமாணிகமாகச் சொன்னாகளையானால் அந்த வைதீகாளுக்கு வேதமானது அக்கியானத்தை நாசமபண்ணி வஸது தத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்தது கொண்டிருக்கும், இருந்தாலும் துஷ்டாளான சோராள சாராளிவர்களுக்குச் சூரியோதயமானது வஸ்துத்தத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்தது கொண்டிருந்தாலும் சேஷமத்தின் பொருட்டாகாத தெப்படியோ அப்படியோல் அவர்களுக்கு சேஷமத்தின் பொருட்டாகமாட்டாது

ஜலமுதலானதில் காணப்படாநின்ற சுநதிரப்பிரதிபிம்பமும் பர்வத முதலியதுகளில் கேழக்கப்படாநின்ற பிரதிதொனியும் சிப்பியினிற் காணப் படாநின்ற வெள்ளியும், இதுகள் விகாரமில்லாததாயுமிருக்கிற பிம்பத்தி லேயும், அதிஷ்டானத்திலேயு மில்லையன்றோ அந்தப்பிம்பமும் அதிஷ்டா னமும் பரிபூரணவஸ்துவான சத்திலே யில்லையன்றோ கியானத்தைத்தவிர பதாததமென்கிறதும் சுதாவாகியில்லையன்றோ அந்தக் கியானத்துக்கோ வென்றால் அனாதியான படியினாலேயும் சுயம்பிரகாசமான படியினாலேயும் வேறுசாரணமில்லை ஓய் அரசனே! யென்றா அநதரிஷி யோகியானவர்.

நிமிச்சக்கிரவர்த்தி வாககியம்.

மகாரிஷிகளே! மனோசய மில்லாதவர்களாலே தாண்டுதற்கரிதான ஈஸ்வரனுடைய இமமாயையைச் சரீரத்திலே நானென்கிற புத்தியையுடைய வர்களானபோகன் சுமமாக எப்படித் தாண்டுவார்களோ அந்த உபாயத்தை உருளுமபடி நிமிச்சக்கிரவர்த்தி கேடக அவர்களில் பிரபுத்தயோகியானவர் சொல்லுகிறார்

பிரபுத்தயோகி வாககியம்

யாதொரு புருஷனுனவன் துக்கநிவாததியாய் சுததையடையும் பொருட்டு காமவகளைப்பண்ணியும் ஸ்திரீயுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற தினுறு முண்டாகும் வித்தியாசங்களைப் பாரக்கக்கடவன் நித்தியமாக துக் கத்தைக்கொடுத்தும் மிருத்தியுருபமாயுமிருக்கிற தனங்களாலே அனித்திய மான கிரகம், புத்திராள், ஆபதாள், பசுக்கள் இதுகளாலே ஆதமாவுக்கு என்ன பிரீதியுண்டாகுகிறது காமத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட சமஸ்த போகவகையும் அநித்தியமென்றே அறியக்கடவன் உத்தமமான கிரே வசையறியவேண்டியவன் சகலவேதாததங்களுடைய தத்துவத்தையும் பர மாதமவஸுபவத்தையும் அறிந்து ஆசாரியனை 'ஆசரிக்கக்கடவன். அந்த ஆசாரியனுடைய சுநிதியிலே அவரையே பரமாத்மாவாகப் பாவனை பண்ணி ஸ்ரீஹரியானவர் சுநதோஷமடையும்படியான அப்படியிட்டி யாக வததாமகளைக் கபடமில்லாமறிகேட்டு கிரகிக்கக்கடவன்.

சமஸ்த விஷயங்களில் விரததியும் சாதுகருடைய சங்கத்தையும், நிமிஷ ரூஷ்டாளிடத்திலுள்ள தபையும், சமனூரிடங்களிலுள்ள சததையும், உத்தமாளிடத்திலுள்ள வணக்கத்தையும் பண்ணக்கடவன சரீரத்தை மிருத்தினை ஜலமுதலியனுகளாலே சரிசெய்வதையும், அந்நரங்கத்திலே டம்பம் அக்காரங்களை விட்டிருக்கையும், காமானுஷ்டானம் பொறுமை வேதாத்தியயனம் முதலானதையும் பிரமமசரியத்தையும் சேவகாருணியம் சுகதுக்கமுதலான தொந்தங்களில் சமாணமனதும், சர்வபிராணிகளிலும் பரமாததுமா அநதரியாமியாயிருக்கிறுனென்ற கியானமும், ஏகாதசீலன யிருக்குகையும், கிரகமுதலானதுகளில் அபிமானமில்லா திருக்கையும், ஆரண்ணியங்களில் விழுந்திராணின்றும பரிசுத்தமாயு மிருக்கிற மரவுரியைத்தரித்துக் கொள்ளுதையும், பகவானைப் பிரதிபாதிப்பானை சாஸ்திரங்களில் ஸரத்தையும், இதர சாஸ்திரங்களைத் தூஷியாதிருத்தலையும், பிராணியாமங்களாலே மனோநிசகிரகத்தையும் வாக்ருநிககிரகத்தையும், காமியகாமாதி யாகத்தினால் காயநிக் கிரகத்தையும், சத்தியவசனத்தையும், இநதரிய நிகரெகத்தையும், ஆஸ்பித்து பண்ணக்கடவன், அற்புதமான லீலையுடையவரான ஸ்ரீஹரியினுடைய அவதாரம், சரித்திரம் குணம் இதுகளுடைய சிரவணத்தையும், கோத்தனையையும், தியானத்தையும் பண்ணக்கடவன், ஸ்ரீஹரிக்குப் பிரதி யாததமாகவே யக்கியமுதலான காமங்களைப் பண்ணக்கடவன் யாகம், தானம், தபசு, தடாகப் பிரதிஷ்டை முதலான கருமங்களையும், இஷ்டமான கெந்தபுஷ்பமுதலியனுகளையும், பாரியை, புத்திராள், கிரகம், பிராணன் இதுகளையும் பகவானுக்குச் சமாபணம் பண்ணக்கடவன்

இநதப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையே நாதனாகவுடைய ஸதாவரசங்க மங்களான பிராணிகளிலே கிரேகத்தையும், பூசையையும், வைக்கக்கடவன் பாவனமான பகவானுடைய எஸ்சை ஒருவாகக்கொருவா சொல்லிக்கொண்டு, ஆநந்தித்தும், சகலதுக்கங்களின்று நிவாததியாய் சுகித்திருக்க அபியாசிக்கக்கடவன் பாகவதாளானபோகள் சகலபாபசமூகங்களையும் போகடியாரின்று ஸ்ரீஹரியை ஸமரித்துக்கொண்டு ஒருவாகக்கொருவா புளகாங்கிதமான சரீரத்தை பகதியினுலே தரியாநின்றும் ஒருவேளையில் ரோதனம் பண்ணியும், நகைத்தும், ஆநந்தித்தும், நிரத்தனம் பண்ணியும், கானம் பண்ணியும், ஒருவேளையில் ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலைகளை அபிரயம் பண்ணுவார்கள. இப்படிச் செய்யும் அநதப் பரம்புருஷரை யடைநது சுகதுக்கத்தை விட்டவனாய் வேறுசிறத்தையின்றி பாகவத தாமங்களை யாசரிக்கக்கடவன் இதிலுண்டாகின்ற பகதியினுலே ஸ்ரீமந்நாராயணரே கதியென்று வெல்லுதற்கரிய பகவான் மாயையை சுகமாகவெல்லுவான். என்றிப்படி பிரபுத்தயோகியானவா சொல்லக்கேட்டு நிமிச்சக்கிரவாத்தி சொல்லுகிறான்.

நிமிச்சக்கிரவர்த்தி வாககியம்.

கேளுங்கள் மகானுபாவர்களே! பரப்பிரமமானது நாராயணரென்றும் பகவானென்றும், பரமாததுமாவென்றும் சொல்லப்படுகின்றதனறே, நாராயண

யணரென்று பெயரையுடைய அந்தப் பரப்பிரமஹத்தினுடைய சுயரூபத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்கின்ற அந்த வரசனைப்பாத்துப் பிப்பிலாயன யோகியானவா சொல்லுகின்றா.

பிப்பிலாயனயோகி வாககியம்.

வாராய அரசனே! யாதொருபகவானுவா இந்தப்பிரபஞ்சத்தினுடைய கிருஷ்ட ஸத்தி சங்காரங்களுக்குக் காரணமாயும் காரணகுனியராயும், சொற்பனமுகலான அஸ்தைகளில் அநதிரியாமியாயும், தேகம் இந்திரியங்கள், பிராணை, மனது இதுகளில் பிரேரேபணைப் பண்ணப்பட்டு சீவனுடனேகலந்து விஷயாதிகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மிருக்கிற அந்த நாராயணரைப் பரப்பிரமமென றறியக்கடவாய அப்படிப்பட்ட பரப்பிரமத்தை நேத்திரமுகலான இந்திரியங்களாலும் மனதிலும் புத்தியாலும் அடையக்கூடாது வேதமானது தான பிரமாணமாக நின்று கொண்டு அந்தப் பரமாததுமா வாகுக்கும் மனதிற்கும் எட்டாதவரென்றும் சொல்லாமலே அப்பரமாத்மாவைத்தவிர மற்றவைகளை நிஷேத்யா நின்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது ஆதியில் எவ்வாறு அப்பரப்பிரமஹமே சததுவ ரசஸ தமோகுண ரூபமானதென்றும் அது சிபியாசகதியினுலே விராட்புருஷனென்றும், கியானசகதியினுலே மகதகததுவ மென்றும், சீவனென்றும், அகங்காரம் இந்திரியம் சேவகளை விஷயங்கள் சுகமுதலான காமம் பலன்களாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்றது காரியகாரணங்களுக்கு பரமகாரணராயிருக்கிற அந்தப் பரப்பிரமஹமே சாஸ்சுரூபமாக விளங்குகிறதது, இந்தப்பரமாததுமா வானவா பிறந்ததுமில்லை, இறந்ததுமில்லை, விரத்தியுமில்லை நாசமுமில்லை அல்லாமல் பாபியம் யவலனமுதலான தேக அஸ்தைகளுக்குச் சாட்சியாய் அநதந்தக் காலங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும சாவதேசத்திலும் காலத்திலும் நாசமடையாதவனாய் கியானமாததிர ஸ்வரூபனாயும், சாங்சாட்சியாயும், நித்தியனாய் மிருக்கின்றான் இப்படிப்பட்ட அந்தப் பரமாததுமாவாகிய நாராயணரையே பரப்பிரமஹமென்று அறியக்கடவதென்றா நிமிசசக்கிரவாததி பின்னும் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றா

நிமிச்சக்கிரவாததி வாககியம்.

தபோநிதிகளே! புருஷனுனைவன காமயோகத்தினால் சமஸ்தா சாரத்தையுடையவனாய் இந்த லோகத்தில் சீக்கிரமாகக் காமபந்தங்களை விட்டு விடக்கூடிய விவாததிகாத்தானமான கியானத்தைச் சொல்லக்கடவீர்கள். அல்லாமல் பூர்வத்தில் எனபிதாவான இடசவாகுமகாராசனுடைய சமீபத்திலே பிரமஹபுத்திராளான சனகயோகி முதலானபோகன சாவககியாளாயிருந்தும் நானிந்த பிரசனத்தையே கேட்டேன் அவர்கள் சொல்லாமற்போன அந்தக் காரணத்தையுஞ் சொல்லக் கடவீர்களென்றான். இப்படிக்கேட்ட அரசனைப்பார்த்து ஆவிரகோத்திர யோகியானவா சொல்லுகின்றா.

ஆவிரஹோததிரயோகி வாககியம்.

ஓ நிமிசசககிரவாததியே¹ கேனும், வேதமானது ஈஸ்வரனிடத்திலே யுண்டானது அது எந்த தாற்பரியத்தினாலே எந்த அர்த்தத்தைச்சொல்ல ஏற்பட்டதோ அந்த அர்த்தத்தையே வேறொருபிரகாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது எப்படியானால் பிதாவானவன் பாலனுக்கு அலுவல்தைச் சாப்பிட்டுச் செய்வதற்கு லட்டுகம் முதலான வைகளாலே இச்சை யுண்டாகி அலுவல்தைச் சாப்பிட்டுச்செய்து அந்த அலுவல்தபான் துக்கு லட்டுகம் பலபிராபந்தியே பலமாகாமல் ஆரோகியமும் பலமாகா நிற்கிறதன்றோ அப்படிப்போலவே வேதமும் புருஷனைத் துறித்து சொர்க்க போகமுதலான பலன்களாலே ஆசையையுண்டாக்கி காமதிராகத்தின் பொருட்டே காமங்களை விதியாநிற்கிறது. இந்திரியஜயமில்லாத மூட்புரு ஷனுனவன் வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட காமத்தை ஆசரியாமற்போனானே யானால் விதிக்காமத்தை ஆசரியாமற்போனதாகிற அதாம் காமத்தினாலே மறிக றிதும் ஜனிக்கிறதான துகக்கதையடைவன் ஆகையினாலே ஈசுவராற்பித மான காமங்களைச்செய்து காமத்தியாக ரூபமான கியான சித்தியடைவன் யாதொரு புருஷனுனவன் சோதிஷ்டோம முதலான காமங்களைப் பண்ணும் படி வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற சொரக்காதிபலமானது காமத்தைச்செய்கிற திலே பிரவித்தியின்பொருட்டு ஆகாநிற்கிறது, யாதொரு புருஷனுனவன் சிவனுடைய அகங்காரபக்ததைப் போகதடிக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறு னே, அவன் பாஞ்சராதிரமுதலான ஆகமசாஸ்திரத்தினும் வேதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதினாலே தேவதேவரான ஸ்ரீகேசவரை ஆராதிக் கக்கடவன் ஆராதனகிரமமாவது ஆசாரியினிடமாக அனுகிரகம்பெற்று அவாகாட்டிக்காடுகின்ற பூசாவிதிக்கிரமத்தை யுடையவனாய் அாச்சாவ தாரமுத்திகளிலே தனக்கு எந்தமுத்தி இஷ்டமாகாநிற்கும்தோ அந்த முத்தியினாலே பரம்புருஷனை ஆராதிக்கக்கடவன் ஆராதனகாலத்தில் சுசி யாக ஸ்ரீபகவானுடைய முத்திக்கு எதிராகவிருந்துகொண்டு பிராண யாமமுதலானதுகளாலே தேகமுதலாகியதுகளைச் சுத்திச்செய்துகொண்டு அவகனியாசங்களுலே ரக்ஷையை யுடையவனாய் ஸ்ரீஹரியை ஆராதிக்கக் கடவன் பிரதமத்திலேயே புவபமுதலான பூசாதிரியங்களைக் குற்றமில் லாது சோதனை செய்துவைத்துக்கொண்டு பூமியைக் கோமயத்தினாலே சுத்திச்செய்து மனதை விஷயாதிகளில் செல்லாமல் சரீரத்தை ஸநானதிக ளால் சுத்திப்பண்ணிக்கொண்டு ஆசனத்திலிருந்து பாதகியமுதலான பாததி ரங்களை யருகில் வைத்துக்கொண்டு இருதயத்திலேயாவது அாச்சாவதார விக்ரகத்திலாவது பூசிக்கக்கடவன் இருதயத்திலே பூசிக்கப்படாநின்ற ஸ்ரீஹரியை விக்ரகத்திலே ஆவிரபவித்ததாய திரானம்பண்ணி இருதயம், சிரசு, சிகை, கவசம், நேதகிரம், அஸ்திரம் இந்த மந்திரங்களுல் தேகத் திலே செய்யப்பட்ட அவகனியாசத்தை யுடையவனாய் சாவதானசித்தயை மூலமந்திரத்தினாலே ஸ்ரீபகவானை ஆராதிக்கக்கடவன் இருதயமுதலான அவயவங்களோடும் சுதரிசனமுதலான பஞ்சாபிதங்களோடும் பரிவார

தேவதைகளோடு மிருககிற அநதந்த மூர்த்தியை அவரவர்களுடைய மந்திரங்களாலே அரக்கியபாததியம், ஆசமனியம், ஸநானம் முதலானதுக ளாலேயும், வஸ்திரம், கந்தம், புஷ்பம், திலகம், தூபதிப நைவேததியக ளாலேயும், எதாசாஸ்திரத்துடன் சம்பூரணமாகப் பூசித்து ஸதோத்திரஞ் செயது ஸ்ரீஹரியை பிரணாமபண்ணக்கடவன தனனை அநத ஸ்ரீபகவா னுடைய ரூபமாகத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியினுடைய மூர்த் தியைப் பூசிக்கக்கடவன

இநதபிரகாரம் எதாஸ்திரமாகப் பூசைபண்ணி ஸ்ரீபகவானுக்கு அரச்சிக்கப்பட்ட துளசி முதலானதை சிரசில் தரித்துக்கொள்ளக்கடவன. இநதபிரகாரம் பூசிக்கப்படாநின்ற அநதபகவானைத் தன்னுடைய இருத யத்திலேயும், அநத விக்கிரகத்தை கோவிலாழ்வார்களிலேயும், ஏளபபண்ணி அநதப்பூசையை முடிக்கக்கடவன யாதொருபுருஷனுனவன அக்கினி, சூரியன், ஜலம் இது முதலானதுகளிலானாலும் அதிதியினிடத்திலானாலும் இருதயத்திலானாலும் பரமாததுமாவான ஈஸவரனை ஆராதிக்கிற அநதப் புருஷன் சீக்கிரமாக முததியை யடைவன மேலும் நீ பாலனயிருந்ததன லும் வேதத்திலசொல்லும் காமங்களை எநத அராதகங்களினால் சொன்ன லும், உனக்கு அவகாணப்படாதென்றே அநதசசனகயோகி முதலான பேர்களால் அப்போது சொல்லவில்லை யென்று நீ யறியக்கடவாய்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிள்ளை.

நான்காவது அத்தியாயம்.

கவி வீரத்தம்

பகரு மாதிற மிடயோகி பகவானுல
நிகரிலா நி பிச சககிர வா ததியைப்
பகையி லாமற பாரததுப் பகவானிட
தகை யுறுதவ தாரத்தைச் சாறுவாம

திறமிடயோகியினுல நிமிச்சககிரவாததிக்கு ஸ்ரீபகவானுடைய அவதார சரித்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது

நிமிச்சககிரவாததி வாக்கியம்

வாருங்கள் மகாயோகிகளே ! ஸ்ரீ பகவானுடைய அாசசாவதாரங்களிலே இஷ்டமான மூாததியை ஆராதிக்ருமபடி சொன்னீர்கள். ஸ்ரீஹரியானவர் சுயவிசசையினுலே பண்ணப்பட்ட எந்தெந்த அவதாரங்களாலே இந்த லோகத்தில் எந்தெந்த ஸீலைகளைப்பண்ணினீரோ, பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீரோ, பண்ணப்போகிறீரோ, அவைகளைச் சொல்லுமபடி நிமிச்சககிரவாததி கேட்கின்றதை திறமிடயோகியானவா பாரததுச்சொல்லுகிறா

திறமிடயோகி வாக்கியம்

ஓம் நிமிச்சககிரவாததியே ! கேளும யாதொருபுருஷனுவன அனந்தருடைய அனந்தகலியாண குணங்களை எண்ணிக்கொள்ளச் சுருதுகின்றவன் மகாமந்த புத்தியையுடையவன் பூமியிலுள்ள துகள்களை மகாபிரயாசை கொண்டு எண்ணிக்கை கொண்டாலும் கொள்ளுவன ஸ்ரீபகவானுடைய குணங்களை எண்ணத்தொலையாது ஸ்ரீமந்நாராயணரானவா தாமே பிரிதிவு முதலிய பஞ்சமகாபூதங்களாகிய பிரமாண்டமென்கிற பட்டணத்தை கிரமாணமபண்ணி அதில் தமதமசமாகவே புருஷனென்கிற நாமத்தையுடைய வராயிருக்கிறா அவருடையசரீரமே மூன்றுலோகமாயும், அவருடைய இரகிரியங்களே சமஷ்டி, வியஷ்டிகளாகிய சிவன்களுக்கு கியானேந்திரிய காமேந்திரியங்களாகவும், அவருடையதத்துவக்கியானமே சமஸ்த சிவாகளுக்கருக கியானமாகவும், அவருடைய பிராணனே சமஸ்தசிவாளுக்கும் தேக சத்தியும், இந்திரியசத்தியும், கிரியாசத்தியுமாகியும், அவருடைய முககுணங்களே பிரபஞ்சத்தில் சிருஷ்டி ஸித்தி சுகார கிருத்திபங்காளும், ஆதிகாத தாவாகவும் நிற்கின்றா, அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய ரமோகுணமே சிருஷ்டியில் பிரமமாவாகவும், அவருடைய சத்த ஸுருணமே ஸத்தியும், விஷ்ணுவாகவும், அவரது தமோகுணமே சங்காரத்தில் உருத்திரனாகவும் உண்டாயிற்று.

ஆதிபகவானும் ஆதிபுருஷருமவரே யாதொருபகவானுனவா தட்சண டைய பெண்ணையும் மூர்த்தியென்று பெயரையுடையவளாய் மிருக்கிற தாமபத்தினியினிடத்திலே நரநாராயணர்களாக அவதரித்து சமதமாகி குணங்களை யுடையவராய் நாரதா பொருட்டி நிவர்த்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற காமயோகத்தை உபதேசியாநின்று தாமும் ஆஸ்ரயித்தாரோ யாதொரு பகவான் இப்போதும் காமத்தையே அதுஷ்டானம் பண்ணி நின்ற பாதாவிந்தங்களை யுடையவராய் மிருக்கிறாரோ தேவேந்திரனைவன தபசிஞல தன் ஸ்தானத்தைக் கிரகிக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறாரென்ற சங்கையை யுடையவராய், அவருடைய தபசை விக்கினஞ் செய்வதற்கு அபசரஸ்திரீகள் முதலான பரிஜனங்களோடு செல்லுமபடி மனமதனையேவ அவன் அப்படியே வசந்தரிது மந்தமாருதம் இதுகளோடு அந்த பதரிகா கிரமத்தையடைந்து பகவானுடைய மகிமையை யறிபாதவராய் ஸ்திரீகள் கடைக்கண் பாவையாகிய பாணங்களை எய்தான் ஆகிதேவரான அந்தப் பகவானுனவா தேவேந்திரனாலேவப்பட்டு மனமதனென்றறிந்து குஞ்சிறிப்பு டெண்ணு அந்த மனமதன் முதலானவர்களைப் பிராதுசுசொல்லுகிறார். மெத்தசமாதத்தான மனமதனே 'பயப்படாதே, மந்தமாருதமே! பயப்படாதே, அபசர ஸ்திரீகளே! பயப்படாதீர்கள் மமமுடைய ஆதித்தியத் தைக்கிரகித்து இந்த ஆகிரமத்தைச் சபலமாகப் பண்ணுவகென்று அபயப்பிரதானம் பண்ணி ஸ்ரீமநாராயணர் சொல்லுகையில், மன மதன் முதலான அந்த தேவரான மனநடுக்கங்கொண்டு வணங்கிச் சொல்லு கிறார்கள். விபுவே! ஆகதும்நிஷ்டாக்கள் சேவிக்கும்படியான பாதபதுமங் களையுடைய உமதிடத்திலே யுண்டாயிருக்கிற இந்த இந்திரியஜயமும் இந்தக்கிருபையும் ஆசசரியம்ன்று உமமையே சேவித்து உமமுடைய பரமபதத்தையே யடைகின்றபோகளுக்கு தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் செய்யும் விக்கினங்களனேகமாயிருக்கிறது உமமிடத்தில் பகதியிலலா மலும் எகியாதிகளில் அவிரப்பாகம் தேவாளுக்கும் கொடுத்தாக கொண்டு மிருக்கிற புருஷனுக்கு அவர்களால் யாதொரு விக்கினங்களுண்டாகிறதில்லை. உமமிட பகதாளுக்கு உண்டானாலும் அந்த விக்கினங்கள் வாராவண்ணம் திரஸ்கரித்து உமது பரமபதத்தை கொடுக்கின்றீர் உமமிடத்தில் பகதி யிலலாதபுருஷரான பசிதாசமுதலான பாதைகள், ஸ்ரீபோகமுதலான போகங் கள், ரூபமாயிருக்கிற எங்களைச் செயித்தவர்களானாலும் கரையிலலாசமுத திரததைத்தாண்டி ஒருகுளப்படியில் முழுகுவதுபோல முழுகுகின்றார்கள் கோபத்தை நிராகரியாமல் அரிதான தபசை விட்டுவிட்டு கிறாக்கென்று சொன்னார்கள்

அந்த மனமதன் முதலானவர்களுடைய செளந்தரியத்தினு லுண்டாயிருக்கிற காவல பங்கமாகும் பொருட்டு பகவான் 'தமமுடைய யோகமாயை யினுலே காவலாரண பூஷிதானாய் நிரமாணமுண்ணப்பட்ட ஸ்திரீகளைக் காண்பித்தார். அவாநன் சாஷ்நாத ஸ்ரீமுகாலட்சுமிக் கொப்பாய் விளங்க அவாணைப்பார்த்து அவாளுடைய சுந்தரம் அலுத்தாரியகுணபூ பிஷாச

முள்ளதை நோக்கி மோகத்தையடைந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணமம் பண்ணுகின்ற அந்த மன்மதன் முதலானபோகளை பக்தவச்சலரான ஸ்ரீபகவானுவா கருணைகூர்ந்து சொல்லுகின்றா மன்மதனே! இந்த ஸ்திரீகளில் உங்களுக்கு எவளபேரில் இசையுண்டா யிருக்கிறதோ, அனுரூபையான அந்த ஸ்திரீயை வரிககககடவீரகள் இந்த ஸ்திரீகளும் சவுந்தரியயீனான எங்களுக்கு அனுரூபாளென்று நாங்களும் சவுந்தரிய முள்ள இந்த ஸ்திரீகளுக்கு யோக்கியானன றென்று சொன்னீர்களேயானால் சொர்க்கத்துக்குப் பூஷணமாயிருகிற இவர்களுக்குள்ளே ஒரு ஸ்திரீயை வரிககக கடவீரகளென்றா.

அதைக்கேட்டமனமதன் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு அந்தபகவானைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணமமபண்ணி அந்தஸ்திரீகளில் உத்தமியாகிய ஊருவகியையழைத்துக்கொண்டு சொர்க்கத்தையடைந்து தேவசபையில் தேவேந்திரனை நமஸ்கரித்து ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய தபோபலத்தைச் சொன்னார்கள் அப்போது தேவேந்திரனும் ஆசசரியமுற்று மிகவும் பயத்தையடைந்தான். பகவானான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவா, ஜகத்குக்கு மங்களமுண்டாகும் பொருட்டு அவருடைய கலையினால் அமசுருபியாகவும் தத்தாததிரேயராகவும், சனகாதி யோகிகளாகவும், எங்களுடைய பிதவான ரிஷிப்போகியாகவும் அவதரித்து ஆததுமத்ததுவத்தைச்சொன்னா அந்த விஷ்ணுவின்னுடைய அயக்கிரீவ அவதாரத்திலே சகலவேதங்களும் கிரகிக்கப்பட்டதுகள் ஜகதமங்களத்தின் பொருட்டு அவதரித்த மச்சியாவதாரத்தில் மனு பூமிதேவி ஒளஷதிகள் இதுகளை மகாபிரளயத்தில் இரட்சித்தார வராகவதாரத்திலே ஜலத்தினின்று பூமியை உத்தாரணமபண்ணி இரணியாட்சத்தைச் சங்கரித்தார கூர்மாவதாரத்தில் க்ஷீரசமுத்திரத்தைக் கட்டையுமபோது முழுக்கிப்போகாநின்ற மந்தரகிரியைத் தமமுடைய முதுகினில் தாங்கியருளிநா தமமையே சரணமடைந்த கஜேந்திரனை முதலாவாயினின்று ரக்ஷித்தார காசிப்பிரசாபதிக்கு சமிததுகளை கொண்டுவரப்போய அங்கு சமுத்திரத்தில் முழுக்கிப்போகாநின்ற வால்கிலலியாயென்ற ரிஷிகளை உத்தாரணம் பண்ணி ஆபத்தினின்று விடுவித்தார விருத்திராகுரன் வதையினு ணுண்டான பிரமம் ஹத்தியில் முழுகின தேவேந்திரனை அதினின்று விடுவித்து ரக்ஷித்தார. இரணியகசிபுவின்னுடைய கிரகத்தில் தகையப்பட்டிருந்த தேவஸ்திரீகளை விடுவித்து ரக்ஷித்தார தேவர்கள் அபயமடைந்ததினிலே நரசிம்மாவதாரத்தில் அசுரசிரேஷ்டனான இரணியகசிபுவைச் சங்கரித்தார பின்னும் வாமனரூபியாக அவதரித்து பலிசசக்கிரவாததியி னிடத்தினின்று பூமியைக் கிரகித்து தேவர்களுக் களித்தார பரசுராமராக அவதரித்து இருபத்தொரு தரம் பூமியில் சாவக்ஷத்திரியாகளை நாசம் பண்ணினா. ஸ்ரீராமாவதாரம் கொண்டு சமுத்திரத்தில் சேதுபந்நனா செயது இலங்கைக் கரசனான இராவணனைச் சங்கரித்தார. அந்தச் சேதுபதியான ஸ்ரீராமானவா இப்போது சர்வேந்திரமராக விளங்குகிறீர்கள்.

அந்த ஸ்ரீபகவானுவர் பூமிபாரததை தீர்த்தினைப்பொருட்டு எமது வம்சத்தில் அவதரித்து கேவாகளாலும் பண்ணக்கூடாததான சரித்திரங் களைப் பண்ணப் போகின்றா என்கியதற்கு யோக்கியாளாய் என்கியங்க ளைப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அசுரனை புத்தராயவதாரமண்ணி பாஷண் டவாதங்களாலே மோகிப்பிக்கப்போகின்றா, உகாந்தத்தில் கற்கியாயவதாரம பண்ணி சூத்திரங்களாயும் பூமியை யனுபவியாந்நை மிருக்கிற இராசா களைச்சங்காரம் பண்ணப் போகின்றென்று சொல்லி இப்படி அளவில்லாத எஸஸையுடைய ஜகதப்பதியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானுடைய அனேகமாயிருக் கிற அவதாரங்களும் லீலைகளும் வாணித்துச் சொல்லவுங் கூடியதோ நிமிச்சக்கிரவாததியே யென்றா

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கல் விருத்தம்

சமச யோகியாற சாற்றும் பாகவதாள்
தம்ப தியுங்கற பாசன யோகியால்
ஆமச நானகு யுகத்திலு மரியினறன்
கிமசை யாரா தனமும விளம்புவாம்

சமசயோகியினுலே பாகவதானுடைய கெதியும் சுறபாசனயோகியி னுலே நானகுயுகத்திலும் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆராதனக்கிரமும் சொல்லப் படுகின்றது

நிமிச்சக்கிரவாததி வாககியம்.

வாருங்கள் ஆததுமநிஷ்டாநளே¹ யாதோருபுருஷாள் ஸ்ரீஹரியை உபாசியாமலும் ஒழியாதகாமத்தை யுடையவாகளாய் இரதிஜய மில்லாத வாகளாயுமிருக்கிற அந்தப்புருஷாளுக்கு என்னகதியென்று பிரசினம் பண்ணினிற நிமிச்சக்கிரவாததியைப் பார்த்து சமசயோகியானவா சொல்லுகிறா

சம்சயோகி வாககியம்.

வாராய் ராஜனே¹ புருஷோத்தமரான அந்தப் பகவானுடைய முகத்தில் அவருடைய சததுவகுணத்தினுல பிராமமணனும், அவரது பாகுகளில் சததுவ ரசோகுணங்களாலே கூத்திரியானும், அவருடைய துடைகளில்

ரசஸ்தமோகுணங்களாலே வையிப்பாடுகின்றும், அவற்றால் தங்ஙனில் தமோகுணத்தினால் சூதகிராளும் ஆகிய நான்குவானவர்களுடைய தனித்தனியே யுண்டாகுகள. இந்த வானங்களில் நியந்தாவான பகவானே அககியானத்தினால் உபாசியாமலிருக்கிற அவர்கள் வானசிரம தாமதங்களினின்றும் பிரஷ்டாளாய அதோகதியை யடைவார்கள் அசுத்தருடைய கதையைக்கேள்வமலும் நாமகீதகனங்களைச் செய்யாமலுக்கிருக்கிற சூதகிராள யாவரும் வியாததமான சனமத்தை யுடையவார்களானாகளே யென்று உண்ணைப் போலொத்த மகானுபாவர்களுடைய கிருபைக்கு யோக்கியர்களாக நிற்குறர்கள். பிராமமணை, சூதகதிரியாள, வைசியாள இவர்கள் உபநயனம் அதகியயனம் ஹரி உபாசனைக்கு உதகமமான அகிகாரமடைந்திருந்தாலும் வேதங்களிலே யிராநின்ற அராதகங்களில் புத்தியையுடையவார்களாய காம பலன்களிலே மோகத்தையடைகின்றார்கள் அநதக காம விஷயத்திலும் பந்த ஏது வாகாமலிருக்கிற காமத்தைசெய்யத் தெரியாமல் மூர்க்காகளாய் தாம யெனகிற அகவகாராததைக்கொண்டு அநத வேதவாகநியத்தினாலேயே அபசரஸ்திரீகளோடும் கீர்த்திக்குக் கொண்டிருக்கப் போகிறோமென்றும், அசுத்தருடைய பகதானைப்பிடித்தும், ஸ்திரீசமபோக சௌகரியத்தையே கிரேஷ்டமாகவும், சகலமும் தமமாலே அதிகிபூசை யிலலாமலிருக்கிற கிருகங்களில் சாதிக்கப்படுகிற தென்றும், உண்டாகிறதென்றும், உண்டாயிருக்கிறதென்றும், வரப்போகிறதென்றும், இவ்விதமாக ஒருவருக்கொருவர் மனோகங்களைச் சொல்லியுப இது முதலான அககியானத் தன்மையுள்ள வாகனங்களைச் சொல்லிநிற்குறவான அவர்கள் அன்னதானம் முதலான சாஸ்திரீகர்களான கீர்த்திவிட்டு டடிபமாக எக்கியவர்களையும் இம்மை யிலவரும் பாபத்தைப்பறிப்பால் பசுக்களை வதைசெய்வது மாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனமுதலான சம்பக்கி, பிரபுத்துவம், குலம், கலவி, தியாகம், ரூபம், பலம், காமம் இவைகளால் உண்டாகின்ற காவத்தினால் நஸவரனோடு கூடிக்கொண்டும் சாதுக்களாகிய பாகவதானே அவமானம் பண்ணுகிறார்கள்

லோகத்திலே ஸ்திரீசமபோகம், மது, மாமிசம் இவைகளை யனுபவிக்கிறது பிராணிகளுக்குள் ஆசையினால் நிக்சியமாக வுண்டாயிருக்கிறது. அனுபவிக்கும்படி விதியிலே விவாகமான ஸ்திரீயுடன சமபோகமும், எக்கியத்தில மாமசத்தையும், சௌத்திராமணியாகத்தில மதுவும், கிரகிகத்தகத்தென்று நியமனம் பண்ணப்படுகின்றது இவைகளை விவாததிப்பதே வேதத்துக்கு இஷ்டமாககிறகிறது தாமதத்தினால் கியானமும், பரிமாததுமசாக்கூதகாரமும் உண்டாகின்றது அப்படிப்பட்ட தாமதத்தை முக்கியமாக வுடையதான ஒருவராலேயும் அபகரிக்கக்கூடாத பராகிரமத்தையுடைய வனுயுமிருக்கிற மிருதகியுவை எண்ணியாராம லிருக்கிறார்கள் சௌத்திராமணியாகத்திலே மத்தியத்துக்கு ஆகிராணமே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பானமானது விதிக்கப்படவில்லை அப்படிதானே யாகத்திலே தேவதைகளை யுத்தேசித்து பசுவுக்கு ஆலம்பனமானது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பகஷண

நிநிசுபிமாஸபணணப்பட்ட அந்தப் பசுவதையானது வேதத்திலே விதித்
தில்லையெனச் சம்பாக்கமும பிரசா நிமித்தியமாகவே விதிக்கப்பட்டி
தென்கு ஆசையினபொருட்டு விதிக்கப்படவில்லை. ஆகையி
லுள்ள அந்த அந்நிபாணிகள் பரிசுத்தமான இந்த சுதாமததை அநியாத
வாகளாய் விட்டனாயும் தாவதனை தெரிந்தவர்களென்கிற அக்காரத
தை யுடையவர்களாயும் பசுக்களைக் கொல்லப்பட்ட அந்த அக்கியானிகள்
ஸ்ரீஹரியைத் துலேவித்தவர்களாய் புத்திராதிசனாடனே அதோகதியை
யடைகிறார்களென்று சொல்லாநின்ற சமசயோகியைப்பார்த்து நிமிச்சக்கிர
வாததியானவா சொல்லுகின்றார்

நிமிச்சக்கிரவாததி வாககியம்.

வாரீர் மகாயோகியே ! எந்தெந்தக்காலத்திலே அந்தப் பகவானுவா
ளப்படிப்பட்ட வானதையுடையவராயும் எப்படிப்பட்ட மூாததியை
யுடையவராயும் மனுஷியாளால் எந்த நாமங்களினால் பூஜிக்கப்படுகின்றாரோ
அதுகளை எனக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரசினமபண்ணுகின்ற ராஜா
வைப்பார்த்துக் கற்பாசனயோகியானவா சொல்லுகின்றார்.

கற்பாசனயோகி வாககியம்.

வராய மகாராஜனே ! கிரேதாயுகம், கிரேதாயுகம், துவாபரயுகம்,
கலியுகம் இந்த நான்கு யுகங்களிலேயும் நானுவிதங்களான வானங்கள்
நாமங்கள் ஆகாரங்கள் இதுகளையுடையவரான ஸ்ரீஹரிகேசவராணவா
நானுவிதங்களான மாகக்கங்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறா கிரேதாயுகத்திலே
பகவானுவா சுக்கிலுருபியாயும் நான்கு கைகளையுடையவராயும் சடையை
யுடையவராயும், மரவுரியை வஸ்திரமாகவுடையவராயும், கிருஷ்ணசனம்,
எககியோபவீதம், ஜபமலை, தண்டம், கமண்டலம் இதுகளைத் தரித்துக்
கொண்டு பிரஹ்மசாரியாயிருக்கிறா அப்போது மனுஷியாள சமதமாதி
குணங்களை யுடையவர்களாயும் மனோநிக்கிரகம், இந்திரியநிக்கிரகம் இதுக
ளோடு தீபாவளித் துலே தேவதேவரான ஸ்ரீஹரியை, அம்சரென்றும் சுபா
னரென்றும், சுவரென்றும், காமரென்றும், யோகிஸவரரென்றும்,
அம்லரென்றும், சுவரரென்றும், புருஷரென்றும், அவலியகாததரென
றும், பரமாத்மாவென்றும் இந்த நாமங்களினால் பகவானே ஸ்தோத்திரம்
பண்ணுகின்றார்கள்

கிரேதாயுகத்திலே பகவானுவா இரகதவானராயும், நான்கு கைக
ளையுடையவராயும், மூன்று புரியையுடைய அரைநூல் மாலையையுடையவ
ராயும், பொன்னானமான கேசங்களை யுடையவராயும், வேதமூாததியாயும்
சிறுக்கு சுற்றி முதலான எககிய பாததிரங்களை அவயவமாக யுடையவ
ராயும், எககியமூாததியாக விருக்கிறா அப்போது தாமிஷ்டாளாயும்
வேதவாதிகளாய் மிருக்கிற மனுஷியாள சர்வதேவஸவருபரான ஸ்ரீஹரினை

மூன்றுவேதங்களாலேயும் சொல்லப்பட்ட காமங்களாலே ஆராதித்து விஷ்ணுவென்றும், எககியரென்றும், பிரசினிகற்பரென்றும், சாவதேவரென்றும், உறுக்கிரமரென்றும், விரஷாகபியென்றும் செயந்தரென்றும், உருகாயரென்றும் இந்தநாமங்களாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்.

துவாபரயுகத்திலே பகவானுவா காயாமபூ வானத்தை யுடையவராயும், பீதாமபரதாரியாயும், சக்கிரமுதலான ஆயுதங்களை யுடையவராயும், ஸ்ரீவசசமுதலாயும் பாதம், அஸ்தம் இதுகளிலே யிராநின்ற பதமரேகை முதலான சின்னங்களோடேயும், கௌஸ்தவம் முதலான சின்னங்களோடும் விளங்குகின்றா அப்போது மனுஷியாள பரமாத்மாவை அறிய வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவர்களாய் மகாராசனுடைய சின்னங்களான சத்திர சாமர முதலானதுகளோடு கூடிக்கொண்டும் பரம புருஷராயுமிருக்கிற பகவானை வைதீகமாகக்கத்தினிலேயும், பாஞ்சராதிரமுதலான ஆகம் மாரக்கத்தினிலேயும் ஆராதிக்கிறார்கள் தேவரென்றும் சங்கருஷ்ணரென்றும், பிரததியுமனரென்றும், அநிருததரென்றும் பகவானென்றும், நாராயணரென்றும், ரிஷியென்றும், புருஷரென்றும், மகாதமாவென்றும், விஸ்வேஸ்வர ரென்றும், விஸ்வரென்றும், சாவபூதாதமாவென்றும், இந்தநாமங்களினால் ஸ்ரீஹரியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்.

கலியுகத்திலே இருதிரலீமணியையொத்த காரதியையுடையவராயும், இருதயமுதலான அங்கங்கள், கௌஸ்தவமுதலான சின்னங்கள், சுதரிசனமுதலான ஆயுதங்கள், க்ஷந்தானந்தாமுதலான பாரிஷதாள இதுகளோடு கூடிய ஸ்ரீசுருஷனுவாதாரான பகவானை நாமகீர்த்தனம், ஸ்தோத்திரம் இதுகளாலே முக்கியமாக ஆராதிக்கின்றார்கள் வாராய ராஜனே பகவானாயிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவா இந்தப்பிரகாரம் யுகங்களுக்கு அனரூபமாயிருக்கிற நாமரூபங்களுலே அநந்த யுகநாமத்தை அனுவாதித்த மனுஷியாளால் ஆரதிக்கப்படுகிறா கலியினுடையகுணத்தை அநிந்தபெரியவர்கள் கலியுகத்தையே சிலாக்கிகிறார்கள் யாதொரு கலியுகத்திலே சமசாரத்தில் கழன்றுகொண்டிராநின்ற மனுஷியாளுக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய நாமகீர்த்தனத்தைப் பாக்கிலும் பரமமான லாபம் வேறென்றறியலை. அப்படிப்பட்ட பரம்புருஷாததம் உண்டாகிறபடியினாலே கலியுகத்தை சிலாக்கிகிறார்கள் கிருதயுகமுதலான யுகங்களிலேயிராநின்ற பிரஜைகளும் கலியுகத்தில் ஜனமத்தையிச்சிக்கின்றார்கள் இந்தக் கலியுகத்திலே ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய பகதாள ஒவ்வோரிடங்களிலே யிருப்பார்கள் சகல விடங்களிலு யிருக்கமாட்டார்கள் திராவிடதேசத்திலே பகவதபகதான விசேஷமாயிருப்பார்கள்.

காரதர் வாக்கியம்.

வாரீர் வசுதேவரே! அநத மிதுலேஸ்வரனான நிமிச்சக்கிரவர்த்தியானவன். இத்தப்பிரகாரம் பகவத நாமங்களைக்கேட்டு மிகவும் பிரியுடைய

வனைய புரேசுதிரோடிநந்துகொண்டு பாகவதாளான அநதரிஷிகளை நன்
 ருகப பூஜித்தான பிறாடி அநதரிஷிகள் சமஸ்தமான ஜனங்களும் பாத
 துகொண்டிருக்கும்போதே அவனிடத்திலே அநதர்த்தானமானாக
 அநத நிமித்சுகிரவாததியும் அநத பாகவத தாமங்களை அனுஷ்டா
 னம் பண்ணிக்கொண்டு பரமகதியை அடைநதான நீயுங் இந்தப்
 பாகவததாமங்களை அனுஷ்டானம் பண்ணிக்கொண்டு பரமகதியை
 அடைநதான நீயும் இந்தப் பாகவத தாமங்களை அனுஷ்டானம்
 பண்ணிக்கொண்டு பலத்திலே யிசசையிலலாதவனாயும் ஸ்ரீஹரியினி
 டத்திலேயே பகதியை யுடையவனாயு மிருந்துக்கொண்டு பரமகதியை
 யடையப்போகிறாய் ஸ்திரீபுருஷாளான உங்களுருவருடைய எச்சினிலே
 ஜகத்தானது பூரிகப்பபட்டிருக்கின்ற கல்லவா, அநதக காரணத்தினால்
 சாவியிபநதாவாயும் பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவா உங்களுக்குப்
 புத்திரனாகப்போகிறா அப்போது ஸ்ரீஹரியினிடத்தில புத்திரஸ்நேகத
 தைப் பண்ணுகின்ற உங்களுடைய ஆதமாவானது அநத ஸ்ரீகிருஷ்ண
 பகவானுடைய தரிசனம், ஆலிங்கனம், சம்பாஷணம், சயனம், ஆசனம்,
 போஜனம் இதுகளாலே பாவனமாகப் பண்ணப்பட்டது அப்போக
 கொத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை உன்னுடைய புத்திரனாக நினைக்கவேண்டாம்.
 பூமிக்குப் பாரமாயும் அசுரரளாயுமிருக்கிற ராஜாக்களைச் சங்கரிக்
 கின்ற பொருட்டும் சதபுருஷனை ரக்ஷிக்கின்றதென்பொருட்டும் அவதரியாநின்ற
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய எச்சானது லோகத்திலே பிரசித்தமாயிருக்கின்ற
 தென்று ஸ்ரீநாரதா சொன்னான்.

ஸ்ரீக்கா வாககியம்

வாராய பரிஷித்தமகாராஜனே¹ மகானுபாவன வசதேவரும் மகானு
 பாவையான தேவகிதேவியும் இந்த பகவத சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகவும்
 ஆசசரியத்தை யுடையவாகளாய் தங்கியானத்தை விட்டுவிட்டார்கள்.
 யாதொருபுருஷனாவன நிச்சயமான சித்தத்தைக்கேட்டு நன்றாக அறிக
 ருனோ அநதப் புருஷனாவன இந்தத் தேகத்திலேயே சகல பாபங்களை
 யும் அககியானதையும் விட்டு மோக்ஷத்தையடைவன

ஆருவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

தெரியும் பிரமருதராள முதலான தேவாள
அரிய துவாரகை நண்ணி யரிதனை
பிரியமாயத தோத தரித்துப் பிரராததனைத்
துரியமா மனததாற றுதித் தாரரோ

பிரம்மருதராள முதலான தேவர்கள் துவாரகைக்குவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரராததித்து ஸதோத்திரம் பண்ணுகிறார்களென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீசுகா வாகத்யம்

வாராய பரிசுஷிதது மகாராஜனே ! பிற்பாடு ஜனகாதியோகிஸ வராள முதலான தக்ஷபிரஜாபதிகள் இவர்களாலே சூழப்பட்ட பிரஹ்மதேவனும பூதகணங்களுக்கு ஈசனான ருத்திரனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை தரிசனம் பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையினால் துவாரகையைக்குறித்து வந்தார்கள் தேவகணங்களோடு கூட பகவானுன் இரத்திரனும், துவாதசாதிததாள் அஷ்டவசுகள், அசுவனிதேவதைகள், சமஸ்தமானபோகனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசனம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையினால் துவாரகைக்குவந்து துவாரகையில் அறபுதமுள்ள தரிசனத்தை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பராகுத்துத் தரிசனம்பண்ணிப் பிரமமாமுதலான அந்தத் தேவர்கள் சலாககத்தினுடைய உத்தியானவனங்களிலே உண்டாகாநின்ற புஷ்பங்களாலே யதுசிரீரஷ்டரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அரசுகித்து விசித்திர முள்ள அராதகங்களையுடையதுகளான ஸதோத்திரங்களால் ஸதோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்

பிரம்மாமுதலான தேவதைகளுடைய ஸதுதி.

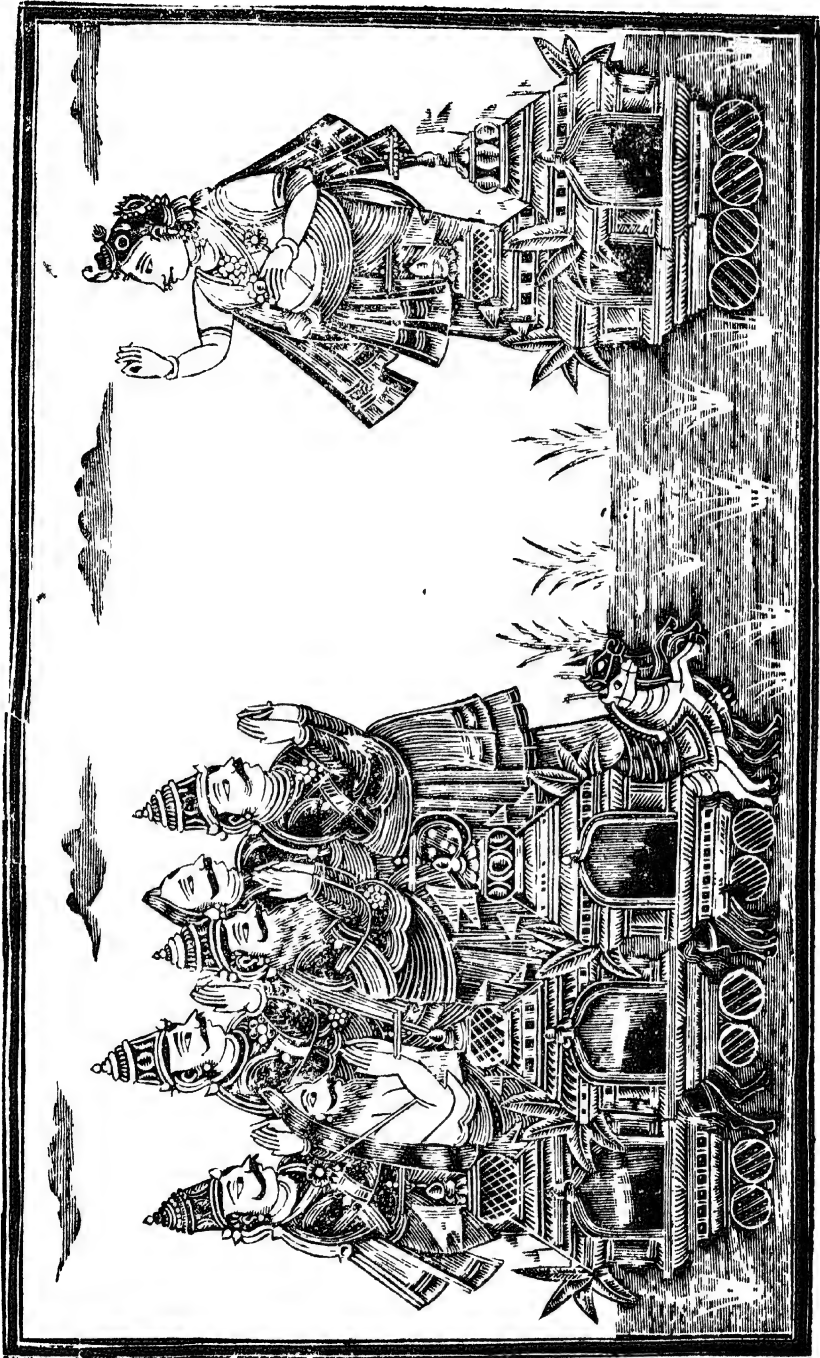
வாரீர் நாரதனே ! தேவரீருடைய பாதாரவிரத்ததை பத்து, இந்திரியங்கள், பிராணன், மனது, வாகு இதுகளாலே சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணமம் பண்ணுகிறோம், சாவேந்திரியமான பாசத்திலே நின்றும் விடுபட வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவர்களாயும் உம்மிடத்தில் ஸதிரமான பகதியை யுடையவர்களாயிருக்கிற யோகிகளாலே இருதயத்துக்குள்ளே, வாதொரு பாதாரவிரத்தமானது தியானம்பண்ணப் படுகிறதோ அந்தப்பாதாரவிரத்ததை நான்கு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணமம் பண்ணுகிறோம். வாரீர் அச்சந்தரே ! தேவரீர் சத்துவ ரசஸ் தமோகுணங்களை யுடையதான உம்மு

உடைய மாய்கையினுலே அநத மாயகையினுடைய குணங்களில் நியந்தா வாயிராநின்ற உமமிடத்திலேயே ஒருததராலேயும், மன்கிலேயும், வாக்கி னுலேயும் எண்ணக்கூடாதான் மகத்தத்துவமுதலான இந்தப்பிரபஞ்சத் தைச்சிருஷ்டிகதும், ரக்ஷிததும், சங்கரிததுமிருக்கிறீர் ஆனலும் தேவரீர் சிருஷ்டி திதி சங்கார ரூபங்களாக இந்தக்காமங்களாலே சம்பந்திக்கப் படாமலே யிருக்கிறீர். அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய பாதாரவிரதமானது எவகளுடைய விஷயவாசனைகளைத் தடுத்தபுடோடக்கடவது வாரீர் ஈசனே ! தேவரீருடைய யாதொருபாதார விரதமானது எக்கியமபண்ணுகிறபேரக ளாலே பரிசுத்தமான கைகளால் அவிசை எடுத்துக்கொண்டு எக்கியத்தில ஆகவனியமுதலான அக்கினியில் வேகத்தினுல சொல்லப்படடிருக்கிற இந்திரன் முதலான தேவதாருபமாகத் தியானமபண்ணப்படுகிறதோ பர மாதமாவான் தேவரீருடைய மாய்கையை அறிப்பேனுமென்கிற இச்சுையை யுடையவர்களான யோகிஸ்வராளாலே யோகாபபியாசத்தில் யாதொரு பாதார விரதமானது தியானம் பண்ணப்படுகிறதோ அநதத் திருவடியும் எவகளுடைய விஷயவாசனைகளை நாசமபண்ணக்கடவது.

வாரீர் அமோகமான வீரியத்தையுடையவரே ! விராட்புருஷனுனவன் உமமிடத்தில் நின்றும் சக்தியையடைந்து யாதொருமாயகையோடுகூட இந்தப்பிரபஞ்சத்தினுடைய கெற்பத்தைப்போல மகத்துவத்தைத் கரித்துக் கொண்டிருக்கிறான் உமமை அநதரியாயியாகவுடையவனுன் அநத விராட் புருஷனுனவன் அநதமாயகையோடு கூடினவனுய் தனக்குவெளியிலே அகங் காரமுதலான ஆவானங்களோடு கூடிக்கொண்டு இரணியகற்பனுடைய சரீரமாயுமிருக்கிற பிரமமாண்டத்தைச் சிருஷ்டித்தான். அப்படிப்பட்ட தேவரீர் விஷயங்களாலே சம்பந்திக்கப்படாதவராகவே யிருக்கிறீர் அன்றி யும் தமது அமிாதசொரூபமான கதையாகிய ஜலத்தைப் பெருக்கா நின்ற கோத்தியுள்ள நதிகளும், தமது திருவடிகளில் நின்றும் உண்டாகா நின்ற கங்கைமுதலான நதிகளும், மூன்றுலோகங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடிக்கிறதற்குச் சமாதந்தங்களாக விருக்கிறத்களென்று இந்தப்பிர காரம் பிரமமா முதலான சமஸ்தமான தேவர்களாலே ஸ்தோத்திரம் பண் ணடப்பட்டவராய் ஸ்ரீஹரியானவா அவர்களைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு ஒருவாததை சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாருவகள் தேவர்களே ! என்னைக்குறித்து யாதொரு அாதத்தையைச் சொன்னீர்களோ இந்த அாததமானது அறியப்பட்டேயிருக்கின்றது. சமஸ்த மான தேவகாரியமும் நிறைவேற்றப்பட்டு பூமியினுடைய பாரமுநீர்க்கப் பட்டது. வீரியம் சவுரியம் உடைய இந்த யாதவகுலத்தை சங்கரியாமல் ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவேனையாகில் மரியாதையை அக்கிரமித்து நடவா நின்ற இந்த யாதவகுலத்தினுலே லோகமானது நாசத்தைப்படைந்துபோம் ஆகையினால் இப்போதீந்த யாதவகுலத்திற்குப் பிரம்மபுண் சாபத்தினால்

யாதவாகளுக்கு சவாமி துவாரதையி னழிவுகூற்தல்.

நாசமானது சங்கற்பித்தது வாராய பிரமமாவே! இந்த யாதவகுலமானது நாசத்தையடைந்து போன பிற்பாடு பரமபத்தையடைந்து உன்னுடைய லோகத்திற்கு வருகிறேனென்று ஸ்ரீபகவான் சொன்னமாததிரத்தில் பிரம்மாவானவா சமஸ்தகனங்களுக்கிட தேவோத்தமாரான அந்த ஸ்ரீபகவானைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமமண்ணி தம்முடைய லோகத்தை யடைந்தாரா பின்பு பகவானைவா அந்தத் துவாரகா பட்டணத்திலே யுண்டாகாநின்ற மகோற்பாதங்களைப் பார்த்து யாதவானே யழைப்பித்து அவர்களுடன் ஒருவராததை சொல்லுகின்றாரா

வாருங்கள் யாதவர்களே! இவ்விடத்தில் ஆகாயம், பூமி, திகுசுகள் இதுகளில் நின்றும் பிரஜைகளுக்கு நாச ஏதுக்களான வெகு உற்பாதன்களுண்டாகிறது ஆகையினால் பிழைத்திருக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையை யுடையவர்களான நாம் இவ்விடத்திலே வாசமபண்ணத்தக்கதன்று இப்போதுதானே தாமசமபண்ணாமல் மகாபுண்ணியமான பிரபாசக்ஷேத்திரத்தை யடைகுமோம் தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய சாபத்தினால் க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனின்வன யாதொரு பிரபாசநீரத்தத்தில் ஸநானமபண்ணி அந்தக்ஷணத்தில் அந்த ரோகத்தில் நின்றும் முகதனய்திருமபவும் கலைசுருடைய விரத்தியை யடைந்தானே அந்தப்பிரபாச நீரத்தத்தில் ஸநானமபண்ணி தேவரிஷி பிதூகர்களுக்குத் தாபபணத்தைச்செய்து மகாயோககியாகளாயிருக்கிற பிராமமணுளுக்கு இஷ்ட ரசங்களோடுகூடிய அன்னங்களால் போஜனமபண்ணுவிதழ் மிஷ்டம் யோககியாகளான அந்தப் பிராமமணுடிடத்திலே மகாதான வகளைப்பண்ணி அந்த தானங்களால் ஓடத் தாலே சமுகநிதித்தைத்தாண்டு வதைப்போல சகல துகளங்களையுந் தாண்டு வோமென்று இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானைவா சொன்னமாததிரத்தில் அந்த யாதவர்களதப் பிரபாச நீரத்தத்தைக் குறித்துப் போகவேண்டுமென்று நிச்சயமபண்ணினவர்களாய் ரதங்களை அலங்கரித்தார்கள்.

ஸ்ரீக்கா வாகியம்.

வாராய ராஜனே! நித்தியமாக ஸ்ரீசிருஷணபகவானை உபாசியாநின்றும் ஏகாந்தபகதராயுமிருக்கிற ஸ்ரீஉத்தவரானவா அந்த யாதவர்களுடைய எத்தனத்தையும் பார்த்து, ஸ்ரீபகவானுலே சொல்லப்பட்ட அந்த வாதத்தை யுக்கேட்டு, கோரங்களான அந்த உற்பாதங்களையும் பார்த்து, ஏகாந்தத்தில் ஜகதிஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸவரரான ஸ்ரீபகவானையடைந்து கிரகினுலே அவருடைய திருவடிகளை ஸபரிசித்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமமண்ணி கையைக் கூப்பிக்கொண்டு அந்த ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஒருவராததை சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர தேவதேவோததமரே ! சகலலோகேஸ்வரரே ! புண்ணியசிரவண
கீர்த்தனரே ! தேவரீர யாதொரு காரணத்தினால் பிராமமணசாபத்தைத்
தள்ளிவிடுகிறதற்குச் சமாததராணாலும் தள்ளாமல் அங்கீகரித்திரோ ஆகை
யினால் இந்த யாதவகுலத்தைச் சங்காரமபண்ணிகொண்டு மனுஷியலோ
கத்தையும் விட்டுவிடப்போகிறீர். நான் தேவரீருடைய பாதாரவிரதத்தை
அரைக்ஷணமானாலும் விட்டுச் சங்ககமாட்டேன் வாரீர நாதனே ! என்னை
யும் உம்முடையலோகமான ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவிககக்கடவீர் ! தேவரீ
ருடைய ஜனனமானது மனுஷியாளுக்குப் பரமமங்களமாயும், காமுமித
மாயுமிருக்கிறது அவர்கள் மீனமானது தேவரீருடைய சரித்திரத்தைக்
கேட்டு மறறொருவஸதுக்களில் ஆசையைவிட்டுவிடுகின்றது சயனம், ஆச
னம், சமசாரம், ஸநானம், லீலைகள், பக்ஷணம் இதுமுதலானதுகளில்
தேவரீரை நித்தியமாகச் சேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பகதாளாயுமிருக்கிற
நாகங்கள் பிரியசகூதராயும் அந்தராதமாவாயுமிருக்கிற உமமை எப்படி
விடுவோம். உமமாலே கொடுக்கப்பட்ட புஷ்பமலைகள், சந்தனங்கள்,
வஸ்திரங்கள், அலங்காரங்கள் இதுகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும்
உமமுடைய நிவேதனசேஷத்தைப் புசியாநின்றும் தாசாளாயுமிருக்கிற
நாகங்கள் உமது மாயகையை ஜயிப்போம் பிராண நிரோததையுடையவர்
களாயும், யோகாபியாச சிரமத்தை யுடையவர்களாயும், ஊதத்தேதசக்
களாயும், சாந்தர்களாயும், சன்னியாசிகளாயுமிருக்கிற நிஷிகள் பிரமஹ
மென்று பெயரையுடையதான் உமமுடைய ஞானத்தை யடைகின்றார்
கள் இந்தலோகத்தில் காமமாகுகுகுகிற சுழன்றுகொண்டிருப்பின நாக
களோவென்றால் உமமுடைய பகதாளோடுகூட உமது கதைகளாலே தான்
டக்கூடாத சமசாரத்தைத் தாண்டப்போகிறோமென்று இந்தப்பிரகாரம்
விக்கியாபனமபண்ணுகின்ற ஏகாந்தபகதரான உத்தவரைப்பார்த்து பகவா
யே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைவா ஒருவராததை சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்.

பவத்தை நீக்கும் பகவானு உத்தவர

கவனாத சரிதையை யறைந தாரரோ.

ஸ்ரீ பகவானுலே, உத்தவருக்கு அவனாதசரிதைபாணது சொல்லப்படு
கின்றது.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாகசியம்.

வாரீர் உத்தவரான மகானுபாவரே ! நீரெனனை இந்த யாதவகுலத்
தைச் சங்கராளுசெய்துகொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையப்போகிறீரென்று
சொன்ன அரத்தமானது என்னால் சங்கலபிக்கப்பட்டதுதான். பிரமமா
வும், ருத்திரனும், லோகபாலாகூறும் எனனை ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையும்
படி பிரார்த்திக்கின்றார்களா நான் அமிசத்தினால் ஒருகாரிய நிமித்தமாக
இந்தப் பூமியிலவதரித்து அந்தத்தேவகாரியங்கள் சமஸ்தமும் நிறைவேறப்
பட்டதுகள் இந்த யாதவகுலமானது பிராமமணசாபத்தினால் தக்கிக்கப்பட்ட
தாய் ஒருவாக்கொருவா கலகத்தினால் நாசத்தை யடையப்போகிறது சமுத்
திரமானது இன்றைக்கேழாந்தினத்தில் இந்தத்துவாரகாபட்டணத்தை முழு
கடிக்கப்போகிறது

வாரீர் சாதுவே ! இந்த லோகமானது என்னாலென்றைக்கு விடப்படு
கிறதோ, அன்றைக்கே நஷ்டமங்களமாயும் கலியுகத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்
பட்டதாயும் ஆகப்போகிறது அப்படி என்னால் விடப்பட்ட இந்தப்
பூமியில் நீரும் வாசமபண்ணாததக்கதன்று வாரீர் உத்தவரே ! ஜனமானது
கலியுகத்தில் அதாமத்திலே நுசியையுடையதாக ஆகப்போகிறது நீரோ
வென்றால் சுவஜனங்களிலிராநின்ற சமஸ்த சினேகததையும் விட்டுவிட்டு
மனதைப்பென்னிடத்தில் ஸ்திரமாகவைத்து சமபுத்தியாய் பூமியில் சஞ்
சரித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவீர் மனதினாலும் வாக்கினாலும் கண்களாலும்
கிரவணமுதலான இந்திரியங்களாலும் கிரகிக்கப்படாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்ச
மானது மனதினுடைய விகாரமானபடியினாலே மாயகையென்றும் அனித
தியமென்றும் அறியக்கடவீர் விஷயங்களிலே ஆசகதமான மனதையுடைய
புருஷனுக்கு பிரபஞ்சத்தின் புத்தியானது அக்கியானமாக விருக்கின்றது.
அந்த அக்கியானமானது சுக்குக்க ரூபமான குணதோஷங்களோடு கூடிச்
கொண்டிருக்கும். இந்திரியங்கள் உண்டாக்கப்பட்ட சுக்குக்கமுள்ள குண
தோஷபுத்தியையுடையவனையும் அக்கியானியாயுமிருக்கிற புருஷனுக்கே விகித
காமமென்றும் நிஷித்தகாமமென்றும் விகிதகாமத்தியாக மெனப்பபட்ட
அதாமமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஜயிக்கப்பட்ட
இந்திரிய சமூகங்களுையுடையவனையும் விஸ்தாரமான இந்த ஐகத்தை ஆத்
மாவிலேயும் அந்த ஆத்மாவை பரப்பிரமமரூபமான என்னிடத்திலேயும்
பார்க்கக்கடவீர். சதகாமமென்றும் நிஷித்தகாமமென்றும் இந்த பேத
புத்தியில்லாதவனுை கியானியானவன் தோஷபுத்தியினாலே நிஷித்தகாமத்
தில் நின்றும நிவாததிக்கற்திலை குணபுத்தியினால் விகிதகாமத்தைப்
பண்ணுகிறதில்லை எப்படியானால் பாலனுனவன் சங்கலப் விகற்பகிதைய்
சிலகாமங்களைப் பண்ணினவனையும் சிலகாமங்களைப் பண்ணாதவனையும் நிவாத
தித்து மிருக்கிறுலே அதுபோலவே கியானியானவன் குணதோஷபுத்தி
யில்லாதவனாய் காமங்களைச்செய்துகொண்டும் காமங்களில் நின்றும நிவாத்
தித்தவனாயுமிருப்பன், சர்வபிரானிகளுக்கும் சுகாதனையும் சமஸ்தமான

குணங்கையுடையவனாயும் வேதாந்தக்கியானம் ஆதமானபவம் இதகளை யுடைய வனையுநிருக்கிற கியானியானவன் பிரபஞ்சத்தை என்னுடைய ஸ்வரூபமாகப்பார்த்து மறுபடியும் சமசாரதுக்கத்தை யுடையமாட்டா னென்று இந்தப்பிரகாரம் பகவானுலே சொன்னதை மகாபாகவதரான உத்தவரானவாகேட்டு தத்துவத்தை யறிவினெனுமென்று இச்சையை யுடையவராய அசுசுதரைச சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமமண்ணி ஒரு வராததைசொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ உத்தவர் வாககியம்

வாரீர யோகபலபிரதரே¹ யோகமாகிற ரகசியமான நிதியை யுடைய வரே¹ சன்னியாச ரூபமான¹ சாவசங்க பரிததியாக மானது என்று மோக்ஷத்தின் பொருட்டு சொல்லப்பட்டது வாரீர பரிபூரணரே¹ விஷ யங்களில் ஆசுத்தமான மனதை யுடையபோகளாலே இந்த சமஸ்த கா மங்களுடைய தியாகமானது பண்ணப்பட மாட்டா¹து உமமிடத்தில் பகதியில்லாத போகளால் இந்த சமஸ்த காமத்தியாகமானது பண்ணப் படமாட்டாதென்றெண்ணுகிறேன்¹ எனன் தென்றும் நானென்றும் இப் படிப்பட்ட மூடபுத்தியையுடையவனாய புத்திரமித்திராதிகளோடு கூடிக் கொணமே உமமுடைய மாயகையினால் பண்ணப்பட்டு நிருக்கிற இந்தத் தேகத்தில் முழுக்கக்கிடக்கிறேன் ஆகையினால் உமமால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்தயோகத்தை நானெப்படி சீக்கிரமாகச் சாதிக்கக்கூடும் அதை பகதனுள் எனக்கு சிட்சிக்கக்கூடவீர, உமமுடைய மாயகையினாலே மோகிக் கப்பட்ட புத்தியையுடையவர்களான பிரமமாமுதலான சமஸ்தபிராணி களும் விஷயங்களிலே பாரமாததமென்கிற புத்தியையுடையவர்கள் ஆகையால் சகலதோஷ சூறியராயும் சாவக்கியராயும் ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத்தை ஸ்தானமாக வுடைவராயுமிருக்கிற தேவாரை நான் சரணமாக அடைகிறே னென்று சொல்லானின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவானுவா சொல்லு கின்றா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்

வாரீர உத்தவரே¹ லோகத்திலே லோகத்தினுடைய தத்துவத்தைப் பரிசோதித்து அறிநதிருக்கிற மனுஷியாள தாங்கள் தானே தங்களுடைய ஆதமாவை விஷயவ ராசனையில் நின்றும உத்தாரணம் பண்ணுவார்கள். புருஷனுக்குத் தன்னுடைய ஆதமாதானே தனக்கு இதாபிதவகளை யறிக்கிற தில் குருவாயிருக்கிறது. சமஸ்த ஜனங்களோடு கூடிக் கொண்டு மிருக்கிற என்னை யோகானந்தத்திலே சமர்த்தர்களான கியானிகளே மிகவும் சாக்ஷாத் கரிப்பார்கள். ஒருகால், இரண்டுகால், மூன்றுகால், நான்குகாலையுடையது களையும் அனேகம் காலுகளையுடையதுகளாயும் காலில்லாததுகளாயு மிருக்கிற வெகு சரீரங்கள் பூவத்திலே சிருஷ்டித்திருக்கிறதுகள். இந்த

சரீரங்களுக்குள்ளே மனுஷிய சரீரமானது எனக்கு இஷ்டமாயிருக்கின்றது அந்தப்புருஷ சரீரத்தில் விவேகியானபேரகள் அகங்காரமுதலானதுகளைக் காட்டிலும் வேறாக யிராநின்றும் சாவியநதாவாயுமிருக்கிற என்னை என னாலே பிரகாசிக்கப்பட்டுள்ள புத்தி அந்தக்கரணமுதலானதுகளால் பிரத்தி யக்ஷமாக அறிகின்றார்கள் இந்த விஷயத்தில் பெரியோர்கள் மகாதேஜைச யுடையவரான சமவாதரூபமாகி அனாதியாகி இந்த இதிஹாசத்தைச் சொல்லு வார்கள் எப்படியென்றால் வித்துவானாயும் தாமக்கியனாயுமிருக்கிற எது மகாராஜனுனவன் ஒருவீடத்திலேயும் பயமில்லாதவராய சஞ்சரித்துக் கொண் டிராநின்றும் எவ்வன் வயதையுடையவராயுமிருக்கிற ஒரு அவ தூதப பிராமமணனைப்பார்த்து ஒருவராததை சொலலுகின்றா

எதுமகாராஜன் வாக்கியம்

வாரீர பிராமணோத்தமரே¹ சாவகசியராயிருக்கிற நீர எந்தப்புத்தியை ஆரையித்து பாலன்போல இநகலோகத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், உமக்கு சாவலோக விலக்ஷணமான இந்தப்புத்தியானது யாரிடத் தில் நின்றும் உண்டாசுகது லோகத்தில் மனுஷியான தாமாததகாமங் களிலேயும் பரமாத்மவிசாரத்திலேயும் ஆயுசு, எஜசு, சம்பதது இதுகள் நிமித்தியமாகப் பிரவித்திக்கிறார்கள் லோகத்தில் தன் சுகதியிலலாததின லேயும் கியானமில்லாததினலேயும் அருபத்தினலேயும் காமங்களைச் செயயாநிப்பார்கள் நீயோவென்றால் சுகதிமானாயும், கியானவானாயும், நல்ல ரூபத்தையுடையவராயுமிருந்து ஒரு தருமத்தையுஞ்செய்ய இச்சியாமல மூட் னைப்போலும் உனமததன்போலும் பிசாசம்போலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு காமக்குரோதலோபங்களாகிற காட்டுத்தீயினால் தக்கிக்கப்பட்டாவராய மகா ஆனந்தத்தையுள்ளவராயும் விஷயபோகங்களிலலாத வராயுமிருக்கிற உமக் கந்த ஆனந்தமானது உண்டானகாரணத்தை எனக்குச்சொல்லக்கடவீ ரென்று மிகவும் வணக்கத்துடனே கேளாநிறை எதுமகாராஜனைப் பார்த்து அவதூதப்பிராமமணரானவா சொலலுகின்றா.

அவதூதப்பிராம்மணருடைய வாக்கியம்

வாராய எது மகாராஜனே¹ எனக்கு உபதேசமில்லாமல் புத்தியினு லேயே குருவாகக் கிரகிக்கப்பட்டவாள் ஆசாரியானனேகம் பேரிருக்கிறா ள் அவர்களிடத்தில் நின்றும் இந்தப்புத்தியைக்கிரகித்து முகதனய் இவ்விடத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களாரென்றால் பூமி, வாயு, ஆகாசம், ஜலம், அக்கினி, சுந்திரன், சூரியன், புறா, மலைபாம்பு, சமுத்திரம், பதங்கம், வண்டி, யானை, தேனீ, மான், மச்சியம், பிங்களை பென்னப்பட்டதாசீ, குற்றிப்பட்டி, பாலன், குமரி, அம்புசெய்கிறவன், சற் றம், சிலந்தி, ஊதுவண்டு இந்த இருபத்துஐயுபேர்களும் எனக்கு குருவா யிருந்தவர்கள் மகாநுபாவாளான இவர்களுடைய நடத்தைகளாலே நான்

ஸ்ரீ ம த் ப் ா க வ த பு ர ண வ ச ன ம்.

அநியததகக அர்தததககளை அநிரதவனனன அனுககளை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் கேழககககடவாய்

எபபடியானுல பூமியானது பிராணிகளாலே பீடிககபபட்டாலும அநத சமஸத உபததிரவனகனையும் சகிததுககொண்டிருக்கிறதோ அதுபோல தயிரியசாலியான புருஷனுவன தெயவாதீனககளான பிராணிகளால் பீடிககபபட்டிருந்தாலும அநதபிராணிகள தெயவாதீனமாயிருக்குகையை யநிநது பூமியினுடைய விருதததை ஆசரிதது சனமாககததில் நினறும் சலியாமல சாவகாலமும் பரோபகாரததின் பொருட்டு உண்டாகாநின்ற சமஸத இசைசகனையும் உடையவனையும் பரவுபகாராததமாகவே ஜன மததையுடையவனைய பராதீனனாகவேயிருநது சகிக்கககடவன

மகாவாயுவினாலே சிடசிககபபட்டதைச சொல்லுகிறேன் எபபடியானுல பிராணரூபமானவாயுவானது பாசரூபமான 'இந்திரியவிஷயங்களை அபேக்ஷியாமல சேவலம் ஆகாரததி விருககிறதுபோல கியானியான புருஷனுவன ரூப சாதி விஷயங்களை அபேக்ஷியாமல பிராணாதாரண மாததிரததில் தானே சநதுஷ்டனாக விருககககடவன எபபடியெனறுல கியானமானது நசியாமல விஷயங்களிலே ஆசகதமாகாமலிருக்குமோ அந தபபிரகாரம் இந்திரியங்களுக்கு இஷ்டங்களான விஷயங்களில் பரிதியை யுடையவனாகாம விருககககடவன மேலும் வாயுவானவன வனததிலேயும் அககினியிலேயும் தான சமபநதிக்கபபட்டாமல சஞ்சரிக்கிறுனோ அது போலககியான புருஷனுவன 'சதேக்ஷணமுதலான குணங்கனையுடையது களாகிய சமஸத விஷயங்களிலேயும் பிரவாததிதது இஷ்டம் அநிஷ்ட மெனகிற புததியிலலாதவனாக விஷயங்களில் அகபபட்டாமலிருககககடவன.

ஆகாசத்தினாலே சிடசிககபபட்டதைச சொல்லுகிறேன். எபபடியெனறுல சாவததிர வியாபகமாயிருக்கிற ஆகாசத்திற்கு கடமுதலானது களுடனே 'சமபநதமும் இவவளவெனகிற பிரமாணமுயிலலையோ அது போல சாவகாலமும் பகவானிடததிலே சிததததையுடையவனுன யோகியானவன ஸதாவரசகமங்களிலே அநதரியாமியாயிராநின்ற பரமாதமா வினுடைய தியானததினால பரிபூரணனான அநதபபரமாதமாவுக்கு ஸ்தாவராதி தேகங்கனோடு சமபநதயிலலாமலிருப்பதினாலும் இவவளவென்கிற பிரமாணயிலலாமலிருப்பதினாலும் ஆகாசததைப்போலவே பாவணபண்ணக கடவன எபபடியானுல வாயுவினாலே ஏவபபடாநின்ற மேகமுதலானது களால ஆகாசமானது ஸபரிசிககபபட்டாமலிருக்கிறது போல பிரிதிவு, அப்பு, தேஜோவிகாரங்களாகியும் காலததினாலே சிருஷ்டிககப்பட்டு மிருககிற தேச முதலானதுகளாலே புருஷனுவன ஆகாசம்போலவே ஸ்பரிசிககப்பட்டாமலே யிருக்கிறுனென் றநியததககது.

ஜலத்தினுலே சிட்சிக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் அப்படியானால் நிர்மலமாயும் பவித்திரமாயும் மாதூரியமுதலான குணங்களோடு கூடிக்கொண்டுமிருக்கிற ஜலமானது ஜகததைப்பாலனம் பண்ணுகிறதோ அது போலநிர்மலமாயும் சுபாவமாக சமஸ்தஜீவர்களிடத்திலே பிரீதியையுடையவனாயும் மதுர்மானவாகையுடையவனாயும் மனுஷியாளுகளுளே தீராதம் போலபரிசுத்தனாயுமிருக்கிற கியானியானவன் ஜலத்தைப்போல தரிசனம் கோததனம் இதுகளாலே ஸ்நேகிதனைப்பாவததில் நின்றும பரிசுத்தனாகப் பண்ணுவனென்று அறியத்தக்கது

அக்கினியினுலே அறியப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், எப்படியானால் மகாதேஜசையுடையதாகியும், ஒருவராலேயும் கிட்டக்கூடாததாயுமிருக்கிற அக்கினியானது சாவததையும் பரிட்சிக்கத் தக்கதாயிருந்தாலும் தோஷத்தையடையாமலே யிருக்கிறது அதுபோலவே கியானி ஜயத்தையுடையவனாயும் மிகவுந் தபசியினுலே விளங்காநின்றம் அண்டக் கூடாவனாயும் பிரீதிக்கிரகம் பண்ணாதவனாயும் பகவானிடத்தில் ஸ்திரமான சித்தத்தை யுடையவனாயுமிருக்கிற கியானியானவன் அக்கினிபோலவே சாமபட்சகனாயிருந்தாலும் தோஷத்தையடையான ஒருவிடத்திலே பிரகாசனாயும் ஒருவிடத்திலே அபபிரகாசனாயும் சிரேயசைக்கோருநின்ற பேர்களுக்கு உபாசிக்கத்தக்கவனாயுமிருக்கிற கியானியானவன் அக்கினியைப் போல நாதாக்களுடைய சஞ்சிதபாபங்கனையும் வரப்போகிற பாபங்கனையும் தகித்துவிட்டு சாவததையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறனென்று அறியத்தக்கது

சந்திரனுலே அறியப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் எப்படியென்றால் அறியக்கூடாத கதியையுடைய சந்திரனது கலைகளுக்கே விருத்தி கூடியங்களுண்டா யிருக்கிறதுகளல்லாமல் சந்திரனுக்கிலை (அதுபோல) ஜனனம், நாசம், விருத்தி கூடியம், இதுமுதலானதுகளும் தேகத்துக்குண்டாகிறதே யல்லாமல் ஆதமாவுக்கிலையென்று அறியத்தக்கது

சூரியனுலே சிஷிக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் எப்படியென்றால் சூரியனுன்னவன் கிரணங்களால் ஜலத்தைக் கிரகித்துத் திரும்பவும் வருஷ காலத்திலே விடுகிறான் அப்படிக்கிரகித்துவிடுவதினால் நானிதைச் செய்தேனென்ற அகங்காரமில்லாதவனாயிருக்கிறானே அதுபோலக் கியானியானவன் இரத்திரியங்களால் விஷயங்களைக் கிரகித்தும் திரும்புகாலங்களில் அதிதிகளிற்பொருட்டுக் கொடுத்தும் எண்ணிலே இது அடையப்பட்டது இது கொடுக்கப்பட்டதென்றிற் அகங்காரத்தை யடையாமலிருக்கக்கடவன்.

புறயினுலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் கியானியானவன் ஒரு விடத்திலேயும் ஒரு பிராணியுடனேயும் மிகவும் ஸ்நேகமும் ஆசத்தியும் பண்ணத்தக்கதன்று பண்ணினானேயாகில் என்னமான புத்தியையுடைய

வனம் புறவைப்போல மிகவும், விசனத்தையடைவன எப்படியானால் ஒரு கபோதபக்ஷியானது காட்டில் ஒருவிருட்சத்தில்கூண்டுகொண்டு தன்னுடைய ஸ்திரீயோடுகூட சிறிதுசமவசசரம் அதிலவாசமண்ணிக்கொண்டிருந்தது சினேகத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற இருதயங்களுையுடையதுகளாகவும் கிரகஸ்த தாமதத்தை யுடையதுகளாகவுமிருக்கிற அந்தக் கபோத பக்ஷிகள் ஒன்றுக்கொன்று திருஷ்டியோடு திருஷ்டியையும், சரீரத்தோடு, சரீரத்தையும், புத்தியோடு புத்தியையும், இணைவிடாமல் வைத்துக்கொண்டு சயனம், சஞ்சாரம், ஸநானம், வராததைகள், கிரீடைகள், பட்சணம் இது முதலானதுகளை பிரீதியோடு செய்துகொண்டு அந்த வனங்களிலே கிற்பயங்கரமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்ததுகள் அந்தக் கபோதஸ்திரீயானது பிரதமகொப்பத்தைத்தரித்து பிரசவகாலத்திலே அந்தக் கூண்டில் முட்டைகளிட்டது. கிலநாளில் அந்த முட்டைகளிலிருந்து மனோகசியமான சரீரங்கள் இறக்கைகள் இதுகளுையுடையதுகளான பக்ஷிகளுண்டாசுகது அந்தக் குஞ்சுகளுடைய மனோகசியங்களான இறக்கைகளாலேயும் மதுரங்களான சபதங்களாலேயும் மாதாபிதாக்களான அந்தப் பக்ஷிகள் மிகவும் ஆனந்தத்தைபடைந்து குஞ்சுகளைப் போஷித்துக்கொண்டிருந்ததுகள் ஒருநாள் குடும்பிகளான அந்தப் பக்ஷிகள் குஞ்சுகளுக்குப் பட்சணாததமாகப் புறப்பட்டுக் காட்டினிற்போய் நாலுபக்கத்திலேயும் வெகுநேரமாய் ஆகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்ததுகள். அப்போது அந்தக்காட்டில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவேடனுனவன் அந்தக் குஞ்சுகளைப்பார்த்து தன்னுடைய வலையைப்பரப்பி அந்தக் குஞ்சுகளைப் பிடித்துக்கொண்டான் அந்த இரண்டு பட்சிகளும் அந்தக் குஞ்சுகளுக்கு ஆகாரத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு தங்களுடைய கூண்டிற்குவந்ததுகள் அப்போது அந்தக் கபோதஸ்திரீயானது வலையினால் சூழப்பட்டும் மிகவும் துக்கத்தையுடையதாயும் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிற தன்னுடைய சிசுக்களைப்பார்த்து புத்திரவாசசல்லியத்தை யுடையதாயும் தீன்மானமனதையுடையதாயுமிருக்கிற அந்தப் பெண்பக்ஷியானது மோகத்தை யுடையதாய் அந்தவலையிலிழந்து அகப்பட்டிக் கொண்டது அப்போதந்தப் புருஷப் பக்ஷியானது மிகவும் இஷ்டமாயிருக்கிற அந்தப் புத்திரானையும் இஷ்டையான பாரியையும் அந்த வலையிலகப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்த்து மகத்தான துக்கத்தையுடையதாய் ரோதனம் பண்ணி நான் உங்களை எல்லாம் இழந்து இரதச சூனியமான கிரகத்திலே என்னத்திற்குப் பிழைத்திருக்கவேணும், ஆகையினாலே வலையினால் சூழப்பட்டதுகளாயும் மிருத்தியுவினால் பிடிக்கப்பட்டதுகளாயும் மிருக்கிற அந்தப் பாரியபுத்திரானைப்பார்த்து மிகவும் மோகத்தை யுடையதாய் அந்தவலையிலே தானும் விழந்துவிட்டது. குருணான அந்தவேடனுனவன் அந்தப்புருஷ பக்ஷியையும், பெண்பக்ஷியையும், குஞ்சுகளையும் பிடித்துக்கொண்டு பூணமனோரதனம் தன்னுடைய கிரகத்தையடைந்தான். இந்தப்பிரகாரம் இந்திரியஜய மிலஸாதவனாயும் விஷயக் கத்திலேயே ஆசகதியை யுடையவனுமிருக்கிற புருஷனுனவன் குடும்பத்தைப் போஷித்து அந்தக் கபோதப்படசியைப்போல, குடும்பத்தோடே.

நாசத்தையடைகுவன் யாதொரு புருஷனைவன மோட்சத்துக்கு முக்கியசா
தனமான மனுஷிய சனம்தையடைந்து கபோதபட்சியைப்போல கிரகத்தி
லேயே ஆசகதசத்தன பிருககருணை அவனை ஆருடபதித னென்று
சொல்லுவார்கள

எட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

அந்தமாமல தூதவேகியரால்
முந்திடுமலைப் பாம்புமுதலான
செந்துவாலே யறிந்திராததத்தை
வந்தையாக விளம்பிடுகின்றனா

அந்த அவதூதப்பிராமணராலே மலைப்பாம்பு முதலானதினால் அறிந்த
அாததத்தைச் சொல்லப்படுகின்றது

அவதூதப்பிராம்மண வாக்ரியம்.

வாராய எது மகாராஜனே! பிராபத காமத்தினுடைய அனுபவம்
அவசியமுண்டாம் ஆனபடியினாலே அனிகதியமான வியாபாரங்களால்
கிருதாவாக ஆயுசுக்கமானது பண்ணதக்கதன்று எப்படியானால்
மலைப்பாம்பினாலே அறிந்ததைச்சொல்லுகிறேன் வாராய ராசனே! புருஷனுக்
கு இந்திரியங்களினால் உண்டாகாநின்ற சுகமானது கவாககத்திலேயும் நரகத்
தலேயும் உண்டாகிறது துகமானது எப்படி பிரயதனமில்லாமல் உண்டா
கிறதோ அதுபோல சுகமுமுண்டாகிறது ஆகையினால் விவேகியானபுருஷன்
அந்தச் சுகதுக்கத்தை இச்சிபாமலே யிருக்கக்கடவன் புருஷனைவன்
மலைப்பாம்பினுடைய விருத்திபோலே விருத்தியையுடையவனாப் பிரயத்தின
மில்லாதவனாய் மகா மதுரமாயி நுகரலும், ரசமில்லாமலிருந்தாலும், அதிக
மாயிருந்தாலும், கொஞ்சமாயிருந்தாலும் எதிசசையாக லபியாநின்ற
ஆகாரத்தைப் புசிக்கக்கடவன் ஆசாரமானது எதிசசையாகக் கிடையா
மற்போசசுதேயானால் மலைப்பாம்பு போலவே பிரயத்தினமில்லாதவனாய்
நெய்யுவநதானே கொடுப்பிக்கிறதென்று தயிரியத்தையுடையவனாய் அனே
கந்தினமானாலும் நிராகாரனாய் சயனித்ததுக்கொண்டு ஒன்றையும் இச்சி
பாமலிருக்கக்கடவன்

சமுத்திரத்தினாலே அறிந்த அாததத்தைச் சொல்லுகிறேன் கியானி
பானவன் வெளிக் குமிகவும் பிரசன்னராயும் உள்ளே இப்படிப்பட்டன

என்று அறிவதற்கு அசககியனாகியும் ஒருத்தராலேயும் அதிககிரமிக்கக் கூடாதவனாயும் பரமரதமாவினுடைய ஸவருபானுபவத்தினாலே தேசகாலங்களால் அளவிடக் கூடாதவனாயும் ராகத்தவேஷாதிகளில்லாத படியினாலே கலககமில்லாதவனாயு மிருந்துகொண்டு நிசசலமாகிய தேகத்தைபுடைய தான சமுத்திரமபோல விருக்கக்கூடவன் எப்படியானால் சமுத்திரமானது வருஷகாலங்களில் நதிகளால் சமஸ்தானமாயப் பூரிககப்பட்டிருந்தாலும் விருத்தியடையாமலிருக்கிறது. கிரீஷமகாலத்தில் நதிகளால் பூரிககப்பட்டா மலிருந்தாலும் வடிந்துபோகாமலிருக்கிறது. அதுபோல ஸ்ரீமந்நாராயண பகதனுள் கியானிபானவன் சந்தோஷியாமலும் சமபத தில்லாதவனாயிருந்தாலும் விசனப்பட்டாதவனாயு மிருக்கக்கூடவன்.

விடபிறபூசசியினால் அறியப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் இந்திரிய ஜயமில்லாத புருஷனுள்வன் ஸ்ரீபகவானுடைய மாயாஸவருபமான ஸதிரீயைப்பார்த்து அந்த ஸதிரீயினுடைய விவாசங்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனாய் மகா அந்தகாரத்திலே விழுகின்றான் எப்படியானால் விடபிறபூசசியானது அக்கினியினுடைய ரூபத்தைப்பார்த்து அதினால் மோகிக்கப்பட்டதாய் அந்த அக்கினியிலே விழுந்திறந்துபோகிறதோ அதுபோல மூடனுள்வன் ஸ்ரீபகவானுடைய மாயகையினால் செயப்பப்பட்டிருக்கிற ஸதிரீகள், சுவர்ணம், ஆபரணம், வஸ்திரம் இது முதலான திரவியங்களில் மோகிக்கின்ற மனதையுடையவனாய் அதுகளை அனுபவிக்கவேண்டு மென்கிற புத்தியினால் விடபிறபூசசியைப்போல விவேசமில்லாதவனுட நசித்துப்போகிறான்

வண்டுனாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் கியானியானவன் வண்டு போல இந்தத்தேகமானது எந்தமட்டு மிருக்கிறதோ அந்தமட்டும் நாலு திக்கிலேயுள் கொஞ்சம் ஆகாரத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு கிரகஸ்தானைப் பிடியாதவனாய் வண்டுனுடைய விதத்தியை ஆசரிக்கக்கூடவன் பிரமரமானது சமஸ்தமான புஷ்பங்களில் நின்றும சாரத்தைக் கிரகிக்கிறது போல சமாததனுள் புருஷனுள்வன் கொஞ்சமாயும் மகத்துக்களாயு மிருக்கிற சமஸ்த சரித்திரங்களில் நின்றும சாரத்தைக் கிரகிக்கக்கூடவன். கையையே பாததிரமாக வுடையவனாயும் வயிறுகொண்டமட்டும் பட்சித்துக்கொண்டு மிருக்கக்கூடவன்.

யானையினாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் யானையானது பெண் யானையின்பேரில் மோகத்தினால் படுகுழியிலே விழுகது அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறதுபோல சன்னியாசியானவன் மரத்தினால் கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸதிரீயையும் ஸபரிசியாமலிருக்கக்கூடவன் ஸபரிசித்தானே யானால் யானைப்பேடினுடைய சமபந்தத்தினால் யானையைப்போலக் காமத்தினால் கட்டப்படுவன். விவேகியானவன் தனக்கு நாசயேதுவாயிருக்கிற ஸதிரீயை ஒருக்காலும் அடையாமலிருக்கக்கூடவன்.

தேனீக்களாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் தேனீக்களால் தேனீக்

கப்பட்டிருக்கிற தேனகூண்டை யழிக்கின்ற புருஷனுனவன் புசிப்பதுபோல லுத்தாளாலே சம்பாதிக்கப்பட்டும் ஒருத்தருக்கு, கொடுக்கப்பட்டாமலும் தானுபவியாமலு மிருக்கிற தனத்தைப் பலவாறான வேறொருபுருஷன் அனுபவிப்பன் அவனுக்கும் பலவாறாயும் கிரகிக்கிறவுபாயத்தை யநிரதவ னாயுமிருக்கிற மற்றொரு புருஷனுனவன் அதைக்கிரகித்து அனுபவிப்பன். மகாபிரயாசங்களினால் சம்பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற தீரவியங்களால் கிரகத் திலே சவுக்கியங்களைக் கோரிகொண்டிராநின்ற கிரகஸ்தானுடைய அன் னத்தை முன்னே சன்னியாசியானவன் புசிக்கின்றான் எப்படியானால் தேனீயானது பிரயாசப்பட்டி சம்பாதிக்கப்பட்ட தேனகூண்டையழிக்கின்ற புருஷனுனவன் எப்படி புசிக்கின்றானோ அதுபோற புசிக்கின்றான்.

மானுலே அநிரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் வனத்திலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிராநின்ற எதியான சன்னியாசியானவன் ஸ்ரீபகவத கதைகளாக கேழக்கிறதை விட்டு ஒருகாலத்திலேயும் பிராகிருதகானங்களைக் கேளாம லிருக்கக்கடவன் கேட்டானேயானால் வேடனுடைய கானத்தில் மோக்க கப்பட்டிராநின்ற மானுனது அந்தவேடனுலே அடிக்கப்பட்டிப் போகிறது போல பிராகிருத கானத்தைக் கேழக்கிறவனும் கெட்டுப் போவானென்று அநிரதுகொள்ளக்கடவன்

மச்சியுத்திலுலே அநிரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் மச்சியமானது தூண்ட டில் முள்ளிலே வைக்கப்பட்ட மாங்கனத்தி றுடைய இச்சையினால் அந்தத் தூண்டில் முள்ளைப்பிடித்து நாசகதையுடைநிறை அதுபோல ஜனமா னது ரசத்தினால் மோக்கப்பட்டதாய் ஜயிக்கக்கூடாததான நாவின்னுடைய சாபலஸியத்தினால் நிருத்தியுடைய யடைகிறது. விவேகிகளானபோகள் ஆகாரத் தை இச்சித்தவாகளாய் ரசனேந்திரியம் தவிர மற்ற இருதிரியங்களைச் சீக்கிரமாக ஜயிப்பார்கள் அந்த ரசனேந்திரியமோ வென்றால் ஆகாரத் தை இச்சித்திருக்கிறவனுக்கு விருத்தியடையும் ரசனேந்திரியம் தவிர மற்ற இருதிரியங்களின்னு ஜயத்தையுடைய புருஷனுனவன் எந்தமட்டுக் கும ரசனேந்திரியத்தை ஜயிக்கமாட்டாம் விருக்கற்றானோ அந்தமட்டுக்கும இருதிரியஜயத்தை யுடையவனல்லன் ரசனேந்திரியம் ஜயிக்கப்பட்டதே யாகில் சமஸ்த இருதிரியங்களும் ஜயிக்கப்பட்டதாய் விடும்

பிங்களையென்கிற ஸ்திரீயினுடைய கதையை சொல்லுகிறேன் பூரவத் தில் மிதுலாபட்டணத்தில் பிங்களையென்று ஒரு தாசியிருந்தாள அவளி டத்தினின்றும் ஒரு ஆரத்தத்தை அநிரதேன அநெனனவென்றால் விப சாரியான அந்த ஸ்திரீயானவள் ஒருநாள ரதிஸநானத்தில் நாயகனுனவன் வரப்போகிறுனென்று வுத்தமமான ரூபத்தைத்தரித்தவளாய் தெருவாசல் படியிலவந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்து மாரக்கத்திலே வராநின்ற தன்வான் களான புருஷனைப்பார்த்து எவனாகிலும் ஒருவன் தமமைக்குறித்துப் போகிறானென்று நின்றுகொண்டு ஆரத்தராததிரிமுடமே பார்த்துக்கொண்

டிருந்தும் ஒருவனும் வராமையினால் அந்த வீதியினிடத்தில் மிகவும் உததமமான வயிராக்கிய மொன்றுண்டாகி சிலவராதைகள் சொன்னான் அதாவது ஜயமில்லாதவாகளான என்னுடைய மோகபரம்பரையைப் பாருங்கள் நான் விவேகமில்லாதவளாய் துச்சகுல நாயகனிடத்தில் நின்றும் மனோரதத்தையடைய வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறேன் சமீபத்தில் அந்தரியாமியாயும் நித்தியமாயும் ரதிசவுக்கியத்தைக் கொட்டினின்றும் தன்பிரதராயு மிருக்கிற இந்தப் பரமாதமாவாகிற நாயகனை விட்டு விட்டு அதிஷ்டத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதவனாயும் துக்கம், பயம், சோகம், மோகம் இது முதலானதுகளைக் கொடுக்கிறவனாயும் துச்சகுல மிருக்கிற நாயகனை கோரினென்னவல்லவா நித்திதமான சிவனத்தையுடைய என்னாலேந்த ஆதமாவானது ரதிகுவிர்டாவிப்பாரததினால் வியாததமாகத் துக்கத்தை யடைந்ததாகையினால் இந்தலோகத்திலேயும் பரலோகத்திலேயும் பரமாதமாவான அச்சுதரைக்காட்டிலும் அன்னியமான மற்றோ புருஷனையும் சேவிக்கத்தக்கதன்று அந்த ஸ்ரீஹரியினுண்டாகிய வயிராக்கியத்தை சிரசாயவகித்துக்கொண்டு பிராகிருத மனுஷ்யாஸிடங்களிலும் விஷயங்களிலும் உண்டான துராசைகளை விட்டுவிட்டு அதேசுரரான ஸ்ரீ ஆரியையே சரணமாக வடைகிறேனென்று அந்தப்பிங்களை என்னப்பட்ட தாசியானவள நாயகனுடைய இச்சையினுண்டாகின்ற துராசையைவிட்டு சரணியையடைந்து சுயனத்திற சோந்தாள வராய ராசனே அந்தப்பிங்களை யானவள எப்படி நாயகனுடைய ஆசையை விட்டுச் சுகமாக நித்திரை பண்ணினாளோ அதுபோல ஆசையே மிகவும் துக்கம் நிராசையே மிகவுஞ் சுகமுமாயிருக்கின்றது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு வந்தம்.

குற்றமற்ற குற்றிப்படசிகளாற

சொற்றிமொத்தத்தைச் சொல்வதாயினா

அந்த அவதூத பிராமணராலே குற்றிப்படசி முதலானதுகளினாலேந்த அரத்தத்தைச் சொல்லப்படுகின்றது.

அவதூதப் பிராம்மணர் வாக்கியம்.

குற்றிப் பகுவினாலேந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் மதுரமாயும் புஷ்டியாவமிருக்கிற மாகிஷத்தை யுடையதான குற்றிப்படசியை மாகிஷநிதியமாகக் கொண்டுபோடுகிறார்களா. விசேஷித்து, மாகிஷமில்லாத

மற்றப்பகவிகள் சுகமாயிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் மாங்கிஷ புஷ்ட மில்லா மலிருக்கிற பகவிகள் சுகப்படுவதுபோல மனுவியாளுக்கு எந்த வஸது மிகவும் இஷ்டமாயிருக்கிறதோ அந்த வஸதுவைக் கிரகப்பதினால் மிகவும் துகக்கமேயாம் இதை பறிந்த புருஷனுன்வன் அந்தந்த வஸதுகளைக் கிரகியாமலிருப்பதினால் அனந்தமான சுகத்தையடைவன்

பாலனுலேயறிந்த அாததத்தைச் சொல்லுகிறேன் எப்படியானால் பாலனுக்கு மாண்புமானவர்கள் கிரகசிகத்தை முதலானதுகளிலையோ அது போலவே எனக்கும் மாண்புமானவர்களிலாமல் பரமாதமாவின்னிடத்திலே பீர்தியை யுடையவனாய் நானிவ்விடத்தில் பாலன்போலவே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் அகையனாயும் இதரா இகத்தைக்குறித்து பிரயத்தின மில்லாதவனாயு மிருக்கிற பாலனைவனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் பரனான ஈஸ்வரனையுபாசிக்கின்ற யாதொரு புருஷனும் இவாளிரண்டுபேரும் நிர்வசனாளாயும் பரமமான ஆனந்தத்தில் பரிபூரணாளாயு மிருப்பார்கள்

குமரியினுடைய கதையைச் சொல்லுகிறேன் ஓரிடத்திலே ஒரு குமரியானவள் தன்னுடைய மாதபிதாக்கள் முதலானபேர்கள் ஒருகாரியாத தமாகத் தேசாந்தரம் யோயிருக்கையில் அந்தச் சமயத்திலே தன்னையுடைய கிறத்தின் பொருட்டு கிரகத்திலே வராநின்ற புருஷனை தானதானே பூசித் து அந்தப் புருஷாளுக்குப் பட்சணாததமாக ஏகாந்த ஸதலத்தில் சம பாலெல்லுகளைக் குத்துகிற அந்தக்குமரியினிட கையிலீராநின்ற சகவன்கள் மிகவும் சபத்தித்துகள் பிறபாடு புத்திமதியான அந்தக் குமரியான வள் பூசியாளானபேர்கள் வந்திருக்குமபோது தானதானே நெல்லுகுத் துவது தாரித்திரத்துக்குச் குசகமென்றும் நிர்த்திதமென்றும் எண்ணி மிகவும் லசையை யுடையவளாய் ஒவ்வொரு வனையலா யுடைத்துவிட்டு இரண்டுகையிலும் இரண்டிரண்டு வனையல்களை மீதியாகவைத்துக்கொண்டு திருமபவும் நெல்லைக்குத்தினள் அப்போது அந்த இரண்டு வனையல்களும் மிகவும் சபத்தித்துகள் அந்தக் குமரியானவள் அதில் ஒவ்வொரு வனையலை யுடைத்துவிட்டு நெல்லுகுத்தவே சபதமுண்டாகாம லிருந்தது அது போல வெகுபேர்களுடைய மத்தியிலே வாசஞ்செய்வது கலகத்துக்கு ஏதுவாகவிருக்கும் இரண்டிப்பேர்களாய் வாசம்பண்ணினால் ஒருவருக்கொரு வா வாததை யுண்டாயிருக்கும் ஆகையினால் அந்தக் குமரியினுடைய சகவனையல்களைப் கோலவே விவேகியானவன் ஒருவனாகவே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவன்.

அம்பு பண்ணுகிறவனா லறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் அம்பினுடைய துவயலிடுகிற பக்குஷத்திலே நிசசலமான சித்தத்தையுடைய அம்புபண்ணு கிறவனுன்வன் பேரிமுதலான வாததிய சபதங்களுடனேகூட சமீபத்திலே போகுகின்ற இராசாவையும் பாராமலிருக்கிறானே அதுபோல பரமாதமா வின்னிடத்திலே நிசசலமான சித்தத்தையுடையவனுன் கியானியானவன்

வெளியில்கரிசன முதலான திகனினுலேயும் மற்றொரு கியானமில்லாதவனாய் ஸ்ரீபகவானுடைய ரூபத்தையே யனுபவித்துக் கொண்டிருப்பன

சாபத்தினுலே தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லுகிறேன் எப்படியானால் சாபப்பமானது ஒண்டியாய் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் ஸ்தான நியம மில்லாததாயும் ஜாக்ரதையுடையதாயும் ஏகாத வர்சியாயும் போனபாக கத்தில் விஷதையுடையதோ விஷமில்லாததோ வென்று ஒருவராலேயும் அறியப்படாததாய் மிருக்கும் அதுபோல கியானியானவன் ஒருவனாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் நியதமான விடமில்லாதவனாயும் ஆதமான்னுபவத்தை யுடையவனாயும் ஏகாதவாசியாயும் ஒருவராலேயு மறியப்படாத மகிமை யையுடையவனாயும் மிதபாஷியாய் மிருக்கக்கடவன்.

சிலநதிப் பூசகியினுடைய திருஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் சிலந திப்பூசகியானது தன்னுடைய இருதயத்தினின்று முண்டாசினதூலை முகத்தினால் வெளியிலே பரப்பி சிறிதுநூலம் அதிலேயிருந்து கீரிடைபண்ணி திரும்பவும் தனக்குள்ளேயே கிரகித்துக்கொள்ளுகிறது போல மகேஸ்வர ரான ஸ்ரீமநாராயணரும் தம்முடைய மாயசையினால் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிப்பண்ணி திரும்பவும் தனக்குள்ளேயே கிரகித்துக் கொள்ளுகிறார்

ஊதுவண்டினுலிருந்த அரத்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் ஊதுவண்டினுலே சுவறறிலே கொண்டோராய் ஒட்டவைக்கப்பட்டிருக்கிற புழுவானது பயத்தினால் அந்த ஊதுவண்டுப் பூசகியைத்தானே தியானப்பண்ணிக் கொண்டு பூர்வதேகத்தைவிடாமல் அந்தவண்டினுடைய சாரூபியத்தை யடைவதுபோல ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்வியமங்கள ஸூரத்தியாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனதையுடைய புருஷனுன்வன் அவருடைய சாரூபியத்தை யடைகின்றான்

வாராய் எது மகாராஜனே ! இந்த இருபத்தினுள் ஆசாரியர்களில் நின்றும் இந்தக் கியானங்களை நானறிந்துகொண்டேன் எனனுடைய தேகத்தினால் அறியப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் கேழக்கக்கடவராய் வயிராக்கியம் விவேகம் இதுகளுக்குக் காரணமாயும் சாராவகாலமுப துக்கத்தையே யுள்ள தான ஜனனமரணங்களை யுடையதாய்மிருக்கிற இந்தத்தேசமானது எனக்குக் குருவாயிருக்கின்றது இந்தத் தேகத்தில் தத்துவங்களை எதிராததமாக அறிந்தேன் தத்துவங்களை அறிவதற்கு இப்படி உபகாரியாயிருந்தாலும் இந்தத் தேசமானது நாய் நரிமுதலானதுகளுக்குப் பட்சியமாக விருக்கிற நிச்சயத்தையுடையவனாய் இந்தத் தேகத்தில் ஆசகதியில்லாதவனாய் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் புருஷனுன்வன் யாநொரு தேகத்திற்குச் சுகத்தைச் சம்பாதிக்க வேணுமென்கிற இச்சையினால் பாரியா, புத்திரராள, தனம், பசுக்கள், கிரகம், பந்துக்கள் இவர்கள் முதலான போக னைச் சம்பாதித்துப் போஷிச்சிறுநீரே அப்படி பிரயாசத்தினுலே சம்பா

திக்கப்பட்ட தனங்களை யுடையவனு அநதப் புருஷனும் அந்தத் தேகமும் ஆயுசனுடைய அநதததில் நசித்துப் போகின்றது எப்படியா னால் விருட்சமானது தண்ணீர்போல 'இன்னம் ஒரு விருட்சமுண்டா கும் படிக்கு பிச்சத்தையுண்டாககி விட்டு நாசத்தை யடைகிறதோ அது' போல அநதத் தேகமானது அநதப் புருஷனுக்கு ஏதுவான காமபிச்சத்தை யுண்டாக்கிவிட்டு நாசத்தையடைகின்றது ஆனபடியினால் சாமாததிய புரு ஷனுனவன் அடிக்கடி மிருத்தியுவையுடையதான இநதச் சீரமானது நா சத்தை யடைவதற்கு முன்னமே சீக்கிறமாக மோகூத்ததினபொருட்டு எத்த னம் பண்ணக்கடவன், இநதப்பிரகாரம் உண்டாகாநின்ற வயிராககியத்தை யுடையவனாயும் கியானஸ்வரூபரான பரமாத்மாவினிடத்தில் நிச்சலமான ம னதையுடையவனாயும் சங்கம் அகவகாரமில்லாதவனாயும் நானிநதப் பூமியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் இநத இருபகதுநனகுபோகனும் குரு வாக உபதேசம்பண்ணினவாகளன்று பின்னையெப்படியென்றால், தன்னிடத்தி லுண்டாகாநின்ற சமுசயம் விபரீதக்கியானம் இதுகளை அவாகளுடைய நடத்தையைக்கண்டு போகக்கிடத்துக் கொண்டபடியினால் அவாகளெனக்குக் குருவாயிருக்கின்றார்கள நிச்சயமான கியானமானது ஒருவனுண்டாகிற தில்லை பல்பேருடைய ஆசாரங்களைப் பாதது நிச்சயக்கியான முண்டான படியினால் அவாகளெல்லாரும் குருவாராகளென்று அவதூதப்பிராமமண ராலே எதுமகாராஜனுக்குச் சொல்லப்பட்டது

புரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வாககியம்

வாரீர உததவரே' அநத அவதூதப்பிராமமணரான தெகதாததிரேய மகாயோகியானவா எதுமகாராஜனுக்கு இநதக் கியானோபதேசங்களைச் சொல்லி அவனால் பூசிக்கப்பட்டு சநதுஷ்டராய அவன் கையில் அனுகையப் பெற்று எதேசசையாகப் புறப்பட்டுப் போனா நமமுடைய பூரவீகாக்களுக்கும் பூரவீகனுள் எதுமகாராஜனுனவன் அநத தெகதாததிரேய மகாயோகியி னுடை வாககியத்தைக்கேட்டு சாவசங்கப்பரித்தியாகத்தை யுடையவனாயும் சமசித்தனுமானான்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டு வீருத்தம்

உத்தவற்கு வுரியபகவானுற

றத்துவத்தைச்சொன னாரென்றுசாற்றுவாம்

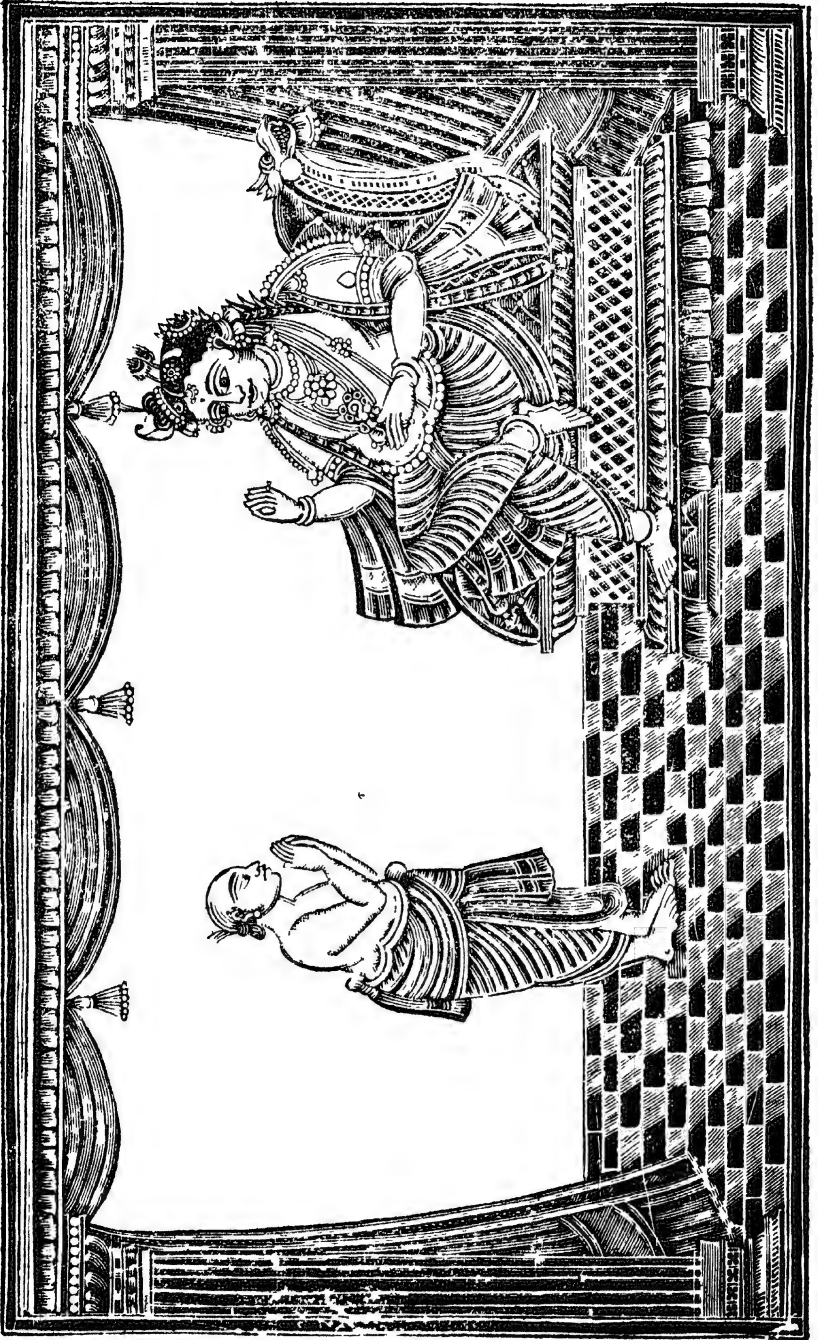
பூரீபகவானுவா உததவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உததவரே ! எனபகதனுனவன என்றை சொல்லப்பட்டிருக்கிற வைஷ்ணவ தாமகங்களிலே ஸ்திரமான புத்தியையுடையவனாய் அநதத தர்மத்துக்கு விநோதமில்லாமல் வாஞ்சிரம குலாசாரங்களை அனுஷ்டித் தககடவன மீமாங்கசகாள் மதத்தைப்பற்றி காமகாததாக்களாயும் சுகதுத் தகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு யிருக்கிற சீவாளனேகாகனென்றும் போகஸ்த தான லோகங்களை நித்தியமென்றும் ரூபரசாதிவிஷயங்களும் மாயாஸ்வரூப மென்றும் நித்தியமென்றும் போககாலம் நித்தியமென்றும் லோகங்களை யடைவதற்கு உபாயங்களைச் சொல்லாநின்ற ஆகமசாஸ்திரங்கள் நித்திய மென்றும் போகதாவான ஆகமமென்றும் எதாததமென்றும் எண்ணி னீரேயானால் அப்படிதானே கிடானமானது கடப்பாதி ஆககிரபேதத்தினால் உண்டாகக்கொண்டே யிருக்கின்றது ஆகையால் பிரவாக ரூபககியான மானது நித்தியமாகவும் வேறுவேறாகவு மாகின்றது நித்தியககியான ஸ்வ ரூபனாயும் ஈஸ்வரனாயுமிருக்கிற பரமாகதுமாவானவா ஸ்வேநேயிலையென்று எண்ணினீரேயானால் சமஸ்தமான சீவாளுக்கும் தேகசம்பந்தத்தினால் ஜனனமுதலான குணங்கள், சமவச்சரீரம், மாதம் இதுகள் ரூபமானகாலத்தி னுடைய அவயவத்தினால் அடிக்கடியுண்டாகிறதுக் கொண்டு சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உததவாசொல்லுகிறார்

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே ! புருஷனுனவன சாவாதி குணங்களுடைய காரிய மானது இந்திரியங்களில் சூழப்பட்டவன யிருந்தாலும் இந்திரியங்களு டைய காரியமான காமங்களிலேயும் சுகமுதலானது கலிலேயும் எப்படி அகப்படாமலிருப்பன இந்தப்பிரகிந்தத்தை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர். ஒரு ஆதமாதானே நித்தியமாகப் பந்தத்தையுடையவனாயும் நித்தியமுதத னாயு யிருக்கிறானென்றால் இந்தவிஷயத்தில் எனக்குச் சந்தேகமுண்டா யிருக்கின்றது. இந்தச்சந்தேகமானது நிவாதநிக்கும் படியாகச் சொல்லக் கடவீரென்றார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உத்தவருக்குத் தத்துவம் உபதேசித்தது.

பதினேறாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

சுதத தத்துவத்தைச் சுந்தர இருஷணனும

உதத வறகு வுரைத்தனா தாமரோ

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா உததவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னு
ரென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ பகவா னுடைய வாக்கியம்.

வாரீர உததவரே ! சீவாதமாவானவன பததனென்றும் முகதனென்
றும் சொல்லுகிறசொல்லானது என னுடையசுததுவாதிருணங்களுக்கு பரதந
தரனயிருக்கையினால் சமபவிக்கின்றது, சுபாவமாக வுண்டான தல்ல அநத
சுததுவாதிருணங்களை மாயாமூலமான படியினால் அநத குணங்களுக்கு நியந
தாலான எனக்குப் பதமுயிலலை மோக்ஷமுயிலலை, புருஷனுக்கு, சோகம்,
மோகம், பயம், துக்கம், தேகவுறபததி இதுகள் என்னுடைய மாயகையினா
லுண்டாகிறது எப்படியானால் சொற்பனமானது புத்தியினுடைய விகார
மே தவிர் வேறொன்றுமில்லை (அதுபோல) ஜனனமரண ரூபமான சமசார
மானது என்னுடைய மாயகையேதவிர் சுவாபிகமல்ல புருஷானுக்குப் பததம்
மோக்ஷம் இதுகள் எனது மாயகையினால் நிரமிக்கப்பட்டதுகளாயு மிருக்
கிறதுகள் மிக்கை அவிக்கை யெனப்பட்ட கியானாகியானவர்கள் என்ன
டைய சக்திமளா யிருக்கின்றதுகள் ஆகையினால் கியானிபானவன் இந்திரி
யங்களினால் கிரகிக்கப்படாவின்ற விஷப்பங்களிலே ராகததுவோட முதலான
தில்லாதவனாயு மிருப்பன கியானமில்லாதவனோ வென்றால் பிராரபத காமா
தினமான இந்தச்சரீரத்தில அபிமானத்தை யுடையவனாயு இந்திரியங்களினால்
பண்ணப்பட்டாவின்ற காமத்தினால் நான பண்ணுகின்றெனன்று அகங்காரத்
தினால் பததனயிருப்பன வயிராகியததை யுடையவனாயு இந்திரியங்க
ளுடைய காமங்களை யல்லாமல் காமசம்பந்தமே தனக்கிலையென்று இந்தப
பிரகாரம் கியானத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிற புருஷனுடன் அக்கியானி
போலவே சயனம், ஆசனம், சஞ்சாரம், ஸரணம், தரிசனம், ஸபரிசனம்,
ஆக்கிராணம், போஜனம் இது முதலான காமங்களிலே பதப்படுகிறதமில்லை.
அந்தவிஷயங்களை இந்திரியங்கள் அனுபவிக்கிறதென்று அதுகளை அனுப
விக்கச்செய்து கொண்டு அதுகளுக்கே சாட்சியாக விருப்பன, எப்படியா
னால் வாயுபானவன், எங்கும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஒன்றிலே
யும் சமபந்தமில்லாம் விருக்கிறதோ அதுபோல கியானியானவன் பிரகிருதி
குணங்களுடனே கூடிக்கொண்டிருந்தாலும் அக்குணங்களின் சமபந்தமில்லா
தவனுக்கேயிருப்பன. மானுபிமானங்களாலே வாசிக்கப்பட்டவனாயும் ராகதது

வேஷாதிகுணியறையும் சமபுத்தியாயுமிருக்கிற கியானியானவன் தன்னை பூஜிக் கிறபேர்களையும் சமமாக எண்ணக் கடவெனன்று இரதபிரகாரம் சொல லாரின்ற பகவானைப்பாராதது உததவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவா வாக்கியம்

வாரீர் லோகநாதரே ! சத்புருஷர்கள் தங்கள் தங்கள் புத்தியினாலே கற்பிக்கப் பட்டவாகளாய் வெகுபேரிருக்கிறார்கள. எப்படிப்பட்டவன் சத்பு ருஷனென்று உம்மாலே நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது? லோகத்திலே பகதி யும் நானுவிதமாயிருக்கின்றது எப்படிப்பட்ட பகதி உமக்குப் பிரீதியாயி ருக்கும்? நாரதாமுதலான சத்புருஷர்களாலே பூஜிக்கப்பட்ட பக்தியானது எப்படிப்பட்டது? இந்த அரதத்ததை எனக்குச் சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தியாரின்ற உததவரைப்பாராதது ஸ்ரீபகவானுனவா சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உததவரே ! தயாளுவாயும் பிறருடைய துக்கத்தைச் சுகியாத வனையும் சமஸ்தபிராணிகளிடத்தில் துரோகத்தை நினையாதவனாயும், கூழ்மை யையும், சத்தியத்தையும் பலமாகவுடையவனாயும், சுகதுக்கங்களைச் சமமாக நினைக்கின்றவனாயும், இந்திரிய நிககிரகத்தையுடையவனாயும், சுவதர்ம் அனுஷ்ட ானபரனாயும், என்னையே முக்கியமாக ஆரையமாக வுடையவனாயும், பசி, தாகம், காமம், சோகம், மோகம், ஜரா, மரணம் இதுகளைச் சயித்த வனுய் மிருக்கிற புருஷனுனவன் மிகவும் கியானியாக விருப்பன தேசகா லங்களாலே அளவிடக் கூடாதவனாயும் சாவாநதரியாமிவாயும் சச்சிதானந்த ரூபியாயுமிருக்கிற என்னை நன்றாக அறிந்தாகிலும் அறிபாமலாகிலும் ஏகாந தபக்தியினால் யாதொருவா பூஜிக்கின்றார்களோ அநதபபுருஷன் என்னு டைய பகதானுக்குள்ளே வுத்தமாகளாவா இது நிச்சயமென்று இரதப பிரகாரம் சாதுவினுடைய லட்சணத்தைச்சொல்லிப் பகதியினுடைய லட்ச ணத்தைச் சொல்லுகிறார்

வாரீர் உத்தவரே ! என்னுடைய அரசசாவதாரங்கள், பக்த ஜனங்கள் இவர்களுடைய தரிசனம், பரிசனம், அரசசனம், பரிகாரம், ஸ்துதி, பிரணா மம், ஜனமாஷ்டமி முதலான என்னுடைய அவதாரத்தினங்களிலே ஆனந்த பரவசனாயிருக்கிறது, என்று ஆலயங்களிலே உச்சவம் பண்ணிவைக்கிறது, புஷ்பம் திருத்தழாய் முதலானதுகளை எனக்குக் கொணவெந்து சமர்ப்பிக் கிறது, சதுர்மாசியமாகிய ஏகாதசி முதலான விசேஷதினங்களில் என்று பூஜாபிரதிஷ்டை இதுகளில் சிரத்தை யுண்டாயிருக்கிறது, வைதீகதிட்டைச் பாஞ்சராததிரி முதலான ஆகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட திட்டை விரதங்கள் இதுகளிலே பிரீதியாயிருக்கிறது, என்னுடைய ஆலயங்களில் செத்தை ரூப் பையிலாமல் பெருக்குகிறது, கோமயத்தினால் சத்திசெய்கிறது, கோமயவுத்

கத்தினாலே புரோகஷணம் பண்ணுகிறது, மொக்கிட்டு அலங்கரிக்கிறது, தீபங்களைப் பிரகாசம் பண்ணுகிறது, இதுகள் என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட பக்திலட்சணமென்று அறியத்தக்கது. வாரீர உததவரே! சூரியன் அகக்கி, பிரம்மனா, பசுக்கள், வைஷ்ணவாள், ஆகாயம், வாயு, சலம், பூமி, ஆதமா, சாவ பூதங்கள் இந்தப் பக்தினோடுபேரும் என்னைப் பூஜிக்கின்றார்கள். எப்படியானால் சூரியனிடத்தில் வேதசூக்தங்களினாலேயும், அக்கினியினிடத்தில் அவிசினாலேயும், பிரம்மனாவிடத்தில் ஆதித்தியத்தினாலேயும், பசுக்களிடத்தில் திரணமுதலானதைக் கொடுக்கிறதிலேயும், வைஷ்ணவாவிடத்திலே பந்துவைப்போல சனமானத்தினாலேயும், இருதயாகாசத்தில் தியான நிஷ்டையினாலேயும், வாயுவினிடத்தில் பிராண கிருஷ்டியினாலேயும், ஜலத்திலே ஜலமுதலான திரவியங்களால் தாபபண முதலானதிலேயும், பூமியில் சரசீயமந்திர நியாயங்களாலேயும், ஆதமாவில் அநதரியாமியான என்னை சாவ பூதங்களிலேயும் அநதரியாமி பரமாதமாவென்கிற சமபுத்தியினாலேயும் என்னைப் பூசிக்கக்கடவன இந்தப்பிரகாரம் இந்த ஸ்தானங்களிலே சங்கம, சககரம், கந்த, பதம் இதுகளோடு கூடிக்கொண்டும் சதூபபுஜராயும் சாந்தராயுமிருக்கிற என்னுடைய ரூபங்களைத் தியானமபண்ணி என்னிடத்தில் நிசசயமாயிராநின்ற சித்தத்தை யுடையவனாய் ஆசசிக்கக் கடவன வாரீர உததவரே! நீரெனக்குத் தாசனாயும், சினேகனாயும், பந்துவாயுமிருக்கின்றீர் ஆகையினாலே சொல்லக்கூடாத ரகசியமானாலும், அதை யுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று பகவானுவா சொல்லுகின்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

இதுவுங் கிருஷ்ண நியமபிடுந் ததவததைப்
பதிராமுத்த வற்குப்பகாரதனா

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுவா உததவருக்குத் தததுவததைச் சொன்னு
ரென்று சொல்லப் படுகின்றது

பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர உததவரே! சாவ சங்கத்தையும் நாசம் பண்ணிந்ற சாதுசங்கதியானமானது எப்படி என்னை வசியனாகப் பண்ணுகிறதோ அப்படி ஆசனப் பிராணாயாமாதி யோகாபயிாசமும் தத்துவவிவேகரூபமான சாக் கியக்கியானமும், அம்சமுதலான தாமமும், வேதாத்தியயனமும், கிரிச்சிர முதலான தபசும், சன்னியாசமும், அகக்கினிகோத்திர முதலான யாஜ்ஞ

களும், தடாகம், தோப்புகள் இதுகளுடைய நிரமாணமும், தானமும், ஏகாதசி யுபவாசமுதலான விரதங்களும், தேவதா ஆராதனமும், ரகசியமந்திரங்களும், கங்கை முதலான தீர்த்தங்களும் இயம் நியமங்களும், என்னைவசியம் பண்ணமாட்டாதுகள், சதசங்கத்தினால் தயித்தியாகள், ராக்ஷசாகள், மிருகங்கள், படசிகள், கந்தாவாகள், அபசமுசுகள், நாகங்கள், சித்தர்கள், சாரணர், ராஜச தாமிச சுபாவங்களான மனுஷியாகள், அந்ந யுகங்களிலே சசங்கத்தினால் என்னுடைய பதத்தை யடைந்தார்கள். விருத்திராசுரன், பிரகலாதன், விரஷபாவர், பவிசசக்கிரவாததி, பாணசுரன், மயன், விபீஷணன், சுகரீபன், அனுமான், சாமபவன், ஜடாயு, துலாதர னென்னப்பட்ட வைசியன், காமவியாத னென்னப்பட்ட வேடன், திரிவங்கிரியென்னப்பட்ட குபசை, கோபாலாள், கோபஸ்தீர்கள், நமக்கு அன்னத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்த தீட்சதர்களுடைய பாரியைகள், இவர்கள் வேதசாஸ்திரங்களை அத்தயயனம் பண்ணினவாகளுமன்று, விரதங்களையுடைய போகளுமன்று தபசுபண்ணின போகளுமன்று அப்படிப்பட்ட இவர்கள் சசங்கத்தினால் என்னை யடைந்தார்கள்.

யோகாப் பியாசத்தினாலேயும், சாங்கியக் கியானத்தினாலேயும், தானம், விரதம், தபசு, தனம் இதுகளாலேயும்; மந்திர செபங்கள், வேதாத்தியானங்கள், சன்னியாசம் இதுகளாலேயும், மனுஷியாகள் என்னுடைய சாரூபியத்தை யடைந்தார்கள். ஆகையினால் நீர் சுருதி ஸமிருதிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரவிராதி மாகக்ம நிவாததிமாகங்களையும் விட்டு சாவப்பிராணிகளுக்கும் அந்நரியாமியான என்ன ஒருவனையே சாவ பிரகாரத்தினாலேயும் சரணமாக அடையக்கடவீரென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவான் பாரதது ஸ்ரீ உத்தவா சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ உத்தவா வாக்கியம்.

வாரீர் போகீஸவரர்களுக்கு ஈஸ்வரரே! முன்னே விகிதகாமானுஷ்டானத்தை செய்யச்சொல்லியும் இப்போது சாவகாமங்களையும் விட்டு உன்மே சரணமாக அடையுமென்று சொல்லாநின்ற உம்முடைய வாரதத்தை உபக்கேட்டு என்னுடைய மனதிலிராநின்ற சரணேகமானது நிவர்த்தியாகாமலிருக்கிறதென்று சொல்லாநின்ற உத்தவரைப்பாரதது ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! சீவனுக்கு அந்நரியாமியான ஈஸ்வரனாவர் ஆதியில் சூட்சுமரூபமான ஒருவராகவே யிருந்து காலச்சத்தியினால் அங்கேகரிக்கப்பட்ட மாயச்சத்தியை யுடையவராய் சததுவாதி குணங்களுக்கு ஆசிரியராயும் லோகமாகித், பத்மததிக்குக் காரணமாயும் வெகுருபத்தை யுடையவர்போல

விளங்கினார். எப்படியானால் வித்தானது சேஷத்திரத்தை யடைந்து விருட்
சம், சாகை, இலைகள் முதலான அனேக ரூபமாகக் காணப்படுகிறதோ
அப்படியேபோல பரமாத்மாவானவா தம்முடைய சக்தி ஸ்வரூபமாய் பிரகி
ருதியை ஆஸ்ரயித்து வெகுரூபமான பிரபஞ்சமேபோலப் பிரகாசிக்கின்றார்.
வஸ்திரமானது தூலங்களினால் குறுகுகும் நெடுகுகும் யிருக்கிறது போலப்
பரமாத்மாவினிடத்தில் வியஷ்டி சமஷ்டிரூபமான இந்த சமஸ்தப்பிரபஞ்ச
மும் குறுகுகும் நெடுகுகும் காணப்படுகின்றது யாதொரு புருஷன்
ஆசாரியாகளால் இந்தப்பிரகாரம் வெகுரூபமாயும் பிரகிருதிக்கு ஆஸ்ரய
ராயுமிருக்கிற பரமாத்மாவை யறிக்கின்றானே அந்த புருஷன் வேதங்களு
டைய தத்துவார்த்தத்தை யறிந்தவனாவன். விவேகியான நீர் இந்தப்பிரகா
ரம் குருவினுடைய உபாசனையினாலேயும் ஏகாத்மகதியினாலேயும் உண்டா
கின்ற தத்துவக்கியானமாகிற மகா தீட்சணமான கோடாலியினால் சீவனுக்கு
ஆவானமாயும் திரிகுணஸ்வரூபனாயு மிருக்கிற விநகசரீரத்தைச் சேதித்
துப்போட்டு பரமாத்மாவினிடத்தில் விஷ்டையை யுடையவனாய் அவருடைய
சாரூப்பியத்தை யடைந்து பிறபாதி தத்துவக்கியான ரூபமான சாதனத்தை
யும் விட்டுவிடக் கடவீர

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

பின்னுங் கிருஷ்ணன் பேசுமி முததவாகு
இன்ன வினறி யியம்பினா ததவத்தை

இதவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச்
சொன்னாரென்று சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே¹ சததுவம், ரஜசு, தமசு, என்னப்பட்ட இந்த மூன்
றும் பிரகிருதியினுடைய குணங்கள், ஆத்மாவினுடைய குணங்களன்று, ஆகை
யால் சாதவீக விராததியினால் ரஜசு தமோ குணங்களைச் ஜயிக்கக் கடவன்.
அந்த சாதவீககுணத்தை சாந்திஸ்வ ரூபமான சததுவ குணத்தினாலேயே
ஜயிக்கக்கடவன் புருஷர்களுக்கு சாதவீகர்களுடைய உபாசனையினால் பரி
சுத்தமான சததுவகுணமானது உண்டாம். அந்தச் சததுவகுணத்தினால் என்
னுடைய பக்தி ஸ்வரூபமான தாமமான துண்டாகும், அந்தத் தாமமானது
ரஜோகுண தமோகுணங்களை நாசமபண்ணிப்போடும். சாவோததமமான சத்
துவகுண விராதியான துண்டாகும். ரஜோகுணம் தமோகுணம் நசிக்கப்பட்

மெப்போகையில் அதினுல வராரின்ற அதாமமும நசித்துப்போம். சாஸ்திரம், தீர்த்தம், ஜனமம், பிரதேசம், காலம், காமம், தீட்சை, தியானம், மந்திரம், கியானம், இரதப் பதனம், குணத்துக்குக் காரணங்கள் இதுகளுக் குள்ளே எதைப் பெரியோர்கள் சிலாக்கிக் கொள்ளுமோ அது சாதவீகமாகும், எதை நிரூபிக்கிறார்களோ அது தாமசமாகும், எதைச் சிலாக்கிகாமலும் நிரதியாமலும் மிருகிகொள்ளுமோ அதிராஜசமாகும், புருஷனுள்ள சததுவகுணவிரத்தியின் பொருட்டு சாததுவீகங்களான சாஸ்திரங்கள் முதலானதுகளையே சேவிக்கக் கடவன் சாததுவீகங்க ளெதுவெனமுல் பிரவிரத்தி சாஸ்திரம் பாஷண்ட சாஸ்திரம் இதுகளைச் சேவியாமல் நிவர்த்தி சாஸ்திரங்களையே சேவிக் கிறதும் சந்தனம் மத்தியம் இதுகளைச் சேவியாமல் ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் கங்கை முதலான தீர்த்தங்களைச் சேவிக் கிறதும் பிரவிரத்திமராகக் நிஷ்டாளாயும் துரா சாராளாயுமிருக்கிற பெயரைச் சேவியாமல் நிவர்த்திமராகக் நிஷ்டாளான பாகவதானைச் சேவிக் கிறதும், ராசவீதிகளில் சூதுஸதானங்கள் இதுகளை யாசரியாமல் ஏகாந்ததேசத்தை ஆசரிக்கிறதும், கியானமுதலானதிலே பிரதோஷகாலம் ஆராதிரத்தி இதுகளை ஆசரியாமல் பிராமமண முகாதததையே ஆசரிக்கிறதும், காமியம் அபிசாரமுதலான காமங்களைச் செய்யாமல் பகவத்பிரீதியாக நித்தியகாமங்களைச் செய்கிறதும்; ஸ்மாரததாள, சூத்திராள், இவாள்முதலான தீட்சை ஆசரியாமல் வைஷ்ணவ தீட்சையை ஆசரிக்கிறதும், ஸ்திரீகள், சததுருக்கள் இவா முதலான போகளைத் தியானமபண் ண்மல் ஸ்ரீமந் நாராயணரையே தியானம் பண்ணுகிறதும், காமியமந்திரங்கள் சூத்திரமந்திரங்கள் இதுகளைச் சேவியாமல் பிரணவம் அஷ்டாட்சரமந்திரங்களையே சேவிக் கிறதும், தேசம், கிரகம் முதலானதுகளைச் சிந்தியாமல் பரமாத்ம சிந்தையைப் பண்ணுகிறதும், சாதவீகங்களான இதுகள் புருஷனுக்கு சததுவகுண விரத்தியின்பொருட்டு ஆகின்றது. எப்போது பரமாத்மாவின்னுடைய சாட்சாதகார முண்டாகுமோ எப்போது ஸ்தூலதேக குடசும தேகங்களுக்குக் காரணங்களான சததுவாதி குணங்கள் நசிக்குமோ அந்த மட்டுக்கும் சாததுவீகங்களான நிவர்த்திசாஸ்திர முதலானதுகளை ஆஸ்திரிக கக்கடவன் எப்படியானால் மூங்கில்கள் ஒன்றுக்கொன்று உரைப்புகிறதின லுண்டாகாரின்ற அக்கினியானது அந்த மூங்கில வனத்தைத் தகித்துப் போட்டு தானும் சாந்தியை யடைவதுபோலச் சததுவாதி குணங்களுடைய வித்தியாசத்தின லுண்டாகாரின்ற தேகமும கியானத்தினலே தசிக்கப்பட்ட தாய தானே சாந்தியை யடையுமென்று சொல்லாரின்ற பகவானைப்பார்த்து உத்தவா சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணரே 'மனிதர்கள் சபதாதிவீஷயங்களை மிகவும் ஆபத் துக்கு ஸ்தானமென்றறிந் திருக்கிறார்கள் அறிந்திருந்தாலும் நாயகனானது மிரட்டி அடித்தாலும் திரும்பவும் வீடுகளில் பிரவேசிப்பது போலவும், கழுதைகளானது பெண் கழுதையினுடைய புறங்கால்களாலே உதைபட்டாலும்

திரும்பவும் அதுகளை அனுவாததிப்பது போலவும், ஆடுகளானது கொல்லு கைக்குக் கொண்டுபோகும்போது லசசையில்லாமல் உச்சாகத்துடனே யிருக்கிறபோலவும், சபதாதிவிஷயங்கள் ஆபத்துக்கு ஸ்தானமென்று அறிந்திருந்தாலும் அந்தவிஷயங்களை மனுவியாகள என்ன விதமாய் அனுப விகின்றார்கள் என்று பிரஸன்னமண்ணுநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவா னுவா சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! விவேக குணியனை புருஷனுக்குத் தேகாதிகளில் நானென்றி விபரித்தபுகதியானது இ நுதயத்தில லிசசயமாக உண்டாகின்றது. அந்த அகவகாரத்தினால் சத்துவகுணப் பிரகாசமாயிருந்தாலும் மனதை துகடரூபமான ரசோகுணமானது வியாபிக்கிறது. ரசோகுணத்துடன் கூடிக் கொண்டிருக்கிற மனதினுடைய விசுலப் சங்கலப்பமானது உண்டாகிய அந்த சங்கலப்பத்தினால் இந்த விஷயத்தினது ரூபம் மகாவுத்தமமா யிருக்கிறது. இதினுடைய சபாவமானது மிகவும் ஆசசரியகரமா யிருக்கிறதென்று குணத் தைத் தியானம் பண்ணுகிறதினால் புருஷனுக்குப் பரிகரிக்கக்கூடாத காமமா னது உண்டாகின்றது பிற்பாடு இந்திரிய ஜபிலல்லாதவனாயும் காமவசியனு யும் ரசோகுணத்தினுடைய வேகத்தினால் மோகிக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷனான வன் காமங்கள் துக்க ஏதுக்களென்று அறிந்திருந்தாலும் அந்த விஷயங் களை யனுபவிப்பதற்குத் துக்கத்தையே உண்டாக்காநின்ற காமங்களைப் பண்ணுகிறான் புருஷனாவன் ரசோகுண தமோகுணங்களால் வியாபிக்கப் பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கே யிருப்பன், ஆனாலும் விவேகியான புருஷ னேவென்றால் சாக்கிரதையுடையவனாய் விஷயங்களில் தோஷபுத்தியினால் மனதை நிக்நிசுத்த அந்த விஷயங்களில் அகப்படாதவனாயிருப்பன் வியாத தசஞ்சாரங்களை விட்டு ஸதிமான் ஆசனத்தை யுடையவனாயும் பிராண நிவோதத்தை யுடையவனாயும் ஆஸஸ்ய மில்லாதவனாயும் யோகதாரணைய யுடையவனாயுமிருக்கிற புருஷனாவன் திரிகாலத்திலேயும் பரமானந்த ரூப னான எவ்விடத்தில் மனதைச்சமாப்பித்துக் கொண்டு மௌள் மௌள் சமாதிநிஷ்டைய விசிவன் விவேகியானபுருஷனாவன் சமஸ்தவிஷயங்களில் நின்றும் மனதை யிழுகது பரமானந்த ஸ்வரூபனான என்னிடத்தில் மனதை லிசசலமாகச் சமாப்பிக்கப்படுவன் (அதுபோல) என்னுடைய சிஷ்யர்களான ஜனகா முதலான யோகிகளால் செய்யப்பட்ட யோகாபியாச மென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்ற தென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஸ்ரீஉத்த வர் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பகவானே! தேவரீர எப்போதெந்த ரூபத்தினால் ஜனகாதியோகி களுக்கு யோகத்தை உபதேசித்திரோ அந்த காலத்தையும், அந்த ரூபத்தை

யும எனக்குச்சொல்லக கடவீர என்று பிரராததியாநின்ற உத்தவரைப் பாரதது ஸ்ரீபகவானுவா சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீபகவான் வாக்கியம்.

வாரீர உத்தவரே¹ பிரமமாவீனுடைய மானச புத்திரர்களான ஜனகாதி யோகிகள் பிதாவான பிரமமாவைப் பேரயடைநது யோகமராககத்தினுடைய அறியக்கூடாத நிஷ்டையைக் கேட்டார்கள் (அதாவது) வாரீர பிரபுவே! மனதானது ராகததுவேஷாதிகளால் விஷயங்களும் வாசனாபமாக மனதில் பிரவேசித்திருக்கிறது. அநத விஷயங்களை அதிககிரமிகக வேணுமென்று இச்சையுடையவனையும் மோட்சத்தில் ஆசையை யுடையவனாயுமிருக்கிற புருஷனுக்கு விஷயங்கள் மனதில் விழ்மல எப்படியிருக்கும் அதைச் சொல்லக்கடவீரகளென்று கேளாநின்ற சனகாதியோகிகளைப் பாரதது பிரமமாவானவர் கர்மத்திலேயே புத்தியையுடையவராய யாதொரு பரமாதமாவை அறியாம விருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட பிரஸனம் பண்ணினார்களென்று நினைத்து அநதபிரமமாவானவர் அவர்களுடைய பிரசனத்துக்கு உத்தரவை யறிய வேணுமென்கிற இச்சையினால் என்னைச் சிந்தித்தார். அப்போது நான் அம் சரூபமாய் அநத பிரமமாவீனுடைய சமீபத்தில் ஆவிற்பவிகக அநத ஜனகாதி யோகிஸ்வராகள பிரமமாவை முன்னிட்டக்கொண்டு அம்சரூபியான என்னைப் பாரதது சமீபத்திலவநது சாஷ்டாககமாகப் பிரணாமப்பண்ணி நீராரென்று கேட்டார்கள் அப்போது தத்துவத்தை யறியவேணுமென்று இச்சையுடையவர்களான அநத ஜனகாதி யோகிகளினபொருட்டு நான் சொன்ன வசனத்தை நீரே கேழ்க்கக்கடவீர அந்நெனவெனில்,

வாருங்கள் பிரமமனோததமாகளே¹ உங்களுடைய பிரசினமானது பரமாதமாவிஷயமாகப் பண்ணப்பட்டதா? இல்லையிட்டால் பரமாதமாவுக்கு உபாதி யான தேகங்கள் விஷயமாகப் பண்ணப்பட்டதா? பரமாதமா ஒருவரானபடியினாலே பிரஸனம் பண்ணுகின்ற உங்களுக்கும் உத்தரவு சொல்லுகிறவருக்கும் அநதரியாமியாய் ஆஸரயராயிருக்கிற பரமாதமா ஒருவரல்லவா? பஞ்சபூதரூபமான தேகவிஷயமாகப் பிரஸனம் பண்ணப்பட்டாலும் பஞ்சபூதங்களா லுண்டாகா நின்ற தேவமனுஷியாதி தேகங்கள் பஞ்சபூதகாரியங்களாயிருக்கையில் நீராரென்று கேளாநின்ற உங்களுடைய இநதப் பிரஸனமானது வாக்கினுடைய ஆரம்ப மாத்திரமே தவிர பிரயோஜன மில்லையல்லவா? மனதினாலேயும் வாக்கினாலேயும் மற்ற இநதிரியங்களாலேயும் எந்நென வஸ்துவானது கிரகிக்கப்படுகிறதோ அநதநத வஸ்துவானது நானாகவே யிருக்கிறேன். என்னைக் காட்டிலும் வேறே யொன்று மில்லையென்று பரமாதம் சிருஷ்டியினு லறியக்கடவீரங்கள் புத்திரர்களே! மனதானது விஷயங்களில் பிரவேசித்திருக்கின்றது விஷயங்களும் மனதிலே பிரவேசித்துக்கொண்டே யிருக்கிறதென்கின்றது சொன்னது எதார்த்தமே. இநத விஷயங்களும் மனதும் இரண்டும் கூடிக்கொண்டு

என்னுடைய ஸ்வரூபனு சீவனுக்கு தேகமாயிருக்கின்றது. மனதானது அடிகடிக விஷயங்களுடைய சேவையினால் அந்த விஷயங்களில் விழுகின்றது விஷயங்களும் வாசனாரூபமாகச் சித்தத்திலே யுண்டாகிறது. இப்படியிராரிணர இவ்விரண்டையும் என்னுடைய ஸ்வரூபக கியானத்தை யுடைய வரைய விட்டுவிடக்கடவன சாகரம், சொற்பனம், கழுத்தி யெனப்பபட்ட இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் சதவாதி குணங்களா லுண்டாகின்ற புத்தியினுடைய விராதிக்கள் சீவனோவென்றால் அந்தச் சாகரம் முதலான அவஸ்தைகளுக்கு விலட்சுன்னையும் அந்த அவஸ்தைகளிலலாதவனையும் அதுகளுக்குச் சாட்சியாயும் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறான் எப்போது சீவனுக்கு சங்கர காரணமான புத்தியினுடைய சமமந்த முண்டாயிருக்கிறதோ அந்தப் புத்தி சமமந்தமானது சீவனுக்கு குணவிராதிக்களான சகரானுதி அவஸ்தைகளைக் கொடுக்கின்றது ஆகையால் பரமானந்தரூபனு என்னிடத்தில் நிச்சலமான மனதை யுடையவனாய் சங்கர ஏதுவான புத்தி சமமந்தத்தை விட்டு விடக்கடவன எப்போது விட்டுவிடுகிறானோ அப்போதே விஷயங்களுக்கும் மனதுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சமமந்த மில்லாமலிருக்கும் கியானியானவன அகங்காரத்தினால் செய்யப்பட்ட இந்த புத்தி சமமந்தத்தைத் தனக்குப் பரமாத்மாவினுடைய ஆனந்தானுபவத்துக்கு விரோதமானபடியினால் அனாத ஏதுவென்றும் துக்க சாகரமென்றும் அறிந்தவனாயும் என்னிடத்திலேயே ஸ்திரமான மனதையுடையவனாய் சங்கர ஏதுவான புத்தியில் அபிமானத்தை யும் அதனால் பண்பப்பட்டாரிணர போகங்களில் ஆசையையும் விட்டு விடக்கடவன

இந்த ஜகத்துக்கு விசாலமானது மனோவிகார மானபடியாலும், நாசத்தை யுடையதானது லும் சொற்பனம் போலவும் பிக்குஞ் சஞ்சல மானபடியினால் சுழற்றப்பட்ட கொள்ளியினுடைய சக்கிராகாரம் போலவும் பிரமம் மென்று பராகக்கடவன கியானஸ்வரூபனு ஒரு பரப்பிரமமே அனேகமேரல விளக்குகின்றது யாதொரு மூன்றுவிதமான சதவாதி குணங்களுடைய பரிணாமத்தினால் பண்பப்பட்ட பிரபஞ்ச பேதமானது மாயையாயிருக்கின்றது ஆகையினால் காலப்பாடாரிணர இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் திருஷ்டியை வையாமல் சங்கலப் பூர்ப்பனாயும் இச்சுரமில்லாதவனாயும் மனோவாகு கரீயங்களுடைய விராபரத்தை விட்டவனாய் பரமாத்மாவின் சகானுபவத்தை யுடையவனாக விருக்கக் கடவன.

வாருகங்கள் பிராமமனோததமாகளே ! ஆதமானாதம் விவேகம், அஷ்டாங்க யோகம், இதுகளுடைய தாமதத்தை யறிபவேணுமென்கிற இச்சையினால் வந்திராரிணர என்னை சாஷாத விஷ்ணுவென்று அறியக் கடவீர்கள் நான் சாங்கியக் கியானத்துக்கும், அஷ்டாங்க யோகத்துக்கும், சத்தியத்துக்கும், அறியப்படாத தாமதத்திற்கும், பிரபாவத்துக்கும் பூமிகா லட்சுமிக்கும், சீர்த்திக்கும், இந்திரிய நிக்சிரகத்துக்கும், இதுகளுக்கு முக்கிய ஆஸரயனாக நிற்பனென்று சொன்னதைக்கேட்டு என்னால், சந்தேக நிவாததி பண்ணிக்

கொள்ளாநின்ற ஜனகா முதலான ரிஷிகள் பரமமான பத்தியால் எண்ணப் பூஜித்து தோத்திரம் பண்ணினார்கள். அந்த ரிஷிகளால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட நான் பிரமமாவை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே என்னுடைய எதாஸ்தானமான ஸ்ரீ வைகுந்தத்தை யடைந்தேன்.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்.

மேலுங் கண்ணன் மிகுத்திடு முதத்வற
கேலவே தத்து வத்தை யியம்பினா

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா உததவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப் படுகின்றது

உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணரே! வேதவாதிகள் சிரேயசுக்குச் சாதனங்களை வெகுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சாதனங்களுள் சிரேயசைக் குறித்து சமஸ்த சாதனங்களும் விசுப்பாடுபதாக முக்கியமா யிருக்கின்றனவா? இல்லாவிட்டால் ஒன்றே முக்கியமாக விருதுகின்றதா? யாதொரு பகதியாகத்தினால் மனதானது சமஸ்த விஷயங்களிலேயும் சங்கத்தை விட்டு விட்டு உம் மிடத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றதா? ஏதுவிலலாம் லுண்டாகின்ற அந்த பகதியாகமானது உம்மாலே சிரேயசுக்கு முக்கிய சாதனமாகச் சொல்லப்படாதிருக்கின்றது இதுகளெல்லாம் சிரேயசுக்கு முக்கிய சாதனங்களா? இல்லாவிட்டால் ஒன்றே முக்கியமா? அதைச் சொல்லக் கடவீரென்று கேளாநின்ற உததவரைப் பார்த்துப் பகவானுவா சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உததவரே! பிரளயத்திலே வெகு காலத்திற்குமுன் நஷ்டமாயும் வேதமென்று பெயரையுடைய தாயுமிருக்கிற இந்தவாக்கானது ஆதிலை என்னால் பிரமமாவிற்பொருட்செ சொல்லப்பட்டது அந்தப்பிரமமாவிலே தமக்கு ஜேஷ்டபுத்திரனை மனுஷன் பொருட்டு அந்த வேதமானது சொல்லப்பட்டது பிறபாடு பிருகு மகாரிஷி, மரீசி, அததிரி, ஆங்கிரசு, புலஸ்தியா, புலகா, கிருது எனைப்பட்ட இந்த ஏழுபிரமமரிஷிகளும் அந்த வேதத்தை கிரந்திதார்கள. அவர்களிடத்தில் நின்றும் அவர்களுடைய புத்திரரான தேவர்கள், தானவாள், குயபகான், மனுஷிபான், சித்தரன், சுந்தர்வான் முதலான சமஸ்த ஜன்ங்களும் கிரந்திதார்கள். சத்துவ ரசஸ்த மோகுணங்களைக் காரணமாக வுடையவர்களான் அந்தத்தேவர்கள் முதலான

பேர்களுடைய பிரகிருதிகள் அநேகவிதங்களாயிருக்கின்றது. தேவர்கள், அரசர்கள், மனுஷியர்கள் முதலான பிராணிகளும் அவர்களுடைய புத்தி மூலம் வேறுவேறு யிருக்கின்றது சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் அவனவனுடைய பிரகிருதி எப்படிப்பட்டதோ அந்தப் பிரகிருதிக்கு அனுசூனமாக வேதாந்த வியாகியான ரூபங்களாயிருக்கிற வாகுசுளும் விசித்திரங்களாக வுண்டாகிறது இந்தப் பிரகாரம் பிரகிருதிகள் வேறுவேறாய்ச் சித்திரங்களாயிருக்கிறபடியால் அத்தியயன மில்லாதவர்களாயிருக்கின்ற சில மனுஷியர்களுடைய மனங்கள் உபதேசபரம்பரையினால் வேறுவேறாய் இருக்கின்றது. சிலபோகள் வேதங்களுக்கு விருத்தமான ஆதத்ததில் புத்தியையுடைய வர்களாக விருக்கின்றார்கள் எனனுடைய மாயக்கயினால் மோகிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய புருஷர்கள் தங்கள் தங்கள் சாவானுசூனமாகவும், இச்சா துசூனமாகவும் சிரேயசுக்குச்சாதனத்தை நானுவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள் மீமாம்சகர்கள் தாமதத்தைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமாகவும், காபியலங்கார காததாக்கள் எச்சைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும், யோக சாஸ்திரக்கியாள் 'சுத்தியத்தைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமாகவும், நீதி சாஸ்திரக்கியாள் ஐஸவரியத்தையே புருஷாதத மென்றும், பெளத்திரர்கள் தியாகபோகங்களைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும், வைதீகர்கள் எககியம், தானம், தபசு, விரதங்கள், இயமனியமங்கள் இதுகளைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

வாரீர் உத்தவரே! எனனிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனதையுடைய வனையும் சாவவிய்யங்களிலேயும் அபேட்சை யில்லாதவனாய் மிருக்கிற புருஷனுக்குப் பரமானந்தரூபனை எனனுடைய ஸ்வரூபானுபவத்தினால் யுண்டாகின்ற சகமானது விவ்யங்களில் மனதையுடைய புருஷர்களுக்கு எப்படி யுண்டாகப்போகிறது நிஷ்காமனாயும் சமதமாதிகுணவக்ளை யுடையவனாயும், சர்வத்திலேயும் பரமாதத புத்தியையுடையவனாயும் எனனுடைய ஸ்வரூபானுபவத்தினால், சநதுஷ்டமான மனதையுடையவனாய் மிருக்கிற புருஷனுக்கு சமஸ்த திகுசுளும் ஸ்வரூபங்களாக விருக்கும் எனனிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனதையுடைய புருஷன் பிரம்ம லோகாதிபத்தி பத்தையும் சுவாகக லோகாதிபத்தியத்தையும் இச்சியான். வாரீர் உத்தவரே! புருஷனுனவன் சித்தந்திரியனாய் ஸதீரீகனின் சங்கததையும் ஸ்திரீசங்கம் பண்ணுகிறவர்கள் சங்கததையும் விட்டு நிற்பமாயும் நிரசனமாய் மிருக்கிற தேசத்திலிருந்துகொண்டு ஆஸைய மில்லாதவனாய் எனனைத் தியானம் பண்ணக் கடவெனன்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பாதது ஸ்ரீஉத்தவர் சொல்லுகிறார்

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீ அரவிந்தாட்சரே! மோக்ஷத்தைக் கோருகின்ற புருஷனுள் ஈ உம்மை எதப்படிக்கு ஸ்வரூபத்தை யுடையவராகத் தியானமபண்ணு

வன் தியானம் பண்ணுகிற கிரமத்தை எனக்கு நீர் சொல்லக் கடவீரென்று பிராததியாசினர் உத்தவரைப்பராதது பகவானுவா சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! மிகவும் உயாந்திரமலுப தாமுந்திராமலும சமமா யிருக்கிற ஆசனத்திலே அப்படி இப்படி அசையாமல் சமமான சரீரத்தை யுடையவனாயிருந்து கைகளைமடியில் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய மூக்கு னுனியிலே திருஷ்டியை வைக்கப் பட்டவனாயும், சித்தந்திரியனாயும், பிராண னுடையமாரக்கத்தைப் பூரகும்பகரேசுக்களாலேயும் ரேசுக்கும்பக பூரகங் களாலேயும் சோதித்துக்கொண்டு மெள்ளமெள்ள யோகாப்பியாசம்பண்ணக் கடவன் மூலாதாரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு சிரசுப்பிரந்தம் தாமரைக்கொடி நூற்போலவும், சூட்சுமமாயும் இடைவிடாமல் கண்டநாதத்துக்குச் சமமான மாயுமிருக்கிற ஓங்காரத்தை மனதில் பிராணனால் பிரகாசம் பண்ணிவைத்து பிற்பாடு அந்த ஓங்காரநாதத்தில் உதாராத நாதத்தை ஸ்திரமாகப் பண்ணக் கடவன், இரதப்பிரகாரம் பிரணவத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற சுவாச நிக் கிரகத்தைத் திரிகாலத்திலேயும் பவவத்துதிரம் அப்பியாசம்பண்ணுகிறபுருஷ னுன்னவன் ஒரு மாதத்துக்கு பிற்பாடு ஸ்வாசசெய்ததை யுடையவனவன் சரீ ரத்துக்குள்ளே யிராநின்றும் ஊரத்துவ நாளமாயும் அதோமுகமாயும் மிருது வான் வாழைப்பூப் போலவும் இருந்த கமலத்தை ஊரத்துவ முகமா யும் மலாரதிருக்கிறதாயும் அஷ்டதளங்களை யுடையதாயும் உள்ளே கானிகை யை யுடையதாயுமாகத் தியானம்பண்ணி அந்தக் கானிகையிலே முன்னே சூரியனையும் அதன்பிறகு சந்திரனையும் அதன்பிறகு அக்கினியையும் தியா னம் பண்ணக்கடவன் இந்த அக்கினியினுடைய மத்தியத்தில் தியானத் துக்கு விஷயமாகவும் மங்களகரமாயும் பரிபூரணமாயும், மனோக்கியங்களா யுமிருக்கிற சதாபுஜங்களையும் சுந்தரமாயுமிருக்கிற கண்டத்தையும், சோப னங்களான கபோலங்களையும், மனோக்கியமான புனசிரிப்பையும், கானங்களி லேபிரகாசியாசினர் மகரகுண்டலங்களை யுடையதாயும், பீதாமபர தாரிபா யும் நீலமேக சாமனமாயும், ஸ்ரீவசச்சின்னத்தை யுடையதாயும், ஸ்ரீமகாலட்சு மிக்கு வாசஸ்தானமாயும், சங்கம், சக்கரம், கெதை, பதமம், வனமலை இதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் நவரத்தினமயமாயும் சிலம்புகளால் மிக வும் பிரகாசியாசினர் திருஷ்டிகளையுடையதாயும் கவஸ்துவாபரணத்தினு டைய தேசசினால் பிரகாசியாசினர் கிரீடம் கடகம் கடிசூத்திரம் தோளவளை கள் இதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் மிருக்கிற என்னுடைய ரூபத்தைத் தியானம் பண்ணி சாவாங்கங்களிலேயும் மனதைச்சமப்பிக்கக் கடவன். இரதப்பிரகாரம் மிகவும் தீக்ஷணமான தியானத்தினால் மனதையென்னிடத் திலேயே லயம்பண்ணுகிற யோகக்குதிஷ்டா வென்றும் திரிசியமென்றும், தெரிசனமென்றும் இரதப் பிரமமமானது மிகவுரு சாந்தியையடைகின்றது

பதிவினந்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

மேதனியில மிகுத்திடுவகிருஷ்ணனும
சூதிலத்ததுவத்தைச் சொல்லிராரோ.

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா உத்தவாக்குத தத்துவத்தைச்
சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர உத்தவரே ! சிதேந்திரியனாயும், ஸ்திரிசித்தனாயும், சுவாச ஜயத்
தையுடையவனாயும் என்கிறதில் ஸ்திரமான மனதைச் சமாபதித்திரா
நின்றயோகிக்கு அலரிமாதி சித்திகளுண்டாகுமென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீ
பகவானைப்பார்த்து ஸ்ரீ உத்தவா சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர ஸ்ரீ அசுரதரே ! யோகிக்கு எப்படிப்பட்ட தாரணையினாலே சித்தி
களுண்டாகும் அந்தத் தாரணை எப்படிப்பட்டது ! சித்திகள் எத்தனை !
இதகளை எனக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரசனம் பண்ணாநின்ற உத்த
வரைப்பார்த்து பகவானுவா சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர உத்தவரே ! சித்தர்கள் பதினெட்டு விதமென்றும் யோகதாரணை
கள் பதினெட்டு விதமென்றும் யோகசாஸ்திரங்களை அறிந்த பெரியோராக
ளால் சொல்லப்படுகிறது அந்த சித்திகளுக்குள்ளே என்னை ஆஸரயமாக
வுடையதுகளான எட்டுவித சித்திகள் முக்கியங்களா யிருக்கின்றதுகள்.
மற்றபத்து சித்திகளும் சத்துவகுண உத்திருஷ்டத்தைக் காரணமாக வுடை
யதுகளா யிருக்கின்றதுகள் அஷ்ட சித்திகள் எப்படியென்றால், அணி,
மகிமை, லகிமை இந்த மூன்றும் தேகத்தினுடைய சித்திகள் சமஸ்தபிராணி
களுடைய இந்திரியங்களோடுகூட அந்தந்த இந்திரியாபிமானி தேவதாரு
பமாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது பிராபதி யென்னப்பட்ட சித்தி, பரலோ
கத்திலே உண்டாயிருக்கிற வஸ்துகளிலேயும் பூமிகுள்ளே காணப்படா
மல் வைத்திருக்கப்பட்ட வஸ்துகளிலேயும் போகத்தெரிசன சாமாததிய
மானது பிரரகாமிய சித்தியென்று சொல்லப்படுவது மாயையானது சத்தி
யென்னப்பட்ட சித்தி அந்த மாயையினுடைய அயிசமாயிருக்கிற பிராணி
களுக்கும் அந்த மாயைக்கும் நியாமகனாயிருக்குகை, ஈசிடாவென்னப்பட்ட
சித்தி சபதாதிவிஷய போகத்திலே சங்கைப் படாமலிருக்குகை வகை

என்னப்பட்ட சித்தி, எந்தெந்த சுதந்தைக்கோருகிறானு அந்தச் சுதந்தி னுடைய கரையைக்காண்கிற பிராகாமிய மென்னப்பட்டசித்தி, வாரீர உதத வரே ! இந்த எட்டுசித்திகளும் எனக்கு சுபாவசித்திகளாயும் நிரதிசயங்க ளாயு மிருக்கிறதன்கள் சத்துவ குணத்தை ஏதுவாக வுடையதுகளான பத்து சித்திகள் எப்படியென்றால், இந்தத்தேகத்திலே பசிதாகங்களை ஜயித் திருக்குகை, தூரதேசத்திலே உண்டாகாநின்ற வஸ்துவைப் பாகக்குகை, மனோவேகமாகத் தேகம் சஞ்சரிக்குகை, தானகோரினரூபத்தை எடுக்குகை, பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுகை, தனக்கு வேணுமென்றபோது மரணத்தை அடையுமை, தேவர்கள் அபசரஸநீரீகீளாடுகட கிரீடை பண்ணிக் கொண் டிருக்கிறதைப் பாகக்குகை, சங்கல்பானுரூபமாக இஷ்டத்தை அடையுமை, எவருந் தடையிலலாமஸ்திருக்கிற ஆகக் கினை பத்துசித்திகளும் சத்துவகுணதி சயத்தினுலே சித்திக்கிறதன்கள்.

குக்கிரசித்திகள் ஐந்து எப்படியென்றால், பூதபௌவிய வாததமானங் களை அறியுமை, சீதோஷணதிகளைச் சயிக்குமை, பிரத்தியாருடைய இருத யமுதலானதுகளை அறியுமை, அகநினி, சூரியன், சலய, விஷம் முதலானது களை ஸ்தம்பிக்கப்பண்ணுகை, ஒரிடத்திலேயும் அபஜயப்படாமலிருக்குமை யோகதாரணியினால் உண்டாகாநின்ற இந்தச்சித்திகள் உமக்கு நமமாலே சொல்லப்பட்டன்கள், எந்த யோகதாரணியினால் எந்த சித்தி எந்தப்பிர காரமாக உண்டாகுமோ அதைச்சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர

பிரதியியாதி பூதங்களில் சூட்சுமரூபியான என்னிடத்திலே சூட்சும ரூபமானதை ஸ்திரமாகச் சமாபிதிதும் சூட்சுமரூபியாக வுபாசியாநின்ற புருஷனைவன் என்னுடைய அணிமையென்னப்பட்ட சித்தியை யடை வன் ஆகாசாதி மகாபூதஸ்வரூபனாயும் பரமாகமாவாயு மிருக்கிற என்னி டத்திலே மகத்தத்துவரூபமான மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபிதிதும் அந்தந்த ஆகாசாதி பூதங்களுடைய மகிமை யென்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன் வாயுமுதலான மகாபூதங்களுடைய பரமானு ஸ்வரூபனை என்னிடத்தில் சித்தத்தை ஸ்திரமாகச் சமாபிதித யோகியானவன் காலபரமானு ரூபனை மகிமை என்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன். வைகாரிக வென்னப்பட்ட அகங்காரஸ்வரூபனை என்னிடத்திலே மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபிதிதி ராநின்ற புருஷனைவன் சாவேந்திரியங்களுக்கும் அபிமானி தேவதாரூப மான பிராபதி என்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன் கிரியாசாலியும் குக்கிர ரூபமாயுமிருக்கிற மகத்தத்துவ ஸ்வரூபமான என்னிடத்தில் மனதை ஸ்திர மாகச் சமாபிதிக்கின்ற யோகியானவன் எனது சாவோதகிருஷ்டமான பிரா காமியமென்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன்- திரிகுணமான மாயைக்கு நியந்தாவாயும் காலஸ்வரூபனாயும் சாவாநதிரியாயு மிருக்கிற என்னிடத்தில் மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபிதிக்கின்ற யோகியானவன் ஜீவானுக்கும் சரீரமுத லானதுகளுக்கும் பிராணரூபமான இசிதா வென்னப்பட்ட சித்தியையுடை யவன் விராட்டி இரணியாகப்பன் காரணமென்னப்பட்ட இந்த மூன்றுங்

கும் பரராயும் சம்பூர்ணமான ஐஸ்வரியம், தாமம், எஸஸ், பூமிகாஸ்சுமி, சம்பூர்ணக்கியான வயிராகிபங்குள் இந்த ஆறுகுணங்களை யுடையவரான படியினால் பகவானென்று சொல்லப்பட்டு மிருக்கின்ற ஸ்ரீமநாராயணரான என்னிடத்திலே மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபதிகிற யோகியானவன் எனது சாரூப்பியத்தை யுடையவனாய் வசித்துவமென்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன். நிறகுண பரபிரமம் ரூபமான என்னிடத்திலே நிர்மலமான மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபதிகின்ற யோகியானவன் பரமானந்தரூபமான பிரகாச மிய மென்னப்பட்ட சித்தியையடைகுவன்.

சத்துவகுணத்தை ஏதுவாகவுடையதுகளான சித்திகளைச் சொல்லுகிறேன்கேளும் சுவேதத்தீவுபபதியாயும், பரிசுத்தமான தாமசஸவ ரூபனாயும் சத்துவகுணப் பிரதானனாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் சித்தத்தை ஸ்திரமாக வைக்கிற புருஷனுனவன் காமக் குரோதாதிகளை விட்டவனாய் ஜராமரண மில்லாதவனாய் சுத்தசாத்வீக ரூபத்தையடைவன். ஆகாச ஸவரூபனாயும் சமஷ்டி ரூபனாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் மனதிலே நாதத்தைத் தியானம் பண்ணுகின்ற புருஷனுனவன் அந்த ஆகாசத்திலே வியாதங்களாயிருக்கிற சகலபிராணிகளுடைய வாக்குகளையும் தூரவிருக்கையிலும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவன் நேத்திரத்தை சூரியனிடத்திலேயும் சூரியனை நேத்திரத்திலேயும் ஏகரூபமாகத் தியானமபண்ணுகிற புருஷனுனவன் சகலபிரபஞ்சையும் பாப்பவன். மனதையும் தேகத்தையும் அதுகளை யனுவாததித்துக் கொண்டிருக்கிற வாயுவோடுகூட என்னிடத்தில் வியாபித்து என்னுடைய தியானமானது பண்ணப்படுகிறதோ அந்தத் தியானத்தினுடைய பிரபாவத்தினால் அந்த மனது எவ்விடத்திலே போகிறதோ அவ்விடத்திலே தேகமும் திரிந்துகொண்டிருக்கும் எப்போது மனதைக் காரணமாகப்பண்ணி எந்தெந்த தேவதாரூபமாக ஆகுதக்கரு இச்சிக்கிறானோ அந்தந்த ரூபமாக ஆகுவன். யோகியானவன் புறங்காலினால் குதத்தை நிரோதனம் பண்ணிக் கொண்டு பிராணசரீரியான ஆதமாவை இருதயம், மாபு, கண்டம், சிர்ச இதுகளிலடைவிப்பித்து பிரமமரநதிரத்தினால் ஆதமாவை பிரமமத்தை யாவது பரகாயத்தையாவது மனதினால்டைவிப்பித்து சரீரத்தைவிட்டு விடக்கடவன் தேவாளுடைய உத்தியானவனத்திலே கிரீடிககவேணுமென்கிற யோகியானவன் எனது ஸவரூபமான சுத்த சத்துவரூபத்தைத் தியானம் பண்ணக்கடவன். அப்போது அந்த சத்துவ ரூபத்தினுடைய அமிசபூதாகளான தேவஸ்திரீகள் விமானத்துடன் கூடவந்து பூஜிப்பார்கள் என்னையே ஆஸ்ரயமாகவுடைய புருஷனுனவன் புத்தியினால் எப்படி எப்படி சங்கலபிக்கிறானோ சத்திய சங்கலப்பமான என்னிடத்தில் மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபதிகின்ற புருஷனுனவன் அந்தந்த இஷ்டத்தை அந்தத் தப்பிரகாரம் அடைவன் யாதொருபுருஷனுனவன் சாவரியந்தாவான் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை யடைகிறானோ அந்தப்புருஷனுடைய ஆக்கியையானது எனது ஆக்கியை எப்படியோ அப்படியோ ஒருவிடத்திலும் ஒருவராலும்

திரஸ்கரிக்கப் படாமலிருக்கும் என்னுடைய பக்தியினால் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாகவும் யோகதாரணையை யுடையவையுமிருக்கிற யோகிக்குத் தன்னுடைய பூரவஜனமங்கள் மாணவர்கள் இதுகளை யுடையதுகளான திரிகாலவிஷயக் கியானமு முண்டாயிருக்கும். பிரகிருதியினுடைய குணவிரதங்களிலே சங்க மிலலாதவனாயும், கியான ஸ்வரூபனாயும் பரமாத்மாவாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் புருஷனுனைவன் சுகதுக்கமுதலான தொந்தங்களால் திரஸ்கரிக் கப்படாமலிருப்பன

வாரீர் உததவரே! இந்தப்பிரகாரம் யோகதாரணையினால் என்னை உபா கியாபின்று யோகிக்கு பூரவம் சொல்லப்பட்ட சமஸ்தமான சித்திகளுமுண்டாகும் என்னிடத்திலே ஸ்திரமாக மனதைச் சமாப்பிதது உததமமான யோகதையுடைய புருஷனுக்கு இந்த சித்திகளையு முததிகு விககினவக் ளாகசசொல்லுவார்கள் இந்தச் சித்திகளானதுகள் என்னுடைய சாரூபி யத்தையடையாபின்று யோகிக்கு சரக்ஷைப ஏதுக்களாக யிருக்கின்றதுகள். ஜனமம், அவுஷ்கம், தபசு, மந்திரங்கள் இதுகளாலே யாதொரு சித்திக ளுண்டாகிறதுகளோ யோகாப பியாசத்தினால் அநதச்சமஸ்த சித்திகளையும் அடைகுவன் இந்த ஜன்மாதிகளாலே என்னுடைய சாலோக்கிய முதலான முகதியை யடையமாட்டான் நான் சமஸ்த சித்திகளுக்குக் காரணமாயும், பிரபுவாயும், ரட்சிதாவாயு மிருக்கின்றேன் நான் மோட்சத்துக்கும சாகிய கியானத்துக்கும், தாமததுக்கும் வேதவேதிகளான பிராமணுக்கும, சமஸ்த சீவாளுக்கும் அநதரியாமியாயும், ஆதமாவாயும், ஒன்றினாலேயும் மறைக்கப் படாமலும், பரிபூரணமாயுமிருக்கிற, பரமாதமாவாக யிருக்கின்றேன்.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

இதுவுங் கிருஷ்ண னியம்பிடு முததவற
கதிதமாக வாற்றின தாமரோ.

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா உததவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீ உத்தவர் வாககியம்.

வாரீர் கிருஷ்ணபகவானே! தேவரீர் சாக்ஷாத் பரப்பிரம்மமாயும், ஆதி யந்த குனியராயும், சுதநதரராயும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் கிருஷ்டி, ஸித்தி, சங்கார கர்த்தாவாயு மிருக்கின்றீர் நானுவிதங்களான பிராணிகளுக் குள்ளே

இந்திரிய ஜயமில்லாதவர்களாலே அறியக்கூடாதவரான உமமை வேதாந்தத் தையறிந்த மகானுபாவரான சாவப பிராணிகளுக்கும் காரணமாக வுபாசிக் கிறார்கள். ரிஷிஸ்வரரான எந்தெந்தப் பிராணிகளிலெந்தெந்த ரூபமாக உம்மை யுபாசித்துக்கொண்டு பரமமான சித்தியை யடைகிறார்கள் அந்த மகிமை களை எனக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரணமம் பண்ணுகின்றார்.

புரி பகவானுடைய வாக்சியம்.

வாரீர் உத்தவரே¹ குருசேஷத்திரததில் சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவனுன் அாசசனனுனவன் இராச்சிய நிமித்தமாக உண்டாகின்ற கியாதிகளுடைய வத்ததை அதாமமாயும் நித்திய மாயும் அறிந்து இதலை நான்கெட்டுப் போனேனென்று அந்த கியாதிவத் தில் நின்றும் நிவாதத்தவனையும் பிராகிருத புத்தியை யுடையவனையும் அப் போது எனனலே யுத்திகளால் போதிகப்பட்டவனாக நீர் எப்படி கேட்டீ ரோ, இந்தப்பிரகாரமே யுத்தமுத்தத்திலே அந்த அாசசனனுனவன் எனனைப் பார்த்து பிரசினம்பண்ணினான். அப்போது நானந்த அாசசனனுக்கு எப்படி சொன்னேனோ அந்தப்பிரகாரம் உமக்குச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக் கடவீ ரென்று சொல்லுகின்றார்.

வாரீர் உத்தவரே, இந்தப் பிராணிகளுக்கு நான் அந்தரியாமியாயும், ஆத்மாவாயும், சுக்ரதாவாயும், ஸஸ்வரையு மிருக்கிறேன். நானே சமஸ்த பிராணிகளாகவும் இந்தப் பூதங்களுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்கரங்களுக் குக் காரணமாகவும் வசிகரணம் பண்ணுகிற போகங்களுள் காலமாகவும், கதியையுடைய போகங்களுக்கு கதியாகவும், சதவாதி குணங்களுக் குள்ளே சத்துவமான பிரதானமாகவும், மகத்தான் வஸ்துக்களிலே மகத்துவமாகவும், வேதாத்தியயன்ம பண்ணுகிற போகங்களுள் இரணியகற்பனாகவும்; மந்திரங் கங்களுள் திரிமாத்திரையான பிரணவமாகவும், அக்ஷரங்களுக் குள்ளே அகாரமாகவும், சமஸ்கதேவாங்களுக்குள்ளே இந்திரனாகவும், வசுக்கங்களுள் அக்கினியாகவும், ஆதித்தியரில் விஷ்ணுவாகவும், ஏகாதசருத்திராங்களுள் சங்கரனாகவும், பிரமமரிஷிகங்களுள் பிருகுவாகவவும், இராஜரிஷிகங்களுள் மணுவாகவும், தேவரிஷிகங்களுள் நாரதராகவும், தேவங்களுள் காமதேனு வாகவும், சித்தேஸ்வரரங்களுள் கபிலரிஷியாகவும், படசிகங்களுள் கருட் னாகவும், பிரஜாபதிக்குள் அரியமாவாகவும், தயித்தியங்களுக்கூள் அக்ரேஸ் வரனுள் பிரகலாதனனாகவும், பிரமமசரியமுதலான ஆசிரமங்கங்களுள் சன் னியாஸரமமாகவும், சதா வானங்கங்களுள் பிராமணனாகவும் அஷ்டாவக் யோகங்கங்களுள் மனோதாரணரூபமான சமாதியாகவும், பிரமமரிஷி டர்கங்கங்களுள் சனற்குமாரராகவும், தாமங்கங்களுள் உமமுடைய ரூபமா கவும் இரத்தினங்கங்களுள் பதுமராகமாகவும் சுந்தரவஸ்துங்கங்களுள் தாமரை மொக்காகவும் வியாபாரத்தை யுடைய போகங்கங்களுள் தன சம்பந்ததாகவும், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் இவர்கங்கங்களுள்

காந்தியாகவும், வீரர்களுக்குள் ஆர்ச்சனாகவும், பிள்ளைகளுக்குள் உறபத்தி ஸ்திதி பிரளய ரூபமாகவும் நானே யிருக்கின்றேன். ஆகையால் வாகையையும், மனதையும், பிராணனையும், இந்திரியங்களையும், புத்தியையும், நிக்கிரகம் பண்ணி சததுவகுணத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற புத்தியினால் அநதபுத்தியையும் நிக்கிரகம் பண்ணக்கடவீர். இப்படியிராநின்ற நீர் திருமபவும் சமசார மாகக்கததை யடையாமலே யிருப்பீர் யாதொரு சன்னியாசியானவன் வாககு மனது இதுகளைப் புத்தியினால் நன்றாக நிக்கிரகியாமலிருக்கிறானே அநதச சன்னியாசியினுடைய விரதம், தபசு, தியானம் இதுகள் பச்சைப்பாணியில் வைக்கப்பட்ட சலத்தைப்போல வியாததமாக நசித்துப்போம் ஆகையினால் எனனையே ஆஸரயமாகவுடைய புருஷனவன் எனனிடத்தில் பகதியினால் வாககு, மனது, பிராணன், இந்திரியம் இதுகளை நிக்கிரகிக்கக்கடவன இதனால் கிருதகிருததியகை ஆவாநென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவா உததவருக்குச் சொன்னார்.

பதினேழாவது அத்தியாயம்

மட்டு விருத்தம்

பேதமின்றிப் பின்னுமுததவருக்குத்
தீதிராத தத்துவஞ் செபபிராரோ,

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா உததவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகிறது

ஸ்ரீஉத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே ! இநதக் கலபாதியிலே வானுசிரம் ஆசாரங்களை யுடையவர்களான சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் உமமுடைய பக்தி சாதனதர்மமானது உமமாலே சொல்லப்பட்டது எநதப்பிரகாரமாக அனுஷ்டானம் பண்ணப்படாநின்ற அநதச சுதாமததினால் மனுஷியார்களுக்குள் உமமிடத்தில் பகதியான தெப்படியுண்டாகும், பூர்வததிலே அமசருபியான உமமால் பிரமமாவுக்கும் பரமமாயுமிருக்கிற யாதொரு தாமமானது சொல்லப்பட்டதோ பூர்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அநத தாமமானது இப்போது வெகுதாலஞ்சென்றபடியினால் மனுஷியலோகத்திலே விசேஷமாயிருக்க மாட்டாது. யாதொரு பிரமமச்சபையில் வேதமுதலான விததைகள் சரீரத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிரம்மச்சபையிலேயும் இநத தாமத்தைச் சொல்லுகிறவனும் அனுஷ்டானம் பண்ணுகிறவனும் பரிபாலனம்

பண்ணுகிறவனுக்கு உம்மைத்தவிர வேறொருவனுமில்லை அப்படி உமமாலே விடப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பூதலத்தில் கஷ்டமாய்ப்போன இந்தத்தாமததை எவன் சொல்லப்போகிறான் ஆகையால் தேவரீர் மனுஷியாகளுக்குள் உமமுடைய பக்தி சாதனமான இந்தத் தர்மமானது எந்தப்பிருஷ்டனுக்கு எப்படி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அந்தப்பிரகாரம் எனக்குச் சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தியானின்ற உதவவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவானுவா சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உதவவரே! உமமுடைய இந்தப் பிரசின்மானது தர்மத்தோடு கூடின வர்ணசகிரம் ஆசாரங்களை யுடையவர்களான மனுஷியர்களுக்கு பக்தி சாதனமா யிருக்கின்றது ஆகையினால் அந்த தாமததைச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர். பூரணம் கிருதயுகத்திலே மனுஷியாகளுடைய வானமானது அம்சமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கும். அப்போது சமஸ்த பிரஜைகளும் ஜன்மத்திலேயே கிருத கிருத்தியாளாக விருப்பமாகள் ஆகையினால் அந்த யுகத்தைக் கிருதயுகமென்று சொல்லுவார்களா அந்த யுகத்திலே பிரணவம் ஒன்றே வேதமாகவும் நானே விருஷ்ப்மான தர்மமாகவு மிருந்தோம். மனது இந்திரியங்கள் இதுகளுடைய தாரணரூபமான தபசில் நிஃட்டையை யுடைய போகள் சகல பாபங்களையும் நீங்கினவர்களாய் பரிசுத்தானுன என்னையே தியானம் பண்ணுவார்.

பிற்பாடு திரேதாயுகப் பிரதேசத்திலே, விராட்புருஷனுள் என்னுடைய சுவாசத்தில் நின்றும் இருதயத்தில் நின்றும் மூன்றுவேதங்களும் ஆவிற்பவித் ததுகள் நானே அந்த வேதத்தில் நின்றும் அதவரியூ, உதகாதா, வேறாதா இவர்களை யுடையதான யகத்யரூபமாக வானேன் விராட்புருஷ ரூபியான என்னுடையமுகம், பாகு, துடை பாதம் இதுகளில் நின்றும் சுவதாமததைச் சின்னமாக வுடையவர்களான பிரமம், கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திராள என்னப்பட்ட நான்கு வானங்களு முண்டானாகள் எனது இருதயத்தில் நின்றும் பிரமசரியாகிரமும், ஜகமென்னப்பட்ட அரையில நின்றும், கிரகஸ் தாகிரமும், மார்பில நின்றும் வானப் பிரஸ்தாகிரமும், கிரகில் நின்றும், சன்னியாசாஸரமும் உண்டாசசதுகள் மனுஷியாகளுடைய பிராமமணதி வர்ணங்கள் பிரமமசரியாதி ஆகிரமங்கள் இதுகளுடைய ஸ்வபாவங்களுக்கும் ஜன்ம ஸ்தானங்களுக்கும் அனுரூபமாக உததம் மத்திம் அதமங்களாக நின்றதுகள். மனோ நிககிரகம் பாகியேந்திரிய நிககிரகம் தபசு, சவுசம், சந்தோஷம், பொறுமை கபடபில்லாம் விருக்குகை என்னிடத்தில் பக்தி, சத்தியும் இதுகள் பிராமமணனுடைய சுபாவங்கள். பிரதாபம், பலம், தயிரியம், சவுரியம், பொருமை, அவுதாரியம், உதயோகம், சலியாமலிருக்கூகை, பிராம்மணபக்தி, அபிஸுவரியம்; இதுகள் கூத்திரிய சுபாவங்கள். உண்டானவனுயிருக்கை, தானபரனுயிருக்கை, டம்பயில்லாம் விருக்கை,

பிராமமணசேவை, தனவிர்த்தியினால் திருப்தியில்லாம லிருக்கை இதுகள் வைசியனுடைய சுபாவங்கள், கோபபிராமமண தேவர்களுக்கு கபடமில்லாமல சிசுருருஷைபண்ணுகை, அதினாலே லபித்ததைக்கொண்டு சந்தோஷப்படுகை, இதுகள் சூத்திரனுடைய சுபாவங்கள், அஞ்சாரம், அசத்தியம், திருட்டு, இல்லையென்பது, காரணமில்லாத கலகம், காமக்குரோதம், ஆசை இதுகள் சண்டாளனுடைய சுபாவங்கள் சத்தியம், திருடாமலிருக்கை, காமக்குரோத லோபங்களுக்க லில்லாமலிருக்கை, சமஸ்த பிராணிகளிடத்தில பிரியம் இதுகள் சமஸ்தவானகளுக்கும் பொதுவான தாமம்

பிரமம் சூத்திரிய வைசிய குலத்திலுண்டான புருஷனுனவன் கெற்பா தான சமஸ்த சமஸ்காரங்களையும் அடைந்து கிரமமாக உபநயனம் என்னப்பட்ட இரண்டாம் ஜனமதந்தையடைந்து குருகுலத்திலே வாசமபண்ணிக்கொண்டு சமதமாதிகுணங்களை யுடையவனாய் ஆசாரியனால் அழைக்கப்பட்டவனாய் வேதத்தை அதத்யயனமபண்ணி வேதார்த்த விசாரததையும பண்ணக்கடவன் முஞ்சி, அரைநாண் கிருஷ்ணசுனம், தெண்டம், ஜபமாவை, எக்கியோபவீதம், கமண்டலம், குசதாபடை இதுகளை தரித்தவனாயும் அபபியங்க ஸ்நானமில்லாத படியினாலே, சடையையுடையவனாயும், அழககடைந்த பலலுகள், வஸ்திரங்கள் இதுகளையுடையவனாயும் செவந்தவானமான பீடத்தை வாசகித்தவனாய் மிருநதுகொண்டு பிரமம்சாரியானவன் ஸ்நானம், போஜனம், ஓமம், ஜபம், மூத்திர புருஷ விசறகம் இதுகளிலே மொளனதையுடையவனாய் யிருக்கக்கடவன். நகங்கனையும் பாகுமூலங்களிலே யிருக்கிற ரோமங்களையும் சேதியாம் விருக்கக்கடவன். பிரமம்சரிய விரததையுடையவன் புத்தியூலகமாக 'ஒருக்காலும் நேதசை விடாமலிருக்கக்கடவன் தானே ஸகலிதமானால் தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானம்பண்ணி பிராணபாமததையுடையவனாய் காயத்திரி ஜபமபண்ணக்கடவன் சந்தியா காலங்களிலே மொளனததையுடையவனாய் ஜபித்துக்கொண்டு அக்கினி, சூரியன், ஆசாரியன், கோபபிராமமணன், குரு, விரததாள், தேவாள். இவர்களைப்பரிசுத்தனாய் உபாசிக்கக்கடவன், இப்படிப்பட்ட விரதததையுடையவனாய் போகசவுச்சியத்தை விட்டவனாய் எந்தமட்டுக்கும் அதத்யயனம் சமபூணமாகப் பண்ணப்படுகிறதோ அந்தமட்டுக்கும் நியமத்தை விடாதவனாய் குருகுலத்திலேயே வாசமபண்ணக்கடவன், இந்தப் பிரமம்சரியானவன் மூத்திரித்திருக்கிற வேதங்களையுடைய பிரமமலோகத்தை யடையவேணுமென்று இச்சிப்பானேயானால் நயிஷ்டிக பிரமம்சரியத்தை யுடையவனாய் வேதத்தியானத்தின் பொருட்டே தேகத்தை ஆசாரியனுக்குச் சமர்ப்பிக்கக்கடவன்.

-இந்தப்பிரகாரம் நயிஷ்டிகபிரம்ம்சரிய விரதத்தை யுடையவனாய் தீவரமான தபசினாலே காமவாசனைகளைத் தகித்து நிஷ்காமனாயிருக்கிற பிரம்ம்சாரியானவன் மகாதேஜகையுடையவனாய் என்னுடைய பகதனாகிறுப்பன். பிற்பாடு எதானதிரமாக அறியப்பட்ட வேதார்த்தங்களை யுடைய

வுபருவான பிரம்மசாரியானவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தை யடையவேனுமென்று இச்சையை யுடையவனும் ஆசாரியனாலே அனுக்கொ பண்ணப்பட்டவனும் அபபியங்கஸ்நான முதலானதைப் பண்ணிக்கொண்டு விரதாசமாவாததனஞ்செய்து கொள்ளக்கடவன் பரிசுத்தமான அநதக்கரணத்தை யுடைய பிராம்மணனானவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து வானபிரஸ்தாசிரமத்தை யடையக்கடவன். பரிசுத்தமான சித்தத்தை யுடையவனாயிருந்தால் சன்னியசித்துக் கொள்ளக்கடவன். எனனுடைய பகதனானவன் ஏதாகிலும் ஒரு ஆசிரமத்தைப்பற்றியிருக்கக்கடவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தைக்கோராநின்ற புருஷனானவன் சமாமமான ஜாதியையும் லக்ஷணத்தையுமுடையவளாயும் வயதிலே தனக்கு இளையவளாயுமிருக்கிற ஸதிரீயைக் கலியாணம் பண்ணக்கடவன் காமத்தினாலே அன்னியஜாதியில் கலியாணம் பண்ணவேனுமென்று இச்சையிருந்தால் தீன்சாதியிலே கலியாணம் பண்ணபிற்பாடு க்ஷத்திரிய வைசிய வானத்திலே கிரமமாகக் கலியாணம் பண்ணக்கடவன் எக்கியம், அத்தியயனம், தானம் இந்த மூன்றும் பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியர்ள் இந்த மூன்று வானத்துக்கும் சாதாரணதாமம். பிரதிக் கிரகம், அத்தியயனம் எக்கியம்பண்ணி வைப்பது இந்தமூன்றும் பிராமணனாகே தாமமாக விருக்கின்றதுகள் பிரதிக் கிரகம், தபசு, தேஜசு, எசசு இதுகளுக்கு நாசகரமாக எண்ணுகிற பிராமணனானவன் பிரதிக் கிரகம் பண்ணுகிறதை விட்டுவிட்டு எசனம் அத்தியா பனங்களாலேயே சீவனம்பண்ணக்கடவன். எசன் அத்தியா பனங்களாலேயும் கார்ப்பண்ணிய முதலான தோஷத்தைப்பாராநின்ற பிராமணனானவன் பலத்திலே உதிராது போனதுகளாயும் எஜமானனாலே விடப்படமிருக்கிற தானியங்களைப் பொறுக்கி அதினால் சீவனம் பண்ணக்கடவன். பிராமணனுடைய இந்தத்தேகமானது துசசமான காமத்தின் பொருட்டு உண்டாகப் பட்டதன்று பின்னையோவென்றால் இந்த லோகத்தில் மகாக்ஷத்தின் பொருட்டும் தபசின் பொருட்டும் பரலோகத்தில் அநநத சுகத்தின் பொருட்டும் உண்டாயிருக்கின்றதுகள் புலங்களிலே உதிராதுபோன தானியத்தைப் பொறுக்கி அதினால் சீவனம் பண்ணுகிறது சீல விருத்தியென்று சொல்லப்படும் கடைத்தெருவில் இறைந்துபோய அதற்கு எஜமானனாலே விடப்பட்டு மிருக்கிற தானியத்தைப் பொறுக்கி சீவனஞ்செய்கிறது உஞ்சவிருத்தியென்று சொல்லப்படும் இச்சீல விருத்தினாலேயும் உஞ்ச விருத்தினாலேயும் சநதுஷ்டமான சித்தத்தை யுடையவனாயும் ஆதித்திய முதலான நிராமலமான சுவதாமத்தை யனுஷ்டானம்பண்ணி என்னிடத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவனாயும் கிரகஸ்தாசிரமத்தையுடைய புருஷனானவன் முக்தியையடைவன் அப்படிக்கிலாமல் ஆபத்துக் காலமாயிருந்தால் பிராமணனானவன் வாததகனுடைய வியாபாரத்தினால் மத்திய முதலானதுகள் தவிர மற்ற கிரையவிக்கிரைய யோக்கியமானது நிரவியங்களாலே வியாபாரத்தினாலாவது அல்லது க்ஷத்திரியனுடைய விருத்தியினாலேயாகிலும் ஆபத்தைத் தாண்டக்கடவன். மகா ஆபத்திலேயும் நீச்சேவை பண்ணும் விருக்கக்கடவன். ஆபத்தை யடைந்திருக்கிற வைசியனானவன்

சூத்திரவிருத்தியை ஆஸ்ரயித்து சீவிக் கக்கடவன். சூத்திரனுனவன் நிமந்தக் காரருடைய பாய்முடைகிற முதலான விருத்தியை ஆஸ்ரயித்து சீவிக் கக்கடவன் ஆபத்தைத்தாண்டின புருஷனுனவன் ஆபத்துகாலத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற நிந்திதகாமத்தினால் சீவிக் இச்சியாம விருக்கக்கடவன்.

பின்னும் கிரகஸ்த தாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கிரகஸ்தாசிர்மத்தை யுடைய புருஷனுனவன் பிரமம் என்கியத்தினால் ரிஷிகளையும் சுதாகார மென்னப்பட்ட காமங்களாலே பிதுர்க்களையும், சுவாகார மென்னப்பட்ட காமங்களாலே தேவானையும் பலியினால் பூதங்களையும், அனன் முதலானதுகளாலே மனுஷியானையும் விபவானுசாரமாக திருபதிபண்ணி வைக்கக்கடவன். தேவாள் பிதுரக்கள், ரிஷிகள், பூதங்கள், மனுஷியாள் இவர்களை எனது ரூபமாகப்பார்த்துக்கொண்டு பிரமமயக்கிய முதலானதுகளில் நாஸ்தோறும் ஆறுதித்து என்னிடத்திலேயே மனதை யுடையவனாயும் கிரகங்களிலே அதிதி போலவே வாசமபண்ணிக் கொண்டும் மமதை அகங்கார மில்லாதவனாயுமிருக்கிற புருஷனுனவன் கிரகபாகங்களால் கட்டப்படாத வனாயிருப்பன் யாதொரு புருஷனுனவன் கிரகத்திலே ஆயகதமான புத்தியை யுடையவனாய் எனது மாதாபிதாக்களமிகவும் விருத்தாள எனது பாரியைமிகவும் பாலியான சிசுவை யுடையவன் எனது புத்திராள் மிகவும் பாலாள் நானிலலாமற்போனால் இவர்கள் மிகவும் தீனாளாயும் அனாதாளாயும் துக்கத்தை யுடையவளாய் எவவிதமாய் சிவனம் பண்ணப் போகிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரம் கிரகத்திலே மிகவும் ஆசையினால் ஆசகதமான இருதயத்தை யுடையவனாய் நானென்கிற மூடபுத்தியையுடைய புருஷனுனவன் கிரகத்தில் திருபதியில்லாதவனாய் அநதபபாரியா புத்திராளை கானம் பண்ணிக்கொண்டு மரித்து மூடமான தாமசஜனமத்தை யடைவன்.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

கிரகரா போற்றுவ கிருஷ்ண பகவானும்
மன்னுந தத்துவக் கியானம் வழத்தினார்.

இதவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவர் உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! வனத்திலே தபசுபண்ண வேனுமென்கிற இச்சையை யுடைய புருஷனுனவன் புத்திராளிடத்திலே பாரியையை விட்டாகிலும் அல்

லது தன்னோடு கூடவாகிலும் அழைத்துக்கொண்டு வனத்திற்போய் சமத
மாதிசுனாகளை யுடையவனாய் ஆயிசிலுடைய மூன்றாம் பாகத்தை அநத
வனத்திலேயே வாசமபண்ணி அவ்விடத்திலுண்டாகாநின்ற கந்தமூல பலங்
களாலே சீவனமபண்ணி மரவுரி, திரணங்குள, சாகைக்கள, கிருஷ்ணசனம் இது
களை வஸ்திரமடக்கவும்; தலையிரா, சரீரரோமங்கள், நகம், மீசை, தேகத்தி
லழுக்கு இதுகளோடு தந்ததாவனம் பண்ணாமல், திரிகாலமும் ஜலத்திலே
அழுக்குகளைத் தேய்த்துக் கொள்ளாமல் ஸநானமும், பூமியில் சயனித்துக்
கொள்ளுதலும், கோடைக்காலத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் அக்கினியைப்
போட்டு சூரியனிடத்தில் திருஷ்டியை வைத்துக்கொண்டும், வருஷகாலத்தி
லே வருஷதாரைகளைச் சகித்துக்கொண்டும், பனிக்காலத்தில் கழுத்தமட்டும்

ல முழுக்கச்சாணியும்,
கொண்டும் தபசுபண்ணக்கடவன

வான்பிரஸ்தாசிரமத்தை யுடைய புருஷனுனவன எப்போது சரையி
னாலே சரீரத்தில் நடுக்கலை யுடையவனாய் நித்தியகாமானுஷ்டானத்திலே சுகதி
யிலலாதவனாகிறானோ அப்போது அக்கினியோத்திரத்தை ஆத்தமாவில் ஆரோ
பணம் பண்ணிக்கொண்டு என்னிடத்தில் ஸ்திரமன சித்தத்தை யுடையவ
னாய் அக்கினிப்பிரவேசம் பண்ணக்கடவன. காமத்தினுடைய பலன்களாயும்
நரகஸவ ரூபங்களாயும்ருசுகிற சுவாககாதி லோகங்களிலே எப்போது மிகவும்
வயிராகசிய முண்டாகிறதோ அப்போது அக்கினி ஹோத்திராதி முதலான
சமஸ்த காமங்களையும் விட்டு விட்டு சன்னியாசம் பண்ணிக் கொள்ளக்
கடவன.

சன்னியாசாஸ்ரம் மெப்படியென்றால் எதாசாஸ்திரமாக அஷ்டகம் பிர
ஜாபத்தியமுதலான நியிஷ்டிகளாலே என்னைக்குறித்தது எசித்து சாவசொத்
தையும் பந்துக்களின் பொருட்டு கொடுத்தவிட்டு அக்கினியைத் தன்னு
டைய ஆத்தமாவிலே ஆரோபணம் பண்ணிக்கொண்டு நிஷ்காமனாய் சன்னியா
சம் பண்ணிக் கொள்ளாநின்ற பிராமமணனுக்கு தேவாள புத்திரதாராதி ரூப
மாக விருந்தகொண்டு இந்தப் புருஷனுனவன் நம்மைவிட்டு பரப்பிரமத்
தை யடையப் போகிறுன்னென்கிற அபிப்பிராயத்தினால் விக்ஷிணமபண்ணுவார்
கள் அப்படி விக்ஷிணம் பண்ணினாலும் அவர்களை யெண்ணாமல் சன்னியா
சம் பண்ணிக் கொள்ளக்கடவன சன்னியாசியானவன் வஸ்திரத்தைத் தரித்
தானேயாகில் கவுபீனமறைய எவ்வளவு வஸ்திரம் வேணுமோ அவ்வளவு
வஸ்திரத்தைத் தரிக்குகை உத்தமம் ஆபத்திலலாத காலத்திலே தெண்டங்
கமண்டலங்களைத்தவிர மற்றொன்றைக் கிரகியாமலும், மாகக்கத்திலே ஜந்து
முதலான துகளிலலாமல் பார்த்து நடந்தும், வஸ்திரத்தினால் சோதிக்கப்பட்டு
பறித்திரமாயிருக்கிற ஜலத்தை ஆசமனம் பானமபண்ணியும், மனத்தினால் நன்
றாக விசாரித்து பரிசுத்தமான ஆகாரத்தை ஆஸ்ரயிக்கக்கடவன சன்னியா
சுக்கு மவுனமென்னப்பட்ட வாகுத்தெண்டமும், காமிய காமத்தியாக மென்
னப்பட்ட தேகத்தெண்டமும், பிராணாயாம மென்னப்பட்ட மனத்தெண்ட

மும் இந்தமுன்றுமில்லாமல் கேவலம் தரிக்கப்பட்ட மூங்கில் தெண்டத்தினால் மாதிரி சன்னியாசி யாகமாட்டான் பிராமணர்களில் பதிதான முதலான போகளை விட்டுவிட்டு இரதசிரகத்திலே இன்னது அகப்படுமென்கிற சங்கல்ப மில்லாதவனாய் ஏழுகிரகத்தில் பிட்சை பண்ணிக்கொண்டு எவ்வளவு லபித்த தோ அதினால் சந்துஷ்டனாய் கிராமத்துக்கு வெளியிலிருக்கப்பட்ட தடாகத் திறகுப் போய் அவவிடத்திலே பாதப்பிரக்ஷாளனம் ஆசமனம் பண்ணிக் கொண்டு புரோக்ஷணதிகளால் பவித்திரமாகப்பண்ணப்பட்டிருக்கிற பிக்ஷான் னத்தை விஷ்ணு, பிரம்மா, அக்னி பிராணிகள் இவர்களுக்கு பாகம் பண் னிக்கொடுத்து மிகுதி அன்னத்தை மவுனத்தை யுடையவனாய் புசித்து இதர சங்கத்தை விட்டவனாயும் என்னுடைய தியானத்தினால் நிரமலமான இரு தயத்தை யுடையவனாயும் என்னையே சதாசிரதித்து பகதியினால் இந்திரியங் களை நிகிரித்து காமக்குரோதிகளை ஜயித்தவனாய் சஞ்சரித்துக்கொண்டு அலபங்களாயிருக்கிற விஷய சவுக்கியங்களை நீக்கினவனாய் மகத்தான ஆத்து மானுபவ சவுக்கியத்தை யடைந்தவனாய் புண்ணிய சேஷத்திரங்கள், நதிகள் பாவதங்கள், வனங்கள் இதுகளில் சஞ்சரித்து வானப் பிரஸ்தாகளுடைய ஆசிரமங்களிலே பிணக்ஷ பண்ணிக்கொண்டு சமஸ்தப் பிரயோசனத்தில் நின் றும் ஒழிந்தவனாய் விவேகத்தை யுடையவனாய் யிருந்தாலும் பாலனபோல மாண்பமான மில்லாதவனாய் ஸீலைப்பண்ணிக்கொண்டும் மிகவும் சமாதனையிருந் தாலும் மூடனபோல சஞ்சரித்துக்கொண்டும் வித்துவானாயிருந்தாலும் பித் தன்போலே ஏதாகிலும் சொல்லிக்கொண்டும் வேதாந்தங்களை அறிந்தவனாய் யிருந்தாலும் நியமாசார மில்லாதவனாய் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் பிரயோசன மில்லாத பிரசங்கங்களிலே ஒரு படசத்தையும் ஆசிரியராலும் அன்னியர்க ளால் பண்ணப்பட்ட தூஷணங்களைச் சகித்தவனாய் ஒருவனையும் அவமானம் பண்ணாமலும் மிருகக்கடவன் எப்படியென்றால் ஒரு சந்திரனைவன் அநேக ஜலபாததிரங்களிலே அநேகமாகக் காணப்படுகிறதே (அதுபோல) ஒருவராயிருக்கிற பரமாதமாவே சகல தேகங்களிலேயும் ஆதமாவிலேயு அநதிரியாய் அநேக ரூபமாயிருக்கின்றா. அநதத தேகங்களும் பஞ்சபூத விகாரங் களாய் ஏகரூபங்களாய் இருக்கின்றதுகள் ஆகையினால் தேகத்தை யுத்தே சித்து துவேஷம் பண்ணாமலும் திட்சித்ததனாக காலத்தினால் அசன மகப் படாமற்போனால் விசனப்படாமலும் அகப்பட்டாற சந்தோஷப்படாமலும் மிருகக்கடவன். இரதப்பிரகாரம் சநியாச தாமத்தைச் சொல்லிப் பின் னும் வயிராகியத்தை யுடையவனாய் பரமாதம் தத்துவத்தை அறியவேணு மென்று இச்சையுடைய புருஷனுக்குச் சொல்லுகின்றா

மேலுமேலும் துக்கத்தை யுடையதாயிருக்கிற சகங்களிலே உண்டாகா நின்ற வயிராகியத்தை யுடையவனாய் பரமாதம் தத்துவத்தை அறிய வேணுமென்கிற இச்சையை யுடைய ஆததும்க்கியானத்தை யுடையவனாய் என்னுடைய சாரூபியத்தை அடையுக்கைக் சாதனத்தை அறியாதவனாய் மிருகக்கிரியானியனைவன் ஆசாரியனை அடைந்த அநத ஆசாரியனை பரமாத மாவெனறெண்ணி மிகவும் ஆதரவை யுடையவனாய் தான் பரப்பிரமம் ஸ்வ

ரூபத்தை அறிகிறவரைக்கும் அந்த ஆசாரியனுக்கு சிசுருஷை பண்ணிக் கொண்டிருக்கக் கடவன சன்னியாசிகளுக்கு மனோஜயமானது முக்கிய காமமாகவிருக்கின்றது வானப்பிரஸகனுக்கு அயிம்சை தபசு பரமார்த்தக்கியானம் இதுகள் முக்கியதாமமாக விருக்கின்றது கிரகஸ்தனுக்கு யாகாதி தர்மமும் பிராணி ரக்ஷணமும் முக்கிய காமமாக விருக்கின்றது பிரம்மசாரிக்கு ஆசாரிய சிசுருஷை முக்கிய தாமமாக விருக்கின்றது. இந்தப்பிரகாரம் யாதொரு புருஷனுனைவன சுவதாமத்தினால் நித்தியமாக என்னை ஆராதித்தும் மற்றொருவரையும் ஆசாரியமலிருக்கிற அந்தப் புருஷனுனைவன் சீக்கிரமாக என்னிடத்திலே திடமான பக்தியை அடைகுவன் வாரீர் உத்தவரே! சுவதாம நிஷ்டையிருக்கிற புருஷனுனைவன் எப்படி என்னுடைய பக்தையை பரமாதமாவான் என்னை அடைகுவனென்று நீர் பிரசினை பண்ணினதற்கு இந்த அர்த்தமானது உனக்கு நன்றாகச் சொல்லப்படபது.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு கிருத்தம்

துணை நாரதா தோத்திரஞ்செய கிருஷ்ணன்
தன்னிக ரிலலாத தத்துவஞ சொல்லினா

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! யாதொரு புருஷனுனைவன் பரமாதமானுபவ முண்டாகிற பரியந்தம் ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கியானத்தை யுடையவனாயும் அதினிலே அனுகூல யுகதியினிலேயும் நிச்சயக்கியானத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானே அந்தப் புருஷனுனைவன் இந்த ஜகத்தையும் நிவாததி சாதனத்தையும் மாயாமாததிரமென்று அறிந்து சன்னியசித்துக்கொண்டு என்னிடத்திலேயே கியான நிஷ்டையை யுடையவனாயிருப்பன் ஆகையினால் கியானத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற உமமுடைய ஆதமாவை அறிந்து அந்தக் கியானத்தினால் பரமாதமானுபவத்தை யுடையவராயும் ஸ்திரமான பக்தியை யுடையவராயும் சமஸ்தத்தையும் விட்டுவிட்டு என்னையே இச்சிக்கக் கடவீரென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து ஸ்ரீஉத்தவா சொல்லுகிறா.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீவிஸ்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீவிஸ்வமூர்த்தியே! பரிசுத்தமாயும், அநாதியாயும், வயிராக்கியம், ஆதமானுபவம் இதுகளோடும் பிரம்மாதிகளாலேயும்

தேடத்தக்கதாயு மிருக்கிற இப்படிப்பட்ட கியானமானது நிச்சிதமாக எப் படி உண்டாகுமோ அந்தக் கியானத்தையும் அதற்குச் சாதனமான உமமு டைய பக்தி யோகத்தையும் எனக்கு நன்றாய்ச் சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தியாரின்ற உததவரைப்பாதது பகவானுவா சொல்லுகின்றா.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உததவரே! பூவததில் தாம் புத்திரரானவா சகல தர்மங்களை யு மறிந்த உததமமான பிஷ்டமாசாரியரைப் பார்த்து நான்கள் எல்லாரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே நீ இப்போ தென்கைக்கேட்ட இந்த ஆததங்களைக்கேட்டு பிற்பாடு மோட்ச தாமங்களை யுங் கேட்டாரா அப் போது பிஷ்டமாசாரியராலே சொல்லப்பட்ட தியானம், பரமாதமானுபவம், வயிராக்கியம், சிரததை, பக்தி இதுகளுக்குச் சதனமாயிருக்கிற தாமங்களை நான் உமக்குச் சொல்லுகிறேன் வாரீர் உததவரே! பிரகிருதி புருஷன் மகத்ததுவம் அகங்காரம் சபதாதி விஷயங்கள் பதினேரிந்திரியங்கள் பஞ்ச மகா பூதங்கள் சததுவரஜஸ்த மோகுணங்கள் இந்த இருபத்தெட்டு தத்து வங்களையும் பிரமமாதி ஸதாவர பரியந்தங்களான சமஸ்த பிராணிகளிலேயும் விடாம விருக்கிறதென்றாய யாதொரு கியானத்தினால் பராக்கிருணே இந்த இருபத்தெட்டு தத்துவங்களிலும் ஒருவரான பரமாததம் தத்துவத்தை அநந்தரி யாமியாயிருக்கிறதாக யாதொரு கியானத்தினால் பராக்கிருணே அந்தக் கியானமே தத்துவக் கியானமாக விருக்கின்றது. இந்த ஜகத்தை யா தொரு பரமாதமானினால் வியாபிக்கப்பட்டு அனேக ரூபங்களா யிருக்கிற தாக எப்போது பார்த்தாலே யாதொரு கியானத்தினால் அநேகரூபமாகப் பாராமல் பரமகாரணமான பரப்பிரமம் ஸாரூபமாகப் பராக்கிருணே அந்தக் கியானமானது வியதான காரியங்களுக்கு செனம் ஸ்திதி லயங்களைப்பராக் கக்கடவன், உற்பத்தியிலேயும், ஸ்திதியிலேயும், யாதொன்றானது காரிய மான மிருத்தியுமுதலானதில் சிருஷ்டிக்கப்படுகிற ஜடமுதலானதை அடை கிறதோ காரியங்களுடைய லயத்திலேயும் யாதொன்று மிருத்திருக்கின்ற தோ அதுவே பரமாததம் தத்துவமென்று அறியக்கடவன் வேதம் பிரத்தி யட்சம், ஐதீகம், அனுமானம் எனநிர்தப்பிரகாரம் நான்கு பிரமாணங்கள். வேதமான | தெப்படியென்றால் பரமாதமாவைத்தவிர மற்றொன்றுமில்லை யென்கிற ஆத்தத்ததைச் சொல்லுகின்றது பிரத்தியட்ச மெப்படியென்றால் வஸ்திரமுதலான காரியம் பஞ்ச முதலான காரணத்தைத்தவிர வேறுக்கா ணப்படவில்லையோ (அதுபோல) பரமாதமாவைத்தவிர பிரபஞ்சமென்கிறது வேறுக வில்லையென றறியத்தக்கது. ஐதீகமென்பது பரமாதமா ஒருவ னுண்டென்று மகா ஜனங்கள் சொல்லிக் கொள்ளுகிறது அனுமான மென்பது பிரபஞ்சமானது அசத்தியமா யிருக்கின்ற தென்பது. இந்த நாலுபிரமாணங்களிலேயும் விகல்பமானது அசத்தியமானபடியினால் புருஷ னுனவன் சம்பூர்ணமான பரமாதமத்தத்துவத்தையே பார்த்து விரக்தியை அடையக்கூடவன்.

வாரீர் உத்தவரே! பகதியாகமானது பூவமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அநதபகதி போகத்திலே மிகவும் பிரீதியை யுடையவரான உமக்காக திருமபவும் எனனுடைய பக்திக்குப் பரமமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன், எப்படியென்றால் எனனுடைய கதைகளைக் கேழுகிறதிலே சிரததையும், அடிக்கடி எனனுடைய நாமகீர்த்தனமும், எனது பூஜையிலே நிஷ்டையும, ஸதோத்திரமும், கயிங்கரியத்திலே ஆதரவும், சர்வாங்கங்களிலேயும் எனனுடைய பிரணாமமும், என்னிமித்தமாக அராதனைகள், போகம், சுகம், இதுகளை விடவிடுகிறதும்; யாகம், தானம், ஓமம், போசனம், விரதம், தபசு, இதுகளை எனக்குப் பிரீதியாததமாகச் செய்திருத்தும்; இதுகளெல்லாம் எனனுடைய சக்திக்குக்காரணம், மனுவியாராளுக்கு இப்படிப்பட்ட தாமங்களாலேயும் ஆதமசமாபணையினாலேயும் என்னிடத்திலே ஸதிரமான பகதியுண்டாகும் அநத பகதனுக்கிதைவிட வேறேபிரயோஜனமென்ன விருக்கின்றது என்று பகதியைப் பண்ணுகிற தாமமே உத்தமமென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீபகவாண்பபாரதது உத்தவா சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் தததுவசனகாரரே! இயம் நியமங்கள் எத்தனை விதங்களாகச் சொல்லப்படுகிறதுகள்? சமம், தமம், திதிகஷ்யாகிறது, திரிதியாகிறது, தானம், தபசு, செளரியம், தெட்சணை, புருஷனுக்கு ஸ்ரீமத்தானபலம், பாக்யம், லாபம், உத்தமமானவித்தை, லசை, அலங்காரம், சுகம், துக்கம், இதுகள் என்ன? பண்டிதன் ஆ? முாககனா? சனமாககம் துனமர்க்கம், சுவாககம், நரகம், பந்து, கிரகம், இதுகள் என்ன? வாரீர் சததுகளுக்கு ரக்ஷாரே! எனனிலே கேழக்கப்பட்ட இநத அராதனைகளை எனக்கு நன்றாகச் சொல்லக் கடவிரென்றுகேளா நின்ற உத்தவரைப்பாரதது பகவானுவா சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! அயிமசை, சத்தியும், பரதிரவியத்தை அபகரிக்க எண்ணுமலிருக்கை, விஷயங்களில் ஆசகதியிலலாமலிருக்கை, லசை நானைக்குவேனுமென்று சஞ்சிதமவைத்துக் கொள்ளாமலிருக்கை தாமத்திலே விசுவாசம், பிரமமசரியம், மெளனம், தயிரியம், க்ஷமம், அபயம், இநதப்பன்னிரண்டும் இயமமென்று சொல்லப்படும் தேகசத்தி, அநதகரணசத்தி, ஜபம், தபசு, ஓமம், தருமத்திலே ஆதரவு, அதிகிபூசை, என்னுடைய ஆராதனம், தீர்த்த யாததிரை, பரவுபகாரத்திலே யிசை, சநதோஷம், ஆசாரியசேவை, இநதப்பன்னிரண்டும் நியமமென்று சொல்லப்படும், வாரீர் உத்தவரே! இநத இயம் நியமங்களானதுகள் ஆச்சரியப் பட்டதுகளாகக் கொண்டு பிரவிர்த்தி நீவாததிறமாரக்கத்தை யுடையவர்களான புருஷார்களுக்கு இச்சாருபமாக மோக்ஷத்தையும் அதிகிரையையும் உண்டாக்கும் புத்திக்கு என்னிடத்திலே நிஷ்டையையுடையதா யிருக்கை சமமென்றும் சொல்லப்

படம். இரத்திரியங்களுடைய நிக்சிரகமானது தருமமென்று சொல்லப்படும். துககத்தைச் சகிகிறது திதீகையென்று சொல்லப்படும், நான்கு உபஸதம் இதுகளுடைய ஜயமானது திருதியென்று சொல்லப்படும், பூதங்களுக்கு துரோகத்தை விட்டுவிடுகிறதே தானமென்று சொல்லப்படும் சுகபோகத்திலே ஆசையிலலாமலிருக்குகை தபசென்று சொல்லப்படும் தனது சுபாவத்தின் ஜயமானது செளரியமென்று சொல்லப்படும் பிரமமதரிசனமானது சத்தியமென்று சொல்லப்படும் சந்தோஷகரமான வாககானது இருதயமென்று சொல்லப்படும், காமங்களில் ஆசகதியிலலாம லிருக்குகை சவுசமென்று சொல்லப்படும் மனுஷியாளுக்கு தாமமானது இஷ்டமானதன்மென்றும் சொல்லப்படும், பரமேஸ்வரனான நானே எககியபென்று அறியத்தக்கது. எககியாததமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தானமானது டசனையென்று சொல்லப்படும். அந்த தட்சணை எதுவென்றால் கியானே, தசம், சுவானுதிக்களுடைய தானமன்று அந்தக் கியானத்தினாலல்லவா எககிய ரூபரான பகவானுவா அடையப்படுகின்றா மனோநிக்சிரகத்துக்கு எதுவான பிராணயாமமானது பரமமான பலமென்று சொல்லப்படும். ஂனது தானம் அபிஸவரியம், தாமம், எசுசு, ஸ்ரீமகாலட்சுமிதியானம், வயிராககியம், இந்த ஆறுமபாககிய மென்று சொல்லப்படும், எனது பகதியானது உததமமான லாபமென்று சொல்லப்படும். ஆதமாவினிடத்திலே தோனற்பபடா நின்ற பேதத்தினுடைய திரஸகாரமானது வித்தையென்று சொல்லப்படும். நிஷித்தகாமங்களிலே நித்தியமென்று அறிகிறது லசசையென்று சொல்லப்படும் வயிராககியம் முதலான குணங்களானதுகள் அலங்காரமென்று சொல்லப்படும் சுசதுக்கங்களை எண்ணுமலிருக்கிறதே சுசமென்று சொல்லப்படும் விஷயபோகங்களிலே அபேசைகூப்பானது துககமென்று சொல்லப்படும். பரதம், மோகூதம், இவலிரணடையும எவன் அறிகிறானே அவனே பண்டிதன், தேகம் கிரகமுதலானதுகளில் நானென்றும் எனதென்றும் அபிமானத்தை யுடையவன் மூரக்கனென்றறியத்தக்கது நிவாததிமாகக் மானதுகள் சன்மார்க்கமென்று அறியத்தக்கது. சததுவகுணத்தினுடைய விாததியானது சுவர்க்கமென்று சொல்லப்படும். தமோகுணத்தினுடைய விாததியானது நரகமென்று சொல்லப்படும் ஆசாரியனைப்படுத்துவென்று அறியத்தக்கது அந்த ஆசாரியன் ஆரென்றால் நானென்றறியத்தக்கது சரீரமே கிரகமென்றறியத்தக்கது சதவகுணங்கையுடையவனே ஆட்டியன் சந்தோஷமில்லாதவனே தரித்திரன், இரத்திரிய ஜயமில்லாதவனே கிருபண்ண, சபதாதிவிஷயங்களில் ஆசகதியிலலாத புத்தியையுடையவ னெவனோ அவனே ஈஸ்வரனென்று அறியத்தக்கது, விஷயங்களிலே ஆசகதியையுடைய புருஷனைவன் பரததிரன். சமமுதலான குணங்களை யுடையவனுமன் று உமமுடைய சமஸதமான பிரஸனங்களுட் இந்தப்பிரகாரம் மோட்ச சாதனமான நமமாலே சொல்லப்பட்டதுகள். வெகுவாக வாணிப்பதினுலென்ன பிரயோஜனம் குணதோஷங்களுடைய லட்சணம்வ்வளவே என்னவென்றால் குணதோஷங்களை அறிகிறதேதோலும் குணதோஷங்களை அறியாமலிருக்கிறதே சுபாவகுணமாக விருக்கும்.

இருபதாவது அத்தியாயம்.

கலி விநீதம்

ஆநதிடுவ குண தோஷ மறிவதே
போந த்ருமகுண தோஷமென்றும் புகழ்ச
சாநத தோஷ மறியா திருப்பதே
ஓநத வுததம் வுததம் மென்றனா

குணம் : : வகளை அறிதற்குத் தோஷமென்றும், குணதோஷங்களை அறி
யாமலிருக்கப்பட்டு, உததமென்றும் சொல்லுகின்ற பகவானைப்பாராதது உதத
வா சொல்லுகின்றது.

புதுபுருடைய வாக்கியம்.

என அரவிநாசரே விதியும் நிஷேதமும் ஸ்வரானு உமமுடைய
ஆசிரியர்ப்பாண வேதமல்லவா? அநத வேதமானது விதித காமங்களுக்கும்
நிஷேததம் பபுருக்கும் புண்ணிய பரபருபமான குணதோஷங்களைப் பாத்
துக்கொண்டிருக்கிறது பாமமணசி வானங்களுக்கும் பிரமமசரியாதி ஆசிர
மங்களுக்கும் உததம் அதம் ருபததினிலே குணதோஷ ரூபமான பேதத்தை
யும் பாததுக்கொண்டிருக்கிறது உததம்வானமான ஸதிகளில் ஸன வானு
ளான புருஷாளாலே பிறந்தவாகள பிரதிலோமசா ளென்று சொல்லப்படு
வராகள ஸனவானுளான ஸதிகளிடத்திலே உததம்வானுளான புருஷாக
ளாலே பிறந்தவாகள அனுலோமசாள்ளென்று சொல்லப்படுவராகள இப்படிப்
பட்ட பிரதிலோமச அனுலோமசாளுடைய குணங்களையும் பாததுக்கொண்
டிருக்கிறது ஸிரவியம் தேசம் வயது காலம் இதுகளையும் பாததுக்கொண்
டிருக்கிறது புண்ணியபரபருபங்களான காமங்களுக்குப் பலமான சுவாகக
நரகங்களை குணதோஷரூபமாகவே பாததுக்கொண்டிருக்கிறது குணதோ
ஷங்களுடைய கியானமில்லாமலே விதிநிஷேதரூபமான உமமுடைய வாக
கானது எப்படிசிரேயசுக்கு சாதானமாகவிருக்கின்றது பிதூக்கள, தேவாள
மனுஷியாள இவர்களுக்கு அறியப்படாமலிருக்கிற சுவாகக மேகக்ஷங்களி
லே இது இதற்கு சாதகியம், இது இதற்கு சாதனமென்கிற கியானத்தினு
லேயும் எமமுடையவாகு ரூபமானவேதமானது உததம்மான நேதிரமா
கவிருக்கின்றது குணம் தோஷங்களென்கிற பேதக்கியானமானது இல்லா
விட்டால் இநத அராததமானது எப்படிக்கடும் உமமுடைய ஆக்கியரூபமான
வேதத்தினிலேயே குணதோஷ மென்கிற பேதக் கியானமானது உண்டா
கின்றதே யல்லாமல் சபாவமாக உண்டாகிறதிலலை யல்லவா? அநத வேதத்தி
னிலே குணதோஷம் என்கிற பேதக்கியானமானது நிஷேதிகப பட்டதா
னல் அநதவிஷயத்திலே மிகவும் சமசயம் உண்டாகின்றது இநதச சமசயத்
தைப்போகடிக்கக் கடவிரென்று சொல்லாநின்ற உததவரைப்பாராதது
பூபகவானுனவா சொல்லுகின்றா.

வாரீர உததவரே¹ மனுஷியாளுக்கு மோட்சசாதனத்தை விதிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையினால் நமமால் கியானம், காமம், பக்தி இந்த மூன்று உபாயங்களானதுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுகள். இதுகளைத்தவிர மற்றொரு உபாயமுமில்லை ஆனால் இந்த மூன்று உபாயங்களும் மூன்று அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லப்படும் இந்தலோகத்திலே காமபலம் துககரூபமென்றறிந்து அதிலே வயிராகசியத்தை யுடையவர்களாயும் அதற்குச் சாதனமான காமத்தை விட்டவர்களாயு மிருக்கிறபோகளுக்குக் கியானயோகமானது சித்தியைக்கொடுக்கும் காமபலம் துககரூபமென்று அறியாமல் அதிலே ஆசையை யுடையபோகளுக்கு காமயோகமானது சித்தியைக்கொடுக்கும். முதலானதினாலே மிகவுஞ் சிரத்தையை யுடையவனாய் காமங்களில் வயிராகசியமில்லாதவனாயும் காமபலங்களில் ஆசகதியில்லாதவனாயு மிருக்கிற புருஷனுக்குப் பகதியோகமர்ந்து சித்தியைக்கொடுக்கும் எந்தமட்டுக்கும் என்கதாசிரவணமுதலானதினால் சிரத்தையானது உண்டாகாமலிருக்கிறதோ அந்தமட்டுக்கும் புருஷனுனவன் நித்திய நைமித்திக காமங்களை விட்டுவிடாமல் பண்ணக்கடவன் புருஷனுனவன் விஷித்தகாமங்களை பண்ணாமலிருந்தானேயானால் சுதாமானுஷ்டான பரனாயும் யபிலாசை யில்லாதவனாயுமிருக்கிற அந்தப்புருஷனுனவன் எக்சியங்களால் என்னைக்குறித்து எக்சித்துக்கொண்டு சுவாககபோகங்களையடைவான் நிஷித்தகாமத்தைவிட்டவனாயும் நரகத்துவேஷாதி குணியனாயும் சுதாமானுஷ்டான பரனாயுமிருக்கிற அந்தப்புருஷனுனவன் இந்தத்தேகத்திலேயே சுயயிச்சையாகவே பரிந்தமான கியானத்தையாகிலும் என்னிடத்திலே பகதியையாகிலும் அடைகுவன். பகதி கியானங்களுக்குச் சாதனமான இந்த மனுஷ சரீரத்தைச் சுவாக்கத்திலிருக்கிற போகளும் நரகத்திலிருக்கிற போகளைப்போலவே யிச்சிக்கிறார்கள். அந்த நரகசரீரமும் சுவாககசரீரமும் பகவததியானங்களுக்குச் சாதகமல்லவா? அகையினால் விவேகியான புருஷனுனவன் நரகத்தை எப்படிக்கோரமாட்டானோ அப்படியே சுவாககதையுங் கோராமலிருக்கக்கடவன் மற்றபடியும் இந்த மனுஷிய சரீரத்தையுங் கோராமலிருக்கக்கடவன். யாதொரு² காரணத்தினால் தேகாபிமானத்தை விட்டு புருஷாதத்தத்தில் நின்று பிரமாதத்தை யடைகிறானோ அதினாலே நமனுஷிய சரீரத்தைத்திரும்பவும் கோராமலிருக்கக்கடவன் இந்தமனுஷிய சரீரத்தைப் புருஷாத்தசாதன மென்றறிந்த வித்துவானுனவன் மனுஷியஜ்ஞம்ம அநித்தியமானாலும் புருஷாத்த சித்தியைக் கொடுக்கிறதென்றறிந்து இந்தத்தேகத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனாயிருந்து மரணமடைவதற்குமுன்னமே மோகூத்தின்பொருட்டு எத்தனம் பண்ணக்கடவன் எப்படியானால் பகதியானது எம்ன்போல நிராதையாகளாயிருக்கிற புருஷர்களால் சோதிக்கப்படும் தன்னுடைய கண்ணையுடையதாயிருக்கிற தனக்கு ஆசகிரியமானவருக்கூத்தை ஆசக்தியில்லாததாய் விட்டுவிட்டு சேஷமத்தை யடைகிறதுபோல விவேகியானவன் அகோராததாவகளால் சோதிக்கப்படுபவரின் ஆயுளை யறிந்து பயத்தினாலே நடுக்கையுடையவனாய் அதில் ஆசகதியில்லாதவனுப்ச

சங்கல்ப சூனியனைய பரமாதமாவையறிந்து டோட்சத்தை யடைகுவன். யாதொருபுருஷனுனவன் சமஸ்தபுருஷாததங்களுக்கும் மூலமாயும் அநேகம் பிரயத்தினங்களாலேயும் அடையக்கூடாததாயும் சுவலபமாயும் மிகவுருகிடமாயுஞ் சமாததராயும் ஆசாரியனாகிய ஓடக்காரனை யுடையதாயும் நானுகிற அனுக்லமான வாயுவிலே ஏவப்பட்டு மிருக்கிற மனுஷியசரீரமாகிற ஓடத்தையடைந்து சமசாரமாகிற சமுத்திரத்தை தாண்டாம லிருக்கிறேனே அந்தப் புருஷனுனவன் ஆத்தம துரோகியா யிருக்கிறான். இந்தப்பிரகாரம் வயிராகியமில்லாத புருஷனுக்குப் பக்தி கெதியான சாதனமான காமத்தைச் சொல்லி வயிராகியத்தை யுடைய புருஷனுக்குக் கியான யோகத்தைச் சொல்லுகிறா.

வாரீர உததவரே¹ புருஷனுனவன் எப்போது காமங்களிலே துக்கயே துவென்றறிந்து பயந்தவனாய் அதிநுடைய பலன்களிலேயும் வயிராகிய யத்தையுடையவனாகிறேனே அப்போது இந்திரிய நிககிரகத்தையுடையவனாய் ஒழியாமல் உண்டாகாரின்று பரமாததுமானுபவத்தினுலே மனதை அசஞ்சலமாக பரமாததுமா²வினிடத்திலே சமாப்பிக்கக்கடவன் எப்போது மிகவும பிரமித்துக் கொண்டிராநின்றும் சஞ்சலமாயுமிருக்கிற மனதானது பரமாதது மத்தியானத்தினுலே தைரியத்தை உடையாமல் பிரமித்துக் கொண்டிருக்கிற தோ அப்போது சாககிரதையுடையவனாய் மெள்ள மெள்ள அபேகைநயைப் பூரித்து வழியாய் வசமபண்ணிக் கொள்ளக்கடவன் பிராணஜயத்தை யுடையவனாயும், இந்திரியஜயத்தை யுடையவனாய் மிருக்கிற புருஷனுனவன் மனது போனவழியெல்லாம் விடாமலிருக்கக்கடவன். சாககிரதையுடையவனாய் சத்துவகுணத்தை யுடையதான புத்தியினுலே மனதை மெள்ள வசமபண்ணிக் கொள்ளக்கடவன் எப்படியானால் அடக்கக்கூடாமலிருக்கிற குதிரை தனக்கு வசமாக வேணுமென்று கோராநின்ற புருஷனுனவன் முன்னே அதுபோகிற வழியேபோய் மெள்ள தன் வசமபண்ணிக் கொள்வதுபோல் மனதை தன் வசமபண்ணிக் கொள்ளவேணுமென்கிற புருஷனுனவன் அந்த மனது போகிறவழியேபோய் மெள்ள மெள்ள வசமபண்ணிக் கொள்ளக்கடவன். இந்தப்பிரகாரம் மனதை சுவாதினம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறதே பரமமான யோகமாகவருகிறது இவ்விதமாகக்கொஞ்சம் சுவாதினமான மனதையுடைய புருஷனுனவன் சத்துவ விவேகத்தினுலே மகத்தத்துவமுதலாய் தேகாதமான தத்துவங்களுடைய உற்பத்தி கிரமத்தையும் பூமி முதலாய் மகத்தத்துவபரியந்தம் கிரமமாக லயத்தையும் அறியக்கடவன். மனதானது எப்போது நிசசலமாகிறதோ அந்தமட்டுக்கும் இந்தப்பிரகாரம் தியானமபண்ணக்கடவன். அந்தத் தியானத்தினுலே பிறவாநின்றும் நசியாநின்றும்மிருக்கிற தத்துவங்களுக்கு ஆசிரயமான பரமாததுமக் கியானமானது உண்டாகும். பூவம் அந்தப் பரமாததுமக்கியான மில்லாததினால் உண்டாயிருந்த சமசாரத்தில் மிகவும் விசனத்தை யுடையவனாயும் அதினுலேமிகவும் வயிராக்கியத்தை யுடையவனாயும் பிற்பாடு ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட அந்தத்தினுடைய பரியாலோசனையுடையவனாயுமிருக்கிற

புருஷனுடைய மன்தானது அடிக்கடி ஒழியாமல் ஆசாரியனால் உபதேசிக்
கப்பட்ட அாததத்தைச் சிந்திக்கிறதினாலே தேகாதியிலே ஆதம் சத்தியை
விட்டுவிடும் இத்தப்பிரகாரம் கியான நிஷ்டையை யுடைய புருஷனுனவன்
இயம் நியம் முதலான போக மார்க்கங்களினாலேயும் சீவபரமாததம் ஸ்வரூப
விசாரத்தினாலேயும் என்னுடைய அரசசனம் தியான முதலானதுகளாலே
யும் பரமாதமாவான் என்னையே ஸமரிககக்கடவன், மறற லுபாயங்களினால்
மறறொரு காமங்களையும் பண்ணுமலிருக்கக்கடவன். எனது கியான நிஷ்டை
யையுடைய புருஷனுனவன் பிரமாதத்தினால் நிரதிதமான காமத்தைப்பண்
ணினுனையானால் அநதப்பாபத்தை யோகாபபியாசத்தினாலே தகித்துப்போ
டக்கடவன் அநதப்பாப விஷயத்திலே யோகாபபியாசத்தைத் தவிர கிருச்
சிர சாரதிராயன முதலான மறறொரு பிராயசசித்தமு மில்லை காமநிஷ்டை
யையுடைய புருஷனுக்கு காமத்திலே உண்டான பாபத்துக்கு காமநிஷ்டை
யே பிராயசசித்தமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கியானமண்டாகாநின்ற
தோஷத்துக்குக் கியானநிஷ்டையே பிராயசசித்தமென்று சொல்லப்பட்டி
ருக்கிறது விதி நிஷேத சாஸ்திரங்களால் சொல்லப்பட்டாநின்ற குணதோஷ
விதியினாலே சுபாவமாய் அசுததமான காமங்களுக்கு அசுததியைப் போக
க்கடக்கவேண்டுமென்ற இச்சையினாலே விவாததி மார்க்கமானது பண்ணப்
பட்டிருக்கிறது இத்தப்பிரகாரம் கியானநிஷ்டையைச்சொல்லி பகதனுக்கு
பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறா

வாரீ உததவரே ! எனனுடைய கதைகளில் சிரததையை யுடையவனா
யும் துக்க ரூபமானபடியினால் காமங்களில் பயத்தை யுடையவனாயும் வயி
ராக்கியமில்லாத வனாயும் காமபலன்களைத் துக்க ரூபங்களென்று அநிந்தி
ருந்தாலும் அதுகளைவிட்டு விடுவதற்குச் சாமாந்திய மில்லாதவனாயு மிருக்
கிற புருஷனுனவன் மிகவும் சிரததையுடையவனாய் எனனுடைய பகதியி
னாலேயே சமஸ்த இஷ்டங்களும் சித்திக்குமென்று நிச்சயத்தையுடையவ
னாய் துக்கரூபமான விஷயங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அது
களில் மிகவும் பிரீதியைப்பண்ணுமல் நிரதித்துக்கொண்டு என்னையே மிக
வும் பிரீதியினாலே உபாசிக்கக்கடவன்

பூவனா சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தியோகத்தினால் என்ன நித்தியமாக
உபாசியாநின்ற கியானியினுடைய இருதயத்தில் நான் சாவதாயிருக்கையில்
இருதயத்திலிராநின்ற சமஸ்த காமங்களும் நசித்துப்போகா நிற்குதுகள்.
சமஸ்த ஸ்வரூபியான எனனுடைய சாஷ்நாதகாரம் உண்டாயிருக்கையில்
அகங்காரரூபமான இருதய கிரந்தியானது நசித்துப்போகாநிற்கும் சமஸ்த
சமுச்சயங்களும் சேதிககப்படும, அநதக் கியானியினுடைய சுகார ஏதுக்
களான ஆகாமிய சஞ்சித காமங்களும் சுஷயத்தையடைந்துபோம் ஆகையி
னால் எனது பக்தியை யுடையவனாயும் என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட
சித்தத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிற யோகிக்குப் பக்தி யோகத்தைத் தவிர
கியானமும் வைராக்கியமும் மிகவுஞ் சிரேயசுக்குச் சாதனமாக மாட்டாது.

கர்மங்களினால் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சாதிககப் படுகிறதோ, தபசிஸை யாதொரு சித்தசுத்தி முதலானது சம்பாதிக்கப் படுகிறதோ, கியானவைராக்கியங்களினால் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சம்பாதிக்கப் படுகிறதோ, யோகாப்பியாசத்தினாலும், தானத்தினாலும், தாமதத்தினாலும், தீர்த்தயாத்तिர விநதமுதலான சிரேயஸ சாதனங்களாலேயும் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சம்பாதிக்கப்படுகிறதோ அந்த சமஸ்த்ததையும் எனது பகதியினாலேயே அனாயாசமாக அடைகுவன

சுவாகதம், மோக்ஷம், ஸ்ரீவைகுந்தம் இதுகளையும் அனாயாசமாகவே அடைகுவன இன்னம் எந்த இஷ்டங்களைக் கோறுகிறானோ அதுகளையும் அடைகுவன கிவிஷங்களுமாயும் என்று ஏகாந்தப்பக்தர்களாயும் எனதிடத்திலேயே பிரீதியையுடையவர்களாயு மிருக்கிறீர் சாதுக்கள் எனனால் கொடுக்கப் படுகிறதா யிருந்தாலும் பரம புருஷாரததமான மோக்ஷத்தையும் இச்சியார்கள். சாதுக்களானபோகள் ஒன்றைக்கோராம லிருக்கின்றதைத்தானே உத்கிருஷ்டமாகவுர், சிரேஷ்டமாகவும், மகத்தாகவும், மோக்ஷமாகவும், மோக்ஷசாதனமாகவுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆகையினால் நிஷ்காமனாயும் ஆசையிலலாதவனுயு மிருக்கிற புருஷனுக்கு என்று பகதியானதுண்டாகும் எனினிடத்தில் ஏகாந்தப்பகதியை யுடையவர்களாயும் ராகத்தவ்வேஷாதி குணியர்களாயும், சமசித்தர்களாயும், பரமனாயும், பரமேஸ்வரனுயு மிருக்கிற என்னையே ஆஸரயித்தவர்களாயு மிருக்கிற சாதுக்களுக்கு விதி நிஷேத சாஸ்திரங்களால் உண்டாகாநின்ற புண்ணியபாவ முதலான குணங்களென று மில்லை.

வாரீர் உத்தவரே ! யாதொருபுருஷர்கள் இந்தப்பிரகாரம் என்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த சாஸ்திரபிப் பிரபக்திக்கு உபாயங்களை அனுஷ்டானம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் சாஸவதமாயு, சுககரமாயும், மரியாதையுமிருக்கிற ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைகுவார்கள். யாதொரு பரப்பிரமம் முண்டோ அந்தப் பரப்பிரமமஸ்வரூபத்தையும் அறிவார்கள்

இருபத்தோறாவது அத்தியாயம்.

எழுகீரடியாசிரிய விருத்தம்

சொல்லுமிந்தப் பிரகாரம் நிவாததிகாமா நிஷ்டையுடைச் சுகிரதாளுக்கு வல்லகிரிசூரமுதலாம் பிராயச்சித்தக் குணமென்றும் வடிவிறகியான நல்ல நிஷ்டை யுடையவர்களுக்கும் யானாபி யாசமது நண்ணுமென்றும் அல்லலுறும் பாபத்தைக் காண்பித்துத் தூஷணைகள் அரற்றினரே

இந்தப்பிரகாரம் நிவாததிகாம நிஷ்டையை யுடையபோகளுக்குக் கிருச்சிரமுதலான பிராயச்சித்தக் குணமென்றும், கியானநிஷ்டையையுடைய போகளுக்குக் கியானாபியாசமானது சித்தியேதுவானபடியினால் குணமென்றும், பகதி நிஷ்டையையுடைய போகளுக்குக் கதாசிரவணம் நாமகீர்த்தன முதலானபத்தியே குணமென்றுஞ் சொல்லிக் காமியநாம நிஷ்டாளுக்கு மகாபாபத்தைக் காண்பிக்கிறவராய அவர்களைத் தூஷிக்கிறாரென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாகியம்.

வாரீர் உததவரே¹ யாதொருபோகன பக்தி கியானம் காமம் இந்த ஸ்வ ரூபங்களாயிருக்கிற என்னுற சொல்லப்பட்ட இந்த மகாகாமங்களை விட்டு விட்டு அனித்தியங்களான பிராணேந்திரியங்களால் துச்சங்களான விஷய போகங்களை அனுபவிக்கிறார்களோ அவர்கள் சங்கரத்தில் நானுவித ஜன்மங்களை யுடையவர்கள் கியானநிஷ்டை, சாமநிஷ்டை, பகதிநிஷ்டை, இதுகளுடையபோகளுக்குத் தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தில் யாதொரு நிஷ்டையுண்டோ அதுவே குணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அதற்கு வித்தியாசமான நிஷ்டையானது தோஷமாயவிடும் பிரவிரததி மாரகங்களில் இந்த நிச்சயமானது பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. வஸ்துகள் சமானங்களாயிருந்தாலும் திரவியத்துக்கு யோக்கியமோ அயோக்கியமோ வென்று சந்தேகமூலமாகச் சுபாவிகமான பிரவிரததி காமவிகிதாரத்தமாகச் சுததி அசுததி யென்னப்பட்ட யோக்கியத்துவமும் அயோக்கியத்துவமும் இதுமூலமாய கிரகிக்கத்தக்கதென்றும் விட்டுவிடத் தக்கதென்றும் அதுமூலமாய் சுபாசுபமெனப்பட்ட அததம் இதுகளும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறத்கள். தாமஸ்ரபமான பாரத்தை வகியாநின்ற காமநிஷ்டர்களுக்குத் தாமரார்த்தமாயும், விவகாராரத்தமாயும், யாததிராரத்தமாயும் இந்த ஆசாரமானது மனுவாதி ஸ்வரூபனை என்னால் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. வஸ்துக்கள் சமானங்களென்கிறது எப்படியென்றாலு பிரம்மாமுதல் ஸதாவரார்த்தமான சகல பிராணிகளுக்கும் சரீரத்தையுண்டாக்கா நின்ற பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் இந்த ஐதம் காரணங்களாகா நிறைந்துகள் சகல பிராணிகளும் ஆத்மாவுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிறத்கள்.

வாரீர் உத்தவரே ! இந்தப்பிராணிகளுக்கு தாமாதிபுருஷார்த்த சித்தி யின்பொருட்டு பஞ்சபூதவிசாரங்களாய சமானங்களாயிருந்தாலும் தேசங்களில் வாணசிரம முதலானதுகள் விஷயங்களால் வேதத்திற்றா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனதுகள். வாரீர் உத்தவரே ! எனலை காமங்களுக்கு நியமாத தமாகக் கிரகிக்கக்கூடாமலிருக்கிற தேசகாலமுதலான வஸ்துக்களுக்கும் கிரகிக்கத் தக்கதுகளான தானிய முதலிய வஸ்துக்களுக்கு குணதோஷங்களானதுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறனதுகள். சுததி அசுததியாவ தெப்படியென்றால் தேசங்களுக்குள்ளே கிருஷ்ணசார மெனப்பபட்ட மாணது எந்ததேசத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்க விலையோ அந்ததேசமானது அசுசியாக நிற்கும், பிராம்மணபகதி யிலலாததேசமானது அசுசியாகநிற்கும், கிருஷ்ணசாரமிருக்கத்தை யுடையதாய் சிரேஷ்டமாயிருந்தாலும் யாதொரு தேசமானது சத்புருஷாக்களால் வறசிக்கப்படாதிருக்கிறதோ அந்ததேசமானது அசுசியாகாநிற்கும், சத்புருஷர்களை யுடைதாயிருந்தாலும் கோமயத்தில் மெழுகி விளக்கி சுததி பண்ணப்படாம லிருக்கிற தேசமானது அசுசியாகாநிற்கும், திரவிய சம்பத்தினிலே சுபாவமாக யாதொரு காலமானது காமத்துக்கு யோக்கியமா யிருக்கிறதோ, அந்தக்காலமானது அந்தக் காமத்திலே உத்தமமாகாநிற்கும், யாதொருகாலத்தில் திரவிய சாமக்கிரி யிலலாததினிலே யும் ராசசியத்துக்கு உபத்திரவத்தினிலேயும் காமம் நடவாமல் நின்ற போகிறதோ யாதொரு காலமானது சூதக முதலானதினால் காமத்துக்கு யோக்கியமாகாம லிருக்கிறதோ அந்தக்காலமானது அசுசியாகாநிற்கும், திரவியத்துக்கு சுததி அசுததிகள் எப்படியென்றால் ஜலமுதலானதினால் சுததியும், மூத்திராதிகளுடைய சம்பந்தத்தினால் அசுததியுமுண்டாகா நிற்கும் இந்த வஸ்துலானது சுததமோ அசுததமோ வென்கிற சந்தேகத்தில் பரிசுத்த மென்று சொல்லா நின்ற பிராம்மண வசனத்தினால் அந்த வஸ்து சுத்தியுண்டாகாநிற்கும், பிராம்மணவசன மிலலாவிட்டால் அசுசியாகாநிற்கும் புரோக்ஷண முதலானதினால் புஷ்பமுதலானதற்குச் சுததியுண்டாகா நிற்கும் புராதனமான அன்ன முதலானதற்குப் புரோக்ஷண முதலானதினிலேயும் கசியிலில்லை. பததுநாள் முதலானகாலத்தினால் நூதன உதகமுதலானதற்கு சுததியுண்டாகா நிற்கும். உச்சிஷ்ட முதலானதற்குச் சுத்தியிலில்லை சண்டாளன் முதலான போகளால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற தடாக முதலானது பெரிதாயிருந்தால் அசுததியென் றறியத்தக்கது.

சூரிய கிரணத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னம், சூதகதையுள்ள புருஷனுடைய அன்னம், இதுமுதலானதற்கு அசுத்தனைக் குறித்தே சுததி, சுத்தனைக் குறித்து அசுததி, புத்திரோற்பத்தி முதலானதில் பததுநாளைக்கு மேற்சுத்தி, அதற்குள் அசுததி, கந்தலாயும் அழுக்குப்படிந்து மிருக்கிற வஸ்திர முதலானதற்குச் சம்பன்னனைக் குறித்தே அசுததி, தரித்திரனைக்குறித்து சுத்தியென் றறியத்தக்கது. இந்தத்திரவியம் பிராம்மண வசன முதலானதுகள் தேசம் அவஸ்தை இதுகளை யனுசரித்த ஆதமாவுக்கு தோஷத்தைப் பண்ணும் சாவதாபண்ண மாட்டாது, நிர்ப்பயமான தேசத்தி

லேபும ரோகமுதலான அவஸ்தைகளிலலாம வீருக்கைவிலும சூதசியினுடைய அன்ன முதலானதுகள் ஆதமாவுக்குத் தோஷத்தைப் பண்ணுமேயலலாமல் சோராகளால சூழப்பட்டிருக்கிற விடத்திலும் பாலியத்திலும் ரோகமுதலான அவஸ்தைகளிலும் தோஷத்தைப் பண்ணமாட்டாதுகள் தாணியம், கிரகம், சமஸ்தமெனனப்பட்ட பாததிரம், யானை தந்தமுதலானது எண்ணெய், நெய், தூல, சவானம், பாதரக்ஷை முதலானது விதியிலிருக்கிற சிறுகடன்கள், செங்கற்கள் இது முதலானதுகளுக்குக் காலம், வாயு, அக்களி, மிருதது, ஜலம் இதுகளுடைய சம்பந்தங்களினால் சுத்தியுண்டாகா நிற்கும் அமேத்திய சம்பந்தத்தை யுடையதான, பீடம், பாததிரம், வஸ்திரமுதலானதுகள் செதுக்குகிறது, தேயக்கிறது புளி முதலானதினால் சுத்தி பண்ணுகிறது இது முதலானதினால் அந்த அமேத்திய சம்பந்தத்தையும் கெடுத்ததையும் மலத்தையும் விட்டு ஸ்வரூபத்தை யடையாநிற்கும் அதுவே அதுகளுக்குச் சுத்தியாகா நிற்கிறது.

பீடம் முதலானதுகளுக்கு அமேத்திய சம்பந்தமானது செதுக்குகிறது முதலானதினால் எந்தமட்டுக்கும் போமோ அந்தமட்டுக்குச் சுத்தி பண்ணக்கடவன் இந்தப்பிரகாரம் திரவியங்களுக்குச் சுத்தியைச்சொல்லி புருஷனுக்குச் சுத்தியைச்சொல்லுகிறா. ஸநானம், தானம், தபசு, கவுமாரமுதலான அவஸ்தை, சனமாததியம், உபநயனமுதலான சவுச்சம்; சநி யாவந்தனம் தீக்ஷை முதலிய காமம் என்னுடைய கியானம் இதுகளினால் கர்த்தாவான புருஷனுக்குக் காரியானுசாரமாகச் சுத்தியுண்டாகா நிற்கும். இந்தப்பிரகாரம் பரிசுத்தனாகிய புருஷனுனவன் சுவதாமத்தை எதாசாஸ்திரமாக அனுஷ்டானம் பண்ணக்கடவன் சமகுருமுக்கத்தினால் எதாவத்தாக ஆரத்தக் கியானமானது மந்திரசுத்தியாக நிற்கும் ஈசுவராபணமாவது காமத்துக்கு சுத்தி பரிசுத்தங்களான தேசம், காலம், காததா, திரவியம், மந்திரம், காமம் இந்த ஆறுகளாலும் தாமமானது உண்டாகாநிற்கும் பரிசுத்தங்களான இதுகளால் அதாமமானது உண்டாகா நிற்கும் சிலவிடத்தில சாஸ்திரத்தினால் குணமே தோஷமாயலிம குணதோஷ நிமித்தமாகப் பண்ணப்பட்ட நியாமக் சாஸ்திரமானது குணதோஷங்களுடைய பேதத்தை பாதியா நிற்கிறது

அதெப்படி யென்றால் ஆபத்தில தானம், வாங்குகிறது விகிதமாகச் சொல்லப்பட இருந்ததிலும் ஆபத்திலலாத காலத்தில் நிஷித்தமானதால் தோஷமாகா நிற்கிறது. பிரத்தியூனுக்கு விகிததாமமானது தனக்குத் தோஷமாகாநிற்கும், வயிராகியத்தை யுடைய புருஷனுக்குப் பாலிய புத்திரத்தினிமபத் தியாகமானது விகிதமாயிருந்தாலும் வயிராக்கியமில்லாத புருஷனுக்குத் தோஷமாகா நிற்கும். இந்தப்பிரகாரம் ஒரு வஸ்துவிலேயே குணதோஷங்கள் விதியானின்ற சாஸ்திரமானது அந்தக் குணதோஷங்களுடைய பேதத்துக்கு யாதவமாயிருக்கிறது. மத்தியுபாந முதலானது சாதுக்குத் சூப்பாப ஏதுவாயிருந்தாலும் ஜன்மத்தினுலேயும் கர்மத்தினுலேயும் புத்திர

ளாயிருக்கிற போகளுக்குப் பாப ஏதுவன்று ஜனசங்கமானது எதிகு
தோஷகரமாயிருந்தாலும் கிரகஸ்தனுக்குச் சபாவகுண மாகாநிற்கிறது. எப்
படியானால் பூமியில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற புருஷனுனைவன் திருமபவும்
பூமியில் கிழாமலிருப்பதோ அப்படியேபோல ஸ்வபாவ குணமானது திருமப
வும் பாபகரமன்று ஆகையினால் குணதோஷங்களை விதியாநின்ற சாஸ்திரங்
களுக்குப் பிரவிரததி காமத்தை சூட்சுமம் பண்ணப்படியினால் நிவர்த்தி மராக்
கத்தையே முக்கியார்த்தமாக அறியத்தக்கது

ஆகையினால் புருஷனுனைவன் எந்தெந்த காமத்தில் நின்றும் நிவர்த்திக்
கிறானோ அந்தந்தக் குணங்களில் நின்றும் விடுபட்டவன் சோகம், மோகம்,
பயம் இதுகளைப் போகடியாநின்ற இந்த நிவர்த்தி மராகமானது மனுஷி
யானுக்கு மிகவும் மோக்ஷகரமாகா நிற்கிறது. புருஷனுக்கு ரூபாதி விஷயங்
களில் குணபுத்தியினால் ஆசகதியான துண்டாகா நிற்கிறது பிறபாடு விஷ
யங்களில் ஆசகதியினால் அந்த விஷயத்தில் இச்சையான துண்டாகாநிற்கும்
அந்த யிச்சையினாலேயே அவவிச்சையை எவனால் தடுக்கப்படுகிறதோ அவ
னுடன்கூட விவாதமானதுண்டாம் அந்த விவாதத்தினால் சகிக்கக் கூடாத
தான் கோபமுண்டாம். அந்தக் கோபத்தின் பின்னோடே மகத்தான மோக
மானதுண்டாம் அந்த மோகத்தினால் புருஷனுடைய வியாபகமான காரியா
காரியக் கியானமானது சூழப்பட்டா நிற்கும்

வாரீர் உததவரே ! மோகத்தினால் சூழப்பட்டு கியான சூரியனுன் புருஷ
னுனைவன் நாசத்தை யடைந்தவன்போல ஆகா நிற்குனு பிறபாடு மோகத்
தை யுடையவனாயும் யரிந்தவன்போலும் மிராநின்ற அந்தப் புருஷனுக்குப்
புருஷார்த்த ஆனியானது உண்டாகா நிற்கும் புருஷனுனைவன் விஷயங்களில்
ஆசகதியினால் தன்னையுமறியாமற் போகிறான், பரையுமறியாமற் போகிறான்.
விருக்ஷத்தினுடைய சேவனபோல விருதாவாக சீவியா நிற்குனு துருத்தியா
னதுபோல சுவாசத்தை யுடையவனாய் செத்தவன் போலிருக்கிறான் இந்
தச் சொற்காதி பலத்தைச் சொல்லாநின்ற சுருதியானது முக்கியமாகப் புரு
ஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதன்று விஷயத்தில் சகதியையுடைய புருஷா
ருக்கு மோக்ஷத்தைச் சொல்ல வேணுமென்கிற இச்சையினால் மத்தியில்
சொர்க்காதி பலன்களால் காமங்களில் கிரததை வருகிற நிமித்தமாகச் சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது.

எப்படியானால் அஷ்டத்ததைப் பாணஞ்செய்விக்கிற புருஷனுனைவன்
லட்டுகாதிக்களைப் பலமாகக்காண்பித்து அஷ்டதபர்னத்தில் பிரவிரத்திபண்ணி
வைக்கிறானோ அப்படியேபோலச் சொர்க்காதிபலத்தைச் சொல்லுகிற சுருதி கர்
மத்தில் பிரவிர்த்தி நிமித்தமென றறியத்தக்கது எப்படியானால் பிதாவினு
லிந்த அஷ்டத்ததைச் சாப்பிடு இரதலட்டு கங்களைத் தருகிறேனென்று இந்
தப்பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்டவனாய் பாலனுனைவன் அந்த அஷ்டத்ததைப்
பாண்டு பண்ணுகிறான் அந்த அஷ்டத பாணத்துக்கு. அந்த லட்டுக் காபமே

பலமன்று. ஆரோக்கியம் பலமாகா நிற்கிறது. அப்படிப்போலக் கர்மகாண்டத் துக்குச் சொரக்காதி பலமே பலமென்று மோட்சமே பலமாகா நிற்கிறது. மனுஷியா னானபோக ஸ்வபாவமாகப் பசுபுத்திராதிகளிலேயும் ஆயுசு, இரத்திரியம், பலம், வீரியம் இதுகளிலேயும் தனக்குத் துக்க ஏதுவான இவாக னிடத்திலேயே ஆசகதமான மனதை யுடையவரா யிருக்கின்றார்கள். வேதமானது யாதொன்றைச் சொல்லுகிறதோ அதுவே சிரேயசுவென்று விசுவாசத்தை யுடையவர்களாயும் பல விசைசயினால் தேவாதி ஜன்மங்களில் பிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றும் மறுபடியும் விருட்சாதி ஜன்மங்களை யடையா நின்று மிருக்கிற அநதப் புருஷனை வேதமானது மறுபடியும் அநதக் கர்மங்களிலேயே எப்படிப் பிரவிரததிகளும் புத்தியில்லாத சிவபோகன் இந்தப்பிரகாரம் வேதத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை யறியாமல் சொர்க்காதி பலத்தைக் காண்பிக்கிறபடியினால் மிகவும்துரமாயிருக்கிற பலசுருதியைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

வேதத்தினுடைய தாற்பரியத்தை யறிந்த வியாசாதிகள் அப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை காமிகளாயும் தீனாளாயும் மிகவும் ஆசையை யுடையவர்களாயும் சொரக்காதி பலங்களில் பரம்புருஷாததமென்று புத்தியை யுடையவர்களாயும் அக்கினியினால் சாதிக்கத் தக்கதான காமங்களில் அபிமானத்தாலே விவேக யீனர்களாயும் அதினால் தூமாதி மாரகத்தை யுடையவர்களாயுமிருக்கிற அநதப்புருஷர்கள் தங்களுடைய லோகத்தையு மறியார்கள் காமத்திலேயே சிந்தனை யுடையவர்களாயும் மிகவும் இரத்திரியங்களுக்குப் பிரீதியைச் சம்பாதிப்பதிலேயே ஆசகதியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற அநதப்புருஷன் எப்படியானால் முகாந்த காரத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட நேத்திரத்தை யுடையபோகன் சமீபத்திலிருக்கிற வஸ்துவையும் அறியமாட்டார்களோ அதுபோல என்னைக் காட்டிலும் வேறாசு செகத்திலேயோ என்னிடத்தில் நின்றும் இந்த ஜகதனுள் டாசுகதோ இருதயத்திலே பிராநின்று அப்படிப்பட்ட என்னையும் அறியமாட்டார்கள விஷயங்களிலேயே மனதையுடைய அநதப்புருஷர்கள் எனது ஆக்கியாருபமான வேதத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை அறியாமல் வியாததமாகப்பசு இம்சையைப் பண்ணுகிறார்கள் அவர்கள் மறித்த பிரபாதி அநதப் பசுக்களாலேயே இச்சிக்கப் படுகிறார்கள்.

வேதத்தினுடைய அபிப்பிராய மென்னவென்றால் மாங்கிஷபக்ஷுணர்த்த மாகவும் சுவாகக்காதி பலாததமாகவும் இச்சையில் ஆசையுண்டாயிருந்தே யானால் அநதக் காமமானது விருதாவான எகியமே. வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட எகியமென்றே இநதப்பிரகாரம் வேதாததத்தைக் கேட்டும் காமங்களிலே அறியாமலிருக்கிறார்கள். புத்தியினர்களாயும் இம்சையே கிரீடையாக வுடையவர்களாயு மிருக்கிற அநதப் புருஷர் தங்கள் சுகத்தில் இம்சையினால் இச்சிக்கப்பட்ட பசுக்களால் எகியங்க்களால் தேவர்களையும் பிதாக்களையும் பூதபதிகளையும் எகிக்கிறார்கள் எப்படியானால் வர்த்தகனுள் வன் தாண்டக்கூடாத சமுத்திரத்தைத் தாண்டி வெகுதனங்களைச் சம்பாதிக்க

வேணுமென்ற இச்சையால் பூவம் சித்தமாயிருந்த தனத்தையும் ஓட முதலானதற்காகச் சில வழியாநின்றும் பிரயாணமாய் போகையில் அந்த ஓடமானது நடுசமுத்திரத்தில் உடைந்துபோனதுபோல இந்தலோகத்தில் சொற்பனததுக்குச் சமானமாயும் அசத்தாயும் சிவனுந்நதமாயு மிருக்கிற சுவாகலோகத்தையும் மற்ற மனோரதங்களையும் இருதயத்தில் சங்கல்பித் துக்கொண்டு தனங்களைச் சிலவழிபா நிற்கிறார்கள் ஆகையினால் சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களை யுடையவர்களாயும் தங்களுக்குச் சமானர்களாயு மிருக்கிற இந்திரன் முதலான தேவர்களையே உபாசிக்கிறார்கள் எதாசரஸ் திரமாக என்னை உபாசியாமலிருக்கிறார்கள். அந்தப்புருஷர்களுடைய சங்கல் பமானது எப்படியென்றால் இந்தலோகத்தில் எகியங்களுல தேவர்களை ஆராதித்து சொசுகத்திற்போய தேவபோகங்களை யுடையவர்களாய் ரமித் துக்கொண்டிருப்போம் அந்தப்போகத்திஹ்டைய அந்தத்தில் திருமபவும் இந்த லோகத்தில் நல்ல வுத்தம் வமிசத்தில் பிறந்தவர்களாய் மகா கிரகஸ் தர்களா யிருப்போமென்று இந்தப்பிரகாரம் மிகவுஞ் சிவனுந்நதமானதை யும் மிகவும் அகங்காரத்தை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற அந்தமனுஷியா கள் சமசாரத்தையே யுடையவர்களா யிருப்பார்கள். மயித்திராதி தேவர்கள் பரப்பிரமம் இவர்களைச் சொல்லாநின்ற இந்த வேதங்களானதுகள் சீவாள பரமாத்மவினுடைய சேஷ பூதங்கள் சமசாரிகளனென்று இந்த அரத்தத் தைச் சொல்லாநிற்கிறதுகள் மந்திரங்கள் இந்த அரத்தத்தையே வேறொரு பிரகாரமாக வெளியிடடுக கொண்டிருக்கிறதுகள்.

இப்படி வேதாரத்தம் ரகசியமாயிருக்கிறதே எனக்கு இஷ்டமாகா நிற்கிறது ஸ்வரூபத்திலேயும் அரத்தத்திலேயும் மிகவும் அறியக்கூடா ததாயும் ஸ்தூலரூபமாயும் சூட்சுமரூபமாயும் வேதமானது இரண்டுவித மாயிருக்கும் அந்தசூட்சுமரூபமான வேதமானது பாராகியமென்றும், பசி யந்தியாகியமென்றும், மத்திமமாகியமென்று மாகாநிற்கிறது பிணையும் சமுத்திரம்போல தேசகாலங்களால் அளவிடக்கூடாததாயும் அறியக்கூடாத அரத்தங்களையுடையதாயும் பிரவேசிக்கக்கூடாததாயு மிருக்கிறது தேசகாலங் களை அளவிடக்கூடாதவனுய் விகாரகுணியனாயும் சருவநியந்தாவாயும் அந்தநி யாமியாயுமிருக்கிற எனனாலே பிரகாசிக்கப்படாநின்ற அந்தசூட்சும ரூப மானவேதமானது சமஸ்தபிராணிகளிலேயும் நாதரூபமாகத் தாமரைக்கொடி யில் னூலானதுபோல காணப்படடுக கொண்டிருக்கிறது.

ஸ்தூலரூபமான வேதமானது ஊனநாபீ யென்னப்பட்ட சிலந்திப் பூச்சியானது தனனுடைய இருதயத்திலிருந்து முகத்தினால் னூலெளரி யில் பிரகாசிப்பியாநின்றும் மறுபடியும் சிசிக்காநின்று மிருக்கிறதுபோல வே பகவானாயும், வேதமூர்த்தியாயும், அமிதஸ்வரூபனாயும், நாதோபநாதங் களையுடையவனாயும், இரணியகர்ப்பனாயு மிருக்கிற பகவானாவா சங்கராதி வர்னங்களைக் கல்பியாநின்ற மனத்தினால் இருதயாகாசத்தில் நின்று வெருமார்க்கத்தை யுடையதாயும், சூட்சுமமான ஓங்காரத்தில் நின்று மாப்பு,

கண்டம், இதுகள் முதலான அவயவசம்பந்தத்தினால் நன்றாகப்பிரகாசிக்
கப்பட்ட காரமுதலான இருபத்தைந்துவாணம் அகாரமுதலான பதினாறு
வாணம் மீஷஸ, ஹ, ய, ர, ல, வ, இந்த அடசரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்
டும் நானாவிதங்களான லவுகிக வைதீக பாஷைகளால் விஸ்தரிக்கப்பட்டும்
நவவாறு அடசரங்களை அதிகமாக வுடையதுகளான காயத்திரி, உஷ்ணிக்ரு
அனுஷ்டிபு, பிரஹதி, பகதி, திரிஷ்டிபு, சகதி, அததிய்ஷடி, அதிசகதி,
அதிவிராட்டு இது முதலான சந்தசுகளோடு கூடிகொண்டும் அளவிடக்
கூடாததாயு மிருக்கிற வேதத்தைச் சிருஷ்டியானின்றும் மறுபடியும் தாம
தானே உபசங்கரியாநின்று மிருக்கிறா இந்த வேதமானது காமகாண்டத்
தில் விதிவாகியவங்களினால் எதைவிடுகிறதோ, தேவகாண்டத்தில் மந்திரவாக்
கியங்களினால் எதை பிரகாசிக்கிறதோ, கியானகாண்டத்தில் நிஷேதிக்
கிற நிமித்தமாக எதை அனுவாதிதத் விகாபகிகிறதோவென்று இந்தப்பிரகாரம்
இந்தவேதத்தினுடைய தாத்பரியத்தை என்னை யன்றி மறொருபுருஷனறிய
மாட்டான ஆனால் என்னிடத்தில் அனுகிரகத்தினால் தேவரீரே எனக்கு
வேதத்தினுடைய தாத்பரியத்தைச் சொல்லவேண்டிப் பிராரத்தித்தால்
சொல்லுகிறேன்

வாரீர் உததவரே ! வேதமானது காமகாண்டத்தில் விதிவாகியவகளால்
எக்கியரூபணை என்னையே விதிக்கிறது. தேவகாண்டத்தில் மந்திரவாக்
கியங்களால் என்னையே சொல்லுகின்றது. கியானகாண்டத்தில் ஆகாசமுத
லான யாதொருபிரபஞ்சமானது விகலபிதது நிஷேதிக் கப்படுகிறதோ அந்
தப்பிரபஞ்சமும் நானே ! என்னையே தவிர வேறில்லை. சமஸ்த வேதங்களினு
டைய அர்த்தமானது இவ்வளவே. வேதமானது பரமார்த்த ஸ்வரூபணை
என்னையே ஆஸரயிதது பிரபஞ்சபேதத்தை மாயாமாததிரமாகச் சொல்லி
நிஷேதிதது அநதமட்டுக்கும் ஒழியாநிற்கிறது எப்படியானால் அங்குரத்தி
னுடைய ரசமானது விஸ்தாரமாகாநின்ற அநேகமான கிளைகள், சாகைகள்,
பத்திரபலங்கள் இவ்வுகளுண்டாகா நிற்கிறதோ அப்படியப்போல பிரணவத்தி
னால் அர்த்தமான நானே அநதப்பிரணவத்தினால் விஸ்தாரமாகா நின்ற
சமஸ்த வேதசாகை காண்டங்களுக்கும் அர்த்தமாகாநிற்கிறேன்.

இருபத் திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

உத்தவராணோ ருளங்கனிகூரது
அத்தியைக்காத ஹரியைச்சேவிதது
தத்துவசங்கைகள் தனித்தனியிருப்பதாய்
அத்தனையதனகருத தறைதுமியென்றா

உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர் விஸ்வேஸ்வரரே! பிரபுவே! நிஷிகேசரே! தத்துவங்களுக்குள் எத்தனை தத்துவங்கள் யுத்தமமாயிருக்கிறதுகள். தேவரீர் இருபத்தெட்டு தத்துவங்களென்று சொன்னீர். அங்களை நாம் கேட்டிருக்கிறோம் சிலபோ கள் இருபத்தாறுதத்துவங்க ளென்றும், சிலா இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளென்றும், சிலா ஏழு தத்துவங்களென்றும், சிலா ஒன்பது தத்துவங்க ளென்றும், சிலா ஆறுதத்துவங்களென்றும், சிலா நான்கு தத்துவங்களென் றும், சிலா பதினொறுதத்துவங்களென்றும், சிலா பதினேழுதத்துவங்களென் றும், சிலாபதினறுதத்துவங்களென்றும், சிலா பதினமூன்றுதத்துவங்களென் றும் சொல்லுகிறார்கள் வாரீர் நிகதியமூத்தியே! ரிஜீஸ்வராள எந்தப்பிர யோசனத்தினால் வேறுவேறாய் தத்துவசங்கைகள் சொல்லுகிறார்கள். அதை எங்களுக்குச் சொல்லுங்கைக்கு யேர்க்கியராக நிற்கிறீரென்று பிரசினம் பண்ணுகின்ற உத்தவரைப்பார்த்து பகவான் சொல்லுகிறா

புரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உத்தவரே! பிராமமணா எந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லுகிறார்களோ அது யுகதமே. யாதொரு காரணத்தினால் சர்வ மதங்களிலேயும் சகல தத் துவங்களும் அந்தா பூதங்களா யிருக்கிறத்களோ அதுகள் யுகதமே. எனது மான்ய ஆஸ்ரயித்துச் சொல்லுகிற போகளுக்கு எந்தமட்டுக்குநதான் சொல் லப்போகாது நீர் தத்துவங்களைப் பிரசினம் பண்ணுவது சரியன்று. நான் யாதொன்றைச் சொல்லுகிறேனோ அதுவே எதார்த்த மென்றறியக் கடவது. இரத்தத் தத்துவங்களைக்குறித்து இப்படி விவாதப்படுகிற போகளுக்கு செவிக் கக்கடாததுமான எனது சதவாதிசகதிகள் காரணமாகாநிற்கிறது. யாதொரு சக்திக்குடைய சாளுசலஸியத்தினால் வாதமப்பண்ணுகிற பேர்களுக்கு விஷய மான பேதமுண்டாயிற்று. இரத்தப்பேதமானது சமதமமென்னப்பட்ட இர திரிய நிக்கிரகமானது அடையப்பட்டதேயானால் லயத்தை யடையாநிற்கிறது. அரத்தப்பேதம் லயத்தையடைந்ததின பின்னோடே வாதமும் ஒழியாநிற்கிறது. இரத்தத் தத்துவங்கள் ஒன்றிலொன்று பிரவேசித் திருக்கிறபடியினால் காரிய

காரண ரூபத்தினால் அலபசவகையும், அதிகசவகையும் எதாயோக்கியமாக இசசிக்கப்படா கிறகிறது. எப்படியென்றால் மிருத்திகையில் கடம அடங்கி யிருப்பதைப்போல் காரணத்ததுவத்தில் காரியத்ததுவங்களும், கடத்தில் மிருத்திகை யிருப்பதைப்போலக் காரியத்ததுவத்தில் காரணத்ததுவங்களும் ஒன்றிலொன்று பிரவேசித் திருக்கிறத்களாய்த் தத்துவங்கள் காணப்பட்டிக் கொண்டிருக்கிறத்கள் ஆகையினால் இந்தத் தத்துவங்களுடைய காரண ரூபத்தையும் அலபசவகை அதிகசவகைகளையும் அரசியாரினை வா திகளுக்குள் எனது முகமானது எதைச்சொல்லவேண்டுமென்று பிரவிரததிக்ருதோ யுகதியினால் நிசசயிக்கப்பட்டிருக்கிற அவனவன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவீர்

அநாதியான் அக்கியானத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்கு ஆததமக் கியானமானது தானே சம்பவியா தானபடியினால் அநதப்புருஷனுக்கு அன்னியினால் கியானமுண்டாகும் ஆனதால் சுதாசாவக்கியனான பரமாதமாவானவா கியானோபதேச காததாவாக நிற்கிறார் என்று, இருபத்தாறு தத்துவங்களென்று சொல்லுகிற போகளுடைய அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சீவபரமேஸ்வரா விருவரும் சீவஸ்வ ரூபாளானபடியினால் இருவருக்கும் பேதமென்கிறதில்லை. ஆகையினால்வாகா வேறென்றுசொல்லுகிற வியாததமே. கியானமோவென்றால் சத்துவகுண விரத்தியின லுண்டாகா நிற்கிறதென்று இருபத்தைநது தத்துவங்களென்று சொல்லுகிற போகளுடைய அபிப்பிராயம். சதவ குணத்தினுடைய காரியமென்கிறது எப்படியென்றால்; சத்துவ ரஜஸ்தமோ குணங்களுடைய குணங்களே ஆததமாவி லுடைய குணங்களென்று சத்துவக் குணத்தின் சமத்தையானது பிரகிருதி யென்று சொல்லப் படுகிறதன்றோ ஆகையினால் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்கார ஏதுக்களான அநதச் சதவாதி குணங்களானதுகள் பிரகிருதியினுடைய குணங்களே ஆததமாவி லுடைய குணங்களென்று சதவ குணத்தினுடைய காரியம் கியானம், ரசோ குணத்தினுடைய காரியம் காமம், தமோ குணத்தினுடைய காரியம் அக்கியானமென்று சொல்லப்படுகிறது சதவவாதி குணங்களுடைய கிரியைக்கு ஏதுவான ஈஸ்வரனே காலமாகா நிற்குறா சுபாவமென னப்பட்டது மகத்தத்துவம் ஆகையால் தத்துவங்கள் இருபத்தைநதென்கிற பட்சத்திலும், இருபத்தாறென்கிற பட்சத்திலும் வேறே இதற்குமேல் தத்துவமில்லை. புருஷன் சத்துவரஸதமோ குணங்கள், பிரகிருதி, மகத்தத்துவம், அக்ஷரம், ஆகாசம், வாயுவு, அக்கினி, ஜலம், பிரிதிவு, சுரோத்திரம், தொக்கு, நேத்திரம், நாசிகை, சிக்ருவை; வாக்ரு, பாதம், பாணி, பாயுறு, உபஸ்தம்; மனது; சபதம், ஸபரிசம், ரசம், கரதம், ரூபம் ஆக இந்த இருபத்தெட்டி தத்துவங்கள். கமனம், வசனம், விசாக்கங்கள். நெப்பம் இதுகள் காமேந்திரியங்களுடைய பலன்களையன்றி வேறே தத்துவங்களென்று இந்தப் பிரகாரம் இந்த மூன்று மத்ததிலேயும் தத்துவங்களை நிரூபித்து மற்ற மதங்களுடைய தாற்பரியத்தை அருள் செய்கின்றார்.

வாரீர் உத்தவரே¹ பிரிதிவியாதி பஞ்சபூதங்கள், சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்கள் மகத்தத்துவம், அகங்காரம், கலமேந்திரியங்கள் ஐந்து, கியானேந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது இந்தக்காரிய காரணங்களினது ஸ்வரூபத்தை யுடையதான பிரகிருதியானது இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் ஆதிசிருஷ்டியில் சததுவாதி குணங்களால் காரியாவஸ்தைகளைத் தரியாநிற்கிறது. அதினுடைய கிரியைக்கு நியித்தமான புருஷனுனைவன சாக்ஷியாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் கிரியையுடையதுகளான மகத்தத்துவ முதலான காரணங்கள் புருஷனுடைய கடாட்சு மாதகிரத்தினால் வீரியங்களை யுள்ளதுகளாய் பிரகிருதியை ஆஸரயித்திராநின்ற இந்தப் பிரமமாண்டத்தைச் சிருஷ்டியாகா நிற்கிறதுகளென்று இருபத்துநாலு தத்துவங்களெனச் சொல்லுகிற போகளுடைய அபிப்பிராயம். பிரதிவியாதி பஞ்சமகாபூதங்கள், சீவன இவாகளுக்கு ஆஸரயமான பரமாதமா ஆக தத்துவங்கள் ஏழு; பிரகிருதி மகத்தத்துவ முதலானதுகள் காரணரூபமாக ஆகாசாதிகளில் அந்த பூதமாயிருக்கிறபடியினால் இந்த ஏழுக்களே தத்துவமென்று அபிப்பிராயம் தத்துவங்கள் ஆறுமென்கிற பட்சத்திலும் பிரதிவியாதி பஞ்ச பூதங்கள் ஐந்து, பரமாதமா ஆக தத்துவங்கள் ஆறு, இந்தப்பஞ்சமகா பூதங்களுடைய காரியங்களுடன் கூடியிருக்கிற இந்தப் பிரதிவியாதி பூதங்களுடன் கூடினவராய் பிரமமாண்டத்தைச் சிருஷ்டித்து அதற்குள் அந்தரியாமியா யிருக்கிறுமென்று அபிப்பிராயம் தத்துவங்கள் நான்கு மென்கிற மத்ததிலேயும் தேஜசு, ஜலம், பிரிதிவி இதுகளாலுண்டாகாநின்ற காரியமான பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை ஆதமாவானவா பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறுமென்று அபிப்பிராயம். பதினொன்று தத்துவங்களென்கிற பக்ஷத்தில் பிரதிவியாதி மகாபூதங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, பரமாதமா ஆகப்பதினொன்று தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம். பதினேழு தத்துவங்களென்கிற பட்சத்தில் பிரிதிவியாதி மகாபூதங்கள் ஐந்து, சப்தாதி விஷயங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது, பரமாதமா ஆகப்பதினேழு தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம், சங்கலபத்தை யுள்ளதான ஆதமாவே மனது, பூதங்கள் ஐந்து, சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து பரமாதமா, ஆகப்பதினொன்று தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம், பதினமூன்று தத்துவங்களென்கிற பட்சத்தில் பூதங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது, சீவாதமா, பரமாதமா ஆகப்பதினமூன்று தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம். ஒன்பது தத்துவங்களென்கிற பக்ஷத்தில் மகா பூதங்கள் ஐந்து, அகங்காரம், மகத்தத்துவம், பிரகிருதி, பரமாதமா ஆக ஒன்பது தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம்.

வாரீர் உத்தவரே¹ இந்தப்பிரகாரம் நானுவிதமாகத் தத்துவங்களுடைய சங்கையானது நிஷிஷ்வராகளால் பண்ணப்பட இருக்கிறது. இந்தச் சர்வ பக்ஷங்களும் யுகதியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற படியினால் ஞாயமாவே யிருக்கிறது. வித்துவான்கள் சொல்லுகிறது எதுதான் நன்றிராதென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவர் வாக்கியம்.

வாரீர ஸ்ரீகிருஷ்ண ! பிரகிருதியும் புருஷனும் இவர்களிருவரும் ஸ்வபாகமாக விலக்ஷணமாயினால் ஒன்றையொன்று விடாமல் ஆஸ்வரீததுக கொண்டிருக்கிற படியினால் இவர்களிருவருக்கும் பேதமானது காணப்படவில்லையென்றா ? வாரீர புண்டரீகாட்சரே ! ஆததமாவானவன பிரகிருதிகாரியமான தேகத்திலேயே காணப்படுகின்றான். பிரகிருதியோவென்றால் ஆததமாவினேயே காணப்படுகிறது அவர்களிருவருக்கும் பேதமானது காணப்படவில்லை சாவகசியரே ! என்னுடைய இருதயத்திலிராநின்ற மகத்தான இந்த சமுசயத்தை ஞாயபுக்தங்களாயிருக்கிற வசனங்களால் போக்கடிக்கக்கடவீர் ! யாதொரு காரணத்தினால் இந்தத்தேகத்தில் சீவர்களுக்கு உம்முடைய பிரசாகத்தினால் கியானமும் உமதுமாயையினால் அககியானமும் உண்டாகா நிற்கிறதோ ஆகையினால் உமதுமாயையினுடைய சக்தியைத் தேவரீரேயறிவீர் மறறொருததரும் அறியமாட்டார்களென்று இந்தப் பிரகாரம் பிரசினைமண்ணு ரின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர உத்தவரே ! பிரகிருதி புருஷன் இவர்களிருவரும் வேறுகவேயிருக்கிறார்கள் இருஷ்டிக்கப்படாநின்றும் நானுவிதவிக்காரங்களை யுடையதாயும் சத்துவாதி குணங்களால் செய்யப்பட்டுமிருக்கிற இந்தத் தேகாதிகள பிரகிருதியினுடைய காரியங்கள் என்னுடைய சத்துவாதி குணமயமான மாயையானது குணங்களால் அநேக விதங்களான பேதபுத்திகளைச் சிருஷ்டியா நிற்கிறது அநேக பேதத்தையுடைய தேகாதியானது அததியாததமம், அதிதெய்வம், அதிபூதமென்று மூன்று விதமாயிருக்கும் அதெப்படியென்றால் நேத்திரமுதலானது அததியாததமமென்றும், ரூபமானது அதிபூதமென்றும், நேத்திரத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய அம்சமானது அதிதெய்வமென்றும், இந்தமூன்றும் ஒன்றையொன்று ஆஸ்வரீததுககொண்டு உண்டாயிருக்கிறதங்கள் யாதொரு சூரியன் ஆகாசத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவனானவன் ஸ்வயமாகவே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ யாதொருகாரணத்தினால் இந்த அததியாததமாதிகளுக்கு யாதொரு ஆததமாவானவா காரணமாகா நிற்கிறாரோ அந்த ஆததமாவானவா அததியாததமாதிகளைக்காட்டிலும் வேறாயும் வேறுகாதவராயுமிருக்கிறா ஸ்வயம் பிரகாசரானபடியால் சபலதமான அததியாததம் முதலானதுகளுக்கு பிரகாசராயிருக்கிறீர் நேத்திரமானது அததியாததமம் அதிபூதம் அதிதெய்வமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கிறப்போல தொக்கநதிரிய முதலான இந்திரியங்களும் மூன்று ரூபமாயிருக்கிறது. அது எப்படியென்றால் தொகக்கு அததியாததமம், ஸபரிசம் அதிபூதம், வாயு அதிதெய்வம், சீரவணம் அததியாததமம், சபதம் அதிபூதம், திக்கு அதிதெய்வம். சிவகுவை அததியாததமம், ரசம் அதிபூதம், வருணன் அதிதெய்வம். நாகிகை அததியாததமம், கெரதம்

அதிபூதம், அசுவனிடேவாகள அதிதெயவம் சித்தம் அததியாததுமம், கியா
னம் அதிபூதம், வாசுதேவா அதிதெயவம், மனது அததியாததுமம், அறியத்
தக்கது அதிபூதம், சந்திரன் அதிதெயவம், புத்தி அததியாததுமம் அறியத்
தக்கது அதிபூதம், பிரமமா அதிதெயவம், அகங்காரம் அததியாததுமம்,
அபிமானம் அதிபூதம், நுத்திரன் அதிதெயவம். இந்கபிரகாரம் மும்மூன்று
விதமாக யிருக்கிறது

குணங்களுடைய கிரியைக்கு நிமித்தமான பரமேஸ்வரரால் பண்ணப்
பட்ட பிரகிருதியில் நின்று உண்டான மகத்தத்துவத்தில் நின்று உண்டா
காரின்ற யாதொரு அகங்காரமுண்டேர மோகமயமான விகல்பத்துக்கேது
வான அந்த அகங்காரமானது வைகாரிகமென்றும், தைச்சமென்றும், தாம்
சமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும், உண்டோனற்றம் இல்லையென்றும் இந்
தப்பேத விஷயமான விவாதமானது ஆததுமக்கியான மில்லாத படியினால்
உண்டாகாநிற்கிறது அசத்தாயிருந்தாலும் இந்தப்பேகமானது அநதரியாமி
ஆததுமருபனாயிராநிலை என்று கியானகுணியாகளாயிருக்கிற புருஷர்களுக்
கு ஒருக்காலும் ஒழியாமலிருக்கிறது. அதனால் அகங்காரத்தினால் பண்ணப்
பட்ட காமங்களால் நானுவிதங்களான தேகங்களுையெடுத்து சமசாரத்தை
யுடையவர்களா யிருக்கிறார்களென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானேப்பார்த்து
ஸ்ரீ உததவா சொல்லுகிறா

உததவருடைய வாககியம்.

வாரீர் பிரபுவே¹ உமமுடைய கியானமில்லாத புருஷர்கள் தங்களால்
பண்ணப்பட்ட காமங்களால் நானுவிதங்களான தேகங்களை எப்படி அடைகி
றார்கள் ? பரிபூரணனை ஆததுமாவுக்கு தேகாதரத்தை யடைகிறதும் காத
தாவாகாதவனுக்கு காமங்களும, நித்தியனாயிருக்கிறவனுக்கு சென்னமரண
முதலானதுகளும் எப்படி யுண்டாச்சதுகள் ? வாரீர் கோவிந்தரே¹ ஆததுமக்
கியானமில்லாதபோகளால் அறியக்கூடாததான இந்த அதத்தைத் தேவாரீர்
சொல்லக்கடவீர் என்று பிராரத்தியாநின்ற உததவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான
சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உததவரே¹ மனுஷியர்களுடைய காமமயமான மனதானது கியா
னகாம இந்திரியங்களோடு கூடிக்கொண்டு தேகத்தைவிட்டு தேகாதிரத்
தைச் சீக்கிரமாக அடையாநிற்கிறது ஆததுமாவானவன் அகங்காரத்தினால்
அந்த மனதை அனுவாததித்துக் கொண்டிருக்கிறான் மனதானது பாக்கப்ப
டாநின்ற விஷயங்களையும் வேதங்களிற்றை சொல்லப்படாநின்ற விஷயங்களை
யும் கெடுத்தது அப்படி கெடுக்கப்பட்ட அந்த விஷயங்களி லுண்டாகாநின்றும்
லயத்தையடையாநின்று மிராநிற்கிறது, பிறபாடு அந்த மனதினுடைய கியா
னம் நசித்துப்போகிறது பூவகாமத்தினால் பிரபதமான் தேவாதிதேகங்களில்

மிகவும் அபிமானத்தினால் மனதானது ஸ்ரீவதேகத்தை நிலையாமற் போகிறது யாதொன்றுண்டோ, அந்த நினைவிலலாம் லிருக்கையானது யாதனதேகத்தில் அபிமானத்தினால் பயசோகாதி நிமித்தமாகத்தான் தேவாதிசரீரத்தில் அகங்காரத்தினால் சந்தோஷ முதலானதற்கு நிமித்தமாகத்தான் ஸ்ரீவதேகத்தில் அகங்கார விாததியானது அபிமானத்தையுடைய சீவனுக்கு, மரணமென்று சொல்லப்படுகிறது தேகத்துக்கே யல்லது சீவனுக்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை.

வாரீர உத்தவரே! சீவனுக்குச் சென்னமோவென்றால் தேகத்தை ஆதது மாவாக அபேதமாக அபிமானப்படுகிறதைச் செனமமென்று சொல்லுவார்கள் ஜீவனுக்கு உறபத்தியுமில்லை. மரணமுமில்லை சொற்பனம்போலவும் மனோரதம் போலவுமே (எப்படியென்றால்) சீவனுன்வன் காணப்படாநின்ற சொற்பனத்திலேயும் மனோரதத்திலேயும் நூதன் சரீரத்தையடைந்து ஸ்ரீவசரீரத்தை நினை யாமற் போகிறானே அந்தச்சொற்பன சரீரத்தில் ஸ்ரீவமேயிருந்த தன்னையும் அஸ்ரீவமாக அப்போதுதான் பிறந்தாற் போலவும் பராகிறானே அப்படி போல தேகாபிமானத்தினால் சீவனுக்குச் ஜன்ன மரணங்களே யல்லாமல் எதாரதமாகவிலலை மனதுக்கு தேகாரத்ததிலே அகங்காரத்தி லுண்டா கின்றவுறபத்தியினால் ஆதமாவின்னிடத்தில் அத்தியாததுமம் அதிதெய்வம் அதி பூதமென்று இந்த மூன்றுவிதமானது அசத்தாயிருந்துகொண்டே தோணப் படாநிற்கிறது (எப்படியானால்) துஷ்ட புத்திரனைப்பெற்ற பிதாவான்வன் சாவான சமனாயிருந்தாலும் அந்தப் புத்திரனிடத்திலுள்ள அபிமானத்தி னால் அவனுக்குச் சத்தருமித்திராதி ஏதுவாய் விடுகிறானே (அப்படியப்போல்) பரிபூரணான ஆததுமாவும் மனதினுடைய அபிமானத்தினால் உள்ளிலும் வெளியிலும் உண்டாகின்ற பேதங்களுக்கு ஏதுவாக நின்று சுகாதிகளை யனு பவியா நிற்கின்ற

வாரீர உத்தவரே! கூணநதோறும் சரீரங்களானதுகள் அறியப்படாத வேதத்தையுடையதான் காலத்தினால் உண்டாகா நின்றும் நசியாநின்று மிருக்கிறதுகள். காலஞ்சுமத்தினால் உறபத்தி நாசங்கள் அவிவேகங்களால் அறியப்படுகிறதில்லை (எப்படியானால்) அறியக்கூடாத வேகத்தை யுடையதான காலத்தினால் அகக்கிசி சுவாலைகளுக்கும் பிரவாகங்களுக்கும் விருட்சத்தி லுடைய பலன்களுக்கும் அவஸ்தாபேதங்களுக்கும் பண்ணப்பட்டு மிருக்கிற துக்களோ அப்படியாக சமஸ்த தேகங்களுக்கும் வயது, அவஸ்தை, தேசச், பன் முதலானதுகள் கூணநதோறும் வேறுவேறுப பண்ணப்படுகிறது கள் எப்படியானால் கூணநதோறும் நூதனமாக உண்டாகா கின்றிருந்தாலும் சுவாலைகள் சமானமாயிருக்கிற படியினால் அந்தத்திபந்தான் இதுவென்றும் கூணநதோறும் நூதனமாயிருக்கிற படியினால் அந்தச்சலமே இது வென்றும் புத்தியுண்டாகா நிற்கிறதோ அப்படியப்போல் கூணநதோறும் நூதனமாகவுண்டாகா நின்றிருந்தாலும் சரீரங்களுக்குச் சமானமாயிருக்கையில் அந்தச்சரீரமே இதுவென்கிற வசனமும், புத்தியும், அவிவேகங்களுக்கு விபாதமாக உண்டாகாநிற்கிறது, அக்கியானலுயிருக்கிற புருஷனும் தன்

ஊடைய கர்மமூலமாய்ப் பிறக்கிறதில்லை மரிக்ஹதில்லை, ஜனனமரண
சூனியான அந்தப்புருஷனும் ஜன்மரகிதனு யிருந்தாலும் அக்கியானத்தி
னால் பிறக்கிறவன்போலவும் மரணமில்லாதவனு யிருந்தாலும் மரிக்ஹவன்
போலவு மாகாநிறுகுண (எப்படியெனாலு) கலபந்த காலமிராகின்ற அக்
கினியானது காஷ்டத்தின் சம்பந்தத்தினாலும் விவோகத்தினாலும் செனம
நாசங்களை அடைந்ததுபோல காணப்படுகிறதோ அப்படியாக புருஷனுக்கு
தேகசம்பந்தத்தினால் மாதாவின குடசியில் பிரவேசமும் அதற்குள் விததி
யும் பிறபாடு ஜன்மமும் பிறபாடு ஐந்து வயதுவரைக்கும் பாலியமும், பதி
னாறு வயதளவும் கௌமாரமும், பிறகு நார்பது வயதளவும் எவ்வனமும்,
பின்பு அறுபதுவயதுமட்டுக்கும மத்திமவயதும், பிறபாடுவராதீகமும் மரண
மும் உண்டாகாநிறுகிறதுகள் தேகத்தினுடைய அவஸ்தைகளாயும் மரோத
மயங்களாயும் நானுவிதங்களாயுமிருக்கிற இந்த னுமாதி அவஸ்தைகளை பிர
கிருதி சம்பந்த அக்கியானத்தினால் ஒரு புருஷனுனவன் தேகத்தினுடைய
அவஸ்தை யென்றறிந்து விவேகத்தினால் விட்டு விடுகிறான் பிதாவினுடைய
தேகத்துக்குச் சரமகாமுத்தைப் பண்ணுநின்ற புத்திரனால் அந்தப் பிதாவின
மரணங் காணப்பட்டபடியினாலும், புத்திரனுடைய தேகத்துக்குச் சாதகமாகி
களைப் பண்ணுநின்ற பிதாவினால் புத்திரசெனமம் காணப்பட்ட படியினாலும்
தன்னுடைய தேகத்துக்கும் செனனமரணங்கள் அனுமானப் பிரமாணத்தி
னால் அறியத்தக்கது

இந்தப்பிரகாரம் பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்படடிருக்கையில் ஜனனமர
ணங்களை யுள்ளதான தேகத்தை அறிபாநின்ற புருஷனுனவன் ஜனனமரண
காமங்களை யுடையவனன்று எப்படியானால் யாதொரு புருஷனுனவன் வித்
தினால் விருக்ஷ முதலான தினுடைய சன்னதையையும் அருகியவஸ்தையினால்
அதினுடைய நாசத்தையும் அறிந்திருக்கிறான் அந்தப்புருஷனுனவன் அந்த
விருக்ஷ நிலையக் காட்டிலும் வேறுதற் காணப்படுகிறதே இந்தப்பிரகாரம்
சீவனுனவன் சரித்ததைக்காட்டிலும் வேறுதலையிருக்கிறான் அவிவேகியான
புருஷனுனவன் ஆததுமானவை இந்தப்பிரகாரம் பிரகிருதிபைக் காட்டிலும்
வேறுக தத்துவ திருஷ்டியினால் அறியாமல் வியயங்களில் தத்துவபுத்தியி
னால் மோகத்தையுடையவனாய் சங்காரத்தையடைகிறான் அந்தச் சங்கா
ரத்திலேயும் தன்னுடைய காமத்தினால் கட்டப்பட்டவனாய் சத்துவகுண
சம்மந்தத்தத்தினால் தேவரிஷி ஜனமங்களையும், ரசோகுணத்தினால் அசுரமனு
ஷிய ஜனமங்களையும், தமோகுணத்தினால் பூதம், படசி, யிருகம், விருட்ச
முதலான ஜனமங்களையும் அடைகிறான். எப்படியானால் புருஷனுனவன்
நாததனம் பண்ணிக்கொண்டும் காணஞ்செய்துகொண்டு யிருக்கிற போகளைப்
பார்த்தவனாய் தானும் அவாகளைப்போல நாததனம் பண்ணிக்கொண்டும்
காணம்செய்துகொண்டும் யிருக்கிறதே அந்தப்பிரகாரமே புத்தியினுடைய
குணங்களைப்பாராநின்ற புருஷனுனவன் இச்சையில்லாதவனு யிருந்தாலும்
அந்தக்குணங்களால் பலாத்காரமாக அந்தப்போல செயலிக்கப்படுகிறான்.

அதெப்படியென்றால் ஓடத்தலை போகிறவனுக்கு கரையிலிருக்கிற கிருஷ்ணன் ஒடுகிறது போலக் காணப்படுகிறதுகளோ சுழலுகிற புருஷனுடைய திருஷ்டிக்குப் பூமியுஞ் சுழலுகிறபோல காணப்படுகிறதோ அப்படியே போல விஷயங்களைக் கிரகியாநின்ற மனதினால் அந்த விஷயங்களில் சவுந்தரியாதி குணங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளே யல்லாமல் பரமார்த்தங்கள் என்று. ஆகையினால் சுகாரமானது மனோவிகாரமே யல்லாமல் பரமார்த்தங்கள் என்று. வாரீர் உததவரே! எப்படியென்றால் மனோரத்ததி துண்டாகாநின்ற புத்திக்கு விஷயங்களுடைய அனுபவமானது அபத்தமாகாநிற்கிறது. எப்படியானால் சொற்பனத்தில் காணப்படாநின்ற விஷயங்கள் அபத்தமாகா நிற்கிறதோ அதுபோல ஆதமாவுக்குச் சுகாரமானது அபத்தமன்றியில் பரமார்த்த மன்று விஷயங்களைத் தியானமபண்ணுநின்ற இந்த ஆதமாவுக்கு விஷயங் கள் பரமார்த்தமாக இல்லாமலிருந்தாலும் சுகாரமானது நிவாததிகிற தில்லை. சொற்பனத்தில் தனையடிக்கிறது முதலான அனாததம் உண்டா கிறுப் போலிலலாத சுகாரமானது உண்டாயிருக்கிறது.

வாரீர் உததவரே! ஆகையால் ஆததுமக்கியான மிலலாமையினால் காணப்படாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்ச, பேதத்தைப் பிரமமமாகப் பார்த்துக் கொண்டு அசத்தான இரத்திரியங்களால் விஷயங்கள் அனுபவியாமலிருக் கக்கடவீர், அசத்ததுக்களால் திரஸகரிகப்படடாலும், அவமானம் பண்ணப் பட்டாலும், பரியாசம் செய்வித்தாலும், அருயைப்பபட்டாலும் அடிக் கப்பட்டாலும், தகையப்பட்டாலும், விதத்தைய அபகரிக்ப பட்டாலும், எச்சிலை மேல உமிழப்பட்டிருந்தாலும், மேலே மூத்திரம் விடப்பட்டிருந்தாலும், அக்கியாகளாலே வெஞ்சித்தமாக இந்தப்பிரகாரம் தியான நிஷ்டை யில் நின்றும் சலிப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மகாகஷ்டத்தை அடைந்திருந் தாலும், சிரேயசு காமனாயிருக்கிற புருஷனவன் தியான நிஷ்டையில் நின் றும் ஒழியாமல் தான்தானே தனனுடைய ஆததுமாலை உததாரணம் பண்ணக் கடவனென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உததவர் சொல்லுகின்றார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! உம்மாற சொல்லப்பட்ட இந்த நிவாத்திமார்க் கத்தை எப்படி நானறிந்து கொள்ளவேனோ அந்தப்பிரகாரம் எனக்குச் சொல்லக்கடவீர் வாரீர் ஸ்ரீவிஸுவாபியே! உம்முடைய கர்மத்திலே ஆசத்தி யுடையவர்களாயும் சாரதாளாயும் தேவீருடைய சரணுநிரத்தத்தையே ஆஸ்ரயமாக யுடையவர்களாயு மிருக்கிற பாகவதானைத்தவீர் மற்றக்கியானி களுக்கும் தன்னிடத்தில் தஷ்டாகனினால் பண்ணப்பட்ட அபாராதத்தை மிகவுஞ்சுகக்கடாததா பெண்ணுகிறேன் பிரகிருதியானது பலவற்றன்றே.

இருபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி வீரத்தம்

பகதியினமிகுந்த பாகவதோத்தமம்

உததவர்தனனு லுரைத்திமெவராததை

காததனுமுகுந்தக கானமுனையானோ

உததவரைப்பாத்த னுளமகிழநதருளவார.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

வாராய் மகாராஜனே! பாகவதோத்தமரான உததவரால் இருபத பிரகாரம் பிராரத்திககப் பட்டவராய சிவனுணந்த சரீரத்தை யுடையவராயும் யாதவ சிரேஷ்டராயுமிருக்கிற அந்த ஸ்ரீ முகுந்தரானவா பகதனுடைய வசனத்தை சிலாகியாநின்ற உததவரைப்பாத்தது ஒருவாததை சொல்லுகிறோ.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர பிரகஸ்பதியினுடைய சிஷியரான உததவரே! யாதொரு புருஷனுனவன தூசசனங்களுடைய வசனங்களால் சபிக்கப்பட்டிருக்கிற மனதை ஆக்கிரமிக்கப்பட்டால் நிறுத்தனைககு சமாததனு யிருக்கிறானே அப்படிப்பட்ட சாதுவானவன இந்த லோகத்திலிலை (எப்படியானால்) துஷ்டர்களுடைய குற்றவசனங்களாகிற பாணங்களானதுகள் இருதயமத்தியில் நித்தியமாயிருந்துகொண்டு பீடிக்கிறதானோ அப்படி பாணங்கள் பீடிக்கமாட்டாதுகள். பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட புருஷனும் அப்படி தாபத்தை யுடையமட்டான

வாரீர உததவரே! இந்த விலயத்தில் மகத்தாயும் புண்ணிய கரமாயு மிருக்கிற ஒரு எதியாசத்தைச் சொல்லுவார்கள் அந்த எதியாசத்தை நானு மக்குச் சொல்லுகிறேன சாவதானமாயக கேட்கக்கடவீர் துறசனங்களால் அவமானம் பண்ணப்பட்டும் தயிரியத்தை யுடையவராயும் தம்முடைய பூவ கர்மத்தின பரிபாகத்தை நினையாநின்று மிருக்கிற ஒரு சநியாசியாற சொல் லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன கேளும் மாளுவதேசத்திலே சமபத்தில் மிகவும் ஆட்டியவராய ஒரு பிராமணரிருந்தார அந்தப்பிராமணர் கிருஷி வர்த தகம் இந்த விர்த்தியை யுடையவராயும் பரமாத்மாவையும், தர்மத்தையும் புத்திரானையும், தேவந்தகையையும், அதிதிகளையும், பிரத்தியாகளையும் பீடியா கின்றனொண்டும் மகா காமியாயும் துததனாயும் மிகவுகோபத்தை யுள்ளவ னாவ்மிருந்தான். அப்பிராமணனுடைய பதனுகளை அநீதிகளை இவர்கள் அந்தப் பிராமணனால் ஒருசகாலாகிலும் வாக்கு மர்த்திரத்தினுலே யாதெனும்

பூசிக்கப் பட்டவாகளன்று தாமசூனியமாயும் பகவதாராதன சூனியமாயு மிருக்கிற அவனுடைய கிரகத்திலும் அவன் தேகக்கிலாகிலும் பரமாததுமா வான் நான் ஒரு காலத்திலாகிலும் பூசிக்களால் பூசிக்கப்பட்டவனன்று இந் தப்பிரகாரம் துராசாரத்தையும் மராலுக்க கனத்தையுமுடைய அந்நப பிராமமணனுக்குப் புத்திரமித்கிப் களத்திர பந்துசுள்ள பிரத்தியாகள பெண்கள இவர்கள் சமஸ்தமான போகளும விசனத்தை யுள்ளவர்களாய் அவருக்குப் பிரியத்தைப் பண்ணாமல் விசனத்தை எண்ணிக் கொண்டு நுந்தார்கள. எஞ்சாளுடைய தன்மபோலத் தியாகப்போகமில்லாமல் கேவலம் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தனத்தை யுடையவனாயும் இக்பரலோக பிரஷ்டனாயும் தாமசாரம் சூனியனாயு மிருக்கிற அந்நபபிராமமணனுக்குப்பஞ்சு எக்சியதேவஸ்தகளை மிகவுங்கோபித துக் கொண்டாடார்கள அந்நத தேவர்களுடைய அனுகரணிலை க்ஷயிததுப் போகாநின்ற புண்ணியத்தை யுள்ளவனான அந்நப்பிராமமணன் கிருஷியாதி களால் சம்பாதிக்கப்பட்ட அந்நதமும நாசத்தை யடைந்து விட்டது

வாரீர் உததவரே! அந்நப் பிராமமணனுடையதனத்தில் பந்துக்கள சில தை அபகரித்துக் கொண்டாடார்கள திருடா சிலைக்க கொண்டுபோய விட் டார்கள தெய்வகதியாய விட்டில் நெருப்புப்பட்டு சிலதனம் நஷ்டமாய்ப் போயவிட்டது. சிலதனம் வைத்தவிடத் தெரியாமற் போயவிட்டது ராஜாக்கள சிலதனத்தை அபகரித்துக் கொண்டாடார்கள மனுஷியபாளால் சிலதனம் நஷ்டமாய் விட்டது.

இந்நப்பிரகாரம் சமஸ்ததனமும நாசத்தை யடையுக்கையில் தாமசாரம் சூனியனான அந்நப்பிராமமணன் துன்பத்துக்களால் உபேசைஷ் பண்ணப்பட்டவனாய் மகத்தான சிந்தையை யடைந்தான் இந்நப்பிரகாரம் சகல கனமும நாசத்தை யடைந்துபோய் மகாதீனனாயும் மிகவும் விசனத்தை யுடையவனாயும், கண்ணீர்வீசிட்டு அழாநின்றும் தீர்க்கமாட்ச சிந்தை பண்ணாநின்றும் மிருக்கிற அந்நப் பிராமமணனுக்கு மகத்தானவயிராகியபாஷ துண்டாயிற்று. பிற்பாடு அந்நப்பிராமமணனான இந்நப்பிரகாரஞ் சொல்லுகிறான். என்ன வென்றால் என்னகஷ்டம் வந்தது விருதாவாக நம்மால் தேஹமானது மிகவும் தாபத்தை யுடையதாகப் பண்ணப்பட்டது எனக்குத் தாமததின் பொருட்டிமில்லாமல் சுகத்தின் பொருட்டிமில்லாமல் அந்நததின் பொருட்டி இப்படிப்பட்ட ஆயாசமானது விருதாவாக வுண்டாசுகதோ விருத்தாளான புருஷர்களுக்கு அந்நதமானது ஒருக்காலும் சுகத்தின்பொருட்டன்று இந்நலோகத்தில் தேகத்துக்குத் துக்கத்தின் பொருட்டிம மரணத்தை யடைந்த பிற்பாடு நரகத்தின்பொருட்டி மாகாநிற்கிறது. கிரத்தியை யுடையபோகள் பரிசுத்தமானயாதொரு கீர்த்தியுண்டோ சததுவகுணங்களை யுள்ளபோகளுடைய சிலாக்கியமான யாதொரு குணங்களுண்டோ இதுகளைல்லா வறறையும் லோபமானது சொலபமாயிருந்தாலும் வெள்ளைக் குட்டமானது மகாசௌந்தரியத்தைக் கெடுப்பதுபோல நாசமபண்ணிவிடும், மனுஷியனுக்கு அந்நதத்தைச் சம்பாதிப்பதிலும் அதை விராத்தி பண்ணுவதிலும் ரக்ஷிப்பதிலும்

சிலவுபண்ணுவதிலும் ஈசத்திலும் அனுபவிப்பதிலும் மகத்தான ஆயாசமும் பயமும் சிந்தையும் பிரம்மமையும் உண்டாகாநிற்கும் திருட்டு, இயிசை, ஆசாசியம், டம்பம், காமக்குரோதம், அசுவகாரம், மதம், பேதம், வயிரம், ஆவசவாசம், கலகம், ஸ்திரீகளிடத்திசை, சூது, மத்தியம் இந்தப்பதினாறு அனாதைகளும் மனுஷியானுக்கு அரத்த மூலமாகவுண்டாய ஆகையினால் சிரேயசைக் கோரநின்ற புருஷனுனைவன் அரத்தமென்று பெயரையுடைய தான் இந்த அனாதைத்தைத் தூர்விட்டுவிடக்கூடவன் அரத்த நிமித்தமாகப் பிராதாககனும், ஸ்திரீகளும், பிதாக்கனும், சினைகிசாநும் ஒருவாக்கொருவர் மித்திரபேதம் பண்ணப்படுவார்கள ஒன்றித்த மனதை யுடையவர்களாயும் மிகவும் சினைகிசாநாயுமிருக்கிற சமஸ்காணபோகனும், இருபது கவுடி நிமித்தத்தில சத்துருக்களாகப் பண்ணப்படுகிறார்கள்

இந்தப்பிராதாககள் முதலானபோகனும் கொஞ்சம் அரத்த நிமித்தத்தில மிகவும் சாபவலியதையும் மகாகோபத்தையும் கலகத்தையு முடையவர்களாயும் மகாசிநேசத்தையும் விட்டுவிட்டு ஒருததரையொருததா கொல்லுகிறார்கள். யாதொருபோகன் இந்தலோகத்தில தேவாளால் பிராரத்திக்கத்தக்கதான மனுஷிய செனமத்தைப்படைந்து அதிலேயும் உததமமான பிராம்மணசெனமத்தை யடைந்து அரத்த பிரம்மணயத்தையு கெடுததுவிட்டு பரம் புருஷாரத்தத்தையு கெடுததுக் கொள்ளுகிறானோ அவர்கள் அதோகதியையடைவார்கள் புருஷனுனைவன் சொக்கமோக்ஷங்களுக்கு எதுவானமனுஷிய தேகத்தையடைந்து அரத்தங்களுக்கு கிருப்பிடமான தனத்தில் எந்தப் புருஷன்தான் ஆசத்தியைப் பண்ணுவான். தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதாக்கள், பூதங்கள், கிராதிகள் இவர்களையும் மற்றப்பரதுக்களையும் ஆததமாவையும் அனை முதலானதுகளால் திருப்பிப்பண்ணிவைபாமல், எஞ்ஞான்றைய தன்மபோல தியாகபோக மில்லாமல் தனத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறானே அவன் அதோகதியையடைவன். வியாததமான தன் ஆசையினால் மிகவும் பிரமத்தனை என்னுடைய தன்மும் வயதும் போயவிட்டது தன்முதலான தினால் யாதொருவர்கள் ஆததம் இத்ததைப் பண்ணிக் கொள்ளுகிறானோ அவர்களேவிலேயினர் விருத்தனுனைவன் எகைச்சாதித்துக்கொள்ளுவன் வித்தவானாயிருந்தாலும் புருஷனுனைவன் இந்தப்பிரகாரம் வியாததமான தன்வாசையினால் அடக்கடி கிலேசத்தை யடைகின்றான் ஒருபுருஷனுடைய மாயையினால் இந்த லோகமானது மிகவுமோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது, இது நிச்சயம் மிருத்தியுவினால் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிற புருஷனுக்குத் தனங்களால் தானெனை பிரயோசனம், தனத்தைக் கொடுக்கிற போகளால் தான் எனை பிரயோசனம், காமங்களால் தான் பெயனை பிரயோசனம் காமத்தைத் கொடுக்கிறபோகளால் தான் எனைபிரயோசனம், மற்படியும் செனமத்தைக் கொடாநின்ற காமங்களால் தான் எனைபிரயோசனம், சாவதேவதா ஸ்வரூபியாகிய பதவானுவா எனக்கிப்போது பிரசன்னரானா. இது நிச்சயம் பிரசன்னரான யாதொருபுருஷனுல் இந்தத் தனையை அடைவிக்வுப் பட்ட

டேனோ ஆதனுமாவருத தாரகமான வயிராகியமும் உண்டாசகதோ இது ஸ்ரீஹரியினுடைய பிரசாதமே ஆகையினால் நானசேஷமாயிருக்கிற காலத்தில் தபசினை சரீரத்தைச் சேஷிப்பிக்கக் கடவேன் எனக்கினனம் காலசேஷ மிருந்துதேயானால் நானே இருந்தாதனை சமஸ்த புருஷாததங்களிலேயும் நானே பிரமாதப படாதவனாகிறேன். இந்த விஷயத்தில் திரிலோகேஸ்வரர ளான சமஸ்ததேவானும் எனக்கு அனுகிரகம் பண்ணக்கடவர்கள்

கட்டுவாவகாத மகாராஜனுனவன் ஒரு முகூர்த்த காலத்தினாலேயே பிரம மலோகத்தைச் சாதித்தானன்றோவென்று இந்தப்பிரகாரம் மனதினால் நிச்ச யித்து அவந்திதேசத்தி லுண்டாகாநிறை அநதப பிராமணனுனவன் அகவ காராதிகளைவிட்டு சாந்தியை யுடையவனாய் சநியாசியாய் விட்டான் அந தப்பிராமணரானவா மனோநிககிரகம் பிராமணய நிககிரகம் இதுகளையுடைய வராய் விஷயங்களில் ஆசக திலைலாதவராய் தாமுடைய மகிமையைப் பிரகா சிப்பியாதவராய் பிசைஷ நிமித்தமாகப் பட்டணங்களிலேயும் கிராமங்களிலே யும் பிரவேசியாநின்று பூமியிற் சஞ்சரிக்கதுக கொண்டிருந்தாரா.

வாரீர உததவரே! விருத்தராயும் அருககடைந்த தேகத்தை யுடைய வராயும் சநியாசியாயுமிருக்கிற அநதப பிராமணரைத் துஷ்டாளான பேர் கள் மிகவுகாவத்தை யுடையவர்களாய் நாணுதிதங்களுள்ள திரஸகாரவக் ளால் அவமானம் பண்ணினார்கள் அதெப்படியென்றால் துஷ்டாளான சில போகள் திரிதண்டத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபோகள் கமண்ட ளத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபோகள் ஆசனத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபோகள் செயமாஸையைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சில போகள் காவிவஸ்திரங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபோகள் மரவுரி யைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள்

சிலபோகள் வாரீர சநியாசியே! உமமுடைய தண்டுமண்டல முதலா னதுகளைக் கொடுக்கின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுமென்று காண்பித்துக்கொடுத்து மறுபடியும் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் பாபிஷ்டாளான சிலபோகள் நத்திரத் தில் மாதோகர அன்னத்தைப் போசனம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அநத ளத்தினுடைய அன்னத்தில் மூகத்திரத்தைப் பெய்தார்கள். சிரசிற காரியு மிழந்தார்கள் மௌனத்தை யுடையவரான அநத நிஷியைப் பலாதகாரமாக வாரத்தை சொல்லுவித்தார்கள் வாரத்தை சொல்லாமற்போனால் அடித்தார் கள் சிலபோகள் இவன் திருடனென்று சொல்லிக்கொண்டு வாகருகளால் மிரட்டினார்கள். சிலபோகள் இவனைக்கட்டுவகள் அடியுங்கொண்டு மிரட் டிக் கயிறறினால் கட்டினார்கள் சிலபோகள் இவன் சநியாசிபோல வேஷதாரி பென்றும், வஞ்சகனென்றும் துஷியாநின்றும் இவனுடைய தனம் நாசத் தையடைந்து போயிருக்கையில் பசுதுக்களால் விடப்பட்டவனாய் இந்தவிர்த் தியை ஆஸ்ரதித் திருக்கொண்டென்றும் அவமானம் பண்ணினார்கள். இவன் மகாபலசாஸி மிகவுந் தயிரியத்தை யுடையவன் பாகவத சிரேஷ்டன்போல்

ஒன்றுக்குஞ் சலியாமலிருக்கிறான் கொக்குப்போல தீடமான நிச்சயத்தை யுடையவனாய் மென்ததினால் அரதகத்தைச் சாதிக்கிறான் என்று இந்தப்பிர காரம் அந்த எதியை பரிசாசம் பண்ணினார்கள் சிலப்புகள் அவன்பேரில் அபானவாயுவை விட்டார்கள் சிலப்புகள் கயிறுகளிறை கட்டினார்கள். சில பேர்கள் கிளியைக் கூண்டி லடைப்பதுபோலக் காராக்கிரகத்தி லடைத்து வைத்தார்கள்

இந்தப் பிரகாரம் அந்த எதியானவா பிராணிகளால் வரப்பட்ட துக்கத் தையும் தேசத்தில சம்பவியாநின்ற சுவரரோக முதலான துக்கத்தையும் தெய் வீகமான துக்கத்தையும் தனக்குப் பிராபகமாததினால் அனுபவிக்கத் தக்க தாக எண்ணி அனுபவித்தா இவ்விதமாகச் சுவதாமத்தில் நின்றும் சலிப் பியாநின்ற நராதமாகளால் மிகவும் அவமானம் பண்ணப்பட வருந்தாலும் சாததுவிக புத்தியை ஆஸரயித்து சுவதாமத்திலிருந்துகொண்டு இந்தப் பிர காரஞ் சொல்லுகிறார்

‘சந்தியாசியினுடைய வாக்கியம்.

இந்த ஜனனமானது எனது சீக்துக்கங்களுக்குக் காரணமன்று, தேவா ளுங்காரணமன்று, நாணம் காரணமன்று, கிரகம், காமம், காலம், இதுகளுங் காரணமன்று, மனதே மிஷ்வகாரணமாக நிற்கிறது யாதொரு மனதானது இந்தச்சமசார சக்கிரத்தைத் திருப்பிக் கொண்டே யிருக்கிறதோ. அந்த மனதே சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்று சகலவேதங்களுக்குச் சொல்லு கின்றது மிகவும் பலவதான மனதானது சததுவாதிருண் விரதகிகளைச் சிருஷ்டிக்கிறது அதனால் சாததுவிகங்களாயும், ராசசங்களாயும், தாமசங் களாயுமிருக்கிற காமங்களுண்டாகிறதிகள் அந்தக்காமங்களால் அந்தக்கர் மங்களுக்கு அனுபவமான தேவ திரியக்கு மனுவியாதி செனமங்களுண் டாகிறதுகள். காமங்களைக்கோராநின்ற மனதுடன் கூட சாவகாலமும் நியந தாவாயிருந்தாலும் அந்தமனதிலுடைய விபாபாரங்களில் ஆசுகி ரூபிய ரான பரமாததுமாவானவா கியானசக்திப் பிராதனராயும் சிவனுக்கு கியந்தாவாய் இருந்துகொண்டு நித்தியக்கியானராய் சாக்ஷியாயிருக்கிறார். சுவாததுமாவோ வென்றால் தனக்குச்சமசாரத்தை யுண்டாக்காநின்ற மன தை தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக அங்கீகரித்து அந்தமனதிலுடைய குணங் களால் மிகவும் ஆசுகதியுடையவனாய் காமங்களைச்சிசியாநின்று பெத்தது காநிற்கிறான் ஆகையினால் நித்தியகைமித்திகரூபமான சுவதாமம் இயம், நியமங்கள், சாஸ்திரக்கியானம், ஏகாதசி வுபவாசமுதலான சதகாமங்கள், இந்த சமஸ்தவுபாயங்களுமே மனோநிககிரகத்தையே பிரயோசனமாகவுடை பதுகள். மனதிலுடைய நிககிரகமே உததமமானயோக மென்று சொல்லப் படுகிறது. யாதொருபுருஷனுக்கு மனதானது நிரோதிகப்பட்டுச் சாததியை யுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷனுக்குத் தான் முதலானதுகளால் என்னபிரயோசனமாக வேண்டியிருக்கிறது மனதானது சுவாதினப்பட்டு

தேயானுற சமஸ்தவிரதிரியங்களுஞ் சுவாதீனங்களாய்விடும். சமஸ்தவிரதிரியங்களு மனதினுடைய வசத்திலிருக்கின்றதுகள் மனதோவென்றால் மற்ற விரதிரியங்களின் ஆதினமாயிருக்கிறதன்று மனதானது யோகிஸ்வரானாக குர பபகாரமாயும் பலவானாகுதப பலவானாயு மிருக்கப்பட்டது வசியவிரத தியாச யாகொருபுருஷன் பண்ணுகிறானே அந்தபுருஷனுன்வன் சமஸ்த இரதிரியங்களுயுஞ் செயிததவன் செயிசகககூடாத சததுருவாயும் சகிக கககூடாததான் ராகததுவேஷாதி தேகததையுடையதாயும் மிகவுந் துகக கரமாயுமிருக்கிற அந்த மனதை செயிசகாமல் சிஸ்பாகள பலருடன் விரந தவாகக சலகததைப பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் மிகவும் மூடாசகளாக நிற்கின்றார்கள், அவிலைவகிள்ளான் மனுஷிபாள மனதினல் காபிக்கப்பட்டாநின்ற இரத்த தேகததை ஆஸரயிதது நானென்றும் என்ன தென்றும் எண்ணிக்கொண்டு இரத்ததேகமே நான் அவன் அன்னிய நென்று இரதபிரகாரம் அக்கியானத்தினல் அபரமான சமசாரத்தில் பிரயித்திருக்கிறார்கள்

ஜனமமானது இரத ஜனமதகினுடைய சமஸ்தவசங்குக் காரண மாயிறிறையானல் விஷயத்தில் ஆகதுமாவுக்கு ஒன்று லிலைபன்னே அந்த சுகதுக்கமானது பாஞ்சுபளதிகங்களான கோ களுக்கண்ணே, புருஷனுன் வன் ஒருக்கால் தனது பற்களால் நாககையே கடித்துக்கொண்டானேயா னால் அந்தததுக்கத்தினல் ஆரொருடமிக் கோபித துகொள்ளுவன் இரதி ரியாபிமானிகவான் துகததுக்கு ஏதுவானாகளையானல் இரதவிஷயத்தில் ஆதாரவுக்கென்ன அந்தததுக்கமானது இரதிரியாபிமானி தேவா களுக்கே பன்னே கை முகம் முதலான அங்கம் இரதிரன், அசுரின் முதலான தேவாசங்குக்கு ஸதானமானபடியினல் கையினல் முகமடிக்கப்பட்டாலும் முகத்தினல் கையடிக்கப்பட்டாலும் அந்தத் துகதமானது அங்கங்களிலிரா நின்ற அங்கினி இரதிரன் இவா களுக்கேயல்லாமல் சிகாராசிகனுன் ஆதது மாவுக்கிலைபன்னே ஆததுமாதானே சுததுக்கங்களுக்கு ஏதுவாதுபையா னால் இரதப பகத்தினல் அன்னியனுலென்ன ஆகதுமாவினுடைய சபாவமே யாயிறும். ஆகதுமாலைக்காட்டிலும் வேறென்றும்லிலைபன்னே வேறாகக காணப்பட்டதேயானல் அது அசததானாநிற்கிறது ஆகையால் எவன்பே ரில் கோபிததுக் கொள்ளுவன் யாகொரு காரணத்தினல் சுததுக்கங்கள் நிமித்தத்திற்குச சந்திர சூரியாதி கிரகங்கள் நிமித்தமேயானல் சுததுக்கங்க ளும் ஜனமரகிதனுன் ஆததுமாவுக்கென்ன ஜனமலக்கினததை அபேட்சித்து துவாதச அஷ்டமாக்கிசலிராநின்ற அந்தககிரகங்கள் செனமததையுடைய தான்தேகததுக்கே சுததுக்க நிமித்தமாகா நிற்கிறதிகள் ஆகாசத்திலிராநின்ற அந்தககிரகங்களால் அவசிடத்திலிருக்கின்ற கிரகங்களுக்கே பாததிருஷ்டி அந்ததிருஷ்டிமுதலான திருஷ்டிபேதங்களால் பீடயை ஜோசியாள் சொல்லு கின்றார்கள் புருஷனோவென்றால் அந்தககிரகங்களைக் காட்டிலும் தேகத தைக்காட்டிலும் அன்னியனாக நிற்குன்

ஆகையினால் ஆகுமபொருட்டுக் கோபிததுக் கொள்ளுவன் சுகதுக்க
காமங்களுக்கு காம நிமித்தமாயிற் றேயானால் ஆகடமும் ஆததுமாவுக்
கெனன்? அந்தக்காமமானது ஒருவஸுதானே சடமாயும் அசடமாயுமிருந்
தால் சமபவிக்ரும தேகமோவென்றால் சடம ஆகையால் அதற்குக்காமம்
சமபவிக்ருமாட்டாது புருஷனுவென்றால் சுகதுக்கியானஸவரூபன் ஆகை
யினால் சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமான காமமில்லை ஆனபடியினால் எவன்
பொருட்டுக் கோபிததுக் கொள்ளுகிறது காலமானது சீவனுடைய சுகதுக்
கம் ஒருக்கு ஏதுவாற்றேறே னால் அந்தப் பக்கத்திலேயும் ஆததுமாவுக்
கெனன்? ஆததுமாவானவா அந்தக்கால் ஸவரூபமாகவே யிருக்கிறா ஆகை
பால் தன்னாலேயே தன் னுடைய அங்கிததுக்கு துக்கம் உண்டாகமாட்
காதுனே அந்தக்கியான தனது அமிசமான சுவாஸைக்குத் தாபம் உண்டா
கமாட்டாதனே? தன் சயித்திபம்'னது தன் அமிசமான பிந்துவுக்கு
தாபம் து அமாதது புரு ஆகையால் ஆகுமபொருட்டுக் கோபிததுக்
கொள்ளுகிறான் ஆகுமபொருட் சுகதுக்கங்களைப்போன்றே ஆகையினால்
சமபவிக்ரும புருஷனாவது சுகதுக்கனைத்து எப்படி உண்டாகி
திரே? ஆகையினால் புருஷனும் பரமன் ஆததுமாவுக்கு ஒருக்
காலம் ஆததுமாவுக் காலம் துக்காதி சந்தாபமும் உண்டாகமாட்டா
தென அந்தக்கியான புருஷனுன்ன பிமானிகளால் உண்
டாகாதது சந்தாபம் புருஷனுன்னபொருளானே இருதக்கியானமபூவிகா
தான மாரி அந்தக்கியான பண்ணப்பட்டது இந்தப் பரமாதத
தானமாய் முருகனுடைய பாதாசைக் சேவையினாலேயே ஆஸரியிததுக்
காலமில்லாமென்பது அந்தக்கியானதன்கு உணங்கிறேன்

புரிபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீ! உததவரே! இந்தப்பிரகாரம் லஷ்டமான தனதையுடையவ
ரான அந்தப்பிராமணரானவா வயிராசுத்தினாலே சிரமமில்லாதவராய்
சுநியாசமபண்ணி பூமியிலே சஞ்சரித்துக்கொண்டு துஷ்டங்களாலே அவ
மானம் பண்ணப்பட்ட புருஷனும் சுவகாமத்தில் நின்றும் சலியாதவராய்
இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னா புருஷனுக்குச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிற
வன் வேறொருத்தருமில்லை மனதினுடைய பிரமமே யல்லாமல் பரமாதத
மன்று மித்திரன், மத்தியஸ்தன், சத்தருவென்கிறதும் சமஸ்தமான சமசா
ரமும் அக்கியான மூலமாம் மனதினுடைய பிரமமேயன்றி வேறில்லை.
ஆகையினாலே வாரீ! உததவரே! யோகாபயிராசத்தை யுடையவராய் என்
னிடத்திலே சமாப்பிக்கப்பட்ட புத்தியினாலே மனதைச் சாவப்பிரகாரணத்
தினாலேயும் நிக்கிரிக்கக்கடவீர் யாதொருபுருஷனுன்னவன் சாவதானசுத்ததய
சன்னியாசியினாலே சொல்லப்பட்ட இந்த பிரமநிஷ்டையைத் தரிகிறானே
கேழ்செய்கிறானே கேழ்க்கிறானே அந்தப்புருஷனுன்ன சுகதுக்கங்களா
லே திரஸகிக்கப் படான.

இருபத்தி நான்காவது அத்தியாயம்.

சந்தமட்டு விரத்தம்

தாங்கொணாத யோகமான ததனிலே மிகுந்திடும
சாங்கியயோக மதனையே தற்பரனு ரைத்தனா.

சாங்கி யோகத்தைச் சொல்லுகிற ரென்று சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர்ததவரே! பூர்விகாசுளான கபிலாதிரிஷிகளாலே நிசசயிககப்பட்ட சாங்கியகியானததை உமக்குச் சொல்லுகிறேன் புருஷனைவன யாதொரு சாங்கிய கியானதகையறிந்து அநதக்ஷணத்திலே பேதஸ்ரூபமான பிரமததை விட்டு விடாநிற்குன் பூர்வபிரளயத்திலே ஆதிநிருதயுகத்தில் எப்போது மிகவும் விவேகத்தை யுடையபோக ளிருநதகாசுளோ அப்போது அவர்களுக் கும பேதம பிரகாசிபாமற் போனபடியினிலே திருஷ்டாவான புருஷனும் திரிசியமான சமதைபிரபஞ்சமும் விசலபகூனிமமான பிரமத்திலேயே லயத தையடைநதிருநதது நிர்வேஷமாயும் விசலபகூனிமாயும் சத்தியமாயுமிருக் கிற அநதபிரமமானது மாயாவிலாச ஸலரூபத்தினிலே வாகக்குக்கும் மன துக்கும் விஷயமான பிரபஞ்சரூபமாயும் இரண்டுவிதமாசசது அவவிரண் டிவிதமான ரூபத்தினிலே ஒரு ரூபமான்து பிரகிருதியென்று சொல்லப்படும அநதப் பிரகிருதியானது காரியகாரண ரூபமாயிருக்கும் மற்ற ரூபமானது சீவாதமாவென்று சொல்லப்படுகிறது என்னாலே சலிப்பிககப்பட்டது. அந தப் பிரகிருதியினுடைய சத்துவமென்றும், ரசசயென்றும் தமசென்றுஞ் சொல்லப்படாரின்ற குணங்களானதுகள் அநத சீவாதமாவினுடைய அதிஷ்டத்தினிலே சிருஷ்டிக்கு அபிமுகங்களானதுகள் அநதக்குணங்களில் நின் றும் கியானகிரியா சகதிகளையுடையதான மகத்ததுவமான துண்டாயிற்று கிரியையுள்ளதான அநத மகத்ததுவத்தில் நின்றும் சீவனுக்கு மோகஜனக மான அகவகாரமுண்டாயிற்று. பஞ்சபூதங்கள் இநதிரியங்கள் இநதிரி யாபிமானி தேவதைகள் மனது இதுகளுக்கு காரணமாயும் சித்தரூபமாயும் கடரூபமாயுமிருக்கிற அநத அகவகாரமானது வைகாரிகமென்றும், ஐதச்ச மென்றும், தாமசமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். சபதாதி பூதமாததி ரைகளுக்குக் காரணமான தாமச அகவகாரத்தில் நின்றும் பிரதிவிமுதலான பஞ்சபூதங்களு முண்டாயிற்று. தைச்சமென்னப்பட்ட ராசச அகவகாரத் தில் நின்றும் பதது இநதிரியங்களு முண்டானதுகள் வைகாரிகமென்னப் பட்ட சாத்துவீக அகவகாரத்தில் நின்றும், திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவனிதேவாள், அகினி, இநதிரன், உபேந்திரன், மிருத்தியு, காமன், சந் திரன் இநத இநதிரியாபிமானிகளான தேவாளும், மனதும் உண்டானது

கள் என்னுலேவப்படா நின்ற சமஸ்தமான அநத தத்துவங்க ளானதுகள் ஏகமாய்ச்சோநது கிரியைகளையுடையதுகளாய அநதரியாயிமான எனக்கு உததமஸ்தானமான அண்டத்தை யுண்டாக்குகிறதிகள் ஜலததுக்குள் மிதந துகொண்டிராநின்ற அநத அண்டத்தில் நான லீலாவிக்கிரகத்தினுல ஸ்ரீமந நாராயணஸூரியா யிருக்கிறேன அப்படிப்பட்ட எனது நாடியில ஜகத்கார ணமான பதமமான துண்டாயிற்று. அநதபதமத்தில் பிரமமாவானவருண்டா னா ரஜோகுணத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற அநதப் பிரமமாவானவர் ளானது அனுக்கிரகத்தினுல தபசிநுல அதல முதலான லோகத்தோடுகூடின பூலோகத்தையும் புவாலோகத்தையும் சுவாகக முதலாய பிரமமலோகபரீ யநதமான லோகங்களையும் லோகபாலானையும் சிருஷ்டித்தாரா. சுவாககலோ கமானது தேவாகளுக்கு ஸ்தானமாயிற்று புவாலோகமானது பூதங்களுக்கு ஸ்தானமாயிற்று மனுஷியாள முதலானபீகளுக்கு பூலோகமானது ஸதா ணமாயிற்று சித்தாளுக்கு இநத மூன்றுலோகங்களுக்குமேலே விராநின்ற மகாலோகமுதலானது ஸ்தானமாயிற்று. பூமிக்குக்கீழேயிராநின்ற அதல முதலான லோகத்தை அசுராளுக்கும் நாகங்களுக்கும் ஸதானமாகப்பிரம மாவானவர் உருஷ்டித்தாரா பாதாளமுதலான லோகங்களோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிற மூன்றுலோகங்களின் பிராப்திகளானதுகள் திரிகுணஸ்வரூபமான காமங்களுக்கும் யோகாப்பியாசத்துக்கும் தபசுக்கும், சநநியாசத்துக்கும், பரிசுத்தமான பலங்களாகா நிற்கிறதிகள் மகாலோகம், ஜனலோகம், தபோ லோகம், சத்தியலோகம், பரமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகம் இதுகள் பகதியோ கத்துக்கு தாரதமயிபத்தினுல பலமாகாநிற்கிறதிகள். காலசகதி ஸ்வரூபனு யும் பரமேஸ்வரனும் காமபலப் பிரதனுய் மிருக்கிற என்னுல காமாதமக மாயும் ஸதாவரசங்கம் ரூபனாய்மிருக்கிற பிராணிசமூகமானது இநதிரிய குணத்துமமான சங்கரத்தில் சத்தியலோகபரியநதம் உததமலோகங்களை யடைபாநின்றும் மறுபடியும் அதோகத்தையடைபாநின்றும் மிருக்கிறது.

யாதொரு விகாரவஸ்துவானது அணுவாயும் பெரிதாயும் அலபமாய் மிருக்கிறதோ அதுவெல்லாம் பிரகிருதிபுருஷாள் இவாளிருவராலேயும் வியா பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாதொருவஸ்துவானது யாதொரு காரியத்துக்குக் காரணமாயும் லயஸ்தானமாய்மிருக்கிறதோ அநத வஸ்துவின்னுடைய மத்திய மான அவஸ்தையும் அநதக்காரணவஸ்துவே ஆகாநிற்கிறது அதுவே சத தாகாநிற்கிறது எப்படியானுல கடக்குண்டலமுதலான ஸவானவிகாரங்களும் கடமுதலான பிரதிவிவிகாரங்களும் விகாரத்தின் பொருட்டுண்டாயிருக்கிற துளோ அப்படிப்போல சமஸ்தசிஷ்டுடிகளும் ஜகபாரத்தின் பொருட்டு உண்டாயிருக்கின்றதிகள் காரணமான மகத்தவமுதலானது எதை உபா தானகாரணமாகக் கிரகித்து அகங்காரமுதலான காரியத்தை சிருஷ்டிக்கிற தோ அதுவே சத்தாசாநிற்கிறது. எநதவஸ்து எப்போது எநதக்காரியத்துக் றுக் காரணமாயும் லயஸ்தானமாய் மிருக்கிறதோ அப்போது அதுவே சத் தியமென்று சொல்லப்படா நிற்கிறது. பிரகிருதியானது இநதக்காரியமனை

பிரபஞ்சத்துக்கு உபாகாணகாரணமாகா நிற்கிறது. பரண புருஷனுனவன் அந்தப்பிரகிருதிக்கு ஆஸ்ரபனாகா நிற்கிறான். சதவாகிசுணங்ககள் சிருஷ்டிக்கு அபிமுகமாய சலிசுதுண் காலமாகா நிற்கிறது பிரகிருதிபுருஷன் காலம் இந்த மூன்றுக்கும் பரப்பிரமம் ஸ்வரூபண நானே ஆஸ்ரயனாகாநிற்கிறேன் சீவ னுடைய போகத்தையே பிரயோசனமாக வுடையதாயும் வெருவிதமாயு மிருக்கிற இந்தசிருஷ்டியானது பிதாபுத்திராதி ரூபமாக நிதயமாய ஸதிதியி னுடைய முஉவுப்பரியந்தம் உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கும் அந்தஸ்திதியும் பரமாத்மம் தெரிசனபரியந்தம் உண்டாநாநிற்கும் காலரூபியான என்னால் வியாபிக்கப்படாநின்றும் நாளதோறும் லோகங்களுடைய சிருஷ்டிபிரளயங் களை உளளகாயுமிருக்கிற இந்தப் பிரமாண்டமானது லோகங்களோடுகூட லயத்தின் பொருட்டு யோக்கியமாகாநிற்கிறது லயக்கிரமம் எப்படியென்றால் நூறுவருஷமில்லாததினிலே க்ஷயிததுப்போகாநின்ற அன்னத்தில சரீரமா னது லயத்தையடைந்து போகின்றது அன்னமானது வித்திலே லயத்தை யடைந்து வித்து ஸ்வரூபமாகவே நிற்கும் அந்தவித்தானது பூமியில் விரைக கப்பட்டாலும் முனையாமல் அதிலே லயத்தை யடைந்திருக்கும் அந்தப் பூமியானது பிரளயகால சூரியனால் உலாத்தப்பட்டதாயும் சங்கிருஷண மூாதசியினுடைய முகத்தில ரின்றும உண்டாகாநின்ற காலாக்னியினால் தகிக்கப்படும் தன்னுடைய சூட்சுமரூபமான கெரத்தில லயத்தை யடைந்து அந்த ஸ்வரூபமாகவே யிருக்கும் அந்தகெரத்தமானது நூறுவரு ஷம் சபத தாரையாய வருஷித்தத எகாநால் ஜலத்தில லயத்தையடையும் அந்த ஜலமானது அக்கினியில் சோஷிக்கப்பட்டதாய தன்னுடைய சூட்சும ரூபமான ரசத்திலேயயித்து தற்சுநரூபமாக விருக்கும் அந்த அக்கினியா னது வாயுவினால் திரவகரிக்கப்பட்டதாய தன்னுடைய சூட்சுமரூபத்திலே லயிக்கும், அந்தரூபமானது வாயுவினில் லயத்தையடையும், அந்தவாயு வானது சாலசக்தியை யுள்ளதான் ஆராதத்திலே ஆக்கியிக்கப்பட்டதாய தன்னுடைய குணமான ஸபரிசுகுணமா யிருந்துகொண்டு ஆகாதத்தில லயத்தையடையும், அந்த ஆகாசமானது அக்ஷராகத்திலே ஆக்கியிக்கப் பட்டதாய தன்னுடைய குணமான சபத்தத்திலே லயத்தையடையும் அந்த சபதமானது அக்ஷராகத்தில லயத்தையடையும் இந்தப்பிரகாரமே இந்திரியங்களும் அதினகாரணங்களான தேவாளில் லயத்தையடையும்

வாரீர உத்தவரே¹ அந்த தேவாள தங்களுக்கு நியந்தாவான மனதின லே லாபத்தையடைவார்கள அந்த மனதானது தேவார்களோடுகூட வைகாரிக மென்னப்பட்ட அக்ஷராகத்தில லாபத்தையடையும் சபதமானது தாமச அக்ஷராகத்திலே லயித்திருக்கும், திரிவிதமாயும் ஜகன் மோகனமாயுமிருக் கிற அந்த அக்ஷராகமானது மகத்ததுவத்திலே லயத்தையடைந்து கியான சக்தி கிரியாசக்தி மாததிரமாகவிருக்கும் அந்தமகத்ததுவமானது கியான சக்தி கிரியாசக்திகளைவிட்டு தனக்குக் காரணமான சத்துவாதிசுணங்களை லயத்தையடைந்து குணஸ்வரூபமாகவே யிருக்கும் அந்தக்குணங்களைனது கள் பிரவகுதியிலே லயத்தையடையும் அந்தப்பிரகிருதிபானது நிர்விபா

பாரமான காலத்திலே லயததையடையும் அநதககாலமானது மாயாபிரவாததகத்யம கியான ஸவரூபனயு நிருக்கிற சீவாததுமாவிலே லயதகையடையும் அநதசசீவனான பரிபூரணரூபியாயும் பிறப்பிலலாதவனாயுமிருக்கிற எனது ஸவரூபத்தைப்பற்றி யிருப்பன உபாதிகூனியனையும் விசுவத்தினுடையவும் பத்திரத்திரியங்களுக்கு ஆஸ்வரூபியுமிருக்கிற அநதப பரமாததுமாரானவா ஸவரூபத்துடன் நித்தியமாயிருக்கிறா, இந்தப்பிரகாரம் அறியாநின்ற புருஷனுக்கு மனதுக்குப் பேதக்கியானத்தை யுண்டாகாநின்ற பிரமமான தெப்படியுண்டாம் உண்டானாலும் இருதயக்கதி லெப்படியானிருக்கும் சூரியவுதயம் உண்டாயிருக்கையில் ஆகாசத்தில் இருளான தெப்படியிராதோ அப்படியே இருதயத்தில் பிரமமானது இருக்க மாட்டாததன்றோ வாரீர் உததவரே! சாவகசியனான என்னுல ஜகத்தினுடைய உற்பத்தியைக் கிரமங்க ளால இருதயத்தி லீராநின்ற சமுசயத்தைப் போக்கடியாநின்ற இந்த சாங்கியக்கியான நிஷ்டையானது சொல்லப்பட்டது

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

சந்தமட்டு வந்தம்

குணமகின் மிகுதவந்த கோதிலாத வுததவற
கணநிலாக் குணதரைபுத்தின் விதியினைக் கழறினா.

குணத்திரையத்தினுடைய வியாபாரத்தைச் சொல்லுகின்றா

பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உததவரே! ஒன்றோடொன்று கூடாமல் வேறவேறாக இராநின்ற சத்துவாதி குணங்களுக்குள்ளே புருஷனானவன் எப்படிப்பட்டவனாய் விடுகிறானோ அதைச்சொல்லுகிறேன் கேழக்கக்கடவீர். சமம், தம்ம, பொருமை, விவேகம், சுவதாமாசாரம், சத்தியம், தயை, மறப்பிலாமை, கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுகை, தயாபரனாயிருக்கை, வயிராகசியம், சிரத்தை, விதிமில்லாத காமப்பிரவிரத்தியில் லசசை, தானம், கபடமில்லாமை, வணக்கம், ஆததுமகிஷ்டை இதுகள் சத்துவகுணத்தினுடைய வித்தியாய நிற்கிறதுகள். ஆசை, வியாபாரம், கொவம், எதகனைக் கிடைத்தாலும் திருபதியில் லாமலிருக்குகை, வணக்கமில்லாமை, தனத்திளில் ஆசையினால் தேவதைகளைப் பிராததிக்குகை, பேதக்கியானம், விஷயபோகம், மதத்தினால் யுதகாதிகளில் ஆக்கிரமம், ஸ்தோதத்திரப் பிரினாயிருக்கை, பரியாசம், தன் சாமாததியத்தை பிரகாசம் பண்ணுகை, பலத்தினால் வியாபாரத்தை ஒழியாமலிருக்குகை, இதுகள் ரஜோகுணத்தினுடைய விருத்திகள், குரோதம், லோபம், அசத்தி

யஞ்சொல்லுகிறது, இங்கிசை, ரோஷம், டம்பம், சிரமம், கலகம், சோகம், மோகம், துககம், தைரியம், சோம்பலு, ஆசை, பயம், மந்தித்திருக்குகை, இதுகள் தமோகுணத்தினுடைய விராதின்கள்.

வாரீர் உததவரே! சததுவ ரசன தமோகுணங்களுடைய விராதின்களானதுகள் இந்தப்பிரகாரம் வானிககப்பட்டதுகள் ஒன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் குணங்களுடைய விராதினையசெல்லுகிறேன கேழ்க் கக்கடவீர்.

வாரீர் உததவரே! நானென்றும் என்னதென்றும் யாதொரு புத்தியுண்டோ இந்தப்புத்தியானது மூன்று குணங்களுடைய விராதினாகா நிற்கிறது. நானமிகவும் பொருமையை யுடையவென்றும், ஆசையை யுடையவென்றும், கோபத்தை யுடையவென்றும் இந்தப்பிரகாரம் உண்டாகாநின்ற புத்தியும் குணத்தினுடைய விராதினாகா நிற்கிறது மனது இந்திரியங்கள் பிராணங்கள் இதுகளினு லுண்டாகின்ற விவகாரமானது. மூன்று குணத்தினுடைய விராதினாகா நிற்கிறது. இந்தப் புருஷனுனைவ எப்போதும் தாமார்த்த சாமங்களில மிகவும் நிஷ்டையை யுடையவனு யிருக்கிறானே அப்போது சிரத்தை, பிரீதி, தனம், இதுகளை யுண்டாகாநின்ற அந்த நிஷ்டையானது திரிசுணங்களுடைய காரியமாக நிற்கிறது. எப்போது புருஷனுக்குப் பிராணவிராதி ரூபமான காமியகாமத்தில் ஆசுகதியுண்டாகிறதோ அப்போது கிரகஸ்தா சோமத்தில் ஆசுகதியுடையவனு நித்திய நைமித்திய ரூபமான சுவதாமத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனு யிருக்கிறான் அந்த நிஷ்டையானது மூன்று குணங்களாய விராதினாகின்றது சததுவகுணத்தான கூடிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனை சமதமாதி குணங்களால் லரியக்கடவன் காமாதிசுணங்களால் ரஜோகுணத்தை யுடையவனு அறியக்கடவன் குரோத முதலானதுகளால் தமோகுணத்தையுடையவனு அறியக்கடவன் காமபலத்தில் ஆசுகதியில்லாதவனு தன்னுடைய காமங்களால் பகதியினால் என்னை எப்போது உபாசிக்கிறானே அந்தப் புருஷனையும் ஸதிரீயையும் சததுவ குணத்தை யுடையவர்களாக அறியக்கடவன். எப்போது காமபலத்தில் இசையை யுடையவனு இக்லோகத்தில் பசுபுத்திராதி சமபத்தைக்கோரி சுவதர்மங்களால் என்னை உபாசிக்கிறானே அந்தப்புருஷனை ரசோகுணத்தை யுடையவனு அறியக்கடவன். எப்போது சததுருமரணத்தி பலத்தைக்கோரி என்னை உபாசிக்கிறானே அந்தப்புருஷனை தாமசனு அறியக்கடவன். சத்துவம், ரஜசு, தமசு என்கிற இந்த மூன்று குணங்களானதுகள் சேவனுடைய குணங்களே! என்று குணங்களன்று யாதொருகாரணத்தினால் இந்தக் குணங்களானதுகள் சேவனுக்குச் சரீரமான சித்தத்தி லுண்டாகா நிற்கிறதுகளே! ஆகையினால் இந்தக் குணங்களுடனகூட தேகத்தில் ஹீசத்தியையுடையவனுப் பெத்தனாகா நிற்கிறான். இந்தக் குணங்களுக்கு கியநதாவாணபடியினால் சிருஷ்டியாதிசுளுக்குக் காததாவா யிருந்தாலும் நான் நித்திய முததனாகவே யிருக்கிறேன்.

ஆசையினால் எந்த நிவர்த்தியின்பொருட்டு சீவாளுக்கு நான் வாசியாகா நிற்கிறேன். பிரகாசமாயும் சுவசசமாயும் சாந்தமாயுந்நகிற சத்துவகுணமானது எப்போது ரஜோகுண தமோகுணங்களைத் திரஸ்கரிக் கிறதோ அப்போ புருஷனைவன சுவதாமக்கியானம், சமம் தமம் இது முதலானதாக னோடு கூடுவன சங்கயேதுவாயும் பேதயேதுவாயும் பிரவிரத்தி யேதுவாயு மிருக்கிற ரஜோகுணம் எப்போது தமோகுணத்தையும் சத்துவகுணத்தையும் திரஸ்கரிபா நிற்கிறதோ அப்போது புருஷனைவன துக்ககலுடனையும் கர்மகலுடனையும் எச்சுடனையும் சம்பத்தோடேயுங் கூடுவன், எப்போது விவேகத்தைக் கெடுத்துப் போடாநின்றும் ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிக்கவொட் டாமல் அதற்கு ஆவரணையும் ஆஸயியேதுவாயுமிருக்கிற தமோகுணமானது சத்துவ குணத்தையும் ரஜோகுணத்தையும் திரஸ்கரிக் கிறதோ அப்போது புருஷனைவன சோகமோகங்களோடும், இங்கிசையோடும், சித்தியோடும், ஆசையோடுகூடுவன் எப்போது சித்தம் பிரசன்னமாயிருக்கிறதோ இந் திரியங்கள் விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்த்திக் கிருக்கிறதோ தேகத்திலபயமும் மனதில் வயிராக்கியூ முண்டாயிருக்கிறதோ அப்போது எனது பதப்பிராப்திசூது ஏதான சத்துவ குணமான விர்த்தியை யடைந் திருக்கிற தென்று அறியக்கடவீர்

எப்போது புருஷனைவன் கிரியையினால் விகாரகதையடைந்து மிகவுஞ் சஞ்சலமான புத்தியை யுடையவனு யிருக்கிறதோ இக்கிரியங்களுக்கு விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்த்தியிலலாம் விருக்கிறதோ காமேந்திரியங்களுக்கும் மஹாவியாபார முண்டாயிருக்கின்றதோ மனது கைரியத்தை யடையாமல் சஞ்சலமா யிருக்கிறதோ அப்போது இத்த லக்ஷணங்களால் ரஜோகுணம் விரத்தி யடைந் திருக்கிறதென்று அறியக்கடவீர். எப்போது மிகவும் பிரகாசி யாமலிருந்துகொண்டு சித்தமானது விஷயங்களை அறிவதில்லாமு சமாதானாமல் லயத்தை யடைந் திருக்கின்றதோ சங்கலப் ஸ்வரூபமான மனதும் நாசத்தை யடைந் திறதோ அக்கியானமும் இளப்பும் துக்கமும் உண்டாயிருக் கிறதோ அப்போது தமோகுண விரத்தியை யடைந் திருக்கிறதென்று அறியக் கடவீர் எப்போது சத்துவ குணமானது விரத்தியை யடைந் திருக்கிறதோ, அப்போது புருஷனைவன நிவிரத்திமாக்கத்தை ஆஸயித்திருப்பன். எப்போது ரஜோகுணவிரத்தி யடைந் திருக்கிறதோ, அப்போது பிரவிரத்தி மாக்கத்தை யுடையவனுயிருப்பன். எப்போது தமோகுணம் விரத்தியடைந் திருக்கின்றதோ, அப்போது மோகத்தை யுடையவனுயிருப்பன். பிராணிகு சத்துவகுணத்தினால் சாகர அவஸ்தையும் ரஜோகுணத்தினால் சொற்பனாவஸ்தையும் தமோகுணத்தினால் சுழப்பதி அவஸ்தையும் உண்டாகா நிற்கும் ஆதனம் தத்துவமானது இத்த சாக்ராதி மூன்றவஸ்தைகளிலேயும் ஏகரூபமாக விருக்கின்றது. வேதங்களுடைய தாதபரியத்தை அநீகதவர்களாயும் சுவதர்மாணுஷ்டான பராஸயுமிருக்கிற பிராமணன் சத்துவகுணத்தினால் பிரம லோகப்பரியந்தம் ஊர்த்தவலோகங்களை யே அடைவார்கள் தமோகுணத்தினால் மனுஷ்யபெனமத்தை அடைவார்கள். சத்துவகுணம் விரத்தியடைந்

திருக்கிற்போது மறியாநின்ற போகன் சவாககலோ கததை யடைவாள், ரசோகுணம் விராதி யடைந்திருக்கையில் மரித்தபோகன் மனுவியலோகததை யடைவாள். தமோகுணவிராதியில் மரித்தபோகன் நரகததை யடைவாள்

இந்தக் குணங்களைச் ஐயித்தபோகன் எனதுசாரூபியத்தை யடைவாள். எனக்குப்பிரிதியாதத் தாமசம் பலத்தில் அபிலாஷையிலலாமல செய்யப்பட்ட சுவதாமமானது சாததுவீகமென்று சொல்லப்படும் பலத்தில் இச்சையுடையதாய் செய்யப்பட்ட காமமானது ராஜசமென்று சொல்லப்படும் இங்கிதை; டமடம், மாசசரியம் இந்தரூபமான காமமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும், ஆததுமாவானவா தேகாதிகளைக் காட்டிலும் வேறாயிருக்கிறுமென்று அறிசிற இந்தக்கியானமானது சாததுவீகமென்று சொல்லப்படும் தேகாதிகளை ஆததுமாவா அறிசிறகியானம் ராஜசமென்று சொல்லப்படும் பாலாள் மூககாள் இவாகளுடைய கியானத்துக்குச் சமானமான பிராகிருதக்கியானமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும் பரமாததுமாவான என்னிடத்தில் நிஷ்டையையுடைய கியானமானது நிறகுணமென்று சொல்லப்படும் வனவாசமானது சாததுவீகவாசமென்று சொல்லப்படும் கிராமவாசமானது ராஜசவாசமென்று சொல்லப்படும் சூதுமுதலான ஸதானமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும் எனது ஆலயமானது நிறகுணஸதானமென்று சொல்லப்படும் நிஷ்காமனை காததாவானவன் சாததுவீகமென்று சொல்லப்படுவன், என்னையேசரணமாக வடையாநின்ற காததாவானவன் சறகுணமென்று சொல்லப்படுவன் பரமாததுமக் கியானத்தில் சிரத்தையானது சாததுவீகமென்று சொல்லப்படும் காமத்தில் சிரத்தையானது ராஜசமென்று சொல்லப்படும். அகாமத்தையே தாமதாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சிரத்தையானது தாமசமென்று சொல்லப்படும் எனது சேவையில் சிரத்தையானது நிறகுணமென்று சொல்லப்படும் இதமாயும் பரிசுத்தமாயும் அனுயாசம் பிராபகமாயிருக்கிற ஆகாரமானது சாததுவீகமென்று சொல்லப்படும் கைப்புடளிப்பு உப்புமுதலானது ராஜசமென்று சொல்லப்படும் துக்ககரமாயும் அசுத்தகரமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும் எனக்கு நிவேதனமபண்ணப்பட்ட பிரகாசமானது நிராகுணமென்று சொல்லப்படும். ஆததுமானுபவத்தினு லுண்டாகாநின்ற சுகமானது சாததுவீகமென்று சொல்லப்படும். விஷயானு பவத்தினு லுண்டாகாநின்ற சுகமானது ராஜசமென்று சொல்லப்படும், மோகத்தினு லுத் தைரியத்தினு லுமுண்டாகாநின்ற சுகமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும் எனதுடைய தெரிசனத்தினு லு உண்டாகாநின்ற சுகமானது திரிகுணமென்று சொல்லப்படும், திரவியம், தேசம், பலம், காலம், கியானம், காமம், கர்த்தா, சிரத்தை, அவஸ்தை, ஆகிருத்திநிஷ்டை இதுகளெல்லாம். சததுவாதி குண ஸவருபமாகநிற்கிறத்கள் புருஷன் பிரகிருதி இவாகளால் விபாபிக்கப்பட்டிருக்கிற சமஸ்தபதார்த்தங்களும் சததுவாதி குண ஸவருபமாகநிற்கிறத்கள்.

வாரீர் உத்தவரே! பார்க்கவும், கேழ்க்கவும், சிந்திக்கவும், யாதொரு வஸ்துவாவிருக்கிறதோ அதுவெல்லாம் திரிசுணஸ்வரூபமாகா நிற்கிறது புருஷனுக்கு இந்தச் சங்காரங்களானதுகள் சத்துவாதிகுணத்தையும் கர்மத் தையும் மூலமாகவுடையதுகள் வாரீர் உத்தவரே! சித்தத்திலுண்டாகா நின்ற இந்தக் குணங்களானதுகள் யாதொரு சேவனாலே ஜயிக்கப்பட்டதுகளோ சகதியோகத்தினால் எனனிதத்தில் நிஷ்டையையுடைய அநதப்புருஷ னானவன் எனது சாரூபியத்தின் பொருடும் யோக்கியனானவன் ஆகையால் விவேகியானவன் பரமாத்மககியான அதுபவங்களுக்கு ஏதுவான இந்த மஹுஷிய தேகத்தையடைந்து விஷயங்களில் ஆசகதியை விட்டு விட்டு என்னையே உபாசிக்கக்கடவன். வித்துவானாயும் ஆஸியமில்லாதவனாயும் சிதேந்திரியனாயும் கியானியாய் மிருக்கிற புருஷனானவன் முன்னால் சொல்லப் பட்ட சாததுவிகவஸ்துக்களுடைய ஆஸ்யத்தினால் ரசஸ தமோகுணங்களை திரஸ்கரித்து விஷயங்களில் ஆசகதியில்லாதவனாய் தன்னையே உபாசிக்கக் கடவன். சாரதமான புத்தியுள்ள புருஷனானவன் எனனிதத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனாய் உபசாரதிஸ்வரூபமான சத்துவகுணத்தினால் சத்துவகுணத் தையும் ஜயிக்கக்கடவன். இந்தப்பிரகாரம் மூன்று குணங்களாலாவ் விடப் பட்ட சேவனானவன் சேவத்ததுவத்துக்குக் காரணமான விங்க சரீரத்தையிட்டு எனது சாரூபியத்தையடைவன் சேவனானவன் விங்கசரீரத்தினால் மனதினாலேயுண்டாகாநின்ற சத்துவகுணங்களாலேயும் விடப்பட்டவனாய் பரப்பிரம் ரூபமான என்னுடனே பரிபூரணமா யிருந்துகொண்டு உளஞமவெளியும் ஏசரூபனாகவே யிருப்பன்.

இருபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

மயித்திரேய மாமுனிவோசொலும்
அயிலோபாகசியா னமதையறைந்தனா.

இதில் அயிலோபாக்கியானம் சொல்லுகிறா.

பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! யாதொரு புருஷனானவன் எனது ஸ்வரூப தரிசனத் திற்கு யோக்கியமான இந்த மஹுஷியசரீரத்தையடைந்து எனது பக்திபார்க்க நிஷ்டையையுடையவனாய் தன்னிடத்திலேயே நிபந்தாவாக இராநின்றும் பரமானந்த ஸ்வரூபனாய் பரமாத்மாவாய் மிருக்கிற என்னை மிகவும் உபா கித்தியுடைய அந்தப்புருஷனானவன் திரிசுணஸ்வரூபமான விங்கசரீரத்தினால்

விடப்பட்டவனும் மாயைபினால் பண்ணப்பட்டும் காணப்படாநின்றும் வஸ்துவாகாமலுமிருக்கிற விஷயங்களில் பிரவாததனையிருந்தாலும் கியானநிஷ்டையினால் வஸ்துவனறியிலிருக்கிற அாததவிஷயங்களில் கட்டுப்படாமலிருப்பன், விவேகியானவன் சிசுன் உதர திருபதியைப்பண்ணிக் கொண்டிராமலும் துஷ்டாக்குடைய சங்கத்தை ஒருக்காலும் பண்ணாமலுமிருக்கக் கடவன்.

எப்படியானால் குருடனபின் போகாநின்ற குருடனுனைவன் பள்ளத்தில் விழுவனோ அதுபோல அநதத் துஷ்டனை அனுவாததியாநின்ற புருஷனுனைவன் மகாநதகாரமான நரகத்தில் விழுகதுபோலவன் இந்தவிஷயத்தில் ஒருவறிதிகாசஞ் சொல்லுகிறேன் கேழக்கக்கடவீர் வாரீர் உததவரே! மகாகீர்த்தியை யுடையவனும், சக்கிரவாததியாயுமிருக்கிற புருரவசுவென்னப்பட்ட இராஜாவானவன் ஊவசியினுடைய விரகத்தினால் மிகவும் மோகத்தையடைந்து சோகத்தில் மூழ்கினவனாய் பிறபாடு வைராக்கியதையுடையவனாய் இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னான் அநதராஜாவானவன் தன்னைவிட்டு விட்டுப்போகாநின்ற அநத ஊவசியை அனுவாததியாநின்று அரையில் வஸ்திரமில்லாதவனாய் பித்தம் பிடித்தவன்போல வாராய் ஸ்திரீயே! இங்கேயிருக்கக்கடவாய் ஒருவராததை சொல்லக்கடவாயென்று துக்கமாக அழுது கொண்டிருந்தான் பிறபாடு அநத ஊவசியை யடைந்து துச்சங்களான விஷபோகங்களை அனுபவிப்பாநின்றும் திருபதியில்லாதவனாய் அநத ஊவசியினால் அபகரிக்கப்பட்ட விவேகதையுடையவனாய் போகாநின்றும் வராநின்று மிருக்கிற வெகு சமவசசரங்களுடைய ராததிரி அறியாமற்போனான். பிறபாடு வைராக்கியதையடைந்து புருரவச சொல்லுகிறான் மனமதவி காரத்தினால் விவேகஞுனியனாயும் ஊவசியினால் ஆலிங்கனம் பண்ணப்பட்டு மிருக்கிற எனது மகாமோகத்திற்கு என்னசொல்லப்போகிறேன் யாதொரு காரணத்தினால் எனனால் அகோராதகிரமென்கிற வியாசத்தினால் போகாநின்ற ஆயுசு அறியப்படாமற் போயிற்றன்றோ இந்த ஊவசியினால் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற நான் சூரியன்ஸதமித்தானென்றும் உதயமானென்றும் இத்ததை அறியாமலிருந்தேன் அனேக சமவசசரங்களுடைய அகோராதகிரங்கள் போனதையும் எனது இந்த மோகத்திற்கு என்ன சொல்லப்போகிறேன். யாதொரு மகாமோகத்தினால் சக்கிரவாததியாயும் ராஜசிகாமணியாய் மிருக்கிற எனது இந்தத் தேகமானது கிரீடாயிருக்கமானதுபோல ஸ்திரீகளினால் சுவாதீனமாகப் பண்ணிக்கொள்ளப்பட்டதன்றோ ராசசிபமுதலான சம்பததையுடையவனாயும் சக்கிரவாததியாயுமிருக்கிற என்னைத் திரணம்போல விட்டுப்போகாநின்ற ஸ்திரீயை பயித்தியம் பிடித்தவன்போல அழாநின்று கொண்டு அரையிலும் வஸ்திரமில்லாதவனாய் அனுவர்த்தித்தேன்கன்றோ எப்படியானால் பெண் கழுத்தை புறங்காண்களால் உதைத்தாலும் ஆண்கழுத்தை யானது அந்தப் பெண்கழுத்தை அனுவர்த்திக்குமே! அப்படியே போல என்னை விட்டுப் போகாநின்ற ஸ்திரீயை நான் அனுவர்த்தித்தேனே அப்படிப்பட்ட எனது பிரபாவமும் பிரபுத்துவமும் பரிசும் விபரந்தவாகா நித்தித்து

யாதொருபுருஷனுடைய மனதானது ஸதீர்களால் பகரிக்கப்பட்டதோ அந் தபுருஷனுக்கு விதத்தையினாலும் தபுகினாலுந்தான் எனன பிரயோசனம் சந்நியாசத்தினாலும் கியானத்தினாலும் தான் என்ன பிரயோசனம் ஏகாந்த வாசத்தினாலும் நளசசுகிரவாததியா யிருக்குகையை அடைந்திருந்தாலும் மாடுபோலும் உழுவைபோலும் ஸதிகளால் ஜயிக்கப் பட்டேனோ எனது புருஷாதத்ததை அநியாதவனாயும் மூர்க்கனாயும் வித்துவானென்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற என்னைச் சுடவேண்டாமா அநேக சமவசசரங்களாய் ஊவசியினுடைய அகராமிதத்தை அனுபவியாரின்ற என்னுடைய மனதில் அடிக்கடி உண்டாகாநின்ற காமமானது எப்படியானால் அக்கினியானது ஆகுதியால் திருபதியடையதோ அப்படியே திருபதியடையவில்லை. ஆத்ம நிஷ்டாக்களுக்கு ஈஸ்வரராயும் பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியைத்தவிர மற்ற எந்த புருஷன்தான் ஸதீரியினால் அபகரிக்கப்பட்ட சித்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுக்கைக்கு சமாதானுகிறான் ஆகையால் இனிமேல் அந்த ஸ்தீரியையே உபாசிக்கக்கடவன ஊவசியினுடைய வேதநுபமான வசனத்தினால் மோகிக்கப்பட்டிருந்தாலும் துறபுத்தியாயும் இரத்திரிய ஜயமில்லாதவனாயுமிருக்கிற எனது மனதிலிராநின்ற மகாமோகமானது விவரத்தியாகாமற் போயிற்று எப்படியானால் பழுவையைப்பார்த்து ஸவருபத்தை யறியாமல் பரமபென்று புத்தியையுடையவனாய் மிகவும் விசம்படாநின்ற புருஷனுக்கு அந்தப்பழுவையினால் ஒரு அபராதமும் பண்ணப்படவில்லையோ அப்படிப் போல யாதொருகாரணத்தினால் நான் இரத்திரிய ஜயமில்லாதவ னாகவானேனோ அப்படிப்பட்ட எனக்குஊவசியினால் எனன உபகாரம் பண்ணப்பட்டது நானே அபராதியாகாநிற்கின்றேன் மிகவும் மலினமாயும் தூக்கத்தமுதலான துகளுக்கூ ஆஸ்ரயமாயுமிருக்கிற இரத்தசரீரமெனக்கே செளந்தரிய முதலான குணங்களெனக்கே அக்கியானத்தினால் பண்ணப்பட்டதே யல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை யாதொரு சரீரமானது மாதாபிதாக்களினுடையதோ அல்லது பாரியானுடையதோ இராஜாவினுடையதோ அக்கினியினுடையதோ நாயினுடையதோ பருந்து களியினுடையதோ ஆத்துவானினுடையதோ சினேகிதானுடையதோ என்று நிச்சயிக்கப் பட்டவில்லையோ அசுத்தமாயும் முடிவில் கிருமியாயும் மலமாயும் பஸ்பமாயும் போகுகைக்கு யோக்கியமாயுமிருக்கிற இரத்தசரீரத்தில் யாதொருபோகன் இரத்தஸ்தீரியினுடைய முகமானது மிகவுந் சுந்தரமாயிருக்கிறதென்றும் மனோக்கியமான புன்னிரிப்பை யுடைய தென்றும் சோபமான முகத்தை யுடையதென்றும் மோகத்தை யுடையவர்களாயிருக்கிறார்களோ தொக்கு, மாங்குஷம், இரத்தம், நரம்புகள், கொழுப்பு, செழுநீர், எலும்புகள், இதுகளுடைய கூட்டமான சரீரத்தில் எயிர்கிற பேர்களுக்கும் மலம் முதலிரம் முதலானதிலரமியாநின்ற பழுகளுக்கும் என்ன பேதமிருக்கின்றது.

இப்படியறியாநின்ற விவேகியானவன் ஸதீர்களிடத்திலும் ஸதீவசியர் யிருக்கிற புருஷர்களிடத்திலும் சாவகத்தியம் பண்ணுமிருக்கக்கடவன் விஷயங்களுக்கும் இரத்திரியங்களுக்கும் சமமுந்த முண்டானால் மனதுகலம்

கும் இல்லாவிட்டால் கலவகுசிறதில்லை பாககப்படாமலும் கேழ்க்கப் படாமலுமிருக்கிற பதாததத்தினுல மனதுக்குச சாளுசலவியமானது உண்டாகிறதில்லை இந்திரியங்களை நிக்கிரகியாநின்ற புருஷனுடைய மனதானது நிசுசலமாயக்கொண்டு சாந்தியையடையும். (ஆகையால் ஸ்திரீகளிடத்தும் ஸ்திரீவசியங்களாயிருக்கிற புருஷர்களிடத்தும்) இந்திரியங்களால் ஆசுசுதியானது பண்ணாததக்கதென்று இந்திரியங்களுடைய சமுகமானது விதவாமிசாகளுக்கும விசுவாசிக்கத் தக்கதன்று எனனைப்போலொத்த அவிவேகங்களுக்கு விசுவசிக்கத் தக்கதன்று

வாரீர் உத்தவரே! அந்த புருவசுவானவன் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லாநின்று பின்பு அந்த ஊவசிபிநுடைய லோபத்தை விட்டுவிட்டு மனதிலுபரமாததுமாவான் எனனைத் திபுானம் பண்ணாநின்று கியானத்தினுல சுகலமோகங்களுடைய விட்டவனும் சாந்தியை யடைந்தான். (ஆகையால்) புத்திமான் துஷ்டாங்களுடைய சாங்கத்தியகத்தை விட்டுவிட்டு சதபுருஷாங்களுடைய சாங்கத்தியத்தையே பண்ணக்கடவன சதபுருஷாக்களானவர்கள் இதோபதேசங்களாலே சதசாங்கத்தியம்பண்ணுகிற புருஷனுடைய மனோவியாசங்களைப்போககடிப்பார்கள் சதபுருஷாங்களுடைய லட்சணம் எப்படியென்றால் நிரபேட்சர்களாயும், என்னிடத்திலே ஸ்திரமான சித்தத்தை யுடையவர்களாயும் மிகவும் சாந்தியை யுடையவர்களாயும், சாவத்திர சமபுத்தியை யுடையவர்களாயும், மமதை மிலலாதவர்களாயும், அகங்கார மிலலாதவர்களாயும், சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப் பாககிரவாக்களாயும், பரிக்கிரக மிலலாதவர்களாயுமிருப்பார்கள்.

வாரீர் மகானுபாவரே! மகானுபாவர்களான அந்த சதபுருஷாங்களுடைய கோஷ்டியிலுள்ள கதைகள் சித்தியமாக உண்டாகிக் கொண்டேயிருக்கும் அந்தகதைகளை கேளாநின்ற புருஷாங்களுடைய பாவத்தைப் போககடியாநிற்கும் யாதொரு புருஷாக்கள் அந்தகதைகளைக் கேழ்க்கிறார்களோ கியானம் பண்ணுகிறார்களோ மிகவும் ஆதரவுடையவர்களாய் சிலாக்கிறார்களோ அந்தபுருஷாக்கள் எனனை யே சரணமாக அடைந்தவர்களாயும் சிரத்தை யுடையவர்களாயும் மாகக்கொண்டு என்னிடத்தில் திடமானபத்தியை யடைவார்கள் அந்த கலியானகுண பரிபூரணராயும், பரப்பிரமமாயும், ஆனந்தானுபல ஸவருபராயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் பகதிபண்ணாநின்ற சாதுவுக்கு வேறேவேண்டிய தொன்றுமில்லை எப்படியானால் மிகவும் ஜெலியாநின்ற அக்கினியை யாசரியாநின்ற புருஷனுக்கு சேதமுமபயமும் அந்தகாரமும் எப்படிநிததுபோகிறதோ அதுபோலசாதுவை ஆசரியாநின்ற புருஷனுக்கு ஒரு மாதிகளில் ஆலசிபமும் சமுசாரபயமும் அக்கியானபயமும் நிததுப்போகும் எப்படியானால் ஜலத்தில் முழுசிப் போகாநின்ற போகளுக்குத் திடமான ஓடமானது முக்கியமான ஆஸரயமாயிருக்கிறதோ அப்படிபோலகோரமான சமுசாரமாகிற சமுத்திரத்தில் முழுசிபியாநின்ற பேர்களுக்கும் பிரமம் விததுகளாயும் சாந்தர்களாயுமிருக்கிற சதபுருஷாக்கள் முக்கியமான ஆன்

ரயமாக நிற்கிறார்கள் எப்படியானால் பிராணிகளுக்கு அன்னமே சீவனப் பிருக்கிறதோ அப்படிபோல ஆபத்தை யடைந்தபோதற்கு நானே இரகசிய கண்காணிக்கிறேன் மனிதர்களுக்குத் தாமதம் பரலோக சாதனமான தனப் பாகாநிற்கிறதோ அப்படிபோல சதபுருஷர்கள் சமுசாரத்தில் நின்றும் பயப் படுகிற புருஷனுக்குச் சரணமாகா நிற்கிறார்கள். சதபுருஷர்கள் ளானவர்கள் புருஷனுக்குச் சகுண நிறகுண கியானமாகிற கண்ணைக்கொடுக்கிறார்கள். சூரியனோவென்றால் நன்றாக உதயமாகாநின்று வெளிதிஷ்டியைக் கொண்டா நிற்கிறான் சதபுருஷர்களே பந்துக்கள் அவர்களே சமஸ்ததேவர்களும் சத புருஷர்களான பரமாத்மாவான நானேயாகா நிற்கிறேன்

வாரீர் உததவரே! பிற்பாடு அநதப் புருவசுவானவன் இநதப்பிரகாரம் ஊவசியினுடைய தரிசனத்திலே இச்சை யில்லாதவனாய் பரமாத்மாவின் னிடத்திலேயே சித்தத்தையுடையவனாய் இநதப்பூமியில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விடுத்தம்

சுகமதினுள்ள சகலவாதமானதுதி
பகவதாராதனகிரமம் பகாந்தனரே

பகவதாராதனகிரமத்தைச் சொல்லுகின்றார்

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் மஹா பிரபுவாகிய சூரியாதவசிரேஷ்டரே! தேவரீருடைய ஆராதனையுமான கிரியையோகத்தை எனக்குச் சொல்ககடவீர். யாதொரு பந்தான் எந்தக்காலங்களில் எந்தப்பிரகாரமாகத் தேவரீரை ஆரதிக்கிறார்களோ அநதக்கிரமத்தைச் சொல்ககடவீர். சூரிபகவானுன் நாரதமகாரிஷி, விபாசர், தேவாசாரியான பிரகஸ்பதிபகவான இவர்கள் முதலான ரிஷிஸுவர்களும் தேவரீருடைய ஆராதனையை மனுவியர்களுக்குப் பரமபுருஷர்த்த சாதனமாக அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். உமமுடைய முகாரவிதத்தில் நின்றும் உண்டாகாநின்ற யாதொரு ஆராதனகிரமத்தை சூரிபகவானுன் பிரமமாவானவர் தம்முடைய புத்திரர்களான பிருகுமுதலிய ரிஷிகளின் பெருட்டி சொன்னாரோ, ருத்திரரானவா பார்வதியின்பெருட்டி யாதொரு ஆராதனத்தைச் சொன்னாரோ, வாரீர் சூரிபகவானே! இந்த பகவதாராதனமானது பிராம்மணுதிவ்னங்களுக்கும் பிரமசரியாதி வாகிரமங்களுக்கும் சம்

மதமாயும் சூத்திராதிகளுக்கும் சீரேயசுககரமாயு மாகாநிற்கிறதென்று ஏண் ணுகிறேன் வாரீர கமலதளநேதிரரே! விசுவேசராளுககு நஸ்வரரே! காம பந்த நாசகரமான இந்த உமமுடைய ஆராதனத்தைப் பகதனாயும் மிகவும் பிரீதியை யுடையவனாயுமிருக்கிற எனபொருட்டு சொல்க கடவீரென்று பிரார்த்தியாநின்ற உததவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா.

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர உததவரே! பிரபந்ரூபமாயும் அனுஷ்டான ரூபமாயும் கரை யிலலாமலிருக்கிற எனது பூஜாவிதிக்கு அந்தமிலலை ஆனலும் சஞ்சேபமாக அந்தப்பூஜாவிதியை ஏதாவததாய கிரமமாகச் சொல்லுகின்ற சேழகக கடவாய எனது பூஜையானது வைதீகமென்றும், தாரதிரீகமென்றும், மீசுர மென்றும் மூன்று விதமாயிருக்கும். மூன்று பிரகாரமான இந்த பூஜைக ளுள்ளே எந்த பூஜை இஷ்டமாயிருக்கிறதோ அந்த பூஜாவிதியினால் என்னை யாராதிகககடவன

உபநயனத்துக்கு யோகசியமானகாலத்தில் வேதோக்தமான உபநயன விதியை அடைந்திருக்கிற பிராமமணன், சுஷ்ரதிரியன், வைசியன், பகதிரித தையோடு என்னை யெந்தப்பிரகாரம் ஆராதிகக வேணுமோ அந்தககரமத தைச் சொல்லுகிறேன் கேழககககடவீர பிரதிமைகளிலும், பூமியிலும். அக் கினியிலும், சூரியனிடத்திலும், ஜலத்திலும், இருதயத்திலும், பிராமணனிடத் திலும் புருஷனுனவன் பகதியுடையவனாய் பரமாததுராவான் என்னைத் திர வியங்களால் கபடமிலலாமல் ஆரதிக்கககடவன். புருஷனுனவன் ஆராதனத் துக்குப் பூரவமே தந்ததாவனம் பண்ணிக்கொண்டு தேகசுத்தியின்பொருட்டு ஸ்நானம் பண்ணககடவன், அந்தஸநானம் பண்ணும்போது வைதீகமந்திரங் களாலேயும் மிருத்திகா ஸநானமுதலானதைப் பண்ணக்கடவன் பிற்பாடு வேதத்தினால் சொல்லப்படாநின்ற சந்தியாவந்தன முதலான விதிக்காமங்க ளோடு எனது ஆராதனத்தைப் பண்ணககடவன் பகவத் பிரீதியாராதமாகச் சங்கல்பத்தை யுடையவனாய் காமங்களைப்பண்ணி பகவத்பணம் பண்ணக கடவன். எனது ஆவிற்பாவத்துக்கு ஸ்தானமான பிரதிமையானது சிலாமய மாயும், தாருமமாயும், சவாதிலோக மயமாயும், புஷ்பமாயும், மிருதது, சந தனம் இந்த ரூபமாயும், சித்திரரூபமாயும், மணலினால் பண்ணப்பட்டதாயும், இருதயத்தில மனோமயமாயும், ரத்தினமயமாயும், எட்டு விதமாயிருக்கும். இந்த எட்டுவிதமான பிரதிமையானது சலமென்றும், அசலமென்றும், இரண்டு விதமாயிருக்கும்.

வாரீர உததவரே! அசலமாயிருக்கிற பிரதிமையில் எனது ஆராதனத் தில் சித்தியமாய் ஆவாகன விசறசனங்களைக் கலை யிருக்கிற பிரதிமை களிலே சாஸிக்கிராமத்தில் ஆவாகன விசறசனங்களைக் கலை யிருக்கிற பிரதிமைகளி லே சித்தியமாய் ஆவாகன விசறசனங்களைச் செய்பவனும். இவ்வாவிட்டால்

ஒருக்கால் ஆகாசனம் பண்ணி விசுறசனங்கள் செய்யாமல் பூஜையுஞ் செய்யலாம் மிருத்தருபப பிரதிமை, திலோபபிரதிமை இந்த இரண்டு பிரதிமை தவிர மற்றப பிரதிமையிலே கிருமஞ்சனம்பண்ணி வைக்கக்கடவன். இந்த இரண்டு பிரதிமையிலோவென்றால் அஸ்தத்தினிலே பரிசோதனம் பண்ணக்கடவன் சலத்திலே இசைசையுடையபுருஷனுனவன் மகாசோபனங்களான சந்தன புஷ்பமுதலிய கிரவியங்களால் எனது பிரதிமைகளிலே என்னுடைய ஆராதனத்தைப் பண்ணக்கடவன் ரிஷகாமனான பகதனுனவன் கெந்த புஷ்பாதிகள் லபியாமற்போனால் மனத்திலேயே பாவனைபண்ணி ஆரதிக்கக்கடவன்

வாரீர் உததவரே ! இருதயத்திலேயே என்னை ஆராதிகிற புருஷனுனவன் மனத்திலேயே கலபிக்கப்பட்டிருக்கிற கெந்தபுஷ்பாதி சமஸ்ததிரவியங்களாலேயும் என்னை யாராதிக்கக்கடவன். வாரீர் உததவரே ! எனது பிரதிமைகளிலே ஸதான அலங்காரமுதலான வுபசாரமானது பண்ணக்கக்கதன்று பூமியிலெனனை யாராதனம் பண்ணுமபோது அந்ஸதானங்களிலே பிரதான தேவதைகளையும் பரிவார தேவதைகளையும் அந்நகர மந்திரங்களால் ஸதானமபண்ணி ஆராதிகிறது உததமம் அக்கினியிலே ஆசசியத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அவலை ஓமம்பண்ணி ஆராதனம் பண்ணுகிறது உததமம் சூரியனிடத்தில் ஸதோத்திரம் அரக்கியப் பிரதானமுதலான ஆராதனமானது உததமம் எனதுபசுதனிலே சிரத்தையுடனே கொடுக்கப்படாநின்ற தோத்தமும எனக்கு மிகவும் இஷ்டமாகாநிற்கும் கெந்த, புஷ்ப, தூப, தீப ஸ்வேதத்யங்கள் எனக்கு இஷ்டமென்கிறதற்குக் கேழக்கவேண்டியபென்ன ? புருஷனுனவன் ஸ்நானம்பண்ணி சுசிபாய பூவமே கெந்த புஷ்ப முகலான பூஜாதிரவியங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டவனாய் கெரப்பைகளால் ஆசனம்பண்ணி அதின் மீது கிழக்கு முகமாயாகிலும் ஸதிரமான பிரதிமையிலே எதிர் முகமாயிருந்துக்கொண்டு என்னை யாராதிக்கக்கடவன், பிற்பாடு ஆசாரியாமுதலானபேர்களைப் பிரணாமம்பண்ணி தனக்கு உபதேசமானபடிக்கு மந்திரங்களால் அவகன்னியாச கரணனியாசங்களை யுடையவனாய் மூலமந்திர நியாசத்தை யுடையதான பிரதிமையை அஸ்தத்தினால் ஸபரிசிக்து கெந்தபுஷ்ப முதலான நிர்மாலியங்களை விசுறசனம்பண்ணி திருமஞ்சன தீர்த்தத்தையுடைய கலசத்தையும் புரோக்ஷண மாததிரத்தையும் கெந்தபுஷ்பாதிகளால் அலங்கரிக்கக்கடவன் பிற்பாடு அந்ந புரோக்ஷண பாததிரத்திலிராநின்ற தீர்த்தங்களால் திருவாராதனம் பண்ணுகிற ஸதலத்தையும் கெந்தபுஷ்பமுதலான திரவியங்களையும் தன்னையும் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு அரக்கியபாததிரம், ஆசமனியபாததிரம், பாததிர பாததிரம் இதுகளைத் திருமஞ்சன தீர்த்தத்தினாலே பூரித்து பாததிர பாததிரத்திலே சாமை அறுகு விஷ்ணுகிராதம் இதுகளால் ஸலங்கரிக்கக்கடவன் அரக்கிய பாததிரத்திலே கெந்தம், புஷ்பம், அக்ஷதை நவதானியம், குசாக்கிரகம், திலகம், கடுகு, அறுகு இந்தெய்டுகளாலும் அலங்கரிக்கக்கடவன். ஆசமனியபாததிரத்தில் சாதிகரம் லவங்கம் ஏலம் இதுகளால் மீசுரம்பண்ணக்கடவன் பாததிரம் அரக்கியம் ஆசமனியம் இந்த

மூன்று பாத்நிரங்கனையும் கிரமமாக இருதயம் சிரசு சிகை இந்த மந்திரங்களாலேயும் காயத்திரியினாலேயும் மந்திரிசகக் கடவன பிறபாடு கோஷடத்திலே யிராநின்ற வாயுவினாலே சோஷிக்கப்பட்டும், ஆதாரத்திலே யிராநின்ற அக்ஷிபினாலே தகிக்கப்பட்டும், மறுபடியும் லலாடத்திலே யிராநின்ற சந்திரமண்டலத்தினுடைய அமிரதத்தினாலே நனைக்கப்பட்டு, அமிரதமயமாயுமிருக்கிற தேகத்திலே இருதய கமலத்திலிராநின்றும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற சீவாநதரி யாமியாயும் பிரணவத்தினுடைய அங்கசுமான நாதாநதத்திலே சித்தர்களாலே தியானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீமநாராயண மூர்த்தியைத் தியானம் பண்ணக்கடவன தனது ஆகதூமாவிலே தியானம் பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீமநாராயண மூர்த்தியினால் அமிரதமயமான தேகமயமானது தீபகாந்தியினாலே கிரகமானதுபோல வியாபிக்கப்படுகையில் ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தி விஸ்வரூபனு யிருந்துக்கொண்டு தேகத்திலேயே மானசிகமாய் சோடச வுப சாரங்களாலேயும் முன்னே நன்றாகப்பூசுதது பிறபாடு பிரதிமைகளிலே ஸ்தானமுத்திரையினாலே பிரதிஷ்டைபண்ணி அதில் ஆவிறப்பியாநின்றும் பரிவாரத்தேவதைகளை யுடையவனாயுமிருக்கிற எண்ணப்பூசிக்கக்கடவன்

எட்டு தளதையுடையதாயும் மத்தியிலிராநின்ற கானிகையில் தாதுக்களாலேயும் முககுணத்துக்கும் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற சோம சூரிய அக்ஷிணி மண்டலங்களாலேயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற பதமத்தை ஆசனமாகக் கலபித்து அநத ஆசனத்துக்கு அக்ஷினியாதி நான்கு கோணங்களிலேயு மிராநின்ற நான்கு பாதங்களிலேயும் தாமம கியானம், வைராக்ஷியம், அபிஸவரியம் இந்த நான்குள்ளாலேயும் நியாசமபண்ணி கிழக்கு முதலான திக்குகளிலே ஆராதனம் அக்கியானம் அனைபிசவரியம் இதுகளைப் பாதங்களாக நியாசமபண்ணி மத்தியத்திலே திரிசுணகங்களை நியாசமபண்ணி அதில் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலேயும் மத்தியத்திலேயும் கிமலா, வுக்கருஷணி, கியான, கிரியா, யோகா, பிறகு, விசத்தியா, வீசனா, அனுக்கிரகாபெண்ணப்பட்ட இந்த நவசத்திகளாலேயும் நியாசம பண்ணி இந்தப் பிரகாரமாக எனக்கு ஆசனம் கலபித்து புத்தி முக்தி சித்தியின்பொருட்டு வைதிகம் தாநதிகமான இரண்டு மாககங்களாலேயும் எனப்பொருட்டு பாதத்யம், ஆசமனீயம், அாககம் இது முதலான உபசாரங்களைப் பண்ணக் கடவன் பிறபாடு; சங்கரம், சங்கு, கதை, கட்கம், பாணம், தனுசு, கலப்பை, முசலம் இந்நவெட்டு ஆயுதங்களை எட்டு திக்குகளிலேயும் கவுஸ்தவாபரணத்தையும், ஸ்ரீவசத்தையும் மாபிலேயும் பூசிக்கக்கடவன் நந்தாசனநதா, பிரசண்டாசண்டா, கபாலா, ப்லா, குமுதன, குமு, தெக்ஷணன், இந்த யெட்டு பேரையும் எட்டுதிக்குகளிலேயும் கருடாழ்வாரை எதிரேயும் பூசிக்கக்கடவன். துறகை, கிநாயகர், கியாசர், கிஸ்வக்ஷேனா இவர்களைக் கோணங்களிலேயும் பாகவதர்களைப் பின்பகத்திலேயும் இந்திராதிஸோஷபாலர்களை அந்தரத்தானங்களில் எனக்கு அபிதமாக ஸ்தாபித்து புரோஷணத்தினால் பூசிக்கக்கடவன்

விபவமுண்டாயிருந்தால் சந்தனம், வெட்டிவோ, கர்ப்பூரம், குங்குமப்பூ, அகில, கெந்தம், இதுகளால் வாசனிக்கப்பட்ட திரகதங்களால் நித்தியமாக மந்திரங்களாலே எனக்குத் திருமஞ்சனம் பண்ணக்கடவன் எப்படியென்றால் சுவாணம், சாமாயெனப்பட்ட அனுவாகத்தினாலேயும் ஜிசிதந்தை யென்னப்பட்ட மகாபுருஷ மந்திரத்தினாலேயும் புருஷஞ்சுத்தத்தினாலேயும் சாஜனாதி சாமங்களிலேயும் திருமஞ்சனம் பண்ணக் கடவன் எனது பக்தனுனவன் வஸ்திரம், எககியோபவீதம், ஆபரணங்கள் பத்திரங்கள் கெந்த புஷ்பாதிக்களால் மிகவும் பிரீதியுடனே கூட எதாயோக்கியமாக அலங்காரம் பண்ணக்கடவன். விபவமுண்டாயிருந்ததேயானால் சாகசரைப பொங்கல், பாபசம், நெய், திருப்பணி யாரங்கள், அகிரசம், மோதகம், பருப்பு, தயிர இதுகள் முதலானதோடு வெகுஜனங்களுடனேகூட மகா நைவேத்தியம் சமர்ப்பிக்கக்கடவன் எண்ணெய்க்காப்பு பஞ்சாமிருதங்களாலே திருமஞ்சனம், அகதுவாததம், கண்ணாடி, ததியன்னம், திவ்வியமான அன்னம், திருப்பணியாரம், நாததனம், கீதவாததம் இதுகளை ஏகாதசிமுதலான பாதங்களில் பண்ணக்கடவன் விபவமுண்டானால் நித்தியமாகப்பண்ணக்கடவன் அக்கினியில் பூஜைபண்ணுகிற தெப்படியென்றால் நான்குபுல விஸ்தாரமும் நான்குபுல விராததையை யுடையதுகளாயும் முழம் ஆழம் பள்ளத்தை யுடையதாய் மிருக்கிற மூன்று மேகலை வேதினை ஆவாததம் இதுகளோடு கூடிகொண்டும் எதாசாஸ்திரமாகப் பண்ணப்பட்டு மிருக்கிற குண்டத்திலே அக்கினியை ஸதாபித்து ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த அக்கினியை அஸ்தத்தினால் ஏகமாகச்சோத்து தொப்பைகளாலே நான்குபுலம் பரப்பி புரோகஷணம் பண்ணி விராகிருதங்களாலே சமித்துகளை எதாசாஸ்திரமாக ஒமமபண்ணி அக்கினிக்கு வடவண்டை ஒமசாதனங்களான திவ்யங்களை வைத்துக்கொண்டு புரோகஷணம் பாதிரத்திலே மிருக்கிற ஜலத்தினால் அதுகளைப் புரோட்சித்து அந்த அக்கினியில் என்னைத் தியானம் பண்ணக்கடவன் உருக்கப்பட்ட சுவாணம்போலொத்த கேஜையுடையவனாய் சங்கம், சகரம், கதை, பதம் இதுகளாலே விளங்குகின்ற நான்கு புஷ்பங்களையுடையவனாயும், சார்த்தனாயும், பீதாம்பர தாரியாயும், மிகவும் பிரகாசியாகின்ற கிரீடம், கடகம், கடிஞ்சுத்திரம், கிரேஷ்டமான தோளவளைகள் இதுகளுையுடையவனாயும், ஸ்வசத்ததை மாபிலே யுடையவனாயும், பிரகாசியாகின்ற கவுஸ்துவாபரணத்தை யுடையவனாயும், வணமலையை யுடையவனுய்மிருக்கிற என்னை யிருந்த அக்கினியில் தியானம் பண்ணுகின்ற ஆசசியத்தினால் நனைக்கப்பட்ட சமித்துகளை அந்த அக்கினியிலோமமபண்ணி ஆகாரம் ஆசசியாதமெனப்பட்ட எககியங்களைசெய்து விராகிருதங்களாலே ஒமங்களையும் பண்ணி அஷ்டாஷ்டரத்தினாலேயும் புருஷஞ்சுத்தத்தினாலேயும் மந்திரங்களோடும் அவிசையெடுத்து எதாக்கிரமமாக அக்கினியில் ஒமமபண்ணிப் பிற்பாடு சிஷ்ட சுற்று ஒமமும பண்ணித் தாமாதிக்கின் பொருட்டு ஒமமபண்ணிப் பிற்பாடு அக்கினி மத்தியி விராகின்ற பகவானைப் பூஜித்து பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரஞ்செய்து நந்தன முதலான பரிஷ

தாள்பொருட்டு எட்டுத்திசையிலேயும் பெலிகரணம் பண்ணி ிற்பாடு ஸ்ரீபக வா னுடைய எத்ரேயிருநதுகொண்டு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபித்து ஸ்ரீபகவானுக்கு ஆசமனஞ்செய்வித்து விஸவகசேனரினபொருட்டு ஸ்ரீபக வான நிவேதனத்தைச் சமாபிதித்து அவருடைய அனுகூலினால் தானும் பொசிக்கக்கடவன ஏலம் லவுகக முதலான வாசனை திரவியங்களுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற தாமபூலத்தை ஸ்ரீபகவானுக்குச் சமாபிதித்து புளு சாளுசலிபண்ணி ஸ்தோத்திரஞ் செயயாநின்றும் நாமகீர்த்தனம் பண்ணு நின்றும் நாதத்தனம் யண்ணாநின்றும் எனது லீலைகளை அபிரயம் பண்ணு நின்றும் எனது கதைகளைச் சொல்லா நின்றும் கேளாநின்றும் இந்தப்பிரகார மிருந்துக்கொண்டு வேதோத்தகங்களாயும் புராணோத்தமங்களாயு மிருக்கிற நானுவிதங்களான ஸ்தோத்திரங்களினுலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணி வாரீர் ஸ்ரீபகவானே ! பிரசன்னராகககட்வீர் ! ரக்ஷிக்கக்கடவீரென்று தெண்டாகா ரமாகச் சிரசினுலே எனது திருவடிகளை ஸ்பரிசித்து இரண்டுகைகளையுங் கெட்டியாய்க் கட்டிக்கொண்டு வாரீர் ஈசனே ! சமசாரமாகிற சமுத்திரத்தில் நின்றும் பயப்படாநின்றும் பிரபன்னனாயுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவீ ரென்று விககியாபனம் பண்ணிக்கொண்டு தண்டாசுரமாகப் பிரணாமம் பண் ணக்கக் கடவன்.

பிற்பாடு சாததிகளைநத திருத்தழாய முதலானதை என்னுலே கொடுக்கத்தக்கதாக வெண்ணி சிரசாய தரித்துக்கொண்டு அப்போது வெவத துவாசனம் பண்ணத்தக்கதானால் பிரதிமையிலே பிரதிஷ்டை பண்ணப் பட்ட எனதுமூர்த்தியை மறுபடியும் தனது இருதய கமலத்திலிருக்கிறதாய தியானம் பண்ணக்கடவன அர்ச்சாவிக கிரகங்களிலே எப்போது எந்த ரூபத்திலே சிரத்தையிருக்கிறதோ அப்போது அந்த விககிரகத்திலே என்னை யாராதிகக்கடவன யாதொரு காரணத்தினுலே சாவருபியான நான் சாவ பூதங்களிலேயும் தன்னிடத்திலேயும் அந்தரியாமியாக சதாயிருக்கிறேனோ ஆகையால் பிரதிமையாதிகளிலே முக்கியம் அமுக்கிய மென்கிறதில்லை எந்த ஸ்வரூபத்திலே சிரத்தையிருக்கிறதோ அதிலெனனை ஆராதிக்கக்கடவன. புருஷனுனவன இந்தப்பிரகாரம் வேதோத்தகங்களாயும் பாஞ்சராதிராதி தந்திரோத்தகங்களாயு மிருக்கிற கிரியாமாக்கங்களினால் என்னை ஆராதியா நின்றுக்கொண்டு இக்லோக பரலோகங்களில் கோற்பப்பட்ட சமஸ்த சித்தி களையும் எனனிடத்தில் நின்றும் அடைவன சாமாததிய புருஷனுனவன் எனது அர்ச்சாவதார விககிரகத்தைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி பிரகாரமாக மண் டபமுதலானதுகளைத் திடமாகப்பண்ணி வைக்கக்கடவன.

மிகவும் மனோகம்பகனானபுஷ்பவனங்களையும் செய்விக்கக்கடவன். நான் தோறும் பூஜை மகோற்சவம், பஞ்சபருவங்கள், வசந்தாதிபுச்சவம் இதுகள் சந்தமமாக நடக்கிறதென்பொருட்டு ஷேஷத்திரங்கள் க்கடத்தெருவுகள் பட் டணங்கள் கிராமங்கள் இதுகளைக்கொடுத்து நடப்பிவியாநின்ற புருஷனுன வன் எனது சாகுப்பிபத்தையே யடைவன். எனது அநசா விககிரகத்தை

பிரதிஷ்டைபண்ணின மாததிரத்தினால் சுககிரவாததியாகப்பிறப்பன. பிரா
காரம் மகாமண்டபங்கள் நிராமானம் பண்ணிவைத்தால் அதினால் மூன்று
லோகத்தையும் அடைவன பூஜை மஹோற்சவங்கள் பஞ்சபருவ உச்ச
வங்கள் இதுகளைப் பண்ணிவைத்தால் அதினால் பிரமலோகத்தை யடைவன்.
பிரதிஷ்டைமுதலான இந்த மூன்றையும் யாதொருபுருஷன் செய்து வைக்
கின்றானே அவன் எனது சாரூபியத்தையே யடைவன். யாதொரு புருஷ
னானவன் தேவர்களுக்கும் விஷகாமனாயக கொண்டு யாதொருத்தன் என்
னைப் பூசுகின்றானே அவனென்னிடத்தில் திடமானபக்தியை யடைந்ததனா
லென்னுடைய சாரூபியத்தையே யடைவன் யாதொரு புருஷனானவன்
தேவர்களுக்குத் தன்னா கொடுக்கப்பட்ட விருத்தியைத்தான் இதராளாலே
தரப்பட்ட விருத்தியைத்தான் அபகரிக்கிறானே அந்தப்புருஷனானவன் அநே
ககோடி சமவச்சரமும் அமேகதியகத்தைப் பொசுக்கிற பூமுவாயப்பிறப்பன்.
எனது ஆசசாவிக்கிரக பிரதிஷ்டை முதலானதுகளைப் பண்ணுகிறவன்
அதற்குச் சகாயமாயிருக்கிறவன் அந்த தாமத்தைப் பண்ணச்சொல்லி பிரே
ரேபனை பண்ணுகிறவன். அந்த தாமத்தைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறவன் அந்த
தாமத்தில் சம்பாசுகளாயிருக்கிற இந்த நான்குபோகளுக்கும் பரலோகத்தில்
அந்த தாமத்தினுடைய பலமானது அனந்தமாயிருக்கும்.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விரந்தம்

தானவா முதலாந தனியோகி ஸவராசெய்
கியான யோகத்தைக் கிரமமாய்ச் சொல்லினர்.

கியான யோகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உத்தவரே' புருஷனானவன் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகிருதிபுருஷர்க
ளாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாய் பாராநின்றகொண்டு இதராளுடைய
சாந்தங்களாயும் கோரங்களாயும் மூடங்களாயிருக்கிற சுபாவகாமங்களை
சிலாகியாமலும் சிந்தியாமலும் மிருக்கக்கடவன் யாதொரு புருஷனானவன் பரா
ளுடைய சுபாவங்களைச் சிலாகியாநின்றம தூஷியாநின்ற மிருக்கிறானே
அந்தப் புருஷனானவன் அசுத்தானதேகத்தில் அபிமானப்பட்ட படியினால்
கியானநிஷ்டையில் வின்றம சீக்கிரமாகப் பிரஷ்டுத்யவிடுவன் எப்படியா
னால் இந்திரியசமுகமானது நித்திரையினாலே அபகரிக்கப் பட்டிருக்கையில்
வேலானவன் மனோமாததிரத்தைப் பற்றி மிருந்துகொண்டு சொற்பனத்தை

யடைந்திருக்கிறார்களே அந்தமனதும் லயத்தையடைந்ததேயானால் சுழப்பதியையடைந்திருக்கிறார்களே அப்படியாகவே தேசாபிமானத்தையுடைய புருஷனுவன் லயத்தையடையாறியபன் யாகொரு வஸ்துவானது வாங்குமுதலான இந்திரியங்களால் சொல்லப்படும் பராக்ஷப்படும் மனதினை சித்திக்கப்பட்டு மிருக்கிறதோ அந்த வஸ்து அசத்தியமாகா நிற்கிறது அசத்தாயிருக்கிற வஸ்துகளுக்கும் நனையான தென்னவிருக்கிறது ஆகாதென்ன விருக்கிறது எப்படியானால் பிரதிபிம்பம் பிரதிதொனியிசுப்பி வெள்ளியாகக்காணப்படுகிறது இதுகள் அசத்தங்களாயிருந்தாலும் பிரயோசனப் பிரவீரத்தினால் பண்ணுநிற்கிறதுகளோ அப்படியேயால் தேசமுதலானதுகள் புருஷனுக்கு முகதியை யடைகிற பரியந்தம் பராததையே பண்ணுநிற்கிறதுகள்.

சாவ நியந்தாவாயும், விஸ்வரூபியாயும், ஈஸ்வரராயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவாதமமுடைய ஆததுமானவை விக்ஷமாக்கச் சிருஷ்டிப்பண்ணின்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிறா ரக்ஷியாநின்று மிருக்கிறா ரட்சிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிறா உபசங்காரம் பண்ணின்று மிருக்கிறா உபசங்கரிக்ஷப்படுகிறவராயுமிருக்கிறா ஆகையால் பரமாததுமானவை தவிர மற்றொரு வஸ்துவானது மில்லை காணப்படாநின்றும் அததியாததுமாய் அதிகெயவம், அதிபூதமென்று மூன்று ஸ்வரூபத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சகியானமானது அசத்தாகா நிற்கிறது ஆததுமானவைக்காட்டிலும் வேறொன்று மில்லை திரிசுண ஸ்வரூபமாயும் அததியாகி பேதத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சத்தை மாயாகாரியமாக அறியக்கடவீர் இந்தப் பிரகாரம் என்னை சொல்லப்படாநின்ற இந்தத் தத்துவக்கியானம் பரமாததுமான பவம் இதுசருடைய நிஷ்டையை அறியாநின்ற புருஷனுவன் சிலரகியாமலும் நித்தியாமலும் மிருகதுக்கொண்டு லோகத்தில் சூரியன்போலச் சபனாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பன். இந்தலோகத்தில் பிரத்தியட்சத்தினாலும் அனுமானத்தினாலும், வேதத்தினாலும், அனுபவத்தினாலும் யாகொரு வஸ்துவானது உற்பத்தியையுடையதாயும் நாசத்தை யுடையதாயுமாக அறியப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவானது அசத்தென்றறிந்து அகில ஆசாதியில லாதவனாய் சஞ்சரிக்ஷக் கடவனென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவான்பாராதது ஸ்ரீ உத்தவா சொல்லுகிறா.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஈசனே! ஆததுமாவானவன் பராததுக்கொண்டிருக்கிறவனாயும் ஸ்வயம் பிரகாசனாய் மிருக்கிறவனானே தேகமானது சடமாயும் பராக்ஷப்படுகிறதாய் மிருக்கிறதானே சம்சாரமானது இவாக்ஷிருவருக்கும் சம்பவியாதனனே அப்படிப்பட்ட இந்தச் சம்சாரமானது வைனாக குண்டாயிருக்கிறது எப்படி காணப்படுகிறது ஆததுமாவானவன் நித்தியனாயும், திரிசுணனாயும், பரிசுத்தனாயும், ஸ்வயம் பிரகாசனாயும், பரிபூரணனாயும், அக்ஷிணிபோ

ஸ்ப் பிரகாசிக்கிறவனாயும் இருப்பன். சடமான தேகமானது காஷ்டமபோலப் பிரகாசிக்கிறதாயு மிருக்கிறதன்றோ இவாசனிருநருக்குஞ் சம்பவியாமலிருக்கிற சமசாரமானது எவனுக்குண்டா யிருக்கிறதென்று கேளாநின்ற உததவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபசுவான் சொல்லுகின்றா.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாகதீயம்.

வாரீர் உததவரே! ஆததுமாவுக்குத்தேகம், இந்திரியங்கள், பிராணன் இதுகளோடு சம்பந்தமானது எந்தமட்டுக்கும் உண்டாயிருக்கிறதோ அந்த மட்டுக்கும் எதார்த்தமா யில்லாமலிருந்தாலும் சமசாரமானது அக்கியானதையுடைய புருஷனுக்குண்டாகா நிற்கிறது. எப்படியானால் வஸதுவாகாமலிருந்தாலும் அனாததவகளைத்துகள் சொற்பனத்தில் காணப்படுகிறதுகளோ அப்படிபோல விஷயங்கள் பரமார்த்தமாக இல்லாமலிருந்தாலும் அந்த விஷயங்களைச் சிந்தியாநின்ற புருஷனுக்குச் சமசாரமானது ஒழிகிறதில்லை எப்படியானால் நித்திரை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்குச் சொற்பனமானது வெகு அனாததவகளைப்பண்ணாநிற்கிறதோ அந்த சொற்பனநதானே நித்திரை தெளிந்தெழுந்திருந்த புருஷனுக்கு மோகத்தைப் பண்ணாமலிருக்கிறதோ அப்படிபோல தேகாதிசமமந்த ஸவரூபமான அகங்காரத்துக்கே சோகமுப், சந்தோஷமும், பயமும், கோசமும், லோபமும், மோகமும், ஆசை முதலானதுகளும் ஜனனமரணங்களுங் காணப்படா நிற்கிறதுகள். ஆததுமாவுக்கு இதுகளொன்றுமில்லை தேகம், இந்திரியங்கள், பிராணன், மனது இதுகளில் அபிமானத்தை யுடையவனாயும் அதுகளுக்கள்ளே பிராநின்றம், குணம், காமம், பயமான ஸவரூபத்தை யுடையவனாயும் ஸவரூபியாயுமிருக்கிற ஆததுமாவானவன் பரததிரிணிக்கொண்டு சூட்சுமவுபாதிக்களாலே சூக்திராததுமாவென்றும் மகத்துருவமென்றும் கோபிதமாகச் சொல்லப்படாநின்று சங்காரத்தில் மிகவும் ஓடிகொண்டிருக்கிறான் மனது, வாகு, பிராணன், சரீரம் இதுகளில் அகங்காரத்தை யுடையவனான சிவாததுமாவானவன் அக்கியானத்தினால் வெகு ரூபங்களால் பிரகாசிக்கப்படும் நிஷ்காரணமாயுமிருக்கிற இந்தச் சமசாரத்தை ஆசாரியவுபாசனையில் மிகவுந் தீக்ஷணமாயிருக்கிற கியானமாகிற கத்தியினால் சேதித்துவிட்டு பரமாதமானுபவத்தை யுடையவனாய் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவன் அந்தக்கியானமாவது எதுவென்றால் விவேகமென்னப்பட்ட கியானமாகாநிற்கிறது. வேதம் சதாமானுஷ்டானம், பிரத்தியட்சம், ஆசாரிய வுபதேசம், தாமம் இதுகளால் அந்தக்கியானமானதுண்டாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குஞ்சாரணமாயும் பிரகாசமாயுமிருக்கிறது பிரம்மே இந்தப் பிரபஞ்சமானது அநதப் பிரமஸவரூபமே, பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறென்றுமில்லை பென்று இந்தப்பிரகாரம் நிச்சயபுத்தியைக் கொடாநின்ற வேதமுதலானது களாலே யாதொரு விவேகமான துண்டாகிறதோ அந்த விவேகமானதே கியானமென்று சொல்லப்படும்.

எப்படியானால் கடகம் குண்டலமுதலான பூஷணமாகப் பண்ணப்பட்ட சுவாணமானது அந்தக் கடககுண்டலாதி பூஷணங்களைப் பண்ணுகிறதற்கு முன்னமேயும் சுவாணமாயிருந்ததோ அந்தக்கடகங்களைப்பண்ணி அழிக்கப் பட்ட பிற்பாடும் சுவாணமாயிருக்கிறதோ அந்தச்சுவாணநானே கடக மென்றும், குண்டலமென்றும், கிரீடமென்றும், தோளவளையென்றும், கடி சூத்திரமென்றும், கங்கணமென்றும், நானாவிதங்களான சபதங்களால் சொல்லப்பட்டாலும் சுவாணமாகத்தான் யிருக்கிறதோ அப்படியாக இந் தப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமான நானே மனுஷ்யாதி நானாவித சபதங் களாலே விவகரிக்கப் படுகிறேன் எனனைக் காட்டிலும் வேறாகப் பிரபஞ்ச மானதில்லை

வாரீர் உத்தவரே¹ சாகரம், சொற்பனம், சுமுபதி என்னப்பட்ட மூன்ற வஸ்தைகளையுடையதான மனதுக்குக் காரணமாகிய சத்துவாதி மூன்று குணமும் அததியாதமும், அதிபூதம், அதிதெய்வம் இதுகளையுள்ளதான இந்தச் செகததானது நித்தியக்கியான ஸவரூபனா² யாதொரு பரமாதது மாவினால் பிரகாசிக்கப்படுகிறதோ யாதொரு பரமாததுமாவானவா சமாதி முதலானதில் பிரகாசிக்கிறதோ அந்தப்பரமாததுமாவே சத்தியமாகாநிற்கி ரூ யாதொன்றானது உபாதிக்குப் பூவமு மில்லாததால் நாசததையடைந் தப்பிரபாடி மில்லாமலிருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவானது மத்தியகாலத்திலே யும் சொல்லப்படுகிறது மாததிரமேயல்லாமல் இல்லாமலிருக்கிறதோ எந் தெந்தவஸ்துவானது எந்தவஸ்து வினாலுடணாகக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கப்படு கிறதோ அந்த வஸ்துவானது அதுவே ஆகாநிற்கிறதென்று என்னுடைய கிச்சயம் அந்நெப்படியென்றால் கடமான மிருத்திக்கையினு ளுண்டாகக்கப்பட்டு அதிலேயே பிரகாசிக்கப்படுகிற படியினால் அந்தக்கடமானது மிருத்தது வனறியிலே வேறில்லையே அப்படியாகவே ஜகததானது பரமாததுமாவினால் உண்டாக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கிறபடியினால் அந்தப்பரமாததுமாவே ஆகாநிற் கிறது வேறன்று யாதோ ததவஸ்துகளுடைய சமோகமுண்டோ அதவா னது உதாராதமாக இல்லாமலிருந்தாலும் பரமாததுமாவினாலே ரஜோரு ணத்தை முன்னிட்டிக்கொண்டுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாயும் பரப்பிரமமத்தி னாலேயே பிரகாசிக்கப்பட்டாநின்று மிருக்கிறது அந்தப்பரமாததுமாவோ வென்றால் ஒன்றினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டாதாயத் தானே சித்தியாநின்றும் ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமாக நிற்கிறது ஆகையினால் அந்தப் பரப்பிரமமமே இந்திரியங்கள், ரூபாதி கிஷயங்கள், மனது, பஞ்சபூதங்கள் பரமாததுமா வென்று இந்த ரூபமாக க்சித்திரததுடன் விளங்காநிற்கிறது இந்தப்பிரண ரம் பிரகாசமாகப் பரமாத்ருமக் கியானத்துக்குக் காரணங்களான வேதமுத ளானதுகளாலே தேகாதிகள் பரமாத்ருமாவென்று கிஷேத்யாநின்ற ஆகாநிய னாலே பரமாத்ரும கிஷயமான சந்தேகத்தைச் சேதித்துவிட்டுப் பரமாதத்ரு மாதுபவானந்தத்தினாலே சந்துஷ்டானகி இந்திரியாதிகளின் நிசனும் ஒழியக் கடவன்.

எப்படியானால் கடமானது பிரிதிவி விகாரமானபடியினால் பரமாததுமா வல்லவோ, அப்படியேபோலப் பிரிதிவினுடைய விகாரமான தேகமானது பரமாததுமாவன்று அப்படியே இந்திரியங்களும் பரமாததுமாவன்று இந்திரியாபிமானி தேவர்களும் பரமாததுமாவன்று பிராணன், மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், பிரிதிவி, அப்பு, கேஜசு, வாயு, ஆகாசம், ரூப, ரச, கெந்த, ஸ்பரிசு சபதங்கள் பிரகிருதி இதுகளும் சடங்களானபடியினாலேயும் அன்ன விகாரங்களான படியினாலேயும் பரமாததுமாவன்று இந்தப்பிரகாரம் விவேககியானத்தை யுடையவனும் என்று ஸ்வரூபானுபவ சுகத்தை யுடையவனான புருஷனுக்குச் சத்துவாதிருண் ஸ்வரூபங்களான விஷய இந்திரியங்களாலே குணதோஷம் ஒன்று முண்டாகமாட்டாது எப்படியென்றால் நான்கு பக்கமும் வியாபியானின்றும் மறைவாக இரானின்றும் விட்டுப்போகா நின்று மிருக்கிற மோகங்களால் சூரியனுக்கு ஒரு குணதோஷமுமில்லையோ எப்படியானால் ஆகாசமானது உண்டானின்றும் நசியானின்றும் மிருக்கிற வாயு, அககினி, ஜலம், பூமி இதுகளுடைய குணங்களாலேயும் சீதோஷனாதி குணங்களாலேயும் ஸ்பரிசுக்கப் படாமலிருக்கிறதோ அப்படியேபோல அகங்காரத்துக்குச் சுகங்கார ஏதுக்களான சத்துவ ரசஸ் தமோகுணங்களாலே பரமாததுமாவால் ஸ்பரிசுக்கப் படாமலேயிருக்கிறா ஆனாலும் திடமான பகதியோகத்தினால் மனதுக்குப்பாப ஏதுவான விஷயங்களில் பிரிதியானது எப்போது தள்ளப்படுகிறதோ அந்தமட்டுக்கும் மாயையினால் பண்ணப்பட்ட அந்த விஷயங்களில் ஆசகதியானது வறசிக்கத்தக்கது எப்படியானால் நன்றாய் சிசுச்சை பண்ணப் படாமலிருக்கிற வியாதியானது மனவிபாளுக்கு அடிக்கடி உண்டாகாநின்றும் பீடியா நிற்கிறதோ அப்படியேபோல வாசிக்கப் படாமலிருக்கிற ராகத்து வேஷாதிகளையும் அதற்கு மூலமான காமங்களையுமுடையதான மனதானது புத்திரதாராதிகளில் ஆசகதியையுடையவனாயும் அககியையுமிருக்கிற புருஷனைக் கெடுத்தப் போடாநிற்கும் மிகவும் பிரயோசனமான யோகமாகத்தையுடைய புருஷனாகத் தேவர்களாலே ஏவப்படும் புத்திராதி ரூபமாயுமிருக்கிற விககினங்களால் அடிக்கப்படுவார்கள்.

ஆனாலும்வர்கள் மறுபடியும் பூவஜ்ஜனமத்தில் பண்ணப்பட்ட அபிரியாச பலத்தினால் யோகமாகத்தையே ஆசரிப்பார்களே யல்லாமல் காமமாகத்தை ஆசரிப்பார்கள், புருஷனைவன் காமங்களை மரணபரியந்தது செய்வா நிற்குன. காம விசேஷத்தினால் ஏவப்பட்டவனாய் வித்துவானேவென்றால் தேகத்தை யுடையவனாயிருந்து காமத்தைச் செயற்கொண்டிருந்தாலும் பரமாததுமான பவானந்தத்தினாலே இச்சையில்லாதவனாய் அந்தக்காமத்திலே ஆசகதியில்லாதவனாய் இருப்பன பரமாததுமாவின் விடத்திலேயே அசஞ்சலமான புத்தியையுடைய கியானியானவன் நின்றுகொண்டிருந்தாலும், உட்கார நிற்குந்தாலும், நடந்தாக் கொண்டிருந்தாலும், படுத்துக்கொண்டிருந்தாலும், மூத்திரப்புருஷாதிகளை விட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் அன்னத்தைப் பட்சிதனக் கொண்டிருந்தாலும், சுபாவமாய் தெரிசன் ஸ்பரிசனங்கள் முதலானது களைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும் இப்படிக்கிராநின்ற தேகத்தையும் அந்நி

யாமலிருப்பன் கியானமில்லாத போகளுக்கு எதராததமாக காணப்படா
 நின்ற விஷயங்களைக் கியானியானவன் பார்ப்பன் பார்த்தாலும் நானுவிதமா
 கக காணப்படுகிற படியினால் சொற்பணம்போலே அசத்தாகநிற்கிற தென்று
 அனுமானத்தினால் தள்ளப்பட்டாநின்ற ஆததுமாவைத்தவிர மற்ற வஸ்துக
 களை வஸ்துவாகநினைவான எப்படியானால் நித்திரைபண்ணுகிற புருஷனுன்
 வன் நித்திரைதெளிந் தெழுந்திருந்து சொற்பணத்திற காணப்பட்டாநின்றம
 தானே மறைந்துபோகாநின்று மிருக்கிற விஷயங்களை அசத்தாக எண்ணு
 கிறானே அப்படியேபோல் ஆததுமாவைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கிற வஸ்துவை
 அசத்தாக எண்ணுகிறான் சமசாரதெசையிலே சததுவாதிருணங்களை கர்
 மங்கள் இதுகளுடைய காரியத்தேநேந்திரியாதிகள் ஆததுமாவி லறியப்பட்
 டதாக விருந்ததுகளோ அதுதானே பரமாததுமக கியானத்தினால் விரத்தித
 துப் போகாநிற்கிறது ஆததுமாவோவென்றால் ஒன்றினால் கிரகிகப்பபட்ட
 வனுமன்று ஆகையினால் விகாரஞுனியனய் முததனுகாநிற்கிறது

எப்படியானால் சூரியனுடைய உதயமானது மஹிவியாளுடைய நேத்தி
 ரங்களின் இருட்டை நாசமபண்ணுகிறதே யல்லாமல் பூர்வமே சித்தமா
 யிருக்கிற கடாதி விஷயங்களை மறுபடி முண்டாகக் கிலலையோ, அப்படி
 போல் பரமாததுமாவான என்னுடைய கியானமானது புருஷனுடைய புத்
 தியினது அச்சியானத்தை நாசமபண்ணுகின்றதே யல்லாமல் பூர்வசித்த
 மான விகாரஞுனிய நென்கின்றதை மறுபடியு முண்டாக்குகிற திலலை இந்த
 ஆததுமாவானவன் ஸ்வயம் பிரகாசனயும் ஜனமரகிதனயும் நிர்விசேஷன
 யும் தேசகாலங்களால் அளவீடக் கூடாதவனயும் சகல பிராணியானாகும்
 அநதரியாமியாயும் பரிபூரணராயும் ஒருவராயும் விகாரஞுனியராயும் வாக
 காதிகளுக்கு எட்டாதவருமாயிருக்கிறா யாதொரு ஆததுமானினால் பிரே
 ரேபனை பண்ணப்பட்டது களாய வாகுமுதலான இந்திரியங்கள் விபாபரித
 துககொண்டிருக்கிறதெனவே அப்படிப்பட்ட பரமாததுமானினிடத்தில்
 சமஸ்தமான இந்தப் பேதமானது மனதினுடைய பிரமமாகா நிற்கிறது
 யாதொருகாரணத்தினால் ஆததுமாவைத் தவிர இந்தப்பேதத்துக்கு ஆஸ்ர
 யமானது வேறிலலையோ யாதொரு காமரூபங்களால் காணப்பட்டாநின்றம
 பஞ்சபூத ஸ்வரூபமாய் மிருக்கிறதோ அநதப் பிரபஞ்சமானது சத்திய
 மென்று சொல்லாநின்றம நங்களை பண்டிதர்களென நெண்ணிக்கொண்
 டிராநின்றபோகளுக்கு வேதார்த்தங்களில் இந்தஅரத்தமானது ஸுத்தியென்று
 வியாததமாகப் புத்தியுண்டாகா நிற்கிறது யோகாப்பியாசம் பண்ணின்
 றும் யோகம் நனுகப் பிடிபடாமலுமிருக்கிற யோகிக்குத் தேகமானது
 மத்தியிலே யுண்டாகாநின்ற ரோகமுதலான உபத்திரவங்களால் பிடிக்கப்
 பட்டதேயானால் அப்போது அநத வியாதிகு இந்தீ வுபாயமானது பண்
 ணத்தக்கது என்னவென்றால் சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி, இவர்களைச்
 சகிக்கிறபடியினால் தாகசநித்தியாதிகளையும் பிராணதாரணியோடே கூடித்
 கொண்டிருக்கிற ஸ்திர ஆசனங்களாலே சிந்தித்துவாதரோக முதலானதுகளையும்

தபசு, மந்திரம், அவுஷதம் இதுகளால் பாபகசிரகம் சாபமுதலானதுகளையும் எனது தியானத்தினாலேயும் கிரகனாதிக்களாலேயும் காமகருரோதாதிகளையும் யோகேஸ்வராளுடைய அனுப விாததியினால் டம்ப முதலானதுகளையுஞ் செலிக்கக்கடவன.

சிலபேர்கள் இந்த வுபாயங்களாலேயும் மற்றும் சிறிது உபாயங்களாலேயும் தேகத்தை மிகவும் சமாததனையும் செரைமுதலானதுகள் இல்லாததாயும் எவ்வனதையுடையதாயும் ஸ்திரமாயும் பண்ணிக்கொண்டு யோக சித்தியின்பொருட்டு எத்தனம் பண்ணுவார்கள் அதுவானது கியானநிஷ்டையையுடைய கிடானிகளாலே ஆதரவுபண்ணத்தக்கதன்று அந்த யோகசித்தியின்பொருட்டு பிரயாசமானது எப்படியானால் ஸ்திரமாக இராநின்ற விருட்சத்துக்குப் பலமானது விழுந்துபோகா நிற்கிறதோ அப்படிபோல நித்தியனான ஆதனமாவுக்குச் சரீரமனித்தியமான படியினால் அந்த ஆயாசமானது வியாததமாகிநிற்கிறது நிகதியமாக யோகாப்பியாசம் பண்ணுகின்ற புருஷனுக்குச் சரீரமானது, தீரக்கமாய ஆரோக்கியத்தை யடைநிற்குந்தேயாலால் புத்திமானாயும் என்னையே சரணமாக அடையாநின்று மிருக்கிற புருஷனாவன் யோகாப்பியாசத்தை விட்டு விட்டு அந்தக் காயசித்தியை விசுவசியாமலிருக்கக் கடவன இந்த யோகமாகக்கத்தை அனுஷ்டானம் பண்ணின்றும் என்னையே ஆசரியாநின்றும் நிஷ்காமனாயும் ஆத்தம் சுகானுபவத்தை யுடையவனுய்மிருக்கிற யோகியானவன் விக்கினங்களாலே கெடிக் கப்படாமலே எனது ஸ்வரூபத்தை யடைவனென்று சொன்னா.

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டுளிருத்தம்

ஆகம் முதலாய் நுதினம் துதிக்கும்

யோக மாரக்கத்தி னுடையத்தை யுரைத்தாரா

யோகமாரக்கத்தின் உபாயத்தைச் சொல்லுகின்றா

உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர் பகவானே ! வசப்படாத மனதையுடைய புருஷனுக்கு உமமால் சொல்லப்பட்ட இந்த யோகமாகக்கத்தை பிரயாசத்தினாலேயும் அனுஷ்டிக்கக் கூடாததாக எண்ணுகிறேன், ஆகையினால் வாரீர் அசுசுதரே ! புருஷனாவன் பிரயாசமன்றி எப்படி சித்தியை யடைவனோ அந்தப்பிரகாரம் எனக்கு நன்றாகத்தெரியும் படியாய்ச சொல்லக்கடவீர்

வாரீர் புண்டரீகாஷ்டரே ! மனதை நிக்கிரகியா நின்ற யோகிகளா னபோகள் மனோநிக்கிரகத்திலே மிகவுஞ் சிரமத்தை யுடையவாகனா ளும் மனதை நிக்கிரகிக்கப்படாம லிருக்கிறபடியினால் மிகவுங் கிலேசத்தை யடை யாநிற்கிறார்கள். ஆகையினால் வாரீர் அரவிரத லோசனரே ! சாரகியாமன பரமாங்கிசாளானபோகள் ஆனந்தத்தைக் கறவாநின்ற தேவரீருடைய சர ணூர விரதத்தையே சுசமாக ஆசரியா நிற்கிறார்கள் அநதப பரமாங்கிஷாள் உமமுடைய மாயையினால் மோகிக்கப் பட்டவாகளன்று யோககர்மங்களால் காவத்தை யுடையவாகளுமன்று மற்றபோகனோவென்றால் உமமுடைய மாயையினால் மோகிக்கப் பட்டவாகளாய் நான்களே யோகாப்பியாசத்தை யுடையவாகளென்றும் நான்களே காம மாக்கத்திலே சமர்த்தாளென்றும் மிகவுங் காவத்தை யுடையவர்களாய் முததாளாகாமலே யிருக்கிறார்கள். தேவரீர் பிரமமாதிசமஸ்தமான தேவர்களுடைய ஸ்ரீமததான கிரீடகோடி களாலே ஸபரிசிக்கப்பட்ட பாதாரவிரதத்தை யுடையவராய் ஸ்ரீராமாவதா ரத்தில் வானரரூபாளான மிருகங்களுடனேகூட பிரீதியினால் சினேகமபண் ணிக்கொண்டிருந்தீயோ அப்படிப்பட்ட தேவரீருக்கு அநன்னிய சரணு ளான தாசாளிடங்களில் பக்த பராதீனராயிருக்குகை ஆசசரியமாயெனன? சுமஸ்தசெகததுக்கும் அநதரியாமியாயும், ஆகதுமாவாயும், பிரியராயும், நியந தாவாயும், ஆசிரதாளுகஞ்ச சகல புருஷாததத்தையுங் கொடாநின்று மிருக் கிற அப்படிப்பட்ட தேவரீரை பலிசச்சக்கிரவாததி, பிரகலாதனன முதலான பக்தாளிடங்களில் உமமாறபண்ணப்பட்ட அனுககிரகத்தை யறியாநின்ற புருஷனுனவன எவனான ஆசரியாமற போவன மிகவுந் துசசமான சொககாதிபலமானது தேவரீரற கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்திரியங் களுக்குச் சுகதுக்கத்தின் பொருடமெ பின்னோடே தேவரீரை மற்றது போ கிறதின பொருடமெ உண்டாகாநிற்கிறதோ அப்படிப்பட்ட சொககாதி பலத்தை எவனதான கோருவன எவனதான தேவரீரைக்காட்டிலும் வேறான தேவதாரதரத்தை அபிஸவரியத்தின் பொருட்டுதான மோகத்தின் பொருட்டுதான சேவிப்பன தேவரீருடைய பாதாரவிரதத்தைச் சேவித் துக்கொண்டிராநின்ற எங்களுக்கெதுதான் துல்லபம்

வாரீர் ஈசனே ! யாதொரு தேவரீர் உள்ளே அந்தரியாமியாயும் வெளி யில் ஆசாரிய ரூபமாயுமிருந்து சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் விஷய ஆசக்தி யைப் போக்கடியாநின்று உமமுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசமபண்ணி விககிரேரோ பிரமநிஷ்டாளானபோர்களும் தேவரீராலே பண்ணப்பட்ட உப காரத்தை ஸமரியாநின்று மிகவும் கிருத்தியுடையாநின்ற பரமாரதத்தை யுடையவர்களாய் பிரம்மாவினுடைய ஆயுசினாலேயும் அப்படிப்பட்ட தேவரீ ருக்குப் பிரிதி வுபகாரத்தைப் பண்ணமாட்டார்கள்.

சுகர் வாக்கியம். •

வாராய் பரிஷித்து மகாராசனே ! இரதப்பிரகாரம் மிகவும் பிரீதி யையுடைய மனதுள்ளவரான உத்தவராலே கேழ்க்கப் பட்டவராயும்

செகந்தையே லீலாசாமகிரியாத வுடையவராயும் தமமுடைய சத்திகளான சத்துவாதி குணங்களால் கிரகிக்கப்பட்ட திரிமூர்த்தி ரூபத்தை யுடையவராயும் ஈஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரராயும் மிகவும் பிரீதியினால் மனோகரமான புனசிரிப்பை யுடையவராயுமிருக்கிற அநதப் பகவானுவா உத்தவரைப் பார்த்து இநதப்பிரகாரஞ் சொல்லுகின்றா

புநீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! புருஷனுனவன் சிரத்தையுடனே யாதொரு பாகவத தாமங்களைக்கெட்டு உபாயாநதரங்களுலே செயிக்கக்கூடாததானமிருதயுவையும் செயிக்கிறுனே மிகவுஞ் சுகரூபங்களான அபபடிப்பட்ட எனது தாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர் புருஷனுனவன் எனனையே தியானஞ்செய்துகோண்டு எனனிடத்தில் சமாபதிக்கப்பட்ட மனது புத்தி இது கணையுடையவனாய் எனது தாமங்களுலேயே ஆசையை யுடையவனாய் சமஸ்தமான சுவதாமங்களுயும் துரைப்படாமல் பண்ணக்கடவன். தேவாள, அசுராள, மனுஷியாள இவர்களுக்குள்ளே யாதொருபோகள் எனதுபகதாளான சாதுக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற புண்ணிய தேகங்களை ஆசரிக்கக் கடவன் தனியேயாகிலும் சிறிதுபேரைச் சோததுக்கொண்டாகிலும் எனக்குப் பிரீதியர்த்தமாக எனது மகோச்சவ முத்தலானதுகளை நற்கீத வாததியத்துடன் உபசாரங்க ளோடுகூடச் செய்துவிக்கக் கடவன் நிரமலமான சித்தத்தை யுடைய புருஷனுனவன் எனனையே ஆநாசமபோல சமஸ்தபிராணிகளிலேயும் தனது ஆத்தமாவிலேயும் அநதிரியாமியாயும் உள்ளும் வெளியும் பரிபூரண னுயமிருக்கிற பரமாததுமாவாகப் பாரக்கக்கடவன்.

வாரீர் உத்தவரே! இநதப்பிரகாரம் சமஸ்த பிராணிகளையும் எனது ஸ்வரூபமாகப்பார்த்து பூசியா நின்றும் பரிசுத்தமான கியான நிஷ்டையை ஆஸ்ரயித்தவனாயிராநின்ற புருஷனுனவன் கியானிபென்று சொல்லப்படுவன பிராமமண்ணிடத்திலும் சண்டாளனிடத்திலும், பிராமமண்ணின் பொருட்டுக் கொடாதவனிடத்திலும், சூரியனிடத்திலும், நெருப்புப்பொறியிலேயும் குரூரனிடத்திலும், சாநதனாகவிருக்கிறவனிடத்திலேயும், சமபுத்தியாயிருக்கிறவன் பண்டிதனென்று சொல்லப்படுவன இநதப்பிரகாரம் மனுஷியாளிடங்களில் அடிக்கடி எனது புத்தியைப் பண்ணினதற் புருஷனுக்குச் சீக்கிரமாக கலகம், அருண்யம், அவமானம், அகங்காரம் இதுகள் நசித்துப் போகாநிற்கும் தனனைப்பார்த்துச் சிரியாநின்ற சிநேகிதானேயும், நான் வுத்தமன், அவன் நீச்சென்னென்ற திருஷ்டியையும், அத்துனுண்டாகா நின்ற லசையையும், விட்டு விட்டு நாய், சண்டாளன், பசு, கழுதை இவர்கள் முதல் சமஸ்த பிராணிகளையும் பரமாததம் புத்தியினால் பூமியிலே தெண்டா காரமாகப் பிரணமம் பண்ணக்கடவன். அநதமட்டுக்கும் சமஸ்த பிராணிகளிலேயும் பரமாததுமாவான நான் அநதிரியாமியா யிருக்கிறேனென்கிற புத்தியான துண்டாகாம லிருக்கிறதோ அநதமிட்டுக்கும் இநதப்பிரகாரம் மனோவாக்குக் காயங்களா லுபாசிக்கக் கடவன்.

இந்தப்பிரகாரம் பண்ணினிற புருஷனுக்குச் சமஸ்த பிராணிகளையும் பரமாத்மாவாக அறிகிறபடியினால் உண்டாகாநின்ற கியானத்தினால் சமஸ்த மும் பரப்பிரமம் ஸ்வரூபமாகவே அறியப்படும். இந்தப்பிரகாரம் பாரா நின்ற காமபந்தத்தில் நின்றும் விடப்பட்டவனாய் சமஸ்த காமங்களில் நின்றும் ஒழியக்கடவன் சமஸ்த பிராணிகளிலேயும் நானே அநதநியாமியாக இருக்கிறேனென்கிற யாதொரு புத்தியுண்டோ மனோவாக்ருக காயங்களினால் செய்யப்படாநின்ற இந்தப் புத்தியை சமஸ்த உபாயங்களுக்குள்ளே உத்தமமான உபாயமாகா நிற்கிறதென்று என்னுடைய நிச்சயம்.

வாரீர் உத்தவரே' நிஷ்காமமான எனது தாமத்துக்கு வித்தியாச முத லானதுகளாலேயும் கொஞ்சமாகிலும் நாசமுண்டாகிறதில்லை இந்தக் தாம மானது என்னாலேயே நிறகுணவென்று நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது எப்படியானால் பயம், சோகம் இது முதலானதுகளால் ஓடிப்போகிறது வீறிடுகிறது இதுமுதலான வியாபாரமானது வியாததமாகச் செய்யப்படுகிறதோ அப்படியோல யாதொருவெள்கீக காரியாப்பியாசமானது வியாததமாக உண்டாகநிற கிறதோ அநதப்பியாசமும் பரமாத்மாவான என்னிடத்திலேயே பலவிசைகை விலலாமல் சமாப்பிக்கப் பட்டதேயானால் அதுவும் உத்தமகாமமாக நிற்கும் சத்திய ஸ்வரூபனாயும் சுகஸவ ரூபனாயுமிருக்கிற என்னை அசத்தாயும் அநித தியமாயுமிருக்கிற மனுவிய தேகத்தினால் இந்த மனுவிய ஜன்மத்தில் உபா சிக்கிறது யாதொன்றுண்டோ இந்த உபாசனையே புத்தியுடைய பேர்களுக்கு விவேகமாகா நிற்கிறது விவேகத்தை யுடையபோகளுக்கு விவேகமாகா நிற கிறது கேளும் உத்தவரே' தேவர்களுக்கும் அறியக்கூடாததாயும் சமஸ்த மாயுமிருக்கிற பிரமம் நிஷ்டைபீனுடைய இந்த வுபாயமானது சஞ்சேகூப மாயும், விஸ்தாரமாயும், நமமாலே உமக்குச் சொல்லப்பட்டது சந்தேக மில்லாமலும் யுகதிகளோடே கூடிக்கொண்டு மிருக்கிற தத்துவக் கியா னமும் மிகவும் உமக்கு நமமால் சொல்லப்பட்டது. புருஷனாவன இந்தக்கியானத்தை யறிந்து ஒரு சமுசயமு மில்லாதவனாய் காமபந்த தில் நின்றும் விடுபடுவன். யாதொரு புருஷனாவன என்னுடையதொரு சொல்லப்படும் அனுதியாயும் வேதாந்த ரகசியமாய் மிருக்கிற உமமுடைய பிரஸன்னரூபமான இந்த வுபாக்கியானத்தை அனுசந்தானம் பண்ணுகிறேனே அநதப்புருஷனாவன பரப்பிரமமத்தையே யடைவன் யாதொரு புருஷ னாவன இந்த உபாக்கியானத்தை எனது பதாளிடத்திற் சொல்லுகிறே னே பிரமமக்கியானத்தைக் கொடாநின்ற அநதப்புருஷனுக்குப் பரிபூரண மான எனது ஸ்வரூபத்தையே கொடுப்பேன். யாதொரு புருஷனாவன மிகவு மங்கனகரமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற வுபாக்கியானத்தை நான் தோறும் பாராயணம் பண்ணுகிறேனே அநதப்புருஷனும் இந்தவுபாக்கியா னத்தை மகா சிரத்தை யுடையவனாய் கேட்குகிறேனே அநதப்புருஷன் என்னிடத்தில் அசஞ்சலமான பக்தியைப் பண்ணுகின்ற காமபந்தமில்லாமல் மூத்தனாவான்.

வாரீர் உத்தவராகிய சிநேகிதரே! உமமாலே இருதப்பிரமமககியான மானது நன்றாகத் தரிக்கப்பட்டுதா? உமமுடைய மனதிலுண்டாகாநின்ற மோகமும், சோகமும், சமுசயமும் போயவிட்டுதா? இருதப் பிரமமககியான மானது உமமாலே டாம்பிகனுகும், நாஸதிகனுகும், வஞ்சகனுகும், கேழ்க்கவேணுமெனகிற சிரததையிலலாத வனுகும், வணக்கமில்லாதவனுகும், உபதேசிக்கப் படாததக்கதன்று இருத்த தோஷங்க ளிலலாதவனுகும், பிராரமணாகளிடத்தில் பகதியை யுடையவனுகும், எனது பகதனாகும், சாது வாகும், பரிசுத்தமான மனதையுடையவனாகும் மிருக்கிறவனாகும் உபதேசிக்கக்கடவன. சூத்திரர்களுக்குப் பகதி யிருந்ததேயாகில அயர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கது. எப்படியானால் மதுரமான அமிரதத்தைப் பானம் பண்ணிவனுகுப் பிண்ணியும் பானம் பண்ணாததக்கது வேறில்லையோ அப்படிபோல தத்துவத்தை யறியவேணுமெனகிற புருஷனுக்கு இருதப் பிரமமோககியானத்தை யறிந்து மேலேயறியத்தக்கது ஒன்றுமில்லை

வாரீர் உத்தவரே! மனுவியாகளுக்கு கியானத்திலும் காமத்திலும், யோகத்திலும், கிருஷிமுதலான விருத்தியிலும், தெண்டரிதியிலும், தர்மராத காமமோக்ஷமெனகிற நான்குவிதமான புருஷராத மெவவன விருக்கிறதோ, அந்த நான்குவிதபுருஷராதமும் நானேயாக நிற்கிறேன் புருஷனுனவன் எப்போது சமஸ்த காமத்தியாகத்தை யுடையவனாய் சரீரத்தையும் எனப்பொருட்டு சமாபதித்தவனு யிருக்கிறானோ அப்போது அந்தப் புருஷனுனவன் எனது அனுகூலத்தகளுக்குப் பாததிரைக் நிற்கிறான். அதனால் மோக்ஷத்தை யடையா நின்று என்னுடைய சாரூபியத்தின் பொருட்டு நிச்சயமாக யோக்கியனாக நிற்கிறான்

ஸ்ரீ சுகர் வாககியம்.

வாராய ராஜனே! ஸ்ரீபகவானால் இருதப்பிரகாரம் காண்பிக்கப்பட்ட போகமராகத்தை யுடையவரான அந்த ஸ்ரீ உத்தவரானவர அப்போது ஸ்ரீ பகவானுடைய வராதத்தைக்கேட்டுப் பரிதிபிடுகிலே பரிபூரணமான இருதயத்தை யுடையவராகும், ஆனந்தபாஷ்பகங்களினால் பரிபூரணமான நேதிரத்தை யுடையவராகும், அஞ்சலிபந்தம் பண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுஞ் சொல்லாமலிருந்தாரா.

வாராய் பரிஷித்தமகாராஜனே! சிநேகிதனில் அலைந்து கொண்டாரா நீய்ற சித்தத்தைத் துறியததினால் நிறுத்தி தன்னைக் கிருதராதத்தனோனென்று எண்ணிக்கொண்டு சிவசினுலே ஸ்ரீபகவானுடைய சரணாகீர்தவனைப் பரிசித்ததுக்கொண்டு சாஷ்டாகமமாகப் பிரணாமம் பண்ணி அஞ்சலி பந்தம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பிரம்மாவுக்கும் ஜனகராகிய ஜகத காததாவே! யாதொரு ரோகமானது எனினுல ஆஸ்ரயிக்கப் படடிருந்ததோ, அந்த மோகமாகிற மகாதகாரமானது உமமுடைய சன்னிதானமாதிரத்தினுலே ஒடிப்போய லிட்டது. எப்படியானால் அக்கினியினுடைய சமீபத்தி லீருக்கிறவனுக்கு சிதபாறையும் அந்தகாரமும் உண்டாக மாட்டாதோ அதுபோல எனது அக் கியானமானது ஒடிப்போய விட்டது ஆனாலும் கிருபையை யுடையவரான உமமால் எனப்பொருட்டு உமமுடைய மாயையினால் அபகரிக்கப்பட்டிருந்த கியானமான தீபமானது திருமபவும் கொடுக்கப்பட்டது யாதொரு புருஷ னானவன் உமமால்செய்யப்பட்ட அநுகிரகத்தை யறிகின்றானோ அந்தப் புருஷன் எவனதான் உமமுடைய பாதமுலத்தை விட்டுவிட்டு வேறொரு ஹைச சரணமாக அடைவன் வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! தேவரீருடைய மாயை யினால் கிருஷ்டி விருத்தியின் பொருட்டு காசாருகாள், விருஷணிகள், அந தாகள், சாததுவதாகள் இவர்களிடத்தில் எனக்கு யாதொரு கிநேகபாச மானது உமமாலேயே ஆததுமக் கியானமாகிய கத்திழினால் சேதிக்கப்பட்டு போயிற்று

பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் மகாயோகிஸ்வரரே! உமது பொருட்டு பிரணமம் பண்ணுகிறே (எப்படியானால்) எனக்கு முகத்தியிலேயும் உமமுடைய சரணரைவந்ததில் யாமலிருக்கிற பகதியான துண்டாகுமோ அந்தப் பிரகாரம் பிரபன்னான என்னை கிஷிக்கக்கடவிரென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீ உத்தவருடைய வராத தையை அங்கீகரித்து அவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் ஒருவராததை சொல்லு கிறார்.

வாரீர் உத்தவரே! என்னு லாககியாபிக்கப் பட்டவராய் பதரியென்று பெயரை யுடையதான் எனது ஆசிரமத்தைக்குறித்துப் போகக்கடவீர் அவ விடத்தி லென்னுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தமான அளக் கந்தையினுடைய தெரி சனத்தினுலேயே சகியாய கொண்டு ஸ்நான ஆசமனங்களாலேயும் சமஸ்த பாபங்களுமும் போக்கடித்தவராய் மரவுகளைத் தரித்துக் காட்டிலிராநின்ற கந்த முலபலகளைப் பட்சித்துக்கொண்டு சுகத்திலிசைச மீலஸாதவராய் கீதோஷண முதலான விஷயங்களைச் சகியா நின்றகொண்டு சதாசார பன்ன றாய் இவ்விநிய நிகிரகத்தை யுடையவராயும், சாந்தராயும், ஸ்திரமான புத்தி யினால், கியானம், பரமாதமானுபவம் இதுகளோடே கூடினவராய் என்னும் உம்பொருட்டு யாதொரு தத்துவக் கியானமானது உபதேசிக்கப் பட்டதோ அந்த தத்துவக் கியானத்தைத் தாரணம் பண்ணக்கடவீர். என்னிடத்தில் கைப்பிசுக்கப்பட்ட வாக்கு சித்தம் இதுகளை யுடையவராய் எனக்குப் பிழி யின்பொருட்டு கூவதாமானுஷ்டான பரதக் இருக்கக்கடவீர். பின்பு சத்துவ கஜஸ் தமோகுணங்களை அதிகரிப்பித்து எனது சரீரூபியத்தையே யுடைய பப்போகிதீர்.

ஸ்ரீ சுகர் வாகியம்.

வாராய் மகாராஜனே¹ அநத உததவரானவா சங்காரத்தை விவாததியா
 நின்ற புத்தியை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணரால் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லப்
 பட்டவராய் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடிகளில் மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணம்
 பண்ணி சிரசை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமபண்ணி
 சுகதுக்கங்களில் நின்றும் விடுபட்டவரா யிருந்தாலும் புறப்பட்டுப்போகுஞ்
 சமயத்தில் இளகாநின்ற புத்தியை யுடையவராய் சண்ணீர்களால் ஸ்ரீபகவா
 னுடையதிருவடிகளை நினைத்தார மிகவும் விடக்கூடாததான சிநேகதையுடைய
 வராயும் அதினால் விட்டுப்பிரிகிறதற்கு மிகவும் பயப்படாளின்று மிருக்கிற
 உததவரானவர் அநத ஸ்ரீபகவானை விடுகைக்கு சாமாதிய மில்லாதவராய்
 வியசனத்தை யுடையவராய் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆக்கினையினுலே அவருடைய
 திருவடிகளைச்சிரசில் தரிப்பாநின்றும் அடிக்கடி அநதப்பகவானைச் சாஷ்டாங்க
 மாகப் பிரணாமபண்ணி மகாதுக்கத்துடன் புறப்பட்டுப்போனா பிற்பாடு
 மகா பாகவதரான² ஸ்ரீ உததவரானவா அநதப் பகவானை இருதயத்திலேயே
 தரித்துக்கொண்டு பதரிகாசிரமத்தை யடைந்தவராய் செகத்துக்களுக்கு
 முக்கிய பந்துவான ஸ்ரீஹரியினால் எந்தப் பிரகாரமாக ஸ்ரீ பகவானிடத்தில்
 சித்தத்தைச் சமாபித்து சமாதியை யடைந்து ஸ்ரீஹரியினுடைய வைகுந்
 தத்தையடைந்துவிட்டார யோகிஸ்வரர்களாலே சேவிக்கப் படாநின்ற திரு
 வடிகளை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணராலே மகாபாகவதரான ஸ்ரீ உததவரின்
 பொருட்டு சொல்லப்படும், பகவதபகதிமாக்கமாசிற ஆனந்த சமுத்திரத்
 தோடேகூடிக் கொண்டு மிருக்கிற இந்தக்கியானுமித்தத்தை யாதொருபுருஷ
 னானவன் மிகவுஞ் சிரதகையுடன் சேவிக்கிறானே அவனுடைய சங்கத்தி
 னால் ஜகத்து முக்தியை யடையா நிறகுமானால் அவனுக்கு முக்திக்குக்கேழ்க்
 கவேண்டிய தில்லையன்றோ சகல வேத காததாவான யாதொரு பகவானு
 வா பிரவிததிமாக்கம் இதுகளையுடைய புருஷானின் சங்காரபயத்தையும்
 ரோக சுவாதிபயத்தையும் போக்கடிப்பதற்குப் பிரமரமானது புஷ்பசாரத்
 தைக் கிரகிக்கிறப்போலவே தாந்தருபமான கியான விக்கியானருபமாயும்
 சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற அமித்ததையும் கிருத்ததையும் கிரகித்தாரோ,
 யாதொரு பகவானுனவா இந்த இரண்டு அமித்ததையும் எகய யோக்கிய
 மாகத் தமமுடைய பகதானைப் பானம் பண்ணிவித்தாரோ செகத் காததா
 வாயும் மகாவிஷ்ணுவென்று பெயரையுடையவராய் மிருக்கிற அநதப்புரு
 ஷோத்தமரைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமபண்ணுகிறேன்

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

கவுசிகா ஜனகா கருதுமா முனிததி
மவுசலோ பாககியா னமதை புகனரா

மவுசலோ பாககியானஞ் சொல்லப் படுகின்றது

பரிசுதித்து வாக்கியம்.

வாரீர பிரமமரிஷியே ! மகாபாகவதோததமரான ஸ்ரீ உத்தவரானவர் பதரிகாசாமததைச குறித்ததுபோன பிற்பாடு சகலலாகநாயகரான ஸ்ரீபகவானுவா துவாரகாபட்டணத்தில் என்னபண்ணினார் ? தமமுடைய குலமானது பிராமணசாபத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கையில் யாதவகுலோததமரான ஸ்ரீபகவானுவா சமஸ்தபிராணிகளுடைய நேத்திரமுதலான இந்திரியங்களுக்கு, ஆனந்தகரமான தமமுடைய திவ்வியமங்களை மூர்த்தியை எந்தப்பிரகாரமாக விட்டுவிட்டார் ? ஸதீரீகளானபோகள் யாதொரு பகவானுடைய திவ்வியமங்களை மூர்த்தியிலே முழுக்கியிருக்கிற நேத்திரத்தைத் திருமபவும் இழுக்குகைக்கு சமாததாளாகாமற போனாகளோ ! யாதொரு ரூபமானது காதுகளுடைய ரதிரத்தினால் பிரவேசியாநின்று சத்புருஷர்களுடைய இருதயத்தில் எழுகப்பட்டதுபோல அதைவிட்டுச் சலியாமலிருக்கிறதோ யாதொரு பகவானுடைய சவுந்தரியமானது கோத திக்கப்படாநின்று கொண்டு கவியீஸவராசனுடைய வாக்ருக்குக்கு உலலாச விசேஷத்தை யுண்டாக்கிறதோ அரசுசன்னுடைய ரத்தநிலிராநின்று யாதொரு பகவானுடைய திவ்விய ரூபத்தைப்பார்த்து யுத்தத்தில் அடிபட்டுப் போகாநின்ற இராஜர்கள் அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய சாரூபியத்தையே யடைந்தாகளோ அப்படிப்பட்ட திவ்வியமங்களை மூர்த்தியை எந்தப்பிரகாரமாக விட்டார்களென்று கேளாநின்ற பரிசுதித்து மகாராஜாவைப் பார்த்து சுகப்பிரமமரிஷி சொல்லுகிறார்

சுகப்பிரமம்மரிஷி வாக்கியம்.

வாராய ராஜனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவர் ஆகாசத்தில் சூரியபரிலே உதயமுதலானதுகளாலேயும் சூரியில பூசலனமுதலானதுகளாலேயும் அந்தரி உதயத்திலே திக்குகள் பற்றிக் கொண்டெகிறதும் முதலானதுகளும் இந்தப் பிரகாரம் உண்டாகாநின்ற மகோதபாதகளைப் பார்த்து கதர்மியென்னப்பட்ட சபையிலிராநின்று யாதவர்களை நோக்கி இந்தப்பிரகாரம் ஒருவாற்தை சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாருங்கள் யாதவசிரேஷ்டர்களே! துவாரகையில் மிருத்தியு குசந்தனாயும் கோரங்களையுமிருக்கிற இந்த மகோதயாதவக ஞ்ணடாயிருக்கிறது கள நமமுடைய குலத்துக்குப் பிராமமணாதிததில் நின்று அதுக்கிர மிக்கக்கூடாத சரபம் உண்டாயிருக்கிறது ஆகையால் இவ்விடத்திலும் மால ஒரு முகூதத்தாலமாகிவிடுமிருக்கத்தக்கதன்று ஸதீர்களும், பாலாக ளும், விருத்தர்களும் சங்கத்தவாரதங்குப் போகட்டுமே, நாமோவென் றால் பிரபாசதீர்த்தத்தைக் குறித்துப்போவோம் யாதொரு சேஷத்திரத்தில் சரஸ்வதிக்ரியானது மேற்குமுக்காய பிரவசிப்பாநிற்கிறதோ அந்நதீர்த்தத் திற்போய ஸநாமபண்ணி பரிசுத்தர்களாய சித்தசுமரகானத்தை யுடைய வாகளாய உபவாசமிருந்து தேவதைகளைத் திருமஞ்சனமுதலான சோடச வுபசாரங்களாலேயும் பூஜைபண்ணுவோம் நாமபிராமமணாகளால் பண்ணப் பட்ட சாந்தியுடையவர்களாய மகானுபாவர்களான அநதபிராமமணா களையும், பசுக்களும், பூமீ, சுவானங்கள், வஸ்திரங்கள், யானைகள், குதிரை கள், ரதங்கள், கிருங்குகள் இதுகளால் நன்றாகப்பூசிப்போம் சகல அரிஷ்ட ததையும் போக்கடியாநின்ற இந்த விசிபானது உத்தமமாயும் கலியாண கரமாகாநிற்கிறது கேலர்கள், பிராமமணர்கள், பசுக்கள் இவர்களுடைய பூசையானது மனுஷியர்களுக்கு மிகவுஞ்சிரேயசுக்கு ஏதுவாகாநிற்கிறது

வாராய ராசனே! இந்தப்பிரகாரம் சொல்லாநின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வானுடைய வாத்தனைகளைக் கேட்டு சமஸ்தமான யாதவவிருத்தர்களும் அப் படிதானேசெய்வோமென்று அங்குகிதது ஓடவசுளால் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி ரதங்களால் பிரபாசசேஷத்திரமவந்து சோந்தார்கள் அநதசேஷத் திரத்தில் சமஸ்தமான யாதவர்களும் எதுசிரேஷ்டமான ஸ்ரீபகவானு லுக் கியாபிக்கப்பட்டவர்களாய பரமமானபகதியினால் சிரேயஸகரமான சமஸ்த காமங்களையும் பண்ணினார்கள் பிற்பாடு அநத சேஷத்திரத்தில் தெய்வகதி யினால் விவேகயீனர்களாய மதுரமான மத்தியத்தைப் பாணமபண்ணினா கள், யாதொரு மத்தியத்தினுடைய பானத்தினால் புத்தியானது தளபப் பட்டுப்போமோ, அப்படிப்பட்ட மத்தியபானத்தினால் மத்தர்களாயும், மிக வுங்கொலிதமான மனதை யுடையவர்களாலேயும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னுடைய மாயையினால் மூடங்களாயுமிருக்கிற அநத எதுவிரர்களுக்கு ஒரு வருகுகொருவா மத்ததாஹி கல்கமுண்டாசசுது அத்தை மிகவும் கோபத் தையுடையவர்களாயும் ஒருவனைப்பாருவன் கொல்லவேண்டுமென்று ஆக்கி ரமத்தையுடையவர்களாய் தனுக்களாலும், கத்திகளாலும், பல்லயங்களா லும், கெதைகளாலும், தோமரங்களாலும், சுட்டிகளாலும் புத்தமபண்ணி னார்கள் மிகவும் நாசுக்குபகமும சலியாநின்ற டெக்கியங்களுடையதுக ளான ரதங்களாலும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும், கோவேறுகழு தைகளாலும், ஓட்டக்கங்களாலும், ரிஷபங்களாலும், கடாக்களாலும், மனு

ஷியாகளாலும் ஒருத்தருக்கொருத்தா எதிர்த்து அந்த யுத்தத்தில் மிகவும் காவதையுடையவர்களை யடித்தார்கள்

எப்படியானால் வனத்தில் யானையானது தந்தங்களால் எதிரியானயானையை அடிக்குமோ, அதுபோல யுத்தமபண்ணினார்கள் அந்த யுத்தத்தில் பிரத்தியுமன்னும், சாமபனும், இவாகனிநுவரும், அனிருதகன், சாததகி, இவவிருவரும்; சுபத்திரன், சங்கிரமசித்து, இருகிறவரும்; சசாரு, தெதன் இவாகனிநுவரும்; சுமித்திரன், சரதன் இவாகனிநுவரும்; சடன, உலமுக்ன் இவவிருவரும் இந்தப்பிரகாரமாகத் தொந்தயுத்தம் பண்ணினார்கள் இன்னம் மற்றுமுள்ள சுகசிரிசிது, சுதசிது, பானு இவர்கள் முதலான எதுவீரர்களும் முருகரால் மோகிக்கப்பட்டவர்களாய் மத்தியபானமத்ததினும் மிகவும் பலதையுடையவர்களாய் ஒருவருக்கொருவா தொந்தமாக எதிர்த்து தாசாருகள், போசாள், அந்தகாள், விருஷணிகள், சாந்துவதர்கள், மாதவர்கள், அற்புதர்கள் மாதரர்கள், சூரசேனர்கள் மிதரசனர்கள், குருரான், குந்தியான் இவர்களும் சிநேககர்களை விட்டுவிட்டு ஒருத்தருக்கொருத்தா அடித்துக்கொண்டார்கள் புத்திரர்கள் யிருக்கிறபோர்கள் விவேகயிரர்களாய் யிருந்துகொண்டு பிதாக்களுடனும் பிராதாக்களுடனும், தவுத்திராக்களுடனும், சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பனுடனும், அம்மான மாறோமும் எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணினார்கள் பந்துக்கள் பந்துக்களோடே யுத்தம்பண்ணினார்கள் கியாதிகள்தானே கியாதிகளையடித்தார்கள் அந்த யுத்தத்தில் பாணங்கள் ஜயத்தையடைந்து போகையில் அந்த எதுவீரர்கள் ஒருபிடி கோரைகளைப் பிடிங்கிக்கொண்டார்கள், முஷ்டிகளால் சிங்கிக்கப்பட்டாறின்ற அந்தக் கோரைகளானதுகள் வச்சிராயுத்தக்குச் சமானங்களான உழலைத்தடிகளாய் விட்டதுகள் அதுகளால் ஒருத்தருக் கொருத்தா அடித்துக் கொண்டார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுலே தகையப்பட்டிருந்தாலும் அந்த எதுவீரர்கள் அந்தக் கோரைகளால் அவரையுமடித்தார்கள்

வாராய ராஜனே ' மிகவுங்கோபத்தை யுடையவர்களாயும் விவேகயீனர்களாயும் ஒருவருக்கொருவா எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணினன்று மிருக்கிற அந்த எதுவீரர்கள் பலராமரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையும் எதிரியாக எண்ணினவர்களாய் அவர்களையும் அடிக்கிறதற்கு எத்தனம் பண்ணினார்கள் வாராய ராஜனே ' பிற்பாடு அந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களும் மிகவுங்கோபத்தை யுடையவர்களாய் பிடி கோரையை உழலைத்தடியாக உடையவர்களாய் அந்த யுத்தத்தில் சஞ்சரியாறின்றுகொண்டு அடித்தார்கள் பிராமமணசாபத்தை யுடையவர்களாயும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய மாயையினால் சூழப்பட்ட மனதையுடையவர்களாய் மிருக்கிற அந்த எதுவீரர்களுக்குச் சண்டைமித்தமாக உண்டாகாறின்ற கோபமானது குலக்ஷயத்தையே அடைவித்தது எப்படியானால் மூங்கில் ஒன்றுக்கொன்று ஐயுறந்து அதினுண்டாகாறின்ற அககிளியானது அந்தவனத்தையெல்லாக தகித்துப்போடுமோ அப்படிபோல அந்தக்கேர்பமானது குலத்தையே நாசம்பண்ணிற்று. இந்தப்

பிரகாரம் தம்முடைய சமஸ்தகுலங்களும் நாசத்தையடைந்து போயிருக்கையில் மீந்திராநின்ற ஸ்ரீகேசவரானவர ஸ்ரீமயினுடைய பாரதநீராகப்பட்டுத் தென்று எண்ணிக்கொண்டார் பிற்பாடு பலராமரானவர் அந்தச் சமுத திரத்திலேயே பரமாத்மத்தியான ரூபமான யோகமாகக்கத்தை ஆஸ்ரயித்துத் தம்முடைய ஆததுமாலை பரமாத்மாவின்விடத்திலே கூட்டிவைத்து மஹாபயசரீரத்தை விட்டுவிட்டார் பகவானுன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுன்வர் பலராமருடைய நிரியாணத்தைப்பார்த்துப் பின்பு அசுவத்த விருட்சத்தை யடைந்து ஸ்ரீமயில் மவுனமாயிருந்தார்

எப்படியெனில் நான்கு புஜங்கையுடையதுகளாயும் மிகவும் விளங்கா நின்றும் தனது தேசசினுல் புகையிலலாத அக்கினியானதுபோல் திகருக்க லைப் பிரகாசமண்ணுநின்றும் ஸ்ரீவசச் சினனதையுடையதாயும் மேகம் போல் சியாமளவானமாயும் உருக்கின தங்கம்போலொத்த தேஜசையுடைய தான இரண்டு பீதாம்பரத்தினுல் சூழப்பட்டும் மிகவும் மங்களகரமாயும் மனோககியமான புனசிரிப்பையுடைய முகாரவிந்தத்தை யுடையதாயும் கறுத்த முன்னெற்றி மீயிரகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும் வெணதாமரைப் புஷ்பங்களபோல் மனோககியமான நேத்திரங்களை யுடையதாயும், பிரகாசி யாநின்ற மகரகுண்டலங்க ஞுடையதாயும், கடிஞ்சுதிரம், எக்கியோபவீதம், கிரீடம், கடகம், தோளவளோகள், ஆரம், சிலம்புகள் இதுகளாலே கூடிக் கொண்டும் கௌஸ்தவா பரணத்தினுல் மிகவும் விளங்காநின்றும் வணமாலையினுல் சூழப்பட்ட மாபையுடையதாயும் சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற தமது பஞ்சாயுதங்களாலேயும் சூழப்பட்டா நின்றும்மிருக்கிற திவ்விய ரூபத்தைத் தரியாநின்றகொண்டு அசுவத்தமூலத்தில் செந்தாமரைப் புஷ்பம்போலொத்த வலதுகாலை இடது துடைமேலவைத்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்துச் சேரனென்னும் பட்டப்பெயரையுடையதான வேட னுவன் முசலத்தில் மீந்திருந்த இரும்பினுடைய துணுக்கையினுல் பண்ணப்பட்ட பாணக்கையுடையவரூப மிருத்ததினுடைய ஆகாரம்போலொத்த ஆகாரத்தை யுடையதான இந்தப்பகவானுடைய திருவடிபைய மிருகமென கிற புத்தியினுலே அடித்தான பாபத்தைப் பண்ணுநின்ற அந்தவேடனுவன் வன் நான்கு புஜங்கையுடையவரான அந்த மகாபுருஷரைப்பார்த்து மிகவும் பயந்தவனாய் பகவானுடைய திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து இர தப்பிரகாரம் பிராரத்தித்தான்

வேடன் வாககியம்.

வாரீர மதுருதனரே! தேவரீரென்று அறியாதவனாயும் பாபியாயுமிருக்கிற என்னுளீர்த அபராதமானது பண்ணப்பட்டது. வாரீர உத்தமசுலோகரே! பிரபுவே! என் ன் இர்த அபராதத்தைக் கூழிக்குக்கைக்கு யோக்கிய ராகா நிழ்கிறீர். கியானிகளான போகன் யாதொரு உரமுடைய ஸமரணத்தை மஹாபயாசனுடைய அக்கியானமாகி அந்தநாரத்தைச் சமரணனு

கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வாரீர பிரபுவே! அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவான உமககு என்னாலே மகா அபராதமானது பண்ணப்பட்டது. வாரீர வைகுண்டரே! எப்படியானால் நான் திருமபவும் இந்தப்பிரகாரம் சத புருஷானுக்கு அக்கிரமத்தைப் பண்ணுமலிருப்பேனோ அப்படிக்கு மிருகவ யிரியாயும் மகாபாவியாயுமிருக்கிற என்னைச் சேக்கிரமாகச் சங்கரிககககட வீர யாதொரு தேவீருடைய சுவாதீனமான மாயாவிலாசத்தைப் பிரம்ம மாவும் பிரம்மபுத்திரராளான நுத்திரன் முதலானபோதும் வேதவிததுக்க ளானமற்றுமுள்ள மகா னுபாவானும் அறிபார்களுே அப்படிப்பட்ட சிந்திக கககடாததான மாயைக்கு ஆசிரியரான தேவீருக்கும் பிரம்மமணா சாப் மெனகிற இதனை உமமுடைய மாயைக்கினாலே மோகிதாளாய விவேகயின ளாயும் பாபஜனமத்தை யுடையவர்களாயுமிருக்கிற நாகுகள் எனனவென்று சொல்லப்போகிறோம். ஆகையினால் மகா அபராதியான என்னைச் சங்கரிக் கககடவீரென்று பிராரத்தியாநின்ற அநத வேடனைப்பாரதது பகவான் சொல்லுகிறா.

வராய சேரனே! நீ பயப்படவேண்டாம் எழுந்திருக்கக் கடவாய். எனது சங்கலபமே இந்தப்பிரகாரம் பண்ணப்பட இருக்கிறது நீ என்னாலே அனுகயைப் பண்ணப் பட்டவனாய் சுகிருதத்தைச் செய்த போ களுக்கு ஸதானமான சொரக்கத்தை யடையக்கடவாய் இந்தப் பிரகாரம் சுயபிச்சையினால் கிரகிக்கப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவர்களாயும் பகவனாயு மிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால் ஆக்கியாபிக்கப்பட்டவனாய் அநத வேடனான வன் பகவானே மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணமபண்ணி பிரணாமஞ் செய்துவிட்டு விமானத்தினால் சுவாக்கத்தை யடைந்தான் அப்போது தாருகனானவன் பக வானுடைய மாரக்கத்தைத் தேடிக்கொண்டு வாராநின்று அநத மாரக்கத்தை யறியாமல் ஸ்ரீதுளசி கெந்தகதையுடையதான வாயுலை ஆக்கிராமப்பண்ணி அநத வாயுவுக்கெதிராக அநதஸ்தானம் வந்துசேர்தான் அவ்விடத்தில் அசுவத்த மூலத்தில் சமாதியிலிரா நின்றும ஆதலுமானநத சுகதையுடைய வாரயுமிருக்கிற பிரபுவான ஸ்ரீஹரியைப்பாரதது ரத்ததில் நின்றுமிறங்கி நேத திரகுகளில் பாஷ்பங்களை யுடையவனாய் சினேகத்தினால் உருகாநின்ற மனதை யுடையவனாய் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம் பண்ணி ஒருவாரத்தை சொல்லுகிறான்

தாருகன் வாககியம்.

வாரீர பிரபுவே! தேவீருடைய சரணாவிரதத்தைப் பாராமலிருக்கிற என்னுடைய திருஷ்டியானது நசித்துப்போயிற்று. (எப்படியானால்) சுகிர னானவன் அஸ்தமானத்தைச் யடைந்திருக்கையில் அந்தகாரத்தினால் வியாபிக் கப்பட்டு ஒன்றுந் தெரியாமற்போமோ (அப்படியோல்) உமமைப் பாராம லிருக்கிற எனது திருஷ்டியானது அநதகாரத்தில் முழுக்கப்போயிற்று திக்கு க்கையும் அறியாமற்போனேன் சுகதையும் அடையாமற்போனேனென்று

இந்தப்பிரகாரஞ் சாரதியான தாருகனுனவன் 'சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில அப்போது கருடாழ்வானரச சின்னையரசவுடையதான அந்த ரத்மானது குதிரைகள் துவசம் இதுகளை யுடையதாய்கொண்டு மகாவேகத்தடன அந்தசசாரதி பார்த்துக் கொண்டிருக்குமபோதே ஆகாசத்தி லெழும்பிவிட்டது ஆகாசத்தி லெழும்பாநின்ற அந்தரத்ததின பினனோடே தீவவியங்களான ஸ்ரீபகவானுடைய பஞ்சாயுதங்க ளெழும்பிப் போனதுகள் அதனைப்பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மனதை யுடையவனான அந்தச் சாரதியைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றா

ஸ்ரீ பகவான் வாககியம்.

வாராய சாரதி! நீ துவாரகா பட்டணத்திற்குப்போய் பந்துக்களுக்கு யாதவர்கள் ஒருத்தருக் கொருத்தா யுத்தம்பண்ணி அடிபட்டுப் போனதையும் யோகமாகக்கதினால் பலராமா பரம்பதத்தை யடைந்ததையும் நான் இச்சரீரத்தை விட்டு விட்டதையுஞ் சொல்லக்கடவாய் பந்துக்களோடே கூடிக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் துவாரகையி லிருக்கக்கவேண்டாம் எனனால் விடப்பட இருக்கிற இந்த துவாரகா பட்டணத்தைச் சமுத்திரமானது முழு கப்போவதாகப் பண்ணப்போகிறது ஆகையினால் நீங்கள் சமஸ்தமானபேர்களுந் அவளவாள் பந்து ஜனங்களையும் நம்முடைய மாதா பிதாக்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அரசுகன்னுல ரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களாய் இந்திரபிரஸ்தத்தைப் போயடையுங்களென்று பந்துக்கள் பொருட்டு சொல்லக்கடவாய். நீயோவென்றால் எனக்குப் பிரீதிகரமான தாமத்தை ஆசரித்து கியான நிக்ஷடையை யுடையவனாய் ஒன்றிலேயும் அபேகையிலலாதவனாய் இதை யென்னுடைய மாயையினால் பண்ணப்பட்ட லீலையாகவறிந்து சாரதியை யடையக் கடவாய் விருதாவாகத் துக்கிக்கவேண்டாம்.

ஸ்ரீ சுகர் வாககியம்.

வாராய ராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானுற் சொல்லப்பட்டவனாய் அந்தத் தாருகனுனவன் அந்தப்பகவானை அடிக்கடி பிரதக்ஷணம் பண்ணி அவருடைய க்ருவடிகளைத் தன்னுடைய சிரசில் வைத்துக்கொண்டு சாஷ்டாகமமாகப் பிரணாமப்பண்ணி விசனப்பட்டுக் கொண்டே துவாரகையைக் குறித்துப் புறப்பட்டு வந்தான்

முப்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

அரண்ய ராஜக் ள ன்நனந துதிக்கும்
பிரமபதப் பிரபதியை பகாந தனரே.

ஸ்ரீ பகவானுடைய பரமதப் பிரபதி சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

கேளீர் உததரண மருகனுப்பிரகிதது மஹாராஜனே¹ பிறபாடு அவனி
டததில பிரமமாவும், பாவதியோடுகூட ருத்திரனும், தேவேந்திரன முதலான
தேவாகளும், ஜனகாதி யோகிஸ்வராகளும், மரீசிபிரஜாபதி முதலானபோ
களும், பிதாதேவாகள், சித்தாகள், கெந்தாவாள், வீரதீயாதரா, மகாசாப
பககள், சாரணாகள், எக்ஷாகள், ராக்ஷாசாகள், கினனராள, அபசரஸுதிரீகள்,
மயித்திரேயா முதலானரிஷிகள், கருடாமுவார முதலான சமஸத்தமான
போகளும் ஸ்ரீபகவானுடைய பரமபதப் பிரபதியைத் தெரிசனம் பண்ண
வேணுமென்று இச்சையையுடையவாகளாய் சந்தோஷத்துடன் வந்தார்கள்.

வாராய் ராஜனே¹ அந்த பிரமமா முதலான தேவாகள் விளங்கா நின்ற
விமானபந்திகளால் ஆகாசத்தைவிட வெளியிலலாததாகச் செய்துகொண்டு
பரமமான பகதியை யுடையவாகளாய் ஸ்ரீபகவானுடைய அவதாரத்தையும்
சரித்திரத்தையும் கானமபண்ணு நின்றும ஸ்தோத்திரம் பண்ணு நின்றும
புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள் சகல லோகநாயகரான ஸ்ரீபகவானும் தமமு
டைய அங்கிசங்களான பிரமமாதி தேவாகளைப்பார்த்து ஆதமாவில் ஆததமா
வை ஏற்படுத்தி பதமதளம் போலொத்த நேத்திரங்களை மூடிக்கொண்டா
ஸ்ரீபகவானுவா யோகதாரணை தியானம் இதுகளுக்கரசோபனமான விஷய
மாயும் லோக பிரமமமாயுமிருக்கிற திவனியமங்கள் மூரத்தியை அககினி ஸ்வ
ரூபமான போகதாரணையினால் தகியாமல் அந்தத் திவனியங்கள் மூரத்தியோ
டே கூடினவராய் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளினார். அப்போது சுவாககத்தில்
தூதுபிமுதலான வாததியங்கள் சபதித்ததுகள் ஆகாசத்தில் நின்றும புஷ்ப
வருஷங்கள் விழுந்ததுகள் சத்தியம், தாமம், தைரியம், கீர்த்தி, இதுகள்
பூயியை விட்டுவிட்டு ஸ்ரீபகவானுடனே போய்விட்டதுகள் அப்போது பிரம்
மாமுதலான சமஸத்தமான தேவாகள் முதலியபோகளும் தமமுடைய தேஜ
சிலே பிரவேசியா நின்றும ஒருத்தராலேயும் அறியப்பட்டாத கதியை யுடைய
வராயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானை எங்கே போனாரோவென்று யோசனை பண்ணு
நின்றும அறியமாட்டாமற் போனார்கள். பிறபாடு தம்முடைய பரமபதத்துக்
கெழுந்தருளின ரென்கிறதையறிந்து மிகவும் ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள்

(எப்படியானால்) ஆகாசத்தில் மேகமண்டலத்தை விட்டுப் புறப்படாநின்ற மின்னலினுடைய கெதிபானது மனுஷியாகளால் அறியப்பட வில்லையோ (அப்படியேபோல) மேகமண்டலத்தையும் பேகித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையாநின்ற ஸ்ரீசுருஷணருடைய கெதியானது பிரமமாமுதலான தேவர்களாலேயும் அறியக்கூடாமற் போயிற்று பிரமமாருத்திரன் முதலானபேர்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்த யோக்கெதியைப் பார்த்து மிகவுமாச்சாயத்தை யுடையவாகளாய் அந்தப் பிராபதியை மிகவும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணி பிற்பாடு அவரவாக ஞாலங்களை யடைந்தார்கள்.

கேளீர் விசித்திர விரிய குலோதபவனுன் பரிசுத்தது மகாராஜனே ! சர்வ காரணரான ஸ்ரீஹிரிசு யாதவர்கள் முதலானபோகளில் அவதாரம் அவதாரசமாபதி இதுகளுடைய லீலைபானது, மாயையினால் ஆசசிராமாகப் பண்ணப்பட்டதாக அறியக்கடவாய் (எப்படியானால்) வேஷதாரியானவன் ஸவரூப நாசமில்லாதவனாய்த் தானே யிருந்துகொண்டு நானுவிதங்களான வேஷங்களால் ஜன்ம முதலானதுகளை அனுசரிக்ுகிறோ (அப்படியேபோல) ஸ்ரீபகவானும் மாயையினாலேயே ஜன்மாத் லீலைகளை அனுசரியா நிற்குறா இந்தப் பகவானுனவா ஸவயமாகவே இருதச்செக்தத்தைச் சிருஷ்டித்து அதற்குள் அந்தரியாமியாகப் பிரவேசித்து அநேக லீலைகளைப்பண்ணி மறுபடியும் அந்தத்தில் தம்மிடத்தில் உபசங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு தம்முடைய மகிமையினால் ஆனந்தரூபராயக கொண்டிருக்கிறா யாதொரு பகவானுனவர் எமனுலே தன்னுடைய லோகத்தை யடையப்பட்ட குருபுத்திரனை அந்தமனுஷிய சரீரத்துடன் தானே மறுபடியும் அழைப்பித்தாரோ சரணுத்த ரக்ஷகரான யாதொரு பகவானுனவா பிரமமாஸ்திரகதினிலே தக்ப்பட்ட உன்னையும் ரட்சித்தாரோ ! யாதொரு பகவானுனவா எமனுக்கும் எமனுந்ருத்திரனையும் செயித்தாரோ ! யாதொரு பகவானுனவா வேடனையும் சரீரத்தோடு கூடவே சுவாகத்ததை யடைவிப்பித்தாரோ ! அப்படிப்பட்ட அந்தப்பகவானுனவா தம்மை ரட்சித்துக் கொள்ளுகிறதில் சமாதந்தராகாமற் போவாரா ? இந்தப் பகவானுனவா சமஸ்தமான செகத்தினுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரங்களில் மறறெனறை அபேட்சியாமல் ஸவயமாகவே காரணமாக நிற்குறா யாதொரு காரணத்தினால் அனந்த சக்தி யுடையவராக இருக்கிறாரோ ! ஆனலும் யாதவர்களைச் சங்காரம் பண்ணிவித்து தம்முடைய சரீரத்தைமாதிரி இந்தப் பூமியில் மீர்த்தாகப்பண்ணுக்கைக்கு இச்சிக்காமற்போனா. இந்தமனுஷிய தேகத்தினால் இனிமே லென்ன காரியமாக வேண்டியிருக்குதென்று அந்தத்தேகத்தை ஆத்தமார் நிவ்டர்களுக்கு உத்கிருஷ்டமான பரமபதபிராபதியைக் காண்பியாநின்று ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவிப்பித்தா இல்லாவிட்டால் அந்த ஆத்தமநிஷ்டாகளும் பரமபதபிராபதியையும் அநாதரவுபண்ணி யோகபலத்தினால் தேகசித்தியைச் செய்நுகொண்டு இந்தப் பூமியில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கைக்கு எத்தனம் பண்ணுவார்களா. அப்படி வேண்டாமென்று ஸ்ரீபகவானுனவர் தம்முடைய நிவ்வியமங்கள் மூர்த்தியைத் தாமதானே பரமபத

தையடைபிபித்தார யாதொரு பகதனுனவன பிராதக் காலத்திலெழுநதிருந்து பரிசுத்தனை ஸ்ரீபகவானுடைய உத்கிருஷ்டமான இந்தப் பரமபதபிராபதியைக் கோத்தித்து வருகிறானே, அந்தப்பருஷனுனவன உத்கிருஷ்டமான அந்தப் பரமபதத்தையே யடைவன

வாராய ராஜனே¹ பிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே விட்டுப் பிரியாநின்ற தாருகனுனவன துவாரகையை வந்தடைந்து வசுதேவா உக்கிரசேனா இவர்களுடைய பாதங்களில் விழுந்து தன்னுடைய கண்ணீர்களால் அந்தப்பாதங்களை நனைத்து சமஸ்த எதுவிரார்களுடைய நாசத்தையுஞ் சொன்னான்.

வாராய ராஜனே¹ அந்த வீரத்தாரதத்தைக்கேட்டு மிகவும் கலங்காநின்ற இருதயத்தையுடையவாகளாய் சமஸ்தமான் ஜனங்களும் சோகமோகங்களை யுடையவாகளாய் மூாசசையை யடைந்தவாகளாய் துறையோட்கூட எவவிடத்தில் பந்துக்கள் மிருதாளாய் விழுந்திருக்கிறார்களோ அவ்விடத்திலேடி வந்தார்கள் தேவகி, ரோகணி, வசுதேவா இவர்கள் புத்திரர்களான ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்களைப் பாராதவாகளாய் சோகத்தினால் மிகவு மூாசசையை யடைந்தவாகளாய் ஸ்ரீபகவானுடைய² விரகத்தைச் சங்கமமாட்டாதவாகளாய் பிராணனைகளையும் விட்டுவிட்டார்கள் உக்கிரசேனனும் ஸ்ரீபகவானையே தியானம் பண்ணு நின்றுகொண்டு அப்போது அக்கினிப் பிரவேசமபண்ணினான் ஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் பாதங்களைக் கட்டிக் கொண்டு அக்கினிப் பிரவேசம் பண்ணினார்கள் பலராமருடைய ஸ்திரீகளும் பாததாவினுடைய தேகத்தைக்கட்டிக் கொண்டு அக்கினிப் பிரவேசம் பண்ணினார்கள் வசுதேவருடைய பத்தினிகளும் பாததாவினுடைய தேகத்தை ஆவிவங்களுசெய்துக் கொண்டு அக்கினிப் பிரவேசம் பண்ணினார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவரின் குமாரர்களுடைய ஸ்திரீகளும் பிரததியுமன்ன முதலானவர்கள் தங்கள் பாததாவினுடைய தேகங்களை ஆவிவங்கனம் பண்ணிக் கொண்டு அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய பத்தினிகளான ருக்மணிமுதலான பாகளும் ஸ்ரீபகவா னிடத்திலேயே ஸ்திரமான மனதை யுடையவாகளாய் அக்கினிப் பிரவேசம் பண்ணினார்கள் ஆாசசன்னுனவன் இஷ்டராயும் சிந்தித்தராயும் மிருகிற ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய விரகத்தினால் மிகவும் விசைந்ததை யுடையவனாய் பூாவத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை சொல்லப்படும் பரமாதத தத்துவத்தை யுடையதுகளாயிருக்கிற கீதாரதங்களால் தன்னையே சமாதானம் பண்ணிக் கொண்டான் அந்த ஆாசசன்னுனவன் நஷ்ட சந்திகளாயும் அனாதாளாயும் மிருகிற பந்துக்களுக்குக் கிரமமாய் எதாவிதியாகப் பிண்டப்பிரதான தாபபணமுதலான காமங்களைச் செய்து வைத்தான்

வாராய மகானுபாலனே¹ அந்த க்ஷணத்தில் சீமுத்திரமானது ஸ்ரீமத்தான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய கிரகத்தை விட்டுவிட்டு அவரால் விடப்பட்டிருக்கிற துவாரகாபட்டணம் சமஸ்தத்தையு முழுப்பண்ணியது ஸ்மரண மாகக்கிணை சமஸ்த பாபங்களை யும் போகடியாயினதும் சாவங்களுக்கும்

மங்கள ரூபராயும் பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தக் கிரகத்தில் நித்தியமாக சாநித்தியம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். பிறபாடு அரசு சன்னானவன் அசேஷர்களா"பிருக்கிற பாலவிருத்தாகலோ யழைத்துக்கொண்டு இந்திரப் பிரஸத்தை வந்தடைந்து அவ்விடத்தில் வச்சிரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைத்தான்.

வாராய் ராஜனே ! உன்னுடைய பிதாமகர்களான தாம புத்திராதிகள் அரசசன்னிடத்தில் நின்று பந்துக்களுடைய வதத்தைக்கேட்டு மகா விசனத்தை யுடையவாகளாய் வங்கி ஷோததாரகனான உன்னைப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணி ஸ்தாபித்து சமஸ்தமரணபோகனும் மகாபிரஸ்தானம் போனார்கள்.

வாராய் ராசனே ! யாதொரு புருஷன் பரமமான சிரத்தை யுடையவனாய் தேவதேவாததமரான ஸ்ரீஹரியினுடைய அவதாரத்தையும் சரித்திரங்களையும் காததனம் பண்ணுகிறானே அந்தப் புருஷனுனவன் சுகல பாபங்களில் நின்று விடுபடுவான். இந்தப் பிரகாரம் பகவானான ஸ்ரீஹரியினுடைய மனோக்கியங்களாயும் உததமங்களாயுமிருக்கிற அவதாரங்களையும் பரமமங்களமாயும் இகலோக பரலோகங்களில் சுகப்பிரதங்களாயுமிருக்கிற பல சரித்திரங்களையும் காததனம் பண்ணினிற மனுஷியனுனவன் பரமாங்கசாஸுக்கு சரண்ணியரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பரமமான பகதியையடைவான்.

வகா தஸஸ்கநதம் முற்றியது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாறுஜாயநம

ஸ்ரீமத்பாகவத புராணவசனம்.

துவா தஸஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

எண்கீரடி யாகிரியாவிருந்தம்

ஆதியினிலொன்பதா வதுஸகந்தத்தி
லரியசகந்தரவமசத்தின கிளைகளான
ஓதுமகந்தரவமசம சொ லுமிடகந்
லொளியிக்கு சகதேவனெனுமராஜற்குப்
பேதமிலரபபின புண்டாகபபோகினை
பேசமிருபதுபேரிற் புரஞ்சனீரூய
நீதமுடனசொலபபட்ட ததற்குமேலாய்
நிகழரசாவமசமதை கிகழ்த்துவாமே

இதில பூர்வம் ஒன்பதாவது ஸகந்தத்தில் சந்திரவமசத்தியினுடைய கிளையான சொலபபட்ட விடத்தில் சகதேவனென்கிற இராஜாவுக்குப் பினபு உண்டாகபபோகினை இருபதுபோகளில் புரஞ்சயன பரியந்தம் சொலப பட்டது. அதற்குமே லுண்டாகா நின்ற இராஜவமசமானது சொலபபடுகின்றது.

சுகப்பிரம்மரிஷ்வாகியம்.

கேளீர வீரஞ்சு தீரகெம்பீர உதாரமார குபேர ஓபயார வதிகாச சிகா
மணியான பரிசுபித்து மகாராஜனே ! பிரகலாதனனுடைய வம்சத்திலுண்டா
கப்போகின்ற புஞ்சயன என்னும் அரசன முடிவில் சொல்லப்பட்டிருந்த
அவனுடைய மந்திரியான சனகனென்பவன் அந்த அரசனைக் கொன்று
விட்டு பிரத்தியோதனென்று பெயரையுடைய தன புத்திரனை அரசனுக்கு
விறகப்போகினான். அந்தப் பிரத்தியோதனனுக்குப் பாலகனென்ற புத்திர
னுண்டாகப் போகின்றான். இந்தப்படியே அந்தப்பாலசனுக்கு விசாக யூப
னென்றும் அவனுக்கு வாசனென்றும் அவனுக்கு நந்திவாதனென்றும்
உண்டாகப் போகிறார்கள் பிரத்தியோதன வம்சத்திற்பிறந்த இந்த ஐந்த
பேரில் நூற்று முப்பத்தெட்டு வருஷம் பூமியை யனுபவிக் கப் போகின்
றார்கள் அந்த நந்திவாதனனுக்குச் சுகனுகனென்பவனும் அவனுக்கு காகப்
ரணனென்பவனும் அவனுக்கு சேஷமவருஷனென்றும் அவனுக்கு சேஷத்
திரகசியென்றும் அவனுக்கு வித்திரிவென்றும் அவனுக்கு அசாதகத்
தருவென்றும் அவனுக்கு தருபதென்றும், அவனுக்கு அறபகென
றும், அவனுக்கு நந்திவாதன ஆசயென்றும், அவனுக்கு மகாநந்தியென
கிற புத்திரனும் உண்டாகப் போகின்றார்கள் ஓய அரசனே ! சுகனுகன் வம்
சத்திற்பிறந்த இந்த பதவராஜாக்களும் கலியுகத்தில் முந்நூற்றிருபது வரு
டம் பூமியை யனுபவிக் கப் போகின்றார்கள். பின்பு மகாநந்தியிலுடைய புத்
திரனான சுகதிர ஸதீரீபிரிதத்தில் பிறந்த நகனென்பவன் பலவானாயும்,
சுஷத்திரிய வம்சநாசகனாயும், மகாபதமம் என்னப்பட்ட கிதிசேனைகளுக்கும்
பிரபுவாகிய அவன் மகாபதமெனக்கீழ் பேரையு முடையவனாகப் போகினான்.

அவனுக்கு பிற்பாடு அரசர்கள் சுகதிரர்களாயும் அதாமிக்களாயுமா
கப்போகின்றார்கள் அந்த மகாபதமென்னும் அரசனானவன் பரகராமரைப்
போல சுஷத்திரியாக்களைச் சங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு ஓரிடத்திலுந் தடை
யிலலாத ஆகக்கூடியுடைய ஏகசக்கிராதிபதியாய் பூமியைப் பரிபாலனம் பண்
ணப்போகின்றான். அவனுக்குச் சுமாலிமுதலான எட்டுபுத்திரர்கள் பிறந்து
அவர்களிரதப் பூமியை நூறுவருடம் அனுபவிக் கப் போகின்றார்கள் அப்
போது ஒரு பிராமணன் விசுவாசத்தை யுடையவர்களாயும் பிரசித்தர்களாயு
மிருக்கிற நகதனமுதலாய் அவன் புத்திரர்களான ஒன்பது ராஜாக்களையும்
நாசம் பண்ணப்போகின்றான். பின்பு கலியுகத்தில் மரவுரியான் என்று பெய
ரையுடையவர்கள் பூமியை யனுபவிக் கப் போகின்றார்கள் என்றால் அந்தப்
பிராமணன்ருனே சந்திரகுபததென்னு மொரு மரவுரியனுக்குப் பட்டாபி
ஷேகஞ்செய்து வைக்கப்போகின்றான் அந்தச் சந்திரகுபததனுக்கு வாரித்
தான் அவனுக்கு அஷோகவாததன்னும், அவனுக்கு சுசேசு, அவனுக்கு தெசா
தன்னும், அவனுக்கு சங்கதன், அவனுக்கு சாலிலாகன், அவனுக்கு சோமசரு
கன், அவனுக்கு சத்தனுவா அவனுக்கு பிரகத் தாததென்னும் புத்திராக
னுண்டாகப் போகின்றார்கள் ஆக இந்த மரவுரிபா ரென்னப்பட்ட இரா

ஜாக்களும் நூற்று முப்பத்தேழு வரும் பூமியை யனுபவிக்கப் போகிறார்கள். அந்தப்பிரகத தூததனுடைய சேனாதிபதி புவியமித்திர னென்பவன் அரசனைக் கொன்றுவிட்டுத் தான் ராச்சியபாரம் பண்ணப்போகின்றான் அவனுக்குச் சககனென்றும், அவனுக்கு அக்கினிமித்திரன், அவனுக்கு சுசியெஷ்டன், அவனுக்குப் புனிதன், அவனுக்குப் பாகவரன், அவனுக்குத் தேவவூதியென்னும் புத்திரர்களுண்டாகப் போகின்றார்கள் அந்த சககளவம்சத்திற்பிறந்த பத்திராஜாக்களும் நூற்றுப்பனிரண்டு வருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகிறார்கள்

கேளீ பற்குண பௌத்திரனுன் பரிஷிதது மகாராஜனே! அந்த தேவவூதிக்குப்பின்பு இந்த பூமியானது கண்ணுவனை யடையப் போகின்றது. ஏனென்றால் அந்தச்சககன் வம்சத்திற்பிறந்த தேவவூதியினுடைய மந்திரியரான கண்ணுவனுனவன் பரஸ்திரீலோலனாகிய தன் எஜமானனைக் கொன்று விட்டுத் தானே ராச்சியாதிபாரம் பண்ணப்போகின்றான், அவனாகவே வாச தேவனென்னும்பெயர் அவனுக்குப் பூமித்திரன் அவனுக்கு நாராயணன், அவனுக்குச் சகாமா, வாசுதேவன் இந்த நால்வரும் முநூற்று நூற்றத்தந்த வருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் அந்தக் கண்ணுவ வம்சத்திற்பிறந்தவர்களில் கடைசியான சகாமாவென்பவனை அவனுடையபடவானாயும், பலவானாயும் ஆந்திரசாதியாயும் பெலிபகனென்ப பெயரைவாய்ந்த வனுமான சூத்திரன் கொன்றுவிட்டு பூமியைச் சிலகால மனுபவிக்கப்போகின்றான் அவனுடைய பிரதா கிருஷ்ணனென்பவன் அரசனுக்கப்போகின்றான் அவனுடைய புத்திரன் ஸ்ரீசாதகான்ம, அவனுக்குப் பவுணர்மாசன், அவனுக்கு லம்போதகன், அவனுக்கு சிபவுகன், அவனுக்கு மேகசுவாதி, அவனுக்கு அடமானன், அவனுக்கு அரிஷ்டதாமா, அவனுக்கு ஆலயன், அவனுக்கு ஸதபகன், அவனுக்குப் புருஷமேரு அவனுக்குச் சுநந்தன், அவனுக்குகோரன், அவனுக்கு வட்கனென்று எண்மருண்டாகப் போகின்றார்கள். அவர்களில் கடைசியில் பிறப்பவனுக்கு சிவசுவாமியென்று பெயர். அவனுக்கு கோமதிபுத்திரன், அவனுக்கு புரிமாண், அவனுக்கு எககியசீலன், அவனுக்கு விசையன், அவனுக்குச் சந்திரபீசன், அவனுக்கு சுலோகமதி இப்படியாய்ப்பிறந்த இந்த முப்பத ராஜாக்களும் நானூற்றைம்பத்தாறு வருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். ஓய இராஜனே! பின்பு ஏழு ஆபிராள், எட்டு வபிறத்தியர்கள், பத்துகொத்தபிகள், சககான், முரண்டாள இவர்கள் முதலான யறுபத்தெட்டுராஜாக்கள் ஆபிரத்தித் தொண்ணூற்றென்பதுவருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் பின்பு மவுனர்கள் பதினேரரசர்கள் மூன்னூற்றவருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். அவர்களும் மரணமடைந்து பின்பு கலிங்கையென்னும் பட்டணத்தில் பூதநந்தன் எனும் அரசன், அவனுடைய பிரதா, சிசுநதி, ஏசுநதி, பிரகிரகன் இவர்கள் நூற்றுதுவருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். அந்தப் பூதநந்தன் முதலானவர்களுக்கு பாகுவிபீர்கனென்னும் பதினமூன்று பிள்ளைகள் இவ்வாறு

துவாதஸஸ்கந்தம்

வாகப்போகின்றார்கள். பின்பு புஷ்யமித்திரனென்றும் ஒரு அரசன் உண்டாகப்போகின்றான் அவனுக்கு தாமித்திரனென்னும் புத்திரனுண்டாகி அப்படியே ஆநந்தராகளும் கோசலாகளும் வைபீரியப்பதிகளும் நயிஷ்டர்களும் இவர்கள் அநந்த தேசாதிபதிகளாய் ஏககாலத்தில் இராசாக்களாகப் போகின்றார்கள். பின்பு மகாதாசனாசனாக்கு விஸ்வ பூததியென்னும் புத்திரனுண்டாகி அவன் புரஞ்சயனென்னும் பெயரை யுடையவனாய் பிராமணர்களை பிளிர்தாளென்றும், எதுவென்றும் மத்திராகளென்றும் பெயரையுடைய மிலேசசாகளாகப் பண்ணப்போகின்றான் பின்னும் துறப்புத்தியை யுடைய அவன் பிரமசூத்திரிய வைசியாகளென்கிற விவஸ்தையிலலாத பிரசைகளைப் பாலனம் பண்ணப்போகின்றான். மகாவீரனான அவனே சூத்திரியகுலத்தை நாசஞ்செய்து விட்டு பதமாவதியென்னும் பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்து கொண்டு கங்கைமுதல் பிரயாகை பரியந்தமுள்ள பூமியை யாளப்போகின்றான். பின்பு சவுராஷ்டிரம் அவந்தி ஆபிரம், அறபும், மாளவம் என்னுந் தேசங்களிலுள்ள பிராமணர்கள் உபநயனத்தி சமஸ்காரங்களிலலாத சூத்திரர்களாகிய யாளப்போகின்றார்கள் அநந்த சூத்திரர்கள் சமுத்திரதீரம் சந்திர பாகையென்னும் நதிதீரத்தி லுண்டாயிருக்கின்ற காஸமீரதேசம் சூத்திரதேசமாகிய இவைகளை அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் மிலேசசாசனாசனா களான இவர்கள் ஏககாலத்தில் தேசதேசங்களுக்கு அதிபதிகளாகப் போகின்றார்கள் இவர்கள் அதாமிகளாயும் அசத்தியவான்களாயும் அறபதாதாகளாயும், மிருத கோபிகளாயும் பரஸ்தீரிகளபேரில் மிருத ஆசையுடைய வர்களாயும், இரதராஜா பிறந்தானென்கிற வந்ததீதேசங்களில் வியாபிக்கிற தின் பின்னோடே மிருதனுனென்கிற சபதத்தை யுடையவர்களாயும் உண்டாகப்போகின்றார்கள் மிலேசச ஆசரீரந்தையுடைய இவர்கள் தனதிகளை யபகரிக்கின்றதினால் பிரசைகளைப் பீடிகப்ப போகின்றார்கள் இப்படிப்பட்ட அரசர்களாலுந் தேசங்களிலுள்ள மானிடர்களும் அவர்களைப்போலவே சீலம் ஆசாரமிதனை அனுசரித்து அரசர்களால் ஒருவருக்கொருவர் பீடிகப்பட்டு வர்களாய் நாசமடையப் போகின்றார்கள். என்று சுகபிரமமரிஷி பரிசுத்தி மகாராசனாசனாசனா சொல்லி முடித்தார்

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவீர்த்தம்

அலகிலா விளையாட்டுடையண்ணலாம

கலியின தாமக கமுறின தாமரோ

கலீ தாமம சொல்லப் படுகின்றது

ஸ்ரீ நகர் வாக்கியம்.

வாராய் பரிசுத்தது மகாராஜனே! பலவானுன கலியினுலே நானுக்கு நான் தாமமும், சத்தியமும், சவுக்கியமும், பொறுமையும், தபையும், ஆயுளும், பலமும், கியானமும், இதுகள் நசித்துப்போய் கலியுகத்திலே மனுஷியானுக்கு தனம், ஜனமம், ஆசாரம், குணம் இவைகள் சிரேஷ்டத்துக்குக் காரணமாயும், தாமமநியாயம் இதுகளுடைய விவஸ்தையிலே பெலமேகாரணமாயும், ஸதீசுருடைய ஆசையே குலம் கோத்திரமின்றி பாததா பாரியை என்கிற விவகாரமே காரணமாயும், தானவிறகூறையாகி விவகாரத்திலே வஞ்சனையே காரணமாயும், ஸதீர் புருஷாசுருடைய சிரேஷ்டத்திலே ஒருத்தருடைய அதிகாரமாகியமே ஏதுவாகவும், பிராமணனென்கிறதில் எக்கியோபவீதமே காரணமாயும், சநநிபாசி ஆசிரமங்களை யறிவதில் ஆசார விசேஷங்களின்றி திரிதண்டமுதலானதே காரணமாயும், ஒரு ஆசிரமத்தில் வின்று மற்றொரு ஆசிரமத்திலடைவதில் கூட தாமாநுஷ்டான மில்லாமல் சின்னமே காரணமாயும், அறப் பிரததியுள்ளவன் சொல்லும் ஞாயம் அனியாயமாயும் அதிகமாய்ப் பேசுவதே வித்துவா நென்பதற்குக் காரணமாய் மிருக்கும், தரித்திரனாயிருக்குதலே வஞ்சகனாகவும், ஸதீர் புருஷாக ளொருவருக்கொருவா அங்குகாரம் பண்ணுவதே விவாகமாகவும், ஸநானமே ஆலங்காரமாகவும் தாரத்திலேயிருக்கிற மடுமுதலானதே புண்ணியநீர்த்தமாகவும், சிர்சிலிரோம மிருப்பதே செளந்தரியமாகவும், வயிறு வளப்பதே புருஷாததமாகவும், குடுமபத்தை ரட்சிக்கிறதே எச்ச தாமாநுஷ்டானமாகவு மிருக்கும்

வாராய் ராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் துஷ்டப் பிழைகளாலே சூழப்பட்ட பூமண்டலத்திலே பிராமணன், சூத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் இவர்களுக்கானே புலமுடையவ நெவனே அவனே அரசனாயிருப்பான். இப்படி திருடனுடைய தாமம்பேரல் காமத்தை யுடையவர்களாயும், லுத்தாளாயும், நிரத்தியாளாயுமுள்ள அரசர்களாலேஸ்திரீகள் தனம் அபகரிக்கப்பட்டுப்போய் தினுள்ள பிரைசைகள், பாவதமுகாடுகள் இதுகளை ஆசிரியிக்கப் போகின்றார்கள். சூதாமத்தினுலையும், இராஜ தெண்டத்தினுலையும் வருநதும் பிரைஜகம், காய்கள், கிழவகுளன், வோகன், மாமசம், கேழ

வரகு முதலான அலபதாளியங்கள் பல புஷ்பாதிகள் இவைகளைப் புசித்தும், வியசனத்தினாலே பசி, தாகம், வீயாதிகளுண்டாய சந்தாபத்தை அடைவார்கள் மனுஷியாளுக்கு இருபது வருஷமே பூரையுசாக நிற்கும்

கலிதோஷத்தினாலே மனிதர்களுடைய எண்ணம் பலயீனப்படும் வாஞ்சிரம் ஆசாரங்களுடைய மனுஷியாளுக்கு வேதோகதமான தாமம நசித்தும் பாஷண்ட தாமம் பிரபலமாகவும், இராஜாகள் திருட்டுக்குச் சமமாகவும் மனுஷியாளுக்கு செளரியம், அசத்தியம் விருதாயிமசை இவைகள் விருத்தியாயும், பிராமமணி நான்கு வானங்களும் சூத்திராதிகளுக்குச் சமானமாகவும் பசுக்கள் ஆட்டுக்குச்சமானமாகவும் பிரமசரியம், வானப்பிரஸ்தம், சந்திராசம் இம்முன்று ஆசிரமத்தை யுடையவாத்ந பிரதிக்ரக முதலானதினல கிரகஸ்தனுக்குச் சமானமாகவும் பந்துகளுக்குச் சரீரசம்பந்த மாதிரித்தையேகாரணமாயும், தானியம் முதலானதுகள் அணுவுக்குச்சமானமாயும், அசுவத்தமுதலான விருட்சங்கள் வன்னிமரங்களுக்குச்சமானமாயும், மேகங்கள் மின்னல் மாதிரிம் முண்டாய வருஷியாமலும், வீடுகள் பகவதாராதனம் அதிதி பூசைமுதலான தாமசூனியங்களாயும் ஜனங்கள் கழுதை நாய்களுக்குள்ள நடத்தையுண்டாகியும் இப்படிக்கலியுகம் பிரவாதத்திருக்கையில் ஸ்தாவரசங்கருபமான சகல பிரபஞ்சத்துக்குள் நாததாவாயும் சாவ நியந்தாவாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு தாமத்தை ரக்ஷிப்பதின் பொருட்டும் சதபுருஷர்களுக்கு காமபந்த நிவாதத்தியின் பொருட்டும் மோக்ஷத்தின் பொருட்டும் மகானுபாவராயும் எச்சு என்று சொல்லும் பிராமணருடைய கிரகஸ்தில் கறம் அவதாரம் பண்ணப்போகின்றார், அணிமாதி அஷ்ட அயிஸ்வரியங்களுடையவரான பகவானுவா தேவத்ததமென்னும் அசுவத்தின்பேரிலேறி அரிதான்கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு பூமியிலரசா களைப்போல் வேஷத்தாரிகளாயுள்ள திருடர்களுடைய துஷ்டாளான மற்ற அரசார்களையும் சங்கரித்து விடப்போகிறார் ஸ்ரீ சந்தனமுதலான வாயுவை ஸபரிசிக்கப்பட்டவர்களாயுள்ள மற்றவர்களுடைய மனதுகள் நிரமலங்களாகப் போகிறது, அநதப்பிரஜைகளுடைய இருதயத்தில் வாசுதேவா அநதரியாயியா யிருக்கையில் அநதப்பிரஜைகளுக் குண்டாகாநின்ற புத்திராள காலானுணமாக மகத்தான சரீரத்தை யுடையவர்களாகப் போகின்றார்கள், சந்திரன், சூரியன், பிரகஸ்பதி இவர்கள் மூன்றுபேரும் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் கூடி ஏகாராயி யிலிருக்கிற அப்போதே பகவான் அவதாரகாலமென்றும் அதுவே கிரேத்யுகமென்றும் அறிபத்தக்கது அப்போது பிரஜை களுடைய கிருஷ்டியும், சாத்துவிக்கமாக உண்டாகப் போகின்றது உன்னுடைய ஜன்மதின் முதற் கொண்டு நந்தனுக்குப் பட்டாபிஷேகமாகும் பரியந்தம் ஆயிரத்து நூற்றுப் பத்திரைந்து சமவச்சர மென்றறியத்தக்கது சபதரிஷிகளுக்குள்ளே இரண்டு பேர்கள் உதயத்தை யுடைய வாகள் அவர்களுக்கு மத்தியில் யாதொரு நக்ஷத்திரமீனது கமான தேசத்திலே யிருக்கிறதாகக் காணப் படுகிறதோ ஆந்தச சபதரிஷிகள் அநந் நக்ஷத்திரத்தோடு கூடினவர்களாய மனுஷியா

ளுக்கு நூறுசமவச்சர பரியந்தம் அபபடியே யிருப்பார்கள். அந்தரிஷிகள் உன்னுடைய காலமான இப்போது மகா நக்சத்திரத்தி லிருக்கின்றார்கள்.

எப்போது பகவானு ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய அம்சமாயும் சத்துவசொ ரூபமாயுமுள்ள தேகமானது ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைந்ததோ அப்போதே கலியான துண்டானது ஸ்ரீலட்சுமிபதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் தம் முடைய பாதபதமங்களால் ஸபரிசித்துக்கொண்டு பூமியிலிருந்தவரையில் அநதக்கலியானது பூமியை ஆக்கிர மிக்குகைக்குச் சமாததுள்ள தல்லாமற் போயிற்று. சபதரிஷிகள் எப்போது மகத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அப்போது திவ்வியவருஷத்தில் ஆயிரத்திருநூறு சமவச்சரமான கலியுகமானது பிரவாதத்திதது அநதரிஷிகள் எப்போது பதத்தைவிட்டுப் பூரவாஷாடத்தை அடைகிறார்களோ அப்போது நந்தனுக்குப் பிறப்பிடு பிரத்தியோதனன்கிற அரசன முதற்கொண்டு கலியுகமானது பிரவேசித்த தென்று கியானிகள் சொல்லுவார்கள்.

வாராய் ராஜனே ! இந்தப்பிரகாரம், இந்த மணுவம்சமானது யுகங்கள் தோறும் உத்தமம் மத்தியமாதி பேத்ததையுடையதாகச் சொல்லப்படுகிற தோ, அபபடியே பிராமணு, வைசியாள், சூத்திராள்; இவர்களுடைய வம்சங்களும் யுகங்களதோறும் சொல்லப்படும அவர்கள் பெயர்களும் சரித்திரங்கள் இந்த வம்சத்திலுண்டாகிய ராஜாக்கள் கோத்தியுமே ஸ்திரமரக நிற்கிறது சந்தனுமகா ராஜாவினுடைய பிராதாவான தேவாபியும் இடச்சவாகு வம்சத்திற் பிறவாவின்ற மதுலென்ற ராஜாவும் இவர்களிருவரும் மகா யோகபலத்தை யுடையவர்களாய் கபாலவமெனப்பட்டு கிராமத்தில் இப்போதும் வாசமபண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களிருவரும் கலியுக அநதத்திலே இந்தப்பூமியில் வந்து ஸ்ரீவாசதேவரா லேவப்பட்டவர்களாய் பிராமமணுதிவானங்கள் பிரமசரியாதி ஆசிரமங்கள் இதுகளுடன் கூடின தாமத்தை பூர்வமபோலவே பிரசித்தி பண்ணிவைக்கப் போகிறார்கள். நான்கு யுகங்களும் இந்தக் கிரமமாகவே பிராணிக ளிடத்தில் பிரவாதத்திததுக் கொண்டிருக்கிறது.

வாராய் ராஜனே ! நமமாற்சொல்லப்பட்ட யாதொரு ராஜாக்கள் பூமியில் நான் எனதென்கிற அபிமானத்துடனிருந்து அநதத்தில் இந்தப்பூமியைவிட்டு மரணமடைந்துபோனார்கள். அகண்டமான இந்தப்பூமியானது எனது பூரவிகாளான பிதூபிதாமகாள முதலான பேர்களால் தரிக்கப்பட்டதாயிருந்து என்னுடைய தரிக்கப்பட்டா நின்றது இது எனது புத்திரனுக்கும பெளத்திரனுக்கும், எப்படியாகப் போகிறதென்றி அவிவேகங்களானவா ளைப் பிஞ்சு பெளதீகமான இந்தச்சரீரத்தை ஆத்துயாவாதுக் கிரகித்து பூமியையும் என்னுடென்னும் மமதையடைந்து சரீரத்தையும் பூமியையும் விட்டு மரணத்தையேயடைந்து போனார்கள். வாராய் ராஜனே ! யாதொரு

து வா த ஸ ஸ க ன் த ம்

ராஜாக்கள் பராக்கிரமத்தினால் பூமியை யணுபவித்ததாகனோ அவர்களுடைய கதைகளைச் சொல்லப் படுகையில் காலத்தினால் கதாமாதிரமாக மீறப்பட்ட வாகளைய செயப்பபட்டார்கள்.

முனரூவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

வாசமாகிய யிருதவத்தியாயத்தில்

ராஜதோஷ வானனைகள் நனின்றனர

இந்த அத்தியாயத்தில் இராஜதோஷங்கள் வானிக்கப்படுகின்றது,

சுகப்பிரம்மரிஷி வாக்கியம்.

மகாத் துமாவான சுகப்பிரமம் ரிஷியானவா பரிசுத்தது மகாராசனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா அரசனை ' பூமிதேவியானவள அரசாக்களைப் பார்த்து நகைக்கின்றவனா யிருக்கின்றான் எப்படி யென்றால் மிருதன் வுக்கு லீலா சாமக்கிரிகைகளாயிருக்கிற அரசர்கள் தம்மைச் சயிக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கின்றார்கள். விவேகிகளா யிருக்கின்ற அரசர்களுக்கு இந்த மனோரதம் வியாததமாக வுண்டா யிருக்கின்றது இதனால் தேகாபிமானமுள்ள அரசர்கள் முன்னே இந்திரியங்களைச் சயித்தது பின்பு அரசர்கள் இதர அரசர்களுடைய மந்திரிகளை வசியமபண்ணிக கொள்ளுவோம் தள கர்த்தாக்களையும் யானை சேனை பரிவாரங்களையும் ஜயிப்போம் சமுத்திராஞ் சூழாத அவர்கள் பூமியைச்சுவாதினமபண்ணிக கொள்ளுவோ மென்று இப்படி மனோரத்தினால் கட்டப்பட்ட இ நுதயத்தை யுடையவர்களாய் சமீ பத்திலீராநின்ற மிருதயுவை யறியா யிருக்கின்றார்கள் சில அரசர்கள் ஆசை கொண்டவாகளாய்ச் சமுத்திரத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கிற என்னைச் சயித்தது ஓடங்களிற்போயத் தீபாந்தரத்தையுஞ் சயித்தது தனமுதலானது களைச் சமபாதிக்கிறதின் பொருட்டு சமுத்திரத்திற பிரவேசிக்கின்றார்கள். மனமுதலிய இந்திரியங்களைச் சயித்தவனுக்கு சமஸதபூமியினுடைய சயமானது எவ்வளவு பலமாகின்றது அப்படிப்பட்ட சயத்துக்கு முக்கியபலமாகின்றது மனுக்களும் அவர்கள் புத்திரரும் என்னை விட்டுவிட்டு எப்படி வந்தார்களோ அப்படியே போய்விட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட என்னை புத்தியினர்கள் யுத்தத்தில் சயிக்கப்போகின்றார்கள் இந்தராசசியம் தன்னுடையதென்றிற் மமதையினற் கட்டப்பட்ட மனதை யுடையவர்களும் திற புத்தியை யுடையவர்களுமான இவர்களுக்கு எண்ணிமித்தமான மிதாபுத்தி

ர்கள் பிரதாக்களான இவர்களுக்கும் பகையுண்டாகின்றது மூடனே! இரதப் பூமிமுழுதிலும் என்னுடையதே உனக்கிலையென்று சொல்லும் அரசர்கள் என்னிமித்தமாக ஒருவருக்கொருவா யுத்தஞ்செய்து மரண மடைகின்றார்கள்

பிருது சக்கிரவாததி, புருரவச, காதி, பரதன, நகுஷன், கார்த்தவீரி யாச்சுனன், மானதாதா, சகரன், ராமராஜா, கடவொங்கன், துருதுமாறன், இரகு, திருணபிந்து, யயாதி, சையாதி, பந்தனுக்கியன், பகீரதன், குவலை யாகவன், கஞ்சுதன், நயிஷதன், நிருகன், இரணியக்கபு, விருத்திராசுரன், உலோகபயங்கரனுன் இராவணன், நமுகி, சம்பரன், நரகாசுரன், இரணி யாட்சன், தாருகாசுரனுக்கிய இவர்களும் இன்னுமேனக் அரசர்களுப், இரா ஜாக்களும், சாவக கியார்களாயும் சூரர்களாயும் எவார்களாலும் சயிக்கத் தகாதவர்களும் மனுஷியார்களுடைய நடத்தையை அனுசரித்தவர்களாய் நித்தியமான என்னிடத்தில் மமதைகொண் டிருந்தவர்களும் இஷ்ட சித்தி யில்லாதவர்களாய்த தானே காலத்தினால் கதாமாததிரமாய்ச சொல லப்பட்டார்கள் ஒ அன்புள்ள கோமானே! அழகிய சீமானே! உலகத் தில் கீரத்தியைப் பூர்த்திசெய்து மரித்துப்போகா நின்ற மகான்களாகிய அந்த ராசாக்களுடைய கதைகள் கியான வைராக்கியங்களைச் சொல்ல வேணுமென்கிற இச்சையினுற சொல்லப்பட்டது மாததிரமேயன்றி பர மாததமன்று மற்றெதுவென்றால் சகல அசுபங்களையும் நாசஞ்செய்யா நின்ற ஸ்ரீபகவானுடைய குணகீர்த்தனமானது செய்யப்பட்டது அபபக வானுடைய குணங்களுையே ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் சலனமில்லாத பக்தியைக் கோரிய புருஷன் நான்தோறும் அடிக்கடி கேழ்க்கக் கடவ னென்று சொல்லுஞ் சுகப்பிரமம் ரிஷியைநோக்கி அகமகிழ் ஜகமபுகழ் பரிசித்தது மகாராசன் வணக்கமாகவும் இணக்கமாகவும் சொல்லுகின்றார்

பரிசித்தது மகாராஜன் வாககியம்.

கேளும் நாதனே! ஜகத பிரககியாதனே! கலியுகத்தில் பிரஜைகள் எந்த விதத்தினால் கலியினுடைய அநேகமான தோஷங்களை நாசமபண்ணுவார்கள். கிருதயுகமுதலான யுகங்களையும் தருமங்களையும் காலத்தின் பிரமாணங்களு யும் சங்காரகாலத்தின் பிரமாணங்களையும் ஈஸ்வரருபியான காலத்தினுடைய கத்யையும் மகாததுமாவான ஸ்ரீஹர்யினுடைய லீலாவிநோதங்களையும் எனக் குத தெளிவாகுமபடிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அப்போது ஈகப் பிரமமரிஷியானவா அதிகநதோஷத்துடன் சொல்லுகின்றார்.

சுகப்பிரம்மரிஷி வாககியம்.

கேளாய் நன்னயமுள்ள மன்னவனே! நற்கொடை யளிக்குங் கர்ன னே! கிருதயுகத்தில் சனங்கள் சத்தியம், தயை, தபசு, தானம், ஆகிய இஃத நானுபாதங்களாகிய தாமங்களையே அதிகமும யனுசரித்து சந்துஷ்டி

யையும் கிருபையையும் சீவகாருணணியமும் சமதமாதிருணங்களையும் பொறு
மையையும் அடைந்தவாகளாய் பரமாததுமாவின் னிடத்திலேயே பக்தியையும்
ஆததுமானுபவத்தையும் உடையவர்களாய் யிருப்பார்கள் திரேதாயுத்தில்
ஜனங்கள் தாமத்தினுடைய நான்கு பாதங்களில் நான்கிலொரு அபசமான
அதாமத்தினுடைய பாதங்களான அசத்தியம், ஹிம்சை, துக்கம், கலகம்,
இவைகளால் நசித்துப்போகும். அப்போது பிராமமணைக் கூத்திரியாள வை
சியாளான இந்தமுன்று வானத்தார்களும் தாமாதத காமங்களில் பிரீதியுண்
டாய வேதம் வேதாததக் கியான முடையவர்களாய் ஒருவரை யொருவர்
ஹிம்சியாமலும் பிராமமணையே கிரேஷ்டமாக வுடையவர்களாய் யிருப்பார்
கள் துவாபரயுகத்தில் ஜனங்கள் அதாமத்தினுடைய பாதங்களான ஹியிம்
சை சந்தோஷம் சத்தியம் துவேஷம் இவைகளால் கிரேதாயுத் தாமத்தி
னுடைய பாதங்களில் பாதி நசித்துப்போகும் அப்போது ஏசுசையும், சீவந
தையும், வேதாத்திய யனத்தில் பிரீதியையும் மடைந்து ஆட்டியவர்களாயும்
குடுமிய விருத்தியை யுடையவர்களாயும் அகங்கார மிலாதவர்களாயும்
பிராமமணைகளும் 'கூத்திரியர்களும் பிரதான மானவர்களாய் யிருப்பார்கள்
கலியுகத்திலோவெனில் அதாமத்தினுடைய பாதங்களால் தாமத்தின் பாதங்
களில் மூன்று யுகங்கள் நசித்து ஒர்ப்பாக மிருக்கும் கலியுகாந்தத்தில் யுகங்
கள்தோறும் விராத்தியடையாநின்ற அதாமத்தினுடைய பாதங்களால் அந்த
நான்கிலொரு தாமபாகமும் நாசமடைந்து பிரஜைகள் உலுத்தார்களாயும்
துராசார முடையவர்களாயும் நிராதயர்களாயும் வியர்த்தமான கலகத்தை
யும் பாக்கிய ஈனத்தையும் மடைந்து விஷயங்களிற் பிரீதியுடையவர்களாய் சூத்
திர ஸகிரீகளிடத்தில் ஆசையை யுடையவர்களாயும் சூத்திரர்களையும் செம்
மிடவரையும் முக்கியமாக வுடையவர்களாய் யிருப்பார்கள்

யுகங்கள்தோறும் இப்படியே பேதித்துவரக் காரண மென்னவெனில்,
புருஷர்களிடத்தில் காணப்படுகிற சததுவம் இரச்சு தமசுயெனனு முக்குணங்
களும் காலநியான ஈஸ்வரனுலே எவப்பட்டு அதுகள் விருத்தியடைந்திருக்
கின்றதால் பேதமுண்டாகின்றது பிராணிகளுக்கு மனது புத்தி இரத்திரியங்
கள் எப்போது சததுவகுணத்தில் சேருகின்றதோ எப்போது கியானம் தபசு
இதுகளி லாசையுண்டாகா நிறுக்கின்றதோ அப்போது கிருதயுக மென்றும்;
எப்போது தாமாதத காமங்களிலும், ஏசுசிலும், பக்தியுண்டா யிருக்கிறதோ
அப்போது ரசோகுணப் பிரதானமான திரேதாயுகமென்றும், எப்போது
சனங்களிடத்தில் லோபத்தவம், அசந்தோஷம், டம்பம், அகங்காரம்
துவேஷம் காமிய காமங்களில் பிரீதியுண்டாயிருக்கிறதோ அப்போது இரச்சு
தமோகுணங்களைப் பிரதானமாகவுடைய துவாபர யுகமென்றும், எப்போது
சனங்களிடத்தில் வஞ்சனையும், அசத்தியமும், ஆலசியமும் நித்திரையும், இம்
சையும், துக்கமும், சோகமோகங்களும், பயமும் கிருத்தியடைகின்றதோ
அப்போது கலியுகமென்றும் அறியக்கடவாய். அந்தக்கலியுகத்தில் மனுஷி

யர்கள் மந்தபுத்தியும் அற்பபாகவியமும் அதிக போசனமும் தரித்திரமும் அடைந்து காமிகளாக விருப்பராகள ஸதீரீகளும் விபசாரிகளாயும் துஷ்டர்களாய் மிருப்பராகள். மேலும் தேசங்களில் திருடா விசேஷித்தலும் விவேக ஈனர்கள் வேதங்களைத் தூஷிப்பதும் அவர்கள் பிரஜைகளைப் பிடிப்பதமாயும் பிரமசாரிகள் விருத ஈனர்களாயும் சவுசாசார வாசிடார்களாகவும் இருப்பார்கள். கிரகஸ்தர்கள் பிடுகை பண்ணிக்கொண்டும் வானப்பிரஸ்தாகள வன வாசத்தை விட்டுக் கிராமங்களில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டும் சந்நியாசிகள் தனத்தில் மிகவுமாசைக்கொண்டு மிருககப் போகின்றார்கள ஸதீரீகள் குட்டையான சரீரத்தையும், மிருகத் போசனத்தையும, வெகு புத்திராகளைப் பெறுதலையும் உண்டாய், லசையிலலாமலும், கடினவாரத்தையும் திருட்டு வஞ்சனை யுடையவர்களாயும் வாத்தகர்கள் கிரைய விறகிரைய விஷயங்களில் கபடத்தையு முடையவர்களாய் விருகாப் போகின்றார்கள் சமஸ்தமான ஜனங்கள் ஆபத்திலலாத காலத்திலும் நிரதிதமான விருதசியை உகதமமாக எண்ணப் போகின்றார்கள் சாவோகதமனாலும் நாததன்னையிருக்கிற எஜமானனை சேவகர்கள் விட்டு விடுதலும், எஜமான்கள் பரமபிரையாயச சேஷித்துக்கொண்டிருந்தாலும், ரோகசம்பந்தத்தினால் மெலிந்துபோன சேவகர்களையும் விட்டு விடப்போகின்றார்கள், ' பாலிலலாத பங்களையும் பேரவிக் காமல் விட்டு விடுவார்கள். மனுஷியர்கள் மாதாபிதாக்களையும் பிராதாக்களையும் உடன்பிறந்த பெண்களையும் பந்துக்களையும் விட்டு பாரியான மூலமான சிநேகத்தை யுடையவர்களாய் மைத்துனி மைத்துன்னிவாசஞ்ஞடன ஆலோசனை பண்ண நின்றும ஸ்ரீவசியர்களாயும் தீனர்களாய் மிருககப் போகின்றார்கள். சூகதிராகள் தபிவடத்தை யுடையவர்களாய் தான முதலானதுகளை வாககப்போகிறார்கள் தாமத்தை அறியாதவர்களாய் உததமமான ஆசனத்தி விருகத்துக்கொண்டு தாமத்தை சொல்லப் போகின்றார்கள்.

கேளும் அரசனே ' கலியுகத்தில் பிரஜைகள் நித்தியமாய் விசனத்தி லமுநநின் மனதை யுடையவர்களாயும் கூடாமல் இராஜ தண்டனை இவைகளால் அதிகமும் பிடுகத்த தக்கவர்களாயும் மழையிலலாமல் மகா வியாகூல மடைந்து வஸ்திரம் அன்னம் பாஸம் சயனம் ஸ்ரீசம்போகம் ஸநானம் பூஷணம் வாகனம் இவைகளொன்று மில்லாதவர்களாய் பிசாசம் போலியைப் போகின்றார்கள் இருபது பலகறைநிமித்தம் மனுஷிபாள ஒருவருக்கொருவா வைவராகவியம் பண்ணிக்கொண்டு அநேகநாளாய் உடலிரண்டு முயிரொன்று போலிருந்த சிநேகத்தையும் விட்டு சதா அபிலாசை கொண்டிருக்கும் தங்கள் தங்கள் பிராணனையும் விட்டு விடுவார்கள். அல்லாமல் தங்களுடைய பந்துக்களையுக் கொலலததுனிவா மனுஷிபாள மிகவும் துறச்சுனாயும் சிசு னவுதர பாராயணராயும் இருந்துக்கொண்டு விருதநாளான தங்கள் மாதாபிதாக்களையும் புத்திரர்களையும் நல்ல குலத்திற்பிறந்தவர்களையும் மகாபதிவிரதை கண்டயுபிருக்கிற தங்கள் பாரியையும் சடசிங்காமல் விட்டுவிடப் போகின்றார்கள்,

அரசனே! கலியுகத்தில் மனுஷிபாள பாஷணடாளாலே பேதிகப பட்ட மனதை யுடையவர்களாய சகலலோக நாயகராயும் காததாவாயும் பிர மதி தேவர்களால் சேஷிக்கப்பட்ட பாதார வித்தங்களை யுடையவர்களாயும் பகவானுயிரிடுகிற அசுசுதரை ஆராதிக்க மாட்டார்கள், மரித்துப் போகிற வராயும் ரோகாதிகளால் திகழும் பீடிககப்பட டிருந்தாலும் பகவானுடைய நாமத்தை யுச்சரியாரின்று அப்போதே காமபந்தத்தில் நின்று விடுபட்டவ னாய ஸ்ரீவைகுண்டரு சேர்ப்பிக்கப்படுவன அப்போக்கொரு நாமத்தை யுடைய பகவானைச் சிந்திக்க மாட்டார்கள் புருஷாகளுடைய சித்தத்தில் நின்று கலியுக தோஷாதிகளையும் துஷ்டமான அன்ன முதலானதிகளாலும் சத்தியசௌசாதி வாசசிதமான கீகடதேசாதி வாசத்தினாலும் பஞ்சேந்திரி யங்களாலும் முண்டாகும் சமஸ்த தோஷங்களுக்கும் பகவானை புருஷோத் தமரானவா உருசுகப்பட்ட சொனத்தி பிராரின்று அக்கினியானது அதில தாமபிராதி ரூபமான மலத்தை எப்படி போக்கடிக்கின்றதோ அதுபோல தியானம் பண்ணுபவர்களுடைய இருதயத்தி் விருந்துகொண்டு அநேக ஜன் மங்களில செயத சகலவாபங்களையும் நாசஞ்செய்கின்றா பகவானை அநந்த ரானவா இருதயத்தி் விருக்கையில் அந்தக்கரணமானது எப்படி பரிசுத்த மடைகின்றதோ வப்படிக்கு மந்திரோபரிசனைகள் தபசு பிராணயாமம் பூத தயை தீர்த்தயாததிரை விரதங்கள் தானம் ஜபங்களாகிய இதுகளால் பரி சுத்தமடைய மாட்டாது

அரசனே! நீ மரித்துப் போகிறவனுயிருந்தாலும் சித்தசமாதானத்தை யுடையவனாய் ஸ்ரீகேசவனை இருதயத்திலேயே யிருக்கிறவராகத் தியானம் பண்ணக்கடவாய வாராய பரிசுதித்து மகாராசனே! சாவாதமாவாயும் சாவ காரணராயும் பகவானுயிரிடுகிற புருஷோத்தமரானவா மரணசமயத்தில் தியானம் பண்ணப்பட்ட புருஷாகளுக்கு தம்முடைய சாரூபியத்தையே கொடுப்பார ஸ்ரீகிருஷ்ணவென்னும் நாமசங்கீதத்தனத்திறுனே புருஷனை வன சமஸ்காமபந்தசுத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய் பரம்பதத்தை யடை கின்றனன். கிரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீஹரியைத் தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கும், கிரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீஹரியைக்குறித்து எக்கியாதிகளால் ஆரதிப்பவனுக்கும், துவாபரயுகத்தில் சுவதாமங்களாலே ஸ்ரீஹரியை ஆரதிக்கிறவனுக்கும், யாதொரு பலமுண்டோ அதெல்லாம் கலியுகத்தில் ஸ்ரீஹரியினுடைய நாம சங்கீதத்தனத்திறுனே சித்திக்கின்றது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

மட்டு வீருத்தம்

பதியுடனஸ்திதி மன் னுங்காலத்தையும்

பதிலயகாலந தனையும்பகருவாம

ஸ்திதி காலத்தையும் லயகாலத்தையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

ஓய் பரிஶிதது மகாராசனே¹ பரமானுமுதல திவிபரார்த்த பரியந்த மாண காலமும் யுகங்களுடைய பிரமாணமும் உனக்குப் பூவமே சொல் லப்பட்டதன்றோ இனி லயத்தினுடைய பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறேனே கேட்கக்கடவாய். ஆயிரஞ் சதுரயுகமானது பிரமமரவுக்கு ஒருபகலென் றும் கலபமென்றுஞ் சொல்லப்படும், அந்தப்பகலிற் பதினான்கு மனுசகளு டைய காலம் கிரமித்துப்போகும் நைமித்திகம், பிராகிருதம், ஆத்தியந்திகம், கித்தியம் என்று நான்குவித பிரளயமாயிருக்கும்

அதில நைமித்திகப் பிரளயமாவது எப்படியென்றால், அந்தப் பகலி னுடைய அந்தியத்திலே ஆயிரஞ் சதுரயுககாலமான பிரளயமானதுண்டா கும், அது பிரமமரவுக்கு ஒரு இரத்திரியென்று சொல்லப்படும் பூலோ கம், புவாலோகம், சுவாலோகமென்கிற மூன்று லோகங்களும் பிரமமாண னுடைய ராததிரியில லயத்தை யடைநது போகிறத்கள யாதொரு அந்த ராததிரியிலே ஸ்ரீமந்நாராயணரானவா பிரபஞ்சத்தைத் தம்முடைய குட்சி யிலவைத்துக்கொண்டு சேஷதலபசாயியாய் சயனித்துக் கொள்ளுகின்றா, அவருடைய நாபிகமலத்தில் பிரமமரவுஞ் சயனித்துக் கொள்ளுகிறான், இதற்கு நைமித்திகப் பிரளயமென்று சொல்லப்படும்.

பிராகிருதப் பிரளயமாவது எப்படியென்றால், சத்தியலோக வாசியான பிரமமாணினுடைய திவிபரார்த்த காலமான ஆயுளானது சம்பூரணமாகுகை யில பிரிதீவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், அகங்காரம், மகத்தத்துவமான இந் ஏழும் லயத்தையடையும் அரசனே¹ காலத்தினால் நாசத்திற்கேதுவுண் டாகுகையில் மகத்தத்துவமுதலான இந் ஏழ்க்குங்காரியமான பிரமாண்ட மானது யாதொரு பிரளயத்தில் பிரகிருதியிலே லயத்தையடைகிறதோ அதற் குப் பிராகிருதபிரளயமென்று சொல்லப்படும், அது உண்டாகிற் கிரமமெப் படியென்றால், பூமியில மேகமானது நூறுலருஷம் மழை வருஷியாமற் போம் அப்போது பிரஜைகளுக்கு அன்னங்கிடையாமல் பசிதாகங்களால் பீடிக்கப்பட்டு ஒருததரை யொருததா படசியாரின்றும் ஸூயத்தை யடைந துபோகப் போகின்றார்கள், அப்போதுண்டாகாநின்ற சூரியனுனவன் மிகவுங்

கொரோமான தனது கிரணங்களால் சமுத்திர தீர்த்தத்தையும் தேகத்தி
 னது ரசத்தையும், பூமியின் சாரத்தையும், மற்றும்முள்ள சமஸ்தரசத்தையும்
 பானமண்ணிப்போடுவன. திருமபவிக்ரஹிஸை பின்பு சங்கருஷணருடைய
 முகத்திலிருந்துண்டாகும் மகாவாயு வேகத்தையுமுடைய பிரளய காலாக
 கினியானது சாரமற்றிருக்கிற பாதாளமுதலான சமஸ்த லோகங்களையும்
 சாமபலாய்ப் பிரகாசிகுமபடித் தகித்துவிடும் அதன்பின் மகா வேகத்தை
 யுடைய வாயுவானது நூறுசமவசசரம் வீசிக்கொண்டிருக்கும் அப்போது
 ஆகாசமானது புழுதியினுலே சூழப்பட்டு தூமபரமாய விடும் அப்போது
 நானுவானங்களை யுடையதான மேகக்கூட்டங்கள் மகா பயங்கரமாகச் சப
 தித்துக்கொண்டு நூறு சமவசசரம் வருஷங்களை அதிவேகமாய் பொழிந்து
 கொண்டிருக்கும் பிரமாண்டத்துக்குள்ளே இராகின்ற சமஸ்தப் பிரபஞ்ச
 மும் ஏகாணவசலத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதாய் விடும் சலத்தினால் வியா
 பிக்கப்படுகையில் பூமியினுடைய கெந்தகுணத்தை ஆகரிவித்துக்கொள்ளும்
 கெந்தலயத்தை யுடையதான பூமியத்தை யடைந்துவிடும் பின்பு சலத்தி
 னுடைய ரசத்தைத் தேசசானது கிரகித்துவிடும் ரசமில்லாததான சலமும்
 லயத்தை யடைந்துவிடும் பிற்பாடு வாயுவானது தேசசினுடைய ரூபத்தைக்
 கிரகித்துவிடும் ரூபத்தை யுடையதான தேஜசானது வாயுவிலே லயத்தை
 யடைந்துவிடும் வாயுவினுடைய ஸ்பரிசுணத்தை ஆகாசமானது கிரகிக
 கும. அந்த வாயுவானது ஆகாசத்திலே லயத்தையடைந்துவிடும், ஆகாசத்தி
 னுடைய குணமான சபத்ததை தாமச அகங்காரமானது கிரகிக்கும் அந்த
 ஆகாசமும் தாமச அகங்காரத்திலே லயத்தையடையும், அரசனே¹ ராஜச
 அகங்காரமானது இந்திரியங்களைக் கிரகித்துப்போடும் சாதவிக் அகங்கார
 மானது இந்திரியாதிஷ்டான தேவந்தைகளை விமானங்களோடேகூட கிரகித்
 துப்போடும் இந்த மூன்றுவிதமான அகங்காரத்தையும் மகத்தத்துவமானது
 கிரகித்துப்போடும் அந்த மகத்தத்துவத்தைச் சத்துவரசஸ்தமோகுணங்களை
 அபிராக கிருதமான பிரகிருதியானது காலரூபியான பரமாத்மாவின்
 லேவப்பட்டதாய் கிரகித்துவிடும் அந்தப் பிரகானத்திற்கு காலத்தினுடைய
 அவயவங்களான அகோராதிரி முதலானதுகளாலே பரிமாண முதலான
 குணங்களிலாமல் கிரகித்துப்போடும், அந்தப் பிரதானமானது ஆதியந்த
 ரூபனியமாயும் விகார ரூபனியமாயும் சதாயேக ரூபமாயும் விரத்திகூடியமில
 லாததாயும் காரணமாயிருக்கும் அந்தப் பிரதானத்திலே வாக்கும் மனதும்
 பிரவர்த்திக்க மாட்டாது அதிலே சத்துவரசஸ்த தமோகுணங்களுமில்லை மகத்
 தத்துவ முதலானதுகளுமில்லை பிராணன புத்தி இந்திரியங்கள் அதற்கு அபி
 மாவிரி தேவதாதிக ளொன்றுமில்லை உலோக சொரூபமான நிரமாணமுமில்லை.
 சாகரம் சொற்பனம் சுழுபதியான இந்த அவஸ்தைகளுமில்லை பிரிதிவு,
 அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் சூரியன் முதலானதுகளுமில்லை சுழுபதம்போல
 கும் இன்னபடியென்று சொல்லக்கூடாததாயிருக்குமென்று அந்தப்பிரபஞ்ச
 காரணமான பிரதானத்தினுடைய ஸவரூபத்தை வேதங்கள் சொல்லுகின்
 றனவர்கள் எப்போது புருஷன் பிரகிருதி இவர்களுடைய சத்துவாதி குணங்க

ளானதுகள் காலஞ்சியான பகவானுலே ஏவப்பட்டதுகளாய் மிகவும் லயத் தை யடைகின்றதுகளோ அந்த லயததுக்குப் பிராகிருத லயமென்று சொல் லப்படும்.

ஆதிபந்த காலமானது எப்படியென்றால் கியானமானது புத்தி இந்திரி யங்கள் விஷயங்கள் இதுகளை ரூபமாகவும் இதுகளுக்கு ஆஸரயமாகவும் காணப்படக்கூற படியினாலேயும் காரணத்தைக் காட்டிலும் வேறாக இராதபடியினாலேயும் ஜனம் நாசங்களோடே கூடியிருக்கிற படியினாலேயும் இந்தப்பிரபஞ்சமானது வஸ்துவன்று (எப்படியானால்) தீபம் நேத்தி ரேந்திரிய ரூபமானாலும் தேஜோரூப மானபடியினாலே தேஜசைக் காட்டிலும் வேறாக எப்படியில்லையோ அப்படிபோல சீவன இந்திரியங்கள் விஷயங்களாகிய இவைகள் பரமாததுமாவின்னுடைய காரியமான படியினாலே பரமாதது மாவைக்காட்டிலும் வேறன்று கர்நியத்தைக்காட்டிலும் காரணமானது வேறா யிருக்கிறபடியினாலே காரணத்தைவிட்டு காரியமானது வேறில்லை ஆனபடி யினால் பரமாததுமாவின்னுடைய காரியமான பிரபஞ்சமும் பரமாததுமாவைக் காட்டிலும் வேறாகவில்லை சாகரம், சொற்பனம், சுழப்ப்தி என்னும் மூன்று அவஸ்தைகளும் புத்தியின்னுடைய அவஸ்தைகளென்று சொல்லப்படும் இந்த அவஸ்தைகளாலே விசுவன, தைச்சன, பிராகசிய நென்னப்பட்ட இந்தப் பேதமானது புருஷனிடத்தில் மாயாகலபித மன்றியில் பரமாததுமன்று எப்படி மேகங்கள் ஆகாசத்தில் உண்டாகா நின்றும் திரும்பவும் நசியா நின்றும் மிருக்கிறதுகளோ (அப்படிபோல) இந்தப் பிரபஞ்சமானது பிரமத்தி லே உண்டாகா நின்றும் லயத்தை யடையாநின்றும் இருக்கிறது ஓ அரச னே! சமஸ்தமான காரிய பதாரதங்களுக்கும் காரணமே சத்தியமென்று சொல்லப்படா நிற்கின்றது. யாதொரு பிரபஞ்சமானது காரியகாரண ஸ்வ ரூபமாகவும் ஒன்றையொன்று ஆஸரயித்திருக்கிறதாகவும் காணப்படுவதினால் இது பிரமமேயாகா நிற்கிறது சனம் நாசங்களை யுடையதான சமஸ்தமும் பரமாதது வஸ்துவன்று பிரகாசியாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்சமானது பரமாதது மப் பிரகாசத்தை யன்றியிலே கிஞ்சிறுநூலு மூண்டென்று சொல்ல நியாய மில்லை உண்டென்று சொல்லப்பட்டாலும் அதுவும் பரமாததுமாவே யாகா நிற்கின்றது.

மகத்தான ஆகாசத்துக்கும் கடாகாசத்துக்கும், ஆகாசத்திலே யிருக் கிற சூரியனுக்கும் ஜலத்திலே யிருக்கிற சூரியனுக்கும், வெளியிலுள்ள வாயு விற்கும் சரீரத்திலுள்ள வாயுவிற்கும், பேதமெப்படியோ (அப்படிபோல) பர மாததுமாவின்னுடைய பேத விசாரமென்று அறியத்தக்கது. அப்படியல்ல வென்று எண்ணுகிறவன் அவிவேகியாக நிற்கிறான். ஸவானம் ஆபரணத் திளால நாமங்கள் விவகரிக்கப் படுகின்றதுபோல பகவானானவா அகங்காரத் தையுடைய ஜனங்களாலே லௌகீக சபதங்களாலேயும் வைதீக சப்தங்களா லேயும் அனந்தரூபியாகச் சொல்லப்படுகின்றார். சூரியனுடைய அமிசமான நேத்திரத்துக்கும் சூரியதரிசனத்துக்கு மறைவாக எப்படி நிற்கிறதோ (அப் படிபோல) பரமாததுமாவின்னுடைய உண்டாகியும் பிரகாசிக்கவுமான அகங்

காரமானது பரமாததுமாவினுடைய விசாரணையினால் எப்போது நன்குதப போகிறதோ அப்போது புருஷனுக்குப் பரமாததும தரிசனமானது கிடைக்கின்றது

அரசனே! எப்போது இப்படிப்பட்ட ஞானமாகிற பக்தியினாலே மாயாமயமான அகங்காரமாகிற ஆததும பந்தத்தைச் சேதித்துப் போட்டுப் பரிபூரணரான அசுத்தருடைய ஸவருபானுபவத்தை யுடையவனாக விருக்கிறானோ அப்போது அந்தப் பரமாததுமானு பவமானது ஆதியந்தப் பிரளயமானது சொல்லப்படும் நிகதியப் பிரளயமாவது எப்படியென்றால் சூட்சும தரிசிகளான சில ஞானிகள் பிரம்மாமுதலான சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் நித்தியமாகச் செனம் நாசனகளைச் சொல்லுகின்றார்கள் காலமாகப் பிரவாகத்தின் வேகத்தினால் அபகரிக்கப்பட்டாநின்ற தேகமுதலானதற்கு விராதிக்கூயம், அவஸ்தைகள் எப்படி யுண்டாகிற்றுக்களோ அப்படிபோலவே நித்தியமாகச் சென்ம நாசனகளுக்கு ஏதுக்களும் உண்டாயிருக்கின்றன ஆதியந்த சூனியமாயும் ஈஸ்வர ரூபமாயுமிருக்கிற காலத்திலுண்டாகாநின்ற அந்த அவஸ்தைகள் காணப்படுகிறதில்லை ஆகாசத்தில் சந்திரன் முதலான கிரகங்களுடைய கதியானது காணப்படாமல் அனுமானத்தினால் எப்படி கற்பிக்கப்படுகிறதோ அப்படிபோல தேகத்திலேயும் பாலவீயும் யௌவனம் முதலானது காணப்படுகிறபடியினால் மத்தியில ஜனபாதி அவஸ்தைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றது இதுவே நித்திய பிரளயமென்று சொல்லப்படும்

கேள்வி பரிசுத்தது மகாராசனே! இந்தப் பிரகாரப் நித்தியம், நைமித்தியம், பிராகிருதம், ஆதியந்தம் என்கிற நான்குவிதப் பிரளயமும் நனறாகச் சொல்லப்பட்டது காலத்தினுடைய கதியானதும இப்படிப்பட்டது ஜெகத்கூடதாவாயும் சகலலோக சரணியராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய இந்த லீலாவிபூதியான கதைகள் சமநிரகமாக நமமாலே சொல்லப்பட்டதுகள் அவருடைய சமஸ்த லீலாவிபூதிகளையும் சொல்லுக்கக்கு பிரமனும் சமாததன்னன்று நானுவிதமான துக்கமுள்ள சமுசார சாகரத்தைக் கடக்க இச்சை கொள்ளாநின்ற புருஷனுக்கு பகவானுன் புருஷோத்தமருடைய லீலாகதைபாகிற அமிரதரசசேவையாகிய தெப்பமன்றி வேறில்லை

ஆகையால் ஸ்ரீபகவானுடைய கதாசிரவணமே பண்ணத்தக்கது நித்திய ராகிய ஸ்ரீபகவான் இந்தப் புராணசங்கீதையை பூவததில் நாரதமகா முனிக் குச்சொன்னார். அவர் வியாசபகவானுக்குச் சொன்னார் அந்த வியாசரானவர் அந்த பிரீதிகொண்டவராய் வேதத்துக்குச் சமானமான இந்தப் பாகவத சங்கீதையை எனக்குச் சொன்னார்.

வாரய் ராஜனே! இந்தச் சூதபுராணிகா நைமிசாரணியக்ஷேத்திரத்திலே தீர்க்க சத்திரயாகத்தில் சவுனகாதிரிஷி யீஸ்வரர்களாலே கேட்கப்பட்டவராய் அந்த ரிஷிகளினபொருட்டு இந்தப் புராண சங்கீதையைச் சொல்லப் போகின்றார்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விநீதம்,

அறியாற பரிசுத்தா மரசர்க்குப்
பிரியமாய பரப்பிரமோ பதேசத்தால்
நிரணமித்து நிவாரணமானதைப்
பரிவதாகப் பண்ணப் படுகின்றதே

பரிசுத்தது மகராஜாவுக்குப் பரப்பிரமம் வுபதேசத்தால் மிருத்தியுபய
நிவாரணமானது சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்.

கேளாய பரிசுத்ததே¹ எண்ணிய கருமம் நண்ணிச் செய்யும் கண்ணிய
முள்ள புணயசீலனே² சகலலோக காத்தாவான பிரமமாவானவன் யாதொரு
பகவானுடைய சந்தோஷத்திலே யுண்டானோ, சாவசங்காரரான உருத்திர
ரானவா யாதொரு பகவானுடைய கோபத்திலுண்டானோ, விஸ்வரூபியா
யும் சாவ நியந்தாவாயும் பகவானுமான ஸ்ரீ ஹரியானவா இந்தப்புராணத்தில்
அடிக்கடி வானிகப்படுகிறார் ஆகையினாலே அப்படிப் பட்டவருடைய
குணபுவங்களைச் சிரவணம் பண்ணிக் கொண்டிராநின்ற உனக்கு மறநெரு
வரிடத்தினின் றுண்டாகும் பயமேது நீயோ தன்னியனாகா நிற்கியாய். அரச
னே³ மரித்துப்போகப் போகின்றேனே யென்கிற அவிவேகத்தை நீ விட்டு
விடக்கடவாய், யாதொரு காரணத்தினால் முன்னேயில்லாமல் இப்போதுண்
டான தேகமானதுபோல நீ முன்னேயில்லாமல் இப்போதுண்டானவன் என்று
நீ நசித்துப்போகப் போகிறதில்லை புத்திரபவுத்திராதி ரூபத்தை யுடையவ
னான நீ பூர்வமிருந்து விததில் நின்றும முனையுண்டாகின்றது போல உண்
டாகப் போகின்றவனுமன்று அக்கினியானது காஷ்டத்தையன்றி எப்படி
வேறாக விருக்கின்றதோ அப்படிபோல தேகாதிக்கையன்றி நீவேறாக நிற்கியாய்
தேகாதிக்களுக்கே சன்னமரணமல்லாமல் ஆததுமாவுக்கு சன்னமரணமில்லை
சொறபனத்தில் தன்னுடைய சிரசசேதத்தைத் தானானே பார்க்கிறான்
சாகராவஸ்தையிலும் தேகத்துக்கு மரண முதலானதையும் பார்க்கிறான்
ஆகையால் சொறபனத்தில் சிரசசேதாதிபோலவே ஆததுமாவுக்கு சன்ன
மரணமானது பிரமை மாதிரியேயாகா நிற்கின்றது. பரமார்த்தமாக ஆத்து
மாவானவன் சன்னமரண சூனியனாகா நிற்கின்றான். எப்படியானால் கடம்
உண்டாகிறதற்கு முன்னே மகத்தான ஆகாச ரூபமாயிருந்த ஆகாசமானது
கடம் உண்டானபின் அநதக கடத்துள்ளேயு மிராநின்று திரும்பவும் அந
தககடமானதுஷ்டமாய்ப் போனபிற்பாடு அநத ஆகாசமாகவே யாய்விடு
கின்றதே. (அப்படிபோல) தேகம் உண்டாவதற்கு முன்னே பிரமம் எவ

ரூபியான சீவனும் உண்டாகாநின்ற தேகத்திலிருந்து தீருமபவும் அநதத் தேகமானது தத்துவக ஸ்யானத்தினால் லயத்தை யடைகையில் அநத சீவன பிரமஸவ ரூபத்தையே யடைகின்றன

ஆததுமாவுக்கு தேகாதிசம்பந்தம் எப்படியென்றால் மனதானது ஆதது மாவுக்குத் தேகங்களையும் சத்துவாதி குணங்களையும் காமங்களையும் சிருஷ்டி யாநிற்கிறது. அநத மனதை மாயையானது சிருஷ்டியாக நிற்கிறது அதி னால் சீவனுக்குச் சமசாரமானது உண்டாகா நிற்கிறது எப்படியானால் எண் ணெய், அகல், திரி, அககினி இதுகள் சமமந்தம் எந்தமட்டு மிருக்கிறதோ அந்தமட்டும் தீபம் என்கிற விவகாரமானதுண்டா யிருக்கின்றது அது போல காமம், மனது, தேகம், ஆததுமா இதுகள் சம்பந்தம் எந்த மட்டு மிருக்கின்றதோ அந்தமட்டும் சமசாரமாஷு துண்டாயிருக்கும். எண்ணெய் முதலானது நசுக்குமளவில் தீபமானது நாசமடையுமாப்போல் மனதுக்குச் சமசாரமானது காமத்தினால் நாசத்தை யடையாநின்று மிருக்கின்றது தேகத்தில் அநிப்பப்படாநின்ற ஆததுமாவோ வென்றால் நாசத்தை யடைவ தில்லை யாதொரு ஆததுமாவானவன் ஸதூலகுட்சம் தேகங்களுக்குப் பரன யும் ஸ்வயம் பிரகாசனயும் ஆகாசம்போல தேகாதிக்குக்கும் ஆகாரனயும் நிர்விகாரனயும் நாசமில்லாதவனயும் 'உபமான மில்லாதவனயு மிருக்கின் றுன் அரசனே' இந்தப் பிரகாரம் தேகத்துள்ளிரா நின்ற ஆததுமாவை நீதானே பகவானுடைய தியானத்தோடே நிச்சய ரூபமாயிருக்கிற புத்தியால் விசாரிக்கக் கடவாய், இப்படி நீ யநிருது கொண்டாயேயானால் பிராம்மண னால் ஏவப்படாநின்ற தடசகன உன்னைப் பஸ்பமாகப் பண்ணிப் போடமாட் டான் மிருத்தியுக்களுக்கும் மிருத்தியு்வான் ஸ்வர ஸரூபியான உன்னை மிருத்தியுக்களும் பஸ்பமாகப் பண்ணமாட்டாதுகள். நான் யாதொரு தே காதிக்கைக் காட்டிலும் பரமாயும் ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமிருக்கிற பிரமமமே யாகா நிற்கிறேன் பரமானந்த ஸ்வரூபமான யாதொரு பரப்பிரமம்முண்டோ அநதப் பரப்பிரமமும் நானேயாகா நிற்கிறேனென்று இந்தப்பிரகாரம் நிர் விகாரமான பரப்பிரமமாக ஆததுமாவைப் பாராநின்று விஷம்பொருத்திய முகத்துடன் பாதத்திற கடியாநின்ற தக்ஷனென்கிற சாபத்தையும் சரீரத் தையும் பிரபஞ்சத்தையும் பரமாததுமாவைவிட வேறுகப் பார்க்கப் படுவ தில்லை

கேளாய ராசனே! நீ விஸவ ரூபியாயும் சாவ நியந்தாவாயு மிருக்கிற ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலைகளைக்குறித்து யாதொரு பிரஸனஞ் செயதையோ உன்னுடைய பிரஸ்னம் சமஸ்தமும் எனறா சொல்லப்பட்டது நீ இன்ன னும் எந்த அர்த்தத்தைக் கேட்கவேணுமென்று இச்சிக்கின்றியோ அதைக் கேட்கக் கடவாய்

ஆளுவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

கனமுடன பரிசுதித்து கட்டாசமும

ஜனமே ஜயனசாபப யாகமுஞ் சாற்றுவாம்.

பரிசுதித்துவினுடைய மோட்சமும ஜனமேஜயன் சாபபயாக முதலான
தும் சொல்லப் படுகின்றது

சுகந் வாக்கியம்.

சௌனகாதி ரிஷிகளே ! பரிசுதித்து மகாராசாவானவன் சுகபிரமம்
ரிஷியினால் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பாகவத புராணத்தைக்கேட்டு சாவாநதரி
யாமியாயும் சாவ நியந்தாவாயு மிருக்கிற ஸ்ரீஹரியை, தனது ஆகத்துமாவில்
பரிபூரணம் பண்ணிக்கொண்டு சுகபிரமம் ரிஷியினுடைய பாதார விந்தை
களைத்தனது சிரசினமேல் வைத்துக்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்
பண்ணிச் சொல்லுகிறான் சுகபிரமம்ரிஷியே ! உமமால் ஜனனமரண சூனிய
ரான ஸ்ரீஹரியினுடைய குணனுபவங்களைக் கேட்டேன் ஆகையினால் நான்
தன்னியனுனை ஒருகாரத்தனுனை உத்தம சுலோகரான பகவானுன்
வா அடிக்கடி வானிக்நப்படுகிற இந்தப் புராண சங்கீதையை உம்மிடத்தில்
ஜயமற நன்றாகக் கேட்டுணர்ந்தேன், நிற்பயமாயும் அநந்த ரூபமாயுமிருக்
கிற பரபிரமத்தையே யடைந்தேன் ஆகையினால் தக்கூசன் முதலான மிருத
தியுக்களுக்கு நான் பயப்படமாட்டேன் அடியேனுக்குக் கிருப்பயுடன் அனுக
கியைச் செய்யக்கடவீர் வாஃ துமுதலான இரத்திரியங்களை நியமம் பண்ணிக்
கொண்டு சகல காமங்கள் காமவாசனைகள் இதுகளை விட ராநின்ற மனதை
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் வைத்துவிட்டு பிராணனை விட்டுவிடுகிறேன்.
சாததிரகயானம் பரமாததுமானுபவம் இதுகளுடைய நிஷ்டையினால் எனது
அக்கியானமானது தள்ளப்பட்டுப் போயிற்று சாவசுக ஆஸ்ரயமான பகவா
னுடைய பரமபதம் உமமால் காண்பிக்கப்பட்டது, என்றிப்படி சொல்ல
சுகபிரமம் ரிஷியானவா அந்த ராஜாவுக்கு அனுககியைப் பண்ணிவிட்டு
ரிஷிகளுடன்கூட யதேச்சையாகப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்

கேளும் சௌனகாதி ரிஷிகளே பின்பு அந்தப்பரிசுதித்து மகாராஜ
னும் பரமாததுமாவினிடத்திலே மனதை புத்தியினால் ஸ்திரமாவைத்து
விருக்ஷத்தைப்போலச் சலியாமல் பிராணகிரோதத்தை யுடையவனாய் பர
மாததுமாவைத் தியானம்பண்ணி அந்த கங்காதீரத்திலே துனிகள் கிழக்கு
முகமாயிருக்கிற தொப்பைகள் மேலேவடசுரு முகமாயிருந்த மகா யோகாப்

பியாசத்தை யுடையவனாயும் விஷயங்களில் ஆசகதியில்லாதவனாயு மிருந்து கொண்டு பிரமமஸவரூபத்தை யடைந்தவனாயிருந்தான் அந்தச்சமயத்தில் பிராமமணபுத்திரன் அதிககோபங்கொண்டு எவிய தக்ஷகனுனவன் ராஜா வைக்கடித்துக் கொல்லவேண்டி வந்துகொண்டிருக்கும்போது விஷ சிசிசைச் சிறிறோந்த காசியப்பெனகிற பிராமமணர் பரிசுஷித்தது மகாராஜாவை இரக்ஷித்தது அதிகதன்மகளைப் பரிசுபெற வெண்ணிவருவதை மரக்கத்திலிறந்து தான் வட விருஷத்தைக்கடித்து பஸ்பமாகச்செய்ததை திருமபவும் பூர்வம் போலெழுப்பினதினால் இப்பிராமமணன் அரசனை இரட்சிப்பதில் சந்தேக மில்லையென்று தக்ஷகனுணரந்து அரசுப் பிராமமணனுக்கு வேண்டியபடி தன்மகளால் சந்தோஷப்பித்தது திருமப அவரை வந்தவழியே அனுப்பிவிட்டு முன்போல தக்ஷகன் பிராமமணரூபங்கொண்டு அரசனைக்கடித்ததன்னை பிரமஸவரூபத்தை யடைந்திருக்கின்ற அருகவராகிய ஜிஷியினுடைய தேகமானது அந்தத் தக்ஷகனுடைய விஷாக்கினியினுலே அனேகசனங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தக்ஷணத்திலே பஸ்பமாய்விட்டது அப்போது பூமியிலேயும் ஆகாசத்திலும் சமஸ்ததிகளுகளிலும் ஆ ஆ வெண்ணப்பட்ட சபத முண்டானது. தேவர்கள், அரசர்கள், மனுஷ்யர்கள் முதலான சமஸ்தரும் அதிக ஆசசரியத்தையடைந்தார்கள் தேவதூதரூபி வாதசியமுதலானதுக ளும் சபதித்தது கந்தாவர்கள் கானம்பண்ணினார்கள் அபசரஸ்திரிகள் நரத் தனம் பண்ணினார்கள் தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள்

ஜனமேஜய மகாராஜன் தன்னுடையபிதா பரிசுஷித்தது தக்ஷகனால் பஸ மிக்கப்பட்டதைக்கேட்டு அதிக கோபத்தை யுடையவனாய் சாப்பயாகத்தில் மகா விஷங்கனையுடைய சாப்பங்களை எதானிதயாக ஒழிப்பண்ணினான் அந்தயாகத்தில் ஜவலிக்கும் அக்கினியில் பஸ்பமாகும் அனேகசாப்பங்களை தட்சகன்பார்த்து பங்கொண்டு மிக நடுங்கி இருந்திரைச் சரணமாகவடைந்தான். அப்போது ஜனமேஜய மகாராஜனுனவன் அத்தமனான தட்சகன் யாது காரணத்தினால் இந்த எககியத்தில் தக்கப்பபடவில்லையென்று பிராமணர்க ளைப் பார்த்துச்சொல்ல சாப்பமாகிய தட்சகன் தேவேந்திரனைச் சரணம் டைந்து அவனாலே இரட்சிக்குமபடியாய் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான் ஆகையால் அக்கினிக்கிரையாகவந்து விழவில்லை யென்று அவர்களுக்கொல்ல அதைக் கேட்ட கெம்பிரமான் புத்தியையுடைய மகாராஜன் பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்திரனுடன் அந்தத்தட்சகனும் எககியத்தில் என்னின்புர தள்ளப்பட்ட வில்லையென்றுசொல்ல அதைக்கேட்ட பிராமமணன் அந்தப்படி அவர்களிருவரும் அக்கினியிலிழும்படி ஆவாகனம்பண்ணி வாராய தட்சகனை ! தேவ பதியான இந்திரனுடனேகூட இந்த அக்கினியிலவந்து விழக்கடவாயென்று சொல்ல இந்தக்கொடேரமான வாககியத்தைக்கேட்டுப் பயந்து தட்சகனுடன் தானும் தன்னுடைய விமானத்துடனே ஸதானத்தைவிட்டு ஆகாசத்தில் நின்று எககியத்திற்கு நேராக விழும்படியா யிருக்கின்றதை பிரகஸ்பதியான வறிறந்து அந்த ஜனமேஜய மகாராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

பிரகஸ்பதி பகவானுடைய வாக்கியம்.

ஓம் ராஜ சிரேஷ்டனே! இந்தச் சாபங்களில் சிரேஷ்டமான தட்சகனுன வனை நீ கொல்லுதற்குக்கூடாது அவனோ அமிரதபாணம் பண்ணினவன் வார்த்தைமும் மரணமும் மரணமில்லாதவனும் மிருககிறான் பிராணிகளுக்கு ஜனன மரணமும் பரலோகமும் தனது காமத்தினாலுண்டாகின்றது தனது தர்மந தவிர பிராணிகளுக்குச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறவன் வேறொருவனுமில்லை சாபம், சோரம், அக்கினி, வாயு, ஜலம், பசி, தாகம், வியாதி இவைகளால் பிராணிகள் மரணம் அடைவது பிராரபதகாமத்தினால் வருகிறதேயல்லது வேறில்லை பிராணிகளுடைய சுகதுக்கங்களுக்கு நிமிதமாகவே சர்ப்பமுத லானதுகளால் தனகருமத்தினால் ஏவப்படுகிறதேயல்லது அதுகள் ஸ்வதந்திர மாய்ச்செய்ய அதிகாரமில்லை இம்சைரூபமான இந்தச் சாபப்பாகமானது நிறுத்தப்பட்டும் சீவன்களால் ஜன்மாதரத்தில் செய்யப்பட்ட காமமே அனுபவிக்கப் படுகின்றது. ஆகையால் நிரபராதிகளாயிருக்கிற சாபப்பங்கள் தக்கிக்கப்பட்டுப் போகின்றதுகளென்று இந்தப் பிரகாரம் பிரகஸ்பதி பக வானசொல்ல ஜனமேஜயமகாராஜன் அதுகளைக்கேட்டு அங்கீகாரம் பண்ணிக் கொண்டு யாகத்தை விட்டவனாய் அநாதபகவானை பூசித்து நின்றான்.

ஸ்ரீ சூதர் வாக்கியம்.

வித்துவாமசாளுக்கும் இப்படிப்பட்ட மோகம் வருவது எதனாலென் றால் ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினுடைய சிந்திக்கக்கூடாதான் மகாமாயையாக நிற் கின்றது. ஜயிக்கக்கூடாததான் மாயையால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடைய அம் சன்களான பிராணிகள்மோகித்து காமக்குரோதாதிகள் ஒருவருக்கொருவர் அடிக்கிரவனும் அடிக்கப்படுகிறவனுமா யிருக்கின்றார்கள் ஆனால் இப்படிப் பட்ட பகவான மாயையாலுண்டான மோகம் பகவானுடைய உபாசனை யினாலேயே நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும், எப்படியானால் புருஷன்மிகவுங் கப் டனாய் யிருக்கின்றனென்கிற இந்தப்புகதியிலே மாயையானது அடிக்கடி அனேகவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது அநதமாயையானது ஆததுமாவிசா ரம் பண்ணப்படுகிற விடத்தில் கியானிகளால் பயமில்லாததாக காண்பிக்கப் படவில்லை லயத்தை யுடையதாய் மோகாதினைப் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிற தென்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட மாயையை ஆஸ்ரயமாக வுடையதாயும் நானுவிதமாகவுமிருக்கிற விவாதமானது பகவானிடத்தில் சுகலபலிகலப்பங்களுடைய மனதும் பரமாததுமாவிடத்திலில்லை பதவா னிடத்தில் இசுதிரியங்களுக்கிட கருமமுமில்லை கருமகாததா இவாகளுக்கு சாதியமானபலமும் பகவானிடத்திலில்லை கருமம், காத்நா, பலம் இதுக ளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற அசங்காரமும் பகவானிடத்திலில்லை பாதிக கிறவன் பாதிகப்படுகிறவன் என்கிறபேதமானது புரமாததுமாவினிடத்தி லில்லை. இப்படியே பரமாததுமாவினுடைய ஸ்வரூபமாக நிற்கிறது கியானி யானவன் அகங்காராதிகளை விட்டு விட்டு இப்படிப்பட்ட பரமார்த்த ஸ்வ

ரூபத்திலேயே ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கடவன் பரமாததுமாவைக் காட்டிலும் வேறானபிரபஞ்சத்தை விட்டுவிடுகைக்கு இச்சையுடையவர்களாயும் அந்தப் பரமாததுமாவையுறி வேறுவஸ்துவினிடம் பிரீதியிலலாதவர்களாயு மிருக்கின்ற கியானிகள் தேகாதியில் நானென்கிற புத்தியை விட்டு விட்டு பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து மனதினால் பரமாததும ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து அனுபவிகின்றார்கள். அந்தப்பரமாததும ஸ்வரூபத்தையே ஸ்ரீசிஷ்ணுவினுடைய பரமபதமென்று சொல்லுகிறார்கள் நான் எனதென்னும் அபிமானமில்லாத அவர்களே இந்தப் பரமபதத்தை யடைவார்கள், அப்படிப்பட்ட அந்தப்பரமபதத்தை அடைவதற்கு உபாயம் நிரதைகளைச் சகித்து ஒருவனை அவமதிக்காமல் இந்தத்தேகத்தை யுத்சித்து துவேஷமபண்ணும் விருப்பத்தையென றறியக்கடவீர்கள்.

வியாசருடைய பாதாரவித தியானத்தினாலே இந்தப்புராண சங்கீதையை அத்தியயனம் பண்ணினேன் அவாபொருட்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணமம் பண்ணுகிறேனென்ற சூதபுராணிகரைப்பார்த்து சவுனகமாகாரிஷியானவர் பிரகிணமபண்ணுகிறா முனிவர்களே! வியாசபகவானுடைய சிஷியர்களாயும் வேதாசாரியர்களாயும் மகானுபாவங்களாயுமிருக்கிற கபிலா முதலான ரிஷிகளால் வேதங்களை எத்தனைவிதமாக விபாகம் பண்ணப் பட்டதென்று அதிவினயத்துடன் கேட்ட மிகவனப்புடனே அவரைப்பார்த்து சூதா சொல்லுகின்றா

கேளும் சவுனகாதிமகாரிஷிகளே! பரமாததுமாவினிடத்தில் ஸ்திரமான அந்தக் காரணத்தையுடைய சதாபுபிரமமாவின்று இருதயத்திலிரிவின்ற ஆகாசத்தினிடமாயிருந்து நாதமுண்டாச்சுது அந்நாதம் காதுகளுடைய ரந்திரத்தைமூடினால் நமமிலுமறியப்படுகின்றது யோகீஸவரங்கள் யாதொரு நாதப் பிரமத்தினுடைய உபசாரணையினாலே அத்தியாததுமமென்றும், அதிபூதமென்றும், அதிதெய்வமென்றும் இப்படி மூன்றுவிதமான அந்தக்கரணத்தினுடைய மலத்தை உதறிப்போட்டு மோட்சத்தை யடைகின்றார்களே. அந்த நாதத்திலிருந்து மூன்று மாததிரைகளை யுடையதாயும் சூட்சுமரூபமாயும் இருதயத்தில் ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமிருக்கிற ஓங்காரமானது உண்டாச்சுது. யாதொரு ஓங்காரமானது பகவானையும் பரபிரமமமாயு மிருக்கிற பரமாததுமாவுக்கே வாசகமாகநிறிகின்றது காதானது மூடப்பட்டிருந்தாலும் இவ்விதம் வாக்கங்களில்லாமலே கியான ஸ்வரூபமான யாதோரு பரமாததுமாவானவர் இந்த ஓங்காரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார். அதுவே அந்தப் பரமாததுமாவினுடைய வாசகமாகா நிறிகின்றது. யாதொரு ஓங்காரத்தினாலே சமஸ்த வாக்குகளும் பிரகாசிக்கப் படுகின்றதோ. யாதொரு ஓங்காரத்தினுடைய பிரகாசமானது இருதய ஆகாசத்திலிரிவின்ற பரமாததுமாவின் உண்டாகின்றதோ. யாதொரு ஓங்காரமானது தனக்குக் காரணமாயும் பரபிரமமமாயுமிருக்கிற பரமாததுமாவுக்கு சாட்சாதவாசகமாகா

நிறிகின்றதோ. அநதஓங்காரமானது சமஸ்தமநதிரங்களுக்கும் சூக்ஷ்மரூபமாயும் சமஸ்தவேதங்களுக்குங்காரணமாயும் சர்வதாவுகளுபமாயுமாகநிற்கிறது.

சவுனகமகாரிஷியே, அநத ஓங்காரத்துக்கு அகாரமுதலான மூன்று வர்ணங்களாவது அநத வர்ணங்களாலே சததுவ ரஜஸ்தமோ குணங்களும், நுககாதி வேதங்களும், பூலோக, புவாலோக, சுவாலோகங்களும், சாககிரம சொரபபனம், சுமூகதியாகிய அவஸதைகளுந் தரிககப்படுகின்ற பிரமமஸவ ரூபியான ஸ்ரீபகவானுவா அநதவானங்களில் நின்றும் ய, ர, ல, வ, பி, ஷ, ஸ, ஹ, அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, நி, நீ, வி, வீ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓன, சகார முதலான இருபத்தைநத வானங்கள் அஸ்வம், தீரககம், அனுஸவாரம், விசறகம் முதலான அநத ரூபமான அக்ஷரங்களுடைய சமூகத்தைச் சிருஷ்டித்தார அநதப் பிரமஸவரூபியான ஸ்ரீபகவானுவா நாலுமுகங்களாலேயும் உபத விவாகிருதி பிரணவம் இதுகளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற நான்கு வேதங்களையும் எககியங்களைச் சொல்லவேணு மென்கிற இச்சையால் சிருஷ்டித்தது பின்பு வேதோச்சாரணத்தில் மிகவுஞ் சமாததாக்களாயிருக்கிற தம்முடைய புத்திராங்களுக்கு அநத வேதங்களை அதகியயனம் பண்ணிவைத்தார தருமோ பதேச காததாக்களான அநத மரீசி முதலானபோகள் தங்கள் புத்திராக்கள் பொருட்டு அநத வேதங்களை யுபதேசித்தாராக்கள் அநத வேதங்கள் மகா ரிப மததையுடைய அவரவர்கள் செஷிபாக்களான மகாரிஷிகளை நான்கு யுகங்களிலேயும் பரமபரையாய் வந்ததுகள் அநதவேதங்கள் துவாபரயுகநதத்தில் வியாசா முதலானவாக்களால் விபாபகம் பண்ணப்பட்டது காலத்தினால் அறபாயுசுக்களாயும் பலன்னாக்களாயும் துறபுத்திகளையுடையவாக்களாயிருக்கிற ஜனங்களைப்பார்த்து பிரம்மரிஷிகளுடைய இருதயத்தி் விராநின்ற அச்சதரால் ஏவப்பட்டவாக்களாய் வேதங்களை வெகுடிரகாச விபாகம் பண்ணினார்கள்

சவுனகமகாரிஷியே ' இநத வைவசத் மனுவநதத்தில் சகல லோகநாய கரான ஸ்ரீபகவானுவா பிரமன் உருத்திரன் முகலான தேவாக்களாலே தாமததை இரக்ஷிக்கிறதிற்பொருட்டு நிராகந்திகப்ப பட்டவராய் தம்முடைய சததுவாங்கிசத்தினால் பராசர மகாரிஷிபிணிடத்தில் நின்றும் சத்திய வதியினிடத்தில் வாதராயணர் அவதரியாநின்றும் ஒருவேதத்தை நான்கு விதமாக விவாகம் பண்ணினா இருக்குவேதம், எகாவேதம், சாமவேதம், அதாவணவேதம் இதுகளுடையராசிகளை சமானமநதிரங்களைப் பிரித்தெடுத்தது நான்கு சங்கதிகளாகப்பண்ணி மகா புத்திமானான வியாசரானவா அநதவேதங்களை உபதேசிக்க நான்கு செஷியாக்களையழைத்து அவர்களில் பயிலவமகாரிஷிகளுக்கு இருக்கு வேதத்தையும், வைசமபாயன மகாரிஷிகளுக்கு எகா வேதத்தையும், ஜயமுனிகளுக்கு சாம வேதத்தையும், சுமூகதுமகாரிஷிக்கு அதாவண வேதத்தையுமாக உபதேசித்தார

அநதப் பயிலவமகாரிஷியானவா தம்மாலே அதகியயனம் பண்ணப்

பட்ட இருக்குவேதத்தை இரண்டாகப் பிரித்து 'இந்திரபிரமிதி' பெயர்பவருக்குப், பாஷ்களருக்கும் உபதேசித்தாரா அந்தப் பாஷ்களானவா அதை நாலாகப்பிரித்து போத்தியாயருக்கும், ஆகிய வலகியருக்கும், பராசருக்குப், அக்கினி மாதாவுக்குமாக உபதேசித்தாரா அந்த இந்திரப் பிரமிதியும் தம்மால் அததியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தைத் தம்முடைய புத்திரரான மாண்டு சேயருக்கு அததியயனம் பண்ணிவைத்தாரா அந்த மாண்டுசேயருடைய சிவியா வேதமித்திரரானவா சவுபரி முதலான போகருக்கு அந்தேசித்தாரா அதில் மாண்டுசேயருடைய புத்திரரான சாகலவியனாரால் அததியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தை ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து வடிகாருக்கும், மவுரத சலஸ்டருக்கும், சாலியருக்கும், கோகலஸ்டருக்கும், சித்திரருக்குமாக உபதேசம்பண்ணினாரா அந்தச் சாகலவியருடைய பித்திரரான சாகுகாரணரானவா தம்மாலே அததியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தை நான்காகப் பண்ணி பலாகர், பைங்கா, வைதாணா, வீரசா இவர்கள் மூன்று பாக உபதேசித்தாரா பாஷ்களருடைய புத்திரரானவா தம்மால் அததியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதங்களில் நின்றும் வால்கிலஸ்யமென்று பெயரையுடைய மூன்று சங்கீதங்களைப்பண்ணி பாலாயிணி, காறகி, கரசா இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் உபதேசித்தாரா இருக்கு வேதத்தினுடைய இந்தச் சங்கீதங்கள் மூன்றுகள் இப்படியுடைய பிரம்மரிஷிகளாலே தரிக் கப்பட்டன.

எனவேதத்தினுடைய விபரம் எப்படியென்றால் வைசம்பாயன மகாரிஷிக்கு நான்கு சிவியா நூளுடையவரான அந்தச் சிவியர்கள் தங்களுடைய குருவருக்கு பிரம்மத்தி பாயம்போகிற நிலைக்குப் பிரம்மத்தியாவிரதத்தை ஆசரிப்பித்ததினால் அவர்கள் யாவரும் பெயரையுடையவர்களானார்கள். வைசம்பாயனுடைய பாகம், பரிஷேஷ்டாப்தம் யாசுதியவலகியரானவா தம்முடைய ஆசாரிப்பரை யாதத் பலயினாரான இத்தச் சிவியரான இந்தப் பிரம்மத்தியான விரதத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு வெவ்வேறு முகிற்று அந்த விரதத்தை நான்குநூல்களே யுபதேசித்தேனென்றாரா அந்த வேதம் வைசம்பாயனாரா அதிக கோபங்கொண்டு சிவியர்களை மூன்று பாகம் பிரம்மணர்களை அவ்மதிகளுக்கு சிவியனாகிய உபதேசனாகத் வேலை செய்தானுமில்லை, எனினிடமிருந் அததியயனம் செய்து அதைத் தவிர்த்து அதிசீக்கிரம் அப்பிரம்மப் பேயவருடைய பாயவாறு செய்தல் அதைத்தேடாத யாககிய வலகியரானவா அததியயனம் செய்து பட்ட வேதத்தைக் கக்கிவிட்டுப் போய் விட்டனர்.

கேனும் சொன்னகமகாரிஷியே! வைசம்பாயன ரிஷியினுடைய சிவியர்கள் அந்த எகாவேதத்தைப் பார்த்து தித்திரிப்பதிகளாக ரூபங்கொண்டு அந்தவேதங்களைக் கிரகித்தார்கள். அதினால் மிகவும் மனோககியவர்களான எகர்சாகையால் தைத்திரியமென்று பேராசகது, யாககியவலகிய சிவியரானவா தம்முடைய குருவினாலே அததியயனம் பண்ணப்படாமலிருக்கிற

வேதங்களைத் தாமடையவேண்டி யிச்சிதது வேதங்களுக்கு ஈஸ்வரனான சூரியனை ஸ்தோத்திரமபண்ணினார், நான்குவகைப் பிறப்பாயிருக்கிற பிரானிகளுடைய இருதயத்தில் ஆதனம் ஸ்வரூபராயும் கவனியில் காலஸ்வரூபராயுமிருந்து சமவசசரநோதும் சலத்தைக்கிரகித்தும் வருஷித்தும் இந்த லோகயாததிரையை அனுபவிக்ஹீர, தேவோததமரே ! சகிதாவே ! திரிகாலத்திலேயும் வேதமார்க்கத்தின்படி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்ற பத்தானுடைய பாபங்களையும், துக்கங்களையும், அக்கியானங்களையும் நாசமபண்ணுகின்ற உமமுடைய மண்டலத்தைத் தியானம் பண்ணுகிறேன் தபனரே ! இந்தலோகத்தில் ஸ்தாவர சங்கம் சமுகநுகளாயிருக்கிற சீவாகளுடைய சடமானமனைத் இந்திரியங்கள் பிராணன் முதலான கூட்டத்தைத் தேவரீர் அநதிரியாயி ஆததுமாவாக விருந்துகொண்டு பிரேரேபனை பண்ணுகிறீர் பரமமான கிருபையை யுடையவரே ! நீர் ஒருவராகத்தானே அநதகாரமான மலைப்பாம்பினால் விழுங்கிப் பிரேதமபோலப் பிரக்கியையில்லாம விருக்கின்ற இந்த லோகத்தைப் பார்த்துக் கிருபையினாலே கடாஷித்தது நாள்தோறு மெழுப்பி திரிகாலத்திலும் சிரேயசகரமாயும் ஸ்வதாமமாயுமிருக்கிற உமமுடைய வந்தனரூபமான சிரேயசிலேயே பிரவாததிப்பியா கிறகிறீர், நீ மகாராசனைப்போல சோரானமுதலான வர்களுக்குப் பயமுண்டாக்கிக்கொண்டு திக்குப்பாலாகளாலே சமஸ்த திக்குகளிலேயும் தாமரை மொக்குபோலொத்த அஞ்சலிகளாலே கொடுக்கப்பட்ட அாகியத்தை யுடையவராய் சஞ்சலிகளினதீர் நான் இதராளால் அறியப்படாமலிருக்கிற எகாவேதங்களை யடையவேனுமென்று இசையுடையவனாய் உபாசிக்கிறேனென்றிப்படி ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய சூரியனுனவா அநத எகாவேதங்களை அததியயனம் பண்ணும்படி அனுகூலித்ததா அநத யாகியில்லகியர் அபரிமிதமான அநத எகாவேதங்களைப் பதினைந்து சாகைகளாகப்பண்ணினார், ஸ்வரூபியான சூரியனாலே பிடரிமயிராகளினின்றும் விடப்பட்ட படியினால் வாசசனையமென்று பெயரையுடையதாய் அநத வேதங்களைக் காணுவான் மாதத்யகதியினால் முதலானவாகள கிரகித்தாராகள

சாமவேதத்தினுடைய விபாகம் எப்படியென்றால் சாமவேத அததியாய் கரான சயமுனி மகாரிஷியானவா தம்புகதிரா சுமநது எனபவருக்குட, அவா புத்திரராகியும் தமக்குப் பௌத்திரருமாகிய சுதனுவாவெனபவருக்குமாக அநதச் சாமவேதத்தை இரண்டாக விபாகஞ்செய்து அததியயனம் பண்ணியைத்தார், அநதச் சயமுனியினுடைய சிஷியராயும் மகா புத்திரராகியுமிருக்கிற சுகவாமாவானவா அநதச் சாமவேதங்களை அததியயனம் பண்ணுகின்ற அதை ஆயிரம் சுகத்தைகளாகப் பண்ணினா அவருடைய சிஷியர் இரணியநரபன் பஷ்மிபஞ்சி இவாகளிருவரும் அநத ஆயிரம் சாகைகளையும் கிரகித்தார்கள், வேதவித்தான ஆவநதியென்னும் சிஷியனும் அநத வேதங்களைக் கிரகித்தான் பஷ்மிபஞ்சி ஆவந்தியென்கிற இவர்களுக்கு ஐந்தாறுபேர் சிஷியர்கள், அவர்கள் ஐந்தாறுபேரும் அநதச் சாகைகளை அததியயனஞ் செய்தருகினார்கள் அவர்களை உதச்சியா

னென்று சொல்லுவார்கள். இரணிய நாபனுக்கும் ஐந்தாறு சாகைகளை அத்தியயனஞ் செயதருளினாகள அவர்களைப் பிராச்சியாளென்று சொல்லுகிறார்கள். இலவுகாருசி, லாங்கலன், குலவியன், குசிதன், குசி இவர்கள் ஐந்துபோகளும் பவுஷ பஞ்சனுடைய சிஷியர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருத்தரும் னாறுநாறு சாகைகளாக அத்தியயனஞ் செயதருளினாகள இரணிய நாபனுடைய சிஷியனுன் வேந்தனுனவன் இருபத்தாறான்கு சகலகைகளை அத்தியயனஞ்செய்து தனது சிஷியர்களுக்கு உபதேசித்தான். மற்ற சாகைகளையும் ஆததுமங்கியானியான் ஆவந்தியனுனவன் தனது சிஷியர்களுக்கு அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தான்.

எழாவது அத்தியாயம்.

॥

கலி வீரத்தம்

அநதமாகியவிரத வத்தியாயத்திற்
 " நொந்தமான வதாவணத்தைச்சொலிப்
 பொந்திமெ புராணலட்சணத்தினைச்
 சொந்தமாகவே சொல்லினதாமரோ

இந்த அத்தியாயத்தில் அதாவணவேத விபாகங்களைச்சொல்லி மேலே புராணலட்சணங்களைச் சொல்லுகின்றார். '

குதபுராணிகர் வாக்கியம்.

கேளும் செளனக மகாரிஷியே¹ வேதவிததான் அநதச்சமஸது மகா முனியானவா தாம் அத்தியயனஞ் செய்யாவின்ற அதாவண வேதத்தைக் கபந்தனென்ற சிஷியனுக்கு அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். அவரதை இரண்டாக விபாகஞ்செய்து பத்தியனுக்கும் வேததெரிசனுக்குமாக உபதேசஞ்செய்துவைத்தார் அநதவேத தெரிசனரானவா தமது சகலகைையை நான்காக விபாகஞ்செய்து சாலககாலினி, பிருமவலி, மோதா, தாபபிராய இநதாரான்கு சிஷியர்களுக்கும் ஒவ்வொன்றை அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். பத்தியரானவா தமது சகலகைையை மூன்றாக விபாகஞ்செய்து குமுதன், கனகன், சரபாலி இவர்கள் மூன்றுபேருக்கும் அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். அநதச் சனகரானவா தமது சகலகைையை இரண்டாக விபாகஞ் செய்து பெப்புருவுக்கும், சபிர்த வாயனனுக்குமாகச் சொல்லிகைத்தார். சாவரண முதலானபேர்கள் சபிர்தவாயனன் முதலிய பேர்களுடைய சிஷியர்கள் கஷத்திரசல்பன், சாந்திரவாக்கன், ஆங்கோசன முதலானபேர்கள் அதாவணவேத பிரவந்தர்களா பிருந்தாரான். '

தேனும் சென்னக மகாரிஷியே! புராணகர்த்தாக்களைச் சொல்லுகிறேன் வியாசராமவர் புராணங்களை ஆறு சங்கீதங்களாகச் செய்து எனது பிதா அருணனுக்கு உபதேசித்தார். அவரிடத்திலிருந்து வியாசருடைய சிஷ்யான திரையாரணி, காசியபா, சாவாணி, அகாததவிருணா, சிசுபாயனா, ஆரிதா இவர்களாவரும் அததியயனஞ் செய்தருளினார்கள் இவர்களாவருக்கும் நான் சிஷ்யனாயிருந்துகொண்டு அந்த ஆறுசங்கீதங்களையும் அததியயனஞ் செய்தேன் காசியர், சாவாணி, அகாததவிருணா, நான் (குதா) ஆகிய நால்வரும் வியாசபுத்திரரான் சுகப்பிரமம் ரிஷியினிடத்தில் நின்று நான்கு மூல சங்கீதங்களை அததியயன்ம பண்ணினோமென்று சொல்லி குதபுராணிகா சொல்லுகிறா. கேளும் சவுனகரிஷியே! பிரமமரிஷிகளால் சொல்லப்படா நின்ற புராண லக்ஷணத்தை தேவசாஸ்திரங்களை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறேன் ஏகமனதாயிருந்து கேழுங்ககடவீர

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சாக்கம், ஸ்திதி, ரக்ஷணம், மனுவந்தரங்கள். வங்கிசம், வங்கிசா னுசரிதம், முஸ்தை, ஹேது, ஆஸ்யம் இரதப்பதது லக்ஷணங்களோ டிருக்குமென்று புராண லக்ஷணங்களை யீறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள் சிலவிடத்தில் புராணங்கள் ஐந்து லக்ஷணங்களை யுடையதென்று சொல்லுவார்கள் எதில் பதது லக்ஷணங்களுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ அது மகா புராணமென்றும் எதில் ஐந்து லக்ஷணங்கள் சொல்லப்படுகிறதோ அது அற்பபுராணமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சர்க்கமென்பது பிரகிருதியிஹுடைய சித்தவாதி குணங்களினது இருபையிலுலே மகத்ததவம் அதிலுலே திரிகுணமான அக்ஷாரம் அதிலின்று சூட்சுமங்களான பூதமாததிரைகள் இந்திரியங்கள் விஷயங்கள் இந்திரியாபிமான தேவதைகள் சிருஷ்டிகளாகும் விசர்க்கமென்பது பரமபுருஷராலே அனுக்கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிற இந்தச் சததுவ முதலானதுகளுடைய கரும் வர்சனையைப் பிரதர்னமாகவும் சராசரபிராணி ரூபமாயிருக்கிற சிருஷ்டி பாக்ந்து யாதொன்றுண்டோ அவைகளும் விததிலின்றும் விதது வுண்டா கிறத்போல பிரவாகரூபமான அந்தத் தேசசிருஷ்டி காரியமுமாகும். ஸ்திதி என்பது சர்க்கங்களாயிருக்கிற பிராணிகளுக்கு அசரங்களாயும் சர்க்களாயு மிருக்கிற பிராணிகள் சைனார்த்தமாயிருக்கின்றதாகும் அதிலும் மனுஷ்யர் களுக்கு ஸவ்பாவமாகிய காமததினலும் வேதசாஸ்திர விதியினலும் யாதோரு விருத்தி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகும். ரக்ஷணமென்பது யுகி ச்சுதேர்றும் தேவர்கள் ரிஷிகள் மனுஷ்யன் பட்சிகள் மிருகாதிக்களாகிய ஜீவவ்ளில் அச்சத்தருடைய அவதாரங்களால் வேதவிரோதிகளான அசுரர்கள் சங்கரிக்கப் படுகின்றார்கள். அந்த அவதாரங்களுடைய ஸ்வையர்கும் மனுஷந்தர் மென்பது மனுதேவர்கள் மனுபுத்திரன் இந்திராதி திருப்பால் கள் சூரபலாஹுடைய அங்கிசாவதாரங்கள் இந்த ஆறு வர்க்கங்களும் எப்போது தங்களை தீகர்த்தருடைய யிருக்கின்றத்களோ அப்போதாகும்

வங்கிசமென்பது பிரம்மாணிடத்தில் உண்டாகாநின்றும் பிரசித்தாளாயு
மிருக்கிற ராஜாக்களுடைய காலத்திரையத்திலே உண்டாகாநின்ற சந்ததியா
கும் வம்சானு சரிதமென்பது அந்த ராஜாக்களுடைய சரிதமும் அவர்கள்
வம்சத்திற பிறந்தவாக்குடைய சரித்திரமுமாகும்

சமுஸ்தை யென்பது நைமித்திகம் பிராகிருதம் நித்தியம் ஆதியநதிக
மென்று நான்குவிதமாக இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஸம்பாவமாக வுண்டாகா
நின்ற ஷயமாகும் இது கவிஸவராளால் சொல்லப்பட்டு ஹேதுவென்பது
இந்தச்சகத்தினுடைய சிருஷ்டி முதலானதுகளுக்கு நிமித்தமாயும் அக்கி
யான மூலமான கருமங்களுக்குக் காததாவாயு மிருக்கிறவின ஹேதுவென
றும், சிலா காமவாசனையையுடைய சீவனை ஹேதுவென்றும், சிலா பிரகிருதி
யை ஹேதுவென்றும் சொல்வார்கள் ஆஸ்ரயம் எனப்பது சாக்ரம் சொற
பணம் சுழபதி அவஸ்தைகளில் விஸவ தைச்ச பிராபதிபனென்கிற மாயா
மயங்களான சீவாததுமாவினுடைய விருத்திகளில் சாக்ரியாக பரமாததுமா
வுக்குச் சமமந்தமும் தியான முதலானதில் அந்தச்சீவ விருத்திகளுடைய
சமமந்த குணியமுமிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாததுமாவாகும் எப்படியா
னால் கடமுதலான காரியங்களில் மண்முதலானது கூடியிருந்து மிராமலும்
எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியேபோல யாதொரு பிரமமசைதனனிபமானது
கொப்பமானமுதல் மரணபரியந்தங்களான அவஸ்தைகளிலே சாட்சியாகக்
கூடியிருந்து மிராமலுமிருக்கின்றதெனவே அந்தப் பிரமமமேயாகும், சித்த
மானது பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி ஸத்தி சகநாரமாகியதுகளை மாயா
மயமாகவெண்ணி அந்தப் பிரபஞ்சத்திலே ஆசக்தியிலலாமல் சாக்ரம் சொற
பணம் சுழபதிகளுக்கு ஆஸ்ரயமான அக்ஷரத்தை விட்டு விட்டு ஸவய
மாகவே செய்யும் யோகாப் பியாசத்தினிலே எப்போது ஒழிகின்றதோ
அப்போது ஆகதம் ஸவரூபத்தை யறிவன அப்போது அக்கியானமூல
மான சமசாரமானது ஒழியும் பூதபவுஷ்ய வாததமானதுகளை யறிந்த
முனிவர்கள் பிராமம், பாததுமம், வைஷ்ணவம், சைவம், லிங்கம், காருடம்,
நாரதீயம், பாகவதம், ஆக்கினேயம், ஸகந்தம், பவுஷ்யம், பிரமகைவாததம்,
மராககண்டேயம், வாமனம், வராகம், மச்சியம், கூர்மம், பிரமாண்டம்,
என்றிப்படி பதினெண்புராணங்களென்று சொல்லுவார்கள் இப்படி சூத
புராணிகர்சொல்லி கேளும்பிரஹ்மரிஷியே வியாசருடைய சிஷியர்கள் முத
லாயுள்ளவார்களால் அததியயனஞ் செயப்பபடாநின்றும் கேழ்க்கின்றவாக
ளுக்கு பிரம்மதேஜசை விருத்திபண்ணு நின்றுமிருக்கிற வேதசாஸ்திரங்க
டைய விபாகமானது நமமாலே சொல்லப்பட்டதென்று முடித்தார்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

மன்னிமொர்க்கண்டேயருபாயான

துன்னிடவேயிதிற சொல்லினாரோ.

இந்த அததியாயத்தில் மார்க்கண்டேய வுபாக்கயானம் சொல்லப் படுகின்றது.

சவுனகமகாரிஷி வாக்கியம்.

கொளும் சூதரே! சாதுவே! வேதவித்தான மார்க்கண்டேயரிஷியை சிரஞ்சீவியாகச் சொல்லுகிறார்களே? அவா இந்த சுகததானது பிரளயகாலத்திலே மூழ்கியபோது அநதபிரளயத்தில் என்னமாய் மிகுந்திருந்தார் இப்படியும் பிராணிகளுக்கு பிராகிருதமுதலான பிரளயங்களில் ஒருபிரளயமாகிலும் உண்டாகவில்லையே இந்தசகல்பசிருஷ்டியில் நமமிடகுலத்திலேயே உண்டாகாநின்ற மகாரிஷியானவா ஒருவராய்ச் சமுததிரத்தில் ஆவிலையின் பேரில் சயனித்துக்கொண்டிராநின்ற அறபுதமாயும் சிவவாயும் உழன்று கொண்டிராநின்ற மகாபுருஷனைக்கண்டாரன்றோ எங்களுக்கு இந்த விஷயத்திலே மகததான சமுசயமுண்டாயிருக்கின்றது. நீர் சகலபுராணங்களையும் மறிநதவராகையால் சமுசயத்தை நிவர்த்திபண்ணவேணுமென்று சொன்னார்.

ஸ்ரீ சூதர் வாக்கியம்.

சூதபுராணிகர் அநத சவுனகமகாரிஷியைப்பராத்துச் சொல்லுகிறார் கேளும் மகாரிஷியே! இப்போது நீரேட்டபிரசினமானது சகல பாபங்களையும் நாசமபண்ணுநின்ற ஸ்ரீமநாராயணருடைய கதையேயாகையால் இதைக் கேட்கக்கடவீர்.

அநதமாக்கண்டேய மகாரிஷியானவா தம்மிட பிதாவிடத்தில் நின்றும் கிரமமாகச் சாதகருமமுதல் உபநயனபரியந்தமுள்ள சகல சமுல்காரங்களைப் படைநதவா தருமமாகச் சகலவேதங்களையும் அததியனனஞ்செய்து தபசு வேதாததியனம் நஷ்டகபிரமசரியத்தை யுடையவர் சாநதமானவர் கமண்டலம், தண்டம், எககியோபவீதம், மௌஞ்சி, கிருஷ்ணசனம், செபமாலை, குசதொப்பை இதுகளைத்தரித்தவர் அக்கினி, சூரியன், குரு, பிராம்மணன் தனது ஸூக்தமா இதுகளில் ஸ்ரீஹரியைச் சந்தியாகாலங்களிலே பூசிக்கின்றவா சாயங்காலத்திலும் பிராதகாலத்திலும் பிணைச் செய்துவநது அதைக் குருவுக்குக் காண்பித்து அவருடைய அனுக்கியைப் பெற்றுக்கொண்டு மௌனமாய் அதைபுதிக்கின்றவர் குருவினனுக்கியை இல்லாவிடில் உபவாசமடையிருப்பவா இப்படி அனேகமாயிரம் சம்வச்சரம்

நிஷ்டைபுரிந்தவர் அவர் ஸ்ரீஹரியை ஆராதிப்பவா பிரமமா, பிருகு, மரிசி, ருத்திரன், தெஷ்ண, பிரமம புத்திராகளான சனகாதியோகிகள், மனுஷியான, தேவாள், பிதூககள் மற்றும்முள்ள பிராணிகளும் மிருகத் ஆசசரியம் டையுமபடியாய எவராலும் ஜயிக்கக்கூடாத மிருத்தியுவையும் ஜயித்தவா தபசு வேதாததியனம் இயம் நியமாதிகளால் ராகத்துவேஷாதிகள் நாசம் டைநதுள்ள தமது சுத்தமனதினால் ஹரியைத்தியானஞ் செயப்பபட்டவா.

இந்தப் பிரகாரம் மகாயோகாபபியாசத்தினால் சித்தத்தை ஸ்ரீஹரியினி டத்தில் சமாபிததி தபசுசெய்யாநின்ற மராககண்டேய மகாரிஷிகு ஆறும் னுவந்தரங்களுடைய காலமானது அதிககிரமித்தது இந்த ஏழாவதும் னுவந்த ரத்தில் தேவேந்திரன் அந்த ரிஷியினுடைய தபசைப் பார்த்துத் தபசினால் எனது அதிகாரத்தையும்டைய எத்தனம் பண்ணுகிறெனென்பயநது அவரு டையதபசுக்கு விககினஞ்செய்ய ஆரம்பித்து கந்தருவாள, அபசரஸதிரீகள், மன்மதன், வசந்தருது, மலையமாருதம், லோபம், மதம், இவர்களை விககினஞ் செய்யுமபடி ஆக்கியாடித்தான் அவர்கள் இம்ய பாவத்ததினுடைய உத்திர பரிசித்தில் புஷ்பத்திராந்தி திரத்திலே விசித்திரமென்னும் சிவாதலத்திலே உத்தமவிருஷ்ணங்கள் புண்ணிய சிலாளான முனியிலவராகளால் சூழப்பட்டு நிராமலமான சரசுக்களை யுடையதாயும் அழகிய வணிககள் காணஞ்செய்யவும் கோகிலங்கள் மயில்கள் நிரத்தனஞ்செய்யவும் அம்சமுதலிய படசிகள் வசிக் கவும் வாயுவானவன் அனேக விதமாயுள்ள புஷ்பங்களின் பரிமளத்தை யடைநதும் பனித்திவலைகளைக் கிரகித்து வீசிக்கொண்டிருக்கவும் தேவாததி யங்கள் யுடைய கந்தாவாள அனுவாததிகவும் அபசரஸதிரீகளுக்குப் பிரபு வாயுமிருக்கிற மனமதன் தனுப்பாணங்களை யுடையவனாய் ஆசிரமத்தை யடைநது தேவேந்திரனுடைய கிங்கராளான அந்த மனமதன் முதலானபோ கள் அககினி ஹோத்திரஞ் செயதுகொண்டும் நேத்திரங்களை மூடிக்கொண் டும் பகவாலைத் தியானஞ்செயது கொண்டும் ஒருவரும் அணுகக்கூடாமல் அககினியைப்போலச் சொலித்துக்கொண்டு மிருக்கிற அந்த மராககண்டேய மகாரிஷியைக் கண்டார்கள. பின்பு அபசரஸதிரீகள் அந்த ரிஷிக்கெதிரில நாததன்ம பண்ணினார்கள் கந்தருவாள மிருதங்கம் வீணை பணை முதலி யதுகளால் மனோகரமான வாததியஞ் செயதார்கள். மனமதனும் சோஷணம், மோகணம், சந்திபணம், தாபணம், மாபணம் எனகிற ஐந்து முகங்களை யுடைய அஸ்திரத்தை தறுசில சந்தானம் பண்ணினான். அப்படியே வசந்தருதுவும் மதமும் லோபமும் மற்றும்முள்ளவாகளும் அவாமனத்தைச் சலிக்கப்பண்ணி னார்கள் அப்போது எதிராகின்ற பந்தடித்துக்கொண்டு ஸ்தன பாரந்தாங் காமல் ஓடிநது போகும்படியாய்க் காணப்படும மகா சூட்சுமமான இடை யை யுடையவளாகவும், அழிந்த கூந்தலினிடமாயிருந்து நழுதும் புஷ்பமாலை யை யுடையவளாகவும் சூழலகின்ற திருஷ்டியையு முடைய புஞ்சகஸதலி பென்கிற அபசரஸதிரீயினுடைய இடையில ஓட்டியாண பந்தமின்றி நழு கும வஸ்திரத்தை மலையமாருத மபகரிகவு மிப்படிப்பட்ட சமயத்தில் மண

மதனுனவன் அந்த முனிவரைச் செய்ததற்காக வெண்ணிப் பாணத்தை யெய்தான் பரமேஸ்வரனிடத்தில் பகதியிலலாதவனுடைய பிரயத்தன மெப்படி வியாததமாமோ அப்படியேபோல் அந்தமனமதன முதலானவர்களுடைய செய்கைகளியாவற்றும் விபரத்தமாதிரிச் சலனமில்லாதிருக்கிற அந்தரிஷியினுடைய தேஜஸினுடைய தங்கப்பட்டு நித்திரை செய்யுஞ்சாபத்தை எழுப்பிவிட்டுப் பம்பமே பாலாளேபோல் மிகவும் பயந்து தேவேந்திரனிடம்போய் தனது கண்களுடன முகம் வாடினவனாய் அந்தமுனியின் பிரபாவத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தனன் அதைக்கேட்ட இந்திரனுனவன் மகத்தான ஆச்சரிய மடைந்தான்

இப்படிப்பட்ட மகாமகிமையை வாயந்த அந்த மாகக்கண்டேய மகாமுனிக்கு அணுகுகிருஞ் செயய பூர்வாரியானவா நரநாராயண ரூபமாக அவருடைய ஆவிப்பவித்தார எப்படியென்றால் சுககிலிருஷண வாணங்களை யும் புதிய கமலம்போலொத்த நேத்திரங்களும நான்கு புஜங்களும் உடையவர்களாயும் கிருஷ்ணசனம் மரவுரிகளை வஸ்திரமாகத்தரித்தும் கைகளில் பௌத்திரங்களும் எககிஷாயாபவிதம் கமண்டலம் வேணுதண்டம் பதம் மணிமாபமான ஜாமாலை ரூக்ஷமத்ததுவ மயமான உருமலை தாபை முஷ்டி இதுகளைத் தரித்ததுக்கொண்டு சாக்ஷாத் தபசியாக மின்னலபோன்ற தேஜசையுடையவர்களாய் மகானுபாவர்களாய் இருக்கிறதைப் பார்த்து மகத்தான ஆதரவுடனே அதிசிக்கிரமெழுந்த சாஷ்டாங்கமாகப் பிராணமம் பண்ணி அவர்களுடைய சந்தரிசனத்தினால் ஆனந்தமடைந்து தேகம் புளகாங்கிதம் கொண்டவராய் அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டு வணங்கி பகதிசயத்தினால் ஆலிங்கனம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறவாபோல் பொருமையுடன் அவர்களைப்பார்த்து (நமோநம) வென்று சொல்லிக்கொண்டு ஆசனஞ்சமாப்பித்து திருவடிகளை விளக்கி அரக்கிய தீபதூபமுதலான உபசாரங்களைப் பண்ணி நன்றாகப்பூசித்து அவர்களுடைய திருவடிகளில் மறுபடியுஞ் சாஷ்டாங்கமாகப் பிராணமம் பண்ணி ஸதுதிக்கின்றார்

சர்வலோக நாயகா! யாதொரு காரணத்தினால் பிராணிகளுடைய பிராணன தேவீரரால் ஏவப்பட்டதாய் பிரவாததியாகிறகின்றதோ அப்படிப்பட்ட பிராணன பின்னோடே வாக்குமன்னு முதலான இந்திரியங்களும் பிரவாததிக்கின்றது பிராகிருதர்களான பிராணிகளுக்கு மாதிரிமன்று பிரமமா உருத்திரன் எனது பிராணன முதலானதுகளுக்கும் தேவீரரால் ஏவப்பட்டதுகளாய் ஒன்றிலும் ஒருத்தருக்கும் சுவாதந்திரியமில்லாது பிரவாததியாகிற கின்றதுகள் ஆனாலும் வாக்குமுதலான இந்திரியங்களால் உமமை உபாசிக்கின்றவர்களுக்குத் தேவீருடைய இந்த மூர்த்திகள் மூன்று லோகத்தையும் இரட்சிக்கின்றதின பொருட்டும் தக்க நிவாததியின் பொருட்டும் மோக்ஷத்தின்பொருட்டு முண்டாயிருக்கின்றது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ரட்சிக்கிற தின்பொருட்டு மச்ச காமாதியான அவதாரங்களைத் தரித்தீர் (அதுபோல) இந்த ரூபங்களைத் தரித்து சிலந்திப்பூசை மூலக்கோச கிருஷ்டிதத்தை திருமப

பும் கிரதிக்கின்றதுபோல இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்துத் தீரும்பவும் உபசங்காரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற சகலலோக பாலாளாயும் ஸ்தாவர அங்கமங்களுக்கு நியந்தாவாயுமிருக்கிற தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சரணமாக அடைகின்றேன வேதங்களை யறிந்துணர்ந்த முனிவர்கள் யாதொரு திருவடிகளில் அசஞ்சலமான பக்தியையுடைய பிராணிகளைக்கரம் விஷயம் காலம் இவைகளா லுண்டாகாநின்ற பாபம் துக்க முதலானதுகள் அடைவ தில்லையன்றோ அந்தத் திருவடிகளையே அடிகடடி ஸதோகதிரஞ் செய்தும் பிரணாமம் பண்ணியும் அரசிததும் தியானஞ் செய்துகொண்டு மிருக்கின்றார்கள்

சசனே! சமஸ்த லோகங்களிலும் பயததையுடைய பிராணிகளுக்கு மோக்ஷ ஸவரூபமான தேவரீருடைய திருவடிகளை யாசரிக்கிறதன்றி வேறொன்றைப் பாரக்கிறதேயில்லை ஆகையால் ஆததம்ஸவரூப தியானத்துக்குத் திரைபோல மறைவாயும் துக்கமாயும் அநித்தியமாயு மிருக்கிற இந்தக் கிரக தேகாதிக்களைவிட சத்தியக்கியானந்த ஸவரூபமான தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சரணமாக அடைகின்றேன ஆததம் பந்துவான தேவரீருடைய மாயையாலுண்டான சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்குக் காரணங்களாயும் சாததுவிக் ராஜஸ தாமசங்களான திரிமூர்த்தி ரூபமான லீலைகள் தேவரீரால் தரிக்கப்பட டிருக்கின்றதுகள் அப்படியானாலும் சாததுவிக் மூர்த்தியானது மோக்ஷத்தின்பொருட்டு மனுவியாகளுக்கு உபாசிக்கத் தக்கதாக நிற்கின்றது மற்ற ராஜஸ தாமஸ மூர்த்திகளன்று அவர்களை உபாசிக்கிறவர்கள் இஷ்டசித்தியில்லாமல் விபசனத்தில் மூழ்கின்றார்கள் பகவானே! இந்தலோகத்தில் விவேகிகள் தேவரீருடைய சாததுவிகமான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியையும் உபாசிக்கின்றார்கள் யாதொரு காரணத்தினால் பாகவதாக சத்துவகுணத்தை பரமாததுமாவான தேவரீருடைய ஸவரூபமாக அறிகிறார்கள் ராஜஸ தாமஸ குணங்களைத் தேவரீருடைய ஸவரூபமாக அறியவில்லை யாதொரு சத்துவ குணத்தினால் ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத்தை அந்த பதமலோகமாகச் சொல்லப்பட்டாலும் நிற்பயமும போகமுமுண்டாய் நித்திய ஆததம்சவுக்கியமு முண்டாகின்றது பகவானாயும் பரிபூரண ஸவரூபராயும் விஸ்வகாததாவாயும் பரதேவதையாயும் நரநாராயண மூர்த்தியாயும் பரிசுத்தராயும் வாக்குநியம் முடையவராயும் சகல வேதமாககப் பிரவாததகராயும் பரமபுருஷராயு மிருக்கிற தேவரீரொருட்டுப் பிரணாமபண்ணுகிறேன். துக்கதேறதுக்களான இந்திரியங்களால் பிரயிக்காநின்ற புத்தியையுடைய புருஷனாவன தன்னிட இந்திரியங்களிலும் இருந்தபத்திலும் விஷயங்களிலும் நியந்தாவாக விருந்தாலும் தேவரீருடைய மாயையினால் சூழப்பட்ட புத்தியையுடைய அக்கியனை அந்தப்புருஷனும் சகலலோக காததாவான தேவரீரால் பிரவாததிக்கப்பட்ட வேதங்களை யுணர்ந்து அப்படிப்பட்ட தேவரீரையும் சாஷ்ணாததாய் அறிகின்றான் தேவரீருடைய சத்துவ ஸ்வரூபத்தை விளங்கச்செய்யும் தமது கியானமானது வேதத்தினுண்டாக நிற்கின்றது பிறமாமூதலான யோகிஸ்வரர்களும் சாங்கியயோகி முதலான பிரயத்தனைத்

௧௮௪

ஸ்ரீ ம த் பு ா க வ த பு ர ண வ ச ன ம்.

தை யுடையவர்களாய யாதொரு தேவரீரை பறியமாட்டாமலே மோகிக்கின் னராகன் தேகேந்திரியங்களுல மறைக்கப்பட்ட கியானசொருபத்தை யுடைய வராயுட பரம்புருஷாராயுமிருக்கிற தேவரீரைப் பிரணமம் பண்ணுகிறேன்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

கலீ விநீத்தம்,

மகஞ்செய்மராககண்ட மாரிஷியாருக்கும்
சுகபகவானுற சொல்லிககாண்பித்திடும
நகுமாயவை பலமாமநடத்தையை
சுகமுடனே சொல்லப்படுகின்றதே.

மராககண்டேய மஹாரிஷிகு ஸ்ரீபகவானுலே காண்பிக்கப்பட்ட மாயா வபவமானது சொல்லப்படுகின்றது

சூதா வாக்கியம்.

கேனும் சவுனக மஹாரிஷியே மராககண்டேய மகாரிஷியானவா நாரா யணஸூரபரான ஸ்ரீபகவானே ஸதோத்திரஞ்செய்ய அநதப்பகவான கந்தோ ஷமடைநது சொல்லுகிறா

பகவானுடைய வாக்கியம்.

ஓ பிரம்மரிஷியே என்னிடத்தில் அசஞ்சலமான பகத்பை யுடையவரான படியாலும் சகல நேமரியமங்களால சித்தியை யுடையவரானீர் நாம் உமது னைஷ்டிகபிரம்ம சரியத்தினுலே சநதோஷத்தை யடைநதோம் உமக்கு மஹ கள முண்டாகக்கடவது என்திடத்தில் உமக்கிஷ்டமான வரத்தைக்கேட்டு அடையக கடவீரென றருளசெய்ய மராககண்டேயா ஸ்ரீபகவானேப் பார்த் துச் சொல்லுகிறா

மார்க்கண்டேயர் வாக்கியம்.

தேவதேவோததமரே! பிரபன்னாளுடைய துககத்தைப் போக்குகின்ற வரே! அசுதரே! தேவரீர் எனக்கு பிரத்தியக்ஷமான இநதத தரிசனமே போதும் இதைப்பாரகிலும் யான கோறத்தக்கனவறம் வேறென்றமில்லை பிராகிருதானான ஜனங்கள் யோகாப்பியாசத்தினுல ஃபரிபக்குவமன்தினுலே தேவரீருடைய ஸ்ரீமததான பாதாரவிநத தரிசனமடைநது பிரமமாபூதஸிப் தேவர்களாய விடுகின்றார்கள். அப்படியப்பட்ட தேவரீர் பிரத்தியக்ஷமானீர்

ஆனாலும் ஒ கமலபத்திராட்சரே¹ புண்ணியசுலோக சிகாமணியே¹ யாதொரு மாயையினாலே பிரமமா முதலானவாகளுடன் கூடியிருக்கிற இந்தலோகமானது சத்தியஸவருபரான தேவரீரிடத்தில் பேதத்தைப்பராக்கிறதோ அப்படிப்பட்டமாயை அடியேன பராக்கவேணுமென நிச்சிக்கிறேனென்றா. நர நாராயண மூர்த்தியானவா கமமுடையமாயையை உமதிஷ்டத்தின்படி பராக்கவேபோகின்றீரென்று சொல்லி புனசிரிப்புக்கொண்டு பதிகாசிரமத்தைநோக்கிப் போனா பின்மு மராக்கண்டேய மஹாமுனியானவா அந்நப பகவானருளியபடி மாயையை அறியவேணுமென்கிற சிந்தனையுடையவராய் தமதாசிரமத்திலிருந்து ஸ்ரீஹரியைத்தியானித்தும் மனோமயங்களான பூசா திரவியங்களால் பூசித்துக்கொண்டு மிருந்தார ஒருக்கால் பிரீதி அதிகசயத்தினாலே வியாபிக்கப்பட்டவராய் ஆராதனத்தையு மறந்திருந்தார்.

ஸ்ரீ சூதர் வாக்கியம்.

அப்படியிருக்கும்போது ஒருக்கால் சாயங்காலம் மகத்தான வாயுவானதுண்டாய் மகா பயங்கரமான மேகங்கள் காஜித்தவுடன் மழையானது மின்னல்களுடனே தேரின அச்சுக்குச் சமானமான தாறைகளை நான்கு திசைகளும் வருஷித்தது சமுத்திரமொருட அதிவேகமான அலைகளோடு பூமியை வியாபித்தது மகர மச்சியங்கள் நீரகழிகள் சத்தங்கள் காணப்பட்டது தன்னுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற நான்குவிதமான பிராணிகளும் மற்றுமுள்ள பிராணிகளாததயநதமும் ஜலத்தில் பூமியுடன் முழுக்கிப் போகின்றதையும் பார்த்து மராக்கண்டேய மகாமுனியானவா மிருந்த வியசனமுடையவராய் அதிக பயத்தையடைந்தார் இப்படி 'பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றபோதே சமுத்திரமானது வருஷியாவின்ற மேகங்களால் நான்குபக்கமும் பூரிகப்பட்டதாய் சமஸ்த திவிபங்களுடனே பூமி ஆகாசம் சொரககம் நகந்திர மண்டலங்கள் மனுஷ்யாதி பிராணிகளுடனே கூடின மூன்றுலோகமும் ஜலத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதாயிற்று

அந்த மகாநவஜலத்தினால் மராக்கண்டேய மகாமுனியானவா ஒருவராய் சடைகளை விரித்துக்கொண்டு சடன்போலவும் குருடன்போலவும் பிரமித்துக் கொண்டிருந்தார் பசிதாகமுதலிய பாதையாலும் மகரமுதலிய மச்சியங்களால் பிடிக்கப்பட்டும் அலைகளினுடைய காற்றினாலே வருந்தியும் அபாரமான அந்தகாரத்தில் நான்குபக்கத்திலும் சுழன்றுகொண்டு மிருக்கின்ற வராய் பூமி ஆகாசம் திக்குகள் ஒன்றும்நிறாதவராயும் ஒருவிடத்தில் அலைகளால் மோதப்பட்டும் ஒருவிடத்தில் சோகத்தையும் மோகத்தையும் பயத்தையும் துக்கத்தையும் முாசசையையுமடைந்தவராய் இப்படி அனேகமாயிரம் சமவச்சரமிருந்தார் அந்தமராக்கண்டேய மகாமுனியானவர் ஒருக்கால் பூமியினுடைய மகோன்னதப் பிரதேசத்தில் ஸாதனதுளிரகந நிறைந்து விளங்காவின்ற கோமளமான வடவாலிருக்கூதத்தைக்கண்டு அதிலுள்ள அன்னிபத்திலெவிராவின்ற கிளையில் ஒரு இலைமேல் சயனித்துக்கொண்டார்.

புரானின்றும் தமது தேஜஸினால் மகாத் காரத்தைக் கூளீகரியா நின்று மிருக்கிற ஒரு சிசுவைப்பார்த்தார அநதச சிசுவானது நீலவானமாயுடைய, மகா ரமயிமான் தாமரைப் புஷ்பமபோலொதக முகத்தையும், சங்கமபோல முன்னு ரேகையுடைய கழுத்தையும், விசாலமுள்ள மாரையுடைய, சோபன மான் நாசியையும், சுந்தரமுள்ள புருவங்களையும், சுவாசவாயுவினு லையா நின்ற முன்னெற்றி மயிரங்களையும், சங்கமபோலச கழலையுடைய காதுகளையும், மாதளம் புஷ்பகதையும் பவளமபோன்ற அத்தத்தினையும், கமலமபோலச செவந்த கடைககண்களையும், மனோகசியமான புன்கிரிப்பையுடைய, சுவா சத்தால் சலியாமல் வயிற்றிலிராநின்ற மடிப்பும பள்ளமுமாக விருக்கின்ற நரபிஷய்யும் ஆரசிலே ஹனிபோலிருக்கின்ற திருவயிற்றையும் அழகியவிரல களையுடைய கைகளால் பாதார விரத்தத்தையிழுத்து வாயினிடமா வைத்துக் கொண்டு அவருடைய தைப பாஷுமபண்ணிக்கொண்டு இப்படி மனோஃரமாய விளங்கும் அநதசசிசுவை அநத மாரககண்டேய மகாரிஷியானவா பார்த்து மிருந்த ஆசசரியமடைந்தார கேளும் பிரமமரிஷியே அநதரிஷி சிசுவைக் கண்டமாதிரித்தில தமக்குண்டாயிருந்த பயம துக்கம் பிரமை யாவற்றும் நீங்கினவராய புன்காங்கிதேகராய அநத பாஷ்பத்துடன் சிசுவிற்கருகிற சென்னூர் அநதசசிசுவினது சுவாசத்தினால் அநத மாரககண்டேய ரிஷிபான் வா மகமபோலச சரீரத்திற பிறவேகித்தார

அநத சரீரத்துள்ளும் பிரளயத்துக்குப் பூவமபோலேயிராநின்ற ஆசா சம், பூமி, அநதரிஷிவகன், நக்ஷத்ரிகணவகன், பாவதகன், சமுத்திரவகன், தீவுகள் பராகவருஷமுதலான வருஷவகன், திருகுடன், சுரரன், அசுரரன், வனவகன், தேசவகன், நதிகள், பட்டணவகன், கிராமவகன், இடைச்சே ரிகள், பிரமரமணா முகலானவான வகளாகிய இவைகளையும் அநதப் பிரமம் னுன்னுடைய விருத்தியையும், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவர்களான பெரி யோர்களையும், லௌகிகர்களையும், யுகவகன், கலபவகன், இவர்களுடைய தான் காலத்தையுடைய, விவகாரத்துக்குத் காரணமானதுகளையும் பரமாத்ம போல, பிரகாசியாநின்ற சமஸ்த பிரபஞ்சத்தையும் பார்த்தார பின்னும் இமேராய பாவத்தையும் புஷ்பபத்திரி யெனைப்பட்ட நதியையும் தமமு டைய ஆசிரமத்தையும் அகிலிராநின்ற முனிர்களையும் பார்த்தார

இப்படிப்பார்த்த அநத முனியானவா திருமபவும் அநதச சிசுவினு டைய சுவாசத்தினால் வெளியில் தள்ளப்பட்டு சமுத்திர ஜலத்திலே வந்து விழுந்து பூமியினுடைய மகோனையபிரதேசத்திலே உண்ணியிருக்கிற வட விருஷத்தையும் அதினுடைய பத்திரத்திலே சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறது சிசுவையுமபார்த்து அநதச சிசுவினுடைய பிரீதியினால் அமிதம் போன்ற புன்கிரிப்புடனுண்டான கடைககண்பாவையினால் கழாக்கிக் கப்பட்டவராய் அநதமாரககண்டேய மகாரிஷியானவா அநதசசிசுவை நன்றாகப்பார்த்து அநத வரந்தவகொண்டவராய் நேத்திரமாகக்கவகளாலே இருதயத்தின் தரிகப்படாநின்ற அநதபூமிநாயை ஆரவிகனம் பண்ணுகின்றான்

வந்தார் அப்போதே ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பகதி யில்லாதவனுடைய கிரியை நிஷ்பலமாய எப்படியாமோ அப்படியேபோல சாக்ஷாதயோகிஸைவராயும் சர்வாதரிபாமியாயுமிருக்கின்ற அந்தச்சிசுவான ஸ்ரீபகவானுனவா அந்தாத்தியானமாயவிட்டார அப்போதே அந்தகவடவிருக்ஷமும் சமுத்திரஜலமும் பிரளயமும் அந்தக்ஷணத்திலேயே அந்தாததியானமாய விட்டது அந்தமர்க்க்கண்டேய மகாரிஷியும் பூவமடேராலவே தம்முடைய ஆசீர்மத்திலேயே யிருந்தார்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டுநீந்தம்

ஆத்திரமலை யணிந்தமராககண்டரர
ரோத்திரத்தைச் சொல்பபடுகின்றதே

மராககண்டேய மகாரிஷியால் பண்ணப்பட்ட ஸதோத்திரஞ் சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீகுதர் வாககியம்.

கேளும் சவுனசமகாரிஷியே ! அந்தமராககண்டேய மஹாரிஷியானவர் ஸ்ரீஹரிபே ! பிரபண்ணானது அப்பப்பிரதமான தேவரீருடைய பாதகமலகளைச் சரணமாக அடைந்தேறன் எனாதத கியானமபோலப் பிரகாசியா நின்ற தேவரீருடைய மாயையினால் விற்பன்னாகுறும் மோகியாதிறநிறாக னென்று இப்படி ஸதோத்திரஞ் செய்யா நின்றும் தமது மாயாதெரிசனை தினால் மிதூக சிமத்தை அடைந்தவராயு யிருக்கிற அந்தரிஷியை ஸ்ரீமந்நாராயணரானவா சிவஸைவரூபமாக பாவதி சமேதராய நிஷ்பாருடராய் சிவகணங்கள் குழும்படி ஆகாசத்தில் சஞ்சரியாநின்று அந்தமுனியைப் பாததார்கள அப்போது பாவதியானவள் சுவாமியைநோக்கி இங்கே பெருங்காற்று அடித்துநின்று போனபின்பு நிசலவர்களான ஜலம் மற்சிய முதலிய துண்டாயிருக்கும் சமுகத்ரிமபோல தேகம் இருதிரியம் மனது இதுகளையுடைய இந்த மராககண்டேய மஹாரிஷியைப்பாரும் தேவரீர் தபசிகளுக்கும் இஷ்டசித்தியைக் கொடுப்பவரன்றோ இவா தபசுக்கும் பலத் தைப் பிரத்திபக்ஷமாகக் கொடுக்கக் கடவீரென்றுசொல்ல சுவாமிசொல்லு கிறார் இந்தப் பிரமமரிஷியானவா இக்லோக சிரேயசுக்களையும் மோஷத்தை யும் எவ்வளவு மிச்சித்தவரன்று பகவானாயும் நித்தியராயுமிருக்கிற பரமபுரு ஷரிடத்தில் பரமமானபகதியை யடைந்திருக்கின்றா ஆனாலும் சாக்ஷான இருதமுனியுடனே நாம் சமவாதம் பண்ணுவோமென்று சொல்லி பகவா

னையும் பத்த பரிபாலகராயும் சமஸ்த விததைகளுக்கும் யீஸ்வரராயும் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் பிரபுவாயுமிருக்கிற உருத்திரரானவா அவர் சமீபமாய் வந்தாரா அப்போது அந்தக்கரண விருத்திகளைவிட்டு பகவததியான பரரா யிருக்கிற 'அந்தமுனியானவா ஜகதஸவரூபாளான பாவதிபரமேஸவரான் வந்ததையும் தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையும் அறியாமலிருந்தாரா அதை யுணர்ந்த யீஸ்வரன் அந்தமுனியினுடைய இருதயாகாசத்திற பிரவேசித் தாரா முனியானவர் தமது இருதயத்தில் மின்னன்கொடிபோல பிங்கள வானமுடைய சடையையும் திரிநேத்திரங்களுடைய எட்டுகைளையு முடையவராயும் உதியாநின்ற சூரியனைப்போல தேஜஸையும் விபாககிர சருமத் தை வஸ்திரமாகவுடையவராய் சூலம், தனுசு, பாணம், கத்தி, சேடயம், செபமாலை, டமரகம், கபாலம், பரசு, இவைகளைத் தரித்தவராய காணப்ப டாநின்ற சிவன் அகாரணமாகப், பிரதயட்சமானதைப் பார்த்து ஆச்சரிய மடைந்தவராய் தியானத்தில் நின்று நீங்கி இத்தெதினலை உண்டாயதென்று கண்களைத்திறக்கவே பிரமதகணங்களுடனே பாவதிசமேதராய வருகின்ற உருத்திரனைப்பார்த்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமமண்ணி அவருடன் குசலப் பிரசினஞ்செய்து ஆசுமனஞ்சமாப்பித்து அரக்கியபாததிபம் கந்தம் புஷ்பம் தீபங்களால் மானசீகமாய பூசித்து சுவாமி உமமாலே இந்தச் ஜகத்தானது சுகததுடனே யிருக்கின்றது ஆததமானுபவத்தினலே பூரண கர்மமரான உமக்கு நான் என்னசெய்யப் போகின்றேன் கிரககுணராயும், சாந்தராயும், சத்திவ ரஜஸ தமோகுண ஆசிரியராயு மிருக்கிற உமக்கு அனேகம் பிரணாமஞ் செய்கின்றே நென்னரா

பத்தரக்ஷகராயும் பகவானாயுமிருக்கிற அந்த மகாதேவரானவா சநதுஷ்ட டராய் பிரசன்னமனதையுடையவராய புனசிரிப்புடன் அந்தரிஷ்டியைப்பாரத் து பிரமமா விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய நான்கள் மூவரும் ஒன்றே பகதானுக் கு அபீஷ்டமான வரங்களைக் கொடுக்கத் தக்கவர்கள் என்கள் தரிசனமோ அமோகமாக நிற்கும் எங்கனிடத்தில் நின்றே மனுஷ்யன் மோக்ஷத்தை யடைகின்றான் சாதுக்களாயும் சதாசார சமபண்ணுளாயும் காமக்குரோ தாதி சூனியாளாயும் நிஷ்காமிகளாயும் சகல பிராணிகளிடத்திலேயும் வாற சல்லியத்தை யுடையவர்களாயும் நிவயிராளாய் எங்கனிடத்திலே எகாந தபகதியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற யாதொரு பிராமமணனை சமஸ்த லோகபாலர்களும் நானும் பிரமமாவும் சாவநியந்தாவான ஸ்ரீதீறியும் ஸ்தோத்திரமண்ணு நின்றும் பூசியாநின்றும் உபாசியாநின்று மிருக்கிறோம் அப்படிப்பட்ட பிராமமணுள் எங்களை அனுமாததிரம் பேதமபாக்கிறார்களில்லை ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பிராமமணுளாகிய உங்களை நாங்கள் உபா சிக்கின்றோம் அல்லாமல் புண்ணியதீர்த்தங்களும் சிலாரூபங்களான தேவர் களும் அப்படிப்பாவனஞ் செய்யமாட்டார்கள் தீர்த்தங்களும் தேவர்களும் வெருகாலம் உபாசிக்கப் படடவர்களாய மின்பு பிரசன்னமாகச் செய்கிறார்களே, நீங்களோவென்றால் தரிசனமாத்திரத்தினால் பாவனமாகப் பண்ணு

ஊர்கள் யாதொரு பிராம்மணுள் வேதஸவருபமான எங்களுடைய ஸவரு பத்தை எகாக்கிறமான சித்தத்தினாலும் தபசினாலும் அததியயனத்தினாலும் வாக்குமுதலான இந்திரியங்களினாலும் தரிககிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிராம்மணுளைக் குறித்துப் பிரணமஞ் செய்கிறோம் மகா பாபிகளாயிருக் கிற சண்டாளர்கள் பிராம்மணுளுடைய நாம சிரவணத்தினாலும் தரிசனத் தினாலும் பரிசுத்தாளாய் விடுகிறார்கள் என்றோ

இப்படி தருமமாயும் அமிர்தமாயு மிருக்கிற அநதச்சிவனுடைய வச னங்களைக்கேட்டு மார்க்கண்டேய மகாமுனிபானவா வெருகாலமாய் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினுடைய மாயையினால் பிரமிக்கப்பட்டும் பரிசிரமப்பட்டும் மிருக்கிறவராகையால் சிவனுடைய அமிதவசனத்தினால் கிலேசசாரதியை யுடையவராய் அநதச் சிவனைப்பார்த்துச், சொல்லுகின்றோ பகவானே ! யாதொரு காரணத்தினால் ஜகதீஸவரானும் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தி க்குப் பாத்திராளாயிருக்க அநதப் பிராணிகளைக்குறித்து தாங்கள் தானே பிரணாமபண்ணுவதும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறதுமானால் ஈஸவரனுடைய இந்த லீலை பிராணிகளுக்கு தருமத்தை யறியச் செய்யும் பொருட்டுத் தாங்களே ஆஸ்ரயித்தும் தருமஞ், செய்பவர்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கி றீர்கள் உலகசிஷ்டாராததமாகச் செய்பவரானின்ற பிரணாமமுதலானதுக ளாலே உமமுடைய பிரபாவமானது தேவரீருடைய மாயையினால் மோகித் தப்பட்டிருக்கிற ஜனங்களால் தூஷிக்கப்படுகிறதிலை மாயாவினுடைய கப டம்போல உமமுடைய பிரணாமமுதலானதுகள் நிறகிறது சொற்பனங் கண்டு கொண்டிருக்கிற புருஷன் சொற்பனத்தில நானுவித் சிருஷ்டிக ளைசெய்துகொண்டு ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறது போல யாதொருபகவா னுனவர் அநதப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்து அதில் தாமும் அனுப்பிர வேசித்து கருமங்களைச் செய்யு மிந்திரியங்களினால் தாம் காததாபோல விளங்குகொண்டு மிருக்கிற அப்படிப்பட்ட பகவானுக்குப் பிரணமஞ்செய் கிறேன் நிறகுணராயும் சத்துவாதிகுண நியந்தாவாயும் ஏகராயும் ஆநந தஸ்வரூபராயும் சகலலோக காததராயுமிருக்கிற பகவானுக்குப் பிரணமஞ் செய்கிறேன் புருஷனுனவன் தேவரீருடைய தரிசனத்தினால் பூணகாம னுய சாவானநதங்களை யுடையவனுகின்றான் அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய சந்தேகசனத்தைப் பார்க்கிலும் அன்னியமான எந்தவரத்தை நான்கேழக் கப்போகின்றேன் ஆனாலும் ஒருவரமமாதிரிவ கேழக்கிறேன் அதாவது அச சதரிடத்திலும் அவர பகதாக்கரிடத்திலும் உமதிடத்திலும் அசஞ்சலமான பத்தியைக் கொடுக்கப் பிரார்த்திக்கிறேனென்ற ரிஷியைப்பார்த்து பார் வதியாருடனே சுவாமி அததியநதபிரீதி கொண்டவராய் அலருக்குச் சொல்லுகிறோ ஒய் ரிஷியே ! ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் அசஞ்சலமான பத்தியை யுடையவரானீர் ஆநநயினால் உம்முடைய அபீஷ்டமானது சிந்திக்கக்கடவது உமக்குக் கலபாநதபுரியத்தம் புண்ணியமான எச்சம் சராமரணமில்லாம லிருக்குகையும் பூதபலிஷ்ய வர்த்தமானக கியானமும் பரமாததுமானுபவ மும் பிரமமதேஜசம் புராணசாரியா யிருக்குகையும் உண்டாக்க கடவ

தென்று திரிநேதிரைகளை யுடைய ஈஸ்வரன் வரங்களைக் கொடுத்த விட்டு அவருடைய தபசமுதலானதுகளையும் அவரனுபவித்த விஷ்ணுமாயாக வைபவத்தையும் பார்வதியாருக்குச் சொல்லிப்போயினா அந்த மராகக்ஷ்டேய முனிவரும் மகாயோக மகிமையையுடையவராய ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் ஏகாந்த பகதியையுடையவராய் இப்போதும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

கேளும் சவுனக மஹாமுனியே! மகாகயானியான மார்க்கண்டேயருடைய சரித்திரமும் அவராலனுபவிக்கப்பட்ட விஷ்ணுமாயாவைபவமும் ஸம்மால் உமக்குச் சொல்லப்பட்டது மனுஷியாகளுக்கு சிருஷ்டிபிரளய ரூபமான சங்காரமானது பரமாததுமாவினுடைய மாயைபென்று அறிபாம லிருக்கிற சிலர் பகவானுடைய இசைசயினால் அந்தரிஷிக்கு மாத்திரமே ஆகஸ்தீசமாக உண்டாகா நின்றும் அவராலனுபவிக்கப்பட்டும் நானுவித கல்பரூபமாயிருக்கிற இந்த மாயாவைபவத்தை வெகுதூரமாகவும் இதே பிரகாரம் யுகங்கள் தோறும் திருமபித திருமபி யுண்டாகிறதாகவும் சொல்லுகிறார்கள் கலகிமாண்டினோ வென்றால் மாயாஸ்வரூபியான பகவானுடைய சுவாசங்களாலே ஏழுதரம் அந்த ரிஷியானவர் பகவானுடைய உதரத்திற விரவேசித்து வெளிப்பட்டு வந்ததை ஏழு கல்பமாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஆகையினால் பிருசுவமசத்திற பிறந்திராநின்ற மார்க்கண்டேய மகாமுனிக்கு ஏழுகல்பகாலம் ஆயுளாயிறறென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரஞ் சூதபுராணிகா சவுனகமகா முனிகுச் சொன்னார்

பதினேறாவது அத்தியாயம்.

மட்டு வீருத்தம்

அரியநலவிராட் டண்ணலரூபமதை
தெரியவேயிதிற சொல்லினதாமரோ.

விராட் புருஷனுடைய ரூபமானது சொல்லப் படுகின்றது.

சவுனகர் வாக்கியம்.

பாகவதோததமரான சூதரே! சமஸ்த புராணங்களுடைய சித்தார்த்தத்தில் தத்துவங்களை நன்றாய்நிதவராய் இருக்கின்றீர், சர்வக்ஷியரான உழமைக் கேழ்க்கின்றோம் அதாவது உபாசகர்களானபேர்கள் சத்தியக்கியானுநதஸ்வரூபரான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய உபாசனையினால் எந்த தத்துவங்களாலே திருவடிமுதலான ஆகைகளையும் கருடனமுதலான பாகவதாரீகயும்

சங்கீரமுதலான ஆயுதங்களையும் கௌஸ்தவமுதலான ஆபரணங்களையும் எவ்விதமாகக் கற்பிக்கிறார்களோ அந்த உபாசனாமாககத்தைச் சொல்லக் கடவீரென்றும் உபாசனாமாககத்தினால் மனுவியன் மரணமில்லாம் வீருச்சுக்கை யடைவதோ? அதையுஞ் சொல்லக் கடவீரென்று கேட்கும் சவுனக் மகா முனியைப்பார்த்து சூத்புராணிகர் சொல்லுகின்றார்.

சூதர் வாக்கியம்.

கேளும் சவுனகமாகரிஷியே! ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினுடைய அபிஸ்வரியன்கள் வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் பிரமணமுதலான ஆசாரியர்களாலும் சொல்லப்படுகிற அபிஸ்வரியங்களைச் சொல்லுகிறேன் பிரகிருதி, புருஷன், மகத்தவனும், அகவகாரமும், சபத ஸ்பரிச ரூப ரச கௌதவங்கள், ஏகாதச இரத்திரியங்கள், பஞ்சமகா பூதங்களாகிய இந்தத் தத்துவங்களுடைய ஸ்வரூபமான வீராட்டு ரூபத்தில் இந்த மூன்றலோகமும் காணப்படுகின்றது பூமி திருவடிகளாகவும், சொற்கம் சிரசாகவும், ஆகாசம் நாடியாகவும், சூரியன் கண்களாகவும், வாயு நாசியாகவும், திக்குகள் கரணங்களாகவும், பிரதமர் சிசுனமாகவும், மிருததியு அபானமாகவும், இந்திராதிதிலோகபாலாள் வாக்குகளாகவும், சந்திரன் மனதாகவும், இயமன் புருவங்களாகவும், லசைமேலு தடாகவும், லோபம் சிரிப்பாகவும், விருடசன்கள் ரோமங்களாகவும், மேகங்கள் கேசங்களாகவும், இந்தப்பிரகாரமாக அநதப்பரமபுருஷனுக்கு உண்டாயிருக்கின்றது அந்தவீராட்டு கௌஸ்தவாபரண மென்கிற வியாஜத்தினாலே தன்னுடைய அமசமான சீவாததுமாவைத்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் அந்தக் கௌஸ்தவமணியினுடைய தேஜஸ்ச ஸ்ரீவசசமாகவும், தம்முடைய மாயையை வன்மலையாகவும், தேவரூபமானதைப் பிரமபரமாகவும், பிரணவத்தை எககியோபவிதமாகவும், வியானத்தையும் யோகத்தையும் மகா குண்டலங்களாகவும், பிரமமலோகத்தைக் கிரீடமாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார் பிரதானமானது அநந்தமென்று பெயரையுடைய ஆசனமாக விருக்கின்றது அநதப் பத்மாகார ஆசனமானது சத்துவகுணமாகாகிறிற்றது இந்திரியபலம் தேகபலம் மனோமதங்களோடு கூடிய பிராணனை கதையாகவும், ஜலத்தவதத்தைச் சககமாகவும், தேசசு தத்துவத்தைச் சுகிரமாகவும், ஆகாச தத்துவத்தைக் கததியாகவும், தமோமயமான தத்துவத்தைக் கேடையமாகவும், காலத்தைத் தனுசாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அநதப்பரம புருஷருக்கு மாமயமானதை அமபுறததுணியாகவும், இந்திரியங்களைப் பாணங்களாகவும், கிரியாசத்தியோடு கூடியிருக்கிறமனைத இந்திரமாகவும் உண்டாயிருக்கிறதாய்ச் சொல்லுவார்கள். சபதாதிவிஷயங்களை அந்தர்த்துக்கு வெளி சஞ்சாரமாகவுஞ் சொல்லுவார்கள் தரிக்கப்படாவின்றி முத்திரையினாலே வரதானம் அபயதான முத்தலானதைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் பக்வானுக்கு ஆராதனம் பண்ணுகிற பூமி சூரியமண்டல மாக்சி செய்யக்கடவன் ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட திருமந்திரத்தை யே பக்வானுக்குப், பூஜாயோகிபமாகப் பாலனைச் செய்யக் கடவன்.

இந்தப்பிரகாரம் பகவானுடைய உபாசனையானது தனது பாபசூயத் துக்கு ஏதுவென்று பாவனைசெய்யக்கடவன். வாருங்கள் பிராம்மணேத்த மாசனே! அநதப்பகவானுனவர் பகவத சப்தாததமான ஞான அபிஸ்வரி யாதி ஆறுகுணத்தையும் லீலாகமலமாகத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறா அந் தப்பகவானுனவர் தாமதத்தையும் ஏசசையும் சாமரமாகவும் விசிநியாகவுந் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறா நிற்பயமாயும் தமது ஸ்தானமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டமானது குடையாகநிற்கிறது கருடனாகச் சொல்லப்படா நின்ற மூன்றுவேதமும் எககிய ஸவருபனுன பரமபுருஷனாத தரியாநிற்கிறது ஸ்ரீ ஹரியினுடைய சகதியானது சாட்சாத ஸ்ரீமகாலட்சுமியா யிருக்கிறுள் பாரிஷதாளுக்குப் பிரபுவான ஆகமருபமாகச் சொல்லப்படுகிறா ஸ்ரீ ஹரி யினுடைய அணிமா எட்டு குணங்களானதுகள் நநதனமுதலான துவாரபால கராகச் சொல்லப் படுகிறார்கள்.

வாரீர் பிரமமரிஷியே! அநத ஸ்ரீமநாராயணரானவர் உபாசனையினுல் வாசுதேவர், சககருஷ்ணா, பிரததியுமனா, அனிருத்தரென்று நான்குவிபூக மாகச் சொல்லப்படுகிறா அநதப்பகவானுனவர் சாக்ராதி அவஸதைகளி னுல விஷயங்கள் இநதிரியங்கள் அக்கியானம் இநத மூன்றுகும் சாட்சி யான கியானம் இதுகளோடு கூடிகொண்டிருக்கிற விசுவன தைச்சன பிராககியன் துரியன் எனறு சொல்லப்படுகிறார் பாதாதி அநகங்கள் கருடன் முதலானபேர்கள் சககிரமுதலான ஆயுதங்கள் கவஸதுவமுதலான ஆபர ணங்கள் இதுகளுடன் கூடிகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ ஹரியானவர் வாசுதேவாதி ஸ்ரான்கு மூரத்தியாய விசுவ தைச்ச பிராககிய துரியா ளெனனப்பட்ட நான்கு ரூபத்தையும் தரியாநிற்கிறா இநத நான்கு ரூபத்தையும் தரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் பகவானுய சாவநியந்தாவா யிருக்கிறா.

வாரீர் பிரமமரிஷியே! சகலவேதங்களுக்குங் காரணராயும் ஸ்வயம்பிர காசராயும் ஸ்வானநத பரிபூரணராயுமிருக்கிற அநதப்பகவா னெருவரே தமமுடைய மாயையினுல இநதப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டியாநின்றும் ரக்ஷியாநின்றும் சுககரியாநின்றும் மிருந்துக்கொண்டு பிரம்மா விஷ்ணு ருத்தி ராளென்கிற நாமத்தினுல பரிபூரணக்கியான ஸவருபராயிருந்தாலும் வேறு பட்டவர்போலச் சொல்லப்படுகிறா ஸ்ரீ பகவானுடைய தத்துவத்தையறிநத பாகவதர்களால் ஆததமமாக அடையப் படாநின்றும் மிருக்கிறார்.

வாரீர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே! அாசசன சாஹாவே! யாதவோததமரே! பூமிக்குத் துரோகத்தைப் பண்ணாநின்ற இராஜாகளுடைய வங்கிஷமாஹி காட்டுக்கு அக்கினி ஸ்வருபரே! அனநதமான விரிய முடையவரே! கோ விந்தரே! கோபஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்கள் நாரதா முதலான பாகவதாந் இவர்களால் கானமண்ணப் படாநின்றும் பாவனமாயுமிருக்கிற கீர்த்தியை யுடையவரே! மங்கள சிரவணரே! பக்தாளான எங்களை ரட்சிக்கக்கடவீர்! யாதொரு புருஷனுனவன் பிராதககாலததில எழுந்திருந்து பரிசுத்தனும்

ஸ்ரீபகவானிடத்தில் சித்தத்தை யுடையவனாய் பரம்புருஷருடைய ஸ்வரூபமான இநதவிராட்டு ரூபத்தைச் செபிக்கிறேனே அநதப் புருஷனுனவன் இருதயத்திலிராநின்ற பரபிரமமத்தைச் சாக்ஷாதகரிப்பனென்று சொல்லாநின்ற சூதபுராணிகரைப்பாரததுச் சவுனகா சொல்லுகிறா.

சவுனகர் வாக்கியம்.

வாரீர் சூதபுராணிகரே! பகவானுன சுகபிரமம் நிஷியானவா பிரசினை பண்ணுநின்ற பரிஷிதது மகாராஜன பொருட்டு ஜநதம் ஸநதத்தில் சூரியனுடைய ரதத்தில் கந்தருவாள் முதலானபோகள் உபாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களென்று யாதொன்றைச் சொன்னாரோ மாதங்களதோறும் சூரியனுடையரதத்தில் அவரை யுபாசித்துக்கொண்டு யாதொரு கணங்க ளிருக்கின்றார்களோ ஏழுபோகளான அநதந் கணங்களுக்கு எஜமானகளாய் ஆக்கியாபிக்கப் பட்டவாகளாய் சூரியனுடைய ரதத்தில் வாசம் பண்ணுநின்ற அநத கணங்களுடைய நாமங்களும் காமங்களையும் சூரியஸ்வரூபியான ஸ்ரீ ஹரியினுடைய விபாஷதையுங் கேழ்க்கவேணுமென்று இச்சை யுடையவாக ளான எங்களுக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரசினை பண்ணுநின்ற சவுனக நிஷியைப்பாரததுச் சூதாசொல்லுகின்றா.

சூதர் வாக்கியம்.

வாரீர் பிரமமரிஷியே! சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஆததுமாவான ஸ்ரீ ஹரியினுடைய அநாதியான மாயையினால் நிர்மிக்கப்பட்டா நின்றும் லோகயாததி ராப பிரவாததகராயு மிருக்கிற இநதச் சூரியனுனவர் லோகங்களிற் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறா ஸதாவர சங்கமங்களுக்கு ஆததுமாவாயும் சிருஷ்டி காததாவாயும் ஒருவராயும் ஸ்ரீ ஹரிஸ்வரராயு மிருக்கிற சூரியனுன வா சமஸதமான வேதோகதங்களான கிரியைகளுக்குக் காரணராய் நிஷிக ளால் வெகுப்பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறா

வாரீர் பிரமமரிஷியே! எப்படியானால் ஸ்ரீ ஹரியானவா காலம் தேசம் கிரியை காததா காரணங்கள் காமம் மந்திரம் திரவியம் பலம் என்று ஒன்பது பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறாரோ அப்படியானே காலரூபதாரியான ஸ்ரீ பகவானுனவா சித்தநிரைமாதமுதலான பனிரண்டு மாதங்களிலேயும் பன்னிரண்டு கணங்களோடு கூட லோகயாததிரா நிர்வாகத்தின் பொருட்டு வேறு வேறுகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றா.

அதெப்படியெனனால் தாதாயென்னப்பட்ட சூரியன் கிருதஸ்தஸியென்கிற அபசரசு, ஏதியென்னப்பட்ட ராக்ஷசன், வாக்கி யென்னப்பட்ட நாகம், ரதகுருபது யென்னப்பட்ட எக்ஷன், புலஸ்தியரிஷி, துமபுருவன், இவாகு ளேழுபேரும் சித்தநிரைமாதத்தை நடப்படுகிறார்கள் நரிமொன்கிற சூரியன், புலகழ, நிடோஜனென்கிற கெந்தருவன், பிழ்ச்சிதியென்கிற ராக்ஷசன், யஞ்சு

கந்தலியென்கிற அப்சரசு, நாரதனென்னப்பட்ட கெந்தர்வன், கஞ்சுனி பென்னும் நாகம், இவர்களேமுடேரும வைகாசி மாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் மித்திரனென்கிற சூரியன், அதகிரிரிஷி, பவுருஷேய நென்கிற ராக்ஷசன், தக்ஷனென்கிறநாகம், சதசயென்கிற எக்ஷன், மேனகை, மகரதஸவன் இவர்கள் ஆனிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் வருணனென்கிற சூரியன் வசிக்ஷட முநி, ரம்பை, சகசன்னியனென்னும் எக்ஷன், ஊ கெநதாவன், சித்திரசயென்னும் ராக்ஷசன், சுக்கிரநாகம் இவர்கள் ஆடிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் இந்நிரென்கிற சூரியன், விசுவாவசு வென்னும் கெந்தர்வன், சுரோதாவென்னும் எக்ஷன், பலாபத்திரனென்னும் நாகம், ஆகிரசரிஷி பிரம்மவோசையென்கிற அப்சரசு, சரியானென்கிற ராக்ஷசன் இவர்கள் ஆவணிமாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் விவஸ்தனென்கிற சூரியன், உககிரசேன நென்னும் கந்தர்வன், வியாககிரமென்னும் ராட்சசன், ஆசாரணென்னும் எட்சன், தாவூரென்னும் நாகம், பிருகுமுனி வசுமுலொச ரென்னும் அப்சரசு இவர்கள் புரட்டாசிமாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் ருசிகதென்கிற சூரியன், கம்பளாஸ்தனென்கிற நாகம், திலோர்த்தமை யென்கிற அப்சரசு, பிரம்ம பேதனென்கிற ராட்சசன், திரிதராஷ்டிரனென்கிற கந்தருவன், ஜமதகனினி முனி, சத்திகெவென்னும் எட்சன், இவர்கள் ஐப்பசிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். விஷ்ணுவென்கிற சூரியன், அசுவதரனென்கிற நாகம், ரம்பை, சூரியவசு சென்கிற கந்தருவன், சத்திய சிதுவென்கிற எட்சன், விஸவாமித்திரரிஷி, மகாதேசசயென்னும் ராக்ஷசன் இவர்கள் காரத்திகை மாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். நந்தரியமென்கிற சூரியன், தாட்சயனென்கிற எட்சன், காசிபரிஷி, ததேசனென்கிற கந்தருவன், ஊருவசி அப்சரசு, விதயுத சுந்திரனென்னும் ராக்ஷசன், மகாசங்கனென்கிற நாகம், இவர்கள் மார்கழிமாசத்தை நடப்பிக்கின்றார்கள். பகவானென்னப்பட்ட சூரியன், ஸ்பூநசிய நென்கிற ராக்ஷசன், அரிஷ்ட ஸேமியென்கிற கந்தருவன், ஊரன்னென்கிற எட்சன், ஆபுச என்கிறமுனி, அப்சரசு இவர்கள் தைமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். பூஷாயென்னப்பட்ட சூரியன், தனஞ்செயனென்கிற நாகம், வாதனென்கிற ராட்சசன், சுஷோணென்கிற கந்தருவன், ஸவருசியென்கிற அப்சரசு, கௌ தமரிஷி இவர்கள் மாசிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் சதுரியனென்கிற சூரியன், பரத்துவாசரிஷி, யநசன்னியன், சேனசித்துவென்னும் அப்சரசு, விசுவனென்கிற கந்தருவன், அயிராவதமென்கிற நாகம், சிறுதென்கிற எக்ஷன், இவர்கள் பங்குனிமாசத்தை நடப்பிக்கின்றார்கள் பகவானையும் ஆதித்திய ஸூரியையும்ருக்கிற ஸ்ரீஹரியினுடைய ஐசுவரியாகவசங்களுடைய இவர்கள் சாயங்காலங்களில் விமரிசையாகின்ற மனுஷியாக்களுடைய மாயத்தை நான் தோறும் பேர்க்கடியா நிற்கிறார்கள்.

இந்நப பன்னிரண்டு மாதங்களிலேயும் சூரியனுன்னவர் கந்தருவர்கள் முதலான இந்ந ஆறுபேர்களுடன் நான்கு பக்கமுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இந்ந ஐங்களுக்கு இக்கலோக பரலோகங்களில் சுபகரமான புத்தியைப் பண்ணிச் சென்றுருக்கிறார். முனியிஸ்வராளான பேரடிகள் சூரியனுபிஷாண்

பகவானைப் பிரதிபாதியாகின்ற ருகருவேத எசர் வேதங்களால் அநதச சூரியனை ஸ்தோததிருசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் கந்தருவான அநதச் சூரியனைக் குறித்து காணருசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அபசரஸ்திரிகள் அவருக்கெதிரா நாததனம் பண்ணுகிறார்கள், நாடகங்கள் ரதத்தைத் திடமாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எக்சாள ரதத்தைக்கட்டி சன்னகருசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பலசாலிகளா யிருக்கிற ராக்சாள பின்பகத்திலிருந்து ரதத்தைத் தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மிகவும் கிராமலாளான வால்கிலலியா லென்னப்பட்ட அறுபதின்மீரம் பிரமமரிஷிகள் மாதந்தோறும் அவருக்கெதிரா முகமாயிருந்துகொண்டு விபுவான அநதச் சூரியனை ஸ்தோததிரு பண்ணுகின்ற கொண்டிருக்கிறார்கள்

வாரீர் பிரம்மமுனியே ! ஜனனமரண விலலாதவராயும் சர்வ நியந்தாவாயும் பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவர் இந்தப்பிரகாரம் கல்பங்கள்தோறும் தமது ஆததுமாலை அநேக ரூபமாக விபாகருசெய்து இந்த லோகத்தைப் பரிபாலனருசெய்து கொண்டிருக்கிறார்

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு வந்தம்

அநததுவாதசஸ கந்தத்தினர்ததமும்
நிந்தையாயசசங்கிர மாகவினமபினா

துவாதச ஸ்கந்தத்தினுடைய அநததமும் சங்கிரமாகச சொல்லப் படுகின்றது

சூதர் வாக்கியம்.

பகவத் பக்தி ரூபமான தர்மத்தின் பொருட்டும் சர்வங்கியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பொருட்டும் பிராமமணன் பொருட்டும் பிரணமருசெய்து சாஸ்வதங்களான இந்தப்பாகவத புராணத்திற் சொல்லப்பட்ட அநததங் களைச் சொல்லுகிறேன்.

வாரீர் செளனகாதி முனிவர்களே ! சீவானுக்குப் புருஷஜன்மததில-ஸ்ரவண முதலானதற்கு யோக்கியமான யாதொரு சரித்திரத்தைக்குறித்து உங்களால் நான்பிரசனஞ் செய்யப்பட்டேனே ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவின்னிடைய அநதி யறபுதமான இந்த சரித்திரமானது உங்களுக்கு நமமாற் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் புராணத்தில் கியான அபிஸவரியாதி ஷாட்குணணிய பூணராயும்

சர்வபாபங்களையும் பேரக்கடிகழிவரையும் சர்வநியந்தாவரையும் சகல சீவராசியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவா சாட்சாததாகச் சொல்லப் படுகிறார்.

இந்தப் புராணத்தில் நிறகுணமாயும் பிரபஞ்சத்தினுடைய உற்பத்தியைகளுக்கு ஆஸ்வரயாயு மிருக்கிற பரப்பிரமமும் அந்நப பரப்பிரமத்தினுடைய கியானமும் அந்நக கியானசாதனமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தப் புராணத்தில் பிரசித்தியான பகவத்பகதி யோகமும் அதினுண்டாகப் படாநின்ற வைராகியமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

இந்தப் புராணத்தில் பிரதமஸ்கந்தத்தில் பரிட்சிதது மகாராஜனுடைய ஜன்ம முதலானதும் பிறபாடு நாரதோ பாககியானமும் பிராமமனோததம் ராஜ சுகப்பிரமம் முனிகும பரிஷிதது மகாராஜனுக்குஞ் சம்வாதஞ் சொல்லப் படுகின்றது.

இரண்டாவது ஸ்கந்தத்தில் பிரமநாரத மகாமுனி சம்வாதமும் அந்நராதி மார்கக கதியும் பகவதவதாரங்களும் பிரகிருதிகாரியமான மகததத்துவ முதலாய் விராட்டுருபமும் சொல்லப் படுகின்றது.

மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் விதூர உததவசமவாதமும் விதூர மயித்திரேயாளுடைய சம்வாதமும் புராண சுகிரசமும் சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிகுப்ப பூவம் மகாபுருஷரான பரமாத்மா வினுடைய கேவலா வஸ்தானமும், பிரகிருதி குணங்களுடைய சஞ்சலரூபமான சிருஷ்டியும், மகததத்துவ அகவகாரமுதலான பஞ்ச பூதங்களுடைய சிருஷ்டியும் பிறபாடு பிரமமாண்டத்தினுடைய சிருஷ்டியும் ஸதாலகுடசுட சிருஷ்டியான காலத்தினுடைய ஸவரூபமும், பிரளய சமுத்திரத்தில் நின்றும பூரியினுடைய உததாரணமும், இரணியாக்ஷனுடைய வதமும், சுவாயம்பு மனுவுக்குச் சென்காளான அாததநாரிரூபமான புருஷனுடைய உற்பத்தியும், தாம் பத்தினிகளுடைய சந்தானமும், காததமப் பிரஜாபதியினுடைய சந்தானமும், பகவானுன் கபிலமகாமுனியுடன் தேவவூதியினுடைய சமவாதமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

நாலாவது ஸ்கந்தத்தில் மரீசிமுதலான நவப்பிரமமாக களுடைய சந்தானமும் தக்ஷயெககியவிராசமும் தூருவாச சரித்திரமும் பிறுசேன பரிசிக வினுடைய சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது ஸ்கந்தத்தில் நாரதருடைய சமவாதமும் பிரியவிரதனுடைய சரித்திரமும் பிறபாடு தீவுகள் சமுத்திரங்கள் வருஷங்கள் நதிகள் இதுகளுடைய வானமும் பின்பு நாபி பரதன் ரிஷபன் இவர்கள் சரித்திரமும் மலைகள் நதிகள் இதுகளுடைய வானமும் சேரதிகணங்களான ஸ்தானமும் பாதாள நகரங்களினுடைய ஸ்தானமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆறாவது ஸ்கந்தத்தில் பிரசேதங்களில் நின்றும தெக்ஷப் பிரசாபதியினுடைய ஜன்மமும் தேவாள் அசுராள் நராள் மிருகங்கள் நாக்கள்

பகிஷன் முதலானதுகள் யாதொரு வரலுண்டாயினதோ அந்தத் தகை கன்னிகைகளினுடைய சந்ததியும் விருத்திராசுரனுடைய ஜனன மரணமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

எழாவது ஸ்கந்தத்தில் இரணியாசுரனுடைய மரணமும் மகானுபாவ ரான பிரகலாதனுடைய சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

எட்டாவது ஸ்கந்தத்தில் மனுவந்தரங்களுடைய சரித்திரமும் கஜேந்திரமோகனமும் மனுவந்தரங்கள் தோறும் ஸ்ரீஹரியினுடைய அயக்கிரீவ அவதார முதலான அவதாரங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய மச்சிபக்ஷாமாதி அவதாரங்களும் தேவதைகளுக்கு அமிர்த ஸ்மித்தியமாக க்ஷீராபதி மதனமும் தேவாசுர யுத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தில் ராஜவங்கிஷ வானமும் இடசுவாகு வங்கிஷத்தில் சதசிவ யினனுடைய ஜனமமும் இனோ உபாகுகியானமும், முத்திரே உபாகுகியானமும், சூரியவங்கிஷ சரித்திரமும், சகா, தனசு, கன்னியன், சையாதி, கருஸதன், கட்டுவாவகன், மூரநாதா, சவுபரி, சகரன் இவர்களுடைய சரித்திரமும் ஸ்ரீராமருடைய சகல பாப நிவாரணமான சரித்திரமும், நபியினுடைய சரித்திரமும் ஜனகாளுடைய உற்பத்தியும் பரசுராமருடைய க்ஷத்திரிய சங்காரமும் சந்திர வங்கிஷமாஸ் அசாமினன், யயாதி, நகுஷன், துஷ்டியந்தன், பரதன், சந்தனு, பீஷமா இவர்களுடைய சரித்திரமும் யயாதியினுடைய ஜேஷ்டபுத்திரனான எதுளின்து வங்கிஷவானமும் யாதொரு வங்கிஷத்தில் வசுதேவருடைய கிருக்ருதில் ஜகதபதியான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானவதரித்த அந்த எதுவங்கிஷ சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

பத்தாவது ஸ்கந்தத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கோகுலத்தில் விரதியையடைந்ததும் அசுரத்துவேஷிபான அந்தப்பகவானுடைய சமஸ்தலீகைகளும் பூதநீயினுடைய பிராணனுடன்கூட ஸதன்னியபானமும், சகடாசுரமாத்நனமும், திருணவாதத் சங்காரமும், பகாசுரன், வசசாசுரன், அகாசுரன், இவர்களுடைய சங்காரமும், பிரமமாவுக்கு மாயதரிசனமும், தேனுகாசுரன் பிறலம்பாசுரன் இவர்களுடைய சங்காரமும், காட்டுதீயில் நின்றும கோபாலனை ரக்ஷித்ததும், காளியனுக்கும் மகாசாபபத்தில் நின்றும நந்தகோபனை விடுவித்ததும், கோபிகாகன்னிகைகளினுடைய விரதசரியையும், பிராமணஸ்திரீகளுக்குப் பகவதபிரசாதமும், பிராமணாளுடைய வசனமும், கோவாத தனகிரியைத்தரித்ததும், தேவேந்திரன் காமதேனு இவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணினதும், கோபஸ்திரீகளுடன்கூட ராத திரியில் ராஜகிரீடையும, சங்கருடன, அரிஷ்டன், கேசி இவர்களுடைய வதமும்; அகருடரா கோகுலத்துக்கு வந்ததும், பிறபாடு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மதூராபட்டணத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டதும், கோபஸ்திரீகளுடைய பிரலாபமும், மதூரநகரநரிசனமும் ரசகன், முஷ்டிகன், சாணூரன், கமசன்

முதலானபோர்களுடைய வதமும் மிருதனயிருந்த ஆசாசிய புத்திரனை மறு படியும் அழைப்பிததுகொடுத்தும் மதுராபட்டணத்தில் வாசமபண்ணு நின்ற ஸ்ரீஹரியானவா உகதவா பலராமா இவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு யாதவர்களுக்கரசு சுகததைச்செய்தும் சராசந்தனுடன் வரப்பட்டசேனை களை அநேகந்தரம் நாசஞ்செய்ததும், காலயவனனுடைய வதமும், குசுண தஸிபட்டண நிரமாணமும், பாரிஜாதபஹரணமும், தேவலோகத்தில் நிங் றும் தேவசபையை யழைப்பிதததும், யுத்தத்தில் சததுருக்களை ஜயித்த நுக்குமணியை யபகரித்ததும், யுத்தத்தில் ருத்திரனை ஜயித்ததும், நரகாசுர ணைச் சங்கரித்தது கணனிக்களை யபகரித்ததும், சிசுபாலன், பவுண்டிகன் சாளுவன், தந்தவகிரன், சம்பரன், திவிதன், பீடன், முறன், பஞ்சசேனன், இவர்கள் முதலானபோர்களுடைய பிரபாவமும் இவர்களுடைய வதமும் காசிபட்டண தகனமும் பாண்டவர்களை வைத்துக் கொண்டு பூபாரத்தை தீர்த்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

பதினோராவது ஸகந்தத்தில் பிராமமணசாப வியாசத்தினால் யாதவருலத் தினுடைய உபசங்காரமும் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் உதவருக்கும் சமவாதமும் அநதச் சமவாதத்தில் ஆததமக்கியானஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும் வானு சிரம் தாம் நிசசயமும் பிற்பாடு பகவான் யோகபிரவாகத்தினால் மனுஷிய சரீரத்தை அநதாததானஞ் செய்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

பன்னிரண்டாவது ஸகந்தத்தில் யுகங்களுடைய லட்சணமும் யுகா ணு ரூபமான விருத்திகளும் கலியுகத்தில் மனுஷியர்களுக்கு உண்டாகாநின்ற தாமதத்தினுடைய அதிககிரமும் நான்குவிதப் பிரளயமும் பரம்பாகவத னுன் பரிசுத்தது மகாராஜனுடைய மேகந்தமும் வியாசமகா ிஷியினுடைய வேதவிபாகமும் மாககண்டேய சரித்திரமும் விராட்டு புருஷ ரூபமும் ஜகதரசுக்களுன் சூரியனுடைய ரூபவிபாகமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

வாருககள் பிராமமேனோதமர்களே ! உங்களால் யாதொரு ஆததத் தைக்குறித்து இவ்விடத்தில் நான் கேழககப்பட்டேனோ அதெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டது பகபானுடைய லீலாவதார சரித்திரங்களும் சமஸ்தமுஞ் சொல்லப் பட்டதுகள். பதினாயிருந்தாலும், கிணரு முதலானதில் விழா, தாலும், படியன்முதலானதில் இடறி விழாதாலும், துககிதனயிருந்தாலும் துமயினாலும், பரவசனயிருந்தாலும், புருஷனுனவன் ஸ்ரீஹரி எனது வுரகக் ஷ்ச்சரியாநின்று கொண்டு சகல பாபங்களில் நின்று விடுபடுவன் புருஷனு ள் கிரகிகப்படாநின்றும் கேழ்க்கப்படாநின்று மிருக்கிற பிரபாவத்தை யுடையவராயும் பகவானுயிரிருக்கிற அனந்தநானவர் அந்தப் புருஷனுடைய சித் தத்தில் பிரவேசித்து சமஸ்த விசனங்களையும் நாசமபண்ணுவாரா.

எப்படியானால் சூரியனுனவன் அநதகாரத்தை நாசமபண்ணுதல் போ லும் சகல விசனங்களையும் போகதடிப்பா. யாதொரு வுசனங்களில் பகவா

குண ஸ்ரீ ஹரியானவா கோகதிககப்படவில்லையோ அந்த வசனங்கள் அபத் தமான வர்க்கையுடையதுகளாயும் அசத்ததுகளாயும் அசத்தான கதைகளை யுள்ளதுமாகநிற்கும் யாதொரு வர்க்கினால் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய குணங்களான துள் வானிக்கப்படுகிறதோ அந்தவர்க்கே சத்தியமாகவும் மங்களமாகவும் புண்ணியமாகவும் நிற்கிறது. பகவானுடைய குணேதயத்தை யுள்ளதான அந்தவர்க்கே புதிது புதிதாய் ருசிப்பிரதமாய் மதுரமுள்ளதாய் நிற்கிறது அதுவே அடிக்கடிமனதிற்கு மகோற்சவப்பிரதமாக நிற்கிறது உததமசுலோ கரான பகவானுடைய குணவானனம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே மனுஷியர்களுக்குச் சோகமாகிற சமுத்திரத்தை யுலத்திப் போகிறதாக நிற்கிறது யாதொருவர்க்கானது விசித்திரங்களான பதங்களை யுடைத்தாயி ருந்தாலும் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய ஜகத் பவித்திரமானகோத்தியை ஒருவிடத்தி லாகிலும் வானிகக வில்லையோ அந்தவர்களுள் காத்திற்குச் சமானமான மனுஷியர்களுக்கு ரமிகிற ஸகானமாகநிற்கும் அமரங்களுக்குச் சமான மான கியானிகளால் சேளிக்கப்படமாட்டாது எந்தவர்க்கில் அசுத்தரான வர் வாணிகப்படுகிறோ அந்தவர்க்கிலேயே நிராமலான சாதுகளை ரமிப்பதன்றோ சுலோகங்கள் தோரும் அபத்தத்தை யுடையதாயிருந்தா லும் யாதொரு பிரபந்தத்தில் அந்தப்பகவானுடைய எச்சோடே கூடிக்கொண் டிருக்கிற நாமங்கள் வானிககப்படுகின்றதுகளோ அந்தப்பிரபந்தமே ஜன சமுதங்குளினுடைய பாபத்தை நாசஞ்செய்யும்

யாதொரு காரணத்தினால் சாதுகளுள்ளபோகள் அந்தப்பிரபந்தத்தில் அந்தநுடைய நாமங்களை கேளாநின்றும் கானமண்ணுநின்றும் சொல்லா நின்றும் மிருக்கிறார்களோ ஆகையினால் அந்தநுடைய குணங்களைவானிக கானின்ற அந்தப்பிரபந்தமே உததமம் நிவர்த்தி மாக்கத்தைப் பிரகாசிப் பியானின்றும் அக்கியான நிவர்த்தகமாய்மிருக்கிற கியானமும் அசுத்தரிடத் தில் பகதியில்லாமலிருந்ததேயானால் அந்தக் கியானமும் பரமாத்மான் பவதையுண்டக்குகிறதாகச் சோபிக்கமாட்டாது ஆகையினால் யாதொரு மர்மமானது சாவோததமமா யிருந்தாலும் அனுஷ்டான காலத்திலேயும் பலாநுபவகாலத்திலேயும் துக்கரூபமான அந்தக்காமமானது நிலவராபண மாகப் பண்ணப்படாமற்போனால் சோபியாது என்கிறதற்குத் தேழக்கவேண் டியதென்ன? வர்னாசிரம் ஆசாரங்கள் தபசு வேதாத்தியயன முதலானது களில் மகத்தான கிரமமானது எச்சோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற சம்பத் துக்கே சாதனமாயிருக்கும் பகவானுடைய குணகோத்தனம் கிரவனம் ஆக ரவு முதலானதுகளால் அந்த ஸ்ரீதரின பாதபதங்களுடைய அனுபவமா னது உண்டாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது பாதாவிந்தங்களுடைய அனுபவ மானது பரவங்களை நாசமபண்ணும் சுகததையும் பரமமான பக்தியையும் பர்மாத்மான் பவதனையும் வைராககியததையும் உண்டாகும்.

வர்க்குங்கள் பிரம்மனோத்தமர்களே! யாதொரு காரணத்தினால் நீங்கள் சமீபத்தே பிராணிகளுக்குக் சேவிககத் தகவராயும் தீனக்குவேறே தெய்வமிச

லாதவராயும் ஈசராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமநாராயணரை அந்த கரணத்தில் பிரவேசித்து அடிக்கடி யுபாசிக்கிறீர்களோ ஆகையால் மகா புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களாகா நிற்கிறீர்கள் பூவத்தில் பரிசுபித்தது மகாராஜனுடைய பிறுயோபவேசத்தில் அவனுடைய சத்தில சமஸ்த மகாரிஷிகளும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் என்னால் சுகப்பிரமமரிஷியினுடைய முகத்தில் நின்றும் பரமாத்மம் தத்துவமானது கேழக்கப்பட்டது ஆகையால் நானும் தன்னியனாகா நிற்கிறேன்

வாருங்கள் பிராமமனோததமாகளே ! கீர்த்திக்கதக்கதான மகாசரித்திரத்தை யுடையவரான ஸ்ரீ வாசுதேவருடைய சமஸ்தபாபங்களையும் நாசம் பண்ணுகின்ற மகாத்மியமானது நமமாலுங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. யாதொரு புருஷனுனைவன வாசுதேவரிடத்தில் அசஞ்சலமான புத்தியை யுடையவனாய் ஒருயாமமாகட்டும் கண்ணகாலமாகட்டும் இந்தப்புராணத்தில் ஒரு சுலோகம் அரைசுலோகம் காலசுலோகம் அரைக்கால் சுலோகத்தை யாகிலும் கேழக்கப்படுகிறானே யாதொரு புருஷனுனைவன சிரத்தையுடையவனாக கேழக்கிறானே அந்தப்புருஷனுனைவன தன்னுததுமாவைப் பாவனமாகப் பண்ணுவன ஏகாதசி துவாதசியிலாவது இந்தப் புராணத்தைக் கேழக்கிற புருஷனுனைவன மகாபுண்ணியத்தைச் செய்தவனுனைவன மகாபாவியான புருஷனுனைவன உபவாசத்துடன் பரிசுத்தமாயிருந்துகொண்டு இந்த புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணுகிறவனுக்கும் கேழக்கிறவனுக்கும் இந்தப் புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சமஸ்ததேவானும் ரிஷிகளும் சித்தானும் பிதாததேவர்களும் மனுக்களும் ராசார்களும் சமஸ்த இஷ்டங்களையும் கொடுப்பார்கள் யாதொரு பிராமமணனுனைவன ருக்குவேதம் ஈசாவேதம் சாஸ்வேதம் அதுகளை அத்தியயனம் பண்ணி மது குல்லியை இருந்து குல்லியை என்னப்பட்ட பலத்தையடைகிறானே இந்தப் புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணுகிறவன அந்தப் பலத்தையடைவன பிராமமணனுனைவன பரிசுத்தனாயிருந்துகொண்டு இந்தப்புராணத்தை அத்தியயனம் பண்ணி பகவானுடைய யாதொரு பரமபதமுண்டோ அந்தப்பரமபதத்தை யடைவன பிராமமணனுனைவன இந்தப்புராணத்தை அத்தியயனம் பண்ணி உத்தமகியானத்தை யடைவன ராஜாவானவன இந்தப் புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணி பூமியையடைவன, வைசியன பாராயணம் பண்ணி தன்சமுதாதியை யடைவன், சூத்திரன் சகலபாவத்தின் நின்றும் விடுபட்டு பரிசுத்தனாவன். சகல வேதாந்தசாரமான இந்தப் புராணத்தை யாதொருவரிடத்தில் நின்றும் பகதியுடன் கேழ்வி செய்தானே முன்னே பாராசரர் முதலான ரிஷிகளைப் பூசித்து பிற்பாடு அந்தகருருவை பரமாத்மாவென்கிற புத்தியிலுல பகக்கன், வஸ்திரங்கள், பூமி, கவர்ணங்கள், ஆபரணங்கள், இதுகளால் தன்னுடைய சத்தியினால் பூசிக்கக்கடவன். பாபசமூகங்களையும், நாசம் பண்ணு நின்றும் சகலவேத நாயகராயுமிருக்கிற, ஸ்ரீஹரியானவர் எந்த புராணங்களில் அடிக்கடி கீர்த்திக்கப் படவில்லைபா அது சாரமறந்தே விஸ்வ ரூபியாயும்

சகல ஜகத்களுடைய பாவததைநாசம் பண்ணுகின்ற அநதப் பகவானை
வா இநதப் புராணத்தில் கீததிகப படுகிறா ஜனம் குனிபராயும் அநத
கலாணகுண பரிபூரணராயும் ஜகத்தினுடைய சிருஷ்டி ஸ்திதி சுகாரங்க
ளுக்குக் காரணமான சகதிகளை யுடையவராயும் பிரமமா, உருத்திரன்,
இந்திரன் முதலான தேவர்களாலும் கரையற்பககூடாத ஸ்தேரககிரததை
யுடையவராய் மிருக்கிற அநத அசுத்தரை நான பிரணமம் பண்ணுகிறேன்
விர்ததி யடையாநின்ற பிரகிருதி புருஷன், மகத்தததவம், அகங்காரம்
பஞ்சமகா பூதங்கள் இநதநுபமனை தம்முடைய சகதிகளால் தம்மிடத்தி
லேயே பண்ணப்பட்ட ஸ்தாவரசுகருபமான பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி
முதலானதை யுடையவராயும் ஸவருபராயும் தேவோத்தமராயும் அநதி
யாய்மிருக்கிற பகவானுக்குப் பிரணமம் பண்ணுகிறேன் சுவாததுமானுபாவ
சகத்தில் பரிபூரணமான மனதை யுடையவராயும் அநத ஆனந்தத்தினுலே
யே பிராகிருத விஷயக்கியானத்தை ஆரவ்ருந்ததா யிருந்தாலும் பிரமமரிஷி
யானவா ஸ்ரீஹரியினுடைய மனோக்கிபங்களான லீலைகளா லீழுகப்பட்ட
ஆததுமானுபாவ சகீதத்தில் தயிரியத்தை யுடையவராய் பரமாதத பிரகாசமா
யும் சகலபததையும் நாசம்பண்ண நின்று மிருக்கிற ஸ்ரீபாகவத புராணத
தைக் கருபையிலை அருளிசெய்தாரோ அநத சுகப்பிரமமரிஷியைப் பிர
ணமம் பண்ணுகிறேன்

பதின்முன்னுவது அத்தியாயம்.

கலி வீருத்தம்,

பாரிலுற்ற பதினெண்புராணத்திற
சாரகிரந்தசக கதிகளனைததையும்
ஒதுமிநதப் புராணததையோதுவோ
சேருநபதமுஞ் செபபிராரோ

பதினெண் புராணங்களுடைய கிரந்த சங்கதியையும் இநதப் புராணத்
தைச் சிரவணஞ் செயததற்குப் பலமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

குதர் வாக்கியம்.

வாருககள சவுனகாதிமகாரிஷிகளே! பிரமமா, வருணன், இந்திரன், ருத்
திராள், தேவாள் சமஸ்தமானபேரும் யாதொரு பரமாததுமாலை திவஸியை
கனான ஸ்தோத்திரங்களால் ஸததி செய்கிறார்களா வேதங்கம உபநிட
தம் இதைகூடன கூடியிருக்கிற நான்கு வேதங்களாலும் கானஞ்செய்கிறார்
களோ பேய்கிலவரான் தியானத்தில் நிச்சலமாய் பரமாததும் நிஷ்டராய்

மிருக்கின்ற மனதினால் யாதொரு பரமாததம் ஸ்வரூபத்தினுடைய அந்தத் தை அறியாகளோ அந்தப் பரமாததமாவுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். சமுத்திரத்தைக் கடைகிறகாலத்தில் சுழலுகின்ற யாதொரு மந்தரப்ருவத்தைத் துடர்ந்து விடாமல் சுழன்றபடியினால் சமுத்திரத்தினுடைய மலைகளுக்கஞ்சுசரியாக நிறைந்திருக்கிற ஜலத்தினால் இப்போதும் ஒழிவிலலாமல் சுழன்றுகொண்டு சலித்துக்கொண்டிருக்கையானது விடப்பட வில்லையோ பகவானுடைய முதுகில் சுழலுகின்ற மகத்தாகிய அந்தப் பாவத்தத்தினுடைய சிலைகளாலே உராய்ந்து சொரிகிறதினால் மிகவுஞ் சுகத்தைப்பற்றி நித்திரை செய்கின்ற கூமரூபியான அந்தப்பகவானுடைய சுவரச வாயுக்களானதுகள் நமமை ரக்ஷிக்கக் கடவதுகள். வாருங்கள் சவுனகாதிரிஷிகளே ! பதினெண் புராணங்களுடைய கிரந்த சங்கீதையும் இந்தப் புராணத்தினது சிரவண பாராயணங்களுக்குப் பலததையுட் கிரமத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேழக கக்கடவீர்கள் வாமபுராணம் பதினாயிரம் கிரந்தமாகும், பாததம் புராணம் ஐம்பததொன்பதினாயிரம் கிரந்தமாகும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் இருபத்துமூவாயிரம் கிரந்தமாகும், சைவபுராணம் இருபத்தினாலாயிரம் கிரந்தம், ஸ்ரீமகா பாகவதம் பதினெண்ணாயிரம் கிரந்தமாகும், நாரதபுராணம் இருபத்தையாயிரம் கிரந்தமாகும், மாகக்ஷடேயபுராணம் பதினாயிரத்தது நூற்றுக்கிரந்தமாகும், பவுஷியபுராணம் பதினாலாயிரத் தைநூற்று கிரந்தமாகும், பிரமகைவாதம் பதினெண்ணாயிரக்கிரந்தமாகும், விலிங்கபுராணம் பதினாயிரக்கிரந்தமாகும், வராகபுராணம் இருபத்து நாலாயிரம் கிரந்தமாகும், ஆக்கிரேய புராணம் எண்பத்தொராயிரம் கிரந்தமாகும், ஸ்காந்தபுராணம் ஸக்ஷக்கிரந்தமாகும், வாமனபுராணம் பதினாயிரம் கிரந்தமாகும், கூமபுராணம் பதினேழாயிரக்கிரந்தம், மச்சியபுராணம் பதினாலாயிரம் கிரந்தமாகும், காந்தபுராணம் பத்தொன்பதினாயிரம் கிரந்தமாகும், பிரமாண்டபுராணம் பன்னாயிரம் கிரந்தமாகும் இந்தப்பிரகாரம் பதினெண்புராணங்களும் நான்குலக்ஷம் கிரந்தங்களென்று சொல்லப்படுகின்றது

இந்த நான்குலட்சம் கிரந்தங்களில் ஸ்ரீமகா பாகவதம் பதினெண்ணாயிரம் கிரந்தமென்று சொல்லப்படும் இந்தப் பாகவதமானது பூவத்தில் நாபிக்கமலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமமாவுக்குப் பரமபுருஷரால் சமுசாரத்தில் பயந்திருக்கிற போகளித்தில் கிருபையா லருளிச்செய்யப்பட்டது இந்தப்புராணமானது ஆகியிலும் மத்தியிலும் அந்தத்திலும் பகதிவயிராகியவகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற பகவானுடைய லீலாவதார கதாயாதரசங்களை யுடையதாய் மிருந்த சுகத்தைச் செய்கின்ற இந்தப்புராணமானது சர்வவேதந்த சாரமாயிருக்கின்றது சீவாததுமாலை பிரகாசிப்பிக்கின்றது. ஒன்றுகிய பரமாததமாலை பிரகாசிப்பிக்கின்றது அந்தப் பரமாததமாவில் நிஷ்டையை யுடையபேர்களுக்குப் பரம்பதப் பிரபுபதினாய் பிரகாசிப்பிக்கின்றது இந்த ஸ்ரீபாகவத புராணத்தை யாதொருவன் புரட்டாதி யாத் தில் பஷாணியில் சவ்ணம்யமாண கிமம்பிரதமையோடுகூட தர்னஞ்செய்கிருனே அவன் பரம்பதத்தை யுடையன் உத்தமரகை ஸ்ரீபாகவதமாயிதி

பெரியோர்களுடைய கோஷ்டியில் எந்தமட்டுக்கும் காணப்படாமலிருக்கின்ற தோ அந்தமட்டுக்குமே மறப்புரணங்களை கிரகிக்கப்பட்டு விளங்கும் சகல வேதாந்தசாரமும் ஸ்ரீபாகவத புராணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்ரீ பாகவதத்தினுடைய கதாமிர்தரசத்தினால் திருபக்ன யிருக்கின்றவனுக்கு மற் றொருபுராண சிரவணத்தில் ஆசையுண்டாகிறதில்லை. நதிகளுக்களுளே கன னையைப்போலும் தேவார்களுக்களுளே அச்சுதன்போலவும் விஷ்ணு பகதா ளுக்களுளே ருத்திரன்போலவும் சகல புராணங்களிலும் இந்த ஸ்ரீபாகவதம் உத்தமமாபுடி பாகவதாளுக்கும்மிகவும் இஷ்டமாயு மிருக்கும்.

இந்த பாகவதத்தில் நித்தியனாய், முகதனாய் சத்தனாய் கியானஸ்வரூபனாய் யிருக்கின்ற பரமாததுமா கிருபிக்கப்படுகிறார். இந்தப் பாகவதத்தில் கியான வைராகிய பகதிகளோடே கூட நிவர்த்தி மார்க்கமானது காண்பிக்கப் படு கின்றது. இந்தப் பாகவதத்தைத் தேவசெய்கிறவனும் பாராயணப்பண்ணு கிறவனும் அராதவிசாரம் செய்கிறவனும் மிகுந்த பகவதபக்தியை யுடையவ னாய் முகதனாய் பரம்பதத்தை யடையவன் பரமாததுமக்கியானப் பிரகாச மாய ஒப்பியுலாமலிருக்கிற இந்தப் பாகவதமானது யாதொரு பரமாததுமா வால பிரம்மமாவுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதோ பிரம்மரூபியான யாதொரு பகவானால் வியாசருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதோ வியாசரூபியான யா தொருபகவானால் சுகயோகேவரருக்கு அருளிச் செய்யப் பட்டதோ சுகப் பிரம்மரிஷி பரமாததுமாவால் பரிஷித்த மகாராசனுக்குக் கிருபையால் அரு ளிச்செய்யப்பட்டதோ சத்தியக் கியானாத ரூபியாய் பரபமிலாதவனாய் சுகரூபியாயிருக்கின்ற அந்தப் பரமாததுமாவை எப்போதும் தியானஞ்செய் கிறேன்.

சாவாநதரியாமியாய் சாவசாஷியா யிருக்கின்ற அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன் யாதொரு பகவானானவா கிருபையால் இந்தப் பாகவதத்தைப் பிரம்மமாவுக்கு அருளிச் செய்தாரோ அந்தப் பகவானுக்குப் பிரணாமஞ் செய்கிறேன் யாதொரு சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவா சமுசாரமென் கிற சாப்பத்தினால் கடிக்கப்பட்டு வியாகூலனாயிருக்கின்ற பரிஷித்த மகா ராஜனைத் துன்பத்தில் நின்று விடுவித்தாரோ அந்தப் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபி யான சுகயோகிக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

வாழ் விர்த்தம்.

அறியபல தலழ்வாழி யகிலமவாழி அதிணுளவாலயமு மடியாவாழி உரியமுனிதா பெற்றருநருநாவாழி ஓசைநதாரூரியரோ டெடுகளவாழி கரியமுன் மாதுமையாள்பாகனவாழி கண்ணவண்ணண்ணெடு தேவாவாழி பிரியமுடனிதைபடிக்கும்பெரியோவாழி பண்புடனச்சத்தனிலிடோவாழி

பண்ணிரண்டாவது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

நூதன புத்தக விளம்பரம்.

விநாயக பராக்கிரமம்.

இதனால் கலவி கேள்விவளிற் சிறந்த கனதன வானகளுக்குத் தெரிவிப்பதாவது — இது வேதாகம புராணேதி காசங்களை யாதாரமாகக் கொண்டெளிவான தமிழாடையில சாவதோவோத கிருஷ்டமான (சிவ பராக்கிரமம் முதலிய அரிய பெரிய நூல்களி னுசிரியரும் ஸ்காந்த முதலிய அனேக நூல்களின் உரையாசிரியருமான) கைவநீர் ம தீ பாங்குய்யவர்களால் அழகாக வெழுதப்பட்டது இதுகாறும் வெளிவாராதது படிக்கப் படிக்க இனிமையைத் தருவது, பாபப்பற்ற கழகான 72 படங்களை யுடையது விநாயகப் பெருமான உலகரக்ஷணாதத் மியற்றிய பராக்கிரமங்களை யறிதற்குத் தக்க நூல்தலேயாம் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிவாசிக்க வேண்டுமென இத்தகமைத்துள்ள குறைந்த விலை ரூ 1 4 0 வி பி தபாலசாஜா பிரததியேகம்

திருவிவியாடற் புராணவசனம்.

இப பூவுலகினகண கலவி கேள்விவளிற் சிறந்த கனதன வானகளுக்கு அறிவிப்பது யாதெனில் —

சகலத்திற்கும் முதற்கடவுளாகிய சிவபிரான பாமராகள் உயம்பொருட்டு பரமகாருணிகராய திருவாலவாய என்னும் மதுரையில் சோமசுந்தரக் கடவுளாய விளங்கி ஆடின 64 திருவிளை யாடலின் திவ்விய சரித்திரங்களை இதுகாறும் அச்சுக் கூடத் தலைவாகள் பபுகடித்ததில் திருத்தமினறி அச்சிட்டிருக்கின்றனாக்கள் அப்பிரதிகளை பாவையிலெழுது மிகவும் கஷ்டமாபிருப்பதால் அனேகா டோஷமிக்ா ரின்படி கடவுளருளபெற்ற பரஞ்சோதி மகாமுனியா திருவாய மலாநதருளிய மூலசுந்தரநிர் கிணங்க சுத்தபிரதியாக நல்ல கிளேஸ் கடித்ததில் ஆங்காங்கு விசித்திர திருருடைய களுடன பாவைக்கு வெகு அழகாயும், கைக்குளடக்கமாயும் திருத்தமாயும் புத்தகங்களுள்ள துமாய அச்சிட்டிருக்கிறது கிளேஸ் கடிதம் கலிகாபயிணடு ரூபா 1 8 0

63 நாயன்மாருடைய திவ்விய சரித்திரமாகிய

திருத்தொண்டர் பெரியபுராண வசனம்.

சைவசமயிகளையாவரும் நறபேறடையும் பொருட்டு, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஆகிய சமயாசாரிகளா மூவரும், தனியடியாக்கள் அறுபதின்மரும், தொகையடியாக்கள் ஒன்பதின்மரும் ஆகிய திருத்தொண்டர்கள் எழுபத்திருருடைய சரித்திரங்களை இதுகாறும் அனேக அச்சுக் கூடத்தலைவாக்கள் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள் அப்பிரதிகளை பாவையிலெழுது மிகவும் கஷ்டமாயிருப்பதால் சிலா வேண்டுகோளின்படி கடவுளருளபெற்ற ஸ்ரீசேககிழார சுவாமிகள் திருவாய மலாநதருளிய மூலசுந்தரநிர் கிணங்க நாயனமாக்கள் பலஸ்தனங்களில் திருவாய மலாநதருளிய தேவாரப் பதிகங்களை முதலுங்கடையுமாய்ச் சுத்தபாடமாகி, பெரியபுராண செய்யுட்டோத்திரங்களும், மற்றும் சைவாக்களுக் குபயோகமான முக்கியமான சில விஷயங்களுடனும், ஆங்காங்கு அவர்வாக்கள் விசித்திர திருவுருப்படங்கள் 90-ருடனும், சுத்தபிரதியாக கிளேஸ்கடித்ததில் பாவைக்கு மிகவும் அழகாயும், கைக்குளடக்கமாயும், திருத்தமாயும் அச்சிட்டிருக்கின்றது

கிளேஸ்கடிதம் காலிகோ பயிணடு விலை ரூபா 1 8 0

இதில் குறித்த புத்தகமாவது, இதரமான புத்தகங்களாவது, அலிழ்தகங்களாவது, ரப்பாஸ்டம்பு முத்திரைகளாவது, வாசனை திரவியங்களாவது, ஜாமனசிலவா நகைகளாவது, இதர சாமான்களாவது கெடியாரங்களாவது அடியிறகுறிப்பிட்ட விலாசத்திற கெழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம் கேட்டளாக வேண்டியவாக்கள் 5-அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி னால் கேட்டளாக அனுப்பப்படும்

பு. மு. இராஜமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்.

நீடி அச்சுக்கூடத்தலைவர், 14, கந்திரப்பிள்ளை வீதி, புரசை, சென்னை

